

4698

ੴ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ

(ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਮੇਟੀ) ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਐਕਸੈਸ਼ਨ ਨੰ: 4698

ਕਲਾਸ ਨੰ:

ਸ਼ੈਲਫ ਨੰ:

ਮੋਖ:

(੧) ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਰਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਿਣਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲੈ ਸਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋਕਿ ਉਹ ੧੫ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਤਬ ਨਹੀਂ ਰਖ ਸਕਣਗੇ।

(੨) ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਾਪਸ ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਪੈਸੇ ਰੋਜ਼ਵਾਰੀ ਕਿਤਾਬ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ—ਜੋਕਿ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਸਕੱਤਰ ਸਾਹਿਬ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਸਕਣਗੇ।

(੩) ਕਿਤਾਬਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਜਣ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਅਗੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਦੂਜਾ ਸਜਣ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਵਿਚੋਂ ਆਪ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਨਾ।

(੪) ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਬਾਨ ਆਦਿਕ ਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ।

(੫) ਖਰਾਬ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਬਾ ਨਵੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਰਖਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ।

12050

ਪੰਨਾ 2 ਖੋਲ੍ਹੋ ਨਹੀਂ

ਪਾਠਕ੍ਰਮ / ਸੰਪਾਦਕ ਦਾਇਰਾ

4698

੧. ਭੋਲੇ ਨੇ ਨਲੇ ੨

੨. ਭੋਲੇ ਨੇ ਨਲੇ

੨ ਸਮੇਂ ਆ ਸਕੇ

੨੩

੩੪

੩੦੫

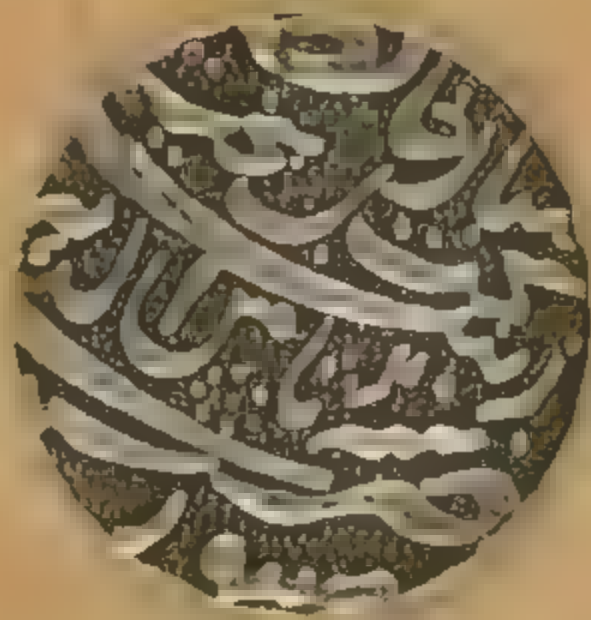

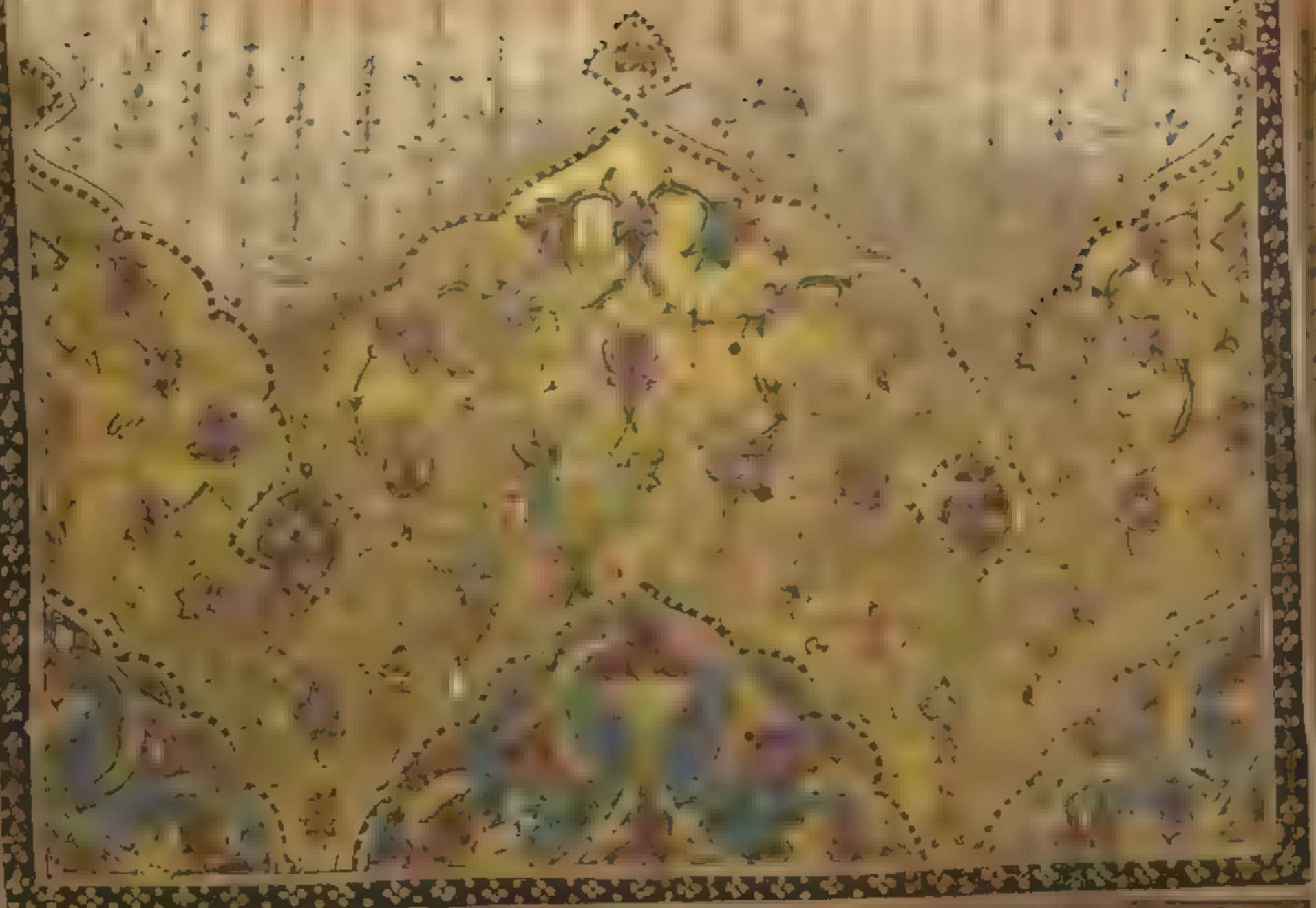

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ ॥

ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ

ਸਾਖੀ ਮਕੇਸਟੀ ਨੇਕੀ ॥ ਨਸੀਯਤਿਨਾਂ ਮਾਥਾ ਥੇਨਾਨ ਕ
ਜੀਕਾ ॥ ਸਾਹ ਸਗਛਿ ਤਥਾ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨ ਦੀਨਾ ਲਿਖ
ਇਆ ॥ ਗੁਰਤਿਲੰਗੁ ਮਯਾ ੧ ॥ ਗੁਜ ਸਤਾਗਸ
ਇਵਾਤਿ ॥ ਅਵਤਾਰਾ ਪੈ ਕੰਧਰਾ ਮਾਧੀ ਕਿਕੁਲਿ ਸਫ
ਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੇ ਏਕ ਪ੍ਰਦਾਇਓ ਤੈਵੰਤਿ ਕੰ
ਨਿਤ ਥਾਤਿ ॥ ਥੇ ਚੁੰਨ ਥੇ ਚਗੁੰਨ ਤੈਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਜਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਤੇ ਇਖਣ ਫੁਪ੍ਰਦਾਇਦੁ ਮੁਖੈ ਹੁਅਣਾ ਏਤਾ
ਕੁਆਣਾ ਇਞਾਇਞਾਣਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਖਾਕਾ ॥ ਆਇਞਾ
ਇਞਾਣਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਖਾਕਾ ਫੁ ਅਣਾਯਾ ਵਾਹੁ ਦੁਆ
ਸਰੀਕੁ ਤੈ ਸਚੈ ਸਚ ਪ੍ਰਦਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅਖਿਰਿ ਸਾਹਿਬੀ

ਦੇ ਗਾਂਢ ਲਾਂਘਾ ਘਾਘਾਨਾ ਨਕੁਤ ਮਾਸਿਆਣ ਮੁਤਾਰੇ ਕੇ ਨਿਮਤਿ
 ਕੇ ਖੁਓ ਦਾਸੀ ਕਾ ਪਾਰਿਕਰਿ ਸੁਭ ਪਰਤੀ ਕਾ ਸੈਰੁ ਕੀਆ ਅ
 ਤੇ ਸੁਭ ਨਾਠ ਓਹੁ ਨਾਂਦਿ ਕੈ ਆਪਣੇ ਆਸਾਇ ਮਕਾਸਿ ਥਾਪੇ॥
 ਇਕਾਦਿ ਤੀਜਹਿ ਧਿਰਹਿ ਰਿਖਾਇ ਦਿਸਾ ਅੰਦਰਿ ਥਾਥਾ
 ਨਾਨਕ ਬੈਠਾ ਸੀ॥ ਤਾਂਹ ਜੀਮ ਕੇ ਕੀਹ ਜਿ ਕੰਓ ਚਲੇ ਅਸ
 ਨੀ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਤੇ ਰਥਾਥੀ ਅਰਦਾ ਸਿਕੀਤੀ॥ ਜੀਸਚੇ
 ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀਮ ਕੇ ਮਨੀ ਤੇ ਕੀਹ ਜਿ ਕੰਓ ਚਲੇ ਐਂਤਿ
 ॥ ਕਿਉ ਜੇ ਮਕਾਸ ਦੀ ਨਾ ਖੁਦਾ ਦਿਨਾ ਪਕਾਘੁ ਹੈ॥ ਜੇ ਕੋਈ
 ਮਕੇ ਮਨੀ ਤੇ ਕੀਹ ਜਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੇ ਖੁਦਾ ਦਿਨਾ ਲਿਆਂਦ
 ਦਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਦੇ ਤਾਂ ਹੁਓ ਭੀ ਹੁ ਜਿ ਕਰੀ ਮਕੇ ਮ
 ਦੀ ਤੇ ਕੀ॥ ਤਾਂ ਥਾਥਾ ਥੀ ਲਿਖਿ ਮਰਦਾਂ ਤਿਆਂ ਮਕਾਸ ਦੀ ਨਾਂ
 ਏਸਿ ਦੇ ਅੰਦਰਿ ਸਿਮਿਤਿ ਰਿਹੈ॥ ਜੇ ਇਸਿ ਦੇ ਅੰਦਰਿ ਸਿਮਿ
 ਤਰਿਆਂ ਦਦੀ ਹੈ ਤਾਘਰਿ ਜੀ ਬੈਠਾ ਮਕੇ ਮਨੀ ਤੇ ਕੀਹ ਜਿ
 ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਥਾਥੇ ਸਲੇ ਕੁਥੀ ਲਿਆ॥ ਸਲੇ ਕੁ॥ ਮੁ
 ਖੁ ਮਕਾਸ ਨਾ ਮਨੀ ਨਾ ਸਿਰੁ ਮਸਾ ਲਾਜਾ ਹੁ॥ ਮਸਤਕੁ ਮ
 ਸੀਤਿ ਨਾ ਕੁ ਕਥਾ ਧਿ ਮਾਂ ਮਿਥਾ ਚੁਦਗਾਂਤੀ॥ ਕਥਾ ਮਾਂ ਮਾ
 ਲਾ ਕੁਰਾਂ ਨਜਬਾਂਤੀ॥ ਤਮਾਸਿ ਅੰਭੀ ਸੀ ਹਰਠ ਕਾਇਦ
 ਅਭਠ ਬੇ ਪਛਾਂਹੁ॥ ਰੁਹਾ ਜਾਇ ਸਿਕਸਿ ਥਾਂਗ
 ॥ ਨੈਂ ਨਿਨਬੀ ਕਾਂਤੀ ਕਾ ਥਾਹਾ ਹਾਥਿ ਹਜਿ ਰਤਿਕਟ ਸਿਰੁ ਸੁ
 ਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਅਮਾਲਿ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਦਗਾਂਤ ਪਦੈ ਕਥੁ ਲੁ

ਜਾਏਹੁਬਚਨੁਬਾਬੋਬੋਲਿਆਤਾਮਰਦਾਨਾਵਿਸਮਾਦੁਹੋਇਕਰਿਚੁ
 ਪਿਕਰਿਗਹਿਆਤਾਂਠਿਰਿਬਾਬਾਬੋਲਿਆਮਰਦਾਨਿਆਜੇਏਹੁ
 ਆਦਮੀਆਪਣਾਅੰਦਰੁਸੋਧੈਅਤੇਆਪਿਨੁਪਛਾਣੇਤਾਏਹੋਸਕੇ
 ਕੁਝਹੋਪਰੁਏਹੁਦੁਨੀਆਦੇਲਾਭਚਿਕੁਭਾਠਿਰਦਾਹੈਆਪਣਾਅ
 ਪੁਰੁਭਾਇਦਿਤਾਹੈਸੁਮ੍ਰਿਗਕੀਨਿਆਈਂਮ੍ਰਿਗਕੀਨਾਭਾਬਾਚਿਕ
 ਸਤੁੰਗੀਹੈਆਤੇਭਾਤ੍ਰਿਸਿੰਘਦਾਠਿਰਦਾਹੈ। ਤਾਂਠੇਰਿਮਰਦਾਨੇ
 ਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜੇਤੇਰੇਦਿਲਿਆਵਦੀਹੈ
 ਜੋਈਕਰਹੁ। ਤਾਂਠੇਰਿਬਾਬਾਬੋਲਿਆਮਰਦਾਨਿਆਤੁੰਸਚੁਆ
 ਖਦਾਹੈ। ਜੇਠਕੀਗੰਤੂਦੇਸਪ੍ਰਦੇਸਦੇਖਲਾਭੁਭਾਹੈਅਸੀਭੀਮ
 ਕਾਮਦੀਨਾਦੇਖਾਂਗੇ। ਅਤੇਇਕੁਦੁਇਸੁਖਨਮਜਬਦੇਕਾਜੀਰੁ
 ਕਤਨੀਨਾਉਭੀਕਰਤੇਹੈਨਿ। ਤਾਂਇਕਦਿਨਿਬਾਬਾਨਾਤਕੁਅਤੇ
 ਮਰਦਾਨਾਓਠਿਚਲੇਅਕੇਕੀਹਜਿਕਓ। ਜਾਂਦੁਜੀਮਜਲਗਏਤਾਂ
 ਚਾਰਿਹਾਂਜੀਅਰੁਇਕੁਠਕੀਰਸਾਹਸਰਫੁਗਾਹਿਵਿਚਿਮਿਯੇ। ਸਾ
 ਹਸਰਫੁਦੇਖਕੈਠਕੀਗੀਦੇਪੇਵੰਦਾਵਲੈਹੈਗਾਨੁਹੋਇਰਹਿਆਹੁ
 ਜੀਆਨੁੰਭਗਾਕਹਲੇਜੇਤੁਸੀਖਕੋਹੋਵਹੁਤਾਂਇਸਠਕੀਰਪਾਸੈਠ
 ਕੀਗੀਦਾਸੁਆਲੁਕਰਦੇਹਾਂ। ਜੇਇਸਠਕੀਰਠਕੀਗੀਦਾਜਵਾਬ
 ਦੁਰਸੁਤੁਦਿਤਾਤਾਂਕਾਂਮਲੁਠਕੀਰਹੈ। ਅਤੇਜੇਇਸਠਕੀਗੀਕਾ
 ਜਬਾਬੁਨਦਿਤਾਤਾਂਇਸਦੇਬਸਤ੍ਰਿਕਿਸਬਤਿਠਕੀਗੀਦੀਸਭਿ
 ਖੋਹਿਯਹਾਂਗੇ। ਤਾਸਾਹਸਰਫੁਬਾਬੋਪਾਸਿਆਇਆਕਹਲਿਯ

ਗਾਅਰੇਭਾਈ ਤੁਮਕਵਲੁਤੇਹੋ। ਤਾਬਾਬਾਬੋਲਿਅਸੁਲਿਹੋਦਰ
 ਵੇਮਅਵਲਾਪੁਛਲਾਫਕੀਰਾਂਕੋਤਕਸੀਰਹੈ। ਕਿਸਵਾਸਤੇਜੇਫਕੀਰ
 ਵੁਤੀਅਕੋਲੁਨਾਉਮੈਦਹੈ। ਤਾਂਸਾਹਸਰਫੁਹੈਗਾਨੁਹੋਇਕਰਿਚਧਿ
 ਕਰਿਗਹਿਆ। ਤਾਂਸਾਹਸਰਫੁਮਨਿਵਿਚਿਕਹਿਆਕਿਭਾਈਏਹੁਫ
 ਕੀਰਫਕੀਰੀਦੇਫਿਰਕੇਵਿਚਿਕਾਂਮਯੁਹੈ। ਜਿਸੁਐਸਾਜਬਾਬੁਫ
 ਕੀਰੀਕਾਦਿਤਾਹੈ। ਪਰੁਭੀਪੁਛਤੇਹਾਂ। ਦੇਖਾਕਿਆਕਹੇਗਾ। ਸੁਆ
 ਲੁਸਾਹਸਰਫਾਏਅਹਿਯਫਕੀਰਅਵਲੁਸੁਮਾਰਾਮੇਪਰਸਮਾ। ਸੁਆ
 ਲੁਈਸੁਖਤਗਜਦਾਬੁਥਿਦਿਹਏਦਰਵੇਸਾ। ਅਵਲੁਫਕੀਰੀਚੀਸ
 ਤਾ। ਆਖਰਫਕੀਰੀਚੀਸਤਾ। ਖਾਂਤਾਂਫਕੀਰੀਚੀਸਤਾ। ਕੁਲਫੁਫ
 ਕੀਰੀਚੀਸਤਾ। ਕਾਢੀਫਕੀਰੀਚੀਸਤਾ। ਗੰਜਫਕੀਰੀਚੀਸਤਾ। ਮ
 ਕਬਰੇਫਕੀਰੀਚੀਸਤਾ। ਤਰੀਕਾਫਕੀਰੀਚੀਸਤਾ। ਸੋਜਤਫਕੀਰੀ
 ਚੀਸਤਾ। ਰੇਸਮਫਕੀਰੀਚੀਸਤਾ। ਲੁਕਮਾਫਕੀਰੀਚੀਸਤਾ। ਥਿ
 ਰਕਾਫਕੀਰੀਚੀਸਤਾ। ਕਫਤੀਫਕੀਰੀਚੀਸਤਾ। ਪੁਆਂਫਕੀ
 ਰੀਚੀਸਤਾ। ਫਹੋੜੀਫਕੀਰੀਚੀਸਤਾ। ਜਾਮਾਫਕੀਰੀਚੀਸਤਾ।
 ਦਸਲਾਫਕੀਰੀਚੀਸਤਾ। ਸੇਲੀਫਕੀਰੀਚੀਸਤਾ। ਕਿਸਤੀਫਕੀ
 ਰੀਚੀਸਤਾ। ਮੁਤਕਾਫਕੀਰੀਚੀਸਤਾ। ਹਰਿਕਿਈਸੁਆਲੁਗਜ
 ਵਾਬੁਦਿਹਦਿਅੰਕਾਂਮਯਫਕੀਰਅਸਤਾ। ਵਾਇਲਾਨਾਨੁਕ
 ਮੇਫਕੀਰਅਸਤਾ। ਲੁਕਮੇਫਕੀਰੀਖੁਰਦਤਰਵਾਨੇਸਤਾ। ਕਿਜ
 ਵਾਬੁਫਕੀਰੀਤਦਿਹਦਿ॥੧॥ ਜਵਾਬੁਨਾਨਕਸਾਹ॥ ਅ

ਵਯਫਕੀਰੀਫਨਾਅਸਤੁ॥ਆਖਰਿਫਕੀਰੀਬਕਾਇਅਸਤੁ॥ਖ
 ਨਾਫਕੀਰੀਮੁਸਯਮੁਅਸਤੁ॥ਕੁਫਯਫਕੀਰੀਖਮੋਸੀਅਸਤੁ॥ਕਯੀ
 ਵਫਕੀਰੀਆਜਨੀਵਧੰਦਗੀਅਸਤੁ॥ਗੰਜਫਕੀਰੀਪਾਇਬੋਸੀ
 ਅਸਤੁ॥ਅਕਬਰੇਫਕੀਰੀਹਯੀਮੀਅਸਤੁ॥ਤਰੀਕਾਫਕੀਰੀਬੇ
 ਦਾਗੀਅਸਤੁ॥ਸੋਜਨਿਫਕੀਰੀਅਕਯਅਸਤੁ॥ਰੇਸਮਫਕੀਰੀ
 ਵੀਦਾਰਅਸਤੁ॥ਯਕਮਾਫਕੀਰੀਸਬੂਰੀਅਸਤੁ॥ਬਿਰਕਾਫਕੀ
 ਰੀਰਾਸਤੀਅਸਤੁ॥ਕਫਨੀਫਕੀਰੀਜੀਦਮੁਰਦਹਅਸਤੁ॥ਪੁੰ
 ਆਫਕੀਰੀਮਾਨਿੰਦਪਸਖਰਦਹਖਾਕਅਸਤੁ॥ਫਹੇੜੀਫਕੀ
 ਰੀਖਾਕੋਰੇਬੀਅਸਤੁ॥ਜਾਮਾਫਕੀਰੀਹਰਿਕਿਆਇਦਿਆਂਹੁੰ
 ਮੁਗਾਦਿਹਾਸਯਕੁਨਦਵਦਿਯਕੁਸਾਦੀਅਸਤੁ॥ਸੇਯੀਫਕੀਰੀ
 ਬਰਦਾਪੇਸਿਮੁਰਸਦਅਸਤੁ॥ਕਿਸਤੀਫਕੀਰੀਰੋਇਗਰਦਾਂਅਜਿ
 ਜਹਾਨਅਸਤੁ॥ਵਸਯਾਫਕੀਰੀਜਬਾਨਸੈਫਸਾਹਿਬਕਰਾਮਾਤਅ
 ਸਤੁ॥ਦਰਿਮਿਹਰਿਵਕਹਰਿਪੁਰਮਾਮੂਰਅਸਤੁ॥ਮੁਤਕਫਕੀਰੀਮਨ
 ਬਸਤੋਗੇਸਾਨਿਸੀਨੀਅਸਤੁ॥ਅਗਰਿਕਸੇਬਈਤਰੀਕਾਅਮਲਕੁ
 ਨਦਿਆਂਕਾਂਅਯਫਕੀਰਅਸਤੁ॥ਵਇਯਾਨਾਯਕਮੇਫਕੀਰਅਸ
 ਤੁ॥ਫਕੀਰੀਗਾਚਿਦਾਨਦਿ॥ਗਾਹਿਫਕੀਰੀਗਾਗੁੰਮਕਰਦਾਅ
 ਸਤੁ॥੧॥ਤਫੇਰਿਸਾਹਸਰਫਪੁਛਿਆ॥ਸੁਆਯਾ॥ਕੁਜਾਮ
 ਨੀਕੁਜਾਮਨੀ॥ਜਵਾਬਾ॥ਯਾਮਨੀਯਾਮਨੀ॥ਫੇਰਿਸਾਹਸਰਫ
 ਪੁਛਿਆ॥ਚਿਹਸਤਮਨੀਚਿਹਸਤਮਨੀ॥ਬਾਬੇਆਖਿਆਬਿਗੋ

ਨਾਨਕ ਕੇ ਕਧਨੀ ਏਕਧਨੀ॥ ੨॥ ਫਿਰਿ ਸਾਹਸਰ ਫੁਛਿਆ॥ ਸੁਆ
 ਣ ਤੁਰਾਮੇ ਪਰਸਮੁ ਅਹਿਯ ਜਵਾਬੁ ਬੋਗੇ ਇਦਰ ਦੇਸਹ॥ ਕੁਲਾਸੁ ਮਾ
 ਚਿ ਮਜਬ ਅਸਤਾ॥ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਜੋ ਮਨੁ ਆਮੂਰਿ ਤਬ ਮੂਰੁ ਮੰ
 ਵੇ॥ ਬਿਨੁ ਮੂਰੇ ਮਾਨਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਪਾਵੇ॥ ਮੂਰੁ ਕਾਟਿ ਗੁਰ ਆਗੇ ਧਰੇ॥ ਮ
 ਨਿ ਮਤਿ ਤਿ ਆਗਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਲੈ ਤੇਗ॥ ਮੂਰੁ ਮੰਰੁ॥ ਇਹੋ ਇਸ ਭਰੇ ਨਾ॥ ਸਿਧੇ
 ਰਾਗੀ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਬੈਨਾ॥ ਮੂਰੁ ਮੰਰੁ ਏਕੀ ਇਹੁ ਗਤਿ ਭਾਈ॥ ਕੇਵਿ ਰਣਾ
 ਗੁਰ ਮੁਖੁ ਮੂਰੁ ਮੰਰੁ ਏਕੀ॥ ਸੁਆ ਦੁਸਰੇ ਹਮ ਮਤਾ ਸਭਿ ਤਜੀ ਅੰ॥
 ਤਉ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹੁ ਬਿਧਿ ਕੁਲਾਹ ਪਹਿਰੀ ਅੰ॥ ੩॥ ਫਿਰਿ ਸਾਹਸਰ ਫੁ
 ਛਿਆ॥ ਅਗਰਿ ਤੁਰਾਸੁ ਆਣੁ ਮੇ ਪਰਸਮੁ ਅਹਿਯ ਜਵਾਬੁ ਬੋਗੇ
 ਦਰ ਦੇਸਹ॥ ਬਿਰਕਾਸੁ ਮਾਚਿ ਮਜਬ ਅਸਤਾ॥ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥
 ਪੀਰ ਮਤਿ ਮੁਗੀ ਦੋਹੇ ਇਰਹਨੀ॥ ਕਠਨੀ ਦੇ ਪੀ ਮਨ ਸਬਦ ਗਹਨੀ॥ ਬ
 ਹਤਾ ਦਰੀ ਆਉ ਕੀ ਆਬਰੇਤੀ॥ ਸਹਜਿ ਘਰਿ ਬੈਠਿ ਤਹਾਂ ਸਿਖਿ
 ਆਚੇਤੀ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕੀ ਟੀ ਅਹਿਰਨੀ॥ ਪਹਿਰਿ ਕਠਨੀ ਦੁਸਟਿ
 ਬਿਡਾਰਨੀ॥ ਸੁਨਿ ਘਰਿ ਲੇਖ ਸਤੀ ਬਸਾਈ॥ ਤਉ ਕਠਨੀ ਕੀ ਜੁਗ
 ਤਿ ਪਾਈ॥ ਕੁਟ ਬੁਛੇ ਰਿਹੁ ਆਇ ਕੇ ਲਾ॥ ਪਹਿਰਿ ਕਠਨੀ ਨਾਨਕ
 ਕੁਇ ਆਸੁ ਹੋਣਾ॥ ੪॥ ਫਿਰਿ ਸਾਹਸਰ ਫੁਛਿਆ॥ ਸੁਆਣੁ॥
 ਤੁਰਾਮੇ ਪਰਸਮੁ॥ ਜਵਾਬੁ ਬੋਗੇ ਅਹਿਯ ਦਰ ਦੇਸਹ॥ ਕੁਪੀਤ ਸੁਮਾ
 ਚਿ ਮਜਬ ਅਸਤਾ॥ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਗੁਰ ਸਬਾਦਿ ਦੀ ਆਖਿਆ
 ਮਨਿ ਸਹਜਿ ਗਹਨੀ॥ ਪੰਚਾਇਤੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਅਟਕ ਰਹਨੀ॥ ਦ੍ਰਿਸ

ਟਿਬੀਧਭੁਮਤਠਹਿਗਨੀ॥ ਦਸਵੇਦੁਆਰੇਤਾਣਾਭਰੂਨੀ॥ ਅ
 ਠਸਠਿਹਾਟਿਤਾਕਿਯਈਜੰਗੋਟੀ॥ ਜਗਤਮਰਨਾਧਹਿਰਬੇ
 ਗੋਟੀ॥ ਕਾਮਬੰਧਪ੍ਰਗਟੇਤਿਤਕਯਾ॥ ਭਿਯਦਿਯੰਪਕਾਪੀਵੇਜ
 ਯਾ॥ ਗੁਰਿਬਿਯੰਦਮਤਿਦੀਈਹਿਗੋਛੋਟੀ॥ ਇਹਿਜਗਤਿ
 ਨਾਨਕਪਹਿਰਬੇਯੰਗੋਟੀ॥ ੫॥ ਫੇਰਿਸਾਹਸਰਫਪੁਛਿਆ॥ ਸੁ
 ਆਣਾ॥ ਤੁਰਾਮੇਪੁਰਸਮੁਅਹਿਯਜਵਾਬੁਬੁਗੀਅਹਿਯਦਰਵੇਸ
 ਹਾਪਾਪੋਸਤਰਕਸੁਮਾਚਿਮਜਬਾਅਸਤਾ॥ ਬਾਬੇਆਖਿਆ॥
 ਸਰਬਾਗਿਆਤਿਅਹਿਤਿਰੀਤੀ॥ ਪਾਵਕਪਵਤਜਾਤਿਮਾਤਿਕੀ
 ਤੀ॥ ਪਰਨਤਰਵਰਕੀਰਹਤਰਹਨੀ॥ ਕਾਟਨਾਖੇਦਨਾਮਨਮਾਹਿ
 ਸਹਨੀ॥ ਦਰੀਆਭਿਮੈਯਾਰੀਤਤਬਕਰੀਆਛੀ॥ ਰਾਭਿਭਗਤਿਕ
 ਰਿਯੀਭੰਸਾਬੀ॥ ਏਹੁਮਤਿਮਾਥਿਕਰਿਗੋਪਿਨਹਿਨੀ॥ ਤਜਿਪਾਪੋਸ
 ਹੋਇਬ੍ਰਹਮਰਹਨੀ॥ ਬਿਨੁਬ੍ਰਹਮਚੀਤੇਪਾਪੋਸੁਤਿਆਗੇ॥ ਕਹੇਨਾਨਕ
 ਓਹੁਘਾਟਿਨਯਾਗੇ॥ ੬॥ ਫਕਰੁਕਹਾਵੈਬਾਪੇਦਾਗਾ॥ ਮਾਇਆ
 ਸੰਗਿਕਰੇਪਸਾਗਾ॥ ਫਕਰੁਕਹਾਵੈਪਕੜੈਯਾਠੀ॥ ਓਹੁਫਕਰੁਤਹੀ
 ਅਮਰਕਾਸਾਬੀ॥ ਫਕਰੁਕਹਾਵੈਪਗਿਪੈਜਾਗਿ॥ ਓਹੁਕਿਜਾਲੇਫ
 ਕਰਕੀਸਾਗਿ॥ ਫਕਰੁਕਹਾਵੈਪਕੜੈਕਾਸਾ॥ ਟੁਕਪਵਤਕੀਬਾਂਧੇ
 ਆਸਾ॥ ਫਕਰੁਕਹਾਵੈਜੋੜਾਯਾਵੈ॥ ਓਹੁਫਕਰੁਗ੍ਰਿਹਸਤਮਾਹਿ
 ਸਮਾਵੈ॥ ਫਕਰੁਕਹਾਵੈਕਮਰਿਤਯਵਾਗਿ॥ ਫਕਰੁਤਹੀਓਹੁਮਨ
 ਸਬਦਾਰਿ॥ ਫਕਰੁਕਹਾਵੈਬਾਂਧੇਛੁਰੀ॥ ਤਿਸਫਕਰੁਕੀਤਦਰਿਓ

ਬੁਰੀ। ਫਕਰ ਹੋਇ ਸੁਖ ਆਸਤਿ ਚੜ੍ਹੈ। ਤਉ ਕਿਉ ਅਸਮਾਨ ਤੂਟਿ ਤਹੀ
 ਪੰਡਾ। ਫਕਰ ਕਹਾਵੈ ਸਿਰਿ ਦਸਤਾਗ। ਓਹੁ ਫਕਰੁ ਹਰਿ ਹਰ ਫਮੈ ਖੁਆ
 ਗ। ਫਕਰ ਕਹਾਵੈ ਚੜ੍ਹੈ ਤੁਰੀਗ। ਸਰਿਗਰ ਦਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸੀਗ।
 ਫਕਰ ਕਹਾਵੈ ਕਰੈ ਸੁਆਣਾ। ਮਹਾ ਜੰਜਾਣੀ ਸਦਾ ਜਵਾਣਾ। ਫਕ
 ਰੁ ਮੁਸਾਫਰ ਪਾਲੀ ਪਉਲੁ। ਚਲਤਾ ਰਸਤਾ ਆਵਾਰ ਉਲਾਇ
 ਤਿਅ ਫਕੀਰਾ ਬੀਗ੍ਰਿਹੀ ਭਯਾ। ਨਾਨਕ ਬੈਰੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁਫਲੈ ਫਲਾ
 ੧॥੧॥ ਤਫੇਰਿ ਸਾਹਸਰ ਫਸੁ ਆਣੁ ਕੀਤਾ। ਕਿਹੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ
 ਜੀ। ਪਹਿਜੇ ਫਕੀਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰੇ ਤੇਰੈ। ਅਰੁ ਫਕੀਰੀ ਕਾ
 ਭੇਖੁ ਕਰਿ ਕੇ ਆਪਿ ਕਉ ਬਡਾ ਕਹਿਣਾ ਵੇਤੈ। ਸੋ ਤੋਇ ਸਤਰਹ
 ਫਕੀਰੀ ਹਾਸੁ ਨ ਹੋਈ। ਨਾ ਕ੍ਰਿਹੀ ਨ ਉਦਾਸੀ ਕੋਗਾਹੀ ਰਹਿਆ। ਏ
 ਕ ਅਵਰ ਹਮਾਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਬਾਤ ਰਹੀ। ਜੋ ਜੇ ਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਫਕੀਰੀ
 ਕੈ ਪੈਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭ ਖਸੀ ਅਤਿ ਕਹੀ ਐ ਜੀ। ਜੋ ਹਮਾਰੀ ਤਿਸਾਹੈ
 ਵੈ। ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿ ਆਸੁ ਲਿਹੈ ਸਾਹਸਰ ਫਕੀਰੀ। ਪਹਿਲੇ ਫਕੀ
 ਰੀ ਅੰਦਰਿ ਚਾਹੀ ਐ। ਫਕੀਰੀ ਐਸੀ ਪੈਰਾਵੈ ਕ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਰਹੈ।
 ਭਾਵੈ ਉਦਾਸ ਮਹਿ ਹੋਵੈ। ਅਰੁ ਫਕੀਰੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਅਮਲਾ ਕ੍ਰਿਹਸ
 ਤੀ ਆਕੇ ਕਰੇ। ਅਰੁ ਬਿਬਾਸ ਫਕੀਰੀ ਕਾ ਕਰੇ। ਮੂੰਹੁ ਮੂੰਹਾ ਵਣਾ
 ਅਰੁ ਟੋਪੀ ਕਫਤੀ ਲੰਗੋਟੀ ਪਹਿਰੈ। ਤਬ ਏਹੁ ਸਭ ਬਸਤ੍ਰ ਫਕੀਰੀ
 ਕੋ ਤੇ ਬਹੁ ਤੇ ਬਹੁ ਕਰਿ ਉਠੈ ਤੇਰੈ। ਕਹਤੇ ਪੈਰੈ ਵਾਨਖੁ ਦਾਇਦੇ
 ਬੰਦੇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੁ ਪਹਿਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕਿਉ ਪਹਿਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੇ ਅ

ਸੀਬਸਤ੍ਰਾਂ ਜੇਉਨਾਹੀ ਜੇਸਾਹੇਵਹਿਤੰਤੁ ਅਸਾਨੁਪਹਿਗਾਪਹਿਲੇ
 ਏਪੀਬੋਯੀ। ਸੁਲਿਹੇਏਵਾਨਖਦਾਇਦੇਬੰਦੇਏਪੀਪਹਿਰਤੀਅਰੁ
 ਮੁੰਡਮੰਡਾਵਲਾਜੇਏਸੋਕਮਥਾਯਕਕਾਹੈ। ਜੇਥਾਯਕਕੀਭਾਂਤਿਮਨੁਹੋ
 ਵੀਤਾਂਮੈਨੁਪਹਿਗਾ। ਅਤੇਜੇਸਿਆਲਾਹੇਵਹਿਤਾਂਨਪਹਿਗਾ। ਸਿਰਿਅ
 ਜਾਬਚਤ੍ਰੀਗਾ। ਬਹੁਤ੍ਰਿਕਫਨੀਬੋਯੀਜੇਵੇਬੰਦੇਖਦਾਇਦੇਤੁੰ
 ਜੇਮੈਨੁਪਹਿਰਦਾਹੈਸੋਕਿਉਪਹਿਰਦਾਹੈ। ਮੈਜੇਕਫਨੀਹਾਂਸੋਮੁਰ
 ਦੇਦਾਪਹਿਰਤੁਹਾਂ। ਜੇਜੀਵਦਿਆਂਮੁਰਦਾਹੋਵੈਤਾਂਮੈਨੁਪਹਿਗਾ। ਅ
 ਤੇਜੇਕਾਈਹਿਰਸਿਦੁਤੀਆਦੀਮਨਿਵਿਚਿਹਈਤਾਂਨਪਹਿਗਾ।
 ਗ੍ਰਿਹਸਤਹੀਵਿਚਿਰਹਾ। ਬਹੁਤ੍ਰਿਕਹੋਤ੍ਰੀਬੋਯੀ। ਸੁਲਿਵੇਬੰਦੇ
 ਖਦਾਇਦੇਤੁੰਜੇਮੈਨੁਲੈਦਾਹੈਸੋਕਿਉਲੈਦਾਹੈ। ਮੈਜੇਫਨੇਤ੍ਰੀ
 ਹਾਂਸੋਮਿਸਾਯਗੁਦਤ੍ਰਿਦੀਹਾਂ। ਜੇਗੁਦਤ੍ਰਿਦੀਭਾਂਤਿਹੋਇਰਹੈ
 ਅਤੇਧੁੰਏਦੀਸਾਹਨਾਯਿਮਿਯਰਹੈਬੁਰਾਭੁਲਾਸਰੁਪੁੰਝਿਸਦੇਤਾਂ
 ਤੁੰਮੈਨੁਹਥਿਫਤ੍ਰਿ। ਨਾਹੀਤਾਂਮਤਫਤ੍ਰਿਹੀ। ਤਾਂਫੇਰਿਧੁੰਝਿਬੋਯਿ
 ਆਂਦੇਬੰਦੇਖਦਾਇਦਿਆਤੁੰਮੈਨੁਮਤਜਾਣਾਏਂ। ਜੇਤੁੰਪਹਿਲੇ
 ਮਪਲੇਪੀਜਿਹਦਾਸਿਜਾਣਾਏਂਤਾਂਮੈਨੁਪੁਖਾਇਨਾਹੀਤਾਂਮਤ
 ਪੁਖਾਏਂ। ਜਿਉਕਰਿਮੈਪੁਖਦਾਰਹਦਾਹਾਂਦਿਹੁਰਾਤਿਜੇਈਵੇਵਾਂ
 ਗੁੰਧੁਖੇਅਤੇਖਦਾਇਵਲਿਹੋਵਹਿਤਾਂਮੈਨੁਪੁਖਾਇਨਾਹੀਤਾਂਮ
 ਤਪੁਖਾਇ। ਮੇਰੇਹੀਵਾਂਗੀਸੁਆਹਦੀਫੇਰੀਹੋਰਹਾ। ਤਾਂਫੇਰਿ
 ਤ੍ਰਿਬੀਬੋਯਿਆ। ਜੇਮੀਆਂਦੇਬੰਦੇਖਦਾਇਦੇਮੈਨੁਜੇਹਥਿਲੇ

ਦਾਯੋਸੋਕਿਓਏਦਾਯੋਰਗਤਾਭਾਂਡਿਆਦੇਮੁਹੁਸਿਧੇਹੋਨਿਅ
 ਤੇਮਗਮੁਹੁਅਪਠਾਹਈਜੇਯੋਕਜਹਾਂਤਦੇਸਿਨਾਲੇਮੁਹੁਉਪਠਾ
 ਕਰਿਰਬੇਤਾਂਮੈਨੂਹਬਿਐਨਾਹੀਤਾਂਮਤੁਮੇਰੇਤਜੀਕਆਵਹਿ।ਟੇ
 ਰਿਸੇਯੀਬੋਯੀਅਵੇਬੰਦੇਖੁਦਾਇਦਿਆਮੈਹਾਂਈਬੰਧਨੁਬਰ
 ਦੇਦਾਜੇਮੈਨੂਗਲਿਰਖਦਾਹੈਤਾਂਪਹਿਲੇਮੁਰਸਦਕੇਆਗੇਬਰ
 ਦਾਹੋਇਰਹੁ।ਜਿਧਰਿਬਿੰਦੀਤਿਧਰਿਹੀਜਾਹੁ।ਉਜਰੁਨਾਮਾ
 ਲਿਤਾਂਤੁੰਮੈਨੂਗਲਿਪਾਇਨਾਹੀਤਾਂਮਤੁਗਲਿਪਾਇ।ਫਿਰਿਪਉ
 ਏਬੋਏਵੇਬੰਦੇਖੁਦਾਇਦਿਆਅਸੀਸੰਗਲਿਬੰਦੀਵਾਲਾਦੇ
 ਹਾਂਜੇਅਸਾਨੂਪੈਰੀਪਾਇਆਲੇਤੈਤਾਂਆਪਤੀਦਉਤ੍ਰਿਦਿਯੀ
 ਦੁਨੀਆਂਦੀਵਰਜਿਗ੍ਥਾ।ਦਰਿਬਦਰਿਖਆਰੁਨਹੋਤਾਫਿ
 ਰੁਖਦਾਇਵਾਲਿਆਉਆਸਲੁਦ੍ਰਿੜਕਰਿ।ਏਹੁਤਾਂਫਕੀ
 ਰੀਕੇਕਸਤ੍ਰਬੋਯੋ।ਬਹੁਤਿਫਕੀਰੀਕਾਕਿਆਗਹੁਯੋ।ਜੋਇ
 ਕਬਾਰਿਘਰੁਤਿਆਗਿਨਿਕਲੇਫਿਰਿਘਰਿਘਰਿਹੁਬਜਾਇ
 ਅਤੇਨਾਹੀ।ਸਬਰੁਕਰਿਗੋਸਾਪਕਤ੍ਰਿਕੇਬਹਿਰਹੋ।ਰਬਦਾਲਿਯ
 ਆਨੁਯਾਇਕਰਿ।ਇਕੇਤਾਂਦਮੁਨਿਕਾਦੇਗਇਆਇਕੇਤਾਂ
 ਖੁਦਾਇਆਇਮਿਲਿਆ।ਫਿਰਿਜਿਸੁਦੁਨੀਆਂਤੰਤਗਕਿਨਿ
 ਕਲੇਅਤੇਫਰਿਉਸੇਦੁਨੀਆਦਿਆਲੇਕਾਅਗੇਦੁਕਤ੍ਰੇਮੰ
 ਗਲਿਯਾਗਾ।ਤਾਂਖੁਦਾਇਨਾਲੇਫਿਰਿਆ।ਜਰਦਰੋਇਹੋ
 ਇਆਬੇਮੁਖਹੋਇਆਕਿਸੇਮਜਾਨਿਨਪਹੁਤਾ।ਜੇਅਵੇਹੀਫ

ਕੀਰੀਕਮਾਵੈ ਤਾਂ ਘਰੁ ਹੀ ਭਯਾਹੈ॥ ਖੁਦਾ ਇਕੇਗਾ ਹਿਭੀ ਚਲੈ ਅ
 ਤੇ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲੋ ਭੀ ਸੁਰਖਰੇ ਇਹੋ ਵੈ ਜਾ ਦਿਕਾ ਦਿਖਵਾਏ
 ਦੇਫ ਕੀਰਾ ਆਖਿ ਗਏ ਪੈਨਿ॥ ਜਿਸ ਅੰਦਰਿ ਫਕੀਰੀ ਕੀਤੀ
 ਜੋਫ ਕੀਰੇ ਹੋਇਆ॥ ਖੁਦਾ ਇਨੁ ਪਹੁਤਾ॥ ਅਤੇ ਜਿਸੁ ਨ ਕੀਤੀ
 ਸੋ ਸਵਾਂਗੀ ਹੋਇਆ॥ ਅਤੇ ਜੈ ਸੇਭ ਗਤੀ ਆਸਾਂ ਗੁਕਰਿਆ
 ਵਤ ਪੈ ਜੋਗੀ ਕਾ॥ ਓਹੁ ਜਾਲੀ ਤਾਹੈ ਜੋ ਜੋਗੀ ਪੈ॥ ਪਰੁ ਜੇਓ
 ਸਦੇ ਭਯਾਹਰਿ ਹੋਵੈ ਤਿਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਪੈ ਜੋ
 ਭੰਡੁ ਭਗਤੀ ਆਸਾਂ ਗੀ ਪੈ॥ ਭੇਖੁ ਜੋਗੀ ਕਾ ਕੀਤਾ ਪੈਸਾ॥ ਤਿਓ
 ਸਿਧੁ ਹੋਵੈ ਪੀਰੁ ਹੋਵੈ ਸੰਤੁ ਹੋਵੈ ਮਹਾ ਪਰਖੁ ਭਗਤੁ ਹੋਵੈ॥ ਜੇਫ ਕੀ
 ਰੀ ਦਾਵੈ ਹੋਇ ਗੇ ਤਾਂ ਸਚੀ ਫਕੀਰੀ॥ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਭੂਠੀ ਫਕੀ
 ਰੀ॥ ਟੀਕੁ ਦੁਨੀਆ ਦੁਹਾਂ ਜਹਾਂ ਨਾਂ ਵਲੈ ਗਇਆ ਪਰੁ ਬੰਦੇ
 ਦੇ ਹਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਇਤਿ ਸੁਮਝਿਯਾ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਗਾਣਾ ਵਾਤਿ ਜੋਗੀ ਆਪੋਰੀ ਜੋਗੁ ਨ ਪੰਧੁ॥ ਤਿਥੈ ਅਕਲੁ
 ਨ ਅਪਣੈ ਜਿਥੇ ਪੀਰੀ ਆਦੀ ਸੰਧੁ॥ ੧॥ ਤਾਂ ਸਾਹਸੁ ਰਫਾ ਆ
 ਖਿਆ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਫ
 ਕੀਰੀ ਨੂੰ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਖੁਦਾ ਇਨੁ ਜਿਸ ਦੀ ਆਏ ਰੂਢਿ ਆਈ
 ਆਹੈ ਨਿ॥ ਅਤੇ ਏਰੁ ਜਾਣੀ ਪੈਨਿ॥ ਫਕੀਰੀ ਇਸ ਦਾ ਨਾਉ ਪੈ॥
 ਜੋ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਧੁ ਕੀਤੀ ਪੈ॥ ਅਤੇ ਗੁਰਾਈ ਭੀ ਤੇਰੇ ਹੀ
 ਣਾਇ ਕਹੈ॥ ਜੁਹ ਦੁਇਸ ਦਾ ਨਾਉ ਪੈ ਜੋ ਸੇਖ ਫਕੀਰੀ ਦ ਕੀਤੀ

ਏ॥ ਪਾਗੀਓਹੀਏਜੋਖਾਜਿਮੋਨਦੀਚਿਸਤੀਕੀਤੀਏ॥ ਪਤਿ
 ਸਾਹਿਓਹੀਏਜੋਗਸਾਣਤਪਨਾਹਕੀਤੀਏ॥ ਅਦਯੁਓਸਦਾਨਾ
 ਓਹੀਏਜੋਓਮਾਗਿਥਿਤਾਬਕੀਤਾਏ॥ ਭਗਤਿਓਹੀਏਜੋਕਬੀਰਭ
 ਗਤਕੀਤੀਏ॥ ਜੋਗੁਓਹੀਏਜੋਗੋਰਖਨਾਬਕੀਤਾਏ॥ ਤਿਆਗੁ
 ਓਹੀਏਜੋਗਾਜੇਭਰਬਰੀਗੋਪੀਚੰਦਕੀਤਾਏ॥ ਤਪਓਹੀਏਜੋਗ
 ਜੇਜਨਕਿਬਿਦੇਹੀਕੀਆਏ॥ ਸੰਤਿਆਸੁਓਹੀਏਜੋਦੇਵਦਤ
 ਕਰਾਏ॥ ਜਤੁਓਹੀਏਜੋਭਭਮਲਕਰਾਏ॥ ਜੋਰਓਹੀਏਜੋਰੰਤ
 ਵੰਤਿਕੀਆਏ॥ ਜੁਪੁਓਹੀਏਜੋਦਹਸਿਰਿਕਰਾਏ॥ ਬਿਓਗੁਓਹੀ
 ਏਜੋਗਾਜੇਗਮਚੰਦਕੀਆਏ॥ ਹਠਓਹੀਏਜੋਧੁਰਗਤਿਕੀ
 ਆਏ॥ ਸਤੁਓਹੀਏਜੋਸੀਤਾਂਕੀਆਏ॥ ਗ੍ਰਹਸਤੁਓਹੀਏਜੋਬਾਬੇ
 ਆਦਮੁਕੀਆਏ॥ ਜਾਂਇਤਨੀਸਿਫਤਿਸਾਹਸਰਫਕੀਤੀਤਾਂ
 ਟਿਰਿਬੈਗਾਭੀ॥ ਵਿਚਿਰੇਇਗਇਆ॥ ਸਬਦੁਬੈਲਿਆ॥ ਗਾਗ
 ਧਨਾਸਰੀਜਕੜੀ॥ ਤਿਤੁਪੁਛਹੁਪੰਡਿਤਜੋਇਸੀ॥ ਪੀਅਕਬਹ
 ਸਿਯਾਵਾਹੋਇਸੀ॥ ਸਿਯਿਦਰਦਵਿਛੋੜਾਖੋਇਸੀ॥ ੧॥ ਤਪਿ
 ਰਹੀਅਸੁਮਾਏਜੀਓਬਲੇ॥ ਮੈਕੰਤੁਨਦੋਖੀਆਨੈਲਿਭਰੇ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਤਿਤਕਾਂਗਿਓਰਾਓਬਲਿਰਹੀ॥ ਤਿਸਿਤਾਰੇਗਿਲਤੀਦੁ
 ਖਸਰੀ॥ ਜਿਵਯਵੈਬਬੀਹਾਤਿਵੈਯਵੈ॥ ੨॥ ਮੈਪੀਅਥਿਨੁਪੁਛ
 ਨਾਬਿਹਾਵੈ॥ ਜਿਓਜਯਾਥਿਨੁਮੀਨਤੜਫਾਵੈ॥ ਜਿਓਵਿਛੁੜੀ
 ਕੁੰਜਿਕਰਯਾਵੈ॥ ੩॥ ਮੈਖਸਰਫਨਬੀਓਤਾਵਯਾ॥ ਇਕਚੋ

ਟਨਬੀਵਤਚਾਵਣਾ॥ਕਿਆਦਰਸਤਭੂਣਾਬਾਵਣਾ॥੪॥
 ਜਵਾਬਬਾਬਾਨਾਤਕਾ॥ਗੁਪਤਾਸਰੀਜਕੜੀ॥ ਕਰਿਸਹਜਿ
 ਮੀਂਗਾਰਬਲਾਈਐ॥ਮਨੁਮਾਰਨੁਮਾਂਗਿਭਰਾਈਐ॥ਸਾਂਤਿਧਰੀ
 ਸੀਸਗੁੰਦਾਈਐ॥੧॥ਇਉਕੰਤਮਿਯਾਵਹੋਇਸੀ॥ਪੁਛਿਪੰਡਿਤ
 ਸਿਆਲੇਜੋਇਸੀ॥ਸੁਹਦਰਦਵਿਛੋੜਾਖੋਇਸੀ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਸ
 ਹਿਮਿਲਿਐਤਪਤਬੁਝਾਈਐ॥ਦੇਖਿਦਰਸਤੁਤੈਤਿਆਪਾਈ
 ਐ॥ਸਹਿਮਹਿਜੀਸਦਿਬੁਝਾਈਐ॥ਜਾਂਬੁਲਾਂਤਾਂਗਲਿਯਾਈ
 ਐ॥੨॥ਕਿਉਕਾਂਗਉਰਾਰੇਬਨਿਗਹੋ॥ਕਿਉਤਾਰੇਗਿਲਤੇਦੁਖ
 ਸਹੋ॥ਪੀਉਧੰਦਬਬੀਹਾਚੁਪਿਗਹੋ॥ਜੇਵਿਛੁੜਿਆਹੋਵੈਗੰਮੁ
 ਦਹੋ॥੩॥ਕਹੇਨਾਨਕਤ੍ਰਿਸੁਲਿਬਾਂਵਣਾ॥ਸਾਹਸਰਫਤਬੀਉਤਾਵ
 ਣਾ॥ਕਿਉਦਬਾਦੇਵਹੁਚਾਵਣਾ॥ਕਾਹੇਭੂਣਾਫਿਰੇਉਤਾਵਣਾ॥
 ੪॥੧॥ਜਾਬਾਬੇਸੁਆਯਕਾਜਵਾਬੁਸਬਦੁਕਾਦਿਤਾ॥ਤਾਂ
 ਸਾਹਸਰਫਕੇਮਤਿਸੰਤੋਖੁਆਇਆਨਿਸਾਰੇਈਛਹਿਪੈਰੀਪਇ
 ਆ॥ਬਾਬੇਕੋਲੋਸਾਹਸਰਫੁਵਿਦਾਹੋਇਕਰਿਹਾਜੀਆਦੀਮ
 ਜਣਾਸਿਦਿਚਿਆਇਆ॥ਤਾਂਹਾਜੀਆਸਾਹਸਰਫਨੇਪੁਛਿਆ
 ॥ਕਹੋਸਾਹਿਜੀਫਕੀਰਪਾਸੈਫਕੀਰੀਦਾਜਵਾਬਪੁਛਿਆ॥ਕਹੋ
 ਜੀਫਕੀਰੀਵਿਚਿਬਹੁਤੁਕਾਂਮਯੋਹੋ॥ਇਤਲੇਜੁਬਾਬਾਭੀਹਾਜੀ
 ਆਵਿਚਿਆਇਗਲਿਆ॥ਇਕਹੋਇਚਲੋ॥ਤਾਂਹਾਜੀਆਆ
 ਪਿਦਿਚਿਆਖਿਆਜੋਏਹੁਫਕੀਰਹਿਦੁਪੈਕੇਮਸਯਮਾਂਨੋਹੋ॥

ਤਾਂ ਇਕਸਹਾਜੀਪੁਛਿਆ ਫਕੀਰ ਜੀ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਪੈ ਕੇ ਮੁਸਾਯਮਾਂ
 ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਅਸੀਂ ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਹਾਜੀ ਆ
 ਆਖਿਆ ਜੇ ਜੀ ਇਹ ਗੁਰੂ ਹਿੰਦੂ ਆਕਾ ਨਹੀਂ। ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਹਾਦਿਦੁ
 ਆਰਕਾਤ ਕਿਹੈ ਅਗੇ ਤੁਰਕਸਤਾ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਕਿਤਨੀ ਕੁਮਦਤਿ
 ਧਿਛੋਦੁ ਆਰਕਾ ਜਾਇ ਪਹੁਤੇ। ਜਾਂ ਅਗੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਹਾਜੀ
 ਆਕਹਿ ਆ ਜੇ ਜੀ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਕਰਿਆ ਗੇ ਕਿਉ ਚਲਿ
 ਆਹੈ। ਅਗੇ ਜੀ ਇਕ ਜਾਇ ਆਵੈ ਗੀ ਓਥੈ ਹਿੰਦੂ ਆਤਮਾਰਿ
 ਛੇਰ ਦੇਹੈ ਨਿ। ਅਤੇ ਜੈਨਾ ਮੁਸਾਯਮਾਨਾ ਨਾਹਿ ਹਿੰਦੂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 ਉਨਾਨੁਭੀ ਉਥਹੁਕੇ ਹਾਜੀ ਬਜੇ ਗਾਰੁ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨਿ। ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਬਾਬਾ
 ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਜੀ ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਹਗਾ ਆਵੈ ਗੀ ਤਿਥੈ ਅਸਾਨੂੰ
 ਛਰਿ ਜਾਇ ਆਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਲਾ ਆਪੁ ਬਚਾਇ ਲਹਾਂਗੇ।
 ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਹਾਜੀ ਆਕਹਿ ਆ ਜੇ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਨਾ ਲਿਖ ਆ
 ਹਾ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਉਥਾਈ ਬਹਿਰਿ ਆਆ ਆਖ ਲਿਖ ਗਾਮਰ ਦੇਹੈ
 ਆਇਨਾ ਹਾਜੀ ਆਤਾਂ ਈ ਜਾਲੇ ਦੇ ਜੇ ਅਸਾਨੂੰ ਨਸੀਬ ਹਜਿਮ
 ਕੇਦੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭੀ ਜਾਹਿਗੇ। ਮਰਦਾਨਿ ਆਇਹੁ ਗ
 ਹੁਐ ਸਾਹੈ ਜੋ ਮਿਹਰਿ ਮੁਥ ਬਤ ਬਿਜਮਤਿ ਕਰਦਿ ਆਜਾਈ ਐ
 ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਜਿਪਹੁ ਚੀਦਾਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਹੁ ਜਤਿ ਹਾਸਾ ਮਸਕਰੀ ਰੰਜਿ
 ਕਰਿਦਿ ਆਜਾਈ ਐ ਤਾਂ ਹਾਜੀ ਨਾਹੀ ਹੋਈ ਦਾ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਹਾ
 ਜੀ ਆਕਹਿ ਆ ਜੇ ਜੀ ਹਾਜੀ ਕਿਉ ਕਰਿਹੋਈ ਦਾਹੈ। ਅਤੇ

ਮਿਹਰਿਕਿਉਕਰਿਕਰੀਐ। ਓਹੁਕਉਲੁਅਮਾਯੈਤਿ॥ ਜਿਨਾਅਮ
 ਲਾਕਰਿਕੇਹਜਿਦਰੁਸੁਤੁਹੈ। ਤਛਿਰਿਬਾਬੇਨਾਨਕਹਾਜਰਨਾ
 ਮਾਕੀਤਾ॥ ਹਾਜਰਿਕਉਮਿਹਰਿਐ। ਗੋਰਹਾਜਰਿਕਉਕਹੁਰੁਐ॥
 ਈਮਾਨੁਦੇਸਤੁਐ। ਬੇਈਮਾਨੁਕਾਫਰੁਐ॥ ਗੁਮਾਨੁਯਾਨਤੀਐ॥ ਪ
 ਸਗੋਬਤਿਕਾਮੁਹੁਕਾਯਾਐ॥ ਦਿਆਨਤਿਦਾਰੁਸੁਰਖਰੀਐ॥
 ਬੇਦਿਆਨਤਸਿਆਹੁਰੀਐ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਘਲਜਰਦਰੀਐ॥
 ਦਰਗੁਦੰਜਖੁਐਸਚਬਹਿਸਤਿਐ॥ ਹਿਰਸੀਫੁਰੁਓਨੁਐ॥ ਬੇਹਿਰ
 ਸੀਅਉਲੀਆਐ॥ ਇਲਮੁਹਿਲੀਮੀਐ॥ ਤਵਾਜਾਬੁਲਦੀਐ॥
 ਫਕੀਰੀਸਬੁਰੀਐ॥ ਨਾਸਬੁਰੀਮਕਰੁਐ॥ ਜੋਰੁਜਾਮੁਐ॥ ਬੇਜੋਰੁ
 ਪਾਕੁਐ॥ ਦੁਆਇਨਉਲਤਿਐ॥ ਬਦਿਦੁਆਇਕਹੁਰੁਐ॥ ਇਨ
 ਸਾਫਸਾਫਐ॥ ਚੋਰੀਲਾਚੁਐ॥ ਜਾਰੀਪਲੀਤੀਐ॥ ਸਿਫਤਿ
 ਉਜੁਐ॥ ਬਾਂਗਬਲੇਐ॥ ਕਰਾਮਾਤਿਕੁਦਰਤਿਐ॥ ਰਾਹੁਪੀਰਾਂਐ॥
 ਬੇਰਾਹੁਬੇਪੀਰਾਂਐ॥ ਦਰਦਵੰਦੁਰਦੇਸੁਐ॥ ਬੇਦਰਦਕਸਾਈ
 ਐ॥ ਰੋਜੀਬਖਸੁਰਹੀਮੁਐ॥ ਦੋਗੰਤੇਗੰਮਰਦਾਂਐ॥ ਇਤਨੇਟੇਐ॥
 ਜੋਜਾਲਿਜਲਾਵੈ॥ ਤਉਨਾਨਕਦਾਨਸਵੰਦੁਕਹਾਵੈ॥ ੧॥
 ਜਾਂਇਤਨਾਹਾਜਰਨਾਮਾਬਾਬੇਕਹਿਆ॥ ਤਾਹਾਜੀਪੈਰਾਨੁਪੇਖਿ
 ਰੈਐ॥ ਆਖਲਿਯਗੋਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਅਸੀਖੁਦਾਈਆਕੈਲੈ
 ਰੁਰਦੇਹਾਂ॥ ਕਿਉਜੋਓਹੁਪੁਜਤੀਐ॥ ਥੰਜੀਤਾਹੀਬਾਦੀਐ॥
 ਨਿਮੁਸਾਨਮਾਨੀਅਸਾਜਾਤਾਅਸਾਂਤੀਪਰੁਅਮਾਯਕਰਤੇਇ

ਸਕੇਬਹੁਤਮੁਸਕਯੈਤਿ॥ਤਾਬਾਬਾਬਹਿਰਹਿਆਆਖਲਿਯ
 ਗਾਜੇਮਰਦਾਤਿਆਇਨਾਹਾਜੀਅੰਤੁਜਾਲੇਦੋ॥ਹਾਜੀਰਮਦੇ
 ਰਹੈ॥ਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦਾਤਿਆਤੂੰਸਬਦੁਗਾਉਜਦਿਭੋਗੁ
 ਪਵੇਗਾਤਾਮਕੇਜਾਇਪਹੁਚੀਏਗਾ॥ਤਬਮਰਦਾਨਾਯਗਾਂਸਬ
 ਦੁਗਾਵਲਿ॥ਤਬਜੰਗਾਵਦਿਚਿਭਿਘਿਆਤ੍ਰਿਸੀਂਹਆਇਇਕ
 ਠੇਹੋਏ॥ਤਾਮਰਦਾਨਾਰਿਗਇਆਕਹੇਲੇਯਗਾਜੀਉਜਾਣੀ
 ਵਿਚਿਬੈਠਹਾਂਅਸਾਨਕੇਈਹੁਲੇਸੀਹਭਿਘਿਆਤ੍ਰੁਖਾਇਜਾ
 ਸੀ॥ਤਾਅਸੀਕੀਕਰਸਾਹੋ॥ਤਾਫਿਰਿਬਾਬਾਬੇਲਿਆਮਰਦਾ
 ਤਿਆਤੈਨੁਭਿਘਿਆਤ੍ਰਿਸੀਂਹਖਾਇਗੇਤਾਂਅਸੀਸੈਸਾਰੁਕਿਉ
 ਕਰਿਰਖਾਂਗੇ॥ਅਸੀਤੇਰੀਹਰਿਕਿਤੇਬਾਇਗਬਿਆਕਰਦੇਹਾਂ॥ਤੈ
 ਨੁਅਸਾਰੀਪ੍ਰਤੀਤਿਅੰਦਦੀਨਾਹੀ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਅਰਦਾਸਿਕੀ
 ਤੀਜੇਜੀਅਸਾਨੰਤੁਸਾਰੀਪ੍ਰਤੀਤਿਹੋਵੈਨਾਹੀਤਾਂਤੁਸਾਰੇਨਾਭਿਕਿ
 ਉਠਿਰਹਾ॥ਜੇਤੁਸਾਰੀਪ੍ਰਤੀਤਿਹੋਤਾਂਤੁਸਾਰੇਪਿਛੇਯਗੇਫਿਰਦੇਹਾਂ॥
 ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਸਬਦੁਗਾਵਲਿਯਗਾ॥ਗਾਂਵਦਿਆਗਾਂਵਦਿ
 ਆਤੀਸਗਾਪਹੁਰਹੈਇਆਤਾਮਰਦਾਨੇਭੋਗੁਸਬਦਿਕਾਪਾਇ
 ਕੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹਬਚਨੁਸਾਜੇਸਬਦਿਕੇ
 ਭੋਗੁਪਉਦੇਹੀਮਕੇਜਾਇਪਹੁਚਾਂਗੇ॥ਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦਾ
 ਤਿਆਵੇਖੁਖਾਂਉਠਿਕਰਿਯਹਦੇਧਿਰੈਦੇਖੁਖਾਂਕੀਹੈ॥ਜਾਂਮਰਦਾ
 ਨਉਠਿਕਰਿਵੇਖੇਤਾਂਕੀਵੇਖੇ॥ਮਕੇਦੇਮੁਨਾਰੇਅਤੇਬੁਰਜਿਦਿ

ਸਕਿਯਗੋ॥ ਮਕੇ ਦੇ ਨਜੀ ਕਾ ਅਇਪੁ ਚੇਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨਾ ਬਹੁਤ
 ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ॥ ਆਖਿਓ ਸੁਗਰੀ ਬਹਿਵਾਜਿ ਜਿਥੇ ਅਸੀ ਬੈਠੇ
 ਅਸਹ॥ ਉਥੈ ਮਕਾ ਵਰੇਹ ਦਿਹਾਂ ਕਾਰਾ ਹੁਏ॥ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਇ
 ਬੈਠਿਆ ਬੈਠਿਆ ਤਿਹੁ ਪਹਰਾ ਵਿਚਿ ਆਇ ਪਹੁਤੇਹਾਂ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹਤੇ ਰੀਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂੰ ਪੈ ਜਾਨਿ॥ ਅਸੀ ਮਯਮੂ ਤੇ ਕੀਟਹਾਂ
 ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਮਰਦਾ ਤਿਥਾ ਅਜਾਣੁ ਇਸੁ ਖਤ ਕਾ ਜੀਉ
 ਕਨ ਦੀ ਕਾ ਜੀ ਮਕੇ ਦੇ ਨਾਇ ਕਰੇ ਅਸਨਿ॥ ਅਤੇ ਇਕ ਦੁਇ ਨ
 ਸੀਹਤਾਂ ਕਾਰੁ ਹਮੀ ਦਪਾਤਿ ਸਾਹਮਣੀ ਨੇ ਦੇ ਨਾਇ ਕਰੀਆ
 ਹੋਨਿ॥ ਮਤੁ ਖੁਦਾ ਇਵ ਲਿਆਵਦਾ ਹੋਵੇ॥ ਬਹੁਤ ਜਾਣਮੂ ਹੋ॥
 ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਦੀ ਬੰਦੀ ਵਿਚਿ ਆਵਦਾ ਸੀ ਵੇਚੇ ਹੀ ਮਰਦਾ
 ਹੋ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਮਕੇ ਦੇ ਨਜੀ ਕਾ ਅਇਕੈ ਹਾਜੀ ਆਕਾ
 ਬਾਲਾ ਤੀਯਾ ਕੀਆ॥ ਆਖਿ ਮਹਿ ਆਸਾ ਆਸਾ ਅਰੁ ਏਕ ਹਾਥਿ
 ਤਸਬੀਹ ਣੀ॥ ਸਿਰਿ ਪਰਿ ਮੁਸਾਯਾ ਪਹਿਰਿ ਆ॥ ਬਗਲਾ ਵਿਚਿ ਕਿ
 ਤਾ ਬਰਖੀ॥ ਹਾਜੀ ਦਰਵੇਸੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਜਾਇ ਮਕੇ ਕੀ ਹਾਜੀ ਕ
 ਉਹਾ ਜਰੁ ਹੋਏ॥ ਮਕੇ ਦੀ ਮਸੀਤਿ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਬੈਠੇ॥ ਯਹੋ ਸੁਗ
 ਕਾ ਮਰਬ ਦੀ ਸਿਫਤਿ ਕਰਨਿ ਗਾਵ ਲਿਯਗੇ॥ ਦਿਨੁ ਗੁਜਰਾ
 ਨੁਕੀ ਆ॥ ਰਾਤਿ ਕਉ ਉਸੀ ਮਸੀਤਿ ਵਿਚਿ ਪੈਸੁ ਤੋ॥ ਅਰੁ ਪੈਰ ਮ
 ਕੇ ਦੇ ਮਹਿਰਾਬ ਵਾਯਿ ਕੀਤੋ॥ ਅਤੇ ਸਿਰੁ ਉਭਰ ਦੀ ਵਾਯਿ ਕੀ
 ਤੋ॥ ਜਾਂ ਪਹੁਰੇ ਦੁਇ ਕੁਰਾਤਿ ਰਹੀ ਤਾਂ ਮੁਯਾ ਜੀਵ ਲੁਖੀ

ਤੀਕਾਝਾ ਝੂਕਸਾਇਆਝਾ ਝੂਕਰਨਿ। ਤਾਂ ਦੀਵਾਬਾ ਲਿਕਰਿ
 ਹਾਜੀਆ ਧਿਰੈ ਭਗਾਨੇ ਖਲਿ। ਜਾਵੇ ਖੇਤਾਂ ਕੀਵੇ ਖੇ ਹੋਰ ਹਾਜੀ
 ਸਭੇ ਆਪੈ ਆਪਣੀ ਮਕਾਮੀ ਵਲਿ ਪਏ ਹੈਨਿ। ਕਲਿ ਜੇਨ ਵਹਾ
 ਜੀ ਦਰਵੇਸੁ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਬੇਤਰ ਹਰਿ ਬਯੋਰੇ ਇਭਤਾ ਕ
 ਰਿਸੁਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੀਵ ਲਿਮਤੇ ਵਿਚਿ ਗੁਸਾ ਖਾਧਾ ਜੀਏ ਹੁ
 ਮੀ ਮਨੁ ਕੇ ਮਨਾ ਫਕਾ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਘਰਿ ਵਲਿ ਪੈਰ ਕਰਿ ਸੁ
 ਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੀਵ ਲਿਗੁਸਾ ਖਾਇ ਕਰਿ ਬਾਬੇ ਦੇ ਮਗਰ ਵਿਚਿ
 ਇਕਿ ਭਾਤਿ ਦੀ ਮਾਰੀ। ਆਖ ਲਿਭਗਾ ਅਵੇ ਬੰਦੇ ਖੁਦਾਇ
 ਆਤੁ ਕਉਲੁ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਪੈਰਿ ਮਸਲਾ ਮਾਨੁ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦੇ
 ਘਰਿ ਵਲਿ ਪੈਰ ਕਰਿ ਸੁਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖੈ ਆਮੁਲਾਂ ਜੀ
 ਵਲ ਜੀ ਜੇ ਅਸੀ ਭੁਯੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਪੈਰਿ ਸਿਧੇ ਕਰਿ
 ਤਿਹੁ ਖਿ ਖੁਦਾਇ ਨਾਹੀ। ਉਤਿਹੁ ਖਿ ਪੈਰਿ ਮੇਰੇ ਫੇਰਿ ਕਰਿ। ਤਾਂ
 ਮੁਲਾਂ ਜੀਵ ਲਿਬਾਬੇ ਦੇ। ਐਗਿ ਪਕਤਿ ਕਰਿ ਫੇਰੇ। ਤਾਂ ਨਾਏ
 ਮਕੇਦਾਰੁ ਖੁਫਿਰਿ ਆਗਾ ਅਗੇ ਮਸੀਤੀ ਦਾਰੁ ਖੁ ਅਤੇ ਦਰਵਾ
 ਜਾ ਪੂਰਬ ਦਿਸਾ ਕਉ ਆਗਾ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਕਰਿ ਉਤਰਿਹੁ ਖਿ
 ਹੋਇ ਖੜੇ ਤਾ। ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਜੀਵ ਲੁ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਜੀ ਜੇ ਮਸੀਤੀ
 ਵਿਚਿ ਅਸੇ ਸੇਸਤਿ ਪੈਰਾਨਿ ਹੋਇ ਗਏ। ਆਖ ਲਿਭਗੇ ਯਾਰੇ
 ਹੁਲਿਕਿ ਆਮਾਤਿ ਕਾਦ ਉਹੁ ਨ ਜੀ ਕਿਆਇ ਆਪੈ। ਯਾਰੇ
 ਏਹੁ ਕੋਈ ਅਉਲੀ ਆਮੁਲ ਹਕਾਪੈ। ਇਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕ

ਈਨਾਹੀਪਾਇਸਕਦਾਏਹੁਇਸਜਮਾਨਕਾਕੋਈਵਯੀਪੈਦ
 ਹੋਇਆਹੈ॥ ਤਾਬਾਬਾਉਠਿਖੜਾਹੋਇਆ॥ ਉਜੁਕਰਿਕੈਕਿਬ
 ਯੋਰੋਇਖੜੀਇਕਰਿਸਬਦੁਗਾਗੁਬਸੰਤਾਵਿਚਿਅਯਾਪਿਆ॥
 ਤਦੁਚੇਤਕੇਦਿਨਅਸਨਿ॥ ਜਿਤਿਮਉਸਮਿਬਾਬਾਹਜਿ
 ਕਾਬੇਦੀਕਉਜਾਇਪਹੁਤਾਸੀ॥ ਈਦਕੈਦਿਨਿਮਕੋਕੀਹ
 ਜਿਹੋਦੀਹੈ॥ ਤਾਬਾਬੇਸਬਦੁਗਾਗੁਬਸੰਤਾਵਿਚਿਬੋਲਿ
 ਆ॥ ਗਾਗੁਬਸੰਤਮਃ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਨਉਸਤਚਉ
 ਦਹਤੀਨਚਾਰਿਕਰਿਮੁਪੁਣਾਤਿਗਾਸਿਬਹਾਣੀ॥ ਸਾਰੇਦੀ
 ਵੇਚਹੁਪਬਿਦੀਏਏਕਾਏਕੀਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਮਿਹਰਿਦਾਨਮਧ
 ਸੂਦਨਮਾਧੈਐਸੀਸਕਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਿਪਰਿ
 ਣਸਕਰੁਪਾਦਕੁਤੇਰਾਧਰਮੁਕਰੇਸਿਕਦਾਰੀ॥ ਧਰਤੀਦੇਗ
 ਮਿਐਇਕਦਾਰੀਭਾਗੁਤੇਰਾਭੰਗਾਰੀ॥ ੨॥ ਨਾਸਾਬੁਰਹੋ
 ਦੇਫਿਰਿਮੰਗੋਨਾਰਦੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥ ਣਬੁਅੰਧੇਗਾਬੰਦੀ
 ਖਾਨਾਅੰਭਿਗਲਿਧੈਰਿਯੁਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਪੁੰਜੀਮਾਰਿਪਦੈਤਿਤ
 ਮੁਗਦਰਪਾਪਕਰੇਕੁਟਦਾਰੀ॥ ਭਾਵੈਚੰਗਾਭਾਵੈਮੰਦਾਜੈਸੀਨ
 ਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੪॥ ਆਦਿਪੁਰਖਕਉਅਯੁਕਹੀਐਸੇਖਾ
 ਆਈਵਾਰੀ॥ ਦੇਵਣਦੇਵਤਿਅਕਰੁਯਾਗਾਐਸੀਕੀਰ
 ਤਿਚਾਣੀ॥ ੫॥ ਕੁਜਾਬਾਂਗਾਤਿਵਾਜਮੁਸਯਾਨੀਯਹੁਪੁਬਨਵ
 ਗੀ॥ ਪਰਿਪਰਿਮੰਮੀਆਸਭਨਾਜੀਅੰਬੀਯੀਅਵਰਿਤੁਮਾ

॥ ੬ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਮੀਰਮਹੀ ਪਤਿਸਾਹਿਬ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਲੁਹਮਾਰੀ ॥
 ਚਾਰੇ ਕੁੰਟਸਾ ਮੁਕਰਹਿ ਗੋਘਰਿ ਘਰਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੭ ॥
 ਤੀਰਥਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਕਿਛੁ ਯਾਹੁ ਮਿਯੋ ਦਿਹਾ ਤ੍ਰੀ ॥ ਨਾ
 ਨਕਨਾ ਮਮਿਯੋ ਵਰਿ ਆਈ ਮੈਏ ਕਾਘੜੀ ਸਮਾਯੀ ॥ ੮ ॥
 ਯਾ ਜਾਂਏ ਹੁ ਅਸਟ ਪਦੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਮਕੇ ਅਗੇ ਖੜੇ ਇਕ ਰਿਗ
 ਵੀਤਾਂ ਹਾਜੀ ਆਪੁ ਛਿਅਾ ਜੀ ਦਰਵੇਸਿ ਜੀਏ ਹੁ ਸੋਰੇ ਦੁ
 ਜੈ ਤੁਸਾ ਆਪਣੀ ਹਿੰਦੀ ਜਬਾਨ ਵਿਚਿ ਆਖਿ ਅਸੈ ਤੁਸਾ
 ਮਕੇ ਅਗੇ ਕੇ ਜਾਨਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤਿ ਕੀਤੀ ॥ ਅਸਾ ਕੁੰਤਾਂ ਕਿਛੁ ਮ
 ਯੁਮੁ ਨਹੀਏ ਆਗਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿ ਆਮੁ ਯਾਂ ਜੀ ਵਲੁ ਜੀਏ ਸ
 ਸ੍ਰੀਰਕਾਮ ਹਰ ਮੁਖੁ ਦਾਇਹੈ ॥ ਇਕੈ ਬੋਝਾ ਬਹੁ ਯਾ ਚਾਰਿ ਕਤੇਬਾ
 ਹੈ ਨਿਯੈ ਹੁ ਮਕਾਮ ਦੀਨਾ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਕਾਤੀਰ ਬੁਧੈ ॥ ਮਹਾਂ
 ਵਕਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤੁਹੈ ॥ ਚਉਹਾਂ ਕੁੰਟਾ ਵਿਚਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੰ
 ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਕੇ ਮਕਾਮ ਹੈ ਨਿਯੈ ॥ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਕਉ ਬਾਬਾ ਆਦਮੁ
 ਭੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਨਿਯੈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਾਯਾ ਨਦੁ ਹਾਂ ਕਾ ਵਡਾ ਹੈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਅਕੇ
 ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਦਿ ਪਾਕ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਨਿ ॥ ਜੇ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟਾ ਕ
 ਉਪਰ ਦਖਲਾ ਕਰਨਿ ॥ ਉਤਰੁ ਪੁਰਬ ਦਖਲੁ ਪਛਮੁ ਚਾਰੇ ਤਰ
 ਟਿਕੇ ॥ ਇੰਨਾਂ ਮਕਾਮਾ ਤੀਰਥਾ ਕਹਿ ਜਿਕਾਦਰ ਸਨੁ ਕਰਨਿ ॥ ਅ
 ਤੇ ਇਸੀ ਤਰਹੁ ਮੁਸਾਯਾ ਨਾ ਕਉ ਭੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਨਿਯੈ ॥ ਜਿਚਰੁ ਸਮੇ
 ਰਿਕੁ ਮੇਰਿ ਕੋ ਗਿਰਦਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰ ਦੇਤਿ ਚਰੁ ਪਾਕੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਹੋ

ਦਾ॥ ਤੀਰਥਹੁ ਜਿਥਾ ਇਕਿ ਸੇਵਾ ਨਾਹੀ ਪਉਦਾ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਾਯਮ
 ਨਾ ਕੇ ਮਕਾਮ ਰਹਿ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨਿ॥ ਅਤੇ ਮੁਸਾਯਮਾਨ ਹਿੰਦੂ ਆਕੇ ਮ
 ਕਾਮ ਰਹਿ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨਿ॥ ਦੁਵੈ ਫਿਰ ਕੇ ਖੁਦਾ ਇਕੇ ਮਕਾਮ ਦਾ ਬਰ
 ਚਿਤ ਵੇਦੇਹੈ ਨਿ॥ ਤਾਂ ਜੀਵ ਲੁਥੇ ਭਿਅੰਜੀ ਹਿੰਦੂ ਜੋ ਸਰੋ ਦੁਤਸਾ
 ਕਹਿ ਆਸਾ ਉਸ ਕਾਭੀ ਬਿਆਨੁ ਮੈ ਕੁੰਸਮ ਬਣਾਈਐ॥ ਤਾਂ ਬਾਬਾ
 ਬੋਭਿਅਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਆਮੁ ਆਜੀਵ ਲਾ ਅਵਧਾ ਅਵਧਿ ਖੁਦਾ
 ਇਤਾਨਾ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਨਉ ਖੀਡੀ ਜਿ ਮੀਨ ਸਾਜੀ॥
 ਏਹੁ ਨਉ ਮਕਾਮ ਆਦਿ ਮੀਆ ਕੀ ਠਉ ਡਿਕੀਤੀ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਉਪਰਿ
 ਅਸਮਾਨ ਕੀਤਾ॥ ਸਾਤਿ ਸਿਤਾਰੇ ਤਮਾਮ ਆਲਮ ਕੇ ਸਾਹਿਦ ਕੀ
 ਤੇਹੈ ਨਿ॥ ਨੇਕੀ ਬਦੀ ਕੇ ਗੁਆਹੁ ਏਹੁ ਸਾਤਿ ਸਿਤਾਰੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿ
 ਚੇ ਫਰੇਸ ਤੇਹੈ ਨਿ॥ ਚਉਦਹ ਤਬ ਕਹੈ ਨਿ॥ ਸਾਤ ਤਬ ਕਉਪਰਿ
 ਸਾਤ ਤਬ ਕੀਤਯੇ ਜਿ ਮੀਨ ਕੈਹੈ ਨਿ॥ ਬਾਦਿ॥ ੧॥ ਆਬਾ॥ ੨॥
 ਆਤਸਿ॥ ੩॥ ਖਾਕਾ॥ ੪॥ ਏਹੁ ਚਾਰੇ ਤਤ ਅਰਬ ਨਾ ਸਰੁ ਖੁਦਾ
 ਇਤਾਨਾ ਨੇਸਾਜੀਐ॥ ਅਰਬ ਨਾ ਸਰਕੀ ਸਿਫਤਿ ਚਉਹਾਂ ਕਤੇਬ
 ਵਿਚਿ ਕੀਤੀਐ॥ ਚਾਰੇ ਕਤੇਬਾਂ ਚਉਹਾਂ ਜਮਾਨਿ ਆਅੰਦਰਿ
 ਸਿਰਦਾਰਿਹੈ ਨਿ॥ ਚਉਹਾਂ ਹਬਾਬੁ ਹਮੇਦਿ ਆਵਿਚਿਹੈ ਨਿ॥
 ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਹਜਰਤਿ ਜਬਰਾਈਲੁ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਨਿ॥ ਤੀਰਿਕ
 ਉਸਿ ਬਾਬੇ ਆਦਮਿ ਆਪਣੇ ਜੁਸੇਬੀਐ ਦੇ ਕੀਤੀਐ॥ ਦੇਵਤੇ
 ਆਦਮੀ ਗਕਸਿ॥ ਤਿਨਾ ਕਉ ਤੀਨੇ ਕਥਾਂ ਟਿਦੀਐਹੈ ਨਿ॥

ਏਹੁ ਸੁਭ ਪੈ ਦੇ ਕਰਿ ਕੈ ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਕੀ ਮੁਹੁ ਤਿ ਚਉਹਾਂ ਕਤੇਬਾਂ ਵਿ
 ਚਈ ਤਿ ਬਹਾਣੀ ਹੈ। ਸੇਈ ਚਾਰੰ ਦੀ ਵੇ ਆਪੇ ਆਪ ਲੇ ਜਮਾਨੇ
 ਜਾਗ ਦੇ ਪੈਨਿ। ਚਾਰੰ ਕਤੇਬਾਂ ਚਉਹਾਂ ਕੁੰਟਾ ਵਾਇ ਕਿਸਮਤਿ ਕ
 ਰਿਦਿ ਤੀ ਆਪੈਨਿ। ਜੁਗੀ ਜੁਗੰਤ ਰਿਚਾਰੰ ਚਰਾਗ ਬ੍ਰਹਮਾਰੰ
 ਸਤੁ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਸੀ ਸਕਤਿ ਮਧ ਸੁਦਨ ਮਾਧੋ ਕੀ ਹੈ। ਜੇ ਚਾਰੰ
 ਜਮਾਨੇ ਆਇ ਇਕ ਠਹੋ ਏਹੈਨਿ। ਅਤੇ ਚਾਰੰ ਮਜਬ ਹਿੰਦੁ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨੀ ਆਪਿ ਵਿਚਿ ਖੁਦੀ ਬਖੀ ਣੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮਰ ਦੇ ਪੈਨਿ।
 ਦੋਵੇ ਫਰਜੀ ਦਿਬਾਬੇ ਆਦਮ ਕੇ ਜਿਦਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗੁਸੇ ਹਰਾ
 ਮਵਿ ਚਿਣਾ ਤਿ ਮਰ ਦੇ ਪੈਨਿ। ਦੁਨੀ ਅੰਧਰਾ ਮਖਰਦੀ ਵਾਸ
 ਤੇ ਬੇਸਕਿ ਦੋਵੇ ਤਰਫ ਦੇ ਜਖ ਚਾਣੀ ਆਜਾ ਦੀ ਆਪੈਨਿ। ਹੁ
 ਲਿ ਤਿਹੁ ਕਤੇਬਾਂ ਕਾ ਅਮਲ ਖੰਦੁ ਹੋਇ ਆਪੈ। ਮਸਰ ਕਿ ਜਨੁ ਬ
 ਗਰੁ ਬਾਤਿ ਨਾ ਦੀ ਅੰਕਤੇਬਾਂ। ਰਿਗੁ ਉਰਫੁ ਤਓਰੇ ਤਮ ਸਰਕੀ॥
 ੧॥ ਜੁਜਰ ਉਰਫੁ ਅੰਜੀ ਣ ਜਨੁ ਬੀ॥ ੨॥ ਸਿਆਮ ਉਰਫੁ ਜੀ ਬੁਰ
 ਮਗਰ ਬੀ॥ ੩॥ ਜੇਹ ਵੇ ਮਸਰਕੀ ਹੈ ਤਿਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਲਿਕਹੀ ਅਤਿ॥
 ਅਤੇ ਜੇਹ ਵੇ ਜਨੁ ਬੀ ਹੈ ਤਿਸੇ ਖਤੀ ਕਹੀ ਅਤਿ॥ ਅਤੇ ਜੇਹ ਵੇ ਮਗ
 ਰ ਬੀ ਹੈ ਤਿਸੇ ਵੇਸ ਕਹੀ ਅਤਿ॥ ਅਤੇ ਜੇਹ ਵੇ ਸਮਾਣੀ ਹੈ ਤਿਸੇ ਸੁ
 ਦ੍ਰ ਕਹੀ ਅਤਿ॥ ਹੁਲਿ ਅਮਲ ਅਬਰ ਬਲ ਉਰਫੁ ਫੁਰਕਾ ਨਕ
 ਹੈ। ਸਮਾਣੀ ਰੋਇ ਇਸ ਕਾ ਮੁਖ ਹੈ ਸੇ ਸੇਖਾਂ ਣੀ ਆਪੈ। ਅਗੋ ਸਿ
 ਆਮ ਉਰਫੁ ਜੀ ਬੁਰ ਭੀ ਸੇਖਾਂ ਤਲੇ ਬਾ। ਅਬ ਵੇਸ ਕਾ ਮਜਬੂਰ

ਰਿਕਰਿਸੁ ਦ੍ਰੋਕਾ ਮਜਬੂਨੀ ਆਪੈ ਨੈ। ਜਸੇ ਖਾਂਕੀ ਵਾਰੀ ਆਈ
 ਤਾਂ ਸੇ ਖਾਂ ਦੇ ਵਯ ਦੇ ਵ ਤਿਆ ਅਰੁ ਤੀਰਥਾ ਜੋ ਹਿੰਦੁ ਆਕੇ ਅ
 ਸਨਿ। ਤਿਨ ਕਉ ਕਰੁਣਾ ਗਾਇਆ। ਹੁਸਣਾ ਲਾਗੇ ਲੈ ਲਿ। ਐ
 ਸੀਕੀ ਗਤਿ ਚਲਾਈ ਸੇ ਖਾਂ ਨੇ। ਅਰੁ ਆਪ ਲੇ ਮਕਾਮ ਜਾਹਰਿ
 ਕੀਤੇ। ਆਗੇ ਗੋਰਸਤਾਨ ਕੀ ਪੁਜਾ ਕਰੇ ਨੇ। ਅਰੁ ਹਿੰਦੁ ਆਂਕੇ
 ਮਣੀ ਆਂ ਮਟਿ ਗਿਰਾਇ ਦਿਏ ਮਨ ਸੁਖ ਕੀਤੇ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਕੋ ਜਿ ਦਿ
 ਉਠਿ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਈ। ਸਚੁ ਅਦਲੁ ਭੂਲਿ ਗਾਇਆ। ਤਬ ਦਰਗਾ
 ਹ ਮੈ ਦੇਵ ਤਿਆ ਛਿਰ ਯਾਦ ਕੀਤੀ। ਕੋਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਅਬ
 ਹੁਮਾਰਾ ਤੇਜ ਕਾ ਚਿਜੁ ਗਿਰਾਇ ਚਿਪਟਿ ਗਾਇਆ ਹੋ। ਜਗਿ
 ਹੋ ਮੁਬਾਇ ਵੈਸਿ ਪੁਰਬਿ ਹਿੰਦੁ ਆਂਕ ਉਸੇ ਖਾਂ ਜੋ ਤੁਸਾ ਸੀਸਾਰ ਵਿਚਿ
 ਭੁਜੈ ਪੈਨਿ। ਤੇਰੀ ਪਰਸਤਾਨਾ ਹੀ ਕਰੇ ਨੇ ਦੇ ਤੇ। ਇਤਨੀ ਅਰ
 ਜਿ ਦੇਵ ਤਿਆ ਕੀ ਟਿਰੰਕਾਰ ਸੁਲੀ। ਤਬ ਟਿਰੰਕਾਰ ਕਰੇ ਪ
 ਅੰਦਰਿ ਆਇਆ। ਦਰਗਾਹ ਅਗੇ ਸਾਭਿ ਪੀਰ ਪੈ ਕੰਬ ਰਿਅ
 ਉਝੀਏ ਸਾਯਾ ਕਿਸਾਦ ਕਿਸਿ ਪਸਾਧ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਮਕਾਮ ਪ
 ਹੁਤ ਪੈ ਕੀ ਹਿੰਦੁ ਕੀ ਮੁਸਾਯਾ ਮਾਨ ਸਭ ਹਾਜਰਿ ਅਸਨਿ। ਤਾਂ ਸ
 ਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟਿਗਾਹ ਨਾਨਕ ਦਰਦੇਸ ਉਪਰਿ ਪਈ। ਬਾਰਖੁ
 ਦਇਕਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਦਰਦੇਸ ਆਗੇ ਆਉ। ਤੇਰੇ
 ਕਉ ਮੈ ਆਪਣਾ ਅਮਰੁ ਦੀਆ ਜਾਹਿ ਸੀਸਾਰ ਬੀਚਿ ਸਚਿ
 ਕੰਗਾਹੁ ਦਰਸਤੁ ਕਰਿ। ਅਰੁ ਦਰਗਾਹਿ ਠਾਇ ਦੇਈ। ਤੁੰ ਆ

ਗੋਤੇ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ਼ ਹਾਥਿ ਜੋ ਤ੍ਰਿਕਾਰਿ ਅਰਜਿ ਕੀਤੀ ਕੋਹੇ
 ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਅਗੇ ਤੁਧੁ ਖਾਤਮ ਪੈ ਕੰਬਰਾਂ ਕਾ ਪੈ ਕੰਬਰੁ ਮਹੰ
 ਮਦਮੁ ਸਤ ਫਾਭੇ ਜਿ ਆਹੈ ਸੰਸਾਰ ਬੀਚਿ ਅਜੇਹੁ ਲਿਤ
 ਕਿਉ ਸਕਾ ਅਮਲੁ ਸੇਖਣੁ ਏਨਾਂ ਦੇਹੈ ਨਿਹੋਰ ਸਕਿ ਸੇਕਾ ਹੁਕ
 ਮੁਨਾਹੀ ਚਲਾਇ ਦੇਹੈ ਅਸਾਰਾ ਹੁਕਮੁ ਕਦਿ ਚਲਾਇ ਦੇ
 ਹਿਰੇ ॥ ਤਾਂ ਬਾਰਖੁ ਦਾਇਕਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਆਏ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇ
 ਸਹਉ ਅਬਰਬਲ ਬੇਦਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮਹੰ ਮਦਕ ਉਦੀ ਆਸੀ
 ਜੋ ਤੁਏ ਕੋਏ ਕੁਖੁ ਦਾਇਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ ਹੋਰ ਸਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋ
 ਈ ਨ ਜਪੈ ॥ ਬਿਨਾ ਪਰਵਦਿ ਗਾਗਾ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਹੁ ਸਿਪਾਰੇ ਫੁਰਕ
 ਨ ਕੋਉ ਪਰਿ ਅਮਲੁ ਕਰਿ ॥ ਸੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚਿ ਜਾਇ
 ਕੈ ਜੋ ਰੁਜੁ ਮੁਗ ਭੁੰਗਰੀ ਬਾਂਕਉ ਲਗਾਤ ਕਬੀਰ ਕਰੇਨਾ ॥ ਤਿ
 ਸਤੇ ਉਸ ਕੀਉ ਮਰਕਾਨਾ ਸੋਹੈ ਆਠਾ ਨੀਹੋਇ ਆਗਾ ਅਬਨ
 ਨਕ ਦਰਵੇਸ਼ ਤੁਮ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਹੋਛਤੀ ਸਿਪਾਰੇ ਕੀ ਕਿਤਾਬ ਤੁ
 ਮ ਕਰੋ ॥ ਤੀਸ ਸਿਪਾਰੇ ਫੁਰਕਾਨ ਕਾ ਮਤੁ ॥ ਅਗੁਠਿ ਆਸਿ ਪਾ
 ਰੇ ਅਸਾਰੀ ਤਰਫੈ ॥ ਛਤੀ ਸਰਗਿ ਕਾ ਗਿਰੰਬ ਬਾਂਧਿ ਕਰਿ ਚ
 ਕੈਂਟ ਦਰਤਾਇ ਦੇਇ ॥ ਅਰੁ ਏਕ ਹੀ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੇ
 ॥ ਦੂਸਰਾ ਸਰੀਰ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿ ਤਿਸ ਕਉ ਜਪੀ ਐਸੇ
 ਹੁਇ ਹੁਕਮੁ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ਼ ਕਉ ਹੋਇ ਆਹੈ ॥ ਜੋ ਜਾਇ ਕਰਿ
 ਤੁੰਜਗਾ ਤਿਉ ਚਿਖੈ ਰਕਾਵਉ ਰੁਠੈ ਗਿ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਹਕਰਾਸਤੀ

ਓਪਰਿਖੜੇਵੈਗਾਸੇਈਪਕੁਹੋਵੈਗਾਅਤੇਮੀਆਂਜੀਵਲੁਜੀਹੁਕਿ
 ਤੁਸਾਰਾਗਜੁਪਾਤਿਸਾਹੀਤੁਸਾਰੀਐ। ਅਰੁਤੁਸਾਰੇਹੀਯਸਕਰਹੈਨਿ
 ਅਰੁਤੁਸਾਰੇਹੀਪਾਇਕਘੋੜੇਹੈਨਿ। ਅਤੇਘਰਿਘਰਿਮੀਆਂਸ
 ਤਨਾਜੀਆਂਕਾਜੇਸਾਹਿਬਪੈਸੋਭੀਤੁਸੀਹੀਹੈ। ਅਰੁਬੇਈਭੀਤ
 ਮਾਰੀਹੋਰਹੈ। ਅਰੁਬੇਈਤੁਸਾਰੀਕੋਲੈਹੀਦੀਲੇਕਰਰਦੇਹੈਨਿਸਮ
 ਤੀਦੀਨਾਹੀ। ਰਬਫੁਰਮਾਇਆਹੈਜੋਕੋਈਧਰਮਦੀਕੋਟਵਾਰੀ
 ਕਰੇਗਾਤਿਸਹੀਕੀਧਰਤੀਅਰੁਤਿਸਹੀਕੀਦੇਗੰਤੋਗੰ। ਜੇਏਕਦ
 ਹੀਪਕਦੀਹੈਜਹਾਂਤਕਿਨਿਅਮਤਾਹੈਨਿਸਭਇਕਤੇਹੀਵੇਹੀਪਕ
 ਦੀਆਂਹੈਨਿ। ਅਰੁਭਾਗੁਭੰਡਾਰੀਹੈ। ਜੇਹੀਜੇਹੀਕਿਸੇਦੇਬਾਬਿਕ
 ਅਮਤਾਗਦੀਦਗੀਹੈਤੇਹੀਤੇਹੀਸਭਸੈਨੋਮਿਯੀ। ਜੇਸਚਕੀਕੋਟਵ
 ਰੀਕੋਰੇਤਿਸੀਕਾਭਾਗੁਭੰਡਾਰੀ। ਜਿਸਕੋਏਰਾਬਖਸੁਹੋਵੈਅਰੁਟੇ
 ਹਿਕਿਛੁਹੋਰਮੰਗੇਦੁਨੀਆਦੀਹਿਰਸਿਕਰੇਤਿਸਕਾਕੀਹਾਯਹੋ
 ਗਾਸੈਤਾਨਕਾਹੁਕਮੁਤਿਸੁਪਰਿਗਾਯਾਬੁਹੋਵੈਗਾ। ਅਰੁਯਥਅੰ
 ਧੇਰੇਕੇਬੰਦੀਖਾਂਤੇਪਾਈਅਹਿਗੇ। ਅਰੁਯਾਂਨਤਕਾਤਓਕਿਉਸ
 ਕੇਗਾਯੋਪੜੇਗਾ। ਅਰੁਥਦਿਕਾਰੀਕੇਜੰਜੀਰਤਿਸਕੇਪਾਂਓਪੜੇ
 ਗੇ। ਅਰੁਯਾਹਾਓਸਕਓਸਜਾਇਕਾਮਿਯੇਗਾ। ਅਰੁਨਾਰਦ
 ਸੈਤਾਨਕੇਦੁਵਾਯੋਕਰੀਐਗਾ। ਖੁਆਰੁਸਾਰੇਸੰਸਾਰਦਿਚਿਪਾਇ
 ਆਕਰਸੁਗਾ। ਆਗੇਸੇਖਜੀਵਲੁਜੀਭਾਵੈਮੰਦਾਕਰੇਭਾਵੈ
 ਦੀਗਾ। ਜੇਸਾਕਰਹੁਗੇਤੈਸਾਹੀਪਾਵਹੁਗੇ। ਦਰਗਾਹਸਾਹਿਬਕ

॥ ਅਬ ਤੁਮ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਕਉ ਅਲਖ ਕਰਤੇ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਵਡਿਆਈ ਤੁਮ
 ਰੇ ਕਉ ਸੇਖਾ ਕੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਦੇਵ ਲਾਏ ਵ ਤੇ ਅਰੁ ਪੁਰਤ ਨਿਤੀ
 ਬਿਜੇ ਥੇਖੁ ਦਾਇਕੇ ਹਿੰਦੂ ਆਕਉ ਦੀਏ ਰੋਏ ਸੋ ਤੁਮ ਹੋ ਨੇਮਨ ਸੁਖੁ
 ਰਿਕੇ ਤਿਨਾ ਕਉ ਕਰੁਣਾ ਆਇ ਆ ਹੈ ॥ ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਕਲਿਜੁ
 ਗਵਿਚਿ ਚਲੀ ਹੈ ॥ ਕੁਜਾ ਅਰੁ ਬਾਂਗ ਅਰੁ ਮੁਸਲਾ ਜੋ ਨਿਲ ਰੂਪ ਬਨ
 ਵਾਰੀ ਕਢੇ ਖੁਬਾਸੋ ਤੁਮ ਹੋ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੀਆ ਸਕਨਾ ਜੀਆ ਦਿਚਿ ਵ
 ਹਤਿ ਆ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਚਰੇ ਕੁੰਟ ਤੁਮ ਆਗੇ ਸਲਾ ਮੁਕਰਤੀ ਆ ਹੈ ਨਿ ॥ ਕਿ
 ਸਵਾਸ ਤੇ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਰਬ ਦਾ ਅਜੇ ਤੁਮ ਹੋ ਬਿਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬੋਲੀ ਕੀ ਤੁਮ
 ਹੀ ਅਉਰੁ ਹੈ ॥ ਇਸ ਕਾਰਣਿ ਤੇ ਸਿਸਾ ਰੁਜੇ ਹੈ ਸੋ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕੁ ਡਰਦਾ ਹੈ ॥ ਤੁ
 ਸੀ ਮੀਰਮ ਹੀ ਪਤਿਸਾ ਹਿ ਬੁਝੈ ॥ ਅਰੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਸਿਠਤਿ ਹੈ
 ਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਜੋ ਚਰੇ ਕੁੰਟਾ ਕੇ ਤੀਰਥਾਂ ਕਾ ਦੀਵਾਰੁ ਕ
 ਰਿਆਇ ਆ ਹੈ ॥ ਕਛੁ ਲਾਹਾ ਵਡਿਆਈ ਆਖਰੀ ਜਮਾਂ ਨੇ ਏਹਾ ਮੰਗ
 ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਬ ਨੇ ਮੈ ਇਕਾਘੜੀ ਯਾਇ ਕਰੀ ॥ ਰਬੁ ਮੈ ਕੋ ਨੋਵਿ ਸਰੇਨ
 ਹੀ ॥ ਜਾਂਇ ਤਨੀ ਗਲਿ ਬਾਬੇ ਆਖੀ ॥ ਤਾਂ ਠੇਰਿ ਮੁਲਾਜੀ ਵਇਆ
 ਖਿਆ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਹਜਿਮਾ ਠਕਿ ਚਉਹਾਂ ਕਿਤੇ ਬਾਂ
 ਦੇ ਦੁਰਸਤੁ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥ ਅਸਾ ਕੁੰਤਾ ਹਿਕੇ ਸੇਮਗਰ ਬਟੀ ਖਬਰਿ ਹੈ
 ॥ ਏਹੁ ਕੀ ਸਿਰੁ ਹੈ ॥ ਤਾਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮੁਲਾਜੀ ਇਸਹੁ ਕੀ ਕਤਿਕ
 ਉਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਪਾਇ ਸਕਦਾ ॥ ਏਹੁ ਜੋ ਲੋਹ ਕਲਮ ਜਿਸੀ ਨਜਮਾਂ ਨ
 ਮਲਾ ਹੈ ਬਾਬੇ ਆਟਮ ਕਾ ਜੁਸਾ ਏਹੋ ਹੈ ॥ ਖਾਕੀ ਬੁਤੁਰੇ ਜਸੁ ਦਜਾ

ਰੋਕੁਟਾਕਉਸਿਜਦੇਕਰਦਾਹੈ॥ ਆਠਤਾਬਮਹਿਤਾਬਇਸਕੀਅੰ
 ਚਸਮਾਂਹੈਨਿ॥ ਚਾਰੋਤਰਫਿਖੁਦਾਇਹੈ॥ ਇਸੀਆਲਾਮਕਥੀਰਤੇਕ
 ਟੀਆਲਾਮਸਕੀਰਪੈਦਾਹੋਇਕਰਿਮਰਿਮਰਿਨਾਪੈਦਹੋਇਗਏਹੈਨਿ
 ॥ ਚਾਰੋਕਿਤਾਬੀਚਾਰੋਜੁਗਾਦਿਚਿਤਮਾਂਦਿਨੁਅਰੁਗਤਿਸਿਜਦੇਕ
 ਰਤਾਹੈਚਾਰੋਤਰਫਕਉ॥ ਬਾਬਾਅਦਮੁਐਸੇਅਮਲਿਕਰੇਅਰੁਉ
 ਸਕੀਉਮਤਿਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਿਗਹਿਸੈਤਾਨਪਰਿਚਏ॥ ਹੁਣਿਹੁ
 ਕਮੁਪਾਕਖੁਦਾਇਕਾਦਰਦੇਸਨਾਨਕਕਉਆਇਆਹੈ॥ ਜੋਆਗੇ
 ਸੇਖਾਂਕਉਹਉਹੁਕਮੁਦੀਆਸਾ॥ ਜੋਤੁਸੀਸਚਅਦਇਪਰਿਚਲ
 ਹੁ॥ ਸਭਨਾਫਿਗਕਿਆਅੰਦਰਿਇਕੋਰਬੁਜਾਣਹੁ॥ ਸੋਤਾਆਪਣੀ
 ਆਤਦਬੀਰਕਰਿਕੈਲਾਗੈਸੀਸਾਰਕਉਅਜਾਰੁਦੇਣਾ॥ ਹਰਾਮੁਹ
 ਟਾਣਾਆਪਣੇਇਖਤਿਆਰਿਦਿਚਿਗਖਿਆਹੈਨੋ॥ ਕਿਤੇਥਕੇਰਹਿ
 ਤੇਭੂਇਗਏਹੈਨਿ॥ ਕਿਤੇਥਕਿਛੁਅਵਰੁਕਹਤੀਹੈ॥ ਵਹੁਕਛੁ
 ਅਵਰੁਅਮਲਕਰਤੇਹੈਨਿ॥ ਅਥਓਨਹੁਕਾਅਮਲਮਨਸੁਖੁਹੁਆ
 ਹੈ॥ ਅਮਲੁਨਾਨਕਦਰਦੇਸਤੁਮਾਰਾਚਲਿਆਹੈ॥ ਤੁਆਪਸਕਉਸ
 ਮਾਇਆਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਜਾਹਿਸਭਿਥਾਨਮਕਾਮਜੇਤੇਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿ
 ਥਮੀਉਪਰਿਹੈਨਿ॥ ਤਿਨਕੀਜਿਆਗਤਿਕਰਿਕੇਹਜਰਤਸਕੇਸਦੀ
 ਨੇਕੀਹੁਜਿਕਗੁਅਰੁਉਮਤੀਜੋਹੈਨਿਤਮਾਸਹਮਦਹੁਜਰਆਲ
 ਕੀਅੰਤਿਨਾਕੀਰਖਿਅਰਗੁ॥ ਕੀਹਿੰਦੂਕੀਮੁਸਲਮਾਨਕੀਦੇਵਕੀ
 ਦੌਜਕੀਹੋਰੁਆਲਾਮੁਬਹੁਤੀਆਭਾਂਤੀਕਾਹੈਤਿਨਕੀਖਬਰਲਹੁ

॥ ਕਿਸਕੀ ਪਰਸਤ ਕਰ ਦੀ ਆਹੈ ਨਿਯਮੁ ਲਾਜੀ ਦਣੁ ਜੀ ਅਸੀ ਇਸ ਅੰ
 ਲਾਮਕਾ ਮੁਸਾਹਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਅਜਬ ਹੈ ਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਜ
 ਬਹੈ ਰਾਨ ਗਿਆ ਮਨਿ ਦਿਚਿ ਦਰਤਿ ਰਹੀ ਹੈ ॥ ਜੋ ਦਰਗਾਹਿ ਦਿਚਿ ਤੰ
 ਕੀ ਦਪੈ ਦਰਿ ਪੈ ਪੈ ਕੈ ਬਰਾਂ ਅਵਤਾਰਾਂ ਕਉ ਏਹ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਜੋ ਖਲ
 ਕਿਸਭਿ ਖਾਲ ਕਕੇ ਜੁਸੇ ਤੇ ਪੈ ਦਹੋਈ ਹੈ ॥ ਜਉ ਖਾਲ ਕਿ ਕਉ ਖ
 ਲਾਕਿ ਆਇ ਕਰੇ ਤਉ ਫੇਰਿ ਖਾਲ ਕਿ ਕਉ ਮਿਲੈ ॥ ਆਦਮ ਜਤਿ
 ਹੋਇ ਕਰਿ ਦੁਨੀਆਂ ਹਰਾਂ ਮਬਦ ਕਾਰ ਸੈ ਤਾਨ ਕੀ ਪਰਸਤ ਸੁਕਰੇ
 ॥ ਸੋ ਫੇਰਿ ਕਿ ਆਮਤਿ ਦੇਵ ਕਤਿ ਜੁਸਾ ਸੈ ਤਾਨ ਕਾ ਪਰੇਗਾ ਅਰੁ
 ਫੇਰਿ ਖਰਾਬੁ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਚਉਰਾ ਸੀ ਹਲਖ ਜੀ ਆਜੋ ਨਿਮਹਿ ਫਿਰੇ
 ਗਾ ਕੀ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਅਪੋ ਆਪਣੇ ਅਮਲ ਪਰਵਾਨਾ
 ਹੁਕਮੁ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹਿੰਦੀ ਜੋ ਕੋਈ ਰਦੁ ਸੁਣੀ ਦਾ ਅਸੀ ॥ ਸੋ ਤਿ
 ਸਨੇ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਿਚਿ ਜਾਹਿ ॥ ਆਪਣਾ ਇਲਾਮੁ ਨਾਸੀ
 ਹਤਿ ਜਾਹਰਿ ਕਰਿ ॥ ਨਾਉ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਜਾਹਰਿ ਕਰੁ ॥ ਅਗੈ
 ਇਕੁ ਲਖੁ ਅਸੀ ਹਜਾਰ ਪੈ ਕੈ ਬਰਾਂ ਅਵਤਾਰਿ ਭਗਤਿ ਸਿਧ ਸਾਇ
 ਕਵਲੀ ਅਉਲੀ ਏਗਉ ਸਕੁਤ ਬਸਲਾਰਿ ਮਲਾਂ ਪੰਡਿਤ ਜੋ ਦੁਨੀ
 ਆਦਿ ਚਿਥੇ ਜੋ ਹੈ ਨਿਜੇ ਆਲਾਮ ਕਉ ਰਹੁ ਹਕਿ ਕਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਕਰਿ
 ਤਮਾਮ ਉਮਤੀ ਕਉ ਬਹਿਸਤਿ ਦਾ ਖਲਕ ਗਨੀ ॥ ਸੋ ਨਾਨਕ ਉਹੁ
 ਸਗੋ ਆਪਣੇ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਦਾਸ ਤੇ ਲਾਣਾ ਚਿਦਿ ਚਿਥੇ ਸੇ ਹੈ ਨਿਯਮ
 ਚਿਕਾਹੁ ਫੇਰਿ ਦੀ ਆਹੈ ਨਿਯਮ ॥ ਚਾਰਿ ਕਤੇਬੀ ਹੋਏ ਆਲਾਮ ਦਿਚਿ

ਅੰਧੇਰੁ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਾਕਰ ਬਦਾਨ ਨ ਕਰ ਦੇ ਮਕਉ
 ਏਹੋ ਹੋਇ ਆ ਹੈ॥ ਜੋ ਚਰੇ ਚਗਾਗਿ ਕਲਿ ਜੁਗਾਦਿ ਚਿਰੋ ਸਨੁ ਕਰਿ॥
 ਦਰੋ ਕਦਮ ਸਦਾ ਬਢੇ ਦੁਰੁ ਸੁਤੁ ਕਰਿ॥ ਨਹੀ ਤਾਏ ਹੁ ਜਿਮੀ ਨਗ
 ਰ ਕਿ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚਿ ਤਾਰੀ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ॥ ਜੋ ਕੋ
 ਈ ਕਲਿ ਜੁਗਾਦਿ ਚਿ ਬੀੜਾ ਚਾਇ ਗਇਆ ਹੈ॥ ਸੋ ਆਪਣੀ ਵ
 ਰਿਆਈ ਉਪਮਾ ਵਿਚਿ ਖੁਆਰੁ ਹੋਇ ਰੋਇ ਸਿਆਹ ਅਪਣਾ ਕ
 ਰਿ ਕੋਇ ਬੈ ਆਇਆ ਹੈ॥ ਅਗੇ ਦੋ ਜਖੁ ਅਤੇ ਲਾਨ ਤਕਾ ਤਉ ਕਦ
 ਰਗਾਹ ਵਿਚਿ ਤਯਾਰੁ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਫੇਰਿ ਹੁਕਮੁ ਰਬ ਦਾਇ ਸਰਉ ਸ
 ਹੋਇ ਆ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਪੈ ਕੰਬਰਾਂ ਕਾ ਖਾਤਮੁ ਮਹੀਮਾ ਦਮੁ ਸਤ ਛਾਨੁ
 ਆ ਵਿਚਿ ਬੀੜਾ ਚਾਇ ਗਇਆ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਬਹਤ ਰਿ॥ ੧੨॥ ਫਿ
 ਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਜਬ ਦੇ ਬੀਧੇ ਹੈ ਨਿ॥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸ ਨਾਮ ਸੀਨਿਆ
 ਸੀ ਬਰਹ ਪੰਥ ਕੰਨ ਛਾਟੇ ਗਵਲ ਬਾਰਹ ਬੀਮੇਰੀ ਸਾਂਨੀ ਦੇ ਬੇਰ
 ਗੀ ਕੇ ਸਿਸਾਗ ਵਿਚਿ ਵਰਤੇ ਹੈ ਨਿ॥ ਹੋਰੁ ਫਿਰਿ ਕਿਆ ਕੀ ਗਣਤੀ
 ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ॥ ਜੋ ਆਪੋ ਧਾਪੀ ਹੋਇ ਫਿਰੇ ਹੈ ਨਿ॥ ਤਿਨਾ ਕੀ ਧੂਮ ਧੂਰਿ
 ਦਰਗਾ ਵਿਚਿ ਸੁਣੀ ਹੈ॥ ਮੁਲਾ ਜੀ ਵਣੁ ਅਸੀ ਝੂਠੁ ਨ ਰਹਣਿ ਦੇ
 ਹਾਂਗੇ॥ ਹਉ ਕਲਿ ਜੁਗਾਦਿ ਚਿ ਕਈ ਜੁਸੇ ਬਕਾਈ ਰਖਾਂਗੇ॥ ਜੋ
 ਕਛੁ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸਿਫਤਿ ਦਰਗਾ ਹੋਤੈ ਸਾ ਅਸਾ ਜੋਗੁ ਮਿਲਿਆ
 ਹੈ ਸੋਈ ਸਭ ਨਾਮ ਹਲਾ ਜੁਸਿਆ ਮੇਰਿਆ ਵਿਚਿ ਆਇ ਜੁਗਾਦਿ
 ਵਰਤੇਗਾ॥ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਤਾਲਾ ਸਦਾ ਇਕੋ ਵਰਨੁ ਪਰਦ ਆਇ

ਆਹੈ॥ ਹੁਣਿ ਤਕੇ ਕਈ ਕਾਇ ਕ੍ਰਿਤਿ ਜੁਗਾਦਿ ਚਿਨਾਸ ਭੇਇੰਦੁ ਹੋਇ
 ਮੁਕੇ ਨਾਸ ਭੇਮੁ ਸਲਾਮਾਨ ਹੋਇ ਕੇ॥ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਸੈਤਾਨੀ ਸੋਰਥੇ
 ਸਭ ਬੀਨਿ ਥੈ ਠੀ ਹੈ॥ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਕਾਰਨਿ॥ ਦੇਖਾ ਅਗੇ ਜੋਰ ਬਝੁ
 ਵਸੀ ਸੋਈ ਹੋਇ ਗਿਆ॥ ਅਸਾਡੀ ਗਲਿ ਕਾਈ ਨਹੀ ਚਲਦੀ ਕਾਇ
 ਜੁਗਾਦਿ ਚਿਨਾ ਖੁਦਾਇ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਨਿਆਉ ਤਪਾਵ ਸੁਕਰੇ
 ਗਾਜੇ ਹੋ ਅਮਲ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤਿਵੇ ਹੋ ਪਾਵੈ ਗਾ॥ ਜਾਇ ਇਤਨੀ
 ਗਲਿ ਮੁਲਾਜੀ ਵਣਿ ਸੁਣੀ॥ ਤਾਤਮਕਿ ਦਿਚਿ ਆਇਆ ਲੋਢੇ
 ਤਾਜੀਆ ਨਾਜਿ ਤਨੇ ਹਾਜੀ ਸੁਤੇ ਪਏ ਅਸਨਿ ਮਕੇ ਦੀ ਮਸੀਤੀ
 ਦਿਚਿ ਬੇਖ ਬਗਿ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਮਾਗਨਿ ਜੁਟਿ ਗਇ
 ਆ॥ ਆਖਣਿ ਲਗਾ ਯਾਰੋ ਸੁਣੇ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਸਿੰਦੀ ਕੀਨ
 ਸੀ ਹਤਿ॥ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਅਸਾਡੇ ਰੁਖ ਵਲੋਂ ਮਕਾਠਿ ਰਿਖੜੇ ਤ
 ਹੋ॥ ਅਤੇ ਮੁਲਾਜੀ ਵਣੁ ਬਾਥੇ ਨੋਕ ਹੁਣਿ ਲਗਾ ਦਰਵੇਸ ਜੀ
 ਏਹ ਤੇਰੇ ਹਿੰਦ ਕੇ ਹਾਜੀ ਦਰੋਗ ਗੋਇ ਆਇ ਕੈ ਕਾਥੇ ਦੇ ਲੋਗਿ ਭੀ
 ਖਰਾਬੁ ਕੀਤੇ ਹੈ॥ ਇਤਨੇ ਨੋਕਾ ਜੀ ਰੁਕ ਨ ਦੀਨ ਅਉਲੀਆ
 ਨਿਮਾਜਿ ਉਪਰਿ ਆਇ ਖੜੋਤਾ ਕਾਜੀ ਮਕੇ ਦਾ॥ ਥਾਥੇ ਦੀ ਅਤੇ
 ਕਾਜੀ ਰੁਕ ਨ ਦੀਨ ਦੀ ਸਲਾਮਾ ਲੇ ਕੀ ਹੋਈ॥ ਥਾਥੇ ਆਖਿਆ
 ਕਾਜੀ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਦੀ ਦਾਰ ਕੀ ਹਜਿ ਦਾਸ ਤੇ ਹਜਾਰ ਕੋਹ
 ਤੇ ਆਏ ਹਾ॥ ਅਸਾਡਾ ਮੁਕਾਵਲਾ ਹੋਰੁ ਸਭ ਨਾ ਕਉ ਮਾਨਾ ਲਿਹੋ
 ਇਸਾ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਰਵ ਬਦ ਲਕਾਰਿ ਮਨ ਸੁਖ ਕੀਤੀ ਆਹੈ ਨਿਆਥਾ

ਕੀ ਇਕੁ ਫਿਰਕਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾਰਹਿ ਆਹੈ ॥ ਅਰੁ ਇਕਾ ਫੇਰ
 ਕੀ ਹਿੰਦੂ ਆਕਾ ਦੇਵੈ ਰਹੈ ਹੋ ਨਿ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਖਦੈ ਹੋ ਨਿ ਹਿੰਦੂ
 ਨ ਨ ਸੁਖ ਹੋ ਨਿ ॥ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਆਖਦੈ ਹੋ ਨਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਨ ਸੁਖ
 ਹੋ ਨਿ ॥ ਅਤੇ ਅਸਾਨੇ ਹੁਕਮ ਪਾ ਕ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕਾਹੇ ਇਕਾ ਹੋ ॥ ਜੋ ਚਰੇ
 ਕਿਤਾ ਬਾਉ ਪਰਿ ਆਮਲੁ ਕਰੇ ॥ ਅਬ ਪੜੇ ਗੁੜੇ ਸੁਵਾਬੁ ਨਾਹੀ ॥ ਅ
 ਸਲੁ ਕਰਨਾ ਸਵਾਬੁ ਹੋ ॥ ਹੋਰੁ ਪੜਨਾ ਗੁੜਨ ਦਰਕਾਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਖਾਸ
 ਮਤਲਬੁ ਆਮਲੁ ਕਰਨਾ ਖੁਦਾਇ ਫੁਰਮਾਇ ਆਹੈ ॥ ਇਸ ਆਖਰੀ
 ਜਾਮਾਨੇ ਅੰਦਰਿ ਬਗੈਰ ਬੰਦਗੀ ਅਤੇ ਨੇਕ ਆਮਲਾ ਬਾਬੁ ਖਲਾਸੀ ਨ
 ਹੀ ॥ ਕਾਜੀ ਜੀ ਇਕ ਦੁਇ ਸੁਖ ਨਹ ਕਰਾਸਤੀ ਕੇ ਕਰਨੇ ਅਸਨੀ ॥ ਸੋ
 ਜੀ ਵੀਟੇ ਆਮੇਲਾ ਅਸਾਂ ਤੁਸਾਂ ਖੁਦਾਇ ਤਾਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ
 ਵਿਚਿ ਦੁਇ ਫਿਰਕੇ ਤਹ ਕੀ ਕੀਤੇ ਹੋ ਨਿ ॥ ਅਜੈ ਤਿਨਾ ਵਿਚਿ ਭੀ
 ਸਕਹੈ ॥ ਕਾ ਫੇਰਾ ਮੁਲਹ ਦਾਕਾ ਜੋ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਪਾਕ ਨਾਮੇ ਵਿਚਿ
 ਦਰਜਿ ਕੀਐ ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਦਰਗਹੁ ਮਹਾਰਹੈ ਨਿਤਿ ਨਾਕ ਉਰਦੁ ਕਰੀ
 ਐ ॥ ਤੁਸਾਂ ਭੇਟੀ ਨਕਾ ਘਰੁ ਮਕਾਮ ਦੀਨਾ ਹੋ ॥ ਜੋ ਇਥੈ ਕਾਜਾਇ ਹੋਇ
 ਨਿਬੜੇ ਸੋ ਸਹੀ ਹੋ ॥ ਆਪੋ ਆਪੇ ਦੇ ਅਮਲ ਜਾਹਰਿ ਕੀ ਚਨਿਸਚੁ
 ਰਖੀ ਐ ਦਰਗਹੁ ਮਨ ਸੁਖੁ ਕਰੀ ਐ ॥ ਜਦਾ ਬੁਜਦਾ ਲੁਹ ਕਿਰਾਸ
 ਤੀ ਕਾ ਚਲਿ ਆ ॥ ਇਕ ਵਲਿ ਸਾਰੇ ਮਕੇ ਦੇਹਾ ਜੀ ਅਤੇ ਇਕ ਵਲਿ
 ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ॥ ਹਰਿ ਰਾਸਤੀ ਕੀ ਗੁਠਾ ਤਿਸੁ ਨੀਵੇਈ ॥ ਸਚਿ ਸ
 ਬ ਇਉ ਪਰਿ ਨਿਬੜਾ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ ॥ ਹਿੰਦੂ

ਹਿੰਦੂ ਕਰਿ ਖਲਾਗੇ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਇ ਖੜੋਤਾ
 ਚਰੇ ਮਜਬ ਅਪੋਆਪਣੇ ਗਲਿ ਉਪਰਿ ਕੀਇ ਮੁਕੀਤੇ ਬ੍ਰਹਮ
 ਣਖੜੀਵੈ ਸਸੁ ਫੁਆਪੋਆਪਣੀ ਕਿਤੇ ਬਉਪਰਿ ਚਰੇ ਮਜ
 ਹਬ ਚਲਾਨਿ ਕਿਈ ਕਿਸੇ ਕਉ ਰਦੇ ਨਾਹੀਆਪੋਆਪਣੇ ਜਮ
 ਨੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭਿ ਸਿਰਦਾਰਿ ਹੈ ਨਿਯਾਯਿ ਵਪਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸ
 ਈਮਾਨ ਅੰਦਰਿ ਕੋਈ ਖੜਾਹੈ ਤਿਸ ਕਉ ਉਹੀ ਹੀ ਈਮਾਨੁ ਪਾਏ
 ਪੁਰਿਸਲਾਤਿ ਕੇ ਕਰੇਗਾ ਦਰਗਾਹੁ ਰਬ ਦੀ ਵਿਚਿ ਜਾਤਿਸਠਾ
 ਤਿਸ ਜਹਬ ਕੋਈ ਪੁਛੀ ਦਾਨਾਹੀ ਨੇਕੀ ਬਦੀ ਪੁਛੀ ਐਗੀਆਪ
 ਤਿਸਾਹਉ ਮਰਾਉ ਕਾਜੀ ਸੁਠਤੀ ਸੁਠਾਇ ਨਾਕੋਲੇ ਅਦਾਲਤਿ
 ਕਾਹਿਸਾ ਬੁਪੁਛੀ ਐਗਾਜੋ ਤੁਮਹੁ ਫੁਰਮਾਨੁ ਰਬ ਦਾ ਲੇਕਰਿ
 ਕਿਸ ਕਉ ਹਕਿ ਪਹੁਚਾਇਆ ਹੈ ਜਿਨੇ ਅਦਲ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾਤਿ
 ਨਕੇ ਹਰਦੇ ਜਖੁਹਾ ਦੀਐ ਅੰਦਰਿ ਪਏ ਸੜ੍ਹੇ ਹੋਨਿ ਤੋਬਹੁ ਤੋਬ
 ਹਕਰਦੇ ਹੋਨਿ ਕਬੂਲ ਕਾਈ ਨਹੀ ਪਉਦੀ ਜਾਇਤ ਨੀਨ
 ਸੀਹਤਿ ਬਾਥੇ ਨਾਨਕ ਆਖੀ ਤਾਂ ਮੁਲਾਜੀ ਵਦਿਗੁ ਸਾਕਰਿ ਕੋ
 ਅਵਾਜੁ ਕੀਤਾ ਸੁਰੇ ਕਲਾਮ ਰਬ ਦੇ ਲਗਾਪੜਾਨਿ ਸੁਆਲੁ
 ਮੁਲਾਜੀ ਵਣੁ ਸੁਗਾਹੁ ਮਦਸਨਾਈ ਰਬ ਨੋਦੋਇ ਮਨ ਬੀਗੁ
 ਲਾਸੇਇ ਮਚਾਰੇ ਯਾਰਿ ਹੈ ਨਿਪੜਿ ਕਲਮਾਂ ਪਏ ਕਬੂਲਾਇਨਿ
 ਆਦਰਿ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਏਕੇ ਪਾਕ ਅਲਾਹਿ ਉਪਰਿ ਕਲਮਾਨ
 ਬੀੜ ਪੜ੍ਹਿਹੋ ਏ ਪਾਕ ਅਉਗਾਹਿ ਇਸਰਾਫੀਲ ਫਰੇਸਤਾ ਜਦੋ

ਫੁਕੇ ਸੀਕਰਨਾਇ। ਤਿਸਰੇ ਜਮੁਹ ਸੁਭੇਹੜੇ ਪਉ ਸੀਗੁਏ ਕਹਾਇ
ਉਰਸੀਢੁ ਨੀਆਏ ਤਿਭਾਂਤਿ ਜਿਉ ਪੈਵੇ ਟੀਕ ਪਾਹਿ। ਤਪਸਨਿ
ਜਿਮੀਅਸਮਾਨ ਢੁਇਹੁ ਪਾਸਨਿ ਵਡੇ ਤਾਇ। ਤਦਿਕਾ ਜੀਹੋ ਸੀ
ਆਪੇਰ ਬੁਪਾਸਿ ਸੁਫਤੀ ਨਬੀਰ ਸੁਲਾਪੁਛ ਸਨਿਖੋ ਲਿਕਿਤਾ
ਬਨੈ ਨੇਕ ਬਣ ਸਰਬੁ ਭੁਲਾ। ਸਰਿਸਰਿ ਪੁਛੀ ਸਨਿਉ ਮਤੀ ਜਿਨਕੀ
ਏਸਦਾ ਬਿਅਜਾਬਿ। ਹਜਰਤ ਕਾ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਦਿਚਿ
ਕਿਤਾਬਾ। ਤਿਸਰੇ ਜਮੁਹ ਸਰਿਡੇਹੜੇ ਹੋਸਨਿ ਸੇਈ ਖਰਾਬਾ। ਜੋ
ਡਿਤੀ ਬਾਂਗਨ ਜਾਗਦੇ ਸੁਤੇ ਪਏ ਨਪਾਕਿ। ਸੁਤਕਿ ਬੀਏਰ ਬਤੇ
ਦਰਤੇ ਮਿਲੀਤ ਲਾਕਿ। ਬੇਨਿਮਾ ਜਾਤੇ ਸਗਿਭਲੇ ਜੋਰਹਏ ਗਤੀ
ਜਾਗਿ। ਓਇ ਕਰਨਿ ਅਲਾਹਿ ਦੀਬੀ ਦਗੀ ਵਡੇ ਤਿਨਾ ਤ੍ਰੇਭਾਗਿ।
ਹਰਿਪਈਤੀ ਕਾਠਰਾ ਪਰਿਅਉਰਤਿ ਨਾਲਿ ਮੁਹਾਬਿ। ਉਇਵੇ
ਲਾਵਕਤੁ ਨ ਜਾਣਦੇ ਨਾਕਿ ਫੁਉ ਮਹੁਖਿਤਾ ਬਿ। ਏਜਖ ਸੜਦੇ
ਪਾਈ ਅਨਿਤਨਿ ਤੇਬਿ ਸਹਨਿ ਅਜਾਬਾ। ਅਜਰਾਈ ਲਫਰੇਸ
ਤਾਅਖਰਿ ਕਰੇ ਖਰਾਬਾ।

॥ ਸੂਰਸਰਾਬੁ ਹਰਾਮੁ ਹੈ ਬੋਜਾਭੇ ਗਿਗੁ ਨਾਹਿ। ਜੀਵਣ ਸਾਮ
ਤਿਨਫਸਦੀ ਪਾਸਨਿ ਕੁਇਸ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਜਵਾਬ ਨਾਨਕ ਸੂਰਾ
ਹਮਦ ਸਨਾਈਰ ਬਨੈ ਵਾਹਢੁਲਾ ਸੁਰੀਕੁ। ਅਵਤਾਰਾ ਪੈਕੈ ਖਰੀ
ਇਕੁ ਸਕਿਆ ਨਕਰਿਤ ਹਕੀਕਾ। ਲਖਿ ਚਉਰਾਸੀਹ ਅਲਮਾਂ ਕੰ
ਨਿਹੈ ਵਾਨਿਨ ਬਾਤਿ। ਵਹਦਿ ਲਾਸੁਰੀ ਕਹੈ ਇਕ ਕਾਣਾ ਪਾਕਅ
ਵਹਦਾਇਸੁ। ਕੁਹੈ ਨਿਤ ਮਖਰਾਅਦਿ ਨਿਜਾਪਾ॥

ਲਾਗੁ। ਕੁਟਰਤਿਲਖਿਰਸੁਲਹੈਨਿਸਚਦਰਗਤਪਾਨਿਨਰਗੁ
 ਕਲਮੀਇਕੁਖੁਦਾਇਹੈਕੁਟਰਤਿਕਈਰਸੁਲਾਜੀਵਨੀਅ
 ਤਿਰਸਿਕਰਿਤਾਦਰਗਤਪਦਰਿਕਬੁਲਾਇਖਿਆਵਰਿਦਰਗ
 ਹਦੇਏਕੋਪਕੁਖੁਦਾਇਾਦੇਇਮੁਰੇਅਨਹੈਇਗਾਜੋਰੇਅਥੀਅਠ
 ਨਾਇ। ਇਸਰਾਫੀਲਫਰੇਸਤਾਜਦਿਫੂਕੇਸੀਕਰਨਾਇ। ਜਿਮੀਅਸ
 ਮਾਨਇਉਉਤਸਨਿਜਿਉਪੈਫਾਂਪਿਏਕਪਾਗਿ। ਮੁਠਤੀਕੋਈਨਰ
 ਬਣਾਜੋਖੋਲੇਪਾਸਿਕਿਤਾਬਾ। ਯਾਰੁਨਕੋਈਅਲਹਦਾਜੋਕਰੇਸਦਲੁ
 ਜਦਾਬਿ। ਦਾਹਦਿਲਾਸਰੀਕੁਹੈਕਾਜੀਮੁਠਤੀਆਪਿ। ਆਪੇਖੋਇ
 ਕਿਤਾਬਨੋਆਪੇਕਰੇਹਿਸਾਬਾ। ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਦਾਦੇਇ
 ਸਜਾਈਆਪਿ। ਇਕੋਇਕੁਖੁਦਾਇਹੈਜਿਸਦਾਮਾਇਨਬਾਪਿ।
 ਚਾਈਧਵੈਸੁਨਾਰਿਜਿਉਖੋਟੇਖਰੇਮਿਲਾਇ। ਸਿਕਾਸਚੁਰਲਾਇ
 ਕੋਖੋਟੇਕਢੇਜਲਾਇ। ਹਡੀਚਾੜਿਜਲਾਇਸੀਆਪਿ। ਸੁਨਾਰਾਰਬੁ
 ਯਖੋਟੇਬੀਸਨਿਖਾਕੜੀਕਾਇ। ਮੁਖਰੇਕੁਤਬਾ। ਜਰਬਾਂਲਗਾਸਨਿਖ
 ਰਿਆਪਗਿ। ਖੋਟੇਕਿਤੇਨਕੀਆਸਾਹਿਬੁਏਵੈਪਰਖਸੀਜਿਵੈਸ
 ਰਠਾਂਦੀਆ। ਖਰੇਖਜਾਨੇਪਉਸਨੀਖੋਟੇਡਿਚਸਨਿਡਾਇ। ਖੋਟੇ
 ਮਿਲਸਨਿਖਕਿਨਾਲਿਜਾਸੀ। ਕਾਇਰਦਾਇ। ਨਾਨਕੁਆਖੀਜੀਵ
 ਨਾਮੁਖਿਤੇਸਚੁਅਲਾਇ। ॥ ਰੋਜੁਮੁਹਸਰਿਡੇਹੜੇਪਉਸੀਗੁਲ
 ਕਹਾਇ। ਹੋਸੀਕਿਆਮਤਿਦੁਨੀਆਪਰਿਕਫੁਅੰਤੁਨਚਿੜਕੁਤਾ
 ਗਿ। ਤਵਿਕਾਜੀਮੁਠਤੀਕੋਇਨਹੀਕਾਜੀਆਪਿਅਲਾਹਿ। ਗੈਓ

ਹਿਸਾਬੁਨਰੋਸੀਆਰਥਾਨੀਦਰਗਾਹਿ॥ ਤਲਥਾਂਪਉਸਾਨੈਯਾਕੀਅ
 ਕੀਤੇਜਿਨਾਗੁਨਾਹਿ॥ ਓਇਪਉਸਾਨਿਦੋਜਖੁਹਾਦੀਗਾਇਸਗਇਰੋ
 ਇਸਿਆਹਿ॥ ਨੇਕਅਮਲਾਂਵਾਲੇਭੇਖਾਨਿਹੋਸਾਨਿਪਾਕਅਉਰਾਹਿ
 ॥ ਬਦਿਅਮਲੀਬਦਿਮਾਮਲੀਸੇਹੋਸਾਨਿਅੰਤਿਛਨਾਹਿ॥ ਅਮਲੀ
 ਜੇਠੀਓਤਿਇਹਿਮਿਥਿਕਰਸਾਨਿਬੈਠਿਸਲਾਹਿ॥ ਹੋਰੁਨਹੋਸੀਪ
 ਸਿਕੋਇਕਅਲਾਹਆਪਿਗੁਆਹਿ॥ ਉਮਰੁਯਾਤੀਬਹਿਸਤਿਤਿ
 ਚਿਪਾਸਾਨਿਸਚੁਅਲਾਇ॥ ਛੁਟ੍ਹਾਨਿਸੇਈਨਾਨਕਾਮੁਰਸਦੁਜਿਨਾ
 ਪਨਾਹਿ॥ ੧੮॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁਕਹਾਵਣੁਮੁਸਕਲਜੇਹੋਇਤਾ
 ਮੁਸਲਮਾਨੁਕਹਾਵੈ॥ ਅਵਲਾਂਅਵਲਿਦੀਨਕਰਿਮਿਠਾਮੁਸਲ
 ਮਾਨਾਮਾਮੁਸਾਵੈ॥ ਹੋਇਮੁਸਲਮਾਨੁਦੀਨਮੁਹਾਣੇਮਰਨਜੀਵਣੁਕ
 ਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ ਰਬਕੀਰਜਾਇਸੰਨੇਸਿਰਉਪਰਿਕਰਤਾਮੰਨੇਅਪੁ
 ਗਵਾਵੈ॥ ਤਉਨਾਨਕਸਰਬਜੀਆਮਿਰੀਮਤਿਹੋਇਤਾਮੁਸਲਮਾ
 ਨੁਕਹਾਵੈ॥ ੩॥ ਆਇਤਿ॥ ਮਿਹਰਿਮਸੀਤਿਸਿਦਕੁਮੁਸਲਾਹਕੁਹ
 ਲਾਏਕੁਰਾਨਾ॥ ਸਰਮੁਸੁਨਤਿਸੀਲੁਰੋਜਾਹੋਇਮੁਸਲਮਾਨੁ॥ ਕਰਨੀਕ
 ਥਾਸਚੁਪੀਰੁਕਲਮਾਕਰਮੁਨਿਮਾਜਿ॥ ਤਲਬੀਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀਨਾ
 ਨਕਰਖੇਲਾਜਿ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਮੁਸਾਵੈਆਪਿ॥ ਸਿਦਕੁਸਬੂਰੀਕਲ
 ਮੇਪਾਕਿ॥ ਖੜੀਨਢੇੜੇਪੜੀਨਚਾਇ॥ ਸੋਮੁਸਲਮਾਨੁਬਹਿਸਤਿ
 ਕਉਜਾਇ॥ ੪॥ ਸੁਰਾ॥ ਹਕੁਪਗਾਇਆਨਾਨਕਾਉਸੁਸੁਅਚੁਉ
 ਸੁਗਾਇ॥ ਗੁਰਪੀਰਹਾਂਮਾਂਤਾਭਰੇਜਾਮੁਰਦਾਰਨਖਾਇ॥ ਨਾਈਬਹਿ

ਸਤਿਨ ਜਾਣੀ ਐਢੂਟੀ ਐਸ ਚੁਕ ਮਾਇਆ ਮਾਗਨਿ ਪਾਇ ਹਰਾਮੁ ਮਸਿ
 ਹੋਇ ਹਲਾ ਲੁਨ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗਈ ਕੂੜੀ ਆਕੂ ਤੋਪ ਲੇ ਪਾਇਆ
 ਦੁਨੀਆ ਜੇਤੀ ਕੂੜੀ ਆਕੂ ਰਗ ਹਲਾ ਹਨਿਸ ਜਾਇਆ ਏਨਿਸ ਜਾਣੀ
 ਜੀਆਨੋ ਸੇਈ ਲਾਹਨਿਸ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਬਾਜੀ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਚਲੇ
 ਹਰਾਇਆ ॥੫॥ ਸੁਰਾ॥ ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਪਾਸਨਿ ਥਾਹਿ ਸੁ
 ਤੀ ਜਾਇਆ ਹਕੁ ਹਲਾ ਲੀਖਾ ਵਣਾ ਸਚੁ ਤਿਨ ਤੇਰਾਇਆ ਜੇਰੁ ਨ ਕੀ
 ਚੈ ਕਿਸੀ ਪਰਿਉਤ ਮੁਸਾਧ ਮੁਨ ਕੋਇਆ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੋ ਦੁ
 ਹਾਂ ਨਸੀ ਹਤਿ ਹੋਇਆ ॥੬॥ ਨਸੀ ਹਤਿ ਹਿੰਦੂ ਆਆ ਦਇਆ ਕਪ
 ਹਿਸਤੋ ਖੁਸੁਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤ ਵਟਾ ਏਹੁ ਜਨੇਉ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ
 ਤਪਾਂਡੇ ਘਤੁਆ ਨਾਏਹੁ ਤੁਟੇ ਨ ਮਥੁਲ ਗੋਨਾ ਏਹੁ ਜਲੇ ਨ ਜਾਇਆ ॥੭॥
 ਨੁਸੁਮਾਣ ਸਨਾਨ ਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇਆ ॥੮॥ ਹਦੀਸਾ॥ ਚਉ
 ਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉ ਕੇ ਪਾਇਆ॥ ਸਿਖਾਂ ਕ
 ਨਿਚੜਾਈ ਅਗੁਰੁ ਬਾਸ ਨਹੋ ਆਆ॥ ਓਹੁ ਮੁਆਉ ਹੁਣੜਿ ਪਾਇ
 ਆਵੇ ਤਗਾਗਾਇਆ ॥੯॥ ਆਇਤਿ॥ ਲਖਿ ਚੋਰੀ ਆਲਖਿ ਜਾ
 ਰੀ ਆਲਖਿ ਕੂੜੀ ਆਲਖਿ ਗਾਇ॥ ਲਖਿ ਠਗੀ ਆਥ ਦਨਾਮੀ
 ਆਗਤਿ ਇਹੈ ਜੀਆਨਾਇਆ ਤਗੁ ਕਪਾਹੋ ਕਤੀ ਐਥਾ ਮਣੁ ਵਟੇ
 ਆਇਆ ਕੁਰਿ ਬਕਗਰਿ ਨਿਖਾਇਆ ਸਭ ਕੋ ਆਖੇ ਪਾਇਆ ਹੋਇ ਪੁ
 ਰਾਨਾ ਸੁਟੀ ਐਥੀ ਠਹਿਰਿ ਪਾਈ ਐਹੋ ਗੁਨਾਨਾਨਕ ਤਗੁਨ ਤੁਟਈ ਜੇ
 ਤਗੋ ਹੋਵੈ ਜੇਗੁਨਾਇ ਮਨਿ ਐਪਤਿ ਉਪਜੈ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੁਤਾ ॥

ਵਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈ ਐਤਗੁ ਨਤੁ ਟਸੁ ਪੂਤੁ ॥੨॥ ਸੁਰਾ ॥ ਤਗੁ
 ਨਇੰਦੀ ਤਗੁ ਨਨਾਰੀ ॥ ਭਲਕੇ ਬੁਕਿ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥ ਤਗੁ ਨ
 ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨਹ ਬੀ ॥ ਤਗੁ ਨਜਿਹ ਬਾਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥ ਦੇਤਗੁ ਅਪੇ
 ਵਤੇ ॥ ਵਟਿ ਪਗੇ ਅਵਗਾਘ ਤੇ ॥ ਲੈਤੁ ॥ ਤਿਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥ ਕਠਿ
 ਕਾਗਲੁ ਸੇਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿ ਦੇਖਹੁ ਲੋਕਾਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧਨ
 ਉਸੁ ਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਅਭਾਖਿ ਆਕਾਕੁ ਠਾਬਕਰਾਖਾਣਾ ॥ ਚਉਕੇ
 ਉਪਰਿ ਕਿਸੇ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਏਕੇ ਚਉਕਾ ਕੰਢੀ ਕਾਰੀ ॥ ਉਪਰਿ ਆ
 ਇਥੈ ਠੇਕੁ ਜੀਆਹੁ ॥ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾ
 ਭਾਠਿਟੈ ॥ ਤਨਿ ਠਿਟੈ ਠੇਕੁ ਕਰੇ ਨਿ ॥ ਮਨਿ ਭੂਠੇ ਚੁਲੀ ਕਰੇ ਨਿ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਪਿਆਈ ਐ ॥ ਸਚੁ ਹੋਵੈ ਤਾਸਚੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਪਹਿਲੇ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੇ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸੁਚੇ ਅ
 ਗੇਰਿ ਅਨੁਕੋਇ ਨ ਭਿਟੈ ਜਾਇ ॥ ਢਿੰਗਕਲੁ ਲੀਚੁਲੀ ਭਰਿ
 ਲਗਾਪੜ ਨਿਸਲੇਕੁ ॥ ਕਹ ਬੀਜਾਈ ਸੁਟੀ ਐ ॥ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗ
 ਦੇਖੁ ॥ ਅੰਨ ਦੇਵਤਾ ਪਾਈ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸਿ ਤਰੇ ਦੇਵਤਾ ॥ ਲੂਣੁ ਪੰਜ
 ਵਾਪਾਇ ਆਪਿ ਪੂਤੁ ॥ ਤਾਹੋ ਆਪਾਕੁ ਪਾਦਿਤੁ ॥ ਪਾਪੀ ਕਿਤ ਨਿਗ
 ਰਿ ਆਬੁਕਾ ਪਈ ਆਤਿਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਚੈ ਗੈ ਬਿਨਾ
 ਵੈਰ ਸਿਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥
 ੧੩ ॥ ਜੇ ਮੁਹਕਾ ਘਰਿ ਮੁਹੇ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥ ਅਗੇਥ
 ਸਤਾ ਸਿਵਾਣੀ ਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਵਢੀ ਅਨਿਹ ਬਿਦ

ਲਾਭ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹੁ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੇ ਜਿਖਟੇ
 ਘਾਏ ਦੇਇ ॥ ੩ ॥ ਤਗੁ ਨਹਿੰ ਦੁਪਾਇਆ ਤਗੁ ਨੁ ਮੁਸਲਾਮਾ
 ਨਾ ਦੇਵੈ ਭੁਭੇਗਹਿ ਤੇਗਾ ਲਭੁਗਾਇਆ ਸੈਤਾਨਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਸੰਗ
 ਲੁਸਤੁ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਭਉ ॥ ਹੀਕੋਇ ॥ ਭਾਵੈ ਬੈਠ ਚਉਕੋਦਿ
 ਚਿਭਾਵੈ ਬਾਹਰਿ ਹੋਇ ॥ ਹਿੰਦੂ ਬਾਸੁ ਤੁਸਿ ਉਤਿ ਸਨੇਢੁ
 ਟਨੁ ਅਸਾਨੁ ॥ ਤਿਕ ਇਸੰਗ ਲਸਰੇ ਦਾਢੁ ਟੇਨ ਮੁਸਲਾਮਾਨੁ
 ॥ ਕੰਧੀ ਜਿਉ ਦਹਿ ਆਉ ਦੀ ਦੀ ਨਕਿ ਨਾਹੋ ਹੋਇ ॥ ਆਪੋ ਆਪਣੇ
 ਦੀ ਨਾਵਿ ਚਿਥ ਪੋਦਿ ਸਨਿਦੋਇ ॥ ਹਿੰਦੂ ਬੀਧ ਨਿਜੇ ਕ
 ਟੇ ਕੋਇ ਨ ਸਕੇ ਹੋਇ ॥ ਬੀਧ ਨ ਕਟੇ ਤੁਰਕ ਜੋ ਮਾਗਨਿ ਪਿਰੁ
 ਅਧੋਇ ॥ ਬੀਧ ਨ ਚੰਗਾ ਸੁਤੁ ਦਾਤੁ ਟੈ ਪਾਈ ਐਹੋ ਗੁਜੇ ਬੀਧ
 ਨੁ ਤੁਟੈ ਤੁਰਕ ਦਾਤਾ ਕਾ ਫਰੁ ਹੋਇ ਨਿਕੋ ਗੁਕਰਮੀ ਬਧੋ ਜੋਮ
 ਗਨਿ ਮਰਿਠਿ ਰਿਆਦ ਹਿਜਾਹਿ ॥ ਖੁਏ ਬੀਧ ਨਿਜੇ ਠਿਰਨਿ
 ਠਿਰ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ਤਾਹਿ ॥ ਸੁੰਨਤਿ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੀ ਕਾਨੋ ਸੁ
 ਣੀ ਐਹੋਇ ॥ ਸੁੰਨਤਿ ਬਾਝੁ ਜੀਵਣਾ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਨਹੋਇ ॥
 ਆਲਤਕ ਟੀਐ ਤੁਰਕ ਦੀ ਹਿੰਦੂ ਗੋਸਥਿ ਦਾਇ ॥ ਜਰਬ
 ਲਾਗਾਵਨਿ ਆਪਣੀ ਨਿਆਰਾਹਿ ਆਖੁ ਦਾਇ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨ ਦੁਇ ਦਰਗਹ ਲਾਹਨਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਠੇਕਾ ਠਕ ਰੁਜ
 ਹਾਨ ਦਿਚਿ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਾਇ ॥ ਕਇਨੁ ਗਿਦਿਚਿ ਮਨਸੁ
 ਖਹੈ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ॥ ਤੀਜਾ ਦੀ ਨੁਚਲਾਇਆ ਮੁਸਲਮਾਨੀ
 ਕ

ਆਮਸਾਨਾ॥੧੩॥ ਸਦਾਨੁਰੁਕਨਦੀਨਕਾਜੀ ॥ ਆਖੇਕਾ
 ਜੀਰੁਕਨਦੀਸੁਣਿਨਨਕਟਰਵੇਸਾ॥ ਐਥੇਕਲਾਮੇਪਾਕਜੋਸੇ
 ਅਲਾਹਦੇਦਰਿਪੇਸਿ॥ ਅਵਲਿਨਾਉਖੁਦਾਇਦਾਦੇਇਮੁਨਬੀ
 ਰਸੁਦੁਆਨਨਕਕਲਾਮਾ॥ ਇਕਰਿਦਰਗਪਦਹਿਕਬੂਲਾ॥
 ਇਖਿਆਦਰਿਦਰਗਪਦੇਹਿਕਸਬਾਧੁਨਕੋਇ॥ ਕਰੇਮਰੀਸ
 ਦਉਮਤੀਕਲਾਮਾਪਾਕਥਗੋਇ॥ ਸਾਰਿਥਕਾਫੁਰਮਾਇਆ
 ਇਖਿਆਦਿਚਿਕਿਤਾਯਾ॥ ਦੇਜਖਿਜਲੰਦੇਨਾਪਾਵਨਿਜੋਪੜੁ
 ਕਲਾਮਾਪਾਕਾ॥ ਤੀਰੇਰੇਜੋਰਖਨਿਪੰਜੇਵਕਤਿਨਿਸਾਜੀ॥
 ਥਹਿਸਤਿਤਿਨਾਕੁਰੇਜਤੀਲਾਥੇਸਭਿਅਜਾਥਾ॥ ਅਤਸਿਦੇ
 ਜਖਿਹਦੀਐਕਾਫੁਰਨਿਤਿਜਲੰਨਿ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਮੁਸਲਾਮੀ
 ਜੋਖਾਕੁਸਿਗਿਮਿਲੰਨਿ॥ ਕਾਇਮੁਰੇਏਕਿਆਮਤੀਵਤਿਨਾ
 ਵਨਿਜਾਨਿ॥ ਰੁਕਨੁਲਰੁਕਨਾਮਾਨਤੀਜੋਸਾਥਤਿਰਖੇਈਮਨ
 ॥੧੪॥੩॥ ਜਦਾਬੁਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥ ਸੁਣਿਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀ
 ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹ॥ ਜਿਨਾਈਮਾਨਸਲਾਮਤੀਸੇਦਰਗਪਾ
 ਇਨਿਗਾਹ॥ ਅਵਲਿਨਾਉਖੁਦਾਇਦਾਕੇਤੇਨਬੀਰਸੁਦਾਨੁ
 ਕਨਲਾਨੀਯਤਿਗਸਿਕਰਿਦਰਗਪਦਹਿਕਬੂਲਾ॥ ਇਖਿ
 ਆਦਰਿਖੁਦਾਇਦੇਹਿਕਸਿਬਾਧੁਨਕੋਇ॥ ਦੁਜੀਕੁਦਰਤਿ
 ਸਾਜਿਕੈਰਗਡਿਖਏਦੇਇ॥ ਹਿਕਦੁਕੁਦਰਤਿਲਖਿਕਰਿਲ
 ਖੁਦਾਖਿਆਸੀਖਿ॥ ਨਾਨਕਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਸਾਹਿਬਅਗਮਥਿ

ਅੰਤਿਅਦਮਹਦਾਸਿਰਜਿਆਕੁਦਰਤਿਬੰਦੇਦੋਇਆਵੁਹ
 ਬੀਉਪਜੀਸੇਦਨੀਜੀਅੰਜਾਤਿਅਲੋਇਆਲੈਪੈਕਬੀਆਇ
 ਆਇਸਦੁਨੀਅੰਦੇਮਾਹਿਨਾਉਮਹੰਮਦਮਸਤਫਾਹੋਇ
 ਆਬੇਪਰਦਾਹਿਭਿਠੀਅੰਸਿਚਾਰੇਕਤੇਬਿਸੋਧਿਕਿਸਿ
 ਬਾਣੁਨਕੋਇਆਵੁਹਦਲਾਸੁਰੀਕਹੋਦੁਜਾਹੋਆਨਹੋਇਆਛੁਛ
 ਸਚਉਦਹਤਬਕਿਠਿਰਿਸੁਰਤਿਨਹਿਖੁਦਾਇਆਸੁਣਸਿਅ
 ਵਾਜਾਜਗਸਿਦਗੈਬੀਪਰਦੇਮਾਹਿਨਾਪਰਦੇਅੰਦਰਿਨੁਰੁਹੈਬਿ
 ਅੰਤਿਅਫਤਾਬਮਹਿਤਾਬਾਨਾਨਿਨਮੁਨਾਰਬਦਾਨਹੀਜਾ
 ਤਿਸਿਠਤਿਕਿਤਾਬਾਠਿਰਿਸੋਧਿਅਸਅੰਦਰੁਆਪਣਾਅਪੇ
 ਆਪਿਖੁਦਾਇਆਪਾਕਿਪੜਿਉਸੁਕਲਾਮਾਹਿਕਸਿਦਾਮਹੰਮ
 ਦਨਲਿਮਿਲਾਇਆਹੋਆਮਸੁਕੁਖੁਦਾਇਦਾਹੋਆਤੁਲਿਅਥਾ
 ਹਿਅਲਾਹਿਬੇਨਮੁਨੁਹੈਬੇਚਗੁਨਕਹਾਇਆਅਲਹਅਸਕੁ
 ਸਚਿਦਾਹੋਰੁਮਸੁਕੁਨਕੋਇਆਹੋਦਾਬੇਪਰਦਾਹੋਇਕੋਕਰਤ
 ਸੋਇਆਹਿਕਿਦਿਹਾੜੇਜਾਂਦਿਆਸਬਿਸੈਰਾਜੇਮਾਹਿਨਾਮਨਿਦਿ
 ਚਿਖੁਦੀਬੀਚਾਰੀਅਸੁਮੇਰੇਤੁਲਿਕੋਨਾਹਿਅੰਦਰਿਸਬਿਸੈਰਾ
 ਜਦੇਕੀਤੀਅਸੁਖੁਦੀਬਿਕਾਰੀਜਬਰਾਈਲਾਦਿਖਾਈਅਨੁ
 ਕੁਦਰਤਿਸੁਤਰਿਕਾਤਾਹਿਕਸਿਹਿਕਸਿਸੁਤਰਿਪਰਿੜੈੜੈ
 ਤੋਨਿਸੇਦੁਕਿਹਿਕੁਹਿਕੁਹੈਸਾਰਬਾਨਸੀਗਪਉਦੀਜਾਂਦੀਕੁ
 ਕਿਆਮਵਲਿਅਖਰਿਦੇਖਿਕਰਿਹੋਇਰਹਿਅਹੈਰਾਨੁਕਦੀਰਹਿ

ਨਖੁਲਈਚੁਕੇਸਾਨਿਅਸਾਨਿ। ਪੁਛਿਉਸੁਜਬਗਈਲਨੋਕਦਿ
 ਖੁਲੇਗਾਰਾਗੁਜਬਗਈਲਪੁਕਾਰਿਆਹੈਨਿਥਿਅੰਤਿਅਥਾਹਿ।
 ਉਭੀਪੈਦੇਨਹੋਇਆਅਗੇਹੀਦਾਖੋਇਆਅਮਦਿਰਠਤਿਕਦੀਮ
 ਤੋਕਦੀਨਰਹਦੇਮੇਇਆਅ। ਕਿਅਜਬਗਈਲਤਬਖੋਇਸੰਦੁ
 ਕਾਂਦੇਖਿ। ਇਕੁਈਤਸੁਸੁਤਰੁਕਤਾਰਿਤੇਸਚੁਨਾਨਕਕਹੈਬਿਥੈ
 ਕਿ। ਭਿਠਸੁਖੋਇਸੰਦੁਕਹਿਕਅੰਡੇਕੁਰੇਮਿਆਨਾਗੈਬਅਜ
 ਗੈਬੀਤਿਲਸਮਾਤਿਕਰਤੇਰਚੀਚਉਗਾਨਿ। ਹਿਕੁਡਿਠਸੁਅੰ
 ਤਾਠੇਕਿਕੈਹੋਆਅੰਧੁਗੁਬਾਗੁ। ਚਾਨੁਛੁਠੇਗਿਦਿਖਾਇਓਨਿਦਿ
 ਚਿਵਸਦੇਤਬਕਿਅਪਾਗਿ। ਹਿਕਸੇਹਿਕਸੇਤਬਕਿਦਿਚਿਕ
 ਈਅਸੀਖਿਅਉਤਾਰਿ। ਕਈਅਸੀਖਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫਕਛੁ
 ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਿ। ਪੁਛੇਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫਇਥੈਪੈਕੰਬਰੁਕੋ
 ਇ। ਅਗੋਕਹਨਿਪੈਕੰਬਰੁਕਈਅਸੀਖਾਏਇ। ਭਿਠਸਿਸਪ
 ਤਿਪਤਾਇਠੇਗਿਡਿਠਸਿਸਪਤਿਅਕਾਸਿ। ਇਕਸੇਇਕਸੇਤਬ
 ਕਿਦਿਚਿਕਈਰਸੁਲਖਵਾਸਿ। ਠਰਿਆਖਿਉਸੁਮੁਹੰਕਈਮ
 ਏਹਿਵਾਹਦਲਾਸਰੀਕੁ। ਅਸੀਖਅਉਤਾਰਿਪੈਕੰਬਰਾਕਿਸੇਨਲ
 ਘੀਈਕਿ। ਕੇਤੇਨਰਿਮਹੰਮਦੀਡਿਠੇਨਬੀਰਸੁਈ। ਨਾਨਕਕੁਦ
 ਗਤਿਏਖਿਕੈਗਈਖੁਦੀਸਭਿਕੁਈ। ਲਾਵਾਈਦਰਗਾਹਿਦਾ
 ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ। ਕਈਅਸੀਖਾਤਬਕਿਕਰਿਥਿਅੰਤਿਥੇਸੁਮਰੁ
 ਇਕੋਦਰਿਦਰਗਾਹਇਕੁਇਕੋਪਾਕਿਖੁਦਾਇ। ਏਜੀਕੁਦਨਤਿਸ

ਜਿਕੈ ਹੋ ਆਥੇ ਪਰਵਾਹਾਇ ਕੋ ਆਸ ਕੁਆਪਿ ਹੋ ਹੋਰੁ ਮਸੂਕੁ ਨ ਕੋ
 ਇਕੁ ਦਰਤਿ ਕਈ ਮਸੂਕਿ ਹੋ ਨਿਦਾ ਕਰ ਦੇਸੋਇ ॥ ਸ੍ਰੋਤੁ ਕਿ
 ਨੇਨ ਦੇਖਿ ਆਸ ਭਿਕੁ ਦਰਤਿ ਨੋ ਲਪਟਾਇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
 ਵਨੀ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਧਕੇ ਖਾਇ ॥ ਕੇਤੇ ਲਾਖਿ ਪੈ ਕੰਬਾਂ ਮਰਿ ਠਿਰਿ
 ਹੋਇ ਖਾਕਿ ॥ ਖਾਕੁ ਤੇ ਠਿਰਿ ਉਪਜਹਿ ਕਈ ਅਸੀਖਾ ਲਾਖਿ ॥ ਜੇ
 ਤੁਦਰਿ ਲਖ ਮੰਮਦਾ ਲਾਖਿ ਬਹੁ ਮੇਥਿ ਸਨਮਹੋ ਸਿ ॥ ਲਾਖਿ ਲਾਖਿ
 ਗੰਮਵਡੀ ਗੰਮਹਿ ਲਾਖਿ ਗਵਣਿ ਲਾਖਿ ਦੇਸਿ ॥ ਲਾਖਿ ਲਾਖਿ ਓਥੈ
 ਜਤੀ ਹੋ ਨਿਸਤੀ ਅੰਤੇ ਸੀਨਿ ਆਸਿ ॥ ਲਾਖਿ ਲਾਖਿ ਓਥੈ ਗੋਰਖ ਲ
 ਖਿ ਲਾਖਿ ਨਾਥਾ ਨਾਥਿ ॥ ਲਾਖਿ ਲਾਖਿ ਓਥੈ ਆਸਣਾ ਗੁਰੁ ਚੇਲੇ ਰ
 ਹੁ ਗਸਿ ॥ ਲਾਖਿ ਲਾਖਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ ਦਾਨੇ ਲਾਖਿ ਨਿਵਾਸਾ ਲਾਖਿ
 ਪੀਰ ਪੈ ਕੰਬਾਰਿ ਅਉਲੀ ਏ ਲਾਖਿ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਸੇਖਾ ॥ ਕਿਸੇ ਸੰਤਿ
 ਨ ਆਈ ਆਥਿ ਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸਿ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧਿ ਅਗ
 ਨਤ ਹੋ ਨਿਕੇਤੇ ਲਾਖਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਏਤੜਿ ਆਪਦਿ ਤਹੈ ਬਿਨੁ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਿਰਿ ਨਾਥਾ ਕੇ ਏਕੁ ਨਾਥੁ ਸਤਿ ਨਾਮ
 ਕਰਤਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਬੇਅੰਤ ਬੇਸੁਮਾਗੁ ॥ ਲਾਖਿ
 ਲਾਖਿ ਧਰਤੀ ਆਕਾਸਿ ਹੋ ਨਿਪੁਰੀ ਆ ਲਾਖਿ ਅਨੰਤਿ ॥ ਲਾਖਿ ਲਾਖਿ
 ਨਿਤਿ ਅਉਤਾਰਿ ਧਰਿ ਕਰ ਦੇਓ ਰਿਤਿ ਬੇਅੰਤਿ ॥ ਲਾਖਿ ਲਾਖਿ ਕ
 ਰੁਮਿ ਮਛਿ ਕਛਿ ਟਾਖਿ ਲਾਖਿ ਕੁਏ ਬੈਰਾਹਿ ॥ ਲਾਖਿ ਲਾਖਿ ਉਥੈ ਨ
 ਗਸਿ ॥ ਪਥਵ ਨਿਲਾਖਿ ਅਥਾਹਿ ॥ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਅਗਨੰਤਿ ਹੋ ਨਿਬੋਧਿ

ਕਲੀਕੀਲਾਖਿਆਨਾਵਨਿਜਾਨੀਹੁਕਮਿਵਿਚਿਕਰਤੇਅਖਿਫੁਗਕਿ॥
 ਕੇਤਤਿਅੰਅਵਤਾਰਿਲਾਖਿਬੀਤੇਅੰਤੁਨਪਾਗੁਕੇਤੀਅੰਹੋਈਅੰ
 ਰਿਮਤੀਕਫੁਅੰਤੁਨਪਾਗਾਵਾਗੁਏਖਿਪੀਰਪੈਕਥਰਿਅਉਲੀ
 ਏਗੁਉਸਿਕੁਤਬਿਲਾਖਿਪੌਗਿਤਰਸਾਨਿਖੜੇਦੀਦਾਰਨੋਡਿਸਨਿ
 ਖਰੇਜਹੀਗਿਨਾਨਕਸਾਚਾਪਾਤਿਸਾਹਸਿਰਿਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਾਕਾਇ
 ਮੁਦਾਇਮੁਕੁਦਰਤੀਕਾਦਰੁਬੇਪਰਵਾਹੁਬ੍ਰਹਮੇਅਾਇਨਅਖਦੇ
 ਬੇਦਪੜਹਿਮੁਖਿਚਾਗਿਬਿਸਨਕਿਸਨਕਈਥਪੁੜੇਹੁਕਮੀਧਰਹਿ
 ਅਉਤਾਗਿਸਿਵਪੁਕਾਰਨਿਦਰਿਖੜੇਦੇਵੀਦੇਵਿਅਸੰਖਿਆਪੁਠੇ
 ਹੋਵਹਿਧੂਰਿਮਰਹਿਸਚੁਸਦਾਬਖਸਿਦੁਚਾਰਿਕਿਤੇਬਾਸੋਪੀਆ
 ਸੋਥੇਚਾਰੇਬੇਦਿਸੋਧੀਨਰਿਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਥਹੁਬਿਧਿਹੋਏਭੇਦਿ
 ਆਸਾਹਿਬੁਇਕੋਗਾਹਿਦੁਇਹਿਦੁਮੁਸਲਮਾਨਿਦਾਵੈਉਤੇਲਾੜਿ
 ਮਰਹਿਗਹਿਆਖੁਦਾਇਅਮਾਨਿਨਾਨਕਦਾਢਡਿਆਜਗਿਦਿ
 ਚਿਵਰਤੇਥੈਗਿਨਾਕਾਹੁਸਿਉਦੋਸਤੀਨਾਕਾਹੁਸਿਉਥੈਗਿਨਾਨਕ
 ਆਖੇਰੁਕਨਟੀਸਚੇਸੁਣਹੁਜਵਾਬਾਸਾਹਿਬਕਾਫੁਰਮਾਇਆ
 ਲਿਖਿਆਵਿਚਿਕਿਤਾਬਾਦੁਨੀਆਦੋਜਖਿਜੋਸੜਨਿਸੋਕਿਉਕ
 ਰਿਕਲਮੇਪਾਕਿਆਕਰੂਹੜੀਹੋਰੋਜੜੇਪੰਜਨਿਮਾਜਿਤਲਾਕਿ॥
 ਲਕਮਾਖਾਹਿਹਰਾਮਦਾਸਿਰਿਤੇਚੜਹਿਅਜਾਬਾਜੋਗਹਿਸੈਤਾ
 ਨੀਗੁਮਥੀਏਸੋਕਿਉਕਰਿਕਰਨਿਨਿਮਾਜਿਆਤਸਿਦੋਜਖਿ
 ਹਾਵੀਆਪਇਆਤਿਨਾਨਸੀਬਾਬਹਿਸਤਿਹਲਾਲੀਖਵਣਕੀਤਾ

ਜਿਨਾਪਈਯਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਸਲਮੀ ਜੋ ਜੁਸੇ ਦਿਚਿ ਮਰਨਿ॥ ਕ
 ਇਸੁ ਹੋਏ ਕਿਆ ਮਤੀ ਫੇਰਿ ਨ ਜਨ ਮੁਪਰਨਿ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੀਰੁ ਕ
 ਨ ਦੀਕਲ ਸਾਸਚੁ ਪਛਾਨਾ॥ ਇਕੋ ਰੂਪ ਅਮਾਨਤੀ ਜੋ ਸਾਬਤੁ ਰਖੇ
 ਈ ਮਾਨੁ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਆਖਿ ਗੰਮੁ॥ ਦੁਹਾ ਦਾ
 ਵਾਪਕ ਤਿਯਾ ਗਲ ਬੁਝਾਇ ਆਸੈ ਤਾਨੁ॥ ਹਿੰਦੂ ਸੂਰਤਿ ਨਿਰਮਲੀ
 ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਪਾਕੀ॥ ਅਮਲਾ ਉਤੇ ਨਿਬੜੇ ਸਹੋ ਨਿਮਾਣੀ ਖਾਕੀ
 ॥ ਅਰਥ ਨਾਸਰਿ ਮੇਲਿ ਕੈ ਜੁਸੇ ਰਚੇ ਖੁਦਾਇ॥ ਆਪੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾ
 ਜ ਦਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਠਨਾਇ॥ ਕਾਇਮੁ ਦਾਇਮੁ ਕੁ ਦੁਰਤੀ ਸਚਾ ਬੋਧ
 ਵਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ਬੁਝੇ ਕਹੈ ਹੋਰੁ ਸੈਤਾਨੀ ਗਾਹਿ॥ ਸਵਾਲਾਖਿ ਪੈ
 ਕੰਥਰਾ ਅਏ ਦੁਨੀਆ ਮਾਹਿ॥ ਆਪੇ ਅਪਣੀ ਨਉ ਬਤੀ ਸਕੋ ਚ
 ਲਾਏ ਗਾਹਿ॥ ਐਥੇ ਉਥੈ ਏਕੁ ਹੋ ਦੁਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ਦੁਜਾ ਆਪਿਣਾ
 ਇਕੋ ਗਏ ਸਭੇ ਹੀਰੋਇ॥ ਨੀਚਾ ਅੰਦਰਿ ਨੀਚੁ ਜਾਤਿ ਨੀਚੀ ਹੂਅ
 ਤਿਨੀ ਚਿ॥ ਜਿਥੈ ਨੀਚ ਸਮਾਈ ਅਨਿਉਥੈ ਨ ਦਰਿ ਤੇਰੀ ਥਾਖੀ
 ਸਿ॥ ਬਾਦਿ ਪੀਰ ਆਪਿ ਪਦਰੁ ਖਾਕਿ ਸਿਮਾ ਦਰਿ ਜਾਨਿ॥ ਦਾਈ ਦਾ
 ਇਅਰੋਜ ਸੁਬ ਖੇਲੇ ਸਗਲ ਜਹਾਨਾ॥ ਨੇਕੀ ਬਦੀ ਵਖਾਣੀ ਐਸ
 ਲਕਸਮ ਉਤਿ ਹਜੂਰਿ॥ ਅਮਲੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਕੋ ਨੇੜੇ ਕੇ ਦੂਰਿ॥
 ਜਿਨਾ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣਿ ਆਸੇ ਚਲੇ ਮਮਕਤਿ ਘੁਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁ
 ਖਿਸੁਰ ਖਰੂ ਹੋਰੁ ਚੀਈ ਘੀਂਚਾਇ॥੪॥ ਸੁਵਾਣੁ ਰੁਕਨੁ ਦੀਸੁਰਾ
 ॥ ਆਪੈ ਰੁਕਨੁ ਨਾਨਕਾ ਕਹੈ ਰਸੁ ਲਖੁ ਦਾਇ॥ ਜੋਈ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆ

ਈਆਂ ਸੋਈ ਲਹੈ ਸਜਾਇ॥ ਨਾਮਾਈ ਨਾਥਾ ਪੜੇ ਨਾਥਾਈ ਨਾਥੀਰਿ॥
ਜੋ ਬਇਅਮ ਇਕਮਾਦ ਦੇ ਤਿਨਾ ਗਈ ਜੀਰਿ॥ ਤਿਨਾਉ ਪਰਿਸੁ
ਸਤ ਛਾਭਰਿ ਹੀਨਾ ਹਿਸਟਾਤਿ॥ ਏਹੁ ਖਿਆਤ ਸੀਘਤੀ ਅਨਿਤੋ ਬ
ਹਕਰਨਿ ਨਪਾਕਿ॥ ਤੋ ਬਹੁ ਪੁਕਾਰਿ ਨਿਲਾਖਿ ਵਾਰਿ ਪਵੈ ਨਕਾਇਕ
ਭੂਇ॥ ਮਿਲਨਿ ਸਜਾਈ ਰੂਹ ਨੋ ਪੁਛੀ ਐਭੂਇ ਅਭੂਇ॥੫॥
ਜਦਾ ਬੁਨਾਨ ਕਸਾਹ ਸੁਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਰੁਕ ਨ ਦੀ॥ ਇਕੋ ਪਾਕਿ
ਖੁਦਾਇ॥ ਅਪੇ ਬੁਰਾ ਕਰਾਇ ਦਾ ਅਪੇ ਭਲਾ ਕਰਾਇ॥ ਆਪੇ ਬਖ
ਸਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ਅਪੇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ॥ ਇਕੋ ਇਕੁ ਦਰਤ ਦਾ ਹੋਰ
ਕਿਸਨੋ ਪੁਛ ਜਾਇ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ॥ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰ
ਵਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਤਾ ਕੁ ਹੋਇ ਕੋ ਰੂਹੁ ਅਮਾਨਾ॥ ਬੇੜੀ ਜਿਉ ਦਰੀ
ਆਵ ਦੀਰਹੁ॥ ਇਸੁ ਹਾਣੇ ਪੀਰਿ॥ ਬਨਨਿ ਪੰਡਿ ਜਗਾਤਿ ਕੀ ਬੁਹੁਤੁ
ਮੁਰੀ॥ ਇਥਿ ਪੀਰਿ॥ ਪੁਛਨਿ ਖੋਇ ਜਕਾਤੀ॥ ਏਸੰਗ ਨਿਮਾਇ ਜਗਾ
ਤਿ॥ ਦੇਣੀ ਆਈ॥ ਤਿਨਾ ਕਉ ਜਿਨਾ ਕਮਾਏ ਪਾਪਿ॥ ਬਨਨਿ ਪੁਇ ਦ
ਰੀ॥ ਆਵਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਪਤਿਸਾਹੀ॥ ਲਿਖੇ ਸਬਾਈ॥ ਆਉ ਮਤੀਲ
ਖਿਅਸੰਖਾਂ ਪੁਗਿ॥ ਅਮਲੀ॥ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੋ ਨੇੜੇ ਕੇ ਦੁਰਿ॥ ਜਿਨੀ
ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ॥ ਅਸੇ ਜਗਿ॥ ਦਿਚਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਅਮਲੀ॥ ਆਪੋ ਆਪ
ਣੀ ਲੇਖੇ ਮਿਲੇ ਸਜਾਇ॥ ਕਟਕਿ ਗਏ॥ ਘਰਿ ਆਪਣੇ ਪਤਿਸਾਹੁ
ਗਇ॥ ਆਦਰ ਬਾਰਿ॥ ਚੋਰਿ ਮਿਲੇ॥ ਦਿਚਿ ਬੰਦੀ॥ ਏਰ ਪਤਿਗਈ॥ ਘ
ਰਿ ਬਾਰਿ॥ ਬਾਜਾਰੀ॥ ਬਾਜਾਰਿ॥ ਦਿਚਿ ਉਨਾ ਲਾਏ॥ ਆਇ ਬਾਜਾਰਿ॥

ਯੰਘੇਅ
ਗੁਣੀ
ਜੇਦਨੀ
ਪੁਛਿਨ
ਸਕੇਗਾ॥

ਕਰਨਿ ਕਿ ਸੇਕ ਸਥਾਤੀ ਏ ਕਿ ਸਖਾਨੀ ਜਾਇ। ਨਚਨਿ ਭੰਡਿ ਆਤਾ
 ਈ ਆਤਾਇ ਫੇਸੀ ਗਿਬਣਾਇ। ਵਾਚਨਿ ਪੰਡਿ ਤਪੋ ਥੀ ਆਗੀਤਾ
 ਭਗਵਤਿ ਗਾਇ। ਮੁਲੰ ਪੜਨਿ ਰਿਸਾਲੇ ਕਰਨਿ ਸਰੋ ਦੁਹਾਇ।
 ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕਾਰਿ ਬਾਰ ਲਗੀ ਸਭਾ ਜਾਇ। ਪੂਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ
 ਉਜਲੈ ਲਾਇ ਚਰਨੀ ਘਤੀ ਲਿਖਾਇ। ਸੁਣਹੁ ਨੀ ਸੀਣੀ ਪੁਲਿਸ
 ਲਾਤਿ ਵਲਹੁ ਨਿਕੀ ਕਹਾਇ। ਖੰਡੇ ਕੋਲੋ ਤਿਖੜੀ ਅਗਿ ਲੇਹੇ ਜਿ
 ਉਤਪਤਾਇ। ਤਲੇ ਵਹੇ ਨਦੀ ਪੁਰਤਿ ਦੀਉ ਥਲੇ ਤੇ ਗਰੜਾਇ।
 ਸਰਪਿ ਅਠ੍ਹੇ ਦੇਵਿ ਚਿਠਿ ਰਹਿ ਜੈ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਾਪੀ ਆਖਾਇ। ਪੀ
 ਰਖੜੇ ਲਈ ਬੇੜੀ ਆਸਦਿ ਲੈਨਿ ਮੁਰੀ ਦਿ ਬੈਠਾਇ। ਚੇਰਿ ਉਚਕੇ
 ਲਾਲ ਚੀਹਰਾ ਮਖੋਰਿ ਬਾਇਗਾ। ਠਗਿ ਬਟ ਪਾੜੇ ਗਹਿ ਜਨਿ ਲਾ
 ਇਤ ਬਾਰੀਖਾਇ। ਬੇਉ ਸਤਾਇ ਬੇਮੁਰਸਦਾਇ ਨਾਮਿ ਲਦੀ ਥਹੁਤ
 ਸਜਾਇ। ਲੁਣਹਰਾ ਮਅਕਿਰਤਿ ਘਾਇਤਾ ਉਲਗੇ ਕਰਨਿ ਕਹਾਇ।
 ਕੁਟਣੀ ਆਅਤੇ ਲੋਲੀ ਆਇ ਨਰੂਹਾ ਵਡੀ ਸਜਾਇ। ਕਰਿ ਕੇ ਜੋਰੁ
 ਗਰੀਬ ਪਰਿ ਮਾਇਆ ਲੈਨਿ ਛਿਨਾਇ। ਰਖਿ ਪਰਾਈ ਆਅਮਾਨ
 ਤੀਜਾਇ ਮੰਗੇ ਮੁਕਰਿ ਪਾਇ। ਖਸਿ ਲੈਨਿ ਪਰਾਈ ਜਿਮੀਨੋ ਦੇਵਛੀ
 ਸਚਾ ਕਹਾਇ। ਕਰਿ ਕੈਲੇਖਾ ਕੂੜਿ ਦਲੈ ਦੇਵਰ ਬਿਭੁਲਾਇ। ਇ
 ਨਕੋ ਮਾਜਾ ਮਨੁ ਕੋ ਨਹੀਤਾਰਿ ਉਤੇਏ ਨੀਚੜਾਇ। ਕਟਿ ਉਤਾਰੇ
 ਪੁਲਿਸ ਲਾਤਿ ਬਹੁ ਕੁਕੇ ਕਰਹਿ ਕਹਾਇ। ਕਟਿ ਕੇਠੇ ਰਿਸਵਰੀਅ
 ਨਿਰਾਇ ਵਤਿ ਉਤੇਹੀ ਪਾਇ। ਕੇਤੇਹੀ ਅਸੀਖਿ ਜੁਗਿ ਵਿਚਿ ਭਉਜਾਇ।

ਹਨਿਸਜਾਇਆਬੀਤੇਅਸੰਖਾਚਉਕੜੀਠਿਰਿਸਟੀਅਨਿਧਰਤੀ
 ਪਾਇਆਲਾਖਿਚਉਰਾਸੀਜੋਨਿਦਿਚਿਭੰਭਠਾਭੂਸੇਖਾਇਆਜੁਨਿਗ
 ਉਦੀਭੋਗਿਕੇਠਿਰਿਆਵਸਦੇਹੀਪਾਇਆਮਾਨਸਦੇਹੀਪਾਇਕੇਠਿ
 ਰਿਸਾਹਿਬੁਕਰੇਨਯਾਇਆਅੰਦਰੋਕਪਟਾਂਭਾਰਿਮੁਖਿਨਿਓਦਾਸਿਵੇ
 ਕਮਾਨਿਤੋਪਚੀਨਿਵੈਬੰਦੁਕਟੈਲੈਦਾਮਿਰਗੇਮਾਰਿਕਛਿਕੇਘੁੰ
 ਭੁਹਰੀਬੜੀਨਿਦਿਬੇਮੁਖਿਕਰਨਿਸਿਘਾਰਿਅੰਦਰਿਹੋਵਸੁਸਚੁ
 ਜੇਭਾਵੈਕਿਨਾਹਿਉਦਰਗਹਅੰਦਰਿਸੁਰਖਰੁਅੰਮਿਤੁਠਾਇ
 ਚੁਣਿਖਾਹਿਕੋਵਿਰਲਾਮਾਰਗਿਸਚਿਦੇਕੋਟੀਮਧੀਹੋਇਆਸਈ
 ਰਾਜਾਂਗੀਨਾਲਹਾਂਲਖੀਨਪਾਈਐਸੋਇਆਜਿਉਪਾਰਸੁਅੰਦਰਿਪਥ
 ਰਾਜਿਉਪਾਰਿਜਾਤੁਬਨਿਮਾਂਹਿਜਿਉਗਉਆਅੰਦਰਿਕਾਮਧੇ
 ਨਿਤਿਉਸਾਧੂਮਨਖਮਾਹਿਕੋਈਲਾਖਿਨਹੰਘਈਸਾਧੂਚਲਿਤਿ
 ਅਪਾਰੁਜੋਈਸਿਫਾਣੇਇਕਕੋਤਉਭੀਸਾਧੂਬਿਚਾਰੁਗਾਨਾਤਰ
 ਸਭਾਦਗਾਥਾਜਿਥੈਠੇਜਾਇਦਿਛਾਇਆਮਾਇਆਮੁਏਦਿਛਾਇ
 ਕੋਠਿਰਿਮਾਇਆਲੈਨਿਠਹਾਇਸਭਥੈਠੇਜਾਨਾਦਿਛਾਇਕੋਕੋ
 ਠਸੇਏਥੈਆਇਆਇਕਮੁਰਗਾਇਦੇਹੇਅੰਦਰੇਏਜਾਂਦੇਜਾਨੁਉਡਾ
 ਇਆਬਚਿਕਚਿਆਪਣੇਦਾਸਤੇਸਿਰਿਲੈਦੇਪਾਪਅਠਾਗਿਜਥ
 ਰਿਪਾਪਨਉਤਰਨਿਰਸਾਤਇਖੜਨਿਪਤਾਰਿਕੋਡੀਤੁਇਹਲਾਲ
 ਦੀਨਹੀਦਮੜਕੋਟਿਹਰਾਂਮਾਕਰਿਡੀਅਖੁਦੁਭੰਡਾਰਹੋਕੋਟਿਦੁਬ
 ਨਕਿਤਹੂੰਕਾਮਾਜੈਸੀਚਿਣਗਿਅੰਗਿਆਰਿਦੀਵਣਿਖੰਡਿਕਛਿ

ਜਥਾਇ। ਰਿਚ ਕਿਸਿ ਮਰਨੁ ਭੂ ਕੋ ਕੋਟਿ ਪਾਪਿ ਜਾਇ। ਪਾਪੀ ਬਹੁ
 ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਕੇਉ ਤਮਿ ਮਾਧਿ ਮਿ ਜਾਨਿ। ਹਤਿ ਆਖਿ ਪਰਕਾਰਿ ਤੈ ਮਨਿ ਮਰਿ-
 ਲੇਹਿ ਪਛਾਨਿ। ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਮਰੀ ਐਗੇ ਤੀਹ ਤੁਕਰਾਇ। ਰਿਣਿ ਹਤਿ
 ਆਕੀਨਿ ਆਹਤਿ ਆਵਿ ਸਾਸਿ ਘਾਤਿ ਆਪੇ ਕਾਇ। ਕੋਟਿ ਛਿਨ ਦੈ ਪਾਪ
 ਸਮਿ ਹਤਿ ਆਏ ਕੁਕਰਾਇ। ਖਟਿ ਹਤਿ ਆਕੇ ਤੁਇ ਤੋ ਗੁਰ ਤੇ ਸਿ ਖੁਟਿ
 ਰਿਜਾਇ। ਵਿਸਾਸਿ ਘਾਤਿ ਇਕੁ ਕੋ ਵੁ ਸਮਿ ਹਤੇ ਮਾਇ ਅਰੁ ਥਾਪੁ। ਅ
 ਉਰੁ ਹਤਿ ਆਸਭ ਉਤਰੇ ਇਹੁ ਹਤਿ ਆਨਹੀ ਜਾਤੁ। ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਕੇ ਤੁਇ
 ਹੈ ਅਕਿਰਤਿ ਘਣੁ ਨਰੁ ਜੋਇ। ਮਹਾ ਪਾਤਕੀ ਜਾਣੀ ਜੋਰ ਵੇ ਪਰਾਈ ਜੋ
 ਇ। ਏ ਸਭੇ ਪਾਪ ਇਕੁ ਤਕਰਿ ਜੇ ਤੇ ਵਰਤ ਨਿਏ। ਆਇ ਸਤੁ ਬੀਚ
 ਰੇ ਦੇਖ ਕੋ ਸਭਿ ਪਾਪ ਚੜ੍ਹੇ ਸਿਰਿ ਸੋਇ। ਸਾਈ ਆਨਿ ਦਕੁ ਨਾ ਮਰੇ ਜੀ
 ਵੈ ਬਰਸਿ ਅਪਾਗਿ। ਸਭਿ ਪਾਪੀ ਆਣਾ ਫੇੜੇ ਆਨਿ ਦਕਿ ਦੇ ਸਿਰਿ ਭਾ
 ਗੁਪੜ ਨਿਕਰਾਨਿ ਪੁਰਾਨਿ ਬਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ। ਚਾਰਿ ਕਤੇ ਥਾਂ ਬੇ
 ਦਿ ਚਾਰਿ ਪੜਿ ਗੁੜਿ ਚਲੇ ਰੋਇ। ਮੁਲਾਂ ਬਾਂਗਿ ਨਿਮਾਜਿ ਕਰਿ ਅਹਿ
 ਨਿਸਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਿ। ਖਲਕਾਤਿ ਕੁਕਿ ਸੁਣਾਇ ਦੇਲਹ ਨਿਨ ਅਪ
 ਣੀ ਸਾਰਿ। ਪੜਿ ਆਨ ਪਾਵੈ ਭੇਦੁ ਕੁਰੁ ਬੁਝਿ ਅਸੋਈ ਪਾਇ। ਜਿਨਿ
 ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਨਿਸੁਝਿ ਆਸਚਾਇ ਕੁਖੁ ਦਾਇ। ਸੋਈ ਪਗੜੀ ਥੀਨਿ
 ਕੋਈ ਮਾਸੁ ਮਲਾ ਖੋਇ। ਲੁਕ ਸਾਂਖਾ ਵਨਿ ਰਿਸਵਤੀ ਕਹ ਨਿਦਰੇ ਗੀ
 ਬੋਇ। ਫਰਨਿ ਰਾਹੁ ਕਿਤਾ ਬਿਦਾਪ ਕੜ ਨਿਰਾਹੁ ਸੈਤਾਨੁ। ਦੁਨੀ ਅੰਦ੍ਰ
 ਜਥਿ। ਨਿਮਰ ਨਿਕਿ ਅਮਤਿ ਤੋਇ। ਤੋਰਨਾ ਲਖਿ ਚਉਰਾਸੀ ਉਮਤੀ

ਸਿਰਜੀਆਪਿਲਾਹਿ॥ ਗੁੰਨਾਂਗੁਨੁਉਪਾਇਕੋਕੀਤੀਅਸੁਫੇਰਿਸ
 ਲਾਹਿ॥ ਇਕੋਪਾਕੁਖੁਦਾਇਹੈਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿ॥ ਬਿਨਵਜੀ
 ਰੇਰਾਜੁਹੈਅਗਮਾਬਿਅੰਤਿਅਥਾਹਿ॥ ਦੂਜੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੋਕੀ
 ਤਾਅਦਮੁਰੁਪੁ॥ ਕਾਨਿਹੈਵਾਨਿਨਬਾਤਿਤੈਸਿਰਿਤੀਨੋਕੋਕੁਪੁ॥ ਖ
 ਸੇਬੀਏਕੁਦਰਤੀਸਿਰਜੇਖੁਇਕਰਤਾਰਿ॥ ਸਿਫਤਿਕਰੇਨਕਿਤਾ
 ਬਿਪਤਿਸਰਿਉਪਰਿਸਿਰਿਦਾਰਿ॥ ਇਕਦੁਆਦਮਿਲਖਿਕਰਿਲ
 ਬੋਲਖਿਅਸਿਖਾ॥ ਇਕੋਜੁਸਾਰੁਉਇਕੁਗਾਹਿਸੈਤਾਨਿਬੇਅੰਤਿ॥ ਸ
 ਕੁਨੀਗਾਹੀਇਕੁਰਬੁਕੁਦਰਤਿਕਈਰਸੁਲਿ॥ ਚਾਰਿਕਿਤਾਬਾਕੁਦ
 ਰਤੀਮੰਨੇਪਵੈਕਬੁਲਿ॥ ਬੀਏਇਕਖੁਦਾਇਏਹਿੰਦੁਮੁਸਲਾਮਾ
 ਨਿ॥ ਦਾਵਰਾਮਰਸੁਲੁਕਰਿਲਾੜਿਮਰਦੇਬੇਈਮਾਨਿ॥ ਜੋਰਾਕੁਫਰੁ
 ਹਰਾਮੁਹੈਕਿਸੇਨਕਰੁਉਕਿਜੁਲਾਜੇਤੀਦਨੀਆਬੀਗੀਦਰਗਪਵੈ
 ਕਬੁਲਾ॥ ਖਾਸਾਜੁਸਾਅੰਦਮੀਚੁਣਿਆਸਰੁਣਾਮਾਹਿ॥ ਏਵੈਖਬ
 ਰਿਕੁਦਾਇਦੀਬੋਇਕਿਤੇਬਿਸੁਣਾਇ॥ ਦਾਵਾਫਰੁਹੁਮੋਮਨੇਫਰ
 ਗਪਵਹੁਕਬੁਲਾ॥ ਚਾਰਿਕਿਤੇਬੀਸੋਧਿਕੋਆਖੈਪਾਕਿਰਸੁਲੁ
 ॥ ਇਕੋਨੁਰੁਖੁਦਾਇਹੈਇਕੋਆਦਮੁਰੁਪੁ॥ ਜਾਨਿਬੁਏਦਾਵਾਕਰ
 ਹਿਪਵਹਿਕੁਫਰਿਕੋਖੁਹਿ॥ ਇਕੋਪਾਕਿਖੁਦਾਇਹੈਇਕਾਤਸਬੀ
 ਹਾਬਿ॥ ਮਣਕੇਇਕਸੇਰੀਗੀਹੈਕੁਫਰੁਦਿਖਾਏਲਾਖਿ॥ ਜੀਵਤਿ
 ਮਾਰਹਿਜੀਆਕਉਤਿਹਪਰਿਫੁਰੀਹਰਾਮੁ॥ ਮਰਦਿਆਪਾਕਿਹ
 ਲਾਉਹੈਕੁਠੀਰਵਾਕਸਾਮਾ॥ ਜਿਸਨੋਜੋਰੀਮਾਰਸੀਸੋਭੀਮਾਰਹਿ॥

ਗਿਆ ਕਿ ਅਮਤਿ ਲੇਖਾਂ ਨਿਬੜੇ ਢੇ ਕਿ ਦੇ ਨਯਾਰਿ॥ ਇਕ ਸਿਆਦ ਸਿ
 ਥਾਹਰੀ ਸਭੇ ਸੁਈ ਹਠਾਠਾ ਰਥ ਰਜਾਈ ਜੇ ਮਰਹਿ ਤਿਨ ਪਰਿ ਢੁਰੀ ਕ
 ਮਾਠਾ ਜਿਤਣੀ ਉਮਤਿ ਗਥਿਟੀ ਅਰਥ ਨਾ ਸਰਿ ਮਠਿ॥ ਕਾਨਿ ਹੈ ਵਾਨਿ
 ਨਬਾਤਿ ਤੈ ਚਉਥਾਇ ਨ ਸਕਹਾਇ॥ ਸਭ ਨਾਇ ਕੋ ਰੂਪੈ ਪੰਚਤਸਿਪ
 ਕਿ ਖੁਦਾਇ॥ ਬਾਝੁ ਅਲਹੁ ਦੀ ਬਦਗੀ ਪਤਰੇ ਖਾਇ ਰੁਨਾਹਿ॥ ਕਾਇ
 ਮੁਦਾਇ ਮੁਕੁਦਰਤੀ ਇਕੋ ਪਾਕਿ ਅਲਾਹਿ॥ ਚਉਪੜਿ ਬਾਜੀ ਖਲਾਕਿ
 ਦੀ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ੬॥ ਸੁਵਾਣੁ ਰੁਕਨ ਦੀ ਕਾਜੀ॥ ਸੁਰਾ॥
 ਰੁਕਨ ਦੁਆਖੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਕਿਤਾ ਥਕੁ ਰਾਨੁ॥ ਤੈ ਕਿਤਾ ਬਿਮਨ ਸੁਖਿ ਕਰਿ
 ਚਰਿਥਾ ਮਨਿ ਫੁਰਕਾਨਾ॥ ਰੁਕਮੁਨ ਚੈ ਲੈ ਤਿਹ ਦਾਸਨੇ ਨਾਮੁ ਸਲਾਮਾਨਿ
 ॥ ਏਕਾਏਕੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਸਾਬਤੁ ਗਖਿਣੀ ਮਾਨਿ॥ ੭॥ ਜਵਾਬ ਨਾਨਕ
 ਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਰੁਕਨ ਦੀ ਪੜਿ ਕੇ ਦੇਖਿ ਕਿਤਾ ਬਾ॥ ਚਉ
 ਕਿਤੇ ਬਾਂਚਾਰਿ ਜੁਗਿ ਚਹੁ ਮਜਹਬਾਵਿ ਚਿਅਪਿ॥ ਚਾਰਿ ਕਿਤੇ ਬਾਂ
 ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਵਰਤਹਿ ਆਇ ਜੁਗਾਇ॥ ਤੈਰ ਦੀਆਂ ਤੁਹਿ ਰੁਕਨ ਦੀ
 ਤਿਸ ਤੇ ਲਗਹਿ ਅਜਾਬਿ॥ ਮੰਨਿ ਅਲਹੁ ਦੇ ਕਉ ਲੋਨੈ ਮੰਨਿ ਕਿਤੇ ਬਾਂ
 ਚਾਰਿ॥ ਅਰਥ ਨਾ ਸਰਿ ਮੰਨਿ ਤੂੰ ਜੋ ਚਾਰਿ ਅਲਹੁ ਦੇ ਯਾਰਿ॥ ਚਾਰੇ ਕ
 ਉਲ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਚਾਰੇ ਮਜਹਬਾਏ ਕੁ॥ ਚਉਹਾਵਿ ਚਿਖੁਦਾਇ ਤੈ
 ਏਕਾਏਕੀ ਦੇਖੁ॥ ਬਹੁ ਮਣਿ ਛਤੀ ਵੈਸਿ ਸੁਢਿ ਚਾਰੇ ਵਗਨਿ ਪਛ
 ਨਿ॥ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਨਉ ਬਤੀ ਚਲੇ ਵਜਾਇ ਨਿਸਾਨਿ॥ ਚਾਰੇ ਜਗੇ
 ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਚਉਹਾਂ ਚਲਾਏ ਰਾਹਿ॥ ਚਾਰੇ ਵੇਖਿ ਜਤਾਨਿ ਵਿਚਿ ਰਖੁਈ

ਮਾਨੁਖੁਦਾਇਆ ਆੜਾਗੋੜੀ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਖੁਦੀ
 ਨਕਿਸੇ ਮੇਟੀ ਅੰਕੁਰੁ ਤੰਗ ਗਥਿ ਰੁਮਾਨੀ ਦਾਵੇ ਉਤੋ ਲਾੜੀ ਮਗਨਿ
 ਪੜਿ ਨਿਕੁਰਾਨਿ ਪੁਰਾਨੀ ਕੇਤੇ ਲਾਖਿ ਪੈਕੈ ਬਰਾਂ ਉਮਤਿ ਲਾਖਿ ਅ
 ਲੋਇਆ ਕਸਮਾਇ ਕੁ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਦੁਈ ਦਰੋਗੁ ਬਗੋਇਆ ਦਾਹਇ
 ਲਾਸੁਰੀ ਕੁ ਹੈ ਪੰਚਤਨਿ ਪਾਕਿ ਖੁਦਾਇਆ ਨਾਹਿਨ ਮੁਨਾਜਿਸਦਾ
 ਬੇਚਗੁਨ ਕੁਇਆ ਕਿਸੇ ਨਾਇਨ ਬੋਲਦਾ ਦੁਆਹੋ ਆਨਹੋਇਆ
 ਨਾਨਕ ਅਖੈਰੁ ਕਨਦੀ ਅਲਾਹ ਯਾਰੁਨ ਕੋਇਆ ਚਾਰੋ ਯਾਰਿ ਖੁਦਾਇ ਦੇ
 ਅਰਬ ਨਾਸਰਿ ਭਾਇਆ ਬਾਦੀਆ ਥੀਆਤ ਸੀਖਾ ਕਿਨਿ ਮਾਣੀਨ
 ਇਆ ਪੰਜਵਾਰੁ ਹੁਮਿਲਾਇ ਕੇਤੋ ਏ ਪੰਚਤਨਿ ਪਾਕਿ ਚਹੁਤੇ ਬਹ
 ਰਿਜੋਰਤੋ ਤਿਨਾ ਕਹੋਨ ਪਾਕਿ ਇਕ ਨਾਮ ਸਰਕੁ ਬਾਪਿ ਅਇਕ ਨ
 ਮੰਨਿ ਆਗਰੁ ਬੁਧਾਇਕ ਜਨੁ ਬੁਧੁ ਮਨਾਇ ਦੇਰਹੀ ਸਮਾਇ ਦਰੁਦਾਤ
 ਏਕੁ ਡਾਭਾਈ ਆੜਾਏ ਸੋਧੋ ਕੋਇਆ ਤਉਰੇਤਿ ਅੰਜੀਲ ਜੰਬੂਰੁ ਤੈ
 ਪੜਿ ਸੁਣਿ ਰਿਠੇ ਬੋਇਆ ਰਹਿ ਅਠੁਰਕਾਨ ਕਤੇਬ ਕੋਇ ਜੁਗਿ
 ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਦਾਨੀ ਮਤਲਾ ਬੁਦਹਾਂ ਨਪਾਇਆ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨੀ
 ਜਿਸਿ ਗੁਣੁ ਦੇਹਿ ਸੁਪਾਇ ਸੀਜਿ ਸਕਉ ਭਾਇਆ ਨਸੀਬਾ ਨਾਨਕ
 ਕਇਜੁਗਿ ਤਾਰਣੇ ਪਰਗਟੁ ਭਾਇਆ ਰਸੀਦਾ ਬੋਇ ਅਬਰ ਬਣ
 ਬਹਰੇ ਜੋ ਕੋਰਗਿ ਮਿਕਰੇਇਆ ਤਿਸ ਪਰਿਗਜ ਬੁਸੈਤਾਨ ਦਾਰਬੁਨ
 ਚੋਈ ਦੇਇਆ ਨਾਹਿ ਸੁਗੋੜੀ ਤਰਪਣੇ ਰੋਜਾ ਨਾਹਿਨਿ ਮਾਜੀਆ ਅਮ
 ਲਾ ਬਾਬੂ ਮੋਮਨੋ ਦੇ ਜਖਿ ਦੁਨੀਅਤਾ ਬਿਯੋ ਦੇ ਜਖਿ ਦੁਨੀਅਤਾ ਕਾਰ

ਨੇਅਹਿਨਿਸਿਠਿਰਨਿਰੰਜੁਲਾਕਰਮਿਨਿਜਾਜਬਹੁਕਰਹਿਪਵੈਨ
 ਕਾਇਕਬੁਲਾਦੁਖੀਦੁਨੀਸਹੇੜੀਐਜਾਹਿਤਲਗਹਿਦੁਖਿਨਾਨ
 ਕਸਚੇਨਾਮਥਿਨੁਕਦੇਨਲਥੀਭੁਖਿਦੁਜੀਦੁਨੀਆਕੁਫਰਹੈ
 ਅੰਦਰਿਰਖਹਿਛਪਾਇਸਚੁਇਸਲਾਮੁਖੁਦਾਇਤੈਕੁਕਨਿਬੰ
 ਗਿਅਲਾਇਕੁਕਨਿਛੋਲਿਵਜਾਇਕੇਰਥਾਬਮਿਦੰਗਾਨਾਥੀ
 ॥ ਨਚਿਨੀਚਨਾਮਪੁਕਾਰਦੇਦੇਪੁਰਹਿਤਾਇਕੁਕਨਿਜਲੀਪ
 ਇਕੋਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨਿਰਬੁਨਸੁਣਦਾਇਕਗਇਏਖਿਏ
 ਖਿਮੁਏਅਜਾਨਿਕਾਠਗੰਧੂਠੀਬੀਦਗੀਬੁਰਿਆਈਕਰਮਨਿ
 ਮਾਜਿਸਾਚੇਮਾਰਹਿਏਠਿਪੜਕਾਜੀਕਰਹਿਅਕਾਜਾਦੀਨੁਗ
 ਵਾਇਆਦੁਈਸਿਉਦੁਨੀਨਚਲੀਸਾਥਿਦੁਨੀਆਦੋਜਖਿਜ
 ਲਿਮੁਈਭਈਅਸੀਖਿਨਪਾਕਿਸਰਾਸਰੀਅਤਿਜੋਪਿਕੈਹਰਾ
 ਮੁਹਲਾਦੁਪਛਾਨਿਕਰੇਅਦਾਲਤਿਸਚਕੀਰਾਹੁਸਰੀਅਤਿ
 ਮਾਨਿਪਾਈਐਰਾਹੁਸਰੀਅਤੇਤਰਕੇਅਮਇਥਿਕਾਰਿਪਹੁ
 ਚੇਹਕਿਹਕੀਕਤੇਮਾਰਫਤੀਮਨੁਮਾਗਿਮਨੁਮੋਆਆਲਮੁ
 ਮੋਆਚਾਹਿਅਚਾਹਿਮਰਿਜਾਇਹੁਕਮੁਪਛਾਣੇਰਬਦਾਸਾ
 ਚੇਮਹਲਿਸਮਾਈਸਚੇਪੁਰਾਣਾਨਾਥੀਐਨਾਮੁਨਮੈਲਾਹੋਇ
 ॥ ਸਚੋਓਰੇਸਭਿਕੋਥਕਿਥਕਿਰਹੀਖਯੋਇਸੁਣੀਐਕਾਜੀ
 ਰੁਕਨਦੀਪੜਕੇਵੇਖਿਕੁਰਾਨਾਇਕੋਰੁਹੁਅਮਾਨਤੀਜੇਸਾਥ
 ਰਿਰਥੈਈਮਾਨੁਐਥੈਓਥੈਦੁਹੀਜਗਿਥਾਪੇਦੋਇਜਹਾਨਿਐ

ਬੈਠੇ ਇਥੈ ਬੈਠੇ ਗਲਾ ਹੋਰੁ ਸੈਤਾਨੁ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਸੋ ਲੁਣੈ ਜੋ
 ਖਦੇ ਸੋ ਖਾਇ॥ ਅਮਲੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਲੇਖੇ ਮਿਲੇ ਸਜਾਇ॥
 ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੀ ਪੇੜ ਪਈ ਕੁਝ ਗਿਆ ਘੜਿਭਾਂਡੇ ਇਟਕੀ
 ਆਜਲਤੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਿ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਾਪੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ
 ਪਵਨਿ ਅੰਗਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਿਕਰਤੇ ਕਾਰਨੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ
 ਕਰਤਾਗਿ॥ ਅਵਲਿ ਦੁਸਮਨੁ ਨ ਠਹੁਰੈ ਦੁਜਾ ਹੋ ਸੈ ਤਾਨੁ॥ ਤੀ
 ਜਾ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਨੀ ਹੈ ਕਰਦੀ ਗਰਬੁ ਗੁਸਾਨੁ॥ ਚਉਥਾ ਦੁਸਮ
 ਨੁ ਖਾਬੂ ਹੈ ਜਪਣਿ ਨ ਦੇਦਾ ਨਾਮੁ॥ ਪੰਜਵਾਂ ਦੁਸਮਨੁ ਕੇੜਮਾਂਜਿ
 ਸੁਸੇਤੀ ਗਲਤਾਨੁ॥ ਢੇਵਾਂ ਦੁਸਮਨੁ ਆਬਿਖੁ ਗਇ ਜਿ ਸੁਥਾ
 ਟੂਹੈ ਰਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਏਤੇ ਵੇਰੀ ਰੂਪੁ ਦੇ ਸੋ ਕਉ ਕਰਿ ਰਹੇ ਈਸਾਨੁ॥
 ਸਾਬਤੁ ਰਖਨਿ ਰੂਪੁ ਨੇਤਉ ਸਾਬਤੁ ਈਸਾਨੁ॥ ਓਇ ਹੋਨਿ ਮੁਸਲ
 ਮੁਕਿ ਅਮਤੀ ਤਉ ਹੀ ਮੁਸਲਮਾਨੀ॥ ਪੰਜਿ ਹਵਾ ਸਿਖਵੀ ਸਿ
 ਹੋਨੇ ਸਾਬਤੁ ਕਰਨਿ ਨ ਦੀਨਾ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਕਾਇ ਮੁਲੈ ਓਡਨਿ ਅਮਲਾ
 ਬਾਝੁ ਹੀਨਾ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਦਿਚਿ ਕੁਰਾਨ
 ॥ ਬਿਨਾਇ ਬਾਦਤਿ ਬੰਦਗੀ ਹੋਰ ਅਮਲ ਸੈਤਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ
 ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਦਿਲਿ ਹਢੇ ਮੁਖਿ ਲੇਇ॥ ਅਵਗਦਿ ਵਾਜੇ ਦੁਨੀ
 ਕੇ ਝੂਠੇ ਅਮਲਿ ਕਰੇਇ॥ ਖਾਕੁ ਬੁਤੁ ਬਣਾਇਆ ਖਾਕੇ ਮਿਲਸੀ
 ਜਾਇ॥ ਜੀਵਤ ਖਕੀ ਹੋਇ ਰਹੇ ਠਹਿਰਿ ਖਾਕਿ ਨ ਤਿਸੈ ਖਾਇ॥ ਕੇ
 ਲੈ ਆਇ ਓਮੋ ਮਨੋ ਠਹਿਰਿ ਤੁਕੈ ਏ ਜਾਇ॥ ਥੋੜੈ ਜੀਵਣਿ ਕਾਰਨੇ ਬੁ

ਰੇਨਅਮਲਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਰੁਨਰੰਗੁਰਸੁੰਭਸੁਖੇਰਿ॥
 ਭਸੁਭਨੁਕਮਾਈਐਭੀਭਸੁਭਰੀਐਦੇਰਿ॥ ਜਾਂਰੁਹੁਵਿਚੈਕਚੀ
 ਐਰੁਭਰਿਅਜਾਇ॥ ਅਗੇਲੇਖਾਮੰਗੀਐਰੁਦਸੁਣੀਪਾਇ
 ॥੮॥ ਸੁਆਲੁਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਾ॥ ਸੁਰਾ॥ ਆਖੇਰੁਕਨੁਲਾਨਾ
 ਨਕਾਲਿਕਿਆਮੰਇਕੁਰਾਨੀ॥ ਆਇਆਮਹੰਮਦੁਮੁਸਤਫਖ
 ਸਾਮੁਸਲਮਾਨੁ॥ ਜੁਸਾਧਰਿਓਸੁਪਾਕਿਦਾਸਾਇਆਰਿਸੁਨਮੁ
 ਲਿ॥ ਸਾਇਆਜੁਸੀਸੁਭਨੀਬਾਝੂਪਾਕਿਰਸੁਲਿ॥ ਨੂਰੀਜੁਸਾਨ
 ਬੀਦਾਮਖੀਬੇਰੇਨਮੁਲਿ॥ ਕਾਇਮੁਰਹਸੀਕਿਆਮਤੀਸਾਹਿਬੁ
 ਨਬੀਰਸੁਲਿ॥ ਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਆਇਆਦਉਰਿਕਿਆਮਤਿ
 ਸਾਹਿ॥ ਕਲਾਮਾਪਾਕਸੁਣਾਇਆਉਮਤਿਬਹਿਸਤਿਕਰਾਰਿ
 ॥੯॥ ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥ ਆਖੇਨਾਨਕਰੁਕਨ
 ਦੀਨੂਰੀਇਕੁਖੁਦਾਇ॥ ਜੁਸਾਉਸਦਾਆਤਸੀਮਖੀਬੇਰੇਨ
 ਕਾਇ॥ ਖਾਕੀਜੁਸਾਆਦਮੀਸਾਏਬਿਨਾਨਕੋਇ॥ ਜਿਨਾਸਾਇ
 ਆਰਥਦਾਰਹੋਨਿਸਾਏਹੋਇ॥ ਕਾਇਮੁਨਾਉਕਿਆਮਤੀਜੁ
 ਸਾਰਲਸੀਖਾਕਿ॥ ਨਾਨਕਆਇਆਦੁਨੀਵਿਚਿਮੁਖਹੁਅਏ
 ਏਤਕ॥ ਕਲਾਮਾਇਕੋਰਬੁਏਦੁਜਾਗਹਿਆਨਕੋਇ॥ ਸਿਠਤੀ
 ਕਈਮਹੰਮਦਾਚਲੇਸਭੇਹੀਰੇਇ॥ ਕਾਇਮੁਦੇਹਨਰਖੀਆ
 ਜਗਿਵਿਚਿਕਿਸੇਨਮੁਲਿ॥ ਨਾਉਇਬਾਦਤਿਬੀਦਗੀਰਖਿ
 ਆਨਬੀਰਸੁਲਿ॥ ਜਿਚਰੁਜੁਸਾਨਬੀਦਾਕਰੇਨਉਮਤਿਪਾਇ॥ ਕੀ

ਤਾਸਠਰੁਰਸੁਲਿਜਥਿਰਹਿ ਆਸੁਅਲਹਪਾਕਿ। ਬੋਲਨਿਕੁੜਿ
 ਅਮਿਤਿਅਾਦੁਨੀਆਣਾਣਾਚਿਭੂਇ। ਵਰਜਿਨਸਕੰਨਿਉਮਤੀਬ
 ਭੂਨਬੀਰਸੁਲਿ। ਰਹੀਕਿਤਾਥਿਅਮਾਨਤੀਸਚਕਤੇਥੁਕੁਰਾਨਾ।
 ਨਠਸੇਮਾਗੀਆਉਮਤੀਲਗਿਦੇਜੁਖਿਦੁਨੀਹਰਾਮਾਪੜਨਾਗੁੜ
 ਨਾਹਿਗਇਆਘੇਰੇਦੁਨੀਨਪਾਕਿ। ਰੂਪੁਵਿਚਿਦੇਜਖਿਜਲਿਮੁ
 ਅਜਲਤਪਕਾਰੇਖਾਕਿ। ਜੀਵਤਰਦੇਅਤਸੇਦੇਜਖੁਪਰਿਆ
 ਨਾਉ। ਦੇਜਖੁਦੁਨੀਆਥੁੰਗੀਜਿਉਅਗਨਿਭੂਠੇਕਾਉ। ਰਕ
 ਨਿਜੁਸਾਪਾਕਿਥਹੁਅੰਦਰੇਮੈਲੁਨਜਾਇ। ਵਾਤਿਤਿਨਾੜੇਕਿਰਥ
 ਤੀਥਾਭੂਇਥਾਦਤਿਨਾਇ। ਚਾਰਿਕਤੇਬੀਇਕੁਹੈਚਾਰੇਕਉਲਿ
 ਖੁਦਾਇ। ਚਾਰੇਕਦਮਿਸਦਾਬਦੇਕਾਜੀਦਿਲਿਵਿਚਿਲਾਇ।
 ਅਵਲਿਦੀਨਮੁਸਲਮੀਦੂਜੀਖਗਇਤਿਜਾਨਿ। ਤੀਜੀਨੀਅ
 ਤਿਰਾਸਿਕਰਿਹਰਾਮਹਲਾਪਛਾਨਿ। ਚਉਥਾਹੋਇਮਿਹਮਾਣੁ
 ਰਹੁਜਨਮਮਰਨਭਉਡਾਗਿ। ਹੋਇਸਦਾਥੁਮੁਸਲਮੀਜੁਮਈ
 ਉਮਤਿਤਾਗਿ। ਚਾਰਿਵਰਨਿਚਾਰਿਮਜਹਥਾਇਕੋਨੂਰੁਖੁਦਾਇ
 ॥ ਦੂਜਾਹੋਆਨਹੋਇਗਾਨਾਨਕਸਚੁਅਣਾਇ। ਨਾਨਕੁਆਖੇਰੁਕ
 ਨਦੀਸਚਾਸੁਣੁਜਵਾਥੁ। ਚਾਰੇਕੁਟਿਸਲਾਮੁਕਰਿਤਾਤੁਹਿ
 ਹੋਇਸਦਾਥੁ। ਖਾਲਕਿਅਾਦਮੁਸਿਰਜਿਆਆਲਾਮੁਵਡਾਕ
 ਥੀਗਾਕਾਇਮੁਦਾਇਮੁਕੁਦਰਤੀਸਿਰਿਪੀਰਾਦੇਪੀਗਾਤਿਸੁ
 ਵਿਚਿਅਲਮਥਹੁਤੁਹੈਆਵੈਜਾਇਅਨੀਤਿ। ਆਲਾਮੁਵਡਾਸ

ਸਾਮਤੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਤੁ॥ ਅਠਤਾ ਬਸਤਿ ਤਾ ਬਦੁਇ॥ ਇ
 ਹੁਆ ਦਮ ਕੋ ਨੋਤਿ॥ ਇਨਾ ਬਾਣੁ ਨਸੁ ਬਈ ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਬਥੇਕੁ
 ॥ ਚਰਖੁ ਠਿਰੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚਿ ਰੈ ਨਿਦਿ ਵਸਿ ਕੇ ਮਾਹਿ॥ ਸਭੇ
 ਠਿਰਦੀਆ ਉਮਤੀ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਆਹਿ॥ ਸਿਜ ਦੇ ਕਰੇਖੁ
 ਦਾਇਨੁ ਆਲਮੁ ਦਰਾਕ ਬੀਗਾਨੇ ਵਦਾ ਚਾਰੇ ਕੁਟਿ ਕਉ ਜਾਣੁ
 ਨਿਪਰਿਠ ਕੀਰਿ॥ ਕਾਇ ਸੁਕੁਰ ਸੀ ਅਰਸੁ ਪੈ ਕੁਤ ਬੁਸਿਤਰਾ
 ਏਕੁ॥ ਤੁਭੀ ਕਾਇ ਸੁਕੁਰ ਨਦੀ ਜੇ ਸਭਿ ਮਾਹਿ ਜਾਣੁ ਹੁਏਕੁ॥ ਕਾ
 ਰਨਿ ਨ ਠਸਿ ਸੈਤਾਨ ਦੇ ਕੰਸ ਮਾ ਕਰਹਿ ਹਜਾਰਿ॥ ਰੋਜ ਕਿਆ ਮ
 ਤਿ ਭੇਹੜੇ ਕਰਸਨਿ ਅਮਾਲਿ ਖੁਆਰਿ॥ ਵੇਖੁ ਤਉ ਰੇਤ ਅੰਜੀਲ
 ਨੁ ਜੰਬੂਰੇ ਫੁਰਕਾਨਿ॥ ਏਹੇ ਚਾਰਿ ਕਤੇਬੈ ਪੈਨਾਇ ਪੁਰਾਨਿ ਕੁਰ
 ਨਿ॥ ਭੂਠੀ ਕਸਮ ਕਤੇਬ ਦੀ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ਕਬੂਲਾ॥ ਐਸੀ ਰਹ
 ਣੀ ਜੋ ਰਹੈ ਸੋਈ ਪਾਕਿ ਰਸੁ ਲਾ॥ ਖਾਵਨਿ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨਿ ਦੀ ਕਾ
 ਰਨਿ ਦੁਨੀ ਹਰਾਮਾ॥ ਅਤਿ ਸਿਅੰਦਰਿ ਸਾੜੀ ਅਨਿ ਆਖੇ ਨ ਥੀ ਕ
 ਲਾਮਾ॥ ੧੦॥ ਸੁਆਲ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨ ਦੀ॥ ਸੁਰਾ॥ ਸੁਣਿਹੋ
 ਨਾਨਕ ਹਿੰਦੀਆ ਆਖੀ ਰੁਕਨੁ ਲਦੀਨਾ॥ ਆਇਆ ਮਹੰਮਦੁ ਮੁ
 ਸਤ ਫਾਸਾ ਬਤੁ ਕਰਨਿ ਯਕੀਨੁ॥ ਸਾਬਤੁ ਕੀਤ ਸੁਦੀਨ ਨੋ ਪੜਿ
 ਕੈ ਕਲਮਾ ਪਾਕਿ॥ ਕਾਠਰਿ ਸਾਬਤੁ ਨਾਥੀ ਏਦਿ ਚਿਅਤ ਸਿ
 ਜਲਿ ਨਿਨ ਪਾਕਿ॥ ਪੂਰੀ ਪਰੀਆ ਬਾਹਿਸਤਿ ਤੇਹੋ ਏਨਾ ਮਹਿਰੁ
 ਮੁ॥ ਪਉਸਨਿ ਦੇ ਜਾਖਿ ਹਵੀ ਐਸੁਣ ਸੀਨ ਥੀਨ ਧੁਮਾ॥ ਮੁਸਲ

ਮਾਨੀ ਪਾਕਿ ਹੈ ਪੜਨ ਕਤੇ ਬਕੁ ਗਨਾ ਕਰਨਿ ਨਿਮਾਜ ਰੋਜ਼ੇ ਦੇ ਜ
 ਖੁਤਿ ਨਾਹਰਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਜਬਾ ਬਨਾਨ ਕਸਾ ॥ ਜੁਗ ॥ ਆਖੀ
 ਨਾਨਕੁ ਰੁਕਨੁ ਦੀਸਚੇ ਸੁਣੁ ਜਦਾ ਬਿ। ਕਈ ਸਹੰਮਦ ਮੁਸ
 ਤਫਾ ਸੇਏ ਵਿਚਿ ਅਜਾਬਾ। ਸਾਬਤੁ ਦੀਨੁ ਨਕਰਿ ਸਕਿਆ ਮਰਿਮ
 ਰਿਹੋ ਏਖਾ ਕਿਆ ਖਾਕੁ ਫੇਰਿ ਜਲਾਈਆ ਘੜਿ ਘੜਿ ਭੰਡੇ ਪਾਕਿ
 ਇਕਨਾ ਦੁਸੁ ਸਮਾਈ ਐ ਇਕਨਾ ਦਿਚਿ ਪਿਸਾਬਾ ਗੁਨਾਂ ਗੁਨਾਂ ਨਿਮਾ
 ਸਤੀ ਕਈ ਇਲਾਮਤਿ ਸਾਜਿ। ਸਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੀ ਵਿਚਿ
 ਆਤਸਿਲੇ ਅਜਾਬਾ। ਕਲਮ ਰਹਿ ਆਕਿ ਨਾਰੇ ਜਲਿ ਬਲਿ
 ਤੇ ਏਖਾ ਕਿਆ ਆਤਸਿ ਬਾਣੁ ਨਸੁ ਪਰੇ ਕੇਤੇ ਨਬੀ ਰਸੂਲਿ। ਜਲ
 ਦੇ ਦੇ ਜਖਿ ਹਾਵੀ ਐ ਤੇ ਬਨ ਪਾਵੈ ਕਥੁਇ। ਕਿਥੋ ਨਿਮਾਜ ਰੋਜ਼ੇ
 ਕੇ ਕਿਥੇ ਸੁਭਹਿ ਸਤਾਹੁਗਿ। ਕਿਥੇ ਸੇਪੜਿ ਨਿਕੁਰਾ ਕੇ ਜਲਿ ਬਲਿ
 ਤੇ ਏਧੁਗਿ। ਅਗੇ ਨਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਕਠਰਿ ਨਾਹਿ ਡਿਸਨਿ। ਜਲ
 ਦੇ ਡਿਸਨਿ ਡੇਵੇ ਏਖਾ ਕੁ ਵਿਚਿ ਮਿਲੀਨਾ। ਖੁਦੀ ਤਕ ਬਰੀ ਕਰਿ
 ਮੁਏ ਸਾਬਤੁ ਰੁਇ ਆਨ ਦੀਨਾ। ਦੁਨੀ ਆਏ ਜਖਿ ਜਲਿ ਮਗਨਿ ਸੇ
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਹੈ ਮਕੀਨਾ। ਇਕਿ ਆਦਰ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਇਕ ਸਿਬ
 ਝੁਨਕੇਇ। ਕੇਤੇ ਲਖਿ ਸਹੰਮਦਾ ਛੇਈ ਲਹਨਿ ਨਸੇਇ। ਰੋਈ ਡਿ
 ਠੀਏ ਮਨਾਵਾਇ ਸਹੰਮਦੁ ਵਾਇ। ਬਾਣੁ ਸਹੰਮਦੁ ਮੁਸਤਫਾਰੇ
 ਵੈ ਕਰੇ ਕਹਾਇ। ਆਈ ਅੰਦਰਿ ਖਾਬੇ ਏਡਿ ਠੀ ਅਸੁ ਦਰਗਾਹ
 ਨੂਰਾ ਡਿਸਿਨਾ ਏਉ ਸੁਮੁਸਤਫਾਰੇ ਇਰੋਇ ਭਈ ਮਨੂਰਾ ਕੀ

ਤਸੁਠੇਰਿ ਅਵਾਜ਼ਾਹਾਇ ਮਹੰਮਦੁਹਾਇ ਸੈਨੇਦੇਹਿ ਜਵਾਬੁ
 ਪੁਤੁਰੇਵੈ ਕਰੇਕਹਾਇ ਕੇਤੇਲਖਮਹੰਮਦਾਅਗੇਉਠੈ ਪੁਕਾਰਿ
 ॥ ਕੇਹੜਾਪੁਛਦੀਏਮੁਸਤਫਾਫਿਰਹਿ ਅਸਿਖਅਪਾਰਿ ॥ ਕਛੁ
 ਓੜਕੁਅੰਤੁਨਪਾਈਐਕੇਤੇਜਬਰਾਈਲਾਸਭੇਅੰਦਰਿਹੁਕੁ
 ਦੇਕੇਤੇਮੇਕਾਈਲਾਕਈਅੰਸਖਫਰੇਸਤੇਮਲਕਲਾਮਉਤਿ
 ਬਿਅੰਤਿ ॥ ਤਰਸਨਿਸਚੁਅਲਾਹਤੇਗਕਸਿਜਿਨਿਅਸਿਖਿਅਡਿ
 ਠਸੁਏਹੁਮੁਸਾਹਦਾਹੋਇਰਹੀਹੈਗਨਾਏਬੈਕੋਨੀਨਜਾਣਦਾਠ
 ਨੀਦੁਨੀਜਹਨਾਹੂਰੀਬਹਿਸਤਿਨਡਿਸਨੀਦੋਜਖੁਰਿਸੇਨਕੋ
 ਇਜੀਵਦਿਆਈਸਾਹਿਬੀਮੁਇਆਖਥਾਰਿਨਹੋਇਸੇਏ
 ਖਾਕੁਸਿਗਿਮਿਲੇਅਰਥਨਾਸਰਿਮਾਤਿ ॥ ਸੇਭੀਠੇਰਿਜਮਾਈ
 ਅਨਿਗੁਨਾਗੁਨਿਹੁਹਾਇ ॥ ਕੁੜਾਦਵਾਰਹਿਗਇਆਬਾਇ
 ਮਰੇਸੀਸਾਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਜਲਿਬਾਇਹੋਏਢਾਰਿ
 ॥ ਦੁਜਾਆਖਣੁਸਕੁਹੈਨਾਕੋਹੋਆਨਹੋਇ ॥ ਇਕੋਪਾਕਿਖੁਦਾ
 ਇਹੋਗਮਿਰਹਿਆਸਭਿਏਇ ॥ ਨਾਹੀਮਹੰਮਦੁਮੁਸਤਫਾਨ
 ਹਿਕੋਅਵਤਾਰਾਨਾਹੀਪੀਰਿਪੈਕੰਥਾਰਿਅਉਲੀਏਨਹੀਗਉ
 ਸਿਕੁਤਬਿਸਲਾਰਿ ॥ ਜੀਵਦਿਆਸਭੁਡਿਸਨੀਸੋਇਆਡਿ
 ਸੇਨਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਬਾਜੀਫੁੜਿਦੀਆਖਰਿਫੁੜੀਹੋਇ ॥ ਏ
 ਸਭਿਜੁਸੇਖਾਕਿਦੇਧਰਤੀਤੋਅਸਮਾਨੀ ॥ ਚਉਦਹਤਬਾਕਿ
 ਨਰਹਸਨੀਆਖਰਿਠਨੀਜਾਨੀ ॥ ਬਾਦੀਆਬੀਆਤਸੀਚਉਥੀ

ਖਾਕੀਨਾਇਆ ਮਰਿ ਮਰਿ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਉਪਜਾਨਿ ਜੀਅ ਜੀਤਿ
 ਵਸਿਕਾਇਆ ਏਸਭਿ ਥੰਦੇ ਮਉਤਿ ਦੇਹੁ ਕਮੀਆ ਵਨਿ ਜਾਨਿ
 ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੁ ਨਿਨਾਨ ਕਾਖਿ ਖਿਖਿ ਮਰਨਿ ਅਜਾਨਿ ॥ ੧੨ ॥
 ਸੁਆਏ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨ ਦੀ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਆਖੀ ਰੁਕਨੁ ਲਨਾ
 ਕਲਿਖਿ ਆਵਿ ਚਿਕੁਰਾਨਾ ॥ ਚਉ ਦਹਤ ਬਕਿ ਜਹਾਨਿ ਵਿਚਿ
 ਜਿਮੀਤੇ ਅਸਮਾਨਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨੂਰੁ ਮਹੰਮਦੀ ਰੋਸੁ ਨ ਬਏ
 ਚਰਾਗੁ ॥ ਜਿਤਨੀ ਉਮਤਿ ਨ ਬੀਦੀ ਤਿਨਾ ਦੇ ਜਖਿ ਅੰਚਿ ਨ ਲਾਗੁ
 ਜੋਰਹੇ ਕੁਰਾਨੇ ਬਾਹਰੇ ਤਿਨ ਨ ਬੀਨ ਭਰੇ ਸਠਾਤਿ ॥ ਉਪਾਕਵਿ
 ਚਿਨ ਲਿਖੀ ਅਨਿਰਹ ਦੇਸ ਦਾਨ ਪਾਕਿ ॥ ੧੩ ॥ ਜਦਾ ਬੁਨਾਨ ਕ
 ਸਾਹ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੀ ਰੁਕਨ ਦੀ ਸਚੇ ਸੁਣੁ ਸੁਆਲਿ
 ਅਸਮਾਨ ਅਸਮਾਨਿ ਲਖਿ ਲਖਿ ਪਾਤਾਲ ਪਾਤਾਲਿ ॥ ਕੇਤੇ ਨੂਰਿ
 ਮਹੰਮਦੀ ਰੋਸ ਨਿਬਲਾਨਿ ਚਰਾਗੀ ॥ ਜੋ ਲੜੇ ਦੇਹੁ ਨੀਆ ਦਾਵੜੇ
 ਵਿਚਿ ਸੜੇ ਦੇਹੇ ਜਖਿ ਆਗਿ ॥ ਗੁਨਾ ਗੁਨੀ ਕੁਰਾਨੇ ਗੁਨਾ ਗੁਨੀ
 ਰਸੂਲਿ ॥ ਗੁਨਾ ਗੁਨੀ ਉਮਤੀ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਮਸੂਲਿ ॥ ਨੂਰੁ ਮ
 ਆਵਿ ਕੇਤੇ ਪੈਰਿ ਮਹੰਮਦਿ ਲਖਿ ਲਖਿ ਮਹੰਮਦਿ ਮੁਸਤ
 ਠਾਵਿ ਚਿਹੇ ਏ ਅਖਿ ਟੁਗਕਿ ॥ ਨਾਂਵਾਂ ਬਾਵਿਨ ਗਿਣ ਸਕਾਤਿ ਠੇ
 ਬੀਰਸੂਲਿ ॥ ਮਜਹਬ ਕਈ ਅਸੀਖ ਲਖ ਗਣੇ ਨ ਜਾਹੀ ਮੁਲਾ
 ਮਕੇਡਿ ਠਕਈ ਲਖਿ ਲਖਿ ਸਦੀ ਨੇਨਾਇ ॥ ਹਾਜੀ ਕਈ ਅਸੀ
 ਖਿ ਲਖਿ ਗੁਨਾ ਗੁਨੁ ਸੰਭਾਲਿ ॥ ਬੇਇਬਿ ਆਸਿ ਅਸੀ ਖਿ ਲਖਿ ਕ

ਸੋਨੇ ਦੀ ਨਾਮ ਦਾਗੀ ਤਾਰੀ ਤਮੀਰ ਕੇਤ ਕੇ

ਰਦੇ ਬੋਦਿ ਬੀਚਗੀ ਇਕ ਸੇਇਕ ਸੇਤ ਬਕਿ ਵਿਚਿ ਲਾਖਿ ਅਸੀਖਿ
 ਅਵਤਾਰੀ ਇਕਿ ਅਸੀਖਾਤ ਬਕਿ ਵਿਚਿ ਕੇਤ ਤੜਿਆ ਅਵਤਾਰੀ
 ਪੀਰਿ ਪੈਕੇ ਬਰਿਕਤ ਤੇਗਉ ਸਿਕੁਤ ਬਿਸਾਯਾਗੀ ਫਿਰਨਿਤ ਬ
 ਕਿਅਸਮਾਨਿ ਵਿਚਿ ਚਸਮੀ ਏਖਿ ਪਸਾਗੀ ਓਥੈ ਪੈਕੇ ਬਰਿਕ
 ਈ ਲਾਖਿ ਕਈ ਅਸੀਖਿ ਅਵਤਾਰੀ ਫਿਰਦੇ ਰਹਦੇ ਰੋਜਾ ਬਿਹੁ
 ਕਸਿਅਲਹ ਦੇ ਨਾਇਆ ਅਸੀਖਿ ਅਉਤਾਰਿ ਪੈਕੇ ਬਰਾਂ ਫਿਰਦੇ
 ਠਿਪਾਂਤਾਇਆ ਰੁਕਨੁਲਕਾਜੀ ਕੇਤ ਤੜੀ ਪੀਰੀ ਦੇ ਸਿਰਿ ਦਾਗੀ ਸਾ
 ਹਸੀ ਦਾ ਕੇਤ ਤੇ ਸਰਦਰ ਅੰਤੁ ਨਾਪਾਗੀ ਉਮਰਿ ਖਿਤਾਬਾ ਅਬੂ
 ਬਕਰਿ ਸੇਰਿ ਅਲੀ ਅਪਾਗੀ ਡਿਠੇ ਲਾਖਿ ਉਸਮਾਨਿ ਸੈਚਾਰੇ ਯਾ
 ਰਿਅਸੀਖਿ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਨੀ ਅਲਖ ਪਾਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਕਈ
 ਅਸੀਖਿ ਇਮਾਮ ਹੈ ਨਿਸਾਹਿ ਸਹਾਬਿਅਨੇ ਕਿਆ ਸਭ ਨਾਏ ਸਿ
 ਗਿ ਇਕੁ ਰਬੁ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਅਲੇਖੁ ਨਾਗਦਿ ਸਾਗਦਿ ਕੇਤ
 ਤੇ ਕੇਤੋ ਦਿਸਦਾ ਮਿਤ ਬਿਸਸਾਟੀ ਕਈ ਸੰਢਿ ਦਰਿਗੋਰਖ
 ਕਈ ਅਸੀਖਾ ਸਿਸਾਟੀ ਚਰਪਦਿ ਭਰ ਬਰਿਕੇਤ ਤੇ ਈਸਰਿ
 ਗੋਪੀ ਚੀਦਾ ਦਤਾ ਤੇ ਵਲ ਅਸੀਖ ਹੈ ਕੇਤੋ ਰਾਮਾਨੀਦੀ ਸਿਧਿ ਚ
 ਉਰਾਸੀ ਮੰਡਲੀਆ ਫਿਰਦੀ ਆਲਾਖਿ ਅਪਾਗੀ ਏਹਿ ਸਭੇ
 ਮਨ ਸੁਖਿ ਹੈ ਨਿਬਾਣੁ ਅਲਾਖਿ ਅਪਾਗੀ ਬੋਦਿ ਕੇਤੋ ਬਾਕੇਤ
 ਤੇ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਬੀਚਗੀ ਗੁਨ ਗੁਨ ਨਸੀਤ ਗੁਨ ਗੁਨ
 ਨਿਕਰਾਗੀ ਗੁਨ ਗੁਨ ਪੈਕੇ ਬਰਾਂ ਗੁਨ ਗੁਨ ਕੁਰਾਨਾ ਗੁਨ ਗੁਨ

ਰਿਸਾ ਲੜੇ ਗੁੰਨਾ ਗੁੰਨ ਕਲਾ ਮਿਲਾ ਕਲਿ ਜੁਗੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲਾਪ
 ਬੁਚਲਾਇਆ ਆਇਆ ਬੇਦਿ ਕਤੇਬਾ ਬਾਹਰਾਇ ਕੋ ਜਪਿਆ ਖੁ
 ਦਾਇਆ ਦਿਬੇਟੇ ਏਦੁ ਨੀਦੇ ਕੀਤੇ ਚਾਹਿ ਸੈਦਾਨਿ ਕੀਤੇ ਹੈਮਨ
 ਸੁਖ ਸਭੁ ਸਚੀ ਗਚਿ ਚਉ ਗੁਣੀ ॥੪॥ ਸੁਆਲੁ ਰੁਕਨ ਦੀ ਕਾਜੀ
 ॥ ਸੁਰਾ ਆਖੀ ਰੁਕਨੁ ਨਾਨਕਾ ਤੁਧੁ ਦਿਚਿ ਵਰ ਕਰ ਮਾਤਿ ॥ ਕੀ
 ਤੇ ਨੀਮਨ ਸੁਖ ਸਭਿ ਬਾਝੁ ਅਲਪ ਪਾਕਿ ॥ ਜਿਤੀ ਪਰਦੇ ਦੁਨੀ ਦੇਰਿ
 ਤੇ ਨੀ ਸਭੇ ਉਠਾਇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੇ ਜਾਣ ਸੀ ਬਾਝੁ ਪਾਕਿ ਖੁਦਾਇ ॥
 ਬਿਨਾਖਲੀ ਠੇਮੁਰ ਸਦੇ ਕੋਇ ਨ ਪਵੈ ਕਬੂਲਿ ॥ ਬਿਨਾਇ ਮਾਮਿ ਪੈ
 ਕੰਬਰੇ ਬਾਝੁ ਯਾਰਿ ਰਸੁ ਲਿ ॥ ਉਮਤਿ ਬਾਉ ਨਾ ਪਾਵਈ ਬਿਨਾ ਰਸੁ ਲਿ
 ॥ ਖੁਦਾਇ ॥ ਲੋਖਿ ਆਵਿ ਚਿਕੁਰਾਨ ਦੇ ਜਬਰਾਈ ਲੁਗੁਆਹਿ ॥੧੫॥
 ਜਦਾ ਬੁਨਾਨਕ ਸਾਹ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਆਖੀ ਨਾਨਕ ਰੁਕਨ ਦੀ ਇਕੋ
 ਪਾਕਿ ਖੁਦਾਇ ॥ ਦੂਜੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੁੜ੍ਹ ਹੈ ਅਲਪੁ ਆਪਿ ਗੁਆਹਿ ॥
 ਜਿਚ ਰੁਕੁ ਤੁਨਾ ਬੁਝਿ ਆਮੁਰ ਸੁਦੁ ਸਿਰਿ ਪਰਿ ਬਾਪਿ ॥ ਮਹਰਮੁ
 ਹੋਇ ਕਲਾਮ ਦਾ ਖੁਦੀ ਉਠਾਵਹੁ ਤਾਪਿ ॥ ਕਰੋ ਪਨਾਹਿ ਖੁਦਾਇ ਦੀ
 ਉਮਤਿ ਦੀ ਛਡਿ ਆਸਿ ॥ ਅਸਲੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੋ
 ਇਹਿ ਸਾਬੁ ॥ ਆਪੇ ਨ ਬੀਰ ਸੁਲ੍ਹੈ ਆਪੇ ਹੋਇ ਸਹਾਬੁ ॥ ਸਭਿ ਵਡਿ
 ਆਈ ਆਰਥਿ ਹਥਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਠਹਿਰਿ ਖੁਸਿ ਲੇਇ ॥ ਦੁਨੀ ਆਕਾ
 ਰਨਿ ਉਮਤੀ ਬਹਿ ਬਹਿ ਮੋਲਿ ਕਰੇਇ ॥ ਦੁਨੀ ਆਵਰੇ ਗੀਵਹੁ ਮੇ
 ਖਾਤਰਿ ਤੇ ਕਰਿ ਦੁਗਿ ॥ ਮਥਾਰ ਖੁਜਿ ਮੀਨ ਪਰਿ ਖਾਤਰਿ ਰਖੁ ਜੁ

* ਨਕੀਬ ਦੀ ਕਿਸਾਸਿ ॥ ਅਸਲੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ

ਗਿਏਕਾਏਕੀਹੋਇਰਹੁਦੁਜਾਸਿਗਿਨਿਦਾਰਿਗਾਦੁਜਾਸਿਗੁਹੋਫਨੀ
 ਇਹੁਸਿਸਾਗਾਦੁਨੀਵਲੇਵੇਕਾਰਨੇਹਰਨਿਅਪਣਾਈਨੁਛੋਡਿ
 ਤਕਬਰੁਖੁਈਕਉਪਕੜੁਪਾਕਿਜਿਮੀਨਾਪੀਦਿਨਸਹਿਤਿਹੁ
 ਜੀਆਨਾਨਕੁਕਹੋਫਕੀਗਾਗਾਹਿਸੈਤਾਨੀਜੋਗੁਮੁਖੀਏਤਿਨ
 ਗਈਜੀਜੀਗਾਆਵਹਿਜਾਹਿਭਵਾਈਅਹਿਏਜਖਿਲਹੋਸਜਾਇ
 ॥ਇਖਿਆਦਿਚਿਕਿਤਾਬਿਏਆਖਿਆਆਪਿਖੁਦਾਇਆਨਉ
 ਸੈਨਦੀਨਾਤਿਨਵੈਮਿਲਾਨਿਸਮੁੰਦਰਿਜਾਇਸਤਿਸਮੁੰਦਰੁਅ
 ਵਹਿਆਨਈਆਲੰਤੁਨਪਾਇਆਪਉਏਦਿਚਿਗਗਾਤਿਏਥੁ
 ਦਿਤਵੈਤਪਤਾਇਆਬਲਨਿਤਲੇਤਿਨਹਰੀਆਜੋਥੇਅਦ
 ਈਪਤਿਸਾਹਿਕਾਜੀਮੁਠਤੀਕਾਰਿਕੁੰਨਿਫਉਜਿਦਾਰਿਕੁ
 ਟਿਕਾਇਆਉਮਰੇਤੇਦਿਵਾਨੀਏਵਜੀਰਿਆਮੀਰਾਂਨਾਇਆਬਖ
 ਸੀਤੇਥੁਤਾਤੀਏਨਲੇਪਤੇਦਾਗਿਦਾਰੇਗਮੁਸਤੇਠੀਏਕਰ
 ਏਕੁਤਿਵਪਾਰਿਜੋਤਨਿਥਹੁਤੁਜਮਾਇਤੀਹੋਇਜਮਾਇਤਿ
 ਦਾਗਿਖਾਵਨਿਗਰੀਬੀਲਾਟਿਕੈਕਰਿਕੈਜੋਰੁਅਠਾਗਿਦਾ
 ਟਪੜੇਚਉਧਰੀਮਹਰਿਮੁਕਦਮਿਕੁਤਿਚਉਕੀਦਾਰਿਪਿ
 ਆਦਿਆਜਲਿਥਲਿਹੋਏਧੁੜੀਕੁਟਣੀਅੰਹਰਾਂਥੜੀਅੰ
 ਜੋਘਰੀਬਿਗਾਨੀਜਾਇਵੇਸਵਾਅਤੇਗਸਤੀਅੀਅਹਿਨਿ
 ਸਿਕਰਨਿਹਰਾਮਾਚੋਰਾਂਯਾਂਚੁਗਲਾਖਾਵਨਿਲਾਇਤਦਾਗਿ
 ਲੋਇਹਰਾਮੀਦਿਸਾਸੁਘੰਤਿਦਰਗਹਹੋਇਖੁਆਗਿਜੋਹਨਿ

ਪਰਿੰਈਆਵੇਲੜੀਕੋਡੇਸੇਜਿਦਿਛਾਇ॥ ਸਰਪਰਿਦੋਜਖਿਵੇ
 ਸਨੀਲਹਸਨਿਥਹਤੁਸਜਾਇ॥ ਗਹਿਦਾਰਿਜਕਾਤੀਏਸੇਖਾ
 ਇਖਣਿਆਹਿ॥ ਦੁਇਦੁਇਜੋਗਵਾਲਿਅੰਪਰਘਰਿਹੋਛ
 ਣਿਆਹਿ॥ ਲੈਦੇਵਪਿਚੜਾਇਕੈਦੇਦੇਘਾਟਿਤੁਲਾਇ॥ ਅ
 ਖਰਿਦੋਜਖਿਵੇਵਣਾਟੇਲਾਏਤੜਿਆਚੇਮੇਦੇਦੁਇਛਾ
 ਬੜੇਪਥਰਿਦਾਕਰਿਸੇਗੁ॥ ਚੰਗਾਕਰਿਬਹਾਲੀਐਮੁਹੇਪ
 ਗਇਆਏਗੁ॥ ਕਰਨਿਹਰਾਮੁਹਰਾਮੁਖੋਰਤਿਨਾਭੀਹਰਿਜ
 ਲਾਹਿ॥ ਕਾਦਿਨਖਾਵਨਿਮਾਸੁਤਿਹਿਖਸਿਮਲਾਬਿਰਾਂਨਾਖਾ
 ਹਿ॥ ਜਲਦੇਚੋਜਖਿਹਾਵੀਐਜੋਦੇਨਿਗੁਆਹੀਕੁੜਿ॥ ਘੁ
 ਟਿਲਾਘਾਇਨਿਦੁਖਤਰਾਜਲਦੇਡਿਠੈਪੁਰਿ॥ ਸੁਣਿਹੋਕਾ
 ਜੀਰੁਕਨਦੀਪੀਇਨਸੀਹਤਿਲੇਹਿ॥ ਛਰਹੁਗੁਸੈਤਾਨਦਾ
 ਸਚਿਹਕੀਕਤਿਏ॥ ਬਾਝੁਅਲਹਦੀਬਿਦਗੀਛਰਹੁਅਮ
 ਲਿਬਿਕਾਰਿ॥ ਦਰਗਹਗਇਅਜਾਣੀਅਨਿਨਾਨਕਏਹਿ
 ਅਸਾਰਿ॥ ਕਰਹੁਮਸਕਤਿਜੁਹਦਦੀਸੀਸਿਉਠਵਹੁਭਾਗੁ॥
 ਨਖਿਸਿਖਿਪਵੈਪਸੀਨਾੜ੍ਹਸੇਈਕਰਹੁਅਹਗੁ॥ ਦਸਵਾਰਿ
 ਸਾਵੰਡਿਕੇਗਹਿਖੁਦਾਈਦੇਇ॥ ਪਾਵਹਿਗਜੁਬਹਿਸਤਦਰ
 ਹੁਤਰੀਕਤਿਏਹਿ॥ ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਹਣਾਧੇਵਹੁਕਦਮਿਪਖਾਰਿ
 ॥ ਕਰੋਦਿਛਾਈਦਭਿਦੀਲਜਤਿਸਭਿਦਿਸਾਰਿ॥ ਸਭੇਲਜ
 ਤਾਂਗੇਗਹਿਦੇਹੀਨੋਪੀੜੇਨਿ॥ ਇਖਜਿਵੈਰਸੁਨਿਕਲੈਬਹੁਤਸਾ

ਈਏਨਿ ਜਵਾਂਦੀ ਖਾਇ ਰੋਟ ਕੀ ਲੋ ਝੁਨ ਨਾਇ ਰਥਾਇ ॥ ਠੰਢ
 ਪਾਣੀ ਪੀਅ ਕੇ ਸਚਾਰ ਧੁਪਿਆਇ ॥ ਫਰਹੁ ਸਭੇ ਨਿਆਮਤੀ
 ਕਿ ਆਮਤਿ ਨੈਕ ਰਿਯਾਇ ॥ ਜੁਸਾਉ ਭਸੀ ਗੁਇ ਜਿਉ ਪਲਿ
 ਆਮਿ ਠੇ ਸੁਵਾਇ ॥ ਖਾਧਾ ਪੀਤਾ ਨਿਕਲੇ ਜਿਉ ਤਿਲਿ ਘਾਣੀ ਤੇ
 ਲਾਗ ਸਿਕਸੀ ਖਾਧੇ ਬਹੁ ਘਣੇ ਸੀ ਗੇ ਕੁਟ ਬੇ ਮੇਲਿ ॥ ਓੜਿ ਨਿਥਾ
 ਹੁਕੋਇ ਨਾਜੀ ਵਇ ਆਮੁ ਮਾਗਿ ॥ ਦੁਨੀ ਆਬੋਟੀ ਗਸਕੀ ਮਨ
 ਹੁਚਿਤ ਹੁਦਿ ਸਾਗਿ ॥ ਮੁਖਾਂ ਨੋ ਛੂਛੇ ਦਿ ਆਂਡੁ ਖੜੇ ਹਡਿ ਪਏ ॥
 ਭੁਖੋ ਭੁਖਾਵਿ ਹਾਵਇ ਆਂਡੁ ਖੜੇ ਨ ਸਿਗਏ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਆਲੁ
 ਕਾਜੀ ਰੁਕਨ ਦੀ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਰੁਕਨੁ ਆਖੇ ਨਾਨਕਾ ਲਿਖਿਆ
 ਵਿਚਿ ਕੁਰਾਨੀ ॥ ਵਲਹੁ ਨਿਕੀ ਪੁਲਿ ਸਲਾਤਿ ਖਨਿ ਅਹਤਿ ਖੀਜਾ
 ਨੀ ॥ ਓਥੈ ਟਿਕੈ ਨ ਭੁਣ ਭਣਾ ਠਹਰਿ ਨ ਸਕਨਿ ਪੈਰਿ ॥ ਮੁਸਕੁਲਾਤਿ
 ਨ ਲੰਘਣਾ ਜਿਨ ਕਮਾਏ ਦੈਗਿ ॥ ਸਾਇਰੁ ਲੋਹੁ ਪੁੰਨ ਅਦਾ ਅਗਨਿ ਜ
 ਲੇ ਭੜਕੁ ॥ ਓਥੈ ਡਿਸਿਨ ਆਵਣੀ ਪਾਣੀ ਪਵੈ ਕਹਾਇ ॥ ਓ
 ਥੇ ਥੇਲੀ ਮਹੰਮਦੁ ਮੁਸਤਫਾ ਉਮਤਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥ ਕਾਠਰਿ
 ਪਾਰਿ ਨ ਜਾਇ ਨੀਤ ਪਾਨਿ ਤੇ ਦਿਲ ਲਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਲਮਾਂ ਨ ਜਾਇ
 ਆਸੇ ਖੜੇ ਪੁਕਾਰਿ ਨਿਹਾਇ ॥ ਤਿਨ ਥੇਲੀ ਨਹੋ ਦੈ ਮੁਸਤਫਾ ਲ
 ਏਨ ਠੇਰਿ ਛਡਾਇ ॥ ਭਰੇ ਸਫਾਤਿ ਨ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਦਰਗਹ ਦੇਹ ਜੂਰਿ
 ॥ ਥੇਈ ਮਨ ਖਸੂ ਮਤੀ ਨਿਤੁ ਕਮਾਵਨਿ ਕੁਰਿ ॥ ੧੭ ॥ ਜਵਾਬੁ ਨ
 ਨਕਸਾਹ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਰੁਕਨ ਦੀ ਮੁਖਿ ਤੇ ਸਮਝਿ

ਅਲਾਇਆਜਿ ਕੇਸਾਇਰੁਆਤਸੀਥੇੜੇਥਪੁਤੁਮਲਾਹਿ॥ਕਈ
ਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫਾਖੜੇਈਵਨਿਪੁਰਿ॥ਗੁਨਗੁਨੀਉਮਤੀਕਈ
ਸਚਿਕਈਕੁਰਿ॥ਪੁਛਨਿਤਿਨਾਜਾਕਾਤੀਏਜਿਨਾਕੀਤੇਥੁਤੁਮ
ਜਾਬੁ॥ਕਈਮੁਹਾਣੇਮੁਸਤਫਾਸਕਹਿਨਦੇਇਜਦਾਬਾਨੇਕੀਬ
ਦੀਬੀਚਾਰੀਐ॥ਮਲਕਲਸਉਤਿਹਜੁਰਿ॥ਕਾਟਿਉਤਾਰੇਪੁ
ਲਿਸਲਾਤਿਜਾਇਥਾਇਹੋਵਨਿਪੁਰਿ॥ਮੁਹਤੇਕਲਮਾਅਖਿਕੇ
ਨਾਲਿਦਈਦਰੇਗੁਮਿਲਾਇ॥ਅਗੇਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫਾਸਕੇਨ
ਤਿਨਫਰਾਇ॥ਸਾਇਰੁਦੇਮਰਿਜੀਫੜੇਥੇੜੇਥਾਏਮਲਾਹਿ॥
ਜਲਾਨਿਉਨਾਈਆਉਮਤੀਵਿਚਿਸਾਇਰੁਅਗਨਿਅਥਾਹਿ॥
ਥੇਪੀਗਥੇਮੁਰਸਦਾਏਈਕੋਇਨਦੇਇ॥ਗਹੇਵਿਛਿਛੋਰਸੇ
ਮਲਜਕਾਤੀਲੇਇ॥ਥਦੀਆਏਤੁਲਿਨੇਕੀਆਮੀਜਾਕਰਨਿਤਿਸਾ
ਬਾਬਾਕੀਜਿਨਾਡੇਵਣੀਹੋਵਨਿਸੇਈਖਰਾਬਾਉਇਫਿਰਿਖਾਕੁ
ਨਾਲਿਮਿਲਾਈਅਨਿਜੰਮਾਨਿਹੋਇਕਪਾਹਿ॥ਚੁਣਿਚੁਣਿਕਛੀ
ਅਨਿਫੁਟੀਆਂਖੁੰਡੀਮਿਲੇਸਜਾਇ॥ਵੇਲਣੇਵੇਲਿਵਿਲਾਈ
ਐਠਿਰਿਪਿੰਦਣਪੀੜਾਖਾਇ॥ਕਤਣਿਕਤਿਕਤਾਈਐਤੋਫੂ
ਖੋਚਿਕਛਾਇ॥ਠਿਰਿਅਗਨਿਖੁੰਬਿਚੜਾਈਐਮੁੰਗਣੀਦਬਿ
ਕੁਟਾਇ॥ਕੋਚੀਕਤਨਿਕਤੀਏਸੂਈਜੋੜਿਸੀਦਾਇ॥ਪਹਿਰ
ਨੂਹੋਇਕਜਾਈਐਠਿਰਿਤਿਸੁਮੈਲੁਖਾਇ॥ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁ
ਟੀਐਅਫੁਨਮੁਇਦਿਕਾਇ॥ਕਰਨਿਮਾਸਾਇਮਸਾਨਚੀਆ

ਤਸਿਨਾਇਜਲਾਇ। ਜਲਿ ਬਇਹੋਵੈ ਕਾਕੜੀਤਪੈਤੇ ਵਿਲਲਾ
 ਇਸਦੁਮਹੰਸਦਮੁਸਤਫਲਏਕਪਾਰਿਛਗਾਇ। ਇਕਿ
 ਕਪਾਰਿ ਦੀਜੋਨਿਵਿਚਿਏਤੀਮਿਲੀਜਜਾਇ। ਏਵੇਪਾਇਪਿ
 ਝਾਈਅਨਿਕਠੀਐਘਣੀਤੇਝਾਵਟੀਵਟਿਕਪਾਰਿ ਦੀਡੀਵੇ
 ਅੰਦਰਿਮੇਝਾਇਕਾਮਿਟੀਤਿਹੰਦੀਇਉਜਲਏਮੁਸਲਾਮਾ
 ਨਿ। ਜਲਿ ਬਲਿਰੇਵਨਿਬਪੜੇਠਰਿਕੋਇਨਪੁਛੇਆਨਿ। ਠਿ
 ਰਿਇਸਜੋਨੋਕਠੀਅਹਿਤਿਝਾਹੋਇਜਮਿਅਸੋਇ। ਤੇਲੀਪੀੜੇ
 ਘਣੀਐਏਏਦਥੀਗੋਇ। ਡੀਵੇਪਾਇਜਲਾਈਐਜਲਿਬਾਇ
 ਸਾਟੀਹੋਇ। ਸਦੁਮਹੰਸਦਮੁਸਤਫਲਤਿਸੇਸੁਣਾਏਗੋਇ।
 ਤਿਲਿਦੀਜੋਨਪੁਕਠੀਅਹਿਠਿਰਿਜੇਮੇਹੋਇਕਮਾਝਾ। ਏਏਭੀ
 ਨਿਪੀੜਾਈਐਝਾਝਾਥਪੁਤੁਅਜਾਝਾ। ਇਖਿਜਿਵੈਰਸੁਕਠੀਐ
 ਪਵੈਕੜਾਤੇਮਾਹਿ। ਏਏਤਾਉਪਕਾਈਐਸਕਰਿਖੰਡਕਗਾਇ।
 ਖਾਧਿਆਹੋਵੈਕਿਰਬਤੀਠਰਿਛੁਹਦਾਕੋਇ। ਸਦੁਮਹੰਸਦਮੁ
 ਸਤਫਲਤਿਸੇਸੁਣਾਏਗੋਇ। ਕੋਤੀਜੋਨਿਇਵੇਹੀਐਗਿਣਤੀਰਿ
 ਣੀਨਜਾਇ। ਠਿਰਹਿਚਉਗਸੀਭਉਦੀਐਥਪੁਤੀਲਾਹੋਸਜਾ
 ਇ। ਮਰਿਮਰਿਜਮਨਿਠਰਿਠਰਿਜੋਨੀਭਵਹਿਅਸੀਖਿ। ਦੁਖਿ
 ਸੁਖਥਪੁਤੁਕਮਾਵਏਗਣਤਿਨਗਣਥੇਅੰਤਿ। ਸੁਣਨਗਮ
 ਰਸੁਝਕੋਇਨਰੂਹਾਈਠਰੀਯਾਇ। ਦੁਨੀਅੰਦਰਿਅਇਕੋ
 ਉਮਰਿਗਵਾਈਥਾਇ। ਕੁੜੀਮਜਲਸਿਥੈਠਿਕੋਕੀਤਸੁਕੁੜੁ

+ ਅੰ

ਪਾਗੁ ਜਾਂ ਠੇਰਿ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਲਾਡਿ ਅਥਰ ਬਣੁ ਭਾਗੁ ਥਾਨਿ
 ਚਲਾਇਆ ਅਜਗਾਈ ਲਾਸਾ ਬੀਜਿ ਗਿਨ ਕੋਇ। ਲਾਹੇ ਸਜਾਈ ਬ
 ਹਈ ਅੰਕਿ ਸੇਸੁਣਾਏ ਰੋਇ। ਸਿਲਨਿ ਸਜਾਈ ਬਹੁਤੀ ਅੰਮ
 ਲਕਲਮ ਉਤਿ ਹਜੁਗਿ। ਲੇਖਾ ਸੰਗਨਿ ਚਿਤਿ ਰੁਪਤਿ ਜੋਢਪਿ
 ਕਸਏ ਮੂਰੇ ਨਾਂ ਸੀਏ ਟਿਣ। ਤੁਕਰੇ ਤੋ ਬਾਹਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਿ। ਏਕ
 ਨਿਕੰਨਿ ਰੁਆਹੀਆ ਅੰਧਾਰੁ ਹਥਿ ਕਾਰਿ। ਆਲਤਿ ਜਿਹਦਾ ਸੁ
 ਕਰੇ ਚਖਿ ਚਖਿ ਸਾਦਿ ਬਿਕਾਰਿ। ਹਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਚਾਕਰੀ ਹੁਕਮਿ ਕ
 ਸਾਵਨ ਕਾਰਿ। ਪੰਜਿ ਹਵਾ ਸਿਬਖੀ ਲਾਜਿਗਿ ਤੋ ਬਾਹਕਰਨਿ ਪੁਕ
 ਰਿ। ਅਸੀ ਬੰਦੇ ਹੁਕਮਿ ਦੇ ਹੁਕਮਿ ਕਸਵਹਿ ਕਾਰਿ। ਰੂਪੁ ਕਰੇ
 ਬਾਦਿ ਫੈਲਾ ਬਹੁਰਖਿ ਪਨਾਹਿ ਰਸੁਇ। ਲਗੀ ਸਿਲਨਿ ਸਜਾਇ ਜ
 ਬਗਏ ਸਿਸਭੇ ਕੂਟਿ। ਰਾਮ ਰਸੁਇ ਨਰਿ ਸਨਿਏ ਵਨਿ ਰੂਪੁ ਚਰਾਇ। ਸ
 ਰੂਪੁ ਸਾਥੀ ਸਭ ਸਦਾ ਸੁਹਨ ਪਲੈ ਪਾਇ। ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹਅ
 ਦਿ ਜੁਗਾਈ ਸੋਇ। ਹੈ ਭੀ ਹੋ ਸੀ ਸਚੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕੋਇ। ਦੂਜੀ
 ਕਾਰਿ ਬਿਕਾਰਿ ਹੈ ਪੂਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਰੁਕਨ ਦੀ ਸਚਾਇ
 ਕਖੁ ਦਾਇ। ਸੋਇ ਆਜੀਦਿ ਆਸਿਗਿ ਸਦਾ ਸਾਈ ਸਚਾ ਸੋਇ। ਸ
 ਚੋ ਬਾਹਰਿ ਜੋਰੈ ਸੇਅੰਤੀ ਚੋਲੈ ਰੋਇ। ਦਰਗਹ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੈ ਅਥੇ
 ਤਥੇ ਨਹੀ ਹੋਇ। ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਹੈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਇ। ਨਾਨਕੁ
 ਮੁਰਸੁਦੁ ਸਚੁ ਹੈ ਦੇਵੇ ਸਚਿ ਮਿਲਾਇ। ਸਚੇ ਮੁਰਸਾਇ ਬਾਹਰ ਭੀ
 ਭਲਾ ਭੂਸੇਖਾਇ। ਮਰਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨਿ ਹੋਇ ਰਖਨਿ ਕਬਰਿ ਬਣਾਇ

ਸੈਵਰਿਅ ਹੋਇ ਖਾਕੜੀ ਖਾਕੂ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਜਾਇ ਠਹਿਰਿ ਪਉਦੀ
 ਵਸਿ ਕੁਝ ਲਿਖੇ ਭੈ ਭੈ ਘੜੇ ਬਣਾਇ ਇਟ ਘੜੇ ਬਣਾਇ ਕੈ ਅਵੀ
 ਏਨਿ ਚੜਾਇ ਖਾਵਨਿ ਅਗਨਿ ਅਗਣਤਿ ਦੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਕਰਨਿ ਕ
 ਹਾਇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰੋਵਨਿ ਬਪੁੜੇ ਲੋਕਾ ਕਿ ਆਪਰਵਾਤਿ ਮਰੇਦਿ
 ਚਾਰਾ ਹੋਇ ਦੁਇ ਚਿਅਗੀ ਏਨਿ ਜਟਾਇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਹੋਵੈ ਕੁਸਮ
 ਰੀ ਪਉਣ ਖੜੇ ਉਡਾਇ ਪੜਿ ਕੇ ਦੇਖਿ ਕੁਗਨਿ ਦਿਚਿ ਕਿ ਸਨੁ ਵ
 ਡੀ ਸਜਾਇ ਸੋਈ ਕਾਠੁ ਦੇ ਜਖੀ ਜੋ ਬਹੁ ਤੇ ਖਾਂਦਾ ਤਾਇ ਪਹਿ
 ਲਾਅਤ ਸਿਉ ਜਲੇ ਠਹਿਰਿ ਤਿਨ ਜਲਾਏ ਕਉਣੁ ਖਾਕਿ ਸਮਣੀ
 ਖਾਕਿ ਸਿਉ ਪਉਣਿ ਸਮਾਣਾ ਪਉਣੁ ਆਬ ਸਮਾਣਾ ਆਬਿ ਸਿਉ
 ਅਰਥ ਨਾ ਸਰਿ ਪਾਕਾ ਕਿ ਆਮਾਤਿ ਠਹਿਰਿ ਠਾਣੀ ਐਰੁ ਹੁਨਿ ਮਣੀ
 ਖਾਕਿ ਜਿ ਤੀ ਕੀਤੀ ਆਖਾਤਿ ਸਾਫਿਰਿ ਐਉ ਠਿਅਨਾ ਲਿਕੀਤਾ
 ਆਪਣਾ ਭੋਗਣਾ ਠਹਿਰਿ ਪਾਇ ਆਵਸਿ ਜੀ ਜਾਇ ਖੇਲੇ ਲਖ ਚਉ
 ਰਾਸੀ ਆਪਰਿ ਧਰਿ ਰੂਪਿ ਅਨੇਕਿ ਰੰਗਿ ਤਮਾਸੇ ਖੇਲੇ ਕੈ ਅੰਤਿ ਏ
 ਕ ਕਾਏ ਕਾਮਿ ਟੀਵਿ ਚਿਥੈ ਠਾਣੀ ਅਨਿ ਖਾਸੇ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਜੋਗੀ
 ਤੇ ਸਿਨਿ ਆਸੀ ਆਕਾਟਿ ਦਰਸਨਿ ਹਿੰਦਵਾਨੀ ਪਤਿ ਲੇਖਾ ਕੁਸ
 ਗਿ ਮਿਲਨਿ ਠਹਿਰਿ ਏਹੋ ਰਿਖੰ ਬੀਰੁ ਪਰਤੀਵਿਚਿ ਏਪੀ ਝੀਅ
 ਨਿ ਹੋਵਨਿ ਬਹੁਤ ਜਹੀ ਗਾਇਕ ਦੁਹੁ ਹੋਲਾਖਿ ਹੋਰਿ ਧਰਿ ਧਰਿ ਕੀ
 ਝੇਰੁ ਪਿਆਸਰਿ ਮਰਿ ਖਾਕੂ ਸੀ ਗਿ ਮਿਲਨਿ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਰੂਪਿ ਕਰੁ ਪਿਆ
 ਸੈਵਰਿ ਹਾਵਿ ਚਿਖਾਕਿ ਹੋਨਿ ਸਹਿ ਸਹਿ ਵਡੇ ਅਜਾਬੀ ਠਹਿਰਿ

ਚੇ ਸਿਕੁ ਲਾਇ ਦੇ ਭੰਡੇ ਘੜੇ ਸਿਤਾ ਬਿਯਾ ਭੰਡੇ ਇਟਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿ
 ਬਿਧਿ ਜਲ ਨਿਪਿ ਜਾਵੀ ਸਾਇਆ ਜਾਇ ਬਾਇ ਕਰ ਦੇਹਾਇ ਹਾਇ
 ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਹਾਇਆ ਯਾਰਿ ਮਹੀ ਮਦੀ ਜੇਤ ਕੋ ਠਾਤਿ ਆਏ ਨਿਦੁ
 ਆਇਆ ਜਲ ਦੇਵਿ ਚਿਪਿ ਜਾਵੀ ਆਂ ਕੋਇ ਨ ਕਢੇ ਆਇਆ ਦੁਨੀ
 ਆਦੀ ਆਵਡਿ ਆਈ ਆਰਹੀ ਆਦੁ ਨੀ ਆਮਾਂ ਹੀ ਬਾਹਿ ਬਹਿਯਾ
 ਰਿਮਤੀ ਮਦੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲੁਕ ਮੇਖਾ ਹੀ ਜੀਇ ਆਭੇ ਜਨਿ ਨ ਸਾਰਿ
 ਜਲ ਦੇਵਿ ਚਿਪਿ ਜਾਵੀ ਆ ਜਾਇ ਬਾਇ ਹੋ ਨਿਲੀ ਗਿਆਰੀ ਭੰਡੇ
 ਇਟਾ ਪਕਾਇ ਕੋ ਕਢੇ ਠੇਰਿ ਕੁਲਾਇਆ ਗੁੰਨਾ ਗੁੰਨੀ ਭੰਡੇ ਤੁਪਕਿ ਨਿ
 ਕਾਏ ਸਾਇਆ ਠੇਰਿ ਉਤਰਨਿ ਜਾਇ ਬਜਾਰਿ ਵਿਚਿ ਪੈਵੇ ਕਸੀਰਾ
 ਮੁਦਾ ਅਮਲੀ ਅਪੋ ਆਪਣੀ ਪਏ ਸਿਗਲੀ ਏਰੁ ਲਾਇ ਕਨਾਪ
 ਵਨਿ ਨਿਅਮਤੀ ਇਕ ਨਾਪ ਵੇਪਿ ਸਾਥਾ ਅਮਲੀ ਅਪੋ ਆਪਣੀ
 ਲਹਿਨ ਅਜਾਬ ਸਦਾ ਬੁਝਾ ਸੁਣੀ ਹੋ ਕਜੀ ਰੁਕਨ ਦੀ ਨਾਨਕੂ ਹੋ ਜ
 ਵਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਟੁਰ ਮਾਇਆ ਇਖਿਆ ਵਿਚਿ ਕਿਤਾਬਾ ॥੧੮
 ॥ ਸੁਆਲ ਕਾ ਜੀ ਰੁਕਨ ਦੀਨਾ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਆਖੇ ਕਾ ਜੀ ਰੁਕਨ
 ਦੀ ਸੁਣਿ ਤੋ ਨਾਨਕ ਪੀਰਿ ॥ ਅਰਬ ਨਾਸਰਿ ਕੇ ਤਿਭਾਂਤਿ ਉਪਜੀਕ
 ਰਿਤਾਇ ਬੀਰਿ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਪਜੀ ਆਨਿ ਅਮਤਾ ਏਭੀ ਡੇਇ ਬ
 ਤਾਇ ॥ ਇਕੋ ਤੀਜਾ ਨਿਯਮ ਕਰਿ ਫੂਕੇ ਇਕੋ ਬੁਝੈ ਆਪਿ ਖੁਦਾਇ ॥
 ਤੋਰੁ ਨ ਕਈ ਜਾਣਿ ਤੇਗੋ ਬੀਸਿ ਰੁਖੁ ਦਾਇਆ ਪੁਛੈ ਪੀਰਿ ਤਜੇ ਇਸੀ
 ਕਾਜੀ ਤੇ ਉਲਾਸਾਉ ॥ ਖਾਤਰਿ ਨਿਸਾਨ ਕੋ ਕਰੇ ਕਰਿ ਬਕੇ ਬੁਝਤਾਇ

ਬਹਿ
 ਸਿਤਿ
 ਵੇਚਿ
 ਫਿਰਿ
 ਇਆਯਾ
 ਹੁਨਿ

ਥੀਰਿਗਿਥਿਠਕੀਰੇਸਦਾਕੇਕੋਇਨਕਟੇਜੀਜੀਰਿ॥੧੬॥ ਜਵਾ
 ਬਨਨਕਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥ ਸੁਣਿਹੋਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਕਹਦੇ
 ਅਵਲਿਠਕੀਰਿਗਿਸੁਣਿਐਸਚੁਸਿਏਕੁਜੀਬੁਝਿਨਸਕਨਿਪ੍ਰੀ
 ਰਿ॥ਸੁਣਾਬੁਝਿਨਸਕਨੀਪੜਹਿਕੁਰਾਨਕਤੇਥਿ॥ਪੰਡਿਤਭੇਦਨਪਾ
 ਇਨੀਪੜਿਸੁਣਿਚਾਰੇਥੇਇ॥ਥੇਦਕਤੇਥਹੁਥਾਹਰਾਕਹਨਿਠਕੀ
 ਰਸੁਣਾਇ॥ਏਹਿਹਕੀਕਤਿਗੋਬਿਦੀਜਾਏਅਪਿਖੁਦਾਇ॥ਰ
 ਥੀਪੁਸੀਦਗੋਸੜੇਕੋਇਨਪਾਵੈਭੇਇ॥ਪਏਵਿਰੋਠਨਿਪਣੀ
 ਐਕਬਿਸੁਣਿਥੇਇਕਤੇਥਿ॥ਉਤਪਤਿਪਰਲੋਖਣਾਕਿਦੀਨ
 ਨਕੁਕਏਠੀਗੁਸੁਣਹੁਹਕੀਕਤਿਸਚਿਦੀਕਰਿਕੈਥਹੁਤਤਿ
 ਥੀਰਿਗਿਖਾਣੀਚਾਰਿਰਿਪਾਣੀਆਚਾਰੇਥਾਣੀਨਾਇ॥ਸੇਤਜਿਅੰ
 ਗਜਿਉਤਭੁਜਾਚਉਥੀਜੇਗਜਿਭਾਇ॥ਪਾਣੀਉਪਾਜਿਅਸੇਤ
 ਜੋਸਭਿਜੀਅਕਾਜੀਰਿ॥ਸੇਤਜਤੇਅੰਤਜਿਭਈਅੰਡਿਉਧਰਤੀ
 ਕੀਆਭਈਪੈਦਾਇਸਿਧਰਤੀਉਅੰਭਏਗਈਜਿ॥ਤਤੇਉ
 ਪਜੇਅੰਨਥਹੁਅੰਨਹੁਜੇਗਜਿਕੀਜਿ॥ਉਪਾਜੀਚਾਰੇਥਾਣਿਤਥ
 ਲਖਚਉਗਸੀਠੇਰਿ॥ਗੁਨਾਂਗੁਨੁਪੈਦਾਇਸੀਜੀਅਜੋਨੀਢੇ
 ਗਿ॥ਸਭਣਾਏਸਿਰਿਤਾਜੁਕਰਿਸਾਜਿਅਅਦਮੁਆਪਿ॥ਸਭੇ
 ਸੰਈਪਛਾਣਣਾਜਾਣੈਪਾਕਿਨਪਾਕਿ॥ਜਾਣੈਜੀਅਜਾਤਿਸ
 ਭਿਲਿਖੇਥੇਇਕਤੇਥਿ॥ਇਕਿਅਦਮਤੇਲਖਿਭਏਥਹੁਥਿਧਿ
 ਕੀਤੇਭੇਇ॥ਜਾਤੀਜਿਨਸੀਥਹੁਤੁਥਿਧਿਥਹੁਥਿਧਿਰਖੇਨਾਂਵਾਥ

ਹੁਥਿਥਿਥੇਇਕਤੇਥੜੇਭਏਅਸੰਖਾਭਾਇਆਦਨੋਏਵਾਨਾਗਿ
 ਕਰਿਗਕਸਿਭੂਤਿਪਿਸਾਚਿ॥ਸਿਵਸਕਤੀਅਸੰਖਕਰਿਖਲ
 ਕਿਜਪੈਤਿਹਜਾਪਿਅਇਹੁਸਭਿਖਾਕੁਤੇਭਏਠਿਰਿਖਾਕੁਮਾਹਿ
 ਸਮਾਇਆਖਾਕਿਸੁਬੀਰੁਜੁਖਲਾਕਿਦਾਉਪਜਾਹਿਤੇਖਪਿਜਾਹਿ
 ਦਾਣਾਏਕੁਗਡਾਈਐਖਾਕੁਨਾਈਮਲਾਇਆਤੋਇਨਪੈਦਾਖਾਕਿ
 ਦਿਚਿਨਾਦਿਨਿਸਾਨਿਨਕਾਈਇਕਤੇਦਾਣਾਖਿਤੋਹਿਆਥਿਖਾ
 ਕਿਕੇਜੀਆਐਸੀਕੁਦੁਰਤਿਗਥਿਦੀਅਜਗੈਥਪੈਦਾਇਸਕੀਅ
 ਖਲਾਕਿਖਪਾਵਨਿਕਾਰਨੇਠਿਰਕੇਰਚੇਅਨੇਕਾਦਾਵਾਕਰਿਕੈ
 ਲਾਇਮਰਹਿਭੁਲੇਅਥੇਕਥਥੇਕਿ॥ਸਾਹਿਬੁਦਾਵੈਥਾਹਰਸਭ
 ਦਾਣੇਸਿੰਧੀਗੁਦਾਵੈਅੰਦਰਿਜੋਰਤੋਏਅੰਤਿਜਹੀਗੁਦਾਵਾ
 ਢਰਹੁਸੋਸਨੇਮਿਲਹੁਸੁਖਾਕੁਨਾਈਕਾਇਮੁਤੋਵੈਜੁਸੜਾਢੁ
 ਟਨਿਕੁਲਿਜੰਜਾਈਜੀਇਆਖਾਕੁਸਿਗਿਮਿਲੈਠਿਰਿਖਾਕਿ
 ਨਤਿਸੰਖਾਇਆਕਾਇਮੁਤਿਸਦਾਜੁਸੜਾਮਰੈਨਅਵੈਜਾਇਆ
 ਥਾਢੁਕਾਇਮੁਜੁਸੜੇਤੋਇਨਮੁਸਲਾਮਾਨੁ॥ਠਿਰਿਠਿਰਿਅ
 ਗਨਿਜਲਾਵਣੀਪਾਇਆਵਸਿਸੈਤਾਨਿ॥ਕਾਇਮੁਜੁਸਾਨਾਜਲੇ
 ਤੋਇਜੇਕਾਇਮਧਾਤਿ॥ਸਕੈਨਅਗਨਿਜਲਾਇਤਿਸੁਨਿਤੁਨਿ
 ਤੁਵਧਈਜਾਤਿ॥ਸੋਨਕਾਇਮੁਧਾਤਿਵਿਚਿਸਕੈਨਅਗਨਿ
 ਜਲਾਇ॥ਧਰਤੀਵਿਚਿਦਥਾਈਐਠਿਰਿਖਾਕਿਨਸਕੈਖਾਇ
 ਆਧੁਸੋਨੇਥਾਹਰੀਜਾਵੈਧਰਤੀਖਾਇ॥ਜਲਿਥਲਿਤੋਵਨਿਖਾਕੜੀ

ਠਿਰਿਖਕਿ ਸਿਰਿਮਿਲ ਜਾਇ॥ ਮਰਿਮਰਿਜਾਮਨਿ ਮੁਨਾਠ ਕਾਕੁਠੁ
 ਰੁਜਿਨਾ ਦੇਚਿਤਿ॥ ਜੋਨੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈ ਅਨਿ ਮਰਿਮਰਿਜਾਮਨਿ ਨਿ
 ਤਿ॥ ਸੁਣਿ ਤੋਕਾ ਜੀਰੁਕਨ ਦੀਪਤਿ ਕੇ ਦੇਖਿ ਕਿਤਾਥਾ॥ ਬੁਝੈ ਬਿਨ
 ਬਬੇਕ ਤੈਲਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਅਜਾਬੁ॥ ੨੦॥ ਸੁਆਲੁ ਕਾਜੀਰੁਕਨ ਦੀ
 ਨ॥ ਸੁਰ॥ ਰੁਕਨੁ ਲੁਆਖੇ ਨਾਨਕਾ ਦੇਵੁ ਸਚੁ ਨਿਸਾਨਿ॥ ਗ
 ਊਰੁ ਦੀ ਹਦਿ ਤੈਵਿ ਚਿਹਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾਨਿ॥ ਹਿੰਦੁ ਗਉਨਖਾ
 ਵਨੀਤੁ ਰਕਿਨਖਾ ਵਨਿ ਸੁਰ॥ ਦੁਹਾਂ ਦਾ ਪਕੜਿ ਅਸਚੁ ਬਿਖਿ
 ਅਕੇ ਕੁੜਿ॥ ਇਹਿ ਕਿਉਂ ਦੇਆਪਿ ਦਿਚਿ ਤੋਈ ਚੇੜਿ ਜਹਾਨਿ
 ॥ ਰੁਕਨੁ ਲੁਆਖੇ ਨਾਨਕਾ ਮੁਸਕਲੁ ਕਰਹੁ ਅਸਾਨਿ॥ ੨੧॥ ਜਵਾਬੁ
 ਨਾਨਕ ਸਾਹ॥ ਸੁਰ॥ ਨਾਨਕਾਖੇ ਰੁਕਨੁ ਦੀ ਲਿਖਿ ਆਵਿ ਚਿ
 ਕਿਤਾਥਾ॥ ਗਉ ਸੁਰੁ ਨੇ ਮਾਰਿ ਅੰ ਲਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਅਜਾਬੁ॥ ਗਉ
 ਚਉ ਦਵਾਰ ਤਨੁ ਤੋਕਾ ਮਿਧੇ ਨਿਤਿ ਹਨਾਮਾ॥ ਪੁਜਾਨਿ ਸਭਿ ਅਉਤਾ
 ਰਿ॥ ਤਿਹ ਕਰਿ ਮਾਤਿ ਸਮਾਨਿ॥ ਖੀਰੁ ਜਿਨਾ ਦਾ ਪੀਵੀ ਐਤਿ ਸੁਮਾ
 ਰਿ॥ ਅਬਹੁਤੁ ਗੁਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਾਖੇ ਰੁਕਨੁ ਦੀ ਬਹੁਤੁ ਬਿਖਾਹੈ ਇਪ
 ਨਾਹਿ॥ ਸੁਰੁ ਬੈਰਾਹੈ ਉਪਜਿ ਆਤਿ ਸੁਪੁਜਾਨਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰਿ॥ ਸ
 ਭਿ ਮੈਕ ਬਰਾਠ ਡਿਅਕਰਿ ਹਰਾਮੁ ਅਹਗੁ॥ ਤੁਫੀ ਅੰਰੁ ਮਾਗਉ
 ਦੀ ਅੰਦੁ ਪਸਿਉ ਮਿਲੀ ਆਜੋਖਾਇ॥ ਜਾਇ ਰਸਾਂ ਤਲਿ ਵਾਸੁ ਐਯੋ
 ਨਿਸਰਪਿ ਕੀਪਾਇ॥ ਪੁਣੇ ਬਿਨਾ ਦੁਸੁਗਉ ਦਾਖਾਇ ਅਗਾਇਆ
 ਪਤਾਇ॥ ਗਉ ਸੁਰੁ ਦਾਮਾ ਸੁਖਾਹਿ ਤਿਨੁ ਬਡੇ ਜੇਜਾਇ॥ ਜੋਜੋਜੀ

ਅਮਾਰਿਜੀਵਾਈਅਨਿਤਿਨਕੇਮਸਿਧਲਾਇ। ਜੋਸੇਏਫੇਰਿਜੀਵ
 ਨਿਨਹੀਠਿਰਿਮੰਗਨਿਮਾਸੁਸਮਾਇ। ਗਉਸੁਰਿਰਾਮੁਕੰਰਿਦੇਨਦੀ
 ਏਉਠਾਇ। ਇਕਨਾਦੁਪੁਯਲਾਏਮਾਸਨਪਾਕਿਕਰਾਇ। ਮਹਰ
 ਮੁਰਾਂਹਾਦੁਧਾਦਰਗਹਸਿਏਸੋਇ। ਕਾਠਰਿਜਲਦੇਕੁਠਗਿਦਿ
 ਚਿਜਿਨਾਪਛਾਤੇਦੋਇ॥੨੨॥ ਸੁਆਲੁਰਕਨਦੀ॥ ਸੁਗਾ॥
 ਰੁਕਨੁਲੁਆਖੇਨਾਨਕਾਸਚਾਡੇਹੁਜਵਾਬੁ॥ ਦਰਗਹਤਿਨਾਕਉਲੁ
 ਹਲਜੋਪੀਦੇਭੰਗਿਸਰਾਬੁ। ਪੀਵਨਿਪਿਆਲੇਬਾਇਅਮਲਿਖਾ
 ਵਨਿਨਾਇਕਬਾਬੁ। ਭੰਗਿਬਗਣੀਪੋਸਤੀਫਿਕਨਿਚਿਲਾਮਿ
 ਨਪਾਕਿ। ਖਾਨਿਮਜੂਨਾਕਤਲੀਆਨਾਇਹਠੀਮਿਮਿਲਾਇ। ਕਰ
 ਦੇਇਸਕੁਹਰਾਮਦਾਪਰਿਨਾਰੀਕੀਠਿਲਗਾਇ। ਮੁਹੁਨਿਬਿਗਾਨੇ
 ਸਾਲਨੋਤਾਇਏਭੰਗਿਨਚਾਇ। ਦਮੜਏਨਿਹਰਾਮਦਾਦੇਨਿਹ
 ਰਾਮੇਜਾਇ। ਜੁਐਖੇਲਨਿਕੀਮਾਰਿਬਾਜਿਕਰਿਕੇਦਮੜੇਢੇਰਿ।
 ਪੰਜੈਐਥਜੁਆਰੀਐਚਿਤੁਨਠਿਰਦਾਠੇਰਿ। ਜੈਸਾਵਹਦਿਸ
 ਮੰਦ੍ਰਦਾਗਾਇਆਨਾਵੈਵਤਿ। ਰੁਕਨੁਲੁਆਖੇਨਾਨਕਾਇਹ
 ਠਿਰਿਹੋਕਿਤਭਤਿ। ਸੁਣਨੇਨਾਹੀਅਜਰਾਈਲੁਦੇਦਾਬਹੁਤਸ
 ਜਾਇ। ਭੋਤੋਖਬਾਰਿਦਰਗਹਦੀਸਚੀਮੁਖਹੁਅਯਾਇ। ਹਲੁ
 ਤਿਨਾਕੀਹੋਇਗਾਜੋਪੀਵਨਿਅਮਲਿਥਿਕਾਰਿ। ਸਚੁਸਨੇਹਾਸੇ
 ਠੀਆਏਭੀਕਹੋਥੀਚਾਰਿ। ਤਾਹਉਮੰਨੀਨਾਨਕਾਕਲਿਵਿਚਿ
 ਅਵਲਿਠਕੀਗੁ। ਤਰਕੇਅਮਲਾਥਿਕਾਰਿਜੋਕਾਰਿਸਚੀਤਦਬੀ

ਗਾਸਿਠਤਿ ਸੁਣਾਹੋ ਸੋਫੀਆ ਜੋ ਪੀਅਨਿ ਪਿਆਏ ਸਚਾਰੁ
 ਨਿਖੁਮਾਰੀ ਰਾਤਿ ਭੀ ਮਨਹੁ ਤਿਅਗਨਿਕ ਚੁਆਖੇ ਕੁਨੁ
 ਨਾਨਕਾਸ ਚੁਗੁਆਹੀ ਡੋਇਆ ਮਲੀਰਦ ਨਿਸੋਫੀਆ ਸੋਫੀਆ
 ਮਲਿਰਦੇਹਿ ਭੁਗਤੁ ਨਿਥੇ ਭੁਗਤੁ ਚਾਇਕੁ ਕੁਝ ਕਰਿਖਲਰਾ
 ਇਹਿ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਕਿਤਾਬਿ ਦਿਚਿ ਸੋਈ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਇਆ ਕੜਾਜ
 ਵਾਥਨਾਨਕ ਸੁਹਾ ਸੁਹਾ ਨਾਨਕਾਖੇ ਕੁਨੁ ਦੀ ਲਿਖਿਆ ਦਿ
 ਚਿਕਿਤਾਬਿ ਚਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਮਾਰੀਅਨਿ ਜੋ ਪੀਏ ਭੰਗਿ ਸਰਬ
 ਚਰਸਹ ਫੀਸੀ ਪੋਸਤੀ ਚਿਲਮਾਂਢਿ ਕਨਿ ਪਿਸਾਬਾ ਖਲੀ ਮਜੁ
 ਨਾਕਤਲੀਆ ਸੀਖੀਲਾਇ ਕਥਾਥਾ ਪੀਏ ਬਗਣੀਤ ਕਾਇਕੋ
 ਜਹੁਰੀ ਨਾਲਿ ਰਲਾਇਆ ਦੁਨੀਆ ਮਾਂਣਨ ਮਸਤੀਆਂ ਚਰਗਹ ਲ
 ਹਨਿ ਸਜਾਇਆ ਜਿਉਤਿ ਲਿਘਾਣੀ ਪੀੜੀਅਨਿ ਦੁਹਾਂ ਜਹਾਂ ਨਾਮਾ
 ਚਿਰਾਵਨਿ ਪਰਾਈਆ ਅਉਰਤਾਂ ਤਪਤਿ ਬੀਮਗਲਿ ਲਾਹਿ ਸਿ
 ਕਾਗਲਿ ਸਹੰ ਸੁਮਨਿ ਮੁਹੀਤਿ ਨਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜੋ ਅਮਲਿ ਬਿਕਰੀ
 ਸੀਗਿਰ ਚੇਤਿ ਨਾਮੇ ਲੇਸ ਜਾਇਆ ਦੁਹੀ ਜਹਨੀ ਜਰਦਰੇ ਇਹੁ ਦੇ
 ਸਦਾ ਖੁਆਗਿ ਸੋਫੀਆ ਸੋਮ ਜਲਾਸੀ ਤਿਨ ਜ ਚੁਖੁ ਮਾਗਿ ਚੇਰਿ
 ਹਰਾਮੀ ਕੀ ਮਾਰਿ ਥਾਜਿ ਇਨਾ ਪੀੜਨਿ ਘਾਣੀ ਪਾਇਆ ਮੁਖਹੁ ਪੁਕਾ
 ਰਨਿ ਹਾਇਹਾਇ ਅਗੇ ਸੁਣੀਐ ਨਹੀਕਾਇਆ ਥਾਭੂਰੇ ਟੀਪਾਣੀਐ
 ਤੋਰੁਨ ਖਾਏ ਖਾਨਿ ਕਰਨਿ ਅਲਹ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਸਾਥ ਤੁਰਖ ਈਆ
 ਨਿਪੀਅਨਿ ਬਕਰੀ ਅਮਲਨੇ ਚਰਗਹ ਨਿਨ ਚੋਇਆ ਮੁਖਿ ਤਿਨ ਦੇ

ਕਿਰਥਤੀਥਾਤਿਨਪੁਛਕੋਇ॥ ਨਨਕਾਥੇਰੁਕਨੁਦੀਸਚਾਣੁ
 ਜਵਾਬੁ॥ ਜੋਦਰਗਹਅੰਦਰਿਦਰਤਦਾਇਖਿਆਵਿਚਿਕਿਤਾਬੁ
 ॥ ਥਾਣੁਅਲਹਦੀਬੰਦਗੀਗਲਾਹੋਰੁਸੈਤਾਨਿ॥ ਸੋਠੀਖਾਸੇਸਜ
 ਲਸੀਦਰਗਹਪੈਧੋਜਾਨਿ॥ ੨੪॥ ਸੁਆਲੁਰਕਨੁਦੀਕਾਜੀ॥

ਜੁਗ॥ ਰੁਕਨਲੁਆਖੇਨਾਨਕਾਸਚੁਸਣੁਵਹੁਬਾਤੀ॥ ਕਿਥੋਅਵਨਿ
 ਆਦਮੀਕਾਨਿਤੋਵਨੀਨਬਾਤੀ॥ ਠਹਿਰਿਮਰਿਮਿਲਦੇਖਾਕਿਨਾਇ
 ਰੂਹਕਿਥੋਜਾਇਸਮਾਇ॥ ਗੋਬੀਖਬਰਿਖੁਦਾਇਦੀਤੇਵਨਿਠਕ
 ਰੋਸਨਾਇ॥ ਕਰਿਤਦਬੀਗਲਿਖਿਆਥੇਇਕਤੇਬਿਬਣਾਇ॥
 ਗੋਬੀਖਬਰਿਖੁਦਾਇਦੀਕੋਇਨਮੁਖੁਅਲਾਇ॥ ਘਤਿਜੰਜੀ
 ਗੀਮਾਰਿਦੇਕਾਜੀਤੇਉਲਮਾਇ॥ ਜੇਕੋਸਚੁਅਲਾਇਦਾਤਿਸੁਆ
 ਤਸਿਦੇਨਿਜਲਾਇ॥ ਤਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨਿਦੁਇਸਚੁਨਕਹਨਿਸੁ
 ਣਾਇ॥ ਡੋਵੈਦੋਜਾਖਿਪਉਸਨੀਲਹਸਨਿਥਹੁਤੁਸਜਾਇ॥ ਏਜ
 ਖਿਥਹਿਸਤਿਕਿਤਾਥਾਵਿਚਿਪੜਿਕਰਿਖਲਾਕਿਸੁਣਾਇ॥ ਮੋਏ
 ਠਹਿਰਨਆਇਆਜੋਖਬਰਾਂਡੇਵਹਿਆਇ॥ ਪਰਿਪੈਕੰਬਰਿਅਉ
 ਲੀਏਤਿਨਿਸਿਰਿਕੀਹਲਾਵਿਹਾਇ॥ ਦਬੇਪਏਜਮੀਨਿਵਿਚਿ
 ਕਈਲਖਾਜੁਗੀਥੀਤਾਇ॥ ਠਹਿਰਨਸੁਰਤਿਤਿਨਾਦੀਡਠੀਕਿਸੇ
 ਨਮੁਇ॥ ਈਸਾਮੁਸਾਇਬ੍ਰਹੀਮਹੋਰਿਕੋਤੇਨਬੀਰਸੁਇ॥ ਠਹਿ
 ਨਡਿਠੀਆਸੁਰਤਾਰਹੇਤਿਨਾਏਵਾ॥ ਰਹੇਨਉਮਰੇਪਤਿਸਾਹਜਿਨ
 ਵਸਏਗਾਵਿ॥ ਖਕੁਸੇਤੀਮਿਠਿਗਏਕਈਵਜੀਰਿਪਤਿਸਾਹਾਰ

ਅਤਿਅੰਤੁਨਪਾਈਐਅਗਮਿਥਿਅੰਤਿਅਥਾਹਿ॥ਇਕੁਪਵਸਿਰਿ
 ਪਤਿਸਾਹਿਦੇਇਕੁਵਜੀਰਿਸਿਰਿਹੋਇ॥ਇਤਣਿਅੰਤੁਈਅੰਤੁਮ
 ਤੀਪੈਕੰਥਰਾਅੰਤਨਕੋਇ॥ਖਤਰਾਮਨੁਨਉਤੋਰਥਿਨਾਠਕੀਰਿਅ
 ਲਾਹਿ॥ਖਥਰਿਸੁਭਾਇਅਜਗੈਥਦੀਸਿਸਾਮਨੁਚੁਕਾਇ॥ਕਪਾਜ
 ਵਾਥਨਨਕਸਾਹ॥ਸੁਰਾ॥ ਨਨਕਾਖੇਰੁਕਨਦੀਸਚੁਸੁਭਾਵ
 ਉਥਾਤਿ॥ਅਰਥਨਾਸਰੇਆਦਮੀਕਾਨਿਹੈਵਾਨਿਨਥਾਤਿ॥ਮਰਿਮਰਿ
 ਮਿਲਾਏਖਾਕਿਨਾਇਠਿਠਿਹੋਇਜਮਦੇਘਾਹਿ॥ਗੁਨਾਗੁਨੀਬੂਟੀ
 ਆਸੁਰਖੀਸਥਾਜਿਸਿਆਹਿ॥ਨੀਲੀਆਪੀਲੀਆਚਿਟੀਆਹੋਰੁ
 ਗੁਲਾਬੀਵੰਨਾਭਾਰਿਅਠਾਰੁਥਨਾਸਪਰਿਥਹੁਮੇਵੇਥਹੁਅੰਨੀ॥
 ਖਾਨਿਹੈਵਾਨਾਆਦਮੀਪਾਇਪਰੰਦੇਲਾਖਾਹੋਵਨਿਨੁਤਠਬੂਟੀ
 ਯੋਮਰਿਠਿਰਿਜਮਨਿਵਤਿ॥ਅਵਗਉਣੁਨਮਿਟਈਜਿਓਵਹੁ
 ਦੇਦਰੀਆਉ॥ਇਤਨੀਖਥਰਿਅਜਗੈਥਦੀਦੇਨਿਠਕੀਰਿਸੁ
 ਣਾਇ॥ਇਹਿਮੁਨਿਆਦਿਖਲਾਕਿਦੀਥਹੁਤੁਵਧਾਇਨਿਵੇਰਿ॥
 ਦਾਣਪਾਂਣੀਖਾਇਕੋਰਕਾਨਿਭੋਗੈਪੈਗਿਸਾਕੁਦੇਸਭਿਪੁਤਥੇ
 ਖਸਮੇਦੇਹਥਿਕਲਿ॥ਮਰਣਾਚਿਤਿਨਾਅਵਈਚਸੇਮਗਕੇਪ
 ਲਿ॥ਜੀਅਖਾਂਵਨਿਜੀਅਕਉਜੀਅੰਜੀਅਅਹਾਰਿ॥ਆਪੇਅਪ
 ਣੇਖੋਇਕਰਿਇਹਿਤਕੇਬਿਉਹਾਰਿ॥ਸੁਣੀਐਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀ
 ਨਨਕਕਹੈਠਕੀਗੁ॥ਇਕੋਰਹੁਮੁਰੀਏਦਾਇਕੋਸਿਰਿਪਰਿਪਰਿ
 ॥ਇਕੁਪੈਕੰਥਰੁਦੁਨੀਵਿਚਿਠਿਰਕਾਭੀਇਕੁਹੋਇ॥ਏਥੇਈਨ

ਅਗਣਤਿ ਤੈਨਿ ਪਾਰਿ ਈਘਾਏ ਕੋਇ ॥ ਰਾਜੁ ਜਿਨਾ ਦਾ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਸਿ
ਕਾਤਿ ਨਾ ਦਾਹੋਇ ॥ ਜਰ ਥਾਂ ਲਗਨਿ ਅਨੇਕਿ ਬਿਧਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮਾਨੇ ਕੋ
ਇ ॥ ਇਕੋ ਰਾਜੁ ਦਰਗਾਹਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਸਿਰਿ ਢੁਕੁ ਅਟਕੁ ॥ ਇਕਾਂ ਜਰ
ਬਜਹਾਨਿ ਪਾਰਿ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਅਚਕੁ ॥ ਮਸਰਕਿ ਅਤੇ ਮਗਰ ਬੈਅਉ
ਹੁਜਨੁ ਬੁਸਮਾਇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਨਿ ਆਉਗੀ ਓਸਤਿ ਅੰਤੁ ਨ ਭਾ
ਇ ॥ ਸਤਰਿ ਜਾਮੇ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਰਖੇ ਬਕਾਈ ਠੇਗਿ ॥ ਮਜਬੂਤ ਜਾਣੈ
ਡੇਸ ਨੀਰਖ ਸਨਿ ਓਸਤਿ ਘੋਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਕਈ ਵਿਚਿ ਹੋਰੁ ਨ
ਦਰਸਨੁ ਭਾਇ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਰਸਨੁ ਤੁਤਨਾ ਨਾਨਕ ਸਾਹਕਤਾਈ
॥ ਚਾਦਰ ਪਈ ਦਰਗਾਹ ਤੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹਕ ਕੀਰਿ ॥ ਤਲੇ ਬਹੋ ਘਰਾਇ
ਣਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸੋਕ ਦੇ ਨਹੋਇ ਜਹੀਰਿ ॥ ਜੇਕੋ ਆਵੈ ਚਲਿ ਕੈ ਬਹੋ ਜਿਚ
ਦਰਿ ਹੋਇ ॥ ਕਈ ਕਈ ਬੇਤਾਇ ਦੀਤਿ ਸਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ਠੇਟਾ ॥ ਘਉ
ਸੈ ਦਾਖੰਡ ਸਕਰਾ ਮਾਖਿ ਓਸਾਏ ਦੁਧਿ ॥ ਖਰਿ ਖੰਡੁ ਮਿਠਾਈ ਆ
ਰਥ ਸਭੁ ਕਢੁ ਡਿਤਾ ਮੁਇ ॥ ਕਰਸਨਿ ਕੋਰੀ ਬਿਲਾਸਿ ਬਹੁ ਗੁਨ ਗੁਨਿ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੋ ਸਗਨਿ ਪਏ ਗੁਰ ਦੇਵ ਦੀ ਸੇਭੇ ਗਨਿ ॥ ਆਇ ਜੁਗਾਇ ॥ ਬ
ਗੜ੍ਹ ਚੁਕਾਵਨਿ ਕਾਰਣੇ ਆਏ ਦੁਨੀ ਠਕੀਰਿ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਿ ਦੁ
ਇਡੇ ਠੇਕਰੇ ਜਹੀਰਿ ॥ ਹਿੰਦੂ ਜਾਤਿ ਅਹੁੰਦਿ ਆਤਰ ਕਿਸਿ ਕਾਲੇ ਨਾ
ਰਿ ॥ ਹਿੰਦੂ ਦਰਗਾਹ ਵਾਦੇ ਤੁਰਕਾਂ ਜੋਰੁ ਜਰਾ ਬੂ ॥ ਹਿੰਦੂ ਨਭਾਵੈ ਹਿੰ
ਦੂ ਅੰਜੋਕੇ ਵਡੇ ਕਹਾਇ ॥ ਤੁਰਕ ਸਲਾਹੇ ਤੁਰਕ ਨੇ ਕਰਿ ਵਡਾਈ ਨ
ਸਲਾਹਿ ॥ ਹਿੰਦੂ ਨ ਚਾਹਿ ਨਿਹਿੰਦੂ ਆਤਰ ਕਾਰਿ ਕਰੇਨਿ ॥ ਦੋਵੈ ਅਖੀ

ਮੀਟਿਕੈ ਸਗਲੇ ਧਰਮਿ ਰਹਿਣੀ॥ ਤੁਰਕੁ ਰਹੇਗਾ ਤੁਹਿ ਫੁਲਾ ਆਪਣਾ
 ਦੀਨੁ ਸਲਾਹਿ॥ ਹੋਵੈ ਕਾਣਾ ਦੇ ਜਖੀ ਦੇ ਜਖਿਲਾ ਹੋ ਜਾਇ॥ ਤਿਹੁ
 ਸਲਾਹਿ ਫੁਇ ਕਰਿ ਮਨ ਸੁਖਿ ਓਠਾਇ॥ ਅੰਧੇ ਕਾਣੇ ਦੇ ਜਖੀ ਦੇ ਜ
 ਖਿਪਾਵਨਿ ਜਾਇ॥ ਕਾਣਿ ਆਧਾ ਛਰਿ ਸਿਧੁ ਤੁਅੰਧਿਆ ਨਾਇ ਨਾਚ
 ਭਾ॥ ਫੁਹੀ ਚਸਮੀ ਦੇਖੁ ਤੁੰਤਾ ਸਚੁ ਲਹੇ ਸਤੁ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਦਿਚਿ
 ਨਿਰਮਲੀ ਗੁਰਸਿਖੀ ਪਰਵਾਨੀ॥ ਅਗਣਤ ਈਘਾ ਏਉ ਮਤੀ ਸਚਿ ਨ
 ਮੁਪਰਧਾਨੀ॥ ਸਾਚੈ ਓਰੇ ਸਭਿ ਖੜੀ ਦਰਗਹ ਲਹਨਿ ਨ ਛੋਇ॥ ਰੋਟੀ
 ਕਪੜੇ ਕਾਰਨੇ ਕੁੜਿ ਕਾਸ਼ਾਵਨਿ ਲੋਇ॥ ਖਾਂਦੁ ਪਹਿਰਨੁ ਰਬ ਦਾ ਕਰ
 ਮੀਪ ਲੈ ਪਾਸਿ॥ ਅਸਥਿਰਾਨੀ ਜੋ ਕਰਨਿ ਸੇ ਦਰਗਹ ਲਹਨਿ ਨ ਜਾਇ॥
 ਫਿਰਤਿ ਨਾਟਾ ਜੀਵਿ ਅਜੋ ਪਰਕੀਆ ਸਿਕਰੇਨਿ॥ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਕਬ
 ਨੇ ਮੁਖੁ ਤੁਕੁ ਤੁਬੋਲੇਨਿ॥ ਸੁਣਿ ਹੋ ਕਾਸੀ ਰੁਕਨ ਦੀ ਸਚਾਏ ਤੁਜਵਾਬੁ
 ॥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਫੁਰਮਾਇਆ ਏਖਿ ਆਵਿ ਚਿਕਿਤਾ ਬਾ॥ ਏਥੇ ਦੇਖੁ ਸਿ
 ਵਾਂਇ ਲੈ ਅਗੇ ਜਾਇ ਪਛਾਣਿ॥ ਵਿਚਿ ਵਿਚਿ ਠਕੜੀ ਖਲਾਕਿ ਦੀਇ
 ਫੁਲੁ ਸਲਾਹਿ॥ ਨਿਕਲੀ ਜਗੁ ਸਿਰਕਾਰਿ ਤੇ ਅਈਸੁ ਨਿਯਾਰਿ ਅੰਤ
 ਬਿ॥ ਕਿਸੇ ਬਣਾਏ ਫਲੜੇ ਕਿਸੇ ਬਣਾਈ ਨਾਬਿ॥ ਕਿਸੇ ਤਨ ਉੜੇ
 ਵਾਲੀ ਆਕੰਧਾਇ ਘੜੇ ਸਵਾਰੀ॥ ਸੋਨਾਇ ਕਸੇ ਜਾਤਿ ਦਾ ਜੇਵਰ
 ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ॥ ਮਾਨਸਿ ਇਕਸੇ ਜਾਤਿ ਦੇ ਦੀਨਿ ਭਿੰਨੇ ਭਿੰਨੇ ਹੋਇ॥
 ਕੋਇ ਕਰਾਏ ਸੁਨਤੀ ਜਾਇ ਰਖਾਏ ਕੋਇ॥ ਫੁਲਾ ਬਧੇ ਮੋਰ ਚੈਰੈ ਬਾ
 ਰਾਸੈ ਤਾਨੀ॥ ਦਵਾਰਾ ਮੁਰ ਸੁਲਿਕਰਿ ਲਾੜਿ ਮਰਦੇ ਬੇਈ ਮਾਨੀ॥ ਦਵ

ਛੁੱਟੇ ਸੋਸਨੇ ਬਾਇ ਮਿਟਾਵੁ ਕੁਕਿ। ਚਿੰਦੁ ਮੁਸਲਾ ਮਾਨਿ ਜੋ ਕਰਿ ਦੇ
 ਵੈ ਮਨ ਸੁਖਿ। ਪਕੜੁ ਰਾਹੁ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਦਰਗਹ ਪਵੁ ਕੰ ਬੁਲਾਇ
 ਖਿਆ ਦਿਚਿ ਕਿਤਾ ਬਦੇ ਸੁਗੜਾ ਮੁਰ ਸੁਲਾ। ਦਿਚਿ ਦਿਚਿ ਗਲਾ ਕੁ
 ਜੀਆ ਸੋਧੁ ਖੋਇ ਕਤੇ ਬਿ। ਪੜ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹੇ ਕਰਮ ਦੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕੀਨੇ
 ਫੇਦਿ। ਬਾਰਹ ਬੁਰਜਿ ਅਸਮਾਨਿ ਦਿਚਿ ਨਾਇ ਸਿਤਾਰੇ ਸਤਿ। ਪ੍ਰੰਪ
 ਹ ਬਿਤ ਮਹੁਰਤਾ ਸਤਾਈ ਨਿਛਤਿ। ਭਧ ਪੰਚ ਕਿਜੋ ਗਣੀ ਚ ਸੇਧ
 ਲਿਖੀ ਚਾਗਿ। ਏਹੁ ਰਬਾਣੀ ਲੋਹੈ ਲਿਖੇ ਖੁਦਿ ਕਰਤਾਗਿ। ਜਿਉ ਸੁਰ
 ਜੁ ਬਾਰਹ ਬੁਰਜਿ ਦਿਚਿ ਤਿਉ ਇਕੋ ਇਕੁ ਖਦਾਇ। ਦੁਸਰੁ ਤੋ ਆਨਹੁ
 ਇਗਾ ਮਨਿ ਦਿਚਿ ਦੇਖਿ ਲਗਾਇ। ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਲੇਖੁ ਸਭ ਨਉ ਗਿਰਹੰ
 ਦਿਚਿ ਦੇ ਤੋਇ। ਨਉ ਗਿਰਹ ਬਾਰਹ ਬੁਰਜਿ ਦਿਚਿ। ਇਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ।
 ਗਲਾ ਹੋਰੁ ਸੈਤਾਨ ਦੀਆ ਵਰਤਇ ਕਉ ਸਿਸਾਰਿ। ਬਾਇ ਬਿਖਾ ਦੀ
 ਸੁਗੜ ਦੇ ਜਮ ਛੁਤੇ ਸਿਧਾਗਿ। ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਅਣੇ ਖੁਦਾ ਉਤਮ
 ਮਧਿ ਮਜਾਨਿ। ਕਰਮੀਆ ਪੋਆ ਪਣੀ ਮਸਤ ਕਿਪਏ ਨਿਸਾਨਿ। ਫਿ
 ਰਨਿ ਚਕਰਿ ਸਿਰਿ ਉਪਰੇ ਰੈਨਿ। ਦਿਵਸਿ ਕੇ ਮਾਹਿ। ਕਾਰਜਿ ਸਭਿ ਸਿਸ
 ਰਿ ਦੇਹੁ ਕਮੇ ਦਿਚਿ ਹੁਦਾਹਿ। ਕਲਾਰਖੀ ਅਸਮਾਨਿ ਦਿਚਿ ਚਰੇਤਤ
 ਪਤਾਇ। ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਲਾ ਫਿਰਾਈ। ਐਤਿਉ ਤਿਉ ਫਿਰੇ ਸਿਸਾਰਿ
 ਉਲਟਾ ਖੇਲੁ ਖਲਾਕਿ ਦਾ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਤਲੇ ਪਾਇ। ਸਿਰਿ ਤਲਵ
 ਤੰਜਮ ਦੇ ਨਿਤ ਚਲੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਹਿ। ਸਿਰਿ ਤਲਵਾਹਾ ਸਿਕਮਿ ਦਿ
 ਚਿ ਬਾਰਹਿ ਭੀਤ ਲਿਹੋਇ। ਉਮਰਿ ਹਮਾਤੀ ਪਾਇ ਨੀਨਾਨ ਕੁਸੁ ਬੁਧਗੋ

ਇਸ ਮਥਾਧਰਿਕੇ ਜਿਸੀ ਪਰਿਖਾਤ ਰਿਰਖੁ ਯੁਗੁਗਿ ਮਿਲਿ ਆਰੇਖੁ ਦਾ
 ਇਨਾਇ ਹੋਇ ਨ ਕੁੰਦੁ ਰਿ॥ ੨੬॥ ਸੁਆਲੁ ਰਕਨ ਦੀ ਕਾਜੀ॥ ਸੁਰਾ
 ਰੁਕਨੁ ਲਾਅਖੇ ਨਾਨਕਾ ਦਰਗਾਹਿ ਦੀ ਖਥਰਿ ਸੁਣਾਇ॥ ਕੇਹਰੇ ਗੁਮਹਾਇ
 ਦਾ ਜਿਥੇ ਰਹੇ ਖੁਦਾਇ॥ ਕੇਹੇ ਬੁਰਜਿ ਮਹਲਾ ਦੇ ਛਜੇ ਤੇ ਚਉਕਾ ਗਿ
 ਕੇਹੀ ਆਡਿ ਰੀਉ ਬੈਠਕਾ ਕਿਸੁ ਨਾਇ ਕੀ ਤੇਗਾ ਸਿ॥ ਕੇਹਾ ਗਾਚੁ ਨ ਜਾ
 ਕਉ ਦਿਬਣਾ ਵਣਿ ਹਗੁ॥ ਸੁਰਤਿ ਕਉ ਦਿਮਲ ਦੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਇ
 ਦੀ ਦਾਗੁ ਦਰਤੇ ਲਿਖਿ ਅਕੇ ਕੁਝੁ ਏਭੀ ਡੇਇ ਬਤਾਇ॥ ਕੇਹੜਾ ਯਾ
 ਰੁਖੁ ਦਾਇ ਦਾ ਜਿਸਨੇ ਹਾਰਿ ਨ ਪਾਇ॥ ਪਹੁਚੇ ਕੇਹੜੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਿ
 ਕੇ ਕਉ ਦੁਨਿ ਮਾਜਿ॥ ਕਉ ਦਸਰੀ ਅਤਿ ਪਾਈ ਐ ਅਲਹ ਗਰੀਬ ਨਿਥ
 ਜਿ॥ ਕੇਹੜੀ ਸੁਨਤਿ ਪਾਈ ਐ ਜਾਇ ਦੀ ਦਾਰੁ ਖੁਦਾਇ॥ ਕਉ ਦੁਗੁ
 ਲਾ ਪਹੁਚਾਇ ਦਾ ਦਰਗਾਹ ਸਚੀ ਜਾਇ॥ ਸਭਿ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਦੇ ਹਿੰਕਾ
 ਤਾ ਤੁਅਵਲਿ ਠਕੀ ਗੁ॥ ਪੀਰਾ ਅੰਦਰਿ ਪਰਿਤੁ ਮੀਰਾ ਅੰਦਰਿ ਮੀਰਾ॥ ੨੭॥
 ॥ ਜਵਾ ਬੁਨਾਨ ਕਾ ਸੁਰਾ॥ ਸੁਰਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਅਖੇ ਰੁਕਨ ਦੀ ਦਰਗਾ
 ਹਿ ਦੀ ਸੁਪਿਲੇਇ॥ ਰੰਗੁ ਅਜਾਇ ਬੁਮਹਲ ਦਾ ਹੀਰੇ ਲਾ ਲਜੜੇਇ॥
 ਸੋਤੀ ਤੇ ਯਕੁਤੀ ਆਮਣੀ ਜਾਮੁਇ ਨਾਇ॥ ਲਾਖਿ ਆਠਤਾ ਬਮਹਿ
 ਤਾ ਬਲਾਖਿ ਰੋਸ ਨਿਬਲਾਨਿ ਮਸਾਇ॥ ਰੰਗੁ ਮਹਲਾ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜਿਸ
 ਵਿਚਿ ਤਖਤਿ ਸੁਬਹਾਨੀ॥ ਬੈਠਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਲਤਾਨਾ ਸੁਲਤਾ
 ਨਾ॥ ਬਾਹੁ ਬੁਰਜਿ ਮਹਲਾ ਦੇ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਨਾਇ॥ ਪੀਜਿ ਖਵਾਸਿ
 ਹੈ ਪਹੁਚਉ ਕੀ ਦੇ ਨਿਸੰਭਾਇ॥ ਬੁਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਜਗੀ ਦੇ ਮੀਨਾ ਕਾ

ਹੀਰਾ ਸਿਆਬਣੇ ਚ ਉਕਾਠਾ ਫਜ਼ਾਵੇ ਨਿਚੈ ਦਨਿਕਾ ਠੀ ਪਥਰੁ ਪਾਰ
 ਸੁਲਾਈ ਐ ਪਾਰਿ ਜਾਤਿ ਸਿਰਿ ਥਾਗਿ ਕਾ ਮਿਧੇਂ ਨ ਲਾਂਖਿ ਲਫ਼ਾਸੀਆ
 ਹੋਇ ਗੋਈ ਕਰਨਿ ਅਰ ਦਾ ਸਿਆਲੇ ਪਨਿ ਮੇਇ ਕਥੁਰੀ ਅੰਚੈ ਏ ਬਹੁ
 ਪਰਕਾਰਿ ਰੀਰਿ ਅਜਾਇ ਬਥੈ ਠਕਾਰੇ ਮੁਸਕਿ ਅਪਾਰਿ ਨਉ ਦਰ
 ਵਾਜੇ ਕੋਟਿ ਦੇ ਦਸਵਾਂ ਮੁਰਮੁ ਹਯਾ ਹਉ ਜਿਹ ਯਾਤੀ ਪੁਰਿ ਭਰੇਤਿ ਸ
 ਵਿਚਿ ਕਉ ਲਿਅ ਚਾਇ ਗਿਰਦਿ ਮਹਲਿ ਦੇ ਕੋਟਿ ਹੋ ਬਾਦ ਨਿਕਿਰ
 ਰੇਤਿ ਸੁਆਕਿ ਰੇਕਿ ਰੇਤਿ ਤੇ ਪਚੀ ਵੜਨਿ ਨਦੇ ਵਨਿ ਕਿਸੁ ਸਤਿ ਸ
 ਮੁੰਦਰਿ ਖਾਈ ਆਨ ਦੀ ਆਲੰਤੁ ਨ ਪਾਗੁ ਕਟੀ ਰਖਵਾਲੇ ਸੁਰਮੇ ਪਿ
 ਆਏ ਤੇ ਅਸਵਾਰਿ ਇਕ ਮਹਲੁ ਦਇ ਥਾਗੀ ਅੰਸਿ ਦਸ ਕਤੀ ਸੁ
 ਲਤਾਨਿ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲਿ ਦੀ ਦਾਰਿ ਦੇ ਨਿ ਬਹੁਤੁ ਵਧਾਇ ਨਿਕਾਨਿ
 ਗੋਬੀ ਵਜਨਿ ਨਉ ਬਤਾ ਸਿਖਿ ਨਗਾਰੇ ਭੇਰਿ ਸੁਰਿ ਨਾਈ ਤੇ ਮੁਰਈ
 ਆਨਾਇ ਅਨਾਹਦਿ ਢੇਰਿ ਥਾਗਾਂ ਬੁਰਗਾਂ ਸਿਹੀ ਆਸਾਰਗੀ ਅੰਰ
 ਥਾਥਿ ਵਜਨਿ ਜਰਸਾ ਕੈ ਸੀ ਅੰਜੇ ਤੇ ਰਾਗਾ ਸਾਜਿ ਗਾਵਹਿ ਢਤੀ
 ਸੋਰਾਗਨ ਸਿਰਿ ਖਟਿ ਅਲਾਪਹਿ ਰਾਗਿ ਸਿਰਿ ਅਲਾਪਨਿ ਨਾਇ
 ਕਾਵਚੇ ਵਾਰੀ ਜਾਗਿ ਪਹਿਲੇ ਭੈਰੋ ਗਾਵਹੇ ਪੰਚਿ ਰਾਗਨਿ ਸਿਰਿ
 ਭੈਰਵੇ ਤੇ ਬਿਲਾਵਲੀ ਨਾਇ ਬੀਗਲੀ ਚੀਰਿ ਪਿਨਾਰੀ ਅਸਲੇਖ
 ਮੀਪਾਚੇ ਨਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਲਕਉ ਸੁਫੁਨਿ ਗਾਵਹੇ ਪੰਚਿ ਸਿ
 ਗਿਲੇ ਥਾਗਿ ਗੋਰੁ ਕਰੀ ਅਲਾਪਹੇ ਦੇਵਗੀ ਧਾਰੀ ਨਾਇ ਸੋ ਸੋਰਠ
 ਅੰਧਿ ਆਗੈ ਹੋ ਪਨਾਸਰੀ ਸਿਰਿ ਚਾਇ ਗਾਵੈ ਫੁਨਿ ਹਿੰਡੇ ਲੁਰਗਾ

ਪੀਚਿਰਾਗਨੀਸਾਥਿ॥ ਤੇਲੀਗੀਦੇਵਕਰੀਕਹੁਥਾਸੀਤੀਸੰਦੁਗੁਸ
 ਰਸਅਹੀਰੀਭਾਰਜਾਗਾਵਹਿਰਾਗੁਚੰਡੁਗੁਗਾਵਹਿਦੀਪਕੁਰਾਗੁਭੁ
 ਨਿਪਚੋਰਾਗਨੀਸਾਥਿ॥ ਕਾਢੇਲੀਪਵਸੰਜਗੀਟੋਡੀਗਾਵਹਅਲਾ
 ਪਿਕਾਸੇਦੀਅਰੁਗੁਜਗੀਸਿਗੀਦੀਪਕਕੇਲਾਇ॥ ਗਾਵਨਿਉਚੀ
 ਸੁਰਲੀਏਥੈਰਾਸੁਢੇਖੁਦਾਇ॥ ਪੰਚਮੁਗਾਵੈਸਿਰੀਰਾਗੁਪੰਚ
 ਰਾਗਨੀਕੋਇ॥ ਥੈਰਾੜੀਕਰਨਾਟਕੀਗਉੜੀਆਸਾਥੋਇ॥ ਪੰਚ
 ਮੁਗਾਵੈਸਿਪਦੀਸਿਰੀਰਾਗੁਕੀਨਾਰਿ॥ ਵਾਰੀਅਪੋਆਪਣੀਗਾ
 ਵਹਿਰਾਗੁਚਿਚਾਗਿ॥ ਮੇਘਰਾਗੁਖਸਟਮੁਕਹੇਨਾਨਿਰਾਗਨੀਪੰਚਿ
 ॥ ਸੋਗਠਿਗਉੜੀਮਲਾਰਿਪੁਨਿਆਸਾਵਰੀਸੁਸੰਚਿ॥ ਉਚੀਸੁ
 ਰਿਸੁਰਵਕਰੇਗਾਵੈਰਾਗੁਉਚਾਗਿ॥ ਮੇਘਰਾਗੁਸੰਗਿਪੰਚਯੈਪੈ
 ਗੁਨੀਥੀਚਾਗੁਤੀਸਰਾਗੁਨੀਗਾਵੈਰੇਗਾਵਹਿਖਟੋਹੀਰਾਗੁਜੋਜਾ
 ਗੋਸੰਈਸੁਣੇਜਾਗਨੀਤਿਸਦੇਭਾਗਿ॥ ਰਾਗਾਵਿਚਿਕਈਰਾਗੁਹੋਕ
 ਛਹਿਸੁਘਰਿਥਨਾਇ॥ ਤੀਸਰਾਗਨੀਖਟੋਗਾਗਿਸਦਾਸਰਥਦਾਅ
 ਇ॥ ਗਾਵਹਿਤਾਇਮਿਲਾਇਕੈਸਮੇਸਮੇਕਾਰਿਰਾਗਾਸਾਜਿਥਾਜਿ
 ਸਭਿਸੰਗਿਵਜਹਿਤੋਵਹਿਅਨਾਡਦਿਨਾਇ॥ ਉਪਰਿਖਾਸੇਮਹ
 ਇਕੇਦੇਵੈਥਾਂਗਿਖੁਦਾਇ॥ ਸੁਤੇਥਾਂਗਿਨਸੁਣਿਸਕਨਿਰਹਿਆ
 ਖੁਦਾਇਜਗਾਇ॥ ਸੁਤੀਪਈਨੀਕਾਗਿਸਭਿਸੁਣੇਨਥਾਂਗਾਕੋ
 ਇ॥ ਜੋਜਾਗੋਸੰਈਸੁਣੇਸੰਈਸੰਈਸੋਇ॥ ਗਹਿਖੁਦਾਇਭੀੜਾਵ
 ਲਾਵਲਾਹੁਦਸਵੈਭਾਇ॥ ਹਾਥੀਜਾਇਨਸਕਨੀਹਉਮੈਰਖੈਅੜਾ

ਇਸੁਰਤਿਗੰਗਿ ਮਹਾਇਦੀ ਮਨਿ ਪਰਿਭਾਖਤੁ ਲਾਇ ॥ ਦਰਿਦੇਉਪ
 ਰਿਇਖਿਅਾਇ ਕੋ ਪਾਕੁ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਈਰਸੁਇਏ ਯਾਰ
 ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸਦੀ ਯਾਰੀ ਧੁਰਿ ਚੜ੍ਹੇ ਪਤਾ ਜਾਣੁ ਹੁਸੀਇ ॥ ਆ
 ਵਨਿ ਜਾਨਿ ਫੁਰਮਾਇ ਲੈ ਕਈਇ ਜਾਰੇ ਚਾਇ ॥ ਕੋਤੋਲਾਖਿ ਮੁਰੀਦ
 ਕਰਿਤਉ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥ ਰਹੀ ਆਸੇ ਓਰੇਉ ਮਤੀ ਨਾਨਕੀ
 ਰਸੁਇ ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਰਾਹੁ ਨ ਪਾਇ ਨੀ ਮਣੀ ਗਯਾਨੇ ਭੂਇ ॥ ਸਚ ਸਰੀ
 ਅਤਿ ਬੰਦਗੀ ਸਚੀ ਸੁਨਤਿ ਏਹਿ ॥ ਸਚ ਦੀ ਦਾਰੁ ਖੁਦਾਇ ਦਾਸੁ
 ਨਿਮਾਨਿ ਕਰੇਇ ॥ ਸਚਿ ਬਰਾ ਬਰਿਨ ਯਾਰਿ ਕੋ ਜੋ ਦੇਵੈ ਖੁਦਾਇ
 ਮਿਲਾਇ ॥ ਚੰਦ੍ਰਮੁਸਲ ਮਾਨਿ ਦਾਦਾ ਦੇਇਉ ਠਾਇ ॥ ਨਨਕ ਦੇ
 ਖੇਇ ਕਰਾਇ ॥ ਤਰਿਗਲਾ ਸੈਤਾਨਿ ॥ ਅਮਲਾਉ ਤੇ ਨਿਬੜੇ ਸਾਬ
 ਤੁਰਖਿ ਏਨੀ ਮਾਨਿ ॥ ਕਦਾ ਜਾਇ ਤਨੀ ਨਸੀਹਤਿ ਸੁਰਾ ਕਲਾ ਮਕਾਜੀ
 ਰੁਕਨ ਦੀ ਨਾਇਹੋ ਏਨੀ ॥ ਤਾਹੋਰੁ ਜੋਹਾ ਜੀਥੇ ਅਵਰਿਦੇ ਸੋਕੇ ॥ ਨਏ
 ਮੁਲਾਹਾ ਜੀ ਜਿਨੇ ਨਸੀਹਤਿ ਨਾਮੇ ਕਾ ਮਗ ਜੁਨ ਪਾਇ ਆਥਾ ॥ ਤਿ
 ਨਾਕਹਿ ਆਜੇ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਮਲੁ ਮੁਨਹੋਇਆ ॥ ਤਾਂਉਇ ਬੋਲੈ ॥
 ਸੁਆਲੁ ਹਾਜੀ ਆਤਥਾ ਮਉਲਾਨਿਆ ॥ ਜੁਗਾ ॥ ਹਾਜੀਆ
 ਖਨਿ ਨਾਨਕਾ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਸਚੁ ਜਦਾ ਬੁ ॥ ਚੰਦ੍ਰਮੁਸਲ ਨਿਦਿ ਚਿਅਤ
 ਸੀ ਸਹਦੇ ਬਹੁਤੁ ਅਜਾ ਬੁ ॥ ਵਡਾ ਦੇਵ ਖੁਅਤ ਸੀਨੇ ਤੇ ਜਾਇਨ
 ਕੋਇ ॥ ਚੰਦ੍ਰਮੁਸਲ ਦੇ ਤਿਸੁ ਦਿਚਿ ਦੇਵ ਖਿਪਤੁ ਤੇਜੇਇ ॥ ਉਮਰਿ
 ਪਾਕਿ ਮਹਮਦੀ ਮਿਲੇ ਸੁਖਾ ਕੁਸਾਬੀ ॥ ਕਿਆ ਮਤਿ ਠਹਿਰਿਉਠਾ

ਇਸੀ ਕਾਜੀ ਮਹਮਦੁਆਪਾ ਨੇ ਕੀ ਬਦੀ ਕਸੀ ਸਜੇ ਓਰੇ ਪੁਰ
 ਸਿਨਹੋਇਆ ਕਿਆ ਮਤਿ ਹੋਇ ਹਿਸਾਬੁ ਸਭੁ ਮਸਲਾ ਮਾਨਿ ਜੁਕੋ
 ਇਹ ਜਿਸ ਦਾ ਜੁਸਾਤਿ ਸਕੁ ਭੁਟਾ ਮਿਲੇ ਨਹੈ ਗੁਰੇ ਜਾਕਿ ਆਮਤਿ
 ਰੇ ਹਰੇ ਪਉ ਸਨਿ ਵਡੇ ਸੋ ਗਿਆ ਇਸਰਾ ਫਿਲਾ ਫਰੇ ਸਤਾ ਜਾਇ ਟੂ
 ਕੇ ਸੀ ਕਰਨਾਇਆ ਉਠ ਸਨਿ ਸਭੇ ਉਮਤੀ ਜੋ ਪਾਕੁ ਸਿਗਿਸਮਾ
 ਇਆਪਿ ਮਹਮਦੁ ਮੁਸਤਫਾ ਮੀ ਜਾ ਕਰੇ ਹਿਸਾਬਾ ਨੇ ਕੀ ਬਦੀ
 ਬੀਚਾਰਿ ਕੈ ਰੇ ਸੀ ਅਜਾਬ ਸਦਾ ਬਾਕਲ ਮਾਜਿਨਾ ਪਛਾਣਿ
 ਆਸਹ ਨਿਨ ਵਡੇ ਤਾਇਆ ਇਹਿ ਆਦਿ ਚਿਕੁਰਨੀ ਦੇ ਕਹੇ ਰਸੁ ਬੁ
 ਖਦਾਇ ॥੨੬॥ ਜਦਾ ਬੁਨਾਨ ਕਸਾਹ ॥ ਸੁਗਾ ॥ ਨਾਨਕੁਆ
 ਖੋਹੀ ਜੀਆ ਸੁਣੀ ਸੈ ਸਾਚਿ ਸੁਆਇਆ ਹਿੰਦੁ ਜਲਾ ਦੇਇ ਕਦਾ
 ਰਿਤੁਰ ਕਾ ਵਡੇ ਜੀ ਜਾਇਆ ਮਟੀ ਮੁਸਲਾ ਮਾਨੀ ਦੀ ਜਮੇ ਹੋਇ ਨ
 ਥਾਤਿ ॥ ਜਲਾਨਿ ਨ ਥਾਤੀ ਤੇ ਜਮਾਦਿ ਚਿਅਾਤ ਸਿਸਹ ਨਿਕਿਸਾ
 ਜਿਆ ਜਲਿ ਬਇਕੋ ਲੇ ਹੋਇ ਕੈ ਫਿਰਿ ਮਿਲਾਨਿ ਸਿਖਾ ਕੁਨਾਇਆ ਕਿਥੇ
 ਮਹੰਮਦੁ ਮੁਸਤਫਾ ਮੀ ਜਾ ਕਰੇ ਸਿਰਾਇਆ ਕਿਆ ਮਤਿ ਚਸਮੀ ਦੇ
 ਕੀ ਲੈਲੀ ਦਰਿ ਇਸੇ ਜਹਾਨੀ ਹਿੰਦੁ ਮੁਸਲਾ ਮਾਨੀ ਦੁਇ ਜਲਾਨੀ ਇ
 ਕਠੇ ਅੰਨੀਆ ਮਹੰਮਦੁ ਮਹੰਮਦੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਮਹੰਮਦੁ ਪਰਿਘਰਿ ਹੋ
 ਇਆ ਇਕੁ ਮਹੰਮਦੁ ਮੁਸਤਫਾ ਕਈ ਮਹੰਮਦੁ ਲੋਇਆ ਪੜਦਾ ਕੁ
 ਰਾਗਿ ਕੈ ਗਥਿਆ ਸਚੁ ਛਪਾਇਆ ਓੜਕੁ ਸਚੁ ਸਲਾਮਤੀ ਰੇ
 ਸੀ ਭੁਤੁ ਉਠਾਇਆ ਇਕੋ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ਇਕੋ ਜਾਣੈ ਸੋਇਆ ਆ

ਮਦਿਰਠਤਿ ਨਗਹਿ ਸਕੈ ਰਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਭਾਵੈ ਆਪਿ ਖੁਦਾ
 ਇਜਥਾਇਕ ਤੇ ਕਰੇ ਅਨੇਕਾ ਠੇਰਿ ਅਨੇਕੋਇ ਕੁਕਰੇ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਥਿ
 ਥੇਕੁ ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਮਰਗਿ ਨ ਸੀਥੈ ਕੋ ਆਮਤਿ ਤਿਸ ਦੇ ਭਾਇ ॥ ਇ
 ਸਰਾਫੀਲ ਠੇਰੇ ਸਤਾ ਜਾਇ ਫੂਕੇ ਸੀਕਰਨਾਇ ॥ ਉਡੇ ਜੁਸਾਤਿ ਸ
 ਦਾਜਿਸ ਦੇ ਮਰਗਿ ਨ ਸੀਥੈ ॥ ਇਕ ਦੂਜੁ ਸੇ ਅਥੀ ਖਹੈ ਨਿਨਾਨਕੁ ਕ
 ਤੇਰਸੀ ਚਾਆਪੇ ਇਕੁ ਖੁਦਾਇ ਤੈ ਕਈ ਸਹਮਾਇ ਲੇਇ ॥ ਵਾਰੀਆ
 ਪੇ ਆਪਣੀ ਉਠੀ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥ ਕੁੜਾ ਝਗੜਾ ਹਾਜੀਯੋ ਮਨਿ ਤੇਰਖ
 ਤੁਨ ਮੁਲਿ ॥ ਇਕੋ ਪਾਕਿ ਖੁਦਾਇ ਤੈ ਹੋਰਿ ਕੇ ਤੇ ਨ ਥੀਰ ਸੁਲਿ ॥ ਚਿ
 ਕੁਕੁ ਡਿਠਾ ਹਾਜੀ ਆਰੇ ਸਭਿ ਮੁਰਛਾਇ ॥ ਤੁਜਾਤਿ ਹਾਜਤਿ ਸੁਰੇ
 ਦੀ ਸਕਨਿ ਨ ਮੁਖ ਹ ਅਲਾਇ ॥ ਸਰਾਸਰੀ ਅਤਿ ਸੋਧਿ ਕੈ ਸਚੁ ਸ
 ਰੀ ਅਤਿ ਕੀਨਾ ॥ ਪਕੜੁ ਰਾਹੁ ਤਰੀ ਕੁ ਤੇ ਕਰਿ ਕੇ ਸਾਬਤੁ ਦੀਨਾ ॥
 ਪਾਵੁ ਰਾਹੁ ਹਕੀਕਤੇ ਹਕੁ ਹਲਾ ਏਗੁ ਆਹਿ ॥ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣਹੁ ਮਾ
 ਰਠਤਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਹਜੀ ਆਸਾ ਬਤਿ ਚਾ
 ਰਿਈ ਮਾਨਿ ॥ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣੇ ਮਾਰਠਤਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਛਾਨਿ ॥ ਦੂਜਾ
 ਨ ਜਾਰਿ ਨ ਆਵਈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਹਜੀ ਆ
 ਚਾਰਿ ਕਤੇ ਬਰਗੁ ਆਹਿ ॥ ਬਹਿਸਤਾਂ ਬਹਿਸਤਾਂ ਕਿਆ ਕਹੈ ਦੇ
 ਜਾਖਿ ਦੇਹੋਇ ਖਾਇ ॥ ਜਲ ਦੇ ਰਿਸਾਨਿ ਭੋਵੇ ਕੁਕਿ ਪੁਕਾਰਨਿ
 ਹਾਇ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਹੋ ਜਮਾਂ ਕਹੈ ਨ ਬਾਤੀ ਜਿਸੁ ॥ ਅੰਦਰੋ ਬਾ
 ਹੋ ਆਤਮੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਨਿ ਕਿਸੁ ॥ ਅੰਦਰੋ ਬਾਹਰੋ ਆਤ

ਸੀਭੇਤੁਨੂੰ ਕੋਇ ਨਾਨਕੁ ਆਖੇ ਹਜੀਆ ਜਲ ਦੇ ਭਿਸਨਿ ਦੇਇ
 ॥ ਬਹਿਸਤਾ ਭਿਸਨਿ ਜਲ ਦੀ ਆਹ ਵੀ ਐ ਦੇ ਜਖਿਨਾ ਲਾਇ
 ਦੂਸਰਾ ਸਮਾਨਿ ਕਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੇ ਹਾਇ ਦੁਨੀਆ ਦੁਜਖਿ ਆਤ
 ਸੀਸਭਿਘਤੇ ਦੀ ਨ ਜਲਾਇ ਪੋਟਿ ਨ ਪਵਨਿ ਰੋਟੀ ਆਵਿ ਸਾਰਿ
 ਜਾਇ ਖੁਦਾਇ ਜੇਤੇ ਠਿਰ ਕੇ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਖਾਣੇ ਨਾਇ ਪੈਵੀਦਿ
 ॥ ਇਕੋ ਠਿਰ ਕਾਰ ਖੁਦਾ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਬਹੁ ਤੈ ਥੀਦਾ ਆਬੀਖਾ
 ਕੀ ਆਤ ਸੀਬਾ ਦੀ ਚਉ ਥਾਨਾ ਲਾ ਚਾਰੇ ਜਲ ਦੇ ਭਿਸਨੀ ਕਿਸ
 ਨੇ ਆਖਾਨਿ ਹਾਇ ਜਲ ਨਿਸਿਰੁ ਹਿਨਿ ਮਾਨ ਕੇ ਵਡਿ ਆਤ ਸਿਕੇ
 ਸਿਰੀ ॥ ਭਿਸਨਿ ਦੇ ਜਖਿ ਬਹਿਸਤਿ ਵਿਚਿ ਜਲ ਦੇ ਬਲ ਦੇ ਨੀਗੇ
 ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਆਏ ਹਜੀਆਂ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਹਜੀਆ ਖਨਿ ਨਨਕਾ
 ਕਹੇ ਮਜੀ ਟਕਲਾ ਮਿਰਬੇਰੁ ਹਿ ਆਮਾਨਤੀ ਖਾਣਾ ਕਿ ਵਿਚਿ ਆ
 ਸਮਾਨੀ ॥ ਜੁਸੇਰ ਬੇਖਾ ਕਿ ਵਿਚਿ ਰੋਜੁ ਕਿ ਆਮਾਤਿ ਹਦਿ ॥ ਕਿ ਆ
 ਮਾਤਿ ਠੇਰਿ ਉਠਾਈ ਆਨਿ ਪੁਛੀ ਐ ਨੇਕ ਅਰੁ ਥਾਇ ॥ ਮੁਸਲ
 ਮਾਨਿ ਮੁਸਲਾ ਸੀ ਪੁਛੇ ਰਸੁਲ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕਾਠਰਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੇ
 ਸੀਰਾਹਿ ਸੈਤਾਨੀ ਪਾਇ ॥ ਜਲ ਸਨਿ ਦੇ ਜਖਿ ਹਵੀ ਐ ਕੋਇ ਨ
 ਸੁਣੇ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਅਸਰਾਈ ਲਠਰੇ ਸਤਾ ਕਰ ਸੀ ਅੰਤਿ ਖੁਆ
 ਰਿ ॥ ੩੧ ॥ ਜਵਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ॥ ਨਾਨਕੁ
 ਆਖੇ ਹਜੀਆਂ ਸੁਣਹੁ ਹਕੀਕਤਿ ਪਾਕੀ ॥ ਅਰਬਨਾ ਸਾਰਿ ਮੇਲਿ
 ਕਰਿ ਨਾਉ ਪਗਾਇ ਆਖਾ ਕਿ ॥ ਰੂਹਿ ਸਮਾਣੇ ਖਾਕਿ ਵਿਚਿ ਖਲ

ਕਿ ਕੀ ਏ ਬਨਾਇ। ਏ ਏ ਆਥਿ ਉਠਾਈ ਅਨਿਗੁਨ ਗੁਨੁ ਅਉਰ
 ਗਿਲਾਖਿ ਚਉਰਾਸੀ ਮੇਦਨੀ ਹੋਈ ਬੀਜੁ ਜਹਾਨੀ। ਕਾਨਿ ਨ ਬਾ
 ਤਿ ਹੈ ਵਾਨਿ ਤੈ ਚਉਥਾ ਹੋਇ ਨਸਾਨੀ। ਉਪਜਾਨਿ ਚਾਰ ਕਾਨਿ ਤੇ ਠਿ
 ਰਿ ਚਾਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ। ਨਾ ਕੋ ਏ ਹਿ ਸਾਥ ਕਉ ਲੈਣੇ ਹਾਰੁ ਭਿਨਾਹਿ।
 ਜੀਵਾਂਦਿ ਆਹੋਇ ਨਿਥੈ ਤੇ ਕੀ ਬਦੀ ਹਿ ਸਾਥਿ। ਸੋਇ ਅਕੋ
 ਇਨ ਪੁਛੁ ਸੀਗਏ ਸਦਾ ਬਿਅਜਾਇ। ਨੇਕੀ ਬਦੀ ਹਿ ਸਾਥਿ
 ਭਿਕਿ ਆਮਤਿ ਹੀ ਦਿਨ ਹੋਇ। ਓਰੇ ਪਰੇ ਨ ਪੁਛੀ ਅਨਿਥਾ ਕਿ
 ਸਮਾਣੇ ਸੋਇ। ਇਕ ਸੋਇ ਕਸੇ ਤੁਖ ਮੁਦਿ ਚਿਜਿ ਮੀਤੇ ਅਸਮਾ
 ਨੀ। ਅੰਦਰਿ ਥਾਹਰਿ ਇਕੁ ਹੋਨਾ ਨ ਕਸਾ ਚੀਜਾਨੀ। ਅਰਥਨਾ ਸ
 ਰਿਮਿਲਿ ਚਾਰਿ ਪੰਜਵਾਂ ਪੈ ਫੁਲ ਅਕਾਸ਼ੁ। ਤਿਸ ਤੇ ਭਇਆ ਅਵਾ
 ਜੜਾਨਾ ਉਪਗਾਇਆ ਸਾਂਸੁ। ਗੁਨ ਗੁਨਿ ਰਿਗ ਤੇ ਜੀਆ ਜੀਤਿਅ
 ਪਾਗਿ। ਸਭਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ਸੀ। ਕਿ ਆਮਤਿ ਏਹ ਅਸਾਰਿ।
 ਏ ਜਾਖਿ ਥਾਹਿ ਸਤਿ ਵਖਾਣੀ। ਐਏ ਵੈਏ ਸੇ ਜਹਾਨਿ। ਇਕ ਚ
 ਵਿਜੁਲ ਏ ਪਾਲਕੀ। ਇਕ ਪੈਰਿ ਪਿਆਏ ਜਾਨੀ। ਇਕ ਨਗਈ
 ਜੀਗੀਆ ਥਾਧੇ ਕਰਨਿ ਸਲਾਮਿ। ਮਿਲਾਨਿ ਸਜਾਈ ਬੀਦਿ
 ਚਿਸੁਣੇ ਨਕੋ। ਇਕ ਲਾਮਿ। ਰਾਮ ਰਸੁਲਾ ਥਾਹੁ ਕਹੇ ਤੇ ਬਕਰੇ
 ਹੀ ਯਾਇ। ਜਾਮਨੁ ਕੋਇ ਨ ਬੁਰਦਾ ਮਾਗਨਿ। ਏ ਅਜਾਬੁ। ਚੋਰ
 ਉਚਕੇ ਲਾਲ ਚੀਹਿੰ ਫੁਮੁਸਲਾ ਮਾਨੀ। ਕੀਤਿਅ ਥਾਹੁ ਤੁਗੁਨਾ
 ਹੜੇ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੇ ਸੈਤਾਨੀ। ਹਿੰ ਫੁਮੁਸਲਾ ਮਾਨ ਦਾਹਿ ਅਸੁਦਾ

ਵਾਝੁਗਿਪਕੜਿਅਗਹਿਗੁਨਾਹਿਏਕੁਕੈਖੜਾਹਜੁਗਿਕਰਦੇ
 ਹਕੀਮੁਕਸੁਬਹੁਮਾਰਹੁਗਰਦਾਨਿਜਾਇ। ਚੋਰੀਯਾਰੀਜੋਕਕਨੀ
 ਦੇਹੋਤਿਨਾਸਜਾਇ। ਸਚਿਆਕੋਇਨਪੁਛਸੀਜੋਰਤੇਸਚਿਨਾ
 ਇ। ਜਿਨਕੁੜਕਸਾਇਆਤਿਨਾਵਡੇਜੋਜਾਇ। ਜਿਨਾਥਪੀ
 ਆਪੰਡਾਪਪਈਆਂਸੀਸਓਠਾਏਭਾਗਿ। ਡਿਸਨਿਦਿਚਿਜਹਾਨਿ
 ਦੇਹੋਦੇਸੇਈਖੁਆਗਿ। ਅਗੇਈਗਲਿਕੋਡੇਠੀਇਥੇਹੀਹੋਇ
 ॥ ਨਿਥੇਤੁਆਖੀਡਿਸੇਸੋਕਹੀਐਪੜਿਮੁਲਾਬਹੁਤਨਏੜਾ।
 ਨਾਨਕਣਗੜੁਚੁਕਾਇਆਨੀਦਗਿਇਸੇਜਾਹਾਂਨਿ। ਏਸਿਹਿਸੇ
 ਇਸਦੁਨੀਦਿਚਿਸਤਰਿਕਿਆਮਤਿਜਾਨਿ। ਸੁਤਿਆਸੋਇਆ
 ਜੋਡਿਸੇਸੋਈਕੀਚੇਥਾਤਿ। ਸੋਆਸੁਤਾਸੁਨੂਹੈਜੈਸੀਡਿਸੇਖਾ
 ਕਿਆਮੁਲਾਢੋਡਿਤਕਥਰੀਗਹਿਮਾਰਠਤਿਚਲਾਥਹਿਸਤਾ
 ਏਜਖਿਦੁਨੀਦਿਚਿਅਗੇਭੀਕਿਯੁਗਲਿ। ਦੁਖਸੁਖਭੋਗੇਦੁ
 ਨੀਦਿਚਿਏਜਖਿਥਹਿਸਤਿਕਯਾਇ। ਕੋਇਨਸਕੋਤਿਨਾਕੁ
 ਭੁਖਾਕਨੋਢਗਾਇ। ਸੁਖੀਏਰਹਿਏਸੁਖਾਦਿਚਿਥਹਿਸਤਿ
 ਤਿਨਾੜੇਭਾਇ। ਭੁਖੇਦੁਖੀਪੁਕਾਰਏਕਰਦੇਹਾਇਕਯਾਇ। ਨਾ
 ਨਕੁਆਖੇਹਾਜੀਆਸੁਣੀਐਸਚੁਕਥਾਮਾ। ਜਿਤਨੀਖਾਕਿਜਿ
 ਸੀਨਪਰਿਸਭਾਮੁਸਲਮਾਨੀ। ਖਾਕੋਹੋਨਿਭੁਹਾਨੀਏਕਾਨੀਹੈ
 ਵਨਿਨਥਾਤਿ। ਲਖਿਚਉਗਸੀਸੇਦਨੀਸਭਾਪੈਦਾਇਸਖਾਕਿ।
 ਖਾਕਹੁਉਪਜਹਿਹਿੰਦੁਆਕਾਠਰਿਤੇਮੁਲਹਾਇ। ਏੀਸਾਈਐਮੁ

ਸਾਈਆਥੁਤੁਜਾਤੁਟਾਂਗਇਆਗੁਮੀਜੰਗੀਇਰਮਨੀਹਥਾਈਤੇ
 ਕਿਥਾਮਾਕਿ।ਈਰਾਂਨੀਤੁਰਾਨੀਆਸਭਣਾਇਕਾਖਾਂਕਿ।ਫਿਰਕੇਲ
 ਖਿਚਰਿਰਾਸੀਆਂਗਣੀਨਜਾਹੀਜਾਤਿ।ਖਕੁਹੀਤੇਉਪ੍ਰਜੇਏਫਿਰ
 ਤੇਏਅਖਰਿਖਾਕਿ।ਫਿਰਕੇਲਖਿਚਉਰਸੀਆਸਭਿਖਕੁਏਬੀ
 ਆਜੀਅਵੇਗੀਜੀਆਏਕੁਰਦਤਿਕਰਤੇਕੀਆਜੇਤੇਖਕੀਰੂਹਿ
 ਤੇਨਿਜਲਿਥਲਿਹੋਏਖਾਕਿ।ਸਦਹੁਮਹੰਮਦੁਮੁਸਤਫਰੂਹਾਰੇ
 ਸਫਤਿ।ਜਲਏਰੂਹਿਪੁਕਾਰਏਜੋਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨੀ।ਸੜਏਵਿ
 ਚਿਪਿਜਾਦਿਆਏਖਸਭੁਜਹਨੁ।ਕਿਆਮਤਿਰੁਈਰੂਹਨੀਆਜੀ
 ਦਿਆਕਿਆਪਰਵਾਹੀ।ਜੀਏਖੁਸੀਆਮਾਣਏਮਰਏਕਰਨਿਕਰ
 ਇ।ਰਾਮਰਸੁਲਨਭੇਖਨੀਰੂਹਾਏਨਿਫਰਾਇ।ਏਹਿਵਿਚਾਰੇਕਿਆ
 ਕਰਨਿਅਗੇਭਏਫਨਾਇ।ਡਿਸੇਨਾਹੀਮੁਸਤਫਾਨਹੋਜੇਖਬਰੀ
 ਆਇ।ਚਾਰੇਯਾਰਿਨਾਡਿਸਨੀਉਮਤਿਏਨਿਫਰਾਇ।ਕੁੜੀਬਜੀ
 ਉਮਤੀਵੇਖਿਨਭੁਲੇਮੁਲੀ।ਦੁਨੀਵੇਲੇਵਕਾਰੇਨਕਲਾਮਾਪੜਨਿ
 ਰਸੁਲੀ।ਕਲਾਮੇਇਕੁਪੁਕਾਰਿਆਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ।ਦੂਜੀਕੁਦ
 ਗਤਿਏਖਿਕਰਿਉਮਤਿਡਿਤਰੋਇ।ਕਹਾਸੁਰਾਜਾਰਾਮੁਹੰਕਹਾਸੁ
 ਕਾਨਿਗੁਆਇ।ਕਤਾਤਿਨਾਦੀਆਉਮਤੀਜਲਿਥਲਿਬੀਅਰ
 ਵਾਇ।ਕਹਾਮਹੰਮਦੁਮੁਸਤਫਾਕਹਾਸਿਚਾਰੇਯਾਰਿ।ਚਉਦਾਕ
 ਹਾਖਨਵਾਦੜੇਇਮਾਮਿਸਹਾਬਿਸਫਾਰਿ।ਕਹਾਸਿਸੇਖਮਸਾਇ
 ਕਾਗਉਸਿਕੁਤਬਿਵਡਿਪੀਗਿ।ਗਹਿਅਨਜੁਸਾਤਿਨਾਦਾਮੋਏ

ਤੋਏ ਜਹੀਗਿ ਨਾਂਉ ਨਿਸਾਨਿ ਰਹਿ ਗਈ ਅਖਰਿ ਏਹ ਭੀ ਬਾਇਆ
 ਅਖਰਿ ਨਾਂਉ ਭੀ ਜਾਇ ਸੀ ਕਿ ਸਨੁ ਰਹੀ ਯਾਇਆ ਅਪਰਿ ਰਲਸ
 ਨਿਖਾ ਕਿ ਨਾਲਿ ਜਾਇ ਬਲਿ ਤੋਸਾਨਿ ਸੁਆਹਿ ਨਾਨਕ ਬਾਜੀ ਕੁੜ
 ਦੀ ਤੋਸੀ ਅੰਤਿ ਫਨਾਇਆ ਵਾਰੀ ਅਪੋ ਅਪਣੀ ਸੀਰਿ ਮਲਕਿ ਸੁ
 ਲਤਾਨਿ ਪੀਰਿ ਪੈਕ ਬਰਿ ਅਓਈ ਏਹ ਏਹ ਵਜਾਇ ਨੀਸਾਨਿ
 ੩੨॥ ਸੁਆਹੁ ਹਜੀਆ॥ ਸੁਰਾ॥ ਅਖਨਿ ਹਜੀ ਨਾਨਕਾਇ
 ਖਿਆਦਿ ਚਿਕੁਰਾਨਿ ਫੇਰਿ ਤਵ ਲਾਇ ਨਾਥੀ ਏਹੋ ਏਹੋ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨਿ ਕਾਇ ਮਹੋਇ ਕਿਆ ਮਤੀ ਸਾਬਤੁ ਗਖਿਈ ਮਾਨਿ
 ਰਹਸ ਨਿਰੁਹਿ ਅਮਾਨਤੀ ਵਰਿ ਨਾ ਆਵਨਿ ਜਾਨਿ ਕਾਫਰਿ ਜਲ
 ਦੇ ਆਤਸੀ ਬਹੁਤੇ ਲਹਨਿ ਅਜਾਬੁ ਕੁਕਨਿ ਪਏ ਮਸਾਇਦਿ
 ਚਿਆਤ ਸਿਲਏ ਹਿਸਾਬੀ ਬਾਬੁ ਮਹੰ ਮਾਇ ਮੁਸਤਫਾ ਕੋਇ
 ਨਲਏ ਛਰਾਇ ਜਿਨਾ ਕਲਾਮਾ ਆਖਿਆ ਵਗਦਾ ਬਹਿਸਤੀ
 ਜਾਇ ਪੁਰਾਪਰੀ ਆਬਹਿਸਤਿ ਦਿਚਿ ਤੋਈ ਅੰਤਿ ਨਾਨਸੀਬ
 ॥ ਰਾਹੁ ਸੈਤਾਨੀ ਕੁਠਰ ਦਾਕੀਤਾ ਜਿਨਾ ਪਈਦਾ ॥ ੩੩॥ ਜਦਾ ਬੁਨ
 ਨਕਸਾਹ ॥ ਸੁਰਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੇ ਹਜੀ ਆਲਿਖਿਆਦਿ
 ਚਿਕਿਤਾਬੀ ਜੋਹੋਈ ਅਰਬ ਨਾਸਰੇ ਲਹਸੀ ਸਭਿ ਅਜਾਬਿ
 ॥ ਨਾਕੋ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਤੋ ਕਾਇ ਮੁਕਿ ਉਕਰਿ ਤੋਇ ਕਾਇ ਮੁਰ
 ਤੇ ਨਪੈਕ ਬਰਾਲਖਿ ਸਦਾ ਸੋਇ ਸਦਾਲਖਿ ਪੈਕ ਬਰਾਕਿ
 ਬੇਤਿ ਨਾਮਕਾਮਿ ਉਮਤਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐਜਾਇ ਬਲਿਬੀਏ

ਮਸਾਨੀ ਕੇਤੜਿਆ ਅਵਤਾਰਿ ਲਾਖਿ ਜਾਇ ਬਾਇ ਹੋਏ ਖਾਕਿ॥
 ਸਣੇ ਉਤਾਰਿ ਪੈ ਕੇ ਬਰਾਂਠਿ ਰਿਜਮੇ ਹੋਇ ਨ ਬਾਤਿ॥ ਬਲਾਨਿ ਨ
 ਬਾਤੀ ਹੋ ਜਮਾਂ ਜਾਇ ਬਾਇ ਹੋਇ ਅੰਗਰਿ॥ ਕਿਥੇ ਮਹੰਮਦੁ ਮੁਸ
 ਤਫਾ ਲਹੇ ਉਮਤਿ ਦੀਸਾਰਿ॥ ਲਾਖਿ ਮਹੰਮਦੁ ਮੁਸਤਫਾ ਉਮ
 ਤਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗੁ॥ ਕਾਫੂ ਸੇਤੀ ਮਿਲਿ ਗਏ ਲਹਿ ਨਿਨ ਅਪਨੀ ਸਾ
 ਗਿ॥ ਜਿਤਨੀ ਡਿਸੇ ਧਰਤਰੀ ਸਭਾ ਭਈ ਮਸਾਨੀ॥ ਪਹਿਲਾ ਵੇਜੁ ਮੁ
 ਸਿ ਕਮੁ ਹੋਰ ਹਨੁ ਦੇਈ ਮਾਨੁ॥ ਲਾਲਾ ਚਿਦਨੀਲ ਪੋਟਿ ਆਕਾ
 ਇ ਮੁੜੇ ਆਨ ਕੋਇ॥ ਕਾਇਮੁ ਇਕੁ ਖੁਦਾਇ ਹੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਹੋਇ॥
 ਹਰਦੇਹੁ ਹਿਅਮਾਨ ਤੀਲਾਖਿ ਚਉਰਾਸੀ ਮਾਹਿ॥ ਲਾਖਿ ਚਉਰਾਸੀ
 ਮੇਵਨੀ ਘਟੇ ਨ ਬਢੇ ਓਤਾਹਿ॥ ਏਹੇ ਕਾਇਮੁ ਦੁਨੀਵਿ ਚਿਹਰੁ ਨ
 ਕਾਇਮੁ ਕੋਇ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਧਰਾਇ ਆਰਹਿ ਆਨ ਕਾਇਮੁ ਸੋਇ॥
 ਥਧਾ ਜੁਸ ਜੇ ਖੁਲੇ ਠੇਰੇ ਚਉਰਾਸੀ ਅੰਗਿ॥ ਮੁਲਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣਿ ਨਾ
 ਬੁਝਹਿ ਬੁਝਨਿ ਫਕਰਿ ਨਿਹੰਗਿ॥ ੩੪॥ ਸੁਆਲੁ ਹਾਜੀਆ॥
 ਸੁਰਾ॥ ਹਾਜੀਆ ਖਨਿ ਨਾਨਕਾਸ ਚੀਖ ਬਰਿਸੁਣਾਇ॥ ਕਿਥੁ ਅੰ
 ਨਿਰੁਪੰਨੀ ਏਠਿ ਰਿਕਿ ਥੇਜਾਇ ਸਮਾਇ॥ ਮੂਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਨਾਕਫੂ
 ਕਿਸੁ ਬਣਾਇ ਆਖੇਲਾ॥ ਕਿਸੁ ਜਗਾਇ ਆਨੁ ਰਿਨੋ ਕਿਸੁ ਮਿ
 ਲਾਇ ਆਤੇਲਾ॥ ਜੇਇ ਸਦੀ ਕਰਹਿ ਤਸਲਾ ਤੀਤਾ ਤੂੰ ਅਵਾਇਠ
 ਕੀਗਾ॥ ਮੀਰਾ ਅੰਦਰਿ ਮੀਰੁ ਤੂ ਪੀਰਾ ਅੰਦਰਿ ਪੀਰਾ॥ ਰੂਹ ਦੀ ਕੀਜਾ
 ਤਿਹੈ ਰੂਹ ਦੀ ਕੀਰੀਗਾ॥ ਅਸਾਂ ਕਢੁ ਨ ਸੁਣਈ ਕੋਈ ਬੁਝੈ ਫਕਰੁ

ਮਈਗੁ॥੩੫॥ ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥ ਨਾਨਕੁਆਖੇ
 ਹਾਜੀਆਸਚੇਸੁਣੁਨੀਸਾਨੀ॥ ਦਾਣੇਪਾਣੀਰੁਹਿਏਨਿਤਿਸਬੀ
 ਹੁਤਠੇਜਾਨੀ॥ ਅਉਰਤਿਖਸਮਮਿਲਾਪਿਤੇਮਿਲਹਿਸਿਨੁਤ
 ਫੇਦੋਇ॥ ਦੁਹਾਣੀਮਿਲਿਸਿਦੁੜੀਇਕੁਦਿਖਾਇਸੋਇ॥ ਲਾਖਿ
 ਚਉਰਾਸੀਹੁਤਮਿਲਿਤਿਨਾਬਣਾਇਆਰੂਪਾਜੁਸੇਹੋਏਹੁਤਮਿ
 ਲਾਖਿਚਉਰਾਸੀਸੁਤਿ॥ ਤੈਸੀਹੀਇਕਾਦਮੀਹੋਰੁਅਸਿਖ
 ਜਾਤਿ॥ ਗੰਦੇਪਾਣੀਤੇਰਈਗੁਨਗੁਨੁਸਠਾਤਿ॥ ਜਿਨਾਸਦੀਇ
 ਉਪਜਹਿਠਿਰਿਤਿਤਹੀਜਾਇਸਮਾਹਿ॥ ਆਵਗਉਦੁਖਯਕਿ
 ਦਾਰਹੋਨਕਥਹੁਤਾਹੀ॥ ਲਾਖਿਚਉਰਾਸੀਉਪਜਹਿਮਰਿਮਿਲ
 ਹਿਸਿਖਾਕੁਨਾਇ॥ ਹੋਇਖੰਬੀਰੁਜੋਦਿਖਗਨਿਸੁਕਿਸਾੜਿਹੋਇਰ
 ਵਾਇ॥ ਹੋਰੀਤੇਹੋਇਹੋਰੁਕਿਹੁਆਪੇਰੂਪਿਬਣਾਇ॥ ਜੈਸੇਸੁਆਂ
 ਗੀਸੁਆਗਿਕਰਿਅਚਰਜਿਖੋਇਦਿਖਾਇ॥ ਰੂਹਾਜਾਤਿਨਪਤਿ
 ਹੋਇਦੂਨਮੁਸਲਮਾਨੀ॥ ਜੇਹੀਮਜਲਾਸਿਆਵਹੋਧਰਹਿਸਿਤੇ
 ਹਾਨਾਮੁ॥ ਮਿਸਰਿਪੰਡਿਤਿਅੰਧਲੇਕਾਜੀਸੁਲਾਂਕੋਰਿ॥ ਹੋਰੁਕੁ
 ਹੁਸਮਝਾਈਐਅਗੋਸਮਾਇਨਿਹੋਰਿ॥ ਜੇਸਉਪੰਦਿਸੁਣਾਈ
 ਮੈਭਿਜਹਿਨਚਿਤਕਰੋਰਿ॥ ਤਿਨਾਨਾਇਨਦੁਈਐਜੋਸਥਏ
 ਦੇਚੋਗੁ॥ ਪੰਦਿਕਿਤਾਥਾਨਾਮਨਹਿਨਹਿਫਕਰਾਂਦੀਗਾਇ॥
 ਖੁਦੀਤਕਥਰੀਕਰਿਸੁਏਵਤਿਨਭਿਸਾਨਿਕਾਇ॥੩੬॥ ਸੁਆ
 ਲਾਇਮਾਮਕਰੀਮਦੀਨ॥ ਸੁਰਾ॥ ਕਿਹੋਇਮਾਮਕਰੀਮਦੀ

ਸੁਣੁ ਨਾਨਕ ਸਾਹਾ ਜਿਨਾਉ ਮੇਦ ਨਰਥ ਦੀਰਿ ਨਾਕ ਉਦੁਪਨਾ
 ਗਿਪੁ ਜਨਿ ਸੀਗਿ ਮੁਨਾਠ ਕਾਂਦਿ ਇਜਿਨਾ ਦੇ ਸੀਗਿ ਆਵਿ ਚਿਜਲ
 ਦੇ ਅਤ ਸਿਰਦੀ ਐ ਚੁਨਾ ਹੋਇ ਨਿਪੰਗਿ ਪਾਇ ਨਿਭੁ ਖਿਸਸਾਨੀ
 ਵਿਚਿ ਜਲਿ ਬਇਹੋ ਨਿਸੁ ਆਹਿ ਜਲ ਦੇ ਪਏ ਪੁਕਾਰ ਨੀਕੋਇ
 ਨ ਸੁਣੁ ਦਾਅਹਿ ਥਾਣੂ ਨਥੀਰ ਸੁਲਿ ਦੇ ਪਾਨਿ ਨਕਥੀ ਥਾਇਆ
 ਜਲਿ ਬਲਿ ਬੀਵਨਿ ਕੋਲ ਕੋ ਜਿਵੈ ਫੁਲ ਠੋਕਾਇਆ ਕੋਇ ਨਪੁ
 ਥੇ ਬਾਤ ਕੀ ਕੋਇ ਨਲ ਏਢ ਭਾਇਆ ਬਹਿਸਤੀ ਦਾਸੁ ਨਪਾਇ
 ਨੀਥਾ ਫੁਰਸੁਲਿ ਖੁਦਾਇਆ ਕਠਰਿ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਚਦੇ ਕਠਰਿ
 ਵਡਿ ਹੋਇ ਦਾਨਿ ਆਖਨਿ ਵਾਚਿ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਮੋਏ ਠਹਿਰਿ ਠਿ
 ਗਿਆਨੀ ਮੋਏ ਠਹਿਰਿ ਨ ਆਵਨਿ ਕਹੇ ਮਜੀ ਦੁਕਲਾ ਮਿਆ ਮਰਿ
 ਮਰਿ ਮਿਲ ਦੇਖਾ ਕਿਸੇ ਕਿਆ ਮਤਿ ਬੀਏ ਕਿਆ ਮਿਆ ਜੇਹ
 ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਭਜਦੀ ਠਹਿਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਗਿਆ ਕਾਇ ਮੁਥੀਏ ਕਿਆ
 ਮਤੀ ਕਹੇ ਕਰੀ ਮੁਸਦਾਤਿ ਆਹੇ ਅਮਾਨਤਿ ਖਾਕ ਕੀਰੋ ਜਿਕਿ
 ਆਮਤਿ ਹੋਇਆ ਮੋਏ ਠਹਿਰਿ ਨ ਉਪਜਹਿ ਹੋਇ ਦੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਗਦਿ
 ਆਗਦਿ ਤਉ ਰੇਤਿ ਅੰਜੀਲ ਕੂਤੀ ਜਾਗਦਿ ਜੀ ਬੁਗਾਏ ਕਾਏ ਮ
 ਨ ਸੁਖਿ ਹੋਇ ਬੀਆ ਫੁਰਕਾਨੁ ਮਨ ਜੁਗਾਇ ਸਜਮਾਨੇ ਦਾਪਾ
 ਤਿਸਾਹ ਕਲਾ ਮਜੀ ਦੁਕੁ ਰਾਨਾ ਰਹੇ ਫੁਰਕਾਨੁ ਬਾਹਰੇ ਬੀਸ
 ਨੀ ਅੰਤਿ ਸੇਤਾਨੀ ਜਿਸ ਜਮਾਨੇ ਦਾ ਅਮਲੁ ਹੋਇ ਕਰੇ ਨਕੋਈ
 ਸੁਲਿਆ ਓਹ ਦਰਗਾਹ ਦੇਈ ਨਲ ਹੋਭਰੇ ਨਸਠਾ ਤਿਰਸੁਲਾ ॥੩੭॥

ਜਵਾਬੁਨਾਨਕਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥ ਸੁਣਿਹੋਸਯਾਇਕਰੀਮਦੀ
 ਚਰੇਮਨਿਕਤਾਥਾ॥ ਚਰੇਕਉਲਖੁਦਾਇਦੇਰਦਿਆਚੜਨਿਅਜ
 ਥਿ॥ ਮੋਇਫੇਰਿਨਆਵਨੀਰਹਨਿਅਸਾਨਤਿਵਨਾਨਾਵਾਸਉਤਨ
 ਤੇਵਈਲਖਆਵਹਿਲਖਿਜਾਤਿ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਿਹੋਏਅਸਿਖਿਲ
 ਖਿਮਹਮਦਨਾਦਿ॥ ਓਹੋਫੇਰਿਨਆਇਆਰਹੇਮਰਾਤਥਥਾਦਿ॥
 ਖਾਨਿਪੰਨੀਨਾਜਾਵਨੀਮੀਰਿਵਜੀਰਿਪਤਿਸਾਹਿ॥ ਜੁਸੇਰਹੇਨਖਿਰੁ
 ਕਿਸੇਰਹਨਿਮਰਾਤਥਿਜਾਇ॥ ਜਿਤਣਹੁਹਿਅਸਾਨਤੀਤਿਨਾਸਾ
 ਤਥਿਨਾਇ॥ ਉਤਮਿਸਾਧਿਮਿਲਾਖਿਮਿਲੇਹਿੰਦੂਤੁਰਕਿਚੰਡਾਇ
 ॥ ਇਕਆਵਨਿਇਕਜਾਹਿਉਠਿਅਵਗਉਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ ਅਲਹ
 ਆਇਨਜਾਵਈਸਚੇਏਹਿਅਸਾਗਿ॥ ਜੈਸੇਥਰਗਿਨਥਾਤਿਏਤੁ
 ਦਿਤੁਦਿਧਰਤੀਪਾਨਿ॥ ਓਹੋਜੇਹੀਆਸੁਰਤਾਹੋਏਠੰਨਿਕਲਿਅ
 ਨਿ॥ ਅਜਬਿਤਮਾਸਗਥਿਦਾਖਾਈਰਹੇਨਜਗੁ॥ ਆਵਗਉਣੁ
 ਖਲਕਿਦਾਵਹਦਾਰਹੇਨਮਗੁ॥ ਨਾਨਕੁਸਚੁਅਲਾਵਏਸੁਣ
 ਹੁਕਰੀਮਸਦਾਤਿ॥ ਜਿਨਾਓਸੈਦਨਰਥਦੀਸੇਰਹਦੇਸਦਾਪਾ
 ਕਿ॥ ਉਇਕਥਰਾਵਿਚਿਤੁਪੀੜੀਅਨਿਜਲਦੇਕਰਨਿਕਭਾਇ
 ॥ ਅਜਰਈਲਫਰੇਸਤਾਏਦਾਬਹੁਤੁਸਜਾਇ॥ ਕਥਰਾਤਿਨਾਜ
 ਲਾਇਨੀਜੋਹੋਏਮੁਸਲਮਾਨਿ॥ ਜਿਨਾਈਮਾਨੁਨਰਖਿਅਲਾਗਿ
 ਦੋਜਾਖਿਦੁਨੀਹਰਾਮਿ॥ ਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾਨਿਦੀਭਈਮੁਨਫ
 ਕਿਸੀਗਿ॥ ਆਤਸਿਸੇਰੀਦਪਿਆਹੁਨੈਵੇਚਉਥੈਮਿਲਾਨਿਜਿ
 ਰੋਇਨਿਪੰਗਿ॥ ਕਬੁਸੁਪਾਕੀਚੁਨ

ਪਾਨੀ ॥ ਰੋਵਨੀ ਲਾਉ ਗੁਲਾਬੁ ਬਹੁ ਸਾਹਿਬ ਜਾਏ ॥ ਪਾਨੀ ॥ ਰੋਵਨੀ
 ਨੂਠ ਸੀਰੀ ਬੀਉ ਪਜਾਨੀ ਜਿਧਿ ਅਰੁ ਪੀਰੀ ॥ ਏਹੁ ਸੰਗਤ ਬੁਧਾਇ
 ਆਦਧੇ ਪਥਰਿ ਬੀਰੀ ॥ ਿੰਦੂ ਮੁਸਲਾ ਮਾਨਿ ਦੇ ਜਾ ਸਨਿ ਜੁ ਸੋਈ
 ॥ ਰੋਵਨੀ ਰੂਪ ਕਰੁ ਪੜੇ ਫੇਈ ਲਹਨਿ ਨ ਸੋਈ ॥ ਪਹਿਲੇ ਆਤਾ ਜਿ
 ਜੋ ਪਦਾ ਜਲਿ ਬਇਹੋ ਅਸੁ ਆਹਿ ॥ ਫੇਰਿ ਨ ਆਤਾ ਜਿ ਤਿ ਸੁਦ
 ਹੋ ਅਲਹ ਆਪਿ ਗੁਆਹਿ ॥ ਮਿਲਾਨਿ ਸਿਖ ਕੁ ਸੀਰੀ ਜੋ ਸੰਦੇ
 ਬਹੁਤ ਕਸਾਸਾ ॥ ਸੜ ਦੇ ਦਿਚਿ ਪਿਜਾ ਦਿਆ ਤਉ ਸਹੇ ਫਿਅਸਾ
 ਸਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਆਲਾਇ ਮਾਮ ਕਰੀ ਮਦੀਨਾ ॥ ਸੁਗਾ ॥ ॥ ਕਹੇ ਕ
 ਰੀ ਮਦੀਨਾ ਨ ਕਾਰੂ ॥ ਦਾ ਕੀ ਤੋਲਾ ॥ ਕੇਤ ਕੁ ਹਲ ਕੇਰੂ ॥ ਭੈਰੋ ਕੇਤ
 ਕੁ ਭਾਰ ਬੋਲਾ ॥ ਕੇਤ ਕੁ ਕਦੁ ਬਰੀ ਕੁ ਹੋ ਸੋਟਾ ॥ ਕੇਤ ਕੁ ਹੋਇ ॥ ਕੇਹੀ
 ਸੁਗਤਿ ਰੂਹੁ ਦੀਰਗੁ ਕਿਨੇ ਹਾਸੋਇ ॥ ਕਓ ਫੁਹ ਕੀ ਮੁਬਣਾਇ
 ਦਾ ਜੁ ਸੇਰੀ ਨ ਗੁਨੀ ॥ ਏਹੁ ਹਕੀਕਤਿ ਜੋ ਕਹੇ ਜੋਈ ਵਡਾ ਅਖੁਨਿ
 ॥ ਬੰਦੇ ਕੇ ਹੜੀ ਜਾਇ ॥ ਭੈਰੋ ਕਹੇ ਬਿਆਨੀ ॥ ਰੂਹੁ ਇਕੁ ਕੇ ਬ
 ਹੁਤੁ ਹੋਨਿ ॥ ਮੁਸਕਲੁ ਕਰਹੁ ਅਸਾਨੁ ॥ ੩੯ ॥ ਜਵਾ ਬਨਾਨ ਕਸਾ
 ਹਾ ॥ ਸੁਗਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੇਗਾ ॥ ਏਹੁ ਸੁਣਹੁ ਕਰੀ ਮਸਦਾਤਿ ॥ ਬਾ
 ਵੇ ਕਾ ਕੀ ਤੋਲਾ ॥ ਆਖੇ ਦੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਧਰਤੀ ਦਾ ਕੀ ਸੇਪੁ ਹੋ ਅਤ
 ਸਿ ਦਾ ਕੀ ਤੋਲਾ ॥ ਕੇਤੇ ਕੁ ਫੁਰੁ ਅਕਾਸੁ ॥ ਕੇਤੇ ਕੁ ਆਖਾ ਪੋਲਾ ॥
 ਬਾਦੀ ਸੁਗਤਿ ਰੂਹੁ ਦੀਤਿ ॥ ਸਦਾ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਾ ॥ ਆਤਮਿ ਨੁਰਖੁ ਦਾਇ
 ਦਾ ਕੁ ਭੁਭੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਸੇ ਪਾਰਖਾਨਿ ਚਰਗੁ ਮਇ ਦਿਚਿ ਚਾਨਣੁ

ਸਭ ਹੀ ਜਾਇ॥ ਠਿਰਿ ਰਖਨਿ ਅੰਦਰਿ ਟਿਭ ਦੇ ਲਏ ਸੁਜੋਤਿ ਛਪ
 ਏ॥ ਆਬੀ ਜਾਤਿ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਤਿਸੁ ਖੀਨੁ ਤਠੇ ਹੋਇ॥ ਆਬੀ ਖੀ
 ਕੀ ਦੇਇ॥ ਮਿਲਿ ਜੁਸੇ ਹੋਇ ਅਥੋਇ॥ ਟਿਕਸਾਤਿ ਲਾਖਿ ਹਕੀਮਿ
 ਮਿਲਿ ਸਾਰਿ ਬੁਤ ਲਿਨ ਕੋਇ॥ ਵਡਾ ਹਕੀਮੁ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਰਚੇ ਚ
 ਉਰਾਸੀ ਲੋਇ॥ ਇਕ ਸੇ ਇਕ ਸੇ ਰੂਹਿ ਦਿਚਿ ਰਚੇ ਚ ਉਰਾਸੀ ਹਮ
 ਗਿ॥ ਇਕ ਸੇ ਇਕ ਸੇ ਅੰਗਿ ਦਿਚਿ ਗੁਨਾ ਗੁਨੀ ਗੰਗਿ॥ ਭਇਆ ਪੁ
 ਲਾੜੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਕਰਹਿ ਅਵਾਜਾ ਰੂਹਿ॥ ਕਾਇ ਮੁਕੁ ਦਰਤਿ ਰਬ
 ਦੀ॥ ਮਿਲਿ ਰੂਹਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਤੂਹਿ॥ ਲਖ ਚ ਉਰਾਸੀ ਤੁਖਾ ਮੁਤੈ ਤੁਖ
 ਮਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਇਕ ਸੇ ਇਕ ਸੇ ਤੁਖਾ ਮਾ ਦਿਚਿ ਰਈ ਚ ਉਰਾ
 ਸੀ ਲੋਇ॥ ਅਵਨਿ ਅਗਣ ਤੀਰੂਹੈ ਜਾਵਨਿ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਇ
 ਕ ਦੂਰੁ ਤੈ ਲਾਖਿ ਹੋਇ ਲਖੇ ਲਾਖਿ ਅਥੋਇ॥ ਕੀ ਪੈ ਮਾਨ ਨ ਰਿਦਾ
 ਕੇ ਤਕੁ ਕਹਾ ਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਪਸਾਰਿ ਆਜਿ ਮੀਅਸ ਮਾਨਿ ਦਿਚਿ ਰ
 ਹਿ॥ ਅਸੁ ਚਾਨਣੁ ਪਾਗਿ॥ ਇਕੋ ਰੂਹੁ ਨ ਕਿਸੇ ਦਾ ਲਾਖਿ ਚ ਉਰਾਸੀ ਬੰ
 ਦਿ॥ ਠਿਰਿ ਲਾਖਿ ਚ ਉਰਾਸੀ ਇਕੁ ਹੋਇ ਖੇਲੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਛੰਦਿ॥
 ਕਉਣੁ ਤਤਾ ਮਿਲਿ ਰੂਹਿ ਹੈ ਨਿਰੂਹੁ ਹੈ ਆਪਿ ਖੁਦਾਇ॥ ਅਰਥਨਾ
 ਸਾਰਿ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਦੇ ਗਵਿਰੇ ਧਵ ਧਾਇ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਮਰੇ ਆਪਿ
 ਕੁ ਦਰਤਿ ਚਿਲਾਤਿ ਦਿਖਾਇ॥ ਪਰਦੇ ਡਾਢੇ ਭਰਮਿ ਏਡਿ ਤੀਅ
 ਸੁ ਸਭ ਭੁਲਾਇ॥ ਨਰੁ ਨਰੀ ਦੁਇ ਸਿਰਜਿ ਕਰਿ ਖਾਣੀ ਥਾਣਿ ਉ
 ਪਾਇ॥ ਜੋਇ ਨ ਜਾਤੀ ਬੁਝੀ ਅਪੇ ਆਪਿ ਖੁਦਾਇ॥ ੪੦॥ ਸੁ

ਆਲੁਕਰੀਮ ਦੀ ਨਸ਼ਾਤਿ॥ ਸੁਰਾ॥ ਕੇਹੋਇਸਾਮਕਰੀਮ ਦੀ ਸੁਣਿ
 ਤੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹਾ ਕਿਥੋ ਆਲਮ ਉਪਜਦਾ ਠਿਰਿ ਕਿਥੋ ਜਾਇਸਾਇ
 ਆਇਹਿ ਹਕੀਕਤਿ ਜੋ ਕਹੇ ਸੋਈ ਰਸੁ ਸੁਖੁ ਦਾਇ॥ ਏਕਾ ਏਕੀ ਹੋਇਰ
 ਤੇ ਦੂਜੀ ਰਹੇ ਨ ਜਾਇ॥ ਦੂਜਾ ਆਖਣੁ ਸੁਕੁ ਹੋ ਜਮੇ ਤੇ ਮਰਿ ਜਾਇ॥
 ਸਿਰਿ ਉਮਨੀ ਐ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕਾਇ ਸੁਰੇ ਹੋ ਨ ਥਾਇ॥੪੧॥ ਜਵਾਬ ਨ
 ਕਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥ ਆਖੇ ਨਾਨਕੁ ਤਿੰਦਗੀ ਸੁਣੁ ਤੁਕਰੀਮ ਸਦਾ
 ਆਉਪ ਜੇ ਆਲਮੁ ਖਾਕਿ ਤੇ ਠਿਰਿ ਖਾਕੋ ਹੋਇ ਨ ਥਾਤਿ॥ ਤੋਹਿ
 ਨ ਥਾਤੋ ਨਿਆਮ ਤੇ ਸੇਵੇ ਗੁਨ ਗੁਨਿ॥ ਖਾਨਿ ਹੋਵਾਨਾ ਆਦਮੀ ਨੁਤ
 ਠੇਹੋਇ ਮਜਾ ਮੁਨਿ॥ ਨੁਤ ਠਿਓ ਮਾਸੁ ਉਪਜਈ ਮਾਸ ਹੁਜੁ ਸੇਪਾ
 ਕ੍ਰਿ॥ ਰਹਿ ਆਸੁਰੀ ਦਾ ਹੋਇ ਆਧਰਿ ਆਨਾ ਉਨ ਧਾਕ੍ਰਿ॥ ਨਿਆਮ
 ਤਿਤੇ ਵਿਸਟਾ ਫੁਇਆ ਮਿਲਿ ਆਜੋ ਆਦਮ ਸਿਰਿ॥ ਖਾਧਾ ਕਾਂਵਾਂ
 ਕੁਕਰਾਂ ਅਵਰ ਅਗਣਤੀ ਰਿਗਿ॥ ਵਿਸਟਾ ਤੇ ਕਈ ਉਪਜਹਿ ਜੀ
 ਆਜੀਤਿ ਅਪਾਗਿ॥ ਸਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਦੀ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਪਰੇਅ
 ਉਤਾਗਿ॥ ਲਿਖਿ ਆਵਿ ਚਿਕਿਤਾ ਬਿਏ ਖੋਲੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹਾ ਜਿਨ
 ਪਛਾਂਵਾਂ ਰਬ ਦਾ ਠਿਰਿ ਰਬ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ॥ ਸਿਰੁ ਪੁਸ਼ੀ ਦਾਰ
 ਖਿਆ ਅਰਥ ਨਾ ਸਰਿ ਮਾਹਿ॥ ਜੋ ਜਾਹਰਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨਿ ਵਿਚਿ ਬਹਿ
 ਸਤਿ ਨਦੇ ਜਾਖਿ ਤਾਹਿ॥ ਰੂਹ ਰੂਹੁ ਹਿਖਾਵਨੀ ਠਿਰਿ ਰੂਹ ਤੇ ਰੂਹਿ ਹੋ
 ਇਆ ਆਵਾਗੁ ਉਤੁ ਜਹਾਨ ਦਾ ਦਰਜਿ ਨ ਸਕੇ ਕੋਇ॥ ਡੇਖੁ ਪੈਦਾਇ
 ਸਿਰ ਬਈ ਘਾਟਿ ਵਾਪਿ ਕਿਸੇ ਨ ਆਖੁ॥ ਦੂਜਾ ਤੇ ਆਨ ਹੋਸੀ ਆਦਰ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਈਦਾਕਿਸਾਥਿਧਿਡੇਣਾਏਨਿ॥ਕਤੇਇਸਾਮਕਰੀਮਦੀਏਹੁਫੈਸਾਨਿਕ
 ਰਿਕਿਉਲੋਨਿ॥੪੩॥ ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥ ਸੁਣਹੁਇਸਾ
 ਮਕਰੀਮਦੀਨਾਨਕਕਤੇਫਕੀਗੁ॥ਹਕੁਬਿਗਾਨਾਜੋਰਖਨਿਸੈਤੋਸਾਨਿ
 ਬਹੁਤਜਹੀਗਿ॥ਓਇਧਰਸਾਨਿਜੋਨਿਚਉਪਾਇਆਨਕਿਤਿਨਾਏਡੇਰਿ
 ਐਣਾਏਣਾਨਛੁਟੇਲਾਡਿਲਾਡਿਲੈਸਾਨਿਥੋਰਿ॥ਏਏਬਹੁਤਸਜਾਇ
 ਕੋਲੈਨਿਗੋਸਥੇਹਿਸਾਥਿ॥ਜਿਨਾਜੁਲਾਸੁਕਸਾਇਆਢੁਨੀਦਿਚਿਤਿ
 ਨਾਕਿਅਮਤਿਏਹਿਅਜਾਥਿ॥ਥੀਦਰਿਗਿਫਿਅਉਤਾਰਿਧਰਿਕਲਿਦ
 ਰਿਦੇਨਿਸਜਾਇ॥ਘਰਿਘਰਿਫਿਰਸਾਨਿਨਚੰਦੇਕੀਤਾਪਾਸਨਿਆਇ॥
 ਦਰੁਦਰੁਡੇਸਾਨਿਮੰਗਿਕੇਜੋਖਾਨਿਬਿਗਾਨਾਸਾਢੁ॥ਨਾਨਕਕਤੇਸੁਣਿਕ
 ਰੀਮਦੀਬੁਗਤਿਨਾਦਾਹਾਢੁ॥ਫਿਟੁਅਵੇਹਿਅਪਾਇਆਏਣਾਪਵੈਜੁ
 ਠੇਗਿ॥ਏਣਾਐਣਾਨਛੁਟੇਸਹੇਸਜੀਈਏਗਿ॥ਹਕੀਘੋੜੇਉਠਿਖਰਿ
 ਕੈਸੇਥੈਲਿਅਉਤਾਰਿ॥ਜਿਨਾਏਸਿਰਿਬਹੁਜੁਲਾਸੁਸੇਠਿਰਿਲੈਸਾਨਿ
 ਸਾਰਿ॥ਹੋਹਿਪਰੰਦੇਜਾਨਵਰਿਫਾਸਨਿਫਾਹੀਆਇ॥ਲਹਣੇਹਰੇਨਾ
 ਫਰਹਿਲੈਸਾਨਿਮਾਸਦਿਚਾਇ॥ਜੈਸਾਕੇਈਬੀਜਈਭੁਣੇਸੋਤੈਸਾਸੋ
 ਇ॥ਕਿਅਮਤਿਹੀਕੇਦਿਵਸਿਹੀਸਥੋਨਿਖੜਹੋਇ॥ਖਾਹਿਸਿਫੇਰਿ
 ਲਿਅਦਈਢੁਨਿਆਅੰਦਰਿਠੇਗਿ॥ਲਹਣਾਏਣਾਨਕਬਾਦਿਹੋਸੀਸ
 ਭੁਨਿਥੇੜਾ॥ਖਾਹਿਸਿਅੰਦਰਿਜੋਮਰੇਠਿਰਿਲੈਉਠੇਨਾਇ॥ਏਣਾਲਹ
 ਣਾਨਛੁਟੇਲਈਅਗੁਜਭੇਸਿਭਾਇ॥ਜੈਸੀਖੋਲਿਚਉਸਾਰਿਈਤੈਸਾ
 ਇਹੁਸੀਸਾਰਿ॥ਪਕਾਠੇਰਿਨਾਵਈਗਾਇਆਜੁਅੰਦਰਿਵਾਰਿ॥ਪਹੁਤਾ

ਖਾਨਕ

ਜਾਇਖੁਦਾਇਨੋਫੇਰਿਨਜੀਮੇਸੋਇ॥ਕਾਇਮੁਮਿਟੀਤਿਸਦੀਕਚਨਿਵੇਸੀ
ਹੋਇ॥੪੪॥ਸੁਆਲਾਇਮਾਮਕਰੀਮਦੀ॥ਸੁਗ॥ ਸੁਣਿਹੋਨਾਨਕੁ
ਹਿੰਦੀਆਕਹੀਕਰੀਮਾਏਦਾ॥ਹਿੰਦੀਚਾਰਿਫਰੇਸਤੇਥੁਹਮਾਥਿਸਨੁਮ
ਹਾਏਦਾ॥ਚਉਥੀਸੁਕਤਿਫਰੇਸਤਾਕਹੇਭਵਾਨੀ॥ਜਾਹਿ॥ਚਾਰੇਖਾਲ
ਕਿੰਦੇਹਿੰਦੁਕਹਾਨਿਸਨਾਹਿ॥ਤੁਧੇਹੀਕਛੁਬੁਇਆਦੁਹੁਟਿਗਕਿਅਦ
ਗਾਹੁ॥ਏਹੁਹਕੀਕਤਿਸਚਦੀਸਭਾਡੇਇਬੁਝਾਇ॥ਇਕਿਆਵਿਚਿਕੁਰਾ
ਨਿਦੇ॥ਇਕੋਪਾਕਿਇਲਾਹਿ॥ਫੁਜਾਨੁਰੁਮਹਮਦੀਕੁਇਆਰਸੁਲੁਖੁਦਾਇ
॥ਥਿਨਰਸੁਲੁਖੁਦਾਇਦੇਤੀਜਹੋਆਨਕੋਇ॥ਹੋਇਜੁਮੁਸਲਮਾਨਿਕੋਕ
ਹੋਨਸੀਹਤਿਸੋਇ॥੪੫॥ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹ॥ਸੁਗ॥ ਸੁਣਿਹੋਸੈਦਿ
ਕਰੀਮਦੀਜਾਣਹੁਸਚੁਸਨਾਹਿ॥ਨੂਰੀਚਾਰਿਫਰੇਸਤੇਚਾਰਿਕਿਤਾਬ
ਗੁਆਹਿ॥ਅਵਲਿਨੂਰਖੁਦਾਇਦਾਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਗੁ॥ਨੂਰੋਥਲਿਆ
ਚਰਾਗੁਇਨੁਸਕਤੀਕਾਅਉਤਾਗੁ॥ਸਕਤੋਤੀਨਿਫਰੇਸਤੇਥੁਹਮਾਥਿ
ਸਨੁਮਹਾਏਦਾ॥ਆਈਥਾਦੀਆਤਸੀਸਚੁਹਕੀਕਤਿਏਵਾਤੀਨੋਆ
ਪੁਪਛਾਣਿਆਹਮਸਿਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਆਪੋਆਪੁਖੁਦਾਇਕਹਿਭ
ਗਮਭੁਲਾਏਸੋਇ॥ਤੀਨੋਕੀਆਗੁਮਾਨੁਬਹੁਹਮਹੀਕਹੇਖੁਦਾਇ॥ਆ
ਤਸਿਮਿਸਲਿਚਗਾਗਦੀਇਕਬੀਲਖਿਜਗਾਇ॥ਆਤਸਿਹੀਤੇਉ
ਪਜੈਏਤੀਨੋਹੀਏਵਾ॥ਇਕਿਆਤੀਨਿਕਿਤਾਥਿਦਿਚਿਥੁਹਮਾਥਿਸ
ਨੁਮਹਾਏਦਾ॥ਹੋਆਅਵਾਜਾਗੈਥਦਾਸੁਣਿਆਤੀਨੋਏਵਾ॥ਹਮਤੋਖਲ
ਕਿਖਲਕਿਏਹੋਰੁਅਵਾਜਾਕੇਵਾ॥ਤੀਨੋਇਕਠੇਹੋਇਕਰਿਗਏਸਕ

ਤਿਕੇ ਦੁਆਰਿ ਜਾਇ ਪੜੋ ਤੇ ਦਰਿ ਸਚੇ ਲਾਗੇ ਕਰਨਿ ਜੁਹਾਰਿ ॥ ਪੁਛਨਿ ਤੀ
 ਨਿਠਰੇ ਸਤੇ ਹਮ ਪਰਿ ਭੀ ਹੈ ਤੋਗੁ ਤੋ ਆਸ ਵਾਜਾ ਗੈ ਬਦੋ ਤੋ ਰੁਕੇ ਤੇ ਅੰਤੁ
 ਨਓੜਾ ਕਵਨੁ ਪੁਰੀ ਕੇ ਦੇਵ ਤੁਮ ਕਹਾ ਬਸਹੁ ਕਿਸੁ ਲੋਇ ॥ ਸੁਇਕਰਿ
 ਏਸ ਅਵਾਜਨੇ ਹੋ ਸਮਾਧੀ ਹੋਇ ॥ ਤੋ ਆਹੁ ਕਮੁ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਕੁਦਰਤਿ
 ਭਈ ਹਜ਼ੂਰਿ ॥ ਨੂਰੁ ਮਿਲਿ ਆਜਾਇ ਨੂਰੁ ਨੋ ਤੋਇ ਰਹੇ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਡੇਖਨਿ
 ਰੰਗਿ ਮਹਲਨੇ ਪੁਰਿ ਹੈ ਅੰਤਿ ਆਨਾਇ ॥ ਆਗਿ ਆਹੋ ਈਸਕ ਤਿਨੇ ਇ
 ਕ ਅੰਡਾ ਰਿਹਾ ਡਿਖਾਇ ॥ ਡੇਖਨਿ ਅੰਡਾ ਠੇਕੇ ਕਰਿ ਦਿਚਿਤ ਬਕਿ ਵ
 ਸਹਿਕ ਈ ਲੋਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨਿ ਮਹੇ ਸਿਲਾਖਿ ਗਣਤੀ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋ
 ਇ ॥ ਪਰਸਰਾਮ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਲਾਖਿ ਕਛਿ ਮਛਿ ਮਉਤਾਰਿ ॥ ਨਰ
 ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਹਮਨਿ ਬੋਧਿ ਲਾਖਿ ਕਈ ਬੈਰਾਹਿ ਨ ਪਾਗਿ ॥ ਕੇਤੇ ਲਾਖਿ ਮਹ
 ਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਲੋਆ ਲੋਇ ॥ ਇਕ ਤੇ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋ
 ਇ ॥ ਬਲਾਨਿ ਚਗਗਿ ਬਿਅੰਤਿ ਲਾਖਿ ਬਿਸਮੇਹੋ ਹਿ ਬਿਅੰਤਿ ॥ ਵਡਾ ਨੂ
 ਰੁ ਸਲਾਹੀ ਐ ਜਿਸ ਬੀਭਏ ਅਨੰਤਿ ॥ ਨੂਰੋ ਬਲਿ ਆਚਰਾਗੁ ਇਕੁ
 ਇਕ ਚਰਾਗੁ ਲਾਖਿ ॥ ਲਖ ਆਠ ਤਾਬਿ ਮਹਿਤਾਬਿ ਲਾਖਿ ਉਤਪਤਿ
 ਅਖਿ ਫੁਗਕਿ ॥ ਏਕ ਪਲਾਕਿ ਕੇ ਅੰਤਰੇ ਉਤਪਤਿ ਖਪਤਿ ਅਪਗਾ
 ਲਾਵਾਈ ਦਰਗਾਹ ਦਾ ਕੇਤਾ ਕਹੈ ਸੁਮਾਰਿ ॥ ਕਹੈ ਮਹੰਮਦ ਇਕੁ ਤੁਮਿਦ
 ਆਹ ਕਈ ਅਪਾਰਿ ॥ ਉਪਜਾਹਿ ਨੂਰਿ ਖੁਦਾਇ ਤੇ ਖਪਤਿ ਨ ਲਾਗੇ ਬਾ
 ਰਿ ॥ ਸਕਿ ਖਾਨੂ ਤੇ ਉਪਜੇ ਕਾਨਿ ਹੈ ਵਾਨਿ ਨ ਬਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੇਗੁ
 ਸਚੁ ਸੁਣੁ ਕਰੀ ਮਸਦਾਤਿ ॥ ਮੋਮ ਨੂਹੈ ਵੈਸੇ ਮੁਦਿਲਿ ਮਰਿਠਿ ਰਿ

ਤੇਵੈ ਖਾਕਿ ਖਾਕੇ ਤੇ ਇਨ ਥਾਤਿ ਠਿਰਿ ਥਹੁ ਤਨਿਆ ਮਤਿ ਪਾਕਿ ॥ ਕ
 ਨਿਏ ਵਾਨੋ ਆਦਮੀ ਤਤੇ ਨੁ ਤਠੇ ਸਾਠਿ ॥ ਨੁ ਤਠਿ ਓ ਤੇ ਵਨਿ ਆਦਮੀ
 ਅਵਰਿ ਤੇ ਵਨੀ ਜਾਤਿ ॥ ਕਾਨਿ ਤੇ ਵਾਨੋ ਆਦਮੀ ਮਰਿ ਠਿਰਿ ਆਦਮੁ
 ਨਿ ॥ ਪਾਨਿ ਮਰਤ ਬਿਕਿ ਆਮਤੀ ਜੇਹੀ ਕਹੀ ਐਸੇ ਮਾ ਹੋਹਿ ਮੁਨਾਫ
 ਕਿ ਸਿਗਿ ਦਿਲਿ ਮਰਿ ਠਿਰਿ ਤੇ ਵਨਿ ਖਾਕਿ ਖਾਕੇ ਪਰਥਤਿ ਪਰ
 ਥਥਰਿ ਤੇ ਠਿਰਿ ਪਾਤਿ ॥ ਚੁਨ ਤੇ ਵੈ ਪਥਰੁ ਦਇਆ ਆਤਾ ਸਿ
 ਰਿ ॥ ਚੁਨੇ ਪਾਣੀ ਮੇਲਿ ਅਹੋ ਵੈਸੇ ਮੁਨਿ ਪੰਗਿ ॥ ਪਥਰੁ ਥਾਣੁ ਦਇਆ
 ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਥਠ ਤਾ ਜਾਇ ॥ ਰਹੇ ਸਹੰ ਸੁ ਜੁਗਿ ਲਾਗਿ ਪਥਰੁ ਨ ਮੁਕ
 ਹਾਇ ॥ ਸਿਟੀ ਮੁਸਲਾ ਮਾਨੀ ਦੀਲੇ ਮਰਤ ਬਿਏਹੀ ॥ ਤੇ ਵਨਿ ਪਥ
 ਰਿ ਖਾਕੇ ਤੇ ਮਰੇ ਮੁਨਾਫ ਕਿ ਦੇਹਿ ॥ ਸੇ ਮਹੁ ਹੋਹਿ ਨਿਆ ਮਤਾ ਤਾ ਕੇ ਸੁ
 ਦਿ ਤੁਨਾਇ ॥ ਗੀ ਦਮੁ ਮੇ ਠੁਥਿ ਰੰਜ ਮੁੰਗ ਨੁ ਖਦੁ ਮਸੂਰੁ ਰਵਾਹਿ ॥ ਸਿ
 ਸਰੀ ਖੰਡੁ ਨ ਥਾਤਿ ਗੁਜੁ ਮੇ ਵੇਗੁ ਨ ਗੁਨਿ ॥ ਰੋਗ ਨੁ ਕਪੜੇ ਤੇ ਲੁਫੁ
 ਧੁ ਹੋਹਿ ਨ ਥਾ ਤੇ ਮੇ ਮਾ ਅਤ ਸਿਥਿ ਨਾਨ ਮੇ ਮੁਹੋਇ ਰਹੇ ਜੁ ਪਰਤੀ
 ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਣੁ ਕਰੀ ਮਦੀ ਸਯ ਦਾ ਆਖੀ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ॥ ੪੬ ॥
 ਸੁਆਲੁ ਕਰੀ ਮਦੀ ਨ ਸਦਾਤਿ ॥ ਸੁਗਾ ॥ ਕਹੇਇ ਮਾਮ ਕਰੀ ਮ
 ਦੀ ਨ ਪੈ ਕਥਰਿ ਦੀ ਜਾਇ ॥ ਅਗੇ ਇਕੁ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਏਥੈ ਕਿਉ ਦੁ
 ਇਹ ਦਿ ॥ ਟਿੰਦੁ ਮੁਸਲਾ ਮਾਨੀ ਹੈ ਦੁਹ ਵਿਚਿ ਕੇਹੜੇ ਰਹਿ ॥ ਰਖਹੁ ਸ
 ਏਸ ਏਸੁ ਤੀਕੁ ਜੁ ਮਲਾ ਮਤਿ ਛਾਡਿ ॥ ਰਦਹੁ ਜਿਸਨੁ ਰਦਣਾ ਵਤਿ
 ਨਈ ਜੈ ਨਾਮ ॥ ਕੁੜੀ ਦੁਨੀ ਆਕਾਰਨੇ ਮਰੀ ਐਨ ਹੋਇ ਹਰਾਮਾ ਜੇਹੜੀ

ਸਚੀਗਾਇਏ ਦੁਹੁ ਵਿਚਿ ਕਛੁ ਹੋਇ॥ ਤਿੰ ਦੁਹੁ ਸਲਾਮਾਨਿ ਤੇ ਦੁਹੁ ਵਿ
 ਚਿਰੀਗਾ ਕੋਇ॥ ੪੭॥ ਜਵਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਕ
 ਹੋ ਕਰੀ ਮਦੀ ਇਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਇ ਹੋਇ॥ ਤਿੰ ਦੁਹੁ ਸਲਾਮਾਨਿ ਦੁਇ ਇਤਿ
 ਠਿਰ ਕੇਤੂਰਾਇ॥ ਦੁਇ ਸੁਚੁ ਸਲਾਮਤੀ ਦੁਹੁ ਨਰਹ ਸੀ ਮੁਇ॥ ਜੋ ਕ
 ਹੋਇ ਥਾਹ ਤਿਰਥ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਪਵੈ ਕਬੂਲਾ ਅਗੇ ਨਉ ਨ ਜਾਤਿ ਹੈ ਅ
 ਮਲਾਉ ਪਾਰਿ ਨਿਥੋੜਿ॥ ਅਮਲਾ ਥਾਹੁ ਮੇ ਮਨੋ ਪਉ ਸਨਿ ਦੇ ਜਖਿ ਲੇਰਿ
 ॥੪੮॥ ਸੁਆਲੁ ਕਰੀ ਮਦੀ ਨ॥ ਸੁਰਾ॥ ਕਹੋਇ ਮਾਮ ਕਰੀ ਮਦੀ ਸੁਣਿ
 ਹੋ ਨਾਨਕ ਸਾਹ॥ ਵਿਚਿ ਕਿਤਾ ਥਾਹੇ ਇਕਿ ਆਖਿਆ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਅਲਾ
 ਹਿ॥ ਵਿਚਿ ਜਮਾਨੇ ਆਖਰੀ ਖਾਤ ਮੁਨ ਬੀਰ ਸੁਲਾਪਿ ਛਲੇ ਸਭਿ ਮਨ
 ਸੁਖਿ ਹੋ ਨਿਤਿ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਮੁਲਾ ਸਭਾ ਹੋਈ ਇਕ ਰੰਗ ਦੁਜਾ ਰੰਗ ਨਕੋ
 ਇ॥ ਤਿੰ ਦੁਹੁ ਬਾਵਹੁ ਭੀ ਭਲਾ ਮੁਸਲਮਾਨਿ ਜਿਹੋਇ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਿ ਮੁ
 ਸਲਾਮੀ ਰਹਨਿ ਕਿਆ ਮਾਤਿ ਤਕਿ॥ ਤਿੰ ਦੁਹੁ ਰਹਨਿ ਨਪਾਇ ਨੀਲ ਏਜਿ
 ਆਤਿ ਸਿਭਾਖਿ॥ ਨਾਉ ਨਿਸਾਨੀ ਨਾਰਹੀ ਰਹਿ ਆਹੁ ਨਮਾਸੁ॥ ਸਭੇ ਜ
 ਲਾਏ ਆਤਸੀ ਉਠੀ ਗਏ ਨਿਰਾਸਿ॥ ਰੋਜ ਕਿਆ ਮਤਿ ਡੋਹ ਕੇ ਜਲੀਨ
 ਉਠੈ ਖਾਕਿ॥ ਆਤਸਿ ਅੰਦਰਿ ਸਾਕਿ ਮੁਏ ਤਿੰ ਦੁਹੁ ਵਡੇ ਨਪਾਕਿ॥ ੪੯॥
 ਜਵਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥ ਸੁਣਿ ਤੇ ਸੈਦਿ ਕਰੀ ਮਦੀ ਆਖੀ ਨਨ
 ਕ ਸਾਹ॥ ਵਿਚਿ ਕਿਤਾ ਥਾਹੇ ਇਕਿ ਆਖਿਆ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਅਲਾਹਿ॥
 ਵਿਚਿ ਜਮਾਨੇ ਆਖਰੀ ਖਾਤ ਮਦੇਇ ਰਸੁ ਲੀ॥ ਇਕੁ ਨਾਨਕੁ ਇਕੁ ਮੁਸ
 ਤਫਾ ਜਾਸਨਿ ਦੁਏ ਨਮੁ ਲੀ॥ ਰਹ ਸੀ ਖਤ ਮੁਜਾਮਾ ਰਿਦਿ ਨਾਨਕ ਸਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ ਫਕੀਰੁ ॥ ਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾਨਿ ਏਦੁ ਭੰਕੇ ਸਿਰਿ ਪੀਰੁ ॥ ਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾ
ਨਿ ॥ ਆਸਨਿ ਤੀਜੈ ਰਹਿ ਢਿਚਿ ਦੇਵੈ ਫਕੀਰੁ ਜਾਨਿ ॥ ਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾਨਿ
ਦੁਇ ਏ ਮਨ ਸੁਖੀ ਜਾਨਿ ॥ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇ ਅਨਿਦੁ ਨੀਪਰਿ ਹੋਵਨਿ ਬੇ
ਈਸਾਨਿ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ਗੋਤ ਬਰਕਰਿ ਕੇ ਦੀਨਾ ॥ ਿੰਦੁ ਪਰਮ
ਨਰਖ ਸਨਿ ਹੋ ਜਾਨਿ ਅੰਤਿ ਬੇਈਨਾ ਜੋ ਖਾਤਮੁ ਰਹੇ ਜਾਮਾਨਿ ॥ ਢਿਚਿ ਲ
ਹੇ ਦੁਹਾ ਦੀ ਸਾਗਿ ॥ ਥਾਣੀ ਏਹੁ ਅਕਾਸ ਦੀ ਜਾਣਗੁ ਅੰਤਿ ਸਿਸਾਗੁ ॥ ਦੁ
ਨੀ ਗੁਣਾ ਮੁਖੁ ਦਾਇ ਦੀਰਯੋ ਦਮਾਨਾ ਲਿਖੀ ॥ ਪੀਰਿ ਫਕੀਰਿ ਖੁਦਾਇ
ਏ ਸੁਰਤਿ ਰਥਿ ਸਿਭਾ ਲਿਖੀ ॥ ਫਕਰੁ ਖੁਦਾਇ ਦੁਇ ਇਕ ਹੋ ਦੁਜਾ ਭੇਦੁ ਨ
ਜਾਨਿ ॥ ਏਹੁ ਨ ਸੀ ਹਤਿ ਸਾਮਲੀ ॥ ਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾਨਿ ॥ ਪਿਛਲੇ ਸਭਿ
ਮਨ ਸੁਖਿ ਹੋ ਰਹੇ ਤਿਨਾ ਦੇਨਾ ਵਾ ॥ ਅਮਲਾ ਤਿਨਾ ਵਾਨਾ ਚਲੈ ਜਿਉ ਵਸਿ
ਅਵਗਾਢਾ ॥ ਸਨੇ ਨਰਾਮਰ ਸੁਭੁ ਕੋ ਮਨ ਹਿਨਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਰੀ ਮੁਹਾ ॥ ਦੁ
ਨੀ ਆਕਾਰਨਿ ਉਮਤੀ ਕਰ ਸਨਿ ਕੁਛੁ ਮੁਹੀ ਮਾਲਾ ਲਿਖਿ ਦੁਨੀ ਹ
ਰਾਮ ਦੇ ਲੈਨਿ ਖੁਦਾਈ ਨਾਇ ॥ ਅਗੋ ਕੋਇ ਨ ਮਨ ਦਾ ਕਹਨਿ ਰਸੁ ਲੁਖੁ
ਦਾਇ ॥ ਕਉ ਡੀ ਮੁਲੁ ਨ ਪਾਇ ਦੇਰਾ ਮਰਸੁ ਲਾਏਇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਠਿ
ਰਸਨਿ ਦੇਚ ਦੇ ਮੁਲਿ ਨ ਲੈ ਸੀ ਕੋਇ ॥ ਅਜ ਬੁਜਾਮਾਨਾ ਆਇ ਆਇ ॥
ਰਬੁ ਨ ਮਾਨੇ ਕੋਇ ॥ ਕਉ ਡੀ ਉਪਰਿ ਦੇਚਿ ਦੇ ਅਗੋ ਲਏ ਨ ਕੋਇ ॥ ਘਤ
ਨਿਨਾ ਉਖੁਦਾਇ ਦਾ ਭੁਖਿ ਆਰੋਟੀ ਦੇਇ ॥ ਮਨ ਹਿਨਾ ਿੰਦੁ ਤਰਕੁ ਦੁਇ
ਕਈ ਨੀਸਾਨੀ ਏਹਿ ॥ ਹੀਰੇ ਜੈਸੀ ਵਸਤੁ ਹੈ ਕਉ ਡੀ ਮੁਲੁ ਨ ਪਾਇ ॥
ਕਉ ਡੀ ਮੁਲੁ ਨ ਪਾਇ ਦੇਰਾ ਮਰਸੁ ਲੁਖੁਦਾਇ ॥ ਨਹੀ ਖੁਦਾਇ ਰਸੁ ਲੁ

ਕੋਰਾਮੁਨਕ੍ਰਿਸਨਅਉਤਾਰਿਗਕਈਕਾਏਭਵਾਇਕੈਡਿਤੀਉਸਸਭਿ
 ਭਰਮਾਇਭੇਹੁਰੇਏਵਨਰਸਨੀਨਹੀਬੋਇਪੁਰਾਨਿਭੁਰਾਨਿਸੁ
 ਲਾਮਸਿਤੀਨਾਰਹਨਿਨਹੀਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਿਜਾਤਿਸਿਫਾਤਿਨਰ
 ਹਸਨਿਸਭਿਹੋਸਾਨਿਏਕਸਮਾਨਿਨਿਹਚਏਇਕੁਖੁਦਾਇਹੋਹੋਰ
 ਠਾਨੀਸਰੁਜਾਨਿਉਡਸਨਿਹਰਠਿਕਿਤਾਥਏਸਚੁਨਕਹਸੀਕੋਇ
 ਾਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਿਏਮਜਬਿਨਰਹਸਨਿਏਇਥੇਇਕਿਤੇਥਿ
 ਪੁਰਾਨਿਮਤਿਅਉਰੁਕੁਰਾਨਿਕਤੇਥੁਹਟੇਹਟਿਦਿਕਾਸਨੀਹੋਸਨਿ
 ਅੰਤਿਨਿਖੋਇਘਰਿਘਰਿਨਾਮਦਿਕਾਵਸਨਿਕਿਗੀਮਦੀਗੀਵ
 ਗਾਇਅਗੇਕਉਡੀਨਏਹੇਈਵੇਅਬਿਰਥਾਜਾਇਸੁਣਹੁਇਮਾ
 ਮਕਰੀਮਦੀਸਚੀਗਥਿਕਲਾਮਾਏਜਖਿਦੁਨੀਆਕਾਰਨੋਰੋਟੀਨੋ
 ਏਰਾਨਿ॥੫॥ਸੁਆਲਾਇਮਾਮਕਰੀਮਦੀਨ॥ਸੁਰਾ॥ਕਹੇਇਮਾ
 ਮਕਰੀਮਦੀਸਚਭੇਹੁਸਨੇਹੁਜਿਸਥਿਥਿਕਾਇਮੁਹੋਇਤਨੁਜੋਈ
 ਅਮਲੁਕਰੇਹੁਕਾਇਮੁਹੋਇਕਿਆਮਤੀਜੋਜੋਖਾਕਿਨਖਾਇਖੁਏ
 ਨਜੁਸਾਤਿਸਦੇਠੇਰਿਨਅਵੇਜਾਇਕਉਣਾਇਥਾਦਤਿਗਥਿਦੀ
 ਜਿਤੁਕਾਇਮੁਹੋਵੈਹੁਹੁਠੇਰਿਨਠੇਰੇਚਉਰਾਸੀਐਥਹੁਤੀਹੋਇ
 ਧੁਹੁਕੇਹੀਸੁਰਤਿਗਥਿਦੀਕਿਤੁਥਿਧਿਥਾਈਐਥਿਆਨੁਕਿਸੁ
 ਥਿਧਿਥਿਥੇਸਾਧੀਅਨਿਸਚਾਭੇਇਥਿਆਨੁਖਾਤਮੁਇਸਜਮਾ
 ਨਿਦਾਤੁਨਾਨਕਸੁਠਠਕੀਗਮੀਗਅੰਦਰਿਮੀਰੁਏਪੀਗਅੰਦਰਿ
 ਪੀਗਮੁਰਸਦੁਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦਾਤੁਹਾਡਸਾਹੇਗਾਹਿਸਚੁਹਕੀਕ

ਤਿਸੇਧਿਕੈਡੇਹੋਤਕਿਸਨਾਹਿ॥੫੧॥ ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥
 ਨਾਨਕੁਆਖੇਰਾਹੁਸਚੁਸੁਣੁਤੁਇਮਾਮਕਰੀਮੁਜੀਵਇਆਤੁਹੋਇ
 ਰਹੁਦੁਨੀਆਵਿਰਿਖਤੀਮੁਚਾਰੋਇਸਕਿਖੁਦਾਇਦੇਮਨਿਅੰਦਰਿ
 ਸੁਣਿਲਾਇ॥ਇਕਹਕਾਨੀਇਸਕੁਹੈਹੋਕਹਕੁਮਾਇਗੋਸਾਨਸੀ
 ਨੀਹੋਇਹੁਪਰਤੀਸੀਸੁਣਿਕਾਇ॥ਕਰਹੁਇਬਾਦਤਿਰਖੀਚਿਏ
 ਥੈਠੋਜਾਇ॥ਦੁਜਾਇਸਕੁਸਚੁਬੀਦਗੀਬੁਰੇਭਏਸਭਿਤਿਅਗੀ॥
 ਏਕਾਏਕੀਹੋਇਹੁਤਾਜਾਗਾਨਿਤੈਡੇਕਾਗੀ॥ਤੀਜਾਇਸਕੁਜਹੀਰੁ
 ਹੈਖਾਣਿਪੀਆਣਿਸਭਿਛਾਡਿ॥ਥੈਠੋਆਸਣਿਮਾਰਿਕਰਿਜੋਗੁਧਿ
 ਆਨੇਲਾਗੀ॥ਮਾਹਮਿਹਰਿਇਕਘਰਿਰਖੁਭਿੰਨਭਿੰਨਰਹਨਿਨਦੇਇ
 ॥ਆਵਾਗਉਣੁਨਹੋਇਠਿਰਿਜੇਇਤੁਬਿਧਿਸਾਧੇਕੋਇ॥ਚਉਥਾ
 ਇਸਕੁਮਜਾਜੁਹੈਜਿਉਰੀਵੇਜਲਹਿਪਤੰਗੀ॥ਗੁਣੀਆਤਸਿਇ
 ਸਕਿਦੀਇਸਕਮਸੁਕਾਸੀਗੀ॥ਚਾਰੋਇਸਕਿਮਹਿਬੁਥਿਦੇਰਬੁ
 ਜਿਸਨੋਆਣੇਰਾਸਿ॥ਜੋਗੀਭੋਗੀਆਸਕਾਂਪੁਰਨਿਹੈਵੈਆਸਿ॥ਥਾ
 ਫੂਲਗੋਇਸਕਿਦੇਕੋਇਨਪਵੈਕਥੁਲਾ॥ਇਸਕੁਲਗਾਇਸਾਰ
 ਥਿਸੇਜਾਹਰਿਬੀਏਰਸਲਾ॥ਜੇਹਿਐਇਸਕੁਕਮਾਈਐਤੇਹਾਐ
 ਰਾਸਿ॥ਲਗਾਰਹੈਰਜਿਸਥਿਪੁਰਨੁਹੈਵੈਆਸਾ॥ਹਾਜੀਕਾਜੀਸੈਇ
 ਸਭਿਪੁਛਿਨਿਕਰਿਤਕਰਾਰੀ॥ਜਿਸਦੇਵਥਿਖੁਦਾਇਹੈਸੇਕਦੀ
 ਨਆਵੈਹਾਰੀ॥ਹਾਜੀਕਾਜੀਹਾਰਿਕੁਹਿ॥ਨਿਦਿਨਿਦਿਕਰਨਿਸਥਾ
 ਮਿਆਕੁਣੁਨਚਏਕੁਰੁਦਾਉਪਰਿਸਚੁਕਲਾਮਿ॥ਹੁਜਤਿਹਜਤਿ

ਸਰੇਈਆਇਨਸਕੇਨੇਜਿ॥ ਜਿਤੀਫਿਰਕੇਦੁਨੀਏਨਾਨਕਕੀਤੇਜੇਗਿ॥
 ਸਭਮਜਹਥਮਨਸੁਖਿਕਰਿਸਚਾਅਮਲੁਚਲਾਇ॥ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਿਤਾ
 ਰਦਾਚਹੁਕੁੰਟੀਤਬਲੁਵਜਾਇ॥ ਇਕੋਕੁਤਬਤਖਤੁਇਕੁਇਕਾਮੁਤ
 ਰਿਚਲਾਇ॥ ਇਕੋਹੀਪਤਿਸਾਹੁਜਗਿਕੁੜਿਨਰਹਸੀਜਾਇ॥ ਰਹਨਿਨ
 ਬਾਨੀਮਕਾਨਕੇਗੋਰਾਮੜੀਛਨਾਇ॥ ਕਇਦਿਚਿਨਾਨਕੁਨਿਰਮਲਾ
 ਸਚਾਇਕੁਖੁਦਾਇ॥ ਪੜ॥ ਸੁਆਲੁਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨ॥ ਸੁਰਾ॥
 ਪਸਿਥੈਠਾਸੀਪੀਰਬਹਾਵਦੀਨਸਿਰਿਪੀਰਾਏਪੀਗਾ॥ ਸੁਣਿਗਲਖੁ
 ਦਾਇਦੀਆਹੋਇਰਹਿਆਦਿਲਗੀਗਾਰੁਕਨੁਕੁਕਹੇਮਖਤੁਮਜੀ
 ਸੁਣਿਨਾਨਕਦੀਤਦਿਬੀਗਾਕੀਤੇਸੀਮਨਸੁਖਿਸਭਿਅਵਤਾਰਿਪੈ
 ਕੰਥਰਿਪਗਿ॥ ਰਾਮਰਹੀਮਨਮਨਈਕ੍ਰਿਸਨਕਰੀਮਾਏਇ॥ ਮਨੇ
 ਨਚਰੋਯਾਰਿਨੋਖਨਵਾਏਚਉਦਹਸੇਇ॥ ਚਾਰਿਕਿਤਾਬਿਨਮਨਈ
 ਬਹੁਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ ਮੇਰਮਧਾਣੁਨਮਨਿਈਮਨੇਨਥਾਸਕੁਸੇਸੁ
 ॥ ਰਾਮਰਹੀਮਾਇਕੁਹੈਕ੍ਰਿਸਨਕਰੀਮਾਏਕੁ॥ ਇਕੋਨਬੀਰਸੁਲੁਹੈਯਾ
 ਰਿਇਸਹਾਥਾਏਕੁ॥ ਇਕੋਹੀਖਨਵਾਏਚਉਦਹਬਲਾਨਿਚਗਾਕਿ
 ॥ ਦੂਜਾਆਖਾਇਸਕਹੈਆਖਿਆਚੜਾਨਿਅਜਾਬਿ॥ ਪੁਛਹੁਖਤ
 ਦਿਬੀਰਕਰਿਕਿਸਨੇਕਰੇਕਬੁਲਾ॥ ਥਕੇਨਸੀਹਤਾਏਦੀਆਗਈ
 ਆਸਿਸਭੇਭੂਲਿ॥ ਪੜ॥ ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥ ਨਾਨ
 ਕਆਖੇਮਖਤੁਮਜੀਸਚਾਸਬਦੁਪਛਾਨਿ॥ ਅਪੋਹੀਤੁਮਦੁਇਕ
 ਹੋਅਪੋਇਕੁਬਖਸੀ॥ ਜੇਦੁਆਆਖਾਇਸਕਹੈਤੁਸਾਕਿਉਜਾਤੇ॥

ਦੇਇ॥ ਤਿੰਦੁਕਤੋਨਪਾਕਿਹੈਦੋਜਖਿਜਾਏਸੋਇ॥ ਨਾਮੁਨਲੈਦੇਰਾਮ
 ਚਾਕਿਸਨਕਹੈਠਗੁਨਿ॥ ਕਹਏਅਥਾਹਿਰਸੁਲੁਹੈਤੋਰੁਨਪੁਜਹਮੁ
 ਲਾਤੁਰਕਨਜਪਦੇਰਾਮਨੈਤਿੰਦੁਨਜਪਹਿਰਸੁਲੁ॥ ਠਿਰਕਾਤਿੰਦੁਤੁ
 ਰਕਿਦਾਏਹਿਥਿਧਿਸਨਤੁਨਮੁਲੁ॥ ਅਖੇਨਾਨਕੁਸਾਹਸਚੁਸੁਲੁ
 ਮਖਦੁਮਾਥਹਾਵਦੀਸਾਹਿਕੀਤੇਹਉਮਨਸੁਖਿਸਭਿਸਚੀਗਖਿ
 ਪਨਾਹਿ॥ ਰਾਮਰਸੁਲਾਕੇਤੜਕਿਸਨਿਕਰੀਮਅਲੋਇ॥ ਅਵਤਾਰਾ
 ਪੈਕੰਥਰਾਪੀਰਾਅੰਤੁਨਕੋਇ॥ ਯਾਰਿਇਸਹਾਥਿਖਾਂਨਵਾਵੜੇਥੇਦਿ
 ਕਿਤੇਥਿਥੀਚਾਰਿ॥ ਮੇਰਿਮਾਧਾਣੇਬਾਸਕਾਸੇਸਾਅੰਤੁਨਪਾਗਿ॥ ਮ
 ਰਿਮਰਿਜੰਮਨਿਕਚੜੇਥਹਮੇਥਿਸਨਮਹੰਦੇਦਾ॥ ਇਕੋਸਚੁਖੁਦਾ
 ਇਹੈਤੋਰੁਦਰਗੀਭੇਦਾ॥ ਗਉਸੁਰੁਦੁਇਇਕੁਕਰਿਤਾਇਕੁਪਛਾ
 ਏਸੋਇ॥ ਤਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨਿਏਮਜਹਥਉਠਾਵੈਦੇਇ॥ ਦਾਵਾਤਿੰ
 ਦੁਤੁਕਕਿਦਾਮਨਿਤੇਰਖਤੁਨਮੁਲੁ॥ ਸਚੁਨਸੀਹਤਿਯਾਦਿਕਰਿਦ
 ਰਗਪਵਹਿਕਬੁਠਿ॥ ਸਾਹਿਬਖੁਦਿਫੁਰਮਾਇਆਇਥਿਆਵਿ
 ਚਿਕਿਤਾਥਿ॥ ਮਰਿਜਾਮਨਿਮਨਸੁਖਿਹੈਨਿਮਨਿਆਚੜਿਨਿਅਜ
 ਥਿ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਈਅਸਿਖਹੈਇਕੁਕਾਦਰੁਨਿਆਰਾਆਪਿ॥ ਕਾਦ
 ਰੁਕਦਰਤਿਥਾਹਰਾਸਭਿਜਪਨੀਤਿਸਦੇਜਾਪਿ॥ ਕੁਦਰਤਿਥੀਏਰ
 ਥਿਏਹੁਕਮੀਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ ਬਗਗਿਜਿਵੈਨਿਥਾਤਿਏਤੁਟਿਤੁਟਿ
 ਠੇਰਿਜਮਾਹਿ॥ ਓਹੋਜੇਹੀਅੰਸੁਰਤਾਓਹੋਜੇਹੋਨਾਵਾ॥ ਕੁੜਪਸਾਰਾ
 ਖਲਕਿਦਾਉਜਾੜਿਵਸਾਏਗਾਵੀ॥ ਓਹੋਠੇਰਿਨਆਵਨੀਸਭਿਜ

ਪਹਿਜਿਨਾਏਨਾਇ। ਭਰਮਹਿਭੂਏਆਦਮੀਮਰਿਜਮਨਿਅਵਹਿ
 ਜਾਇ। ਜੈਸਾਮੈਤੀਓਸਦਾਤੈਸਾਆਲਮੁਜਾਇ। ਸੇਆਕੀਮਨਾ
 ਵਈਦਬਿਗੋਰੀਮੜੀਮਸਾਣਿ। ਮਿਟੀਗੋਰਮਸਾਣਿਦੀਠਿਰਿਅ
 ਵੈਹਬਿਕੁੰਭਾਰੀ। ਭੰਡੇਇਟਾਬਹੁਬਿਧਿਘੜਿਘੜਿਪਰਹਿਸਦਾ
 ਗਿਠਿਰਿਖਾਵਨਿਅਗਿਨਿਅਗਣਤਿਦੀਜਲਿਥਾਇਕਰਨਿਪੁ
 ਕਾਰਿ। ਤਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨਿਦੁਇਠਿਰਿਲਹੇਨਤਿਨਾਸਾਰਿ॥੫੪॥
 ਸੁਆਲਪੀਰਗਉਸੁਬਹਾਵਈ॥ ਸੁਰਾ॥ ਆਖੀਗਉਸੁਬਹਾ
 ਵਈਸੁਣਿਹੋਨਾਨਕਸਾਹਾਕਉਣੁਨਮੁਨਾਭੁਤੁਦਾਰਹਦਾਕੇਹੜੀ
 ਜਾਇ। ਰੂਹੇਦੀਕੀਜਾਤਿਹੈਕਉਣੁਸਠਾਤਿਕਹਾਇ। ਆਇਆ
 ਕਿਸੁਮਕਾਮਿਤੇਗਇਆਕਿਕੇਜਾਇਸਮਾਇ। ਜੋਸਕਉਤਰੇਇ
 ਏਦਾਸੇਈਅਵਧਿਠਕੀਗੁ। ਸਚੇਗਹਿਜੁਠਿਦਿਅਕਦੇਨਹੋਇ
 ਜਹੀਗੁ। ਹਉਜੋਇਦਾਸਚਿਦਾਡਿਤਮੁਕੁਤੁਠਾਇ। ਪੀਰੁਕਹੇ
 ਸੁਣਿਨਾਨਕਾਮਨਿਕਾਸਕਚੁਕਾਇ॥੫੫॥ ਜਦਾਬਨਾਨਕਸਾਹਾ
 ਸੁਰਾ। ਸੁਣਿਹੋਪੀਰਬਹਾਵਈਆਖੀਨਾਨਕਸਾਹਿ। ਨਾਹਿਨਮੁਨਾ
 ਭੁਤੁਦਾਰਹੇਨਕਿਸਹੀਜਾਇ। ਜਾਤਿਸਠਾਤੋਬਾਹਰਾਰੰਗੁਰੁਪੁਨਹੀ
 ਕੋਇ। ਕਰੈਅਵਾਜਾਗੈਬਦਾਨਦਰੀਪਵੈਨਸੋਇ। ਆਇਅਗੈਬਿ
 ਮਕਾਮਿਤੇਠਿਰਿਗੈਬੀਜਾਇਸਮਾਇ। ਲਖਿਬਉਰਾਸੀਜੁਸੜੇਪ
 ਹਿਰੇਖਸੀਰਜਾਇ। ਇਕਸੇਇਕਸੇਜੁਸੜੇਕਈਅਸਿਖਾਗੁਹਿ। ਹੋ
 ਇਇਕਠੇਆਪਿਵਿਚਿਕਰਨਿਅਵਾਜਾਹੁਹਿ। ਰੂਪੁਖੁਦਾਇਨਭੇ

ਏਕੁ ਹੁਇ ਕਾ ਜਾਤਿ ਸਫਾਤਿ ਪੰਜੇ ਮਿਲਿ ਖਸੀਤ ਤਾ ਜਾਇ ਖਾਇ
 ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਸਫਾਤਿ ਕਹਾਇ ਕੇ ਪਾਣੀ ਪੜੇ ਜੀ ਜੀ ਗਿ ਜੁ ਸਾਪਕ
 ਤਿਆ ਜੁ ਸਿਆਖ ਪਿਖ ਪਿਤੋਇ ਜਹੀ ਗਿ ਰੂਹਿ ਥੀਯਾਇ ਆਖਿ
 ਕੁੰਨੁ ਕੀ ਦੁਨੀਆ ਲਗਿ ਜਾਤਿ ਸਫਾਤਿ ਖੁਦਾਇ ਦੀਨਾਉ ਪਰਾਇ ਆਠ
 ਗਿ ਠਗੁ ਠਗੇ ਮਿਲਿ ਠਗੇ ਨੇ ਦੁਜਾਨ ਉਰਖਾਇ ਦੁਸ਼ਕਿ ਦਰਤਿ ਦੂ
 ਰੁਹੈ ਸਾਚਾਇ ਕੁਖੁ ਦਾਇਆ ਪਿਛੁਲਾਇਆ ਦੁਨੀਆ ਲਗਿ ਹਮਾ ਸੁਮਾਧ
 ਰਿਨਾਇ ਜਾਇ ਰੂਹੁ ਜੁਦਾ ਹੋਇ ਤਨ ਤੇ ਨਾਉ ਠਾਉ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਸਕਾ
 ਕੁ ਦਰਤਿ ਗਥੀ ਅਰਥਨਾ ਸਰਿ ਮਾਹਿ ਅਰਥਨਾ ਸਰੇ ਥਾਹਰਾਇ
 ਕੇ ਆਪਿ ਅਲਾਹਿ ਕਰੇ ਰਿਆ ਜਾਤਿ ਥੀ ਦਰੀਜਾ ਏ ਅਵਣਾ ਅਪੁ
 ਜਿਨਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੇ ਆਤਿਨਾ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਆਖੇ ਨਾਨਕ ਹੋਇ ਦਰੀ
 ਸੁਣੁ ਬਡਾ ਵਦੀ ਪੀਰਿ ਪਾਵਹੁ ਰਾਹੁ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਕਢੇ ਨ ਹੋਇ ਜਹੀਰਿ
 ॥੫੬॥ ਸੁਆਲ ਮਖਦੁ ਸੁਬਹ ਵਦੀ ॥ ਸੁਰਾ ਆਖੇ ਪੀਰੁ ਬਡਾ
 ਵਦੀ ਸੁਣਿ ਹੋਨਾ ਨਕ ਪੀਰਾ ਆਦਮੁ ਵਾਰਥਿ ਸਿਰਜਿਆ ਕਹੁ
 ਚੀਤ ਦਈਰਿ ਖਾਕਿ ਨਿਸਾਣੀ ਅੰਧੁਲੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਭਈ ਖੰਭੀਰੁ ॥
 ਸੁਰਤਿ ਹੋਈ ਖਾਕਿ ਤੇ ਕਰੇ ਅਵਜੈ ਕਈਰੁ ॥ ਸਹੈ ਸਾਥਾ ਰਹਾ ਅਲ
 ਸਾਹੁ ਨ ਗੁਨਿ ਸਰੀਰਿ ਏਹੁ ਕੀ ਕਾਤਿ ਗੈ ਥੀ ਦੀ ਕਹੇ ਸੁਅਵਲਿ
 ਠਕੀਰੁ ॥੫੭॥ ਜਦਾ ਬਨਾਨਕ ਸੁਹਾ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਸੁਣਿ ਮਖਦੁ ਸੁਬ
 ਹ ਵਦੀ ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਠਕੀਰੁ ॥ ਅਰਥਨਾ ਸਰਿ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਖਾਣਕਿ
 ਕੀ ਆਖੰਭੀਰੁ ਦਾਣਾ ਭਾਇਆ ਖੰਭੀਰੇਤ ਸੁਣਿ ਸਾਚੀਤ ਦਈਰ

॥ ਇਕ ਦੁਹਾਣੇ ਲਾਖਿ ਤੋਹਿ ਗੁਨ ਗੁਨਿ ਸਰੀ ਗਾ ਅੰਨੈ ਭਇਆ ਖੰਭੀ
 ਰਠਿ ਰਿਨੁ ਤਠੇ ਭਏ ਬਹੁ ਰੀਗਾ ॥ ਇਕ ਦਾਣੇ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਾਪਵੈ ਰੀਗਾਰੀ
 ਗੀ ਅੰਨਿ ॥ ਸਤਿ ਸਾਥ ਰਹਾ ਆਲਾਸਾ ਨੁ ਤਠੇ ਹੀ ਤੇ ਕੀਨਿ ॥ ਸਭਿ ਕੇ
 ਉਪਰਿ ਆਦਮੀ ਜਾਣੇ ਦੀਨ ਬਿਦੀਨਿ ॥ ਅਰਬਨਾ ਸਰਿ ਹੋਹਿ ਠਿਰਿ
 ਜੇ ਸਰਿ ਬੀਵਹਿ ਖਾਕਿ ॥ ਖਾਕੀ ਆਬੀ ਨਪਾਕਿ ਹੋਇ ਬਾਦੀ ਨਾਰੀਪਾ
 ਕਿਆ ਜਾਹੋ ਨਿਇਲਾਹਾਇ ਆਪਿ ਤੇ ਕਰਹਿ ਨ ਠੇਰਿ ਅਵਾਜਿ ॥ ਤਾਰਾ
 ਢਿਲੀਆ ਜੇ ਬੀਵਨਿ ਠਿਰਿ ਸਬ ਦੁਨ ਕਰੇ ਰਬਾ ਬੁਝਾ ॥ ਕਲਾ ਬਣ
 ਈ ਗੋਬਿ ਦੀ ਗੋਬੀ ਹੋਇ ਸੁਪਾਇ ॥ ਇਕੈ ਤਾ ਜਾਣੈ ਕੁਤ ਬੁਝਾਉ ਸੁ
 ਇਕੈ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਖੁਦਾਇ ॥ ਸੁਣਿ ਮਖਦੁ ਮੁਖਾ ਵਦੀਇ ਹੁਆਲ
 ਮਦੀ ਬੋਲਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਿਓ ਚੜਾਠਿ ਰਿਅਪਿ ਮਿਲਏ ਮੇਲਿ ॥
 ੫੭ ॥ ਸੁਆਲ ਪੀਰ ਬਹਾਵਦੀ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਆਖੇ ਪੀਰ ਬਹਾਵਦੀ
 ਜੁ ਸੇ ਕੇਤੇ ਰੂਹਿ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਥੀਆ ਅਵਾਜ ਚਾਮਿਲਿ ਰੂਹਿ ਪੁਕਾਰਿ
 ਰੂਹਿ ॥ ਕਿਥੁ ਉਪਜੀ ਆਦਾਨ ਸੀ ॥ ਠਿਰਿ ਕਿਥੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬੋ
 ਲਣਿ ਹਾਰਾ ਕਓਣੁ ਸੀ ॥ ਇਹੁ ਗੋਬੀ ਸਿਰੁ ਭਸਾਇਆ ॥ ਆਬੀ ਸੀ ਕੇ ਖਾ
 ਕਿਸੀ ਬਾਦਿ ਸੀ ਕੇ ਨਾਰੀ ॥ ਚਉਹਾਦਿ ਚਉਕ ਉਕਾ ਸੀ ॥ ਡੋਹੋ ਸਚੁ ਵੀ
 ਚਾਰੀ ॥ ਜੇ ਸੁਰਤਿ ਬੀਨਿ ਦਿਖਾਇ ਦਾਕਰ ਦਾਬਹੁ ਤੁਪਸਾਰੀ ॥ ਹੋਇ
 ਜਬੈ ਨਪੈ ਦਿਰੁ ॥ ਤੁਕ ਢੁਡਿ ਸੇਨ ਅਸਰੁ ਅਸਰੁ ॥ ਕੁਝੁ ਸੀ ਕੁਝੁ ਨਾਹਿ
 ਸੀ ॥ ਇਸ ਦਾ ਡੋਇ ਬਿਆਨਾ ॥ ਏਹੁ ਤਕੀ ਕਤਿ ਸਚ ਦੀ ਕੀ ਜੇ ਪ੍ਰਗਟਿ
 ਜਾਹਾਨਿ ॥ ੫੮ ॥ ਜਵਾਬੁ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਸੁਣਿ ਹੋ ਪੀਰ ਬ

ਹਵਈ ਪੰਜਿ ਖਸੀ ਹਤਿ ਰੂਪਿ ਪੰਜੇ ਪੰਜੇ ਪੰਜੇ ਵੀ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਪੁ
 ਕਾਰਨਿ ਰੂਪਿ ਪੰਜਿ ਮਿਲਿ ਉਪਜੀ ਆਦਾਨ ਸੀ ਠਿਰ ਪੰਜਾ ਮਾਹਿ ਸ
 ਮਾਹਿ ਥੋ ਲਾਇ ਹਰਾ ਜਗਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਰਤਿ ਬਾਇ ਹਵਾਇ ਗੋਬੀ ਪੰ
 ਜਿ ਠੇਰੇ ਸਤੇ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਕਰਨਿ ਆਦਾ ਜੁ ਮਾਤਿ ਆਪ ਖਾਵ ਜੁ ਚੰ
 ਸਿ ਦਾਇ ਹੁਰ ਬਿਥਣਾਇ ਆਸਾ ਜੁ ਆਪੇ ਇਕੋ ਰਸਿ ਰਹਿ ਆਜੀ
 ਆਜੀ ਤਿ ਸਭਿ ਮਾਹਿ ਹੋਰੁ ਸਰੀ ਕੁ ਨਰ ਬਦਾਇ ਕੋਇ ਕੁਇ ਲਾਹਿ
 ਯਚਾਰੇ ਯਾਰਿ ਮੁਸਲ ਮੀਰ ਹੈ ਅਲਹ ਦੇ ਨਾਲਿ ਭੂਲੇ ਦੁਜੀ ਖੁਦੀ
 ਲਾਗਿ ਨਾਲਿ ਖਰਾਬਿ ਜਵਾਇ ਖਾਕੀ ਆਈ ਆਤਸੀ ਬਾਦੀ ਚਾ
 ਰਿ ਕੁਤ ਬਿਐ ਤੇ ਯਾਰਿ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਆਪੁ ਪੈ ਕੇ ਬਰੁਰ ਬੁਕਾਇ ਮੁਚਾ
 ਰੋ ਤਰਫ ਦੇ ਕੀਤੇ ਚਾਰਿ ਕੁਤ ਬਿਐ ਚਾਰੇ ਥੀ ਮੇ ਅਰੁ ਸਿ ਦੇ ਹਲ ਦੇ ਮੁ
 ਲਿਨ ਕਾਇ ਕਾਇ ਮੁਕੁਰ ਸੀ ਅਰਸੇ ਹੈ ਕਾਇ ਮੁਇ ਕ ਖੁਦਾਇ ਪੰ
 ਪੰਜੇ ਕਾਇ ਮੁਹੈ ਸਦਾ ਹੋਰੁ ਨ ਕਾਇ ਮੁਜਾਇ ਜੋ ਆਇ ਆਸੇ ਜਾਇ ਸੀ
 ਜੋ ਗਾਇ ਆਠਿ ਰਿਆਇ ਅਗਲਾ ਸੀ ਗੁ ਉਤਾਰਿ ਕੋ ਠਿਰਿ ਆਵੈ ਤੇ
 ਰੁਬਾਣਾਇ ਕਿਸਕੀ ਮਾਣੀ ਬਾਪੁ ਕਿਸਕਿ ਸਕਾ ਪੁਤ ਕਰਾਇ ਕਿ
 ਸਕੀ ਜੋ ਰੂਪੀ ਅਕਿਸ ਸਭਿ ਕੁੜੇ ਕੀਏ ਪਸਾਇ ਜੀਵਦਿ ਆਸਥਿ
 ਰਿਸਨੀ ਮੋਇ ਆਨ ਰਿਸੇ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਬਾਜੀ ਕੁੜਿ ਦੀ ਆਖਰਿ ਕੁ
 ਝੀ ਹੋਇ ॥ ੬੦ ॥ ਸੁਆਲ ਪੀਰ ਬਹਾਵ ਦੀ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਆਖੇ ਪੀਰ
 ਬਹਾਵ ਦੀ ਸੁਣਿ ਹੋ ਨਾਨਕ ਸਾਹਾ ਕੇ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਰਬਿ ਦੀ ਰਹਦਾ ਕੇ ਹ
 ਝੀ ਜਾਇ ਖਾਣਾ ਕਉਣੁ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਹਿਰੇ ਕਉਣੁ ਪੁਸਾਕਿ ਕਉ

ਨੁਸਰੀਕੁਖੁਦਾਇਦਾਸਚੁਰਕੀਕਤਿਆਖਿਆਇੰਦ੍ਰਮੁਸਲਮਾਨੀਵ
 ਚਿਕਉਨੁਜੀਕਿਖੁਦਾਇ॥ਦੋਨੇਸਜਹਬਸੋਧਿਕੈਸਚੰਦ੍ਰਿਕੁਡਿਖ
 ਇ॥੬੧॥ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹ॥ਸੁਰਾ॥ਸੁਣਿਹੋਪੀਰਬਹਾਦਰੀ॥
 ਖੀਨਾਨਕਸਾਹ॥ਸਚੀਸੁਰਤਿਗਥਿਦੀਰਹਦਾਸਚੀਜਾਇ॥ਸਚ
 ਖਾਣਗਥਿਦਾਪਤਿਰੇਸਚੁਪੁਸਾਕਿ॥ਇਕੋਇਕੁਖੁਦਾਇਹੈਹੋਰੁ
 ਸਰੀਕਨਾਸਾਕਿ॥ਇੰਦ੍ਰਮੁਸਲਮਾਨੀਦੁਇਦਰਗਹਲਹਨਿਨਜ
 ਇ॥ਮਜਹਬਦੁਇਮਨਸੁਖਿਹੈਰਿਸੀਏਗੁਮਰਾਹਿ॥ਸੋਈਸਰੀ
 ਕੁਖੁਦਾਇਦਾਜਾਕਾਜਨਮੁਨਜਾਤਿ॥ਥੋਇੰਕਿਤੇਬਹੁਥਾਹਰਾਮਨ
 ਹਦਿਸਬਦੁਆਲਾਪਿ॥੬੨॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਹਾਦਰੀ॥ਸੁਰਾ॥
 ਅਖੇਪੀਰਬਹਾਦਰੀਸੁਣਿਹੋਨਾਨਕਸਾਹਿ॥ਇੰਦ੍ਰਮੁਸਲਮਾਨੀ
 ਦੁਇਰਿਤੇਨੀਮੁਛਹੁਉਠਾਇ॥ਤੀਜਾਮਜਹਬੁਕਉਣੁਹੈਜੋਤਹਿ
 ਕੀਤਾਤਹਕੀਕਾ॥ਏਹੁਹਕੀਕਤਿਸਚੁਕਹੁਨਾਹਿਤਾਯਗਦੀਲੀ
 ਕਿ॥ਇੰਦ੍ਰਮੁਸਲਮਾਨੀਦੁਇਬਾਥੇਆਦਮਿਏਫਰਜੀਦਿ॥ਤੁਹਿ
 ਕਿਉਰਦੇਨਾਨਕਾਸਚੁਕਹੋਇਹੁਪੀਦਿ॥ਹਾਰਿਆਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਰ
 ਰਿਆਸਾਹਿਕਰੀਮਾ॥ਹਾਰਿਆਹਾਜੀਆਹਜਿਕਾਰਿਧਾੜਿਹਗੁੜਿ
 ਹਭਏਖਤੀਮਾ॥ਹਉਪੁਛਦਾਪੀਰਬਹਾਦਰੀਮੁਲਤਾਂਨੇਦਾਪੀ
 ਗੁ॥ਇੰਦ੍ਰਮੁਸਲਮਾਨੀਦੀਕਹੁਸਚੀਤਦਬੀਗੁ॥੬੩॥ਜਵਾਬੁਨ
 ਨਕਸਾਹ॥ਸੁਰਾ॥ਅਖੀਨਾਨਕਸਾਹ॥ਸਚੁਸੁਣਹੁਬਹਾਦਰੀ
 ਪੀਰਿ॥ਇੰਦ੍ਰਮੁਸਲਮਾਨੀਦੁਇਸਿਰਿਗੁਮਿਥੀਏਜਹੀਰਿ॥ਤੀਜਾ

ਮਜਰ ਬੁਧਾਕਿ ਹੈ ਨੇਕਿ ਬਾਇ ਤੇ ਢੁਗਿ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਦਰਗਾਹਿ ਵਿਚਿ
 ਵੜਨਿ ਨ ਮਿਲ ਦੇ ਮੁਇਆ ਭਲਾ ਭਲਾ ਈਗਰ ਬਿਆਸੈ ਸਮਿ ਅਵ
 ਰੁਨ ਕੋਇਆ ਬੁਰਾ ਬੁਰਿਆਈ ਸਹਿਮਿਆ ਨੀਚ ਕਰਮ ਬਾਇ ਰੋਇਆ
 ਦੁਵੈ ਰਹੇ ਜਹਾਨਿ ਵਿਚਿ ਧੁਰਿ ਨ ਪਹੁਤੇ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਕਹੇ ਬਹਾਵ
 ਦੀ ਹਉ ਮੈਰਥੈ ਅਜਾਇਆ ਤੀਜਾ ਮਜਰ ਬੁਧਾਕਿ ਹੈ ਮਰਫਤੀ ਮਨੁ
 ਮਾਰਿ ਨੇਕਿ ਬਾਇ ਦੁਇ ਗਾਹਿ ਫਰਿਹਰੁ ਮੁਖਾ ਲਨੁ ਸਾਗਿ ਨੇਕਿ
 ਬਾਇ ਦੁਇ ਗਾਹਿ ਹੈ ਚਲ ਦੇ ਗਾਹਿ ਗਾਹਿ ਹੈ ਨੇਕਾ ਬੇਗਾਹਿ ਵਿਚਿ
 ਟੇ ਜਾਣਿ ਇਲਾਹਿ ਲਾਹੇ ਲੀਤੇ ਗਾਹਿ ਚਲੇ ਲੀਤੇ ਚਲਾਨਿ ਕਪੂਰੇ
 ਤੀਨੋ ਲੀਹਿ ਨ ਮਾਨੀ ਹੀ ਸੁਰੇ ਫਕਰਿ ਸਪੁਤਾਇੰ ਢੂਮੁ ਸਲਾਮਾਨਿ
 ਦੁਇ ਬਾਬੇ ਆਦਮਿ ਦੇ ਫਰਜੀ ਦਿਆਲੁ ਦੇ ਤਦਾਂ ਬੀਨਿ ਕਰਿ ਸਚੁ
 ਭੁਲਾਇ ਨਿਪੀਦਾ ਦਰਗਾਹ ਠਉੜਿ ਨ ਪਾਇ ਨੀਜੋ ਕਰ ਦੇ ਦਵੈ
 ਕੁੜਿ ਦਾਵਾਰਾ ਮਰਹੀ ਮਕਰਿ ਲਾੜਿ ਮਰ ਦੇ ਤੋਢੇ ਧੂੜਿ ਜਿਹਰੁ
 ਰੂਪੁ ਮਕਾਨ ਤੇ ਜੁਸਾਸਾ ਬਤੁਨਾਇਆ ਤਦ ਬੀਰਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰੇ
 ਮਰਦਿਆ ਚਲੇ ਨਨਾਇਆ ਫਿਰੇ ਚ ਉਰਾ ਸੀਕਰਮ ਦਾਹੋਇ ਨਿਸਾ
 ਦਾਰੂਹਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਬਾਤੜੀ ਵਾਗੂਪਿ ਫੀਦਾਰੂਇਆ ਜਿਤ ਨੇਯਾ
 ਰਿਮੁਹ ਬਤੀਖਾਣਿ ਪੀਣਿ ਦੇ ਮਿਤਿਆ ਮੇਆਡੇ ਬਨਿ ਰੂਪੁ ਫੁਫੇਰਿ ਨ
 ਲਾਇ ਨਿਚਿਤਾ ਮਿਲ ਦੇ ਆਪਿ ਮੁਹੁ ਬਤੀ ਦਾ ਮਿਕਾ ਮਿਕੇ ਯਾਰੋ
 ਭਾਈ ਸਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੀਭਾਇ ਭਤੀ ਜਿਹ ਜਾਗਿਆ ਪਉ ਨਾਨੇ ਨਾਨੀ
 ਅੰਚਾ ਚੇਤਾ ਏ ਮਿਤਿਆ ਮਾਮੇ ਤੇ ਮਾਮਾਨੀ ਅੰਫੁਫੀ ਫੁਫੇਰੁ ਕਿਰਿ

॥ ਭਾਗੀਭਾਗੇਭੇਦੇਰੇਜਿਠਾਣਿਭਿਰਾਣਿਅਪਾਰਿ॥ ਅੰਤੁਨੂੰਸਾਥੀਕੋਇ
 ਨਾਭਜਾਨਿਹੋਇਥਿਜਾਗਿ॥ ਕੁੜਮਿਧੁੜਮਿਥਹੁਰਾਗੀਆਥਹਿਥਹਿ
 ਕਰਨਿਥੀਚਾਗਿ॥ ਕਚੇਸਾਕਿਕੁਸਿਗੜੇਸੇਇਆਣਹਨਿਨੰਸਾਗਿ॥
 ਦੁਨੀਆਂਵੇਕੁਸੰਗਿਸਭਿਤਜਹੁਥਹਵਦੀਪੀਗਿ॥ ਜਿਨਾਪਨਾਹਿਖੁ
 ਦਾਇਦੀਸੇਕਦੇਨਹੋਹਿਜਹੀਗਿ॥ ਦੁਨੀਆਵੀਸਭਿਸਾਹਿਥੀਰਹੀ
 ਸੁਦੁਨੀਆਮਾਹਿ॥ ਚਲਿਆਰੂਹੁਇਕੇਲਾੜਾਜੁਏਪੁਛੈਦਾਰਹਿ॥
 ਠਿਰਿਆਵੈਵਿਚਿਚਉਰਾਸੀਏਕਰਿਕੇਰੂਪਿਅਨੇਕੀ॥ ਲਾਖਿਅਨੇਕ
 ਰੂਪਿਕਰਿਲਾਖਿਅਸਿਖਾਭੇਖਿ॥ ਜਿਚਰੁਰੂਹੰਨਾਕਾਇਮੁਰਿਚਰੁਟਿ
 ਕੋਨਠਉੜਿਜੇਤੋਵੈਕਾਇਮੁਜੁਸੜਾਮਿਟੇਚਉਰਾਸੀਦਉੜਿ॥ ਹ
 ਰੇਦਾਨਸਿਮੰਦਿਸਭਿਹਾਰਿਆਥਹਵਦੀਪੀਗਿ॥ ਜਿਤੇਨਾਨਕਸਾ
 ਹਿਸਭਿਕਰਿਸਾਚਿਸਥਾਇਪਰਿਪੀਗਿ॥ ਆਖਗੀਇਸਜਮਾਨਿਏ
 ਨਾਨਕਸਾਹਿਫਕੀਗੁ॥ ਮਾਰਿਆਸਿਕਾਸਚਦਾਕਰਿਸਚੀਤਤਈ
 ਗੁ॥ ੬੪॥ ਸੁਆਣਾਪੀਰਥਹਵਦੀ॥ ਸੁਰਾ॥ ਆਖੇਪੀਰਥਹਵਦੀ
 ਨਾਨਕਸਾਹੁਅਲਾਇ॥ ਖਤਰਾਰਹਦਾਰਾਤਿਦਿਹੁਕਰਿਮਸਲਾਸਹੁ
 ਸੁਣਾਇ॥ ਕਉਣਨਬੂਢਜਾਨਿਵਿਚਿਹਯਯਕਾਇਮੁਕਉਨੁ॥
 ਜੋਏਹੁਹਕੀਕਤਿਭਸਿਏਇਹਉਸੀਸੁਨਿਵਾਵੈਤਉਨੁ॥ ਏਹੁ
 ਹਕੀਕਤਿਹਕੀਦੀਭੋਹੋਸਭਿਬੁਝਾਇ॥ ਕਾਦਰਮੁਯਨਰਿਸਈ
 ਸਭਿਕੁਦਰਤਿਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ ਕਾਇਮੁਕਉਣੁਇਥਾਦਤੀਹੋਵੈ
 ਜੁਸਾਪਉਣੁ॥ ਹਉਮੁਰੀਦੁਤਿਸਦਾਸਹੁਖਥਾਰਿਸੁਣਾਏਜਉਨੁ॥

॥੬੫॥ ਜਵਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਸੁਣਿ ਤੋ ਪੀਰ ਥਾਹ ਵਈਆ
 ਖੀਨਾਨਕ ਸਾਹ ॥ ਗਰਬਿਆ ਸਿਰੁ ਪੁਸੀਦੜਾ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਸਾਹ ॥
 ਜੁਸੇਨ ਬੁਢਿ ਜਾਨਿ ਦਿਚਿ ਹਯਲ ਕਾਇ ਸੁਰੂਹਿ ॥ ਰੂਹੁ ਛੋਡੇ ਜਬ
 ਜੁਸੇਆ ਮਿਟੇ ਅਵਾਜਾਹੁ ॥ ਏਏ ਨਾ ਬੁਢਿ ਜਾਨਿ ਦਿਚਿ ਹਯਲ
 ਕਾਇ ਸੁਦੋਇ ॥ ਜੋ ਕਰਨਿ ਇਥਾ ਦਤਿ ਬੰਦਗੀ ਸਚੁ ਖਬਰ ਥਤੁ
 ਵਨਿ ਸੋਇ ॥ ਜੁਸੇਥਾ ਟੁਨਰੁ ਭੁਭੁਭੁ ਬਿਨੁ ਜੁਸਾਨੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇ
 ਖੇ ਮੰਗਿਐ ਰੋਏ ਡਿਠੇ ਚੋਇ ॥ ਮਿਲਾਨਿ ਸਜਾਈ ਜੁਸਿ ਅੰਗੁ ਤਿਪੁਕਾ
 ਰਨਿ ਤਾਇ ॥ ਨੇਕੀ ਥਾਈ ਥੀ ਚਾਰਿ ਕੇ ਮਿਲੇ ਅਜਾਇ ਸਜਾਇ ॥
 ਆਪੇ ਰੂਹੁ ਕਹਾਇ ਦਾ ਆਪੇ ਜੁਸਾਹੋਇ ॥ ਏਹੁ ਤਮਾਸਾ ਏਖਿ ਕੇਨਨ
 ਕਰਿ ਤਾਰੋਇ ॥ ਰੋਇ ਨ ਕੋਈ ਆਇਆ ਹਸਿਨ ਚਲਿ ਆਕੋਇ ॥
 ਅਗਾਪਿ ਛਾਸੋ ਧਿਕੇਨ ਨ ਕੁਰਹਿ ਆਖੜੋਇ ॥ ੬੬ ॥ ਸੁਆਣੁ ਪੀਰ
 ਰੁਥਾਹ ਵਈਆ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਆਖੇ ਪੀਰੁ ਥਾਹ ਵਈਆ ਸੁਣਿ ਤੋ ਨਾਨਕ ਸਾ
 ਹਾਇ ਕੁਖੁ ਦਾਇਰ ਸੁਲੁਭੈ ਕਿਉਂ ਦੁਨੀਆ ਥਾਹੁ ਤੇਰਾ ਹਾਮਾ ਲਾਮੁ
 ਕੁਝੁ ਨ ਤੋਵਈ ਵਾਣੀ ਕੀ ਬਲਾਇ ॥ ਰਾਹੁ ਸਚਾ ਵਾਛਾ ਡਿਕੈ ਥਹੁ ਤੋ
 ਈਗੁ ਮਰਾਹਾ ॥ ਸੁਸਯਾ ਮਾਨਾ ਛਡਿ ਆਖਣਾ ਹਕੁ ਹਲਾ ਲਾ ॥ ਤਿੰਦੂ
 ਖਾਵਨਿ ਦਰੋਗੁ ਕਹਿ ਤਿਨਾ ਹੋਸੀ ਕੀ ਹਵਾਲਾ ॥ ਏਵੇ ਭੁਲੇਗਾਹਿ ਤੋ
 ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਮੂਲਿ ॥ ਮਾਯਾ ਬਿਗਾਨ ਖਾਸਿ ਖਾਨਿ ਕਾਰਿ ਕਸਮਾ
 ਰਾਮ ਰੂਸੁਇ ॥ ਦਰਗਹ ਇਨਾ ਕੀ ਹਲੁ ਹੋਇ ॥ ਸਭਿ ਭੋਤੋ ਖਥਰਿ ਬ
 ਤਾਇ ॥ ਪੀਰੁ ਕਹੇ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕਾ ਖਤਰਾ ਮਨੁ ਹੁਚੁ ਕਾਇ ॥ ੬੭ ॥ ਜ

ਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਿ। ਸੁਰਾ। ਸੁਣਿਤੋਪੀਰੁਬਹਾਵਦੀਆਖੀਨਾਨ
 ਕਸਾਹਿ। ਲਥੇਕਾਰਨਿਪੀਰਜੀਦੁਨੀਆਬਹੁਤੇਰਾਹਿ। ਕਾਰਨਿਕਪ
 ਤੇਤਮਿਏਬਹੁਤੋਈਗੁਮਰਾਹਿ। ਖਾਨਿਕਸੀਸਾਏਤਿਭਾਂਤਿਜਿ
 ਉਸਿਰਿਬੀਆਕਪਾਹਿ। ਚੁਣਿਆਂਦੀਵਣਿਵਾੜੀਯੋਚੁਖਿਚੁਖਿ
 ਲਈਖੁਆਇ। ਕੂਕੇਕਪਾਹਿਨਿਮਾਨੜੀਖੁਸਦੀਕਰੇਕਹਾਇ। ਪ
 ਿਲਾਏਥੇਥੀਐਮੰਜੇਉਤੇਘਤਿ। ਕੂਕੇਇਉਕਪਾਹੜੀਦੁਨੀ
 ਨਆਂਵਾਵਤਿ। ਫਿਰਿਮੁਹਿਰਿਤੀਵੇਲਣੇਖਾਵੈਸਖਤੀਭੀੜੀ।
 ਕੀਤੇਕਾਰਨਿਮਾਰੀਐਕਿਸੁਅਗੇਕੂਕੇਪੀੜੀ। ਫਿਰਿਖਾੜੀਸਉ
 ਪੀਪੋਵਿਆਂਘਤਨਿਨਾੜੀਥੀਨੀ। ਚੁਖਿਚੁਖਿਤੋਈਪਿਏਦੜੀਕ
 ਗਨਿਕਤਨਿਤੀਇ। ਫਿਰਿਸਉਪੀਚੁੜੇਈਆਕਤਨਿਬਾਹਿਉਲਾ
 ਰਿ। ਕੂਕੇਏਉਕਪਾਹੜੀਹਉਕਿਉਆਈਸੰਸਾਰੀ। ਫਿਰਿਸਉ
 ਪੀਜੋਲਾਹਿਆਤਾਣੀਤਣੇਠੇਕਿ। ਫਿਰਿਕਿਫਿਕਿਦੇਨਿਮਰੇੜੀ
 ਆਆਪਗਰਥੇਲੋਕਿ। ਫਿਰਿਸਉਪੀਚੜੇਈਆਸਿਰੇਨੀਸਾ
 ਨੀਪਾਇ। ਤਲੇਤਲੇਰਣੁਸਿਰਿਮੁੰਗੁਈਕੁਟਨਿਦੇਦੇਤਾਇ। ਫਿ
 ਰਿਸਉਪੀਤਿਨਾਦਰਜੀਆਜਿਉਜਿਉਖਸਮਿਕਹੰਨੀ। ਪਹਿ
 ਗਨਿਕਪੜਮਾਨਿਭਾਂਵਦੇਜਿਤੁਪੈਧੇਸੋਹੇਜੀਇ। ਏਹੁਜਗੁਹ
 ਸੋਹੜਿਹੜਾਇਰਖੇਨਾਹੀਸੋਗੁ। ਏਹਿਸਿਰਿਬੀਆਕਪਾਹਿਦੇ
 ਨਾਨਕਜੀਤਾਸਿਰਿਕੀਹੋਗੁ॥ ੬੮॥ ਸੁਆਲਪੀਰਬਹਾਵਦੀ॥
 ਸੁਰਾ॥ ਆਖੇਪੀਰੁਬਹਾਵਦੀਸੁਣਿਤੋਨਾਨਕਸਾਹਿ॥ ਜੁਸਾਕਿ

ਉਕਰਿਸਿਗਜਿਅਸਚਾਡੇਹੁਸਨਾਹਿ। ਕਉਨੁਮੁਕਦਮੁਪਿੰਡਦਾ
 ਕਿਸੁਵਸਾਏਲੋਗਿ। ਖਾਵੈਕਉਨੁਨਿਅਮਤਾਕਿਸਨੋਰੋਗਾਜੋ
 ਗਿ। ਕਰੰਦਾਕਉਨੁਅਯਾਜੜਾਸੁਣਨੇਹਾਰਾਕਉਨੁ। ਜੁਸੇਰਖ
 ਦਾਕਉਨੁਹੈਸੁਪਨੇਜਾਂਦਾਂਕਉਨੁ। ਏਹੁਹਕੀਕਤਿਜੋਡਸੇਸੋਈ
 ਅਵਲਿਠਕੀਗੁ। ਪੀਰਾਅੰਦਰਿਪ੍ਰਿਹੈਮੀਰਾਅੰਦਰਿਮੀਗੁ। ੬੬
 ॥ ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਾ। ਸੁਗਾ॥ ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣ
 ਹੁਥਾਵਦੀਸਾਹਿ। ਜੁਸਾਸਾਜਿਅਨਿਅਮਤੀਸਚੇਸੁਣਹੁਸ
 ਨਾਹਿ। ਰੁਹੁਮੁਕਦਮੁਪਿੰਡਦਾਕਿਰਮਿਵਸਾਏਲੋਗਿ। ਖਾਵੈਅ
 ਗਨਿਨਿਅਮਤਾਰੁਹਾਭੋਗਾਜੋਗਿ। ਕਰਦੀਥਾਇਅਵਾਜੜਾ
 ਸੁਣਨੇਹਾਰਾਹੁ। ਜੁਸੇਰਖਦੀਅਸਾਨਿਹੈਰੁਹੁਠਿਰੇਪਰਿਜੂਹਾ।
 ਰੁਹੁਠਿਰੇਜਬਜੁਸੜਾਠਿਰਿਹੈਦਨਿਰੁਹਿਅਪਾਗਿ। ਠਿਰਿਲ
 ਗਿਖਾਵਨਿਜੁਸੜਾਕਰਿਰਾਹਿਤਿਸੁਢਾਗਿ। ਮੁਏਕੀਗਣਤੀ
 ਨਹੀਜੀਵਤਿਏਖਿਪਰਤਖਿ। ਜੇਤੇਦਾਣੇਅੰਨਿਕੇਜੀਅਜੀਤਿ
 ਤੁਲਾਖਿ। ਗੈਥੀਸਿਰੁਖੁਦਾਇਦਾਥੁਇਨਸਕੇਕੋਇ। ਪੀਰਿ
 ਪੈਕਥਾਰਿਅਉਲੀਏਥਕਿਥਕਿਰਹੇਖਲੋਇ। ਰੁਹੁਨਆਦ
 ਦਾਰਿਸਈਜਾਦਾਲਕੇਨਕੋਇ। ਏਹਿਇਸਾਰਤਿਜੋਥੁਏਪੀ
 ਰਾਏਸਿਰਿਸੋਇ॥ ੭੦॥ ਸੁਆਲਪੀਰੁਥਾਵਦੀ। ਸੁਗਾ॥
 ਆਖੇਪੀਰੁਥਾਵਦੀਸੁਣਿਹੈਨਾਨਕਸਾਹਿ। ਚਾਰੇਰੁਹੁਅਮਾ
 ਨਤੀਰਹਦੇਕਉਨੁਪਨਾਹਿ। ਜਾਰੇਗਾਹਿਖੁਦਾਇਏਮੈਕੁਏਭੀ

ਕੋਇ ਰਿਖਾਇ॥ ਇਕਿ ਆਵਿ ਚਿਕਿਤਾ ਬਿਦੇ ਕਹਿ ਆਰਾਧੁਇ
 ਖੁਦਾਇ॥ ਥਾਧੁ ਰਹਿ ਸਰੀਅ ਤੇ ਬਿਦੇ ਪਾਕਿ ਨਹੋਇ॥ ਥਾਧੁ
 ਨਤਿ ਆਵਿ ਮੀਦ ਰਗੁ ਲਹਿ ਨਿਨ ਚੋਇ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਅਸਾ
 ਨੀ ਵਤਿ ਨ ਪੁਛਾ ਸੀ ਕੋਇ॥ ਥਾਧੁ ਰਹਿ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਮਦੇ ਭੁਭੁ
 ਨਹੋਇ॥ ਚੋਇ ਮੁਗਹਿ ਤਰੀਕ ਤੇ ਸੇਇ ਮੁਹਕੀ ਕਤਿ ਰਾਹਿ॥ ਰਾਹੁ
 ਸਾਰ ਛਾਤਿ ਆਖੀ ਐ ਚਾਰੇ ਰਾਹਿ ਖੁਦਾਇ॥ ਜੁਸਾ ਚਾਰਿ ਖਸੀਤ
 ਤਾਕਿ ਉਕਾਰਿ ਥੀ ਆਨ ਪਾਕਿ॥ ਕਉਣੁ ਮਿਲਿ ਆਸੀਗਿ ਚਾਰਿ ਦੇ
 ਤੇਵਨਿ ਪੀਜਿਤ ਨਿਪਾਕਿ॥ ੧੧॥ ਜਵਾ ਬੁਨਾਨ ਕਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥
 ਸੁਣਿ ਤੇ ਪੀਰ ਬਹੁ ਵਦੀ ਆਖੀ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ॥ ਚਾਰੇ ਰਾਹਿ ਖੁਦਾ
 ਇਦੇ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਮਨਿ ਮੈਲਾਇ॥ ਅਵਲਿ ਰਾਹੁ ਸਰੀਅ ਤੇ ਗੁਸ
 ਲੁਖ ਰਾਇ ਤਿਨਾ ਮਾਭੁਲਾ ਮਨਾਵਨੁ ਸਭ ਸਿਦਾ ਬੁਰਾਨ ਸੁਣਿ
 ਹੀ ਕਾਨੀ॥ ਰੋਜਾਨਿ ਮਾਜਿ ਬਿਦਗੀ ਅਵਰੀਰਿ ਆਜਤਿ ਸਾਰਿ॥
 ਤਰਕੇ ਅਮਲਿ ਬਿਕਾਰਿ ਸਭਿ ਰਾਹੁ ਤਰੀਕ ਤਿਧਾਰਿ॥ ਜਾਣੇਹ
 ਕੁਹਕੀ ਕਤੇ ਬੁਝੇਹ ਕੀ ਮੁਖੁ ਖੁਦਾਇ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਲਾਹਿ
 ਤੇਰੁ ਦੁਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ॥ ਜੀਵਦਿ ਆਜੇ ਮਰਿ ਰਹੈ ਮਾਰਛੀ ਮ
 ਨੁਮਾਰਿ॥ ਮਿਲਿ ਆਰਹੇ ਖੁਦਾਇ ਨਾਇਤ ਉਹੀ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ
 ਮੁਸਕੁਲਾ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਜਿਉ ਤਿਖੀ ਤਲਵਾਰਿ॥ ਭੁਭੇਰਾ
 ਹਿਸਰੀ ਅਤੇ ਰੋਨਿ ਸਜਾਈ ਮਾਰਿ॥ ਰੋਨਿ ਸਜਾਈ ਮਰਿ ਬਹੁ ਮ
 ਗਨਿ ਕਖੀ ਸਾਜ਼ਿ॥ ਭੁਭੇਰਾ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਹੋਇ ਤਿਸ ਤੇ ਏਹ ਅਸ

ਗਿਆਰਨਿਸਾੜਿਜਹੀਰਿਕਰਿਭੁਲੇਜੁਮੁਸਲਮਾਨਾਕਲਮੇ
 ਗੋਇਨੈਸਾੜਿਅੰਕਰਿਕੇਥੇਈਮਾਨਾਥਹਿਸਤਿਨਪਹੁਰਾ
 ਥਪੁੜਾਸਾੜਿਅੰਕੁਕਖਾਂਸਾਹਿਯਾਧਾਕਾਂਵਕੁਤਿਆਮਿਲਿ
 ਅਨਪਾਕਾਜਾਹਿਕਲਮਾਪਾਕਿਰਸੁਲਪਾੜਿਸਾੜਿਅਏਇਉ
 ਨਾਹਿਕਲਮੇਪਾੜਿਅਅਜਾਬੁਏਈਨੁਦੁਨੀਤੇਜਾਹਿਜਿਸ
 ਨੇਕਲਮਾਅਖਿਆਠਿਰਿਤਾਕਉਮਿਲੇਸਜਾਇਪੀਰਿਜੀਏ
 ਵੈਜਾਣੀਐਉਥਹਿਸਤੀਠਉੜਿਨਪਾਇਜਿਸਦਾਕਲ
 ਮਾਅਖੀਐਉਏਵੈਫੇਰਸਜਾਇਕਲਮੇਪਾੜਿਅਨ
 ਪਾਕਿਹੋਇਥਹਿਸਤੀਤਾਕੇਗਾਇਕਲਮੇਅਖਿਆਏਉ
 ਗੁਣੁਹੋਇਗੁਨਾਹਪਾਕਿਅਗੇਕਰੇਗੁਨਾਹਿਠਿਰਿਤਿਸੁਥ
 ਹਿਸਤੀਮਿਲੇਤਲਾਕਿਭੰਨਾਭਾਡਕੁਟਦਾਠਿਰਿਲਰੇਅੰਭੂ
 ਏਈਮਿਜੇਭਾਂਡਭਜੇਖਾਕਿਦਾਠਿਰਿਆਵੈਕਿਤੇਨਕੀਮਿਜਾ
 ਰੇਪਰਥਤਿਰਾਮਚੰਦਸਤਿਰਾਮਲਿਖਿਨਾਮਾਥਪੀਪੁਲਿ
 ਸਮੁੰਦ੍ਰਪਾਰਿਲੁਟੀਲਾਕਿਨਿਦਾਨਿਕਲਮੇਰੋਈਆਉਮ
 ਤੀਚਲੇਰਸਾਤਲਜਾਨਿਆਅਗੇਅਗੀਮੁਅਥਾਹੁਏਥਾਹਨ
 ਕਹੁਪਾਨਿਵਿਚਿਜਿਮੀਏਦਬੀਅਨਿਚਲੇਰਸਾਤਲਿਜਾ
 ਹਿਅਗੇਹਾਥਿਨਲਭੁਈਕਈਪਤਾਲਿਤਲਾਹਿਠਿਰਿਹੋ
 ਵਨਿਸਾਰਿਸਿਅਤਸੀਜਲਹਿਰਸਾਤਲਿਮਾਹਿਜੀਵਨਿ
 ਭੁਤੇਥਰਖਿਲਗਿਠਿਰਿਆਤਸਿਵਿਚਿਜਲਾਹਿਠਿਰਿ

ਤੇ ਵਨਿ ਕਮਰ ਮਿਮਾ ਹੀ ਆਥੁ ਲਾਇ ਜੋ ਕਿ ਸਿਸਾਗਿ ॥ ਇਕ ਵੀਲਖਿ
 ਜਾਇ ਜੋ ਨਿਹੈ ਜੋ ਦ ਥੇ ਸਿਰੁ ਏ ਅਉਤਾਗਿ ॥ ਖਾਨਿ ਜਨਾ ਵਰਿਆ ਦਸੀ
 ਬਹੁਨਿ ਆਮਤਿ ਦੇ ਨਾਇ ॥ ਫਿਰਿ ਵੇਨਿ ਉਦੁ ਨੁਤ ਫੇ ਜੀ ਅੰਜੀਤਿ ਫਿ
 ਰਿਭਾਇ ॥ ਭਿਚੈ ਵਸਤੁ ਜੂਇ ਕੈ ਜਲਿ ਥਾਇ ਤੋ ਵੈ ਖਾਕਿ ॥ ਮਦਿ ਦੀ
 ਸੇਰੁ ਨ ਨਿਕਲੇ ਤੋਈ ਮਿਟੀ ਪਾਕਿ ॥ ਗਇ ਆਰੂ ਤੁ ਅਸਮਾਨਿ ਨੋ ਆਥ
 ਤਯਾ ਤੀ ਨਾਇ ॥ ਰਹੀ ਜੋ ਖਾਕਿ ਨਿਮਾਨ ਕੀ ਅਰਥ ਨਾ ਸਾਰਿਭਾਇ ॥ ਰ
 ਹੀ ਜੁ ਮੁਸਟੀ ਪਾਕਿ ਦੀ ਤੋਈ ਫੇਰਿ ਨ ਥਾਤਿ ॥ ਖਾਨਿ ਜਨਾ ਵਰਿਆ
 ਦਸੀ ਫਿਰਿ ਤੋ ਵਨਿ ਨੁਤ ਫੇ ਪਾਕਿ ॥ ਨੁਤ ਫਿ ਉਤੋਈ ਜੀ ਅੰਜੀਤਿ ਲ
 ਖਿ ਚਉਗਾ ਸੀਲੋਇ ॥ ਇਕੇ ਤਾਂ ਜਾਣੇ ਆਪਿ ਰਥੁ ਇਕੇ ਖਾਸਾ ਥੀਦਾ
 ਕੋਇ ॥ ਜੇਹੇ ਅਮਲਿ ਕਮਾਈ ਅਨਿ ਫਿਰਿ ਕਿਆ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਏਹਿ
 ॥ ਕਿ ਆਮਤਿ ਆਈ ਰੂਪੁ ਨੋ ਮਰਿ ਫਿਰਿ ਜੇ ਮੇਖੇ ॥ ਫਿੰਦੂ ਮੁਸਲ
 ਮਾਨਿ ਦੁਇ ਜਗ ਬਿਲਗਾ ਵਨਿ ਦੇਇ ॥ ਸਾਹਿ ਬੁਜਰ ਥੋ ਬਾਹਰਾ
 ਹਮਿ ਰਹਿ ਆਵਿ ਚਿਲੋਇ ॥ ਰਿਸਤਾ ਆਪਿ ਖੁਦਾਇ ਤੋ ਮਣਕੇ ਸ
 ਗਈ ਲੋਇ ॥ ਜਿਵੈ ਫਿਰਾਏ ਤਿਉ ਫਿਰਿ ਨਿਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
 ਸਚੀ ਸੁੰਨਤਿ ਗਥੀ ਮੋਇ ਲੈ ਆਇ ਆਨਾਇ ॥ ਜੇ ਰਖੇ ਮੋਇ ਆ
 ਮਾਨਤੀ ਸੇ ਖਾਸਾ ਥੀਦਾ ਭਾਇ ॥ ਫਿਰਿ ਗਇ ਆ ਦਰਗਾਹਿ ਚਿ
 ਅਗੇ ਰਖਿ ਨਿਸਾਨਿ ॥ ਤੋਰੁ ਦਰਗਾਹੁ ਚੋਈ ਨ ਲਹਨਿ ਤਿੰਦੂ ਮੁਸਲ
 ਮਾਨਿ ॥ ਅਵਲਿ ਸੁਨਤਿ ਮੋਇ ਹੋ ਸਿਰਿ ਰਖੇ ਜੋਇ ॥ ਪਾਵੈ ਮਰਤ
 ਬੁਸਯ ਦੀ ਵਡਾਰਖੀ ਸੁਰੁ ਤੋਇ ॥ ਰਖੇ ਮੋਇ ਲਾਲੁ ਖਾਇ ਨਿਕ

੨
 ਟਿਹਰਾਮਨਜਾਇਸਾਭਿਜਹਨਿਦੀਕੀਚਈਤਿਸਤੇਰੇਖੁਦੁ
 ਇਸੁਖਿਸੁਚਾਇੰਦੀਜਤੀਸੁਪਨੇਮਨੀਨਜਾਇਸੈਸੀਰਹ
 ਣੀਕੋਰਹੇਤਿਸਕਉਕਾਨਖਾਇਜੇਸੁਖਿਤੇਅਖੇਸੋਥਵਿਹੇ
 ਸੇ ਵੈਠਜਥਾਨੀਪਹਿਲੇਰਖਿਆਏਹੁਗੁਣੁਚੇਲਾਸਗਲਜਹਾਨੁ
 ਅਕਿਸੇਕਟਾਂਇਆਯਾਂਡਿਕਉਕਿਸੇਛਿਦਾਏਕਾਂਨੀਸਾਥਤੁਸੁ
 ਨਤਿਗਥਿਦੀਭੰਨਨਿਥੇਈਮਾਨੀਥੁਰੇਦੁਹਾਂਏਪੰਥੜੇਥੁਰੇਦੁ
 ਹਾਏਮੇਲੀਜੋਕੋਸਚੁਅਲਾਇਦਾਘਤਿਮਾਰਨਿਤਿਤਿਜੇਇਆ
 ਸਚੀਕੁਦ੍ਰਤਿਰਥਦੀਕੋਇਨਾਪਾਵੈਭੋਇਆਹਿੰਦੁਮੁਸਲਾਮਾ
 ਨਿਦੁਇਪੜਿਲੜਦੇਥੇਦਿਕਿਤੇਥੀਥੇਦਿਕਿਤੇਥੁਰੁਥਾਰ
 ਲਾਸਰੀਕਅਲਾਹਿਕਈਅਸਿਖਮਹੰਮਦਾਬ੍ਰਹਮੇਥਿਸਨਿਕ
 ਹਾਇਕਈਅਸਿਖਕੁਦਰਤੀਸਾਜੀਖੁਦਿਕਰਤਾਗਿਆਥੇ
 ਮਾਰਿਜੀਵਾਇਦਾਆਪੇਕਰੇਸੁਮਾਗਿਏਕੋਸਿਕਾਤਖਤੁਇ
 ਕੁਜਰਥਭੀਇਕਾਹੋਇਆਜਾਣੇਖੁਦੁਖੁਦਾਇਹੈਪਾਵੈਸਚਾਸੇ
 ਇਕਖਿਛਪਾਇਨਿਅਗਿਨੋਢਪੇਨਅਗਨਿਕਦਾਹਿਆਖ
 ਰਿਜਾਹਰਿਸਚੁਹੈਜਿਉਕਖਿਜਲਨਿਸਿਗਿਭਾਹਿਆਇਸਚੁ
 ਜੁਗਾਇਸਚੁਹੈਭੀਭੀਸਚੁਜੋਮਾਰਿਕੋਠਿਰਿਜੀਮਿਆਸੋ
 ਣੀਕਚੁਨਕਚੁਮਾਰਿਮਾਰਿਜਮਨਿਕਚੜੇਹਿੰਦੁਮੁਸਲਾਮਾਨੀ
 ਅਕਾਇਮੁਤੀਜਾਰਾਹੁਹੈਮੁਸਕਲਾਥੀਆਅਸਾਨੀਨੇਕੀਥਦੀ
 ਦੁਇਗਦਿਕਰਿਆਉਅਲਾਹਿਦੇਪਾਸਿਜੋਸਨੇਅਲਾਹਿਦੇਹੁ

ਕਮੁਨੇਸ਼ੀ ਬੀਦਾਖਾਸਿ। ਚਾਰਿ ਕਿਤੇ ਬਾਸੇ ਧਿਕੇ ਦੇਖਹੁਇ ਲੇ
 ਲਗਾਇ। ਰਬੁ ਨ ਦਿਚਿ ਕਿਤੇ ਬਦੇ ਰਹੇਇ ਲਾਹਇ ਜਾਇ।
 ਰਹੇਇ ਲਾਹਇ ਸਭਿ ਤੇ ਦਿਚਿ ਸਭਨਾ ਦੇ ਜਾਨਿ। ਜੈਸੀ ਸੁਗਤਿ
 ਧਿਆਈ। ਜੈ ਤੈਸੀ ਲਹੀ। ਜੈ ਮਾਨਿ। ਸੁਣੁ ਹੁਮਾਰ ਫਤਿ ਪਰਿ ਜੀ
 ਮਿਲਾਤਿ। ਸਜਤ ਬਢਾ ਛਾ। ਜੋ ਪਹੁ ਜੁਸਾ ਆਪਣਾ ਕਿ ਆਗਥਿ
 ਬਣਾਏ ਸਾਜਿ। ਕਾਇ ਮੁਚਾਰੇ ਰਹਿਓ ਚਾਰੇ ਜੁਸੇ ਸਾਥਿ। ਪੰਜਵੀ
 ਕੁਦਰਤਿ ਰਬ ਦੀ ਮਿਲਿਓਇ ਪੰਜਿ ਤਨਿ ਪਾਕਿ। ਅਵਲਿਥਾ
 ਦੀ ਰੂਪੁ ਤੈਨਾ ਮੁਠਰਿ ਸਤਾ ਜਾਨਿ। ਆਤਮਿ ਦੂਜਾਰੂਪੁ ਤੈ ਜਿਨੁ
 ਕਣਾ ਏਨਾ ਮੁਠਾ। ਆਖੀਤੀ ਜਾਰੂਪੁ ਤੈ ਮਾਨਉ ਸੁਗਤਿ ਦੇਉ। ਖਾਕੀ
 ਚਉਥਾਰੂਪੁ ਤੈ ਭਇਆ ਖਵੀਸ ਅਭਉ। ਪੰਜਵਾਰੂਪੁ ਖੁਦਾਇ
 ਤੈ ਮਿਲਿਅ ਚਉਸਿ ਗਿਸੇਇ। ਨਾਲਿ ਬਰਕਤਿ ਰਬ ਦੀ ਚਾਰੇ ਕਾ
 ਇਸੁਰੇਇ। ਦੁਇ ਨੇਕਿ ਦੁਇ ਬਾਇ ਤੈ ਵੈਰੀ ਸੀਤਿ ਕਹਾਹਿ। ਦ
 ਹਸਤਿ ਨਾਲਿ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਚਲਦੇ ਸਿਧੇ ਗਹਿ। ਜੋ ਕਰੇਇ ਬਦ
 ਤਿਰਬ ਦੀ ਸੁਗਤਿ ਜਾਇ ਖੁਦਾਇ। ਕਾਇ ਮੁਚਾਰਿ ਫਰੇ ਸਤੇ
 ਚਲਾਨਿ ਤਿਸਹਿ ਰਜਾਇ। ਜੋ ਮਹਿਰੂ ਮੁਖੁ ਦੁਇ ਤੇ ਕਰਨਿ ਇ
 ਬਾਦਤਿ ਨਾਹਿ। ਫਰਦੇ ਸਰਗਰਦਾਨਿ ਚਉਰੇ ਜੁਸ ਬਿਨਾਟਿ
 ਕਾਹਿ। ਨੇਕਿ ਖਸੀ ਹਤਿ ਪਾਕਿ ਤੈ ਬਾਇ ਫਰੇ ਸਤੇ ਮਾਹਿ। ਬਾ
 ਦਿਪੈ ਵੀਦੁ ਖੁਦਾਇ ਨਾਲਿ ਖਾਸਾ ਯਾਰੁ ਕਹਾਇ। ਆਤਮਿ ਕੁ
 ਵਤਿ ਬਾਇ ਦੀ ਬਿਨੁ ਬਾਇ ਨ ਆਤਮਿ ਹੋਇ। ਆਖੀ ਕੁ ਵਤਿ

ਨਾਰਿਦੀ ਥਿਨਾਰਿਨ ਆਈ ਹੋਇ ਆਖੀ ਕੁ ਵਰਿ ਆਇਦੀ
 ਥਿਨੁ ਆਇਨ ਹੋਵੈ ਆਖੀ ਜਿਚੁ ਪੀਜਿ ਨ ਮਿਲਨੀ ਹੋਇ ਨ ਪੀਜਿ
 ਤਨਿ ਪਾਕੀ ਆਈ ਹੋਇ ਗਲੀ ਜ ਜ ਥ ਆਵੈ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ
 ਹੋਵੈ ਨਾਰਿ ਗਲੀ ਜ ਜ ਥੁ ਕਿਸੇ ਕਾ ਮਨ ਹੋਇ ਆਖੀ ਗਲੀ ਜਾਤਿ
 ਜੇ ਕਰੈ ਗੀਦੀ ਹੋਇ ਸਿਆਹਿ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ
 ਥੁ ਨ ਕੋਈ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ
 ਆਚਾਰੇ ਮਿਥਿ ਗਲੀ ਜ ਹੋਇ ਨੇੜਿ ਨ ਢੁਕੇ ਲੋਇ ਥਿਨ ਥਰ ਕੁ
 ਤਿਗਥਿਦੀ ਚਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨ ਕਾ ਮਿਆ ਆਖੇ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਪੀਰਿ ਜੀ
 ਸਚੀ ਗਥਿ ਕਲਾ ਮਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੁ ਆਲੁ ਪੀਰ ਥੁ ਹਾਵਦੀ ॥ ਸੁਰਾ
 ਆਖੇ ਪੀਰ ਥੁ ਹਾਵਦੀ ਸੁਣੀ ਐ ਸਚੁ ਸੁ ਆਇ ਗੁ ਸੇ ਅੰਦਰਿ
 ਜੋ ਮਾਰਿ ਨਿਠਿ ਰਿਤਿ ਨ ਕਉ ਣਿ ਹਵਾਇ ਕਉ ਣਿ ਮਰਾਤ ਥੁ
 ਤਿਨਾ ਥੁ ਪਾਸ ਨਿਕੇ ਹੜੀ ਜਾਇ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ
 ਜਾਇ ਥੁ ਥੁ ਸਚੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ
 ਥੁ ਪਾਇ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ
 ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ
 ਮਰੇ ਸੁਣੀ ਥੁ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਥੁ ਥੁ ਮਰਾਤ ਥੁ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਦਾ
 ਥੁ ਨਾਨਕ ਸਾ ॥ ਸੁਰਾ ਆਖੇ ਨਾਨਕ ਸਾ ਹਸਚੁ ਸੁਣੁ ਥੁ
 ਹਾਵਦੀ ਪੀਰ ਗੁ ਸਾ ਕਰਿ ਕੇ ਜੋ ਮਰਾਨਿ ਸੇ ਹੋਵਨਿ ਥੁ ਥੁ ਜ
 ਥੁ ਗੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ ਥੁ

ਨੀਆਕਾਗਨਿਲਾਕਿਮਰੇਸੋਸੋਆਕਿਤੇਨਕਾਮਿਓਤੁਹੋਤਿਜਬੁਰੇ
 ਕਯਦਮਾਂਜਹਰਿਲਪੇਟੇਸਾਗਿਰਦਿਵਿਚਿਗੁਸਾਕਰਿਸੋਏਲੈ
 ਨੇਸਾਭਏਅਉਤਾਗਿਗੁਸਾਅਤਸਿਕਰਿਮੁਏਜਿਉਜਲੇਪਤੰਗਿ
 ਦੀਪਾਨਿਚਸਮੀਏਖੁਪੁਪੀਰਜੀਪਾਛੇਕਰੇਕਲਾਮਿਸਕਤੀ
 ਮਰਨਾਏਜਖੀਸਭਿਆਖਨਿਸੋਆਤਰਾਮੁਸਿਵਕਾਮਰਨਾਥਹਿ
 ਸਤਿਹੈਸਬੁਕੋਕਰੇਸਲਾਮਾਜੀਵਤਿਪੂਜੇਸਬੁਕੋਸੋਇਆਥਹਿ
 ਸਤੀਜਾਇਨਾਨਕੁਆਖੇਪੀਰਜੀਸਿਵਦਰਾਮਰਾਤਥੁਪਾਇਆ
 ਸਕਤਿਮਰਾਤਥੁਕੁਛੁਨਹੀਅੰਤਿਏਜਖਿਲਹੇਸਜਾਇਆਜਿਉ
 ਪਰਵਾਨੇਜਲਿਮਰਨਿਵਿਚਿਰੇਸਨਿਦੀਪਜਲਾਹਿਕਰਏਜਾ
 ਲਮਿਜਾਲਾਮੀਸਿਰਿਕਰਨਿਗਰੀਥਾਜੋਗੁਓਇਪਉਸਨਿਏ
 ਜਖਿਹਾਵੀਐਜਿਉਲਹੇਸਜਾਈਚੋਗੁਖਾਵਨਿਮਾਸੁਗਰੀਥ
 ਦਾਆਖਨਿਕੀਆਤਲਾਯਾਛਿਰਿਲੈਸਾਨਿਮਾਸੁਅਧੋਤਿਕੇਜਿ
 ਉਡਿਤਾਏਨਿਸਮਾਲਿਮਾਰਨੁਮਰਨਾਦੁਸਮਨੀਕਦੀਨਛੋਰੇ
 ਕੋਇਜੈਸਾਕੋਈਥੀਜਸੀਛਿਰਿਲੁਣਸੀਤੈਸਾਸੋਇਆਮਜਹ
 ਥਉਤੇਲਾਕਿਮਰੇਜੇਹੈਧਰਮੇਹਾਨਿਗੁਸਾਏਹੁਲਾਯੁਹੈਰ
 ਤੇਕਿਆਮਤਿਨਾਮੁਏਹੁਨਸੀਹਤਿਪੀਰਜੀਸੁਣਿਤਰੇਕੇਜੋਰੁ
 ਹਰਾਮਾਇਖਿਆਵਿਚਿਕਿਤਾਥਿਏਆਖੀਰਥਿਕਲਾਮਿ॥੭॥
 ਗੁਸਾਯੁਪੀਰਥਾਵਦੀ॥ ਸੁਰਾਆਖੇਪੀਰਥਾਵਦੀਸੁ
 ਏਨਾਨਕਸਾਹਫਕੀਗੁਅਵਲਿਖੁਧੁਧੁਦਾਇਸੀਦੁਣਹੈਰੁ

ਨਥੀਗੁਆਕਿਉਕਰਿਆਦਮੁਸਾਜਿਆਕਿਉਕਰਿਥੀਆਖੰਥੀ
 ਗੁਆਕਿਜਾਚਾਰਿਫਰੇਸਤੇਹੋਏਕਿਸਤਦਿਥੀਗੁਆਚਰੋਵਿਦਿ
 ਸਰੀਫਕਉਣਕਉਣਕਤੀਫਕਹਾਇਏਹੁਕੀਕਤਿਜੋਰਸੇ
 ਜੋਈਰਸੁਖੁਖੁਦਾਇਅਵਲਿਬੁਤੁਨਿਵਾਜਿਆਕਿਉਕੀਤਾਫਿ
 ਰਿਮਨਸੁਖਿਏਹੁਕੀਕਤਿਜੋਰਸੇਸੋਅਥਾਹਿਦਾਮਾਸੁਕੁ॥੭
 ੫॥ਜਦਾਥਨਾਨਕਸਾਹ॥ਸੁਰਾ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁ
 ਏਹੁਥਹਵਦੀਪੀਗੁਆਵਲਿਖੁਦਿਖੁਦਾਇਸੀਠਿਰਿਦੁਜੀ
 ਕਰਿਤਾਇਥੀਗੁਆਕਰਿਤਾਥੀਰਾਂਮਨੇਦਿਚਿਚਾਰਿਮਥਾਇ
 ਕਕੀਨਾਥਾਦੀਆਥੀਆਤਸੀਚਉਥੀਮਿਥੀਜਮੀਨਾਪੰਜ
 ਵਾਥੁਰਜੁਥਣਾਇਉਨੁਸੁਰਤਿਕਰਿਅਸਮਾਨਿ॥ਛਿਵਾਆਪਿ
 ਇਥਾਹਦਾਰਹਿਆਪੁਸੀਦਾਅਸਮਾਨਿ॥ਕੀਤਾਹੁਕਮੁਖੁਦਾਇ
 ਤਥਤੀਨੋਮਥਾਕਿਥੁਥਾਇਥਾਦੀਨਾਰੀਆਥੀਨੋਹੋਆਹੁਕ
 ਮੁਖੁਦਾਇਆਣਹੁਖਾਕਿਪਤਾਇਦੀਸੁਰਤਿਥੁਤੁਥਣਾਇ॥
 ਸਾਜਿਆਥੁਤੁਮਥਾਇਕਾਂਜਿਉਹੋਈਗਥਿਰਜਾਇਠਿਰਿਹੋ
 ਆਹੁਕਮੁਖੁਦਾਇਦਾਥੁਤਿਅਗੇਕਰੋਨਿਮਾਜਿਆਥਾਦੀਆਥੀ
 ਮੰਨਿਆਤਥਿਸਿਜਦੇਕਰਨੇਲਾਗਿਆਨਾਰੀਹੁਕਮੁਨਮੰਨਿ
 ਆਤਿਹਰਖਿਆਨਾਉਸੈਤਾਨੁਲਾਨਤਿਹੋਦਾਤਉਕੁਗਥਿਪ
 ਇਕਛਿਆਥੇਈਮਾਨੁ॥ਡਿਤਾਥਹਿਸਤੋਗਿਛਾਇਕੈਠਿਰਿ
 ਛੋਈਮਿਥੇਨਤਾਹਿ॥ਥਿਨਾਮਥਾਇਕਆਤਸੀਕਿਉਕਰਿਚ

ਲਾਨਿਗਾਤਿ॥ ਕਿਉ ਕਰਿਉ ਪਜੈ ਅਲਸਾਕਾ ਨਿਤੈ ਵਾਨਿ ਨਥਾਤਿ॥
 ਅਤਸਥਾਧੂਪੀਰਜੀਹੋਇ ਨਜਾਤਿਸਫਾਤਿ॥ ਹਮੰਦਾਹਜਾਰਿ
 ਅਲਸਾਅਤਸਿਥਿਨਾਨਹੋਇ॥ ਲਖਿਚਉਰਾਸੀਮੇਦੰਨੀਥਿਨੁ
 ਅਤਸਿਜਮਾਹਿਨਸੋਇ॥ ਆਖਨਿਸਭਿਠਰੇਸਤੇਸੁਣੀਐਥਾ
 ਰਿਖੁਦਾਇ॥ ਜੇਹੁਕਮੁਸੰਲੇਖਦਾਸੋਥਹਿਸਤੋਮਿਓਗਿੜਾਇ
 ॥ ਬੇਟਾਨਉਸਦਾਇਕੈਹੁਕਮੁਨਮਨੇਥਾਪਿਯੋਇਠਿਰੂਨੀਜ
 ਰਦੁਰੋਇਦੋਜਪਿਪਰਿਆਨਪਾਕਿ॥ ਕਰਿਕੈਮਾਛਗੁਨਾਹਿਸ
 ਭੇਠਿਰਿਅਤਸਿਲਈਮਿਲਾਇ॥ ਅਰਥਨਾਸਰਿਮੇਇਕ
 ਰਿਠਿਰਿਜੁਸੇਰਚੇਖੁਦਾਇ॥ ਮਿਲਿਆਸੈਤਾਨੁਜਹਾਨਿਨਾਲਿ
 ਅਤਸਿਗੁਸਾਨਾਮੁ॥ ਸਹਵਤਿਸਨੀਗਿਰਾਨਗੀਖੁਈਤਕਥ
 ਰੀਜਾਨਿ॥ ਗੁਰਸਨਤਿਸਨਹੈਰਾਨਗੀਨੀਗਿਭੁਖਿਥਹੁਮਾਰਿ॥
 ਠਿਰਨਾਸਰਿਗਰਦਾਨਹੋਇਭਉਕੈਲਾੜੇਖੁਆਗਿ॥ ਜੇਤੇਰਾਹਿ
 ਸੈਤਾਨਿਦੇਸਭਿਅਤਸਿਹੀਤੇਹੋਇ॥ ਅਤਸਿਥਾਹਰਿਜੋਰਹੇਨੁ
 ਰੁਖੁਦਾਈਸੋਇ॥ ਹੋਆਜੁਸਾਢੁਰਸਤੁਜਥਅਰਥਨਾਸਰਿਸੋ
 ਇ॥ ਪੰਜਵਾਪੋਲੁਅਸਮਾਨਿਦਾਗਥਿਠੀਕਿਬਣਾਏਖੋਇ॥ ਸੁ
 ਰਤਿਨਰਨਾਰਾਇਣੀਸਾਜੀਆਪਿਖੁਦਾਇ॥ ਨਰਮਾਦਾਵੁਇ
 ਆਂਦਮੀਸੁਰਤਿਅਜਥਥਣਾਇ॥ ਆਦਮਤੇਹਵਾਭਈਥਾ
 ਮਿਰਾਨਿਤੇਕੀਨਾ॥ ਹਥਾਢੁਕਾਥਈਰੁਤੁਰੁਹਵਾਤਵਲ
 ਦਿਕੀਨਾ॥ ਚਾਰੇਸਰਦਿਚਾਰਿਅਉਰਤੰਚਾਰੇਜੇੜੇਹੋਇ॥ ਅ

ਦਲਾਂ ਬਦਲਾਅ ਉਰਤਾ ਨਰਿ ਮਾਣ ਕਰਿ ਦੇਇ। ਚਉਹੰਤੇ
 ਚਾਰਿ ਮਜ੍ਹਰ ਥਾਕੀ ਨੇਖੁ ਦਿਕਰਤਾਗਿ। ਸਭਿ ਪੈਦਾਇ ਸਿਚਤੁ
 ਥੀਕੁ ਢੁਤਾਂ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗੁ। ਆਲਾਮੁ ਵਡਾ ਕਥੀਰੁ ਹੈ ਆਦਮੁ
 ਹਵਾ ਜਾਨੀ। ਕਾਇਮੁ ਸੁਣਾ ਸਦੀ ਵੈਰੈ ਕਦੀ ਨ ਆਵਨੀ ਆਨੀ।
 ਇਨਹੀ ਤੇ ਸਭਿ ਉਪਜਿ ਕੇ ਠਿਗਿ। ਇਨਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ। ਅਧੁ
 ਮੁਹਵਾਨਾ ਮਰਨਿ ਹੋਰਿ ਸਗਈ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਹਵਾ ਸੁਰਤਿ
 ਜਿਸੀ ਦੀ ਆਦਮੁ ਹੈ ਅਸਮਾਨੀ। ਇਨਹੀ ਤੇ ਸਭਿ ਉਪਜੀ ਬ
 ਖਿਚਉਗਾ ਸੀ ਜਾਨੀ। ਹਥਾਇ ਬੁਤੁ ਪੁਜਾਇ ਆਕਾ ਬਲਿਕਥ
 ਰਿਪੁ ਜਾਇ। ਦੁਹਛਪਾਇ ਆਖੁ ਦਾਇ ਨੇ ਸਭਿ ਰਿਤੀ ਕੁਰਮਾ
 ਇ। ਪੁਜੇ ਬੁਤੁ ਸਵਾਥ ਨਹਿ ਨਹਿ ਪੁਜੇ ਹੋਇ ਅਜਾਬਾ। ਜਿਉ
 ਗੁਰੀ ਆਈ ਬੇਲਣੀ ਕੁਛੁ ਨਾਹੀ ਅਜਾਬਾ ਸਵਾਥਾ ਰਹਿ ਆ
 ਖੁਦਾਇ ਪੁਸੀਦ ਆਪਿ ਲਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ। ਦਾਵਾ ਮੜੀ ਆ
 ਗੋਰ ਕਰਿ ਲਾੜਿ ਮਰਦੇ ਤਿਸਨਿ ਦੇਇ। ਗੋਰਾ ਮੜੀ ਅੰਗਿੜਾ
 ਇਕਰਿ ਹੋਇ ਰਹੇ ਨ ਆਰਾ ਕੋਇ। ਸੋਈ ਵਲੀ ਖੁਦਾਇ ਦਾ
 ਜਿਸੁ ਐਸੀ ਕਰਨੀ ਹੋਇ। ਹਥੁ ਕਾ ਬਲਈ ਰੁਤੁਰ ਚਾਰੇ
 ਸਕੇ ਬੀਗਾ ਅਗਨੀ ਨੈਗਤਿ ਵਾਇ ਥਾਂਈ ਸਾਂਚਾਰੇ ਧੀਰੀ।
 ਚਾਰੇ ਅਉਰਤਿ ਚਾਰਿ ਮਰਦਿ ਸਭਿ ਆਦਮਕੇ ਫਰਜੀਇ।
 ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮਣਿ ਵੈਸਿ ਸੁਦਇ ਇਨਿ ਚਾਰੇ ਸਿਰਿ ਪੈਵੀਇ। ਚ
 ਰਿ ਮੁਸਲੇ ਚਾਰਿ ਮਜ੍ਹਰ ਥਾ ਚਾਰੇ ਭਾਈ ਥੀਇ। ਅਦਮਨ ਬੀਰ

ਸੁਲੁਹੋਇ ਚਾਰਿ ਕਤੇਬਾ ਸਿਰਿਗਾ ਬਹੁ ਮਇਛ ਝੀਵੈ ਸਿਸੁਧਿ
 ਚਉਹਾਂ ਚਲਾਏ ਗਇਆ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਮਜਥਾ ਵਿਚਿ ਚਰੋਹੀ
 ਪਤਿਸਾਹਿ ਚਾਰੇ ਸੁਫਰੀ ਚਾਰਿ ਮਜਹ ਬਿਬਹ ਨਿਨਬੀ ਦੇ
 ਪਾਸਿ ਏਨਿਰਵਾਇ ਤਿਭੁਲਿ ਆਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਆਖਿ ਆ
 ਆਪਿ ਚਾਰਿ ਕਿਤੇਬਾ ਚਾਰਿ ਜੁਗਿ ਚਾਰੇ ਮਜਹ ਬਿਨਾਇਆ
 ਚਾਰਿ ਮੁਸਲੇ ਚਾਰਿ ਕੁਟਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਕਰਹਿ ਸਭਾਇਆ ਚਾਰਿ
 ਕਸੀਹਤਿ ਚਾਰਿ ਬੇਇ ਚਾਰੇ ਨਾਇਇ ਮਾਮਾ ਪੰਜ ਮੁਭਾਇਆ
 ਪੈਕੀ ਬਰੋ ਆਣ ਮੁਹ ਜਗਤਿ ਜਾਨਿ ਆਇ ਮਲਾਇ ਕਖਾ ਕਿਥੁ
 ਤੁਆਥੀ ਜਿੰਦਾ ਪੀਗਾ ਆਤਸਿ ਨੂਰੁ ਖੁਦਾਇ ਤੇਜਣੁ ਹੁਕਰਿ
 ਤਇ ਥੀਗਾ ਪੰਜ ਮੁਆਪਿ ਖੁਦਾਇ ਤੈਲੰਦਰਿ ਥਾਹਰਿ ਸੋਇਆ
 ਏਹੁ ਹਕੀਕਤਿ ਪੀਰ ਜੀਵਿ ਗਲਾ ਜਾਣੈ ਕੋਇਆ ਆਥੀ ਖਾਕੀ ਥਾ
 ਦਿਨਾਰਿ ਚਾਰੇ ਰੁਕਨੁ ਪਛਾਨਿ ਚਾਰਿ ਇਮਾਮ ਚਾਰਿ ਮਜਹ ਬ
 ਚਾਰਿ ਕਤੇਬਾ ਜਾਨਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਹਾ ਚਾਇ ਤੈ ਪੰਜ ਤਨਿ ਪ
 ਕਰ ਸੁਲਾ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਮਜਹ ਬ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਕੋਈ ਭਇ
 ਆਕ ਬੁਲਾ ਜੋ ਆਮਲੁ ਅਉਤਾਰਾਇੰਦੁ ਆ ਚਲਾਇ ਚਿਜਹ
 ਨਿਏ ਭੀ ਚਾਰੇ ਮਜਹ ਬ ਕਰਿ ਕਰਨਿ ਮੁਤੀਆ ਆਨਿ ਆਕਿ
 ਸੇਨਰ ਦੇ ਪੀਰ ਜੀ ਸਭ ਨਾਇ ਕੁਅਲਾਹਿ ਏਹੁ ਜਾਹੋ ਆਨਹੋਇ
 ਗਾਜੋਹੋ ਆਥੀ ਆਫਨਾਹਿ ਆ ਵਇਆ ਖਾਰਿ ਇਕਤੈ ਵਿਚਿ
 ਵਿਚਿ ਫਾਨੀ ਜਾਨਿ ਆ ਵਨਿ ਜਾਨਿ ਅਗਣਤ ਹੀ ਜੀਆਂ ਜੁਗ

ਤਿਪਛਾਨਿ॥੬॥ ਸੁਆਲਪੀਰਬਹਾਵਦੀ॥ ਸੁਰਾ॥ ਆਖੇ
 ਪੀਰੁਬਹਾਵਦੀਕੁਨਾਨਕੁਬੀਚਾਗੁ॥ ਖਾਧਿਆਕਉਦੁਨਿ
 ਆਮਤੀਉਪਜਹਿਅਮਲਿਥਿਕਾਗੁ॥ ਕਉਦੁਨਿਅਮਤਿ
 ਖਾਧਿਆਹੋਵਾਨਿਨੇਕਿਅਮਲਿ॥ ਏਹਿਹਕੀਕਤਿਗੋਇਕ
 ਰਿਕਰੋਤਮਾਂਖੀਹਲਿ॥੬੬॥ ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥
 ਆਖੇਨਾਨਕਰਾਸਤਿਪੰਦਿਸੁਣੀਐਮਨਿਚਿਤਿਧਾਰਿਗਾਨਿ
 ਆਮਤਿਜੋਥਾਇਖਾਕਿਕੀਖਾਧਿਆਹੋਇਥਿਕਾਗਾਨਿਅਮ
 ਤਿਜੋਨੇਕਿਖਾਕਿਦੀਤਿਸਤੇਨੇਕਿਅਮਲਿ॥ ਨਿਅਮਤਿਖਾ
 ਵੈਜੁਹਦੀਲਹੋਖੁਦਾਇਮਹਲਿ॥ ਆਣੇਮਾਏਹਰਾਮੁਦਾ
 ਨਿਅਮਤਿਗੁੰਨਾਗੁੰਨਾ॥ ਖਾਧੇਪੀਤੇਹਰਾਮੁਹੋਇਗੁਅਵੇਹੀਜ
 ਨਾਗੁਸਾਹੋਇਜਿਤੁਖਾਇਆਸੁਹਵਤਿਮਨੀਹਰਾਂਮੁਖੁਦੋ
 ਤਕਬਰੁਸੈਤਾਨਗੀਕਰੇਇਥਲੀਸੀਕਾਮੁ॥ ਏਇਅਜਾਰੁਗ
 ਰੀਥਨੋਖਾਇਤਿਨਾਦਾਮਾਸੁ॥ ਮੁਰਗੀਥੁਜਿਮੇਸਮਾਂਦਗਾ
 ਉਕਰੇਗਰੀਥਾਘਾਤਿ॥ ਹੋਰੁਥਿਚਾਰੇਬਹੁਜਾਨਵਰਿਪਾਇ
 ਪਰੰਏਲਾਖਿਆਮਾਰਨਿਪਾਇਹਰਾਮੁਹੋਹੋਸੋਹੋਤਿਜਲਮ
 ਦਾਭਖਾ॥ ਜਬਰਾਂਸਾਰਿਨਸਕਨੀਠੀਲਾਸੇਰਿਪਿਲੀਗਿ॥
 ਥੀਏਹਰਾਂਮੁਥਹੁਜਾਬਮਾਜੋਮਾਰਨਿਅਗੋਚੇਗਿ॥ ਰਾਛਿਆ
 ਕੋਇਨਮਾਰਿਣੀਕਰਨਿਜੁਅਗੋਜੋਗੁ॥ ਜੋਗਰੀਥਨਿਮਾਨ
 ਕੇਤਿਨਾਏਦੇਪੰਡਿਅਧੋੜਿ॥ ਲਿਖਿਆਚਾਰਿਕਿਤਾਥਿਦਿ

ਚਿਸਥਿਪਾਰਿਜੋਰੁ ਹਰਾਮੁ ਸੋਈ ਕਲਾਸੇ ਪਾਕਿ ਤੈਜੋ ਮੰਨੇ
 ਰਥਿ ਕਲਾਮੁ ਸਤਿ ਜੁਗਿ ਅੰਦਰਿ ਪੀਰਿ ਜੀ ਫਰੇ ਸਤਿਅ
 ਦੇ ਅਉਤਾਰਿ ਗਾਖਾਣਾ ਤਿਨਾ ਦਾ ਬਾਇ ਸੀਰੁ ਫੁਲ ਅਵਰੁ ਨ ਕ
 ਰਨਿ ਅਹਰਾ ਕਰਨਿ ਅਲਹਿ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਤੋ ॥ ਉਤਰੁ ਨ
 ਕੋਇ ਮਹਲਿ ਨ ਮਾੜੀ ਬੈਠ ਕਾਂਕਾਨੇ ਫਪਾਰਿ ਤੋਇ ॥ ਤੇਤੀਅ
 ਦਰਿ ਪੀਰ ਜੀ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਅਵਤਾਰਿ ਗਾਖਾਣਾ ਉਨਾ ਦਾ ਅਾਥਿ
 ਸੀ ਕਫੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਨਿ ਅਹਰਾ ਦੁਆ ਪਾਰਿ ਅੰਦਰਿ ਪੀ
 ਰ ਜੀ ਜਿਨਾ ਦੇ ਅਵਤਾਰਿ ਗਾਖਾਣਾ ਉਨਾ ਦਾ ਨਾਰਿ ਸੀ ਮਛੀ ਮਾ
 ਸੁ ਅਹਰਾ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਅੰਦਰਿ ਪੀਰ ਜੀ ਖਾਈ ਸਾਂ ਦੇ ਅਵ
 ਤਾਰਿ ਗਾਖਾਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿਰਬਤੀ ਭਖੁ ਅਭਖੁ ਅਹਰਾ ਖਾਕੇ
 ਦੇਏ ਪੁਤਲੇ ਫਿਰਿ ਖਾਕੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਪੀਰ ਜੀ ਈਵੇ
 ਜਾਣੀ ਐ ਫਿਰਿ ਮਰਿ ਜਨ ਮੁਧਰਾਹਿ ॥ ਬੰਦਗੀ ਬਾਝੁ ਪੀ
 ਰ ਜੀ ਪਾਣੀ ਤਾ ਮੁਹਰਾਮੁ ਪਾਨਿ ਸਜਾਈ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿਗੁ
 ਸਾਸੁ ਵਤਿ ਕਾਮੁ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਅੰਦਰਿ ਪੀਰ ਜੀ ਬਿਨਾ ਅ
 ਜਾ ਬਿਨ ਤਾਮਿ ॥ ਜੀਵਤਿ ਖਾਹਿ ਹਰਾ ਮੁਹੈ ਸੋਆਨਾ ਆਵੈ ਕਾ
 ਮਿ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਦੁਨੀ ਹਰਾ ਮੁਹੈ ਬਿਨਾ ਅਜਾ ਬਿਨਾ ਆਇ ॥ ਜੀ
 ਵਤਿ ਦੀ ਨੁਗਦਾਈ ਐ ਸੋਇਆ ਨਾਇਨ ਜਾਇ ॥ ਕਿਸਤੀ ਭੁ
 ਥੀ ਅਜਾ ਬਈ ਕਾਢਿ ਨ ਸਕੇ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਸਿ ਪਿਪੀ
 ਰ ਬਕਿ ਕਰੇ ਖਲੋਇ ॥ ਭਾਰੀ ਕਿਸਤੀ ਅਜਾ ਬਈ ਮੁਹਾਇ ॥

ਪਾਸਿ ਨ ਜੋਗੁ ॥ ਭੁਭੀਇ ਬਾਦਤਿ ਥੀ ਦਗੀ ॥ ਵਿਚਿ ਲਾਤੁ ਘੁੰਮੁ ॥
 ਰਿਘੋਗੁ ॥ ਅਮੰਦੀ ॥ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਸਭਿ ਕੇ ਲੇਹੇ ਸਜਾਇ ॥ ਨੇਕ
 ਅਮਲਾ ਦੀ ॥ ਆਨੇ ਕੀ ॥ ਆਥ ਦੀ ॥ ਯੇ ਥ ਦੀ ॥ ਆਪਾਇ ॥ ਜੇਹਾ ਥੀ
 ਜੇਸੇ ਲੁਣੇ ॥ ਹਥੇ ॥ ਬਿਨ ਬੇੜਿ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਕਰਣੀ ॥ ਸਾਰੁ ॥
 ਹੋਸੀ ॥ ਝਗੜੁ ਨ ਠੇਗੁ ॥ ਅਮਲੁ ਨ ਕਰਸਾ ॥ ਨਿਪਾਤਿ ॥ ਸਾਹਮੀ
 ਰਿਵਜੀ ॥ ਰਿਉ ਮਗਾਇ ॥ ਕਾਜੀ ॥ ਸੁਠਤੀ ॥ ਮਉਲ ਦੀ ॥ ਮੁਲਾਸੇ
 ਖਿਉਲਾ ॥ ਮਾਇ ॥ ਸਭਣਾ ॥ ਉਪਰਿ ॥ ਸਦਾਰਿ ॥ ਹੋਏ ॥ ਹੋਏ ॥ ਹਕੁਗਦ
 ਇ ॥ ਧਿਗ ॥ ਅਵੇ ॥ ਹਾਥਾ ॥ ਵਣਾ ॥ ਜਿਤੁ ॥ ਖਾਧਿ ॥ ਆਮਿ ॥ ਲੇਸ ॥ ਜਾਇ ॥
 ੬੮ ॥ ਸੁਆਲ ਪੀਰ ਥਾਹ ਵਦੀ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਆਖੇ ਪੀਰ ਥਾਹ
 ਵਦੀ ॥ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਸਿਰ ਦਾਰਿ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲੀ ॥ ਐਰਥ
 ਨੇ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਇ ਦੀ ਦਾਰਿ ॥ ਕੇਹੀ ॥ ਸੁਰਤਿ ॥ ਰਬ ਦੀ ॥ ਰਹਣ
 ਕੇ ॥ ਹੜੀ ॥ ਜਾਇ ॥ ਖਾਦਾ ॥ ਕੀਨੀ ॥ ਆਮਤਾ ॥ ਪਤਿ ॥ ਰੇਕੀ ॥ ਕਵਾਇ ॥
 ਕਰਿ ॥ ਕੇ ॥ ਕੇ ॥ ਹੜੀ ॥ ਥੀ ॥ ਦਗੀ ॥ ਮਿਲੇ ॥ ਗਰੀ ॥ ਥਾਨਿ ॥ ਵਾਜਿ ॥ ਜਾਂ ॥ ਰਥੁ
 ਮਿਲੇ ॥ ਤਾਂ ॥ ਕਰਮੁ ॥ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰਾ ॥ ਹੋਵੈ ॥ ਕਾ ॥ ਜਾ ॥ ੬੯ ॥ ਜਥਾ ॥ ਵਨਾਨਕ
 ਸਾਹ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਆਖੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ॥ ਸਾਹ ॥ ਸਚੁ ॥ ਸੁਣੁ ॥ ਹੁਬਹੁ ॥ ਵਦੀ
 ਸਾਹਿ ॥ ਕਰਮ ॥ ਸਕੀ ॥ ਨੀ ॥ ਥੀ ॥ ਦਗੀ ॥ ਤਾਂ ॥ ਮਿਲਈ ॥ ਥੇ ॥ ਪਰ ॥ ਵਾਹਿ ॥
 ਨੂਰੀ ॥ ਸੁਰਤਿ ॥ ਰਬ ਦੀ ॥ ਰਹਣਾ ॥ ਸਭਣੀ ॥ ਜਾਇ ॥ ਖਾਂ ॥ ਦਾਰਾ ॥ ਗੁਨਿ
 ਆਮਤਾ ॥ ਪੀ ॥ ਦਾ ॥ ਸਥ ॥ ਦੁ ॥ ਆਪਾਇ ॥ ਕਰਿ ॥ ਕੇ ॥ ਮਿ ॥ ਹਨ ॥ ਤਿ ॥ ਥੀ ॥ ਦ
 ਗੀ ॥ ਮਿਲੇ ॥ ਗਰੀ ॥ ਥਾਨਿ ॥ ਵਾਜਿ ॥ ਜਾਂ ॥ ਰਥਾ ॥ ਮਿਲੇ ॥ ਤਾਂ ॥ ਕਰਮੁ ॥ ਹੋਇ ॥ ਸਭਿ

ਪੁਰੇ ਹੋਵਨਿ ਕਾਜਿ॥ ੮੦॥ ਸੁਆਏ ਪੀਰ ਬਹਾਵਈ॥ ਸੁਰਾ॥
 ਆਖੇ ਪੀਰ ਬਹਾਵਈ ਸਚਾ ਸੁਣਹੁ ਸੁਆਏ॥ ਸੁੰਸਲ ਮਾਣਾ ਛ
 ਡਿਆ ਖਾਣਾ ਖਾਜੁ ਹਲਾ ਟੁਆ॥ ਹਿੰਦੂ ਖਾਵਨਿ ਏਰੇ ਗੁਕੰਤਿ ਤਿਨ ਹੋ
 ਸੀ ਕਉ ਛੁਹਵਾਏ॥ ਓਇ ਪਾਸ ਨਿਕਿ ਸੁਜਾਇ ਨੋ ਜਾਸਨਿ ਕੇ
 ਹੜੀ ਜਾਇ॥ ਹੋ ਸੀ ਕੀ ਹਵਾਏ ਤਿਨ ਪਾਸ ਨਿਕੀ ਸਜਾਇ॥ ਕਲ
 ਮਾਅਸੁ ਹਵਾ ਆਖਿ ਕੈ ਕਾਸਿ ਖਾਨਿ ਬਿਗਾਨਾ ਮਾਏ॥ ਹਿੰਦੂ ਦਗ
 ਕਮਾਇ ਖਾਹਿ ਕੀ ਹੋ ਸੀ ਤਿਨ ਹਵਾਏ॥ ਆਖਨਿ ਮੁਸਲਮਾਨਿ ਇ
 ਉਅਸਾਂ ਰਸੁ ਏ ਪਨਾਹਿ॥ ਨੇਕੀ ਬਦੀ ਨਕੋ ਪੁਛੇ ਅਣਿ ਪੁਛੇ ਬਹਿ
 ਸਤੀ ਜਾਇ॥ ਜਿਨੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿ ਆਸੋ ਦੇ ਜਖਿ ਲਹਨਿ ਨ ਜਾ
 ਇ॥ ਹਿੰਦੂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਆਖਿ ਕੈ ਠਗਿ ਮਾਏ ਬਿਗਾਨਾ ਖਾਇ॥ ਡਿਠ
 ਕਿ ਸੁਖੁ ਦਾਇ ਹੈ ਕਿਛੁ ਅਗੇ ਇਹੇ ਕੇ ਨਾਹਿ॥ ਏਹਿ ਨ ਸੀ ਹਤਿ ਜਾ
 ਏਕ ਰਿਦੇ ਉਥਾਇ ਅਮਲਿ ਕਮਾਹਿ॥ ਇਨਾ ਸਿਰਿ ਕੀ ਹੋਇ ਗਿ
 ਰੇ ਵਹੁ ਸਾਚੇ ਸਨਾਹਿ॥ ੮੧॥ ਜਵਾਬ ਨਾਨਕ ਸੁਹਾ॥ ਸੁਰਾ॥
 ਆਖੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸਭ ਸੁਣਹੁ ਬਹਾਵਈ ਪੀਰਾ ਖਾਣਾ ਖਾ
 ਨਿ ਹਰਾਮੁ ਜੇ ਸੇ ਹੋ ਸਨਿ ਅੰਤਿ ਜਹੀਰਿ॥ ਉਇ ਪਾਸ ਨਿ ਜੁਸਨ
 ਬਾਤਿ ਦਾ ਸਿਰਿ ਸਹ ਸਨਿ ਵਰੇ ਅਜਾਬਿ॥ ਕਟਿ ਕਟਿ ਲਈਅ
 ਨਿ ਹੋ ਜਮਾਂ ਸੁਣੇ ਨਕੋ ਈ ਦਾਇ॥ ਸੁਣੇ ਨਰਾਮ ਰਸੁ ਲੁਕੇ ਸੁਣੇ
 ਨਕੋ ਅਵਤਾਰੁ॥ ਉਮਤਿ ਛਡਾਇ ਨਿਕੇ ਤਿਭਾਂਤਿ ਆਪਿ ਜਾਇ
 ਬਾਇ ਹੋਏ ਛਾਰਿ॥ ਉਨਿ ਆਪਣੀ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਤੀ ਅਹੋਰੁਕਿ ਉ

ਕਰਿਹੋਵਨਿਪਾਕਿਨਾਨਕੁਕਰੇਪੀਰਜੀਸਣਿਉਮਤਿਰਹੇਨ
ਪਾਕਿ॥ਸੁਖਿਰਾਮਰਸੁਲਾਅਖਿਕੈਸੁਸਿਸਾਭੁਬਿਗਾਨਾਖ
ਹਿ॥ਵਾਤਿਤਿਨਾਕੇਕਿਰਬਤੀਵਿਚਿਦੇਜਖਿਲਹਨਿਸਾ
ਇ॥੮੨॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਹਾਵਈ॥ਸੁਗਾਅਖੇਪੀਰਬ
ਹਾਵਈਸੁਣਿਹੋਨਾਨਕੁਪੀਗਾਕਿਉਕਰਿਕਰਦਾਨਕਲੁਰੁ
ਕਹੁਸਚੀਤਦਈਗਾਕਿਬਹੁਦੀਇਹੁਖਾਕਿਹੈਠਿਰਿਮਰ
ਦਾਕਿਬੈਜਾਇ॥ਖਾਕਿਵਿਛੁੰਨੀਖਾਕਿਤੇਠਿਰਿਕਿਉਕਰਿਮਿ
ਲਈਆਇ॥ਰੁਹੁਵਿਛੁਨਾਜੁਸਿਓਕਿਉਪਹਿਰੇਜੁਸੇਅਉਗ॥
ਇਕਠਉਕੇਨੁਛਰਿਕੈਕਿਉਠਿਰਦਾਅਵਰੀਠਉੜਿ॥ਏ
ਹੁਕੀਕਤਿਜੋਡਸੇਸੇਈਪਾਕੁਛਕੀਗੁ॥ਸਿਰਿਪੀਰਾਂਏਪੀ
ਰੁਹੈਸਿਰੁਮੀਰਾਂਏਮੀਗੁ॥੮੩॥ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹ

ਸੁਗਾਅਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣੁਥਹੁਵ
ਈਪੀਗਾਖਾਹਸਅੰਦਰਿਜੇਮਰੇਠਿਰਿਕਰਦਾਨਕਲੁਸਰੀ
ਗੁ॥ਜੁਸਾਮਸਰਕਿਉਪਾਜਿਆਠਿਰਿਮਰਦਾਮਗਰਬਜਾ
ਇ॥ਥਾਇਉਰਾਏਖਾਕਿਨੋਠਿਰਿਮਿਏਉਥਾਉਆਇ॥ਭਾਂ
ਡਾਭੰਨਾਖਾਕਿਦਾਵਾਤਿਨਾਦੈਰਾਸਿ॥ਠਿਰਿਭਾਂਡਾਂਹੋਰੁਥਲ
ਈਐਰੁਹੁਕਰਦਾਤਾਮੈਥਾਸਿ॥ਜਿਚਰੁਕਾਇਸੁਨਾਹਿਰੁਹੁਟਿ
ਕੇਨਾਇਕਤੇਠਉੜਿ॥ਏਕਪਲਾਕਿਦੇਅੰਤਰੇਕਰਿਅਵੈਦ
ਹਦਿਸਦਓੜਿ॥ਰੁਹੁਪਵਨਈਜਾਤਿਹੈਠਿਰਿਅਵੈਕਿਵੈਨ

ਹਥਿ॥ ਦਿਸਟੀ ਮੁਸਟੀ ਥਾਹਰਾਹਟਾ ਲਖ ਅਲਖਾ॥ ਭੰਨਣਿਯ
 ਤਨਿ ਸਮਰ ਬੁਝੈ ਭਾਣੇ ਹੰਦਾਰ ਬੁਝਾ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਅਥਾ ਬੜੇ ਆ
 ਪੇ ਕਰੇ ਸਬ ਬੁਝਾ॥ ਆਪੇ ਬੰਨੇ ਆਪਿ ਨੇ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਬੋਲਿ॥ ਆਪੇ
 ਰਹੇ ਖਸੇ ਸੁਹੋਇ ਆਪੇ ਬੋਲਣਿ ਬੋਲਿ॥ ੮੪॥ ਸੁਆਲੁ ਪੀਰ
 ਬਹਾਵਈ॥ ਸੁਰ॥ ਆਖੇ ਪੀਰੁ ਬਹਾਵਈ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕ
 ਰਤਾਰਿ॥ ਜਿਤੀ ਬੀਏ ਪੈ ਕੈ ਬਰਾਜਿਤੀ ਬੀਏ ਅਉਤਾਰਿ॥ ਬਾ
 ਦਿਸਾਹਿ ਉਮਰਾਇ ਬਹੁ ਕਾਜੀ ਮੁਠਤੀ ਸੇਖਿ॥ ਸੁਲਾਤੇ ਮਉ
 ਲਾਣਿ ਆਪ ਤਨਿ ਕਤੇ ਬਾਨੇ ਕਿ॥ ਪੀਰਿ ਫਕੀਰਾ ਅਉਲੀ
 ਐਗਉ ਸਿਕੁਤ ਬਿਸਲਾਰਿ॥ ਹੁਕਮੁ ਲੈ ਆਏ ਰਬ ਦਾਨੇ ਕਿ
 ਅਮਲਿ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਏਥੇ ਆਏ ਦੁਨੀਵਿ ਚਿਘੇਰੇ ਨਠ ਸਿਸੈ
 ਤਾਨਿ॥ ਘੇਰੇ ਬਾਚਿ ਕਚਿ ਕੋੜੇ ਮੇਕਾਰ ਨਿਕਪੜੇ ਤਾਨਿ॥ ਬਿਨ
 ਦਰੇਗਨ ਆਵਨੀ ਲਖ ਹਜਾਰਾਂ ਦਾਮਿ॥ ਕਰਿ ਕੇਜ ਬਰੁਜਤਾ
 ਨਿਤੇ ਜਾਲ ਮਿਲੁਟਿ ਲੁਟਿ ਖਾਨਿ॥ ਰਖਿ ਪਨਾਹਿ ਰਸੁ ਲਿਦੀ
 ਤੁਰਕਿ ਕਰੇ ਏ ਜੋਗਿ॥ ਹਿੰਦੂ ਰਾਮ ਅਲਾਇ ਕੇ ਧੂਹਿ ਲੈ ਦੇਵੀ
 ਕਰੋੜੇ॥ ਦਰਗਾਹ ਕੀ ਹਵਾਲ ਹੋਇ ਸਿਰਿ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਿ
 ॥ ਕੀ ਸਿਰਿ ਹੋਇ ਪੈ ਕੈ ਬਰਾਜੇ ਉਮਤਿ ਦੇ ਜਮਾਨਿ॥ ੮੫॥ ਜਦਾ
 ਬਨਾਨਕ ਸਾਹ॥ ਸੁਰ॥ ਆਖੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸਚੁ ਸੁਣਹੁ ਬ
 ਹਾਵਈ ਪੀਰਿ॥ ਅਵਤਾਰਿ ਪੈ ਕੈ ਬਾਰਿ ਜਿਤਣੇ ਦਿਚਿ ਦਰਗ
 ਹ ਬਹੁਤੁ ਜਹੀਰਿ॥ ਉਮਤਿ ਕਰੇ ਅਜਾਬਿ ਬਹੁ ਪੈ ਕੈ ਬਾਰਿ ਦੇਸਿ

ਰਿਭਾਗਿ॥ ਥਪੁਰਿੰਦੁ ਪਾਪਕਸਦੇ ਸਤਿਪੁਛੀਅਨਿਅਵਤਾਰਿ
 ॥ ਕਾਜੀਵਗੈਰਹੋਰੁਜੋਵਿਚਿਜੇਲੀਥਪੁਤੁਰੈਗਨਿ॥ ਮਿਲਨਿਸ
 ਜਾਈਤਿਨਾਕੂਜੋਹੋਏਥੇਈਸਾਂਨਿ॥ ਥਧੇਪਾਪਕਾਰਨੇਸੇਹੁ
 ਦਿਤਕਿਛੁਟੇਨਾਹਿ॥ ਅਸਾਇਜਿਨਾਏਥਪੁਜੁਲਮੁਸਿਰਿਗਜਿ
 ਆਚੜਨਿਗੁਨਾਹਿ॥ ਗਉਰਗਰੀਥਾਨਾਕਰਨਿਲੈਰਿਸਵਤਿ
 ਹਕੁਗਵਾਈ॥ ਦਰਗਹਅੰਦਰਿਰਿਭਿਠੈਪਾਂਏਥਪੁਰੁਸਜਾ
 ਈ॥ ੮੬॥ ਸੁਆਲਪੀਰਥਹਾਦਈ॥ ਸੁਗਾ॥ ਆਖੇਪੀਰਥ
 ਹਾਦਈਸੁਣਿਹੋਨਾਨਕਸਾਹਿ॥ ਹਿੰਦੁਤੁਗਕਿਦੁਇਹਈਸਿ
 ਰਿਪਰਿਇਕੁਅਲਾਹਿ॥ ਹਿੰਦੁਆਖਨਿਅਸਾਂਦਿਚਿਤੁਗਕਿਕ
 ਹਨਿਅਸਾਮਾਹਿ॥ ਦੁਹੁਫਿਰਕਿਆਵਿਚਿਕਿਸਵਲਿਸ
 ਚੇਰੇਇਸਨਾਹਿ॥ ਹਿੰਦੁਰਦਨਿਤੁਗਕਿਨੈਤੁਗਕਿਰਦਨਿਹਿੰ
 ਦੁਆਹਿ॥ ਦੁਹੁਵਿਚਿਸਚਾਕਉਣਿਹੈਸਚੀਕਹਿਸਮਝ
 ਈ॥ ਤੁਗਕਿਕਹਨਿਰਬੁਤੁਗਕਿਹੈਹਿੰਦੁਕਹਨਿਹਿੰਦੁਆਹਿ
 ॥ ਰੋਲਾਹਿੰਦੁਤੁਗਕੁਦਾਇਲਾਹਦਿਕਰਿਭਿਖਲਾਇ॥ ਜਿਉ
 ਪਾਣੀਦੁਪੁਮਿਲਾਪੁਹੈਤਿਉਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨਿ॥ ਰੋਗੰਨੁ
 ਹਥਿਨਾਵਈਰਿੜਕਨਿਹਾਰੁਸੈਤਾਨਿ॥ ਥਪੁਤੀਆਪ
 ਝੀਆਨਸੀਹਤਾਂਥਪੁਤੇਪੜਕਤੇਥਿ॥ ਅਸਥੁਹੈਗਨਗੀ
 ਮਨਿਵਿਚਿਇਕੁਰਬੁਦੁਇਭੇਦਿ॥ ਤਿਨਾਅੰਦਰਿਥਪੁਤੁ
 ਹੋਨਿਫਿਰਕੇਅੰਤਨਪਾਗਾ॥ ਪੀਰਕਹੋਸੁਣਿਨਾਨਕਕਰਿਏਹੋ

ਰਿਪਤਾਰਿ॥੮੭॥ ਜਥਾ ਬਨਾਨ ਕਸਾਹ॥ ਸੁਰ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੇ
 ਪੀਇ ਸਚੁ ਸੁਣੁ ਬਹਾਵ ਦੀਪੀਗਾਰੁ ਹੁੰਦੁ ਤਰਕਿ ਦੁਇ
 ਜੋਹੋ ਏਥਹੁ ਤੁਜੀਗਾ॥ ਹਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾਨਿ ਜੋਇ ਕਸਾਈ ਏਹੁ
 ਦਿਅਹੋ ਨੇਕਾਰਿ ਮਨ ਸੁਖੁ ਤੂੰ ਜੋ ਅਲਹ ਕੀਤੇਗਾ॥ ਗਇ ਜਹੁੰਦੁ
 ਕਾਠਰਾਂ ਮੁਨਾਠ ਕਿਤੇ ਮੁਲਹ ਦਿਅਰੁ ਮੀਜੀ ਗੀਇ ਗਮਨੀ ਹਥ
 ਸੀਤੇ ਕਿਲਮਾਕਿ॥ ਕਾਸਗਾਰੀ ਕਸਮੀਰੀ ਆਂਣੀਰਾਂ ਤੁਰਿਤਲਾ
 ਕੀ॥ ਕੁਛੁ ਰੁਠਿ ਰੰਗੀਏ ਜਖੀ ਘੁਨਾਨੀ ਬਾਦਿਗਾ॥ ਦਹਿਰੀਏ
 ਗੁਮਿਗਾਰਿ ਬਹੁ ਜੋ ਜਾਣਨਿ ਨਾਹਿ ਇਲਾਹਿ॥ ਛਿਟਾ ਦੁਪੁਨਕੀ
 ਮਿਕਿਤਿ ਰੇਗੁਨੁ ਹਥਿ ਨ ਆਇ॥ ਜੋ ਸਭਿ ਦਰਿ ਆਰਿ ਕਰੀਏ
 ਸਕਿ ਸੁਕਿ ਮੁਛੋ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਸੁਣਿ ਪੀਰ ਜੀਥਾ ਧੂ
 ਸਚੁ ਗੁਮਰਾਹਿ॥ ਜਾਇ ਤਣਾਥਿ ਆਨੁ ਪੀਰ ਬਹਾਵ ਦੀਨ ਨਾ
 ਇਹੋ ਆਤਾ ਠੇਰਿ ਬਗਦਾਦਿ ਕਾ ਪੀਰੁ ਜਲਾਲਈ ਨੂ॥ ਪੋਰਾ
 ਹਜਰਤਿ ਪੀਰ ਮਹਾਈ ਨ ਕਾਬੋਲਿ ਆਮਾਨਿ ਦਿਚਿਤ ਮਕਿ
 ਖਾਇ ਕਰਿ॥੮੮॥ ਸੁਆਲ ਪੀਰ ਜਲਾਲਈ ਨੂ ਬਗਦਾਦੀ
 ॥ ਸੁਰ॥ ਆਖੇ ਪੀਰ ਜਲਾਲਈ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਹਿੰਦੁ ਛਕੀ
 ਗਾ॥ ਹਿੰਦੁ ਸੁਰਤਿਏ ਜਖੀ ਦਿਚਿ ਆਤ ਸਿਹੋਹਿ ਜਹੀਰਿ॥
 ਜੋ ਅਵਹਿਗਾਰਿ ਈਮਾਨਿਏ ਤੰਬਹਿ ਸਤੀ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ॥
 ਪੀਰ ਅੰਦਰਿ ਕੁਤ ਬੁਹੋਹਿ ਗਉ ਸੁਮਰਾਤ ਬੁਪਾਉ॥ ਵਲੀ
 ਆਲੀ ਦਰਿ ਵਲੀ ਹੋਇ ਸੇਖਾਂ ਅੰਦਰਿ ਸੇਖਾ॥ ਦਿਚਿ ਸਲਾਹੁ

ਸਲਾਹੁ ਹੋਇ ਜਾਏ ਹੁਦਾਏ ਭੇਖੁ ॥ ਹਿੰਦੂ ਬਹਿਸਤਿ ਨਗਇ
 ਆਕੋਸਾਭਿਘਤੇ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਨਾਉ ਨੀਸਾਨੀ ਨਰਤੀ ਪ
 ਇਆਕਿ ਬਾਉ ਜਾਇ ॥ ਉਸਿ ਪਿਛੇ ਦਰੁ ਵਨ ਛਾਇ ਤਾਨਾ ਕੋ
 ਕਰਦਾ ਯਾਇ ॥ ਏਹ ਮਠ ਭਬੁ ਹਿੰਦੂ ਆਉ ਮਰਿ ਗਵਾਇ ਨ
 ਥਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਜਦਾ ਬਨਾਨ ਕਸਾਹਿ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਸੁਣਿ ਹੋ ਪੀਰੁ
 ਜਲਾਲ ਦੀਆ ਖੀਨਾਨ ਕੁਸਾਹਿ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਿ ਦੁਇ
 ਡਿਠੇ ਮੈਗੁ ਮਰਾਹਿ ॥ ਜੁਸਾ ਮੁਸਲਮਾਨਿ ਦਾਰਖਿਆ ਬਹਿ
 ਸਤੀ ਜਾਇ ॥ ਆਖਰਿ ਹੋ ਆਖਾ ਕੜੀ ਗਈ ਸੁਖਾ ਕੁਖਾਇ ॥
 ਕੁਟੁ ਜੀ ਸੀਨ ਬਾਤਿ ਹੋਇ ਕੁਟੁ ਆਈ ਕੁਲਾਲਾਹ ਬਿਯਾਹੁ
 ਰੋਇ ਟਾਸਾ ਜਿਕੇ ਸਾੜਨਿ ਪਿਜਾ ਦੀਘਤਿ ॥ ਤੇ ਬੁਧੁ ਕਾਰੇ
 ਖਾਕੜੀ ਸੁਣੇ ਨਕੋ ਫਿਰੀ ਆਇ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਿ ਮਹੀਮਈ
 ਫਿਰਿ ਕਦੀ ਨ ਕਰ ਦੇ ਯਾਇ ॥ ਏਵੈ ਡਿਸਨਿ ਜਲਦੀ ਆਂਬ
 ਹਿਸਤਿ ਦੇ ਜਾਖਿ ਇਕ ਜਾਇ ॥ ਵਾਰ ਸਿਰਾ ਮਰ ਸੁਦੁ ਦੁਇ ਸ
 ਕਾਨਿ ਨ ਉਮਤਿ ਛਡਾਇ ॥ ਰਹੇ ਮਰਾਤ ਬੁਦਨੀ ਵਿਚਿ ਅਗੇ
 ਦੀ ਸੁਧਿਨਾਹਿ ॥ ਡਾਢੀ ਵਾਣੀ ਰੂਪੁ ਸਿਰਿ ਫਿਰੇ ਚਉਗਾ ਸੀਮਾ
 ਹਿ ॥ ਜਿਨਾਤ ਕੀ ਆਰਥ ਦਾਸੇ ਰਤੇ ਸਚਿ ਮਾਹਿ ॥ ਕਾਇਮੁ
 ਥੀਏ ਜਹਾਨਿ ਵਿਚਿ ਫਿਰਿ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨ
 ਰਿ ਆਜਤਿ ਥੀ ਦਰੀ ਕਾਇਮੁ ਨ ਥੀ ਆਸਿ ਸਾਗੁ ॥ ਕਾਇਮੁ ਨ
 ਰਹੇ ਪੈਕ ਬਰਾ ਕਾਇਮੁ ਨ ਚਾਰੇ ਯਾਰਿ ॥ ਕਾਇਮੁ ਨ ਥੀਏ

ਅਉਤਾਰਿ ਜਗਿਰਾਂ ਮਾਫ਼ਿ ਸਨਿ ਮੁਗਰੀ ॥ ਕਾਇ ਮੁਨ ਪੀਰਿ
 ਠਕੀਰਿ ਤੋਇ ਸਿਧਿ ਸਾਧਿਕ ਸਲਾਗਿ ॥ ਕਾਇ ਮੁਜੁ ਸੇਨਾਥੀ
 ਏਰਹੇ ਸੇਕਾਇ ਮੁਨਾਹਿ ॥ ਨਾਵਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐਲਾਖਿਆ
 ਵਹਿਲਾਖਿ ਜਾਹਿ ॥ ਕਾਇ ਮੁਜੁ ਸਾਜੇ ਰਖੇ ਕਾਇ ਮੁਕਹੀ ਐ
 ਸੋਇ ॥ ਬਿਨਾਇ ਬਾਦ ਤਿਥੀ ਦਰੀਰਹਿ ਆਨ ਕਾਇ ਮੁਕੋਇ
 ॥ ਮੁਸਕੁਲ ਮੁਸਲ ਮਾਨਤੀ ਹਿੰਦੂ ਹਰ ਕਤਿ ਮਾਹਿ ॥ ਦੋਵੈ
 ਕਾਇ ਮੁਨਾਥੀ ਏਦਾਵਾ ਕਰਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਵਾਛ
 ਭਿਆ ਦੁਹੁ ਤੇਨਿ ਆਰਾਹੋਇ ॥ ਏਥੇ ਮਿਲਨਿ ਵਡੇ ਆਈਆ
 ਦਰਗਾਹਿ ਪਾਵੈ ਛੋਇ ॥ ੬੦ ॥ ਸੁਆਲ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ॥
 ਸੁਰਾ ॥ ਆਖੈ ਸੈਦ ਜਲਾਲ ਦੀ ਬਗਦਾਦੇ ਦਾ ਪੀਗਾਧੋ
 ਰਾਹ ਜਰਤਿ ਪੀਰ ਦਾ ਪੁਛੇ ਕਰਿ ਤਦਿ ਬੀਗਾ ॥ ਹਠ ਤਾਦਿ
 ਦੋ ਮਿਲਿ ਤਾਂ ਠਿਰਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ॥ ਆਲਾਇਕ ਦੁਇਕੁ
 ਤੈ ਸਚੀ ਕਹਨਿ ਕਲਾਮੀ ॥ ਕਲਾਮਾ ਪੜਨਿ ਰਸੁ ਲੁਦਾਸੁ
 ਇਹੋ ਨਾਨਕ ਪੀਗਾਰੋ ਜਿਕਿਆ ਮਾਤਿ ਡੇਹੜੇ ਹੋ ਸਨਿ ਨਾਹਿ
 ਜਹੀਰੀ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਿ ਦੁਇ ਕੀ ਤੇਨੀ ਮਨ ਸੁਖਿਆ
 ਦਹਿ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਜੋ ਬੀਸੀ ਸੁਖ ਨੁ ਅਲਾਇਨਿ ਚੁਕਿ ॥ ਕਲਾਪਿ
 ਆਪੀਰੁ ਜਲਾਲ ਦੀ ਕਲਾਪੇ ਮੁਲਾਂ ਸੇਖਿਆ ॥ ਹਾਜੀ ਪੀਰਿ ਮਸਾ
 ਇਖਾਂ ਤੁਗਿ ਮਲੀਗਿ ਦਰਵੇਸਿਆ ॥ ਸਾਲ ਕਿਸਾ ਦਕਿ ਕਾਜੀ
 ਅਗਉ ਸਿਕੁ ਤਥਿ ਵਡ ਪੀਗਿ ॥ ਸਭਿ ਇਕ ਠੇਹੋਇ ਕਰਿ ਕਰ

ਏਥਹੁਤਇਬੀਗਾਇੰਦੁ ਸੁਰਤਿਹੋਇਕਰਿਆਵੈਕਾਥੇਮਾ
 ਗਿ। ਫਿਕੇਤਾਂਡੇਖਾਏਅਜਮਤਾਂਨਾਹੀਤਾਂਡੇਹੋਸਜਾਇ॥
 ੬॥ ਜਦਾਬੁਪੀਰਬਾਦੀ^{ਸੁਰਾ} ਸੁਣਹੁਜਲਾਲਾਇੰਪੀਰ॥
 ਨਾਨਕਪਾਸਹੁਪੁਛਣਾਬਹੁਤੀਹੈਤਕਸੀਗਾਜਾਏਅ
 ਜਮਤਿਇਸਦੀਮਕਾਰਿਤਸੁਫੇਰਿ॥ ਕੀਤਸਿਰਾਹਿਸੋਨ
 ਸੁਖਸਭਿਆਏਹੈਸੁਜੇਗਿ। ਮੰਨਿਆਹੈਸਿਖਦਾਇਹਿਕੁਹੋ
 ਰੁਨਭੁਜਾਕੋਇ॥ ਭੂਟਾਮੁਰਸਵਪੀਰਹੈਸਚਰਾਹੁਡਸਾਏ
 ਜੋਇ॥ ਫਿੰਦੁਡੇਖਿਨਭੁਲਤੈਮੁਸਲਮਾਨਿਭੀਨਾਹਿ॥ ਡੇ
 ਵੇਰਦੇਸੀਮਜਹਬਾਘਤੇਸੀਦੇਜਖਿਆਹਿ॥ ਵਡਾਫਕੀ
 ਹੀਮਰਾਤਬਾਮਾਰਫਤੀਸਚਰਾਹਿ॥ ਮਾਰਫਤੇਜੋਬਾਹਰੇ
 ਸਭੇਹੈਗੁਮਿਰਾਹਿ॥ ਦੁਨੀਆਕਾਰਨਿਮਜਹਬਾਂਬੀਏਬਿਅੰ
 ਤਿਆਪਾਰਿ॥ ਸਚਾਫਰਕਾਰਬਿਦਾਜਉਨਿਲਿਘਾਏਪਾਰਿ
 ॥ ਤੁਸੀਮਹਿਰਮੁਨਾਹੀਪੀਰਜੀਨਾਨਕੁਵਡਾਫਕੀਗਾਰਬੁਜਿ
 ਨਾਏਹੁਕਮਿਦਿਚਿਸੇਸਭਣਾਏਸਿਰਿਪੀਰਿ॥ ੬੨॥ ਜ
 ਦਾਬਨਾਨਕਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥ ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁ
 ਣਹੁਜਲਾਲਦੀਸਦਾਤਿ॥ ਵਡਾਬੋਲੁਨਬੋਲੀਐਸਾਹਿ
 ਬੁਝਬਿਕਰਮਾਤਿ॥ ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੋਕਰੇਫਕਰਸਾਹਿਬਿ
 ਦੇਤਾਇ॥ ਸਾਹਿਬੁਨਿਤਾਂਇਆਤਾਣੁਹੈਸਾਹਿਬੁਨਿਮਾਣਿ
 ਆਮਣੁ॥ ਆਕਾਸਾਂਆਕਾਸਿਲਖਿਲਖਿਪਤਲਾਪਤਲਿ

॥ ਸਭਣਾ ਦੇ ਸਿਰਿ ਇਕੁ ਰਥੁ ਸਭਿ ਦੀ ਕਰੇ ਸੰਭਾਲਿ ॥ ਜੀਅ
 ਜੀਤਿ ਵਸਿਰਾਇ ਦੇ ਜੋ ਵਸ ਦੇ ਲੋਆ ਲੋਇ ॥ ਥਕਾਂ ਹਉ ਓ
 ਕ੍ਰਿਕੁ ਗਾਇ ਕੇ ਹੁਣਿ ਚੁਪਿ ਕਰਿ ਰਹਿ ਆਖ ਲੋਇ ॥ ੬੩ ॥ ਸੁ
 ਆਲਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਆਖੇ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ
 ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ਕਰਾਇ ॥ ਚਉਦਹ ਤ ਥਾਕਿ ਕਿਤਾਇ
 ਦਿਚਿ ਇਸ ਤੇ ਪਰੇ ਜਵਾਇ ॥ ਡਿਠੇ ਥਾਏ ਨਾਨਕ ਖਾਤ
 ਰਿਜਾਮਾਨ ਹੋਇ ॥ ਕਹਣਾ ਸੁਨਣਾ ਥਾਇ ਹੈ ਜੋ ਭ੍ਰਿਸੇ ਸਚੁ
 ਸੋਇ ॥ ਮਜਲਾ ਸਿਅੰਦਰਿ ਥੈਠਿ ਆਹੋ ਏ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆ
 ਨਿ ॥ ਅਖੀਅਗੋ ਛਪਿ ਗਏ ਮਜਲਾ ਸਿਭੁ ਈ ਹੋਇ ॥ ੬੪ ॥
 ॥ ਜਵਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਅਕਾਸ ਥਾਣੀ ॥ ਆਖੇ
 ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਸਚੁ ਸੁਣਹੁ ਜਲਾਲ ਸਦਾ ਤਿ ॥ ਡਿਕੇ ਕੋ ਆਸ
 ਨਾਇ ॥ ਡਿਕੇ ਤਾ ਚਲਹੁ ਆਪਿ ॥ ਡਿਤਾ ਬੇਟਾ ਪੀਰ ਨਾਜਦੁ
 ਜਲਾਲ ਦੀ ਨਾਮੁ ॥ ਵੀਵਿ ਚੜ੍ਹੇ ਅਸਮਾਂ ਨਿਤੇ ਤਿ ਸਦਾ ਸੁਣ
 ਹੁਥਿ ਆਨੁ ॥ ਇਕ ਪਲਾਕਿ ਦੇ ਫੁਰਕਨੇ ਡਿਠੇ ਅਗਣਤਿ ਅ
 ਸਮਾਂ ॥ ਕਈ ਪੈਰ ਬਰਿਡੇ ਖਿਕਾਰਿ ਪੀਰੁ ਹੋਇ ਰਹਿ ਆਹੋ
 ਗਨਿ ॥ ਡਿਰਿ ਗਏ ਪਾਤਾਲਿ ਨੇ ਡਿਨੇ ਕਈ ਪਾਤਾਲਿ ॥ ਅ
 ਉਤਰਾ ਪੈਰ ਬਰਾਗਣਤਿ ਅਗਣਤੀ ਗਾਇ ॥ ਜਿਥੇ ਥਾਥਾ
 ਜਾਵੇ ॥ ਤਿਥੇ ਹੀ ਗੁਲਿ ਹੋਇ ॥ ਕਾਗਨਿ ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਣੇ
 ਅਵੈ ਸਗਲੀ ਲੋਇ ॥ ਕਾਰਾਂ ਭੇਟਾ ਸਰੀਨੀਆ ਨ ਜਾਰਿ ਨਿਆ

ਜਾਂਲਾਖਿ॥ ਗੁਨਾਗੁਨੀਨਿਆਮਤਾਂਮੇਵੇਲਿਖਿਅਲਾਖਿ॥ ਇ
 ਕਿਜਿਮੀਨਦੇਅੰਤਰੇਥਾਥਾਪਤੁਤਾਜਾਇ॥ ਅਗੇਕੜਾਹੁ
 ਤਖਾਰੁਸੀਗਾਵਨਿਸਬਦੁਅਲਾਇ॥ ਥਾਥਾਸੁਣਿਆਸਿ
 ਗਤੀਸਭਿਲਗੀਦਰਸਨਿਆਇ॥ ਰਖਿਆਅਗੇਕੜਾਹੁ
 ਨੁਪੈਰੀਸੀਸੁਨਿਦਾਇ॥ ਲਈਕੜਾਹੀਥਾਥੇਤੁਡਿਕੋਪ
 ਈਵਿਚਿਕਚਕੋਇ॥ ਫਿਰਿਡਿਤੀਕੜਾਹੀਪੀਰਨੇਬੈਠ
 ਸੀਜੋਕੋਇ॥ ਇਕਿਪਲਕਿਦੇਅੰਦਰੇਫਿਰਿਮਕੋਪਹੁਤੇਆ
 ਇ॥ ਥੇਟਾਪੀਰਜਲਾਲਦੁਮੁਖਿਤੇਥਚਨਿਆਲਾਇ॥ ਇ
 ਸੁਆਖਰੀਜਮਾਨਿਵਿਚਿਨਾਨਕੁਵਡਾਫਕੀਗੁ॥ ਮੀਰਾਂਦੇ
 ਸਿਰਿਮੀਰੁਹੈਪੀਰਾਂਦੇਸਿਰਿਪੀਗੁ॥ ਆਖੀਉਸੁਮੁਹੋਕਲਾ
 ਮਜੋਸੇਈਡਿਤੀਸੀਦਿਖਲਾਇ॥ ਤੁਸੀਜਾਣਹੁਕੁਕੁਤੁ
 ਅਸਾਂਬੁਇਆਬੁਦਿਖੁਦਾਇ॥ ਆਕਾਸਾਆਕਾਸਿਲਾਖਿ
 ਪਾਤਾਲੀਪਾਤਾਲਿ॥ ਡਿਠੋਇਕਸੇਪਲਾਕਿਵਿਚਿਹੁਰੇਭੀ
 ਜੁਲਿਕਰਿਨਾਇ॥ ਹੋਠੋਕਈਪਾਤਾਲਿਤੇਮਿਲੀਕੜਾਹੀਆ
 ਇ॥ ਸਰੀਸਜਲਾਸਿਅੰਦਰੇਡਿਤਸੁਕੜਾਹੁਡਿਖਾਇ॥
 ਸਭਿਗਏਹੈਗਾਨਿਹੋਇਨਾਨਕੁਵਡਾਫਕੀਗੁ॥ ਹਿਕੇਤਾਂਬੁ
 ਦੁਖੁਦਾਇਹੈਕਹਿਨਸਕਹਿਤਦਿਬੀਗੁ॥ ਸਭੇਕਦਛਹਿ
 ਪਏਮਨਿਵਿਚਿਥਹੁਡਰੁਖਾਇ॥ ਅਜੀਕਾਈਨੀਸਾਨੀਰ
 ਖੀਐਮਨਾਥਹਿਸਤਿਕਰਾਇ॥ ਥਾਥੇਕਉਸਉਤਾਰੀਪਉ

ਤੇਰਖੀਨੀਸਾਨੀਏਹਿ॥ ਜੋਕਰਿਗੁਜਿਆਰਤਿਕਉਜਿਦੀ
 ਠਿਰਿਨਾਂਜਨਮੁਪਰੇਹਿ॥ ੬੫॥ ਸਕੇਦੀਗੋਸਾਟਿਸਿਪੂਰਨੁ
 ਹੋਈ॥ ਥਾਥੇਕਾਥੇਲਣਾਥਾਥਾਹੀਜਾਣੈ॥ ਭੁਲਿਆਚੁਕਿ
 ਆਥਖਸਿਲੈਣਾ॥ ਅਖਰੁਦਧਿਘਟਿਸੋਧਿਪੜਨਾ॥ ਦਾਹ
 ਗੁਰੁਦਾਹਗੁਰੁਦਾਹਗੁਰੁਦਾਹਗੁਰੁਦਾਹਜੀਗੁਰੁਗੁਰੁਜ
 ਪਣਾ॥ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਿਤਾਪੁਰਖੁਜੀਉ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੋਸਾਟਿਮਦੀਨੇਕੀਥਾਥੇਨਾਲਿਹੋਈ॥ ਤਬਿਥਾਥਾਨਾਨਕੁ
 ਸਕੇਦਿਚਿਬਰਸੁਇਕੁਰਹਿਆ॥ ਸਭਣਹਾਜੀਆਂਥਾਥੇਨ
 ਨਕਕੀਆਨਿਸਾਨੀ॥ ਸਕੇਦੇਹਾਜੀਨਿਦਾਇਕਰਿਥਾਥਾਮ
 ਦੀਨੇਕਉਚਲਿਆਸੀ॥ ਜੋਓਹੁਹਾਜੀਥਿਦਰਤੇਚਲੇਥੇਸੋ
 ਸਕੇਆਇਪਹੁਤੇਬਰਸੁਇਕੁਪਿਛੋਗਾਏਖਨਿਤਾਉਹੁਜੋ
 ਹਿੰਦੂਫਕੀਰੁਆਸਾਨਾਇਸਕੇਚਲਿਆਸੀਸੋਅਗੇਥੇਠਹੋ
 ਇਆਹੈ॥ ਤਬਉਨਹੁਸਕੇਕੇਹਾਜੀਆਂਪਾਸੈਪੁਛਿਆਜੋ
 ਏਹੁਫਕੀਰੁਕਦਿਕਾਈਹਾਂਆਇਆਹੈ॥ ਤਬਿਸਕੇਕੇਹਾਜੀ
 ਆਆਖਿਆਜੋਜੀਇਸਨੈਇਕੁਬਰਸੁਹੋਇਆਹੈ॥ ਤਬਿ
 ਰਿਇਹਾਜੀਤੈਰਾਨਿਹੋਇਗਏ॥ ਲਗੇਕਹਣੇਯਾਰੇਏਹੁਫ
 ਕੀਰੁਅਤੇਅਸੀਇਕਠੇਚਲੇਥੇ॥ ਅਜਬੁਕਰਮਾਤਿਹੋਈਹੈ

ਜੋ ਏਕਹੀ ਦਿਨ ਮੈ ਮਕੇ ਅਇ ਪਹੁਚਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਬਿਅਗਲਿ
 ਆਹਾ ਜੀਆ ਆਖਿਆ ਜੋ ਜੀ ਏਹੁ ਫਕੀਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਖੁਦਾ
 ਇਦੀ ਸੁਰਤਿ ਹੈ। ਜਿਥੋਂ ਤੀਕ ਰਿਸਕੇ ਦਿਚਿਹਾ ਜੀ ਅਸਨਿ
 ਸਭ ਨਾਨਿ ਇਸੁ ਫਕੀਰ ਜੇਰਿ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਥਿ ਹੀ ਮਕਾ
 ਫੇਰਿਆ ਹੈ ਸੁਆ ਅਗਲੀ ਹਕੀਕਤਿ ਸਭਿ ਸੁਣਾਈ ਆਨਕੇ
 ਜੀ ਆਂ ਕਉ। ਹੁਣਿ ਮਦੀ ਨੇ ਕੀਹ ਜਿਕਉ ਚਲਿਆ ਹੈ। ਅ
 ਤੇ ਜਿਥੋਂ ਤੀਕ ਰਿਸਕੇ ਦੇਉ ਸਾਮਾਉਹਾ ਜੀ ਕਾਜੀ ਪੀਰਿਗ
 ਉਸਿ ਕੁ ਤਾ ਬਿਸਲਾਰਿ ਸਭਣਾ ਫੇਰਿ ਮਸਲਤਿ ਕੀਤੀ ਜੋ ਚ
 ਲਹੁ ਅਸੀਰੁ ਮਦੀ ਨੇ ਕੀਹ ਜਿਕਰਹਾ ਅਗੇ ਮਦੀ ਨੇ ਦਿਚਿ
 ਚਾਰੇ ਇਮਾਮ ਹੈ ਨਿਚਾਰੇ ਮੁਸਲੇ ਹੈ ਨਿ। ਮਤੁ ਉਨ ਅਗੇ ਏਹੁ
 ਫਕੀਰੁ ਹਾਰੇ ਅਤੇ ਅਸਾਡੇ ਦੀ ਨਦਿ ਚਿਆਵੈ। ਅਜੇਹਾ ਬ
 ਲੁਜੇਰੁ ਮਕੇ ਦਿਚਿ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਡਿਠੈ ਜੋ ਕੋਈ ਨਾਨਕ ਫਕੀ
 ਰ ਨੇ ਜੀਤਿ ਕਰਿਆ ਪਣੇ ਮਜਹਬ ਅੰਦਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਅਹਿ
 ॥ ਦੇਖਾਂ ਹੁਣਿ ਮਦੀ ਨੇ ਦਿਚਿ ਕੀ ਮੁਬਾਰਕ ਸਾਹੋਇ ਨਿਬੜੇ।
 ਤਾ ਬਿਬਾਥਾ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਮਕੇ ਦੇਹਾ ਜੀ ਮਦੀ ਨੇ ਕੀਹ ਜਿਕਉ
 ਚਲੈ ਸਹਰੇ ਨਿਕਲਿ। ਜਾਇ ਬਾਹਰਿ ਆਏ ਤਾ ਬਾਥਾ ਅੰਤ
 ਰਿਧਿ ਅਨੁਹੋਇ ਗਇਆ ਫਪਨੁ ਹੋਇ ਗਇਆ। ਤਾ ਬਿਹ
 ਜੀ ਆਂ ਆਖਿਆ ਯਾਰੋ ਡਿਠੈ ਤੇਤ ਸਾਸਾ ਫਕੀਰ ਦਾ ਗਾਇਬੁ
 ਹੋਇ ਗਇਆ ਬਾਥਾ ਪਉਣ ਕਾਰੁ ਪੁਧਾਰਿ ਕੈ ਇਕ ਪਲਾਕਿਮ

ਭਿਮਦੀਨੇ ਜਾਇ ਪਹੁਤਾ ਸਮੇਤਿ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੀ ਸਿਤ
 ਨਾਪੰਜ ਬੋਲਕਾ ਹੈ ਇਤਨਾ ਹੀ ਪਰੇ ਮਦੀਨਾ ਹੈ ਤਾਬਾਬਾ ਮਦੀਨੇ
 ਆਇ ਪਹੁਤਾ ਮਦੀਨੇ ਵਿਖੇ ਰੂਮਕਾ ਸਹੁਰ ਹੈ ਰੂਮਕਾ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹਸੁ ਲਤਾਨੁ ਹਮੀ ਦੁਕਾਰੂ ਨੂ ਹੈ ਵਡਾ ਕਾਰੂ ਨੂ ਜੇ ਬਾਅਗੇ ਮਿ
 ਹਤਿ ਹਿਸੂ ਸੇ ਪੈ ਕੇ ਬਰਿਕੇ ਜਮਾਨੇ ਹੋਇ ਆਸੀ ਕਾਰੂ ਨੂ ਹਾਰੂ ਨੂ
 ਦੇ ਨੋ ਭਾਈ ਆਸਾਨੀ ਤਬਿ ਸੁਲਤਾਨੁ ਹਮੀ ਦੁਕਾਰੂ ਨੂ ਭੀ ਵਡਾ
 ਜਾਲਾ ਮੁਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਸੀ ਜਹਾਂ ਤੀ ਕਰਰੂ ਮਿਕੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ
 ਬੀ ਸਭੁ ਲੁਟਿ ਲਈ ਅਸੁ ਤਾਬਾਬੇ ਆਖਿ ਆਮਰਦਾਨੀ ਆ
 ਚਲ ਪਹਿਲੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਕਉ ਮਿਲੀ ਐ ਮਤੁ ਇਸਕਾ ਭਲਾ
 ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਅਗਲੇ ਕਾਰੂ ਨੂ ਵਾਗਿ ਏ ਭੀ ਹਲਾਕਿ ਹੋਇ ਜਾਂ
 ਦਾ ਹੋਵੈ ਚਲੀ ਐ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਕਉ ਮਿਲੀ ਐ ਮਤੁ ਇਸਕਾ
 ਭਲਾ ਹੋਵੈ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਵੈ ਜਣੇ ਚਲੇ ਗਏ
 ਸੁਲਤਾਨਿ ਹਮੀ ਦੁਕਾਰੂ ਨੂ ਕੇ ਦਰਬਾਰਿ ਅਗਲੇ ਕਾਰੂ ਚਲੀ
 ਗੀ ਜਿਸ ਜਾਨਾ ਸਾਰੀ ਰੂਮਿ ਲੁਟਿ ਕਰਿ ਜਮਾ ਕੀਤੇ ਅਸਾਨੀ
 ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹਿਦਾ ਦਰਬਾਰੁ ਪੁ
 ਛਣੇ ਜੇ ਸੁਲਤਾਨੁ ਹਮੀ ਦੁਕਾਰੂ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ਕੇ
 ਉਨੁ ਸਾਹੈ ਤਾਂ ਦਰਦਾਨੇ ਕਹੀ ਆ ਜੇ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨੁ ਹਮੀ ਦੁਕਾ
 ਰੂ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ਏ ਹੋ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇ ਪੈ ਤਾਈ ਗੀ ਜਿਸ ਜਾਨਾ ਸ
 ਮਾ ਹੈ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਪੁਛਣਾ ਕੀਤਾ ਨਿਯਾ ਉਕੈ ਸਾਕਰਦਾ ਹੈ

ਹਮਕਉਏਤੁਥਾਤਿਬਤਾਵਹੁ॥ਤਬੁਉਨਹੁਦਰਵਾਨੋਕਹਿਆ
 ਜੋਜੀਏਤੁਥਡਾਜਾਥਾਪਤਿਸਾਹੁ॥ਸਖੀਨਾਹੀਸੁਮਰੈ॥
 ਥੈਗਇਤਿਭੀਕਰਦਾਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਅਗਲੇਕਾਰੂਨਾਏਭੀਜੋ
 ਥਾਮੁਹੈ॥ਅਰੁਅਦਲੁਤਪਾਵਸਭੀਕੁਛੁਨਾਹੀਕਰਦਾ॥ਤਬ
 ਥਾਥੇਕਹਿਆਰੇਦਰਵਾਨੋਇਸੁਇਤਨਾਖਜਾਨਾਕਿਉਕਰਿ
 ਜਮੀਕੀਤਾਹੈ॥ਤਬਿਦਰਵਾਨੋਕਹਿਆਜੋਜੀਏਤੁਥੈਸਾਜਾ
 ਥਾਮੁਹੈ॥ਜਹਾਰੁਪੀਯਾਮੁਹਰੁਸੁਣਤਾਹੈਤਹਾਂਛਤਤਾਨਾਹੀ
 ਭਾਵੈਕਹਾਹੋਵੈ॥ਤਬਇਕਾਇਨਸੁਥਤਾਨਾਮੀਦਕਾਰੂਕ
 ਹਿਆਕਹੀਰੁਖੈਕੀਜਾਤਿਰਹੀਹੈ॥ਤਬਦਜੀਰਾਂਕਹਿਆ
 ਜੋਕਹੁਨਹੀਰਹੀ॥ਤਬਏਕਸਹੇਲੀਪਤਿਸਾਹਕੀਖੁਥਸੁ
 ਗਤਿਥੀ॥ਉਸਕਉਪਾਤਿਸਾਹਿਕਹਿਥਾਖਾਨੇਥੈਠਾਇਆ
 ॥ਜੋਕੋਈਏਕੁਰੁਪਈਆਏਵੈਸੋਲੇਵੈ॥ਤਬਏਕਸਉ
 ਦਾਗਰਕੇਥੇਟੇਨੇਮਾਉਕਉਕਹਿਆਜੋਏਕੁਰੁਪੀਆਏਵੈ
 ਤਾਪਾਤਸਾਹੁਸਹੇਲੀਬੇਚਤਾਹੈਲਈ॥ਤਬਉਨਿਕਹਿ
 ਆਬਚਾਰੁਪੀਏਕਹਾਹੈ॥ਸੁਥਤਾਨਾਮੀਦਕਾਰੂਕੀਪਾ
 ਰਿਸਹੀਵਿਚਿ॥ਪਰੁਏਕੁਰੁਪੀਆਤੇਰੇਥਾਪਕੇਮੁਖਿਵਿ
 ਚਿਹੈਗੋਰਵਿਚਿ॥ਤਬਉਨਿਸਉਦਾਗਰਥਚੇਮੁਖਿਵਿ
 ਚੇਰਪਾਯਾਏਕਰਿਕਹਿਥਾਖਾਨੇਗਇਆ॥ਸਹੇਲੀਮੋਲਿ
 ਲਈਰੁਪਏਪਗਿ॥ਤਬਪਾਤਿਸਾਹਪੁਛਿਆਰੁਪੀਆ

ਕਹਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਆ ਵਜੀਰਾਂ ਕਹਿ ਆਕਿ ਸੁਰਦੇ ਕੇ ਸੁਖਿ ਕਥ
 ਰਿਦਿ ਚੋ। ਸਉ ਦਾਗਰਿ ਬਚੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਕੇ ਸੁਖੈ ਕਾਛਿ ਲੈ
 ਆਇ ਆਹੈ। ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਕਹਿ ਆਸ ਭੁਕ ਬਾਰਿ ਸਤਾਨੁ
 ਪਟੇ ਸਤੁ ਹੋਰੁ ਭੀਰੁ ਪੈਏ ਹੋਤੇ ਹੋਵੈ। ਸਭੁ ਕਥਰਾਂ ਪਟਾਈਆ
 ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪੈਰੁ ਪਾਇਆ ਕਹੁ ਨਹੀ ਫਰਤਾ। ਅਰੁ ਅ
 ਦਲੁ ਤਪਾਵ ਸੁਭੀ ਕੁਛੁ ਕਰਣਾ ਨਾਹੀ। ਤਾਠੇ ਰਿਬਾਥਾ ਬੋ
 ਲਿਆ ਜੋਏ ਹੁ ਬਡਾ ਗੁਨਾ ਹਗਾਰੁ ਹੈ। ਦਰਗਾਹਿ ਕੁਦਾਇ ਦੀ
 ਵਡੀ ਸਜਾਇ ਪਾਵੈ ਗਾ। ਲਾਨ ਤਿਹੈ ਇਸ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਉ
 ਅਰੁ ਹੈ ਫੁਹੈ ਇਸ ਦੇ ਜੀਵਣੇ ਕਉ। ਏਹੁ ਪਰਦਿਵਿਗਾ
 ਰਿਕਾ ਬਡਾ ਬਜੇ ਗਾਰੁ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਕਾਰੁ ਕਉ ਜਿਸੀ ਨਿਝ
 ਲਿਆਸੀ। ਅਰੁ ਏਸਨੈ ਕਾਈ ਜਾਇ ਨਰਖਿ ਸਕੇਗੀ। ਤਬਿ
 ਬਾਥੇ ਦਰਵਾਨੈ ਕਉ ਕਹਿ ਆਜੇ ਤੁਮਾਇ ਤਨਾ ਜਬਾ ਬੁਸੁ
 ਲਤਾਨੁ ਹਮੀ ਦਕਾਰੁ ਕਉ ਜਾਇ ਕਹੈ। ਜੋਏ ਫਕੀਰ ਤੇਰੀ
 ਰੋਵਛੀ ਆਗੈ ਖੜੈ ਹੋਨਿ। ਅਰੁ ਕਹਦੇ ਹੈ ਜੋ ਤੁਇ ਕਵਾਰੀ
 ਮੁਲਾਂ ਕਾਤਿ ਕਰਿ। ਤਬਿ ਉਨਹੁ ਦਰਵਾਨੈ ਜਾਇ ਅਗਜਿ
 ਕੀਤੀ। ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਬਾਹਰਿ ਆਇਆ ਆਇ ਖੜਾ ਹੋਇ
 ਆ। ਅਗੈ ਬਾਥਾ ਠਿਕਰੀ ਆਂ ਚੁਣਦਾ ਸੀ। ਤਬਿ ਸੁਲਤਾਨ
 ਹਮੀ ਦਕਾਰੁ ਕਹਿ ਆਜੇ ਜੀਏ ਹੁ ਠਿਕਰੀ ਆਕਿ ਅਕਰਹੁ ਗੇ।
 ਤਾਠੇ ਰਿਬਾਥਾ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਜੀਏ ਹੁ ਠਿਕਰੀ ਆਦਰਗਾਹਿ ਖੁ

ਦਾਇਦੀਲੈ ਜਾਹਿਗੋ॥ ਤਬਿ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਜੀਠਿ ਕ
 ਰੀਆ ਪੁਰੁਚ ਦੀਆ ਨਾਹੀਇ ਬੇਹੀਰਹਨਿ ਗੀਆ॥ ਤਬਿ ਫੇਰਿ
 ਥਾਥਾ ਬੋਲਿਆ ਹੋ ਸੁਲਤਾਨੁ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ॥ ਤੈਜੋ ਪੈਤਾਲੀ
 ਹੀਜਖ ਜਾਨਾ ਜਮੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੁਲਾ ਮੁਕਰਿ ਕੋ ਸੋ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਪੁਰੁਚੇਗਾ॥ ਤੁਮਾਰਾ ਬਰਾਕਾਰੂ ਚਲੀ ਹੀਜਖ ਜਾ
 ਨਾ ਲੈਗਾਇਆ ਹੈ ਸਾਥਿ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਖਜਾਨਾ ਸਿਜਿਅਹੈ॥ ਤ
 ਬ ਫੇਰਿ ਸੁਲਤਾਨੁ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਕਹਿ ਆਜੋ ਜੀ॥ ਕਿਵੇਖ
 ਜਾਨਾ ਸਾਥਿ ਪੁਰੁਚੇਭੀ॥ ਤਬਿ ਥਾਥਾ ਬੋਲਿਆ ਹੋ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹੁ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਏਹੁ ਖਜਾਨਾ ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਤਬਿ ਪੁਰੁਚੇ ਜੇਤੂੰ
 ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਇ ਖਰਾਇ ਤਿਕਰਹਿ॥ ਤਾ ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਖਜਾ
 ਨਾ ਪੁਰੁਚੈ॥ ਨਾਹੀ ਤਾਈਹਾਂ ਹੀਰ ਹੈਗਾ॥ ਇਸ ਖਜਾਨੇ ਕੇ ਵਰ
 ਸਿਅਵਰਿ ਹੋਹਿਗੇ॥ ਪਹਿਲਾ ਤੇਰਾ ਖਜਾਨਾ ਮਾਲਾ ਜਿਮੀ
 ਨਾ ਜਿਨਾ ਸਿਜ ਬਤੁ ਕਰਹਿਗੇ॥ ਤਾ ਪਿਛੋਂ ਤੇਰੀ ਗੋਰਿ ਮਜ
 ਲਿਕਾ ਆਹੁ ਕਰਹਿਗੇ॥ ਏਖੁ ਤੁਮਾਰਾ ਬਰਾਕਾਰੂ ਜੋ ਥਾ
 ਉਹੁ ਐਸੇ ਗੀਜੇ ਬੇਜਿਨੇ ਕਾਇਕੁ ਸਿਰਾਜਿ ਮੀਨ ਬੀ॥ ਅ
 ਰੁਇਕੁ ਸਿਰਾਜਾ ਸਮਾਨੁ ਥਾ॥ ਅਗੁ ਮਿਹਤਾਰਿ ਮੁਜੇ ਪੈਕ
 ਬਰਿਕੀੜਾ॥ ਇਤਿਕ ਬੁਲਾਨਾ ਕੀਤੀ ਅਸੁ॥ ਅਤੇ ਸਾਇ
 ਹੀ ਖੁਦਾਇ ਕਾਰੁ ਕਮਨ ਕ ਬੁਲਾਨਾ ਕੀਤਾ॥ ਤੈ ਫੁਰਮਾਨਿ ਖੁ
 ਦਾਇ ਕੇ ਕਾਰੂ ਹਿਲਾ ਕਿਉ ਹੋਣਾ॥ ਜੇ ਏਕਾਰੂ ਇਨਾ ਚਲੀਹ

ਗੀਜਾਖਜਾਨਿਆਵਿਚੋਇਕੁਗੀਜੁਮੇਰੇਰਾਹਿਪਾਰਿਖੈਰਾਇ
 ਤਿਕਰਿਗਾਤਿਸੁਖੁਦਾਇਕੇਹੁਕਮਿਕਰਿਕੈਰੈਇਲਾਮਿਹਜਰਤਿਮੁਸੇ
 ਕਾਰੁਪਰਿਕੀਤੋਜੇਏਕਾਰੁਕਿਛੁਥੋੜੀਥਹੁਤੀਖੈਰਾਇਤਿਖੁਦਾਇਏ
 ਰਾਹਿਪਰਿਕਰਿਗਾਤਥਕਾਰੁਐਸਾਮਗੁਰੁਰੁਥਾਏਉਲਾਤਿਅਰੁਲਾਸਕ
 ਰਾਉਪਰਿਗਾਜੇਖੁਦਾਇਏਏਇਲਾਮੁਹੁਕਮੁਠੇਰਿਅਸੁਜੇਚ
 ਉਥਾਉਇਆਹੁਕਮੁਤਾਭੀਠੇਰਿਅਸੁਤਥਾਜਿਮੀਨਕੋਹੁਕਮੁਹੋਇ
 ਆਜੇਕਾਰੁਠਿਰੁਨਕੇਪੈਰਿਪਕਾੜਿਕਰਿਗਰਕਿਕਰਿਸਮੇਤਿਖ
 ਜਾਨੇਕਾਰੁਹਿਲਾਕਿਹੋਇਆਤਾਏਉਰੁਕਿਆਮਤਿਤੀਕੁਜਿਮੀ
 ਨਵਿਠਿਚਲਿਆਜਾਵੈਗਾਏਕਾਰੁਹਮੀਦੁਜਿਮੀਨਭੀਉਸਕਉ
 ਤਾਇਗਰਕੁਕੀਤਜੇਸੁਮਥਾਅਰੁਜਾਨਾਮੁਥਾਏਸਰਾਭਾਈਕਾਰੁ
 ਕਾਹੁਰੁਨੁਥਾਉਸਿਨੇਖੁਦਾਇਦੀਇਤਾਇਤਿਮਨੀਮੁਸੈਪੈਕੈਥ
 ਰਿਕੀਓਮਤਿਹੋਇਆਮੁਸੈਕੋਪਿਛੋਉਸਕਉਏਕੈਥਗੀਮਿਲੀ
 ਯਕੀਨਕਰਿਕੋਤੁਉਮਤਿਮਹੰਮਾਦਿਮੁਸਤਠਾਹਕੀਹੋਇਕਾਰਿ
 ਐਸਾਜਲਾਮੁਰਯਾਤਿਉਪਰਿਕੀਆਹੋਜੇਹੁਤੀਕੁਪਈਸੇਕੀਜਾ
 ਤਿਹੈਸਭਿਲਾਟਿਲੀਤੀਹਈਏਹੁਜੁਲਾਮੁਕੈਥਜਾਨੇਤੇਰੇਸਾਥਿ
 ਕਿਉਕਰਿਚਲਾਨਿਗੋਹੁਣਿਤੁਇਸੁਜੁਲਾਮੁਥੀਥਾਜਿਆਉਤੇਥ
 ਹਿਕਰਿਗਾਤਕਾਰੁਹਮੀਦਿਕਹਿਆਜੇਜੀਏਹੁਨਮੁਸੇਰਾਵੁਨੀਆਈ
 ਹਿਗਮਿਦਿਚਿਗਰਕੁਹੋਜੇਪਿਛੋਹੋਈਸੋਗੁਜਰੀਹੁਣਤੇਥਹੋ
 ਇਸੁਜੁਲਾਮੁਥੀਪਰੁਜੀਕਾਈਐਸੀਨਸੀਹਤਿਸੁਣਾਈਐਜਿ

ਉਤਰਗਾਖੇਇਕੇਲਾਨਖਾਇ॥

ਸੁਸੁਟਿਕਰਿਏਹੁਮਨੁਸੋਮੁਰੋਧੈਅਤੇਖੁਦਾਇਦੇਰਹਿਉਤੇਸਿ
ਦਕੁਰੋਧੈਅਰੁਖੁਦਾਇਵਲਿਅਧੈਤਬਿਥਾਥਾਥੋਲਿਅਸੁ
ਲਤਾਨੁਪਸੀਦਕਾਰੂਕੇਪਰਥਾਇਨਸੀਹਤਿਨਾਮਾਕੀਤਾਨ
ਸੀਹਤਿਨਾਮਾਮਹਲਾ॥੧॥ਕੀਚੈਨੇਕਨਾਮੀਜੋਦੇਵੈਖੁਦਾਇ
ਜੋਦੀਸੈਜਿਸੀਪਰਿਸੋਤੋਸੀਠਨਾਇਦਾਇਮੁਨਦਉਲਾਤੇ
ਕਸੇਥੇਸੁਮਾਗਿਨਰਹੈਗੇਕਰੇਕੀਨਰਹੈਗੇਪਜਾਗਿਦਮਜਾਤਿ
ਸੀਕਾਜੋਖਰਚੈਅਰੁਖਾਇਦੇਵੇਦਿਲਾਵੇਰਜਾਣੇਖੁਦਾਇ
ਤਹਕੀਕਿਦਿਲਿਦਨੀਦੁਹਿਥਹਿਸਤਿਜਾਇ॥੧॥ਕੀਚੈਤਕਜਾ
ਨਕਰੀਐਰੁਮਾਨੁਨਰਹੈਗੀਦੁਨੀਅਨਰਹੈਗਾਦੀਵਨੀਹਸ
ਤੀਵਘੋੜੇਲੁਸਕਰਿਹਜਾਗਿਗਰਗਿਕਰਤਤਿਸੁਨਲਾਗੇ
ਗੀਥਾਗਿਦੁਨੀਕਾਦਿਵਨਾਕਪੇਮੁਲਕੁਮੇਰਾਅਈਮਉਰਿ
ਸਿਰਿਪਰਿਨਮੇਰਾਨਤੇਗਾਕੇਤੀਚਲੀਦੇਖਿਥਾਜਾਥਜਾਇ
ਰਹੈਗਾਏਕੇਦੁਹਿਸਾਚਾਖੁਦਾਇ॥੨॥ਅਕੇਲਾਹੀਆਇਆ
ਅਕੇਲਾਚਲਾਇਆਚਲਤੇਵਖਤਿਕੋਉਕਸਿਠਆਇਆ
॥ਏਖਾਮਗੀਜੋਕਿਦੀਜੇਜਦਾਥਾਤੇਥਪੁਕਾਰੇਜੋਦਾਵੈਅ
ਜਾਥਾਖਲਕਿਪਰਿਕੀਆਹੈਥਸੇਜੁਲਾਮੁਜੋਗੁਨਠਸਕੇਲੀ
ਏਉਠਾਇਆਹੈਸੁਗਾਕੀਆਜਥਰੁਜਾਣਮਦਮਜਾਕਮਾਇ
ਆਥਾਇਆਹੰਠਾਇਆਅਜਾਣੇਗਦਾਇਆਅਖਰਿਪਛੇ
ਤਾਨਕਰੇਹਾਇਹਾਇਦਰਗਾਹਿਗਾਇਆਤਮਾਵੈਸਜਾਇ॥

ਲਾਨਤਵੇਤੈ ਕੂਵੈਤੈ ਰੀਕਮਾਣੀ॥ ਦਗਾਥਾਜੀਕਰਿਕੇਦੁਨੀਲੁ
 ਟਿਖਾਈ॥੩॥ਪੀਏਪਿਆਲੇਖਾਏਕਥਾਥਾਏਬੋਰੇਲੋਕੋਜੋ
 ਤੇਤੇਖਗਥਾਜਿਸਕਾਤੁਬੀਦਾਤਿਸੀਕਾਸਦਾਰਿਆ॥ਦੁਨੀਆ
 ਕੇਲਾਲਚਿਤੈਸਾਹਿਬੁਦਿਸਾਰਿਆ॥ਨਕੀਤੀਇਥਾਦਤਿਨ
 ਰਾਖਿਆਈਮਾਨੁ॥ਕੀਤੀਆਹਕੁਮਤਿਪੁਕਾਰੇਜਹਾਨੁ॥ਅੰਦ
 ਰਿਮਹਲੀਤੂਬੈਠਵੇਜਾਇ॥ਹਰਮਾਸਿਉਖੁਸਬੋਈਲੇਵੈਹ
 ਵਾਇ॥੪॥ਨਬੂਏਨਸੁਏਨੁਬਾਹਰਿਕਿਹੋਇ॥ਹਰਮੀਗਰੀ
 ਥਾਕੁਮਾਰੇਦਿਗੋਇ॥ਬਸਤੀਉਜਾੜੇਤਠਰਿਨਬਸਾਵੈ॥
 ਕੁਕੇਪੁਕਾਰੇਕੋਦਾਦਿਨਪਾਵੈ॥ਲਖੋੜੀਕਰੇੜੀਜੋੜੇਬੇਸੁਮਾ
 ਗਿ॥ਕੇਤੇਬਪੁੜੇਕਿਰਸਾਣਿਮਾਰੇਹਜਾਗਿ॥ਹਕਮੁਕਹਾਵਹਿ
 ਅਦਾਲਤਿਨਹੋਇ॥ਦੁਨੀਆਕਾਦਿਵਾਨਾਠਿਰੇਮਸਤਲੋਇ
 ॥੫॥ਲੁਟੇਮੁਲਕੁਬਹੁਤਪਹਿਰੇਅਰੁਖਾਇ॥ਦੇਜਖਿਕੀਅ
 ਤਸਿਮਾਰੇਗੀਜਲਾਇ॥ਗਰਗਮਸੋਦੇਖਿਦੁਨੀਆਦਿਵਾਨੀ
 ॥ਹਮੇਸਾਨਰਹੈਗੀਤੂਐਸਾਨਜਾਨੀ॥ਉਠਏਸਠਾਤਿਸਨਲਾ
 ਗੋਗੀਥਾਗਿ॥ਕਿਸਕੀਦੁਨੀਆਕਿਸਕੋਘਰਿਥਾਗਿ॥ਬਹੁਤ
 ਹਿਰਾਨੁਨਕੀਚੈਦੁਨੀਆਕੇਯਾਗਿ॥ਚੰਦਰੋਜਚਲਣਾਕਿਆ
 ਪਕੜੇਕਰਾਗੁ॥੬॥ਸਰਸਿੰਦਾਨਹੋਵੈਕਛੁਨੇਕੀਕਮਾਇ॥
 ਲਾਨਤਿਕਾਂਜਾਂਸਾਂਤਾਂਪਹਿਰਿਆਨਜਾਇ॥ਗਠਲਾਤਿਕਰੇ
 ਗੋਤਥਖਵੇਗੇਮਾਗਿ॥ਬੇਟੀਵਬੇਟਕੋਲਹੇਗਾਨਸਾਗਿ॥ਤੇਬ

੨੬

ਹਕੀਜੈ ਬਹੁਰਿ ਕੀ ਜੈ ਨ ਜੋਗੁ ॥ ਏ ਜਾਖਿ ਕੀ ਆਤਮਿ ਜਲਾਵੈ ਗੰਗੇ
ਗੁਮਸਾਇ ਖਪੈ ਕੰ ਬਰਿ ਕੇ ਤੇ ਸਾਹਖਾਨਾ ॥ ਈਸਾਹਿ ਜਿਸੀ ਪਰਿ ਜੁ
ਤਿਨ ਕੇ ਨੀਸਾਨਿ ॥ ੭ ॥ ਉਡਤੇ ਕਬੂਤਰਿ ਜਨਾਵਰ ਕੀ ਢਾਉ ॥ ਕੇ
ਤੀ ਖਾਕਿ ਤੋ ਈ ਪੂਛੈ ਨ ਨਾਉ ॥ ਚਲੀ ਗਿਜਿ ਜੋ ਤੇ ਨਰਾਖਿ ਓਈਸਾ
ਨਾ ॥ ਏ ਬੇਰੇ ਕਾਰੂ ਜੋ ਤੋ ਤੇ ਪਰੇ ਸਾਨਾ ॥ ਦੁਨੀਆ ਦਿਵਾਨੀ ਵਢੋਨੀ
ਮੁਕਾਮੁ ॥ ਤੂੰ ਖੁਇ ਚਸਮਿ ਥੀ ਨੀ ਕਿ ਚਲਣਾ ਜਹਾਨੁ ॥ ਹਰਿ
ਵਕਤਿ ਬਿਏ ਨਾਖਿ ਜਮਾਤਿ ਦਿਸਾਰਿ ॥ ਮਸਤੀ ਵਗਛਲਾਤਿ ਜੋ
ਬਾਜੀ ਨਹਾਰਿ ॥ ਤੋ ਬਹੁ ਨ ਕੀਤੀ ਆਕਰਾਇ ਅਗੁਨਾਹਾ ਨਾਨਕ
ਐਸੇ ਆਲਮ ਸਿਉ ਤੇਰੀ ਪਨਾਹ ॥ ੮ ॥ ਜਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਸੀ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪੜ੍ਹਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤਬ ਸੁਲਤਾਨ ਹਸੀਦਕਾ
ਭੁੰਨੈ ਗਾਨੁ ਤੋਇ ਗਾਇਆ ॥ ਅਤੇ ਮੋਮਿ ਦਿਉ ਤੋਇਆ ॥ ਕਹਣਿ
ਲਗਾਜਿ ਅਸੀ ਅਜੀਮ ਦੁਨੀਆਂ ਦਿਚਿ ਗਰਕੁ ਹਾ ॥ ਅਸਾ ਕਾ
ਕਿ ਹਵਾ ਉਤੈ ਗਾ ਦਰਗਾਹਿ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ॥ ਤੋ ਬਹੁ ਤੋ ਬਹੁ ਤੋ
ਬਹੁ ਅਜੁ ਅਸਾ ਭੁਖੁ ਦਾਇਸਾ ॥ ਮੁਹੁ ਤੋਇਆ ਤੈ ॥ ਅਗੇ ਅਸੀ ਤੋ
ਗਾਛਲਾ ਸੁਤੇ ਪਏ ਸੇ ਅਸਾ ਕਢੁ ਮਲੁ ਮੁਨਥਾ ॥ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੋ
ਰਾਮ ਸਲਾ ਸੁਣਿ ਕੇ ਅਸੀ ਬਹੁ ਤੋ ਭਰੇ ਹਾਂ ॥ ਜੋ ਅਸਾ ਤੋ ਬਾਬਿ
ਕਿ ਹੋਇ ਗੀ ॥ ਤਬ ਠਹਿਰਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਲਤਾਨੁ ਹ
ਸੀਦਕਾ ਭੁੰਗਲੀ ਨੀ ਹੁਹੋ ਦਾਨਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਖੁਦਾਇ ਰੀਝੁ ਦਾਬੀ
ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੀਦ ਗੀ ॥ ਦਿਚਿ ਮੁਕਾਮਿ ਨਹੋਈ ॥

॥ ਤਿਚਰੁ ਛੁਟ ਨਾ ਮੁਸਕੁ ਭੁਭੈ ॥ ਅਤੇ ਖਲਾ ਕਿ ਦੀ ਦੇ ਸਤੀ ਕੀ ॥
 ਨਹੀ ਆਵ ਦੀ ॥ ਖਲਾ ਕਿ ਪਿਆਲੇ ਨਿਵਾ ਲੇ ਦੀ ਯਾਰੀ ॥ ਜਿਚ
 ਰੁਖਾ ਵੈ ਤਿਚਰੁ ਮਿਤ੍ਰਾ ॥ ਅਤੇ ਜੇਨ ਖਾਵੈ ਤਾਂ ਦੁਸਮਨੁ ॥ ਐਸਾ ਰਵ
 ਈ ਆ ਖਲਾ ਕਿ ਕੈ ॥ ਕੀ ਆਪਣੇ ਕੀ ਪਰਾਏ ਸਭਿ ਸੁਖ ਦੇ ਯਾ
 ਰਿ ॥ ਦੁਖ ਕਾ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਈ ਨਹੀ ॥ ਇਤ ਕਰਿ ਸਿਸਾਰਿ ਦੀ ਦੇ ਸ
 ਤੀ ਕੀ ਮਿਨਾ ਹੀ ਆਵ ਦੀ ॥ ਸਿਸਾਰ ਥਾਵੁ ਖੁਦਾ ਇ ਦੀ ਦੇ ਸਤੀ
 ਭਲੀ ॥ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਸੀ ਦਕਾਰੁ ਕਹਿ ਆ ॥ ਜੀ ਆ ਦਮੀ ਦੀ ਦੇ
 ਸਤੀ ॥ ਤੇ ਇਨਾ ਹੀ ਆਵ ਦੀ ਖੁਦਾ ਇ ਨਾ ਲਿ ਦੇ ਸਤੀ ਕਿਉ ਕਰਿ
 ਕਰੀ ॥ ਤਾਥਾ ਥੇ ਸਥ ਦੁ ਬੋਲਿ ਆਰਗੁ ਤਿ ਲਿ ਗਵਿਚਿ ॥
 ਮਹਲ १ ॥ ਦੇ ਸਤੀ ਯਾਰ ਦੇ ਸਤੀ ॥ ਸਿਰ ਪਾਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੁ
 ਪਛਾ ਕੈ ਸਾਹ ਕਾ ਚਲੇ ਖਸਮਿ ਕੇ ਭਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇ ਸ
 ਤੀ ਤਾ ਪਾਰਿ ਜਾਣੀ ॥ ਐਗੁਰ ਚਰਣ ਪਖਾ ਲੇ ॥ ਤੇ ਇਨਿ ਮਾਣੀ ਛ
 ਹਿ ਪਵੈ ਖਸਮ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜੇਰੁ ਨ ਲਗੇ ਦੇ ਸਤੀ ਨਹੀ ਮੋਲਿ
 ਦਿਕਾਵੈ ॥ ਦਗੇ ਸੋਲਾ ਲਾਨਰੀ ਝੁਈ ਜੇਲ ਖਜਤ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥
 ਭਠਿ ਪਈ ਦੇ ਸਤੀ ਕਲੀ ਕੀ ਗਈ ਦੇ ਖਾਇ ਆਉ ॥ ਨਨਕ ਦੇ
 ਸਤੀ ਸਚ ਕੀ ਜੇ ਹੋਇ ਤੇ ਤਿਨਿ ਥਾਉ ॥ ੩ ॥ ਜਾਇ ਤਨਾ ਸਥ
 ਦੁਥਾ ਥੇ ਕਹਿ ਆ ॥ ਤਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਸੀ ਦੁਕਾਰੁ ਕਦਮਾਉ ਤੇ
 ਛਹਿ ਪਇਆ ॥ ਆਖਾਇ ਲਗਾ ਜੀ ਜੇ ਤੂ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਹਿਸੇ ਕ
 ਰੀ ॥ ਐਜੀ ॥ ਤਾ ਛਹਿ ਥਾਥੇ ਕਹਿ ਆ ॥ ਜਿ ਤਣੇ ਬੀ ਦੀ ਵਾਇ ਹੋਨਿ

ਤੇਰੇ ਬੀ ਦੀ ਖੋਨੇ ਵਿਚਿ ਸੋ ਤੂੰ ਯਾਦਿ ਦੇਹੀ ॥ ਤਾ ਤੇਰਾ ਦੁਹੀ ਜਹਾ
 ਨੀਰਲਾ ਹੋਵੈ ॥ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਉ ਪਰਿ ਜੁਲਾਸੁ ਨ ਕਰਿਗਾ ॥ ਤਾ
 ਹਨੁ ਖੁਦਾਇ ਦੇਹਾ ਹਿ ਦੀ ਖਬਰਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਸੁਲਤਾਨ ਹਸੀ
 ਦਕਾਰੁ ਆਖਿਆ ॥ ਭੁਲਾ ਹੋਵੈ ਜੀ ॥ ਜਿਤ ਨੇ ਬੀ ਦੀ ਵਨ ਥੇ ਸੁਲ
 ਤਾਨ ਹਸੀ ਦਕਾਰੁ ਕੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਵਿਚਿ ਸੋ ਸਰੁ ਖਲਾਸੇ ਕੀ
 ਤੇ ॥ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬਾਉ ਤੇ ਜੋਰੁ ਜੁਲਾਸੁ ਹੋਵੈ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਹਸੀ
 ਦਕਾਰੁ ਲਗਾ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੀ ਦਗੀ ਕਰਨਿ ਨਾ ਲੇਖ ਗਇਤਿ
 ਲਗਾ ਕਰਨਿ ॥ ਖੁਦਾਇ ਦੇਹਾ ਹਿ ਤੇ ਸਰੁ ਖਜਾਨਾ ਖੋਲਿ ਦਿਤੁ
 ॥ ਲਿਗਰਿ ਲਗਾਇ ਦਿਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਵਿਚਿ ਜਹਾ ਤੀ ਕਰੁ
 ਰੁਮਕੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਬੀ ਸਰਿ ਜਹਾ ਗਾਵਿਚਿ ਅਸ ਨੁਚੈ ਨਦਰ
 ਤਗਾਇਆ ॥ ਥਾਥੇ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸਦਕਾ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਖਾਇ
 ਲਗਾ ਜੀ ਹੁਇ ਅਸਾਨੁ ਖੁਦਾਇ ਦੇਹਾ ਹਿ ਮਿਲਣੇ ਦੀ ਉਮੇ
 ਦਿਹੋਈ ॥ ਤਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਮੁਰੀ ਵਹੋਇਆ ਥਾਥੇ ਦਾਤਾ ਥਾ
 ਥਾਥੇ ਲਿਖਾ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਵਲਿ ਲਗੇ ਹੋਇ ॥ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ
 ਬੀ ਦਗੀ ਕਰ ਦੇਹੀ ॥ ਤਿਨਾ ਦੇ ਸਰੁ ਕੀ ਮੁਖੁਦਾਇ ਗਾ ਸਿਕਰ
 ਦਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮਿਹਰਿ ਉਨ ਉਪਰਿ ਹੋਈ ॥ ਤਾ
 ਸੁਲਤਾਨ ਹਸੀ ਦਕਾਰੁ ਕਹਿ ਆਜੇ ਜੀ ਤੁਸਾਰੀ ਮਿਹਰਿ ਤੇ
 ਖੁਦਾਇ ਪਾਈ ਦਾਹੈ ॥ ਤਾ ਠੇਰਿ ਥਾਥੇ ਕਹਿ ਆਹੇ ਸੁਲਤਾਨ
 ਹਸੀ ਦਕਾਰੁ ਤੁਹਿ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮਿਹਰਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਹੀ ਤਦ

ਰੇਕਾਰੁ ਵਾਂਗਿ ਤੂਰੀ ਹਲਾਕਿ ਤੋਇ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਤੁਹਿ ਤੁਰਤਿ ਚੇ
 ਤਿਆਹੈ। ਖੁਦਾਇ ਵਲਿਆਇ ਓਤਾ ਫੇਰਿ ਸੁਭਾਤਾ ਨਹੀ
 ਦਕਾਰੁ ਕਹਿ ਆਜੇ ਜੀਤੁ ਸਾਡਾ ਦੀਦਾਰੁ ਫੇਰਿ ਕਹਾਂ ਹੋਵੈਗਾ
 ਤਾਫੇਰਿ ਬਾਥੇ ਕਹਿ ਆਹੁਣਿ ਅਸੀਸ ਦੀ ਨੇਕੀ ਹਜਿ ਕਉ ਆ
 ਏਹਾਂ ਕਈ ਦਿਨੁ ਮਦੀਨੇ ਗੁਜਰਾ ਨਕਰਹਿ ਰੇ। ਤਬਿ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹੁਰੀ ਮਦੀਨੇ ਆਇ ਆਲਗਾਰ ਹਇ ਮਦੀਨੇ ਮਾਹਿ॥੧॥
 ਤਬਿ ਕਿਤਨੀ ਇਨ੍ਹੁ ਮੁਦਤਿ ਗੁਜਰੀ। ਤਾਮ ਕੇ ਕੇਹਾ ਜੀਅ ਰੁਰੁ
 ਕ ਨਦੀ ਨੁਕਾਜੀਸ ਕੇ ਕਾਅਰੁ ਜਹਾ ਤੀਕੁਰੁ ਪੀਰ ਜਾਏ ਆਸ
 ਨੀਅਰੁ ਪੀਰ ਬਹਾਵ ਦੀਤੇ ਆਇ ਲੈ ਕਰਿ ਸਭਿ ਮਦੀਨੇ ਆ
 ਏ। ਅਗੈ ਚਾਰਿ ਇਮਾਮਿ ਮਦੀਨੇ ਕੇ ਚਾਇ ਕਰਿ ਹਾਜੀ ਆਕ
 ਉਲੈ ਆਏ। ਜਾਮਦੀਨੇ ਦਿਚਿ ਆਇ ਦੇਖ ਨਿਤਾਂ ਦਰਵੇਸੁ
 ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਕਈ ਦਰੁ ਬੈਠਾ ਹੈ ਪੁਆਂ ਪਾਈ। ਅਤੇ ਅਗੈ ਸਰ
 ਦਾਨਾਰ ਬਾਬੀ ਬੈਠਾ ਗਾਵ ਦਾ ਹੈ। ਤਬ ਕਾਜੀ ਰੁਕ ਨਦੀ ਨਿਮ
 ਦੀ ਨੇਕੇ ਹਾਜੀ ਆਪਾਜੇ ਪੁਛਿ ਆਜੇ ਏਹੁ ਦਰਵੇਸਈ ਹਕ
 ਦਿਕਾ ਆਇ ਆਹੈ। ਤਬ ਉਨਹੁ ਕਹਿ ਆਜੇ ਘਣੀ ਮੁਦਤਿ
 ਕਾਈਹ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਤਬ ਫੇਰਿ ਸੁਕਾ ਬਲਾ ਹੋਇ ਆਹਾ
 ਸਭ ਲਾਹਾ ਜੀਆ ਕਾ। ਬਾਥੇ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ। ਆਖਣਿ ਲਗੇ
 ਆਪਸਿ ਦਿਚਿ ਯਾਰੇ ਏਹੁ ਫਕੀਰੁ ਕੁਛ ਡਾਕਉ ਲੀਆਹੈ।
 ਵਡੀ ਕਰਮਾਤਿ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸਾਡੇ ਮਜਹਬ ਦਿਚਿ ਆ

ਵੈਤਾਨਸਾਰੇ ਮਜਾਹ ਬਕਾਵਤ ਸਰਤ ਬਾਹੋ ਵੈ। ਇਕ ਵੇਰੀ
 ਇਸ ਫਕੀਰ ਨਾਲਿ ਠੇਰਿ ਮੁਬਾਰਕ ਸਾਕਰੀ ਐ। ਹੋ ਫੁੱਲੇ ਅਸਾ
 ਨੂਜੇ ਤੋਂ ਦੁ ਫਕੀਰੁ ਸਭ ਟਾਹ ਜੀ ਆਨੂ ਜੀ ਤਿਕਰਿ ਇਥੇ ਸਾ
 ਬਤੁ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚਲਾਤੁ ਹਰ ਵਜਹ ਇਸ ਨੂਜੇ ਰਿਕਰੀ ਐ। ਖੁਦ
 ਇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਨੇਕ ਰਹਿ ਦਿਓ ਕਾ ਫਰ ਨੂਜੇ ਰਾਵੇਰੀ
 ਭੀ ਆਣੀ ਐ। ਇਸ ਗਲਿ ਦਿਓ ਜੋ ਬੁਨਾ ਹੀ। ਤਬ ਪੀਰ ਬ
 ਹਾਵਈ ਆਖਿ ਆਜੇ ਰੁਕ ਨ ਦੀ ਨਕਾ ਜੀ ਏਤੁ ਕੋਈ ਆਦ
 ਮੀ ਨਾ ਹੀ ਜੋ ਤੁਸਾਡੇ ਹਾਥਿ ਆਵੈ ਗਾ। ਅਰੁ ਤੁਸੀ ਪਕਾ ਕੇ
 ਆਪਣੇ ਮਜਾਹ ਬਾਦਿ ਚਿਲੈ ਆਵਹੁ ਗਾ। ਏਤੁ ਬਾਦੀ ਫੇਰ
 ਸਤੇ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਤੈ ਹਥਾ ਦਿਓ ਗਾ। ਇਥੁ ਹੋਇ ਜਾਦਾ ਹੈ। ਤਿ
 ਸਿਫ ਕਤਿ ਜੋ ਰਿਕੀ ਤਿ ਆਕਿ ਆਜਾਣੀ ਐ ਕਿ ਆਕਰੇ ਏਤੁ
 ਫਕੀਰੁ ਪੂਰੀ ਕਰਮਾਤਿ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਜਾਣੀ ਐ ਜਿਉ ਕਰਿ
 ਮਕੇਦਾਰੁ ਖੁਠੇ ਰਿਦਿ ਤਾ ਹੈ ਸੁ। ਅਤੇ ਗਜ ਬੁਕਰਿ ਕੇ ਮਦੀ
 ਨੇਕ ਉਸ ਮੇਤਿ ਰੁਮਗਰ ਕੁਕਾਰਿ ਛੋਡੈ। ਤਦੁ ਤੁਸੀ ਕਿ
 ਸਕੀ ਪਨਾਤਿ ਛੁ ਛੁਹੁ ਗਾ। ਤਮਾਮੁ ਆਲਮੁ ਫਨਾਤਿ ਹੋਇ ਜਾ
 ਜਾਵੈ ਗਾ। ਏਤੁ ਕੋਈ ਇਸ ਜਮਾਨੇ ਦਾ ਅਉਲੀ ਆਪੈ ਦਹੋਇ
 ਆਹੈ। ਮਕੇਦਿ ਚਿ ਵਰਹੁ। ਇਕੁ ਮੁਬਾਰਕ ਸਾਹੋ ਦਰਹਿ ਆਇ
 ਸਨਾਇ। ਅਤੇ ਨਾਕਿ ਫੁਤੁਸਾਡਾ ਖਾਧ ਸੁਪੀਤ ਸੁਰਾਤਿ ਇਨ
 ਹਜੀ ਘੋਰੀ ਬੈਠੇ ਰਹੈ। ਅਠੇ ਹੀ ਪਹਰੇ ਜੇ ਹੀ ਨਾਲਿ ਰਹਿ ਆ

ਵਰਹਾਇ ਨਾਅਤੇ ਹੁਣਿ ਭੀਰੋ ਜਾਹੀ ਹੈ ਸੁਆਨਾ ਕਿ ਭੁਖਾ ਦਹੈ ਨ
 ਨਾਜਤੁ ਹੈ ਸੁਆਤ ਹਰਾਤਿ ਦਿਨੁ ਭੀਉ ਬੈਇਸ ਨੁਕਿਸੇ ਨਜੀਤਿਆ
 ਹੁਣਿ ਤੀਕੁ ਜੇਤੁ ਸੀਚਾਹੇ ਜੇਰੁ ਜਬਰੁ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਦੇਸ
 ਕਉ ਜੀਤੀ ਐਏ ਹੁਏ ਜੇ ਬਗਾਇ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤਿ ਦਿਚਿ ਨੁ
 ਕਸਾਨੁ ਸਾਰੇ ਆਲਾਮੁ ਕਾਹੈ ਅਰਦੁ ਸਰਾਖੁ ਏਨੇ ਜੇਰੁ ਨ
 ਹੀ ਫੁਰਮਾਇ ਆਜੇ ਹੋ ਦੁਪਰਿ ਜੇਰੁ ਕਰੀ ਐ ਚਲਹੁ ਸਭੇ
 ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਚਾਰਿ ਇਸਾਮਾ ਪਾਸਿ ਜੇ ਹਰੇ ਚ ਹੁਇ ਮਾਮਾ
 ਦੇ ਮੁਸਲੇ ਉਤੇ ਬੈਠੇ ਹੈ ਨਿਸਭੇ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਏਨੇ ਕੇ ਰੋਜਿ
 ਹਜਿ ਮਦੀ ਨੇ ਕੀ ਮਸਤਿ ਦਿਚਿ ਜਿਤੁ ਦਿਨੁ ਹਜਿ ਹੋਇ ਗੀ॥
 ਇਸੁ ਦਿਨ ਏਹੁ ਫਕੀਰੁ ਭੀ ਆਪੇ ਆਵੈ ਗਾਏ ਹੁਅਸਾ ਰੇਚਾ
 ਰੋਇ ਮਾਮਇ ਸੁਨੁ ਮਾ ਕੁਲੁ ਕਰਨਿ ਗੇ॥ ਮਸਲੇ ਕਿਤਾ ਥਾਕੇ
 ਰੋਇ॥ ਨਾਤਰਿ ਹੋਰ ਸਿਗਾਇ ਦਰਦੇਸੁ ਹਥਿ ਨਹੀ ਆਵਣੁ
 ਦਾ॥ ਹਜਿ ਕੇ ਰੋਜਿ ਸਭ ਆਮਿ ਖਾਸਿ ਇਕ ਠੀਹ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹਿਉ ਮਰਾਇ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਗੇ॥ ਏਕੁ ਮੁਕਾਬਲਾ ਫੇਰਿ ਦਰ
 ਦੇਸੁ ਨਾਇਕ ਰਹਿ ਗੇ॥ ਜਾਇ ਹਜਿ ਕਾ ਦਿਨੁ ਆਇ ਅਤਥਿ
 ਸਭ ਹਜਿ ਕਉ ਜਾਇ ਇਕ ਠੀਹੋਈ॥ ਅਤੇ ਥਾਥਾ ਭੀ ਗਇ
 ਆ॥ ਤਥਾ ਥਾਥਾ ਅਤੇ ਹਜੀ ਆਕਾ ਫੇਰਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਇ ਆ
 ॥ ਮਦੀ ਨੇ ਕੀ ਮਸਤਿ ਦਿਚਿ॥ - ਸੁਆਲੁ ਚਾਰਿ ਮਾਮਰੁ
 ਮੀ॥ ਸੁਰ॥ ਅਖੋਇ ਮਾਮੁਕ ਮਾਲਦੀ ਨਾਏ ਸੈਦਿ ਜਮਾਲਾ॥

ਗਉਸੁਆਲਾਮੁਕੁਤਬਦੀਚਾਰੇਰੁਕਨਕਮਲਾਅਸੀਪੁਛਦੇ
ਹਚਾਰਿਨਸੀਤਤਾਤਿਸਦਾਦੇਇਥਿਆਨੁਥੇਟੇਆਦਮਸ
ਠੀਦੇਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨਾਭੁਹਾਂਅੰਦਰਿਸਕੁਹੈਭੁਹਾਂਦੀਚੀ
ਸਚਾਕਉਣਾਏਹੁਕੀਕਤਿਜੋਹਇਕਰੇਅਸੀਖਾਦਮਹੋ
ਵਹਿਤਉਨਾ॥੧॥ਦੁਜਾਪੁਛੇਜਮਲਦੀਕਹੋਨਾਨਕਸਾਹਿੰਹ
ਹਰਤਿਆਦਮਤੇਥੀਏਸਾਥਤੁਦੇਵੈਰਾਗਿਹਿੰਦੁਮੁਸਲ
ਮਾਨਦੁਇਕੁਠਰੁਤੇਇਸਲਾਮੁਭਵੈਹੁਕਮੁਜਹਾਨਿਦਿ
ਚਿਡੈਵੈਜਾਇਇਲਾਮੁਅਗੇਪੈਕਥਰਿਖਲਾਕਿਦਿਚਿਅਗੇ
ਹੈਅਵਤਾਰਿਗਤੀਜਾਕੇਹੜਾਮਜਬੁਹੈਤਿਸਕਾਕਹੋਥੀਚਾ
ਗੁਜੇਆਖਹਿਤੀਜਾਪਾਕਹੈਸਚਾਪਰਬਇਗਾਗੁਆਦਮੁ
ਸੁਰਤਿਹੋਇਕਰਿਕਰੇਨਹੋਰੁਕਰਗੁਪਿਛੇਜਮਾਨੇਜੋਥੀ
ਏਕਠਰਾਏਅਵਤਾਰਿਥੀਏਹਿਨਿਮਨਸੁਖਸਰਹੁਇ
ਅਮਲਮਹੀਮਦੁਪਾਰਿਗਜਿਤੀਕੀਤੇਥਿਆਨਚੁਹਿਅਸਾ
ਥੀਅਗੇਆਇਆਜਾਦੁਕਰਿਕੇਹਿੰਦੁਆਇਤਾਈਮਕਾਠ
ਰਾਇਸਰਤਾਹਿੰਦੁਤੁਰਕੁਦੀਅੰਠਰਿਨਉਸਰਕਰੋਥੀ
ਆਨਾਤੈਕੀਤੇਜੋਮਨਸੁਖਿਦੁਇਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨਾਹਿੰਦੁ
ਰਹਣੁਨਪਾਵਸੀਜੋਰਦੇਰਸੁਖੁਖੁਦਾਇਹੁਇਨਉਥਾਤਿ
ਮੁਸਲਮਾਨਦੀਤੈਕਿਉਰਦੀਆਇਆਅਸੀਪੁਛਦੇਹਾਂਤ
ਕਰਾਰੁਕਰਿਕਰੇਤਸਲਾਏਹੁਆਸੀਭੀਛਰਦੇਨਾਹਿਤੁਹਿ

ਬਿਨੁਸਚੇਸੁਣੇਸਨੇਹੁ॥ ਕ॥ ਤੀਜਾਪੁਛੇਗਉਸਦੀਕਰਿਕੇ
 ਬਹੁਤਤਕਰਾਗੁ॥ ਅਗੇਰਸੁਲੁਖੁਦਾਇਹੈਅਗੈਚਾਰੇਯਾਰਿ
 ॥ ਤੁਹਿਕੁਏਜਾਤਾਹੈਰਹੈਓਹੁਭੀਭੇਹੁਥੀਚਾਗੁ॥ ਅਗੇਤਿਥੁ
 ਜਹਾਨਿਵਿਚਿਹੁਇਆਏਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ ਭੁਯਾਵਿਚਿਰਦੁ
 ਜੋਥੀਆਤਿਸਕੁਕਹਹਿਸੈਤਾਨਾ॥ ਭਿਤਾਥਹਿਸਤੋਰਹਿ
 ਕੇਥੀਆਨਾਉਇਥਲੀਸੁ॥ ਲਿਖਿਆਵਿਚਿਕਿਤਾਥਿਏ
 ਆਖੀਨਥੀਹਦੀਸੁ॥ ੩॥ ਚਉਥਾਥੇਲੇਕੁਤਥਦੀਭੋਹੋਸ
 ਚੁਥੀਚਾਗੁ॥ ਸਭੁਣਾਉਤੇਕਲਾਮੁਰਥੁਸਭੁਮੁਲਾਂਕਹਨਿ
 ਪੁਕਾਰਾਕਿਨੀਪਵੈਥਲੇਇਜਿਸੁਸੋਹੈਵੈਗੁਨਾਹਪਾਕਿ॥
 ਕਾਇਸੁਥੀਵੈਕਿਆਮਤੀਠੇਰਿਨਸਿਲੇਤਲਾਕਿ॥ ਪੰਜਿਨਿ
 ਵਾਜਾਪੰਜਿਵਖਤਿਰੋਜੇਤੀਹਪਛਾਨਿ॥ ਚਰਿਇਮਾਮਚ
 ਰਮਜਹਥਾਜਾਨੇਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ ਤੁਹਿਕਿਉਸਭੇਰਹਿਥਾ
 ਕੀਕਰਿਕੇਤਦਿਥੀਗਾਜੇਇਨਾਦੀਕਰਿਤਸਲਤੀਨਹੀ
 ਦੇਦੇਨੀਤਾਜੀਗਾ॥ ਬਿਨੁਕੀਤੇਤਸਲਤੀਛੁਟੇਕਿਨਜਾਇ
 ॥ ਪੰਜਦੀਕਉਤੁਕਿਤਾਥਿਹੈਅਸਾਰੀਪੜਿਸਮਝਾਇ॥
 ਚਰਿਕਿਤੇਥਾਚਾਰਿਮਜਹਥਾਚਾਰੇਭੇਖਿਥਿਮਾਮੁ॥ ਅਵ
 ਲੰਕਰਹੁਤਸਲਤੀਪਿਛੇਕਰਹੁਕਲਾਮੁ॥ ੪॥ ਜਦਾਥੁ
 ਨਾਨਕਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥ ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹੁਸਚੁਸੁਣਿ
 ਹੋਚਾਰਿਥਿਮਾਮ॥ ਸੈਦਿਕਮਾਲਦੀਜਮਾਲਦੀਗਉਸ

ਦੀਕੁ ਤਬਦੀ ਜਾਨੁ॥ ਅਵਲਿਏ ਕੁਖੁ ਦਾਇਸੀ ਦੂਜੀਕੁ
 ਗਤਿ॥ ਤੀਜੇ ਯਕ ਰਖੁ ਦਾਇ ਦੇਸ ਚੁਜਿਨ ਹੁਖ ਕੀਨੁ॥
 ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਿ ਦੁਇ ਕੋਹ ਤੀਵਿ ਚਿਕਤਾਰਿ॥ ਦੁਹ ਦਾ
 ਵਾਪਕਾ ਤਿਆਮਰ ਦੇ ਸੁਗਤਿ ਗਵਾਰਿ॥ ਠਹਿਕ ਨਿਚੀਲਿ
 ਸਿਜਿ ਉਆਤ ਸਿਪੈ ਦੇ ਹੋਇ॥ ਅਤ ਸਿਰੁ ਸਾਸੈ ਤਾਨੁ ਹੈ
 ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਰ ਦੇ ਦੇਇ॥ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਸੁਕਿਤਾ ਬਿਦਿ
 ਚਿਦਾ ਵਾਰਾ ਮਰ ਸੁਲਾ॥ ਸੋਧੁ ਚਾਰਿ ਕਿਤਾ ਬਿਦਿ ਚਿਸੇ
 ਹਟੀ ਸਮੁਲਾ॥ ਇਕੁ ਖੁਦਾਇ ਇਕੁ ਕੁਦਰਤਿ ਦੂਜੀ
 ਮਿਲੈ ਜਿਹੋ ਵੈ ਆਇ॥ ਪੈਦਾ ਦੁਹਾ ਬੀਕੀ ਹੈ ਇਹੋ ਦੇਹੁ
 ਚੁਥਤਾਇ॥ ਦੁਹੁ ਬੀਉ ਪਜੀਆ ਦਾਨ ਸੀ ਹੋਏ ਚਾਰਿ ਕਤੇ
 ਬਾਚਾਰੋ ਕਉ ਲਖੁ ਦਾਇ ਦੇ ਚਉਹਾਂ ਇਕੋ ਭੇਦੁ॥ ਹੁਜਿਤਿ
 ਰਾਹੁ ਸੈਤਾਨ ਦਾ ਕੀਤਾ ਜਿਨਾ ਕ ਬੁਲਾ॥ ਸੋ ਦਰਗਹਿ ਛੋਈ
 ਨਾਲ ਹਨਿ ਭਰੇ ਨਸ ਠਾਤਿ ਰਸੁ ਲਾ॥ ਦਾਵਾ ਛਡਿ ਇਸਾ
 ਸੁਜੀਆ ਪਾਤਮਕ ਮਿਟਾਇ॥ ਨੇੜੇ ਮੁਲਿਨਾ ਅਵਈ ਦੇ
 ਜਖਿ ਸੀਦੀ ਭਾਹਿ॥ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀ ਇਕੁ ਰਬੁ ਹੋਰੁ ਨ ਦੂਜਾ
 ਜਾਨੁ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਿ ਦੁਇ ਸੁਰਤਿ ਜਾਇ ਸੈਤਾਨੁ
 ਅਤੀ ਜਾਮ ਜਹ ਬੁਧਾ ਕੁਹੈ ਜੋ ਦਾਵਾ ਕਰੇ ਨ ਮੁਲਾ॥ ਲਿਖਿ
 ਆਚਾਰਿ ਕਿਤਾ ਬਿਦਿ ਚਿਕਤੇ ਖੁਦਾਇ ਰਸੁ ਲਾ॥ ਗੁਸਾ
 ਕਰਿ ਕੇਲਾ ਤਿਸਰਨਿ ਦੁਨੀ ਵਲੇ ਦੇ ਕਾਨੀ॥ ਦੁਹਾਂ ਮਜਹਬਾਂ

ਤੇਗਏਠਿਰੈਜੋ ਸੁਰਸਦੁਆਨਿ॥੨॥ ਸੁਨਾਨਾਨਕਸਾਹਾ
 ਸੁਰਾ॥ ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁ ਸੁਣਿਓ ਚਾਰਿਇਮਾਮਾਰਾ
 ਜੁਤਸਾਢਾਵਨੀਪਰਿਕਰਹੁ ਅਟਲਤਿਥਿਆਨੁਕਾਜੀਸੁਠ
 ਤੀਤੁਸਾਡਿਆਮੀਰਸਲਾਕਿਪਤਿਸਾਹਿ॥ਹੁਕਮੁਤੁਸਾਡਾ
 ਜਿਸੀਪਰਿਆਪਣੇਚਲਾਤੇਗਾਹਿ॥ਅਵਲਿਚਾਰਿਇਮਾਮ
 ਸਨਿਹਾਬਲੁਕਾਬਲੁਜਾਨੁ॥ਈਰਜੁਤੁਰਜੁਚਾਰਿਭਾਈਆ
 ਚਾਰੇਪਾਕਿਇਮਾਮਾਪਿਛੈਜੋਬੀਏਪੈਕੈਥਰਾਗਣਤੀਗ
 ਈਨਜਾਇ॥ਇਕੁਪੈਕੈਥਰਾਚਾਰਿਯਾਰਿਸੋਧੁਰਹੀਚਲ
 ਦੀਆਇ॥ਅਵਲਿਪੈਕੈਥਰੁਖੁਦਾਇਸੀਨਾਏਚਾਰੇਯਾ
 ਗੁ॥ਥਾਦੀਆਈਆਤਖਾਕੀਚਾਰਿਬੀਚਾਰਿ॥ਠਰਿਸਾ
 ਜਿਉਸੁਆਦਮੁਸਠੀਨੂਤੇਇਪੁਸੀਦਾਆਪਿਆਨਾਂਤਿਉਜੈ
 ਸਿਆਨਕਿਸੇਜਾਇਆਨਾਕੋਈਆਇਨਥਾਪੁ॥ਹੁਣਿਪੈ
 ਕੰਰੁਮੁਸਤਠਾਹਤਿਸਦੇਚਾਰੇਯਾਰਿ॥ਉਮਰਖਿਤਾਥੁ
 ਅਥੁਥਕਰੁਉਸਮਾਨੁਅਲੀਬੀਚਾਰਿ॥ਚਾਰੇਯਾਰਿਮੁ
 ਸਲਾਮੀਚਾਰਿਮੁਸਲੇਕੀਨਿ॥ਪੰਜਵਾਨਬੀਰਸੁਲੁਰੈ
 ਜਿਨਿਕੀਤਾਸਾਥਤੁਦੀਨੁ॥ਇਨੋਪਿਛੈਇਮਾਮਚਾਰਿ
 ਆਜਮਸਠੀਜਾਨਿ॥ਮਲਕੁਮਹੰਮਦੁਆਖੀਅਨਿਸਾ
 ਥਤੁਚਾਰਇਮਾਮਾਚਾਰਿਇਮਾਮਸੁਲਾਮੀਕਦੀਨ
 ਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਜੇਇਨਾਫੁਰਮਾਇਆਕਹੋਤੁਮਕਉਦੁ

ਚਲਾਏਗਾਹਿ॥ ਕੀਤੀਆ ਕਉਣੁ ਅਚਾਲਤੀ ਸਚੁ ਸੁਣਾਵ
 ਹੁਸੈਹਿ॥ ਜੋਇਖਿਆ ਚਾਰਿ ਕਿਤਾ ਬਿਦਿਚਿਸ ਭੁਖੇਇਸੁ
 ਣਾਵਹੁ ਤੋਹਿ॥ ੩॥ ਜਦਾ ਬੁਝਿ ਮਾਮਗਉ ਸੁਲਈ ਨਰੁਮੀ
 ॥ ਸੁਰਾ॥ ਆਖੇਇ ਮਾਮਗਉ ਸਦੀ ਪੜਿਸਹੀ ਮਦਈ ਕਿ
 ਤਾ ਬਿ॥ ਕਰੇਗੁ ਨਾਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋਤਿ ਸਨੂਢੇ ਅਜਾਬਾ ਜੋਹ
 ਨਤਿ ਕਰੇਖੁ ਦਾਇਦੀ ਹਾਨਤਿ ਕਰੇਰ ਸੁਲਾ ਠੇਰੇਰੇਇਈ
 ਮਾਨਤੇ ਮੰਨੇਨ ਨਰਾਨੁ ਮਾਸੁਲਾ॥ ਫੁਜਾ ਕਬੀਰੁ ਗੁਨਾਹੁ ਤੋਰੁ
 ਤਿਸਦੀ ਸੁਣਿਤਾਇ ਬੀਰੁ॥ ਪੰਥਿ ਸਕੀ ਮਾਉ ਸਿਉਕ
 ਰੈ ਜਨਾਹੁ ਤੋਇ ਅਸੀਗਾ॥ ਤਿਨੁ ਸਖਤੀ ਕਰਿਕੇ ਮਾਰੀਐ
 ਕਬੀ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ॥ ਧੁਹੀਐ ਸਾਰੇ ਸਹਰ ਵਿਚਿਣ
 ਗਿਰਸਾ ਪਾਇ॥ ਠਿਰਿਸਟੀਐ ਜਾਇਉ ਜਾੜਿ ਦਿਚਿਕ
 ਉਐ ਕੁਕਰਖਾਇ॥ ਕਰੇ ਕਬੀਰ ਗੁਨਾਹਿ ਜੋਤਿ ਸਦੀ ਏਹੁ
 ਸਜਾਇ॥ ਏਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਨਾਹੁ ਤੋਨਿ ਕਿਵੈ ਨ ਬਚਨਾ
 ਹੋਇ॥ ਕਾਫੁਰ ਭਾਵੈ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਭੁਯਾ ਦਿਚਿਤੋਵੈ ਕੋਇ
 ॥ ੪॥ ਜਦਾ ਬੁਝਿ ਮਾਮੁ ਫੁਜਾ॥ ਸੁਰਾ॥ ਸੁਣਿਤੋ ਨਾਨਕ
 ਸਾਹਿਜੀ ਸਚੁ ਆਖੇ ਕੁਤ ਬਦੀਨਾ॥ ਆਦਮੁ ਸਾੜਿ ਅਸ
 ਜਾ ਬੁਝੈ ਤੋਵੈ ਵਰਾ ਬਿਦੀਨਾ॥ ਇਮਾਮ ਲਾਕਿ ਆਖਿ
 ਆਇਖਿਆ ਦਿਚਿ ਕਿਤਾ ਬਾ॥ ਪਹਿਲੇ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰੀ
 ਐਸੀ ਗਿਸਾਰੀ ਡੋਹਿ ਅਜਾਬਾ॥ ਬੀਚ ਬੀਚ ਪਿਛੋ ਕੀਚੀਐ

ਚਤੁਰੰਗੀ ਦੇ ਹਿੰਦ ਗਾਇ। ਤੋਰੁ ਤਾਜੀਰ ਨਇ ਸਨੁ ਬਿਨੁ ਮਰੇ
 ਨਜਾਹਿ ਰੁਨਾਹਿ॥੫॥ ਜਦਾ ਬੁਇ ਮਾਮਤੀ ਜਾ॥ ਸੁਰਾ॥ ਅਖੇ
 ਇ ਮਾਮਜ ਮਾਲ ਦੀ ਪੜਿ ਸਭੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬਾ॥ ਅਦਮੁ ਸੁ
 ਗਤਿ ਗਬਿ ਦੀ ਇਹੁ ਲਾਇ ਕੁਨਾਹਿ ਅਜਾਬੀ॥ ਸਾੜਿ ਮਾਮਾ
 ਰਨੁ ਅਜਾਬੁ ਹੈ ਬੀਦਿ ਸੁਦਾਮੀ ਏਹੁ॥ ਖਾਣਾ ਭੋਹੁ ਲੋਇ
 ਬਿਨੁ ਲਾਵ ਨੁਨਾ ਲਿਨ ਭੋਹੁ॥ ਦਿਚੇ ਮਾਰੇ ਬੀਦਿ ਏਹੁ ਸਭ
 ਤੇਵਰਾ ਅਜਾਬੁ॥ ਇਖਿਆ ਦਿਚਿ ਕਿਤਾਬ ਦੇਤ ਬਿਹੋਇ ਰੁ
 ਨਾਪਾਕੀ॥੬॥ ਜਦਾ ਬੁਇ ਮਾਮਚਉ ਬਾ॥ ਸੁਰਾ॥ ਕਹੋਇ
 ਮਾਮਕ ਮਾਲ ਦੀ ਪੜਿ ਅਜਮਕੀ ਕਿਤਾਬੀ॥ ਸਾਹਿਬਾ
 ਬੁਸਿਰਜੀਆ ਠੀਰਿ ਰਿਤ ਸੁਦਰਾਖਿਤਾ ਬੀ॥ ਭੋਕਰਿ ਵ
 ਰਾਮਗਤ ਬਾਕੀ ਤਸੁ ਖਿਤਾਬੁ ਸੁਭਾਨੁ॥ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤਾ ਮਲ
 ਇਕਾਇ ਕਨੁ ਦਿਆ ਨਾਹਿ ਸੈਤਾਨੁ॥ ਗਨੇ ਦੁਖਤਰਿ ਸਾਜਿ
 ਕੇਨਾ ਲਿਕੀਤ ਸੁਤਿ ਸੁਜਨਾਹੁ॥ ਜੋੜੇ ਜੁਸੈ ਚਾਰਿ ਤਬੀਇ
 ਕਦੁ ਜੈ ਦੀਆ ਦਿਆਹੁ॥ ਉਸਦਾ ਜੋੜਾ ਉਸਨੁ ਅਦਲਾਬ
 ਦਲਾਕੀਨੀ॥ ਅਵਲਿ ਅਦਮੁ ਇਉ ਕੀਆਤਿ ਸੁਪਰਿਕ
 ਰੋਖਕੀਨੀ॥ ਇਕਤਾ ਅਦਮੇ ਲਖਿ ਬੀਏ ਕੀਆਮ ਸਥਾਨ
 ਸਨਜੁਗਾਧੀ ਭੋਇ ਸਕੀ ਹਰਾਸੁ ਹੈ ਤੋਰੁ ਕਰੀ ਹਲਾ ਲਰਸੁ
 ਲਾਨਾ ਮਾਰੀ ਲੈਨਾ ਸਾੜੀ ਲੈਨਾ ਦੀਜੀ ਲੈ ਬੀਦੀ ਮਾਹਿ॥ ਕ
 ਰਿਕੇਰੇਇ ਸਿਆਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭਿ ਸੁਲਕਾ ਮਾਹਿ ਠੀਗਾਹਿ॥ ਏਇ

ਸਜਾਇਤਾਜੀਆਨਿਆਂਦਿਆਪਣੀਏਇਨਿਕਾਇਆਕ
 ਰੇਗੁਨਾਤੁਕਬੀਰੁਜੋਤਿਸਨੁਕੀਚੈਏਤੁਫਦਾਯਾ॥੭॥ ਸੁਆ
 ਲਨਾਨਕਸਾਹੁ॥ ਸੁਰਾ॥ ਪੁਛੈਨਾਨਕੁਹਿੰਦਗੀਸੁਣਿਤੋਚਾ
 ਰਿਇਮਾਮਾਇਮਾਮਾਜਮਫੁਰਮਾਇਆਕਰਹੁਨਮੁਸ
 ਲਮਾਨਾ॥ ਫਰਿਅਾਰਾਹੁਰਹਿਮਾਨਦਾਪਕੜਿਅਹਾਤੁਸੈਤਾ
 ਨੁ॥ ਅਦਮੁਸੁਰਤਿਰਬਦੀਭੰਨਨਿਮੁਸਲਮਾਨਾਅਦ
 ਸਮਾਰਿਆਅਜਾਬੁਹੈਜਿਉਛਾਹੇਮਸੀਤਾਅਜਾਬੁ॥ ਸ
 ਹਿਬਦਾਫੁਰਮਾਇਆਦਿਚਿਲਿਖਿਆਚਾਰਿਕਿਤਾਬਿ॥
 ਛਾਹੇਮਸੀਤਾਠਿਰਿਉਸਰੇਗਾਰਾਇਟਾਲਾਇ॥ ਅਦਮੁ
 ਸਾਰਿਆਨਾਉਠੈਸਕੈਨਕੋਜੀਦਾਇ॥ ਏਹਅਜਾਬੁਮਸੀ
 ਮੁਹੈਸਿਰੇਨਉਤਰੇਮੁਲਿ॥ ਲਿਖਿਆਦਿਚਿਕੁਰਾਨਦੇਕਹਿ
 ਆਖਦਾਇਰਸੁਲਿ॥ ਇਮਾਮਾਜਮੁਥਾਬੁਕਿਤਾਬਿਹੈ
 ਰੁਕੀਤੀਤੀਨਇਮਾਮਾਮਾਰਨਅਦਮੁਸਫੀਨੁਪੜਿਕੇ
 ਰਾਹੁਸੈਤਾਨੁ॥ ਪਾਤਿਸਾਂਹਾਂਨੁਫੁਰਮਾਇਆਸਾਹਿਬਖਾਲ
 ਕਿਆਪਾ॥ ਲਿਖਿਆਚਾਰਿਕਿਤਾਬਿਦਿਚਿਸੁਣਿਤੋਕਲ
 ਮਾਪਾਕਿ॥ ਪੈਕੈਥਰਿਕਲਮਾਆਖਿਆਇਕੋਇਕੁਖੁਦਾ
 ਇ॥ ਸਭਣਾਨੰਦਰਿਇਕੁਹੈਵਧਿਘਾਟਿਕਹੀਨਜਾਇ॥
 ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੀਅਦਿਚਿਰਬਇਕਸੇਦਾਮੁਕਾਮੁ॥
 ਮੁਲਕਭੀਚਾਰਿਖਸੀਹਤਾਕੀਤੀਆਹੈਨਿਸੈਤਾਨੀ॥ ਹਉ

ਸੈਪਾਈਸਭਸੁਦਿਚਿਇਕਦੂਜੈਸੰਨੇਨਕੋਇਨਾਨਕੁਕਰੇ
 ਇਸਾਮਜੀਇਤਾਇਧਿਦਿਗੜੀਲੋਇਪਤਿਸਾਂਹਨੂਫੁ
 ਰਮਾਇਆਸਚੇਅਪਿਖੁਦਾਇਲੇਵਨਿਖਥਰਿਗਗੀਥ
 ਦੀਭੇਖੁਠਕੀਰੁਥਣਾਇਗੋਸਾਨਸੀਨਿਠਕੀਰੁਏਜੋਥੀ
 ਦਗੀਕਰਨਿਖੁਦਾਇਅੰਧੇਸੁੰਭੇਯਤੀਸੁਜੋਪੈਰੀਸਕਨਿ
 ਜਾਇਥੀਨਿਰੋਜੀਤਿਨਾਦੀਜੀਐਕਹਿਆਆਪਿਖੁਦਾ
 ਇਜੋਕੁਖੇਮਰਦੇਤਾਮਿਥਿਨੁਮਿਹਨਤਕਰਦੇਆਇਆ
 ਮਿਹਨਤਿਕਾਮੁਨਚਲਿਆਠਰਿਚੋਰੀਕਰੇਕਮਾਇਆਇ
 ਕਿਦਿਨਪਕੜਿਆਚੋਰੀਓਘਤਿਬੀਦੀਮਿਲੇਸਜਾਇ
 ਪੁਰਕਮਿਇਉਨਪੁਠਿਆਕਿਸੁਕਾਰਨਿਕੀਆਗੁਨਾਹੁ
 ਗੁਨਾਹਜਿਸੇਪਤਿਸਾਹਦੇਜਿਨਿਦੀਆਨਲਿਗਰੁਦਾਇਆ
 ਅਣਿਹੋਦਕਰਾਏਕੰਮਸਭਿਬੁਰੇਭਲੇਜਗਮਾਹਿਅਣਿ
 ਹੋਦਕਰਾਏਬਾਦਿਠੇਲੀਆਪਰਘਰਿਕਰੇਜਨਾਹਿਜੇ
 ਅੰਦਰਿਹੋਦੈਸਭੁਕੁਫੁਮਾਥਜਿਨਸਿਜਰੁਤਮਾਇਆਇ
 ਤਨੀਦਉਲਤਿਰਖਿਕੇਠਿਰਿਪਰਿਘਰਿਕਰੇਜਨਾਹਿ
 ਯਲਾਇਕਏਹੁਸਜਾਇਦੇਜਿਉਭਾਵੈਦੇਸਜਾਇਆ
 ਜਮੁਜਿਕਫੁਰਮਾਇਆਤਿਸੁਉਪਰਿਅਮਲੁਕਮਾਇਆ
 ਜੇਭੁਖਾਹੋਦੈਤਾਮਦਾਤਿਸੁਪੇਟਿਭਰੇਪਤਿਸਾਹੁਜੇਭੁ
 ਖਾਹੋਦੈਜਨਾਹਿਦਾਤਿਸੁਦੈਅਉਰਤਿਵੀਆਹਿਜੇਭੁਖਾ

ਤੇ ਦੈ ਮਾਲ ਦਾ ਤਿ ਸੁਦੇ ਦੈ ਦਣ ਜੁਲਗਾਇ ॥ ਜੇ ਖਾਣੇ ਨੁਪਤਿ
 ਸਾਹੁ ਦੇਇ ਹਰਿ ਮਿਹਨ ਤਿ ਲਏ ਕਰਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਕਰੇ
 ਦੈ ਕਾਰ ਦੇ ਤਿ ਸੁਦੇ ਦੈ ਕਾਰ ਲਗਾਇ ॥ ਜੇ ਐਸੀ ਹੋਇ ਜਾਨ
 ਦਿਚਿ ਸਭਿ ਲੋਗੁ ਲਾਲੇ ਜਾਇ ॥ ਖਬਰਿ ਨ ਲਹੇ ਜਾਨ ਦੀ
 ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਕਹਾਏ ਨਾਮੁ ॥ ਸੁਬੇ ਨਾਇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਭ ਮੁਲ
 ਕੀਨ ਕਲ ਮਕਾਮੁ ॥ ਸਭੁ ਲੁਟਿ ਖਾਵਨਿ ਜਾਨ ਨੁਪੀਦਾ
 ਰੁਖਾਨਿ ਕਥਾ ਬਾ ॥ ਕੁਖੇ ਮਗਨਿ ਗਰੀ ਬਜੇ ਸਭ ਸਿਰਿ ਪ
 ਤਿ ਸਾਂਹ ਅਜਾ ਬੁ ॥ ਕਰਨਿ ਕ੍ਰਿਸਾਨੀ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਜੋ ਉਹੁ ਲੈ
 ਦੇ ਅੰਨੁ ਜਾਮਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕੇ ਅੰਨੁ ਤੈ ਭਵ ਲੀ ਤੈ ਹਿ ਸੇਕਰ
 ਨਿਬਣਾਇ ॥ ਦੁਇ ਖਾਂਦਾ ਦੇਹਿ ਕੁਹਾ ਕਮੇਇ ਸਾਥਿ ਧਿਆ
 ਮਲਾਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਇਤ ਬਾਰੁ ਖੁਦਾਇ ਪਰਿ ਭੁਖੇ ਮਰੇ ਨਕੇ
 ਇ ॥ ਲਾਲਾ ਚਿਕਰਿ ਕੈਹੰ ਸੁਨੁ ਲੁਟਿ ਲੈ ਦੇ ਕਿਰਸਾਨਾ ॥ ਤ
 ਏਹਿ ਸੇਹਾ ਕਮਾ ਭੁਖਿ ਮਚੇ ਸਭਿ ਨ ਸਿਜਾਨੀ ॥ ਹੋਇ ਉਜ
 ਤਾ ਮੁਲਾ ਕਿ ਦਿਚਿ ਠਹਿਰਿ ਥੀ ਜੇ ਅੰਨੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਅੰਨੇ ਥਾਥੁ
 ਆਦਮੀ ਮਰਿ ਜੀਵਨਿ ਰਹਨਿ ਨ ਜੋਇ ॥ ਥਾਕੀ ਰਹੇ ਕ੍ਰਿ
 ਸਾਨਿ ਜੋ ਉਠਿ ਧਾੜੇ ਕਰਨੇ ਲਾਗਿ ॥ ਉਦੜੀ ਪਈ ਮੁਲ
 ਕਿ ਦਿਚਿ ਲੋਕਿ ਗਏ ਸਭਿ ਭਾਗਿ ॥ ਬਦਿ ਨੀਅਤਿ ਕਰਿ
 ਕੇਹਾ ਕਮਾ ਲੁਟਿ ਲੀਤਾ ਸਭੁ ਜਾਨੁ ॥ ਚਸਮੀ ਦੇਖਿ ਇ
 ਮਾ ਮਜੀ ਕਿ ਆਮਾਤਿ ਪਹੁਚੀ ਆਨੀ ॥ ਥੀ ਆਠ ਨਾਹਿ ਜ

ਹਨੁ ਸਭੁ ਸਿਰਿ ਪਤਿ ਜਾਂਹ ਅਜਾ ਬੁਧਾ ਖਦੈ ਖੇੜੀ ਦਾੜ੍ਹੀ
 ਜਿਉ ਪੁਛੈ ਕਰਿ ਟੁਜ ਬਾਬੁ ਲੈ ਰਾਜੇ ਹੁਕਮੁ ਆਵੇ
 ਸੁਬੇ ਮੁਲਕਾ ਮਾਹਿ ਥਾਖਸੀ ਤੇ ਬੁਤਾ ਦੀਏ ਅਉਰ ਦੀ
 ਵਾਨਕ ਹਾਹਿ ਕਾਜੀ ਮੁਫਤੀ ਮਉਲ ਦੀ ਸਿਰਿ ਜਦੁ
 ਤਿਨਾ ਸਿਰ ਦਾਗਿ ਲੈ ਦੇਖਿ ਜਮਤਿ ਦੇ ਮਦੇ ਲੁਟਿ ਖਾਵ
 ਇਨ੍ਹ ਜੀ ਸਾਗਿ ਹਾਕਿ ਨਕੇ ਈ ਪਹੁਚਿ ਆਕੁ ਕਿਰਹੀ ਪੁਕ
 ਗਿਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ਨਜੀ ਕਿਕੋ ਅਗੈ ਦੇ ਨਿਪਿ ਆਵੇ ਮਾਰਿ
 ਆਏ ਹਨਿ ਆਉ ਵਰਤਿ ਆ ਅਮਲ ਤੁਸਾਰੇ ਮਾਹਿ ਰੂਥੇ
 ਤਪਾਸੁ ਨਿ ਆਉ ਦੁਇ ਸਭਿ ਜਿ ਮੇਤੁ ਸਾਹੁ ਨਾਹਿ ਜਿਤੀ
 ਪਤਿ ਸਾਹਿ ਜਹਾਨਿ ਦਿਚਿ ਸਭਿ ਰੀਸਤਿ ਰਸੁ ਲਿਕਹਾ
 ਇਮਿ ਲੇਗੀ ਸਭਿ ਅਜਾ ਬਿਤਾ ਬਿਲਗਾਤਿ ਪੈ ਕੈ ਬਾਰਿ
 ਪਾਇ ਨਾਇ ਬਤੁ ਸੀਰਸੁ ਲਾਵੇ ਕਯੋ ਚਾਰਿ ਇਮਾਮਾ
 ਕਰਹੁ ਮਨ ਹਿਜ ਹਨਿ ਦਿਚੈ ਕੋ ਕਰੇ ਨਾਐ ਸਾਕਾ ਮਿਸਭਿ
 ਇਜਾ ਬਿਜਹਾਨਿ ਦੇ ਸਿਰਿ ਇਮਾਮਾ ਹੋਇ ਕਰਹਿ ਗੁਨਾ
 ਹਿਜੋ ਉਮਤੀ ਤਿਸੁ ਵਰਜਣਹਾਰੁ ਨਕੋਇ ॥੫॥ ਜਦ ਬੁ
 ਚਾਰਿ ਇਮਾਮਾ ਸੂਰਾ ਸੁਣਿਹੋ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ਜੀਆ
 ਬਨਿ ਚਾਰਿ ਇਮਾਮਾ ਜਿਤੀ ਕਯੋ ਨਸੀ ਹਤਾਇ ਕੁਨਕਰੇ
 ਜਹਾਨੁ ਮਾਲੁ ਜਗਾਤੀ ਜੋ ਡੈਏ ਪੁਰੀ ਰਸੁ ਸਬਾਬੁ
 ਕਿਤਣੀ ਮਾਲ ਜਗਾਤੀ ਹੈ ਸਭ ਆਖੋ ਸੋਧਿ ਕਿਤਾਬਾਉ

ਮਤਿ ਕਰੇ ਅਜਾਬੁ ਜੋ ਸਿਰਿ ਰਸੁ ਲਿਗੁ ਨਾਹਿ॥ ਵਤਿ ਮਈ ਤਿ
 ਸਦਾ ਕਉ ਏਹੈ ਜੋ ਆਖਰਿ ਕਰੇ ਨਿਥਾਹੁ॥ ਅਸਾ ਤਕੁ ਏਨ
 ਬੁਝਿ ਆਟ ਬਗਾਵਿ ਚਿਗਲਤਾਨੀ॥ ਖਾਏ ਬੈਰਾਇ ਤਿ
 ਗਬਿ ਦੀਪੈ ਕੰਥਰਿ ਦਾ ਲੈ ਨਾਮਾ॥ ਤੂੰ ਫਕੀਰੁ ਬੁਝਾਇ
 ਦਾਰੁ ਦਾ ਸਦਾ ਨ ਜੀਕੀ॥ ਸਭਿ ਗਲਾਈ ਮਨ ਦੀਆ ਕ
 ਰਿਏ ਹੋਤ ਹਕੀਕੀ॥ ੬॥ ਜਦਾ ਬੁਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਫਕੀਰੁ
 ਸੁਰਾ॥ ਆਖੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਸਚੁ ਸੁ
 ਦਿਹੋ ਚਾਰਿ ਇਮਾਮੀ॥ ਉਮਤਿ ਕਰੇ ਅਜਾਬੁ ਜੋ ਅੰਤਿ ਆ
 ਸੀ॥ ਸਿਰਿ ਅਰਕਾਨੀ॥ ਅਰਕਾਨੀ ਮਹੀ ਸਦੁ ਮੁਸਤਫਾ
 ਹਸਭਿ ਤਿਸਦੇ ਸਿਰਿ ਅਜਾਬੁ॥ ਦਰਗਹੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ
 ਐਸਕੈ ਨਦੇਇ ਜਬਾਬੁ॥ ਉਬੈ ਕਿਵੈ ਨਹੋ ਸੀ ਆਜਾਮ
 ਨੁਬੁਰੇ ਦਾ ਕੋਇ॥ ਬੋਟੀ ਮੁਰਰਨ ਚਲਈ ਪੜਿਕਲਾਮ
 ਕੁਕਿ ਬਿਗੋਇ॥ ਖਰੇਖ ਜਾਨੇ ਪਉਸਨੀ ਜਿਨਾ ਕੀ ਤੋਨੇ
 ਕਿਅਮਾਲੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੇਇ ਮਾਮ ਜੀਸੇ ਦਰਗਹਿ ਅੰਦ
 ਰਿਮਲੀ॥ ਮਾਝ ਜਗਾਤੀ ਜੋ ਪੁਢਿ ਆਤਿ ਸਦਾ ਸੁਣਹੁ ਬਿ
 ਬਿਅਨੁ॥ ਸਭੁ ਘਰਿ ਦਾ ਮਾਝੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ਕਰਿ ਦਹੋ ਯਕੀ
 ਇਲਾਹੁ ਇਅਨੀ॥ ਦਹੋ ਯਕੀ ਭੀਏ ਨਸਕੈ ਬੀਸੇ ਯਕੀ
 ਦੇਇ॥ ਜੋਇ ਸਪਾਰਿ ਕਾਇ ਮੁਨ ਬੀਵੈ ਚਿਲੇ ਯਕੀ ਘ
 ਟਿ ਨਦੇਇ॥ ਨਦੇਵ ਨਿਮਾਝੁ ਜਗਾਤੀ ਜੋ ਤਿਸਦਾ ਸੁਣਹੁ ਬਿਅਨੁ

॥ ਇਕੋਤਲੇਵਨਿਚੋਰਿਲੁਟਿਇਕੇਆਠਤਿਪਵੈਅਚਾਨਿ॥ ਨ
 ਤਦਿਗਹਿਖੁਦਾਇਦੇਨਤਦਿਗਹਿਜਹਾਨਿ॥ ਵਾਂਗੁਸਾਏਬਦ
 ਲੇਸਭਿਲੁਟਿਲਈਸੈਤਾਨਿ॥ ੧੦॥ ਸੁਆਲੁਨਾਨਕਸਾਹਿ॥ ਸੁਰ
 ॥ ਨਾਨਕੁਆਖੋਸਚੁਏਹਸੁਇਹੋਚਾਰਿਇਮਾਮਾਕਾਰੁਹਰੁ
 ਦੇਇਸੰਨਿਤਿਨਕਾਸੁਣਾਵਹੁਬਿਆਨੁ॥ ਹਤਮੁਤਾਇਨਉ
 ਸੇਰਵਾਇਨਦੀਖਬਰਿਸੁਣਾਇ॥ ਨੇਕੀਬਦੀਚਹੁਤਨਾ
 ਕੀਕਿਉਕਰਿਕੀਤੀਆਇ॥ ਜੁਸੇਰਹੇਨਕਾਇਮਾਰਹੇਸ
 ਰਾਤਥਿਨਾਮਾਨੇਕੀਬਦੀਜਹਾਨਿ॥ ਦਿਚਿਕਿਅਮਤਿਤੀ
 ਕਕਿਆਮਿ॥ ਕੀਆਦਲੁਕੀਆਨਉਸੇਰਵਾਕਾਇਸੁਰਹਿ
 ਆਤਿਹਿਨਾਮੁ॥ ਕੀਕਰੀਖੈਰਾਇਤਿਹਤਮੇਜਾਤਾਸਭਿਜ
 ਹਨਾ॥ ਕਰੁੰਦਿਚਿਕੀਐਬੁਸੀਹੋਇਆਜੋਗਰਕਾਥਿਸਚੁ
 ਕਹੋਇਮਾਮਜੀਜੋਲਿਖਿਆਦਿਚਿਕਿਤਾਥਿ॥ ਜਿਉਚ
 ਉਹਮਰਾਤਥੁਪਾਇਆਕਰਿਮਸਲਾਸਭਿਸੁਣਾਇ॥ ਨਾ
 ਨਕਕਹੋਇਮਾਮਜੀਕਿਆਸਿਰਿਤਿਨਾਦਿਹਾਇ॥ ੧੧॥ ਏ
 ਜਬਾਬਚਾਰਿਇਮਾਮ॥ ਸੁਰ॥ ਕਹੋਇਮਾਮੁਕਮਾਈ
 ਸੁਇਹੋਨਾਨਕਸਾਹਿ॥ ਸੁਸਾਏਪੈਕਬਰੀਥੈਠਾਮਦੀਨੇਆ
 ਇ॥ ਠੇਰਿਉਸੁਕੁਤਬਾਅਪਣਾਸੰਦਰਿਸਭਿਜਹਾਨਿ॥ ਸ
 ਭਣਾਉਮਤੀਮੰਨਿਆਕਾਰੁਨਮੰਨਿਆਇਲਾਮੁ॥ ਹਰੁਮੰਨਿ
 ਆਹੁਕਮੁਸਿਰਿਮਿਲਿਆਮੁਸੈਆਇ॥ ਹੋਇਆਉਮਤਿ

ਪੈ ਕੰਥਰੀਵ ਡਾਮਰਾਤ ਬੁਧਾਇਆ ਅਗੇਜਿਤੀਉ ਸਤੀਸ
 ਭੇਸੀਨਿਗੁਮਰਾਹਿ। ਸੁਜੇਹੋਇਆ ਹੁਕਮੁਰਥਦਾਵਡਕਰ
 ਸਾਤਿਦਿਖਲਾਇਆਤਿਲਾਨੁਕਰਾਬਣਇਦਸਿਆਆਇ
 ਮਿਲਿਆਬਹੁਤੁਜਹਾਨੁ। ਆਲਮੁਤਾਲਬੁਜਰੀਦਾਮੰਨਨਿ
 ਹੋਰਿਨਆਨਿ। ਸੁਇਆਨੁਜੀਵਾਇਤੁਲੈਖੁਦਾਈਨਾਮੁ। ਇ
 ਸਿਥਿਧਿਮਿਲਸੀਸਭਕੋਹੋ। ਬੀਉਮਤਿਆਇਆਥਿਨਾਡਿ
 ਠੇਕਰਮਾਤਿਜੋਕੋਇਨਸੀਸੁਨਿਵਾਇ। ਕਾਰੁਕੁਠਰਲਪੇ
 ਟਿਆਆਪਿਖੁਦਾਇਕਹਾਇ। ਚਾਲੀਗੀਜਿਜੋੜਿਕਰਿਖਜ
 ਨੇਢੇਰਬਣਾਇ। ਦਾਦਾਬਪਸੁਲੜਨਿਦਾਮੁਸੇਲਈਬ
 ਨਾਇ। ਚਾਲੀਗੀਜਿਕਰਿਮਾਲਦੇਤਿਸਦਾਸੁਣਹੁਬਿਆ
 ਨੁ। ਪੈਰਗੀਜਿਦੇਜਿਮੀਪਰਿਸਿਰੁਜਾਇਲਗੇਅਸਮਾਨਿ।
 ਲਗਾਕਰਨਿਨਿਗਾਹਿ। ਸੁਤਿਲੜਨੇਦਾਸਾਮਾਨੁ। ਸੁਜੇਪੈ
 ਕੰਥਰਿਪਕੜੀਐਜਿਸੁਕੀਆਖਰਾਬੁਜਭਨੁ। ਸੁਜੇਜਾਇ
 ਪੁਕਾਰਿਆਅਗੇਬਾਰਖੁਦਾਇ। ਕਾਰੁਹੁਕਮੁਨਮੰਨਿਆਘੇ
 ਰਿਆਸੈਤਾਨਬਲਾਇ। ਮੇਲਿਖਜਨੇਲਸਕਰਾਂਲੜਨੇਦਾ
 ਕਰਿਸਾਜੁ। ਏਹਾਅਰਜਿਗਰੀਬਦੀਸੁਣਹੁਗਰੀਬਨਿ
 ਵਾਜੁ। ਤਬਹੋਆਹੁਕਮੁਖੁਦਾਇਦਾਠਿਰਿਤੁਮਕਰਹੁ
 ਇਲਾਮਾ। ਰਿਹੁਵਾਰੀਇਲਾਮੁਕਰਿਜਾਇਕਰਹੁਇਹੁਕਾ
 ਮੁ। ਜੇੜਾਏਇਲਾਮਤੇਰੇਨਾਮੰਨੇਠਿਰਿਕਰਹੁਹੁਕਮੁਜਿ

ਸੀਨਾ ਲੈ ਸੀ ਪੈਰੋ ਪਕੜਿ ਕੇ ਹੋ ਸੀ ਗਰਕਿ ਬਿਚੀ ਨਾ। ਸੁਸੇ
 ਕੀਤਾ ਇਲਾਮੁ ਠਿਰਿਕਾਰੁ ਉਪਰਿ ਆਇ। ਚਿਲੋ ਯਕੀਜ
 ਗਤਿ ਕਢੁ ਦੇਇ ਬਨਾਮੁ ਖੁਦਾਇ। ਕਾਰੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਿ
 ਆਗਰ ਕਗਰੁ ਰਤਿ ਮਾਂਹਿ। ਦੁਜਾ ਕੀ ਆਇਲਾਮੁ ਠਿਰਿਏ ਹੁ
 ਭੀ ਮੰਨਿ ਉਸੁ ਨਾਹਿ। ॥੩੬॥

ਇਲਾਮੁ ਨ ਮੰਨਿ ਉਸੁ ਤਬ ਹੋਇ ਆਹੁਕਮੁ ਜਿ ਮੀਨਿ। ਪੈਰੋ
 ਪਕੜਿ ਉਸੁ ਕਾਰੁ ਏ ਕੀਤਾ ਗਰਕੁ ਬਿਚੀ ਨਾ। ਚਲਿ ਆਕਿ
 ਆਮਤਿ ਤੀਕੁ ਜਾਇ ਹੋਠਿ ਪਤਾ ਲੈ ਮਾਂਹਿ। ਏਹੁ ਸਿਰਿ ਦਿਹ
 ਟੀਕਾਰੁ ਏਰ ਬੁਝੇ ਮੰਨਿ ਉਸੁ ਨਾਹਿ। ॥੧੨॥ ਜਬਾ ਬੁਇਸਾਮੁ
 ਜਮਾ ਲਈ ਸੁਰਾ। ਕਹੇਇ ਮਾਸੁ ਜਮਾ ਲਈ ਸੁਇ ਹੋਨਾ
 ਨਕਸਾਹਿ। ਕਾਠਰੁ ਵਡਾਨ ਉਸੇਰਵਾ ਤਿਸ ਦਾ ਸੁਣਹੁ ਸਨਾ
 ਹਿ। ਪਾਕਨ ਹੋਇ ਆਮ ਜਬ ਥੀ ਅਦਲੈ ਥੀ ਆਕ ਬੁਲੁ
 ਕੀ ਕਾਠਰੁ ਕੀ ਇਸਲਾਮੁ ਹੋ ਬਡਾ ਬਰਾ ਬਰਿਕੀ ਆਰਸੁ
 ਲਾ। ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਜਾਹਗਾ ਦੇਨੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ। ਦੇਨੇ ਜੁ
 ਲਠਾ ਆਦਮਸ ਠੀਕੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਜਾਇ। ਅਦ
 ਲੈ ਥੀ ਆਨ ਉਸੇਰਵਾ ਕੀਤਾ ਸੁਸ ਬੁਨਿਆਉ। ਕੁਠ ਸੁਥੇ
 ਟਾ ਆਪਣਾ ਜੋ ਹੋਇ ਆਬਾ ਬਦਿਗਾਹੁ। ਖਸਿ ਪਰਾਈ ਅ
 ਉਰਤਿ ਰਖੀ ਆਪਣੇ ਜੇਗਿ। ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰਿ ਨ ਉਸੇਰਵਾ
 ਗੁਸੇ ਹੋਇ ਆਠੇ ਗਾਹੇ ਟੀਠੀ ਆਇ ਜਤਾਨਿ ਦੀਨ ਉਸੇ

ਰਵੇ ਅਗੇ ਜਾਇ॥ ਥੈ ਠਾਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ਤਖਾਤਿ ਪਾਰਿ ਲੀਤਸੁ
 ਪੁਤੁ ਬੀਧਾਇ॥ ਪੜਿ ਕੇ ਇਲਤ ਮਾਸੁ ਨੁਹ ਕੀਕਤਿ ਭਈ ਮਲੁ
 ਮੁਕੁ ਠੁਸੁ ਬੇਟਾ ਅਪਣਾ ਜੋ ਹੋਇ॥ ਆਥਾ ਮਲ ਉਨੁ॥ ਸੁਣਿ
 ਕੇ ਸਚੁ ਨਿਅ ਉਨੁ ਹਟਿ ਗਏ ਸਭ ਲੋਗਾ॥ ਠੇਰਿ ਨ ਹੋ ਠੇਰਿ
 ਆਇ ਕਾਇ ਸਭ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਭੋਗਾ॥ ਮੀਜਾ ਸੇਰ ਸਿਰ ਸਾਹੀ
 ਆਕੀ ਏ ਪੈਸਾ ਨੇਤੋਇ॥ ਪੁਰਾ ਲੈਣਾ ਦੇਵਣਾ ਮੁਖੁ ਤੇ ਸਚਾ
 ਬੋਲਾ॥ ਖੁਲੇ ਦਰਦਾ ਜੇਰਾ ਕਿਉ ਨਿਚੋਰੀ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ॥ ਚੋਰੀ ਚ
 ਰੜੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜੋ ਨੀਗਾ ਭੁਖਾ ਹੋਇ॥ ਥਕ ਗੀ ਸੇਰੁ ਬਰਾ ਬਰੀ ਠਿਰ
 ਨਿਇ ਕਤੇ ਜਾਇ॥ ਖਾਵ ਨਿਇ ਕਤੇ ਪਾਗੇ ਲਸੇਰੁ ਨ ਥਕ ਗੀ
 ਖਾਇ॥ ਆਖੁ ਹੋ ਆਗੁ ਲਜਾ ਰਿਸ ਭੁਕ ਰਿਹੇ ਸਭਾ ਬਿਉਰ
 ਗੁਗਾਇ॥ ਆਥਾ ਸਤਿ ਨ ਉਸੇਰ ਦਾ ਅਦੁਲ ਗਹਿ ਆਸੀ ਸਾ
 ਗਿ॥ ਐਸੀ ਅਦਾ ਲਤਿ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋਈ ਹੈ ਪਤਿ ਸਾਹੁ॥ ਨਾਤ ਰਿਪ
 ਉਸੀ ਦੇ ਜਕੇ ਹੋ ਸੀ ਰੋਇ ਸਿਆਹੁ॥ ੧੩॥ ਜਥਾ ਥਾਇ ਮਾਮੁਕੁ
 ਤਬ ਦੀ॥ ਸੁਰਾ॥ ਕਹੇਇ ਮਾਮੁਕੁ ਤਬ ਦੀ ਸੁਣਿ ਹੋ ਨਾਨਕ ਪੀ
 ਗਾ ਜਿਉ ਪਾਇ॥ ਆਮਰਾਤ ਬਾਹਤ ਮੇਤਿ ਸਦੀ ਸੁਣਿ ਤਇਥੀ
 ਗਾ॥ ਘਰਿ ਦਿਚਿ ਕਖੁ ਨ ਰਖਈ ਦੇਵੇ ਨਾਇ॥ ਖੁਦਾਇ॥ ਠੇਰੇ
 ਪਰਾਏ ਕੇ ਮਨੁ ਸਭਿ ਕਿਤਾ ਬਗੁ ਆਹਿ॥ ਸਿਰ ਬੀ ਮਿਠਾ ਕੁ
 ਟੁਨਹੀ ਜੋ ਮੰਗੀ ਨਾਇ॥ ਖੁਦਾਇ॥ ਓਭੀ ਮੁਲ ਨ ਰਖਈ ਭੇਦੈ
 ਖੈਰਾਇ ਤਿਚਾਇ॥ ਇਕੁ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਹੋਗਾ ਸਿਮੁਲ ਕਦਾ ਨਿਤੁ

ਲੜਦਾਹਤਮਿਨਾਇਆਜੀਤਿਨਸਕੈਪਾਤਿਸਾਹਿਜੋਹਤਮੁਹੋਇ
 ਪੈਸਾਯਾਕਹਿਆਇਕਸਿਵਜੀਰਨੇਇਉਹਤਮਿਜਿਏਨ
 ਕੋਇਜੇਮੰਗੇਨਾਇਖੁਦਾਇਦੇਸਿਰਿਤੋਟਲੇਨਉਇਆਤਬ
 ਤੇਇਆਫਕੀਰੁਪਾਤਿਸਾਹੁਗਇਆਹਤਮੇਪਾਸਿਯਥਹਤੁ
 ਯਤੀਮੁਗਰੀਬੁਹੋਇਕੀਤੀਉਸੁਥਹੁਅਰਦਾਸਿਯਤੈਤੀਕੁ
 ਅਉਖਾਕੰਮੁਹੋਅਟਕਿਰਹਿਯਾਹੈਸੋਇਜੇਚਲੇਮੇਰੇਨਾ
 ਲਿਤੁਤਕੰਮੁਅਸਾਡਾਹੋਇਆਵਾਸਤਹਈਖੁਦਾਇਦਾਇਸੇ
 ਤੇਪਰੇਨਹੋਗੁਉਥੇਕੰਮੁਨਹੋਗੁਖੁਦਾਕਰਿਥਕੈਸਭੇਜੋਗੁ
 ਤਬਹੀਕਹਿਯਾਹਤਮੇਜਿਉਕਰਿਹੁਕਮੁਰਜਾਇਜਿਉਕ
 ਰਿਤੇਰੀਖੁਸੀਹੈਕੋਈਕੰਮੁਫੁਰਮਾਇਆਤਬਫਕੀਰੇਆ
 ਖਿਆਰਸਾਗਲਿਦਿਚਿਡਾਇਆਰਜਾਮੇਰੇਹਥਿਏਉਠਿਚ
 ਲਹੁਹਮਾਰੇਨਾਇਆਜਾਇਇਹਥਿਧਿਕੀਤੀਹਤਮੇਕੰਥੇ
 ਚਉਦਾਂਲੇਇਆਜੇਹੀਕੀਤੀਹਤਮੇਤੇਹੀਕਰੇਨਕੋਇਆਤ
 ਬਪਾਤਿਸਾਹੁਮੁਰੀਦੁਹੋਇਲਗਾਕਦਮੀਆਇਆਹਥੇਰ
 ਯਤਿਹੋਇਕਰਿਚਲੇਹੁਕਮਿਰਜਾਇਆਨਉਖੁਦਾਈਜੇਮੰ
 ਨੇਸੋਵਡਾਮਰਾਤਬੁਪਾਇਆਇਥੈਮਿਲਨਿਦਰਿਯਾਈਆ
 ਠਿਰਿਪਾਏਬਹਿਸਤੀਜਾਇਆਦੀਨਦੁਨੀਆਪਾਤਿਸਾ
 ਹੁਹੈਜੋਚਾਰਮਰਾਤਬਜਾਨੀਆਦਰਗਹਿਅੰਦਰਿਜਾਇ
 ਕੇਖਾਦਨਿਦਡਾਮਾਨੁ॥੧੪॥ਜਬਾਬੁਇਸਾਮਰਾਉਸਦੀ

ਸੁਰਾ॥ ਸੁਣਿਹੋ ਨਾਨਕਹਿ ਦਰੀਆ ਖੇਰਾ ਉਸੁਇ ਮਾਮਾ
 ਹਰਮਰਾਤ ਬਪਾਇਆ ਸਾਥਤਿ ਰਖੁਈ ਮਾਨੁ ਮੁਸੇਪਿ
 ਫੇਪੈ ਕੀ ਬਰੀਪਾਈ ਹਰੁਰਸੁਲਾ ਚਰਮਰਾਤ ਬੁਜੋ ਕਰੇ
 ਸੋਦਰਗਹਪਦੈ ਕਥੁਲਾ ਕਾਹੁ ਕਨੁ ਨਸੁ ਮੁਕੋਇ ਜਿਸੁ
 ਉਪਰਿਗਜ ਬੁਢਾਇਆ ਥੀਆਗਰ ਕਿਜਿ ਮੀਨਾ ਵਿਚਿ
 ਲਿਆਕਿ ਆਮਤਿ ਤੀਕਰੁ ਜਾਇਆ ਨਉ ਸੇਰਵੇ ਤੁਲਿਨ ਅਦ
 ਭੁਕੋਹਾਤ ਮਿਤੁਲਿਨ ਬੈਰਿਗਾ ਹਰੁ ਤੁਲਿਨ ਸਦਕਾ ਜਿਸੁਰ
 ਕੋਸਿਧੇਪੈਰਿਗਾ ਆਲੀ ਮਰਾਤ ਬੁਪਾਇਆ ਚਉਹੰਦਰਗ
 ਹਿਜਾਇਆ ਕਾਇਮੁਹੋਏ ਕਿਆਮਤੀ ਮਰਸਨਿ ਕਰਾਹੀ
 ਨਾਹਿ ਚੀਨਦੁਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁਹੋਏ ਚਾਰਿ ਮਰਾਤ ਬਜਾਨਿ
 ॥ ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਜਾਇਕੋ ਪਾਦਨਿ ਦਰਮਾਨੁ ਆਲੀਚ
 ਰਿਮਰਾਤ ਥੇਸੋਪਦੈ ਜਿਸਹਿ ਨਸੀਬਾ ਕਹੇਇ ਮਾਮੁ ਸੁਣਿ
 ਨਾਨਕਾ ਜਾਲਮੁਰਹੈ ਪਈਤਿ ਕਰਿਕੈ ਜੁਲਾਮੁ ਜਹਾਨੈਪ
 ਰਿਲਾਟਿ ਕਰੇ ਬਜਾਨੇ ਜੋੜਿ ਸਾਥੀ ਅੰਤਿ ਨਹੋਇ ਅਸਰ
 ਏਇ ਬਾਉਫੋੜਿ ਰਹੈ ਖੇਰਾਇਤਿ ਥੀਦਰੀ ਰਹੈ ਅਦਲੁ
 ਅਰਦੀਨ ॥ ਕਾਇਮੁਰਖੋਸਿ ਦਕਨੁ ਕਰਿ ਮਜਥੂਤਿ ਯਕੀ
 ਨੁ॥ ੧੫ ਜਬਾਬੁ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ॥ ਸੁਰਾ॥ ਆਖੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ
 ਸਚੁ ਸੁਣਿਹੋ ਚਾਰਿਇ ਮਾਮਾ ਮਜਹਬ ਮਿਲਤਿ ਕਥੁਲ
 ਨਾਹਿ ਠਰਕੇ ਕਿਸੇ ਨਕਸਿਆ ਅਮਲਾਉਤੇ ਨਿਬੜੇਤਬ

ਦਰਗਾਹਿ ਪਏ ਕਥਾ ਲਿਖਾ ਹੁਜਾਤਿ ਹਾਜਾਤਿ ਨਾਕਿ ਤੇ ਕੀਮਤੁਆ
 ਖੈਪਾਕਿ ਰਸੁ ਲਾਜੇ ਤੇ ਮਿਲਾਤਿ ਮਜਹਬਾਸਾਭਿ ਟੁਰਾੜੇ
 ਅਗੰਭਾਸਾਹਿ ਬੇਦਰਾਕੇ ਨਹੀ ਜੋਰਖੇ ਜਹਾਨੇ ਬੀਭਿ। ਚਰੇ
 ਕਉਲੁ ਜੋਤੁ ਮਕੈ ਹੈ ਹੈ ਕੋਈ ਐਸਾ ਹੋਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਵਲਿਖੁ
 ਚਾਇ ਹੈ ਤਿਸੁ ਦਿਚਿ ਵਰਾਜੇਗਾ ਸਾਹਿਬ ਹਥਿ ਕਰਮਾਤਿ
 ਹੈ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਆਪਿ। ਅਮਲਿਗੁ ਨਾਹਿ ਜਹਾਨਿ ਦੇ ਜੋ ਕਰ
 ਦੇ ਐ ਬੁਸਥਾ ਬੁਜਾਜੇ ਆਇਆ ਜੋ ਜਾਇ ਸੀਰਹ ਸਨਿਅ
 ਮਲਿਜਹਾਨਿ। ਨੇਕੀ ਆਬਦੀ ਆਨਵੈ ਸਨੀ ਸਚੁ ਨਾਨ
 ਕੁ ਕਹੈ ਬਿਆਨੁ॥੧੬॥ ਸੁਆਲ ਚਾਰਿ ਇਮਾਮੁ॥ ਸੁਰ
 ਤੁਇ ਹੋ ਨਾਨਕੁ ਹੋ ਦਰੀ ਆਖ ਨਿਚਾਰਿ ਇਮਾਮਾ ਖਾਤਮੁ
 ਹਮਦੁ ਮੁਸਤਫਾ ਹਆਇਆ ਦਿਚਿ ਜਹਾਨਿ। ਅਗੇ ਜੋ ਹੈ
 ਏ ਪੈ ਕੇ ਬਰਾਇ ਕੁਲਖੁ ਅਸੀ ਹਜਾਗਾ ਕੀ ਤੇ ਸਭਿ ਮਨਸੁ
 ਖਹੈ ਨਿਨਬੀ ਮਹੰਮਦੁ ਯਾਰਿ। ਇਸ ਬੀ ਅਗੇ ਨਹੈ ਰੁਕੋਇ
 ਅਲਹ ਦੇ ਮਸਹੂਰੁ॥ ਅਗੇ ਜੋ ਹੈ ਏ ਪੈ ਕੇ ਬਰਾਕੀ ਤੇ ਸਭਿ
 ਮਨਸੁ ਖੁਆ ਆਖਾਰਿ ਇਸ ਜਮਾਨਿ ਦੇ ਖਾਤਮੁ ਨਬੀ ਰਸੂਲੁ
 ॥ ਨਾਲੇ ਚਾਰੇ ਯਾਰਿ ਮੁਸਲਮੀ ਜੋ ਕਰ ਦੇ ਮਸਲਿ ਮਸੂਲੁ
 ॥ ਉਮਰੁ ਖਿਤਾ ਬੁਅਬੂ ਬਕਰੁ ਉਸਮਾਨਿ ਅਲੀ ਸਾਦਾਤਿ
 ॥ ਵਾਰਿ ਸਿਚਾਰੇ ਤਖਤਿ ਦੇ ਜੋ ਨਬੀ ਬੈਠਾਏ ਆਪਿ। ਵਾਰੀ
 ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਅਮਲ ਕੀਤਿ ਆਨੇ ਪਾਕਿ। ਕਰਿ ਕੇ ਦੀਨੁ

ਮੁਸਲਮਾਨੀਆ ਖਰਿਤੋਏ ਖਾਕਿ। ਰੋਜਿ ਕਿਆ ਮਤਿ ਤੀ ਕਰੋ
 ਰਹਸੀ ਨ ਥੀ ਰਸੂਲੁ। ਜਾਹਰ ਚਾਰੋ ਕੁੰਟ ਦਿਚਿ ਸਭ ਸੇ ਕੀ
 ਆਕ ਬੁਲਾ। ਅਗੇ ਹੋਰੁ ਆਮਲਾ ਨ ਚਲਾ ਸੀ ਪੈ ਕੇ ਬਰ ਉਤੇ ਕੋ
 ਇ। ਜੋ ਕਰ ਸੀ ਜੋਰਾ ਆਇ ਕੋ ਮਾਰਿ ਲਈ ਸੀ ਸੋਇ। ਸਭਿ
 ਆਉ ਸੀ ਇਕ ਤੇਰਾ ਹੋ ਦਿਚਿ ਹੋ ਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨੁ। ਇਸ
 ਜਮਾਨੇ ਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨ ਥੀ ਰਸੂਲੁ ਸੁਲਤਾਨੁ। ਚਲਿਆ
 ਅਮਲਿ ਮਹੀ ਮਦੀ। ਇਸ ਤੇ ਪਰੇ ਨ ਹੋਗਾ ਖਾਤ ਮੁਸਾਭਿ ਪੈ ਕੇ ਬ
 ਰੰਗ ਬੁਡਿ ਤਸੁ ਵਰਾ ਜੋਗੁ। ਭੁਭੀ ਆਇ ਆਨ ਨ ਕਾਸਾ ਹਿਬੁ ਵ
 ਰ ਕਰ ਮਾਤਿ। ਜਿਤੇ ਨੀਹ ਜੀ ਕਾ ਜੀ ਆਗਉ ਸੁਕੁ ਤਥਾ ਸਦਾ
 ਤਿ। ਖਟ ਦਰਸਨਿ ਦਿਗੰਬਰਾ ਛਤੀ ਪਖੰਡ ਉਦਾਸਾ ਸੋਧੀ
 ਹਈ ਜੀ ਮੀਨ ਸਾਭਿ ਛਾਡਿ ਓਨ ਆਸਾ ਪਾਸਿ। ਠਹਿਰਿ ਓ ਮਕ
 ਆਇ ਕੇ ਵਡਿ ਕਰ ਮਾਤਿ ਦਿਖਾਇ। ਤੁਣਿਆਇ ਆਪਾਤਿ
 ਸਾਹੀ ਰੂਮ ਕੀ। ਵਿਚਿ ਮਿਲਿ ਓ ਪਤਿ ਸਾਹੇ ਜਾਇ। ਜਾਲੋ ਮ
 ਕਾਰੁ ਹਮੀ ਦੁਨੁ ਪਾਤਿ ਓ ਸਿਧੇ ਗਾਹਿ। ਜਿਸੁ ਛਰੀ ਨ ਦਮੜੀ
 ਗੋਗੇ ਦਿਚਿ ਮੁਰਦੇ ਡਿਠੇ ਛੇ ਛੇ ਗਿ। ਕਢੇ ਰੁਪਈਏ ਮੁਹੇ
 ਦਿਚਿ ਪਟਿ ਕਾਰਿ ਸਭੇ ਗੋਗਿ। ਕਾਰੁ ਹਲਾਕਿ ਜੋੜਿ ਆਖ
 ਜਾਨਾ ਚਲੀ ਹਰੀ ਜੀ। ਇਸੁ ਪੈ ਤਾਲੀ ਹੋ ਜੋੜਿ ਆਗਖਿ ਆ
 ਖ ਜਾਨਾ ਸੀ ਜੀ। ਸੋਲਗਾ ਕਰਨਿ ਖਰਾਇ ਤਾ ਛਾਡਿ ਦਿਤਾ ਸਿ
 ਥੀ ਵੀ ਵਾਨੀ। ਕੀਤੋ ਖਾਦ ਮੁਆਪਣਾ ਹੋਇ ਆਮੋ ਮਿਸਮਾਨੀ।

ਆਦਰਈਆਪਣੇ ਸੰਜਤਥਾਵਿਚਿਜੋਆਹਮੁਸਲਮਾਨੁ
 ਮਕਾਹੁਮਜੀਤਿਕੇਹੁਣਿਵਕਿਰਿਮਦੀਨੋਆਇਓਕੇਅਸਾ
 ਡੀਨਿਸਾਕਾਰਿਇਕੇਕਰਮਾਤਿਰਿਖਾਇਯਿਥੋਤੀਕੁਉਮਤੀ
 ਸਭਹੋਈਇਕਰੀਆਨਿਕਰਦੇਨੀਸੰਗਸਾਰਿਸਭਿਮਿਲਿ
 ਕਰਿਮੁਸਲਮਾਨਿਦਾਵਾਕਰਿਅਉਤਾਰਦਾਆਇਆਹੈਅ
 ਰਥਸਿਤਾਨਿਅਰਥਿਨਢਰਸਾਨਿਜੀਵਦਾਕੁਢਲਾਇਏ
 ਅਪਣਾਤਾਣੁ॥੧੭॥ ਜਥਾਬੁਨਾਨਕਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥ ਅਖੇ
 ਨਾਨਕਸਾਹੁਸਚੁਸੁਣਿਹੋਚਾਰਿਇਮਾਮੁ॥ ਮਕਾਹੈਮਹਾਂਦੇਵ
 ਕਾਥੁਮਣੁਸੁਣਿਸੁਲਤਾਨੁ॥ ਉਪਜਿਆਥੁਮਣਜਿਇ
 ਵਿਚਿਹੋਇਕਰਿਮੁਸਲਮਾਨੁ॥ ਥੇਢੁਅਥਰਥਣੁਉਲਾਟਿ
 ਕਰਿਰਖਿਉਸੁਨਾਉਫੁਰਕਾਨੁ॥ ਥਾਣੀਥੁਮੇਦੇਵਕੀਮਿਲੀ
 ਸਭਸੰਸਾਰਿ॥ ਚਾਰੇਜਥਾਥਾਕਿਤੇਥਦੇਚਉਹਾਚਾਰੇਚਾਰਿ
 ॥ ਮਹੰਮਦੁਨਾਉਮਹਾਂਦੇਵਕਾਠਰਿਉਸੁਸਭੇਨਾਮੁ॥ ਹਿੰਦੂ
 ਨਾਮਮਨਸੁਖਿਕਰਿਹੋਏਮੁਸਲਮਾਨਿ॥ ਦਾਵਾਰਖਿਖੁਦਾ
 ਈਆਂਗਉਆਜਥੇਕਰਾਇ॥ ਕੀਤੇਥੁਮਣਿਕ੍ਰਿਸਟਿਸ
 ਭਿਦਿਤੀਉਸੁਥਾਂਗਿਅਲਾਇ॥ ਕਲਾਮਾਇਕੁਖੁਦਾਇਹੈ
 ਮਹੰਮਦੁਨਾਇਰਲਾਇ॥ ਠੇਰਿਉਸੁਹੁਕਮੁਜਠਾਨਿਦਿ
 ਚਿਸਭਹੋਏਮੁਸਲਮਾਨਿ॥ ਥਹੁਤਿਆਹੁਕਮੁਨਮੰਨਿਆ
 ਜੋਆਹੈਮਾਇਆਵਾਨਿ॥ ਜੋਮਰਦੇਭੁਖਿਅਜਾਥਿਨਾਇਸੇ

ਮਿਲੈ ਪੈ ਕੈ ਬਰਿ ਜਾਇ॥ ਦੇ ਕਰਿ ਹੰਦੀ ਆ ਦੀ ਨਕਾ ਆਪ ਜੇ
 ਤੀਲੈ ਮਿਲਾਇ॥ ਮਿਲੀ ਆ ਕੋ ਮਨੀ ਚ ਜਾਤਿ ਉਤਮ ਮਿਲੀ
 ਨਕਾਇ॥ ਕੁਝ ਨਿਵਾਈ ਜੋਰ ਕਰਿ ਸਾਹਮਰ ਦਾਂਖੜ ਗੁਵਜਾ
 ਇ॥ ਤਾਭੀ ਜੀਤਿ ਨ ਸਕਿਉ ਸੁਹਿੰਦੁ ਹਿੰਦੁ ਸੁਤਾਨੀ॥ ਜੇਹੁ ਕ
 ਮੁਨਹੋ ਵੈਰ ਥਾਕੀ ਤਿਆ ਜੋਰੁ ਹਰਾ ਮੁਠਿਰਿ ਥੀੜਾ ਚਾਇ
 ਆਸੋਨ ਦੀ ਸਯਾਦਿ ਸਾਹਮਦਾਰਿ॥ ਆਇ ਗਹਿ ਖੁਰਸਾਨ ਦੇ
 ਹੋਇ ਚਿਹਲ ਤਨਾ ਦੀ ਦਾਗਾਹ ਜੇਹੜਿ ਹੜਿ ਚਿਹਲ ਤਨੀ
 ਕਹੈ ਕਹਾ ਚਲੇ ਮਸਤਾਨੀ॥ ਦਿਸਦੇ ਦਾਵਾ ਦਾਰਿ ਤੋ ਅਗੇਰੀ
 ਹਿੰਦੁ ਸੁਤਾਨੀ॥ ਸਾਹਮਰ ਦਾਂ ਆਇ ਆ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਸਿਧੋ ਗਇ
 ਆਨ ਪਾਰਿ॥ ਇਥਿ ਗਇ ਆਤ ਲਾਕਿ ਨੁਪਰ ਥਾਤਿ ਅੰਦਰਿ
 ਵਾਰਿ॥ ਜਾਂਨੀ ਹੋਰ ਦੇ ਜਵਾਣੇ ਤਾ ਸੁਨਾਤਿ ਲੇਹੁ ਬਣਾਇ॥
 ਜਾਂਦਾ ਵਾਲੇ ਸਥਰਿ ਦੇ ਉਥਿ ਨੁਜਾਦਿ ਨ ਦੇ ਸਨਿ ਜਾਇ॥
 ਅਸੀਸਾਹ ਪੈ ਕੈ ਬਰੀ ਆਣੇ ਨਾਇ॥ ਇਸਾ ਮੁਆਮਰੇ ਹਿੰਦੁ
 ਕੋਹ ਵਿਚਿ ਸਾਹਬੁ ਮਾਰਿ ਆਹਿੰਦੁ ਸੁਤਾਨੀ॥ ਵਾਰਾ ਕਠਿ ਨ
 ਸਕਿਉ ਸੁਰਹਿ ਆਖੇ ਤਿਨੀ ਦਾਨੀ॥ ਤਬ ਧਰਿ ਕੇ ਹਿੰਦੁ ਦੇ
 ਸਿਕਉ ਚਲੇ ਸੋਨ ਦੀ ਮਦਾਰਿ॥ ਆਣੇ ਹਿੰਦੁ ਸੁਤਾਨੀ ਵਿ
 ਚਿਤ ਲਗੇ ਕਰਨਿ ਥੀ ਚਾਰਿ॥ ਇਕ ਰਹਿ ਆ ਆ ਜਮੇ ਗਿੰਦਿ
 ਚਿਟਿ ਕੁਰਹਿ ਆਮ ਖਣ ਪੁਰਿ ਜਾਇ॥ ਕਰਿ ਕੇ ਨਾਟ ਕੁਚੇਟ
 ਕਾਹਿੰਦੁ ਆਲਾਣੇ ਮਿਲਾਇ॥ ਗਹਿ ਦੇ ਹਿੰਦੁ ਸੁਤਾਨੀ ਦਿਚਿ

ਫਕੀਰ ਅਲਾਹ ਦੇ ਹੋਇਆ ਜੋਗੀ ਹਿੰਦੂ ਨ ਜੀਤਿਆ ਕਰਿ ਜੋਰੁ
 ਰਹੇਖ ਲੈਇਆ ਅਗੇ ਜੋਗੀ ਅਜੇ ਪਾਲਦ ਸਦਾ ਸੀ ਅਜ ਮੇਰਿ
 ਨਾਟਕੁ ਚੇਟਕੁ ਕਰਿ ਸੋ ਨ ਦੀ ਕੀਤਾ ਜੋਗੀ ਜੋਗੀ ਲਈਅ
 ਜਮੇਰਿ ਸੋ ਨ ਦੀ ਬੈਠਾ ਪੀਰੁ ਕਹਾਇਆ ਰਾਜਾ ਪਰ ਜਾਇੰਦ ਦਾ
 ਸਭੋ ਨਿਦਿਅਾ ਆਇਆ ਹਿੰਦੂ ਹੋਆ ਨਤੁਰ ਕੁਕੋਈ ਦੇਰ ਹੋਨਿ
 ਦਾਨਿਅਾ ਅਮਲਾ ਹਿੰਦੂ ਘਟਿਗਇਆ ਦਧਿਗਏ ਮੁਸਲਮਾ
 ਨਿਅਾਇਕੁ ਅਧਿਗੀ ਹਿੰਦੂ ਚਲਾਇਕੋ ਲੈਆ ਦਨਿਅਪਣੇਰ
 ਹਿੰਦੂ ਠੈਰ ਯਾਤਿ ਹੋਇਕੋ ਮਨਿਅੰਦਰਿ ਦਗਾਕ ਮਾਇਆ ਕਦ
 ਮੁਤੁਰਕ ਦਾ ਜਾਇਕਾ ਦਿਚਿ ਆਇਆ ਹਿੰਦੂ ਸੁਤਾਨਿਅਾ ਹਿੰਦੂ
 ਘਟਿਨਿਦਿਨੋਇ ਨੁਦ ਧਨਿ ਮੁਸਲਮਾਨਿਅਾ ਯਾਕਿਵ ਜੁਦੀ
 ਤੁਰਕ ਸਭਿ ਹੋਏਇਕ ਤੇਜਾਇਆ ਹਿੰਦੂ ਪਾਟੇਆ ਪਾਦਿਚਿ
 ਵਖੋਵਖਿ ਚਲਾਏਗਾਹਿ ਗੋਰਖਾ ਜਿਤਾ ਮਦਾਰਿ ਨੁਕਰਿਕੋ
 ਬਹੁਤੁਰਕ ਮਾਤਿਅਾ ਦਾੜੀ ਮੁਛਿ ਮੁਨਾਇਕੋ ਮਨੀਆਨਿਸ
 ਦਾਤਿਅਾ ਦਰਸਨੁ ਲਾਇ ਸੁਦਿਗ ਬਰੀਖਟ ਦਰਸਨਿਮਿਲਿ
 ਆਆਇਆ ਤੁਰਕੀ ਦਾਵਾ ਛਾਡਿ ਆਏ ਠਾਥਿ ਕੂਤ ਚੜਾਇ
 ਆਗੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਮੁਸੀ ਤੁਰਕੁ ਨ ਦੀ ਸੈਕੋਇਆ ਪੈਰੁ ਪਾਇਆ
 ਜਥ ਤੁਰਕ ਦਾਤ ਬਿਕਲ ਜੁਗੁ ਵਰਤੇ ਲੋਇਆ ਰਾਜੁ ਤੁਰਕ
 ਦਾ ਆਇਆ ਗਇਆ ਸੁਹਿੰਦੂ ਰਾਜਾ ਸਭਿ ਮਾਨੀਤਾ ਬਿਆ
 ਤੁਰਕ ਦੀ ਹਿੰਦੂ ਹੋਏ ਮੁਹਤਾਜਿਅਾ ਹਿੰਦੂ ਹੋਇ ਮਨ ਮੁਖੁ ਤਥਾ

ਥਿਆਏ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਤੋਇ ਠਿਰੇ ਪਤਿਸਾਹ ਜਗਿ ਅਗੇਰ
 ਖਿਨੀਸਾਨੀ ਮਸਰਕੁ ਜਿਤਾ ਮਗਰ ਬੀਆਕਰਿ ਕੇ ਬਹੁਤੁ
 ਖਰੂਚਿ ਅਗੇਰ ਖਿਕੁਰਾਨ ਨੁਕਰਨਿ ਮਕਾਮਾ ਕੁਚਿ ਏਹੇ
 ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਤੇਇ ਤੇ ਸਭਿ ਰਿਝਾਇਆ ਪਣਾ ਅਮਲੁ ਚਲਾ
 ਇਆਗੇਰੀ ਪੀਰ ਮਨਾਇ ਗੀਰ ਬਨਾਰ ਸਿਧਿ ਦੁਆਸ ਕੇਸ
 ਦੀਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਗਹਿ ਚਲਾ ਏਦੁਇ ਜਗਿ ਦਿਚਿ ਨਚ
 ਨਿਦਿਚਿ ਸੈਤਾਨੀ ਧੁਮਾਧਾ ਸਾਬਹੁਤੁ ਕਰਿ ਲਾਇ ਨਿਦ
 ਭੋਜੋਗਿ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋਰੁ ਨਭਾਵ ਸੀਜੇ ਭਾਵੈ ਭੋਜੋ ਹੋਗਿ ਥੋਠ
 ਤਖਤਿ ਪੈਕ ਬਰੀ ਸੇਰ ਅਲੀ ਸਿਰਦਾਰਿ ਭਾਈ ਕਹੇਰ ਸੁ
 ਲਦਾਸਾ ਬਿਕਹਾ ਏਯਾਗਾ ਸੇਰ ਅਲੀ ਕੀਤਾ ਸਫਰੁ ਜਥਿ
 ਰਹੈ ਹਸਿਨੁ ਪੁਸੈਨੀ ਦਾਵਾ ਕਰਿ ਕੇਤ ਖਤਿ ਦਸ ਗੈ ਅਜੀ
 ਦੀਲੈਨੀ ਹਸਨੁ ਪੁਸੈਨ ਨੂਮਾਰਿ ਕੈ ਅਜੀ ਦੁਤੋਇ ਆਪਾ
 ਤਿਸਾਹਾ ਮਰਦਾਹੇ ਆਵ ਜੀਰੁ ਪਾਸਿ ਜੋ ਖਾਸਾ ਯਾਰੁ ਕਹਾ
 ਇਸਾਖਾ ਕੀਤੀ ਖਰੂਚ ਠਹਿਰਿ ਮਾਰਿ ਆ ਅਜੀ ਦੀਆ
 ਇਦੁਇ ਬਿਧਿ ਹੋਈ ਆਉ ਮਤੀ ਦੁਇ ਬਿਧਿ ਚਲੈ ਗਹਿ
 ਆਇਕ ਸੁਨੀ ਇਕ ਰਾਠ ਸੀ ਠਹਿਰੈ ਦੋ ਬਾਇਗਹਿ ਹੋਈ
 ਆਦੁਇ ਬਿਧਿ ਉਮਤੀ ਅਜੀ ਦੀਹੁ ਸੈਨੀ ਦੇਇਆ ਹੋਵਨਿ
 ਗਾਏਗਾ ਝਾਰਹਿ ਆਮਜ ਬੁਖਲੋਇਆ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਆਪਿ
 ਵਿਚਿ ਹੋਵਨਿ ਲਗੀ ਮਾਰੀ ਰਹੀ ਮਕੁਫੁ ਮੁਹੀ ਮਹਿੰਦ ਕਉਫੁ

ਲਹੇਠਿਰਿਸਾਗਿ॥ਭੇਜਿਅਖੁਦਾਇਜਹਾਨਿਦਿਚਿਤਿਕੁਜਪਾ
 ਵਨਿਨਾਮੁ॥ਤੋਰੀਤੇਤੋਰੁਹੋਇਗਈਵਿਸਰਿਗਇਆਫੁਰਮਾਨ
 ॥ਤਬਿਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨੀਦੁਇਕੀਤੇਰਬਿਮਨਸੁਖਾਏਫੁ
 ਰਮਾਨੁਖੁਦਾਇਦਾਤਥਨਾਨਕਕੀਆਖਰੂਚਾ॥ਨਾਨਕਪੁਤ੍ਰ
 ਖੁਦਾਇਦਾਆਇਆਦਿਚਿਜਹਾਨਿ॥ਕਾਣਿਉਠਾਵਣਮ
 ਜਹਥਾਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨੀ॥ਨਾਨਕਮਿਲੀਸਲਾਮਿਹਾਇ
 ਤੈਹਦਾਕਰਿਮਨਸੁਖਾ॥ਮਸਗਕਿਮਗਰਬਿਜਨੁਥਿਹਾਇ
 ਤੀਨੋਰਹੇਖਰੂਚਾ॥ਕਰੋਚਉਰਾਸੀਕੁਰਸੀਆਕਾਇਜੁਗਿ
 ਅੰਦਰਿਰਾਜੁ॥ਪੰਥੁਚਲਾਇਆਧਰਮਦਾਸਭੁਲੈਕਰਿ
 ਸਾਜਿਸਮਾਜੁ॥ਇਕੋਰੂਪੁਥਣਾਇਆਸਭੁਣਾਮਹਲਾਮ
 ਹਿ॥ਉਮਤਿਸਭੁਸੇਕੋਸਿਦੀਮਿਲਾਸੀਆਇਆਸਾਹਿ॥
 ਜਿਸਦੀਦੇਗਿਚਲੈਜਗਤਿਤੇਗਿਭੀਤਿਸਦੀਹੋਇ॥ਕ
 ਰੇਅਦਾਣਤਿਸਚੁਦੀਜੀਤੇਸਗਈਏਇ॥ਆਖੇਨਨਕ
 ਸਾਹੁਸਚੁਸੁਣਿਹੋਚਾਗਿਇਮਾਮਾ॥ਡੋਖੋਹੁਇਕਰਮਾਤਿ
 ਹੋਰੁਸੁਣੇਦੇਜੋਕਾਂਨੀ॥ਕੰਨੇਅੰਗਈਆਪਾਇਕੈਤਬਿਨਨ
 ਕਾਇਤੀਥਾਂਗੀ॥ਜਿਤੀਉਮਤਿਜਮੇਸੀਸੁਨਿਹੋਇਸੁਣਿ
 ਕਰਿਚਾਗੀ॥ਥਧੇਜੁਸੇਦੇਹਿਲੈਜੁਏਨਿਸੀਗਿਨਕੋਇ॥
 ਕਾਰਖਾਂਨੇਛਤੀਜੁਗਾਹੋਇਗਏਬੀਦਿਸੋਇ॥ਕਾਜੀਹ
 ਜੀਮਉਲਦੀਮੁਲਾਂਸੇਖਉਲਾਮਾਇਆਖੀਵੇਖਾਨਿਤੁ

ਰਤੁਰਾਮੁਖੁਨੁਸਕਨਿਅਲਾਇਆਥਾਥੇਕਹਿਅਾਇਮਾਮਜੀ
 ਕਰੋਸਿਗਸਾਰੀਸੋਹਿਯਾਥੁਤੀਉਮਤਿਵੇਖਿਕੇਗਰਬੁਜੇ
 ਕੀਆਤੋਹਿਕਾਰਿਕੇਕੁਦਰਤਿਰਬਦੀਢਰੈਬੀਦੀਵਾਨਿ
 ॥ਗਾਇਵਿਚਿਪਧੁਪਾਇਕੈਸਰੁਢਠੇਕਦਮੀਆਨੀਆ
 ਰੋਕਰੀਅਰਦਾਸਿਤਯੁਸੁਣੀਐਨਾਨਕਸਾਹਿਅਜਿਉ
 ਕਰਿਅਸਾਢਰਾਇਆਹੋਰੁਉਮਤਿਭੀਢਰਦਾਇਤਾਥਿ
 ਨਾਨਕਾਡਿਠਾਨਦਰਿਕਰਿਸਰੁਹੋਈਬੀਦਿਖਲਾਸਾਥੀ
 ਦਿਢਰਾਈਸਤਿਗੁਰੁਗਥਿਅਗੇਕਰਿਅਰਦਾਸਿਹਾ
 ਰਿਆਸਰੁਣਾਉਮਤੀਜਿਤੀਮਦੀਨੇਸਾਹਿਯਾਚਾਰਿਇਮਾ
 ਮਾਹਾਰਿਆਜਿਤੇਨਾਨਕਸਾਹਿ॥੧੫॥ ਜਬਾਥੁਰੁਕਨਦੀ
 ॥ਸੁਰਾ॥ਆਖੇਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਸੁਣਿਹੋਚਾਰਿਇਮਾਮੁਆ
 ਨਾਨਕੁਆਇਆਜਹਾਨਿਵਿਚਿਸਚਾਏਫਰਮਾਨੁਆ
 ਖਨਿਸਭੇਕਾਜੀਆਨਾਏਬਹਾਵਦੀਪੀਗੁਨਾਨਕਤਈ
 ਢੇੜਿਨਾਬਹੁਤੀਹੈਤਕਸੀਗਾਆਖੇਸੈਦਿਜਲਾਈਦੀ
 ਆਖਨਿਸਭਿਸਾਦਾਤਿਨਾਨਕੁਵਡਾਪੀਰੁਹੈਸਾਹਿਬੁ
 ਵਡਿਕਰਮਾਤਿਯਥਪੀਉਸੁਸਭੇਉਮਤੀਮੁਖਿਤੇਥਾਰਿ
 ਅਲਾਇਹਾਜਰੁਨਾਜਰੁਸਰੁਜਾਇਨਾਨਕਵਲਿਖੁਣਾ
 ਇਆਖਰਿਇਸਜਮਾਨਿਵਿਚਿਖਾਤਮੁਨਬੀਰਸੁਯੁਆ
 ਖਾਤਮੁਦੇਸਿਰਿਖਤਮੁਹੈਨਾਨਕਗਥਿਕਥੁਯੁਆਅਸਾਜ

ਤਨਥੀਪਰਿਹੋਰੁਨਾਹੋਸੀਕੋਇ॥ ਦੁਹਾਂਫਿਰਕਿਅੰਤੇਥਾ
 ਹਰਾਨਾਨਕੁਜਾਹਰਿਹੋਇ॥ ਚਿੰਦ੍ਰਮੁਸਲਮਾਨਿਦੁਇਕੀਤੇ
 ਸੀਮਨਸੁਖੁ॥ ਏਫਰਮਾਨੁਖੁਦਾਇਦਾਨਾਨਕਕੀਆਖ
 ਰੁਚਾ॥ ਜਿਣਕੇਤੀਨੋਕੁਟਿਕਉਚਉਥੀਪਹੁਤਾਆਇ॥ ਚ
 ਉਥੀਕੁਟਿਕੀਜਿਣਿਲਈਸਾਚੀਰਖਿਪਨਾਹਿ॥ ਸਾਚਾ
 ਥਾਥਾਦਸਤੁਹੈਜੋਕਾਇਮੁਸਚੁਪਰਿਹੋਇ॥ ਕੁਜੁਨਪਹੁ
 ਚੇਸਚਿਨਾਇਜੇਦਉੜੈਸਰੁਕੋਇ॥ ੧੬॥ ਜਥਾਬੁਨਾਨਕ
 ਸਾਹੁ॥ ਸੁਗਾ॥ ਕਤੇਨਾਨਕੁਹਿੰਦਗੀਸੁਣਿਹੋਚਾਰਿਇ
 ਸਾਮੁ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੀਹਿੰਦਵੀਕਿਉਕਰਿਹੋਈਆਨੀ॥ ਕ
 ਰਦੇਬਹੁਤਉਪਾਉਹੈਨਿਹੁਣਿਤਕਿਮੁਸਲਮਾਨੀ॥ ਯਕ
 ਸਾਂਹਿੰਦੁਨਹੋਵਈਸਰੋਕਹੋਥਿਆਨੁ॥ ਜਿਚੁਰਹੁਕਮੁਖੁ
 ਦਾਇਦਾਤਿਚੁਰਚਲਿਆਜੋਗੁ॥ ਜੇਭਾਵੈਗੁਖੁਦਾਇਨੇਤਾ
 ਠਿਰਿਉਪਰਿਭੇਜੇਹੋਗੁ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਦੇਸਾਮਲੇਦਰੀਆ
 ਵਾਂਦੇਠੇਗਿ॥ ਸਭਿਗਲਾਹਥਿਖੁਦਾਇਦੇਲੋਕਕਰਨਿਮਨ
 ਸੁਖੇਢੇਗਿ॥ ਤੁਸਾਨੋਭੋਜਿਯਾਰਥੁਸੀਕਾਠਾਰਿਪਾਵਹੁਗੁ
 ਹਿ॥ ਤੁਸਹੁਕਮੁਚਲਾਇਆਆਪਣਾਹੋਏਥੇਪਰਵਾਹਿ
 ॥ ਏਫਰਮਾਨੁਖੁਦਾਇਦਾਆਏਮੁਸਲਮਾਨੀ॥ ਮਾਰਨਿ
 ਗਉਗਰੀਬਨੁਦੀਏਭੁਲਾਇਸੈਤਾਨੀ॥ ਕੁਹਦੇਪਕਜਿਪ
 ਹੋਇਆਅਉਰੁਦਿਵਾਜੇਜੀਆ॥ ਮਾਰਨਿਢੁਰੀਏਲਾਤਿ

ਦੇ ਕਹਿਨਿ ਹਲਾਈ ਬੀਆ ਫੁਰਦੇ ਠਿਰ ਦੇ ਜੀਅ ਨੂ ਦੇਵਨਿ
 ਤੁਰਕ ਅਜਾਗਿ ਖਵਨਿ ਮਾਸੁ ਹਲਾਈ ਕਰਿ ਹੋ ਸਨਿ ਅੰਤਿ
 ਖੁਆਗਿ ਅਗਈ ਪਿਛਲੀ ਸਭਿ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਦੇਹੋ
 ਬਤਾਇਆ ਆਖੋ ਚਾਗਿ ਇਮਾਮ ਸਚੁ ਪੁਛੈ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ
 ਕਹਾ ਜਥਾ ਬਚਾਗਿ ਇਮਾਮ ਸੁਗਾ ਸੁਣੀਐ ਨਾਨਕ
 ਸਾਹਿ ਜੀਆ ਖਨਿ ਚਾਗਿ ਇਮਾਮ ਸਲਾਸੁ ਟੁਟੀਐ ਹਿੰਦੁ
 ਦਾਜਿ ਰੁਆਏ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੁਹਿੰਦੁ ਕਾਇਲੀ
 ਕਾਪਤਿ ਸਾਹਾ ਨਾਉ ਸਾਥ ਬਾਹੁ ਆਖੀਐ ਸਾਹ ਦੇ ਸਿਰਿ
 ਸਾਹਿਬ ਪਸੁ ਕੋਟਿ ਸਿਆਲਾ ਦਾਨੀ ਦੀ ਤੁਰਕੁ ਦਿਵਾ
 ਇਹਿ ਦਿਉਹੋ ਆਤੁਰਕੁ ਰਾਜੁ ਹੁਕਮੁ ਕੁਦਾਈ ਪਾਇਐ
 ਟਾਰੀ ਫੀਨਾਰਿ ਦਾਇਕੋ ਹੀ ਘਰਿ ਸੋਇਆ ਨੀਵੀ ਦਿਤਾ ਪਾ
 ਤਿਸਾਹਿ ਤਰਸੁ ਨ ਕੀਤ ਸੁਕੋਇਆ ਤਰਸੁ ਨ ਕੀਤ ਸੁਰਬ
 ਦਾਕਾਫ ਰਮ ਨੁਵ ਪਾਇਆ ਨ ਠੀਰ ਫੀਜਾ ਲਿਲੈ ਮਕੋਪੁ
 ਤੀਆਇਆ ਬੁਰਕਾ ਪਾੜੈ ਪੁਟੇਵਾਲਿ ਮੁਖਿ ਤੇ ਕੁਕੋਹਾਇ
 ਆਥੇ ਟਾਹ ਮਜੇ ਅਰਥਿ ਦਾਰੁ ਮੀਆਲਾ ਮੁਸਾਹਿ ਰੀਫੀਕੁ
 ਕੇਵਾਇ ਦਾਇਕਾਰਿ ਅਦਲੁ ਪਤਿ ਸਾਹਾ ਕਾਫਰਿ ਮਾਰਿਆ
 ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਨੀਵੀ ਹੋਠਿ ਚੁਣਾਇਆ ਥੈਠਾ ਪਤਿ ਸਾਹੁਤ
 ਖਤਿ ਪਰਿ ਕੀਨੀ ਸੁਣੀ ਕਹਾਇਆ ਬੜਿ ਬੜਿ ਕੰਧੈ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹੁਸੁਣਿ ਕੇ ਕਹੁ ਕਹਾਇਆ ਬੀੜਾ ਕਖੀਆਲਾ ਮਸਾਹਿ

ਚਥੇ ਕੋਇ ਜੁਆਨੁ ਲਾਕਿ ਥਨੇ ਸਮ ਸੇਰਿ ਕਉ ਘਿਨੇ ਨਿੰਦੁ
 ਸਤਾਨੁ ਸਰਬਈ ਸੀਰੁ ਮਿਦੀ ਨਾਲੇ ਸਤਰਿ ਖਾਨੀ ਖੜੇ
 ਬਹਤ ਰਿਉ ਮਰੇ ਇਕ ਤੇ ਇਕੁ ਜੁਆਨੁ ਤੁਰੁਤੁ ਰੁਏ ਖਾਨੀ
 ਉਮਰੇ ਸਕਨਿ ਨ ਮੁਖੁ ਅਲਾਇ ਸਭਿ ਖਲੋਤੀ ਅਮਿ
 ਖਾਸਿ ਕੋਇ ਨ ਥੀ ਝਾਚਾਇ ਬੜਿ ਬੜਿ ਕੰਪੈ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹੁਜਿ ਉਜਿ ਉਛਿ ਲੁਲਗਾਇ ਬਾਹਰੇ ਆਇ ਆਸਿਕਾ
 ਰਿਖੇ ਰਿਸਾਹ ਅਲੀਇ ਮਾਮੂ ਗਾਂ ਨਾਹ ਬਿਵੀ ਆਇ ਦਾ
 ਜੀਵੇ ਦਾਸਾ ਮਾਨੁ ਥੇਟਾਰੁ ਮੀਸਾਹ ਦਾ ਸੇਰ ਅਲੀ ਸਿਰਦਾ
 ਗੁਲੀਤ ਸੁਥੀ ਝਾਉ ਠਾਇ ਕੈ ਬਧੀ ਲਾਕਿ ਤਲਵਾਰੀ
 ਚਰਿ ਸੈਵ ਰਿਹਾ ਅਗੇ ਨ ਥੀ ਥੀ ਹੋਇ ਥੀ ਤੀਇ ਹੁਥਾਤੀ
 ਚੜਿ ਆਇ ਮਾਮੂ ਠਉ ਜਿਲੈ ਸਭਿ ਬਈ ਸੀਸਾ ਬੀ
 ਇਕਲ ਖੁਅਸੀ ਹਜਾਰਿ ਗਿਣਿ ਮਿਲਿ ਆਨਾਇ ਸਹਾਬ
 ਾਦਉ ਝਿ ਆਇ ਦਸਤਾਨਿ ਪਰਿ ਪਹੁਤਾ ਆਇ ਸਿਤਾਬੁ
 ਇਕੁ ਸਿਰਾਇ ਚੁਕੇ ਹਦਾਇਕੁ ਸਿਰਾਏ ਚੂਮਿ ਧਾਇਕੁ
 ਟਿਕ ਅਢੁ ਹਣੀ ਹਫਤਿ ਦਿਲਾਇ ਤਿਧੁ ਮਿਆਉ ਚਹੁਲ
 ਸਕਰਾਇ ਚਕੇ ਪੁਹਤੇ ਚੁਪਹਾੜੀ ਚਖਣੁ ਪੁਰਬੁਇ
 ਕੁਸਿਰਾ ਆਏ ਕਟਕਿ ਅਪਾਰੀ ਪੀਜੈ ਸੈਕੋਹ ਸੈਦਾਨੁ ਥੀ
 ਨਿਮਿਲਿ ਦੇਨੇ ਦਇਆਇ ਹਾਥੀ ਘੋੜੇ ਅਗਣਤੀ ਹੀ
 ਕੀਮਤਿ ਕਹੀਨ ਜਾਇ ਹੋਇ ਆਜੀ ਗੁਅਜੀ ਮੁਤਾਬਿਦੁ

ਹਧਿਰਿ ਸਾਗੀ ਢੇਰਿ ਗਾਜਿ ਤੀਗਈ ਠਉ ਜਿਹੁ ਮਿਕੀ ਇਕੁ ਨ
 ਆਇ ਆਠੇ ਗਿਸਾਹ ਅਈ ਹੋਇ ਆਸਹੀ ਦੁਮਾਰੇ ਸਰੇ
 ਸਹਾਇ ਖਪੀਬ ਈਸੀਉ ਮਰੇ ਸਤਰਿ ਖਾਨਿ ਖਿਤਾਇ॥
 ਪਿਛੇ ਇਕ ਸਤੁਰਕਿ ਦੇ ਮਾਰੇ ਤੁਰਕ ਕਰੇ ਗਿਅਗੇ ਹੋਏ
 ਕਤਲਾ ਮਿਦਾਇ ਪਿਛੇ ਪਹੁਤੇ ਹੋਗਿ ਠੇਸ ਇਹੋ ਆਨਧੁ
 ਗੜਾ ਮੁਦਤਿ ਬਹੁਤੁ ਥੀਤਾਇ॥ ਟੁਗੜੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਉਪ
 ਜੈਨ ਥੀਰ ਸੁਧੁ ਖੁਦਾਇ॥ ਜੇਰੇ ਨ ਥੀਰ ਸੁਧਿ ਦੇ ਹੋਈ ਜ
 ਪਤਿਤ ਬਹਿੰਦਾ ਪੜਿ ਆਕੁ ਤਬਾਨ ਥੀ ਦਾਸੁਣਿ ਆਸ
 ਗਲ ਨਹਿੰਦਾ॥ ੨੧॥ ਜਬਾ ਬੁਨਾਨ ਕਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥
 ਆਖੇ ਨਾਨਕੁ ਸਾਹ ਸਚੁ ਸੁਣੀਐ ਚਾਰਿ ਇਸਾਮਾ ਘਣੀ
 ਮੁਦਤਿ ਬੈਠਿ ਤੁਸਾਖਾ ਪੀਠਿ ਦੁਸੁਤਾਨੀ॥ ਹੁਣਿ ਤੀਕੁ
 ਹਿੰਦੁ ਨ ਸਾਧਿ ਆਸਰੁ ਹੋਈ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨੀ॥ ਘਟਿ ਨ
 ਹੋਈ ਤੁਸਾ ਵਲਿ ਸੁਣਿ ਹੋਚਾਰਿ ਇਸਾਮਾ ਜਿਹੁ ਰੁਅਮ
 ਲਸੀ ਮਗਰ ਬੀਤਿ ਚੁਰੁਤੁ ਮਰਾਜੇਗਾ॥ ਹੁਣਿ ਹੁਕਮੁ ਤੁ
 ਸਾਰਾ ਉਠਿ ਗਇ ਆਆਇ ਪਹੁਤੇ ਹੋਗਾ॥ ਰਹਿ ਆਹੁਕ
 ਮੁਸਗਰ ਬਦਾ ਚਲਿ ਆਹੁਕ ਮੁਸਮਾਇ॥ ਇਕ ਸਿਪੈ
 ਰਿਨ ਚਲਿ ਸਕਨਿ ਜਿਹੁ ਰੁਹੋ ਹਿਨ ਚਾਰਿ॥ ਹੁਕਮੁ ਅਬਰ
 ਬਣ ਬੇਦਕਾ ਜੋਹੋ ਦੇ ਚਾਰੇ ਅੰਗਿ॥ ਚਾਰੇ ਸਜ ਬਾਇਕ
 ਹੋਹਿਤ ਬਚੈ ਰਾਹੁ ਨਿਸਿਗਿ॥ ਇਕ ਕਰਨਿ ਦੇ ਕਾਰਨੇ ਆਇ

ਅਨਥੀਰਸੁਲਾਦੁਨੀਅਲਾਥਚਿਲਾਗਿਕੈਇਕੁਨਾਮੁਗ
 ਇਅਹੀਕੁਲਾਕਲਮੇਇਕੁਪੁਕਾਰਿਆਇਕੋਇਕੁਖੁਦਾ
 ਇਸਰਣਾਅੰਦਰਿਇਕੁਏਵਧਿਘਟਿਕਹੀਨਜਾਇਆ
 ਖਣਿਅਖਿਆਇਕੁਨਾਮੁਸਮਾਇਆਰਤੀਨਮੁਲਿਘਾਵ
 ਨਿਹਰਾਮੁਹਲਾਦੁਕਾਰਿਚਲਿਆਨਮਜਹਬੁਰਸੁਲਿਘਾਤੁਰ
 ਕਿਹੋਏਮਨਸੁਖਿਹੁਣਿਠਿਰਿਨਾਨਕਕੀਆਖਰੁਚਾਹਿੰਦੁ
 ਸੁਸਲਾਮਾਨਿਦੁਇਕਰਿਰਖੇਮਨਸੁਖਾਜਿਸਦੇਹਥਿਠ
 ਰਮਾਨੁਹੋਇਸਚਾਅਮਲੁਚਲਾਇਆਜਿਥੈਉਸਦਾਹੁਕ
 ਮੁਜਾਇਅਗੋਸਕੈਨਕੁਢੁਦੁਗਾਇਆਹਿੰਦੁਸੁਸਲਾਮਾਨਿ
 ਸਭਮੰਨੇਹੁਕਮੁਕਥੁਲਾਨਾਨਕੁਆਇਆਦਨੀਦਿਚਿ
 ਦੁਜਾਜਪੇਨਮੁਲਿਘਾਗੁਜਰੇਨੁਸਲਾਦਾਤਿਹੈਜੋਤਿਸੁਪ
 ਰਿਥੈਠੇਹੋਗਾਮਰਦਾਹੋਇਆਥਹਾਇਆਠਿਰਿਹੋਇਸ
 ਦਾਇਆਜੋਗਾਕਰਿਕੇਆਪਿਥਰਾਥਰੀਚਾੜਿਥਹਾਏਤ
 ਖਤਿਘਟਿਕਾਹਥੀਆਪਣੀਦੇਸਦਾਇਆਥਖਤੁ
 ਅਟਕੇਮਜਹਬੁਨਠਰਿਤਿਸੁਹੋਇਥੈਠੇਇਕੁਸਰੁਪੁ
 ਾਇਕੁਜੋਤਿਦੁਇਸੁਰਤਾਸੁਕੰਨਿਨਕਰੇਸਪੁਤਾਨਾਨਕ
 ਕਾਂਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਨੀਵਸਤਾਣੀਏਇਆਖਾਲੀਤ
 ਖਤੁਨਰਹੈਕਦੇਮਹਾਂਪੁਰਖੁਕਾਜੋਇਆਦੀਵੇਤੇਦੀਵਾਥ
 ਲੋਜੋਤੀਘਟਿਨਜਾਇਆਪੀਰਮੁਰੀਦੁਥਰਾਥਰੀਨਾਨਕ

ਸਚੁ ਅਲਾਇ॥ ਕ੨॥ ਸੁਆਲਚਾਰਇ ਮਾਮ॥ ਸੁਰ॥ ਸੁਣੀਐ
 ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ਜੀ॥ ਆਖ ਨਿਚਾਰਿ ਇ ਮਾਮ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਤੁਰਕਾ ਲ
 ਏਹਿ ਦੁਸਰੈ ਕਹਿ ਆਖਿ ਆਨੁ॥ ਤੁਸੀਭੀ ਆਪਣੇ ਮਜਹਬਿ ਦ
 ਮਸਲਾ ਕਹੋ ਸੁਣਾਇ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਅਵਲਿ ਆਖਰੈ ਸਭ ਭੇਦੁ ਹੁ
 ਇਥ ਤਾਇ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਆਦਮੁ ਸਿਰਜਿ ਆਜਿ ਸੀਨ ਤੇ ਅਸ
 ਮਾਨੁ॥ ਅਵਲਿ ਅਵਲਾ ਕਉਣੁ ਸੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਜਿ ਆਏ ਹੁ ਜ
 ਹਾਨੁ॥ ਏਹੁ ਹਕੀ ਕਤਿ ਜੋ ਰਸੈ ਸੋਈ ਅਵਲ ਠਕੀ ਗੁ॥ ਮੀਰਾ ਦੇ
 ਸਿਰਿ ਮੀਰੁ ਹੈ ਪੀਰਾ ਦੇ ਸਿਰਿ ਪੀਰੁ॥ ਕ੩॥ ਜਥਾ ਬੁਨਾਨਕ ਸਾਹ
 ॥ ਸੁਰ॥ ਆਖੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਤੋ ਚਾਰਿ ਇ ਮਾਮ॥ ਅ
 ਵਲਿ ਸਾਹਿ ਬੁਏ ਕੁਸੀ ਦੁਜਾ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਨੁ॥ ਬੇਨਮੁਨੁ ਬੇਚਗੁਨੁ
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਦਿ ਚਿਨਾਹਿ॥ ਇਕੋਇ ਕੁ ਕੁਦਾਇ ਸੀ ਜੋ ਰਮਿ ਆਸ
 ਭਨਾ ਮਾਹਿ॥ ਨਤ ਦਿ ਬਾਦਨ ਆਖਿ ਸੀ ਨਤ ਦਿ ਨਾਰਿ ਨਾਕਾਕਿ॥
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਕੁਦਾਇ ਸੀ ਪਾਕਾ ਦੇ ਸਿਰਿ ਪਾਕਿ॥ ਸਾਹਿ ਬੁਅਪ
 ਏਖਿ ਆਲ ਭੀਲੀ ਤਸੁ ਨੂਰੁ ਜਗਾਇ॥ ਨੂਰੁ ਉਪਜੀ ਥਾਹਿ
 ਠਿਰਿ ਬਾਦਹੁ ਆਬਉ ਪਾਇ॥ ਆਬੁ ਆਤਸਿ ਉਪਜੀ ਆ
 ਤਿਸ ਤੇ ਠਿਰਿ ਕਰਿ ਕਾਕਿ॥ ਪਾਕੀ ਬੁਤ ਬਣਾਇ ਆਨਉ ਪ
 ਰਿਉ ਸੁਆਦਮੁ ਪਾਕਾ॥ ਅਵਲਿ ਬੁਦ ਬੁਦਾਇ ਸੀ ਕੁਦਰਤਿ
 ਨੂਰੁ ਕਹਾਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ਼ੈ ਠਿਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਲੈਏ
 ਬਣਾਇ॥ ਰਾਜਾ ਸਿਸਾਤ ਕਿਤਾ ਮਸੀਤੀ ਨਿਖਸੀ ਹਤ ਕੀਨਾ॥ ਰੀ

ਨੇਮਿਲਿਕਰਿਗਈਜਿਓਇਤਾਤੇਭਈਜਿਮਿਨਾਅਵਲਿਆ
 ਦਮੁਬਿਸਨੁਪੈਦੁਜਾਬੁਹਮਾਹੋਇ।ਤੀਜਾਅਦਮੁਮਹਾਦੇਉ
 ਮਹਿਮਦੁਕੈਤਸਭੁਕੋਇ।ਚਉਥਾਅਦਮੁਇਕੁਪੁਰਖੁਜਿਨ
 ਸਾਜੀਥਪੁਤੁਸਭਾਤਿ।ਕਿਸਥੋਉਪਜੇਅਦਮੀਕਾਨਿਪੈਵਾਨਿ
 ਨਥਾਤਿ।ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੀਅਜੀਤਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਗਾਜੀਅ
 ਤੇਜੀਅਉਪਜੈਕਿਛੁਕੀਅਨਜਾਇਸੁਮਾਗੁ।ਉਪਜੈਕਈਪੈ
 ਕੰਥਰਉਪਜੈਕਈਅਵਤਾਰਿ।ਚਉਜੁਗਾਕੀਚਉਕੜੀਥਾ
 ਪੀਥੁਦਿਕਰਤਾਰਿ।ਸਤਜੁਗਰਥੁਸਿਤੋਭੁਕਾਧਰਮੁਅਗੈਰਥਾ
 ਵਾਹਿ।ਸਭੁਣਾਇਕੋਮਜਥਸੀਥੁਹਮਣਿਰਿਖਪਤਿਸਾਹਿ।ਲ
 ਖਵਰਿਹਆਦੀਅਰਜਾਕੋਠੈਮੰਕਪਿਨਾਹਿ।ਰਹੰਦੇਛਪਰਿਛਾ
 ਇਕਾਰਿਕੰਦੁਮੁਲੁਚੁਣਿਖਾਹਿ।ਥੇਟਾਥੇਟੀਇਕਵਾਰਿਹੋਵੈ
 ਤਵਲਾਦੁਦੇਇ।ਰਹੰਦੇਪਉਣਅਹਾਰਪਰਿਥਪੁਤੁਅਹਾਰੁਨ
 ਹੋਇ।ਜੀਵਣਦਾਨਹੀਅਸਰਾਰਹੰਦੇਸਦਾਨਿਗਾਸਿ।ਥੁਹਮ
 ਦੁਰਾਜਾਧਰਸਰਾਮੁਜਿਨਿਕੀਤੇਕੜੀਨਾਸਿ।ਖਾੜਿਪਣਕੋਕਾ
 ਰਣੇੜੇਤੇਧਰਿਅਉਤੁਗੁ।ੜੈਤੇਰਾਮੁਅਉਤਾਰੁਸੀਖੜੀਥਈ
 ਅਹੰਕਾਰਾਥਲੁਹਿਰਿਓਸੁਪਰਸਰਾਮਦਾਚਰਨੀਸੀਸੁਨਿਵਾਇ
 ਆਥੁਹਮਣਿਸਟਿਅਖੜਗਿਕਉਸਕੇਨਠੇਰਿਉਠਾਇ।ੜੈਤੇਰ
 ਥੁਜਤੇਦਾਜੋਰੁਅਗੈਰਥੁਵਾਹੁ।ਮਥਿਅਖੀਰਸਮੁੰਦ੍ਰਤਥਚ
 ਉਦਹਰਤਨਕਛਾਇ।ਖੜੀਰਾਜਾਪਤਿਸਾਹੁਰਮਚੰਦੁਅਟੁਤਾਰਿ

ਛੇਸਤ
ਛੇਸਤ
ਕੀਸਤਕ
ਸਾਵੈ॥

ਜਿਨਿਜਿਤੀਨਵਕੰਡਪ੍ਰਥਮੀਇਕਵਰਨੁਕੀਆਸੀਸਗੁਆਪ
ਰਿਰਬੁਤਪੈਕਾਹੰਕਾਰੁਅਗੇਰਬਵਾਹਿ॥ਹੋਏਜਾਣਮਰੂਪਸਭਿਵੈ
ਸਾਏਪਾਤਿਸਾਹਿ॥ਹੋਇਆਕ੍ਰਿਸਨਅਵਤਾਰਿਜਾਬਿਜਿਨਿਕੀਤੇ
ਏਤਿਠਨਾਹਿ॥ਸਭਇਕਵਰਨੁਹੋਇਕ੍ਰਾਤ੍ਰੁਜਾਵਰਨੁਨਆਹਿ॥
ਏਆਪਾਰਿਕੇਅੰਤਿਵਿਖੇਕਲਜੁਗੁਲਥਾਸਾਇ॥ਲੀਲਾਸਾਜੀ
ਕਾਰਿਕੇਬਹੁਤੁਬਿਖਾਣਬਣਾਇ॥ਆਇਤੁ॥ਸਾਮੁਕੇਸੀਤੀਥ
ਰਿਸੁਆਮੀਸਚੁਮਹਿਅ॥ਸਤਿਜੁਗਿਅੰਤਰਿਸਚੁਵਰਤੇਭੂਮਿ
ਨਕੋਇਅਲਾਵੈ॥੧॥ਰਿਗੁਕਹੈਰਹਿਅਭਰਪੂਰਿ॥ਰਾਮੁਨਾਮੁਏ
ਵਾਂਮਹਿਸੁਗਾਨਾਇਲਾਇਆਪਰਾਛਤਿਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕਤਉਸੇ
ਖੰਤਰਿਪਾਹਿ॥੨॥ਜੁਜਰਮਹਿਜੋਰੁਛਟੀਚੈਦ੍ਰਵਲਿਕਾਨਾਕ੍ਰਿ
ਸਨੁਜਾਣਮੁਭਇਆਪਾਰਿਜਾਤਿਗੋਪੀਲੈਆਇਆਬਿਦ੍ਰਾਬ
ਨਿਮਹਿਰਿਗੁਕੀਆ॥੩॥ਕਲਿਜੁਗੁਥੇਦੁਅਥਰਬਣੁਹੋਇਆਨ
ਉਖੁਟਾਣੀਅਲਹਭਇਆ॥ਨੀਲਥਸਤਲੋਕਪੜੇਪਾਤਿਰੇਤੁ
ਰਕੁਪਠਾਣੀਅਮੁਲੁਕੀਆ॥ਚਾਰੇਥੇਦਿਹੋਏਸਚਿਆਗਿਪ
ੜਹਿਗੁੜਹਿਤਿਨਾਚਾਰਿਬਿਚਾਰਿ॥ਭਾਉਕੁਗਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸ
ਦਾਵੈ॥ਨਾਨਕਤਉਸੇਖੰਤਰਿਪਾਵੈ॥੪॥ਕਲ॥ਜਥਾਥੁਨਾਨਕਸਾ
ਹ॥ਸੁਰਾ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹੁਸਚੁਸੁਣਿਹੋਚਾਰਿਇਮਾਮੁਆ
ਖਾਂਹਕੀਕਤਿਸਚੁਦੀਕਹੋਇਹੁਖੇਇਬਿਅਨੁ॥ਮਾਰਿਆਕ੍ਰਿਸ
ਨਿਇੰਦ੍ਰਪੁਰੁਸਭੁਗੋਪੀਲੁਟੀਨਿਦਾਨੁ॥ਪੁਟੇਸਭੇਪੜੇਜਾਤਿਮੁ

ਦੇਲੈਏਉਖੇਦਿ। ਹੋਠਨਿਕਲਿ ਆਇ ਆਰੀਥੁ ਅਬਰਥਣੁ
 ਬੇਦੁ। ਨੀਲਾ ਬਸਤ੍ਰ ਪਲੋਟਿ ਆਸਾਹਿ ਬਦਾ ਭੁਰਮਾਨੁ। ਸਭਨਾ
 ਮਨਿ ਆਸੀ ਸਿਪਰਿ ਹਿੰਦੂ ਸੁਲਮਾਨੀ। ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਤੇ ਆਇ
 ਆਕਰਿ ਬੈਠਾ ਮਥਰਾਮਾਹਿ। ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨੁ ਬਣਾਇ ਕਰਿ ਗੋਪੀ
 ਕਾਨਖਿ ਲਾਇ। ਠਿਰਿ ਮਥਰੇ ਚਲਿ ਆਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜੀਅਗੇਰਖਿ
 ਅਬਰਥਣੁ ਬੇਦੁ। ਠਿਰਿ ਜੀਤਸੁ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟਕਉ ਕਰਿ ਕੇਅਚ
 ਰਜੁ ਖੇਗਿ। ਨੀਲਾ ਜੁਥਾ ਪਹਿਰਿ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਮਕੇ ਆਨੀ। ਇਕੋ
 ਇਕੁ ਖੁਦਾਇ ਤੈ। ਇਹੁ ਆਖੇ ਮੁਹੰਮਦੁ। ਨੀਲਾ ਬਾਣਾ ਪਹਿ
 ਰਿ ਕਰਿ ਪਾਰਿ ਆਮੁਸਲਾਸੀ ਸੁ। ਆਸਾ ਕੁਜਾਹ ਬਿਲੈ ਕਾਜੀਭ
 ਇ ਆਜਗਦੀ ਸੁ। ਆਖੇ ਸਚੁ ਕਲਮਨੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਖੁਦਾਇ। ਜੇ
 ਸਾਹੀਬੀ ਜੇਕੋ ਈਤੈ ਸਾਹੀਲੁ ਟਿਕਾਇ। ਸਤਜੁਗਦਿ ਚਿਨਿਆ
 ਰਸੀ ਸੁਣੀ ਐਤਿ ਸਦਾ ਬਿਆਨੁ। ਇਕੁ ਦਿਗਾੜੇ ਕੰਮਨੁ ਸਾ
 ਹੀ ਐਸਭੁ ਜਹਾਨੁ। ਤੇਤੈ ਏਨਿ ਆਉਸੁ ਟਿਕੀਨਿ ਪਰੇਸਭੁ ਕੋਇ
 ਆਕ੍ਰਿਸਨੁ ਦਿਗਾੜੇ ਇਕੁ ਕੋਸਭਨਗਰੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਹੋਇ। ਦੁਆਪ
 ਰਿ ਚਾਨਿ ਆਸੁ ਟਿਕੋ ਈ। ਆਵੈ ਕੰਮੁ ਦਿਗਾੜੀ। ਮਾਰੀ ਐਉਸ
 ਚਾਗੇਤੁ ਸਭੁ ਕਰੇਨ ਕੋਈ ਚਾਗੁ। ਕਲਜੁਗਸ ਚੁਨਿ ਆਉ ਤੈਜੇ
 ਕਰੇਸੋ ਪਾਵੈ ਜੋਇ। ਹੋਰਸੁ ਕਿਸੈਨ ਮਾਰੀ ਐਭਾਵੈ ਕੋਈ ਹੋਇ
 ਆਜੇਹਕੇ ਅੰਗਿ ਗੁਨਾਹੁ ਕਰੇਤਿ ਸੁਅੰਗਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ। ਵਿਚਿ
 ਕਿਤਾ ਬਾਇਖਿਆ ਆਖਿਆ ਆਪੁ ਖੁਦਾਇ। ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੇਰਿ

ਖਿਦੀ ਬੀਆਲਥਰਥਣਥੇਦੁ॥ ਤਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਵਿਚਿਤ
 ਬਿਹੋ ਏਦੁ ਇਥਿਥਿਥੇਦੁ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਹੋਇਆ ਅਸਮੇਧੁਰਾ
 ਬੀਜਗਿ ਪਦਾਇ॥ ਹੋਮੁਕੀਆ ਸਭਦੇਵਤਿਆ ਹਾਥੀਈਆ
 ਜੀਵਾਇ॥ ਤੇਤੋਹੋਇਆ ਅਸਮੇਧੁਸਭਿਰਜੇਹੋ ਮੁਕਰਾਇ॥ ਮੁ
 ਇਆਠਿਰਿਜੀਵਾਈਐਕਰਿਹਲਾਏਸਭਖਾਇ॥ ਦੁਆਪ
 ਰਿਹੋਇਆ ਗਉਮੇਧੁਲਈਗਉਕ੍ਰਿਸਨਜੀਵਾਇ॥ ਪਿਛੇਸੀ
 ਕ੍ਰਿਸਨਦੇਮੰਤ੍ਰੀ॥ ਉਨਿਸਕੀਨਗਉਉਠਾਇ॥ ਤਿਥੋਹੋਈਕ੍ਰਿ
 ਸਾਟਿਸਭਮੁਸਲਮਾਨੀਕਹਾਇ॥ ਤਥਹੀਹੋਏਗਹੀਦੁਇਕਥਿ
 ਬੈਠੇਖਾਣਾਖਾਇ॥ ਤਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾਨੀਦੁਇਇਸਥਿਥਿਨਿਆ
 ਰੇਹੋਇ॥ ਉਨਖਾਧਾਹਭੁਮਾਸੁਉਹੁਦੁਧੁਪੀਵਨਿਐਚੋਇ॥ ਗ
 ਉਆਮਾਤਾਤਿੰਦੁਆਪੁਜਨਿਕਾਰਿਨਿਮਸਕਾਰਿ॥ ਗਉਆਮਰ
 ਨੁਦੋਖੁਹੋਕੁਕਨਿਥੇਇਪੁਕਾਰਿ॥ ਜਿਦੋਜਿਦੀਆਪਿਵਿਚਿਤਿ
 ਦੁਤਰਕਲੜਾਇ॥ ਉਨਮਾਰਿਆਸੁਰਨੂੰਉਨਮਾਰੀਗਾਇ॥
 ਦੁਹਾਕੀਤੀਹਤਿਆਸੁਏਨਜੀਵੈਠੇਗਿ॥ ਦਰਗਹਸਚੇਗਥਿਦੀ
 ਲਹਨਿਸਜਾਈਛੇਗਿ॥ ਕਲਜੁਗਿਦਾਨੋਮੇਧੁਹੋਜਿਨਪੁਕੀਤੀ
 ਆਗਉਆਮੇਧਿ॥ ਸੜਸਾਨਿਅਗੀਪਾਇਕੋਜਿਨਾਕੀਤੇਧਰ
 ਮਨਿਖੋਇ॥ ਧਰਮੋਕਰਮੋਥਾਹਰੇਦਰਗਹਲਹਨਿਨਛੇਇ
 ॥ ਤਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾਨੀਵਿਚਿਭਾਵੈਕੋਈਹੋਇ॥ ਇਕਰਹੋਇ
 ਕਜਾਇਉਠਿਤਥਹੀਚਲੈਗਾ॥ ਦੋਇਕਾਇਮੁਹੋਇਰਹੋਘੇਰਾ

ਘੁੰਮ ਰਿਖਾਇ। ਦੁਹਾਥੀ ਕੀ ਮੁਨਹੋਇ। ਆਫਿਰਿ ਕੀਤਾ। ਪੁਕਾਰੁ ਖੁਦਾ
 ਇ। ਦੁਹਾਂ ਕੇਉ ਪਾਰਿਤੀ। ਸਰਾਨਾ ਨਕਤੁ ਹੀ ਜਾਇ। ਥਹੁ ਤੇਗਣੇ
 ਫੁਰਮਾਨੁ ਲੈ। ਇਕੁ ਕਰਨਿ ਦੇ ਕਾਮੁ। ਇਕੁ ਨਹੋਈ। ਤਿਨ ਤੇ ਘੇਰੇ ਦੁ
 ਨੀ ਸੈਤਾਨੁ। ਤੁਮੇਰਾ ਠਰਜੰ ਦੁਹੈ ਦੁਨੀ। ਆਲੰਦ ਰਿਜਾਇ। ਤੇਈ ਸ
 ਭਥਾ ਦਿਗਤਿ। ਤੇ ਤੁਸਿ ਪੀਰ ਹੀ ਪਾਇ। ਦੁਨੀ ਆਲੰਦ ਰਿਜਾਇ। ਕ
 ਰਿਇ ਕਨਾ ਮੁਜ ਪਾਇ। ਤੇਈ ਸਭ ਥਾ ਦਿਗਤਿ। ਤੇ ਤੁਮ ਸਿਧੇ ਪਾ
 ਵਹੁ ਗਾਹਿ। ਧਰਮੁ ਚਲਾਵਹੁ। ਸਚੁ ਦਾ ਦੇਵਹੁ। ਕੁਰੁ ਉਠਾਇ।
 ਜੋ ਸਰਨੀ ਅਵੈ ਦੁਹਾ ਦਿਚਿ। ਤਿਸਨੁ ਲੇਹਿ। ਮਿਲਾਇ। ਅਨਤ
 ਕਿਜੀ। ਆਨਮਾਰੀ। ਐਰਖਿ। ਅਕਰਹੁ। ਗਰੀਬਾ ਜਾਇ। ਲਾਖ ਚਉ
 ਰਾਸੀ। ਮੇਦਨੀ। ਸਭ ਨਾ। ਵਿਚਿ ਖੁਦਾਇ। ਚਿਟਾ ਥਾਣਾ। ਸਤ ਜੁਗੀ
 ਪੀਲਾ। ਤੇਤੇ ਮਾਹਿ। ਰਤਾ ਥਾਣਾ। ਦੁਆ ਪਰੇ ਕਾ। ਲਾਕਣ। ਜੁਗਿ ਮਾ
 ਹਿ। ਉਮਤੀ। ਮੇਰੇ ਹੋਇ। ਕਾਰਿ ਪਹਿਰੇ ਨੀ। ਲਾਨ ਕੋਇ। ਨੀਲਾ ਥਾ
 ਣਾ। ਤੁਕੀ ਦਾ ਪਹਿਰਿ। ਆਥ ਹੁਜਿ। ਦਿਹੋਇ। ਜਬ ਹੋਸੀ। ਇਕ
 ਵਰਨੁ। ਸਭੁ ਤਥ ਹੋਸੀ। ਨੀਲਾਰੰਗੁ। ਥਾਣੀ। ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ। ਦੀਕ
 ਹੈ। ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ। ਨਿਹੰਗੁ। ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ। ਸਭ ਉਠਾ। ਸੀਸਭੁ ਸਿਕ
 ਰਵਰਨੁ। ਹੋਇ। ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ। ਇਮਾਮ ਜੀ। ਇਉਂ। ਇਕਿ। ਆ
 ਥੇ ਦਾ ਮਾਹਿ। ੨੫॥ ਸੁਆਲੁ। ਜੁਮਲੇ। ਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ ਸੁਰਾ॥
 ਸੁਣਿ। ਵੇਨਾਨਕ। ਹਿੰਦੁ। ਆਪੁ। ਫਨ। ਮੁਸਲਮਾਨੀ। ਸਾਹਿਬੁ
 ਅਦਮੁ। ਸਿਰਜਿਆ। ਸਾਹਿ। ਸਿਰਿ। ਸੁਲਤਾਨੁ। ਆਦਮਕਾ ਕਹੈ

ਮਜਥਾਸੀਏਪੁਰੀਏਪੁਥਿਆਨੁ॥ ਕਰਿਤਹਕੀਕਰਸਾਇਤੂ
 ਸਚੇਸਚੁਵਖਿਆਨੁ॥ ਭੰਡੂਜੀਕੇਮੁਸਲਮਾਨੁਦੁਇਵਿਚਿ
 ਇਕੁਠਹਗਇ॥ ਜੇਕਹਸੀਮੁਸਲਮਾਨੁਹੈਤੁਰਕਦੇਸਨਿਦੀ
 ਨੁਗਵਾਇ॥ ਭੰਡੂਕਹਹਿਸਜਾਇਹੈਦੇਸਨਿਥਹੁਤੁਅਜਾਬੁ
 ॥ ਕਰਿਨਮੁਅਤਲਿਨਾਨਕਾਖੋਲੈਗੁਮਿਸਿਤਾਥੀ॥ ਥਹੁਤੁਦਥਾ
 ਇਆਹੀਹਜੀਆਂਪੀਰਿਕੀਤੇਨੀਸਭੁਜੋਗਿ॥ ਜਾਵੁਸਿਹਰਜ
 ਗਾਇਕੈਮਕਾਰਿਤਾਣੀਠੇਗਿ॥ ਹੁਣਿਆਇਆਮਦੀਨੇਹਦਿਰੁ
 ਸਿਦੀਇਥਹੁਛੁਟਸੀਨਾਹਿ॥ ਅਗੇਕਰਿਕੇਥਹੁਤਦਥੀਗਿਅੰ
 ਹੁਣਿਇਕਭੀਚਲਸੀਨਾਹਿ॥ ਜੋਖੋਲਾਹਿਇਸੁਗੁਮਿਨੁਜੋਈ
 ਅਵਲਿਠਕੀਗੁ॥ ਪੀਰਪੈਕੀਥਰਿਤਿਸਦੇਸਿਰਿਸਾਹਦੇਪੀ
 ਗੁ॥ ਕਥ॥ ਜਾਥਾਥੁਨਾਨਕਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥ ਅਖੇਨਾਨਕਤਿੰਦਰੀ
 ਸਭਸੁਣਿਹੈਮੁਸਲਮਾਨੁ॥ ਥੋਇਦਿਕਾਵੈਗੁਮਿਨੁਜਭੋਸੁਣ
 ਹੁਥਿਆਨੁ॥ ਅਰਥਨਾਸਾਰਿਮੇਲਿਕਰਿਆਦਮੁਸਿਰਜਿਯਾ
 ਖੁਦਾਇ॥ ਆਦਮੁਥੀਆਖੁਦਾਇਤੇਖਾਸਾਪੁਰੁਕਤਾਇ॥ ਜੈ
 ਸਾਮਜਹਥੁਥਾਪੁਦਾਪੁਰੁਭੀਤੈਸਾਹੋਇ॥ ਥੋਟੇਹੀਤੇਓਪ
 ਜੈਪੋਤਾਕਹੀਐਸੋਇ॥ ਆਦਮੁਹੋਣੇਚਾਰਿਪੁਰੁਚਰੋਰੁਕਨਿ
 ਪਛਾਨਿ॥ ਚਾਰੋਭੇਜੇਚਾਰਿਕੁੰਟਦੇਕਰਿਚਾਰਿਕਲਾਮਾਹਥ
 ਲੁਭੇਜਿਆਹੋਟਨੁਕਾਥੁਲੁਅਰਥਸਿਤਾਨਿ॥ ਈਰਜੁਈਰੰ
 ਭੋਜਿਆਤੁਰਜੁਤੁਰਕਸਿਤਾਨਿ॥ ਚਾਰਿਕਿਤੇਥਾਸਾਥਿਦੇਚਾ

ਰੋਕਰਿਉਪਦੇਸਿ। ਚਰੇਤਰਠਾਵੀਡਿਕੇਕੀਏਹਦਾਏਦੇਸਿ
 ॥ ਸਿਰਤੋਭਾਰਾਡਾਇਕੈਗਹਿਅੰਨਾਰੋਹੋਇਆਪੋਆਪਣੇ
 ਮਜਾਥਿਦਿਚਿਚਰੇਪਹਚੈਸੋਇ। ਚਰੇਰੁਕਾਨਿਚਾਰਿਹਾਇ
 ਕਰਨੇਲਾਗੇਗਾਜੁਆਪੋਆਪਣੇਮਜਾਥਿਦਿਕੋਇਨਹੋਇ
 ਸੁਤਤਾਜੁ। ਹਿੰਦੂਹੋਏਹਾਥਲੋਕਾਥਲੋਮੁਸਲਮਾਨੀ। ਭ
 ਏਜਹੂਦੀਈਰਜੋਤੂਰਜੋਕਾਠਰਿਜਾਨੀ। ਨਾਉਮਹੰਦੁਆਮ
 ਹਏਉਥਾਥਾਅਦਮੁਨਾਮੁ। ਚਰੇਥੇਏਚਾਰਿਮਤਚਾਰੇਤ
 ਰਠਿਪਛਾਨੀ। ਚਾਰਿਮਜਹਥਚਹੁਅੰਗਿਤੇਤਿਸਾਦਾਸੁਣ
 ਹੁਥਿਆਨੁ। ਸੁਖਿਤੇਹੋਏਥਹਮਣਾਥਾਜੁਖੜੀਜਾਨੀ। ਵੈ
 ਸਿਰਿਪਾਣੇਸਥਲੋਪਾਓਸੁਦ੍ਰਪਛਾਨੀ। ਚਰੇਮਜਹਥਅੰ
 ਗਿਤੇਆਪੋਆਪਣੇਨਾਸਿ। ਜਿਸਦਾਹੋਵੈਗਾਜੁਜਗਿਕਰੇਧਿ
 ਹੁਣਾਸੋਇ। ਹੋਰੀਦਾਕੁਹੁਨਾਚਲੈਜੇਕਰਿਏਖੋਕੋਇ। ਥੁਹ
 ਸਣਿਹੋਏਮਸਰਕੀਖੜੀਜਨੁਥੀਜਾਨੀ। ਵੈਸਿਲਗੇਸਿਗਿ
 ਮਗਰਥੀਸੁਦ੍ਰਸਮਾਇਪਛਾਨੀ। ਜਿਸੁਜਮਾਨੇਦਾਅਮ
 ਲਹੋਇਸਈਖੁਲੈਕਿਤਾਥਾ। ਸੋਈਜਗਿਪਾਤਿਸਾਹੁਏਏਹੁਸ
 ਏਕਿਤਾਥੁਹਿਸਾਥਿ। ਜਿਸੁਜਮਾਨੇਦਾਅਮਲੁਤਿਸੁਵਲਿ
 ਹੋਇਖਰੁਚਿ। ਚੜਿਚੜਿਪਾਨਿਠਰੇਸਤੇਕਰਿਕਰਿਥਹੁਤੇ
 ਰੂਪਿ। ਚਾਰਿਮਵਕਲਿਚਹੁਤਰਠਿਚਾਰੇਹੁਕਮੁਥਰਦਾਰਿ
 ॥ ਜੋਵਰਸੁਜਮਾਨਿਦਾਤਿਸੁਆਗੇਅਮਰਅਪਾਰਿ। ਚਰੇਵਾ

ਰਸਿਤਖਤਿਏਰੰਦੇਸਦਾਹਜੁਗਿਹਾਜਰਿਰੰਦੇਰਾਤਿਏ
 ਤੇਵਹਿਕਏਨਦੁਗਿਹਾਇਸਰਾਠੀਧੁਤੇਜਬਰਾਣੀਲੁਮੇਕਈ
 ਲੁਪਛਾਨੀਅਜਰਾਣੀਲਠੇਸਤਾਚਾਰਿਮਵਕਥਿਜਾਨੀ
 ਸਦਾਹਜੁਗੀਤਿਸੁਹੰਤੋਜੋਥੀਵੈਅਵਤਾਰੁਜੋਦਰਗਹਾਜੰਦ
 ਰਿਲਿਖਿਆਨਾਨਕਕਹੇਦੀਚਾਰੁ॥੨੭॥ ਸੁਆਲੁਇਸਾਮ
 ਕਮਾਲਦੀ॥ ਸੁਗ॥ ਆਖੋਇਸਾਮਕਮਾਲਦੀਸੁਠੀਐ
 ਨਾਨਕਸਾਹਿਕਿਤੀਮੁਦਤਿਗੁਜਰੀਤਵਲਾਇਆਦਮਹ
 ਵਾਇਕਿਤੀਕੁਰਸੀਆਗੁਜਰੀਆਂਏਹਭੀਕਰਹੁਸੁਮਰੁ
 ਏਹੁਹਕੀਕਤਿਗੋਬਦੀਐਲੇਵਰਾਸਾਲੁ॥ ਦਿਗੋਕਿਤਾਬ
 ਆਰਥੀਲਿਖਿਆਥਹੁਬਿਧਿਗਾਇ॥ ਜਾਇਕਾਜਿਮੀਅ
 ਸਮਾਨੁਏਆਦਮੁਤਬਕਾਥਾਇ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਿਵਖਾਣਦੇ
 ਥਹੁਬਿਧਿਕਰਿਵੀਚਗ॥ ਆਦਮਪੈਦੇਹੋਇਆਥਰਸਾਪੰ
 ਜਿਹਜਾਗਿ॥੨੮॥ ਜਬਾਭੁਨਾਨਕਸਾਹ॥ ਸੁਗ॥ ਆਖੋਨਾ
 ਨਕਸਾਹੁਸਚੁਸੁਣਿਹੋਇਸਾਮੁਕਮਾਲੁਆਦਮਹਵਾਉ
 ਪਾਜਿਆਮੁਦਤਿਅਗਣਤੀਗੁਲਿਕਈਅਗਣਤੀਜੁਗਿ
 ਥੀਏਗਣਤੀਗਣੀਨਜਾਇ॥ ਏਹੁਹਕੀਕਤਿਗੋਬਦੀਜਾ
 ਏਆਪਿਖੁਦਾਇ॥ ਓਰੇਥਹੁਤਦਥੀਰਕਰਿਲਿਖਿਗਏ
 ਉਲਾਮਾਉ॥ ਪੀਡਿਤਥਹੁਤੇਗੁਲਿਕਰਿਕਹਦੇਥਹੁਬਿਧਿ
 ਗਾਇ॥ ਆਦਮੋਹੋਏਚਾਰਿਪੁਤੁਚਾਰੋਮਿਲੇਨੀਸਾਨੀ॥ ਆਪੋਅ

ਪਣੇ ਮਜਰ ਥਾਵਿ ਚਿਤੋ ਏ ਸਭ ਪਰਵਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਫੜਨੁ ਤੋਇ ਆ
 ਮਸਰ ਕੀਤਿ ਸਥੀ ਕੋ ਮਾਚਾਰਿ ॥ ਰਠ ਉਰਿ ਪਵਾਰਿ ਚਤੁਰਵਾਣਿ
 ਏ ਮਲਨੁ ਸਹੈ ਚਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਸਤ ਸਿਕਰਨਿ ਆਠਤਾ ਥਾਈ ਜਾ
 ਣਿਤਿ ਸੈ ਖੁਦਾਇ ॥ ਏਹੁ ਭੀ ਆਪਣੇ ਮਜਰ ਥਾਵਿ ਚਿਤੋ ਏ
 ਰਹੈ ਗੁਮਰਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਥਲੁ ਤੋਇ ਆਮਗਰ ਥੀ ॥ ਤਿਸ ਥੀ ਕੋ ਮਾ
 ਚਾਰਿ ॥ ਰੂਮੀ ਜੀਰੀ ਇਰਮਨੀ ਤੋਹੁ ਫਿਰੀ ਸੁਮਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਸਤ
 ਸਿਕਰਨਿ ਮਹਿਤਾ ਥਾਈ ਜਾਣਨਿ ਏਹੁ ਖੁਦਾਇ ॥ ਏਹੁ ਭੀ ਆ
 ਪਣੇ ਮਜਰ ਥਾਵਿ ਚਿਤੋ ਏ ਰਹੈ ਗੁਮਰਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਤੁਰਜੁ ਸੁਮਾ
 ਥੀ ਤੋਇ ਆਤਿ ਸਥੀ ਕੋ ਮਾਚਾਰਿ ॥ ਉਜਥ ਕਸਣੀ ਘਟਕ
 ਕਾਠਰਾ ਅਰੁ ਕਿਲਾ ਮਾਕਿ ਥੀ ਚਾਰਿ ॥ ਕਾਠਰਿ ਤੋਇ ਬੁਤਿ ਪ
 ਰਸਤਿ ਜਾਣਨਿ ਬੁਤਿ ਖੁਦਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਕਰਿ ਕਾਠਰਿ ਆਖੀ
 ਅਨਿਤੋਇ ਰਹੈ ਗੁਮਰਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਈਰਜੁ ਜਨੁ ਥੀ ਤੋਇ ਆ
 ਚਾਰਿ ਕੋ ਮਉਪ ਜਾਇ ॥ ਭੀਲਾ ਮਹਰੇ ਘੋਤ ਲੇ ਚਉਥੈ ਕੀ
 ਲਥਾ ਸਿਕਰਾਇ ॥ ਕਰਨਿ ਪਰਸਤ ਸਿਆਤ ਸੈਨਾ ਉਜਤੁ
 ਦਾਂਸੋਇ ॥ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਮਜਰ ਥਾਵਿ ਚਿਤੋ ਚਾਰੇ ਕਾਇ ॥ ਮੁਹਿਤੋ
 ॥ ੪ ॥ ਆਪਣਾ ਮਜਰ ਬੁਢਾ ਭਿਕਰਿ ਤੋਏ ਤੋਹ ਸਿਆਹਿ ॥ ਤਿਸੁ
 ਕਰਿ ਮੁਲਾਹਿ ਸਭ ਕਹਿ ਕਾਠਰੁ ਅਜੀ ਦੁਕਹਾਇ ॥ ਮਸ
 ਰਕਿ ਪਾਣੀ ਦਾਗੁ ਤੋਏ ਵਨਿ ਨਦੀ ਵਹਾਇ ॥ ਵਥਹਿ ਮਗਰ
 ਥੀ ਗੋਰਿ ਵਿਚਿ ਖਾਕੀ ਦਾਗੁ ਕਹਾਇ ॥ ਮਰੇ ਸਮਾਈ ਕਾਠ

ਰਾਸਟਨਿਦਿਚਿਉਜਾੜਿ। ਖਾਵਨਿਕਉਏਕੁਕਰੇਗਿਟੜਿ
 ਤੇਰਿਪਿਆੜਿ। ਮਰੇਜਹੂਦੁ ਜਨੁਈਆਕੁਟਨਿਅਗਨਿਜ
 ਲਾਇ। ਦਾਰੁਕਹਾਵੈਆਤਸੀਮੁਇਆਪੇਤੁਕਹਾਇ। ਚਾਰਿਕਿ
 ਤਾਥਾਚਾਰਿਜੁਗਿਚਾਰੇਮਜਬਪਛਾਨਿ। ਆਪੋਆਪਣੇਮਜਹ
 ਥਾਵਿਚਿਚਾਰੇਤੈਸੁਲਤਾਨਿ। ਜੈਸੀਖੇਰਿਚਉਸਾਰਿਦੀਥੈਠੇ
 ਹਵਾਮਾਇ। ਏਭੇਆਪੋਆਪਣੇਆਪੋਆਪਣੀਛਾਇ। ਕਲਿ
 ਜੁਗਿਵਿਚਿਮਨਸੁਖਕਰਿਚਾਰੇਦੀਏਉਠਾਇ। ਚਾਰੇਦਾ
 ਗਿਪਵਿਤੁਏਅਰਥਨਾਸਰਿਗਾਇ। ਵਿਚਿਥੋਇਅਥਰਥ
 ਏਲਿਖਿਆਧਰਤਿਪਵਿਤ੍ਰਾਦਾਗੁ। ਧਰਤੀਵਿਚਿਥੈਠਾਈ
 ਅਨਿਲੋਏਸੇਤੀਦਾਇ। ਧਰਤੀਵਿਚਿਥੈਠਾਈਅਹਿਜੋਗੀ
 ਤੇਸੀਨਿਆਸਿ। ਖਟਦਰਸਨਿਗੁਰਹਿੰਦੁਆਸਭਨਾਧਰਤੀਆ
 ਸਿ। ਜਿਚਰੁਰੀਗਾਛਪਨਿਨਾਹਿਤਿਚਰੁਅਗਨੀਦਾਗੁ। ਰੀਗਾ
 ਤੋਸੀਅਲੇਪੁਜਾਥਿਤਾਥਿਤੋਸੀਧਰਤੀਦਾਗੁ। ਧਰਤੀਧੀਰਜ
 ਧਰਮਸਾਲਿਸਭਧਰਤੀਉਪਰਿਤੋਇ। ਪ੍ਰਚੋਤਤਵਿਰੋਲਕ
 ਰਿਧਰਤੀਕਢੀਗੋਇ। ਕਲਿਜੁਗਿਧਰਤੀਪਵਿਤ੍ਰੇਤੋਰਹੀਨਿ
 ਮਾਣੀਹੋਇ। ਚਰਨਾਤਲੇਈਨੁਤੋਇਉਪਰਿਸਗਈਏਇ।
 ਕਲਿਜੁਗਿਕੀਮਿਰਜਾਤਿਤੋਚਾਰਿਲਖਥੜੀਹਜਾਰੀ। ਸਾਰਾ
 ਕਲਜੁਗੁਭੋਗਸੀਨਾਨਕੁਧਰਿਅਉਤਾਗਾਧਰਤੀਗਉਸਰੁ
 ਪੁਏਅਹਿਨਿਸਿਕਰੇਪੁਕਾਰੀ। ਹੋਕੋਈਐਸਾਸਾਧੁਜਨੁਮੈਨੁ

ਲਏ ਉਥਾਗਿ ਦੁਖੀ ਪੁਕਾਰੈ ਰੈ ਨਿਦਿ ਨੁਪਾਧ ਭਾਗੀ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਪਾ ਪੁਗਊ ਘਾਤਿ ਹੋ ਜਿ ਸੁਪਰਿ ਸਗਲੀ ਲੋਇ ॥ ਖਲੋਤੀਇ
 ਕਤੇ ਪੈਰਿ ਪਰਿ ਤੈ ਪਾਇ ਹੋ ਏ ਨਾਸਿ ॥ ਜਾਇ ਕ ਪੈਰਿ ਭੀ ਚਹਿ ਪ
 ਵੈ ਸਭੁ ਆਲਾਸੁ ਹੋਵੈ ਨਾਸੁ ॥ ਚਾਰਿ ਸਥਾ ਥਾ ਜਹਾ ਨਿਦਿ ਚਿਇ
 ਕੁ ਰਹਿ ਆਵੈ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾਇ ਕੁ ਪੈਰੁ ਭੀ ਨਾਰਹੈ ਤਧਰਤੀ ਨਿਘਰਿ
 ਜਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਮਰਾਤ ਥਿ ਜਹਾ ਨਿਦੇ ਸੁਣਿ ਹੋ ਚਾਰਿ ਇਸਾ ਮੁਸਿ
 ਉਜਿ ਉਦਰਤਿ ਆਜੁਗਾ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਸੁਣਹੁ ਥਿ ਆਨੁ ॥ ਖਰੀ
 ਥਾ ਦੀ ਦਾਗੁ ਹੋ ਮੁਇ ਆਖੈ ਉਗਾਇ ॥ ਥੁਹ ਮਣਿ ਪਾਣੀ ਦਾ
 ਗੁਹੈ ਵਿਚਿ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਿਦਹਾਇ ॥ ਵੈਸਿ ਆਤਸਿ ਦਾ ਗੁਹੈ ਵਿਚਿ
 ਅਗਨੀ ਦੇ ਹਿਜਲਾਇ ॥ ਸੁਦੁ ਪਰਤੀ ਦਾਗੁ ਹੋ ਪਰਤੀ ਵਿਚਿ
 ਥੈ ਠਾਇ ॥ ਥਾ ਦੀ ਦਾਗੁ ਦੇਵਤੇ ਮਾਨਸਿ ਆਈ ਦਾਗੁ ॥ ਅਗ
 ਨੀ ਦਾਗੁ ਪ੍ਰੇਤੁ ਹੋਇ ਪਰਤੀ ਸੁਨਿ ਜਮਾਇ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਇਕੋ
 ਪਰਮੁ ਹੋ ਪਰਮੁ ਨ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪੁਰਿ ਦਰਗਾਹਿ ਦਾ
 ਮੋਇ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿ ਚਰੁ ਅਮਲਾ ਦੇ ਤ ਦਾਤਿ ਚਰੁ ਅਗ
 ਨੀ ਦਾਗੁ ॥ ਜਥ ਜਾਸੀ ਅਮਲੁ ਦੇ ਤ ਦਾਤ ਥੁਹੋ ਸੀ ਦੇਵੰਗ
 ਜੁਾਤ ਥਾ ਆਤਸਿ ਦਾਗੁ ਮਨੁ ਸੁਖਿ ਕਰਿ ਠਿਠਿ ਰਿਹੈ ਸੀ ਪਰ
 ਤੀ ਦਾਗੁ ॥ ਥਾ ਦੀ ਦਾਗੁ ਬਿਸਨ ਦਾ ਥੁਹੋ ਸੇ ਆਈ ਦਾਗੁ ॥ ਦ
 ਗੁਮ ਹੋ ਸਰੁ ਆਤਸੀ ਸਕਤੀ ਪਰਤੀ ਦਾਗੁ ॥ ਇਕ ਰਖੀ ਸ
 ਰਿਇ ਕਮੁਨੀ ਸਗਾ ਦੁਇ ਬਿਧਿ ਹੋ ਸੀ ਸਗੁ ॥ ਰਖੀ ਸਰੁ ਸੋ ਜੋ

ਟਾਧਾਰਿ ਮੁਨੀ ਸਰੁ ਮੁਨਾਏ ਵਾਗੁ ਜਟਾਧਾਰੀ ਜੋ ਮਰੇ ਤਿ ਸੁਦੀ
 ਜੈ ਧਰਤੀ ਵਾਗੁ ਜੋ ਕਰਿ ਮੁਨੀ ਸਰੁ ਮਰੇ ਤਿ ਸੁ ਅਗਨੀ ਵਾਗੁ
 ਸਮਾਜਿ ਆਤਸਿ ਵਾਗੁ ਜੋ ਮਰੇ ਪ੍ਰੇਤੁ ਤੋਇ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾਗੁ
 ਤਿਨਾ ਤੋਇ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਇਕੋ ਧਰਮੁ ਤੋ ਤੋਰਨ ਦੁਜਾ ਕੋਇ ॥
 ਸਤ ਜੁਗਿ ਅੰਦਰਿ ਜੋ ਮਰੇ ਠਹਿਰੇ ਤੇ ਧਰੇ ਅਵਤਾਰਿ ॥ ਤੇ
 ਅੰਦਰਿ ਜੋ ਮਰੇ ਠਹਿਰਿ ਉਤਰੇ ਦੁਆ ਪਰਿ ਵਾਗੁ ॥ ਦੁਆ ਪਰਿ
 ਅੰਦਰਿ ਜੋ ਮਰੇ ਠਹਿਰਿ ਕਲ ਜੁਗਿ ਉਤਰੇ ਸੋਇ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗੁ
 ਅੰਦਰਿ ਜੋ ਮਰੇ ਠਹਿਰਿ ਜਨਮੁ ਨ ਦੁਜਾ ਤੋਇ ॥ ਜੋ ਸਾਬਤੁ ਮ
 ਰੇਈ ਮਾਨੁ ਦਿਚਿ ਕਾਤਿ ਸਿਰੈ ਨ ਕਾਇ ॥ ਤਿ ਸੁਆ ਵਾਗੁ
 ਦੁਨਾ ਤੋਇ ਠਹਿਰਿ ਆਕਿਆ ਆਪਿ ਖੁਦਾਇ ॥ ਧਰਤੀ ਦਿਚਿ
 ਉਪਜਿਆ ਠਹਿਰਿ ਧਰਤੀ ਮਿਲਿ ਆਜਾਇ ॥ ਕਰਿ ਇਤਥਾ
 ਰੁਖੁ ਦਾਇ ਤੇਇ ਉਠਿ ਠਹਿਰਿ ਨ ਜਨਮੇ ਆਇ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਆਲਾ
 ਚਾਰਿ ਇਮਾਮੁ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਸੁਣਿ ਤੋ ਨਾਨਕੁ ਹਿੰਦਗੀ ਆਖਿ
 ਨਿਚਾਰਿ ਇਮਾਮੁ ॥ ਧਰਤੀ ਦਿਚਿ ਸਮਾਈ ਅਨਿਖਾ ਸੇ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨੀ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕਿਲਗ ਧਰਤਿ ਨਾਇ ਜੋ ਆਤਸਿ ਦਿਚਿ ਜਲਾ
 ਇਹੋਇ ਜਪੁ ਦਾ ਕਾਠਰ ਦੇ ਜਾ ਕਿਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਅਵਲਿਏ
 ਜਨੁ ਅਤਸੀ ਜੋ ਜੁਸੇ ਘੋਤੇ ਸਾੜਿ ॥ ਰੂਹ ਦਿਛੁ ਨ ਜੁਸਿ ਚਿਮੁਇ
 ਆਪੁ ਕਰੇ ਪਾੜਿ ॥ ਆਤਸਿ ਦਿਚਿ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣਈ
 ਦਾਦਾ ਕਉ ਟੁਛ ਡਾਏ ਤਿ ਸਨੁ ਜੋ ਆਤਸਿ ਸਾੜਿ ਅਸਈਯਾ

ਦਿਆਇਸਾਅਖਰਿਜਮਾਨਿਦਿਚਿਅਤਸਿਸਤ੍ਰਿਅਮਜਾਏ
 ॥ ਖੁਦਾਇਰਸੁਲੁਯੁਮਾਇਆਇਖਿਆਦਿਚਿਕਿਤਾਇ॥ ਰੂ
 ਪੁਨਜੁਦਾਜੁਸਿਰਿਰਥਾਜਿਨਾਜਿਰਿਏਕੁਆਇਕਸਿਅੰਗਿਦਿ
 ਚਿਚਾਰਿਅੰਗਿਕਏਇਮਾਮਥਿਥੇਕੁਆਪਿਥੁਏਜੁਗਮਨਸੁ
 ਖਿਏਨਿਅਮਲੁਤਿਨਾਦਾਨਾਤਿ॥ ਕਲਜੁਗਅਮਲੁਖਾਕਿ
 ਦਾਖਕੇਦਿਚਿਸਮਾਇ॥ ਖਾਕਿਬਹਿਸਤਿਮੁਕਾਮੁਏਦੇਜ
 ਕਿਦੀਨੀਹੀਜਾਇ॥ ਕਏਇਮਾਮਸੁਣਿਨਾਨਕਤਿਦੁਹਿਨਿਗੁ
 ਮਰਾਤਿ॥ ੩੦॥ ਜਥਾਬੁਨਾਨਕਸਾਹਾਸੁਰਾ॥ ਆਖੇਨਾਨਕ
 ਤਿਦਗੀਸੁਣਿਤੋਚਾਰਿਇਮਾਮੁ॥ ਸੁਣਿਅਨਦੁਖਰੂਪੁਨੁ
 ਮਿਟਿਸੁਨਿਸਮਾਨਿ॥ ਇਕਦਥੀਅਨਿਇਕਸਾਂਤੀਅਨਿਇ
 ਕਦਿਚਿਨਿਨਦੀਲੁੜਾਇ॥ ਇਕਪਏਰਹੇਮੈਦਾਨਿਦਿਚਿਗ
 ਏਕਊਏਕੁਕਾਰਿਖਾਇ॥ ਰੂਪੇਦੁਖੁਨਪਹੁਚਿਅਖਾਕਿਮਿ
 ਲੀਸਿਰਿਖਾਕਿ॥ ਸੁਣਿਅਜੁਸਾਪਲੀਤਹੋਇਮਿਲਿਖਾ
 ਕੇਹੋਵੈਪਾਕੁ॥ ਦਥਲੁਸੜਲੁਕੁੜਾਦਣਾਪਰਿਅਰਹੇਪਰਿ
 ਮਾਤਿ॥ ਜੁਗਾਜੁਗਾਕੇਧਰਮੁਹੋਆਪਆਪਿਪੁਦਾਇ॥ ਦਥਿ
 ਅੰਨਮੁਸਲਮਾਨਿਤੋਇਸਾਤ੍ਰਿਅਨਕਾਠੁਰਹੋਇ॥ ਜੇਹੀ
 ਜਮਨੇਚਾਲਿਏਤੇਹੀਦਰਤੇਲੇਇ॥ ਜੇਹੀਤੇਸਿਨਿਆਸੀਆ
 ਖਟਦਰਸਨਿਤਿਦੁਵਾਨਿ॥ ਧਰਤੀਦਿਚਿਥੈਠਾਇਅੰਤੋ
 ਇਨਮੁਸਲਮਾਨਿ॥ ਧਰਤੀਦਿਚਿਥੈਠਾਵਣਾਕਲਜੁਗਿ

ਦਾਗੁਪਰਵਨਾ ਦਰਗਾਹ ਅੰਤਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ
 ਵਖਿਆਨੀ ਹੋਰ ਚਰੇ ਦੀਆਂ ਤੀਧੇ ਸਿਨ ਆਵੇ ਕਾਇਆ
 ਸੋਈ ਵਰਤੇ ਜੁਗਾਦਿ ਚਿਜਿ ਉਜਿਉ ਕਸਮ ਰਜਾਇ ॥੩੧॥
 ਸੁਆਏ ਚਾਰਿ ਇਮਾਮਾ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਸੁਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਹਜੀ
 ਪੁਛਾਨਿ ਚਾਰਿ ਇਮਾਮਾ ਪੰਜਿ ਕਸੀ ਹਤਿ ਨੇਕ ਬਾਇਤਿ ਸ
 ਦਾ ਕਰਹੁ ਬਿਆਨੁ ਪੰਜਿ ਨ ਸੀ ਹਤਿ ਬੁਰੀ ਬਿਚਿ ਕਉਣੁ ਮੁ
 ਨੀ ਬੁਕਯਾਇ ਪੰਜਿ ਕਸੀ ਹਤਿ ਨੇਕ ਦਿਚਿ ਸੋਈ ਮੁਨੀ ਬੁ
 ਬਤਾਇ ॥ ਕਿ ਬਹੁ ਉਪਜਾਨਿ ਹੈ ਵੀਆਉ ਇਭੀ ਰਸ ਜਾਇ
 ॥ ਕਿ ਬਹੁ ਉਪਜੀਆ ਬਾਇਕਾਰੀਆ ਠਹਿਰਿ ਕਿ ਬੋਜਾਇ ਸ
 ਮਾਇ ਪੰਜਿ ਕਸੀ ਹਤਿ ਨ ਪਾਕਿ ਜੋ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਆਉ ਠਹਿ
 ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਮਾਰਿ ਆਕਉਣੁ ਗੁਣੁ ਏਹ ਭੀ ਕਉਣ ਬੀਚ
 ਰਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕਰੋ ਪੁਅਰੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਪੰਜ ਦਾ ਨਾਇ ਅੰਕਾਰੁ ॥ ਸੋ
 ਹੀਆਂ ਹਿ ਨੇ ਸਭਿ ਉਸਤੀ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਅਪਾਗਾ ॥ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਿ
 ਕਿਆ ਗੁਣੁ ਰਖਿਆ ਕੀ ਸਦਾ ਬੁਆਖੋ ਸਭੇ ਸੋਧਿ ਕੇ ਜੋਇ
 ਖਿਆ ਦਿਚਿ ਕਿਤਾ ਬੁਆ ॥੩੨॥ ਜਬਾ ਬੁਨਾਨਕ ਸਾਹ ॥ ਸੁਰਾ ॥
 ਆਖੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਸਚੁ ਸੁਣਿਓ ਚਾਰਿ ਇਮਾਮਾ ਪੰਜੇ ਪੰਜੇ
 ਕਸੀ ਹਤਾਉ ਪਜੀਆ ਤਿਸ ਦਾ ਸੁਣਹੁ ਬਿਆਨੁ ॥ ਆਖੀ
 ਕਾਕੀ ਬਾਦਿ ਨਾਰਿ ਪੰਜ ਦਾਰੂ ਹੁਦਾਇ ॥ ਪੰਜੇ ਕਾਲ ਕਖ
 ਲਾਕਿ ਦੇਜਿ ਨਹੁ ਦਿਤੀ ਸਭੁ ਭਰਮਾਇਆ ਆਬਹੁ ਉਪਾਜੇ

ਅਕਾਸ ਦੇ ਉਸ ਵਤਿਸ ਨੀਕ ਹਾਇ ਜਿਨ ਹੁ ਭਰਮਾਈਅ
 ਉਸਤੀਸਭਿ ਦੇ ਜਾਕਿ ਘਤੀ ਚਾਇ ਗੁਸਾ ਉਪਜਿਆ ਅਤ
 ਸੰਗੁ ਰਪਹਿਨ ਮਨੋ ਕੋਇ ਗੁਸਾ ਕਰਨਿ ਹਰਾ ਮੁਹੈ ਸੈਤਾ ਨਿਜ
 ਲਾਈ ਲੋਇ ਲਾਲ ਚੁ ਉਪਜਿਆ ਥਾਇ ਤੇ ਜਿਸੁ ਲੋਕੁ ਕੋ
 ਸੰਸਾਰ ਲੋਭੇ ਮਾਰੀਆ ਉਸਤੀ ਪੈ ਕੇ ਥਰਿ ਤੇ ਅਉਤਾਰੀ ਜੇਦ
 ਸਨਿਦਿ ਚਿਪਤਾਇ ਦੇ ਕਿਵੈ ਨਾ ਆਵਨਿ ਹਾਥਿ ਜਾਇ ਪਸਾਰਿ
 ਆਲੋਭ ਦਾ ਚਲਿਆ ਆਵਨਿ ਜਾਇ ਨਿਛਾਇ ਲੋਕੁ ਜਰਵਾਣਾਖ
 ਲਾਕਿ ਦਾ ਛੋਡੇ ਨ ਥਾ ਕੀ ਕੋਇ ਨਾਨਕੁ ਕੋਇ ਇਸਾਮ ਜੀ ਲੋਭਿ
 ਮਾਰੀ ਸਗਲੀ ਲੋਇ ਖਾਕੋ ਉਪਜਿਆ ਮੋਹੈ ਤੇ ਜਿਨਿ ਮੋਹਿਆ
 ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸੁਰਤਿ ਹੁ ਸਨਿਜ ਮਾਲ ਦੀ ਬਣਿ ਸੋਹੈ ਆਕਾ
 ਸੁਪਤਾ ਲਾਸੇ ਹੋ ਸਭੇ ਲੋਕ ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਮੋਹਿ ਪਿਆਗੁ ਜੁਸਾ
 ਮੋੜੇ ਮੋਹੈ ਤੇ ਜਿਸੁ ਮੁੜਿਆ ਆਇ ਆਕਰਾਗੁ ਗਰਬੁ ਆਕਾਸੇ
 ਉਪਜਿਆ ਹੋਇ ਆਗੂ ਪੁਰੀ ਕਾਰਿ ਖਾਤਰਿ ਹੋਠਿ ਨ ਆਵਈ ਪੈ
 ਕੇ ਥਰਿ ਤੇ ਅਵਤਾਰਿ ਨਿਦੈ ਗਰਦ ਨਿਗਰ ਬਣੀ ਉਚਾ ਸਿਰੁ
 ਦਿਖਲਾਇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਹੰਕਾਰੀ ਆਕੇ ਈਰਹਿ ਆਨ ਜਗਿਆਸਿ
 ਆਇ ਪੰਜਾ ਦਿਚਿ ਮੁਨੀ ਬੁਧੈ ਲੋਕੁ ਵਡਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸਭੇ
 ਇਸ ਦੇ ਜੋਰਿ ਹੋਨਿ ਬਿਨੁ ਲੋਕੁ ਨ ਚਲਾਨਿ ਪਾਨਿ ਲੋਕੁ ਮਾਰੇ
 ਮਰਿ ਜਾਨਿ ਸਭਿ ਜੀਵ ਦਾਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ਸਭੁ ਬਖੇੜ ਲੋਭ
 ਦਾ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਬਗੋਇ ਲੋਭੇ ਹੀ ਤੇ ਕਾ ਮੁਹੈ ਇਹ ਸਿਕਾਇ

ਇਲੁਭਾਇ॥ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿਪਰਾਈ॥ ਆਭਖੁ ਅਭਖੁ ਸਭਖਾਇ॥
 ਲੋਭੋਹੋ ਨਿਬਾਰਿ॥ ਆਈ॥ ਆਖੈ ਸਿਥਿਗਾਨੇ ਨਾਲਿ॥ ਜੈਸੀ ਗੁਰ
 ਬਾਮੁ ਸਿਪਰਿ ਸਕੈ ਨਾਮੁ ਪੁਸਮਾਇ॥ ਲੋਭੋਹੀ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਿਰ
 ਲੋਭੋਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ॥ ਇਕੁ ਅਲੋਭੀ ਰਬੁ ਹੈ ਸੁਰਤਿ ਸੀਰਤਿ ਨ
 ਹਿ॥ ਪੰਜੇ ਨੇਕ ਖਸੀਤਤਾ ਸੁਣਿਹੋ ਚੰਦ੍ਰਿਯਾ ਸੁਆਪੰਜੇ ਹੋਏ ਪੰ
 ਜਿਤਤਤਾ ਤੇ ਸੁਣਹੁ ਬਿਆਨੁ॥ ਜਤਸਿਉ ਸਾਰੇ ਕਾਮਨੁ ਜੋ
 ਅਤਮਿਤਤ ਕਾ ਪੁਤਾ॥ ਫਰਸਾਧੁ ਜੋ ਜਤ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਬੀਮਰ
 ਖਿਆਸੁਤਾ॥ ਜਤ ਕਰਿਹੋ ਏਸਾ ਪਕਾ ਹੋਰੁ ਚਉਰਾ ਸੀਸਿਧਿ॥
 ਚਿਰੰਜੀਤ ਹੋਏ ਜਤ ਨਿਕਰਿ ਪਾਈ ਨਉ ਨਿਧਿਰਿਧਿ॥ ਰਾਤਿ
 ਦਿਨੇ ਸੁਚੇਤਿ ਹੋਇ ਸੁਪਨੇ ਬਿੰਦੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪੀਰੀਤਿ
 ਸਦੀ ਸਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਅਲਾਇ॥ ੧॥ ਧੀਰੁ ਜੁ ਕਰਿ ਮਾਰੇ ਕ੍ਰੋਧੁ
 ਨੁ ਜਿਸੁ ਘਤੀ ਖਲਾਕਿ ਜਲਾਇ॥ ਜਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸਮਾਏ ਆਪਕੋ
 ਤਾ ਨੇਕ ਕੋਇ ਨ ਆਇ॥ ਖੋਸਿਥਿਗਾਨੇ ਭਾਜਿ ਜਾਹਿ ਕੋਇ ਨ ਆ
 ਵੈ ਨੇੜਿ॥ ਜੈਸਾ ਅੰਦਰਿ ਮਾਰੇ ਕੇ ਦਿਹਿ ਰਿਖ ਲੋਵੈ ਸੇਭਾ ਕ੍ਰੋ
 ਧਜਲਾਈ॥ ਆਉ ਮਤੀ ਅਗੇ ਪਿਛੈ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਹੋਇ
 ਮਾਮਜੀ ਕ੍ਰੋਧੇ ਜੇ ਭੁਨਕੋਇ॥ ੨॥ ਸਾਰੇ ਲੋਕੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਸ
 ਤਜੀ ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ॥ ਹੋਵਣੀ ਆਹੀ ਸੋਹੋਇ ਰਹੀ ਮੋਟਿ ਨ ਸਕੈ
 ਕੋਇ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਸਾਂਤਿਉ ਪੰਜੇ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਦੇਵਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਹੈ ਇਮਾਮੁ ਜੀ ਲੋਭ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦਰਾ ਪਰਧਾਨੁ॥ ੩॥ ਸਾਰੇ ਮੋਹਿ

ਬਿਬੇਕੁ ਕਰਿ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਦੀ ਨਾਵ ਸਿਜੋ ਗੁਜਿ
 ਉਜਿ ਚਰੁ ਨ ਦੀਵਿ ਚੋਇ ॥ ਕੰਢੀ ਲਗੇ ਜਾਬ ਨਾਵ ਜਾਇ
 ਖਿੰਡਿ ਜਾਇ ਸਭੁ ਲੋਇ ॥ ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਤਿਚਰੁ ਨੁ ਜਿਚਰੁ ਇਕ
 ਠੀਹੋਇ ॥ ਨਾਮਾਈ ਨਾਥਾ ਪੜੇ ਨਾਭਾਈ ਨਥੀਗਾ ॥ ਕਚੇ ਸਾਥਿ
 ਕੁਸੰਗ ਝੋਹ ਉਕਿ ਸੁਪਰਿਥਾਧੋਧੀਗਾ ॥ ਦਹਣਿ ਅੰਦਰਿ ਵ
 ਤਦਿ ਆਕੰਢੀ ਆਇ ਨਹ ਬਿਯਾਜੀ ॥ ਵਦਿ ਅੰਥੇਲੀ ਸਭੁ ਕੋਇ
 ਮੁਇ ਆਰਖਨਿ ਨ ਸੁਟਾ ॥ ਨਾਕਰਿ ਸੋਹੁ ਨਿਕੰਮ ਝਾਕੇ ਅੰਤਿ
 ਸਾਥੀ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਇਸਾਮ ਜੀ ਅਗੇਰੋ ਸਮਾਇ ॥
 ਗਾਸਿ ਵਕਰਿ ਮਰੇ ਅੰਤਿ ਕਾਰਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਤਿ
 ਕਾਰੀ ਤੈ ਨਿਰਦਯਾ ਸਕੇ ਨ ਆਪੁ ਸੰਭਾਰਿ ॥ ਹਉ ਮੈ ਦਿਚਿ ਮਰ
 ਰੁਹੁ ਤੈ ਮਹਾ ਅੰਤਿ ਕਾਰੁ ਚੰਗਾ ॥ ਕਾਮੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਅਗੇ
 ਬਲੀ ਅੰਤਿ ਕਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅੰਤਿ ਬਲੀ ਲੋਕੁ ਦਰਸਿ
 ਰਦਾਰੁ ॥ ਚਾਰੋਇ ਸਦੇ ਆਸਰੇ ਸਭੁ ਚੁਣਿ ਮਾਰਿ ਆਸਿ ਸਾਰੁ ॥
 ਕੋਇ ਨ ਢਾਡਿ ਆਜੀਵ ਦਾ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਜਹਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕ
 ਹੈ ਇਸਾਮ ਜੀ ਲੋਕੁ ਚਾਰੋ ਦਿਚਿ ਸੈਤਾਨਿ ॥ ਪੰਜੇ ਨੇਕ ਖਸੀਹ
 ਤਾ ਸੁਣਿਹੋ ॥ ਚਾਰਿ ਇਸਾਮਾ ਨੇਕ ਖਸੀਹ ਤਿਜੇ ਕਰੇਤਿ ਸੁ
 ਜਿਤਾ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ ਬੁਰੀ ਖਸੀਹ ਤਿਛੋ ਜਖੀ ਬੁਰਾ ਕਹੈ
 ਸਿਸਾਰੁ ॥ ਦੋਵੇ ਕਮੁਡੰਡੁ ਤਿਸੁ ਲੁਟਿ ਲਏ ਘਰਿ ਬਾਰਿ ॥ ਬੁ
 ਰੀ ਆਢਰਿ ਖਸੀਹ ਤਾ ਪਕੜਿ ਨਸੀ ॥ ਤਿਨੇ ਕਿਆ ਨੇਕੋ ਦਰਮਰ

ਤਬਾਨਾਨਕਕਹੈਥਿਥੇਕੁ॥੩੩॥ਸੁਆਲਪੀਰਥਹਵਦੀ॥
 ਸੁਰ॥ ਆਖੇਪੀਰਥਹਵਦੀਸੁਣਿਤੋਨਾਨਕਪੀਗੁਪਥਰਿ
 ਸੁਣਾਵਹੁਦੀਨਦੀਕਰਿਕੇਸਚੁਤਦਿਥੀਗਾਇਕੋਇਕੁਖੁ
 ਦਾਇਹੈਹਰਿਜਮਾਨੇਮਾਹਿ॥ਕਲਜੁਗਿਅੰਦਰਿਥਹੁੰਮਨੁ
 ਸਮਝੈਕਿਉਨਾਹਿ॥ਅਗਲੇਜੁਗਮਨਸੁਖਿਕਰਿਉਇਦਾ
 ਕਰਹੁਥਿਆਨੁ॥ਇਸਜਮਾਨੇਜੋਬੀਏਹੈਦੁਆਵੇਇਸਾ
 ਮੁਆਜਿਤੀਅਸਾਡੇਇਸਾਮਹੈਨਿਸਭੇਹਾਜਾਰਿਡੇਖਾਓਇ
 ਇਸਾਮਸਹਾਥਹਿਨਿਓਹੀਕਾਜੀਸੇਖਾਅਗੇਬੀਏਠਹੁ
 ਤਿਜੋਤਿਸੁਪਰਿਥੈਠਅਉਗਾਓਹੋਕੁਤਥਾਕੁਮਓਹੁਓਹੁ
 ਕਾਇਮੁਦਓਗਾਵਡਿਅੰਥਹਰਿਜੋਕਰਹਿਤਿਨਿਮਰੀਅੈਕਖੀਸਾ
 ਭਿ॥ਹਕਮੁਇਕੋਪੈਕੈਥਰੀਦੂਜਾਨਹੀਬੀਚਾਰਿ॥ਤੁਸੀਭੀਆ
 ਪਣੇਮਜਥਦੇਜਾਹਰਿਕਰਹੁਇਸਾ॥ਸਭਨਾਨਾਇਬੁਤੁਹੀ
 ਹੋਜਾਹਰਿਕਰਹੁਕਲਾਮ॥੩੪॥ਜਬਾਬੁਨਾਨਕਸਾਹ॥ਸੁਰ॥
 ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹੁਸਚੁਸੁਣਿਹੋਥਹਵਦੀਸਾਹੁ॥ਅਸਾਵਾਇ
 ਜੋਭਗਤਿਹਿਨਿਤਿਨਾਦੇਸੁਣਹੁਸਨਾਹਿ॥ਤੁਰਕਾਵਿਗਿਇਸਾ
 ਮਹਿਨਿਹਿਓਦੁਭਗਤਿਕਹਨੀ॥ਆਖਣੇਅੰਦਰਿਦੋਇਹੋਇਕੋ
 ਭੇਦੁਦੇਸੀਨੀ॥ਆਪੇਆਪਣੇਮਜਥਦੇਸਭੇਹਿਨਿਸਿਰਦਾਰਿ॥
 ਜਿਤੀਭਗਤਿਅਸਾਵਾਇਕਰਹੋਨਾਮੁਓਚਾਰੁ॥ਅਵਾਇਭਗਤੁ
 ਕਥੀਰਹੈਪੈਢੇਰਾਮਾਨੰਦੁ॥ਪਾਇਅੰਥੀਰਮਰਾਤਥਾਗੁਰਿਮਿ॥

ਭਿਰਮਾਨੰਦੁਆਕਾਇਮੁਜੁਸਾਕਥੀਰਦਾਰਤਿਆਵਿਚਿਜਹਾਨਿ
 ॥ ਨਦਥਿਆਨਸਾੜਿਆਉਂਦੁਮੁਸਲਮਾਨੀ॥ ਗੁਰੁਕੋਲੋਓਕੜਾ
 ਬੀਆਸਿਖੁਪਰਵਾਨੁ॥ ਸਚੇਥਾਰਤਰਗਤਹਿਨੀਮੀਰਾਥਾਈ
 ਅਧੁਪਛਾਨੀ॥ ਤੀਜਾਭਗਤਰਵਿਦਾਸੁਏਚਉਥਾਨਾਮਾਏਉ
 ॥ ਪੀਪਾਪੰਜਵਾਕਟਭੀਖਨਾਸਤਦਾਏਜੇਏਉ॥ ਅਠਵਾਂਥੇਈ
 ਭਗਤਏਨਾਵਾਂਸਪਨਾਜਾਣੁ॥ ਦਸਵਾਂਧੀਨਾਜਟੁਏਜਿਸੁਠਕ
 ਰੁਮਿਥਿਆਅਚਾਣੁ॥ ਭਗਤੁਤਿਲੋਚਨੁਯਾਰਵਾਂਸੈਨੁਥਰਵਾਂ
 ਜਾਨੀ॥ ਭਗਤਾਏਸਿਰਿਗੁਰੁਏਰਾਮਾਨੰਦੁਪਛਾਨੀ॥ ਮੀਰਾਥਾ
 ਈਭਗਤੁਏਅਧਾਕਰਿਕੈਨਾਰਿ॥ ਨਾਨਕੁਆਖੇਪੀਰਜੀਸਭ
 ਮਜਹਥੈਦਸਿਰਦਾਰਿ॥ ਗੋਰਖੁਈਸਰੁਮਾਢਿਫ਼ਨਾਬੁਚਰਪਟੁ
 ਗੋਪੀਚੰਦੁਰਾਜਾਭਗਥਿਰਅਮਰਸਿਧਿਜਿਨਿਅਸਥਿਰੁਕੀ
 ਆਪੀਗੁ॥ ਸਿਧਿਚਉਰਾਸੀਅਮਰਿਏਭਗਤਾਵਿਚਿਨਰਿੰਦਾ॥
 ਇਹੁਰਹਸਨਿਜਗਅਮਰਸਿਧਜਥਲਗੁਸੁਰਜੁਚੰਦੁਵ
 ਭਾਭਗਤੁਠਰੀਦੁਏਸੇਖਾਅੰਦਰਿਸੇਖਾ॥ ਜੁਹਦੀਕਰਿਤਨੁਸ
 ਧਿਆਵਾਨਿਕੀਤਸੁਨਫਸੁਵਸੇਖਾ॥ ਸਭਿਪੁਤ੍ਰੇਜਾਇਖੁ
 ਦਾਇਨਾਇਸਭਮਾਤਿਇਨੁਪਛਾਨੀ॥ ਜੁਗਾਜੁਗਾਅੰਤਰਿ
 ਅਮਰਿਏਗਾਵੈਨਿਥੇਦਪੁਰਾਨੀ॥ ਸਿਖਇਨਾਦੀਪੀਰਜੀਇ
 ਥੀਐਵਿਚਿਕਿਤਾਇ॥ ਇਮਾਮਸਿਰਿਇਮਾਮੁਏਸਤਥਾਂ
 ਸਿਰਿਸਹਾਥੁ॥ ੩੫॥ ਸੁਆਲੁਨਾਨਕਸਾਹ॥ ਸੁਰਾ॥ ਸੁਣਿ

ਤੇਸਾਹਬਹਾਵਦੀਆਖੇਨਾਨਕੁਪੀਗਾਬੇਗੁਨਾਹਜੋਜਾਨਵ
 ਰਿਕਰਦੇਕਿਉਤਕਬੀਗਾਜੋਰਾਜੁਲਾਮੁਏਜੋਸਿਰਿਗਰੀ
 ਬਾਹੋਇਥੇਜਥਾਨਿਠਹਾਇਮਾਰਿਖਾਵੈਮਾਸੁਜੋਕੋਇਆਜਿ
 ਤੀਧੋਦਾਇਸਿਰਬਦੀਕਾਨਿਏਵਾਨਿਨਿਬਾਤਾਸਭਣਾਅੰ
 ਦਰਿਇਕਰਬੁਕੀਚਨਿਨਾਹੀਘਾਤਿਅਕਿਤੀਸੁਈਪਾਕਿਏ
 ਨਿਕਿਤੀਸੁਈਪਲੀਦੁਆਨਠਸੇਕਾਰਨਿਮਾਰੀਅਨਿਕਹੀਖੁ
 ਦਾਇਹਦੀਸੁਕਾਰਨਿਸੁਆਦਿਨਠਸਿਦੇਜਾਨਵਰਜਿਥੇ
 ਕਰਾਈਜਿਸਨੋਕੋਈਮਾਰਸੀਠਿਰਿਉਤੁਰੀਕੁਤਸੀਆ
 ਇਪਕੀਨਥਾਤਿਹਲਾਏਜੇਤੇਮੇਵੇਨਾਮੁਆਪਣੀਖਾ
 ਹਿਸਿਜੋਗਿਕੋਸੋਕੀਤੇਪਾਕਿਕਲਾਮਾਅੰਦਰਿਕੋਮਿਏਵਾਨਿ
 ਏਜੋਹੋਵੈਵਸਤੁਹਲਾਏਰਥਰਜਾਈਜੋਮਰੇਤਿਸੁਪਰਿ
 ਫੁਰੀਕਮਾਇਜੋਕੀਤੀਰਬਹਲਾਏਲਗੀਹੋਇਹਰਾ
 ਮੁਆਤਿਸੁਪਰਿਕਾਤੀਰਵਾਹੋਆਖੀਰਥਕਲਾਮਾਤਨਿਦੁਰੁ
 ਸੁਰਨਮਾਰੀਐਜੋਠਿਰਦਾਗਈਆਮਾਹਿਆਈਅਜਾਇ
 ਜੋਗਿਕੋਤਿਸੁਕਰਹੁਹਲਾਈਖਾਹਿਥਾਫੂਪਾਣੀਤਾਮਿਦੇਖ
 ਣਾਹੋਰੁਹਰਾਮਾਨਠਸਿਰਜਾਈਬੈਤਈਕਹਿਅਮਲੁਮਮ
 ਨਮਾਨਾਜੋਕਰੇਰਿਆਜਿਤਿਬੈਦਗੀਤਿਸਨੇਮਾਸੁਨਪਾਕੁ
 ਸਭਣਾਅੰਦਰਿਗਮਿਰਹਿਅਹਰਿਦਮਸਾਹਿਬੁਆਪਿ॥੩॥
 ੬॥ਜਬਾਥੁਇਮਾਮਕਮਾਈਸੁਰਾ॥ ਕਹੋਇਮਾਮਕਮਾ

ਲਈ ਸੁਣਿ ਨ ਨਕਸਾ ਭਯੋ ਕੀ ਆਸ ਹੀ ਹਥਾਈ ਜਿਉ ਤਿਸਈ
 ਸੁਣਿ ਤਦਿ ਬੀਰਿ ਸਾਜਿ ਆਰਥਿ ਚਉਦੁ ਨੁਦੇ ਕਰਿ ਲਹਾਹੀ ਸਾਜਿ
 ਆਇਆ ਲੈਯੋ ਕਬਰੀ ਜੋਰ ਬਠੂਰ ਮਾਇਆ ਕਾ ਜੁਆਨਵਲਿ
 ਆਵ ਮੁਸਿਰ ਜਿ ਆਕਾਨਿ ਏਵਾਨਿ ਨ ਬਾਤਾ ਖਾਲੀ ਦਿਸੈ ਨ ਜਾਇ
 ਕਾਇ ਖਾਲੀ ਘਾਟ ਨ ਬਾਟਾ ਦਉਦ ਕੁਹ ਜਾਸਾ ਜਿ ਆਵੁ ਟੀਕਾ
 ਤੀਨਾਇਆ ਕੁਹ ਜਾਵ ਦੇਨ ਬਾਤਿ ਨ ਕਾਤੀ ਕਰੇ ਹਥਾਈ ਖਾਲੀ ਬੀ
 ਟੀ ਜਿ ਮੀਨਾ ਤਬ ਕਟੀ ਏਵਾਨਿ ਨ ਬਾਤਿ ॥ ਲਿਖਿਆਵਿ ਚਿਕਿ
 ਤਾ ਬਦੇ ਬੀ ਟੀ ਨਿ ਆਮਤਿ ਪਾਕਿ ॥ ਜੇਇ ਤੀਸਈ ਨ ਮਾਰੀ ਅਨਿ
 ਵਧਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਮੀਨੇ ਮਇਆ ॥ ਇਨਹੁ ਮਾਰਨਿ ਰਵੈ ਏਯੋ ਬੀ ਟੇਹ
 ਲਾਈ ਗਇਆ ॥ ੩੭ ॥ ਜਥਾ ਬਨਾਨਕ ਸਾਹ ॥ ਸੁਰਾ ॥ ਆਖੇਨ ਨ
 ਕੁਸਾਹੁ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਹੋਇ ਮਾਮੁਕ ਮਾਈ ਜੋਗਾ ਲਭੁ ਹੋਇ ਸੇਇ
 ਨ ਸਿਪਰਿ ਮਾਰਨਿ ਤਿਸੈ ਹਥਾਈ ਗਊ ਮੇਸਥੁ ਜਾ ਮੁਰਗੀ
 ਆਜੋ ਹੋਏ ਏਵਾਨ ਗਰੀ ਬੁਝਾਤਿ ਸੁਪਰਿ ਫੁਰੀ ਹਰਾਮ ਏਖਾਵ
 ਨਿਤਿ ਨ ਪਈ ਚਾਹੁ ਸਮਨ ਜੋਇ ਨ ਸਾਨ ਦੇਤਿ ਨ ਚਾਂਦਾ ਮਾਸੁ
 ਹਥਾਈ ਮਾਰਨੁ ਤਿਨਾਰਵਾ ਏਸੁਣੁ ਹੋਇ ਮਾਮੁਕ ਮਾਈ ਜਥ
 ਰਾਮਾਰਿ ਨੰਘੀ ਐਯੋ ਕਰਨਿ ਅਗੇ ਤੇ ਜੋਗਾ ॥ ਤਿਸਪਰਿ ਜੋਗਾ ਨ
 ਲਗੈ ਡੋਹੋ ਹਰਾਮ ਕਾਰਿ ਫੋਰਿ ॥ ਜਾਣਾ ਮਮਾਰਿ ਨੰਘੀ ਅਨਿ
 ਚੀਤੇ ਸੇਰਿ ਪਈ ਗਿ ॥ ਤਿਨਹੁ ਡੋਹੋ ਹਰਾਮ ਕਾਰਿ ਜੋ ਮਾਰਨਿ ਅਗੇ
 ਚੀਗਾ ॥ ਜੇਇ ਨਿਬਿਚਾਰੇ ਜਾਨਵਰਿ ਮਾਰਨਿ ਤੇਨ ਹੋਇ ਹਥਾਈ ॥

ਬਿਨੁ ਰਜਾਇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਤਿਸੁ ਪਰਿ ਛੁਰੀ ਜਵਾਇ ॥ ਸੁਣੀ ਸੈ ਮੁਰ
 ਦਾਰੁ ਹੋਇ ਸਹ ਕੇ ਜਾਨਿ ਕਵਾਇ ॥ ਖਾਣੀ ਏਹੁ ਲਾਲੁ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਪ
 ਰਿ ਛੁਰੀ ਰਵਾਇ ॥ ਖਾਧੀ ਆਸਾ ਸੁਗੁਣੁ ਹੋਇ ਜੋਰੀ ਕੀ ਆਹਲਾਈ ॥
 ਜੋਰੀ ਕੁਠਾਹਰਾ ਮੁਹੈ ਤਿਸ ਤੋਹੋਇ ਜਵਾ ਲਾਨ ਪਾਕਾ ਸਿਰਿ ਨਾਪਾ
 ਕੁਹੈ ਖਾਵੈ ਸਾਸਹਰਾ ਮੁਹੈ ॥ ਮਨੀ ਖੁਨ ਤੇ ਓਪ ਜੈਇਹੁ ਖਾਣਾ ਕਿਸੈ ਨ
 ਕਾਮਿ ॥ ਮਨੀ ਖੁਨ ਕੀ ਬੁਢ ਦੁਕਲ ਗੇਕ ਪੜੇ ਨਾਇ ॥ ਕਪੜਾ ਹੋਇ ਨ
 ਪਾਕਤ ਬਿਸੁਣਹੁਇ ਮਾਮਕ ਮਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਹਦੀਸਾ ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲਿਗੁ
 ਮਹਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਥੀ ਦੇਖ ਕਰੀ ਗੀਸਾਹ ॥ ਦਗਾਇੰਦੁ ਕਾ ਜੋਰੁ ਤਰਕ
 ਕਾਇਨਿ ਦੇਨੇ ਤੇਰਾ ਖੁਇ ਲਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਰੀ ॥ ਜਾਬਿਉਂ ਦੁਨ ਕਾਣੀ
 ਥਾਂ ਦੀ ਆਣੀ ਮੋਇ ਕੀ ਆਬਿ ਆਹਿ ॥ ਚਉਕਾ ਦੇਵੈ ਭਾਰੇ ਪੈਵੈ ਕ
 ਹਮ ਅਕਰਮੀ ਕਾਰਿ ਕਮਾਇ ॥ ਦਾਮ ਲੈਕੇ ਬੇਟੀ ਬੇਚੀ ਤਿਸੁ ਬਿ
 ਪਰਿ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਐਸੇ ਅਮਲਿ ਹੋਇ ਦੁਕ ਦੇ ਕੈ ਮਤੁ ਕੋ
 ਣੀ ਹੋਇ ਦੁਨਾ ਮੁਕਹਾਇ ॥ ਚਾਰਿ ਕਿਤੇ ਥਾਂ ਜੋਰੁ ਹਰਾਮੁ ॥ ਗਲਿ ਕਉ
 ਕਾਟੇ ਮੁਸਲ ਮਨਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਭਨਤਾ ਨ ਥੀ ਨ ਹੋਤਾ ॥ ਕਲਾਮਾ ਜਕਾ
 ਜਾਤਾ ਰੋਤਾ ॥ ੨ ॥ ਪੈਕੇ ਬਰਿਕਲਾ ਮਾਕੂਕ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਭਣਾ ਅੰ
 ਦਰਿ ਏਕੁ ਜਣਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਜਣਾਇ ਕਰੀ ਐਤਕ ਬੀਰ ॥ ਸਾ
 ਚੀ ਦਰਿ ਗਹਿਲ ਹੋਤਾ ਜੀਰਾ ॥ ੩ ॥ ਭੁਣੀ ਮਰੀ ਜਨ ਬੀਬਹੁ ਦੁਖ
 ਪਾਇਆ ॥ ਪਥਰੁ ਸਾੜਿ ਓਪਰਿ ਲਗਵਾਇਆ ॥ ਦੰਦ ਭੂਟਿ ਪ
 ਥਰਿ ਠਹੀ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਅਲਹੁ ਨ ਕੀਤ ਸੁਯਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਤਉਰੇ

ਤਿਅੰਜੀਲਜੀਧੁਰਿ ਫੁਰਕਾਨੁ॥ ਚਾਰੇਕੁਕਹਿਜੋਰੁਰਾਮੁ॥ ਅਲ
 ਹੁਰਮਾਇਆਸੋਨਿਨਕੋਈ॥ ਖੁਦੀਬਖੀਈਕਰੇਸਭਲੇਈ॥
 ਬੇਜਥਾਨਿਪਾਰਿਫੁਰੀਰਾਮੁ॥ ਕਿਆਮਤਿਲੇਖਾਰਹਿਆਮਾਨੁ
 ॥ ਜੈਸਾਕਰੇਤੈਸਾਹੀਪਾਵੈ॥ ਪਾਸਬਰੁਦਰੁੰਦੁਦਰਦੇਸਾ॥ ਬੇਦ
 ਰਦਾਂਕਉਕਿਆਮਤਿਪੇਸਿ॥ ਦੇਣਾਏਣਾਫਰੇਨਕੋਈ॥ ਅਖਰਿ
 ਵਖਤਿਨਿਬੇੜਾਉਈ॥ ਮਨੁਪਬਰੁਜਿਸੁਕਾਫਰੁਉਈ॥ ਅਤਸਿ
 ਬਿਨਾਨਚੁਨਾਉਈ॥ ਚੁਨਾਉਦੈਤਾਸੋਮਕਹਾਵੈ॥ ਤਬਤੇਸੋਮੁਨਾ
 ਮੁਸਦਾਵੈ॥ ਹਕਿਰਾਹਿਦਿਚਿਰੈਹੈਰਾਨਾ॥ ਹਨੁਹਲਾਏਬਖੋਰੇਖ
 ਣਾ॥ ਹੋਇਹਲਾਇਲਗੇਹਕਿਜਾਇ॥ ਤਉਨਾਨਕਦਰਿਦੀਦਾਰਿਸ
 ਮਾਇ॥ ਸਰਾਸਰੀਅਤਿਸਚੁਪਛਾਣੈ॥ ਸਰਤੇਮੰਦਾਆਪਕਉਜਾ
 ਨੈ॥ ਤਰਕਿਤਰੀਕਾਤਿਬਦਿਮਸਲਾਤਿਜਾਵੈ॥ ਤਬਹੀਹਕੁਰਾਸਤੀ
 ਪਾਵੈ॥ ਮਾਰਛਤਿਨਠਾਸਿਕਉਮਾਰੇ॥ ਆਪਿਤਰੇਸਭਿਉਮਤਿਤਾ
 ਗੇ॥ ਐਸਾਦਾਨਸਿਵੰਦੁਉਲਮਾਰੁ॥ ਮਰੇਨਜੀਵੇਆਵੇਨਜਾਉ॥
 ਤਬਿਲਗਿਦੁਨੀਆਆਤਸਿਮਾਹੀ॥ ਸਬਲਗਿਹਕੁਪਛਾਤਾ
 ਨਾਹੀ॥ ਹਕੁਮੁਕਾਮੁਜਿਨੀਪਛਾਣੈ॥ ਸਚਕੀਕਾਤੀਸਚੁਸਰੁ
 ਸਾਗੁ॥ ਪਾੜਤਿਪੜੀਦਉਦਿਲੁਹਾਰੀ॥ ਸਚਕੀਸਾਣਿਲਈ
 ਕਿਲਲਾਇ॥ ਗੁਣਿਕੀਕੋਕਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ ਜਿਸਕਾਕੁਠਾਉਦੈ
 ਜੇਖਾਏਤੁਲਬੁਨਿਖਬਾਏਖੁ॥ ਹੋਇਹਲਾਏਹਰਾਮੁਤਜਾਵੈ॥
 ਤਉਨਾਨਕਸੁਨਿਮਸੀਤਿਸਮਾਵੈ॥ ੩੬॥ ਤਿਲੀਗੁਮਹਲਾ॥ ੧॥

੧੦੬

ਹੋਏਤਾਈ
 ਸੁਗਤ
 ਚਕਾਵੈ॥

ਸਰਪਰਿ
 ਰਿਸਤੇ
 ਤਿਸੀ
 ਜਾਣਾ॥

ਗੰਗਾ ਨਕਾਣੀ ਸੋਭੀ ਮਰਿਤੋ

ਅਵਾਇ ਅਵਾਇ ਏ ਕੁਖੁ ਦਾਣੀ ਫੁਸਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਦਿਖਾਣੀ
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਲਾ ਮਾ ਕੁਕਿ ਸੁਣਾਇ ਆਏ ਕੁ ਅਲਹ ਹੀਰਾ ਹੁਬਤਾ
 ਇਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਦਰੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਨੀ ਸਿਰਿ ਉਮਤਿ ਸਾ
 ਹਿਥੁ ਸੁਲਤਾਨੀ ਰਹਾਉ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੇ ਆਦਮੁ ਹਵਾ ਤਿਨ ਭੀ
 ਕੀਤਾ ਬਹੁਤਾ ਦਾਵਾ ਸਤਰੀ ਜਿਜਿ ਸੁਮਿਲੇ ਬਕਾਣੀ ਸੋਭੀ ਮ
 ਉਤੇ ਕੀਏ ਫਨਾਣੀ ਆਦਮੁ ਹੋਇ ਕਈ ਪੈ ਕੇ ਬਰਹੁਣੇ ਖੁਦੀਰ
 ਕਥਰੀ ਕਰਿ ਕਾਰਿ ਮੁਣੇ ਅਪਣੀ ਕੁਠੀਰ ਵਾਕਾਰਿ ਮਾਨੀ ਸੋਭੀ
 ਮਉਤੇ ਨੇ ਕੀਏ ਫਨਾਣੀ ਸੇਖ ਮਸਾਇ ਕਥੁ ਜਰ ਕਲਾਇ ਕਾ ਮਿ
 ਹਤਰਿ ਸਿਲੇ ਮਾਨ ਕਉ ਤੋਣੀ ਏਨਾ ਏਤਿ ਪਰੀ ਆਏ ਉਜਿਨਿ
 ਥੀਦੀ ਢੀਨੇ ਸੋਭੀ ਮਉਤਿ ਹਲਾਕਤਿ ਕੀਨੇ ਤਾਜਿ ਕੁਲੁ ਸਿ
 ਰਿਦੇ ਨੇ ਥੀਨੇ ਖਾਲਾ ਕਿਸੇ ਪਸਿਪੜ ਦੇ ਕੀਨੇ ਘਰਿ ਮਹੰਮਦ
 ਨਿਕਟਿ ਖੁਦਾਣੀ ਸੋਭੀ ਮਉਤੇ ਕੀਏ ਫਨਾਣੀ ਮੁਰਤ ਜਾ ਅਲੀ
 ਸੇਰੁ ਖੁਦਾਣੀ ਖਾਲਾ ਕਿਜਾ ਕਉ ਢੀ ਢੀ ਵਡਾਣੀ ਘਰਿ ਮਹੰਮ
 ਦ ਥੀ ਪਧਰਾਣੀ ਸੋਭੀ ਮਉਤੇ ਕੀਏ ਫਨਾਣੀ ਲੋਹ ਕਲਾਮ
 ਜਿਮੀ ਅਸਮਾਨਾ ਖਾਲਾ ਕਿਹੁ ਤਿਰਖੇ ਆਮਾਨੀ ਮਰਨ ਜੀਵਨ
 ਕੀਏ ਫਨਾਣੀ ਖਾਨ ਮਲਕਉ ਮਗੇ ਸਿਕਦਾਰਿ ਸੋਭੀ ਮੁਕਰਰ
 ਚਲਾਣੇ ਹਾਰਿ ਚੋਲਿ ਦਮਾ ਮੇਗਾ ਏਵਜਾਣੀ ਸੋਭੀ ਮਉਤੇ ਕੀ
 ਏ ਫਨਾਣੀ ਕਰਿ ਤਿਤ ਕਥਰੀ ਖੁਦੀ ਜਨਾਵਤਿ ਆਦਿ ਜੁਗਾ
 ਦਿਅਨੀ ਅਤਿ ਪਾਵੇਹਿ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕੋਏ ਕੁਪ ਫਾਣੇ ਤਾਕਿ ਫੁਮੀ

ਦਿਨਸੀਤਤਿਜਾਣੇ॥੪੦॥ਤਿਲਿਗੁਮਤਲਾ॥੧॥ਆਵੈਕਾਕੁਕਤਕੋ
 ਜਾਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਕਾਦਿਸਮਾਇ॥ਪਾਣੀਪਉਣੁ
 ਅਗਨਿਭੁਨਿਕਾਦੁ॥ਪਰਤੀਕਾਲਪਸਾਰਿਆਜਾਲੁ॥ਰਵਿਸਸਿ
 ਤਾਰਾਸੰਡਲੁਤੁਲੈ॥ਧੂਤਿਪ੍ਰਤਿਲਾਦਿਅਟਲਿਤੋਇਸੁਏ॥
 ਜਤੀਸਤੀਨਉਨਬੁਕਤਾਏ॥ਸਿਧਚੌਰਾਸੀਕਾਲਿਪਚਾਏ॥ਨਿ
 ਸਥਾਸਰਿਤਟਦੇਵਦਿਵਾਲਾ॥ਕਾਲਿਨਢੇਰੇਕਾਨਗੁਆਲਾ
 ॥ਸੋਨੀਜੋਗੀਠਿਰਿਠਿਰਿਥਕੇ॥ਸੂਰਨਰਮੁਏਕਾਲਕੇਚਾਪੋ॥
 ਗਣਾਰਕਨਕੇਈਰਏ॥ਪਕੜਿਏਏਲਿਕਾਲਿਸਭਿਗਏ॥ਖਾ
 ਣੀਚਾਰਿਨਰਤਸਨਿਜਗਮੈ॥ਕਾਲਪਸਾਰਿਆਬੰਧਨਪਗਮੈ
 ॥ਪੀਰਪੈਕੰਥਰਿਸਾਲਕਸਾਦਕਾ॥ਖਲਕਤਿਮਰੇਸਦਾਬਿ
 ਰੁਖਾਲਕੁਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਸਿਧਾਵੈ॥ਕਾਲੁਸਥਲੁਨਹੀ
 ਢੁਟਨਿਪਾਵੈ॥ਕਾਲਿਜਲਾਦਿਸਭੀਚੁਣਿਮਾਰੀ॥ਰਿਖਮੁਨੀ
 ਸਰਅਰੁਸਿਸਾਰੀ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਿਖਪਾਵੈ॥੩੬॥ਲੋਕ
 ਮਹਿਬਚਨਿਨਪਾਵੈ॥ਚਉਟਤਤਥਕਿਕਾਲਕੇਵਸਿ॥ਕਾ
 ਲਢਾਡਿਕਤਿਜਾਣੀਐਨਸਿ॥ਕਾਲਿਵਸਿਭੁਏਗਮਰਸੁ
 ਲਾ॥ਬਰਸਰਿਨਾਨਕਕਾਲਕਥੁਲਾ॥ਸੂਰਾ॥ਕਾਲੁਭਇਆ
 ਬਤੁਰੁਪੀਆਪਾਟਿਪਾਟਿਰਹਿਅਸਮਾਇ॥ਜਹਾਂਜਹਾਂਦੇਖ
 ਤੁਧਿਆਨਧਰਿਸਭਕਉਕਾਲੁਖਪਾਇ॥੪੧॥੧॥ਗੋਸਟਿਸਿ
 ਪੁਰਨੁਤੋਈ॥ਅਖਰੁਵਧਿਪਾਟਿਸੋਧਿਪੜਣਾ॥

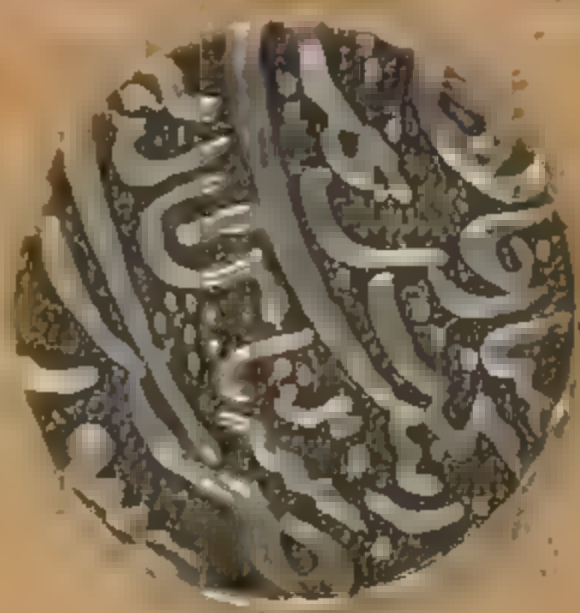

904

ਸਿਰਗਣੈ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਸਿਰਗਣੈ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥
 ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਸਿਰਗਣੈ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥
 ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥
 ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥
 ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥
 ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥
 ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥
 ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥
 ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥
 ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥
 ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥
 ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥ ਗਇ ਨਾਮ ॥

ਹਾਗੇ। **ਦੇਹਗਾ**। ਸਹਸਾਪੁਰਖਪ੍ਰਧਾਨਕੀਕਾਸੀ। **ਦੇਹਗਾ**।
 ਜਾਇ। ਜੇਸਸਤੰਗਸਨਾਸੀਸਕੈ। **ਦੇਹਗਾ**। **ਦੇਹਗਾ**।
 ਪਹਲੇਬਿਸਨਮੀਨਬਪੁਪਾਗੇ। ਓਟਪਸਪਸੀਖਾ। **ਦੇਹਗਾ**।
 ਗੇ। ਨੂਜੈਕਾਛਿਕੁਏਤੈਂ। ਮਹਾਰੀ। ਮਾਗੇਮਪਕੀਟਾ। **ਦੇਹਗਾ**।
 ਗੀ। ਤੀਜੈਭੇਖਥੈ। ਇਗਾਹੁਧਿਨਾਨੀ। ਪਰਤੀਦੰਤੀਅਗੀ।
 ਪਰਿਅੰਨੀ। ਪੁਨਿਪ੍ਰਹਿਣਾਦਿਹੇਤਿਪ੍ਰਭੁਆਏ। ਸਿੰਨ
ਗੀ। **ਦੇਹਗਾ**। **ਦੇਹਗਾ**। **ਦੇਹਗਾ**। **ਦੇਹਗਾ**। **ਦੇਹਗਾ**।
 ਸਹਾਇਓ। ਬਲਹਿਥਾਂਪਪਤਾਹਿਪਠਾਇਓ। ਮਸਿ
 ਟਮਪਗਸਰਾਮਅਉਤਰੈ। ਚਰੀਸਭੇਨਿਛਰੀਕਰੈ।
 ਸਤਮਰਾਮਚੰਦਜਗਪਾਦਨਾ। ਸੇਤੁਬੰਧਮਾਗੇਜਿਹਿ
 ਗੰਦਨਾ। ਆਠਸਭਏਕੇਸਨਅਉਤਰਾਗਾ। ਜਾਕੇਗੁਨਗਾ
 ਵਤਸੀਸਾਗਾ। **ਦੇਹਗਾ**। ਬਓਪ੍ਰਧਾਅਬਨਓਮਯੋਭੇਪ
 ਤਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਗਾ। ਹੁਇਯੋਕਲਜੁਗਅੰਤਮੇਨਿਹਿਕਲੰਕ
 ਅਉਤਰਾਗਾ। ਪਹਲੇਗੁਰਿਗਾਏਸਿਕਓ। ਪਿਆਓ। ਬਹੁਗੇ
 ਗੋਪਾਲਗੁਨਗਾਓ। ਸਿਰੀਭਾਗਉਤਕਥਾਸੁਖਦਾਈ। **ਦੇਹਗਾ**।
 ਦਥਿਆਸਿਜਥਾਮੁਖਗਾਈ। ਤਿਹਿਸੈਸੁਨੀਮੁਨੀਸੁ
 ਖਦੇਦਾ। ਜਿਨਿ। ਤਿਤਿਨਿਜਨਾਇਓਗਿਸੇਦਾ। ਜਥੈ
 ਪਗੀਛਤਿਕੀਨੀਸੇਦਾ। ਤਾਹਿਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸੁਖਦੇਦਾ। ਕਥਾ

ਪਵਿਤ੍ਰਪੁਨੀਤੁਸੁਹਾਈ॥ ਪਦਵੀਪਗਮਪਗੀਛਤਪਾ
 ਈ॥ ਦਸਮਅਸਕੰਧਿਕਥਾਮਨਭਾਈ॥ ਜਾਂਮੇਤਰਿਚ
 ਰਿਤੁਸੁਖਦਾਈ॥ ਜੇਅਥਾਥਿਜਭਾਖਾਸੇਕਹੀ॥ ਪੂਰਤਿ
 ਸੁਖਕੀਸਾਖਾਭਾਈ॥ ਜੇਚਿਤੁਦੇਨਿਤਿਸੁਨੇਸੁਨਾਵੈ॥ ਪੂ
 ਰਤਿਪ੍ਰੇਸੁਭਗਤਪਦੁਪਾਵੈ॥ ੩॥ **ਵਿਹਗਾ** ਸੁਨੇਮੀਤਿਸਭ
 ਚੀਤੁਦੇਲੀਲਾਪ੍ਰੇਸੁਪੁਨੀਤਾਕਥਤਾਈਆਈਨਹੀਗਾ
 ਈਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਤੀਤਾਅਥਹਉਗੁਰਕੀਸਾਹਮਾਕਹੀ॥ ਤਾਮਾਹੀ
 ਪੂਰਤਪਦੁਭਾਏ॥ ਜਿਤਿਕੇਮੇਘਾਸਿਆਮਸੁਭਨਾਮਾ॥ ਜਿ
 ਮਗਤਿਸੁਨਤਹੇਤਬਿਸਰਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਸਪ੍ਰਥੀਨਿਪੁਨੀਤੁਗੁਸਾਂ
 ਈ॥ ਭਗਤਗੀਤਿਪ੍ਰਗਟੇਸਭਠਾਈ॥ ਤਿਨਿਕੇਪਿਤਾਪਰੰ
 ਮਪਦੁਪਾਇਓ॥ ਜਨਨਦਾਮੇਦੁਨਾਮਪਗਾਇਓ॥ ਕਿੰਕ
 ਲਭੁਟਿਪ੍ਰਸਿਧਥਾਏ॥ ਗਾਨੇਸੰਗਲਸੁਰਗਨਕੇਜਾਨੈ
 ਤਿਨਿਕੇਥੰਸਜਨਮਭੁਟਿਲੀਨੈ॥ ਦੁਹੀਅੰਸੁਹਰਿਭੁਟਿਕੇਦੀ
 ਨੈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਤਿਲੰਗਿਦੇਸਕੇਦਾਸੀ॥ ਸੁਖਗਾਥਸਕੈਭਗਤਿ
 ਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ ਹਰਿਨਾਗਰਿਕੇਨਾਮਸੁਨਾਵੈ॥ ਭਦ੍ਰਸਾਗਰਤੇਪਰ
 ਪਗਾਵੈ॥ ੪॥ **ਵਿਹਗਾ** ਸੇਘਾਸਿਆਮਕੇਨਾਮਤੇਸੁਪਹੇ
 ਤਸਭਕਾਮਾ॥ ਜਾਂਮੇਆਠੇਜਾਮਹੈਭੇਪਤਕੋਥਿਸਰਾਮ
 ਆਭੇਪਤਿਜਿਨਿਹਰਿਲੀਲਾਗਾਈ॥ ਪ੍ਰਸਪੁਨੀਤੁਸਦਾ
 ਸੁਖਦਾਈ॥ ਤਾਰਿਬ੍ਰਹਮਾਇਖੁਕੈਜਾਨੈ॥ ਲੇਖਗਾਜਕੇ

ਸੁਤੁ ਪਹਿ ਚਾਨੇ ॥ ਤਿਹਿ ਕੇ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਸੀ ਮਨ ਭਾਇਓ ॥
 ਥੀ ਠਯ ਦਾਸ ਤੇ ਨਾਮ ਕਹਿਓ ॥ ਕਰਨ ਨ ਦਾਸੁ ਜੇਓ ਨਿਕਰਤਾ
 ਈ ॥ ਤਿਹਿ ਕੇ ਮਨ ਮੇਥੋ ਸੇ ਕਰਤਾ ਈ ॥ ਜਿਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕਰੇ
 ਟਾਏ ਮਾਯੀ ॥ ਰਹੇ ਆਪਗਾਜਾ ਕੇ ਪਾਯੀ ॥ ਕਿਸੁ ਦਾਸ ਕੇ
 ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਨੈ ॥ ਜੇ ਸਭੁ ਕਿਸਨ ਦਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਕੰਨ ਨਿ
 ਦਾਸੁ ਭਏ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ॥ ਜਿਹਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੰਨ ਨਿਹਿ ਸਿਓ
 ਗੀ ॥ ਤਿਹਿ ਕੇ ਥੰ ਸਜਨ ਮਧਰਿ ਆਯੋ ॥ ਭਗਤਿ ਅੰਸੁ ਨੀ
 ਕੇ ਅਥ ਪਾਇਓ ॥ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਨਿ ਨਿਧਾਨਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਤੇ ਥੰਦੀ ਭੁਟੀ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਾਨਿ ਕੀ ਬਖਸ਼ੈ
 ਜਾਨ ਆਪਨੇ ਦਾਸੁ ॥ ਆਖਿ ਮਾਯਿ ਪਾਇਓ ॥ ਚਾਇਓ ॥
 ੧ ॥ ਗੁਨਿ ਅਸਭੁ ਦਸੁ ਜੇ ਜਬ ਰਾਜਾ ॥ ਥੈਠੈ ਸੁਨ ਨਿਰਸ
 ਮ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਦਾਸੁ ਬੇਯੋ ਅਸਥਾਨੀ ॥ ਸੁਨ ਭੁ
 ਸਾਂਦੀ ਪਰਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਬਹੁ ਰਾਜ ਨਿਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ
 ॥ ਤੇ ਸਭੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇ ਆਈ ॥ ਜਾਨੈ ਥੰ ਸਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ
 ਅਪਕਿਓ ਪਾਸੇ ਸੁਧਾ ਪੀਐਓ ॥ ਜਬ ਪਰਗਟੈ ਸਿਰੀਤਿ
 ਸਤਿ ਮੁਹਾਰੀ ॥ ਸਿ ਆਮ ਸਜਨ ਸੰਤ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਹਸ
 ਬਿਯਾਸ ਗਾਸ ਜਿਹਿ ਕੀਨੈ ॥ ਦਾਸ ਨਿਕਰਤੁ ਯਾਸ ਅਤਦੀ
 ਨੈ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਕਹਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵਾ ॥ ਮੈਥੋ ਕਥੁ ਪਾਇਓ
 ਯੀ ਭੇਦਾ ॥ ਜੇਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਨ ਰਿਯੋ ਪਕਤਾਵੈ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਿ

ਨੁਜੇਤਿਸੇਆਵੈ॥ **੬॥** **ਵਿਚਾਰਾ** ਜੋਹਿਇਤੋਸੰਦੇਯੇ
ਕਤੇਪ੍ਰਗਟਸਮਝਾਇ॥ ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਕੀਕਥਾਕੀਜੀ॥
ਨਿਸੇਅਤਿਚਾਉ॥ ਅਭਿਰਏਕਸੰਸੇਸੇਸਨਮਾਹੀ॥
ਜੋਕਾਧੁਖਿਧਿਸਮਝਤਨਾਹੀ॥ ਬਲਕਭਿਕਯਤਿਦੇਵ
ਕੀਜਾਇਓ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਰੋਹਨੀਸੁਤਕਯਾਇਓ॥ ਇਹੁ
ਸੇਰੋਸੰਦੇਹੁਨਿਵਾਰੇ॥ ਅਧਭੁਤਿਕਥਾਸੁਨਾਇਓਧਾ
ਗੇਸੇਸਨਸੇਕਥੁਆਰਸੁਨਾਹੀ॥ ਬਹੁਤੁਲਾਣਾਚਾ
ਯਾਗਸਿਮਾਹੀ॥ ਕੈਰੋਟਲਸਮੁਦ੍ਯਬਚਦੇ॥ ਬਡੇਹ
ਮਾਗਨਿਕੇਕ੍ਰਮਬਢੇ॥ ਤਥੈਕਿਸਨਿਕੇਨਾਮਸਮਾਰੇ॥ ਤਿਨਿ
ਨਾਓਕਾਏਪਾਹਓਤਾਰੇ॥ ਦ੍ਰਿਣਪ੍ਰਤ੍ਯੁਜਿਤਿਕਾਣਰਿਸਾ
ਇਓ॥ ਪੰਡਿਤਤਨਿਕੋਜਤਨੁਭੁਪਾਇਓ॥ ਸੋਹਗੁਭੀਸ
ਸਤ੍ਰਚਣਾਇਓ॥ ਦੁਖੀਜਾਨਹਰਿਆਨਿਛਡਾਇਓ॥ ੭
॥ **ਵਿਚਾਰਾ** ਸੁਨਿਕੈਸੁਖਥੇਲੇਤਥੇਰਾਜਾਤੈਵਰੁਭਾਗਾ॥
ਭੋਪਤਪ੍ਰਭਸੇਯਾਸਸੇਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਜੇਣਾਗਾ॥ **ਸਾਹਿਬਾਉ**
ਦੁਆਰਾ ਸੁਨੇਕਥਾਅਬਤੁਸੇਸੁਨਾਓ॥ ਨਿਰਮਲਗੁਨਿ
ਗੇਪਾਣਕੇਗਾਓ॥ ਦੁਆਪਰਿਅੰਤਿਕਥਾਕੇਪਰਦੇਸਾ॥ ਓ
ਗਰਸੇਨੁਇਕਭਇਓਨਰੇਸਾ॥ ਸਿਰੀਮਥਰਾਤਾਕੀਰਜ
ਧਾਨੀ॥ ਸਪਤਿਦੁਪਨਓਖੰਡਥਖਾਨੀ॥ ਤਿਹਿਕੇਕੰਸਨਾ
ਸੁਤਭਇਓ॥ ਅਤਹੀਬਲੀਗਜੁਓਨਿਯਇਓ॥ ਪਕਰਿ

ਬਾਪਸੰਤਾਪੁਦਿਖਾਇਓ। ਆਪਪੁਰਮਸੋਪਾਪੁਚਲਾਇ
 ਓ। ਕੋਓਜਗੁਕਰਨਿਨਤੀਪਾਵੈ। ਧਰਮਕਰਮਸਭਕੇ
 ਧਰਮਦੈ। ਤਾਕੀਧਰਨਿਦੇਓਕਭਈ। ਸੋਧੀਦਾਹਧਸ
 ਦੇਦਕਓਦੈਈ। ਨਦਾਇਜਾਮਾਇਬਾਪਧਰਦੀਨੀ।
 ਦੁਲੇਸੀਗਿਧਿਦਾਤਧਕੀਨੀ॥ **੨॥ ਨਿਰੰਕਾਰਾਸਪਦੁ**
 ਭਇਓਅਕਾਸਤੈਜੁਨੈਤਥੈਭੂਪਾਲਾਦੇਈਅਸਟਮ
 ਪੁਤ੍ਰਕਰਿਤੁਇਤੈਕੰਸਕੇਕਾਲਾਸੁਤਤਿਕੰਸਮਨਸੰਚਿ
 ਸੋਆਇਓ। ਮਾਗਨਿਕਾਗਨਿਖਰਗਓਠਾਇਓ। ਜਥੇ
 ਦੇਦਕੀਮਾਗਨਿਧਾਇਓ। ਤਥਧਸਦੇਦਿਅੰਤਿਸਮ
 ਧਾਇਓ। ਗਜਾਤੀਆਧਪੁਨਹੀਕੀਜੋ। ਧਰਨਿਮਾ
 ਰਿਕੈਪਾਪਨਹੀਲੀਜੋ। ਇਤਿਕੈਗਰਭਪੁਤ੍ਰਜੋਤੈ
 ਈ। ਤੁਮਕਰਿਅੰਤਿਦੇਓਗੇਸੋਈ। ਤਾਕੈਤੁਮਕੀ
 ਜੋਜੋਜਾਨੈ। ਇਤਿਤੋਧਚਨੁਹਮਾਰੇਮਾਨੈ। ਜਥਧਸ
 ਦੇਓਯਾਧਿਸਮਧਾਇਓ। ਕੰਸਧਰਨਿਮਾਗਨਿ
 ਤੇਗਹਿਓ। ਕਰਿਅਗੇਤ੍ਰਿਦੇਗਥੈਦੇਓ। ਤਿਨਿਦਿਗਿ
 ਜਾਨਿਨਪਦੈਕੋਓ। ਦੇਓਨਿਕੇਪਗਿਥੇਤ੍ਰਿਗਾਗੀ॥
 ਚਾਗੇਦਿਸਿਚਓਕੀਥੈਠਾਗੀ॥ **੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰਾ**
ਸੋਧੀ। ਨਿਰੰਕਾਰੀਥੈਤੋਕਰੁਭਾਈਦੇਦਕੀਆਸਾ॥
ਪ੍ਰਿਥਮਪੁਤ੍ਰਜਧਰੀਭਇਓਯੋਆਇਕਾਜਾਪਾਸਿ॥

ਅਧਿਆਉਤੀ ਸਾਰਾ ॥ १ ॥ ਆਯੋ ਦੇ ਕਸਾ ਦੇ ਦੁਹੀ ਦੁਹੀ
 ਬ ਆਇਓ ਆ ਦੇ ਪਕੰਸ ਮਨਿ ਦਇਆ ਆਇਓ ਆ ਕਰੇ
 ਯਾਰਿ ਦੁਹੀ ਕੁਠੁ ਨਾ ਜੀ ਆਇਓ ਗਰ ਕੁਠੁ ਆਠਿ ਜੀ ਆਇ
 ॥ ਧਿਰ ਬਾ ਆਰਿ ਕੈ ਪਾਪ ਨਯੀ ਜੈ ॥ ਬਾਰ ਕੁਠੇ ਰਿਧਾ ਪਕੇ
 ਦੀ ਜੈ ॥ ਜਬੈ ਫੇਰਿ ਬਸ ਦੇ ਦੇ ਦੀ ਨੀ ॥ ਤਬ ਉਨਿ ਗਉਤ
 ਪਾਂਸ ਕੇ ਕੀ ਨੀ ॥ ਤਾ ਜੀ ਛੀ ਨਿਗਿਖਿ ਨਾਰ ਦ ਆਏ ॥ ਆ
 ਵਰਿ ਸਹਤਿ ਕੰਸਿ ਬੈਠਾਏ ॥ ਗਾਜਾ ਸੈ ਗਿਖਿ ਬਰਤੁ ਉ
 ਚਾਰਿਓ ॥ ਕਵਨ ਬੀ ਚਾਰਿ ਨਹੀ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਮਾਰਿਓ ਆ
 ਠਿ ਲਕੀ ਰਿਕਰਚ ਕੂ ਦੇ ਖਾਈ ॥ ਇੰਨ ਮੈ ਕਉਨ ਅ
 ਠੀ ਜੇ ਨਾ ਜੀ ॥ ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਕੰਸੁ ਬਸ ਦੇ ਉਤੰ ਕਾਰੇ ॥
 ਫੇਰਿ ਸਾਂਗਿ ਤਾ ਜੀ ਦਿਓ ਨਿ ॥ ਮਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਏਹੁ
 ਖਾਟਿ ਬਾਲੁ ਬਿਉਨਿ ਕੇ ਭਏ ਤੇ ਸਤ੍ਰੁ ਮਾਰੇ ਕੰਸਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪਾ
 ਪੁੰਗਰਿਓ ਨਹੀ ॥ ਕਠੂ ਪਰਸ ਕੇ ॥ ਅੰਜਾ ਤਬ ਪ੍ਰਿਥਮ ਅਤਿ
 ਬਿਆਕਲੁ ਭਈ ॥ ਗਊ ਪ੍ਰਧਾਰਿ ਬ੍ਰਹਿਮਾਂ ਪੈਰਿ ਗਈ ॥
 ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਸਤ੍ਰੁ ਦੁਖੁ ਸੁਨਾਇਓ ॥ ਮੈਂ ਅਧਿ ਬਹੁਤ ਕਸਟ
 ਜੈ ਪਾਇਓ ॥ ਗਿਰਿ ਤਰੁ ਵਰੇ ਮੈਰਿ ਨਾ ਜੀ ॥ ਗਾਰੀ ॥ ਪਾਪੁ
 ਰਤੇ ਅਪਕਿ ਦੁਖਾਰੀ ॥ ਪਾਪੀ ਅੰਨਿ ਕੰਭੁ ਬੇਗਿ ਸੰਘਰੇ
 ਘੇਰਿ ਦੁਖ ਤੇ ਮੈਰਿ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬਿਪ੍ਰਯੋਭ
 ਨੀ ॥ ਤਸੈ ਬਰੇ ਮਹੇਸੁ ਬਿਨਾਨੀ ॥ ਓਨ ਕੈ ਤੇ ਤਮੋ ਗੁਨੁ ਜੈ

ਭਾਰੀ। ਭਾਰੁ ਭਿਤਾਰ ਨਿਕੇ ਅਪ ਕਾਰੀ। ਸਗਲ ਦੇ ਦਤ
 ਨਿਕੇ ਲੇ ਸਾਖਾ। ਗਈ ਜਗਾਂ ਸਿ ਵਸੰਕ ਰਿਨਾਥਾ। ਕਹੰ
 ਭਾਰ ਤੇ ਮੈਂ ਅਕੁਲਾਈ। ਸੁਨਿ ਮਯੇ ਸਿ ਬੇਲੇ ਸੁਪੁ ਬਾਂਨੀ
 ॥੧੧॥ **ਦੋਹਰਾ**। ਭੋਪਤ ਪੂਰੁ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪੂਰਨ ਆਰਿ
 ਅਪਾਰ। ਹਮ ਤੁਸਿ ਜਾ ਕੇ ਪਿਆਨੁ ਹੈ ਸੋ ਭਿਤਾਰਿ ਹੈ ਭਾਰੁ
 ॥ ਸਭੁ ਮਿਲਿ ਕੇ ਅਬਿਜਣੀ ਏਤਹਾਂ। ਖੀਰਿ ਉਦਧ
 ਸੋ ਪਉਣੇ ਜਗਾਂ। ਭੂਮੇ ਲੇਇ ਬਿਰੀਚਿ ਅਰੁਣੀ ਸਾ।
 ਪੰਚੁ ਚੇਤਹਾਂ ਜਗਾਂ ਜਗਟੀ ਸਾ। ਯਾਥਿ ਪਿਸੇ ਬਿਧੁ
 ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ। ਜੈਜੈ ਸਿਰੀ ਨਾਰਾਇਣੁ ਹਰੀ। ਭੁ
 ਮਤੋ ਤਿਹੁ ਲੇਕਿ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਆਤਰਿ ਜਨ ਕੇ ਸਦਾ ਸ
 ਹਾਈ। ਮਹੀ ਭੂਈ ਅਸੁਗਤਿ ਸੋ ਭਾਰੀ। ਗਹੀ ਅਭਿ
 ਕੈ ਸਗਤਿ ਤੁਮਹਾਰੀ। ਸਰਿਨਾਗਤਿ ਕੀਲਾ ਜਿ ਬਿਚ
 ਰੇ। ਅਸੁਗਿ ਮਾਰਿ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ਭਿਤਾਰੇ। ਤਬ ਉਨਿ ਕੇ ਏਹ
 ਆਈ ਬਾਨੀ। ਮੈਂ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਪੁਰਮ ਕੀ ਜਾਨੀ। ਅ
 ਬਤਾ ਕੇ ਕਠੁ ਕਰਿ ਹੁਓ ਪਚਾਗਾ। ਦੇਵੀ ਉਦਰਿ ਧਰੇ ਅ
 ਭਿਤਾਰਾ। १੨॥ **ਦੋਹਰਾ**। ਤਪ ਕੇ ਪੂਰ ਬਜਨਾ ਸੋ ਸਾ
 ਰਿਲੀ। ਬਰਦਾਨਾ। ਨੀਜੈ ਏਕੁ ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਬਾਲ
 ਕੁ ਅਪਿਸਾ ਮਾਨੀ। ਨੰਦ ਜੋ ਸਮਤ ਹੀ ਤਪੁ ਕੀਨੀ। ਉਨ
 ਤੁਮਾਂਗਿ ਇਹੀ ਵਹੁਣੀਨੀ। ਤੁਮਹੀ ਬਾਲ ਕਰੇ ਹੁਮਾਰੇ

ਵੇਖੈ ਬਾਞ ਚਞ ਤ੍ਰਿਤੁ ਸੁਰੇ ॥ ਤਿਹਿ ਕਾਰਨਿ ਮ
 ਖੁਰਮੇ ਐਂਹੁ ॥ ਅਪਨੈ ਭਗਤਿ ਕੇ ਸਖ ਦੇਂਹੁ ॥ ਅਪਨੈ
 ਜਾਇ ਪ੍ਰਿਤਿ ਪਾਰੇ ॥ ਧਰਤੀ ਓਰਿ ਤੇ ਬੈਠੁ ਓਤਾਰੇ ॥ ਸੁ
 ਧਾਂਤ ਧਰਤੀ ਕੇ ਕਰੇ ॥ ਵਾਂਕੇ ਸਤ ਕੀ ਵੇਦ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸਗ
 ਲ ਸੁਰੇ ਕੇ ਅਗਿ ਆਕਰੇ ॥ ਗੋਪ ਹੋਇ ਗੋ ਕਲਿ ਅਵਤਰੇ
 ਸਭ ਮਮ ਸਖ ਹੋ ਗੇ ਵੇਈ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਨਿ ਸੀ ਗਿਰ ਹੋਂ ਗੇ ਤੇ
 ਵੀ ॥ ਜਬ ਐ ਸੇਹ ਰਿਜੀ ਸਮ ਸੁਣੇ ॥ ਸਭ ਅਪਨੇ ਅ
 ਸਖ ਯਕੇ ਆਏ ॥ **੨੨ ॥ ਵੇਹ ਗਾ ॥** ਪੁਨਿ ਸੇ ਸੇ ਅਗਿ
 ਆਰੁਈ ਜਨਮ ਲੇ ਓਤੁ ਮਜਾਇ ॥ ਤਥੈ ਦੇਵ ਕੀ ਗੁ
 ਰੁ ਮੇਥਾ ਸੁਣੀ ਓ ਓਤਿ ਆਇ ॥ ਬਹੁ ਰਿਸ ਕਤਿ ਕੇ ਅਗਿ
 ਆਰੁਈ ॥ ਤਥੈ ਤਹਿ ਗੋ ਕਾ ਲਿਖੇ ਗੁੰਈ ॥ ਅਗਿ ਰੁੰ
 ਇਹੁ ਕੀ ਬਰਿਨਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਰੇਹੁ ਨਿਪਤਿ ਬ੍ਰਿਤਿ ਧਾਰੀ ॥
 ਜਥੈ ਕੀ ਸਕੀ ਅਤਿ ਭੈ ਇਰੁਈ ॥ ਮਖ ਗਤ ਜੇ ਗੋ ਕ
 ਲ ਮੇਗਈ ॥ ਤਿਹਿ ਕੇ ਓਨ ਰਿਮਾ ਰਿਲੇ ਗਾਖਿਓ ॥ ਇਹਿ
 ਬਿਧਿ ਸਖਿ ਗਜਾ ਜੇ ਭਾਖਿਓ ॥ ਗਿਰਿ ਗਾਇ ਓ ਓਨ ਰੁਦੇ
 ਓਕੀ ਜਾਨੈ ॥ ਕੰ ਸੈ ਸੁਨਿਓ ਸਾ ਚੁਕੈ ਮਾਨਿਓ ॥ ਅਸਟਿ
 ਮਗੁ ਭਿਭੁਣੇ ਸੁਭ ਕਾਰੀ ॥ ਆਲੇ ਆਪਿ ਸਕੀ ਦਿਸਰਾ
 ਗੀ ॥ ਵੀ ਪਤਿ ਬਹੁ ਤੁਦੇ ਵਕੀ ਵਾ ਵੀ ॥ ਅਤਿ ਸੋਭਾ
 ਬਸਦੇ ਵੇਚ ਵੀ ॥ ਸਕਲ ਗੁਭਿ ਓਨੀ ਆਰੇ ਭਾਇਓ ॥

ਮਾਨੋ ਭਉ ਨ ਭਾਂਸਿ ਸੇਛ ਇਓ ॥ ੧੪ ॥ **ਦੇਹਗਾਭੋਪਤ**
 ਪ੍ਰਭ ਜੁਗੁ ਭੋਮੇ ਬਾਜੁ ਕੀ ਭੋਜ ਬਜਾਇ ॥ ਸਿਦਘਗਾ
 ਵਿਕਾਸਾ ਦੇਵੈ ਭੁਜਤ ਤਿਕਰੇ ਬਨਾਇ ॥ **ਪਿਧਾ**
ਉਚਭਯਾ ॥ ੧੫ ॥ ਥਿਭਾ ਵਿਭਾਤਿ ਕੀ ਭੁਜਤ ਤਿਕ
 ਰੀ ॥ ਕਰਿਓ ਪਾਸਾ ਬਿਨਤੀ ਅਨਸਰੀ ॥ ਜੈ ਜੈ ਅਖੈ
 ਈਸਤਾਰਾਇਇ ॥ ਸੇਵਤ ਸਰਿ ਚੰਦ ਤਾਰਾ ਏਇ ॥
 ਸਰਿ ਕਿੰਤਰਿ ਜਾਨੈ ਨਹੀ ਭੇਦਾ ॥ ਹਿਤਿ ਸੇਕਰੇ ਨਿਰੰਗ
 ਸੇਵਾ ॥ ਤੀਨਿ ਲੇਖੀ ਗਤਿ ਉਚਾਰਹੁ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ
 ਅਪਿਦੇਹਿ ਪਾਰਹੁ ॥ ਜੇ ਸਭ ਗਿਰ ਕੀ ਸਿਸੁ ਕੈ ਚੋਰ
 ॥ ਜਾਤਿ ਉਚ ਪਸੇ ਤੇ ਲੇਖੈ ਗੈ ॥ ਸਭ ਦੁਰਮਾਨਿ ਕੀ ਲੇ
 ਖਤਿ ਕਰੈ ॥ ਭੁਆਨ ਕੇ ਕਾਗਜ ਰਚ ਪਰੈ ॥ ਲਿਖਤੀ
 ਕਯਸਾਰ ਪਾਰਹੈ ॥ ਤਿਰਿਗਨ ਕੇ ਗੁਣੁ ਏਕੁ ਨ ਲਹੈ
 ॥ ਭੁਜਤ ਤਿਕਰਿ ਸਭ ਦੇਉ ਸਿਧਾਗੈ ॥ ਗਾਜਾ ਦੇਖਤਿ ਕੋ
 ਪਗ ਪਾਗੈ ॥ **੧੫ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥** ਦੇਖ ਦੇਵ ਕੀ ਰੂਪ ਕੇ
 ਅਤਿ ਰੂਥੁ ਭੁਪਾਣਾ ॥ ਦੁਖ ਪਾਇਓ ਸਾਸ ਏਹੀ ਐ
 ਆਇਓ ॥ **੧੫ ॥** ਅਸਰਿ ਗਾਇਓ ਏਥੈ ਏਥੈ ਇ
 ਭੀਤਿ ॥ ਥੇਲਿ ਪਠਾਏ ਸਹਤਿ ਅਜੀਤਾ ॥ ਅਸਰਿ
 ਬਹੁਤ ਚਭੀ ਬੈਠਾਏ ॥ ਦੁਆਰਿ ਕੇ ਪਾਟਿ ਬਹੁਤਾ
 ਰਿਣ ਗਾਏ ॥ ਤਾਂ ਪਰਿਸੇ ਕੋ ਭੁਜਾਨਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਭੀਤ

ਰਿਤੇ ਥਾਹ ਰਿਨੀ ਆਵੈ॥ ਕੁਝੀ ਭੇਡ ਮਨੇ ਪਤਰੀ॥
 ਗੁਰੂ ਮਚੈ ਤੇ ਮੋ ਕੋ ਕਰੀ॥ ਇਹਿ ਧਿਧਿਗੰਨੇ ਜਤਨ ਭੁਖ
 ਇਥੇ ਕੇਤ ਕਿਨਿ ਨਿਸੇ ਸੇ ਦਿਨ ਆਇਓ॥ ਭਾਨੇ ਮਾਸ
 ਪਛੁ ਅੰਧਿਆਰੀ॥ ਥਿਤਿ ਆਸਟਿ ਮੀਯੈ ਧੁਧ ਵਾਰੀ॥ ਅੰ
 ਪੀਨਿ ਸਿਨਿ ਚਤੁਰੀ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਭੁਯੈ ਤਿਥੀ ਆ
 ਸੇ ਜਤੀ॥ ਛਬ ਸੇ ਜਨਮੁ ਲੀਓ ਜੈ ਸੇ ਜਤੀ॥ ਸੁੰਦ੍ਰ ਸਿਆਮ
 ਅੰਗਿ ਤੈ ਸੇ ਜਤੀ॥ ੧੬॥ **ਨਿਰੰਜਨਾ** ਤੇ ਮਥਰਨ ਪੀਤੰਬ
 ਰ ਮਾਥੇ ਮੁਕਟ ਅਨੁਪਾਸੀਖ ਚਕ੍ਰ ਅੰਬ ਜਗਟਾ ਪਰੈ ਚ
 ਤਰੁ ਜੁਗੁਪਾ ਕਾਨਿ ਨਿਸੇ ਕ੍ਰਿਧਿ ਅਤਿ ਛਾਨੈ॥ ਓਰਿ ਮ
 ਕਤਾ ਵਲਿ ਮਾਯਾ ਧਿਰਾਨੈ॥ ਕਿਰਿਕ ਪੋਲਾਨਿ ਅਲਕੈ ਸੇ
 ਤੈ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਭੁਯੈ ਨ ਮੈਨ ਮਨੁ ਮੋ ਤੈ॥ ਸੁਖ ਕੀ ਛਬ ਕੁਛੁ ਕ
 ਤੀਨ ਜਾਈ॥ ਕੇਟਿ ਭੁਯੈ ਭੁਯੈ ਤਿਭੁਏ ਆਈ॥ ਚਤ
 ਮਾਤ ਜਥਾ ਵਰਜਨ ਦੇਖੋ॥ ਜੀਵਨਿ ਜਨਮੁ ਸੁਫਲੁ ਕੈ
 ਲੇਖੋ॥ ਜੇ ਰਿਦੈ ਭੁਕਾਰਿ ਧਿਨ ਤੀ ਕਰੀ॥ ਜੈ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਗ
 ਇਹਿ ਹਰੀ॥ ਨ ਮੈਨ ਮੋ ਤ੍ਰਿਭੂ ਅਨਿਕੇ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਤੁ
 ਜੀਵਨਿ ਕੇ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀ॥ ਨ ਮੈਨ ਮੋ ਸਿਰੀ ਕਿਸਨਿ ਸੁ
 ਹਾਰੀ॥ ਸੁੰਦ੍ਰ ਸਿਆਮ ਪੀਤ ਪਟਿ ਧਾਰੀ॥ ਸਿਵਿ ਧਿ
 ਰੰ ਚਕ੍ਰੇ ਪਿਆਨੁ ਨ ਆਵੈ॥ ਭੁਗਤਿ ਸੇ ਤੇ ਹਰਿ ਦੇਖਿ
 ਖਾਵੈ॥ ੧੭॥ **ਨਿਰੰਜਨਾ** ਭਿਖਾਰੀ ਭੁਯੈ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਕੀਤੇ ਤਥੇ ਧੀ-ਚਗੁ ॥ ਨਿਬਾਨੁ ਸਾਇ ॥ ਏਨ ਕੇ ਭੋਈ
 ਕੀ ਜੈ ਕਛੁ ਉਪਚਾਰੁ ॥ ਨਿਜ ਮਹਾਇਆ ਕੇ ਆਗਿਆ
 ਕੀ ਨੀ ॥ ਭਿਨਿ ਕੀ ਸਤਿ ਮੋਹਤਿ ਕੀ ਨੀ ॥ ਕਹੀਯੋ ਮੇਰੇ
 ਕਛੁ ਪੁਚਾਵੈ ॥ ਕੀ ਸਾਸੁ ਰਤੇ ਥੇ ਗਿਯੁ ਕਾਵੈ ॥ ਨਿਦ
 ਮਹਾਧਾਰਿ ਕੀ ਨੀ ਆਭੁਈ ॥ ਜਨਨੀ ਤਾ ਕੀ ਨਿਦੁ ਮੇ
 ਰੇਈ ॥ ਮੇਰੇ ਖਿਦਾ ਕੀ ਨੀ ਆਗਿਆ ਕਾਵੈ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਆਗਿ
 ਕੀ ਸਿਨਿ ਖਾਵੈ ॥ ਐਸੀ ਭਾਂਤਿ ਕਹਿਤਿ ਨਿਸਮੁ ਏਥੇ
 ॥ ਪੁਨਿ ਧਾਯੁ ਕਰੇ ॥ ਏਹੇ ਸਨਾਇਓ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਧਰਮ
 ਤਿ ਮਨਿ ਭੋਏ ॥ ਪਾਇਨਿ ਕੇ ਧੰ ਪਨਿ ਖਲ੍ਹ ਗੋਏ ॥ ਨੁਗਸ
 ਥੇ ਆਯਿ ਫੁਲ੍ਹ ਨਿਸੇ ਛਾਈ ॥ ਪੰਛੀ ਤਥੇ ਸਪੁਰਿ ਸੁਰਿਗ
 ਈ ॥ ਏਥੇ ਭੁਲੇ ਕੇ ਧੰ ਪਾਨੁ ਜਨ ਧਾਜੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅ
 ਨਾਹੁ ਨੁਗਾਜੇ ॥ **ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥** ਤਥੇ ਦੇਵ ਪਤਿ ਸੇ
 ਕਰੇ ਨਾਹੀ ਆਨ ਉਪਾਵੁ ॥ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਗੋਟ ਪਰਿ
 ਗੋ ਕਛੁ ਯੇ ਪੁਚਾਵੁ ॥ ਜੇਨ ਜੀਨੈ ਨ ਰੂਪੁ ਰਸ ਪੀਤੀ ॥
 ਸੁਦਨ ਨਿਸੇ ਸੁਨਿ ਕੇ ਜਸੁ ਜੀਤੀ ॥ ਤਥੇ ਭਿਨਿ ਫੀਲ
 ਕਹੀ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਐਤਿ ਗਭਿ ਮਨ ਸੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
 ਧਾਹੁ ਸੁਭੇ ਨੀਨੁ ਧਾ ਸਿਭੁਏ ॥ ਨੁ ਆਗਿ ਪਾਇ ਸਭੇ
 ਛੁਟਿ ਗਏ ॥ ਨਿਸਿ ਕਾਰੀ ਘਨੁ ਧਰਮੈ ਭਾਰੀ ॥ ਤਾ
 ਤੇ ਭੁਈ ਆਪਿਕ ਅਪਿਕਾਰੀ ॥ ਯੇ ਧਸ ਦੇ ਭੁਚਲੇ

੧
 ਪਰਿਧੀਗਾ। ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਇਕਾ ਲੰਦੀ ਤੀਰਾ। ਸੋ ਸਨਾਹੁ
 ਤਬ ਹੀ। ਤਿਹਿ ਧਾਇਓ। ਰਬਾ ਕਾਰਨ ਫੁਟੁ ਫੈਂਦਾ। ਇਥੋ ਜਾ
 ਮਨਾ ਜਾਇ ਅਗਮਨੀ ਚੜ੍ਹੀ। ਪੂਰ ਕੇ ਪਗ ਪਰ ਜਨੀ ਕੋ ਬ
 ਟੀ। ਜਿਹਿ ਭੁਖ ਸਦੇ ਭੁਖਿ ਚੋ ਕਰੇ। ਤਹਾ ਜਾਇ ਜਮ
 ਨਾ ਜਾਣੁ ਭਰੇ। ੧੯। ਵਿਹਗਾ। ਚਗਣਿ ਅੰਬ ਜਪ ਸੇ
 ਜਥੇ ਪੁਕਾਰੀ ਭਗਵਾਨ। ਭੋਪਤਿ ਪੂਰ ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਭਈ
 ਪਾਇ ਪ੍ਰਸਾਨ। ਤਬੈ ਬਸਦੇ ਭੁਨਿਦੇ ਕੇ ਗਏ। ਜਾਇ ਰਵ
 ਨ ਸੋ ਭੁਭੇ ਭਏ।। ਹਰਿ ਜਸੇ ਸਤ ਸੇਵਤਿ ਪਾਈ। ਸਿੰਦੂਰ
 ਨਿ ਆਤ ਬਹੀ ਜਾਈ।। ਹਰਿ ਗਾਖ ਕੈ ਕੀਤਿ ਆਈ।।
 ਭੁਖਿ ਭੁਨਿ ਗਭੁ ਪਾਛੇ ਕੈ ਕੀਤੋ। ਪਹਰਿ ਏਕ ਆਏ।। ਬ
 ਗਾਈ। ਕੀਤਿ ਆਨ ਦੀ ਦੇ ਭੁਕੀ ਤਾਂ ਜੀ।। ਤੁਆਰ ਕਪਾਇ
 ਆਪਣੀ ਲਗੇ। ਪਹੁੰਚੇ ਸੁਭੇ ਸੁਜ ਜੀ ਜਗੇ।। ਤਬ ਭੁਨਿ ਕੀਤਿ
 ਆਰੇ ਇਸਨਾ। ਇਸਨਾ ਇਥੋ। ਸਭ ਹੀ ਨਿਜਾ ਨਿਭੇ ਬਾਲ ਕੁਜਾ
 ਇਥੋ। ਸੁਤਤਿ ਕੀ ਸਮਾਨਿ ਸੰਕਾ ਭਈ।। ਅਸਥਨ ਬਸਨਿ ਕੀ
 ਭਸੁ ਪਗਈ।। ਆਤਰੁ ਤੇ ਇਤ ਬਹੀ ਭੁਠਿ ਧਾਇਓ।। ਨਗਨੁ
 ਖਰਗੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਰਿਖਾਇਓ।। ੨੦। ਵਿਹਗਾ। ਕੀਤਿਆਂ
 ਚੋ ਭਾਗੀ ਭਈ ਦੇਵ ਸੀਤ ਲਕੀ ਭੈਟਾ। ਭਾਈ ਤੁਮਾਰੀ
 ਸਗਣਿ। ਇਹੁ ਭਾਵੈ ਮਾਰੇ ਭੈਟਾ। ਪਸਾਇ ਪੁਰਿ ਪਟ ਕੇ ਭਾਮ
 ਹਾਜਾ। ਕੀਤਿਆ ਮਾਗਨਿ ਸੇਕਿਆ ਕਾਜਾ। ਇਹੁ ਕੀਤਿਆਂ

ਜੇਤਮਕੇਟੀਜੈ॥ ਪੁੰਨੁਹੋਇਜਗਮੇਜਸੁਲੀਜੈ॥ ਇਹੁ
 ਸਤਿਗੁਜਾਕੰਸਰਿਸਾਇਓ॥ ਕੀਤਿਆਂਏਕਰਿਥਾਹਰਿਆ
 ਇਓ॥ ਤਿਓਹੀਅੰਨਿਸਿਯਾਪੈਪਟਕੀ॥ ਕਰਤੇਛਾਟਿਕ
 ਸੁਗਗਿਕੇਸਟਕੀ॥ ਦਿਬਰੂਪਹੋਇਦਗਜੁਦਿਖਾਇਓ॥
 ਸਬਜੰਨਿਆਗੇਸਬਦੁਸੁਨਾਇਓ॥ ਮੇਹੁਤਤਿਕੀਮਨਸਾ
 ਕੀਨੀ॥ ਇਹੁਤਿਆਆਪਤਿਪੈਲੀਨੀ॥ ਮਹਾਂਮੁਨੁਜਾਨ
 ਤਿਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਤੇਹੋਗਿਪੁਜਨਮੇਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਇਹੁਕਰਿ
 ਕੈਦੇਓਯੋਕੈਗਈ॥ ਕੰਸਅਸਰਿਮਾਨਿਚੰਤਾਭਈ॥ ੨੧
 ॥ ਇਹੁਗਾ॥ ਤਥੈਕਰੈਬਸਦੇਓ॥ ਜੰਓਅਤਿਮਨੁਅਸਾਧਾ॥
 ਪੁਤ੍ਰਤਮਾਰੇਮਾਰਿਕੈਬਿਖਾਣੀਓ॥ ਅਪਗਾਧਾ॥ ਚਿਤ੍ਰਦੇਸੁਨੇ
 ਕਥਾਸੁਖਦਾਈ॥ ਭੋਪਤਿਪੂਰਕੀਜਨਮਦਧਾਈ॥ ਮਹਰਿ
 ਜਸੇਧਾਅਤਿਦਰੁਭਾਗੀ॥ ਅਰੁਣਓਦੈਸੋਦਤਿਤੇਜਾਗੀ॥
 ਦੇਖਣਾਯੋਕੇਸੁਖਸੁਖਪਾਇਓ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਾਥਿ
 ਜਗਾਇਓ॥ ਸੰਗਲਗਾਇਓਠੀਸਭਨਾਹੀ॥ ਤਾਣਮਿਯਾ
 ਇਦੇਤਿਕ੍ਰਿਤਿਤਾਰੀ॥ ਤਾਣਿਸ੍ਰਿਦੰਗਿਅਨੇਕਬਜਾਵੈ॥
 ਸਪਤਗਿਰਾਂਸੰਗੀਤਸੁਨਾਵੈ॥ ਨਾਚਤਸਭੇਪ੍ਰੇਮਾਮਦਮਾ
 ਤੀ॥ ਸੁੰਦ੍ਰਸਿਆਮਗੰਗਿਗਸਿਰਾਤੀ॥ ਨੰਦਮਹਰਿਅਤਿਆ
 ਨੰਦਭਗੇ॥ ਜਾਤਿਕਗਾਥਹੁਥਿਸੋਕਗੇ॥ ਗੀਤਿਭਾਂਤਿਕੁ
 ਯਾਦੀ॥ ਜਗੁਕੀਰਤੀ॥ ਯੋਗਿਯੁਗੁਜਗਿਥਿਪੂਨਿਦੀਰੀ॥

੨੨॥ ਦਿਹਗਾ॥ ਬਿਜਿਧਾ॥ ਦਿਹਤਿ॥ ਫਿਰ ਕੋਭੁ ਬਨਜੰ
 ਨਿਜਾਇ॥ ਤੰਦਰਾਇ॥ ਗ੍ਰਿਹਿਸੁ॥ ਤੁਭਇ॥ ਓਨੇਓ ਬਧਾਈ
 ਆਇ॥ ਗੋਪਗੁਆਲਾਇ॥ ਸੁਖਾਇ॥ ਕੇਧਾਈ॥ ਗੋਪਨੁ ਬਧੁ
 ਤੁਧਨਾਇ॥ ਲੇਆਈ॥ ਭੀਤਰਿ॥ ਭੁਭੁਤੁ॥ ਭੀਰਿ॥ ਭੁਈ॥ ਭਾਗੀ॥
 ਆਨੰਦੁ॥ ਭਏ॥ ਸਭੇ॥ ਰਿਤਾਗੀ॥ **ਤੰਦਾ॥ ਹਰਿ ਕੋਭੁ ਭਏ**
 ਈ॥ ਕੋਰਿ॥ ਬਰਖਲੇ॥ ਜੀਓ॥ ਕਰਨਾਈ॥ ਨਾਨਕਤਿ॥ ਗੁਆਲਾ
 ਬਾਝੁ॥ ਸੁਖਾਈ॥ ਧਾਨਤਿ॥ ਮੰਦਰੁ॥ ਭੇਰਿ॥ ਸਰਨਾਂਈ॥
 ਬਿਭਟੁ॥ ਭਾਂਤਿ॥ ਕੇਧਾਜੇ॥ ਧਾਜੇ॥ ਘੰਟਿ॥ ਨਿਭਿ॥ ਧਡੇ॥ ਦਮਾ
 ਮੈਧਾਜੇ॥ ਧੰਟੀ॥ ਜਾਨਚੁ॥ ਦਿਸਿ॥ ਤੇਆਈ॥ ਨੇਤਿ॥ ਬਧਾਈ
 ਅਤਿ॥ ਮਾਨਿ॥ ਭਾਈ॥ ਛਾਢੀ॥ ਧਜੰਤਿ॥ ਧਜਾਦਰਿ॥ ਛਾਢੀ॥
 ਸੁਤਿ॥ ਤੇਤਾਂਤਿ॥ ਵਾਂਤਿ॥ ਗੁਰਿ॥ ਧਾਢੀ॥ ਤਾਤੰ॥ ਦਜੀ॥ ਮਤਾਤਾ
 ਚਿਤਿ॥ ਓਦਾ॥ ਰਿਦੇ॥ ਭੁਭੁਤੁ॥ ਦਤਾ॥ **੨੩॥ ਦਿਹਗਾ॥ ਗਾਹੁ**
ਤਿ॥ ਗਾਧਾ॥ ਨਕਾਹੁ॥ ਤਿਮਾ॥ ਕਾਹੁ॥ ਭੁਖਾਨਿ॥ ਬ
ਸਾਨਿ॥ ਨੇਕੀ॥ ਨੇਸਭੇ॥ ਨਿਜਾ॥ ਧੰਚਿ॥ ਦਿਸਿ॥ ਪਨੁ॥ ਧਾਂਟ
ਤਿ॥ ਬੀਤੇ॥ ਮੰਗਤਿ॥ ਕੇਭਏ॥ ਮਨਕੇ॥ ਚੀਤੇ॥ ਛਠੀ॥ ਜੈਪੁ
ਜਸੀ॥ ਕੋਦਿ॥ ਨਾ॥ ਆਇ॥ ਸਭਗੋ॥ ਪਨਿ॥ ਮਿਲਿ॥ ਮੰਗਲੁ॥ ਗਾ
ਇ॥ ਭਾ॥ ਮੇਲਿ॥ ਸੁਗੰ॥ ਪਸੇ॥ ਭੂੰਸਿ॥ ਪਾਇ॥ ਭਾ॥ ਮੈਤਨਕੇ
ਤਿ॥ ਹਿਚਓ॥ ਕੁਪੁ॥ ਗਾਇ॥ ਭਾ॥ ਸਿਪਜੇ॥ ਗੁਓ॥ ਤਮੁ॥ ਸੁਭਪੁਰੀ
॥ ਗਤਿ॥ ਜਨੁ॥ ਤਿਕੀ॥ ਚਓ॥ ਕੀਪਰੀ॥ ਐਠੀ॥ ਨਿਕਸਜੀ

ਮਤਰਾਂਨੀ॥ ਜੀਏਯਗਾਏਯੀਏਸੁਖਦਾਂਤੀ॥ ਭੁਗਯ
 ਪੀਤਸਿਆਂਮਤਤਿਸੇਯੋ॥ ਏਖਤਿਕੋਟਿਕਾਸਾਯੁਸੀ
 ਯੋ॥ ਨਾਇਤਿਪਾਇਨਜਾਵਕੁਦੀਨੋਗੁਗੁਰੁ॥ ਏਤਿ
 ਸਿਲਿਟੀਕਾਕੀਨੋ॥ ਜਿਉਹੀਨਾਇਤਿਦੇਯਸਾਯੋ
 ਵਗੁ॥ ਅਗਥਿਖਗਥਿਲੋਕਗੀਨਿਛਾਵਗਿ॥ ੨੪॥
 ਏਤਗੁ॥ ਕੰਚਨਿਥਾਯੁਸਵਾਰਿਥੈਤੀ॥ ਟੀਪਕੁਥਾਯਿ
 ਆਭੇਪਤਿਪੂਰਕੋਆਰਤੀਲੋਆਈਥਿਗਨਿਥਾਗਿ॥ ਪਾਠਿ
 ਲੋਆਰਤੀਕੀਰਤਿਕੀਨੀ॥ ਆਥਕੋਟਿਨਿਛਾਵਗਿ
 ਟੀਨੀ॥ ਸਿਰੀਥਿਖਭਾਂਨਗੇਪਲੋਇਨਾਗੇ॥ ਮਹਰਿਨ
 ਜੋਮਤਿਕੀਰਤਿਕਾਰੀ॥ ਭੂਖਨਥਿਥਧਿਸਿਆਂਮਕੋਲਿ
 ਆਈ॥ ਭੁਗਯੀਕੁਲ੍ਯਾਯੁਬਨਾਈ॥ ਪਾਠਫੁਲ੍ਯ
 ਪਕਵਾਂਨਸਿਠਾਈ॥ ਕੋਟਕਿਸਟਕੋਦਪੁਕੋਲੋਆਈ॥
 ਤਾਮੈਕੋਸਰਘੇਰਸੁਯਾਈ॥ ਪਾਠਿਲੋਨੰਦਯਾਯੁਮਖਲਾ
 ਟੀ॥ ਗੋਪੀਸਭੇਪਰਸਪਰਖੇਲੈ॥ ਆਜੁਖੇਲੁਮਾਯੋਸੁਖ
 ਟਾਈ॥ ਕੁਵਨਿਥੀਚਿਦਪਕੀਰਿਮਚਾਈ॥ ਜਥਪੁ
 ਜਾਕੀਸਭੁਥਿਧਿਕੀਨੀ॥ ਕੀਰਤਕੋਪਹਿਗੰਦਤਿਟੀ
 ਨੀ॥ ੨੫॥ ਏਤਗੁ॥ ਚਿਤੀਯਾਯੁਕੁਟਾਵਕੀਯੁ
 ਰਾਸਗੁ॥ ਸਵਾਰਿਸਾਰੀਜਰਿਤਾਰੀਸਰਸੁਜੋਤਿਯਿ
 ਰਿਹਾਗੁ॥ ਅਧਿਆਉਪਾਂਚਟੀ॥ ੨੫॥

ਦੁਖਤਾ
 ਜਾਨਿਸੀ॥
 ਭੇਧੋਯੋ
 ॥.

ਜਾਸੁ ਤੇ ਅਸੁ ਰਕੇ ਕਾ ਜਾ ਜਾਂ ਤੇ ਦੁਖੀ ਥਾ ਪੁ ਅਰੁ ਆਜਾ
 ॥ ਕਿਸਤਿ ਜਨਮ ਕੀ ਜਥਾ ਜੀ ਸੁਤੀ ॥ ਸੁਤੰ ਤੇ ਜੀ ਭਿਨਿ
 ਰੀ ਪੁਤੀ ॥ ਤਬ ਤੇ ਵਹਿ ਕਛੂ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ਖੰਡੀ ਪਾਤੰ
 ਰੀ ਸਧਿ ਧਿਸ ਗਈ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਜਸ ਭੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਧੁਲਾਏ ॥
 ਅਨੁਕੰਪਨ ਧਰੀ ਸੁਭਾਏ ॥ ਤਿਨਿ ਜੋ ਮਿਲਿ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰ
 ਗੁਣਿ ਤਾਰੇ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਤਿਨਿ ਧਿ ਪਿਜਾਇ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਜੇ
 ਧਿ ਪਜਾ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਆਈ ॥ ਕੰਸ ਗਇ ਸੇ ਕਹਿ ਸਮੁਦਾ
 ਈ ॥ ਏਕਤਿ ਕਹਿ ਓਕਾ ਜਾਇ ਹੁਕੀ ਜੋ ॥ ਧਿ ਪਤ ਪਸੀ
 ਅਨਿ ਕੰਦੁ ਖੁਦੀ ਜੋ ॥ ਤਬ ਭੁਤ ਸਾਧਾਂ ਕਸਟੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਇ ਤੈਰ ਬਾਰਗਤਿ ॥ ੨੬ ॥ ਏਕਾਗ੍ਰ ॥ ਐਕੇ
 ਤਾ ਕੇ ਮਾਰ ਹੈ ਸੁਭਾਏ ਕਰਿ ਕੈ ਜੁ ਪਾ ॥ ਅਦਰੁ ਤੁਮਾਰੀ ਧੁਲੀ
 ਆਵੈ ਜੋ ਭੁਲਾਯਾ ਅਭਰੁ ਮੰਤ੍ਰ ਇਕ ਮੰਤ੍ਰੀ ਦੀਨੋ ॥ ਅਸੁ ਰ
 ਗਾਇ ਮਾਨਿ ਇਹੁ ਣੀਨੋ ॥ ਕਹੀ ਜਿ ਤੇ ਬਾਣਾ ਕਿ ਜਗਮਾਂ
 ਣੀ ॥ ਤਿਨਿ ਕੇ ਮਾਰਨ ਕੇ ਹਮ ਜਾਂਹੀ ॥ ਤਿਨ ਲਾਗ ਕਾ ਮੇ ਸੋਭਿ
 ਐ ਤੈ ॥ ਭਿਨ ਕੇ ਸੀਗਿ ਤੇ ਮਾਰੇ ਜੈ ਤੈ ॥ ਇਹੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਭਾਏ
 ਨਿਮਾਨੋ ॥ ਘਾਣੁ ਤਨਿ ਕੇ ਭੁਟੁ ॥ ਠਾਂਤੀ ॥ ਦੇਸਿ ਦੇਸਿ ਕੇ
 ਅਸੁ ਰਿਪ ਠਾਏ ॥ ਬਾਣ ਕਥਾ ਹੁਤ ਮਾਰ ਕੇ ਆਏ ॥ ਏਕੁ
 ਦੁਤ੍ਰ ਜੋ ਧ੍ਰਿਜ ਸੇ ਆਇਓ ॥ ਕੰਸ ਅਸੁ ਰਿਕੇ ਜਾਇ ਸੁਨ
 ਇਓ ॥ ਬਾਣ ਕਥਾ ਏਕੁ ਤੀਰ ਕੇ ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥ ਤਿਨਿ ਮਾਰਿ

ਰਚਾਮਥੁਗਾਮੇ ਚਲੀ॥ ਤਬ ਤੇ ਕੰਸ ਅਤਿ ਸੁਤਿ
 ਭੈਰਵੀ॥ ਖਨ ਪੀ ਅਤਿ ਕੀ ਸਭੁ ਸੁਧਗਈ॥ ਥਾ
 ਲਹਤ ਨਿਕੀ ਸਨ ਸਾਕੀ ਨੀ॥ ਸਭੁ ਅਸਰੰ ਕੀ ਆਗਿ
 ਅਪੁੰਨੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਯ ਪਗੁ ਪਾਗੇ॥ ਰਚਾ ਕੰਗੇ ਨਿਥੇ
 ਗੀ ਪਾਗੇ॥ ਆਜੁ ਪੂਤ ਨਾ ਧਿਨ ਜੋ ਜੈਯੋ॥ ਵੇਕੇ ਗਏ ਉਪ
 ਦੇਯੋ ਇਯੋ॥ ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਨੰਦ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਭਈ॥ ਤੁਰਤੁ ਥਾ
 ਇਹੋ ਕਯ ਕੀਯਈ॥ ੨੯॥ ਨਿਹਗਾ॥ ਚਿਨਤੀ ਕੀ ਨੀ
 ਸਿਹਤਿ ਸੋ ਰਾਹੇ ਜਨ ਧਿਸ ਗਈ॥ ਭੋਪਤਿ ਜੋ ਪੂਰੁ ਮੇਯੋ
 ਬਹੁ ਰਿਸਿਯੋ ਗੇ ਆਇ॥ ਅਪਿ ਆਉ ਛਟਵਾ॥ ੩੦॥
 ਸੁਨੇ ਪੂਤ ਨਾ ਕੀ ਅਥਿਥਾ ਤੇ॥ ਜਾ ਧਿਪ ਜਾਇ ਕੀ ਉਤਿਯਾ
 ਤੇ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਅਨੁਪੂਰੁ ਪ੍ਰਕੇਯੀ ਨੋ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ਗੇ ਕਯ ਮੇ
 ਕੀ ਨੋ॥ ਚਿਰ ਸੁਗੰਧ ਅੰਗਿ ਛਬ ਛਾਨੋ॥ ਕਵਲ ਸਨਾਇ
 ਹਾਂ ਬਕੈ ਗਾਨੋ॥ ਅੰਗਿ ਅੰਗਿ ਭੂਖਨ ਅਤਿ ਜੋਯੋ॥ ਨਿਰਖਰੁ
 ਪੁਨਰਗੀ ਜੋਯੋ॥ ਕਰਕਾਟਾ ਛਬਹੁ ਭਾਉ ਬਤਾਵੈ॥ ਨੈਨਿ
 ਸੈਂ ਨਿਕਾਰਿ ਮੈਂ ਨੁਜ ਗਾਵੈ॥ ਜਥੇ ਮਹਰਿ ਕੇਟੁ ਆਰੇ ਗਈ
 ਸਭੁ ਹਨਿ ਦੇਖ ਠਗਉਰੀ ਖੈਈ॥ ਏਕੁ ਕਯੋਂ ਏਹੁ ਕਉਨਾ
 ਗੀ॥ ਜਸੁ ਮਤ ਕੇ ਆਈ ਹਮ ਜਾਨੀ॥ ਏਕੁ ਕਯੋਂ ਏਹੁ ਕਉ
 ਲਾ ਆਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਉਲਾ ਪਤਿ ਦੇਖੁ ਨਿ ਆਈ॥ ੩੧॥ ਨਿਹਗਾ
 ਤੇਗਤਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇ ਸੋਫੇ ਗਤਿ ਕਵਲ ਸਨਾਇ॥ ਨੰਦ ਮ

ਗਰਿਕੇਭੰਭਿਤਿਸੋਗਭਿਨਕੀਭਿਭਿਨਿਜਾਇ॥ਜੋਭਥਦੇਖੈ
 ਸੋਈਸੋਭੁਸੋਯੋ॥ਕੋਭਿਨਕਤੈਤੁੰਆਈਕੋਯੋ॥ਕਰਿਕੈਕ
 ਪਟੁਥਿਖਸੇਕੁੰਚਭਗੋਕੰਚਨਪਤ੍ਰਿਅੰਥਿਤਜਨੁਭਗੋ॥
 ਚਯੀਚਯੀਤਿਹਿਸੰਦਰਿਆਈ॥ਜਿਹਪਯੋਨੇਪਭਿਭੇ
 ਸੁਖਦਾਈ॥ਤੁਰਭਭਿਭਾਇਗੋਟਸੋਈਨੋ॥ਥਨਤੁਚੁੰ
 ਸਿਸੁਖਅਸਥਨਦੀਨੋ॥ਪਾਵਨਪੁਰਖਪੁਰਾਤਨਿਸੁਆ
 ਮੀ॥ਸਭਜੀਵਨਕੇਅੰਤਰਿਜਾਂਮੀ॥ਭੇਦੁਜਾਨਿਸੁਖਿ
 ਅਸਥਨਈਨੋ॥ਨੂਜੇਕੁੰਚਨੂਜੇਕਰਿਕੀਨੋ॥ਪ੍ਰਾਨਪੁ
 ਰਖਪੁਰਨਿਭਗਵਾਂਨਾਗਹਿਅਸਥਨਭੁਰਆਨੇਪ੍ਰਾਨਾ॥
 ਤਥਾਥਿਆਕਯੁਤੇਇਥੇਯਤਥਾਨੀ॥ਛਾਡੈਅਸਥਨ
 ਸਗਨਿਪਗਾਂਤੀ॥੩੧॥ਨਿਦੇਹਗਾ॥ਅਪਗਾਧਨਿਅਤਿਸੈਤੋ
 ਗਤਿਅਗਸਅਗਾਧਾ॥ਅਨਜਾਨਤਿਦੁਸਟੀਕਰੀਥਿ
 ਸਾਕਰੈਅਪਗਾਧਾ॥ਅਪਨੇਸੋਥਯੁਤੇਕਰਿਹਾਰੀ॥ਤਭੁ
 ਨਛਾਡੈਸਦਨਿਸੁਗਾਰੀ॥ਜਥਸਭਪ੍ਰਾਨਖੈਂਚਕੈਯੀ
 ਏ॥ਸਕਯਅੰਗਿਥਿਆਕਯਕੀਏ॥ਅੰਤਿਸਮੇਭਿਨਿਦੇ
 ਹਿਦਿਖਾਈ॥ਜੋਜਨੁਰੇਛਲੇਪਈਅਰਿਗਈ॥ਆ
 ਨੀਸੰਤਪਥਯੁਤਕਰਛੂਟੇ॥ਤਾਂਕੇਤਰੇਥਯੁਤਤਰਿਤੁਟੇ
 ॥ਤਾਂਕੇਸਥਦੁਭਾਇਓਅਤਿਗਾਰੀ॥ਸੁਨਿਕੇਰੇਸਭੇਨ
 ਰਨਾਰੀ॥ਜਸੁਧਾਅਤਿਥਿਆਕਯਯੁਤੇਇਧਾਈ॥ਚੁ

ਛਤਟਿਗੇਸਿਆਮਸੁਖਦਾਈ॥ ਤਤਨੰਦਤਿਹਿ ਅਭਿਸ
 ਰਿਆਏ॥ ਸੁਨੀਭੇਪਾਪਦੁਖਤਤਿਪਾਏ॥ ਯੈਇਕਰਿਕੈਰੇ
 ਵਰਜਤਿਭਾਗੀ॥ ਯੈਇਕਗਾਸਿੰਆਮੁਲਾਯੁਦਰਭਾਗੀ॥
 ੩੩॥ ਨਿਹਗਾ॥ ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਗਭੇਪਾਯੁਦਰਭਾਗੀ॥
 ਪੀਗੁਆਲਾ॥ ਤਥੈਪ੍ਰਤਨਭਿਰਿਪਰਿਖੇਲਤਿਪਾਏਲਾਯੁ
 ॥ ਨਰਭਿਰਿਜੀਸੇ॥ ਤਥੈਭਿਰਿਭਾਈ॥ ਮਨੀਭੁਭੀਸਿ
 ਭੁਲਮਤਿਪਾਈ॥ ਨ੍ਰਮਚਾਟਿਮੁਖਿਕੰਠਿਭਾਗੀਭੋ॥
 ਨਿਕਸੇਪ੍ਰਗਭਿਰਿਜੀਸੇ॥ ਤਥੈਭਿਰਿਭਾਈ॥ ਮਨੀਭੁਭੀਸਿ
 ਨ੍ਰਮਚਾਟਿਮੁਖਿਕੰਠਿਭਾਗੀਭੋ॥ ਤਥੈਭਿਰਿਭਾਈ॥
 ਭੋਲਪਠਾਏ॥ ਭੇਦਪ੍ਰਤਨਭਿਰਿਪਰਿਖੇਲਤਿਪਾਏਲਾਯੁ
 ॥ ਨਰਭਿਰਿਜੀਸੇ॥ ਤਥੈਭਿਰਿਭਾਈ॥ ਮਨੀਭੁਭੀਸਿ
 ਭੁਲਮਤਿਪਾਈ॥ ਨ੍ਰਮਚਾਟਿਮੁਖਿਕੰਠਿਭਾਗੀਭੋ॥
 ਤਥੈਭਿਰਿਭਾਈ॥ ਮਨੀਭੁਭੀਸਿ ਭੁਲਮਤਿਪਾਈ॥
 ਤਥੈਭਿਰਿਭਾਈ॥ ਮਨੀਭੁਭੀਸਿ ਭੁਲਮਤਿਪਾਈ॥
 ਤਥੈਭਿਰਿਭਾਈ॥ ਮਨੀਭੁਭੀਸਿ ਭੁਲਮਤਿਪਾਈ॥
 ਤਥੈਭਿਰਿਭਾਈ॥ ਮਨੀਭੁਭੀਸਿ ਭੁਲਮਤਿਪਾਈ॥
 ਤਥੈਭਿਰਿਭਾਈ॥ ਮਨੀਭੁਭੀਸਿ ਭੁਲਮਤਿਪਾਈ॥
 ਤਥੈਭਿਰਿਭਾਈ॥ ਮਨੀਭੁਭੀਸਿ ਭੁਲਮਤਿਪਾਈ॥

ਨੀਚਿਤਾਤਨਿਪੈਠੈ। ਸੀਧਰਨਾਮਾਧਿਪੁਇਕੁਆਇਥੈ।
 ਕੰਸਨਰੇਸਾਚਿਤਾਵਾਸਿਪਾਇਥੈ। ਕਰਿਅਸੀਸਾਥਿਨਤੀ
 ਅਨੁਸਰੀ। ਆਗਿਆਕੋਰੇਗਾਇਕਹਾਪਰੀ। ਦਿਨ
 ਕੀਬਾਤਿਰੀਸਿਮਤਿਭਾਈ। ਆਪਣੇਚਿਤਕੀਧਿਯ
 ਜਨਾਈ। ਜੇਕੋਭੁਆਰਿਨਦਸਤਿਆਏ। ਸੋਮੋਮਨਕੀਤ
 ਪਤਿਪੁਨਾਵਾਸਿਪਾਕਹਿਓਏਕਤਕੁਕਾਜਾਮੀਕੇ
 ਆਇਸਦੀਜੀਏਗਾਜਾ। ਅਬਜੀਜਾਇਨੰਦਸੁਤਮਾ
 ਰੀ। ਭੁਮਰੇਮਨਕੀਚਿਤਿਅਨਦਾਰੀ। ੩੪॥ ਦਿਹਗਾ॥
 ਤਬਗਾਜਾਕੇਏਕਚਰਿਪੀਨਿਪੀਨਿਦਿਨਗਾਜਾ। ਭੁਮ
 ਥਿਨੁਕਦਨੁਸੁਪਾਰਿਏਆਜਗਾ। ਰੇਕਾਜਾ। ਆਇਨੁ
 ਏਸੀਪਗਦੁਜਚਲਾ। ਤਿਸਤੇਬਧਕਿਕਸਾਈਭਯੇ
 ॥ ਚਲੇਚਲੇਗੋਕਯਮੋਗਇਥਾ। ਜਾਇਨੰਦਕੀਚਿਤੁ
 ਰਾਭਇਥੈ। ਨੰਦਪਗ। ਕੇਦੇਈਅਸੀਸਾ। ਭੁਮਸੁਤ
 ਜੀਵੇਯਾਖਦਗੀਸਾ। ਧਿਪੂਜਾਤਿਸੁਆਨੁਕੀਤੀ। ਚ
 ਰਟਿਧੀਇਚਰਨੰਦਕੁਆਨੀ। ਪੂਛਨਯਾਗੀਕਰੇਦਿ
 ਜਿਗਾਜਾਮੋਗ੍ਰਿਹਿਕਿਰਪਾਕਰੀਕਿਰਿਕਾਜਾ। ਤਬਸੀ
 ਧਰਧੇਯੋਗਿਨਦਸਾਨੀ। ਨਿਉਤਰਵਾਹਿਕਮੰਤ੍ਰਿਲਪਟੰ
 ਥੀ। ਭੁਮਰੇਪੁਤ੍ਰਭਇਥੇਸੁਖਦਾਨੀ। ਤਾਂਕੀਮਹਾਂਜਗ
 ਤਬਪਾਟੀ। ਸੀਧਿਯਾਤਿਕਮਤਿਸੁਪਾਪਾਇਥੈ।

ਇਹ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ਦਰਸਾਇਆ ਏ। ॥ ੧ ॥ ਆਇਓ ਧਰਮ।
 ਕਰਮ ਕੀਰਤੀ ਕੀਰਤੀ ਕੀਰਤੀ ਕੀਰਤੀ। ਇਹ ਕਾਯਾ ਅ
 ਨਾਇਆ ਏ। ਇਹ ਪਰਮਾਇਤੋ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਗੋਪਾਲਾ ਜਬ
 ਜਾਮਨਾ ਮਨ ਕਿਚਾ ਮਾਯਾ। ॥ ਪਰਮਾ। ॥ ਏਹ ਬਿਚਾਰ
 ਭਯੰ। ਸੁਨੋ ਭਵਤੁ ਏਹੀ ਜਾਂ ਅਬ ਕੇਤੋ। ਪਯੋਨੇ ਸੇਵਾ ਤਿ
 ਯੋਨਾ ਸੇਤੋ। ॥ ਆਸਹੀ ਮਾਗਿਸ ਕੁਰਾ ਮਕੁ ਯੋਰੇ। ॥
 ਜਕਾਨਾ। ॥ ਆਜੁ ਸੰਦੋਹੇ। ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮਾਧਿ ਬਾਜ
 ਨੀ। ਮਨ ਸਾਕੁ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਰਿਸਾ ਮਨ ਕੇ ਭੀਇ
 ਤਾ ॥ ੩ ॥ ਛਾਹਿਓ। ਬਾਮਨ ਜਾਤਿ ਨਾਤਿ ਨਾਤੀ ਮਾਗੇ। ਜੀ
 ਭ ਮੋਰੇ ਰਿਤੇ ਰਿਤ ਬਯੀਤੀ। ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਦੀ ਗਹਿ ਮੁਖ ਮੇਦੀ
 ਰਿਸਾ। ॥ ਜਾਸਾ ਆਇ ਕਾਹਿ ਭੀ ਪੰਚੇ। ਬਾਮਨ ਭੀ
 ਦਪ ਕੇ ਭਾਂਗੇ। ਬਿਨਾ ਜੀ ਭਕੁ ਬੇਯਨੁ ਨਾ ਆਵੇ। ਪ੍ਰਭ
 ਪਾਸ ਕਿਹੀ ਨ ਕਰਵੇ। ॥ ੫ ॥ ਏਹੀ ਜਾਮਨਾ
 ਆਇ ਬਯਾਇ ਕੇ ਬਾਮਨ ਦੀ ਓਠਾਇ। ਤਬ ਮਿ
 ਆਇ ॥ ੬ ॥ ਰਿਕੇ ਨ ਕਿਓ ਮਰਖ ਜੀ ਭਗਵਾਇ। ॥
 ਬਸੀ ਪਰਮ ਪ੍ਰਗਮੇ ਆਇ ਓ। ਸੁਨਿ ਕੇ ਕੰਸ ਮਯਾਂ ਦੁਖ
 ਪਾਇ। ॥ ੭ ॥ ਏਹੀ ਭਗਮੀ ਜਨੁ ਤੁਝਿ ਰਹਿਓ ਏਹੀ
 ਰੂਪਾਤਿ ਨਾਤੀ ਮਾਗੇ। ਕਾਗਿ ਅਸਰ ਤਬ ਏਹੀ ਓਠਾਨੀ
 ਸੁਨਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਪਰਮ। ॥ ੮ ॥ ਕਾਗਿ ਤੁਝਿ ਰਹਿਓ ਕੇ

ਭਜੈ ਤੂੰ। ਤੰਤੁ ਅਰੁ ਨੈਨ ਫੇਰਿ ਕੈ ਐਂ ਤੂੰ। ਕੀਸਰਾਇ ਤਬ ਆ
 ਇਸੁ ਦੀਨੀ। ਭਿਨ ਗੋਕਲ ਕੀ ਮਨ ਸਾਕੀਨੀ। ਕਉਲ
 ਨੈਨ ਜੀਘਾਤ ਖੀਚਾਰੀ। ਸੇਤੇ ਜਾਨਤਿ ਚਤੁਰੁ ਮੁਰਾਰੀ
 । ਕਾਧੁ ਰੁਪੁ ਪਾਏ ਰਏ ਭਿਨਾਰੀ। ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਪਾਏ ਕੈ ਤੇ
 ਜਾਈ। ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਗ੍ਰਿਭਿ ਗਹਿਲੀਨੀ। ਚਿਰ ਪਕ
 ਰਿਸਿ ਤਾਜਿ ਭਿਨੈ ਦੇਵੀਨੀ॥੩੩॥ ਵਿਚਰਾ ਪ੍ਰਾ
 ਨ ਦੇਤਿ ਧੋਲਿ ਭੋ ਅਸਰੁ ਸਾਨੇ ਘੰਨੁ ਭਿਨੈ ਭੋਗਾ ਜਾਮਾ
 ਇਧਾਇ ਆਈ ਤਹਾਸ ਕਲਕਾ ਜਗ੍ਰਿਹਿ ਛਾਡਿ। ਪ
 ਭਨਾ। ਚਿਯਨ ਭਿਨ ਜਹਾ। ਸਾਧਕੁ ਭੁਭੁ ਮੇਲਾ ਭਿਨ
 ਤਹਾ। ਸੇਚਿਯੁ ਰੁਭਿ ਨਿਨੈ ਨਿਨਿ ਹਾਰੇ। ਤੇ ਸਭ ਕਹੈ
 ਕਾਗੁ ਇਨਿ ਸਾਰਿਯ। ਸੇਈ ਤੇ ਇਹ ਕਹਤਿ ਤੇ ਸੇਈ
 ਜੇਸੁ ਪਾਕੁ ਭਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨਹੈਈ। ਇਹਿ ਧਿਧਿਕਾਗੁ
 ਅਸਰੁ ਸੰਘਾਰੇ। ਸਨਿਕੈ ਕੀਸ ਕੋਰੁ ਪਮਨ ਪਾਰੇ। ਤਾਤੇ ਅ
 ਪਕਿਏਤਿ ਪਠਾਏ। ਤ੍ਰਿਣਾ ਵਤਿ ਤੇ ਇਥਿ ਜਮੋਂ ਆ
 ਏ। ਜਾਗੁ। ਤ੍ਰਿਣਾ ਭੀ ਨਹੈ ਕਹਿਨੀ ਜੀ ਹਨਿ ਕੇ।
 । ਅਸਥਨ ਦੀਨੈ। ਸਰਬ ਧਿਆਪੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾ
 ਮੀ। ਆਵਤਿ ਜਾਨਿਓ ਅਸਰੁ ਕੈ ਪਾਮੀ। ਤ੍ਰਿਭੁ ਅਨਤੇ
 ਭਾਰਿ ਕਪਧਾਰੇ। ਜਾਗੁ ਤੇ ਹਨੀ ਜਾਤਿ ਜਾ। ਹੋ।
 ੩੪। ਵਿਚਰਾ। ਭਾਰੁ ਸਮਾਰਿ ਸਕੈ ਨਹੀਨੀ ਤੇ ਗੋਰੁ

[illegible]

ਸਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਤੇ ਪਲਾਨਾ ਪਰਿਭਾਧਿਕਟਿ ਚਲਤੁ
 ਲਾਭਨਾ ਕੰਗੇ ਜਸੁ ਪਾਗਿ ਹਕਾਜੈ ਅੰਤਰਾਗੀਯਾ ਥਹੁ
 ਤੁਛੁ ਪਾਸੇ ਹਨ ਕੋ ਲਾਗੀਯਾ ਛੀਰੁ ਪੀਅਤਿ ਕੋ ਅਤਿ ਅਕੁ
 ਲਾਵੈ। ਰਿਵਤਿ ਦੇਉ ਚਰਨ ਚਲਾਵੈ॥
 ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨਿ ਜੋ ਸੰਕਟੁ ਗਇਓ ਸਭੁ ਟੂਟਿ। ਭਾਂਜਿ
 ਘਿਤਿ ਵਹੀ ਦੂਪ ਕੇ ਚਰਨ ਭਏ ਸਭੁ ਟੂਟਾ। ਸੁਨਿ ਕੈ ਸਬ
 ਦੁਜੋ ਸੋ ਮਤ ਪਾਈ। ਦੇਖਤਿ ਅਚਰ ਜਬ ਸਮੇ ਆਈ॥
 ਜੇ ਚਤੁਰ ਮਹਾ ਕਾਇ ਪੁਰੁ ਗਇਓ। ਸਗੋਰੋ ਸੰਕਟੁ ਚੁਰਿ ਤੇ
 ਇਗਾਇਓ। ਖੇਲਤ ਬਾਲਗੋ ਪਾਲਤਾ ਹਿਰੈ ਲੈ। ਹਜਿ ਹਜਿ
 ਰਸਨਾ ਸੇਕ ਹਥੇ ਲੈ। ਇਹੁ ਗਾਠਾ ਇਨਿ ਥਾਗ ਕਿਠਾ ਰਿਓ
 ਰਿਵਤ ਮੇ ਚਰਨ ਤਜੇ ਮਾਰਿਓ। ਜਸੁ ਮਤਿ ਤੇ ਹਿਰਿ ਭੇਓ ਨ
 ਪਾਵੈ। ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਸਭੁ ਦੇਉ ਮਦਾਵੈ। ਕੇ ਮਲਾ ਚਰਨਿ ਕਮ
 ਲਾਤਿ ਹਿਮਾਈ। ਸਕਟਿ ਥਿਕਟਿ ਕਿਉਂ ਦੀਓ ਗਿਰਾਈ।
 ਸਭੇ ਕਰੈ ਕੇਉਂ ਦਾਨੈ ਆਇਓ। ਭਿਨਿ ਇਹੁ ਗਾਠਾ ਮਾਰਿ ਗਿ
 ਗਇਓ। ਧੰਪਤ ਕਾਭੁ ਪਦ੍ਮ ਮਾਚੇ। ਭਯੀ ਭਈ ਭੋਪ
 ਤਿ ਪ੍ਰਭ ਥਾਚੇ॥ ਥਹੁ ਤੁਭਾਂਤ ਕਰੁਣਾ ਕ
 ਰੈ ਅਭਰੁ ਦੇਹਿ ਥਹੁ ਦਾਨੁ। ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਨੈਂ ਦਲਾਯ ਕੋਰ
 ਛਪਾਯ ਭਗਵਾਨੁ। ਏਕਾਨਿ ਦਸਿ ਸਿਰੀ ਕ੍ਰਿਸਤਿ ਮੁਰ
 ਰੀ। ਖੇਲਤ ਜਸੁ ਪਸੈ ਦਸ ਨਾਗੀ। ਧਾਰ ਧਾਰ ਮੁਖ

ਏ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋਗੇ ਕਲਪ ਪੁੰਨ ਪਾਓਗੇ॥ ਬਡੇ ਕਾਜੁ ਇਹੁ ਜਾ
 ਇਸੁ ਪਾਓਗੇ॥ **ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ** ਜਨਮ ਲਾਗੀ ਸਭ ਸੇਖ
 ਕੇ ਅਭਿਰੁਜੇ ਗੁਥਿ ਤਿਵਾਗੁ॥ ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਦੇਉ ਸੁਖ ਪਾਇਕੈ
 ਦੇਉ ਨਾਉ ਥੀਚਾਗੁ॥ ਤਥੈ ਗੁਰਿ ਗੋ ਕਲਪ ਮੋ ਆਇ॥ ਨਿੰਦ
 ਦੇਖਿ ਬਹੁ ਆਨੰਦ ਪਾਇ॥ ਕਹੀ ਬਡੇ ਕਛੁ ਭਾਗਿ ਹਮਾਰੇ॥
 ਭਾਂਤਿ ਦਰਸਤਿ ਭਏ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਗਹਿ ਕਰਿ ਅਪਨੇ ਯੰਮਲੇ
 ਆਇ॥ ਪਾਇਐ ਇਕੈ ਸੀਸ ਚੜ੍ਹਾਇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬੇਲੇ
 ਦਿਜਗਾਜਾ॥ ਇਤੈ ਸੁਖ ਕੀਨੈ ਕਿਤ ਕਾਜਾ॥ ਬਿਪਕਰਿ
 ਓਥ ਸਦੇ ਉਪਠਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਗਟਿ ਬਾਣ ਕਰੈ ਆਇ॥ ਸ
 ਤਿਓਨੰਦ ਮਤਿ ਆਨੰਦ ਭਏ॥ ਬਿਭੁ ਪਭਾਂਤਿ ਕੇਭੇ ਜਨੁ ਦੇ
 ਏ॥ ਜਿਥੈ ਰੋਹੁ ਧੀ ਬਾਣ ਕੁਜਾਇਓ॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਸੰਮਾਸ
 ਭੇਸ ਮਝਾਇਓ॥ ਗਰਿਗਤਿ ਛਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਾਇ ਖਿਲੀਨੈ॥
 ਸੋ ਪਲਗੁਨੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਟੀਨੈ॥ **ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ** ਗਮਨ
 ਮੁਹੈ ਗਾਸ ਕੈ ਸੁਖ ਨਿਵਾਸ ਅਭਗਾਮਾ॥ ਬਾਣੀ ਬਡੇ ਰੈਣੀ
 ਕਸੇ ਸਭੇ ਕਹੈ ਬਾਣਗਾਮਾ॥ ਬਹੁ ਰਿਨੰਦ ਇਹੁ ਬੇਲੁ ਸੁਨਾਏ॥
 ਤੇ ਸੋ ਦਿਜ ਸੋਗੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪ ਕਿਸੇ ਹੂਪੈ ਕੀ
 ਜੈ॥ ਸਮੁਪੜ ਕੈ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਟੀਨੈ॥ ਜਨਮ ਲਾਗਤਿ ਜਬ
 ਗਰਗਿ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਸੁਭਾਨਿ ਛਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੁਭ ਕਾਰੀ॥
 ਕਹੀ ਗਰਗਿ ਜੇ ਬੁਝੈ ਨ ਮਾਨੈ॥ ਬਚਨੁ ਕਹੂੰ ਜੈ ਸਤਿਕਰਿ ਮਾਨੈ॥

ਨੰਦਕਤੈ ਤੁਮਗੁਰੂ ਮਾਗੇ ॥ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ਬਚਨਿ ਤੁਮ
 ਗੇ ॥ ਬੀਐ ਦਿਨੁ ਸੋਚੈ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਇਹੁ ਸੁਤਨੰਦ ਤੁਮ
 ਰੇ ਨਾਹੀ ॥ ਸਤੁ ਬਸ ਦੇਉ ਦੇਵ ਕੀ ਕੋਝੈ ॥ ਗੁਰੁ ਆਠ ਦੇਵ
 ਨ ਮੁਭਇਓਝੈ ॥ ਤੈ ਤੋ ਕਹੀ ਕੀਤੀ ਆਜਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਪ
 ਰਤੀ ਤਿਨ ਆਈ ॥ ੪੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਬ ਯਾ ਬਾਲਕੁ
 ਦੇਖ ਕੈ ਸੋ ਜਾਨਿਓ ਸਭੁ ਭਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕੀਤੀ ਆਲੇ ਗਏ ਇਹੁ
 ਛਾਡਿ ਗਇਓ ਬਸ ਦੇਉ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਸੁਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਲਛਨਾ ॥
 ਏਹੁ ਤੈ ਬਡੇ ਬਾਚਿਤ੍ਰ ਭਵ ਛਨਾ ॥ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਧਰੇ ਅਭਿਰੂਪਿ
 ਝੈ ॥ ਬਿਧਨਾਂ ਕੈ ਸੇਵਾਰ ਜਕਰਿ ਝੈ ॥ ਨਾਂ ਮਅਨੰਤ ਕਹਾਏ ਕ
 ਝਾਂ ॥ ਕਿੰਦਿ ਜਨਮ ਝੈ ਅੰਤੁ ਨ ਝੈ ॥ ਏਕਨਾਮ ਜੋ ਯਾ ਕੈ ਕਹੈ ॥ ਸੋ
 ਤੈ ਭਗਤਿ ਪਰੰਮਪਦੁ ਝੈ ॥ ਸਿਆਮੰਗੁ ਪਹਿਲੇ ਇਨਿ ਪਾ
 ਰੈ ॥ ਅਬ ਹੁਕਿ ਸਨਰੰਗੁ ਪਰਵਾਰੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਿਸਨਨਾਮ ਕਹਿਕ
 ਹੀ ਐ ॥ ਜਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਦੁਖਦਹੀਏ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਜਨਨ
 ਮਧੁਰਾ ਲਿਖਿ ਦੀਨੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਗਦਨੁ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਹਿ ਕੀਨੈ ॥
 ਦੇਉ ਬਾਲਕਾਇਕ ਸੰਗਿ ਰਹੈ ॥ ਮਧੁਰ ਮਨੋਹਰ ਬਾਤਾ ਕਹੈ ॥
 ੪੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪਯਾ ਕਾ ਕੀ ਪਾਟੀ ਗਹੈ ਠਾਂ ਢੇਰ ਹੋ ਸੰਤ
 ਗ ॥ ਗਭੁ ਬਛਾ ਕੀ ਪ੍ਰਥਿ ਗਹਿ ਠਾਂ ਡੇਰ ਹੋ ਬਿਜਨਾਗ ॥ ਝ
 ਗਲੀ ਲਾ ਲਾ ਜਿ ਆਮਤ ਨ ਸੋਝੈ ॥ ਸਭੁ ਗੋਪਨਿ ਕੇ ਮਨ ਕੇ
 ਸੋਝੈ ॥ ਦੇਖੈ ਬਿਨੁ ਕਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਜਸੁ ਪ

ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਵੈ। ਸੁਖੁ ਤਿਧਾਨ ਕੇ ਆਤਿ ਧਿਯਾਵੈ। ਰੂਪ ਅਨੁਪ
 ਪੇਖਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਪਾਇਤਿ ਸੇਤੂ ਪਰ ਅਤਿ ਥਾਨੈ। ਸਤ ਪ
 ਨਹਿ ਸੁਕੈ ਕਲਾਣਾਨੈ। ਕਟਿ ਕਟਿ ਚੁਨ੍ਹ ਘੰਟ ਕਾ ਸੋਚੈ।
 ਤਾਨੇ ਖਤਿ ਸਭ ਕੇ ਸਨੁ ਸੋਚੈ। ਹਾਸੇ ਹੋ ਮਕੇ ਖਡ ਦਾਨੀ ਕੇ
 ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਘਰਿ ਭਾਵੇ ਤੇਜਿ ਐਕੈ। ਸੁਕਤਿ ਮਾਲਿਗ
 ਲ ਮਾਂਹਿ ਧਿਰਾਨੈ। ਹਸੁਣੀ ਚੋ ਮਧੋ ਮਰਸ ਸਾਨੈ। ਜਰ
 ਕ ਸੀਸੀ ਸਾਧਿਗ ਜਤਿ ਟੇਪੀ। ਨੇਖੈ ਰੂਪੁ ਮੋਹਤਿ ਸਭ
 ਕੇ ਪੀ। ੬੭॥ ਨੇਹਗਾ ਥਾਣਾ ਧਿਰੇ ਨੇਹਿ ਥਾਣਾ ਸੁੰਦ
 ਰਿ ਹਸਤਿ ਜਸੇ ਦਾਂ ਮਾਇ। ਭੋਪਤਿ ਤਿਹਾਰਿ ਕੈ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ
 ਬਾਠਿ ਜਾਇ। ਜਥੇ ਜਸੁ ਪਾਮਾਇ ਬੁਝਾਵੈ। ਬਾਰੇ
 ਭੁਝੁਟ ਨਸੇ ਪਾਵੈ। ਤਾਕੇ ਪਾਵਤਿ ਅਤਿ ਚਬ ਸੋਯੀ। ਜੇਦੇ
 ਕੈ ਸੁਖ ਪਾਵਤ ਸੋਈ। ਪਾਵਤੁ ਪਰਿਥਾ ਜਤ ਆਠੈ। ਸੋਹ
 ਨਿਹ ਸਿਕੈ ਰੇਹਤਿ ਪਾਠੈ। ਤਾਤ ਮਾਤ ਕੇ ਹਰਖ ਬਛਾਵਤਿ।
 ਤਾਠ ਬਕੀ ਭੁਪਮਾ ਕੇ ਪਾਵਤ। ਸੀਖੈ ਚਲਨ ਸਿਆਮਸੁ
 ਕਮਾਗਾ। ਧਿਜਨਾਗਰ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਗਾ। ਗੁਆਣ ਬਾਠ ਬ
 ਹੁ ਸੀਗਿ ਲਗਾਵੈ। ਸਭ ਗੋਪਨ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਵੈ। ਜਾਇ
 ਖਾਇ ਗੋਰਸੁ ਜੇਭਾਵੈ। ਜੇਕਿ ਚੁਬ ਚੰਬੂ ਮਛ ਰਕਾਵੈ। ਮਾ
 ਟੀ ਰਾਹੇ ਹਾਥ ਫਿਰ ਆਵੈ। ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਇਉਂ ਚੁਟ ਮਠਾ
 ਨੈ। ਬਰਜੇ ਕਾਨੁ ਤੈ ਕੁਨੀ ਮਾਨੈ। ੬੮॥ ਨੇਹਗਾ ਭੋ

ਪਤਿਪ੍ਰਭਕਉ ਦੇਖਕੇਗੋਪਨਕੀਓਉਪਾਤਿ। ਨੂਪੁਰਤੀਮ
 ਖਨਮਹੀਗਾਖੈਂਦਰਿਦੁਗਾਇ। ਤਬੈਲਾਣਾਇਹੁਜਤਰਿ
 ਪਾਵੈ। ਘਾਣਾਨਿਲੇਇਗੁਆਲੀਗਿਰਜਾਵੈ। ਸੁਨੈਭਰਤੁ
 ਇਤਿਹਿਜਾਈ। ਨੂਨੁਲੈਭੈਧਰਿਓਦੁਗਾਈ। ਅਤਿਓ
 ਚੈਯੋਤਕਿਤਆਵੈ। ਤਬਾਇਕਿਸਾਖੀਕੋਤਿਹੁਗਾਵੈ। ਤਾਂਪ
 ਰਿਚਫਿਕੈਭੁਜਾਂਪਸਾਗੇ। ਗੋਗਸਿਭਾਂਜਤਿਤਲੈਓਤਾਗੇ। ਜੋ
 ਯਾਹੁਧਿਧਿਗਥਨਆਵੈ। ਤਬਮਹਲੀਸਿਓਚੇਦੁਬਨ
 ਵੈ। ਧਾਰਿਚਲੇਤਤਉਅੰਜਲੁਓਤੈ। ਨੂਪੁਰਤੀਪੁਨਿਓ
 ਕੈਓਤੈ। ਤਾਪੈਅਇਪੁਈਧਿਜਨਾਗੀ। ਤਾਬਓਠਾਇ
 ਦੇਤਮੁਖਗਾਰੀ। ਜੋਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਕੋਫਿਗਿਆਵੈ। ਦੇਖ
 ਰੂਪੁਰਿਸਤੇਧਿਗਸਾਵੈ। ॥ ਦੇਹਗਾਗੋਗਸਕੇ
 ਚਸਕਾਏਗੇ। ਦਿਨਪ੍ਰਤਿਆਵੈਲਾਣਾ। ਜਸਮਤਿਕਉ
 ਓਗੰਧਰੇਆਵੈ। ਦੋਨਿਧਿਜਥਾਣਾ। ਜਸਮਤਿਕੋਜਾਇ
 ਮਾਥੁਨਿਆਵੈ। ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਕੇਚਹਿਤ੍ਰਿਬਤਾਂਵੈ। ਸੁਨੈਜਸੇ
 ਮਤਿਪ੍ਰਭਤਮਾਗੇ। ਨਿਸਿਦਿਨਗੋਗਸਖਾਇਹਮਾਗੇ।
 ਸੁਨੈਗ੍ਰਿਹਿਗੁਆਲਾਨਿਕੋਲਿਆਵੈ। ਆਪਿਖਾਇਅ
 ਰੁਓਤੇਖਾਵੈ। ਖਾਇਜਾਇ। ਭੁੰਮਿਛਰਿਕਾਵੈ
 ॥ ਗੋਗਸਕਦੇ। ਖਚਨਨਹੀਪਾਵੈ। ਬਹੁਰੇਤਯੋਗਿ
 ਹਮਾਰੀ। ਕਥਿਯਗਿਗਾਖੈਂਕੰਤਤਮਾਰੀ। ਅਜਪੁਬਰ

ਜੇ ਅਪਨੇ ਬਾਰੇ, ਜੇ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਸੁਖਾਇਆ ਹੋ, ਭੇਪ
 ਪ੍ਰਭ ਅੰਗਲਿ ਮੇਂ ਤੂੰ ਏ। ਮਪਰੁ ਬਚੀ ਮਾਤਾ ਸੀ ਬੇਲੇ
 ਮਾਤਾ ਉਤਰੇ ਕਰੇ ਨ ਮਾਨੇ। ਮੇਰੇ ਬਚ ਨ ਸਾਚੁ ਕੋਇ ਜਾਂ
 ਨੀ॥ ੫੦॥ ਨੈਹਗਾ। ਤਉ ਅਪਨਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਛੇਡਿ ਕੇ ਕਥ
 ਪੁੰਕਪੁੰਨ ਜਾਂਭੀ। ਏ ਸਭਿ ਮਿਥਿਆ ਬਾਹਰ ਨੀ ਬ੍ਰਿਥਾ
 ਬਕਤ ਉਠਿ ਪ੍ਰਾਤੀ। ਮੇਰੇ ਨੈਹਗਾਤਿ ਕਥੁ ਨਾਹੀ। ਛ
 ਲਾਬੁ ਲਾ ਕੈ ਪਾਗਿ ਮੇਂ ਜਾਤੀ। ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਸੁਗਰੀਆ
 ਐਂਦੈ। ਏ ਕਰੋ ਪੀਟੇ ਪੀਲੇ ਖੰਡੈ। ਏ ਕਰਾਥ ਪੈਯਾ
 ਬਜਾਂਦੈ। ਪਾਥਿ ਪਕਰਿ ਕੇ ਉਸਾਥਿ ਨ ਚਾਂਦੈ। ਧੈਠਿਰ
 ਤੂੰ ਤੇ ਪਕਰਿ ਚਲਾਂਦੈ। ਮੇਰੇ ਨੈਹਗਾਤਿ ਚਪਰ ਬੁਝਾਂਦੈ॥
 ਜਗੰ ਜਾਂਭੀ ਮੇਰੇ ਸੰਗੀਆਂਦੈ। ਸਭੁ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿ ਸਦਾ
 ਖਿਸ਼ਾਂਦੈ। ਕਰੇ ਏ ਕਰਹਿ ਧੀਰ ਬਜਾਓ। ਕਿਉਂ ਕਰੇ
 ਮਪਰਿ ਸਰਿਗਾਓ। ਏਂਦੈ ਗੁੰਤੈ ਗੋਰਹਿ ਲੈਂਦੈ। ਗੰ
 ਜਮਾਲੇ ਬਹੁ ਰਿਤ ਦੈਂਦੈ। ਐਸੇ ਬੇਲਾਸ ਨੇ ਨਿਰੰ
 ਨੀ॥ ਮਾਖਿ ਅੰਤੁ ਨੈ ਕੈ ਮੁਸਕਾਂਤੀ॥ ੫੧॥ ਨੈਹਗਾ।
 ਭੇਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਉਠਾਇ ਕੈ ਮਾਇਲੀ ਛੇਡਿ ਰਿਲਾਇ। ਗੋ
 ਪਤਿ ਸਿਉ ਬੰਤੀ ਕਰੀ ਰਹੀ ਸਭੈ ਚਪਕਾਇ। ਕ
 ਬਹੁੰ ਸੰਦਰੁ ਸਿਆਮ ਕਰਾਈ। ਏ ਕਲੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗੁਆ
 ਲਾਨਿ ਕੈ ਜਾਈ। ਗੋਗਿ ਕੇ ਭਾਂਜਿ ਨਿਬਾਰਿ ਆਵੈ॥

ਤਿਉ ਅਉਸਰਿ ਜੇ ਸਾਂਸਨੇ ਆਵੈ। ਸੰਤੋ ਭਉਨਿ ਕਹੈ
 ਕਿਉ ਆਇਓ। ਭਾਂਜਨ ਕੇ ਕਹੈ ਕਰੁ ਆਇਓ। ਕੈਸੇ
 ਉਤਰੁ ਤੁਰਤੁ ਬਨਾਇਓ। ਨਿਜਾ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਨ ਬੂਝਿ
 ਸੇ ਆਇਓ। ਦਧ ਭਾਂਜਨ ਸੇ ਚੀਟੀ ਪਰੀ। ਤੋਕਾ
 ਛਤਿਕੀ ਮੁਸਾਕਰੀ। ਇਹੁ ਮਿਸੁ ਕੈਉ ਨ ਤੇ ਭੁਜਿ ਆਵੈ
 ਪਤਿ। ਇਕੋ ਪੀਕੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਵੈ। ਜਬ ਯੀ ਗੋਰਸੁ ਮਖ
 ਮੋਭਰੈ। ਗੋਪਤਿ ਆਇ ਕਰੈ ਪੁ ਅਤਿ ਕਰੈ। ਨੈਨ ਸੇਨੈ ਦੇਤਿ
 ਕਟਿ ਖੁਲਾਵੈ। ਛੀਰੁ ਰੂਰਿ ਮਖ ਪੈ ਭਜਿ ਜਾਵੈ॥੫੨॥
 ਦੇਹ ਗਾਥਾ ਰਿਬਾਰਿ ਦੇਖੋ ਚਤ੍ਰੇ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਾਰਿ
 ॥ ਨਿਦ ਪਉਰ ਆਵੈ ਸਭੇ ਓਗੰਧੀ ਕੀ ਮਸ ਗਾਥਾ। ਏਕ
 ਕਹੈ ਮੋਗੀ ਗਾਗਰਿ ਫੇਰੀ। ਕਹੈ ਏਕੁ ਚਗੁ ਦਲਿ ਤੇ
 ਸੀ। ਏਕੁ ਕਹੈ ਦਧੀ ਮਟੁਰੀ। ਏਕੁ ਕਹੈ ਏਕੁ
 ਕੁਕਰੀ ਫੇਰੀ। ਕਹੈ ਏਕੁ ਮੁਖ ਮੋਹਿ ਮਾਗਿ ਓ। ਤਓ
 ਤਤਿ ਚੀਰੁ ਫਾਗੁ ਸਭ ਰਾਗਿਓ। ਪ੍ਰਗਟਿ ਜਸੇ ਮਤਿ ਸੋਇਓ
 ਕਹੈ। ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਮੋਹਿ ਨਿਕੇ ਚਹੈ। ਗੋਰਸੁ ਗੰਧਿ ਨਾਨ
 ਸੇ ਆਨੈ। ਨਿਖਟਿ ਨ ਜਾਇ ਤੇ ਬਹੁ ਦੁਖ ਮਾਨੈ। ਜੇਨ
 ਕਬਹੂ ਯਾਗੋਰਸੁ ਪੈਓ। ਤੇ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨਾਮ ਪਾਰਿ ਆਓ।
 ਜੇ ਦਧ ਦੁਖੁ ਮੇਲਿ ਕਹੁ ਪੈਈਏ। ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾਗਤਿ
 ਲੇਐਈਏ। ਥਾਣੁ ਗਲਿ ਤੁਕੁ ਗਲਿ ਉਕੁੰ। ਕੇਟਿ ਜਨ

ਸਾਭੁ ਭੰਤੁ ਨ ਭੁਖੰ॥ ਪੜ॥ ਨਿੰਦੇ ਹਰਾ ਆਜੀਯਾ ਬਾਲਗ੍ਰੇ ਪ
 ਣਕੀ ਬਰਨੈ ਪਰਮ ਪੁਰੀਤੀ॥ ਯਾਗ ਸਕੈ ਚ ਸਕੈ ਤਿਨੇ
 ਜਿਨਾ ਆਯੋ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਏਕ ਦਿਨੁ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗ ਬਲੁ ਭਾ
 ਈ॥ ਕਹਤਿ ਆਜੁ ਹਰਿ ਮਾਟੀ ਖਾਈ॥ ਸੁਨਤਿ ਰਿਸ
 ਨੀ ਜਾਸ ਮਤਿ ਮਾਈ॥ ਯਕੁ ਟੀਹਾ ਕਯੈ ਭਾਰਤ ਆਈ॥ ਕ
 ਹਤਿ ਪੁਰ ਕਉ ਮੇਰਿ ਸਤਾਵੈ॥ ਕਹੈ ਲੋਗੁ ਤਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੈ
 ਹਸਿ ਬੈਲੈ ਸਿਰੀ ਕੰਭੁ ਕਠਾਈ॥ ਹਮ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਮਾਟੀ
 ਖਾਈ॥ ਮੇਰੇ ਬਚਨੁ ਸਾਚੁ ਨਹੀ ਲੋਖੋ॥ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਮਾ
 ਈ ਮਾਧਿ ਮੈਂ ਦੇਖੋ॥ ਜਬ ਮਾਈ ਮਖ ਕੈ ਲਿਓ ਠਾਇ
 ਓ॥ ਹਰਿ ਮਖ ਮੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਦਿਖਾਇ ਓ॥ ਭੂਲਿ ਗਈ ਸਾਧਿ
 ਅਚਰ ਜੁ ਜਾਨੈ॥ ਕਹਤਾ ਕਿਸਨੁ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ਓ॥ ਏ
 ਕੋ ਪੁਰਨ ਦਰਸਨੁ ਭਾਇ ਓ॥ ਮਨੈ ਕੇ ਸਭੁ ਸੰਸੇ ਸਿਟਿ ਗਾਇ
 ਓ॥ ਪੜ॥ ਨਿੰਦੇ ਹਰਾ॥ ਨਿਬਨਿਸਟਿ ਜਸੁ ਪੈ ਕੁਈ ਓ
 ਸਤਤਿ ਕਹੈ ਬਨਾਇ॥ ਭੋਪਤਿ ਪੁਰਮਾਇ ਆਪੁ ਬਾਲਿ
 ਓ॥ ਨਿਸੇਂਦਈ ਭੁਲਾਇ॥ ਗਾਨਾ ਕਹੈ ਸੰਨੇ ਗਿਖਿ ਗਿਆ
 ਤਾ॥ ਨਿੰਦ ਜੋ ਮਾਤਿ ਕੀ ਕਹੈ ਬਾਤਾ॥ ਐਸੇ ਜੋ ਕੁਓਂ ਕੁਓਂ
 ਨਿਕੀਨੈ॥ ਜਾਤੇ ਕਿਸਨਿ ਮਹਾਂ ਸੁਖੁ ਟੀਨੈ॥ ਤਬ ਨਿਪ
 ਸੇ ਬੈਲੈ ਰਿਖਿ ਗਈ॥ ਪੁਰਬ ਕਥਾ ਸਭੁ ਕਹੈ ਜਨਾਈ॥
 ਆਠ ਬਸੁਨ ਮੈਂ ਦੇਣਾ ਜਿਹਿ ਨਾਮਾ॥ ਪਰਨਾ ਮੁਜਾਕੀ

ਤੈਬਾਮਾਜੈਸੀਬਰਹਮਾਆਇਸੁਪਾਈ॥ ਤੈਸਿੰਦਰੇ
 ਆਨਿਸੁਨਾਈ॥ ਕਰੇਮਾਨਖਜਨਮੁਤਮਧਰੇ॥ ਗੋਪਰੇ
 ਇਹੋਕਲਅਭਿਤਰੇ॥ ਤਬਭੁਤਿਕਰੀਏਕੁਬਰਪਾਵੈ॥
 ਬਾਣੁਪੁਰਹਿਮਾਘਰਿਆਵੈ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਭੁਤਿਕੇਸਾਚੁਸੁ
 ਨਿਯੀਨੋ॥ ਜੇਮਾਂਗਿਓਸੇਭੁਦਰੁਟੀਨੋ॥ ੫੫॥ ਨਿੰਦਗਾ
 ਨੰਦਜਸੇਪਾਬਸੁਭਏਹੋਕਲਕੇਬਿਜਗਾਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੇ
 ਦਰਕਾਰਨਬਾਣੁਭਏਹਰਿਆਇ॥ ਅਪਿਆਭੁਤਾਂ
 ਵਾਂ॥ ੯॥ ਕਰੈਪਰੀਛਤਿਸੇਰਿਖਰਿਆਨੀ॥ ਸੁਨੇ
 ਕਥਾਜੇਬਿਆਸਬਖਾਨੀ॥ ਏਕਾਦਿਵਸਨੰਦਗਾਇਕੀ
 ਗੰਨੀ॥ ਦੁਹੀਬਿਲੇਵਤਿਪਰੀਸਥਾਨੀ॥ ਕਾਂਤਕਾਂਅਰ
 ਕੇਗੇਦਸੇਲੀਓ॥ ਜਾਪਰਿਪ੍ਰਾਨਿਤਿਛਾਵਰਿਕੀਓ॥
 ਦੇਖਤਿਸੋਹਤਿਸੁਖਕੀਣਾਈ॥ ਜਨਨੀਭੂਖਨਕੇਨ
 ਗਿਆਨੀ॥ ਤਿਭੁਤਿਭੁਤਸੋਮਹਾਛਬਡੇਲੈ॥ ਕਬਯੰਭਾ
 ਜਨਸੇਕਰੁਘੈਲੈ॥ ਕਬਹੂਦਧਮਾਖਨਲੈਚਾਖੈ॥ ਰਹੀ
 ਪਕਰਿਸਥਨੈਤੇਰਾਖੈ॥ ਕਬਹੂਜਨਨੀਕੇਸਮਾਣਾਵੈ॥ ਭਾਂ
 ਤਿਅਭਿਰਹੀਸਥਨਬਡਾਵੈ॥ ਕਹੂੰਕਹੈਸਨੇਹਰਿਖਤੀਆ
 ॥ ਦਾਮਨਕੀਛਬਣਾਕੈਦਤੀਆ॥ ੫੬॥ ਨਿੰਦਗਾ॥
 ਮਾਤਜਸੇਮਾਤਿਗੇਦਲੈ॥ ਇਹੁਬਿਧਿਕਰਤਿਬਿਨੈਦਾ॥
 ਦਰਸਪਰਸਬਰੇਕਹਾਂਸੁਦਨਿਸੁਨਤਿਨਹੈਦੇਖਾ॥

ਦੁਪੁਜਾਸੋਮਤਿਚੁਲੇਪਰਿਪਰਿਓਭਾਉਥਾਬਿਕੈਦੁਪੁਭ
 ਜਾਨਿਤੈਪਰਿਓਭਾਉਥੋਤਥੈਜਾਸੋਮਤਿਦੁਰੀਪੁਭੈ
 ਓਰਿਦੁਪਕਉਦੁਰੀਪਸੋਯਤਿਮਨਿਸੋਸਕੁਪਾ
 ਇਓਸੋਰਿਓਰਿਓਤਿਨਿਦੁਪਬਚਾਇਓਸਭ
 ਦੁਪੀਮਹਾਦੁਰਕਾਇਓਆਂਗਤਮਨਿਦੁਪਕੀ
 ਚਮਚਾਇਓਏਖਿਮਹਰਿਤਬਧਾਈਆਈਕੋ
 ਪਸਿਅੰਮਪਰਿਭੋਰਚਦਾਈਕਰਨੀਚਰੀਤ
 ਥਕੈਲੀਨੀਤ੍ਰਸਿਏਨੀਕੀਮਨਸਾਕੀਨੀਅਤਿਤੀ
 ਕੋਪਧਰਿਪਾਠੈਧਾਵੈਭੋਪਤਿਕੋਪ੍ਰਭੁਯਥਿਨਆਵੈ
 ਭਾਗਗਇਓਸੋਯਤਿਬਡਿਭਾਗੀਆਇਜਾਸੋਮਤਿਪਾ
 ਠੈਲਾਗੀ॥੫੭॥ਏਹਗਾਆਗੈਸਿਦਰੀਸਿਆਂਮ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਠੈਲਾਗੀਆਇਦਾਮਨਜਿਉਦੁਰੀਓ
 ਰੈਹਰਿਤੀਪਕਰਿਓਜਾਇਜਸੁਮਤਿਗੋਪੀਗੁਆ
 ਲਭੁਲਾਏਸੁਨੋਬੋਲਤੇਧਾਵਤਿਆਏਅਤਿਨਿਕੋਸਾ
 ਥਾਈਏਅਤਿਧਾਵੈਸਿਰੀਬ੍ਰਿਜਨਾਥੁਯਥਿਯੀਆਵੈ
 ਮਾਨੀਹਾਰਿਜਥੈਨੰਦਗੰਨੀਜਾਨੀਤਥੈਸਿਆਮ
 ਸੁਖਦਾਨੀਜਨਨੀਬਹੁਤੁਕਸਟੁਤੈਪਾਇਓਆ
 ਧੇਯੀਜਸੁਧਾਢਿਗਿਆਇਓਆਈਕੋਮਨਿਅਤਿ
 ਰਿਸਿਆਈਥਾਪਤਿਕਾਰਨਿਦਾਂਦੁਰਿਓਆਈ॥

ਦਾਂਦਰੀਸੋਤਰਤੀਮਾਵੈ। ਤੇਛੀਜਾਗਿਕੈਅਉਗੰ
 ਗਾਵੈ। ਸਗਲਿਗਾਂਭਿਰੀਦਾਂਦਰਿਸੰਗਾਈ। ਤੇਭੁੰਦਾ
 ਵਰਿਤੋਛੀਆਈ। ਤਬਤੋਸਭਤਿਅਚੰਡੀਮਾਭਿ
 ਸਿਰੀਯਰਿਦੇਭੁੰਕੇਭੁੰਨਜਾਗਿਓ॥੫੮॥ ਨਿਹਰਾ
 ਦੀਨਦਇਆਭਾਕਿਰਪਾਭੋਤਪ੍ਰਗਟਿਕਰੀਤਿ
 ਜਸਕਤਾ। ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਯਸਿਖਸਭੁਏਜਾਗਿਪ੍ਰਗਤਮ
 ਰੁਗਤਿ। ਏਕੁਦਾਂਭੁੰਨਜੇਸਭਤੇਓਛੀ। ਕੁਰਿਕੈਭ
 ਏ। ਸਿਆਮਕੀਕੋਛੀ। ਜਾਗਿਆਪਨਾਭੁੰਨਰੁਬ
 ਧਾਇਓ। ਨਾਮੋਦਰਿਤਬਨਾਮਕੁਯਾਇਓ। ਜਸ
 ਮਤਿਮਾਤਿਅਦਰੁਵੈਗੋਪੀ। ਯਾਰੀਬਹੁਤਸਭਮਨੀ
 ਕੋਪੀ। ਸੁੰਦਰਿਸਿਆਮਦਾਭੁੰਨਿਸਿਓਬਾਂਧਿਓ।
 ਅਚਾਣਾਅਭਾਖਲਿਸੇਬਾਂਧਿਓ। ਬਾਂਧਿਸਾਧਗਿ
 ਹਕਾਜੇਭਾਗੀ। ਕਉਤਕੁਕੀਨੋਸਿਆਮਸਭਾਗੀ॥
 ਜੁਮਭਾਅਰਜਨੁਦ੍ਰੁਮਬੇਜਹਾਂ। ਯਹੁਏਯਹੁਏਯਹਿ
 ਗਏਤਹਾਂ। ਜਾਇਅਭਾਖਤਹਾਂਅਗਾਇਓ। ਤਾਰਨ
 ਕੋਬਭਕਭਨਭਾਗਾਇਓ। ਤਬਦੇਭੁੰਨਿਭਿਭੁੰਮ
 ਤਲਿਪਟਗੇ। ਅਤਿਅਰਗਾਇਧਰਨਮੇਗਿਗੇ॥ ੫੯
 ਵੇਯਗਾਵੈਦੇਭੁੰਨਪੁਕੁਕਬੇਰਕੇਜਾਂਨਤਸਭਸੀਸਾ
 ਗਾਗਿਭਿਨਾਰਦਕੇਸ੍ਰਾਪਤੇਭੀਨੋਜਨੁਅਉਤਭੁ

ਆਖਿਆ ਭਵਤ ਸਵਾਂ॥ ੧੦॥ ਕਹੈ ਪਰੀਚਤ ਸੁਨਹਿ
 ਖਰਾਈ॥ ਨਦੁ ਸਕੁ ਬੇਰਿ ਸਤੁ ਭਏ ਕਿਓ ਠਾਈ॥
 ਉਤਤੇ ਕਹੁ ਪਾਪੁ ਅਸੁ ਭਇਓ॥ ਜਾਤੇ ਸਗਾ ਪੁਰਿ
 ਖਨਾਰੁ ਭਇਓ॥ ਤਬ ਬੇਲੇ ਸੁਖ ਦੇਓ ਗਿਆਨਿ
 ਸੁਖਿ ਹੋਗਾ ਪਰਮਾਨਿ ਪਾਤੀ॥ ਜਹਾਂ ਬਡੇ ਧਰਮ
 ਤੁਕੈ ਦੇਲਾ ਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਬੇਰਿ ਕੋਤਹਾ ਨਿਵਾਸਾ॥
 ਨਾਨਕ ਬੇਰੁ ਅਕਰ ਜਕੈ ਨਾਸਾ॥ ਨੂਜੈ ਮਨ ਗਰੀਓ
 ਸੁਪਨਾਸਾ॥ ਗਿਰਕੀ ਭੁਪ ਮਾਕਹੀ ਨਜਾਈ॥ ਅਤ
 ਰੂਪ ਮੰਦ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਗੰਗਿ ਤਰੀ ਗਿਸ ਮੇਰੁ
 ਹਾਈ॥ ਅੰਗਿ ਪ੍ਰਸੰਗਿ ਨਦੁ ਖਤਹ ਜਾਹੀ॥ ਤਿਹ ਕੋ ਕੁ
 ਲਿਕ ਦਲ ਅਤਿ ਫੁਲੇ॥ ਫੁਲਿ ਭਰੇ ਨਦੁ ਮਜਾਯੋ
 ਸੁਭੇ॥ ੬੦॥ ਨੇਤਹਾ ਸਦਾ ਸਬਾ ਸਕੈ ਲਾਸਹੇ
 ਐਸੇ ਗਿਰੁ ਲਾਸਾ॥ ਸਿਉ ਗਭਰੀ ਕੋ ਘਾਸਹੇ
 ਨਿਪੁਤਤਹਾ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਇਕਿ ਦਿਨਿ ਗੰਗਿ ਤੀ
 ਰਤੇ ਆਏ॥ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ਸੰਗਿ ਬਹੁ ਲਿਆਏ॥ ਤ
 ਰਨਾਰੀ ਪੰਨਿ ਮਦਰਸ ਮਾਤੇ॥ ਸੁਗਾ ਪੰਨਿ ਪੀਐ
 ਅਤਿ ਹੀਨਾਤੇ॥ ਨਾਰੇ ਸੰਗਿ ਤਿਰੀ ਆਰਸ ਪਾਗੇ॥ ਗੰ
 ਗਾ ਸਰਿ ਮੇਧੇ ਲਾਗੇ॥ ਤਬ ਤਹਾਰਿ ਖਨਾਰੁ
 ਆਏ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਸੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਏ॥ ਥੈਨ ਬਜਾ

ਵੈਤਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਅੰਗੁਰੁਗੇਧਸਤਸੁਯਾਵੈ॥ ਨਾਰੀ
 ਲਜਾਇਧਾਇਪਾਟਿਯੀਨੈ॥ ਨਮਸਕਾਰਿਦੈਨੈਕਰਿਕੀ
 ਨੈ॥ ਵੈਤੈਅਤਤੀਸੰਦਮਤਿਦੈਭੂ॥ ਜਿਨਸੇਅਦਰੁਅਪਕ
 ਨਤੀਕੈਭੂ॥ ਸਿਖਰਿਖਦੇਖਤਿਹੁਗਏਨਾਹੀ॥ ਅਟਕੇਮ
 ਹਾਂਬਿਖੇਗਸਮਾਹੀ॥ ੬੧॥ ਵੈਤਰਗਾ॥ ਨਖਸਿਖਲੋਰਿਖ
 ਕੇਪਕੈਦੀਭਸਗਪੁਟੁਖਮਾਨੀ॥ ਸਹਾਂਮਨੁਜਕਿਹੈਉਤੁ
 ਮਬਦੈਬਹੁਤਅਭਮਾਨਾ॥ ਤੁਮਅਤਿਅੰਧਸੰਦਮਤੁ
 ਸਾਤੋ॥ ਜੇਬਤਿਗਰਬਦਰਬਰੰਗਰਾਤੇਏਤੀਨੈਮਦਪੁ
 ਗਟੇਜਹਾਂ॥ ਧਰਮੁਲਾਜਸਤੁਬਿਨਸੇਤਹਾ॥ ਦਰਬੁਰੇ
 ਇਤੇਗਰਬਨਕੀਜੈ॥ ਸਰਬਸਦੇਇਜਗਮੈਜਸੁਖੀ
 ਜੈ॥ ਅਦਰਸਭਸਾਜਮਾਨਿਕੈਯੀਜੈ॥ ਐਸੋਕਾਂਮਨੁ
 ਕਬਹੂਕੀਜੈ॥ ਲਾਜਸੀਲੁਬੁਧਿਤੁਮੈਨਾਹੀ॥ ਕ
 ਰਿਬੀਚਾਰੁਦੇਖੈਮਨਮਾਹੀ॥ ਦਰਬਦੰਤੁਜੈਤਿਗਪਨੁ
 ਤੇਈ॥ ਪਤਕੀਮਾਹਿਮਾਜਾਨਤਿਜੈਈ॥ ਤੁਮਤੇਬਿਖੈ
 ਬਿਖਮਮਨਲਾਇਭਾ॥ ਪਨਭਇਜੇਬਨਧਾਦਰਗਦ
 ਇਭਾ॥ ਤੁਮਕੈਸਗਪੁਟੀਭੈਜੈਈ॥ ਬਨਮੋਬਿਰ
 ਛਤਤਿਬਸਨਨਹੈਈ॥ ੬੨॥ ਵੈਤਰਗਾ॥ ਮੇਰਿ
 ਬਜਾਵਤਦੇਖਕੈਕੀਨੈਕਿਉਨਬੀਚਾਰੁਗਾ॥ ਕਿਸਨ
 ਦਰਸੁਭੀਪਾਇਹੈਤਾਂਤੇਹੈਇਭਿਧਾਗਾ॥ ਜਮਲਾਅ

ਰਜਤ-ਦੁਸ਼ਮ-ਕੇ-ਨਾਮ-ਭੁਪ-ਜੇ-ਨੰਦ-ਸਹ-ਰਿ-ਕੇ-ਗਿਰੰ
 ਮਾ-ਭਿ-ਖੇ-ਰੇ-ਜ-ਥੈ-ਪਰ-ਨ-ਮੈ-ਪਰੇ-ਤ-ਬ-ਹੀ-ਰੂਪ-ਅ-ਨ
 ਪ-ਸਿ-ਪ-ਰੇ-ਨ-ਰ-ਸ-ਨ-ਪ੍ਰਾ-ਨ-ਨ-ਕ-ਕੇ-ਪਾ-ਇ-ਭਾ-ਤ-ਭੈ
 ਜੇ-ਰਿ-ਕੇ-ਮਾ-ਭ-ਤਿ-ਦਾ-ਇ-ਭਾ-ਨੰ-ਦ-ਨੰ-ਦ-ਕੇ-ਬੰ-ਦ-ਨ-ਕ
 ਰੀ-ਅ-ਨੰ-ਦ-ਸੇ-ਧਿ-ਤ-ਤੀ-ਅ-ਨ-ਸ-ਰੀ-ਜੈ-ਜੈ-ਤੈ-ਲੇ
 ਕ-ਕੇ-ਸੁ-ਆ-ਮੀ-ਨ-ਦੀ-ਨ-ਬੰ-ਦ-ਭਿ-ਰਿ-ਅੰ-ਤ-ਰਿ-ਜਾ-ਮੀ-
 ਸ-ਰ-ਬ-ਈ-ਸ-ਜ-ਗ-ਦੀ-ਸ-ਗੁ-ਸਾਂ-ਈ-ਜ-ਯ-ਯ-ਯ-ਮੈ
 ਧਿ-ਆ-ਪ-ਕਿ-ਸ-ਭੁ-ਠਾਂ-ਈ-ਨ-ਰ-ਸ-ਪ-ਰ-ਸ-ਰ-ਸ-ਸ-ਰ-ਸ
 ਭਿ-ਪਾ-ਇ-ਭਿ-ਤਿ-ਹ-ਪ-ਰ-ਤਾ-ਪ-ਰਿ-ਖ-ਸ-ਰ-ਪ੍ਰ-ਤ-ਸਾ-ਇ-
 ਭਿ-ਸ-ਗ-ਪ੍ਰ-ਤਾ-ਹੀ-ਭਿ-ਭੁ-ਖੀ-ਅ-ਸੀ-ਸ-ਗ-ਜਾ-ਤੇ-ਪ-ਰ-ਸੇ
 ਪ-ਰ-ਮ-ਜ-ਗ-ਦੀ-ਸ-ਗ-੬੩॥ ਤੇ-ਹ-ਗ-ਯਾ
 ਧਿ-ਪ-ਸੇ-ਭਿ-ਸ-ਤ-ਤਿ-ਕ-ਰੀ-ਮਾ-ਧੈ-ਪ੍ਰ-ਭੁ-ਭਿ-ਛਾ-ਹੁ-ਭਿ-ਪ
 ਤਿ-ਪ੍ਰ-ਭ-ਅ-ਗਿ-ਆ-ਦ-ਈ-ਸੁ-ਰ-ਗ-ਯੇ-ਕ-ਕੇ-ਜਾ-ਹੁ-
 ਅ-ਧਿ-ਆ-ਭਿ-ਯ-ਰ-ਵਾਂ-੧੧॥ ਜ-ਬ-ਦੈ-ਦੁਸ਼-
 ਪ-ਰ-ਤੀ-ਮੈ-ਪ-ਰੇ-ਸ-ਤਿ-ਕੇ-ਸ-ਬ-ਦੁਸ਼-ਭੇ-ਨ-ਰਿ-ਤੁ-ਗੇ-ਪ੍ਰਾਂ-
 ਨ-ਨਾ-ਕ-ਕੀ-ਕੁ-ਸ-ਯ-ਮ-ਨਾ-ਈ-ਬ-ਹੁ-ਤ-ਦਾਂ-ਨ-ਦੇ-ਕ-ਰੀ-
 ਬ-ਧਾ-ਈ-ਸ-ਭ-ਕੇ-ਸ-ਨ-ਮੈ-ਅ-ਤਿ-ਭੁ-ਭਿ-ਭੁ-ਗੇ-ਕ-ਰ-ਤਿ-
 ਸੇ-ਭ-ਦੁਸ਼-ਕਿ-ਭਿ-ਗਿ-ਰਿ-ਪ-ਰੇ-ਜ-ਦ-ਪ-ਕ-ਹੈ-ਗੇ-ਪ-ਨ-ਕੀ-ਨ-ਕੀ-
 ਆ-ਏ-ਦੁਸ਼-ਰੈ-ਭਿ-ਤਿ-ਬ-ਯ-ਕ-ਰ-ਗੀ-ਸ-ਭੀ-ਅ-ਵ-ਸ-ਥਾ-ਪ੍ਰ-ਗ-

ਏਜਨਾਈ॥ ਕਾਹੂਕੇ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈ॥ ਤੰਦੁ ਕਹੈ
 ਸੁਤੁ ਭੈਂਕਣੁ ਪੇਖਿ ਓ॥ ਪੂਤੁ ਕਹੈ ਮੈ ਕਣੁ ਨਹੀ ਦੇਖਿ
 ॥ ਸਭੁ ਨ ਥੀ ਚਾਰੁ ਕੀ ਭਿੰਨ ਮਾਈ॥ ਗੋਕਲ ਬਾਸੁ ਭ
 ਓ ਅਧਿਨਾਹੀ॥ ਤਿਤਹੀ ਏ ਕੁਓ ਪਦ੍ਰੋਹੀ॥ ਤਤੇ
 ਦੁਖ ਤਿਹੋਤ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ੬੪॥ ਤੇਹਗਾ ਅਭਿਰੁਕੰ
 ਹੂਜੀ ਪਾਈ ਏ ਯਾਤੇ ਭੁਤ ਮਠ ਭਿਗ॥ ਗੋਕਲ ਕੋ ਬਸ ਬੈ
 ਗਹਿ ਭਿਠੈ ਭਿਪਦ੍ਰੋਹ ਅਭਿਗ॥ ਤੰਦੁ ਗਇਤ ਬਬੇ ਏ ਯ
 ਨੀ॥ ਮੈਂ ਏ ਕਠ ਭਿਰੁ ਭੁਝੀ ਸਤਿ ਆਈ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਨ
 ਅਭੁਤ ਮਜੇ ਯੋ॥ ਗਿਰਗੇ ਦਰਪਨ ਕੇ ਢਿਗਿ ਜੇ ਯੋ॥ ਤਿ
 ਹਿ ਦਿਨੁ ਗੈਂਤ ਚੈਂਤ ਸੋਹੈ॥ ਬਛਾ ਪੈਂਤ ਸਭੈ ਸਖ ਪੈ
 ਤੈ॥ ਏਹੀ ਬਾਤਿ ਸਭੁ ਕੋ ਸਤਿ ਭਾਈ॥ ਚਲੋ ਬਕੀ ਸੁ
 ਭਘਰੀ ਪੁਛਾਈ॥ ਸਭੇ ਗੋਪ ਭਰਿਗਾ ਰੂਚੇ॥ ਆ
 ਪਰੇ ਗੋਪਨੁ ਆਗੇ ਭੁਝੇ॥ ਜਬ ਬਿੰਦੁ ਬਨਿ ਪਹੁਚੇ ਜਾ
 ਏਈ॥ ਗਾਡੁ ਨ ਕੀਰਣੁ ਦਾਨੁ ਬਨਾਈ॥ ਬਗਸ ਪਾਂਚ ਕੇ
 ਹੁਤੇ ਕਨਾਈ॥ ਸਿਆਮ ਸੁਜਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸਖ ਦਾਈ॥
 ਦਿਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਬਛਾ ਚਰਾਂਦੁ ਨਿਜਾਈ॥ ਗੁਆਲੇ ਸੀਰੀ
 ਖੇਲਿ ਬਨਿ ਆਈ॥ ੬੫॥ ਤੇਹਗਾ ਬਤਿ ਜਾਸ
 ਰਿਕੋ ਦਿਕਿ ਦਿਨਿ ਦੀਨੋ ਕੀ ਸਿਪਠਾਇ॥ ਸੇਬ ਛਾਕੇ
 ਰੂਪੁ ਪਰਿ ਬਨ ਮੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓਆਇ॥ ਜਾਨਨਹਾਰਿ ਜਾ

ਨੋਮਨਮਾਂਹੀ॥ ਇਹੁਤੇਅਸਰੁਤੇਬਛੁਤੇਇਨਾਹੀ॥
 ਬਞਭਾਈਸੈਪ੍ਰਗਟਿਜਨਾਈ॥ ਕਹੈਸਾਚੁਜੈਕਾ
 ਰੁਕਨਾਈ॥ ਤਬਸ੍ਰੀਕਿਸਤਿਕੇਪੁਨੀਧਰੋ॥ ਧਾ
 ਇਜਾਇਗਹਿਸੀਗਪਚਾਗੇ॥ ਇਕਾਛਿਨਿਮਾਹਿਪ੍ਰਾ
 ਨਤੀਤਿਟੀਯੋ॥ ਸੇਬਤਸਾਸਰੁਸੁਰਿਪੁਰਿਗਇਓ॥
 ਅਸਰੁਮਾਰਿਕੈਸਿਆਂਸੁਭਾਗੇ॥ ਗੁਆਲੁਨਕੇਸੀਗ
 ਖੇਲੁਨਿਯਾਗੇ॥ ਭੁਲਕੇਓਠਿਬਗਸਾਸਰੁਆਇਓ
 ਤਾਹੁਤੇਓਤਿਕਪਟੁਰਚਾਇਓ॥ ਜਮਨਾਕੇਤਟਿਥੈ
 ਠੇਆਈ॥ ਨਿਗੋਲੇਚਾਹਤਿਕੁਆਰੁਕਨਾਈ॥ ਗੁ
 ਆਲਚਲਤ੍ਰਿਤਿਹਿਦੇਖਤਿਰਹੈ॥ ਸਮਾਂਚਾਰੁਸੁਭ
 ਹਰਿਸੋਕਹੈ॥ ੬੬॥ ਵੇਹਗਾਭੇਪਤਿਤਿਹਪ੍ਰਭੇ
 ਖਿਕੈਜਾਨੇਇਇਹੁਬਗਨਾਹਿ॥ ਅਸਰੁਬਡੇਬਗੁਭੇ
 ਖਪਰਿਆਇਓਤੇਬਨਿਮਾਹਿ॥ ਨਿਭੁਹਰਿਨਟਿਦਾ
 ਕੇਤਟਿਗਇਓ॥ ਛੀਲਨਕੀਨੀਨਿਗਯਿਓਨਿਯ
 ਇਓ॥ ਸੁਖਮਨਾਇਸੁੰਦਿਮੁਖਯੀਓ॥ ਕਹੈਆਜੁ
 ਸੁਭਕਾਰਜੁਭਇਓ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਤਾਪੁਸੁਨੇਅਬਗਾਜਾ॥
 ਅਤਿਭੁਤਿਹੈਜਿਹਕੇਕਾਜਾ॥ ਜਾਂਕੀਗਤਿਹੈਅੰਗ
 ਸਾਪਾਗਿ॥ ਭਗਤਿਹੈਤਿਜੇਯੇਤਿਅਓਤਾਗਿ॥ ਯਾ
 ਗੀਆਗਿਅਸੁਰਿਓਰਿਮਾਂਹੀ॥ ਗਾਖਸਕਹਿਓਹਰਿ

ਕੰਠੁਨਾਹੀ॥ ਤਾਂਹਰਿ ਕੰਠੁਓਤਿ ਥਾਹਰਿ ਡਾਹਿਓ
 ਪਤਿਗਣਨਿ ਕੋਢਿ ਗਿਮੁਖੁ ਪਸਾਰਿਓ॥ ਹਰਿਜਤ
 ਥੈਚੋਚਗਹਿਯੀਨੀ॥ ਏਕਿਛਿਨਿਸੇਤਿਨਿਨਿ
 ਓਨੁਰਿਕੀਨੀ॥ ਕਰਿਓਸਿਤਾਨੁਪਨ੍ਤਿਹਰਿਯਾਏ॥
 ਗੁਆਯਨਸਾਖਤਾਥਘਰਿਆਏ॥ ੬੭॥ ਨੇਹਗ
 ਭੋਪਤਿਯੀਯਾਨੰਦਸੇਥਾਲੇਕਹੀਥਨਾਏ॥ ਨੇ
 ਵੀਦੇਓਮਨਾਏਕੇ॥ ਮਾਏਯੀਓਓਰਿਯਾ
 ਏ॥ ਆਖਿਆਓਘਾਹਦਾਂ॥ ੧੩॥ ਕਹੈਪਰੀਛ
 ਤਸੇਰਿਖਗਜਾਗਾਸੁਨੇਸਿਆਮਕੇਅਤਿਭੂਤਿਕਾਜ
 ਨਿਤਥਨਸਾਂਚਿਥਛਾਏਜਾਏ॥ ਸਾਂਝਸਾਂਮੇਆ
 ਵੈਘਰਿਮਾਹੀ॥ ਆਨੰਦਕੇਯਕਰੈਥਾਨਿਸਾਂਹੀ॥
 ਕਥਹੂੰਗਿਰਿਗੋਦਰਧਨਜਾਹੀ॥ ਏਕਨਿਵਸਿ
 ਆਘਾਸਰੁਆਇਓ॥ ਖੇਯਕਰੈਤੇਤਾਂਥਨਮਹਿਪਾ
 ਏਓ॥ ਥਤਿਸਾਸਰੁਥਗਭਾਈਦੇਓ॥ ਛਲਥਲ
 ਕੈਮਾਰੇਹਰਿਸੇਓ॥ ਤਿਨਿਕੇਥੈਰੁਆਜਸਰੁਏਜੈ॥
 ਅਓਰੁਮਹਾਂਗਜਕੇਕਾਰਜੁਪਤਿਕੀਜੈ॥ ਅਜਕ
 ਰੁਦੇਇਸਾਗੰਮੇਪਰਿਓ॥ ਜਾਨੇਆਨਿਕੈਪਰਿਥਤੁਪੇ
 ਰਿਓ॥ ਏਕੁਦੇਠੁਪਰਤੀਸੇਯਾਏਓ॥ ਦੂਜੇਅਪਰੁ
 ਅਕਾਸਿਮਿਯਾਏਓ॥ ੬੮॥ ਨੇਹਗਭੋਪਤ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੀ ਗਏ ਥ ਬਸੇ ਬਸਤ ਬਤਾਇ। ਗੁਆ
 ਲਾ ਬਾਲ ਬਾਤਾ ਸਹਤਿ ਉਤਿਲੀ ਨੇ ਮਾਖਿ ਪਾਇ।
 ਜਥੈ ਸਮੀਪ ਅਸੁਰ ਕੇ ਗਏ। ਵਾਕੇ ਉਰਿ ਬਹੁ ਆ
 ਤੰਦੁ ਭਏ। ਅਬ ਸਬਤਿ ਕੇ ਉਦਰਿ ਮੈਂ ਦੈਯੁ। ਸਗ
 ਲ ਬੈਰੁ ਗਈ ਅਤਿ ਕੇ ਲੈਯੁ। ਗੋਪਨ ਤੇ ਪਰਬਤ ਕਰਿ
 ਜਗਤਿ ਭਾਗੰ ਮਕਿਸਤ ਕੋ ਕਰੇ ਨ ਮਾਗਿ ਭਾ। ਜਥੈ
 ਅਸੁਰ ਕੇ ਆਗੇ ਗਏ। ਉਤਿ ਸਗਰੇ ਮਖ ਮੈਂ ਦੈਯੁ
 ਮੈਂ ਭੁਕੀ ਭੀ ਹਤਿ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਆਇਹੁ ਤੇ ਭੁਲੀ ਭਈ
 ਕਭੁ ਨਾਹੀ। ਬਛਨ ਸਹਤਿ ਗੁਆਲ ਬਹੁ ਤੇਰੇ।
 ਭਛਨੁ ਕੀਨ ਸਖਾ ਸਭੁ ਮੇਰੇ। ਭਈ ਬਹੁ ਤੁਝਿ ਚਿੰਤਾ
 ਮਨ ਮਾਹੀ। ਹਮ ਬਿਨੁ ਇਤਿ ਕੋ ਕੋਊ ਨਾਹੀ। ਤਾਂਤੇ
 ਅਬ ਕਛੁ ਜਤਨੁ ਉਪਾਭਾ। ਜਾਤੇ ਸਭੁ ਕੇ ਬਾਹਰਿ
 ਭਿਆਉਂਦੁ ਵਲੁ॥ ਦੋਹਰਾ ਗੋਆਲ ਬਾਲ ਬ
 ਛਾਸਹਤਿ ਪਰੇ ਸਭੇ ਮਾਖਿ ਆਇ। ਆਇਤਿ ਸਭੁ ਹਤਿ
 ਕੀ। ਆਇ ਕੋ ਕਹਾਕ ਤੇਰੇ ਜਾਇ। ਅਥਿਤੇ ਅਭੁ
 ਰੁਭਿ ਪਾਉਨ ਪਾਈਏ। ਹਮ ਭੀ ਯਾਕੇ ਮਖ ਮੈਂ ਦੈਯੁ
 ਈਐ। ਸਕਾਸਤਾ ਪੁਨੇ ਮਖ ਮਨਾਹੀ। ਪੈਠੇ ਆ
 ਪਿ ਅਸਹੁ ਮਖ ਮਾਂਹੀ। ਸੁਗਿ ਬਿਦਿਆ ਪਾਰਿਤ
 ਬਤਿਹ ਆਇ। ਸਘਤਿ ਬਿਦਾਨ ਗੰਗਾ ਨਿਮੇ ਪਾਏ।

ਬਹੁਗਾਛ ਸਕਿਉ ਜਾਂਤਿ ਗਿਨਾਏ ॥ ਕਉਤ ਕੁਦੇ
 ਮਨ ਕੋਤਿ ਰਿਆਏ ॥ ਸੁਰਿ ਥਿਯਾ ਆਪ ਰਿਸਤੁ ਪ
 ਛੁਤਾਈ ॥ ਮਤੁ ਐ ਜਾਂਤਿ ਕਉਤ ਕੁਦੇ ਨਾਈ ॥ ਗਾਕ
 ਸਿਸਭੇ ਕੀ ਸਿਹਿਤਿ ਕਾਰੀ ॥ ਆਨੰਦ ਕਰੈ ਮਦਮ
 ਤੇ ਭਾਰੀ ॥ ਗਏ ਬਿਆਲੁ ਮੁਖ ਮੇ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥
 ਭਗਤਿ ਤੇਤਿ ॥ ਤਿਹਿ ਸਕਤ ਜਨਾਈ ॥ ਕੀਟੇ
 ਅਨੰਗ ਗੰਗਾ ਬਣਾ ਜੈ ॥ ਮਾਨੇ ਮੁਖ ਮੇ ਮਨ ਹਿਥਿ
 ਗਜੈ ॥ ੭੦ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨੇਤ ਬੈ
 ਬਾਣੀ ਸਰੀਰ ਬਿਸਾਯਾ ॥ ਸੁਆਸੁ ਬਿਆਲੁ ਕੋਰੈ ਕ
 ਕੈਰਾਸੁ ਨੀਏ ਤਿਹਿ ਕਾਯਾ ॥ ਯਾਗ ਬਿਧਿ ਜਬੈ ਸਰੀ
 ਰੁ ਬਦਾਇਓ ॥ ਯਾਗੇ ਭਰਨਿ ਪੈਓ ਠਨਿ ਨ ਪਾਇਓ
 ਪਰਬਤਿ ਜਿਉ ਅਪੁਰਾ ਬਨ ਰਹੈ ॥ ਕੀਸਨ ਗਲਿ ਤੁ
 ਜਾਤਿ ਨਹੀ ਕਰੈ ॥ ਅਸੁਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਬਿਆਕੁਲ ਜਬ ਭ
 ਏ ॥ ਨ ਸਮਿਦੁ ਆਰਿ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਗਏ ॥ ਜੈ ਤਿਹੁ ਪਤ
 ਬਭੁ ਪਰਿਧਾਇਓ ॥ ਬਹੁਰਿ ਆਇਹ ਰਿਮਾਹਿ ਜਾਇ
 ਯਾਤ ਬਦੇਦਨ ਕੇ ਆਨੰਦੁ ਭਾਇਓ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦ
 ਤਿਹੁ ਪਰਿਗਾਇਓ ॥ ਸੁਰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਬਾਜੈ ਬਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਮੇ
 ਸਭੇ ਫੁਲਿ ਬਰਖਾਏ ॥ ਸਭ ਸਿਖਿ ਆਇ ਅਸੁਰਿ ਸਿ
 ਓਭਾਗੇ ॥ ਮੁਖ ਛਪਾਇ ਜਿਤਿ ਕਿਤਿ ਹੀ ਯਾਗੇ ॥ ਪ੍ਰ

ਭੁਰਛਾਤੇ ਬੁਧੁਸੁਖਪਾਏ॥ ਬਛਾਸੁਤਤਿਗੁਆਲਾਪ
 ਰਿਆਏ॥ ੭੧॥ ਟੇਰਗਾ॥ ਬਛਾਤਤਿਟਕੁਛ
 ਨਕੀਯਾਸਦਾਕਰਤਿਯਾਭਾਂਤਿ॥ ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਯਾਬਾ
 ਤਿਤੇਆਏਗ੍ਰਿਮਸਕਾਤਿ॥ ਯਾਥਿਪਿਸੁਖਗਾਨਾ
 ਸੇਕਰਿਯਾਸਰਪਸਰੀਰੁਸੁਖਤਰਿਭਵਿਯਾ॥ ਗਿਰਿ
 ਸਮਾਨਿਟੀਸੇਬਨਿਮਾਂਹੀ॥ ਗੁਆਲਾਬਾਲਖੇਲਨਿ
 ਤਿਰਿਜਾਹੀ॥ ਕਬਹੂਕਿਆਕੇਓਪਰਿਭਰੇ॥ ਕਬ
 ਹੂਕੀਨਾਭੀਤਰਿਕਰੇ॥ ਪਦਵੀਵਰੀਅਖਾਸ
 ਰਿਪਾਈ॥ ਜਾਕੀਮਹਮਾਂਕਹੀਨਜਾਈ॥ ਅੰਤਿ
 ਕਾਲਮਨੁਹਰਿਸਿਉਲਾਇਯਾ॥ ਤਾਤੇਅਤਿਉਤਮ
 ਪਦੁਪਾਇਯਾ॥ ਜੋਚਿਤੁਦੇਹਰਿਸੈਮਨਲਾਵੈ॥ ਸੋ
 ਭੁਸਦਾਪਰੰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ ਜਨਮਅਨੇਕਜਾਂਹਿ
 ਤਪਿਮਾਂਹੀ॥ ਤਾਹੂਜਨਕੇਯਾਗਤਿਨਾਹੀ॥ ਤਾਤੇਚਿ
 ਤਚਰਨਨਿਸੇਟੀਜੈ॥ ਧਿਆਨਪ੍ਰਸਾਨਨਾਥਕੇਕੀਜੈ॥
 ੭੨॥ ਟੇਰਗਾ॥ ਭੋਪਤਿਧਿਆਨਪ੍ਰਤਾਪਤੈਸਰਬਪਾ
 ਪਿਕਟਿਜਾਂਹਿ॥ ਵੇਖਰੇਗਕੈਸੈਰਚੈਆਪਿਜਾਂਹਿ
 ਮਖਿਮਾਂਹਿ॥ ਆਖਿਆਉਤਰਵਾਨਾ॥ ੭੩॥
 ਬਹੁਰੈਸੁਖਖੇਲੈਸ੍ਰਿਣੁਬਾਂਨੀ॥ ਸਨਹੇਗਾਨਾਪਰਸਿ
 ਗਿਆਨੀ॥ ਬਾਲਗੁਪਾਲਲਾਲਸੁਖਦਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਤਿ

ਬਿਆਲਕੀਕੀਰਤਬਡਾਈ॥ਸੁਨਤੁਈਆਜ
 ਸਤਾਤਾਇਮਾਯੀ॥ਭੂਚੈਠਭੁਰਭੁਲੈਕੇਭੂਤਾਯੀ॥
 ਯਾਭੁਪਰਿਯਸਿਖੇਯਨਜੈਂਤੈ॥ਬਛਨਕੇਬਨਮੈਮੁ
 ਕਰੈਂਇਯੈ॥ਕਬਪੁਬਛਗਾਨੁਰਿਜੈਜੈਯੈ॥ਚਨੁਰੈ
 ਤਾਰਿਦਿਸਾਦਿਸੁਭੁਐਯੈ॥ਪੰਨਪੇਤਿਅਗੁਆ
 ਲਿਸਭਾਗੇ॥ਰਯੈਸਦਾਸੇਯਤਿਸੰਗਿਯਾਗੇ॥ਸਿਯੇ
 ਪਰਸਪੈਖੇਯਮਚਾਵੈ॥ਨਰਸਪਰਸਰਸਲੈਇਸ
 ਚੁਪਾਵੈ॥ਆਵੈਪੁਪਿਜਥੈਬਨਮਾਂਯੀ॥ਜਾਂਯੀਸੰਘ
 ਟਿਕਨਸਕੀਛਾਂਯੀ॥੭੩॥**ਨਿਰਗਾਗੁਆਲ**
ਬਾਲਥੈਠੈਸਦਾਗੁਪਤਪੂਭੁਧਿਜਗਜਾ॥ਮਾਖਰੁ
 ਰੇਟੀਸਾਖਲੇਖਾਤਫਿਰੈਇਹੁਕਾਜਾ॥ਤਿਨਿਪੁ
 ਸਾਨਹੋਪਨਕੇਦੇਯੀ॥ਪੁਤਿਭੁਤਜੁਸੇਆਪਤਿਲੇਯੀ
 ॥ਤਿਨਿਕੀਮਹਿਮਾਕਯੀਤਜਾਈ॥ਸਿਦਿਘੁਰਮਾਸੰਤ
 ਕਾਨਕੀਗਾਈ॥ਕਯੈਸਦਾਗਮਤਗਸਤਰਯੈ॥ਨਰਸ
 ਪਰਸਰਸਅਜੇਨਯਯੈ॥ਸਾਇਭੈਰਿਸਤਮਾਯਿਥਿ
 ਚਾਗੈ॥ਨੈਂਤਿਕੇਰਿਯਮਭਰਿਤਿਯਾਗੈ॥ਪੰਨਭਾਗਿਭਿ
 ਤਿਗੁਆਯਾਤਿਕੇਯੈ॥ਹਰਿਕਾਟਛਾਜਿਤਕੇਸਤਮੈਂ
 ਯੈ॥ਇਕਿਦਿਤਿਥੈਠੇਨੁਸਕੀਛਾਯੀ॥ਬਛਗਾਚ
 ਰਨਗਏਬਨਮਾਂਯੀ॥ਜਬਭੁਤਕੇਆਵੈਰਯੈਇਗ

ਈ॥ ਗੁਆਣਾ ਨਿਕੋ ਚਿੰਤਾ ਅਤਿ ਭੁਟੀ॥ ਧਰਿ ਸੰਕ
 ਤੀ ਜੇ ਆਇ ਜਪਾਵੈ॥ ਸੁਪਿਯੋ ਨਿਦਿ ਕਸਖਾਪਠ
 ਵੈ॥ ੭੪॥ **ਵਿਹਗਾ॥ ਭੋਪਤਿ ਪੂਰਕ ਦੇਤ ਕੇ**
ਤਾ॥ ਥੈ ਠੇਹ ਮਜਾਂਹਿ॥ ਸਰਬ ਛਨਿ ਕੇ ਘੇਰਿ ਕੈਲੇ
 ਆਉਇ ਹਿਠਾਉ॥ ਓਹਾਂ ਤੇਤ ਬਚੇ ਸੁਭਾਗੇ॥
 ਦੁਸਓ ਪਰਿ ਚੇਇ ਦੇਖ ਨਿਯਾਗੇ॥ ਬਨ ਮੇ ਬਛ
 ਗਦਿ ਜਟਿਨ ਆਵੈ॥ ਦੁਸਤੇ ਓਤ ਰਿਦੇਖ ਨਿਕੋ
 ਧਾਵੈ॥ ਇਤਿ ਓਤਿ ਦੇਖ ਕਰਤਿ ਚੇਇ ਰਹੇ॥ ਅਤਿ
 ਧੀ ਚਿਤ ਮੇ ਭ੍ਰਮੁ ਚੇਇ ਗਏ॥ ਧਰਿ ਮਾਇਆ ਤਿਭੂ
 ਅਨ ਕੇ ਮੇਰੇ॥ ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਕੇਰੇ ਬਿਧੁ ਕੇਰੇ॥ ਇਹੁ
 ਬੁਝਿ ਕੀਯੋ ਮਾਮਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭਾਉ ਪਰਿ ਚਾਨੇ
 ਨਾਹੀ॥ ਜਿਨਿ ਬਾਞ ਕਥਤਿ ਸਾਸਰੁ ਮਾਗੇ॥ ਅਰੁ
 ਆਖਾ ਸਰਿ ਮਸਤ ਕੁਟਾਰੇ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੁਰਿ ਕਿੰਨ ਗਿਮ
 ਨਿਮਾਨੈ॥ ਸਕਯ ਦੇ ਓਕਰਤਾ ਕਰਿ ਜਾਨੈ॥ ਧਉ ਨਓ
 ਯਉ ਪਰ ਚੇਨ ਹੀ ਪਾਉ॥ ਕਿਉ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪਾਨਿ
 ਲਿਆਉ॥ ੭੫॥ **ਵਿਹਗਾ॥ ਗੁਆਣਾ ਬਾਞ**
ਬਛਾਹਰੇ ਕੀਨੇ ਇਹੁ ਓਪ ਚਾਗੁ॥ ਭੋਪਤਿ ਓਰਿ ਸੰਭਾ
 ਰਿਧੈ ਜੋ ਪੈਇ ਹੁਕਰਤਾਗੁ॥ ਓਤਿ ਬਨ ਤੇ ਬਛ ਗਾ
 ਰਿਧਾਏ॥ ਇਤਿ **ਗਾਏਗੁ ਆਦਿ ਕੇ** ਦੇਗਵੈ॥ ਇਧ

ਪਰਬਾਤਿਐਇਗਥੇਤੰਗੰਮਾਛੀਪਦਨਗਦਨੁਤਾ
ਜੰਗੰਮਾਚੁੰਓਰਿਥਾਨਿਸੋਠੇਰਿਆਏ।ਹਰਿਜਬਥ
ਗਕੁੰਤਪਾਏ।ਤਬਸਿਰੀਜਾਨਗਇਸੁਖਗੰਮੀ।
ਮਾਤ੍ਰਮਾਕੀਭੀਤਿਜਾਨੀ।ਜਾਨੀਏਤੀਜਿਸ
ਕਤਿਸੰਭਾਰੀ।ਜਾਂਸੇਏਹਿਸਭੁਸਿਸਟਿਸਦਾਰੀ।ਗੁ
ਆਯਬਾਯਸਭੁਅਭਿਰੁਥਾਏ।ਐਸੀਭਾਂਤਿਕਰਿ
ਥਾਨਿਆਏ।ਗੁਨਸਭੁਭਿਜੋਸੋਜਿਹਿਮਾਂਗੀ।ਗੁਪਥ
ਗਨਸੇਅੰਤਰੁਕਠੁਨਾਹੀ।ਬੋਯਸਿਚਾਯਨਬੈਸਹੀਜੈ
ਸੀ।ਹੇਗਨਿਹਾਗਨਿਚਾਤੁਰੀਦੈਸੀ॥ ੭੮॥ ਵਿਚ
ਗਾਭਿਪਾਤੈਪ੍ਰਗਮਿਹੁਕੇਗਯੋਅਰਭੁਤਕੀਨਕਯਾ
ਅੰਗੇਅੰਗਿਬਹੁਰੰਗਿਛਬਯੀਏਨਾਤਿਏਂਮਿਤ੍ਰਾ।ਜ
ਬਹੀਤਿਕਟਿਗਾਂਭਿਕੇਗਏ।ਬਠਗਪੈਂਨਿਬੈਂਨਿਸ
ਨਿਇਕਠੈਭਏ।ਰੰਭੁਤਿਚਯੋਸੇਹੁਅਤਿਕੀਨੋ।ਧਾਇ
ਮਾਇਸੁਖਿਅਸਥਨੁਦੀਨੋ।ਦੈਅਤਿਪ੍ਰਭੁਹੇਤਅਨੁਗ
ਗੀ।ਵੇਹਿਨੇਹਿਕਰਿਚਾਟਨਿਯਾਗੀ।ਗੁਆਯਬਾਯ
ਮਾਤਨਿਪੈਆਏ।ਚੁੰਮਿਪੈਛਮਥਿਕੀਠਿਯਗਾਏ।
ਪ੍ਰਾਨੇਤਏਨਾਯਸੰਘਿਤਿਭਏ।ਕੇਸਰੁਕੀਨੁਕੀਨ
ਗਿਯਗਾਏ।ਬਿਭੁਪਭਾਤਿਕਰਿਭੋਜਨੁਦੀਨੋ।ਅਤਿ
ਹੀਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਕੀਨੋ।ਗਤਿਤਾਤਿਮਾਤਨਿਪੈਹਿਜੇਏ

ਸੀਠੀਥਾਤਨਿਸੋਟੁਖਕੋਟੋ॥ਯਾਧਿਧਿਕੈਨਿਸਰ
 ਤੈਗ੍ਰਿਹਿਮਾਤੀਪ੍ਰਾਤਿਭੁਏਓਠਕੈਧਨਿਜਾਂਤੀ॥
 ੭੭॥ **ਵੈਰਗਾਭੈਪਾਤਿਪ੍ਰਭੁਚਰਨਚਰਿਚਕਬ**
 ਚੀਨਰੇਖਾਵੈਸੋਭੇਖੁਸਭੁਦੇਖੀਐਏਕੁਛਪ੍ਰੀ
 ਤਿਬਸੇਖਾਐਸੋਬਰਸਏਕੁਨੀਗਇਓ॥ਕਿਸਨਭੇ
 ਟੁਕਨੁਨਜਨਾਇਓ॥ਇਕੁਨਿਨਿਦਾਹੀਪਰਬਤਿ
 ਮਾਤੀ॥ਬਿਭਵਬਥਖੇਲਤਿਤੇਰਿਠਾਈ॥ਗਉਐ
 ਸਕਲਚਰਨਿਕੈਆਂਈ॥ਧਉਰੀਪੁੰਮਾਰਿਕਿਸਨਿਸੁ
 ਤਾਈ॥ਸਿਆਮਸੰਗਿਸਭੁਸਖਾਸਹਾਏ॥ਬਥਗਾਏ
 ਤੀਦਿਸਿਆਏ॥ਜਬਦੁਖਗਾਏਏਠਾਈ॥ਭਉ
 ਕਰਿਗਉਆਂਪੁਨਸਨਿਧਾਂਈ॥ਨਿਜਦੁਖਨਿਕੋਟੁਪੁ
 ਪੀਗਾਇਓ॥ਏਰੋਚਾਟਿਕੈਤੇਰੁਜਨਾਇਓ॥ਬ੍ਰਹਮਾਂ
 ਏਖਿਚਕਰਤੁਹੀਇਗਉਓ॥ਸਕਚਸੋਚਤਬਸਨਮੋ
 ਕਹੋ॥ਏਸਭਦੁਖਕਗਉਤਿਪਾਏ॥ਜੇਤਮਤੈਗਿ
 ਮਾਹਿਚੁਗਾਏ॥ ੭੮॥ **ਵੈਰਗਾਭੈਪਾਤਿਪ੍ਰਭੁਚਰਨਚਰਿਚਕਬ**
ਜਾਇਕੈਪਾਤਿਦੇਖੈਬਨਿਮਾਹਿ॥ਭੁਮਭੂਯਾਜਾਤੈ
 ਨਹੀਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭੁਕੇਗਾ॥ਕਿਸਨਿਸੇਰੁਪਗਾਏ
 ਸਭੁਦੇਖੋ॥ਸਿਦਧ੍ਵਹਿਮਾਦਕਿਤੀਤਿਰਿਪੋਖੋ॥
 ਯਾਧਿਜੇਗਿਸਭੁਓਸਤਤਿਕਰੈ॥ਮਾਥਾਨਿਦਾਇਰ

ਨਿਪਰਿਪਰੈ॥ ਗੁਨ ਗੰਥ ਸਭੁ ਜੀ ਗੁਨ ਗਾਇ॥
 ਥੇਨ ਮੰਤ੍ਰ ਕੈ ਇਨੰਤ ਥੇਨਾ ਦੋ॥ ਰੰਗਾ ਦ ਕੇਤਿ ਰਿ
 ਨਾ ਚਾਇ ਖਾਇ॥ ਕੈਇ ਕਟਾ ਛ ਥੁਤਾ ਓਥਤਾ
 ਦੋ॥ ਹਰਿ ਚਾਇ ਤੁਜ ਥੁਤਾ ਮਾਦੇ ਥੋ॥ ਅਪਨੇ ਥੁ
 ਤ ਮਾਦਾ ਕੈ ਥੇ ਥੋ॥ ਮਾਨੇ ਥਿ ਪਸੇ ਦ ਤਿ ਤੈ ਜਾਗੇ
 ਥਿ॥ ਦੋ ਓਤਾ ਥਿ ਚਕ ਮੀ ਜਾਨਿ ਲਾਗੇ ਥਿ॥ ਪੂਰ
 ਪੂਤਾ ਪਕੇ ਪਾਰੁ ਨ ਜੀ ਪਾਇ ਥਿ॥ ਜਾਗੇ ਮਾਂ ਨਿਸਰਨ
 ਗਤਿ ਆਇ ਥਿ॥ ਅਸਟਾਂ ਗਿ ਰੰ ਰੰ ਦ ਤਿਤਾ ਜੀ
 ਕਰੀ॥ ਚਾਰਿ ਥੇ ਦਿ ਚਰਨ ਨਿਪਰਿਪਰੀ॥ ੭੯
 ਦੋ ਜਗ॥ ਕਰੁਣਾ ਕੈ ਰੰ ਦੋ ਮਾਦਾ ਕਹਿਨ ਸਕੈ
 ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ਦਿਗ ਜਲ ਸੇਧੈ ਦੋ ਮਾਨੇ ਭੋ ਪਤਿ ਪ੍ਰ
 ਭ ਕੇ ਪਾਇ॥ ਜਿਓ ਜਿਓ ਨਿਓ ਨਿਓ ਅਪਰਾਧ ਥਿ
 ਚਾਰੈ॥ ਥਾਰਿ ਥਾਰਿ ਚ ਛੁ ਤੇ ਜਲ ਦੁਰੈ॥
 ਕਰੈ ਸੇ ਚ ਮਾਖਿ ਥੇਨੁ ਨ ਆਇ॥ ਅਤਿ ਸਕ ਚਾ
 ਇ ਮਾਖਾਨ ਓਠਾ ਦੋ॥ ਮਨ ਜੀ ਮੋ ਥਿਨ ਤੀ ਥ
 ਹੁ ਕਰੈ॥ ਅਪਨੇ ਅਓਗਾਨਿ ਓਰਿ ਮੋ ਪਰੈ॥ ੮੦
 ਓ ਮਾਤਿ ਮੰਦ ਮੁਣ ਅਭ ਮਾਨੀ॥ ਪੂਰ ਅਪਾ
 ਰਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਨੀ॥ ਯਾ ਥਿ ਪਾਨ ਕਰੁਣਾ
 ਜ ਥ ਕੀਨੀ॥ ਵਿਗਧਾਨਿ ਪਾਨ ਮਾਨੀ ਸ ਭੁ

ਲੀਨੀ॥ ਯੁਕਤਮਾਧਧਰਿਤੋਤੁਜਨਾਇਯਾ॥ ਦੀਨਾ
 ਨਿਹਰਿਅੰਗਿਯਗਾਇਯਾ॥ ਪੈਛੇਸਕਯਾਨੈਨਜਨੁ
 ਗੋਚਰੇਮਾਧਿਜਿਓਕਓਯਾਧਿਗਜਾਗੇ॥ ਐਸੈਬਹੁਬਿ
 ਧਿਪ੍ਰੀਤਿਜਨਾਈ॥ ਧਿਪ੍ਰਕੇਸਨਕੀਧਿਥਾਮਿਟਈ
 ੮੦॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਜਨਪਓਠਾਇਯੋਨੈਤਹਾਂ
 ਭੋਪਤਪ੍ਰਭੁਓਰਿਯਾਈ॥ ਤਨਪ੍ਰਭਿਤਿਓਤਾਤਨੀ
 ਓਠੇਕਓਯਾਧਿਗਜਾਇ॥ ਅਪਿਆਓਚਓਦ੍ਰਵੰ
 ੧੪॥ ਕਹੈਪਰੀਛਤਿਸਿਓਸੁਖਦੇਵਾ॥ ਗਜਨਸ
 ਨਿਕਿਸਤਿਕੇਭੇਵਾ॥ ਧ੍ਰੁਮਾਧ੍ਰੁਤੁਹਾਰਜਥਮਾਨੀ
 ਪ੍ਰਭਪ੍ਰਤਾਪਤੈਪ੍ਰਗਟੀਥਾਨੀ॥ ਓਸਤਤਿਕਹੈਇਹੀ
 ਮਾਹਿਟੀਥੈ॥ ਮੋਹਿਅਪਰਾਧਾਥਿਸਾਂਕਾਰਿਯੀਥੈ॥
 ਪ੍ਰਗਤਿਸਦਾਸਭੇਘਾਟਿਮਾਹੀ॥ ਧ੍ਰੁਮਾਧਿਨਾਕਥੁ
 ਅਸਥਿਰੁਨਾਹੀ॥ ਐਸੀਧਿਧਿਥਾਚਿਤ੍ਰਕਹਪਾਓ
 ॥ ਜਾਂਤੈਪ੍ਰਭਚਰਤਿਓਰਿਗਥਾ॥ ਤੇਹਿਸਰੂਪਕਥਾਅੰ
 ਤਨਯਹਿਯਾਗੁਨਅਨੰਤਕਥੁਜਾਤਿਨਕਹਿਯਾ॥ ਕੇ
 ਓਤਮੈਪ੍ਰਕ੍ਰਿਯੇਥੈ॥ ਕੇਓਸਥਾਮਿਤ੍ਰਕਰਿਦੇਥੈ॥
 ਗੁਨਸਭਾਵਕੇਭਾਓਨਜਾਨੈ॥ ਨਿਰਗੁਨਰੂਪਕਥਾ
 ਪੈਰਿਚਾਨੈ॥ ੮੧॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਚੰਓਅਸਾਧ
 ਅਤਿਮੁਖਾਤਿਤੋਗਤਿਅਗਸਅਗਾਧਿਭੋਪ

ਤਪੁਤਪਰਚੇਯੀਓਕੀਓਬਡੇਅਪਗਧਾ॥ਕਿਰਿਪਾ
 ਕੋਗੇਮੋਟੇਭਾਮੋਗੇ॥ਮੇਰੇਅਵਗਤਿਜਿਨਿਪੁਤ੍ਰਚੇਗੇ॥
 ਸੁਤਅਜਾਨਜਬਕੀਛਾਕਗੈ॥ਪਾਂਇਓਠਾਇਤਾਤਿ
 ਓਠਿਧਰੈ॥ਕਬਹੁਕਿਖੇਲੇਪਾਇਨਿਤੇਲੈ॥ਕਬਹੁਦਾੜੀ
 ਮੋਕਗੁਮੇਲੇ॥ਤਾਕੇਬਰੇਤਾਤੁਨਹੀਮਾਨੈ॥ਪੁਤ੍ਰਚੇਤਿਅਤਹੀ
 ਸੁਖਮਾਨੈ॥ਜੇਨਗਿਇੰਦੀਅਨਿਕਬਸਿਨਾਹੀ॥ਮਗਤਿ
 ਰਹੈਨਿਗੁਨਗਸਮਾਹੀ॥ਜੇਨਿਕਚਿਤਿਮਾਇਆਲਾ
 ਟਾਂਨੈ॥ਸੁਤਦਾਗਾਤਿਜੋਚਿਤਿਮਾਨੈ॥ਤਿਨਕੇਸੁਗੁ
 ਨਿਰੂਪਅਧਾਗਾ॥ਤਿਹਿਕਾਗਨਿਯੀਨੋਅਵਤਾਗਾ॥ਤਿ
 ਹਿਸਰੂਪੁਕੇਪਿਆਨੁਜੇਧਰੈ॥ਨਿਸਖਮਾਹਿਭਓਸਾਗ
 ਰੁਤਗੈ॥ **੨੩॥ਨੋਹਰਾ॥ ਤੁਨੀਇਕਿਨਪਾਗਨਿਧਾ**
ਜਕੀਜੀਐਸਭੇਧਿਧਾਨਾ॥ਪ੍ਰੰਮਭਗਤਿਜਿਓਕੀਜੀ
ਐਭੋਪਤਿਪੁਤ੍ਰਕੇਪਿਆਨਾ॥ਪਿਆਨਾਇਸਟਿਕੋਚਿਤੁ
ਅਵਰੇਖੈ॥ਗਿਆਨਾਦਿਸਟਿਸਭਜਗੋਕੇਦੇਖੈ॥ਪ੍ਰੰ
ਸਿਧਿਧਾਨਪਿਆਨੁਭਰਿਆਨੈ॥ਕਿਰਪਾਤਿਧਾਨਦੇ
ਗਓਰਿਆਨੈ॥ਧਿਨਾਜੁਗਤਿਜੇਮਾਰਗਯੈ॥ਜੇਗੁਭਰਿ
ਸਿਟਿਤੋਇਸੇਗਤਿਨਹੀਯਾਯੈ॥ਦਾਇਆਸਿੰਧਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਾ
ਨਿਧਿਆਗੈ॥ਨਿਰਿਗੁਨਸਗੁਨਿਰੂਪਤਮਾਗੈ॥ਆਦਿਅੰ
ਤਿਅਗਾਧਿਧਿਧਿ॥ਪੁਰਖਪੁਰਖਗਤਾਨੈਪ੍ਰਾਨਤਿਕੇਦਾ

ਤੇ॥ ਜੇ ਜਨਾ ਬਿਜਮੇ ਰਹੇ ਸਦਾ ਦੀ॥ ਤਿਨੀ ਕੀ ਮਯਾ
 ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ॥ ਜੇ ਤਪੁ ਕੈ ਸਭੁ ਜਨ ਮੁਗ ਦਾਵੈ॥ ਤੁਕੈ
 ਠਭੁ ਸਰਪਦ ਦੀ ਪਾਵੈ॥ ਬਿਜਾ ਬਾਗੀ ਉਨ ਤੇ ਬਡੁ
 ਗੀ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਸਾਸੀ॥ ੨੩॥ *ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ*
 ਸਿਰੀ ਬਿੰਦੁ ਬਨਿ ਸਮਤੰਤੀ॥ ਤੀਨੀ ਲੋਕ ਸੋ ਅਉਗਾਭੇ
 ਪਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਲੈ ਸਦਾ ਅਤਿ ਭੂਤਿ ਯਾਹੀ ਠਉ ਗਿਆ
 ਬਿਧਿ ਸਿਉ ਬਿਧਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ॥ ਗਸਨਾ ਹਾਰਿ ਬ
 ਕਤਿ ਹੋਇ ਪਰੀ॥ ਗੁਆਲ ਬਾਣੀ ਜੇ ਦੇਖਤਿ ਮਾਹੀ
 ਅੰਤ ਰਿਪਿਆਨ ਭਏ ਛਿਨਿ ਮਾਹੀ॥ ਟਾਹਿ ਬਿਧਿ
 ਬਰਖੁ ਏਕੁ ਜੇ ਭਉਗੀ॥ ਬਿਪ੍ਰਕੇ ਜਾਨਿ ਰੰਚ ਪਭੁ
 ਤੇ॥ *ਜੇ ਜਾਨਿ ਤਪੁ ਕੈ ਮਯਾ ਮਾਹੀ॥ ਰੇ॥ ਦਾਦੀ॥ ਜੇ ਮਾਹੀ*
 ਮਾਂਹਿ ਬੀਚੈ॥ ਬਾਣ ਕਬ ਛਾਸ ਬਾਸੁ ਜੈ ਸੋ॥ ਫਿਰਿ
ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰੈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰੈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰੈ॥
 ਤਮ ਬਿਨੁ ਹੰਸਿ ਰੇਟੀ ਨਹੀ ਖਾਈ॥ ਤਾਹੀ ਛਿਨਿ ਮ
 ਨੀ॥ *ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰੈ॥ ਜੇ ਤੁਹਾਨਾ ਲੋਕੇ॥ ਅਰਿ॥ ਮਾਹੀ॥ ਪ੍ਰ*
 ਮਦੇ ਉਨਿ ਜਿਪਾਂ ਮਾਸਿ ਪਾਗੇ॥ ਤਮ ਕਹਾ ਜਾਨੈ ਭਉ
 ਮਾਹੀ॥ ੨੪॥ *ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰੈ॥ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ॥ ਜੇ ਤੁਹਾਨਾ*
ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰੈ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਇਛਾ ਕਰੀ॥ ਤੁਤੀ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਉ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰੈ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰੈ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰੈ॥

ਗੁਆਲਬਛਆਗੇਪਹਿਲਿਆਏ॥ ਸਖਾਸਿਤ੍ਰਿਗਾ
 ਓਮੋਆਵੈ॥ ਮਧਸਿਆਜਘਤਿਥੈਤਿਬਜਾਵੈ॥ ਮਾ
 ਥੈਮਕਟੁਪੀਤਪਟੁਲਸੈ॥ ਕਟਟਟਿਣਾਣੁਕਾਠਨੀ
 ਕਸੈ॥ ਅੰਗਅੰਗਿਸੁੰਦਰਿਸੁਖਦਾਈ॥ ਮੁਖਿਸੈਭਾਕਛੁ
 ਕਯੀਨਜਾਈ॥ ਥੈਤਿਬਜਾਇਭੁਓਬਪੁਕਰੈ॥ ਨੈਨਿ
 ਕਟਾਛਮੈਨਮਨੁਹਰੈ॥ ਤਾਰਾਗਤਿਮੈਸਿਓਸਸਜੈ॥
 ਸੁਗਨਗਮਤਿਪਸਪੰਛੀਮੈਹੈ॥ ਸੁਤਿਕੈਧਤਿਗੋਪੀਸਭੁ
 ਪਾਵੈ॥ ਤਖਸੈਦੁਹਿਪਉਗਮੈ॥ ਆਵੈ॥ ਆਗਮ॥
 ਠਾਡੀਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਕੋਦਰਸਨੁਜੀਚੈ॥ ੮੫॥
 ਦੇਹਰਾ॥ ਭੋਪਾਭੋਪ੍ਰਭਕੋਪ੍ਰਭੁਤੁਤੈਨਕਹੁਯਾਪਾਇ॥
 ਪੀਵੈਥ੍ਵਿਜਬਨਤਾਸਭੇਜੀਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਬੁਝਾਇ॥ ਹ
 ਰਿਚਯਿਤ੍ਰਾ॥ ਤੈਅਰੁਗਾਵੈ॥ ਚਾਯਜਰੂਪਿਪਿਆਤੁਲ
 ਗਾਵੈ॥ ਤਿਹਕੇਖੰਸੁਕੋਟਿਜੁਗੁਰੈ॥ ਪਰਸਆਨੰਦੁਪ
 ਰੰਪਦੁਲਾਏ॥ ਤਖੈਪਰੀਛਤੁਖੈ॥ ਤਿਥਾਨੀ॥ ਸਬਿ
 ਤੈਸੁਤੈਸੁਖਦੇਓਥਿਨਾਨੀ॥ ਗੋਪਤਿਜੇਹਰਿਸੈਚ
 ਤੁਲਾਇਓ॥ ਪਾਤਿ॥ ਤਤ੍ਰੁਖਸੁਖਾਕਿਆਗਾਇਓ॥ ਤਾਂ
 ਕੋਕਾਰਨੁਪ੍ਰਗਟਿਜਨਾਵੈ॥ ਇਤਨੋਇਹੁਸੰਦੇਹੁਮਿਟ
 ਵੈ॥ ਥੈਓਤਖਸੁਪਦੇਓਗਿਆਨੀ॥ ਸੁਨਿਚੈਹਾਜਾਛ
 ਤਗੁਥਿਨਾਨੀ॥ ਦਰਬੁਆਨਜੈਕਛੁਜਗਮਾਜੀ॥

॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਐਕੀ ਕਥਾ
 ਬ੍ਰਿਖਾ ਜਨਾਵੈ ॥ ਸੁ ਤ ਅਰੁਨ੍ਹਰ ਬ੍ਰਸਰ ਬ੍ਰਾਹਿਮਣ
 ਵੈ ॥ ੮੮ ॥ **ਵਿਦੇਹ ਗਾਭਿ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਗੁਣ**
ਵਿਦਿ ਪਾਟਿ ਬਿਆਪੀ ਸੋਇ ॥ ਸਭ ਜੀਵਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੈ
ਕਿਉ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਹੋਇ ॥ ਅਧਿਆਤਮ ਪ੍ਰਦਾਨ
੧੫ ॥ ਪੁਨਿ ਬੋਲੇ ਸੁਖ ਦੇਉ ਗੁਸਾਂਈ ॥ ਗਾਜਾ ਸੁਨੇਕ
 ਬਾਜ ਬਿਆਈ ॥ ਜਬਾਇ ਹੁਣੀ ਣਾ ਸਰਬ ਬਿਖਾਰੀ
 ॥ ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਕੇ ਹੁਤੇ ਮੁਗਰੀ ॥ ਛੱਠੀ ਬਰਖ ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ
 ਣਾਗੀ ॥ ਸੋ ਣੀ ਣਾ ਅਬ ਸੁਨੇ ਸੁਭਾਗੀ ॥ ਏਕ ਵਿਨਾ
 ਬਨਿ ਗਏ ਕਨਾਈ ॥ ਸਖਾ ਸੰਗ ਹੋ ਜਣਾ ਪਰਭਾਈ ॥
 ਤਹਾਂ ਹੁਤੇ ਇਕੁ ਤਾਣਾ ਬਿਸਾਣਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਲ
 ਸੋਭਾ ਰਿਝੈ ਸਾਧਾ ॥ ਤਾ ਸੋ ਕਵਣੀ ਫੁਲਿ ਸੁਹਾਈ ॥
 ਅਤਿ ਸੁਬਾਸੁ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਗੁੰਜਤਿ ਭੁਭੁਰਖ
 ਸੁਕੀ ਆਸਾ ॥ ਜਾਕੀ ਪੁਨਿ ਜੁਤਿ ਪਤਿ ਕੈ ਣਾਸਾ ॥
 ਫੂਲੇ ਸੁਫਲ ਬਿਗਠਿ ਤਿਸੁ ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਖਾ ਣਟਕਿ
 ਰਹੀ ਜਲ ਮਾਂਹੀ ॥ ੮੯ ॥ **ਵਿਦੇਹ ਗਾਭਿ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ**
ਗੁਣ ਗੁਣ ਬਨਿ ਪਤਿ ਸੋ ਮਕਰਾਇ ॥ ਭੋ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਬਲ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਜਣਾ ਤਟਿ ਬੈਠੇ ਆਇ ॥ ਤਬ
ਪਾਣਾ ਣਾ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਬਲ ਸਿਭਿ ਬੋਲਤਿ ਮੁਖੀ

ਥਾਂਟੀ॥ ਸੁਨੁ ਦਾਊਏ ਦੁਮ ਜਲ ਮਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਾਨਗਿ
 ਆਨੁ ਗਇਓ ਭੁਨਿ ਮਾਹੀ॥ ਤਾਤੇ ਸਕਲ ਫੁਲ ਭੋਯ
 ਭ੍ਰਿ॥ ਤੁਮਰੇ ਪਾਇਨ ਮਾਘੁ ਲਗਾਊ॥ ਭਵਰੁ ਪ੍ਰਜਗੁੰਜਤਿ
 ਸੁਭਾਏ॥ ਸੁਰਿਗਿ ਮਿਤਿ ਜਨਿ ਦਰਸਨਿ ਆਏ॥ ਏਸ
 ਭੁਪੁ ਸੁਪੰਛੀ ਬਡੁ ਭਾਗੇ॥ ਜੇਤੇ ਜਸੁ ਕੇਰੁ ਸੁਸੈ ਸੁਭਾ
 ਗੇ॥ ਸਿਰੀ ਸੁਖ ਦੇਓ ਕਰੈ ਸੁਨੁ ਗਾਜਾ॥ ਬਡੇ ਜੁਕਰੈ
 ਬਾਞ ਕੇਕਾ ਜਾ॥ ਤੇਕੁ ਭੁਨਿ ਕੇ ਸੋਭਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਦੇ
 ਖੇ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਗਟੈ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਸਿੰਭੈ ਪਤਿ ਦੇਖੈ ਪ੍ਰਭੁ
 ਗੀ॥ ਪ੍ਰਭਤਾਤ ਜਿਥਿ ਜਕੀ ਨਾਕਰੀ॥ **੮੮॥ ਦਿਯੋ**
ਕਪਰੁ ਤੇਗਤਿ ਕਦਾ॥ ਚਰਿਓ ਫੇਗਤਿ ਪਟੁ ਪਤਿ॥
ਮਾਘੇਗਤਿ ਤਉਰੀ ਪੁੰਮਰੀ ਲੈਲੈ ਟੇਗਤਿ ਨਾਮਾ॥ ਕਬ
 ਰੂਪੁ ਮਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਗੇ॥ ਗੁਆਲ ਬਾਞ ਬਹੁ ਪਾਵਨਿ
 ਲਾਗੇ॥ ਕਬਰੂ ਕਾਹੁ ਤੁਰੀ ਬਨਾਵੈ॥ ਕਬਰੂ ਜਤੀ ਕਰਿ
 ਚਰਿ ਪਾਵੈ॥ **ਜਾਹੀ॥ ਕਿਧਿ ਹਰਿ ਉਤੈ ਪ੍ਰਭਾਵੈ॥**
ਤੀਰੀ॥ ਬਹੁ ਖੇਲੁ ਮਚਾਵੈ॥ ਕਬਰੂ ਸਾਰਿ ਦੁਲ ਸਮਗ
 ਜੇ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪੈਨਿ ਸਬਦ ਸੋਭਾਗੇ॥ ਤਿਓ ਤਿਓ ਜਸੈ
 ਆਮੁ ਸੁਕ ਮਾਗਾ॥ ਸੁਰਗੁ ਆਲਨਿ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ
 ॥ **ਤਖਰੁ ਆਲ ਬੈਲੈ ਮਧ ਥਾਂਟੀ॥ ਬਿਨਤਿ॥ ਜੁਟੈ ਸਿ**
ਆਮੁ ਸੁਖ ਦਾਨੀ॥ ਤੈਇਕ ਠਾਂਉ ਤਾਯੁ ਬਨਨਾਵੈ॥

ਫਲਜੇਸਿਸਟਿਸੇਤਿਸਭੁਖਾਵਾਪੈਇਨਕਰਾਛ
 ਸੁਏਤਿਤਿਠਾਂਈਆਮਾਨਸੁਜਾਇਸਕਤਿਤਿਤਿਨਾ
 ਤੀ॥ ੮੯॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭੁਕੇਸਾ**
ਦੋਜੋਵਾਖਾਨਾ॥ ਜਾਗਿਆਅਧਾਕਿਸਿਸਟਿਫਲ
 ਸੁਆਟਸੀਨੀਕੇਚਲਕੇਖਾਂਗਿਆਇਹੁਖੀਗਾਰ
 ਵੀਭਿਮਾਨੀਆਸਿਓਕੈਸਭੇਤਾਓਬਨਿਜਾਂਤੀ
ਚਏਤਾਓਬਨਕਭੁਤੁਦੁਆਰਾ॥ ਪਾਤੋਗੁਨਗਾ
 ਦਤਸਭੁਗੁਆਲਾ॥ ਯਾਬਿਧਿਦਾਬਨਪਰੁਚੇਜਾਈ
ਸਾਨੇਗੁਆ॥ ਤਿਤੰਤੁਤਿਪਿਪਾਈ॥ ਜਾਭੇਰੁਲਕ
 ਨਿਦੇਖੋਫੁਯੋ॥ ਫਲਕਾਰਨਡਾਰਨਿਸਿਓਸੁਯੋ॥ ਬਰੁ
 ਤਪੜਸੁਕੇਦੁਸਮਾਜੀ॥ ਤਿਤਿਪੈਗੁਆਲਿਥਾਲਿ
ਚਰਿਜਾਤੰ॥ ਪੁਤਿਪਾਤਿਕੇਖਰਕੇਭੁਇਓਜੀ
 ਪੈਨਕਕੇਸੁਦਨਨਗਾਇਓ॥ ਸੁਤੇਪਨਕਰਗੁਪੁਅਭਾ
 ਗੀ॥ ਤਿਤਿਡਾਰਨਿਕੇਖਰਕੇਤੇਜਾਗੀ॥ ਸੁਨੇਸਬੰਦਾ
ਪਿਰਿਜਾਇਓ॥ ਸਕਲਕੁਟੁਬੁਏਯਾਦਤਿਆਇ
 ਓ॥ ੯੦॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਧਰਤੀਕੋਖੋਦਨਿਯਗੀ
 ਨਿਜਕਰਿਸੋਓਹੁਸੁਨਾ॥ ਸ੍ਰੀਹਲਿਧਰਿਆਗੇਹੁਤੇਜੀ
ਨੇਕੀਗਾਤਿਅਪੁਰੁ॥ ਤਾ॥ ਯਾਕੋਦੋਓਕਾਰਿਯਾ
 ਬਲਜੂਕੇਓਰਿਓਪਾਗਿਆਗੇ॥ ਤਖੋਫੇਰਿਪਾਛੇਹਟਿਗ

ਇਥਾ ਬਹੁਰ ਸਾਹ ਥੇਕੇ ਮਨੁ ਦਾਇਓ। ਬਲ ਨੂ ਕੇ ਮ
 ਨਿਅਤਿ ਰਿਸਿਆਇਓ। ਤਿਨੇ ਨਿਓ ਲੋਭਿ ਨਿ
 ਸਾਤਿ ਭੁਠਾਇਓ। ਫੇਰਿਓ ਜੀਸੁ, ਜਿਸੀ ਸਿਉ ਪ
 ਟਕਿਓ। ਨਿਕਸੇ ਪ੍ਰਾਨ ਦੇਹਿ ਤਜਿ ਸਟਕਿਓ। ਪ੍ਰਾਨਿ
 ਵਾਧਨਿ ਗਰਧਾ ਬਿਸਾਰੇ। ਸਿਰੀ ਬਲਗਾਮ ਕਿਸਿਨ
 ਮਿਲਿਆਰੇ। ਫਿਰੈ ਗੁਆਇ ਬਨ ਜੇ ਸਤੁ ਪਾਏ। ਤੇ
 ਇਅਚਿੰਤਤ ਬੈਠੁ ਫਲ ਪਾਏ। ਫੂਲਿ ਤੇ ਰਿਫਲ
 ਖਾਇ ਅਪਾਏ। ਸਿਰੀ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਸਾਥਿ ਪਰਿਆਏ
 ॥ ਇਕ ਦਿਨੁ ਜਿਸਿ ਨਿਕਸੇ ਪ੍ਰਾਨ ਦੇਹਿ ਤਜਿ ਸਟਕਿਓ।
 ਤਟਿ ਬੈਠੇ ਜਾਈ॥ ੯੧॥ ਨਿਹਰਾ॥ ਗੁਆ
 ਨਿਜਾਨਿ ਇਥਾ ਰੁਈ। ਸਤੁ ਮਿਲਿਆ ਜੁ ਅਨੁਦਰਿ
 ਤੇ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਿਆ ਦਈ। ਯਾਇ ਜਨਕ ਜਾਨਕੀ॥
 ਜਬ ਹੀ ਜਾਣੁ ਮੁਖ ਮੇਲਾਇਓ। ਤਬ ਹੀ ਸਕੁਨੇ ਤਰ
 ਵਾਰੇ ਆਇਓ। ਜਾਣੇ ਨਿਕਸਿਧਾ ਗੁਮੇ ਪਰੇ। ਅਤਿ
 ਸਚੇਤੁ॥ ੯੨॥ ਜਨਕ ਪਰੇ। ਕਿਸਨੇ ਦੇਖਿ ਜੀਗਤ
 ਰਜਮਾਨੇ। ਬਡੇ ਸੋਚੁ ਓਰਿ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇ। ਓਪ ਜੀ ਦੇ
 ਹਿੰਦਿ ਤਾਮਰ ਮਾਰੀ॥ ਇਨੇ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਵਿਆਮਖ
 ਯੋ ਜਾਹੀ। ਜਾਨਿਗਾਇ ਤਿਭੂ ਅੰਨਿ ਕੇ ਸੁਆਮੀ॥
 ਜਾਨੇ। ਯਿਉ ਪਾਇਓ। ਯਿਉ ਪਾਇਓ। ਯਿਉ ਪਾਇਓ॥

ਨੀਉਨੇਸੁਨਾਈ॥ ਜਾਸੀਅੰਸਿਰਤੁਬਾਸਤਿਸਦਾਤੀ॥
 ਤਰਿਪ੍ਰਤਾਪਤੇਭਿਨੋਜਾਗੇ॥ ਧਾਬਨਕੇਚਕਿਮੀਜ
 ਨਾਯੋਗੇ॥ ਚੇਤੇਸਭੇਬਿਘਨੁਕਛੁਨਾਤੀ॥ ਸਾਸੁਪਰੀ
 ਚਲੁਤੇਗ੍ਰਿਹਿਜਾਤੀ॥ ੬੩॥ ਤੈਰਗਾ॥ ਤੈਪ
 ਤੈਪਭਰੇਜੇਹਿਤੈ॥ ੬੪॥ ਤੈਤਦੁਖਦੰਟਾ॥ ਪਰਿਆ
 ਏਆਨੰਦਸਿਓਗੋਪਸੁਤਨਰਨੰਦ॥ ੬੫॥
 ੬੬॥ ਕੈਪਾਤੀਭਰਸੈਰਿ॥
 ਗਈ॥ ਸੁਨੁਭਿਰਅੰਤਰਿਕਥਾਸੁਗਈ॥ ਇਕਿਦਿਨ
 ੬੭॥ ੬੮॥ ਨਿਗਿਆਨੰਦਾ॥ ਇਕੁਧਰਿਕੁ॥ ੬੯॥
 ਤਾਮਨਿਆਨੀ॥ ਗੁਆਲਬਛਨਿਤਜਲਕੇਆਵੈ॥
 ੭੦॥ ੭੧॥ ਅਉਤੁਪੁਪਾਵੈ॥ ਮਾਮਾ॥ ੭੨॥
 ਰਿਕੋਜੈਕਛੁਦੀਜੈ॥ ਜਮਨਾਕੇਜਲੁਨਿਗਮਾਊਕੀ
 ਜੈ॥ ਤਾਦਿਨਿਗ੍ਰਿਹਿਛਾਡੇਬਲਭਾਈ॥ ਬਛ
 ਚਗੰਦੁਨਿਚਲੇਕਨਾਈ॥ ਜਾਇਜਮਨਾਤਾਦਿ
 ਠਾਨੇਭਏ॥ ਗਾਤੀਥਾਂਪਕਟਮਚਨ੍ਹਿਗਏ॥
 ਦੁਸਚਨ੍ਹਕੈਹਰਿਤਾਗੀਟੀਨੀ॥ ਕਾਯੀਜਗੈਕ
 ਪੁਤ੍ਰਰਿਸਿਕੀਟੀ॥ ਪਸਪੰਛੀ॥ ਇਹਿਠਓਰਿਨ
 ਆਵੈ॥ ਆਜੁਕਓਨਾਇਹੁਸਬਦੁਸੁਨਾਵੈ॥ ੭੩॥
 ੭੪॥ ਸੁਸਤਿਕਕਾਨਿਦੁਨਿਦਕੀਨੰਦਾ॥

ਦੋਇਜਾਇ। ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭੁਆਨੰਦਸੋਕੁਦਪਰੇਜ
 ਲਮਾਹੀ। ਨਾਥਗਾਥਸੇਜਾਣੁਕੁਏਹੈ। ਕਾਲਾਥ
 ਆਲਾਸਾਨਿਕੈਠਨੁਠਹੈ। ਭੁਭੀਨੀਦਸੇਜਾਇ
 ਜਗਾਇਓ। ਤਾਤੋਥਿਖਪਰਿਗਿਸਕੈਪਾਇਓ॥
 ਖਨਾਸਾਂਤੇਬਹੁਥਿਖਕਾਢੈ। ਆਗੇਜਾਇਨਖਸਿਖ
 ਸੇਰਾਢੈ। ਏਕੈਬਾਰਿਸਹੰਸਰਠਨਕਾਢੈ। ਆਪਾਇ
 ਗਇਓਕਿਸਤਿਤੰਤਿਗਾਢੈ। ਤਥੈਦੇਵਤਾਇਹੁ
 ਸੁਨਿਪਾਏ। ਚਾੜ੍ਹਾਥਿਬਾਤਿਸਭਦੇਖਾਨਿਆਏ॥
 ਸਭਮੁਰਣਾਇਗਏਦੇਖਾਯਾ। ਜਿਨਿਕੈਜੀਵਿ
 ਪ੍ਰਾਨਗੁਪਾਯਾ। ਸਪਸੁਗਤਿਭਏਬ੍ਰਿਜਮਾਹੀ। ਨ
 ਗਾਰੀਸਨਿਸੇਅਕੂਲਾਹੀ। ਨੰਦਜਸੇਪਾਬਹੁਦੁਖ
 ਪਾਏ। ਕਰੁਣਾਕਾਰਿਸਭਦੇਓਮਨਾਏ॥ ੯੪॥
 ਦੇਹਗਾ। ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭੁਜੁਕੈਕਹੁਬਾਗੁਖੀਰੋਜ
 ਏ। ਸਭੀਕਹੈਨੀਕੈਰਹੈਹਉਪਰਿਜੀਕੈਭਾਇ
 ॥ ਨੰਦਬਹੁਤਮਨਸੇਪਛੁਤਾਂਹੀ। ਆਜੁਗਾਂਸਹਰਿ
 ਕੇਸੀਗਿਤਾਹੀ। ਤਾਂਤੇਸਭਮਿਓਕੈਬਾਨਿਜਈਏ।
 ਤੁਰਤੁਸਪਿਸੇਹਤਿਕੀਪਈਐ। ਨਰਿਨਾਰੀਸਭਦੇ
 ਖਾਨਿਪਾਏ। ਆਤਰੁਹੈਇਜਮਨਾਤਟਿਆਏ। ਗੁਆ
 ਲਬਾਲਸੀਗਿਯਾਏ। ਨਦੇਖੋ। ਮੁਖਦੇਖੋਥਿਨੁਬਹੁਦੁ

ਖੁਪੇਖੇ। ਸਭਗੁਆਣਾਨਿਸੈਪੁਚਨਿਯਾਰੇ। ਤੈਕ
 ਤਾਸਿਆਮਾਣਾਯੁਥਰੁਭਾਰੇ। ਓਨਕੇਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਾਨਿ
 ਪਤਿਮਾਹੀ। ਮਗਤਿਚਿਤ੍ਰਸਮਥੈਯਤਨਾਹੀ। ਜਥੈ
 ਚਰੁੰਨ੍ਹਿਸਿਨਿਸਾਟਿਚਲਾਈ। ਜਲਮੈਦੇਖੇਕੁ
 ਏਰੁਕਟਾਈ। ਸੋਗਤਿਦੇਖੇਸਭੇਮਰਣਾਈ। ਓ
 ਨਕੇਦੁਖਕਿਉਜਾਂਗਿਗਿਤਾਈ॥ ੨੫॥
 ਵੇਹਗਾ। ਸਖਣਾਨੀਦੇਖੋਦਿਨਾਥਿਯਿਖਾਂ
 ਨੀਆਤਿਮਾਏ। ਗਾਨੀਆਰਿਗਾਨੀਪਰੈਪਾਨੀਸੈ
 ਅਕੁਲਾਇ। ਤਾਅਭਿਸਰਿਤਯਧਰਿਜੁਆਏ॥
 ਯਾਥਿਧਿਤਾਤਮਾਤਿਸਮਣਾਈ। ਗਤਿਚਿੰਤਾ
 ਸਨਕੀਓਨਿਜਾਨੀ। ਕਛਾਚਿੰਤਾਮਨਮੋਨਹੀ
 ਆਂਤੀ। ਕਹੈਸਭਨਕੇਸੋਚਨਕੀਜੈ। ਯਰਿਜੁਕੇ
 ਏਕੁਰੋਮੁਨਛੀਜੈ। ਆਗੈਬਪੁਤੁਭਿਪਦੈਮਾਚੈ
 ॥ ਪੁਤਨਾਆਣਸਭਨਸਿਓਥਾਚੈ। ਏਹੀਜਾਨਿਸ
 ਮਣੈਮਾਨਿਮਾਹੀ। ਕਾਲਥਿਆਯਕੇਕਛੁਭੈਨਹੀ
 ॥ ਐਸੇਬਚਨਿਸੁਨੇਸਖਪਾਏਓ। ਆਨਿਕਾਸਿਓਪ੍ਰਾਂ
 ਨੁਠੇਰਿਘਟਿਓਏਓ। ਥਿਜਥਾਸਨਜਾਨਿਓਮ
 ਨਮਾਹੀ। ਯਰਿਕੋਥਿਘਧਰਿਸੈਭੈਨਾਹੀ। ਗਾਨਨ
 ਤਥਯਰਿਜੁਮਾਨਿਆਂਤੀ। ਸੋਕਾਗਨਿਥਿਯਥੈਸਭ

ਪ੍ਰਸੰਨ। ॥ ੬ ॥ ਵਿਚਰਗਾ ॥ ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਠੰਨੁ
 ਹਿਰਯੋਬਿਆਲਟੀਓਠੰਨਕਾਛਾ। ਚਰੰਨਕਵਲਾ
 ਖੋਪਰੇਲਿਰ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥
 ਨੁਧਿਗਜੋ ॥ ਮੁਰਲੀਅਪਰਿਮਪੁਰਪ੍ਰਤਿਧਾਨੋ ॥ ਨਾ
 ਵਯੋਦਾਗਿਤਿਸੁਲਾਵੇ ॥ ਨਾਚਰਨੀ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥
 ਬਲੀਬਿਆਲਭਲੁਕਰਿਕੈਚਾਰੇ ॥ ਨਖਸਿਖਲੇਮੁਖ
 ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥
 ਰਿਜੀਕੋਇਕੁਥਾਰੁਨਖੀਗੇ ॥ ਯਾਥਿਧਿਕਾਣੁਧਿਆ
 ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥
 ਰਿਤਿਮੋਸੋਚੇਕਾਣੀ ॥ ਮੋਸੈਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥
 ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥
 ਕਰਿਯਿਆਈ ॥ ਯਾਥਿਜੋਤਿਕਰਿਯੋਜਤਤਿਕਰੀ ॥
 ਜੋਥਿਜਨਾਖਪ੍ਰਸੰਨਪਤਿਚਰੇ ॥ ੭ ॥ ਵਿਚਰਗਾ ॥
 ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਗੋਪਾਣਜੁਗੋਕਲਪ੍ਰਗਟੇਆਇ ॥ ਭੋਪ
 ਚਰਿਤੰਨੰਦਗਤਿਜਤਿਜਚਾਰਾਈ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥
 ਗਨਿਕੋਤਿਤੁਪਿਆਵੇ ॥ ਕੋਥਿਰੇਪ੍ਰਕਰਿਕੈਚਿਤੁਣਾ
 ਵੇ ॥ ਜੋਜਨਾਕਾਤਿਤੋਤਿ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥
 ਸਦਾਤੁਮਪਾਹੀ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥
 ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥ ਭੋਪਰੇ ॥

ਹਟੀਨੋ॥ ਤਥਿ ਥਿਰੋ ਪੁਤ੍ਰ ਸਸੀ॥ ਇਤਿ ਕੀਨੋ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਯਾ ਕੋਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਾਸਾ ਦੇ ਖਾਇਓ॥ ਇਸੁ ਕੋਗਰ ਬਸਰ ਬੁ
 ਧਿ ਸਗਾਇਓ॥ ਅਬ ਕੁਭਾਗੁ ਨਾਗ ਕੋ ਜਾਗਿਓ॥
 ਮਾਥਨਾ ਥਕੇ ਚਰਨ ਨਿਯਾ॥ ਗਿ॥ ਓ॥ ਮਮ ਪਪਾਨ
 ਗਾਥਿ ਕੋ ਲੀਜੈ॥ ਜੀਓ ਦਾਨ ਇਹੁ ਸੋ ਕਉ ਦੀਜੈ॥
 ਜੇ ਪਤ ਬ੍ਰਤਾ ਪ੍ਰੀਤ ਪਾਇ ਚਾਂਨੈ॥ ਮਾਥਨਾ ਪ੍ਰੀ
ਤੋ ਜਾਨੈ॥ ੬ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਤਿ ਕਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਗੁਨ ਮਹਾਂ ਜੇਨ ਰੁਪ ਨੁਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਪਤ ਬਿਗਤਿ ਧਾਰੀ
 ਨਾਰ ਕੋ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਸੀ॥ ਅਬ ਤੇ ਪਤ ਸੋ ਕੋ ਅਭਿ
 ਭਾਇਓ॥ ਜਾਪੁ ਸੰਗ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਪਾਇਓ॥ ਯਾਂ
 ਕੋ ਜਸੁ ਥਿਰੁ ਤੇ ਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਇਹੁ ਥਿਕਿ ਕੋ ਓਪਾਵ
 ਤਿਨਾਹੀ॥ ਜਿਹਿ ਰਜਿ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਕਿ ਤਰਸੈ॥
 ਤੇ ਓਪਾਗਿ ਕਾਯਾ॥ ਨਿਪਰਸੈ॥ ਕੰਓ ਨਤ ਪਪਗਥਿ
 ਕੰਓ ਵਾਧੀ॥ ਨਿਰਤਤਿ ਤੇ ਜਾਪੁ ਕੋ ਨੇ ਦਾਨੈ॥
ਓ ਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨਾ ਦੇ ਸਚੁ ਪਾਇਓ॥ ਕਰੁ ਦਾਸੀ ਪ
ਓ ਸੁਗ ਕੋ ਆਇਓ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਧੰਸੀ ਪਾਇਓ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨੁ ਜਿ ਪੁਧਾਰਿ ਕੋ ਦਾਨੈ॥ ਧਿਆਯਾਨਿ ਧਿ
 ਨੋ ਮਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਨੀ॥ ਤੇ ਦਧਾਸੁ ਕੀ ਆਇਸੁ ਦੀ
 ਨੀ॥ ਜੇ ਅਜਾਨੁ ਤਿਨ ਠਾਉ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਪਸੁ ਚਿੰ

ਤਾਬਹੁਤਾਸੁਨਾਨੈ॥ ੨ ੨॥ ਵਿਚਰਾਗੁ
 ਕੁਦਾਈਚਾਪੁ॥ ੩॥ ਗੇਮਸਤਕਸਾਂਗਿ॥ ਅਬਖਾਨਿ
 ਚਾਪਪਰਤਾਪਤੈਗਰਨੁਬੇਲਹੈਨਾਗ॥ ਜਬਕਾਣੀ
 ਬਨਮਾਣੀਚੀਨੈ॥ ਬਨਵਾਣੀਕਾਣੀਵਰਦੀਨੈ
 ॥ ਇਹੁਪਰਸੰਗਸਤਹੈਜੇਕੋਈ॥ ਤਾਂਕੁਭਿਅਯ
 ਕੀਭੈਨਹੀਹੋਈ॥ ਤਬਕਾਣੀਸਤਿਅਨੰਦਕੁਏ॥
 ਕੁਟਮਸਕਾਣੀਏਸੰਧੈਗਏ॥ ਨਾਬਜਬੈਕਾਣੀਨ
 ਬਿਆਇਓ॥ ਕਾਣੀਨਬਾਨਿਨਾਮਤਬਪਾਇਓ॥ ਜ
 ਸੁਨਾਜਾਕੋਬਿਖਸੁਗਾਇਓ॥ ਪ੍ਰਤਸਰੀਰਿਤੈਨਿ
 ਗਮਾਭੁਇਓ॥ ਬੁਣੈਗਜਾਸੁਨੈਗੁਸਾਂਈ॥ ਪਾਰਿਯੇ
 ਬਿਆਯੁਤੇਕਿਰਿਸਾਂਈ॥ ਕਿਰਿਕਾਰਨਿਬਿੰਦੂਬ
 ਨਿਆਇਓ॥ ਸੈਂਇਭੁਣੁਕਠੂਨਪੀਪਾਇਓ॥ ਸਿਰੀ
 ਸੁਖਦੇਵੁਕਹੈ॥ ਸਿਰੀਗੁਜਾਖਿਖਧਾਰੈ॥ ਸਿਰੀਬਾਨਿ
 ਹਿਕਾਜਾ॥ ੧੦॥ ਵਿਚਰਾਗੁ॥ ਗਰਨੁਬਾਣੀਕੇਤਿਆ
 ਸਿਤੈਬਾਸਾਭੀਭਜਾਇਆਇ॥ ਸੇਅਬਬਹੁਬਿਸਿਥਾ
 ਰਕੈਕਹੰਭੁਜੈਸਮਣਾਇ॥ ਅਪਿਆਤਿ॥ ਤਾਰਵੀ॥
 ੧੧॥ ਕਸਬਸੁਤਬਿਰੰਚਕੈਜਾਨੈ॥ ਨਾਰਚਾਰਤਾਪ
 ਰਿਪਹਿਚਾਂਨੈ॥ ਦਿਤਿਆਦਿਤਿਕੁਟਰੁਬਨਤਾ॥ ਐ
 ਸੀਸੁੰਦਰਿਰਿਤੁਜਾਣੰਤਾ॥ ਅਦਿਤਿਆਕੇਦੇਓਸੁਤ

ਭਏ॥ ਦਿਤਿ ਅਕੇ ਅਸੁਰੇ ਨਰਿ ਮਏ॥ ਕੁਦਰੁ ਬਹੁ ਧਾ
 ਣਾਪ ਨਿਦਏ॥ ਕਾਣ ਸਰੂਪਾ ਬਿਆਲ ਸਭ ਭਏ॥ ਬ
 ਨਤਾ ਕੇ ਦਾਇ ਅੰਡਾ ਜਿਭਏ॥ ਸਹਾਂ ਬਲੀ ਪੰਛੀ ਦਿ
 ਸਿਟਏ॥ ਗਰਨੁ ਏ ਕੁਹ ਰਿਧਾ ਪੁਨ ਭਇਓ॥ ਅਰੁਨ
 ਸਰਿ ਰੁਖ ਪਾਕ ਨਿਗਾਇਓ॥ ਏਕਾ ਦਿਵਸਿ ਥੈ ਠੀਕੀ
 ਤਿਸਾਂ ਹੀ॥ ਕੁਦਰੁ ਅਰੁ ਬਾਨਿ ਤਾਣਾ ਗਿਪਾ ਹੀ॥ ਸੇ ਕੁਦਰੁ
 ਅਤਿ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਨੀ॥ ਬਨਤਾ ਸੇ ਬੋਲੈ ਸਿਦਧਾਨੀ
 ॥ ੧੦੧ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਿਰੀਸਾਰ ਜਗ ਪਕੇ ਤੁਰੰਤਾ
 ਕੇ ਕੇ ਸੇ ਰੰਗਾ॥ ਬਨਤਾ ਮੁਖ ਉਜਾਧਿ ਕਹਿਓ ਕੁਦਰੁ ਕਾਰੇ
 ਰੰਗਾ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਦੁਪੁ ਪਰਤੀ ਗਿਆ ਬਾਧੀ॥ ਐਸੀ
 ਤੋਰਿ ਪਰਸਾਧੈ ਸਾਧਾ॥ ਜਾ ਕੇ ਕਹਿਓ ਰੰਗਾ ਚੁਰੰਤੀ
 ਏ॥ ਬਚਨ ਹਾਰ ਕੈ ਦਾਸੀ ਚੋਈ॥ ਕੁਦਰੁ ਸੁਤਨ ਭੇ
 ਉਜਥ ਜਾਨਿਓ॥ ਨਿਜਿ ਮਾਤਾ ਪੈ ਅਤਿ ਦੁਖ ਮਾਨਿ
 ਓ॥ ਮਾਤਾ ਤੈ ਕਠੁ ਭਯਾਨ ਕੀਨੀ॥ ਪਹਿਲੈ ਹਮੈ ਪੁਛ
 ਨਹੀ ਣੀਨੀ॥ ਕਠੁ ਉਪਾਓ ਕਰੈ ਆਖਿਆਵੈ॥ ਯਾ॥
 ਰੁਜਾਇ ਤੁਰਨ ਜੋ ਯਾਗੈ॥ ਤਬ ਦੇ ਸਿਆਮਾ ਦਿਸਾਇ
 ਸੇ ਆਵੈ॥ ਮਾਤਾ ਸੁਠੀ ਤੇ ਨਨ ਪਾਵੈ॥ ਐਸੇ ਬਚ
 ਨਿਮਾਇ ਕੇ ਕਹੈ॥ ਅਸ ਅਨਕੇ ਜਾ ਸਰਪਣ ਪਟਏ
 ॥ ਕੁਦਰੁ ਬਨਤਾ ਤਿਰਕੈ ਜਗਤੀ॥ ਬਹਨਿ ਜਿਅਨੁ

ਨਿਗਉਤਬਯੀ॥ ੧੧੨॥ ਤੈਥਰਾਕਦਯੁਖਨ
 ਤਾਕੀ॥ ਤਿਥੇਗ੍ਰਿਹਿ॥ ਲੇਗਈਲਵਾਇ॥ ਤਾਂਕੈਗੀਤਿ
 ਅਨੀਤਯੈਜਾਸੋਕਯਾਬਸਾਇ॥ ਐਸੀਥਾਤਿਗਰ
 ਨੁਸੁਨਿਪਾਈ॥ ਕੁਦਰੁਕੋਜਾਇਥਾਤਿਜਨਾਈ॥
 ॥ ੧੧੩॥ ਵੀਅਸਾਤਿਤੁ॥ ਅੰਗੀਤੀ॥ ਪੁਤਾਇਅਸੀ॥
 ਤਿਰੀਤਿਤੁਸਕੀਨੀ॥ ਜੋਤੁਸਕਹੋਮਾਨਸੇਯੀਜੈ॥ ਘ
 ਨਤਾਕੋਟਾਸੀਨਹੀਕੀਜੈ॥ ਕਹੀਆਂਨਿਸੇਰਿਅੰਧੂ
 ਤੁਟੀਜੈ॥ ॥ ੧੧੪॥ ਜਾਨੀਜਾਨੀ॥ ਤਰਾਹੀਯੀ॥ ਗਾਥੁ
 ॥ ੧੧੫॥ ਤੀਉਠਿਧਾਇਓ॥ ਇਕੁਘਟਿਕਾਅੰ
 ਥੂਤੁਯੈਆ॥ ॥ ੧੧੬॥ ਉਤੁਘਟਿਕਾਕੁਦਰੁਕਹਿਨੀ
 ॥ ੧੧੭॥ ਜਾਨੀਕੋਸੰਗੀਯੀਨੀ॥ ਜਥਾਇਤੁਥਾਤਿ
 ਦੇਵਤਾਨਿਸਨੀ॥ ਸੁਨਤੇਹੀਉਨਿਸੰਡੀਧੁਨੀ॥ ਇ
 ਤੁਅੰਥੂਤੁਜੈ॥ ਬਿਆਯਲੈਪੀਏ॥ ਤੰਥਸਭਲੇਗਕ
 ਵੀਥਾਧੀਜੀਏ॥ ॥ ੧੧੮॥ ਤੈਥਰਾ॥ ਸਭਦੇਵਨਿਐ
 ਸੇਥਚਰਿਕਪੈਗਗਨਿਸੋਆਇ॥ ਭੇਪਤਿਪ੍ਰਭਥਾ
 ਧਨੁਕਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਯੇਪੁਛਗਾਇ॥ ਦੇਵਨਕੇਥਪੁਆ
 ਨੰਦੁਗਾਇਓ॥ ਅੰਥੂਤੁਘਟਕਾਫੇਰਿਖਸਿਯਾਇਓ॥ ਬਿ
 ॥ ੧੧੯॥ ਤੁਥੇਗ੍ਰਹਿ॥ ॥ ੧੨੦॥ ਤਿਥੇਗ੍ਰਹਿ॥ ॥ ੧੨੧॥ ਤਿਥੇ
 ਪਤਿਚਾਨਿਓ॥ ਤਥੈਸਾਂਗੀਤਰਿਸੋਦਗੁਯੀਨੀ॥ ਬਿ

ਆਯੁਭੁਭੁ ਆਪਨਾ ਕੀਨੋ। ਕਯੋ ਸਕਲ ਧਿਆਣ
 ਨਿਕੇਖੈ ਤੇ। ਧਿਆਣ ਬਾਣੁ ਕੇਗਨਿ ਨਵੈ ਤੇ। ਧਿ
 ਆਣੁ ਨਿਤੁ ਮਨਿ ਸਾਹਿਬੀ ਚਾਗੀ। ਚਮ ਸੋਗਰੁ ਰੁਖ
 ਣੀ ਅਤਿ ਭਾਗੀ। ਤਾਂ ਸੋ ਬੋਲੁ ਬਚਨੁ ਇਹੁ ਕੀਜੈ॥
 ਮਾਸ ਪੂਜੰਤ ਧਿਆਣੁ ਇਕੁ ਟੀਜੈ॥ ਤਾਹਿ ਖਾਇਕੁ
 ਮਾਸ ਅਘੈਂ ਤੈ॥ ਤਥੈ ਅਭੁਰੁ ਕੇਨੁ ਖੁਨ ਵੈਂ ਤੈ॥ ਐਸਾ
 ਬੋਲੁ ਬਚਨੁ ਜਬ ਕੀਨਾ। ਗਗਨੁ ਤਥੈ ਇਹੁ ਮਾਂਤਿ
 ਕੇਲੀ ਨਾ॥ ੧੦੪॥ ਵਿਚਗਾ ਜਬ ਆਇ ਯਹੁ
 ਦਿਨੁ ਤੇ ਮੇਇ ਸੁਕਾਣੀ ਕੀ ਬਾਗੀ। ਤਬ ਕਹਿ ਓਅ
 ਭਾਗੀ॥ ੧੦੫॥ ਵਿਚਗਾ ਜਬ ਆਇ ਯਹੁ
 ਗਿਪਤਿ ਪਾਤੀ॥ ੧੦੬॥ ਤੇ ਬਾਲਿ ਮੈ ਪਾਟਿ ਨਾਂ ਹੀ॥ ਕਿਹ
 ਯਾਹੁ ਤਿਅ ਯਹੁ ਜੋ ਚਰੁ॥ ੧੦੭॥ ਯਹੁ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ਕਹੈ
 ਬਹੁਤ ਅਨੀਤ ਗੀਤਿ ਇਨਿ ਕੀਨੀ॥ ਸਗਪ ਧਿਆਣਿ
 ਭਠੰਨ ਓਨਿ ਕੀਨੀ॥ ਓਨ ਕਓ ਫੁਲੁ ਅਥਿਤਾਹਿ ਦਿ
 ਖੈ ਪੂ॥ ਕਰਿ ਕੈਜੁ ਪੁਸੈ ਤੇ ਮਸ ਤੈਂ ਪੁ॥ ਜਬੈ ਗਗਨੁ ਪ
 ਰਿਸਾ॥ ੧੦੮॥ ਇਹਿ ਦੰਕੈ ਮਨਿ ਅਤਿ ਤਾ॥ ੧੦੯॥ ਗੁਰਿ
 ਭੁਧਾ ਵੰਤੁ ਤੇ ਇਤਾਹਿ ਰਿਸਾਇਓ॥ ਕਾਣੁ ਸਰੂਪੁ ਓਹੁ
 ਤੇ ਪਾਇਓ॥ ਇਹੁ ਧਿਯੈ ਦੇਖਿ ਧਿਆਲੈ ਰੂਰੁ ਮਾਨਿਓ॥
 ਕਾਣੀ ਚਮਗਾ ਕਹਾਨੁ ਮਾਨਿਓ॥ ਵਾਂਕੈ ਮਨੁ ਮੈ ਅਤਿ

ਰਿਸਿਆਈ॥ ਮਾਗਤਿ ਕਾਗਤਿ ਚੈਰ ਚਲਾਈ॥ ੧੫
 ਵੈਰ ॥ ਤਬ ਥਿਖ ਧਰਿ ਮਿਸਿਆਈ ਕੈ ਜੁ ਧੁਕੈ
 ਓਤਿ ਰਿਕਾਣਾ॥ ਭੈ ਪਤਿ ਪੂਰੁ ਬਾਹੁ ਨ ਬਝੀ ਕੈ ਸੈਜੀ
 ਤੈ ਬਿਆਲਿ॥ ਤਬ ਕਾਣੀ ਮਤਿ ਮਾਹਿ ਬਿ ਚਾਗੀ॥
 ਮੈ ਤੈ ਗਰੁ ਬਝੀ ਅਤਿ ਭਾਗੀ॥ ਹਾਰਿ ਭਾਗੀ ਜਬ ਚ
 ਲਿਓ ਬਿਲਾਈ॥ ਸੁਭ ਰਿਗਖੀ ਸੁਰੁ ਕੀ ਸੁਪਿਆਈ
 ਕਰੈ ਸਦਾ ਤਪੁ ਜਸ ਤਾਂ ਪਾਹੁ ਹੋ॥ ਫਿਰਿ ਆਖਿ ਧਰਿ ਤਾਂ
 ਕੇ ਮਤਿ ਮਾਂਹੀ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਸਗਤਿ ਦੀਨ ਜੈ ਜਾਈ॥ ਤ
 ਹਾਂ ਬਝੀ ਕੈ ਕੁਨ ਬਸਾਈ॥ ਇਹੁ ਬਿਚਾਰੁ ਕਾਣੀ
 ਓਤਿ ਪਾਇਓ॥ ਸਗਾਯੁ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਸਾਥਿ ਲਿਆਇਓ॥
 ਇਥੋਂ ਕੀ ਸਗਤ ਪਰੇਸੁ ਪਾਇਓ॥ ਪਾਇਓ ਤੇ ਕਾਗਿ ਪਾਤਿ
 ਤਿਹਿ ਆਇਓ॥ ਬਿਆਲੁ ਹਤਿ ਕੀ ਮਨ ਸਾਕਰੀ॥
 ਤਾਹਨਿ ਸਟਿ ਰਿਖ ਕੀ ਤਬ ਪਰੀ॥ ਖਗ ਪਤਿ ਸੋ ਬੋਲੈ
 ਰਿਖ ਗਿਆਨੀ॥ ਸੋ ਸਰਨਾਗਤਿ ਕਾਣੁ ਪਰਾਂਤੀ॥ ੧੬॥
 ਵੈਰ ॥ ਹੁਪਤਿ॥ ਭੁਕੇ ਰੋਹ ਤੇ ਜੋਰੀ॥ ਹਨ ਜਾਹੁ ਓ
 ਜੈ ਆਵੈ ਸੇਰੀ ਸਗਤਿ ਤਾਂ ਕੈ ਕਰੈ ਬਚਾਓ॥ ਜੈ ਇਹੁ ਬ
 ਚਨੁ ਸਾਚੁ ਨ ਜੀਲੇ ਖੈ॥ ਅਪਨੇ ਪੁਭ ਕਉ ਪਾਠ ਨਹਿ ਦੇ
 ਖੈ॥ ਆਬਿ ਯਾਬਿ ਧਰਿ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੈਇ ਜੋ॥ ਤਾ ਕੈ
 ਫਹੁ ਭੁਜ ਬਹੀ ਪੈ॥ ਇਹੀ॥ ਬਹੁਰੈ ਯਾ ਮਸਕਰ ਜੈ

ਐਤੋ॥ ਇਕਾਠਿ ਸੋ ਤੇਰੀ ਭੀ ਜੈ ਏਤੋ॥ ਜਥੈ
 ਗੁਣਿ ਮਨਿ ਮਾਂਤਿ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਰਿਖਿ ਸਗਲ ਅਪਕਿ
 ਤੈ ਭਾਰੀ॥ ਰਿਖਿ ਕੇ ਬਚਨਿ ਮਨਿ ਕੈ ਲੀਜੈ॥ ਤਾਂ ਕੇ
 ਪਨੈ ਕਛੁ ਨ ਜੀਠੀ ਜੈ॥ ਤਥੈ ਚਾਰਿ ਬਿਖ ਪਰਿ ਕੇਟ
 ਜੈ॥ *ਅਭਿਗਾਧ ਪਗਾਹਿ ਤੁਲੀ ਜੈ॥ ਗਾਯਾ ਸੁਰੁ*
 ਲੀ॥ ਤਬ ਆਇਓ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਨਿ ਬਸਿ ਕੈ ਸੁਖ ਪਾਇ
 ਤਾ॥ *ਜਥੈ ਦੁੱਖ ਰਹਿ ਆਇਓ॥ ਦੁੱਖ ਤਬ ਤੁਲਿਓ*
 ਟਿ ਸਿੰਧ ਕੀ ਲਈ॥ ੧੦੭॥ ਵੇਰਗਾ॥ ਭੋਖ
 ਪ੍ਰਭ ਕੰਪਤਿ ਮਹਾਂ ਜਲ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਆਇ॥ ਬਾਲੀ
 ਤਭੈ ਭੀ ਤਿਅਤਿ ਮਾਇ ਲਗੇ ਭ੍ਰਿਧਿ ਪਾਇ॥ ਜਸੁ ਮਤਿ
 ਨੈਨ ਨਿਤੇ ਜਲੁ ਪਾਗੈ॥ ਮਾਤਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਤਿ ਭ੍ਰਿਧਿ ਪਰਿ ਵਰੈ
 ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਤਗੇ ਦਮੋ ਰਹੈ॥ *ਨੰਦਤਾਤੁ ਮਾਤਿ ਕਹੁ ਨਾਹੈ*
ਗਾਯਾ ਰਹਿ ਜਾਇ॥ ਗਾਯਾ ਰਹਿ ਜਾਇ॥ ਅਭਿਸਰਿ ਬਲ
 ਜੁ ਮਸਕਾਏ॥ *ਨੰਦਗਾਇਕ ਕਛੁ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਨਿਓ॥ ਖੁਰੇ*
 ਬਹੁਤੁ ਹਉ ਪਰਿ ਪੈ ਮਾਨਿਓ॥ ਕਰੈ ਜੈ ਬਲ ਰੇਤੇ ਜ
 ਲਮਾਂਹੀ॥ ਤਉ ਇਹ ਅਭਿਸਰਿ ਹਸਤੇ ਨਾਹੀ॥ ਤਬ
 ਹਉ ਪਰਿ ਜੁ ਬੇਲ ਤਿਥਾਨੀ॥ *ਨੰਦਤਾਤੁ ਜੀਤੈ ਬਾ*
 ਤਿਨ ਜਾਨੀ॥ *ਜਥੈ ਕਾਣੀ ਮਨ ਮੋਹਿ ਰਹੀ॥ ਤਥੈ*
ਫਲਿ ਪੈਨਾ ਨ ਭਿਰੀ॥ ਤਬ ਤੈ ਕਛੁ ਸੰਕਾਨ ਜੀ ਆਇ

ਮਾਤਿਗੇਟਸੋਰੈਕੈਵਨਾਈ॥ ੧੦੮ ਵੇਹਗਾ॥
 ਸੁਨੇਤਾਤਜੀਥਾਤਾਇਹੁਡਹਪੈਜਨਮਾਨਿਮਾਂਗਿ॥ ਭੋ
 ਪਤਿਪ੍ਰਭੂਅਨਿਭੈਸਦਕਾਪੁਕੈਭੈਇਨਾਹਿ॥ ਸਾਂਦ
 ਭਈਤਬਸਭੇਅਹਿਗਾਥਾਸਥੀਓਜਸਨਾਂਕੇਤੀ
 ਗਾਸੋਤਨਿਸੁਖਦੇਖੈਸੁਖਤੋਧਾਖਾਨਪਾਨਕਗਿਸੈ
 ਸੇਏ॥ ਅੰਘੀਨਿਸਜਬਹੀਤੈਲਾਗੀ॥ ਚਤੁਰਿਸੈ
 ਦਾਦਾਨਾਨਾਗੀ॥ ਤਬਹੁਨਰਿਨਾਗੀਸਭਜਾਗੇ॥
 ਦੇਖਿਅਗਨਿਕੈਸੋਚਨਿਲਾਗੇ॥ ਕਹੈਕਹੁਅਧਿਮਾ
 ਰਗੁਨਾਹੀ॥ ਜਹਤੈਸਭਦਾਦਾਨਾਨਾਮਾਹੀ॥ ਕਹੈਈ
 ਤਾਹਮਸਭਹੀਦਹਿਯੈ॥ ਨੰਦਨੰਦਨੀਆਨੰਦਸੋਗਹਿ
 ਯੈ॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਦਨਿਸੁਗਰੀ॥ ਚੰਦੀਨਦਇਆਲ
 ਸਦਾਹਿਤਿਕਾਗੀ॥ ਆਨੰਦਸੈਤ੍ਰਿਭੂਅਨਿਕੇਸਾਂਈ॥
 ਅਗਨਿਪਾਨਕੀਨੀਤਿਹਿਠਾਈ॥ ੧੦੯॥ ਵੇਹਗਾ
 ॥ ਭੋਪਤਪ੍ਰਭਕੇਨੇਹਿਤੈਕਾਪੁਕਭੈਨਾਹਿ॥ ਪ੍ਰਾਤਿ
 ਭਏਆਨੰਦਸੋਸਭਆਏਗ੍ਰਿਹਿਮਾਹਿ॥ ਅਧਿਆ
 ਉਅਠਾਹਵਾਂ॥ ੧੦੮॥ ਦੇਵਾਦਿਵਸਗ੍ਰੀਖਮਗਿਤੁ
 ਮਾਹੀ॥ ਕ੍ਰੀਤ੍ਰਤਿਕਸਨਕਦਸਕੀਛਾਹੀ॥ ਪਗਸਤਿ
 ਨੀਰਸਮੀਰੁਸਦਾਹੀ॥ ਸੀਤਲਸੁਦਤਿਸਦਾਸੁਖ
 ਦਾਈ॥ ਦੁਸਸਾਖਾਫਲਫੁਲਤਿਛਾਹੀ॥ ਸਦਾਖ

ਸੰਤਰੈ ਜਿਹ ਠਾਈ ਆਰੀ ਭੁੰਗੀ ਕੀ ਮਯ ਸੁਖ ਦ
 ਈ ॥ ਤਿਹਿ ਖੇਲੈ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਆ
 ਲ ਬਾਲ ਬਹੁ ਖੇਲੁ ਮਚਾਵੈ ॥ ਨੰਦਨਾ ਲੁ ਅਤਿ
 ਆਨੰਦ ਪਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਫਿਰੈ ਚਕਰ ਕੀ ਨਾਈ ॥
 ਤਬ ਫੇਰਿ ਦੇਖੈ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਕਬਹੂ ਤਾਮ੍ਹ ਮਾਰਿ
 ਕੈ ਭਾਗੈ ॥ ਤਿਨੈ ਗਹਿ ਨਿਵੇਸਾ ਵਨ ਲਾਗੈ ॥ ਕਬਹੂ
 ਗੁਆ ਲਿਲਾ ਲਮਿਲਿ ਗਾਵੈ ॥ ਕਵਣੁ ਨੈਨ ਜੁਬੰ
 ਨ ਬਜਾਵੈ ॥ ੧੧੦ ॥ ਵੇਤਗ ॥ ਕਬਹੂ ਸਾਰ
 ਸੁਆੰਤ ਕੇ ਕਲਾਹੰਸ ਸੋਰੀ ਕੀ ਭੁੰਗੀ ॥ ਗੁਆ ਲ ਬਾ
 ਲ ਖੇਲੈ ਸਭੇ ਭੇਪਾਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਸਕਾਂਤਿ ॥ ਕਬਹੂ ਚੈ
 ਗੀ ਚਨੀ ਖੇਲੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਗਰ ਸਖ ਸਾਗਰਿ ਤੇਲੈ ॥
 ਤਬ ਪਰਲੰਪ ਕਕੰਸਿ ਪਠਾਇਓ ॥ ਬਾਲ ਭੇਖੁ ਪਰਿ
 ਕੇਉ ਤੁਆਇਓ ॥ ਆਇ ਮਿਲਿਓ ਸਭੁ ਗੁਆ ਲਿਨਿ
 ਸਾਂਗੀ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨੁ ਜਾਨਿਓ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਦੇਉ ਭੇਉ ਸਭੁ ਪਾਇਓ ॥ ਸਾਗਰਿ ਕਾਗਰਿ ਖੇਲੁ ਮਚਾ
 ਇਓ ॥ ਬਾਲ ਜਸਿਉ ਇਉ ਬਾਤ ਜਨਾਈ ॥ ਸਭੁ ਗੁ
 ਆਲ ਨਿਸਿਉ ਕਰਿਓ ਬੁਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਗੁਆਲਰ
 ਤੇਹੁ ਮਪਾਈ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰੀ ਚਲ ਪਰਿ ਪਾਇ ਜਾਈ ॥ ਤੁ
 ਤਮੇ ਗਹਿ ਜਿਹਿ ਕੀ ਵਲਿ ਆਵੈ ॥ ਆਪ ਸਖ ਕੈ ਕੰ

ਪਚੜਾਵੈ॥ ਯਾਥਾਧਿਯੋਗਾਇ ਬਕਰਧਾਨਿਤਾਈ
 ਬਹੁਗੈਠਿ ਰਿਛੈਭੈ॥ ਇਹਿ ਠਾਈ॥ ੧੧੧॥ ਵੈਰ
 ਗ॥ ਐਸੀਧਿਯੋਠਿ ਰਿਗਾਇ ਕੈਖੇਲੁ ਗਚੈਓ
 ਬਨਸਾਂਹਿ॥ ਦੇਪ੍ਰਭੰਪੁਆਇਓਤਿਯੰਗਰਿਜੁਕੇ
 ਰੀਘਾਯਾਪਾਰਿਯੋਸੀਹਲਧਰਿਜੁਜੀਤੋ॥ ਭ
 ਏਸਕਲਸਖਤਿਕੇਚੀਤੋ॥ ਏਕਏਕਕੈਕੰਧਚ
 ਟਾਇਓ॥ ਹਲਧਰਿਕੋਪਰਭੰਪੁਕੁਆਇਓ॥
 ਤਾਕੇਸਤਿਅਤਿਆਨੰਦੁਭਾਇਓ॥ ਤਨੁਬਛਾ
 ਇਆਕਾਸਲੈਗਾਇਓ॥ ਹਲਧਰਿਜੁਵਾਕੀਰ
 ਤਿਪਾਈ॥ ਹਰਿਜੁਜੈਸੀਪੂਤੀਬਤਾਈ॥ ਤਬਸ
 ਰੀਰੁਕੀਓਅਤਿਭੂਰੀ॥ ਕਰਨਿਸਸਾਟਿਸਸਤਕ
 ਸੋਮਾਰੀ॥ ਧਿਆਕਾਕਲੁਤੇਇਧੀਰਜੁਨਾਧਿਰਿਓ
 ਪਰਬਤਿਜਿਓਪਰਤੀਸੋਪਾਰਿਓ॥ ਗੁਆਲੁਭੁਕੁ
 ਬਨਪਹੁਚੇਨਾਯੀ॥ ਕਉਤਕੁਦੇਖਿਹਸੋਮਨੀਸਾਂ
 ਯੀ॥ ਇਠਾਅਧਮਾਸੁਰਕੀਜਾਨੀ॥ ਬਯਜੁਜੈ
 ਇਹਬਾਤਿਬਖਾਂਨੀ॥ ੧੧੨॥ ਵੈਰਗਾ॥
 ਅਤਿਅਸਾਧਅਵਗਨੁਰੁਰਿਓਜਾਨਤਿਏਸਭ
 ਲੋਗਾ॥ ਭੁਲੀਕਰੀਸਾਗਰਿਓਅਸਰਹਤੇਅਧਮਾਇ
 ਹਜੀਗਾ॥ ਅਧਿਆਉਉਨਵੀਸਵਾਂ॥ ੧੧੩॥

ਕਰੈ ਪਰੀਠਤ ਸਿੰਭਿਗਿ ਮਿਰਾਈ ॥ ਏਕਾਦਿਵਸ
 ਸਿੰਭਿਕੁ ਅਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸੰਦਰਿਸਖਾ ਸੰਗਿ ਸਭ
 ਣਏ ॥ ਬਨ ਮੇਧੇਂ ਨਿਚਰਾਂਦ ਨਿਗਏ ॥ ਧੇਂ ਨਿਸਰੇ
 ਬਨ ਮੇਸੁ ਕਰਾਈ ॥ ਅਧਿਯੋਗੇ ਖੋਲਾ ਨਿਤਿ ਰਿ
 ਥਾਂਈ ॥ ਸਗਾਤਿ ਭੁਏ ਅਤਿ ਕੀਨਾ ਮਾਯੀ ॥ ਗੋ
 ਧਨ ਕੀ ਸੁਧ ਕਾ ਪੁਕੈ ਨਾਯੀ ॥ ਗੋਭਿਯਾਂ ਚਰਨਿ ਚ
 ਪੁੰਦਿ ਸਿਗਈ ॥ ਤ੍ਰਿਦੁ ਭਠ ਨ ਕਰਿ ਪੂਰਨਿ ਭ
 ਈ ॥ ਖੋਲਿ ਚੁਕੈ ਜਥਿ ਕੁਅਰਿ ਕਰਾਈ ॥ ਤ
 ਬਹੀ ਗਭਿ ਅਨ ਕੀ ਸਪਿਆਈ ॥ ਗੁਆਲਾ ਬ
 ਣ ਚਪੁੰਦਿ ਸਿਧਾਂ ਵੈ ॥ ਗੋਧਨ ਸਰਬ ਘੋਰਿ ਕੈ
 ਲਿਆ ਵੈ ॥ ਕੇਤਕਿ ਜੋ ਬਨਿ ਤੇ ਨਾਯੀ ਆਈ ॥ ਦ੍ਰ
 ਸਿ ਚਾਣਿ ਕੈ ਸਿੰਭਿਕਿ ਸਾਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧੧੩ ॥
 ਵੇਰਗਾ ॥ ਯਾਥਿ ਪਿਗੁਆਲਾ ਬੁਝਾਇ ਕੈ ਘੋ
 ਰਿ ਲਿਆਏ ਗਾਈ ॥ ਸਾਨੁ ਸਮੇਂ ਗ੍ਰਿਹ ਕੈ ਚਲੇ
 ਭੋਪਤਿ ਪੂਰਨ ਸਾਨਿ ਭਾਈ ॥ ਜਬ ਚੀਚਲੇ ਸਿਆਂ
 ਮਥਰੁ ਭਾਗੀ ॥ ਦੇਖੀ ਅਗਨਿ ਚਪੁੰਦਿ ਸਿਧਾ
 ਗੀ ॥ ਪਦਨ ਤੇ ਜਤੇ ਪਾਦ ਕਾ ਵੈ ॥ ਪਸੁ ਪੰਥੀ
 ਦ੍ਰੁਮ ਲਤਾ ਜਗਾਵੈ ॥ ਗੁਆਲਾ ਬਾਣ ਸਰੁ ਦੇ
 ਖਿ ਸੰਕਾਏ ॥ ਭਜ ਕੈ ਸਗਨਿ ਸਿਆਮ ਕੀ ਆਏ

ਗਮਕਿਸਨਸੇਕਤਜਨਾਈ। ਤੁਮਹੀਹਮਕੇਸਦਾਸਹਈ
 ॥ ਸੇਓਪਾਓਅਬਹੀਕਛੁਕੀਜੈ॥ ਜੀਓਬਚਾਇਸਭਨਿਕੋ
 ਲੀਜੈ॥ ਦੇਖੈਅਗਨਿਧੈਂਨਿਸਭਰੁਗੈ॥ ਕਵਨਤੈਨਕੇਪਾਠੈਦੁ
 ਗੈ॥ ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਜੁਅਤਿਸੁਗਿਗਿਆਨੀ॥ ਦੇਖਗਮਤਨਿਬੈ
 ਲਤਿਬਾਨੀ॥ ਗੁਆਲਘਾਲਹਮਸੈਂਚਿਤਮਾਨੈ॥ ਹਮਾਬਿਨੁਅ
 ਓਹਨਕਾਹੁਜਾਨੈ॥ ੧੧੪॥ ਤੇਹਗਾ॥ ਸਗਨਿਗਹੀਜਿ
 ਨਿਸਾਦਿਕੈਸਾਦਿਬਾਪੁਖਿਸਰਾਇ॥ ਹਮਭਾ॥ ਦਿੱਤੀਭਾਇ
 ਬਿਨਾਇਨੀਕੈਕਉਤਸਹਈ॥ ਹਸਿਬੈਏਸ਼ੀਮਦਨਿਗੁਪਾਣਾ
 ਨੈਕੁਨੈਨਿਕਰਿਮੁਦੇਗੁਆਲਾ॥ ਤਉਤੁਮਅਗਲਿਜੁਆ
 ਲਤੇਬਾਚੈ॥ ਬਚਨਿਹਮਾਰੇਜਾਨੈਸਾਚੈ॥ ਗੁਆਲਘਾਲ
 ਅਤਿਭੈਰੁਸੁਭਰੈ॥ ਦਿਉਯਥਨੈਨਿਨਪਰਿਧੈ॥ ਬਹੁਰਿਕਹੀ
 ਹਥਿਖੈਯੈਨੈਨਾ॥ ਬੈਲੁਸੁਨਿਓਜਬਹੀਸੁਖੁਦੈਨਾ॥ ਜਬਹੀ
 ਨੈਨਿਖੈਇਉਨਿਦੈਕੈ॥ ਪਦੁਰਗਨਿਕੈਚੈਨਾ॥ ਰਿਸਦੈਪੈ
 ਜਹਤੇਚਯੇਹੁਤੇਨੰਦਲਾਯਾ॥ ਤਹਾਜਾਇਪ੍ਰਗਟੇਸਭ
 ਗੁਆਲਾ॥ ਕਹਤਿਸਭੇਹਮਬਾਚੈਭੁਯੇ॥ ਆਨੰਦਜੈਅ
 ਪਨੇਗ੍ਰਿਹਿਚਯੇ॥ ਬਿੰਦੂਬਨਿਜਬਪਦੁਚੈਹਰੀ॥ ਮੁਰ
 ਣੀਮਪੁਰਿਅਪਰਿਪਰਿਧਰੀ॥ ੧੧੫॥ ਤੇਹਗਾ॥
 ਸੋਪੁਨਿਜੁਨਿਕੈਗੋਪਕਾ॥ ਜਾਕਾਜਿਧਿਸਿਰਾਇ॥ ਭੋਪ
 ਤਪ੍ਰਭਕੇਦਗਸਿਕੋਚਲੀਚਾਇਸੋਧਾਇ॥ ਦਿਕੁਤੇਦਭਿਰਿ

ਪਓਰਿ ਪੈਗਈ॥ ਇਕਮਾਰਗੀ ਠਾਢੀ ਭਈ॥ ਪ੍ਰੰਮੁ ਤੇਮੁ
 ਜਿਤਿ ਕੇਸਾਤਿ ਮਾਯੀ॥ ਬਿਨਾ ਦਰਸਿ ਦੂਜੇ ਖੂਤ ਨਾਯੀ॥ ਜਬ
 ਲੇਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਯੀ ਕਰਤੀ॥ ਤਬ ਲੇਸ ਭਗੋਪੀ ਖੂਤ ਪਰਤੀ
 ॥ ਤਿਹਿ ਜੀਤਿ ਤਦਰਸਨ ਕੇ ਆਵੈ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖ ਖੂਤ ਕੇ ਫ
 ਲੁ ਪਾਵੈ॥ ਪੁਛਤ ਗੋਪ ਬਪੁਸੁ ਕਮਾਗਾ॥ ਆਜੁ ਭਈ ਕਿਰਿ
 ਕਾਜਿ ਅਵਾਗਾ॥ ਤਬ ਦੇਹੁ ਆਲ ਥਾਣੁ ਸੁਖ ਦਈ॥ ਧੀਤੀ
 ਜੋ ਸੋਧਾਤਿ ਜਨਾਈ॥ ਆਜੁ ਅਗਨਿ ਲਾਗੀ ਬਨ ਮਾਯੀ॥ ਹਮ
 ਤੋਭਾ ਗੇਬ ਚੇਹਰਿ ਪਾਯੀ॥ ਹਰਿ ਪਰਿਤਾਪ ਸਭ ਦੁਖਿ ਨਸਾ
 ਏ॥ ਆਨੰਦ ਸਿਓ ਅਪਨੇ ਘਰਿ ਆਏ॥ ੧੯੬॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ਗੋਪੀ ਕਹਤਿ ਜਨਾਇ ਕੈ ਨੰਦ ਭਵਨ ਮੈ ਜਾਇ॥ ਮੇਹ ਪਾਇ
 ਜਾਨੈ ਨਾਯੀ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮਾਇ॥ **ਅਧਿਆਤਮਿਕੀ**
ਦ੍ਰਾਗੰ॥ ੨੦॥ ਕਹਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਭੀਤਿ ਜੀਅ ਗਈ॥ ਬਰਖਰ
 ਤਿ ਆਈ ਸੁਖ ਦਈ॥ ਪਓਰੀ ਪ੍ਰੰਮਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਗਈ॥
 ਹਰਿ ਭੂਮਾ ਬਿਜਕੀ ਸਭੁ ਛਾਈ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੰਨਖ ਕੀ ਰੇਖਾ
 ਤਾਈ॥ ਭਵ ਸਮਸ਼ੀਨ੍ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮੇ ਆਈ॥ ਨਚੁੰਭਿ ਰਿਘਨਿ
 ਘੋਰਿ ਸਤਾਈ॥ ਕਾਂਸ ਨਿਜਿ ਓਟਾ ਮਨਿ ਦਰਸਾਈ॥ ਸਟਾ
 ਦਰੁ ਸੋਰਥੇ ਣਮਨੁ ਹਰੈ॥ ਮਨੇ ਬਿਪ ਬੇਦ ਪੁਤਿ ਕਰੈ॥ ਘਾਤਿ
 ਮੈ ਚੰਦ੍ਰ ਦੇਖੀ ਅਤਿ ਨਾਯੀ॥ ਜਿਉ ਛਪਿ ਰਹੈ ਖੁੰਦਿ ਗਸਾ
 ਤੀ॥ ਜੇ ਬੇਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੁਰਤਾਈ॥ ਤੇਹੁ ਣਾਸ ਦੁਖ

ਸੇਯਪਟਾਈ॥ਤਿਤਿਕੇਪਤਿਤਿਏਯਮਤਿਭਾਏ॥ਜਿਓ
 ਮੁਨਬਾਲਾਥਿਸਾ ਲਾਜੁਗਏ॥੧੧੩॥ **ਵਿਚਰਾ॥** ਜਿਓ
 ਜਿਓਘਨਘੇਰੈਸਹਾਂਪਦਨੁਤੇਜੁਲੇਸੰਗਿ॥ਤਿਓਤਿ
 ਓਓਠਤਿਅਨੰਗਕੀਰਿਧਿਨੁਅੰਗਤਰੰਗਾ॥ਮਨਮੇਖ
 ਥਿਧਿਮਨਸਾਗਯੋ॥ਜਿਓਅਸਾਈਮਨੁ ਭੁਭਨਚਯੋ॥
 ਬਾਰਿਬਾਰਿਛਬਸੇਘਨਬਰਯੋ॥ਦਾਤਾਜਿਓਭਿਛਕ
 ਦੇਖਿਹਰਿਯੋ॥**ਜਗੇਸਗਸਤੁਏਕਤਿਸਾਂਤ॥** **ਜਿਓਘ**
ਨਪਾਇਓਦਿਕੁਰਿਸਾਂਤੀ॥ ਮੋਧਿਧਾਰਬਪੁਪਰਬਲਭ
 ਯੋ॥ਮੁਸੇਰੁਨਮੁਨਿਜਿਓਗੁਸੁਗਯੋ॥ਜਾਹਜਚਗਯੋਯੋਜ
 ਰਿਯਾ॥**ਜਿਓਘਭਿਕਤਿਰਯੋਧੁਨਿਕਾਯੀ॥** ਸੁਨਿਕੈਥੇ
 ਨਿਯੋਨਿਜੇਆਏ॥ਯੋਤੇਨਾਂਮੁ **ਯੋਭਿਸੰਭਿਯੋਏ॥** ਘਪੁਰੁਗ
ਘਾਂਨੋ॥ **ਘਾਗੁਸਿਯਾਯੋ॥** ਗਰਏਐਨਿਸਕੈਚਰਿਨਾਯੀ
 ॥ਯਾਰੁਤਸੰਮੋਹੁਨੁਸੁਖਪਾਏ॥**ਬੁਨਿਯਾ॥** **ਨੀਯੁਕੁਮੁਖ**
ਦਾਏ॥ ੧੧੮॥ **ਵਿਚਰਾ॥** ਜਲਆਕਾਸੁਨਿਰਮਲੁਭ
 ਇਓਥਿਯਾਰੁਤਕੇਅੰਤਿ॥ਤੈਸੈਨਿਰਮਲੁਚਿਤੁਸਦਭੇਪ
 ਤਿਪ੍ਰਭਕੇਸੰਤਿ॥**ਬਯਕਾਗਈ॥** **ਸਗਦਿਹੁਤਿਸਾਈ॥** **ਪ੍ਰ**
ਕਟਿਭੁਈ॥ ਜਾਂਐਸਸਤਾਈ॥ਤਾਗਾਨਿਸਸਸੰਗਿਧਿਗਜੈ
 ਸਖਾਸੰਗਿਜਿਓਮੋਹਨਿਗਜੈ॥ਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਤੇਤਸਭਠਾਈ
 ॥ਤਿਸਿਦਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਧਿਅਨੰਕੀਨਾਈ॥ਪ੍ਰਨਤਿਪ੍ਰੀਤਿਪ

ਰਸਪੈਕੀਨੀ॥ ਤਿਤੁਕਰਿਪ੍ਰਾਤਸਕੋਚਨਟੀਨੀ॥ ਜ
 ਣਚਰੁ ਜਿਉਕੀ॥ ਤੈਜਾਨਮਾਧੀ॥ ਜਾਨਘਾਟਿਥੇਕੀਕ
 ਛੁਸਪਤਾਧੀ॥ ਜਿਉਨਰੁਨਾਰਨਸੇਰਿਤਮਾਨੋ॥ ਘਟ
 ਅਉਗਤਿਕੋਨੈਕੁਤਜਾਨੋ॥ ~~ਜਾਨਘਾਟਿਥੇਕੀਕ~~
~~ਤੈਜਾਨਮਾਧੀ॥ ਜਾਨਘਾਟਿਥੇਕੀਕ~~ ਕੇਗਏ॥ ਅਗੁਨਿਕੀਜਿਫੁਲੇ
 ਜਾਨਮਾਧੀ॥ ਭਵਾਰਿਪ੍ਰਾਤਿਗੁੰਜੈਤਨਪਾਧੀ॥ ੧੧੯
 ਦੋਹਰਾ॥ ~~ਪਦਸਰਗੀਧਾਤਿਥੇਕੀਕ~~ ਜਾਨਘਾਟਿਥੇਕੀਕ
 ਯੋਸਰੀਗੀ॥ ਜਾਗਤਿਅਗੁਨਿਅਨੰਗਕੀ॥ ਯੋਗਿਰਪੈਸ
 ਭੁਯੀਗੀ॥ ਆਈਗੁਤਿਸੀਤਲੁਸੁਖਦਈ॥ ਛਬਸਿਉਕੇ
 ਲੈਕੁਇਕੁਕਟਾਈ॥ ਨੈਨਿਕਟਾਛਮੈਨਉਪਜਾਵੈ॥ ਯੋਗ
 ਜਕਾਜਗਿਹਿਕੀ॥ ਬਿਸਰਾਵੈ॥ ਪੰਛੀਸਨੈਭੁਤਿਤੋਰ
 ਤੈ॥ ਜਮਨਾਨੀਰੁਭੁਲਾਟਿਕੈਬਯੋ॥ ਸੁਨਿਕੈਪ੍ਰਤਿਗੀਪੀਸ
 ਭੁਯਾਵੈ॥ ਯੋਗਜਕਾਜਗਿਹਿਕੀ॥ ਬਿਸਰਾਵੈ॥ ~~ਤੈਪ੍ਰਤਿ~~
~~ਪਦਸਰਗੀਧਾਤਿਥੇਕੀਕ~~ ਪ੍ਰਾਤਿਗੀਤਿਪਦਤੀਤਿਜ
 ਨਾਵੈ॥ ਤਿਤਿਮੈਜੈਤੈਸੁਘਰਿਸਿਆਨੀ॥ ਜੇਅਤਿਸਿ
 ਆਸਸਰੁਪਭੁਲਾਟਿ॥ ਏਹੀਸਖੀਅਨਿਸਿਉਕਰਿ
 ਓਜਨਾਈ॥ ਸੋਮਸਮੈਤਿਤਰਤੈਕਟਾਈ॥ ਸੋਹਨਿ॥
~~ਗਤਿਗਤਿਗਤਿਗਤਿਗਤਿਗਤਿਗਤਿਗਤਿਗਤਿ~~
 ਨਜਾਈ॥ ੧੨੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਿਆਸਨਾਮੁਅਭੈ

ਸੁਤਿਓਸਭਮੇਯੀਧ੍ਵਜਥਾਮਾਕਾਜਧਾਮਗ੍ਰਿਹਸਭੁ
 ਤਜਿਓਤਿਨੀਕਾਮਕੇਧਾਂਮਾਜਥਯੀਸਭੁਤਿਮ
 ਰਛਾਆਈਮੋਤਿਮਰਣੀਮਪੁਰਿਬਜਾਈਅੰ
 ਰਥਿਤਿਥੈਂਤਿਸੁਨੈਤੇਜਾਗੀਚੈਂਨੁਭਇਓਮੋਤਿਮ
 ਖਿਞਾਗੀਥੰਸੀਪੁਨਿਸੁਤਿਕੈਸਚੁਪਾਇਓਮਾਨੈਭੁ
 ਧਾਮੇਸੁਧਾਪੀਆਇਓਤਥਯੀਦੇਤੀਸਿਓਉ
 ਠਿਧਾਈਜਥਯੀਤਿਕਟਿਸਿਆਮਿਕੇਆਈ
 ਏਕੁਸਖੀਸੁੰਦਰਸੁਖਦਾਨੀਸਖੀਆਤਿਸਿਓਥੈਲੈਮ
 ਪੁਥਾਨੀਸਖੀਸਿਆਮਕੀਛਥਕਿਉਨਪੇਖੀਮੋਰ
 ਮਕਟਿਕੀਯਏਕਿਨਦੇਖੀਨੈਨਿਥਿਸਾਭਿਰੈਂਨਿਦਿਨੁ
 ਜੋਯੋਥੈਂਨਿਰਿਸਾਭਿਮੋਨਿਸਨੁਸੋਯੋਕੰਚਨਥਰੁਪੀ
 ਤਿਪਟੁਗਜੋਕਟਿਤਟਿਲਾਭੁਕਾਛਨੀਜਾਜੋ॥੧੩੧॥
 ਏਧਗਾ॥ ਚਿਯਕੈਚਯਅਯਕਦਯੀਮਿਯਿਕੈ
 ਥੀਨਿਰਿਸਾਭਿਤਿਯਕਿਰੇਖਪਤਿਰਾਦਯੀਤਿਯ
 ਕੈਭਾਯਥਿਸਾਭਿਯਨਖਦੇਖਿਯਹਿਜੀਕੀਭੰਭਿਯੋਂ
 ਅਸਤੀਸਮਾਨਿਰਖਤਿਜੋਸੋਯੋਤਾਹਿਦੇਖਿਸੋਸਨੁਅ
 ਤਿਰੁਗੋਆਤਰੁਤੇਯਿਧਰਤੈਮਤੁਪਰੋਆਧਰਿਅੰ
 ਥਿਤਿਪਰਿਥੰਸੀਰਯੋਕਿਉਨਜੀਥੂਤਿਕਚਨੀਜੋਕ
 ਤੋਪਰਿਯੋਦੁਯੋਆਧਰਿਰੁਸੁਧਾਵੋਥਯੁਰੈਜੁਭਨਯ

ਕੇਭਾਵੈ॥ ਗਾਜਾਜਿ ਤੇ ਦੁਮਾਥਿ ਜਿਮਾਧੀ॥ ਯਗਿਖਤਿ
 ਸਭੇਰਯੈ ਮਨਮਾਧੀ॥ ਧੰਸੁਹਮਰੇ ਅਤਿ ਬਡਭਾਗੀ॥ ਜਾਂ
 ਕਾਬਸਿਹਤਿ॥ ਧਰਮਾਗੀ॥ ਧਰਕੈ॥ ਪੁਰਾ॥ ਧਰਮਿ
 ਰਿਗਾਵੈ॥ ਸੁਰਿਨਰਿ ਮਨਿ ਜਨਿ ਪਿਆਨੁ ਛਡਾਵੈ॥ ਸੁਰਿਕੈ
 ਨਿਆਪੁਨਿ ਸੁਨਿਕੈ ਧਾਵੈ॥ ਚੜ੍ਹਾਥਿ ਬਾਗਿ ਥਿੰਦੁ ਬਾਨਿਅ
 ਵੈ॥ ੧੨੨॥ ਏਹਗਾਜਾ ਬਨਿ ਪੈਨਿ ਚਰਾਵੈ ਏਹਿ
 ਪਤਿ ਪ੍ਰਭਾਚਿਤਚੇਗਾਤਹਾਂ ਜਾਇ ਠਾਢੀ ਰਯੈ ਯਗਿਸ
 ਨਮੁਖਕਰਿ ਜੇਗਾਤਿਨਿਕੈਤਸਮਨੁ ਮੇਹਨੁ ਯਗੈ ਕੰਕ
 ਨਿਛਾਟੈ ਧਰਮਾਗੀ ਪਰੈ॥ ਧਰਮਾਗੀ ਜਿਸਾਨੈ ਕੈਸੁਖ
 ਯੈ॥ ਡਿਹੁ ਚਤੁਰਿਗਹਿ ਠਾਢੀ ਰਯੈ॥ ਧਰਮਾਗੀ ਪੁਨਿਸ
 ਨਿਕੈਸਚੁਪਾਵੈ॥ ਅਸਥਨਿ ਛਾਡਿਤਾਹਿ ਚਿਤੁ ਯਾਵੈ॥
 ਤਥਵੈ ਅਸਥਨਿ ਦੁਪੁਚੁਚਾਧੀ॥ ਛੀਰੁ ਅਭਿਰੁ ਛੁਟਕੈ
 ਮਨਿਮਾਧੀ॥ ਯਾਥਾਧਿ ਧਨਜੈ ਸਿਰਿਯੈ ਰਯੈ॥ ਧੰਸੀਪੁ
 ਨਿਸੁਨਿ ਆਨੰਦੁ ਯੈ॥ ਧਨੁਤਜਿਕੈ ਆਵੈ ਬ੍ਰਿਜਮਾਧੀ
 ॥ ਠਾਢੇਰਯੈ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਾਧੀ॥ ਸੁਰਿਕੈਨਰਿ ਮਨਿਜਨਿ
 ਜੇਹਿ ਆਨੰਦੁ॥ ਸਦਨੁ ਸੁਨਤਿ ਬੰਸੀਕੀ ਬਾਨੀ॥ ਚੇ
 ਇਕਾਂਸਥਾ ਸਿਧੀਗੁਨਪਰੈ॥ ਸੇਯੈ ਸਕਲਧਰਨਿ ਪਹਿਪਰੈ
 ॥ ੧੨੩॥ ਏਹਗਾਜਾ ਬਨਿ ਪੈਨਿ ਚਰਾਵੈ ਏਹਿ
 ਖੁਪਾਵਤਿ ਸਭੁਯੈਗਾਭੇਪਤਿ ਪ੍ਰਭਮੁਖਜੇਯੈਕੈਕਿਉਨ

ਤੇਤਸੁਖਜੇਗਾ॥ ਅਧਿਆਉਇਕੀਜਾਨੁ॥੨੧॥
 ਕਤੈਪਗੀਛਤਿਜੀਰਿਖਗਈ॥ਐਸੀਰੁਤਿਸੋਕੁਇਰੁਕ
 ਨਾਈ॥ਬਿਭਟਗਤਿਕਰਿਖੇਲੁਮਚਾਵੈ॥ਸਭੁਜੀਦਨੁ
 ਕੇਹਗੁਬਛਾਵੈ॥ਏਕਾਦਿਵਸਬੰਸਰੀਬਜਾਈ॥
 ਗੋਪਨੈਕੇਸੁਪਥਾਧਿਕਛੁਨਾਜੀ॥ਤੋਤੀਸਭੁਗ੍ਰਿਹਿ
 ਕਾਜੈਲਾਗੀ॥ਛਾਡਿਕਾਜਿਪੁਨਿਸੁਨਿਅਨਗਾਗੀ॥
 ਕਹਤਿਪੰਨਚੈਬ੍ਰਿਜਿਕੇਪ੍ਰਾਨੀ॥ਦੇਖਤਿਸਦਾਸਿਆਂ
 ਮਸਖਦਾਂਨੀ॥ਪੰਨਪੰਨਾਇਉਦੁਮਜਲਮਾਯੀ॥ਕੀ
 ਨੁਤਿਤੈਸੋਗਤਿਜਿਹਛਾਂਤੀ॥ਪੰਨਪੰਨਜਮਨਾਜਲੁ
 ਸਾਂਈ॥ਜਾਸੇਪੈਗਤਿਕੁਇਰੁਕਨਾਈ॥ਪੰਨਪੰਨਮੁਖੀ
 ਵਰਭਾਗੀ॥ਸਦਾਰਹੈਸੋਗਤਿਮੁਖਲਾਗੀ॥੧੨੪॥
 ਹੋਹਗਾ॥ ਬਿੰਦੁਪਤਕੀਪੈਨਾ॥ਕਾਪੈਨਪੁਨਾਹ
 ॥ਜਿਨੇਚਗਾਵੈਰੈ॥ਨਿਦਿਨੁਕਵਣੁਨੈਨਬਨਮਾਹਿ॥ਐ
 ਸੀਭਾਤਿਸਕਲਾਬ੍ਰਿਜਿਨਾਗੀ॥ਪ੍ਰੇਮਿਉਦਪਕੀਪੈਗਨਿ
 ਹਾਗੀ॥ਹਰਿਜਸੁਕੇਰਸੁਰਸਨਾਮਾਯੀ॥ਜਿਨਿਕੇਰਸਿਆ
 ਪਨੇਬਸਿਨਾਜੀ॥ਧਿਆਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਕੋਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ਨ
 ਵਰੀਗੇਭੇਖਦੇਖਿਸੁਖਪਾਵੈ॥ਮਾਥੇਮੁਕਟੁਪੀਤਪਟਛਾ
 ਜੀ॥ਉਹਿਗੰਜਨਕੀ॥ਮਾਥੇਕਿਰਾਨੀ॥ਮੁਖੀਮੁਖਿ
 ਅਪੁਰਿਪਰਿਸੇਤੈ॥ਸੁਨਿਪੁਨਿਸੁਰਿਨਰਮੁਨਕੀਸੋਤੈ॥ਕ

ਤੈਂ ਸਭੇ ਹਮ ਪੁੰਘ ਭੁਗੀ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗਸਿਯਾ
ਗੀ ॥ ਗਾਜਨ ਯਾਥਿ ਪਿਥਿ ਜਕੀ ਨਾਗੀ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰੇਮ
ਮਦਕੀ ਅਧਕਾਰੀ ॥ ਸਭੁ ਜੀ ਕੇ ਮਾਤਿ ਨਿਗਮ ਲੁਭਾਇ
ਓ ॥ ਚਿਰਿ ਕਪਾਟ ਸਭਨ ਖੁਲਿ ਗਇਓ ॥ ੧੨੫ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਿਧਿ ਨਿਦ੍ਰਾ ਸਾਇ ਤੁ ਕੀ ਭੁਟੀ ਭੁਭੁਕੀ
ਓਇ ਪੁਭੇ ਓ ॥ ਕਰਤਾ ਤੈ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਕੇ ਭੇਪਤਿ ਪ੍ਰਭ
ਹਰਿ ਦੇ ਓ ॥ ਤਿਹਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਮਾਇ ਆਥਿ ਸਥਾਰੀ ॥
ਉਤਿ ਗੋਪਤਿ ਕੀ ਸੁਪਿ ਬੁਧਿ ਟਾਰੀ ॥ ਮਾਨੁ ਖਦੇ ਹਿਧਰਿ
ਜੇ ਹਰਿ ਪਿਆਵੈ ॥ ਤੇਹਿ ਅਚਰ ਜੂਨਹੀ ਮਨ ਮੇ ਆਵੈ ॥
ਜਿਨਿ ਕੇ ਬੁਧਿ ਸੁਪਿ ਕੀ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਨਿ ਹੀ ਕੇ ਚਿਤੁ
ਨਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਹੀ ॥ ਜਮਨਾ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜੇ ਆਵੈ ॥ ਕਦ
ਲਸ ਰੰਗ ਸੰਗੀ ਸੀਲਿ ਆਵੈ ॥ ਕਦ ਲਸ ਥਾਸ ਨਿਸੇਨ ਤਸ
ਰਸੈ ॥ ਮਨ ਮੇ ਕਦ ਲਹਿ ਰੰਗ ਨਿਪ ਰਸੈ ॥ ਥੰਸੀ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਨਿ
ਕੈ ਮਨ ਮੇ ਚੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭੁਰਭੁਦਿ ਖਦ ਸਿਧੇ ਇਧੈ ॥ ਜੇ ਸਭੁ ਥੇ
ਉਨ੍ਹੁ ਮਪਤਿ ਦੇਖੋ ॥ ਧਰਤੀ ਕੀ ਗਸਨਾ ਅਵਰੇਖੋ ॥ ਤਾ ਸੇ
ਨਿਤੁ ਹਰਿ ਕੇ ਜਸੁ ਕਹੀ ਐ ॥ ਨਿਸਿਨਿ ਨਿਗਸਨਾਂ ਨਿਗਮ
ਲੁਭਹੀ ਐ ॥ ੧੨੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੇਖੋ ਸਭੁ ਆਕਾਸੁ
ਹੋਏ ਥਾਸੇ ਥਾਇ ॥ ਭੇਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚੇਤਿ ਸਿਧਿ ਰਖੇ ਥਾਇ
ਥਨਾਇ ॥ ਆਧਿ ਆਧਿ ਆਇ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ੧੨੭ ॥ ਦੋਹਰਾ

ਗੀਭਤਿ ਸਿੰਭਿਗਿ ਰਾਈ॥ ਚੀਰਹ ਗਨਿ ਲੀਲਾ ਸੁਖ
 ਦਾਈ॥ ਜੋ ਬ੍ਰਜ ਜੀ ਸਭ ਗੋਪ ਕੁਮਾਰੀ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸਭੇ ਸਦ
 ਸਭ ਕਾਰੀ॥ ਪਰੈ ਨੇਮ ਬ੍ਰਤ ਕਾਤਿ ਕਮਾਯੀ॥ ਜਾਤੇ ਸਭ
 ਪਾਤਕਿ ਸਿਟਿ ਜਾਯੀ॥ ਪ੍ਰਾਤ੍ਰੇਤਿ ਜਮਨਾਤ ਟਿਆਵੈ
 ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਪਿਆਨੁ ਪਾਰਿ ਪਿਆਵੈ॥ ਦੇਵੀ ਪੂਜਨ
 ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰੈ॥ ਸੀਸੁ ਨਿਦਾਇ ਚਗਨਿ ਨਿਪਧਰੈ॥ ਕ
 ਰੁਣਾ ਕਰਿ ਕੈਇ ਜੀ ਜਨਾਵੈ॥ ਨੰਦ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰਿ ਪਾਤਿਪਾ
 ਵੈ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਜਮਨਾਤ ਟਿਆਵੈ॥ ਕੁੰਦਿ ਰਿਕਾਂਨਿ
 ਆਏ ਤਿਰਿਠਾਂਈ॥ ਨੰਦ ਸਤਿ ਤ੍ਰਿਭੂ ਅਨਿਕੇ ਸਾਂਈ॥
 ਸਭ ਸੰਤਿ ਕੇ ਜਾਨੁ ਗੁਸਾਂਈ॥ **ਜਨਮਾਨੰਦ ਹਰਾ॥**
 ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਜੈਭ ਜੈਪੇ ਸਭ ਗਤ ਕੇ ਅੰਗ॥ ਦਇਆ
 ਕਰੈ ਨਿਪਤਿ ਠਿਰੈ ਛਾਇਆ ਸਾਮਤਿ ਸੰਗੀ॥ ਜ
 ਮਨਾਤੀ ਰਿਜਾਇ ਸਭੁ ਬੈਠੀ॥ ਚੀਰਹੁ ਤਾਰਿਨੀ ਰਿਸੈ
 ਪੈਠੀ॥ ਸੋਭਤਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸਭੇ ਸੁਭਾਗੀ॥ ਜਮਨਾ ਜਲ
 ਸੋਭੇ ਲੀਲਾਗੀ॥ ਚੰਚਲ ਤਬ ਪ੍ਰਥੀਨ ਮਾਨਿਭਾਈ
 ॥ **ਜਮਨਾ ਜੋ ਠਿਰੈ॥ ਰਿਜੇ ਰੀਤਿ ਆਈ॥ ਨੰਦ ਹਰਾ ਬਤਿ**
ਹਿ ਦੁਰੰਤੇ ਆਏ॥ ਉਨਿ ਕੇ ਚੀਰਿ ਸਭੇ ਹਰਿ ਲਿਆਏ॥ ਲੈ
ਕੈ **ਜਮਨਾ ਜੋ ਠਿਰੈ॥ ਰਿਜੇ ਰੀਤਿ ਆਈ॥ ਨੰਦ ਹਰਾ ਬਤਿ**
ਹਿ ਦੁਰੰਤੇ ਆਏ॥ ਉਨਿ ਕੇ ਚੀਰਿ ਸਭੇ ਹਰਿ ਲਿਆਏ॥ ਲੈ
 ਏ॥ ਜਬ ਦੇ ਜਲ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਆਈ॥ ਦੇਖੈ ਬਸਨਿ

ਨਹੀ ਤਿਹਿ ਠਾਈ ॥ ਸਭ ਹੀ ਕੇ ਸਾਨਿ ਸੇ ਭੈਰੁ ਇਥਾ ॥
 ਅਖਰੀ ਘਾਤਿ ਕਰਨਾ ਯੋਗਾਇ ਗਿ ਨ ਚੁਕਿ ਰਿਜ
 ਥਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਚਲਾਈ ॥ ਨ੍ਰਮ ਪਰਿਥੈ ਠਕੁਇਰੁ
 ਕਰਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਚਾਨਣੀ ਗਾਭਿ ਪਤਿ ਮੁਕੁ ਕਰੁ
 ਏਖੈ ਜਾਨਗਈ ਸਨ ਮਾਹਾ ॥ ਉਨਿ ਥਿਨੁ ਐਸੈ
 ਕਾਜੁ ਇਹ ਕੇ ਓਕਰਿ ਯੈ ਨਾਹਿ ॥ ਗੋਪ ਸਤਾ ਸਭੁ ਜਲ
 ਤਿਭਈ ॥ ਥਹੁ ਰਿਧਾਇ ਕੇ ਜਲ ਸੰਗਈ ॥ ਤਿਨਿ ਸੇ
 ਜੇ ਮੁਰਖ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਚਤੁਰ ਘਾਣ ਸੇ ਬੇਲਾ ਤਿਥਾ
 ਠੀ ॥ ੧੩ ॥ ਗਿਰਿ ਜਾਨਿ ਦੇਤੇ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ॥ ਚਾਨਣੀ
 ਥਰੈ ਨਹੀ ਕੁਲ ਮਾਹੀ ॥ ਥੇਚਤਿ ਮਹੀ ਥਾਪੁ ਅਰੁ
 ਆਜਾ ॥ ਅਥ ਚੁੰਭਏ ਆਪੁ ਤੁ ਮਗ ਜਾ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰਥੀ
 ਨ ਜੇ ਤੇਤਿ ਸਿਆਨੀ ॥ ਟੀ ਨ ਬਚਨ ਬੇਲੇ ਮਧਥ
 ਠੀ ॥ ਕਰਿ ਪਯੋਇ ਦੇਖੈ ਸਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਕਉ ਰਿਕਿ
 ਸਾਨਿ ਸੇ ਜਾਹਾ ਥਈ ॥ ਥਸ ਦੇਉ ਸਤਿ ਤੇਹੀ ਸ
 ਨਿਭਾਇਓ ॥ ਥਸ ਦੇਉ ਤੇ ਨਾਮੁ ਕਰਾਇ
 ਓ ਜੇ ਤੁਮ ਚੀਰਿ ਨ ਦੇਉ ਕਰਾਈ ॥ ਤੇ ਅਥ ਲਾਨਿ
 ਕੀ ਕਹਾ ਥਸਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਚਾਨਣੀ ਗਾਭਿ ਪ
 ਤਿਧ ॥ ਪਤਿ ਸਿਆਮ ਚੁਤੁ ਮੈਉ ਚਤਿ ਏਹਿ
 ਨਾਹਿ ॥ ਯਮ ਦਾਸੀ ਥਿਨੁ ਮੈਲ ਕੀ ਸਮਝੈ ਕਿਉ

ਨਮਨਿਸਾਂਗਿ॥ ਏਕੁਸਾਖਪਾਰਿਯਾਖਾਫਿਗਵੈ
 ॥ ਐਅੰਗੁਰੀਕਾਨਿਪਟੀਬਨਾਵੈ॥ ਜਾਕੀਤੀਖਿ
 ਭੀਖੁਵੈਰਕਨਾਈ॥ ਗੋਪਸੁਤਾਅਤਿਸੀਤਸ
 ਤਾਈ॥ ਕਹੈਸਕਲਗੁਮਾਨਾਚੀਕਹੈ॥ ਅਪਨੇ
 ਚੀਰਸਾਰੁਏਨਾਭੀ॥ ਯਾਮੋਕਥੁਯਾਸੀਜਿਨਿਸ
 ਨੀ॥ ਸੋਰੋਬਚਨਸਾਚੁਕੈ॥ ਜਾਨੈਜਾਖਦਗਪਾਧਿ
 ਧਿਸਿੰਭਿਤਪਦੈ॥ ਤਬਯਗੁਏਕੁਖਸਤਰੁਨਾ
 ਪੈਤੀ॥ ਗੋਪਸੁਤਾਮਨਿਸਾਂਗਿਚਨਾਚੀ॥ ਕੈਸੇਧਰਿ
 ਜਨਮਖਯਾਜਾਹੀ॥ ਏਕੁਸਾਖਸੋਬਿਨਤੀਕਰੈ॥
 ਜੇਰੋਯਾਥਿਮਾਥਿਪਰਿਧਰੈ॥ ਜਾਯਾਤਿਭਉਅਤਿਜਾ
 ਰੂਥਾਗਿਰੈ॥ ਕੰਭੁਤੁਰੁਯਸੈਤੈਕਾਦਿਓ॥ ੧੩੦
 ਵੈਯਗ॥ ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਬਾਕੀਰਨੀ॥ ਏਕੁ
 ਨਜ॥ ਨਉਪੁਨਾਦੁਯਾਪੁਨੈ॥ ਅਹੀਰਕੀਚੀਰਤ
 ਮਾਰੇਵੇਹੁ॥ ਜੇਅਪਨੈਗ੍ਰਿਹਿਅਧੀਨਜੈਤੀ॥ ਯਾ
 ਜਾਨਿਨੈ॥ ਸਿਧਿਸਾਭੀ॥ ਰਿਜੈਤੀ॥ ਕੰਪੈਜਲਮੋਨ
 ਗਨਿਸਰੀਰਾ॥ ਚੀਰਤਮਾਰੇਵੇਹੁਬਾਧਿਗਾ॥
 ਵੀਨਬਚਨਿਅਧੀਨੁਕਥਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭਪ੍ਰਬੀਨ
 ਜੀਹਰਿਨਹੀਮਾਨੈ॥ ਤਬਸਭਹੀਜਾਨੈਜਾਨਿਸਾਂਗਿ
 ਜੋਯਾਨਿਯਹਿਤੈਤੁਰੀ॥ ਏਨਾਹੀ॥ ਇਹੀਬੀਚ

ਰੁਪਹਸਪਾਰਿਕੀਰੀ॥ ਆਹਰਿ ਆਹਰਿ ਕਿਰੀ॥
 ਦੀਰੀ॥ ਏਕੁ ਕਿਸਨ ਜੇਹ ਮਕੇ ਪੇਖੈ॥ ਅਭਰੁ ਭੇਕੁ ਤ
 ਯਾਂ ਨਗਨਿ ਨ ਦੇਖੈ॥ ਚਲੀ ਚਲੀ ਜਬ ਘਾਹਰਿ
 ਆਈ॥ ਕਲੀ ਭੁਲੀ ਕਮਾਹਿ ਦੁਗਈ॥ ਇਹੁ
 ਥਿਧਿ ਕਹੈ ਕਿਸਨੁ ਕੀਰੀ॥ ਤਬ ਭੁਭਿਕਿ ਭੁ
 ਚੀਰਿ ਨ ਦੀਰੀ॥ ੧੩੧॥ ਨਿਹਗਾ ਭੋਪਤਿ ਪੂਰੀ ਕਹੈ
 ਸਭੁ ਆਈ॥ ਭੋਪਤਿ॥ ਇਹੀ ਭੁਮਾਰੇ ਸਾਚੁ ਹੈ ਅਜਹੁ ਥ
 ਸੜਨ ਦੇਤਾ॥ ਕੁਆਰਿ ਕਿਸਨ ਥੇਲੇ ਮੁਖ ਧਾਨੀ॥ ਤਮ ਤੇ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤ ਨਹੀ ਜਾਨੀ॥ ਸੁਕ ਚਮਾਨ ਆਗੇ ਕਰੁ ਦੀਰੀ
 ॥ ਇਤਨੇ ਹਮ ਸੇ ਅੰਤਰੁ ਕੀਰੀ॥ ਜੇ ਜਨ ਹਮ ਸੇ ਅੰਤਰੁ ਗਾਖੈ
 ॥ ਸੇਨਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਰਸ ਚਾਖੈ॥ ਜਭੁ ਭੁਭਿਕਾ ਜਥਾ ਗਿਨ
 ਹੀ ਐਤੀ॥ ਤਭੁ ਭੁਭਿਕਾ ਜੁ ਥ ਸੜਨਹੀ ਪੈਤੀ॥ ਇਹੁ ਸਾਨਿ
 ਵੇਨਿ ਗਾਸ ਸਾਨਿ ਭਈ॥ ਬਹੁਰਿ ਧਾਇ ਜਲ ਸੇ ਵੇਗਈ॥
 ਪ੍ਰਤਿਥੀ ਚਾਰੁ ਕੀਯਮਾਨਿ ਮਾਹੀ॥ ਕਿਸਨੁ ਟੇਕ ਅਥਰੁ
 ਤਿਨਾਹੀ॥ ਥਿਨਾ ਥ ਸੜਕੈ ਸੇਧਾਰਿ ਜਾਹੀ॥ ਸੁਕ ਚਿਥੈ
 ਰਿਚਲੇ ਹਰਿ ਪਾਹੀ॥ ਆਹਿ ਜਿ ਪਾਤਿ ਸਭੁ ਤੇਰਿ ਥਾਈ
 ਹਾਥਿ ਜੇਰਿ ਹਰਿ ਸਨਮ ਆਈ॥ ੧੩੨॥ ਨਿਹਗਾ॥
 ਸੁਖ ਕਸਰੀ ਗੁਨਿ ਹਾਰ ਕੈ ਭੋਪਤਿ ਪੂਰੁ ਥਾਘੀ ਗਾਧੈ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਰਸ ਥਾਥਿ ਭਏ ਦਏ ਸਭੁ ਨਿਕੇਰੀ ਗਾਗਾ ਕਹੈ ਸ

ਨੇਰਿਖਗਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿਕੀਸਾਸਾਤੁ ਮਗਾਈ॥
 ਤਿਨਿ ਕਉ ਨੀਤ ਗੀਤ ਚਿਤਿ ਭਾਈ॥ ਕਿਉ ਅਨੀਤ
 ਉਨਿ ਕੇ ਸਾਨਿਆਈ॥ ਕਹੈ ਪਰੀਛਤਿ ਸਿਉ ਰਿਖ ਦੇ
 ਵਾ॥ ਚਿਤੁ ਦੇ ਸੁਨੈ ਕਿਸਨ ਕੇ ਭੇਵਾ॥ ਨਗਨ ਜਾਇ
 ਜਲ ਸੇਜੇ ਕੋਈ॥ ਵਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਅਧਰਮ ਅਤਿ ਤੋਈ
 ਤਾਂ ਕਾਜ ਥੈ ਪਗਾਛਤੁ ਕਰੈ॥ ਤਾਂ ਕਾ ਪਾਪੁ ਦੇਖਤ ਬਧ
 ਰੈ॥ ਇਹੀ ਪਗਾਛਤੁ ਬੇਨੁ ਬਤਾਵੈ॥ ਆਨ ਪੁਰਖ ਕੇ
 ਸਨ ਮੁਖ ਆਵੈ॥ ਤਾਤੇ ਏਹੁ ਉਪਾਉ ਹਰਿ ਕੀਨੈ॥ ਉਨ
 ਕਾ ਦੇਖਤੁ ਗਤਿ ਕੈ ਲੀਨੈ॥ ਬਹੁਤੁ ਕਿਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸੁ
 ਖਦਾਈ॥ ਉਨ ਕੇ ਅੰਤ ਰਿਕੀ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ੧੩੩॥

ਦੇਹਗ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੀਤੁ ਖਪਾਇ ਕੈ ਸਭਾ ਮਿਲਿ
 ਰਹੀ ਯਜਾਇ॥ ਅੰਤ ਰਿਗਤਿ ਅਤਿ ਸੁਖ ਭਈ ਆਂ
 ਨੰਦੁ ਉਰਿ ਨ ਸਮਾਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਸਿ ਉਨੇ ਹੁਖ
 ਛਾਇ॥ ਨੇਮ ਧਰਮ ਬ੍ਰਤ ਕੇ ਛਾਪਾਇ॥ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮਾਸਿ ਉਨੀ॥ ਤਿਨਿ ਨਿਦੇਖੀ॥ ਪਰਤੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ
 ਤ ਕਰਿ ਲੇਖੀ॥ ਜੋ ਨਿਜਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਸੈ ਖਪਾਵੈ॥ ਤਾਂ ਦੁ
 ਖ ਕੈ ਅਤਿ ਸੁਖ ਮਨਾਵੈ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸਭੇ ਅਹੀਰ ਕੀ ਲ
 ਣੀ॥ ਪਹਿਰਿ ਚੀਰ ਵੇਗਿ ਹਰੇ ਚਲੀ॥ ਤਬਾ ਸਿਰੀ ਪ੍ਰਾਂ
 ਨ ਨਾਥ ਸੁਖ ਦਾਨੀ॥ ਤਿਨਿ ਕਉ ਹਸਿ ਬੇਲੇ ਮਧੁ ਖਾਨੀ॥

ਕੁਆਰਿਆਸਿਮੈਤਮਕੈਬਰਪੁੰ। ਪੁਰਨਿਆਸਿਤਮਾਰ
 ਕਰਪੁੰ। ਉਤਰੇਯਾਦੁਸਮਤਤਰਆਏ। ਜੇਬਦੁਫੁ
 ਯਫੁਯਤਸੇਛਾਏ। ਤਹਾਥੈਠਿਸ੍ਰੀਕਭਰਕਨਾਈ
 ॥ ਬਯਜੁਸਿੰਭਿਉਤਬਾਤਿਚਲਾਈ॥ ੧੩੪॥
 ਵੇਹਗਾ। ਸੁਨੇਬਡਾਈਦੁਸਮਨਕੀਫੁਯਛਾਇ
 ਆਜਾਮਾਂਗਿ। ਭੇਪਤਿਪ੍ਰਭਕੀਸ੍ਰਿਸਾਦਿਸੇਇਨਤੇ
 ਕਭੁਭਲੇਨਾਹਿ। ਜੇਨਰੁਪਭਿਕਾਜੈਚਿਤੁਪਰੈ। ਤਾਕੀ
 ਸਹਿਮਾਸਭੁਜਗਕਰੈ। ਦਇਆਦਾਨੁਭੁਤਕੈਮਾਨਿਅੰਨੇ
 ॥ ਪਰਕਾਜੀਭੁਨਕਭੁਪਹਿਚਾਨੇ। ਜਿਨਿਤਰਿਥਾਸਯੇ
 ਤਯੇਲੇਈ। ਕੇਈਨਗੁਨਿਗਸਨੀਚੇਈ। ਇਕਿ
 ਥੈਤਿਤਿਯੇਭੁਨਕੀਛਾਈ। ਇਕਿਭੁਨਿਕੇਫੁਯਕੇ
 ਲੇਖਾਈ। ਇਕਨਗਪਾਤਿਫੁਯਕੇਆਵੈ। ਇਕਜ
 ਨਕੰਦਮੁਯਕੇਧਾਵੈ। ਗਭੁਰੰਗੁਜੇਭੁਨਿਤਰਿਨਾਈ
 ॥ ਸਭਪਾਰਿਕਰੈਏਕਸੀਛਾਈ। ਪ੍ਰਗਟਿਦੀਨਤਾਸ
 ਭੈਜਨਾਵੈ। ਫਰੈਜਥੈਤਬਸੀਸੁਨਿਵਾਵੈ। ਕਰੈਆ
 ਪਕਿਤਕਾਜਨਆਏ। ਯਾਜਮਾਨਿਤੋਇਸੀਸਨਿ
 ਵਾਏ॥ ੧੩੫॥ ਵੇਹਗਾ। ਸਹਿਮਾਐਸੇਨ
 ਸਨਕੀਕਾਸਿੰਭਿਯਰਨੀਜਾਇ। ਪ੍ਰਾਨਬਡੇਦਾਤਾ
 ਨਕੇਥਾਜੁਯੀਭਿਜਿਹਿਆਇ॥ ਅਧਿਆਉਤੇਈ

ਸਦਾ॥ ੨੩॥ ਗਜਾਸੁਰਿ ਕਥਾ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਏਕਦਿਵਸਿ
 ਸਿਰਿ ਕੁਇਰੁ ਕਰਾਈ॥ ਗੋਪਕੁ ਮਾਰਿ ਸੰਗਿ ਸੁਖੁ ਏ॥ ਧ
 ਰੁ ਗੋਪਨੁ ਬਨਸੀ ਏ॥ ਗੋਪਨੁ ਬਨਸੀ ਏ॥ ਗੋਪਨੁ ਬਨਸੀ ਏ॥
 ॥ ਤਥੈ ਚੁਪਾਗੁ ਆਣਨਿ ਕੋ ਲਾਗੀ॥ ਏਕਸਾਖਸਿ ਭਿਕੇਸ
 ਭੁਆਏ॥ ਯਥਾ ਬਿਜੇਰਿ ਕੈ ਮਾਥੁ ਨਿਵਾਏ॥ ਗੰਮਾ ਕਿਸਨਿ ਸੋ
 ਕਹੀ ਜਨਾਈ॥ ਯਮ ਕੋ ਚੁਪਾਭਈ ਦੁਖਦਾਈ॥ ਤਿਨਿ ਕੋ
 ਕਹਿਓ ਸਿਆਮਿ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਧਾਮਾ ਨਿਜਗੁ ਕਰਤ ਤਿਹਿ
 ਠਾਂਈ॥ ਜਾਇ ਕਰੈ ਤਿਨਿ ਕੋ ਇਕਿ ਦਾਗਾ॥ ਭੋਜਨੁ ਮਾਂਗਤਿ
 ਨੰਦਕੁ ਮਾਗਾ॥ ਸਿੰਮੁਖ ਬੋਲਿ ਸੁਨੇ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਕੇਤਕਿ
 ਗੁਆਣਾ ਦਿਜਨਿ ਪਹਿ ਆਏ॥ ੧੨੬॥ ਤੇਹਗਾ॥
 ਯਥਾ ਬਿਜੇਰਿ ਠਾਂਡੇ ਭਏ ਗੁਆਲਿ ਧਾਇ ਇਕਿ ਸਾਖਿ
 ॥ ਭੋਜਨੁ ਮਾਂਗਤਿ ਚੈ ਕਹਿਓ ਭੋਪੁ ਤਪੁ ਭਾਖਿ ਜਨਾਖਿ
 ॥ ਵੇਖਾਂ ਮਾਨਿ ਅਤਿ ਕਰਮ ਭੁਲਾਂ ਨੇ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੋ ਸ
 ਭੁਲ ਪਟਾਂ ਨੇ॥ ਕਰੈ ਜਗੁ ਜਬ ਭੁਲਿ ਤਹੀ ਕੀਜੈ॥ ਤਬ
 ਭੁਲਿ ਕੈ ਸੈ ਭੋਜਨੁ ਦੀਜੈ॥ ਸੁਗਤਿ ਕਾ ਜਏਤੁ ਪਾਕੁ ਜੇ ਕ
 ਨੇ॥ ਤੇਤ ਅਕਾਜਨ ਗਤਿ ਕੋ ਦੀਜੈ॥ ਵੈਧਾਣਾ ਕੋ ਆਹਿ
 ਰਿਘਾ ਰਿਪਲੈ॥ ਭੁਨਿ ਸੇ ਤੇਹ ਮਥਾਂ ਮਾਨਿ ਭਏ॥ ਐਥਰ
 ਨਿਦਿ ਜਨਿ ਜਬ ਕਰੇ॥ ਸਾਨਿ ਕੈ ਗੁਆਲਿ ਸੀਨਿ ਗਹਿ
 ਰੇ॥ ਚੈ ਇਨਿ ਗੁਸੀ ਗਤਿ ਪਹਿ ਆਏ॥ ਭੋਇ ਜਨ

ਕੇਬੋਲਿਸੁਨਾਏ॥ ਬਲਿਤਨਿਦੇਖਿਸਿਆਂਮਸੁ
 ਖਟਾਨੀ॥ ਮੁਸਕਾਨੇਬੋਲੇਮਪੁਥਾਨੀ॥ ਏਹਿਨ
 ਰਿਭੂਲਿਰਤੇਕਰਮਮਾਂਤੀ॥ ਪਰਮਕਰਮਾਧਿਧਿਜ
 ਨਾਤਿਨਾਤੀ॥ ੧੩੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕੋਜਨੁਜਾਨਤਿ
 ਭੇਦੁਇਹੁਜਗਕਰਤਾਜਿਹਿਕਾਜਾ॥ ਭੋਜਨਮਾਂਗਤ
 ਤੈਸੋਈਭੋਪਤਪ੍ਰਭਾਧਿਜਗਜਾ॥ ਏਕਥਾਰੇਬਹੁਰੇ
 ਪੁਨਿਗੁਆਲਾ॥ ਤਹਾਂਜਾਓਜਹਿਓਨਕੀਬਾਣਾ॥
 ਹਮੈਜਾਨਤਿਤੈਵੈਸਭੁਨਾਗੀ॥ ਏਇਪੁਰਖਾਤਿਤੈਮ
 ਤਿਅਧਿਕਾਰੀ॥ ਕਹੈਜਾਇਬਾਣੁਅਭਿਰੁਕਨਾਈ॥
 ਭੋਜਨਮਾਂਗਤਿਤੈਦੋਭੁਭਾਈ॥ ਵੈਸੁਨਿਕੈਅਤਿ
 ਹੀਸੁਖਪੈਏ॥ ਬਿਭਵਭਾਂਤਿਕੇਭੋਜਨਿਦੈਏ॥
 ਬਹੁਰਿਗੁਆਲਾਬਾਣਨਿਪਹਿਆਏ॥ ਤਾਬਿਜੋਰਿ
 ਕੈਬਚਨਿਸੁਨਾਏ॥ ਸਿਰੀਹਲਪਰਿਅਰੁਕਅਰੁ
 ਕਨਾਈ॥ ਮਾਂਗਤਿਤੈਭੋਜਨਦੁਇਭਾਈ॥
 ਗਜਨਸਭਾਧਿਪਤਿਕੀਨਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਾਂਤਨਾਥਕੀ
 ਅਤਿਹਿਤਿਕਾਰੀ॥ ਨੇਮਾਧਿਆਨੁਸਿਮਰਨਿਸੇਰ
 ਤੈ॥ ਧ੍ਵਿਜਥਾਸਨਿਕੀਸਹਿਮਾਂਕਤੈ॥ ੧੩੮॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਅਤਿਵਡਭਾਗੀਜੀਓਤੈਜਿਨਿਕੋਧ੍ਵਿਜ
 ਸੇਥਾਜਾਭੋਪਤਪ੍ਰਭਕੇਦਰਸੁ॥ ਏਪਾਵੈਸਗਧਿਹੁ

ਣਾਸੁ।। ੨੫੩ ਬਭਗੁ ਆਪਨੇ ਜਾਨੈ।। ਜਥੈ ਦਰਸੁ
 ਰਸੁ ਮਨਿ ਆਨੈ।। ਜਬ ਯਾ ਧਿਧਿ ਬੈਠੇ ਸਭੁ ਗੁ ਆਣਾ
 ਸੁਨਿ ਕੈ।। **ਦਤਿ ਭੁਏ ਦੇ ਬਾਝਾ।। ਕਹਤਿ ਪੰਤੁ ਚੈ ਭੁ**
ਗਾ।। ਗੋਭੇ ਜਨੁ ਮਾਂਗਤਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਿਆਰੇ।। ਯਾ ਧਿਧਿ
 ਬਾਝਾਨਿ ਆਂਤੰ ਦੁਕੀਨੋ।। ਖਟਿ ਗਸਿ ਭੇਜਨੁ ਗੁ ਆਣਾ
 ਦੀਨੋ।। ਖੀਰ ਖਾਂਡੁ ਪਕਵਾਂਤੁ ਸਿਠਿ ਆਈ।। ਸਿਖ ਗਨਿ
 ਗਾਨੀ ਸਗੁ ਬਨਾਈ।। ਤਿਹਿ ਸੰਗਿ ਤਾ ਤੇ ਭਾਤੁ ਪਠਾ
 ਇਓ।। **ਉਜ ਯੁਕੈ।। ਯੁਗੁ ਸਗੁ ਜੁਗਾਇਓ।। ਫੁਲ ਫੁਲ**
ਬਹੁ ਚੰਨ ਨਿਕੀਰੀ।। ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਕੀ ਅਧ ਕਿ ਪਿਆ
ਰੀ।। ਕੁਦਰੂ ਕਤਗ ਗਭਿਰਾਂਤੀ ਕੋ।। ਬੈਠਿ ਸਕਿ ਸਾਧਨਿ
ਕੋ।। ਨਿਤੀ ਕੋ।। ੧੩੫॥ ਦੇਹ ਗਾ।। ਅਭੁਰੁ ਬਹੁਤੁ ਭੇਜ
 ਨੁ ਦੀਏ ਉਨਿ ਗੁ ਆਲੇ ਕੇਹਾ ਬਿ।। **ਅਰੁ ਕਠੁ ਆਪਨੇ**
ਤਾ ਧਿਧਿ ਚੈ।। ਇਨਿ ਸਿਖ ਨਿਕੇ ਸਾਧਿ।। ਤਬ ਗੁ ਆ
ਣਾਨਿ ਕੈ ਪੁਛੈ ਬਾਝਾ।। ਕਿਤ ਕੁਦਰਿ ਚੈ ਮੋਹ ਨਿਯਾਝਾ।।
ਚਯੋ ਆਜੁ ੨੫੩ ਗਸੁ ਦੇ ਕੈਂ।। ਜੀਵਨੁ ਜਨਮੁ
ਫਲੁ ਕੈ ਯੋ ਕੈ।। ਜੇਵੈ ਤੀ ਆਜ ਸ੍ਰੀ ਨਹੀ ਪਾਈ।।
ਦੇਹਿ ਗ੍ਰਹਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਪਰਿ ਆਈ।। ਜਾਬੈ ਸਭੈ
ਧਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਕੀ ਨਾਗੀ।। ਪੇਸੇ ਤਿਪ ਗਧਾ ਗਨਿ ਹਰਿ
ਸੁੰਦਰਿ ਸੋ ਪਨਿ ਸਭੁ ਸੁਖ ਦਾਈ।। ਕੁ ਅਰਿ ਕਿਸਨਿ

ਕੇਸਨਮੁਖੁਆਈ॥ਸਿਮੁਖੁਦੇਖਮਹਾਂਸੁਖਪਾਇਓ॥
 ਜਨਮਮਰਨਿਕੇਦੁਖੁਬਿਸਰਾਇਓ॥ਪਰਸਿਹੁਯਾਸੁਹੁ
 ਐਅਵਰੋਖੈ॥ਆਪਣੀਜਨਮ॥ਸੁਫਲੁਕਰਿਓਖੈ॥
 ਤਬਗੁਪਾਯਾਯਾਸੁਖਦਾਨੀ॥ਓਨਸੇਹਸਿਬੈਲੇਮਪੁ
 ਥਾਨੀ॥੧੩੦॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜਿਹਿਤਿਜੀਯੋ
 ਆਵਈ॥ਤੁਮੈਬੁਝਾਏਨਾਹ॥ਤੁਮਤੇਸੁਘਰਸੁਜਾਨਿਤੇਜਾਨਿ
 ਲੇਹੁਮਨਿਸਾਹਿ॥ਜਨਪਪ੍ਰੀਤਸੇਦੇਖਤਿਆਈ॥ਨੀ
 ਤਰੀਤਕਰਿਹਮਕੇਭਾਈ॥ਜਬਪ੍ਰਤਖਾਤਾਪ੍ਰੀਤ
 ਓਰਿਓਖੈ॥ਆਨਪੁਰਖਕੇਸੁਖੁਨਹੀਦੇਖੈ॥ਬੇਗਿਨਾ
 ਤੁਅਪਣੇਗ੍ਰਿਹਮਾਹੀ॥ਤੁਮਾਥਿਨੁਜਗਤੇਤਿਹੈਨਾਹੀ॥
 ਨਾਰੀਪੁਰਪੁਸਦਾਇਕਸੰਗਿ॥ਸਾਹੀਸਿਸਟਿਕ
 ਤਤਅਰਧੰਗੀ॥ਜਗਮੋਜਗਕਰਤਿਜੈਕੋਈ॥ਨਾਰੀ
 ਬਿਨਾਸੁਫਲੁਨਹੀਦੇਈ॥ਜੇਨਰਿਧਰਮਕਰਮਪਗੁਪ
 ਹੈ॥ਨਾਰੀਗਿਓਕਿਰਿਆਕਰੇ॥ਬੈਠੀ॥ਤਖੋਦਿ
 ਜਨਿਕੀਨਾਰੀ॥ਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਕੀਸਭਾਪ ਕਾਰੀ
 ॥ਜੇਤਕਿਜੀਉਜਗਤਿਮੇਰਹੈ॥ਤੇਸਭੁਸਕਤਿਤੁਮਾਰੀ
 ਚੁਯੈ॥੧੩੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜੇਜਨਿਸਾਹਿਬਚ
 ਕੈਕਰੈਭੋਪਤਪ੍ਰਭਸਿਓਤੇਤੁ॥ਨਾਹਪਦਾਗਬਿਦੇਤਿਓ
 ਪਾਪਦੁਖਹਰਲੇਤਿ॥ਤਾਤਿਮਾਤਿਸੁਤਿਤੈਬਹੁਰੰਗੀ॥

ਦਾਇਯਾਨੰਦਨੰਦੀਕੀਕਰਤਿਬਡਾਈ॥ਆਂਨੰਦ
 ਜੋਅਪਨੈਗ੍ਰਿਹਿਆਈ॥ਜਬਆਈਪਤਕੇਸੁਖਦੀ
 ਨੀ॥ਤਬਭੁਨਿਜਗਕਾਜੁਸਭੁਕੀਨੀ॥**੧੨੩॥**
ਭੋਪਤਪੁਤਕੇਦਰਸਨੇਆਈਚਤੁਰਸੁਜਾਂਨੀ॥ਉ
ਤਕੇਦਰਸਪਰਤਾਪਤੋਬਿਪ੍ਰਤਿਭੁਪਾਨਿ
ਸਭਦਿਨਾਨਿਕਹਿਭਿਧੰਨਪੋਭਾਯਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿ
ਖਿਆਈਨੰਦਯਾਯਾਜਾਕਭੁਸਿਦਿਘ੍ਰੁਮਾਦਿਕਤਰ
ਸੈ॥ਤੇਭੁਚਰਨਿਕਵਣਾਜਿਨਿਪਰਸੈ॥ਤਮਾਬਿਦਿਆਪ
ਤਿਅਵਧਿਗਵਾਈ॥ਯਾਬਿਪਿਕੀਤੋਸਾਧਿਨਹੀਆ
ਈ॥ਜਿਨਿਕੇਕਾਜਜਗੁਇਹੁਕੀਨੀ॥ਬਿਥਾਸਕਯਜੇ
ਉਨੇਨਹੀਦੀਨੀ॥ਤਮਤੋਅਤਿਅਸਾਪਅਗਿਆਨੀ॥
ਤੇਤੋਗਤਿਅਗਾਧਿਨਹੀਜਗੁਇਅਜਗਦਭੁਪ੍ਰ
ਭਕੀਕਿਰਪਾਨਹੇਈ॥ਤਬਭੁਭੁਧਿਨਹੀਪਾਵਤਿਭੇ
ਈ॥ਸਕਯਨਾਰਜੇਹਰਿਪਹਿਗਈ॥ਦਰਸਪਾਇਕੇ
ਪਾਵਨੁਭਈ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਤਾਪਿਇਤਿਨੀਬਾਧਿਪਾਈ॥
ਜੇਇਹੁਭਿਨਤੀਹਰਿਸਾਨਾਈ॥੧੨੪॥
੨॥ ਤੇਇਪ੍ਰਸੰਨਭੇਜਨੁਕੀਭਗੁਆਲਾਘਾਲਾਸ
ਭਿਸਾਧਿ॥ਸੰਤਸਮੈਗ੍ਰਿਹਿਕੇਚਲੇਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਿਧਿਨ
ਨਾਥ॥ ਅਪਿਅਭੁਚਰਸਿਸਤ੍ਰੀ॥੧੨੫॥

ਕਰੈ ਪਰੀਭਤਿ ਸੋਗਿ ਖਿਗਈ॥ ਗ੍ਰਿਹੈ ਦਰਧਾਨਿ ਕਥਾਸੁ
 ਗਈ॥ ਕਾਤ ਕਸੁ ਦਿਪਨੁ ਦਾਜੈ ਤੋਈ॥ ਸੁਭਿ ਦਿਨਿ ਇੰ
 ਦ੍ਰਜਗ ਕੈ ਸੋਈ॥ ਘਰਖ ਪ੍ਰਜੰਤ ਜਗ ਸਭ ਕਰੈ॥ ਪਿਆ
 ਨੁ ਇੰਦ੍ਰ ਕੋ ਮਨ ਮੈ ਪਰੈ॥ ਸੋਈ ਦਿਨੁ ਜਮੀ ਪਜਾ ਖਾਯੈ
 ਤਾਤੀ॥ **ਸੋ ਬਸਤਿ ਮਨੁ ਆਇ ਭਾਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ**
 ਭਾਖਿ ਜਾਯਾਈ॥ ਜਗ ਕਾ ਜਕਉ ਫਿਰਤਿ ਉਦਾਸੀ॥
 ਬਹੁ ਪਨੁ ਪਾਨ ਆਨ ਕੈ ਪਰੈ॥ ਸਕਲ ਸਾਜਾਇ ਕਿਠ ਭਰੀ
 ਕਰੈ॥ **ਇਕੁ ਨਿਦਾਜ ਕਜਰੈ ਉਂਹੀ ਜੀ॥ ਭਿਪਤ ਪ੍ਰਭੁ**
 ਆਏ ਤਿਹਿ ਠਾਂਈ॥ ਯਾਥਿ ਜੋ ਨਿਹਰਿ ਮਾਥਾ ਨਿਦਾਯੋ॥
 ਨੰਦ ਆਨੰਦ ਕੈ ਬਚਨੁ ਸੁਨਾਯੋ॥ **੧੨੫॥ ਨਿਦਾਜ**
ਜਗ ਕਰਤ ਕਿਹਿ ਕਾਜ ਕਉ ਕਉਨ ਦੇਵ ਕੇ ਭਾਇ॥
ਮਾਜਾ ਨਿਜਾਨੈ ਨਹੀ ਕਰੈ ਤਾਤਿ ਸਮਾਇ॥ **ਕਉਰ ਜਾ**
ਗਾਥਿ ਪਿਸਤੁ ਪਤਾਇ॥ **ਜੋ ਤੁਮ ਕਰੈ ਸੁਖ ਮੈ ਸਿਖਾਵ**
ਯਾ ਖਾਣਾ ਸਮੈ ਮਨਿ ਪਰੈ ਏਜੈ ਏਈ॥ **ਤਿਤੁ ਸੁਖ ਰਹੈ ਚਿਤ**
ਮੈ ਸੋਈ॥ **ਤਥੈ ਨੰਦ ਧੀਯੋ ਮ੍ਰਿਦੁ ਬਾਂਟੀ॥** **ਸੁਨੈ ਪੁਤ**
ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਖ ਦਾਨੀ॥ **ਇੰਦ੍ਰੇਤਿ ਇਹ ਜਗ ਜਗਾਵੈ॥** **ਸਾਗ**
ਦਰਖਾਇ ਪੁਤਾਹਿ ਯਗਾਵੈ॥ **ਤਾਤੀ ਤੈ ਸਹ ਪਤਿ ਅਤਿ**
ਤਰਖੈ॥ **ਘਰਖਾ ਗਤਿ ਮੈ ਤਿਤਿ ਸੋ ਘਰਖੈ॥** **ਅਤਿ ਸੁਖ ਦੇਵ**
ਮੋਖੁ ਪਰਖਾਵੈ॥ **ਧੰਨੀ॥** **ਗੁਪਤੈ ਗੁਜਰੁ ਪਾਵੈ॥** **ਇਹ**

ਜੇ ਦਰਪਤ ਕੇ ਕੁਝ ਭੁਖੁ ਨੀ ਜੋ ਭੈ ਕੇ ਨੁਪਾਸ ਸਰ
ਮੁਨਹੀ ਭੀ ਜੋ ॥ ਤਿਹ ਸੁਰਿ ਜਾਨੀ ਜੇ ਹੁਤੇ ਗਿਆ ਨੀ ॥ ਹਰਿ ਬਾ
ਨੀ ਉਲਟੈ ॥ ਤਿਹ ਜਾਨੀ ॥ ਅਉਰੁ ਜੁ ਭੁਖਿ ਰਹੇ ਭੁਖਾ ॥
ਯੀ ॥ ਗਿਆ ਤਿਹ ਪਤਿ ਜਾਨੈ ਕੁਝ ਨਾ ਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਜਾਨੈ ਸ
ਭੁਇ ਪਦਿ ਪਾਏ ॥ ਏਵ ਕਾ ਜਾਯਾ ਕਰਤ ਹੀ ਜਾਨੈ
॥ ਤਖਤ ਹਿ ਜੁ ਮਲੀਸਾ ਕੀ ਨੀ ॥ ਵਾਹੀ ਬੁਧਿ ਤਿਹ ਉਤ ਕੇ
ਨੀ ॥ ਸਭੁ ਤਿਹ ਚਿਉ ਕੀ ਨੀ ॥ ਐਸੇ ਹੀ ॥ ਗਿਆ ॥
ਜਾਨੁ ਕਤ ਤਿ ਜੇ ਸੀ ਈ ॥ ੧੨੮ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ਭੇਖਤਿ
ਪੁਰੁ ਮਾਤਿ ॥ ਈਹ ਭਖਾਨੀ ਬਾਨਿ ਬਨਾਇ ॥
ਗਿਰਿ ਗੈ ਦਰਪਤਿ ਪੈਚ ਲੋਗੋ ਪਨੁ ਸਭੇ ਬਨਾਇ ॥ ਭਿਜਨ
ਉਤ ॥ ਸਰਬਿ ਬਨਾਇ ॥ ਕੋ ਜਨ ਜਾਨੀ ਜਾਹਿ ਰਿਸ
ਏ ॥ ਉਜਲ ਕੇ ਮਲੁ ਭਾਤੁ ਸੁਹਾਇ ॥ ਭਾਮੇ ਨਿਰਮਲੁ
ਪਿਉ ਪਿਰਤੁ ਪਾਇ ॥ ਏਹਿ ਚਰਨੈ ਕੀ ਅਧਿਕ
ਵਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਰਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਉ ਪਿਆਰੀ ॥ ਮੀਰਿ ਉ
ਤੁਨ ਕੇ ਭੈ ਜਾਨਿ ਰਿਆਰੇ ॥ ਸਨਾ ਪ੍ਰਸਿਦਿ ਕੇ ਅ
ਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਹਾਣ ਉਕੀ ਜੈ ਤਿਨਿ ਕੇ ਖਿਉਗਾ ਪੰਤਿ
ਸਿਲਾਇ ਜੀ ਕੀ ਏ ਪਨ ਉਗਾ ॥ ਕਹਣ ਤਿਸੀ ਜੈ ਚਰਨ
ਕੀ ॥ ਅਉਰੁ ਏਹੇ ਪਹਿਰ ਪੇਜੇ ਕੇ ॥ ਏਧੋ ਜੈ ਕਰਾਣਾ
ਗਤਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਮਾਨੈ ਏਧੋ ਏਧੁ ਤਿਹ ॥ ਸਾਰਾ

੬੩

ਅਤੇ ਕਪਾਕਸੰਗਿਆਏ। ਬਾਕਰਹੇ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਬਿਨਾਏ॥੧
 ੨੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਯਾਧਿਯਾਨਾਤਲੀਸੋਰੀਨੇਥਾਤ**
 ਪ੍ਰਕਾਗ। ਅਉਰਾਮਿਸਟਿਸਵਾਦਅਤਾਪਿਰਤਿਪਕਿਕੋਬ
 ਸਥਾਰਾ। ਬਹੁਮਿਸਟਾਤਿਕਿਏਘਿਤਮਾਹੀ। ਬਿਭਦਭਾਤਕਿ
 ਉਬਰਨੈਜਾਹੀ। ਏਚੀਈਪੁਰੀਕੈਈਬਰਨਬਨਾਈ। ਉਜ
 ਣੀਸੁਬਰੀਸਦਸੁਹਾਈ। ਬਹੁਤਥਾਰੁਮੋਚੁਰਬਨਾਇਓ। ਏ
 ਉਗਚੁਰਿਕਪੁਗਮਿਯਾਇਓ। ਤਾਹਿਮੇਯਕੈਗੁਣੀਬਨਾ
 ਈ। ਮਹਾਮਧਰਮੀਰੀਮਨਭਾਈ। ਦਧੁਮੇਯਾਇਜੋਕੀਤਿ
 ਫੁਲਉਰੀ। ਮੀਰੀਕੂਟਤਾਹਿਮੋਘੋਰੀ। ਮਾਯਪੁਆਤਤ
 ਕਾਯਬਨਾਏ। ਬਾਯਗੁਪਾਯਾਤਿਕੇਮਾਨਿਭਾਏ। ਮੋਹਤਿਭੋਗਭ
 ਇਓਮਾਨਿਭਾਇਓ। ਭੋਗਸੰਜੋਗਸਭੋਬਨਿਯਾਇਓ। ਮਿਰੀ
 ਖਰੀਖਾਂਡੁਯਪਟਾਈ। ਫੇਰੀ। ਬਿਮਯਦੁਧਮੋਨਾਈ॥੧੪॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਅਉਰਮਿਸਟਿਪਕਵਾਤਿਯਾਦਿਸਟਿਨਦੇ
 ਸ੍ਰਿਸਟਾ। ਬਹੁਰੈਭੋਜਨਦੁਧਕੇਉਨਹੁਤੇਅਦਿਸਟਿ। ਉਜ
 ਣਖਾਂਡਿਖੀਰਿਅਤਿਨੀਕੀ। ਸਰਸੁਭਾਵਨੀਮਿਹਤਿਜੀਕੀ
 ਮੇਵੇਕੋਮਯਦੁਧਮਯਾਈ। ਅਤਿਹੀਸਾਦਸ੍ਰੇਸਟਿਮਿਸ
 ਟਾਈ। ਬਹੁਬਿਸਥਾਰਕਾਯਉਕਹੁੰ। ਪਾਰਨਪਾਉਹਾਰਿ
 ਚੁਪਰਹੁੰ। ਯਾਧਿਧਕੋਭੋਜਨਸਭੁਭਏ। ਗ੍ਰਿਹੀਦਾਰਿਧਨਿਪ
 ਰਿਯੈਗਏ। ਸਕਯਸਾਜੁਯੈਉਪਾਰਿਧਰੀ। ਸਭਾਗਿਰਕੀਪ੍ਰਕ

ਰਮਾਕਰੀ। ਪਾਹਿਲੈ ਭੋਜਨੁ। ਧਮੋਨਾਇਓ। ਸੁਖਦਾਤੀ ਕੋਜੋ
 ਕਠੁਭਾਇਓ। ਸਿਵਬ੍ਰਹਮਾਦਰਿਸੇਭੁਆਪਾਨੋ। ਯੇਚਾਲਿ
 ਤੁਹਰਿਕੇਕਿਨਜਾਨੋ। ਸਭਹੀਅੰਨੁਦਾਵਹਿਲੇਓ। ਤਬਤੇ
 ਅੰਨਕੂਟਾਇਹੁਭਇਓ। ੧੪੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭੋਖਤਪ੍ਰਭੁ
 ਰਦੇਉਹੈਸਭਦੇਵਤਕੰਮੁਯਾ। ਮੁਲੈਸਚੈਹੋਤਿਹੈਹਰੇਕਾਯ
 ਫੁਲਫੁਲਾ। ਅਧਿਆਉਪਚੈਸਵਾ। ੨੫॥ ਰਾਜਾ
 ਜਬੈਇੰਦ੍ਰਇਹੁਜਾਨੀ। ਬ੍ਰਜਬਾਸੀਮੋਹਿਅੰਨਤਮਾਤੀ।
 ਸਬਹਤਿਕਹਿਓ। ਕਿਸਨਾਕਿਉਕੀਨੋ। ਮੇਕਉਜਾਗਿਭੋਗਨਹੀ
 ਦੀਨੋ। ਕਹੀਸਭਤਕੋਹਉਸਮਣਾਉ। ਬਾਯੁਜਾਨਇਕੁਤਸੁ
 ਦਿਖਾਉ। ਜਬੈਕਿਸਨੁਮੇਰਬਾਯੁਜਾਨੈ। ਪਸੁਚਾਤਾਬਹੁਤੇਮ
 ਨਆਨੈ। ਯਾਬਿਧਕੋਪੁਕੀਓ। ਅਤਭਾਰੀ। ਪਾਠਿਓਮੇਘਨਕੋ
 ਅਪਕਾਰੀ।

ਤਿਤਜਿਭਏਮਦਾਸੀ। ਜਿਘਾਤਿਪਰਯੇ
 ਕਾਯਬਰਖਾਈ। ਐਕੈਸੰਗਿਜਾਤੁ

ਬਰਖੇਸਭੇਤੀ

ਨਿਦਿਨਰੈਨਾ॥

ਰਿਕੈਬ੍ਰਿਜਮੈਬਰਖੇਨਾਇ। ਬ੍ਰਿਜ
 ਬਾਸੀਗੋਪਤਸ

ਜੇਘਸੈਨ

ਬ੍ਰਿਜਭੂਪਾਰਿਗਈ॥ ਮੁਸਥਾਸਮਧਾਗਥਰਖਾਵੈ॥ ਗੋ
 ਜਿਸੇਕਰਿਕੈ॥ ਸੁਨਤੇਸਥਨੁਹੀਅਰੇਪਰਕੈ॥ ਬ੍ਰਿਜਥ
 ਤਿਕੀਗਏ॥ ਤਥਮੁਸਕਾਇਸਿਆਮਸੁਖਦਾਨੀ॥
 ਧੁ
 ਏਮਨਮਾਗੀ॥ ਇੰਦ੍ਰਕੋਪਥਾਜਿਭੂਪਾਰਿਨਾਗੀ॥ ਮੈਂਦਿ
 ਕੀਨੈ॥ ਅਥਸਭੁਹੀਕੋਕਸਟੁਤਿਦਰੋ॥ ਸਰਬਗਰਬੁ
 ਥਾਨਿਦੀਜਿਕਰੈਤੇਪਤਿਪ੍ਰਭਥੁਜਨਾਥਾ॥ ਗਿਰਿਗੋ
 ਗੋਦਰਪਨਕੋਢਿਗਿਜੈਯੈ॥ ਮਾਨਸਧੈਨਕੈਨਿਸੋਗਹਿਯੈ॥
 ਰਧਨਿਆਏ॥ ਗੋਪੀਕਹਤਿਕਹਾਹਰਿਕੀਨੈ॥ ਸੋਧਿਗ
 ਥਾਇਹੁਜਾਨੀ॥ ਬਿਆਕਲੁਬਹੁਤੁਏਯੈਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਨਿ
 ਗਾਇਕਰਿਭੀਨੈ॥ ਧਰੇਅਗਰਿਪਰਿਠਾਢੇਭਏ॥ ਹਰਿ

ਕੇਚਲਾਤਿ ਜਾਤਿ ਨਹੀ ਕਏ॥ ਗਿਰੁਤਾਰੀ ਕਾਰਿ ਬਾਮਭਿਠਾਇ
 ਥੀ॥ ਗਿਰਿਪਾਰੀ ਤਬ ਨਾਉ ਕਧਾਇ॥ ਜਿਸੈ ਕਵਣੁ ਹਸਤ ਪੈਧ
 ਰਿਥੀ॥ ਅਸੈ ਕਵਣੁ ਹਸਤਿ ਗਿਰੁਪਾਰਿਥੀ॥ ੧੪੪॥ **ਦੋ**
ਹਰ॥ ਮੁਹਣੀ ਮੁਪੁਰਬ ਜਾਵਹੀ ਰੁਪਤ ਪ੍ਰਤੁ ਸੁਖ ਪਾਇ॥
 ਕਰਪਾ ਲਿਓ ਜੁਓ ਠਾਵਹੀ ਤਾਪੈ ਗਿਰੁਠਾ ਹਿਰਾਇ॥ ਅਤ ਅਕੁ
 ਲਾਇ ਜਸੈ ਮਤਿ ਮਾਈ॥ ਜਿਹ ਕੇ ਜੀਵ ਨ ਪ੍ਰਾਨ ਕਨਾਈ॥
 ਦੇਖੈ ਮਈਆ ਕੇ ਜੀਉ ਸੁਕੈ॥ ਕੋਮਲ ਕਰੁ ਹਰਿ ਕੋ ਮਤ ਦੁਖੈ॥
 ਬਾਰਿਥੀ ਬੈਠੈ ਬਾਞ ਭਾਈ॥ ਤੁਮਹੂੰ ਤੈਨੇ ਕੁਦੇ ਹੁਕਾਈ॥
ਨਦਰਾਇ ਜੋ ਕਹੈ ਰਿਸਾਈ॥ ਜਗਤ ਕਰੈ ਕੀ ਨਾਹ ਕਾਈ॥
 ਜੋ ਮੋਹਿ ਉਪਾਗਿ ਗਿਰੁਪਰੈ॥ ਤਉ ਬਪੁਰੀ ਜਨ ਨੀਕਿਆ ਕ
 ਰੈ॥ ਬਾਰਿਬਾਰਿ ਬਹੁ ਦੇਉ ਮਨਾਵੈ॥ ਕਿਸਨੁ ਕੁਝ ਅਰੁ ਦੁਖੁ ਜਨ
 ਪਾਵੈ॥ ਜੀਬਿ ਜਨਾ ਬੁਕੁਸਾ ਲਸੈ ਗਹੀਰੈ॥ ਬਹੁਰੈ ਅਭਿਰੁ ਜਗਾ ਕ
 ਰਿਵੈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਤੈ ਤਯਾ ਛਮਾਈ॥ ਕੁਝ ਅਗ ਕਿਸਨ ਕੀ ਲੋਤਿ
 ਬਾਞਾਈ॥ ੧੪੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਰੁਪਤ ਪ੍ਰਤੁ ਕੇ ਕਾਰੋ ਜਾਤ**
ਵਾਰੈ ਮਾਈ॥ ਤਾ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਕਲਪ ਨਾ ਕਹੀ ਕਉਨ ਪੈ ਜਾਈ॥
 ਪਾਬਿਧ ਗੋਪ ਬਪੁ ਅਕੁ ਲਾਈ॥ ਜਿਨੇ ਕੇ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਾਈ
 ਗ੍ਰੀ॥ ਬਿਜਨਾ ਬਸਾ ਬਸ ਨੁ ਲਾਵੈ॥ ਬਾਰਿਬਾਰਿ ਰਪੁ ਨਾ ਬਸਨ
 ਵੈ॥ ਏਕ ਸਖੀ ਲਾਕ ਗੀ ਕਰਿ ਲੇਕੈ॥ ਸਿਆਮਾ ਤਿਕਟਿ ਪਰਬ
ਤਰੈ ਦੇਕੈ॥ ਇਕੁ ਰਿਤੁ ਮਾਤਿ ਕਾਨੀਭਾਧੈ॥ ਨੈਕੁ ਦੇਹੁ ਪਰ

ਬਤੁਹਮਰਾਖੈ॥ ਤੁਮਕੋਬਹੁਤੁਬਾਰਿਹੈ॥ ਤੁਹਾਮਤਕਰਦੁਖੈ॥
 ਅਮਸਖਦਾਈ॥ ਇਕਪਾਰਿਬੀਨਕੀ॥ ਤਿਚਤੁਗਈ॥ ਦੀਨ
 ਥੀਪੁਸੈਕਹੈ॥ ਜਨਾਈ॥ ਚੇਰਿਚੇਰਿਜੇ॥ ਮਾਖਰੁਖਾਇਓ॥ ਸੇ
 ਕਾਜਅਜੁਸਭੁਆਇਓ॥ ਪ੍ਰਾਤਸਾਸੁਜੇ॥ ਗੋਰਸੁਖਾਇਓ॥
 ਤਤੇਬਲਾਏ॥ ਤਮਾਨੁਕਉ॥ ਫਾਇਓ॥ ੧੬੬॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਸਭੇਬਾਮਬੁਜਗੁਮਕੀ॥ ਤਜਪਨੁਪਾਮਥਿ
 ਸਾਗਿ॥ ਤੇਪਤਿਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਸਿਦਿਅੰ॥ ਤਹਿਨੇਪ੍ਰਸਿਦਿ
 ਰੰਘਾਗੇ॥ ਸਿਰੀਬ੍ਰਿਖਭਾਨਿਸੁਤਾਤਿਰਿਆਈ॥ ਕੁਇਰ
 ਕਾਂਨਕੇਸਾਨਕੀ॥ ਭਾਈ॥ ਗੋਰਾਮੰਗਿ॥ ਜੁਟਗਿਸਕਾ॥
 ਰੀ॥ ਸਿਆਮਸੰਗਿਖੇਲੇ॥ ਨਿਤਿਪਿਆਰੀ॥ ਸੁਨਤਿਬ
 ਚਨਮੋਹੇ॥ ਗਿਰਿਧਾਰੀ॥ ਤਬਹੀਡੋਲਿਓਠਿਓਗਿਰੁਭਾ
 ਰੀ॥ ਨਰਿਨਾਰੀ॥ ਕੋਆਤਿਭੇਭੁਈ॥ ਧਾਇਓਫਾਇ
 ਰਾਪਕਾਏਈ॥ ਬ੍ਰਿਜਨਾਰੀ॥ ਕੀਰਤਪਾਰਿਆਈ॥ ਕੁ
 ਇਰਗਾਪਿਕਾਪਕਰਿਓ॥ ਮਾਈ॥ ਅਤਿਗਿਸਾਇਟ
 ਈ॥ ਬਹੁਗਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਪਾਓਤੇ॥ ਇਨਬਟਪਾਰੀ॥ ਨੈ
 ਕਰਾਖਤੇ॥ ਇਹਿਗਰਿਬਾਹੀ॥ ਨਾਤਰਿਪ੍ਰਦੇਤੇ॥
 ਗਠਿਨਿਸਾਹੀ॥ ਰੁਭਿਓਕੁਟਣਾ॥ ਜਿਓਚਿਤੁਮੇਰੈ॥
 ਚੰਚਲਚਪਲਿਚਿਓ॥ ਚਿਤੁਚੇਰੈ॥ ੧੬੭॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਗੋਪਤਿਜਾਇਗਿਸਾਇਕੈ॥ ਜਬਖੈਚੀਟ

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੁਇ ਵਿਵਾਹੁ ਆਇਓ ਤਕੁ ਆਇਓ
ਕੁਇ ਵਿਵਾਹੁ ਆਇਓ ਤਕੁ ਆਇਓ

ਬੁਧਾ ਮੁਖ ਪੁਰਖੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚੁ ਹੈ। ਕੁਇ ਆਇਓ
ਬੁਧਾ ਮੁਖ ਪੁਰਖੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚੁ ਹੈ। ਕੁਇ ਆਇਓ

ਦਰੀ। ਆਇਓ ਜੇਕੁ ਆਇਓ ਮੁਖਿ ਹੈ। ਸਾਖ
ਦਰੀ। ਆਇਓ ਜੇਕੁ ਆਇਓ ਮੁਖਿ ਹੈ। ਸਾਖ

ਨੀ ਆਇਓ ਮੁਖਿ ਹੈ। ਸਾਖ ਆਇਓ ਮੁਖਿ ਹੈ। ਸਾਖ
ਨੀ ਆਇਓ ਮੁਖਿ ਹੈ। ਸਾਖ ਆਇਓ ਮੁਖਿ ਹੈ। ਸਾਖ

ਨੀ ਆਇਓ ਮੁਖਿ ਹੈ। ਸਾਖ ਆਇਓ ਮੁਖਿ ਹੈ। ਸਾਖ
ਨੀ ਆਇਓ ਮੁਖਿ ਹੈ। ਸਾਖ ਆਇਓ ਮੁਖਿ ਹੈ। ਸਾਖ

ਕੁਇ ਆਇਓ ਮੁਖਿ ਹੈ। ਸਾਖ ਆਇਓ ਮੁਖਿ ਹੈ। ਸਾਖ
ਕੁਇ ਆਇਓ ਮੁਖਿ ਹੈ। ਸਾਖ ਆਇਓ ਮੁਖਿ ਹੈ। ਸਾਖ

ਭਗਵੰਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਿ

ਜੀਵੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲੇ ਧਰਿ

ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਿ

ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਗਾਈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਿ

ਭੁਭੁਕੀ ਜਾਏ ਵਰਤਾਏ ਵਿਸਥਾਪਿਓ

ਜੁਧਿਓ ਜਗ ਜੁਧਿਓ ਜੀਵੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਿ

ਗਿਰਿਓ ਭੁਭੁਕੀ ਜਾਏ ਵਿਸਥਾਪਿਓ

ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਿ

ਜਾਏਗੀ ਗੋਬਿੰਦ ਪਦ ਪਾਇਓ

ਭੋਗਿਸਿਪਾਏ ॥ ੧੫੯ ॥ ਏਕਾਗ੍ਰਿ ਸੰਨਿਭੇਸ੍ਵਰੁ

ਭਵੇਨ੍ਭੇਭੇਪਤਪ੍ਰਭਧਰਜਾਚੰਦ੍ਰਾ

ਅਪਿ

ਨਿਅਰਗਾਕਾਯਾਪ੍ਰਤਿਭਿ

ਵੇਜਾਧਾਯਾ

ਪ੍ਰਤਿਭਿਧਿਅਨੰਦਜਾਕਾ

ਏਪ੍ਰਿਭਿਧਿ

ਜਾਵਾਨਿਦਿਧਾਧਾ

ਜਾਵਾਨਿਦਿਧਾਧਾ

ਜਾਵਾਨਿਦਿਧਾਧਾ

ਜਾਵਾਨਿਦਿਧਾਧਾ

ਜਾਵਾਨਿਦਿਧਾਧਾ

ਜਾਵਾਨਿਦਿਧਾਧਾ

ਜਾਵਾਨਿਦਿਧਾਧਾ

ਜਾਵਾਨਿਦਿਧਾਧਾ

ਜਾਵਾਨਿਦਿਧਾਧਾ

ਜਾਵਾਨਿਦਿਧਾਧਾ

३

ਤੇ ਸਭ ਮੇਰੇ ਸਨ ਮੇਰੇ ॥ ਇਹ ਬਾਲ ਕੁਤੇ ਇਹ ਜਗ ਗਾਜਾ ਜਾਏ ॥
 ਧਨਾ ਕੈ ਸੇਕਾ ਜਾਪਾਹਿ ਏਹੁ ਪਪਰੇ ਬਹੁ ਗੰਗੀ ॥ ਕੁਲ ਮੇਰੇ ਸਿਆਮਾਂ
 ਗਸਭ ਸੰਗੀ ॥ ਕਾਗੇ ਸਭ ਦਿਗਨ ਕੇਤਾਗੇ ॥ ਸਭ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਜਗਉ
 ਜਿ ਆਗੇ ॥ ਇਹ ਬਸ ਦੇਵ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈ ਜਾਨੈ ॥ ਧਾਸ ਦੇਉ ਬਿਸੁਨਾ ਮੁਖ
 ਨੀ ॥ ਜੈ ਸੈਕਾ ਮੁਸਿ ਸਟਿ ਮੈ ਕਰਿਐ ॥ ਤੈ ਸੇ ਜਗੁ ਇਹ ਨਾ ਮੁਖਿ ਚਗੈ ॥ ਸਭ
 ਗੇ ਪੀਗੇ ॥ ਨਿਸੁਖੁ ਦੈਐ ॥ ਸੁਖੁ ਦਿਖਾਇ ਦੁਖੁ ਹਰਿਐ ॥ ੨੫੧ ॥
 ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਭੇਪਤ ਪ੍ਰਭ ਘਨ ਸਿੰਮੁ ਕੈ ਜੋ ਚਿਤ ਪਰਿਐ ਨਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰੇ
 ਸਭ ਗਤਿ ਕੇ ਪਾਮ ਮੈ ਨਿਤਿ ਕਰਿਐ ॥ ਬਿਸਰਾਂ ਮਾ ॥ ਇਹ ਬਾਲ ਕੁਤੇ ਸਭ
 ਕੋ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਤ ਪਾਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਨਿਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਪਹਿਓ ਜੈ ਕਾਰਜੁ ਤ
 ਰਿਕਰਤੇ ॥ ਕੋਊ ਮਾਤਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਨ ਪਰਤੇ ॥ ਅਬ ਸਭ ਕੇ ਈ ਨਿਯੋ
 ਕੈ ਜਾਨੈ ॥ ਜੈ ਕਛੁ ਜੁਨੈ ਸਾਚੁ ਕੈ ਮਾਨੈ ॥ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਦੇਉ ਕੈ ਜੁਨਗ
 ਜਾ ॥ ਜਿੰਹਿ ਚੰਬਾਲ ਕਕੇ ਅਤਿ ਭੁਤ ਕਾ ਜਾਗ ॥ ਰਛ ਪਾਲੁ ਸਭ ਜਗ ਕੇ
 ਜੈ ਈ ॥ ਗਰਬੁ ਹਰਿ ਸਰਬ ਕੈ ਜੈ ਈ ॥ ਅੰਗੁਲੀ ਪੈ ਪਾਰੈ ਗਿਰੁਭ
 ਗੀ ॥ ਬਾਲੁ ਗੁਪਾਲੁ ਲਾਲੁ ਗਿਰ ਪਾਰੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਸੰਤਿ ਜੁ
 ਭ ਕਾਰੀ ॥ ਸਿਰਿ ਭਗਵੰਤ ਸਹਾਇਤ ਮਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਗੇਵਰੁ ਪਨ
 ਭੁਸਿ ਸੁਹਾਇਓ ॥ ਸੁਭ ਦਿਨ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਮੇਛਾਇਓ ॥ ੨੫੨ ॥
 ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਜੈ ਭੋਪਤ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰੈ ਜੁਨੈ ਦੈਰਿ
 ਗਾਪ੍ਰੇਸਨੈ ਸਕੈ ਪਦੁ ॥ ਏਹੁ ਛੇ ਸਜਿਓ ਨਿਤਾ ॥
 ਅਧਿ ਮਾਓ ਸਭਾਈ ਸਦਾ ॥ ੨੭ ॥ ਗਾਜਾ ਜਥੈ ਇ

ਦੁਪਛੁਤਾਇਓ। ਸਿੀਗਿਰਪਰਿਕੀਸਰਨੀਅਗਇਓ। ਐਰ
 ਪਤਿਤੈਓਤਰਿਆਤਰੇ। ਸਾਨੈਕਨਕਦੁਦਭੀਭਰੇ। ਪਾਰਿਸਾ
 ਨਿਰਿਲੁਖਮੋਲੀਨੀ। ਮਸਤਕਿਕੇਬਲਚਲਨਾ। ਕੀਨੈ
 ਪਾਇਨਾਬਕੇਅਗੇਪਰਿਓ। ਜਗਇਮਾਖਚਰਿਨਾਤਿਪਾਰਿ
 ਰਿਓ। ਜੰਦੁਪਤਿਨਾਬਹੀ। ਗੁਲਗਾਇਓ। ਸੋਘਨਾਬਹੀ
 ਮਾਖੁਓਠਾਇਓ। ਕਵਲਤੈਨਤਨਿਨੈਨਤਖੇਯੋ। ਸਤੰਸਨੈਨ
 ਇਓਥੈਜੁਥੇਯੋ। ਨਸੇਨਸੇਰਿਭੂਅਨਿਸੁਖਰਾਜੀ। ਨਿੰਦਸੁ
 ਅਨਿਥਿੰਦੁਬਨਿਥਾਜੀ। ਨਾਖਨਿਰੰਜਨਰਿਭੂਅਨਿਨਾਮੀ
 ਗਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਿਵੈਰੁਨਿਰਿਕਾਜੀ। ੨੫੫॥ **ਦੀਰਗਾ**॥
 ਭੋਪਤਪ੍ਰਭਸਨਮੁਖਭਏਸਦਾਸਭੇਸਖੁਰੇਇ। ਜੇਯਾਮੁਖ
 ਤੇਥੇਸੁਖੀਬਹੁਦੁਖਪਾਵੈਸੇਇ। ਤੁਮਰੋਧਿਅਨੁਪਰੇਸ
 ਨੁਜੇਈ। ਨਿਰਮਲੁਤਾਮਨੁਦਰਪਨੁਰੇਈ। ਤੇਗਨਿਕਰ
 ਮਸਿਮਰਨੁਜੇਕਰੈ। ਤਿਹਿਕੋਜਨਮਮਰਨਭਉਹਰੈ। ਜੇ
 ਰਸਨਾਤੇਰਸੁਨਹੀਆਵੈ। ਪਸਸਮਾਨਤੇਰਸਨਿਕਹਾ
 ਵੈ। ਗਿਅਨਦਿਸਾਇਬਿਨੁਤੁਮੈਜੁਦੇਖੈ। ਤੇਨਰਬੇ
 ਮੁਖਸਿਰਸਾਇਮੈਪੇਖੈ। ਜੇਉਬਾਲੁਰੁਨਿਜਪਕਰੇ
 ਛਾਹੀ। ਕਰਮਾਹੀਕਛੁਆਵਤਨਾਹੀ। ਜਿਉਨਾਹਿਕ
 ਰਿਆਵਤਛਾਹੀ। ਤੇਗੁਨਤਿਉਨਰਪਾਵਤਨਾਹੀ।
 ਤਿਵਮਾਇਆਪੈਅਗਮਅਪਾਰਾ। ਜਾਮੈਮਗਨ

ਰਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ਧੰਨੋ ਤੁਸਰੀ ਸਕਤਿ ਕਰਾਈ ਜਾਕੀ
ਗਤਿ ਕਾਤੁ ਨਹੀ ਪਾਈ॥

ਗਤਿ ਤਾਗੀ ਬ੍ਰਿਜ ਲੀਤੇ
ਅਉਤਾਰੈ ਰੋਪ ਤਪੁ ਕਰਤਾਰਾ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਨਿ
ਕੋ ਦਾਸੁ ਕਹਾਵੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਇੰਦੁ ਸਨਾਇ ਹੁਪਾਵੈ॥
ਜਦ ਪਸੰਸਰੀ ਸਰੀਰੇ ਮੇਰੇ ਦਿਨੋ ਕਵਲੁ ਨੈਨਿ
ਸੁਖ ਦੇ ਨਿਤ ਚੀਨੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜਿ ਕਾ ਜਨਮੀ
ਜਾਨੈ॥ ਕਾਰਿ ਅਕਾਜ ਸੰਸਾਰਿ ਅਨੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਸ
ਦਿਸਾਇ ਨ ਚੀਨੋ॥ ਪੁਸਟਿ ਕਸ
ਦੁਇਸਟਾ ਨਿਕੋ ਦੇਨੋ॥ ਅਉਰ ਕਉਨ ਅਬ
ਐਸਾ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਾਨਿ ਨਾ ਬਕੀ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਿਨ੍ਹਾਂ
ਨੀ॥ ਹਉ ਅਜਾਧ ਅਪਰਾਧ ਜੁ ਕੀਨੋ॥ ਤੁਮ ਅ
ਗਾਧ ਸਭੁ ਸਾਧ ਜੇ ਲੀਨੋ॥ ਜਾਪੁ ਕਰੇ ਤੇ ਕਰੁਨ
ਹੀਧੇ ਧੀ॥ ਬੈਰ ਕੀਏ ਤੇ ਹਰਿ ਮੁਖ ਦੇ ਧੀ॥ ਤਾ ਮੇ ਬੈਰ
ਕਉਨ ਅਬ ਕਹੀਐ॥ ਜਾਪੁ ਤਾ ਪਹਰਿ ਦਰਸਨੁ
ਭੀਐ॥ ੧੫੭॥

ਕੁਰਮ ਸਾਥਾ॥ ਕਵਲੁ ਹਾਥ
ਮਮ ਸਾਥੈ ਕੀਨੋ ਨਾ ਬੰਨ੍ਹ ਨਾ ਥਾ॥ ਅਪਾਰਿ ਸਿਸਟਿ ਤ
ਮਰੀ॥ ਇੰਦੁ ਪਾਈ॥ ਅਤਿ ਬਾਲਿ ਸਾਇ ਜੇ ਸਿਰਸਾਇ

ਉਪਾਈ। ਸੁਰਿ ਨਾਰਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕੋ ਕਛੁ ਕਹੈ॥ ਤਿਉ ਵੇ ਬਹੁ
 ਤੁਕਰੈ ਪੁਮਾਨਿ ਗਏ॥ ਅਧਮ ਉਪਾਰ ਲਾਇ ਰਦੁ ਤੁਮਾ
 ਰੈ॥ ਪਾਪ ਕਰਾਤਿ ਪਾਪਾਨਿ ਕੋ ਤਾਰੈ॥ ਐਸੇ ਅਧਮ ਉ
 ਪਾਰ ਨਿਹਾਰੈ॥ ਤਿਨਿ ਕੋ ਸਦਾ ਪੂਰਾ ਮਹਮਾਰੈ॥ ਕਾਰ
 ਨਿਤੁ ਮਹੀ ਸਭ ਕੇ ਕਰਤਾ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਤਿਭੁ ਅਨ ਕੇ ਕਰ
 ਤਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਿਰ ਪਰਦਾ ਸੁਮਹਕੀ ਜੈ॥ ਰਾਖੋ ਸਰਨਿ
 ਆਸਿ ਇਹੁ ਦੀ ਜੈ॥ ਅੰਤੁ ਅਧੀਨ ਇੰਦੁ ਜਬ ਭ
 ਇਯੋ॥ ਨੀਤਿ ਨਦ ਇਆਲਾ ਪਾਏ ਤਬ ਯਾਇਯੋ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਦਰਿ ਅਧਾਰਿ ਸੁਪਾਧਾਰਿ ਬੋਲੈ॥ ਮਧਰੁ ਮਨੋਹਰ
 ਬਾਨੀ ਬੋਲੈ॥

ਤੈਕ ਦੁਬਤੈ

ਗਰਬੁ ਸਭੁ ਕਰਤਿ ਸਕਾ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਅਰਬ ਖਰਬ
 ਕੇਤੁ ਮਪਤੀ ਗਰਬੁ ਪਰਤਿ ਨਹੀ ਬਾਰਾ॥ ਗਰਬ ਵੰਤ
 ਕੇ ਅੰਤੁ ਦਿਖਾਉ॥ ਕਰਮ ਪਰਮਾਧਿ ਪਸਰੀ॥ ਸਿਖਾ
 ਉ॥ ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਤਿਗੀਤਿ ਅਨਸਰੈ॥ ਬਸਨੀ ਹਰਿ ਕੈ ਮ
 ਨੋ ਕਰੈ॥ ਕਰਤਿ ਆਗੀ ਆਨਾ ਬਿਧ ਜੇਣੀ॥ ਯ
 ਪੈਤਰੀ ਗਿਰਾਜ ਕੇ ਸੇਣੀ॥ ਸੇ ਸਭੁ ਹਰਿ ਇਛਾ ਕਰਿ ਜਾ
 ਨੈ॥ ਮਾਰਨੀ ਤਾਰਨੀ ਹਰੁ ਬਖਾਨੈ॥ ਅਬ ਤੈ ਅਪਨੇ
 ਧਾਮਾ ਸਿਧਾਰੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਪਨੇ ਨਾ ਬਿਸਾਰੈ॥ ਸੇ
 ਸਭੁ ਹਰਿ ਇਛਾ ਕਰਿ ਜਾਨੈ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਅਉਸ

ਕਤ ਬਖਾਨੈ। ਕਾਮ ਪੈਨੈ ਐਗ ਪਤਿ ਤਾਬੀ। ਵੇਓ ਸੈਨਿ ਸੁ
 ਰਿਪਤਿ ਕੀ ਸਾਬੀ। ਸਭ ਹਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ। ਪੁਰ
 ਪੁ ਬਗਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜੋ ਪਗੀ॥ **੨੫੬॥ ਵੈਰਾਗਾ॥** ਸੁਰਿ
 ਨਰਿ ਕੀ ਕਹੀ ਏਕ ਹਾਜਨ ਕੀ। ਸਤਿ ਅਤਿ ਸੁਧਾ ਭਿਖਤ ਪ੍ਰ
 ਭਛ ਬਖਸ਼ਿ ਜੋ ਹੀ ਹਤਿ ਅਚਲੈ ਬੁਧਾ। ਕਾਮ ਪੈਨੈ ਆਨੰਦਾ
 ਨਿ ਪੈਗੈ। ਭਰੈ ਐਨਿ ਅਤ ਛੀਰੁ ਸੁਢ ਗੈ। ਗੀ ਬੰਦ ਨਗਰਿ ਅ
 ਤ ਸੁਖ ਪਾਇਓ। ਤਬ ਤੇ ਗੀ ਬੰਦ ਨਾਮੁ ਪਗਾਇਓ। ਫੁਲੇ ਸਭੇ
 ਦੁਖ ਮਊ ਪਰਿ ਫੁਲੈ। ਫਰੇ ਸਭੇ ਦੁਖ ਮਊ ਪਰਿ ਫੁਲੈ। ਸਿਰਿ ਜ
 ਮਨਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਨਾਈ। ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਹਰਿ ਬੀਭੀ ਨਹੀ ਜਾਈ। ਪ
 ਹਨਿ ਹੀ ਹੀਰਾ ਹੁਲਾਸਾਓ। ਹੀ ਐ ਹੁਲਾਸਾਵਨਿ ਹੀਰਾ ਪਾਇਓ।
 ਜਥੈ ਸਿਆਮ ਜੁਆਇ ਸੁਦੀਨੀ॥ ਈਂਦ੍ਰ ਧਾਮ ਕੇ ਮਨ ਸਾਕੀਨੀ॥
 ਤਬ ਆਇਓ ਐਗ ਪਤਿ ਤਾਬੀ। ਤਾਪੈ ਚਰ੍ਹੇ ਬੇਲੇ ਸੁਰੁ ਸਾਬੀ॥
 ਸੁਰ ਅਨੇਕਾ ਸੁੰਦਰਿ ਸਭ ਅੰਗਾ। ਤਬ ਮਿਲਾ ਚਲੇ ਈਂਦ੍ਰ ਕੇ ਸੰਗਾ
॥ ੨੫੭ ॥ ਵੈਰਾਗਾ॥ ਭੇਪਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਅੰਗ ਪਰਵਾਰੇ ਕੋਟਿ ਅਨੰਗ
॥ ਸਤਿ ਸਨੈਨ ਦੇਖਤ ਚਦੈ ਕਾਮ ਪਤਿ ਦੇ॥ ੨੫੮॥
ਅਸਿ ਪ੍ਰੇਮਾ ਪੁੰਡਾ। ਈਸਵਾ॥ ੨੫੯॥ ਗਜਨਿਵਾਦਿ
 ਨਿਦ ਸਾਮੀ ਗਈ। ਜਾਦਿ ਨਾ ਈਂਦ੍ਰ ਇਉਂ ਸਤਤਿ ਭਈ। ਨੰਦ
 ਗਾਇ ਹਰਿ ਜਨਿ ਕੇ ਪਿਆਰੇ। ਨੇਮੁ ਪਗਮੁ ਬਿਧ ਜਾਨਨ ਹਾਰੇ
 ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਪਗਮ ਪੁਨੀਤੀ ਆਈ। ਪੁਰਨ ਭਗਤਿ ਮੁਕ

ਤਫਲੁ ਦਾਈ। ਪਹਿਲੇ ਦਸਮੀ ਸੰਜਮੁ ਕਰੀਓ। ਏਕਾਦਸੀ
 ਥਪੁਰੈ ਬ੍ਰਤੁ ਪਰੀਓ। ਅਜਪ੍ਰਾਤਰੇ ਨਨਹੀ ਪਾਏ। ਨੰਦਗ
 ਇਜਮੁਨਾਤਟਿਆਏ। ਜਬਹੀ ਜਮੁਨਾ ਜਲਮੇ ਪਸੇ। ਬਰਨਏ
 ਉਕੇਕੰ ਕਰਿਹਸੇ। ਜਮੁਨਾਤਰਿ ਕਉ ਨੁਇਹੁਆਇਓ। ਬਿਨਾਪ੍ਰਾ
 ਤਜਿਨਨੀਹੁਹਿਲਾਇਓ। ਤਬਹੀਉਨਿਕਉਕੋਪੁਕਛੁਆਇ
 ਓ। ਨੰਦਗਾਇਕੋਪਕਰਿਮੰਗਾਇਓ। ੧੮੭। ਦੋਹਰਾ।
 ਜਲਕੇਨੀਚੇਠਾਉਹੈ ਜਹਾਬਕੀਕੋਥਾਸਾ। ਰੂਪਤਪ੍ਰਤਪ੍ਰਤਪ੍ਰਤ
ਤੁਕੀਓਹੈਗੋਈ। ਤੁਹਿਪਾਯਾਨੰਦਗਾਇ ਜਬਕੋਹਿਨਹੀਆ
 ਏ। ਪਪਰਕੇਲੇਕਿਸਭੇਅਕੁਆਏ। ਜਿਨਿਕੇਚਿਤਿਨਿਤਹਿਤਿ
 ਅਨੁਗਾਗੇ। ਤੇਏਜਿਤਤਿਤਛੂਛਨੀਲਾਗੇ। ਛੂਛਤਿਠੈਰੈਜ
 ਸੋਮਤਗਾਨੀ। ਸੀਗੋਰੋਹਨੀਚਤੁਹਸਿਆਨੀ। ਸਗਥੇਲੈਕਛੂ
 ਛਕੈਆਏ। ਨੰਦਗਾਇਕਿਤਪ੍ਰਨਹੀਪਾਏ। ਤਬਸ੍ਰੀਕਿਸਨਤੁ
 ਅਰਸੁਗਿਰੀਆਨੀ। ਜਨਨੀਜਿਥੇਲਤਮਪੁਥਾਨੀ। ਆ
 ਤਜੋਤੋਆਇਸੁਪਾਉ। ਮੈਪ੍ਰਤਾਤਕਉਛੂਛਲੈਆਉ। ਮੈ
 ਹਨਜਬਾਇਹੁਮਨਸਾਕੀਨੀ। ਤਬਹੀਜਸੁਮਤਿਆਇਸੁ
 ਦੀਨੀ। ਘਪਥੀਚਭਹਰਿਜੁਮਨਿਆਨੈ। ਨੰਦਗਾਇਜਲਾ
 ਭੀਤਰਿਜਾਨੈ। ੧੮੮। ਦੋਹਰਾ। ਜਿਨਕੇਧਾਸੰਬਿਲਾਸੁ
ਸੁਦਾਸਨੋਤੋਤਾਬਿਲਾਸਾ। ਰੂਪਤਪ੍ਰਤਪ੍ਰਤਪ੍ਰਤਪ੍ਰਤ
ਏਕਾਦਸੀਪਾਸਾ। ਜਾਨੰਦਨੰਦਨਬਰਨਪਹਿਗਏ।

ਕੇਮਨਿਬਹੁਆਨਦੁਏ॥ ਦਰਸਨੁਜਗਤਨਾਥਕੋਪਾਇਓ॥ ਪ
 ਠੀਪਰਸਨਕਉਮਾਭੁਤਿਵਾਇਓ॥ ਤਿਹਿਕੇਸਾਥਦੇਉਅਤਿ
 ਆਏ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਕੋਮਾਭੁਤਵਾਏ॥ ਨੰਦਗਾਇਇਹੁਕਉਤਕੁ
 ਦੇਖੋ॥ ਜਿਉਦੇਖੋਤਿਉਸਤਿਕਰਪੇਖੋ॥ ਨੰਦਸੂਅੰਨਕੀਉਸਤਤ
 ਕਰੀ॥ ਨਮੋਨਮੋਤ੍ਰਿਭੂਅਨਕੇਤਗੀ॥ ਜਾਕੀਸੇਉਦੇਉਸਭਕਰੈ॥ ਥ
 ਹਨਚਰਨਪਰਮਾਥਾਧਰੈ॥ ਬਿਨਤੀਕਰੈਸੁਰੇਭਗਵਾਨਾ॥ ਤੁਮ
 ਹੀਸਭਪ੍ਰਾਨਨਕੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਏਕੰਕਰਿਜਲਾਕੇਰਖਵਾਗੇ॥ ਸਭਦਾ
 ਸਨਿਕੇਦਾਸਤੁਮਾਗੇ॥ ੧੬੩॥ **ਦੁਹਰਾ ਜੈ ਲੋਆਏਨੰਦ**
 ਕਉਅਤਿਮਾਤਿਮੰਦਅਸਾਧਾ॥ ਭੀਪਤਿਈਸਅਜਾਪਤੀਭੀ
 ਕਰੈਅਪਗਾਧੀ॥ ਅਬਕੰਕਰਿਮੋਮਨਿਅਤਿਭਾਏ॥ ਜਿਹਿਪ੍ਰ
 ਸੰਗਿਹਰਿਦਰਸਨਿਪਾਏ॥ ਜਾਨਤਿਅਜੁਭਾਗਮਮਜਾਗੇ॥
 ਮਸਤਕਿਮਹਾਂਗਜਪਗਿਲਾਗੇ॥ ਆਥਿਤੁਮਕੋਪਰਨਾਮਹੰ
 ਉਕਰੰਭੀ॥ ਮਹਰਿਨੰਦਕੋਪਾਇਨਿਪਰੈ॥ ਜਾਪ੍ਰਸੰਗਿਸੋਯਨ
 ਸੁਖਦੇਖੋ॥ ਸੁਖਦਾਇਕਦੇਖੋਸੁਖਪੇਖੋ॥ ਤਥਾਸਿੰਧੂਨਨਾਥ
 ਘਰਿਆਏ॥ ਨੰਦਮਹਰਿਕੋਸਾਥਿਭਾਏ॥ ਇਹੁਚਲਤੁ
 ਨੈਨਨਜੇਦੇਖੋ॥ ਨੰਦਗਾਇਸਪਨੀਅਵਰੋਖੋ॥ ਛੂਛਨਗ
 ਏਜਿਤੋਬ੍ਰਿਜਿਬਾਸੀ॥ ਜਿਤਿਤਿਤਿਦੇਖਤਿਭੁਵੇਉਦਾ
 ਸੀ॥ ਸੁਧਪਾਈਨਿਜਿਗ੍ਰਿਹਮੇਆਏ॥ ਆਨੰਦਸੋਬਿਜਿ
 ਮੰਗਲਿਗਾਏ॥ ੧੬੪॥ **ਦੁਹਰਾ ਨੰਦਕਰਹਿਹ**

ਰਿਤੇ ਹਤੇ ਹਮ ਪਾਇਓ ਓਹੁ ਪਾਮਾ ਜਾਨਮ ਮਰਤ ਭਉ ਜਿਹਿ ਨਹਿ
 ਸੋ ਪਾਇਓ ਓਹਿ ਸਭਾ ਸਾਰਾ ਜੀਤੈ ਨਿਦ ਸੁਰਿ ਆਨੀ ਗੁਰੁ
 ਲਾਗਿ ਸੋਇ ਹਥਾਤ ਬਖਾਨੀ। ਤਬ ਸਭ ਹੀ ਕੇ ਮਨਿ ਮੇ ਆਈ ਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਕਉਂ ਕਰਨਾਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਆਦ ਅ ਬਨਾਸੀ। ਸ੍ਰੀ
 ਬੈਕੁੰਠ ਪਾਮ ਕੇ ਦਾਸੀ। ਗੁਆ ਲਾਗਿ ਕੀਇ ਤੁਮ ਨ ਸਾਰੁਈ। ਸ੍ਰੀ
 ਕੁਰਾਵਾ ਨੁ ਬਖਾਨੇ ਸਹੀ। ਜੇ ਹਮ ਕੇ ਬੈਕੁੰਠਿ ਦਿਖਾਵੈ। ਤਉ ਹਮ ਪ
 ਰਮ ਪੁਨੀਤ ਕਰਾਵੈ। ਸ੍ਰੀ ਬੈਕੁੰਠਿ ਲੋਕ ਮਨਿ ਭਾਇਓ। ਦਿਖਿ ਦਿ
 ਸਾਇ ਨੇਉ ਨੈ ਦਿਖਾਇਓ। ਜਗ ਬਿਰਾਜਤਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਦੇਵਾ। ਚਹੁ
 ਦਿਸ ਕਰਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸੇਵਾ। ਦੇਖਤਿ ਭੂਲਾ ਹੇ ਸਤੁ ਗੁਆਲਾ।
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਾਨਿਓ ਤਿਹਿ ਕਾਲਾ। ੧੬੫॥ **ਦੋਹਰਾ**। ਸ੍ਰੀ ਬੈਕੁੰ
 ਠੁ ਦਿਖਾਇ ਕੈ ਭੋਪਤ ਪ੍ਰਭ ਬਿਜਗਾਇ। ਨਿਜ ਮਾਇਆ ਬਿਸ
 ਬਾਰ ਕੈ ਦੀਨੈ ਗੋਪ ਭੁਞਾਇ। **ਅਧਿਆਉ ਉਤਤੀ (ਸਵ)**
॥੧੨॥। **ਗਾ ਜਾਗੋ ਪੰਚਮਾਧਿ ਆਈ**। ਅਤ ਪੁਨੀਤ
 ਲਾਸੁਖ ਦਾਈ। ਸਰਦਰੈ ਨਿਸੁਖ ਦੇ ਨਿਸੁਹਾਈ। ਕਵਣੁ ਨੈ
 ਨ ਜੁ ਕੇ ਮਨ ਭਾਈ। ਪੂਰਨ ਸਸਕੀ ਦੇਖ ਜਨਾਈ। ਬਨ ਮੇ
 ਆਏ ਕੁਇ ਹ ਕਨਾਈ। **ਸਗਲ ਦਿਸਾ ਦੁਲਹੀ ਜੇ ਜੋਯੈ**।
 ਸਰਦ ਨਿਸਾ ਜੇ ਮਨੁ ਮੇਯੈ। ਭੂਖਨਿ ਰੀਰ ਸਰੀਰ ਸੁਤਾਇ
 ਓ। ਕੇ ਸਰਨੀਰ ਉਸੀ ਗੁਣ ਗਾਇਓ। ਯਾ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਅਨੁਪ
 ਮੈ ਪਾਇਓ। ਸਸਦੁਹ ਨਿਸੇਗੀ ਤਿਹੁ ਪਾਇਓ। ਸਗਲ ਸਰੀਰ

ਸੁਗੰਧਜੁਆਵੈ। ਅੰਗਿ ਪ੍ਰਸੰਗਿ ਅਨੰਗਉ ਪਜਾਵੈ
 ॥ ਸੁਗੰਧਸੁਥਾਸੁਕੋਟਿ ਨਿਫੂਲੀ ॥ ਜਾਕੀ ਛਬਦੇ
 ਖਤਿਗਿਤਿਭੂਲੀ ॥ ੬੬

ਧਰੀ ਨਿਕਸੇ ਅੰਬਿਤੁ ਬੈਨੀ ॥ ਪੁਨਿ
 ਸੁਨਿ ਮੋਹੀ ਗੋਪਕਾਤਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਮੈਨਾ ॥ ਮੁਰਲੀ ਨ
 ਵਸਾਵਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥ ਲਾਜਿ ਕਾਜਿ ਪਤਿ ਸੁਤਾਇ
 ਸਗਾਇਓ ॥ ਜੇ ਅਟਕੀ ਜਿਹਿ ਕਾਗਜਿ ਮਾਂਹੀ ॥ ਸੋਸਟ
 ਕੀਪਟਕੀ ਸੁਪਨਾਹੀ ॥ ਘਟਕੀ ਚਰਿਨਟਿ ਕੀ ਛਾਇ
 ਅਟਕੀ ॥ ਵਧੁ ਪਟਕੀ ਘਟਕੀ ਨਹੀ ਅਟਕੀ ॥ ਘ
 ਘਟਪਟ ਘਟਕੀ ਸੁਖਿ ਧਿਸਰਾਈ ॥ ਤਾਜਿ ਘਟਿ ਪ
 ਟਿਹਰਿਨਟਿ ਪਹਿ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਸੇਪਤਿ ਸਿੰ
 ਓ ਅਟਕੀ ॥ ਰਹੀ ਨਹੀ ਪਤਿ ਸੁਤਿ ਕੀ ਅਟਕੀ ॥ ਇਕਿ
 ਤੇਤੀ ਪਤਿ ਕੀ ਚਿਤੁ ਟੀਰੀ ॥ ਛਾਡਿ ਚਲੀ ਨਹੀ ਆਇ
 ਸੁਲੀਰੀ ॥ ਇਕਿ ਜੇ ਪੈ ਨਿਦੁ ਜਾਂਦੁ ਨਿਲਾਗੀ ॥ ਬਰਤਨਿ
 ਧਰਿ ਕੇ ਚਰਿਤ ਨਿਭਾਗੀ ॥ ਓਛਨਤ ਪੈ ਓਤਾ ਰਿਨਹੀ ਪ
 ਗੇ ॥ ਭੋਜਨੁ ਅਪਜੇ ਵਤਿ ਪਹਿਹੋਗੇ ॥ ੬੭

ਇਹੁ ਬਿਧਿ ਜਿਉ ਜਾਨੈ ਸਭੀ ਸੁਖ ਖਾਧਿ ਤਾ
 ਬਿਸਾਗੀ ॥ ਭਾਜਿ ਚਲੀ ਬ੍ਰਿਜਗਾਜ ਪਹਿਲਾਜ
 ਕਾਜ ਰਹਿ ਰਾਗੀ ॥ ਇਕ ਜੇ ਸੁਖ ਸੇਵਤ ਤੈ ਜਾਗੀ ॥ ਜਿਉ

ਤੀਆਈ॥ ਜਾਕੇ ਮਨੁ ਮਨ ਮੋਹਨਿ ਪਾਤੀ॥ ਤਾਕੇ ਜਾਨੀ
 ਕਾਂਤਿ ਪਤਿਨਾਤੀ॥ ਪੂਰਨ ਨਾਥ ਪੂਰਨ ਪਤਿ ਜਾਨੀ॥ ਪਤਿਕੂ
 ਰਨ ਕੇ ਕਰਿ ਭਿਨ ਮਾਨਿਓ॥ ੧੮੮॥ **ਨਿਤ ਰਾਗ**
ਭਗੀ ਸਿੰਘਾ ਕੇ ਨੇਤਰੀ ਰਹੀ ਨਹੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਂਹਿ
 ਸਭ ਤਾਜਿ ਭੁਭਿ ਮਗੀ॥ ਫਿਰੇ ਰਹੀ ਕਭਿ ਨ ਪੈ ਜਾਗਾਏ
 ਕੁਜਾਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਜਾਨ ਨਿਪਾਈ॥ ਨਿਹਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤਾਜਿ ਰਹਿ ਪ
 ਰਿਆਈ॥ ਏਕੁ ਤਪਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪ ਜੀਆਏ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਥੈ
 ਠੀਹ ਰਿਦ ਰਸ ਨੁਪਾਏ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਥੈ ਨਿਮੈ ਨਿਥਾ ਸਿਭ ਈ
 ਕੈ ਲੈ ਨਿਕੈ ਦੇਖਾ ਨਿਗਈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਜੁਗਤਿ ਭਈ ਵੇਨਾ
 ਰੀ॥ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਪਦ ਕੀ ਅਪਕਾਰੀ॥ ਕਹੈ ਪਰੀ ਛਤੁ
 ਨੈ ਗੁਸਾਂਈ॥ ਏਸ ਭਥਾਂ ਮਕਾਸ ਥਾ ਸਿਭ ਈ॥ ਤਿਨਿ ਤੈਕਿ
 ਗਤਿ ਕਰਨਿ ਨਹੀ ਪਾਇਓ॥ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਵਨਿ ਧਿਧਿ
 ਪਾਈ॥ ਤਬਿ ਹਜਿ ਬੈਲੇ ਜੇ ਗਿਰਿ ਗਈ॥ ਗਾਜਾਹਿ ਮ
 ਹਿਮਾਂਤ ਨਹੀ ਪਾਈ॥ ਗੋਪਨ ਤੇ ਹਰਿ ਸੇ ਮਨ ਮਾਨਿਓ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਾਨਿਓ॥ ੧੯੦॥ **ਨਿਤ ਰਾਗ ਜੀ ਸਾਸਰ**
ਭਾਗਤੀ ਅਪ ਮਹਿ ਕੈ ਨਿਦਿ ਤਾਗਿ॥ ਤਾਤੂ ਕੇ ਸਾਰਿ ਪ
 ਦੁ ਦੋਓ ਐਸੇ ਅਪ ਮਭਿ ਪਾਗਿ॥ ਪੂਤਨਾ ਆਦਿ ਜੈ ਦੈਤ ਸੰਘਾ
 ਗੇ॥ ਤੇਭ੍ਰਜ ਤਿਸਾਰਿ ਲੇਕਿ ਸਿਧਾਗੇ॥ ਕੁੰਅਰਿ ਕਿਸਤਿ ਪੂਰਨਿ
 ਅਭਿਤਾਗਾ॥ ਸਭ ਪੂਨਤਿ ਕੇ ਪੂਨ ਪਿਆਗਾ॥ ਸੰਤ ਸਨੇਹਿ

ਦੇਹਿ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ। ਭਗਤਿ ਕਾ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਪਾਇ। ਜੀ
 ਹਿਤ ਦੇਹਿ ਰਿਕੇ ਨਿਤਿ ਪਿਆਵੈ। ਕੈ ਬਿਗੋ ਪ੍ਰ ਕੈ ਭਗਤਿ ਕਾ
 ਵੈ। ਤੇ ਸਭ ਦੇ ਉਠੈ ਕਮੇ ਗਏ। ਸੁਗਧ ਕੇ ਅਪਕਾਰੀ ਭਏ।
 ਜਬ ਦੇਹੀ ਪੀਸਭ ਸੁਖ ਨਾਈ। ਕੁਆਰਿ ਕਿਸਤਿ ਕੇ ਸ
 ਨ ਸੁਖੁ ਆਈ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਥ ਸੁਖ ਨਾਤਾ। ਸੋਹਿ
 ਸੁਖਿ ਹਸਿ ਪ੍ਰਭੇ ਬਾਤਾ। ਕਹੁ ਉਸਭੇ ਸੁੰਦਰਿ ਸਤਿ ਭਾਈ।
 ਮਘ ਮੇਰੁ ਸਭ ਛੇ ਮਸੇ ਆਈ। ੧੭੧। ਏਤਰਾ।
 ਤਮ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਚੈ ਕੈ ਕਉ ਆਈ ਬਨ ਮਾਂਹਿ। ਗੈਨਿ
 ਸਮੇ ਕੁਲ ਕੀ ਬਹੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤਿਨਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਹਿ। ਜੇ ਤਮ ਕੋ
 ਸਰਦ ਕੀ ਰੈਨਾ। ਆਵਾਤਿ ਮੈਨੁ ਸੈਨ ਦੁਖੁ ਦੈ ਜਾ। ਜੇ ਤਮ
 ਕਿਉ ਨ ਰਹੀ ਪਤਿ ਪਾਹੀ। ਸਖ ਭਰਤੀ ਨਿਜ ਪ੍ਰੀਤ ਮ
 ਘਾਹੀ। ਜੇ ਤਮ ਹਮ ਕੋ ਦੇਖਾਇ ਆਈ। ਤੇ ਤਮ ਹਮ ਰੁ
 ਕੇ ਮਨ ਭਾਈ। ਚਾਹਿ ਕਰੈ ਤਿਸ ਕੋ ਹਮ ਚਾਂਚੈ। ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਗੀਤਿ ਤਿਭਰਿ ਬਾਹੈ। ਬੇਗਿ ਜਾਹੁ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਂ
 ਹੀ। ਬਨਿ ਮੈਨੇ ਗੁਤਮ ਰੈਨਾਹੀ। ਨਿਜ ਪਤਿ ਕੀ ਅਤਿ ਸੇ
 ਵਾ ਕਰੈ। ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਪ੍ਰੀਤਿ ਨੀਤਿ ਭਿਰਿ ਧਰੈ। ਜੇ ਤਿਥਾ ਪਤਿ
 ਸਿਓ ਜੀਉ ਲਗਾਵੈ। ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਕੈ ਪੀਐ ਸੇਵਾਵੈ। ਜੀ
 ਅਤਿ ਐਗਮ ਹਿਸੇ ਭਾਯੈ। ਅਤਿ ਕਾਉ ਸੁਰਿ ਲੇਗੈ ਯੈ।
 ੧੭੨। ਏਤਰਾ। ਭਗਤਿ ਸੁਕਤਿ ਚੰਦ੍ਰੀ ਅੰਤਿ ਕੈ

ਨਿਜਸਾਮੀਕੇਸਾਥਾਥਿਯਮਾਸੋਪਯਮਾਕਰੈਤਿਨਕੋਜ
 ਨਮਅਕਾਜਾਜੇਕਰੂਪਨਿਗੁਨਪਤਿਤੋਈ॥੩॥ਤੀਆਕੇਜਾ
 ਨਿਪ੍ਰਾਨਿਪਤਿਸੋਈ॥ਬੋਦਿਬਿਅਯਾਇਹੁਭੇਦੁਬਤਾਇਓ
 ॥ਸੋਭੁਤਮਕਓਕਹਿਸਮਝਾਇਓ॥ਜੇਤੀਆਪੀਆਸੀਮਨੁਨ
 ਤੀਯਾਵੈ॥ਤਿਹੁਲੋਕਸੋਠਓਰਿਨਤੀਪਾਵੈ॥ਤਾਤੇਤਮਅਥਿ
 ਗ੍ਰਿਹੇਸਿਧਾਗੇ॥ਪੀਅਕੀਆਇਸੁਐਪਗੁਧਾਗੇ॥ਜਬਯਾਯ
 ਨਿਇਹੁਥੇਯਜਨਾਏ॥ਬਾਯਨਿਕੇਮਾਖਿਥੇਯਨਿਯਾਵੈ॥
 ਲਖਚਿੰਤਾਮਨਕੀਨਿਠੁਗਾਈ॥ਬਤਾਬਿਧਿਚਿੰਤਾਮਨ
 ਸੋਆਈ॥ਓਨਿਕੇਦੁਖਬਰਨਤਿਨਤੀਬਨੈ॥ਚਰਨਨਖਨਿ
 ਸੋਧਰਤੀਖਨੈ॥ਸਭਸਿਅਕਾਮਨਿਥੇਯਤਿਨਤੀ॥ਸੀਸੁਨਿ
 ਦਾਇਸੋਨਿਗਹਿਰਤੀ॥੧੭੩॥**ਦੇਹਗਾਭੁਪਤਿਪ੍ਰਭ**
ਕੇਚਰਨਿਸੁਨਿਗੇਪੀਭਈਨਿਗਸਾ॥ਬਹੁਤੀਰਨੈਨ
 ਨਿਬਾਢਿਓਮਨਕੋਘਟੈਹੁਲਾਜਾ॥ਮਹਾਂਪ੍ਰਥਮਦੂਗਸੋਜ
 ਯੁਥਯੈ॥ਤਾਜਯਸੋਕਾਜਯੁਥਹਿਚਯੈ॥ਓਰਿਓਤੀਗਿਕੀ
 ਕੇਸਰਿਛੂਟੀ॥ਓਸਾਜਯੇਤਿਨਕਿਥੇਸਰਿਟੂਟੀ॥ਏਕ
 ਜੁਓਨਿਸੋਸਘਰਿਸਿਆਨੀ॥ਬਾਤਿਓਤਰਿਕੋਮਹਾਂਬਿਨ
 ਨੀ॥ਨੈਨਪੈਛਿਮੁਖਿਥੇਯਤਿਥੈਨਾ॥ਬਿਨਤੀਸੁਨੈਸਿ
 ਅਂਸਿਸੁਖਦੈਨਾ॥ਜਿਤੇਕਾਜਯੈਸਭੁਜਗਮਾਂਯੀ॥ਸੁਪ
 ਧ੍ਰੁਪਿਥਿਨਾਤੇਤਿਕਿਛੁਨਾਤੀ॥ਜਾਤਨਿਸੋਸੁਪਧ੍ਰੁਪਿਨਤੀ

ਰਹੈ। ਕਉਨ ਭਾਤਿ ਪਤਿ ਕੀ ਸੁਧ ਗਏ। ਮੁਰਝੀ ਨਾਟ ਸਦ
 ਹਸਿ ਪਾਗੀ। ਤਾਤੇ ਸੁਰਿ ਮਾਗਿ ਭਿਠਿ ਲਾਗੀ। ਹਮ ਕੋ ਸੁ
 ਪ ਬੁਧਿ ਤੈ ਕਉਨਾ ਹੀ। ਕਉ ਕੋ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਪਤਿ ਪਾਹੀ।
 ੧੭੪॥ ਨਿਹੰਗਾ॥ ਭੋ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਕੀ ਗੀਤਿ ਕੀ
 ਸਾਨ ਤੁਹ ਮਾਧਰਤੀ ਤਾ। ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਜਨੈ ਸਭੇ
 ਕਉ ਗਨੈ ਅਨ ਗੀਤਾ। ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਆਸ ਪ
 ਰਿ ਆਵੈ। ਚਰਨਿ ਸਗਨਿ ਸੇਧੁ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਜੇਕੁ
 ਯਗੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਤਿ ਤਿਆਗੈ। ਤਉ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ
 ਨਿਸੇ ਲਾਗੈ। ਖੇਦ ਪੁਰਾਨ ਭੇਦੁ ਇਹੁ ਦੀਨੈ। ਸੋਨਿ
 ਖਾਦਿ ਕਾਹੁ ਨ ਹੀ ਕੀਨੈ। ਸਗਲ ਕਾਜ ਮੇਸੋ ਬਿਧਿ ਕਰੈ
 ਮਸਿੰਧਿ ਜਨਾਖ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਉ ਰਧੈ। ਜੋ ਪਤ ਪ੍ਰੀਤ ਗੀਤ ਤੁ
 ਮ ਕਹੈ। ਚਾਹਨਿ ਹਾਰਨਿ ਜੋਨ ਹੀ ਚਹੈ। ਚਿਤੁ ਦੇਸੁ ਨੈਕੰ
 ਨ ਬਿਜਨਾਖਾ। ਚਿਤੁ ਕੈ ਦੀਨੈ ਪ੍ਰਾਨ ਤੁਮ ਹਾਥਾ। ਜੋ ਪਰਕਾ
 ਜ ਮਾਣੁ ਮਨ ਦੇਤੈ। ਗਿਆਨੀ ਜਨ ਜੋਹਨਿ ਕੈ ਪੈਤੈ। ਜੋ ਮ
 ਹੁ ਗਾਖਾਨਿ ਕੋ ਕਉ ਲੈਤੈ। ਤਾ ਕੋ ਤਰਤੁ ਕਾਜੁ ਕਰਿ ਦੇਤੈ॥
 ੧੭੫॥ ਨਿਹੰਗਾ॥ ਸੋਹਨਿ ਮੁਰਝੀ ਦਿਖੈ ਰਸੀ
 ਤਿ ਮਿਤਿ ਯੀਨੀ ਚੇਗੀ। ਤਦ ਪਾਯਾ ਜ ਕੀਨੀ ਨਹੀ ਯੀਨੀ
 ਜਦ ਪਾਏਗੀ। ਜੋ ਜੋ ਸਿਸਟਿ ਇਸਟਿ ਮਨ ਪਾਗੈ। ਸ
 ਦਾ ਕਾਜ ਭਉਨਿ ਕੇਤੁ ਮਸਾਗੈ। ਪ੍ਰਾਨ ਗਿਆਨਿ ਜੀਵਨਿ ਤੁਮ

ਪਾਤੀ॥ ਖਾਂਤ ਪਾਤ ਕੀ ਸੁਧ ਕਛੁ ਨਾਤੀ॥ ਤਾ ਕਾਰਨ ਤੁਸਕੇ
 ਹਮ ਜਾਨਿਓ॥ ਕਾਰਨ ਜਗੁ ਕਰਤਾ ਪਹਿਚਾਨੀ॥ ਹਮ ਜੋ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿਸੁ ਭੁਨ ਸੇ ਤੇਰੀ॥ ਜੋ ਬ੍ਰਜਨਾ ਬਸਾਖ ਲੈ ਜੋਰੀ॥ ਫਿਰਿ ਏ
 ਕੋ ਪਗਉਣ ਟਤਨਾਤੀ॥ ਪੈ ਕੂਟਤ ਆਵਤਿ ਤੁਸ ਪਾਤੀ॥
 ਨਾ ਬਕਠੈ ਰਬਾਤਿ ਜਨ ਭਾਖੈ॥ ਕਵਲਾ ਜਾ ਬਾਖ ਪਰਿਗਏ
 ਅਭਿਰੁ ਅੰਗੁ ਭਿਰਿਓ ਪਰਿਧਰੇ॥ ਅਗਨਿ ਜੀਏ ਕੀ ਸੀਤਲ ਕਰੇ
 ॥ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਪਕਾਰਿ ਰਿਭੇਟੇ॥ ਬੇਦ ਨ ਸਕਲ ਕਾਂਸ ਕੀ ਮੇ
 ਟੇ॥ ੧੭੬॥ **ਨਿਹੰਗਾ ਭੋ। ਤੁਝੁ ਕੁਮਟਿ ਕੇ**
 ਹਮ ਪੈ ਆਵਤਿ ਨਾਤੀ॥ ਕਹਾਂ ਭੁਇਓ ਜੋ ਤੋ ਕਹਾਂ ਗਹਿਰਾਖੇ
 ਮਨਿ ਮਾਂਤੀ॥ ਕਿਰਪਾ ਸੰਧ ਕਾਂਨਿ ਬਹੁ ਗੁਨੀ॥ ਸਭੁ ਗੋਪੀ ਨ ਕੀਕ
 ਰੁਣਾ ਸੁਨੀ॥ ਸਕਲ ਬਿਕਲ ਤਾਈ ਜੋ ਪੇਖੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਤੀ
 ਤਿ ਗੀਤਿ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਿ ਦੇਖੀ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਣੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਵਡੁ ਭਾਗੀ॥ ਏ
 ਸੰਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਰਸ ਪਾਗੀ॥ ਅਧਿ ਜੋਇ ਨੈਨਿ ਰਾਸ ਜੀਕ
 ਰੀਐ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਤੈ ਬਾਹਰਿ ਪਰੀਐ॥ ਹਸਿ ਬੇਲੈ ਸੋਹਨਿ
 ਸੁਖ ਦਾਨੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਗੀਤਿ ਤੁਸਿ ਜਾਨੀ॥ ਆਵੇ ਸਭੁ
 ਸਿਲਿਕ੍ਰੀੜਾ ਕਰੀਐ॥ ਹਸਿ ਬਿਲਾਸਿ ਜਾਸਿ ਮਨ ਪਰੀਐ॥
 ਤਬ ਦੇਸੁ ਭੇਰੁ ਲਾਸੁ ਸੋਧਾਈ॥ ਹਰਿ ਕੀਇਤਿ ਉਤਿਲੀਓ ਓਧਿ
 ਰਾਈ॥ ਸਿੰਘਿ ਜਨੰਦਤੀ ਗਤਿ ਠਾਂਈ॥ ਕਿਸਨਿ ਸਮਾਨ ਦ੍ਰਿ
 ਸਤਿ ਮੋਆਈ॥ ੧੭੭॥ **ਨਿਹੰਗਾ। ਤੁਸੇ ਚਿਤਿ ਦੇ**

ਸੁਖਪਾਇਕੈਚੰਦ੍ਰਸੁਖੀਤਕੀਓਗਾਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਗਸਬ
 ਸਿਭਏਪ੍ਰੀਤਮਰਸਾਕਿਕਿਸੀਗਿਸਭੇਮੈਅੰਕਸੁਖੀਸੁਖ
 ਦਾਈ। ਤੇਇਨਿਸੰਕਰਿਅੰਕਿਯਗਾਈ। ਕਬਹੂਗੁਰਿ
 ਉਭੁਜਾਸੇਨਿਆਵੈ। ਘ੍ਰਜਥਾਸਨਿਉਰਿਮਾਹਿਥਨਾਵੈ।
 ਕਬਹੂਕਾਰਿਕਪੈਲਪਰਿਧਗੈ। ਕਦੀਲਸਭੇਬ੍ਰਿਜਥਤਤਾਕਗੈ। ਕ
 ਬਹੂਛਤੀਆਛੁਇਸਚੁਲਯੈ। ਕੁੰਚਨਿਸੇਕੁਚਰੁਚਸੀਗਯੈ। ਕਬ
 ਹੂਓਨਸੋਤਾਨਿਗਵਾਵੈ। ਕਬਹੂਆਪਨਿਗਾਇਸੁਨਾਵੈ। ਕਰਿਸੰ
 ਜੋਗਭੋਗਸੁਖਦੀਨੈ। ਸੋਗਥਿਓਗੁਰੁਗੁਤਰਿਲੀਨੈ। ਜੇਆਨੰਦ
 ਸਕਲਜਗਛਾਈ। ਓਛਿਗਤਿਸੰਗਿਜਿਉਲਾਲਾਨਛਾ
 ਈ। ਜਾਜਾਜਾਸਭਗੁਆਲਾਨਜਾਈ। ਸੋਗੋਪੀਤਕੇ
 ਸਨਿਸੇਆਈ॥ ੧੭॥ **ਵਿਚਗਾਯਾਹੁਜਨੈਚ**
ਹੇਥਸਿਕੀਏਉਰਿਆਨੈਅਭਿਮਾਨਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾ
ਮੀਤਥੈਛਿਨਿਸੇਅੰਤਰਿਧਿਆਨਾ॥ **ਅਧਿਆਤਮ**
ਤੀਸਵੰ॥ ੩੦॥ ਅੰਤਰਿਯਾਨੁਭਏਨੰਦਲਾਲਾ॥
 ਬਿਕਲਿਭਈਸਗਲੀਬ੍ਰਿਜਥਾਲਾ॥ ਜਿਉਮ੍ਰਿਗਿ
 ਥਾਲਿਭੂਲੇਥਨਿਮਾਯੀ। ਨਰਗਨਿਪਸਾਰਿਤੇਰਤਿ
 ਚੰਦ੍ਰਘਾਤੀ। ਜਉਯਉਅਪਨੀਡਾਰਿਨਪਾਵੈ। ਬਿਭ
 ਪਭਾਤਿਚਿੰਤਾਸੇਆਵੈ। ਯਾਥਿਧਿਠਿਰੈਸਭੇਬ੍ਰਿਜਨਾ
 ਮੀ॥ ਸ੍ਰੀਮਤਿਮੋਹਨਿਕੀਚਿਤਿਕਾਰੀ॥ ਛੁਛਤਿਠਿਰੈਕ

ਤੈਸੁ ਖਥਾਤਾਗਿਓਕੁ ਜਾਸਿਆਂ ਮੁਪ੍ਰਾਨਿ ਕੇਦਤਾ
 ॥ ਕਾਰਨ ਕਉ ਨਿਸਿਆਂ ਮਸਖਰਾ ਸੀ ॥ ਨਿਜਿ ਦਾਸੀ ਸੇ
 ਕਉ ਓਓ ਦਾਸੀ ॥ ਐਸੈ ਕਹਤਿ ਫਿਰਤਿ ਵੇਨਾਗੀ ॥
 ਅਤਿ ਠਥ ਠੀ ਨਿਭਈ ਸਕਮਾਗੀ ॥ ਜੇ ਦੂਸਰੇ ਲਿਖਿ
 ਸਟਿ ਮੇ ਆਵੈ ॥ ਹਿਤਿ ਸੇ ਓਤਿ ਕੇ ਪੁਚਿਤਿ ਪਾਵੈ ॥

੧੧੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਖਨਿ ਸੁਖ ਦੈ ਨਿਬਿਨੁ
 ਆਭੂਖਨਿ ਦੁਖ ਦੈ ਨਿ ॥ ਸੁਖ ਨਿਯਾਗੀ ਸੈਨ ਬਸਿਰੁਖ
 ਨਿ ਪੁਚਿਤਿ ਥੈ ਨਿ ॥ ਪੀਐ ਪਰਸਤਿ ਨ ਰਸੀ ਅਨੁਗਾਗੀ
 ॥ ਪੀਪਰ ਸੇਵੇ ਪੁਚਿਤਿ ਲਾਗੀ ॥ ਪੀਪਰਸਤਿ ਕੇ ਰਾਹੁ ਬਤਾ
 ਓ ॥ ਤਬ ਤੁਮ ਪੀਪਰਿ ਸਾ ਚੁਕਯੋ ਓ ॥ ਬਟ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨਿ
 ਪਟਿ ਅਕੁਲਾਈ ॥ ਜਾ ਕੇਤ ਟਿਹਰਿ ਨਟ ਦੇ ਜਾਈ ॥ ਤਾ
 ਬਟ ਸੇ ਜਹਿਰਿ ਨਟ ਦੇ ਪੁਚੈ ॥ ਜਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ਬਿਨੁ ਦੁਖੁ
 ਠੈ ॥ ਬੀਜੀ ਬਾਟਿ ਜੇ ਬਾਟ ਬਤਾਵੈ ॥ ਬੀਜੀ ਪਰਿ ਨਟ
 ਕੇਤ ਬਪਾਵੈ ॥ ਪੁਤਿ ਪਾਯਾ ਸਕੇ ਪੁਚਿਤਿ ਪਾਸਾ ॥ ਪੀਅਪ
 ਰਸਤ ਕੀ ਅਪ ਕਿਪਿ ਆਸਾ ॥ ਤੇ ਪਾਯਾ ਸਿਹਮ ਦਾਸਿ
 ਤਮਾਗੀ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰੀ ਓ ਅਗਿਹਮਾਗੀ ॥ ਬਹੁ ਬਿਲਾ
 ਸਿ ਕੀ ਨੇਤੁ ਮਪਾਹੀ ॥ ਅਬਿਨਿਗਸਰੈ ਐ ਬਨਿ ਮਾਹੀ
 ॥ ੧੮੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਬੋਲਿ ਨਿਕਟਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ
 ਮੁਖ ਮੇ ਅਗੁਲਿ ਮੋਲਿ ॥ ਹਾਹਾ ਮੇ ਬਤਾਵੈ ਕਹਾ ਕਰ

ਤਹਰਿ ਕੇ ਲਾਭੇ ਲਾਭ ਤਜਿ ਕੇ ਲਾਭਿ ਪਹਿ ਆਈ। ਜੰਤਿ ਲਾਭ
 ਕੇ ਖੇਲਾ ਨਿਠਾਈ। ਤਿਨ ਕੇ ਕੇ ਮਲਾ ਪਾਤ ਬਿਸਾਲਾ। ਜਿਨੇ ਮੇਰੇ
 ਰਸੁ ਖਾਤਿ ਗੁਪਾਲਾ। ਪੁਛਤਿ ਸਭੇ ਤਿਨੈ ਬ੍ਰਜ ਬਾਲਾ। ਘਾਬਨਿ
 ਮੋਤੁ ਮਦੇ ਕੇ ਗੁਪਾਲਾ। ਅੰਜੀਰਾ ਤੁਮਤ ਅਤਿ ਪੀਰਾ। ਮਮਜੀ ਅ
 ਰਾਕੀ ਹਰਿ ਚਿਪੀਰਾ। ਜਿਨ ਹਰਿ ਚਿ ਮਮਜੀ ਅਰਾ ਕੋ ਹੋ ਕਰਾ ਬ
 ਲਾ ਬੀਰੁ ਅਹੀਰਾ। ਅਹੋ ਅਸੀ ਕੇ ਸੇ ਗਮ ਮਹੇਰੇ। ਨਾਤ ਰਿਨਾ ਮੁਅਉ
 ਰੁਕ ਛੁਪੇਰੇ। ਬਹੁ ਰਿਕ ਦਮਖੰਡੀ ਮੇ ਆਈ। ਬਹੁਤ ਬਿਲਾ ਪੁਕਰੈ
 ਤਿਹਿ ਠੰਢੀ। ਜੈ ਸੇ ਪੁਤੇ ਸਿਆਮਨੰਦ ਲਾਲਾ। ਤੈ ਸੇ ਸੋਭਤ ਸਿਆਮੁ
 ਤਮਾਲਾ॥੧੮੧॥ **ਦੇਹ ਰਾਗੁ ਰੂਪ ਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਿਨ ਦਾ। ਨਿਸੰਪ
 ਰਾਗ ਤਿ ਅਮ ਸਰੀਰਾ। ਤਿਨ ਕੇ ਭੇਟ ਤਿਗੋ ਪਕਾ ਉਰਕੀ ਮੇਟ ਤਪੀ
 ਰਾਪੁ ਨਿਚੰਦਨ ਸੇ ਪੁਛਤ ਬਾਤਾ। ਦੇਖੈ ਨੰਦਨ ਦਨੁ ਖਦਤਾ
 ॥ ਅਹੋ ਅੰਥਿ ਤੁਮ ਸਿਆਮ ਬਤਾਵੇ। ਨਾਮੁ ਰਿਸਾਲਾ ਸਾਚੁ ਤੁਮ ਪਾ
 ਰੇ॥ ਖਿਰਨੀ ਖੀਰ ਪੀਰ ਮਤ ਗਾਏ। ਬੀ ਸਿਖ ਜੂਰਿ ਸਾਚੁ ਤੁਮ ਭਾਏ। ਹਰਿ
 ਕੇ ਦਰਸੁ ਪਰਸੁ ਨਹੀ ਪਾਓ। ਦੇਖਤਿ ਸਰਸੁ ਹੋਰ ਦੁਖ ਆਓ।
 ਅਗਰ ਤਗਰਿ ਸੇ ਪੁਛੈ ਬਾਲਾ। ਕਉਨ ਰੁਗ ਰਹੇ। ਇਗਏ ਗੁਪ
 ਲਾ। ਪੁਨਿ ਪਉਤਿ ਪੈਰਾ ਗੀਰਾਈ। ਪੁਛਿ ਪਉਤਿ ਇਕਿ ਠਹਰਿ
 ਭਈ। ਕਹੈ ਬੇਰਿ ਤੁਮ ਬੇਰਿ ਮਤੁ ਲਾਵੇ। ਅਹੋ ਸੇ ਉਹਰਿ ਦੇਉ
 ਸਿਲਾਵੇ। ਤੁਮ ਤੇ ਦਾਖ ਭਈ ਦੁਖ ਦਾਤਾ। ਗਾਖਤ ਸਖੀ ਸਿਆ
 ਮ ਸੁਖ ਨਾਥਾ॥੧੮੨॥ **ਦੇਹ ਰਾਗੁ ਰੂਪ ਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਿਨ ਦਾ। ਨਿਸੰਪ****

ਬਿਨੁ ਮੈਨ ਲਗਾ ਦੁਖੁ ਦੈ ਨਾ ਕਦੁ ਲੈਨ ਸੁਖ ਬੈਨਿ ਬਿਨੁ ਤ
 ਨਿਮਨਿ ਨਾਹਿ ਚੈ ਨਾ ਚੰ ਪਕਸੈ ਚਿਤ ਸੁਲਾਸਿ ਏਵੈ ਕੰਨ ਕਛੂ
 ਲਾਜੈ ਸਾਚੁ ਬਤਾਵੈ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰ ਹਾਰਿ ਬਾਨਿ ਭਈ ਤਬ ਸੀ
 ਗਾਰ ਹਾਰਿ ਪੈਗਈ ਆਤਿ ਹਿਪ ਹਿਜਾਇ ਜੁਧੀ ਕੀ ਛੁਲੀ ਮਝਿ
 ਲਾਸਰੀ ਮਾਲਤੀ ਖੁਲੀ ਗਇ ਬੇਲ ਮੇਵਤੀ ਚੰ ਬੇਲੀ ਜਾਕੀ
 ਬਾਸੁ ਸਦਾ ਅਲ ਬੇਲੀ ਆਤਿ ਸੇਸ ਭੇੜੀ ਆਮਿਲ ਬੇਲੀ ਤੁ
 ਮਤੋਤ ਸਕੈ ਕਰਤਿ ਠੋਠੇ ਲੀ ਆਤਿ ਰਿਕਾਰਿ ਨਿਤਿ ਚੰ ਜਾਨਿ ਆਇ
 ਓ ਭੁਧੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਰ ਸਨ ਪਾਇਓ ਕਾ ਕਦੁ ਲਾਕੇ ਤ ਕੀਓ
 ਓਰਿ ਲਾਵੈ ਸੈ ਨਿਗ ਪਾਤਿ ਕੀਤ ਪਾਤਿ ਬੁਝਾਵੈ ਸੰਦ
 ਨ ਬਾਨੁ ਜੇ ਜਾਇ ਨਿਹਾਰੈ ਮਾਟੈ ਲਗੈ ਅੰਗੀ ਅਗਾ
 ਰੇ ॥ ਸਿਰੀਤੁ ਲਾਸੀ ਕੈ ਦੇਖ ਕੈ

ਤੁਲਾਸੀ ਕਹਤਿ ਜਨਾਇ ਭੈ ਪਤ ਪੂਰ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪਾਤਿ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇ ਹੁ ਬਤਾਇ ਸਦਾ ਰਹੇ ਪੂਰ ਪਾਇ ਨਿਸਾਰੈ
 ॥ ਓਨ ਸੇਤੁ ਮਸੇ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ਕਿਪਾ ਕਰੈ ਕਛੂ ਖੋਜਾ ਬ
 ਤਾਵੈ ਸਭੁ ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਬਿਥਾਰ ਵਾਵੈ ਜੇ ਅਸਤੀ ਨ ਕੀਤ ਪ
 ਤਿਸਿ ਏਵੈ ਯਾਸੇ ਤੁ ਮਰੈ ਕਛੂ ਨ ਜਾਵੈ ਅਧੇ ਪ੍ਰਯਾਤੁ ਮ
 ਜੇਨ ਯੀ ਕੈ ਭ੍ਰਮ ਪੂਤੈ ਮਨਿ ਸਮਤ ਚੈ ਭ੍ਰਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਿ
 ਰਪਾਵੈ ਕਰੈ ਤੇਰਾ ਕਾਰਨਿ ਬਪੁ ਪਰੈ ਮਾਹਿ ਖਾਸ ਰਿਜੈ
 ਤੁਮ ਕੰਓ ਹਰਿ ਭਾਤ ਬਥੈ ਹਾਰਿ ਰੂਪੁ ਰਿਪਾਹਿ ਆਸਰੁ

ਦੁਸਟੁ ਜਾਇ ਕੈ ਮਾਰੇ। ਦਿਤਿ ਅਗਰ ਪਰਿ ਤੋਹ ਉਧਾਰੇ। ਬਲੈ ਸੇਤੁ
ਮੈ ਮਾਰਿ ਹਰਿ ਦੀਨੈ। ਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ਜਬ ਪਾਗਿ ਮੈ ਦੀਨੈ

ਚਕਰਿ ਕਵਲੁ ਜਗ ਦੀਸ ਕੇ ਸਦਾ ਰਹੈ
ਤੋ ਸੀਸ। ਰੋਪਤਈ ਸੁਬਤ। ਇਕੈ ਹਮ ਸੇ ਲੇਹੁ ਅਸੀਸ। ਬਹੁ
ਗਿਆਣ ਤੀਸੈ। ਇਉਂ ਕਹੈ। ਅਲ ਜੈਸੈ ਸੁਥਾ ਸੁਕ ਉਚਾਹੈ। ਬਹੁ
ਤੁਪੀ ਬੁਚਲਾ ਕੈ ਵੇਆਵੈ। ਤੇ ਸੁਥਾ ਸੁਲੈ ਕੈ ਸਚੁ ਪਾਵੈ। ਉਨਿ ਸੇਪੁ
ਛਿਦੇ ਖੀ। ਇਹੁ ਥਾਤਾ। ਨਿਰਖੈ ਕਹੁ ਸਿਆਮ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਅੰਸੈ
ਦੁਖਿ ਬਹੁ ਤੁਜ ਬਦੇਖੈ। ਪਰਿ ਪਾਗਿ ਚਗੀ। ਏਕੜੀ ਐਪੇ ਖੈ। ਤ
ਬਉਨਿ ਗੋਪੀ। ਸਭੇ ਬੁਲਾਈ। ਚਿੰਤਿ ਦਿਖਾਇ ਦੀਓਤਿ ਹਿਰਾਈ
। ਤਮੈ ਪਦਮ ਸੰਖ ਛਬ ਛਾਜੈ। ਗਦਾ ਚਕ੍ਰ ਅੰਕੁਸੁ ਅਤਰਾਜੈ
। ਤੇ ਸਭ ਸੁੰਦਰਿ ਚਿਹਿਨ ਸੁਹਾਏ। ਸਿੰਦ੍ਰਿ ਪਤਿ ਚਰਨਿ। ਬਿਨਾ ਕਿ
ਨ ਪਾਏ। ਤਾਕੀ। ਗਜਿ ਲੈਉ। ਗਿੰਮੇ ਲਾਈ। ਕਛੁ ਮਨੈ ਜਕੀਤ ਪਤ
ਬੁਣਾਈ।

। ਨਿਸਚੈ ਤਿਹ ਮਾਰਗਿ ਚਲੀ
ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੋਜ। ਰੋਪਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪਾਇ ਹੈ ਚਲਾਇ ਤਾਹੀ ਖੋਜ
। ਕਛੁ ਮਨ ਮੈ ਆਨੰਦ ਤਿਉ ਈ। ਚਰਨ ਸਰੋਜ ਖੋਜ ਤੀਗਈ।
ਆਗੇ ਚਰਨ ਸੰਤ ਹਨ ਜਿਹ ਦੋਖੈ। ਤੀਐ ਪਾਗਿ ਚਿਹਨੁ ਅਉਰਹੁ
ਪੈਖੈ। ਸਮਝ ਦੇਖ ਕੀਨੈ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਏਕੁ ਅਉਰ ਹੈ ਤੀਆਪੀ
ਅਪਾਹੀ। ਹਮੈ ਛਾਡਿ ਉਨਿ ਕੇ ਲੈ। ਇਗਏ। ਸੁਭਾਗਿ ਭਾਗਿ ਵਹੁ
ਕੇ ਭਏ। ਹਮੈ ਬਿਓਗਿ ਸੋਗ ਦੁਖ ਦੀਨੈ। ਇਹ ਸੀਗਿ ਜੋਗਿ ਰੋਗਿ ਜੋ

ਕੀਨੋ। ਜਗਿਸੇ ਕਉਨੁ ਜੇ ਕਉਨਿ ਕੀਨੋ। ਤਰਿਸੰਜੇ ਗਭੇਗ
 ਜਿਤਿ ਯੀਨੋ। ਜੇ ਜਨੁ ਜੇਗ ਜਗਤਿ ਕੈ ਪਿਆਵੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ
 ਕੇ ਸੋਫਲੁ ਪਾਵੈ। ਵੇ ਕੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਚੈ ਕਉਨਿ ਆਗੇ। ਆਪਿ ਬ
 ਸਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਾਪਿ ਆਗੇ। ੧੮੮॥ **ਦੋਹਰਾ ਕਿਸੇ ਸੀ ਵਰ**
ਭੁਗਿਓ ਜੁੰਦਹਿ ਸੁਖ ਰਿਸ ਜਾਨੀ। ਭੋਪਤਿ ਪੂਰ ਕੇ ਸੰਗਤੀ
 ਕੀਏ ਅਧਰਿ ਜਿਤਿ ਪਾਂਤੀ। ਕੇਤ ਕਿਪਰਿ ਆਗੇ ਚਲ ਦੇਖੀ॥
 ਤੀਐ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਚਿਹਨੁ ਤ ਦੇਖੀ। ਤਬ ਅਨਮਾਨੁ ਕੀ ਓਮਨਾ
 ਜੀ॥ ਈਹਾਂ ਤੀ ਆਪਗ ਕੇ ਚਿਹਨਿ ਤੀਤਾ ਜੀ॥ ਓਹੁ ਨਾਰੀ ਅਤ
 ਜੀ ਮਨਿ ਭਾਈ॥ ਜਬ ਯਾਗੀ ਤਬ ਕਾਪਚ ਛਾਈ॥ ਆਗੇ ਹਰੀ
 ਭੂਮਿ ਜਬ ਆਈ॥ ਤਤਾ ਛਾਪਨੁ ਜੀ ਦੇਤਿ ਦਿਖਾਈ॥ ਕਰੈ
 ਬਿਯਾਫਿਰੈ ਬਨਿ ਮਾਜੀ॥ ਤਰਿ ਕੋ ਪਿਆਨੁ ਪਰੈ ਮਨਿ ਮਾਂਜੀ
 ॥ ਜਬ ਕੇਤ ਕਿਪਰਿ ਆਗੇ ਗਈ॥ ਏਕੁ ਬਖਸ਼ਿਤਾ ਥੈ ਠੀਤਿ ਹਠਾਂ
 ਈ॥ ਯੇ ਜੀਨਾਰਿ ਤੈ ਸਭੁ ਤੁੰ ਕੀ॥ ਜੇਹਰਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ਡੈਲਾ ਤਿ
 ਰੀ॥ ਸਭਾ ਮਿਲਤਾ ਸੋ ਪੂਛਤਿ ਧਾਈ॥ ਕੁਅਰਿ ਕਿਸਿਨ ਜੂਹੈ
 ਕੀ ਹਠੀਈ॥ ੧੮੯॥ **ਦੋਹਰਾ ਉਹੁ ਉਨੁ ਤੈ ਬਿਆ**
ਕੁਲਾ॥ ਉਤ ਰੁਕਹੈ ਸੁਨਾਇ। ਕਹਾਂ ਜਾਨੈ ਹਰਿ ਕਹਿ ਗਏ
 ਮੋਹੁ ਕਉ ਛੁਟਕਾਇ॥ ਰਾਜਾ ਜਬ ਉਤਿ ਮਨਿ ਮੰਜਾਨੀ॥ ਮੇ
 ਹਿਯੁ ਭਾਇਰ ਹਿਯੁ ਬਦਾਨੀ॥ ਅਉਰਿ ਕੀਚਿਤ ਮੰਨਹੀ
 ਆਨੈ॥ ਅਤਹੀ ਤਕੈ ਮੋਸੈ ਰਿਤ ਮਾਨੈ॥ ਜਾਬਿ ਆਬਿ ਪਤਿ

ਸਚੇ ਕਾਰਿ ਜਾਨੈ॥ ਗਰਬੁ ਬਹੁ ਤੁਅਪਨੈ ਮਾਨਿਆ॥ ਹਰਿ ਸੋ ਕੇ
 ਹਿਓ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਪਾਇਨ ਮੇ ਸੋਚੈ ਨ ਜਾਈ॥ ਤਬ ਹ
 ਰਿਗਿਆਨੀ ਮਨ ਮੋ ਜਾਈ॥ ਇਨ ਇਤਨੈ ਸੁਖ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਈ॥
 ॥ ਨਿਦੁਰੇ ਆਪਿ ਲਾਗਿ ਰਿਧਾ ਗੀ॥ ਕੰਧ ਤਿ ਕੰਧ ਚ ਚੁਪਾਨਾ ਪਿਆ
 ਗੀ॥ ਵਹੁ ਤੇ ਅੰਧ ਕੁ ਮਾਤਿ ਆਤਿ ਚੀਰੀ॥ ਕੰਧ ਚ ਚੁਪਾਨੀ ਕੀ ਮਾਨਾ
 ਕੀਰੀ॥ ਚਾਹਤਿ ਚੜ੍ਹੇ ਕੰਧ ਪੈ ਜਿਉਂਦੀ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਧਿ ਆਨਿ ਭ
 ਏਹੁ ਗਿਤਿ ਉਂਦੀ॥ ੧੮੮॥ **ਦੇਹ ਗਾਭਿ ਪਤਿ ਪੂਰ ਕੇ**
 ਰਹਾ ਦੁਖ ਕਾ ਸੋਧ ਰਨੈ ਜਾਈ॥ ਨਿਜ ਅਭਿਗਾਨੀ ਧੀ ਚਾਰ ਕੈ ਧਾ
 ਰਿਧਾ ਰਿਪ ਛੁਤਾਈ॥ ਐਸੈ ਦੁਖ ਤਿ ਤੋਇ ਮਾਨਿ ਮਾਹੀ॥ ਆਈ
 ਸਭ ਸਖੀ ਆਨਿ ਕੇ ਪਾਹੀ॥ ਓਨ ਮੋ ਜੋ ਇਕੁ ਤੋ ਤਿ ਜਿਆਨੀ॥
 ਸਭ ਸਖੀ ਆਨਿ ਸਿਉ ਬੋਲਾਤਿ ਧਾਨੀ॥ ਵਾਕੀ ਗਤਿ ਤੈ ਅਗ
 ਮ ਅਪਾਗਾ॥ ਕੇਊ ਕਰਿ ਨ ਸਕਤਿ ਨਿਰਿਵਾਗਾ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਹਰਿ
 ਕੇ ਪਾਈ ਅਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਬਿਥਾ ਭ੍ਰਮ ਤਿ ਤੈ ਬਨ ਧਾਨਿ ਮਾਹੀ॥
 ਆਓ ਸਭੇ ਬੈਠਿ ਇਕਿ ਸਾਥਾ॥ ਤਿ ਜੋ ਕਰੇ ਨਾਮ ਗੁਨ
 ਨਾਥਾ॥ ਜਬ ਹਰਿ ਕੈ ਮਾਨਿ ਐਸੈ ਦਇਆ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਦਰਸਨ
 ਦੇਇ ਗੋਭਇ ਆ॥ ਸਭ ਗੋਪੀ ਮਿਲਿ ਕੈ ਤਿ ਆਈ॥ ਅੰਤ
 ਰਿਧਿ ਆਨ ਭਏ ਜਿਉ ਠਾਂਦੀ॥ ਜਾ ਬਿਧਿ ਜਨ ਮਚ ਗਤਿ ਹ
 ਰਿਕੀਨੈ॥ ਤੇ ਅਪਨੈ ਚਿਤਿ ਮੋ ਪਰਿਯਾਨੈ॥ ੧੮੯॥
ਦੇਹ ਗਾਭਿ ਪਤਿ ਪੂਰ ਕੇ

ਕੀਇ॥ ਅੰਦਰੇ ਇੰਦੁ ਮੰਦਰੁ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜੀਇ॥
 ਇਕੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੋ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਪਰੀ॥ ਤਿਨ ਮੇਏ ਕੁਪੁ
 ਤਨਾ ਕਰੀ॥ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਾਂਕੇ ਮੁਖ ਅਸਥਨੁ ਦੀਨੀ॥ ਭਿਨਿਨਿਨਿ
 ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਂਤ ਕੈ ਲੀਨੀ॥ ਜੇਵਹਿ ਗਿਰ ਪਰਤੀ ਮੋਪਰੀ॥ ਯਾ
 ਬਿਧਿ ਲੀਲਾ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰੀ॥ ਬਹੁਰੇਏ ਕੁਜ ਸੇ ਮਤਿ ਭਈ
 ॥ ਨਦ ਪਭਾਂ ਜਨਿ ਮੇਫੇ ਗਤਿ ਰੈ ਈ॥ ਕਿਸਾਨਿ ਰੂਪੁ ਪਰਿ ਕੈ ਇਕੁ
 ਆਈ॥ ਭਾਖਾਨਿ ਮਾਖਨੁ ਚਾਖਾਨਿ ਧਾਈ॥ ਕਬਹੂ ਤਾਕੁ
 ਕਰਿ ਕੈਰਾਖੈ॥ ਕਬਹੂ ਗਹਿ ਪਰਤੀ ਮੋਨਾਖੈ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਮਹਰਿ ਜ
 ਸੇ ਮਤਿ ਸਾਧੈ॥ ਬਹੁਰਿ ਅਲੁਖਾਨਿ ਸੇ ਲੇਖਾਧੈ॥ ਇਕੁ ਬਤਿ
 ਸਾਸਰੁ ਤੇ ਇਕੈ ਆਵੈ॥ ਏਕੁ ਬਗਾਸਰਿ ਭੇਖਾ ਦਿਖਾਵੈ॥ ੧੮੦॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਬਸਾਤ੍ਰਿ ਸਭੇ ਇਕ ਤ੍ਰਿਕਰਿ ਪਰਬਤਿ ਰਚਿ
 ਓ ਬਨਾਇ॥ ਇਕੁ ਭੇਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਖਾ ਪਰਿ ਪਰਬਤੁ
 ਲੇਤਿ ਓ ਠਾਇ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਜਬਾਨੁ ਲਿਖੁ ਹਰਿ ਕੀਨੀ॥
 ਤੇਈ ਸਭੇ ਕਰਿਤ ਮਨੁ ਦੀਨੀ॥ ਜੇਹਨਿ ਮਹਤਿ ਕੀ ਸਧਿਕ
 ਰੈ॥ ਵਹਿਧਿ ਆਨੁ ਸਭ ਮਨ ਮੋਧਰੈ॥ ਚਹੂੰ ਓਰਿ ਮੁਖ ਮੋਰਿ
 ਨਿਹਾਰੈ॥ ਕਉਨ ਓਰਿ ਹਰਿ ਜੁ ਪਾਗਿ ਧਾਰੈ॥ ਕਹੂੰ ਪਾਂਤ ਮ
 ਰਕੇ ਜੇ ਤੇਈ॥ ਸਭ ਜਾਨਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਜੇਈ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਧਿ
 ਆਨੁ ਧਰੈ ਮਨਿ ਮਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅਭਿਰੁਕਾ ਜੁ ਕਛੁ ਨਾਹੀ॥
 ਗਏ ਪ੍ਰਾਨਿ ਮਾਨਿ ਜੇਹਨਿ ਪਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅਭਿਰੁਕਾ ਜੁ

ਝਤਿਨਾਹੀ॥ ਜਾਨਤਿਨਹੀ॥ ਸਦੀਕੀਬਓਹੀ॥ ਕਓਨ
 ਕਾਜਿਸੇਰੈਕੇਹਿਠਓਹੀ॥ ਐਸੀਗਤਿਗੋਪੀਤਕੀਭਈ
 ॥ ਆਜਕਾਜਕੀਸਭਸਾਧਿਗਈ॥ ੧੯੧॥ **ਦੇਹਗਾ॥**
ਤਬਓਹੀਗਭਗੋਪੀਕਰੇਤਾਹੀ॥ ਅਭਿਰਓਪ
ਓ॥ ਭੋਪਤਿਬਿਨਤੀਕੀਜੀਐਸੋਪਤਿਸਿਲਿਰੈਆ
ਈ॥ ਆਪਿਆਓਦਿਕਤੀਨਾਹੀ॥ ੩੧॥
 ਕਰੈਪਰੀਠਤਿਸੋਗਿਖਿਗਈ॥ ਭਈਓਨੈਅਤਿਬਿ
 ਆਕੁਲਤਾਈ॥ ਤੇਪ੍ਰਥੀਤਸੰਦਰਿਸਖਟਾਨੀ॥ ਅੰਦੀ
 ਨਿਬੰਧਤਿਭਾਖੈਮੁਖਬਾਨੀ॥ ਹੋਧ੍ਰਿਜਨਾਖਕੁੰਆ
 ਰਕਤਾਈ॥ ਅਬਲੋਕਹਾਅਬਾਰਿਯਗਈ॥ ਤੇਬਿ
 ਨੁਜਾਤਿਏਕੁਛਿਨੁਜੇਈ॥ ਜੁਗਸਮਾਤਿਜਾਨੀਐਸੋਈ
 ॥ ਬਿਨਤੀਸੁਨੀਐਕਿਸਤਿਸੁਰਾਹੀ॥ ਬਿਰਹਾਨੁਖੁਰੈਸ
 ਭਤੇਭਾਹੀ॥ ਤੁਮਕੋਤੋਅਬਲਾਸਭਕਰੈ॥ ਕਓਨਭਾਂ
 ਤਿਬਿਰਹਾਨੁਖੁਰੈ॥ ਗੋਪੀਨਾਖਕਰੈਸਭਲੇਈ॥
 ॥ ਤੁਮਤੋਗੋਪੀਤਕੀਪਤਿਖੋਈ॥ ਅਬਿਤੋਲਾਜਨ
 ਸਕੀਕੋਗੇ॥ ਨਾਤਰਿਯਾਨਾਸੈਪਥਿਹਰੈ॥ ੧੯੨॥
ਦੇਹਗਾ॥ ਭੋਪਤਿਪਤਿਬਲਧੀਰਜੁਤੁਮੈਪੀਰਿਕ
 ਛੁਨਾਹੀ॥ ਕੁਟਲਿਕਾਂਸਹੀਓਛੇਕੇਕੁਟਲਿਭਏਸ
 ਨਿਸਾਹੀ॥ ਹਮਕੋਜੋਇਤਨੈਦੁਖਦੀਨੋ॥ ਆਪਿਕਰੇ

ਕਿਤੋਨੇ ਸੁਖ ਭੋਜੀ ਨੀ। ਤਾਗੇ ਪਾਇ ਫਿਰੇ ਬਾਨਿਸਾ ਜੀ।
 ਚਰਨ ਕਵਾਇਓ ਕੰਟ ਕਿਜਾ ਜੀ। ਤੇ ਕੰਟ ਕਿਰੀ ਪੀ
 ਨ ਕੇ ਲਾਗੇ। ਤਾ ਕੀ ਪੀਰਿ ਸਭੇ ਨਿਸਿਜਾਗੇ। ਦੋਇ
 ਆਸੀ ਪਿਰਿ ਜੀ ਸੁਨਿਯੀ ਜੈ। ਨਿਜਿ ਨਦਾਸੀ ਨ ਕੇ
 ਦਰਸਨ ਦੀ ਜੈ। ਇਹ ਜੁ ਕਠਨੁ ਹੈ ਭਿਗਨਿ ਹਮਾਰੇ।
 ਦਾ ਬੈਚਰਿ ਸਰੇ ਜਿਤੁ ਮਾਰੇ। ਜਬ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਕੇ
 ਸਾਨਿਕਾਈ। ਬਿਜਯਾ ਸਾਨਿਕੇ ਭਏ ਸਹਾਈ। ਏ
 ਹੁਤਾਤ ਨਿਕੀ। ਬਿਪਤਾ ਪਰੀ। ਤਬ ਸਬ ਹਤਿ ਕੀਰ
 ਠਾਕਰੀ। ਅਬਿਕਾਰੇ ਨਹੀ ਹੋਤ ਸਹਾਈ। ਪ੍ਰਾਨਿ
 ਯੋਤਿ। ਬਿਰਹਾ ਨੁਖਦਾਈ॥

ਨੁਪਟੁ ਜੀਐ ਜਾਤਿ ਕੇ ਭੋਪਾਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਜਗਾਇ।
 ਤਬ ਭੁੰਤ ਬਰਜੇ ਨਹੀ। ਬੈਰੁ ਕੀ ਓਕੀ ਹਿਕਾਜੀ। ਜੈ
 ਹਮ ਪਤਿ ਅਗਿ ਆਨਹੀ ਕਰੀ। ਤਾਂ ਤੇ ਜੈ ਮਨ ਮੇਰਿ ਸਿ
 ਪਰੀ। ਸੋ ਸਮਝੈ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਹਮੇ ਦੇ ਸਲਾ
 ਗਤਿ ਕਠਨਾ ਜੀ। ਹਮੇ ਕੈਂ ਤੇ ਮੁਰਲੀ ਪੁਨਿਐ ਆ
 ਈ। ਤਾਂ ਤੇ ਪਤਿਗਤਿ ਸਭੁ ਬਿਸਰਾਈ। ਜਾਂ ਸੇ ਸੁਗਿਮ
 ਨਿਮੋਹਤਿ ਜਹਾਂ। ਹਮ ਅਬਲਾ ਕੀ ਕਾਗਤਿ ਕਹਾ।
 ਜੇ ਤੁਮ ਕਹੋ ਰਹੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹੀ। ਗਿਤਿ ਮਾਨੈ ਅਪਨੇ ਪ
 ਤਿ ਪਾਹੀ। ਤਉ ਸਮਝੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਕਰਾਈ। ਅਗ

ਨਿਦਾਹੁ ਬਿਨੁ ਅਗਨਿ ਤਜਾਈ ॥ ਘਾਗ ਬਿਪਿ ਹਮੇ
ਮਨ ਕੀ ਮਾਖੀ ॥ ਧਰਿ ਸੰਜੋਗਿ ਬੁੰਦਿ ਰਸੁ ਚਾਖੀ ॥ ੬
ਹੀ ਸੰਜੋਗੁ ਰਸੁ ਤਕੈ ਭਾਵੈ ॥ ਕੂਪਨੀ ਗੁਮਨ ਸੋ ਤਹੀਆ
ਵੈ ॥ ਅੰਗੀ ਅੰਗੀ ਸਭ ਦੂਰ

ਭਏ ਮੋਹ ਪੰਖ ਕੀ ਭਾਂਤਿ ॥ ਭੋਪਾ ਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਆਈ
ਏਸੁ ਦਰਿ ਮੁਖਿ ਮਾਜ ਕਾਤਿ ॥

ਕਯੋ ਪਰੀਛ ਤਿ ਸੋ ਰਿਖਾਗੀ ਆਨੀ ॥ ਧਰਿ
ਅੰਤਰਿ ਜਾਮ ਜਿ ਬਜਾਨੀ ॥ ਗੋਪਾਨੀ ਬਿਰਹਾ ਦੁਖੈ
ਪਾਇਓ ॥ ਦੁਇ ਆਸਿ ਪਸਾਨਿ ਦੁਇ ਆਜਨਾ ॥ ਏਓ
ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਏ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁ ਅਰਿਕਟਾਈ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸਿਅੰਸ
ਕਾਨਿ ਸਖਣਾਈ ॥ ਕਿਤ ਪੁਨ ਤਿ ਜਾਨੀ ਤਿ ਹਿਕਾਈ
॥ ਕਿਹਿ ਦਿਸਿ ਤੇ ਆਏ ਨਿਦਾਹਾ ॥ ਫੁਲੀ ਸਭ ਪ੍ਰਗ
ਟੇ ਜਬ ਹਰੀ ॥ ਬਹੁ ਫੁਲੀ ਕੈ ਪੁਜਾ ਕਰੀ ॥ ਬਹੁ ਰੋਗੇ
ਪਬ ਪੁਇ ਕਧਾਈ ॥ ਣੀ ਨੇ ਕਰ ਤੇ ਕਵਣਾ ਛਿਨਾਈ
॥ ਏਕ ਪਾਇ ਕੈ ਕਰਿ ਗਹਿਣੀ ॥ ਤੈ ॥ ਰੂਜਾ ਪਕਰਿ ਹਰਿ
ਠਾਡੇ ਕੀ ॥ ਕਹਤਿ ਕਹਾਤੁ ਅਬ ਲੋਗਾਇਓ ॥ ਧਮ
ਕੋ ਬਿਰਹਾ ਦੁਖਾ ਕਿਉ ਦਇਓ ॥

ਕਾਂਸਤਾ ਪਤੈ ਧਾਂਸਾਇ ਕੁਲਗੀ ॥ ਸਿਅੰਸਿਉ
ਰਿਧਾਇ ॥ ਜਿਉ ਚੰਦਨੀ ਕੈ ਰੂਪ ਕਉ ਰਹਤਿ ਸਹਾਇ

ਭਪਟਾਇ॥ ਏਕ ਸਖੀ ਮਨ ਮੇਰਿ ਸਗਏ॥ ਚਕਰ ਤਿਨਿ
 ਤਿਨਿ ਭਿਠਾ ਡੀਰਏ॥ ਏਕ ਸਖੀ ਤਾਮਾ ਸਿਕਰਿ ਕੰਪੈ॥
 ਏਕ ਅਪਰਿਵਾਤ ਨਿਜੇ ਚੰਪੈ॥ ਏਕੁ ਨਾਤਿ ਰਠੀ ਆਂਖ
 ਨਿ ਦੇਖੈ॥ ਮਨ ਯੀ ਮੇ ਆਨੰਦ ਤਉ ਪੇਖੈ॥ ਏਕੁ ਨੈਨਿ ਜੋ
 ਨੈਨਿ ਸਿਧਾਵੈ॥ ਨੇਖੇ ਸਰੂਪੁ ਨਿਜ ਕਉ ਭੁਖਾਵੈ॥
 ਏਕੁ ਕਰੁ ਭੁਕਰਿ ਕਾਪੇ ਪਰੈ॥ ਨਰ ਸਤਿ ਦੇਖਾ ਤਿਨੁ ਖਪਰ
 ਤਰੈ॥ ਅਸਿ ਪਾਸਿ ਜੇ ਡੀਐ ਘਿਰਾਈ॥ ਜੇ ਭਤਿ ਰਸ
 ਕਿਚੰਦ੍ਰ ਕੀ ਆਈ॥ ਸਰਨੁ ਨਿਸਾ ਸੇਧੈ ਸੁਖ ਦਈ॥
 ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਮਾਧਿਤ ਆਈ॥ ਸੀਤਲ ਪਵਨਿ
 ਭਈ ਸੁਖ ਰਾਸੀ॥ ਖੁਲੀ ਕੋਮਲ ਨਿਸਦਾ ਸੁਧਾ ਸੀ॥
੨੫੬॥ ਨੇਹ ਰਾਗ॥ ਐਸੀ ਪਦਨੁ ਪਰਸਤਿ ਭੁਪਤਿ
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰਗੀ॥ ਜਾਗੀ ਆਗੀ ਅਨੰਗ ਕੀ ਸਭੁ ਗੋਪੀ ਅ
 ਨਿ ਕੇ ਅੰਗੀ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਥਾਂ ਸਿਕਾ ਮਧਾ ਸਿਭੁ ਭਈ॥ ਸਿਆ
 ਮ ਸੰਗਿ ਜਾਮਨਾ ਤਟਿ ਗਈ॥ ਸੁਖਾ ਦਿਹੈ ਤਿਸੇ ਥਾਸ ਡਿਥਿ
 ਛਾਏ॥ ਤਿਹਿ ਭੁਪਰਿ ਚਰਿਤੁ ਥੈ ਠਾਏ॥ ਸਨ ਮੁਖ ਥੈ
 ਠਿਸਿ ਆਂ ਸਿਰੰਗਿ ਭੀਨੇ॥ ਰਿਤਿ ਮਾਨ ਨਿਕੀ ਮਨ ਸਾ
 ਕੀਨੇ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸਿਆਮ ਕਾ ਸਿਸੁ ਖਦਾਨੀ॥ ਗੋਪੀ ਅ
 ਨਿ ਕੀ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਜਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਥਮਿ ਬਾਞ ਸਮਕੀਨੁ
 ਕਰੀ॥ ਬਹੁ ਰੈਤੁ ਰੁਣਾ ਥੈ ਸਿਹਰਿ ਪਰੀ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ ਗੋਚਿ

ਅੰਗਿਯਗਾਈ॥ ਮਾਨੋਗੰਕਿਮਹਾਨਿਪਿਪਾਈ॥ ਜਿਤ
 ਨੀਪੁਤੀਸਭੇਬਿਜਨਾਰੀ॥ ਭੁਤਨੈਰੂਪਧਰੇਸਭਕਾਰੀ॥
 ਸੁੰਦਰਗੋਨਿਸੁਖਦੈਨਿਸੁਹਾਈ॥ ਨੈਨਿਸੈਨੈਦੈਸੈਨਿਜ
 ਗਾਈ॥ ੧੮੯ ॥ **ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ** ਕਦਲਗੀਭੁਪੈਕ
 ਰੂਪਰੇਖਰਸਤਿਲੋਲਕਪੈਲਾ॥ ਸੁੰਦਰਿਸਿਆਸਿਅ
 ਲੋਲਸੈਠਾਨਤਿਕਾਮਕਲੇਲਾ॥ ਤਬਦੇਖਾਮਗੋਪਸੁ
 ਖੁਦਾਨੀ॥ ਤਬੈਸਿਆਮਜੂਸੈਗਿਤਿਮਾਨੀ॥ ਇਕੁਜੁ
 ਪੁਤੀਸੈਨਿਗਹਿਠਾਨੀ॥ ਕਭੁਤਕੁਦੇਖਤਿਹਿਰਿਸਾ
 ਬਾਨੀ॥ ਕਹਤਿਕਿਸਾਨਿਸੈਸੁਨੇਗਪਾਯਾ॥ ਤੈਥੀਭੁਰੀ
 ਕਰੀਸੀਗਿਬਿਜਿਥਾਯਾ॥ ਅਤਿਤੁਰੀਤੋਭੇਭੁਤਜਾਨੈ॥
 ਕਾਮਦੇਭੁਕਿਕੈਸਭੁਮਾਨੈ॥ ਸੈਤੈਰੀਸਰਗਤਿਮਤਿਜਾ
 ਨੀ॥ ਤਾਤੇਜਾਤਿਨਪਾਤਿਬਖਾਨੀ॥ ਜਥੈਮਾਧਰੀਮੁ
 ਗਤਿਪੇਘੋਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਮਨਮੈਅਨਿਰੋਖੀ॥ ਬਿਲਾ
 ਪੁਬਹੁਤਜੇਪਹਿਲੈਕੀਨੈ॥ ਤਬਤੋਹਮਕੇਦਰਸਨਦੀ
 ਨੈ॥ ਪਰਸਿਆਨੰਦਮਹਾਂਸੁਖਲਹਿਭਾ॥ ਮਾਨੋਸਿਪਿਜੈ
 ਗਸਰਗਹਿਭਾ॥ ੧੯੦ ॥ **ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ** ਜਬਥਿਰਿ
 ਹਾਨੁਖਸੈਦੀਰਹੀਸਭੇਸੁਰਣਾਇ॥ ਭਿਪਤਿਕੇਪੂਰੁ
 ਆਪਹੀਪ੍ਰਗਟਿਭੁਏਅਬਿਆਇ॥ ਸੁਨੇਪ੍ਰਾਨਿਪਤਿ
 ਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਦਾਨੀ॥ ਡਿਥਿਪਿਪ੍ਰੀਤਿਕੀਸਾਰਿਨਜਾ

ਨੀ॥ ਇਕਜਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਤੋਇ ਦੁਹਾਯੀ॥ ਤਿਹਿ ਸਮਾਨ ਹੋ ਰੁਕਣਾ ਹੀ
 ॥ ਦੁਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹੀ ਕਉ ਰੋਗਾ॥ ਜਿਉ ਚੰਦਾ ਕੋ ਚਾਹਿ ਚੰਦਾ॥ ਤਿਸ ਗੀ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਕਹੀ ਜੁ ਅਕੋ ਗੀ॥ ਦੁਹਾਯੀ ਰਿਮਿ ਲਾਏ ਤਕ ਭੋਗੀ॥ ਤਿਥਿ ਧਪ੍ਰੀਤਿ
 ਜੇ ਬਹਿ ਸੁਨਾਈ॥ ਕਉ ਨਹੀ ਤਿਤੁ ਕਹਿ ਤਿਕਾਈ॥ ਤਥੈ ਕਿਸਨ ਬੋ
 ਲੇ ਮਧੁ ਬਾਣੀ॥ ਸੁਨੁ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰੇਮਾ ਸੁਖ ਦਾਣੀ॥ ਭੁਲੀ ਕਹੀ ਇਹੁ ਬਾ
 ਤ ਚਲਾਈ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਸੁਹਾਈ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਗੀਤਿ ਯਹ ਕਹਿ
 ਸਮਝਾਵੈ॥ ਤੇ ਮਨਿ ਕੋ ਸੰਦੇਹੁ ਮਿਟਾਵੈ॥ ੧੫੭॥ **ਦੋਹਰਾ** ਭੋਪਤ
 ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਦਾ ਬ੍ਰਜ ਨਾਗਨਿ ਕੋ ਯੀਤਿ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਿ
 ਕਹਿਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਗੀਤਿ॥ ਪਹਲੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਸ ਪੈਸੰ ਚੀ॥ ਜੈ ਸੀਥੇ
 ਦਸੰ ਮ੍ਰਤਿ ਮੈ ਥੰ ਚੀ॥ ਦੂਸਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾਨੀ॥ ਮੈ ਐਸੀ॥ ਮਾਤ ਪੁਤ ਸੰਗ
 ਗਾਖਤ ਜੈ ਸੀ॥ ਤੀਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਗੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਨੈ॥ ਜਿਉ ਚੇਲੇ ਨਿਜ ਗੁਰ
 ਕੋ ਜਾਨੈ॥ ਤਿਉ ਭਉ ਤਿਥਿ ਧਪ੍ਰੀਤਿ ਤੈ ਨਿਆਰੇ॥ ਹਰਿ ਖਸੇ ਗਸੇ ਰਹੇ ਨਿ
 ਆਰੇ॥ ਜਿਤੇ ਕੁਜੀਓ ਬਿਸੁ ਮੇਰੇ॥ ਤੇ ਸਭੁ ਮੇਰੇ ਬਿਸੰ ਰਹਿ ਕਰੈ॥ ਹਉ ਤੀ
 ਸਭ ਜੀਵਨਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ॥ ਕਾਹੂੰ ਕੋ ਨਹੀ ਪਲਾ ਕਹਿ ਸਾਰੇ॥ ਸਦਾ ਰਹੇ ਸਭ
 ਕੀ ਸੁਖ ਮਾਹੀ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਕੀਉ ਨਿਕੇ ਸੁਖ ਤਾਹੀ॥ ਤੁਮ ਗੀ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮੈ ਜਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਗੀਤਿ ਬਖਾਨੀ॥ ੧੦੦॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ਭੋਪਤ ਪ੍ਰਭ ਗੋਪਾਲ ਸੇ ਯਾ ਬਿਧ ਗਾਖੈ ਪੇਤੁ॥ ਜਿਉ ਨਿਪੁ ਤੁਧੁ ਪਾਇ
 ਕੈ ਭੇਦੁ ਨ ਕਾਹੂੰ ਦੇਤੁ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਦੁਖੁ ਜੇ ਤੁਮ ਕੋ ਦੇਨੈ॥ ਸਗੁ ਸੁਹੇਤੁ ਮੈ ਤੁਮ ਸੇ
 ਕੀਨੈ॥ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰੁ ਸੁਹੁ ਘਟਿ ਦੇਖੈ॥ ਸੀਤ ਕਾਲਾ ਅਤ ਪ੍ਰੀਤ ਬਸੇ

ਥੈ॥ ਤੁਮ ਕੀ ਨੀਘੁ ਧਿਆ ਕੁਲ ਤਾਈ॥ ਰਮ ਸੇਇਹੁ ਸਿ
 ਛਾ ਤੁਮ ਪਾਈ॥ ਜੇ ਕੁਲ ਬਹੁ ਹੋਤ ਜਗਮਾਹਿ॥ ਆਜੇ
 ਕਾਨਿ ਬਿਨੁ ਸੇਭ ਤਿਨਾਹੀ॥ ਤੁਮ ਜੇ ਯਾਨ ਕਾਨਿ ਤਾਨਿ ਪਾ
 ਈ॥ ਸਾਂਝ ਸਾਂਝਿ ਬਨ ਸੇ ਤੁਮ ਆਈ॥ ਰਮ ਤੇ ਯਾਮੇ ਸੁਖ
 ਨਹੀ ਮਾਨੈ॥ ਅਭਿਰੁ ਨਹੀ ਕਲੁ ਭਲਾਨ ਜਾਨੈ॥ ਕਬਹੂ ਯਾ
 ਧਿ ਪਿਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਜਾਂ ਮੇਲੇ ਕਾਨਿ ਪਤਿ ਛੀਜੈ॥ ਤੁਮ
 ਤੇ ਭਈ ਪ੍ਰੇਮ ਗਸਿ ਬਭਰੀ॥ ਬਿਨਾ ਚੀਰ ਬਨ ਸੇਭ ਠਿਠਿ
 ਰੀ॥ **ਕਹੁ॥ ਦਿਖਾਏ ਰਾਗੁ ਤਾਨੁ ਰਹੈ ਭਿੰਨੁ ਸਿੰਘਾ**
ਅਨੁ ਸੇ ਰਹੈ ਰੁਝਾਜਾ॥ ਰਾਗਿ ਬਿਯਾਸਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਕੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕ
ਰੁਝਾਸਿ॥ ਯਾਧਿ ਯਾਧਿ ਤੇਤੀ ਜਾਈ॥ ਕਹੁ॥
 ਕਹੈ ਪਰੀਛ ਤਿਸੇ ਗਿਖਿ ਰਾਈ॥ ਰਾਮ ਬਿਯਾਸਿ ਕਥਾ ਆ
 ਧਿਆਈ॥ ਜਬ ਯੀਸੀ ਆਮ ਕਾਮ ਸੁਖ ਟੀਨੈ॥ ਯਾਧਿ
 ਪਿਰੇ ਪੀਥਾ ਮਿਸਰੁ ਯੀਨੈ॥ ਪਰਮ ਆਨੰਦ ਭਇਓ ਮ
 ਨ ਮਾਹੀ॥ ਜਾਹਿ ਸਮਾਨਿ ਤਿਹੁ ਪੂਰਨਾਹੀ॥ ਕਹੈ ਸਭੇ ਸੁ
 ਨਹਿ ਬ੍ਰਿਜ ਬਾਞਾ॥ ਅਬ ਯੀ ਰਾਸਿ ਰਚਿਓ ਨੰਦ ਯਾਞਾ
 ਆਈ ਸਭੇ ਪਕਰਿ ਕੈ ਥਾਹੀ॥ ਤਾ ਚਾਨਿ ਯਾਹੀ॥ ਰਹਿ ਕੈ ਪ
 ਹੀ॥ ਭੁਣਤਿ ਰਾਜਾ ਸੁਨੈ ਗੁਸਾਈ॥ ਜਿਹਿ ਸੇ ਪਾਨੁ ਕੀ
 ਓ ਸੁਖ ਟਾਈ॥ ਬਹੁ ਤੁਭਾਗੁ ਆਪਨੈ ਓਨਿ ਜਾਨੈ॥ ਅਭਿਰ
 ਸਿ ਕੈ ਸੇ ਕੈ ਸੁਖ ਮਾਨੈ॥ ਸਿੰਘ ਸੁਖ ਦੇਓ ਕਹੈ ਸੁਨੁ ਰਾਜਾ॥ ਭਿ

ਪਤਿਪ੍ਰਭਕੇਅਤਿਭੁਤਿਕਾਜਾ॥ ੨੦੨॥ **ਨਿਦੇਹਗਾਇਤ੍ਰਿ**
ਦਾਇਗੁੰਦਰੇਥਾਂਪੁਤਿ ਪਰਿਓਸਿਅੰਮਘਨਰੂਪੁ॥
 ਜਿਓਕੰਚਨਿਸੋਨੀ॥ ਅਮਾਨਿਸੋਭਤਿਸਾਜਾਂਅਨਪਾਏਕ
 ਨਿਕੇਅਪਿਕਰੁਟੀਨੋ॥ ਏਕਨਿਕੇਕਰੁਆਪਨਿਯੀਨੋ॥ ਨ
 ਵਯਕਿਸੋਰਿਰੂਪਗਸਿਪਾਗੇ॥ ਤਾਂਧਿਪਿਛਥਸੋਨਾਚਨਿ
 ਣਾਗੇ॥ ਏਕੁਏਕੁਜਾਨਤਿਮਾਨਿਸਾਧੀ॥ ਗਸਕਿਯਾਯੁਥਰੁ
 ਤੈਸੋਪਾਧੀ॥ ਯਾਧਿਸਿਕਤਿਭੁਗਤਿਤਿਤਿਪਰੀ॥ ਸਕ
 ਯਕਾਮਨਾਪੁਗਨਿਕਰੀ॥ ਤਹਾਨੇਵਕਿੰਨਰਿਸਭੁਆਏ
 ਸਭੁਸੁਰਿਥੰਪੁਸੰਗਿਯੇਆਏ॥ ਗੁਨਗੰਧਰਬਿਸਰਬਿਤਿਰਿ
 ਠਾਈ॥ ਰੰਭਾਚਕਿਤਿਨਿਕੇਸੰਗਿਆਈ॥ ਪੁਨਿਮਹੇਸਿਗ
 ਓਰਿਅਰਧੰਗੀ॥ ਜਟਾਮੁਕਟਿਸਿਰਿਸੋਭਤਿਗੰਗੀ॥ ਚ
 ਤੁਰਚਤੁਗਨਨਿਥੂਪਾਆਏ॥ ਸਾਵਿਤ੍ਰੀਨਿਜਿਸੰਗਿਯਿ
 ਆਏ॥ ੨੦੩॥ **ਨਿਦੇਹਗਾ** **ਨਿਦੇਹਗਾਜੋਸੋਭਤਿਸਾ**
ਨਿਜਟਾਸਨਿਕੇਸੰਗਿ॥ ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਕੇਨਰਸਕੇਸਯਸਿ
 ਨੈਨਿਸਭਅੰਗੀ॥ ਜੇਗੀਸਰਿਰਿਖਿਸਤਿਸਤਿਆਸਦਿ
 ਜੇਗ੍ਰਿਹਿਛਾਡਿਕੈਰੁਏਓਟਾਸੀ॥ ਜੇਨਿਜਾਪਤਾਪਮੇ
 ਯੀਮਨਾਯਾਇਓ॥ ਸੋਸਭੁਤਾਜੇਧਿੰਦ੍ਰਨਿਆਇਓ॥ ਕਿੰ
 ਨਰਿਤਤਾਂਥਜੀਤ੍ਰਿਥਜਾਵੈ॥ ਨੇਵਦੁਯਿਗੰਦ੍ਰੁਧਿਸੁਰਿਗਾ
 ਵੈ॥ ਕੰਚਨੁਖਚਤਿਗਸਿਅਸਥਾਨਾ॥ ਜੇਜੇਨਚਾਰਿ

ਬ

ਜਾਸੁਪਰਵਾਨਾ॥ ਆਸਿਪਾਸਿਜਮਨਾਜਲੁਖਯੋ॥ ਜਾਸੁ
 ਨਾਮਜਮਤਾਸੁਤਲਯੋ॥ ਨ੍ਰਮਅਨੇਕਫੁਲੇਤਿਸੁਮਾਹੀ॥
 ॥ ਸਾਖਾਯੁਕੇਰਹੀਜਲਮਾਹੀ॥ ਤਹਾਂਚਕੇਰਹੰਸਥਰੁ
 ਰੋਯੋ॥ ਕੇਕਾਯਕੀਸੁਰਿਸੇਰਿਪਾਕਿਬੇਯੋ॥ ਸਰਸੁਸੁਥਾ
 ਸੁਸਮੀਰਿਸੁਹਾਈ॥ ਜਾਸੇਰਿਤਿਗੁਚਿਤੋਤਿਅਪਕਾਈ
 ॥ ਕੁੰਭ॥ ਨਿਵੇਰਨਾ॥ ਜਮਦਹੀ॥ ਨਿਸੁਮਦੇਨੀ॥
 ਕਵਣੁਨੈਤਿਕੇਸੀਗੀ॥ ਸੋਤੋਸਭੁਬ੍ਰਿਜਨਾਗਰੀਸਾਜਿ
 ਸੀਗਾਰੁਅੰਗੇਅੰਗੀ॥ ਤਉਤਨਿਚੀਰਿਸਰੀਰਿਸੁਹਾਈ॥
 ਕੰਚਨਿਕੁਚਿਕੰਚੁਕੀਪਾਈ॥ ਸੁਭਾਗਿਹੋਸਿਕੇਬਿਛੁਆ
 ਬਨੋ॥ ਜਿਨਿਸੇਮਾਨਕਿਯਾਗੇਘਨੋ॥ ਤਾਉਪਰਿਨੁਪਾਰਿਅ
 ਤਿਰਾਜੋ॥ ਨਿਵੇਰਿਸਪਰਿਸਪਾਂਪੁਨਿਬਾਜੋ॥ ਜੇਹਰਿਜੇਹਰਿ
 ਕੇਮਨਿਭਾਈ॥ ਕਾਂਸਪਾਸਕੀਸੇਭੁਬਨਾਈ॥ ਨਾਭਨਿ
 ਕਟਿਨੇਵੀਕਸਿਰਾਖੀ॥ ਰੋਗਸੀਗਿਸੇਭੁਤਿਅਤਿਰਾਖੀ॥ ਕੰ
 ਕਨਿਕੀਛਾਬਿਕਯੀਨਜਾਈ॥ ਕਹਿਨਸਕੈਓਪਮਾਮਨਿ
 ਭਾਈ॥ ਸਰਸੁਸੁਗੰਧਸੇਖਣਾਸੋਯੋ॥ ਜਾਹਿਨੇਖਤਿਲ
 ਅਨਮਨਸੋਯੋ॥ ਨ੍ਰਪੁਰਾਬਿਸੇਹਟੀਰਤਨਾਰੀ॥ ਤੈਸੀਸੰ
 ਦਰਿਏਨਿਕੀਛਾਬਿਨਿਆਰੀ॥ ਕੁੰਭ॥ ਨਿਵੇਰਨਾ॥
 ਕਹਿਕੁੰਭਨਿਭੁਬਿਸਾਹਾਂਚਾਰਿਸੁਜਰੀਥਾਹਾਜਾ
 ਦੇਖੈਹਰਿਨਾਖਕੈਓਪਜਤਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਮਾਹਿ॥ ਓਰਿ

ਮੁਕਤਾਵਾਲੀਕੀਮਾਲਾਧਿਗਜੈ॥ ਕਠਨਕੁਚਨਿਸੇਹੀਛਬਛਜੈ॥
 ਤਾਕੇਮਧਾਥਿਰਾਜਾਤਿਚਉਕੀ॥ ਜਗਮਗਾਤਸੋਰਾਵਾਪੁਕੀ॥ ਮੇਧਨ
 ਮਾਲਕੀਛਬਕਛੁਨਿਆਈ॥ ਮਨਮੇਧਨਿਮਨਮੇਧਨਿਧਾਰੀ॥ ਚੰਪ
 ਕਲੀਦੁਲਾਰੀਉਰਿਲਸੈ॥ ਕੰਠਸ੍ਰੀਧਰਿਕੇਸਨਿਥਸੈ॥ ਨਾਸਾਨਿ
 ਕਟਿਅਨੁਪਮਮੁਕਤਾ॥ ਸੋਭਤਿਅਤਬੇਸਰਸੰਜੁਗਤਾ॥ ਕਰਨਿਛੂ
 ਲੁਕਟਿਲਾਅਤਿਸੇਧੈ॥ ਜਾਦੇਖਤਿਮਨਮੇਧਨਮੇਧੈ॥ ਸੁੰਦਰਿਸਰ
 ਸੁਕੇਸਰਕੇਟੀਕੋ॥ ਮਥਿਖੰਚਤਿਸ੍ਰਿਗਮਦਕੇਟੀਕੋ॥ ਸੀਸਛੂਲੁ
 ਸੋਭਤਿਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਜਿਉਪੂਰਨਸਸਰੇਨਮਝਾਰੀ॥ ੨੦ ਏ॥ **ਵੇਧਰ**
 ਨਖਸਿਖਲੋਰੁਖਤਿਸਜੇਮਨਮੇਧਨਿਕੇਹੋਤਿ॥ ਕਾਂਟਕਹਤਿ
 ਅਤਿਚਾਇਸੋਨਿਰਤਤਬਹੁਛਬਦੇਤਾ॥ ਛੇਈਰਾਗਮਰਤਿ
 ਧਰਿਅਏ॥ ਸਗਲਿਕੁੰਦੁਬਸਾਬਲੈਅਏ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਰਾਗੁਭੈ
 ਰੋਪਹਿਚਾਨੈ॥ ਪੰਚਰਾਗਾਨੀਤੇਹਸੰਗਜਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਭੈਰਵੀਸੁੰ
 ਦਰਿਨਾਰੀ॥ ਪਟਲਾਵਤੀਪਰਮਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਅਕਰਪਤਿਨਿ
 ਜਪ੍ਰੀਤਮਾਪਿਆਰੀ॥ ਅਸਲੇਖੀਅਤਪਤਬ੍ਰਤਧਾਰੀ॥ ਬ
 ਤਰਿਪਿੰਗਲਾਨਾਰਿਬਖਾਨੈ॥ ਉਤਕੇਅਸਟਪ੍ਰਤਿਪਾਤਿ
 ਚਾਨੈ॥ ਮਹਾਂਰਿਖੀਪੰਚਮਸੁਰਿਗਿਆਨੀ॥ ਬੇਗਲਮਧੈ
 ਬਿਬਾਧਿਬਿਨਾਨੀ॥ ਪੁੰਨਦੇਸਾਖਾਬਿਲਾਵਲਾਜਾਨੈ॥
 ਅਸਟਮਪ੍ਰਤ੍ਯੁਭਤਪਤਿਚਾਨੈ॥ ਬਹੁਰੇਸਾਧਕਭਿਸਤ
 ਮਜਾਨੈ॥ ਤਿਹਕੇਪਾਂਚਿਨਾਰਿਪਹਿਚਾਨੈ॥ **੨੦੭**

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਗੰਧਾਰੀ ਓਰਿ ਗੁਨਿ ਗਿਰੀ ਬਹੁ ਰਿਵੇਦੁ ਗੰ
ਧਾਰੀ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਓਰਿ ਸਰਬੁ ਤੀਸਰੀ ਮੀਰਤਿ ਯਾਗੇ ॥ ਤਿ
ਨਿਕੇ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਪਰਿਚਰੇ ॥ ਸਾਗੁ ਮਚਯਾ ਮਚਾਰ ਬਖੋਲੇ
ਮਤੁ ਮੇਘ ਕਉ ਸਕਨਾਸਾ ॥ ਖੰਭਤਿ ਸੋ ਤਰੇ ਤਾਬਿ ਸਰਾਸਾ ॥
ਭਾਗਨੰਦ ਸੇ ਆਨੰਦ ਭਾਗੀ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਗਰ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਭਕ
ਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਗੁਰਿ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਯੇ ਆਯੋ ॥ ਪੰਚ ਨਾਰਿਕਾ
ਪਤੀ ਸੀਗਿ ਲਿਆਯੋ ॥ ਤੇਯੰਗਿ ਸੁੰਦਰੀ ਬਸੰਤੀ ॥ ਪਰਜ
ਅਹੇਰੀ ਅਤਗੁਨ ਵੰਤੀ ॥ ਉਨਕੇ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰਗਿਆਨੀ ॥ ਸੁ
ਰਮੰਡਲਾ ਬਿਭਾਸ ਸੁਖ ਦਾਤੀ ॥ ਚੰਕਤ ਤਾਂਗਯਾ ਸੁਭਕਾਰੀ
॥ ਗਸਮੰਡ ਲਿਖ ਸੰਤ ਗੁਨ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰੇਤਿ ਬਿਨੋਦ ਜੇ ਸੁਭਕ
ਓਭਾਵੈ ॥ ਓਰਿ ਮਿਕੇ ਦਿਜੇ ਸੇਵ ਬਢਾਵੈ ॥ ੩੦੮ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਪ੍ਰਿਥਿਵੀ ਗੁਨ ਅਨੁਪਮੈ ਸੁਭਕਾਰੀ
ਕੇਰੂਪਾ ॥ ਤਿਹਿ ਕੀ ਪਾਂਚੇ ਗੰਗਤੀ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਪਾਰਿ ਅਨੁਪਾ ॥
ਪ੍ਰਥਮਿ ਕੰਜ ਯਟੇ ਰੀ ਆਈ ॥ ਬਹੁ ਗੰਜ ਗੀ ਛਬ ਸੋ
ਗਈ ॥ ਅਸਾਦਰੀ ਸਰਸੁ ਸਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰੰਤਿ ਗੁਜਰੀ ਸ
ਦਾ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ਅਸਟਿ ਪੁਤ੍ਰਿ ਓਨਿਕੇ ਸੰਗਿ ਆਏ ॥ ਤੇਯੰ
ਮਹਾਸ ਪਰਿਸਾਰਿ ਗਾਏ ॥ ਪਹਿਲੇ ਕਾ ਲਿਗਿ ਆਨ ਸੁਭਕਾ
ਸੰਗਾਰਾ ਸਮੰਜਰੀ ਕੁੰਤ ਲਿਨਾਸਾ ॥ ਬਹੁ ਗੰਗ ਓਰਿ ਕਾ ਲਿ
ਆਂਤਿ ਸੁਭਾਯੋ ॥ ਕਾਸਰੂਪ ਕਾਨ੍ਹਾਸ ਨਿਭਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰੰਤਿ ਬਡਿ

ਤ੍ਰਿਸ਼ੀਰਾਗਜੇਆਏ॥ ਪੰਚਰਤਾਰਿਸੁੰਦਰਿਸੁਰਿਉਆਏ॥
 ਕਰਨਾਟੀਅਤਿਛਬਜਿਓਗਾਈ॥ ਬੈਰਾਟੀਨਿਨਿ
 ਗੁਚਿਓਪਜਾਈ॥ ਗਭਿਰਿਗਭੁਰੀਸੁਖਦਾਈ॥ ਚਿ
 ਤ੍ਰਿਚੰਦ੍ਰਕਾਹਰਿਕੋਭਾਈ॥

ਸਾਯੁਕੋਰੁੰਮੀਗਿਸਾ

ਰੰਗਸਾਗਰਿਪੰਚਸਕੰਭਗਭੁਰਿਗੰਭੀਗਿਸੋਪਿਰਾਗ
 ਅਤਿਛਬਜਿਓਆਏ॥ ਸੋਪਿਸਿਆਮਹਰਿਕੇਸਨਭਾ
 ਯੋ॥ ਚਿਤਿਗਪ੍ਰਥਮੰਭੁਰਿਅੰਧਿਆਰੀ॥ ਤਿਨਿਤੈਸੁ
 ਘਰਿਪਰਜਿਮਲਾਰੀ॥ ਬਹੁਰਿਬਿਚੜਨਾਰਿਸੁਹਾਈ॥
 ਸੋਬਿਚਿੜਹਰਿਕੇਸਨਿਭਾਈ॥ ਅਸਟਿਪੁਤ੍ਰਭਿਨਕੇ
 ਸੰਗਿਆਏ॥ ਨਿਜਿਭਾਭੁਰਿਆਰਜਸੇਗਾਏ॥ ਪੁਨਿਕੇ
 ਵਾਰਾਪਗਸਿਸੁਹਾਏ॥ ਸੋਗਠਿਸਘਰਿਸਭਕੇਸਨਿਭਾ
 ਯੋ॥ ਪੁਨਿਚਓਧਾਰਿਆਰਾਗਾਗਾਏ॥ ਸਿਆਮਾਕਾ
 ਗਸਿਆਮਸਨਿਭਾਏ॥ ਇਤਿਨੇਗਗਿਰਾਸਿਮੈਆਏ॥
 ਤੇਤੇਸਭਪੁਣਾਸਿਸਿਓਗਾਏ॥ ਯਾਧਿਧਿਰਾਗਨਿਗ
 ਏਸੁਨਾਏ॥ ਸੋਈਜੂਤਿਨਿਭਾਏਬਤਾਏ॥

ਸੰਗਿ

ਸੁੰਦਰਿਧ੍ਵਜਕੀਥਾਂਮਾਨੰਮਨਨਿਓਸੰਭਤਿਮਹਾਬ
 ਰਨਤਿਗਤਿਅਭਰਾਂਮਾਨਿਰਤਿਭੋਸਿਸੰਗਿਏਤਿਬਤਾਏ॥

ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਕੀ ਗਤ ਉਪਜਾਵੈ। ਚੰਚਲ ਤੈ ਤਉ ਮਟਕਾਵੈ
 ॥ ਭੁਜ ਗਰੀਵ ਛਬ ਸੈ ਭਟਕਾਵੈ। ਕਬਹੂ ਕਗਰੀਵ ਭੁਜੈ
 ਭੁਜ ਮਾਹੀ। ਕਬਹੂ ਦਰਸੈ ਚਰਨ ਤਪਾਹੀ। ਪਗਟ ਹਕਤ
 ਛਬ ਕਹੀਤ ਜਾਣੈ। ਆਕਟ ਕੇਹਰਿ ਕੀ ਭਟਕ ਸੁਹਾਈ।
 ਭਗਦੀ ਰਿਘ ਸਭ ਕਯਾ ਦਿਖਾਵੈ। ਅਰਪ ਲੇਤ ਅਤਿ ਹਿ
 ਰਖ ਬਢਾਵੈ। ਬਿਬੁਰ ਕੇਸਠੁ ਭਬਹੂ ਖਸੈ। ਸਰਮ ਜਲ ਭੁ
 ਦਬਦਤ ਪਰਭਸੈ। ਸੇਐ ਸੀ ਬਿਪ ਭਗਤ ਸੁਹਾਈ। ਮ
 ਨੋਧ ਬਿਅਭ ਇਬੁ ਤਿਕੋ ਆਏ। ਨ੍ਰੇਲੈ ਏਕੁ ਮਹਾ ਛਬ
 ਛਾਜੈ। ਮਾਨੋ ਬਿਅਭ ਭਾਯਾ ਡਰ ਭਾਰੈ॥

ਨਿਰਤਤ ਹਾਸ ਬਿਭਾਸ ਸੇਭੈ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਸੁਖ ਰਾਜਿ। ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਬਿਜਥਾਸ ਨੀ ਸੁਭ ਕਿਸੁ
 ਬਾਸਿ ਨਿਵਾਸਿ। ਤਿਨੋ ਕੇ ਸਰਮ ਜਲ ਪਰਮ ਰਿਸਾਯ
 ॥ ਨਿਜਿ ਕਰਿ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨੋ ਦਯਾਲਾ। ਨਿਰਤਤ ਜੋ
 ਹਾਰਤਿ ਬਿਜਥਾਯ। ਹਰਿ ਕਰਿ ਗਹਿ ਥੈ ਠਤਿ ਤਿਰਿ
 ਕਾਯਾ। ਸੇਵਹ ਥੈ ਠਹੀ ਗਗਨੁ ਨਾਵੈ। ਤਾਲ ਮਾਨ ਸੁਰ
 ਜਾਨਨ ਪਾਵੈ। ਇਕ ਹਰਿ ਗਰੀਵ ਪਰਿ ਕਰਿ ਪਰੈ। ਹਰਿ
 ਮਾਨਿ ਅਤਿ ਕਰੁ ਕਾ ਕਰੈ। ਇਕ ਜੋ ਮਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਮਾਂ
 ਹੀ। ਫੁਟਤਿ ਹਰਿ ਤਿਨੈ ਸੁਖ ਨਾਹੀ। ਏਕ ਸਖੀ ਸੁੰਦ
 ਰਿ ਸੁਕ ਮਾਰਾ। ਪਹਿਰਤਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਕੇ ਹਾਰਾ॥

ਕਹਤਿ ਮੋਹ ਅਤਿ ਨੀਕੋ ਲਾਗੋ ॥ ਜਾ ਕੇ ਨੇ ਖਤਿ ਸਭ ਦੁਖ
 ਭਾਗੋ ॥ ਇਕ ਜੇ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਕੈ ਭਾਗੋ ॥ ਧਾਇ ਸਿਆਮਿ ਕੇ
 ਓਰਿ ਮੈ ਲਾਗੋ ॥ ੨੧੨ ॥ **ਨਿਹਰਾ ਭੀ ਪਤਿ ਪੁਰ**
 ਬਿਜਗਾਇ ਸੋ ਪਾਧਿ ਪਕਹਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ਮੋਹ ਤਪਗਾਨ ਉ
 ਠਾਵੇ ਸਰਗਿ ਗਾਹੀ ਪੁਆਇ ॥ ਏਕ ਸਖੀ ਜੋ ਅਤਿ ਸ
 ਗਮੀ ਨੀ ॥ ਕਵਲ ਕਾਨ ਕੇ ਕਰ ਤੈਲੀ ਨੀ ॥ ਸੋ ਕਰ ਲੈ ਛਤੀ
 ਆਪਰ ਗਾਥੀ ॥ ਕਵਲ ਕਾਨ ਸੋ ਹਿਤ ਕਰ ਗਾਥੀ ॥ ਦੇਖਾ ਸਿ
 ਅਮਘਨ ਬਾਲ ਸੰਗਾਤੀ ॥ ਕੈਸੀ ਬਿਧ ਫਰਕ ਤੈ ਛਾ
 ਤੀ ॥ ਮੋਜੀ ਅਮੋ ਸੰਕਾ ਅਤਿ ਆਵੈ ॥ ਤੁਮ ਤਮੋ ਉਰ ਮੈ ਦ
 ਖਾਵੈ ॥ ਏਕ ਸਖੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਬਸੇ ਖੈ ॥ ਧਿਰ ਤਿ ਕਰੈ ਮੈ
 ਹੁਤਿ ਮਖ ਦੇਖੈ ॥ ਹਸ ਕੈ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਬਿਜਨਾ ਬਾ ॥ ਮੋ ਕਉਨਿ
 ਤਰਾਖੈ ਨਿਜ ਸਾਥਾ ॥ ਧਾਇ ਪਗਾਜ ਸੰਗ ਲੀ ਸੋ ਧੈ ॥ ਮ
 ਪਗਾ ਪਕਾ ਅਤਿ ਮਨ ਮੈ ਧੈ ॥ ਅਤਿ ਬਚਿ ਰਿਸੁੰਦਰਿ ਸੁਕਮ
 ਰੀ ॥ ਕਉਨਿ ਰਿਕਾਂਤ ਕੀ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੀ ॥ ੨੧੩ ॥ **ਨਿਹਰਾ**
ਨੀ ॥ ਬਿਗਤਿ ਸਾਹੀ ਸਗਲੀ ॥ ਤਿਸੰਦਰਿ ਅੰਗੀ ॥ ਧਿ
 ਰਤਿ ਕਰਤਿ ਰਸਗੰਗੀ ॥ ਸਿਉ ਸੋਭਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਜੰਗੀ ॥ ਚਰਤਿ ਕ
 ਵਲ ਜਾਵ ਕਸੰਜੁ ਗਤਾ ॥ ਛਿਨ ਇਕੋ ਸੁਪਾਰਤਿ ਮੁਕਤਾ
 ਤਾਉ ਪਰਿਨੁ ਪਰਿਅਤਿ ਜੋ ਧੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਪੁਨਿ ਸੁਨਿ ਮੋਹਨ ਮੈ ਧੈ
 ॥ ਦੁਪਾਇ ਜੈ ਹਰਿ ਜੁਸ ਦਾਰੀ ॥ ਜੈ ਹਰਿ ਕੀ ਮਨ ਮੈ ਹਰਿ

ਹਾਗੀ॥ ਪਿੰਡੁ ਹੀ ਧਰੀ ਨਵ ਨੀਤਿ ਸੁਹਾਈ॥ ਨਿਜਿ ਕਰਿ
 ਸੋਗਾਤਿ ਤਾਰਿ ਬਜਾਈ॥ ਜੁਗਾ ਲਿਜੀ ਗਿ ਕਟ ਲੀ ਕੇ ਖੰਡਾ
 ॥ ਜਾਹਿ ਦੇਖਿ ਕੈ ਣਾਜਾ ਤਿ ਰੰਭਾ॥ ਕਾਟਿ ਕੇਹ ਰਿਸੈ ਛਾਇਆ
 ਪਕਾਈ॥ ਤਾਪਰਿ ਕੰਕਾਨਿ ਯਗਤਿ ਸੁਹਾਈ॥ ਨਾਭਾ ਨਿਕਟਿ
 ਤੇਵੀ ਅਤਿ ਯਸੈ॥ ਜੇਈ ਸਿਆਮ ਕੇ ਸਨ ਸੇਧ ਸੈ॥ ਗੋਮਾ
 ਵਲਿ ਸੁਭ ਰੇਖਿ ਸੁਹਾਈ॥ ਦੇਖਤਿ ਹੀ ਹਰਿ ਕੇ ਮਾਨਿਭਾਈ
 ॥ ੨੧੪ ॥ **ਦਿਹਗਾ ਜੀ ਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਯਾ ਹਰਿ ਮਾ**
 ਤਿ ਰੂਪ ਸਮੁਦ੍ਰ ਅਪਾਰਿ॥ ਸੋਹ ਨਿਸਨੁ ਪੈਰ ਤਿਜਤਾਂ ਕੁਦਤਿ
 ਮੰਨਿ ਅਪਾਰਿ॥ ਕਰਿ ਪਾਦ ਕੇ ਸਯਾ ਸਖਣਾਈ॥ ਨਖਣ
 ਤਕੀ ਸੋਭਾ ਅਧਿਕਾਈ॥ ਰਤ ਨਿਜ ਛਤਿ ਕੀ ਨਈ ਅੰਗੁ
 ਠੀ॥ ਲੇਤੀ ਸਦ ਸੋਹ ਨਿਸਨੁ ਭੂਟੀ॥ ਕਰਿ ਕੰਕਾਨਿ ਕੀ ਅ
 ਤਿ ਛਾਇ ਛਾਜੈ॥ ਸਕਤਿ ਮਾ ਲਿਓ ਰਿਓ ਪਰਿ ਰਾਜੈ॥ ਰਤ
 ਨਿਜ ਨੀਚ ਓਕੀ ਅਤਿ ਭਾਗੀ॥ ਕੀਠਿ ਸਗੀ ਦੁਲਹੀ ਛ
 ਧਿ ਨਿਸਾਗੀ॥ ਮੁਖ ਸੋਭਾ ਕਛੁ ਕਛੀ ਨਜਾਈ॥ ਕੋਟਕਾਂ
 ਮਰੀਤ ਰੇਤ ਯਜਾਈ॥ ਅਪਰਿ ਅਹੁ ਨਿਕੀ ਵਿਆਕਤੇ
 ਸੋਭਾ ਦੇਖਿ ਦੰਤਿ ਦੰਤ ਪਕਿਸਨੁ ਲੈਭਾ॥ ਨਾਂ ਮਾਜਿ ਉਂਦ
 ਸਨਾਨਿ ਕੀ ਜੇਤੀ॥ ਯਾਟ ਕਿਟਿ ਨਾਸਾ ਅਗੁ ਕੇ ਮੋਤੀ॥ ਭ੍ਰਿਗੁ
 ਟੀ ਕੁਟ ਲਿਐ ਨਿਅਨਿ ਆਗੇ॥ ਚੰਚਲਿ ਸਦਾ ਸਹਾਨਿਕ
 ਜਿਕਾਗੇ॥ ੨੧੫ ॥ **ਦਿਹਗਾ ਟੀ ਕਾਰਤ ਨਿਜ ਨਾ**

ਉਕੋਸੋਭਤਿਪਗਮਅਨੁਪਾਅਨੋਬੈਰੋਮੈਨੁਰਭੁਥਨਕੈਜਸਅਤਭੂਪਾ॥
ਕਰਨਿਫੁਲਾਸੇਭਤਿਅਤਿਨੀਕੇ॥ਸਰਸੁਭਾਦਤੋਮੈਹਨਿਜੁਕੇ॥ਤਿਨਿਮੈ
ਗੁਨਿਬਿੰਦੀਆਸੁਯਾਈ॥ਮਾਨੋਮਧਸੁਰਸੁਤੀਆਈ॥ਮਾਂਗਿਮਧ
ਮੋਤਨਿਛਬਛਾਜੈ॥ਜਮੁਨਆਹਿਸੁਰਸੁਰੀਰਾਜੈ॥ਸੁਭਸੰਪੂਰਿ
ਕੀਰੇਖਿਸੁਯਾਈ॥ਮਾਨੋਮਧਸੁਰਸੁਤੀਆਈ॥ਸੀਸਿਫੁਲਿ
ਜਗਮਗਤਿਸੁਯਾਈ॥ਰੂਪਭੂਪਕੋਚਿਤੁਥਨਾਇਯਾ॥ਬੀ
ਨੀਸੁਭਗਿਸਿਆਸਿਸੁਖਦੈਨੀ॥ਅਤਿਸੁਥਾਸਿਸਿਯਕੈਦਿਨੁ
ਰੈਨੀ॥ਨਖਸਿਖਯਯਾਇਹਿਭਾਤਿਥਿਰਾਜੈ॥ਤਿਰਤਿਕਰਤਿ
ਅਤਹੀਛਬਿਛਾਜੈ॥ਯਾਥਿਧਿਦੇਖੀਸਿਆਮਸਚੁਪਾਵੈ॥
ਗੀਝੀਝੀਝੀਹਿਕੀਠਿਯਗਾਵੈ॥ ੨੭੬॥ **ਨਿਹਰਾ**
ਸੋਭਾਜਗਯਾਕਿਸੋਰਕੀਥਰਾਤਿ ਸਦਾਸੁਯਾਈ॥ਦੰ
ਪਤਿਭਗਤਿਨਿਯਾਰਿਕੈਰੋਪਤਿਜਨਥਾਯਿਜਾਈ॥ਸਿੰਸੁ
ਖਕਹਤਿਪੰਨੁਦੇਨਾਰੀ॥ਜੋਮਨਿਥਾਚਿਹਰਿਕੀਹਿਤਿਕਾਰ
॥ਸਾਤਿਸਾਖਿਅਪਨੀਸਭਤਾਰੀ॥ਭਈਸੁਕਤਿਪਦਕੀਅ
ਪਕਾਰੀ॥ਭਿਨਿਕੇਭਿਰੋਮੈਫੁਲਿਜੋਝਰੈ॥ਝਰਿਝਰਿਗਾਸਿ
ਭੁੰਮੋਪਗੈ॥ਭੁਦਰਪੁੰਜਆਵੈਤਿਹਿਪਾਹੀ॥ਤੇਭੁਭੁਦਰਕ
ਯਾਵਤਿਨਾਹੀ॥ਮਾਨੋਮਨਿਜਾਨਿਸੁਨਿਸਭਯਾਈ॥ਭੁਦਰਭੇ
ਖੁਧਰਿਦੇਖਤਿਆਈ॥ਚਯਨਸਕੈਪ੍ਰਾਨੀਜਿਨਿਸਨੀ॥ਛੁ
ਦ੍ਰਪੰਟਕਾਕੀਨੀਪੁਨੀ॥ਜੋਤਨਿਕੈਨੈਨਾਨਿਕਤਾਗੈ॥ਤੇਮੈ

ਹਰਿਮੁਖਦੇਖਤਿਹਾਗੇ। ਤਿਤਅਨੁਪਸਿਭਦਰਸੁਹਾਗੇ। ਹਰਿ
 ਕੇਖਦੀਕਦਣਪੈਛਾਏ॥ ੨੯੭॥ **ਦੋਹਰਾ ਭੋਪਤ**
ਪੁਤਨਾਰੀ। ਇਨੀਜੀਗੀ ਕੀਨੋਗਸਿਥਿਯਾਸਿ। ਨਿਭਿਯ
 ਅਕਪੂਤਿਪ੍ਰੀਤਿਸਿਭਿਖੇਯਤਿਕਰਤਿਹੁਯਾਸੁ। ਜਬਹੀ
 ਆਪਿਯੇਤਸੁਕਮਾਗਾ। ਬਿਖਰਜਾਤਿਮਸਤਕਿਕੇਦਾਗਾ।
 ਨੈਕਿਨਤਹਾਚੀਰਠਹਿਰਾਹੀ। ਬਾਰੀਬਾਰਸੁਧਾਰਤਿਜਾ
 ਹੀ। ਹਰਿਗਤਿਮਪਜੇਹਰਿਮਾਨਿਭਾਈ। ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਕੈਕੀਠਿਯ
 ਗਾਈ। ਹਰਿਨਿਕੀਛਤੀਆਅਤਿਸੁਖਦਾਈ। ਕੇਸਰਿਸੰਤ
 ਤਿਅਤਿਗੁਚਿਪਾਈ। ਤਾਸਿਭਿਭੀਗਿਰਹੀਬਾਨਿਮਾਯਾ।
 ਅਤਿਸੁਗੰਧਆਵੈਤੇਤਿਕਾਯਾ। ਹਸਿਕੈਕਹੈਸਿਆਮਸੁਖ
 ਦਾਈ। ਹਮਭਿਰਿਸੇਨਹੀਕੇਸਰਯਾਈ। ਇਹੁਅਥਿਕੇਸਰ
 ਯਗੀਤਮਾਰੀ। ਰੰਗੀਸੁਭੁਬਨਮਾਯਹਮਾਰੀ। ਜੇਇਕਰੰਗ
 ਪ੍ਰੇਮਕੇਰੰਗੈ। ਬਿਭਰਨਗੀਸਿਭਿਨੀਕੇਸਰੁਸੰਗੈ॥ ੨੯੮॥
ਦੋਹਰਾ ਜਨਦਪਾਤਿਰਪਤਿਗੋਪਕਾਜਿਹਤਿਕਰ
 ਤਿਚਪੁੰਭੇਗ। ਜਿਤਿਤਿਤਿਅਵਤਾਦਿਸਟਿਸੇਭੋਪਤਿਪੂਰ
 ਚਿਤਿਚੇਗ। ਕਦਣਸੁਖੀਜੇਹਰਿਮਾਨਿਭਾਵੈ। ਸੁਮਜਾਯ
 ਪੈਛੈਯੇਭਿਰਿਯਾਵੈ। ਕਦਣਨਜਿਭਿਸੇਹੈਹਰਿਪਾਹੀ। ਜਲ
 ਨੀਚੇਰਿਯੀਨੇਭਿਰਿਮਾਹੀ। ਭ੍ਰਿਹਾਂਤੇਜਮਨਾਤਟਿਆਏ॥
 ਜਾਯੋਸੇਕ੍ਰੀਨ੍ਹਤਿਬਹੁਸੁਖਪਾਏ॥ ਜਿਭਿਗਜਮਸਤਿਚਲ

ਤਜਾਤਸੁਪਾਹੀ। ਕਵਲਾਬਿਦਾਰਿਪਰੈ ਜਲਮਾਹੀ। ਏ
 ਹਿਥਿਧੋਸੇਖੇਲੇਗਿਰਧਾਰੀ। ਸਿਮ੍ਰਿਤਬੇਦਕੀਮੇਦਿਉਤਾਰੀ।
 ਸਰਦੁਜੁਨਾਈਸਦਾਸੁਹਾਈ। ਤ੍ਰਿਬਿਧਸੁਮੇਰੁਬਪੈਸੁਖਦਾਈ
 । ਗਸਾਬਿਲਾਸਮਹਾਹਰਿਕੀਨੈ। ਅਤੁਲਾਸੁਗੋਪੀਨਕੇਦੀ
 ਨੈ। ਦੇਤਿਰਿਤਿਦਾਨਕਾਨਸੁਖਦਾਈ। ਸਭਗੋਪੀਨਕੀਆਸ
 ਪੁਜਾਈ।

ਭੋਪਾਤਿਪ੍ਰਭਸੁਖਗਾਜਿ। ਜੋਸਭੁਆਬਿਪ੍ਰਿਤਿ
 ਪਾਭਿਕੈਪ੍ਰਰਨਕੀਨੀਆਜਿ। ਗਜਾਕਾਕੈਸੁਨੇਰਿਧਿਰਿ
 ਆਨੀ। ਬੇਦੁਕਹਤਿਚੈਜਾਕੀਥਾਨੀ। ਪਾਰਧੂਮਭਗ
 ਵਾਨਕਭਾਵੈ। ਪ੍ਰਮਸਨੇਹਿਦੇਤਿਧਾਰਿਆਵੈ। ਤਿਨਕਭਿਇਹਕਾਜੈ
 ਮਨੁਦੀਨੈ। ਜੋਤਿਖਧਤੈਬੇਦਨਿਕੀਨੈ। ਸ੍ਰੀਸੁਖਦੇਵਕਹੈਸੁ
 ਨੁਗਜਾ। ਅਤਿਅਗਾਧਤੈਹਰਿਕੇਕਾਜਾ। ਇਹਪ੍ਰਤਾਪਧਰਿਭ
 ਬ੍ਰਤੁਹਰੀ। ਪ੍ਰਗਟਿਸਕਤਿਆਪਨੀਕਰੀ। ਜੇਤੀਉਤੀਸਭੋਬ੍ਰਿ
 ਜਥਾਲਾ। ਤਿਤਨੈਰੂਪਧਰੇਤਿਹਕਾਲਾ। ਉਨਕੀਗਤਿਵੇਈ
 ਸਭੁਜਾਨੈ। ਨਰਅਜਾਤਿਕੈਸੇਕਰਿਮਾਨੈ। ਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲਾਅਰੁ
 ਗੋਪਨਮਾਹੀ। ਕਾਹੁਧਿਧੋਸੀਅੰਤਰੁਨਾਹੀ।

ਭੇਦੁਨਪਾਵੈ
 ਕੈਇ। ਤਾਜੁਅੰਤੁਕਿਉਪਾਈਐਸਭੁਕੇਕਰਤਾਜੈਇ।
 ਜਿਨਿਕੈਅੰਤਧਿਧਿਨੀਪਾਵੈ। ਤਿਨਿਕੈਕੰਭੁਨਕਲੰਕੁ

ਭਗਵੈ। ਨੇ ਵਰੀ ਤਿ ਕੁਛ ਕੀਤ ਜਾਈ। ਮਹਾਂ ਦੇਵ
 ਬਿਰਾਧਿ ਕੁਛ ਕੀਤਾ। ਜਿਨੀ ਕੀ ਲੀਯਾ ਅਤਿ ਸੁਖ ਦਾਈ
 ਪਾਪ ਪਰਗਤਿ ਕੋਤ ਸੈ ਸੁਨਾਈ। ਤਾ ਕੇ ਕੁਛ ਕੀਤ ਕ ਕਰਿ ਜਾ
 ਨੈ। ਕਥਾ ਮਹਿ ਸੀ ਸੋ ਮਾਤਿ ਆਨੈ। ਕਰਮਿ ਦੁਪੁਰੇ ਇਹੁ ਜਗ
 ਮਾਯੀ। ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕੁਛ ਨਾਯੀ। ਪਰਮਿ ਪੁਨੀਤਿ
 ਪੰਚਿ ਅਧਿਆਈ। ਜਾ ਸੇ ਗਾਇਕੇ ਅਸੁਖ ਦਾਈ। ਸ
 ਨੁਚਿਤੁ ਭਾਇ ਸੁਨੈ ਜੋ ਕੋਈ। ਤਹੁ ਕੇ ਪਾਪ ਛੀਤਿ ਸਭੁ
 ਹੋਈ। ਦੁਤੀ ਆਧਾਰਿ ਜੋ ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ। ਪੁਰਨਿਭਗ
 ਤਿ ਮੁਕਤਿ ਪਦ ਪਾਵੈ।

ਮਸੇਗਿ ਆਨੀ ਤੇਇ। ਭੋਪਤਿ
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਸੇ ਕੁਛੁ ਸੁਨਾਨੈ ਸੋਇ। ਕਥੁ ਸੋ ਸੋ ਮਨ
 ਸੇ ਜਿਨੀ ਆਨੈ। ਬਹੁ ਗੰਠ ਐਸੀ ਬਾਤਿ ਬਖਾਨੈ। ਹਰਿ
 ਲੀਯਾ ਹੋ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ। ਬਿਚਾਰਿ ਭੋਖਿ ਪਾਵੈ ਨਹੀ
 ਪਾਰਾ। ਜਥੈ ਅੰਤਿ ਰਜਨੀ ਕੇ ਆਯੋ। ਅਰਨ ਉਦੈ ਚੋਤ
 ਮਰਨ ਸਾਯੋ। ਸਭੁ ਗੋਪਨ ਕਉ ਆਇ ਸੁਦਰਨੀ। ਤਬ
 ਉਨਿ ਬਾਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਕੀ ਲੀਨੀ। ਸਬੈ ਸੁਖ ਰਸੁ ਦਰਿ ਮਨਿ
 ਭਾਈ। ਅਪਨੈ ਅਪਨੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇ ਆਈ। ਬਾਲਾ ਗਲ
 ਰਿਸ ਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਅਤਿ ਪੁਨੀਤਿ ਪੁਨੀਤਿ ਪੰਚਿ ਅਧਿ
 ਆਈ। ਜੋ ਜਨ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ। ਤਾ ਕੇ ਸਕਲ

ਪਾਪਕਟਿਜਾਈ॥ ਜਿਨਮਨਮੈਪਰਤੀਤਨਆਨੀ॥ ਬਿਨਬਥੇਕਜਿ
ਉਸੁਨੀਕਹਾਨੀ॥ ੨੨੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਚੋਪਤਪ੍ਰਤੀਪਾਦਸੀ
ਦੀਦਾਪਰ॥ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਭਾਲਾਗੁਰਿਜਾਕੋਲਿਖੇਸੇਸੁਤਪੈਕਰ
ਪ੍ਰਤੀਤਾ॥ ਅਪਿਆਉਚਉਤ॥ ਜਦਾ॥ ੨੨੩॥ ਕਦੇਪਰ
ਛਤਸੀਜਿਖਾਈ॥ ਚਰਿਤਅਧਭੁਤਸੁਖਦਾਈ॥ ਇਕ
ਦਿਨਨੰਦਗਏਸੁਖਗਾਸੀ॥ ਛੋਟੇਬਡੇਸਕਲਾਥ੍ਰਿਜਬਾਸੀ॥ ਬਾਲ
ਗੁਪਾਲਸਬੈਸੰਗਲੇਲਾ॥ ਦੇਵੀਪੁਜਨਕਉਤਬਗਏ॥ ਜਹਾਂਸਰਸੁ
ਤੀਗੰਗਸੁਧਾਈ॥ ਸਦਾਤਰੰਗਬਹੈਸੁਖਦਾਈ॥ ਸਕਲਗੋਪਮਿਲ
ਪਹੁਚੇਤਯਾ॥ ਸਭਦੇਵਨਕੇਅਸਤਲਜਯਾ॥ ਬਿਬਧਭਾਤਕਰਪੂਜਾ
ਕੀਨੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਸਹਤਪ੍ਰਕਰਮਾਦੀਨੀ॥ ਸਕਲਾਦਿਵਸਆਨੰਦਸੈਗ
ਯੋ॥ ਰਜਨੀਸੁਰਅਸਤੁਜਾਭਯੋ॥ ਠਿਰਤਠਿਰਤਜੋਹਾਰਜਨਾਈ
॥ ਅੰਗੀਨੀਦਸਭਨਕਉਆਈ॥ ੨੨੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਐਸੀਬਿਖ
ਸੇਵਾ॥ ਪੈਸੁਪਤਜਹੀਤਯਾ॥ ਬਾਰਬਾਰਪੁਕਾਰੀਐਤਬਹੁ
ਜਾਗਤਨਾਹਾ॥ ਅਰਧਗਧਇਕਸਰਪਜੁਆਯੋ॥ ਨੰਦਗੋਪਕੇਪਰ
ਲਾਪਟਾਯੋ॥ ਜਬਕਰਵਟਲੀਨੀਤਬਜਾਨੀ॥ ਅਪੰਨੇਪਗਭਾਗੀਪਹ
ਚਾਨੀ॥ ਭਰਭਰਾਇਕੈਜਬਹੀਜਾਗੀ॥ ਦੇਖੈਸਰਪਚਰਨਸੇਲਾਗੀ॥
ਸਰਪੈਦੇਖਸੀਕਅਤਮਾਨੀ॥ ਚਿੰਤਾਬਹੁਤਚਿਤਮੈਆਨੀ॥ ਬਹੁਉ
ਪਾਉਮਨਮੈਅਵਰੋਖੀ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਅਉਰਉਪਾਵਨਦੇਖੀ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਕ੍ਰਿ
ਸਨਕਹਕੈਤਬਟੋਰੀ॥ ਜਿਨਸਭਭਾਤਨਕਸਟਨਿਬੋਰੀ॥ ਸਬੈਗੋਪ

ਇਹ ਸੁਨ ਕੈ ਆਏ। ਏਹੋ ਹਰ ਬਲੇ ਵਹ ਮਾਰਨ ਪਾਏ। ਜਦ ਪਕੈ ਪਕੈ ਸਬ
 ਹੀਰਾ ਦੇ। ਤਦ ਪਸਰ ਪਚਰਨੁ ਨਹੀਂ ਛਾਡੇ। **੨੨੫। ਏਹੋ ਹਰ ਬਲੇ ਵਹ**
ਮਾਰਨ ਪਾਏ। ਕਿਤ ਕਿਹੀ ਪ
ਫਿਗ ਜਾਇ ਕੈ ਦਾ ਬਨ ਲਾਗੇ ਪਾਇ। ਹਰਿ ਸੂਦਨ ਨ ਮੈ ਐ ਸੋ ਕਹੀ। ਨਿੰਦ
 ਤਾਤ ਕੈ ਅਜਗਰ ਗਹੀ। ਹੂਹੁ ਕਰਤ ਉਠੈ ਨਿੰਦ ਲਾਲਾ। ਮੀਰਤ ਸੁੰਦਰ
 ਨੈ ਨਰਿ ਸਾਲਾ। ਏਹ ਬਿਧ ਆਏ ਨਿੰਦ ਬੇਜ ਹਾ। ਬੁਝਤ ਸਭਨ ਸਰਪ
 ਪੈ ਕਹਾ। ਜਬ ਸਮੀਪ ਆਏ ਤਬ ਜਾਨੈ। ਸਰਪ ਨਿੰਦ ਕੈ ਪਾਗਿ ਲਪ
 ਟਾਨੈ। ਨੀਕੈ ਕਰ ਜਬ ਜਾਇ ਤਿਹਾਰੇ। ਚਰਨ ਅੰਬ ਜਟ ਨ ਉਪਰ ਮਾ
 ਰੇ। ਲਾਗਤ ਚਰਨ ਚਰਨ ਪਰ ਹੋਰੇ। ਤਬ ਹੀਰੁ ਪਾਅਤੁ ਪਮ ਧੋਰੇ। ਮਾ
 ਥਨਾ ਥਕੇ ਚਰਨ ਨ ਲਾਇ। ਓਹ ਥਾਥੀ ਰੂ ਕੈ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ। ਨਿੰਦ
 ਦੇਖ ਕੈ ਅਚਰ ਜੁਮਾਨਿ ਓਹ। ਸਿਉ ਯਾ ਬਿਧ ਬਚਨੁ ਬਖਾਨਿ ਓਹ।
੨੨੫। ਏਹੋ ਸਰਪੁ ਪੁਨੰਦਰ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਮਾਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਜ
 ਪਹੁ ਪਕਾ ਪੈ ਧੋਰੇ ਹਮ ਕੈ ਕਹੁ ਸਮਝਾਇ। ਇਹ ਸੁਨ ਕੈ ਪਰਨਾ ਮਉਤ ਕੀ
 ਨੈ। ਨਿੰਦ ਗਾਇ ਕਉ ਉਤਰ ਵੀਨੈ। ਹਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਹੋਰੇ। ਨਾ
 ਮੁਸੁ ਦਾਸ ਨ ਦਾਸੁ ਤਮੋਰੇ। ਬਿਦਿਆ ਧਰਿ ਮਥ ਅਤਨਾ ਮੀ। ਪੁੱਤੈ
 ਮਹਾ ਸੁੰਦਰ ਸੁਭ ਕਾਮੀ। ਏਕਿ ਦਿਨ ਜਹਾ ਪੁੱਤੈ ਰਿਖਾਗਿ ਆਨੀ। ਨਾ
 ਮੁਅਨਿਗਰਾ ਪਰਮਾਧਿ ਆਨੀ। ਤਿਨ ਕੇ ਅਸ ਬਲ ਮੈ ਪੂਰਾਇ ਓਹ। ਦ
 ਰਬ ਕ੍ਰਬ ਸੀਤਿ ਨੈਨ ਲਾਹਿ ਓਹ। ਤਿਨ ਧਰਿ ਕੋ ਪੁਸਗਾ ਪੁਮੁ ਹਿੰਦਾਇ
 ਓਹ। ਤਬ ਹੀਤੈ ਮੈ ਅਜਗਰੁ ਭਇਓ। ਅਬ ਹਰਿ ਚਰਨ ਜੇ ਮਾਥੇ ਲਾਗਾ

॥ ਜਗੇਭਾਗਦੁਖਸਭੁਭਾਗਾ ॥ ਪਰਸਤਪਾਇਸਗਪੁਅਥਗਇਓ
 ॥ ਹਰਿਪਰਤਾਪਤੇਪਾਵਨਭਇਓ ॥ **ਕਹਾਇਗਗਾਗਾਗਾਗਾ**
ਕਹਾਇਗਗਾਗਾਗਾਗਾ ॥ ਜਾਪਰਤਾਪਜਗਦੀਸ
 ਕੇਪਗਯਾਗੇਮਮਸੀਸਾ ॥ ਸਾਧੁਜਨੁਹਰਿਭਗਤੁਜੁਤੇਈ ॥ ਤਸੇਦੁਖਪਾ
 ਵਤਨਹੀਕੋਈ ॥ ਰਿਖਕੀਮਹਮਾਕੈਮੈਕਹੂ ॥ ਕੈਈਜਨਮਲਾਉਅੰਤੁਨ
 ਲਾਹੂ ॥ ਜਾਗਜਿਕੋਸੰਨਕਾਦਕਿਚਾਪੈ ॥ ਸਿਦਥਿਰੰਚਸੁਰਿਮੁਨਅਵ
 ਗਾਪੈ ॥ ਸੋਪੁਨੀਤਿਗਜਿਸਦਾਸੁਹਾਈ ॥ ਰਿਖਪ੍ਰਤਾਪਮੈਸੀਸਲਗਾ
 ਈ ॥ ਗਾਜਨਿਓਬਿਦਿਆਧਗਿਗਿਆਤੀ ॥ ਹਰਿਉਸਤਤਿਯਾਭੁ
 ਤਬਖਾਨੀ ॥ ਬਹੁਰਿਨਾਬਕੋਮਾਭੁਤਿਵਾਇਓ ॥ ਆਇਸੁਲੋਨਿਜ
 ਪਾਮਸਿਧਾਇਓ ॥ ਨੰਦਆਦਸਭੁਗੋਪਸੁਭਾਗੇ ॥ ਹਰਿਗੁਨਕਹ
 ਤਿਪ੍ਰਤਲਾਉਜਾਗੇ ॥ ਸੀਹਰਿਦੇਓਭੇਓਜਬਪਾਇਓ ॥ ਕਰਤਾਕਿ
 ਸਨੁਸਤਠਹਗਇਓ ॥ **ਕਹਾਇਗਗਾਗਾਗਾਗਾ**
ਕਹਾਇਗਗਾਗਾਗਾਗਾ ॥ **ਕਹਾਇਗਗਾਗਾਗਾਗਾ**
ਕਹਾਇਗਗਾਗਾਗਾਗਾ ॥ **ਕਹਾਇਗਗਾਗਾਗਾਗਾ**
 ਏਗ੍ਰਹਭੇਪਾਤਿਪ੍ਰਭਸੁਖਗਾਜਿ ॥ ਗਾਜਨਏਕੁਗਤਿਨੰਦ
 ਲਾਣਾ ॥ ਸੋਭਤਿਸੰਗਿਗਾਮਅਰੁਗੁਆਲਾ ॥ ਬਿਤਰਤਿਸਿ
 ਬਿੰਦੁਖਤਿਮਾਤੀ ॥ ਸੰਦਸੰਦਛਬਸੇਮਸਕਾਤੀ ॥ ਚ
 ਲੈਸੁਲਪਗਤਿਅਤਿਤੀਜੇਤੈ ॥ ਥੈਤਿਸੁਨਾਇਮੈਨਿਸਨੁਮੈ
 ਤੈ ॥ ਤਤਸਕਲਗੋਪੀਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਿਨਿਕੋਗਿਆਨਰਤੇ
 ਛਬਛਾਈ ॥ ਸਭੇਮਗਤਿਸੁਰਣੀਪੁਨਿਮਾਤੀ ॥ ਜਿਓਪੁਰ

ਨਸਾਸਿਕੇਸੀਗਛਾਈ॥ ਸੰਖਚੁਰੁਟੈਤੇਤਿਤਿਆਇਓਕੰ
 ਸਕੂਰਕੇਅਤਿਮਾਤਿਭਾਇਓ॥ ਤਹਾਸਭੇਗੋਪੀਸੁਖਦਾਈ॥
 ਤਿਹਗਹਨੇਕੋਚਿਤੁਚਲਾਈ॥ ਨਾਮੀਸਭੇਘੋਰਿਕੈਲੀ
 ਨੀ॥ ਮੀਤਿਸਮਾਨਿਫਾਸਮੇਲੀਨੀ॥ **੨੨੨॥ ਨਿੰਦ**
ਗਾ॥ ਹਾਇਸਨੇਭੇਸੇਜਕਯੋਗੋ ਪੀਅਧਕਿਅਨੁਪਾ
 ਸੰਖਚੁਰੁਐਕੋਚਓਕੀਏਧਧਾਕਿਕੋਰੁਪਾਗੋਪੀਨਕੀ
 ਸੁਪਿਤਨਸੇਨੀ॥ ਜਭੁਯਭਿਸੁਨਤਿਥੀਤਿਪੁਨਿਰਜੀ
ਤਭਯਗੁਰੁਤਿਜਗਤਿਭਕੁਨਾਹੀ॥ ਸਹਿਦਾ
 ਕਹਾਂਜਾਤਿਹਮਕਾਹੀ॥ ਥੀਤਿਭਿਸਾਯਿਸੁਨੀਜਥਨਾਹੀ
 ॥ ਤਥਹੀਸਭੁਆਈਸੁਧਮਾਹੀ॥ ਭੇਦੁਜਾਤਿਕੈਥਹੁ
ਦੁਖਮਾਭਿਭਿਗਹਿਭਿਕੁਨਚੋਰੁਭਿਧਾਭਿਤਨਾ
 ਨਿਓ॥ ਪੁਗਨਿਪ੍ਰੇਸਿਪ੍ਰੀਤਿਗਜਿਪਾਗੀ॥ ਕਿਸਤਿਕਿਸ
 ਨਿਕਚਿਟੇਗਨਿਯਾਗੀ॥ ਚੇਰੁਗਵੰਤਸੀਤਿਹਿਤਿਕਰੀ
 ॥ ਥੇਗਆਇਸੁਧਯੇਹੁਹਮਾਹੀ॥ ਨੰਦਯਾਯਾਇਹਸਨ
 ਕੈਧਾਏ॥ ਤੁਰਤੁਤਿਕਾਟਿਗੋਪਤਿਕੇਆਏ॥ ਤਿਨਿਸਿਓ
 ਥੈਯਤਿਥਚਨਿਰਿਸਾਯਾ॥ ਮਨਮੀਸੋਚਕੋਰੇਜਨਧਾਯਾ
 ॥ **੨੨੩॥ ਨਿੰਦਗਾ॥ ਤੁਮਹੀਕਿਰੁਦਯਾਸਕੀ**
 ਸੁਨਿਯੰਭੁਆਇਓਹੁਧਾਇ॥ ਸੰਖਚੁਰੁਸਿਰੁਚੁਰਿਕੈਐ
 ਤੇਤੁਮੇਭੁਡਾਇ॥ ਏਹੁਸੁਨਿਕੈਅਸਰੁਅਭਾਗੀ॥ ਤੁਸ

ਮਾਨਕੈ ਭਾਗ ਨਿਯੋਗੇ ॥ ਕਾਥਿ ਪਥਚੇ ਭਾਗ ਕਹ ਜਾਈ ॥ ਕਾਲਾ ਸ
 ਭੂਪੁ ਹਰਿ ਪਉਚੇ ਆਈ ॥ ਸਕਤਿ ਸਮਾਨਿ ਜਿ ਤੈ ਤਿਭੁ ਘਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਕੇ
 ਹਰਿ ਸੇ ਜਾਨਨ ਪਾਇਓ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਤਿ ਤਲਫ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਇਹੁ ਬਿਧ
 ਤਲਫਿ ਓਓਹੁ ਆਗਿਆਨੀ ॥ ਹਰਿ ਜੂਏ ਕੁਮਾਰ ਮੇ ਮਾਗੀ ॥ ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਨ
 ਦੇ ਓਭਈ ਨਿਯੋਗੇ ॥ ਹੁਤੀ ਏਕੁ ਮਨਿ ਮਸਤਕ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਹਿ
 ਲਾਭ ਚ ਪਾਇਓ ਚਹੁ ਪਾਹੀ ॥ ਜੰਜਨ ਮਨ ਮੇ ਲਾਭ ਚੁਪ
 ਗੇ ॥ ਪਤਕੇ ਕਾਜ ਪ੍ਰਾਨ ਪਾਹਿ ਹਰੇ ॥ ਐਸੇ ਓਨਿ ਮਨ ਸੇ ਮਨੁ ਲਾ
 ਇਓ ॥ ਮਨ ਸਮੀਪ ਜਿਨ ਸੀ ਸੁਗਵਾਇਓ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਵੀਹ
 ॥ ਸੋ ਮਨਿ ਕੇ ॥ ਮਨ ਨਿਯੋਗੇ ॥ ਮਨ ਜਾਗੀ ॥ ਰੰਮ ਕੇ ਹਾਥ
 ॥ ਬ੍ਰਜ ਆਏ ਆਨੰਦ ਸੋਭੋ ਪਤ ਪ੍ਰਭ ਬ੍ਰਜ ਨਾਥ ॥ ॥ ਆਹਿ
 ॥ ਆਉ ਪੰਤਹਿ ਆਵਾ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਕਹੈ ਮਹੀ ॥ ਤਸੋ ਰਿਖਰ
 ਈ ॥ ਏਕਾਦਿਵ ਸਿਹਰਿ ਕੁੰ ਅਰਿਕ ਨਾਈ ॥ ਸਭ ਦਿਨਿ ਸਿ
 ਬਿੰਦ੍ਰ ਬਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਰਹੇ ਸਕਲਿ ਗੁਆਲ ਨਿਕੇ ਪਾਹੀ ॥
 ਬਿਭਾਨਿ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਤਾ ਕਰੇ ॥ ਖੇਨਿ ਸੁਨਾਇ ਸੈਨਿ ਮਨ
 ਤਰੈ ॥ ਗੋਪ ਬਪੁਸੰਦ ਰਿਸ ਕਮਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਕੀ ਅਤਿ ਰਿ
 ਤਿ ਕਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਹਰਿ ਬਿਨ ਛਿਨ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕੁਲਪ
 ਸਮਾਨ ਕੇ ਇਕੁ ਪਾਣੁ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮਿ ਭਗਤਿ ਜਿਨਿ ਕੇ ਮਨਿ ਮਾ
 ਹੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸੇ ਸਕਤਿ ਰਹੀ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਭਈ ਅਪੀਨ ਪੀਰੁ
 ਨਹੀ ਪਰੈ ॥ ਤੈਨਿ ਨੀਰੁ ਚਰਨ ਨਿਪ ਰਿਛੁ ਗੇ ॥ ਤਿਨਿ ਸੇ ਤੇ

ਇਕਸਖੀਸਿਆਨੀਸਭੁਹਨਿਸਿਉਬੀਲੇਮਪੁਥਾਨੀ॥
 ਨਕੁ॥ **ਦੇਹਰਾਮਾਐਮਾਧਿਧਿਧਿਆਰਾਧਿ**
 ਈਕਛੁਨਆਵਤਿਤਾਥੀ॥ ਭੇਪਤਿਪ੍ਰਭਕੇਕਗਸਿਗਾਨਿ
 ਕੋਏਥੈਠਿਇਕਿਸਾਥੀ॥ ਹਰਿਗੁਨੁਜੁਨਿਕੋਆਨੰਦੁਪਾਵੈ॥
 ਬਿਰਿਹਾਧਿਭਗੋਸੇਗੁਧਿਸਰਾਵੈ॥ ਤਥੇਵੇਸਭੁਆਏਇਕ
 ਠਾਈ॥ ਕਹਤਿਭਗੀਐਭਾਮਨਿਭਾਈ॥ ਤਿਨਿਮੋਏਕਪ੍ਰੇ
 ਸਿਰਸਿਪਾਗੀ॥ ਕਹਤਿਥਾਂਸਰੀਅਤਿਬਡਿਭਾਗੀ॥ ਜੀ
 ਨਿਸਿਦਿਤਿਤਰਿਕੇਸੰਗਿਰਹੈ॥ ਅਪਰਤਿਕੋਰਿਸੁਐਰਿਸ
 ਬੁਝੈ॥ ਸੋਕਰਿਜਾਂਮਸਤਕਿਕੋਭਾਗੈ॥ ਤਾਕੇਪੰਨਿਭਾਗਿ
 ਨਿਤੁਜਾਗੈ॥ ਮੁਖੀਸਮਕੋਭੁਅਧਿਨਾਹੀ॥ ਸਦਾਹ
 ਹਤਿਵਾਹੀਕਰਿਮਾਹੀ॥ ਅਪਨੀਕਹਾਕਹੈਂਹਮਥਾਤਾ॥
 ਜਾਕੇਪ੍ਰਾਂਤਿਸਿਆਮਸਖਨਾਤਾ॥ ਸਗਿਕਿੰਨਰਿਜੇਅਮ
 ਰੁਕਹਾਵੈ॥ ਚੜ੍ਹਿਧਿਧਾਨਿਦਸਤਿਕੋਆਵੈ॥ **ਨਕੁ॥**
ਦੇਹਰਾਮਾਭੇਮਤਿਪ੍ਰਭਕੋਧਿਆਰਾਧਿ
 ਸਦਾਸੁਹਾਇ॥ ਜਾਕੀਪੁਤਿਸੁਤਿਕੋਸਭੇਸੁਰਮੁਤਿਹ
 ਤਿਭਾਇ॥ ਨੇਭੁਨਾਰਿਸੰਦਰਿਸਭੁਅੰਗਾ॥ ਚੜ੍ਹਿ
 ਧਿਧਾਨਿਆਵੈਪਤਿਸੰਗਾ॥ ਪ੍ਰਕਟਿਰਹੈਤਿਤਹੀਪਤਾ
 ਹੀ॥ ਪ੍ਰਾਨਰਹੈਮੁਰਲੀਧੁਨਮਾਹੀ॥ ਜੇਸੁਰਿਸਦਾਸੁਰਗਮੇਰਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਤਲੋਕਕਹਮਧਮਕਹੈ॥ **ਨਾਨਕਾਧੀਸੁਪੁਨਹੁਨਜੁਨਾਨੀ॥**

ਹੀਲੇ ਕੁਓਤਮੁ ਕਾਰਿ ਜੋ॥ ਖਹੁ ਹੈ ਏਕੁ ਸਖੀ ਇਓ ਕਰੈ॥ ਜਾ
ਚਿਤਿ ਮੋ ਚਿੰਤਾ ਨਿਤੁ ਰਹੈ॥ ਬਰਖਾਨਿ ਜੋ ਆਨੰਦੁ ਬਰਖਾਵੈ॥
ਤਾ ਚਿਤਿ ਮੋ ਕਠੁ ਹਰਖੁ ਨ ਆਵੈ॥ ਬੰਸੀ ਪੁਨਿ ਸੁਨੀ ਏ ਜਿਹਿ ਠ
ਈ॥ ਮਨੁ ਫੂਲੁ ਤਿਫੂਲਾਨਿ ਕੀਰਿ ਆਈ॥ ਪੰਨੁ ਪੰਨਿ ਮੁਰਲੀ
ਖਵਾਈ॥ ਜਾ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਕਹੀ ਨ ਜਾਈ॥ **੨੩੩॥**

ਦੋਹਰਾ॥ ਏਕੁ ਸਖੀ ਯਾ ਬਿਧਿ ਕਰੈ ਸੁਖਿ ਮੁਖਿ ਕੀ
ਮਤ ਸਧਾ॥ ਪਸ ਪੰਛੀ ਬਸ ਤੇ ਤੈ ਜਾ ਕੇ ਸੁਪਨ ਬੁਧਿ॥ ਧੈ
ਨਿ ਬੈਨਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਸੁਰੁ ਪਾਵੈ॥ ਤਿਥੈ ਛਾਡਿ ਓਤਾ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਵੈ॥ ਟਾਤਿ ਸੇਤੀ ਨਟਾਂਤੁ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਸੁਦਨ ਨਿਜਿ ਤਿਥੈ
ਗੀ ਸੁਧਿ ਆਵੈ॥ ਜੇ ਨਨੁ ਲੈ ਚੁਕਿ ਤਿਸੁ ਭਿਓ ਆਵੈ॥ ਜੇ ਨਨ
ਲਓ ਤਿਹਿ ਠਓ ਗਿਧਿ ਰਾਵੈ॥ ਤੇ ਮੁਰਲੀ ਪੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨੁਰ
ਗੀ॥ ਚਿੰਤਾ ਲਿਖੀ ਜਿਓ ਤੇ ਗਨਿ ਲਾਗੀ॥ ਮੁਰਲੀ ਤਾਰਿ
ਕਹੈ ਤੁਮ ਨਾਹੀ॥ ਚਤੁਰਦੁਤਕੁ ਹੈ ਗਰਿ ਪਾਹੀ॥ ਜਥੈ ਚਾਹੀ
ਕੈ ਜਾਇ ਬੁਝਾਵੈ॥ ਮੁਰਲੀ ਕੀ ਪੁਨਿ ਗਹਿ ਲੇ ਆਵੈ॥ ਦਾਕੀ
ਸਕਲ ਬਾਤਿ ਹਮ ਜਾਨੀ॥ ਮੋਹ ਤਿਨਿ ਤੁਜ ਮਨਾ ਕੈ ਪਾਨੀ॥
ਤਾ ਤੇ ਭਠ ਪਰੈ ਸਭੁ ਠਾਈ॥ ਡੋਲੁ ਤਿਭੁ ਗਮ ਤਿ ਮਤ ਕੀ ਨਾਈ
॥੨੩੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਾਨਿ ਕੇ ਲੀਜੁ
ਪੁਨਿ ਸੁਨਿ ਮੈ ਲੁਭਾਇ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅਤਿ ਨਿਹ ਚਿੰਤੈ ਤੇ ਇਗਈ
ਦੁਸਾਨਿ ਲਪਟਾਇ॥ ਗਿਆਨੁ ਤੇ ਤਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਮਾਤੀ॥ ਦੇ

ਕਾਤੂਸਿਓਭਾਪਾਟਤਿਨਾਤੀ। ਜੇਥਿਹੀਗਿਜਸਨਾਤਤਿਤੋਏ।
 ਧੀਸੀਕੀਪੁਤਿਸੁਨਿਕੈਥੇਏ। ਨੀਰੁਜਤੋਪੀਰਜੁਨਤੀਗਏ।
 ਜਯਮੇਸੀਸੁਰੁਭਾਵਤਿਰਏ। ਪੁਨਿਜੇਸੇਪੁਸਬਦਅਤਿਕਰੈ।
 ਪ੍ਰਗਟਿਨੀਰੁਨੈਨਤਿਤੇਛਰੈ। ਕਰੈਏਕੁਅਥਿਭਓਮਜਾਨੀ।
 ਖੇਭਨਿਕੈਹਰਿਸਾਗਥਿਨਾਨੀ। ਜਾਨਿਓਅਥੀਕਾਂਤਿਜਬ
 ਕਰੈ। ਨਰਨਾਰੀਕੀਸੁਪਧਾਪਿ। ਤਰੈ। ਹਮਜਾਂਤਤਿਗਗਨਿਕੀ
 ਥਾਤਾ। ਵਧੀ। ਮੁਰਲੀਕਾਰੈ। ਸੁਖਦਾਤਾ। ਕਹਤਿਏਕਾਨਿ।
 ਮੁਰਲੀਸੁਨੀ। ਸਿਵਿਥਿਨੁਦੇਓਇੰਦ੍ਰਗਿਮਿਸੁਨੀ।
੨੨੫ ॥ ਨੈਹਗਾਇਸਭਾਪਿਆਨੀਥਿਧਾਨਤ
 ਜਿਸਨੈਸਰਸੁਪੁਯਾਸਾ। ਜਿਓਨਰਸੇਵਤਿਨੀਦਿਤੇਨਾ
 ਗਤਿਓਠੈਅਨਾਸਿ। ਕਰੈਏਕੁਸੁਨਿਸਖੀਸਿਆਨੀ। ਸੁਰ
 ਗਿਸਪਿਜੇਅਮਰਿਥਿਨਾਨੀ। ਹਰਿਰਜਕੀਮਨਸਾਦੇਕਰੈ
 ॥ ਸਿੰਧਿਗਿਰਿਪਗਨਿਚਰਨਿਜਬਧਰੈ। ਏਕੁਜਪ੍ਰੇਮਥਸਿਥਓ
 ਰੀਭਈ। ਛੁਛਤਿਕਹਤਿਪਿਛਓਰੀਗਈ। ਕਹਤਿਏ
 ਕੁਭੁਭਰੀਅਨਾਰੀ। ਹਰਿਕਾਥਿਰਹਾਨੁਖੁਅਤਿਭਾਰੀ। ਪੁ
 ਨਿਜਾਇਤਓਸਪਿਨਤੀਤੋਈ। ਕਹਾਭਾਇਓਜੇਪਿਛਓ
 ਰੀਖੋਈ। ਪੁਨਿਥੇਲੀ। ਇਕੁਸਖੀਸੁਜਾਨੀ। ਤਨਿਸੇਰਏਕੈ
 ਸੇਇਹੁਪ੍ਰਾਨੀ। ਏਕੁਸਖੀ। ਇਹੁਓਤਰੁਕਰੈ। ਹਰਿਸੰਜੋਗਿਅ
 ਸਥਿਰੁਕਰੈ। ਸਗਯਦਿਦੁਸਐਸੀਥਿਧਿਰਏ। ਸਾਇਹੋਇ

ਤੋ ਸਭ ਸਿਧਿ ਕਰੈ॥

ਕੈ ਲੈ ਜੈ ਪੈ ਨਿਭਾਇ॥ ਸਖਤ

ਕੰਧ ਪੈ ਕਰੁ ਪਰੈ ਛਬ ਸੋ ਗਿਨਿ ਜੈ ਗਾਇ॥ ਏਕੁ ਸਖੀ ਇ
ਤੁ ਬੈਠਿ ਥਾਤਾ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਕਹਤਿ ਸੁਕਤਿ ਕੇ ਦਾਤਾ॥ ਜੇ
ਨ ਬੈਠਿ ਸੁਨੈ ਜਿਹਿ ਠਾਈ॥ ਪੇਸ਼ ਸਗਨ ਬਧ ਰਹੈ ਤਹਾਈ॥
ਤਨ ਕੀ ਸਕਤਿ ਸਰਬ ਹੀ ਹੋਈ॥ ਸੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਕੈ ਸੈ ਕੈ ਕਰੈ
॥ ਬੈਠਿ ਏਕੁ ਸਖੀ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਹਰਿ ਆਂਦ ਨਿਕੀ ਬਿਰੀ
ਆਭਈ॥ ਚਲੈ ਥੈ ਠੀ ਮਾਰਗ ਸੇ ਰੰਝੇ॥ ਸਿਆਸਿ ਸਰੂਪਿ
ਦਰਸ ਗੁਣੁ ਹੈ॥ ਗਜ ਨਿਤ ਬਾਦ ਤਿ ਬਿਜਨਾ ਬਾ॥ ਰਾ
ਮੁਤ ਸਤਿ ਗੀਆ ਲਾਨਿ ਕੇ ਸਾਥਾ॥ ਮਾਖੇ ਸੁਕਟੁ ਗਰੇ ਬਾਨਿ ਸਾ
ਲਾ॥ ਕਰ ਸੇ ਸੋਭਤਿ ਬੈਠਿ ਰਿਸਾ ਲਾ॥ ਛਬ ਅਨੰਤ ਸੇ ਮੋਹਿ
ਜੈ ਹੈ॥ ਜੀਉ ਜੀਤੁ ਸਰੂਪੁ ਦੇਖਤਿ ਸੇ ਹੈ॥

ਪਿਸੇ ਪਰੈ ਜਾਇ

ਕੈ ਪਾਇ॥ ਨੈਨਿ ਬਿਲੇ ਵੈਦਰ ਸਿਰ ਸਿਮਨ ਕੀ ਦ੍ਰਿਖਾ ਬੁ
ਝਾਇ॥

ਪਰੀਠਤਿ ਸੋ ਗਿਰਾਈ॥ ਗਜ ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ॥
ਏਕੁ ਦਿਵਸਿ ਬਰਖਾ ਸਰੂਆਇਓ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਅਸੁਰ ਨਾਮੁ ਪ
ਰਾਇ॥ ਬ੍ਰਿਖ ਭਭੇਖੁ ਪਰਿਆਇਓ ਭਾਰੀ॥ ਕੰਸ ਭੂਪ ਕੇ ਅਤਿ
ਹਿਤਿ ਕਾਰੀ॥ ਟੀਕੁ ਪਿਗ੍ਰਿਓ ਮੇਰਿ ਜਿਉ ਕੀਨੈ॥ ਪ੍ਰਭਿਉ

ਠਾਇ ਸੀਸ ਪਠਿ ਲੀਨੋ ॥ ਦ੍ਰਿਗਤਿ ਅਗਤਿ ਜਿਉ ਅਗਨਿ ਰਿ
 ਖਾਈ ॥ ਓਹੀ ਕਟ ਕੇ ਪਾਹੁ ਕਛੁ ਨਾ ਜੀ ॥ ਕਠਾਨਿ ਸੀ ਗਠਾ
 ਟੇ ਅਰੁ ਬਡੇ ॥ ਤੇ ਅਕਾਸਿ ਕੇ ਓਹੀ ਗੇਗੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੰਤ ਸਭੁ ਓ
 ਰਿਨਿ ਹਾਏ ॥ ਬਹੁਤ ਫੇਨਿਨਿ ਜਸੁ ਖਤੇ ਡੁਗੇ ॥ ਕੂਦਤਿ ਮਾਂ
 ਸਕਿਉ ਪਜਾਵੈ ॥ ਪਰਨਿ ਪਾਇਸੈ ਖੇਦਤਿ ਆਵੈ ॥

ਜਥਿਖੇ

ਭਇਓ ਬਹੁਤ ਓਤ ਪਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੇਗਰ ਜਨੁ ਸੁਨਤ ਹੀ ਸਰਬ
 ਗੁਣ ਗਿਰਿ ਜਾਤਿ ॥ ਘ੍ਰਿਜਾ ਜੀ ਬਾਸੀ ਸਭੁ ਡਰਿ ਕੈ ਭਾਗੇ ॥ ਕਿ
 ਸਾਨਿ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਭਾਖਨਿ ਆਗੇ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਮਾਨਿ ਕੈ ਅਤਿ ਅਕੁਲ
 ਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਿਰਿ ਪਰਿ ਕੀ ਸਰਨਿ ਭਾਜੇ ਆਏ ॥ ਇਹੁ ਬਿਧਿ
 ਦੇਖਿ ਸਿਆਸਿ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਵਾਅਗਿ ਦਿਟੀ ਕੀ ਗਤਿ ਸਭੁ
 ਜਾਨੀ ॥ ਜਸਿ ਬੋਲੇ ਬ੍ਰਿਜ ਬਾਸਨਿ ਤਾਈ ॥ ਚਿੰਤਾ ਜਿ
 ਨ ਕਰੇ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਚਲੇ ਅਸੁਰਿ ਘਾਹੀ ਨੰਦ ਲਾਲਾ ॥ ਓਰ
 ਮਾਹੀ ਪੁਰ ਪਾਨਿ ਕੀ ਮਾਣਾ ॥ ਤਿਹਿ ਸਿਉ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਬੋ
 ਲਾਤਿ ਧਾਨੀ ॥ ਅਰੇ ਅਸੁਰਿ ਮੁਗਧਿ ਅਗਿ ਆਨੀ ॥ ਬ੍ਰਿਖਾਭਿ
 ਰੂਪਿ ਤੂੰ ਪਰਿ ਕੈ ਆਇਓ ॥ ਤੇਰੇ ਸਕਲ ਭੇਓ ਸੇ ਪਾਇਓ ॥ ਬ
 ਰਿਧਾ ਰਿਧਿ ਜਸੇ ਕਾ ਬੋਲੈ ॥ ਤ੍ਰਾਸੁ ਦੇਤਿ ਲੋਕ ਨ ਕੇਰੈ ਲੈ ॥

ਤਉਤੁ ਜੋਤਿ ਆਉ ॥ ਬਾਬਾ ਨੰਦ ਕੀ ਸਪਤਿ ਹੈ ਅਬਜੀ

ਕੋਰੋਓਤਪਾਉ।।ਇਉਜੁਨਿਕੈਸੂਰਖਿਅਗਿਆਨੀ।।ਮੁਦਤਿ
ਭਇਓਮਨਮੀਇਉਜਾਨੀ।।ਬਹੁਤੁਆਸਦੈਕੈਮੁਹਿਗਜਾਪਠਿਓ
ਆਥਾਲਕਕੇਕਾਜਾ।।ਭੁਲੇਸੁਗਨਮੈਪਰਤੇਆਇਓਤਤੇਬਾ
ਲਾਕੁਤਰਤਮੈਪਾਇਓ।।ਇਉਕਹਿਬਾਲਕਉਪਰਿਧਾਇਓਧਰ
ਤੀਖਰਨਉਖਾਨੁਤਿਆਇਓ।।ਉਨਿਜਾਨੀਮੈਸਬਲੁਕਹਾਉ।।ਹਰਿ
ਕਉਸੀਗਨਮਾਹਿਉਠਾਉ।।ਜਾਕੋਰੋਮੁਬ੍ਰਹਿਮੰਰੁਉਠਾਵੈ।।ਕਾਬਿਧਤਾ
ਹਿਉਠਾਵਨਪਾਵੈ।।ਹਰਿਜੂਛੀਲਕਰੀਕਛੁਨਾਹੀ।।ਕਹੇਸੀਗ
ਕੋਮਲਕਰਿਮਾਹੀ।।ਚਰਨਅਸਟਿਦਸਪਾਛਪੇਲੋ।।ਉਨਹੁਬ
ਹੁਰੈਹਰਿਕਉਠੇਲੋ।।੨੪੧॥ਦੇਹਰਾ।।ਇਹੁਮਾਵੈਹਰਿਓਰਕੇ
ਹਰਿਪਾਓਦੀਜਾਇ।।ਇਹਧਿਧੋਜੇਆਵਤਗਓਗਈਸਕਤਨਿ
ਬਲਾਇ।।ਜਬਹਰਜੁਵਾਕੋਬਲੁਹਰੇ।।ਹਰਿਮਾਨਿਬਸੁਧਾਪੈਪਰੇ
।।ਹਰਿਵਾਕੀਗਹਿਕੀਵਾਤੇਗੀ।।ਮੁਖਤੇਚਲੀਰਹਰਿਕੀਮੀਗੀ।।ਸਕ
ਤਹੀਨਅਤਦੀਨਪੁਕਾਰੇ।।ਰਕਤਿਨੀਹੁਇੰਦ੍ਰਨਿਸੇਰੋਗੇ।।ਨੈਨਿ
ਅਗਤਿਤੇਪੀਤਸੁਤਭਏ।।ਤਲਛਮਹਾਪ੍ਰਾਨਿਜਬਗਏ।।ਮੋਰੇਦੁ
ਸਟਅਸਰੁਜਬਪੋਗੇ।।ਸੁਗਨਿਪ੍ਰਣਾਮੁਇਸਟਕੋਕੋਗੇ।।ਪੁਹੁਪ
ਬਗਸਿਟਕਰੀਅਤਿਭਾਗੀ।।ਸਭਪਰਿਛੁਲਤਭਏਨਰਿਨਾਗੀ।।ਕਾ
ਜਨਿਸੁਨੀਕੰਸਇਹੁਬਾਤਾ।।ਮਾਰਿਓਅਸਰੁਸਿਸਟਿਦੁਖਦਾ
ਤਾ।।ਅਭੁਨਾਰਦਰਿਖਆਏਤਹਾਹੀ।।ਕਹਤਿਕੰਸਤੈਜਾਨਤਿਨਾ
ਹੀ।।੨੪੨॥ਦੇਹਰਾ।।ਏਤੇਸਤੁਦਾਨੇਬਵ।।ਕੰਨਮਾਏ

ਜਿਮਾਹਿ॥ ਅਰੁ ਅਥ ਧਰਖਾਸੁ ਹੁੰਦੇ ਜਾਸੇ ਦੂਸਰੇ ਰਾਹਿ॥ ਓਹੀ
 ਸਭਾ ਤਿਕੇ ਮਾਰਨ ਹੋਰੇ॥ ਪੈਬ ਸਦੇ ਵਪੁਕੁ ਅਵਤਾਰੇ॥ ਨੰਦ ਗੋਪਕੇ
 ਸੁਤੁ ਵੇਨਾਹੀ॥ ਸਤ ਜਾਨੁ ਅਪਨੈ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਜੇ ਕੀਨਿਆ ਸਿਲਾਉ
 ਪਰਿ ਮਾਰੀ॥ ਪੁਤੀ ਜੋ ਸੇ ਮਾਤਿ ਕੀ ਵਹਿ ਬਾਹੀ॥ ਇਹਿ ਬਸਦੇ ਵਪੁਕੁ
 ਹੈ ਦੋਊ॥ ਜਿਹਿ ਬਾਹਿ ਕਿਸਨ ਕਹਤਿ ਹੈ ਸੋਊ॥ ਓਹੁ ਬਲਾਗੁ ਮੁਰੇ ਹਨੀ
 ਜਾਇ॥ ਓਹਿ ਤੇ ਭਰਿ ਗੋ ਕਲਾ ਮਾਰਿ ਦੁਗਾਇ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦੇਵ ਕੀ ਪੁ
 ਤ੍ਰੁ ਜਾਇ॥ ਓਹਿ ਤਬ ਹੀ ਤੋ ਸੋ ਕਹਿ ਸਮਝਾਇ॥ ਓਹਿ ਤੁਕਤ ਕਰੈ ਹੋਇ ਬਿ
 ਧਸੇਈ॥ ਬਿਧੁ ਨਾਲਿ ਕੇ ਭਾਲੈ ਜੋਈ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਕੀ ਸਿਸੀ ਕਿਮ
 ਨਿਆਨੀ॥ ਅਪਨੀ ਸਕਤਿ ਛੀਨ ਅਤ ਜਾਨੀ॥ ੩੪੨॥ **ਦੋਹਰਾ**
ਅਪਨਾ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੁਖ
ਅਗਿਆਨ ਦੁਖ ਇਨੈ ਬੰਦੇ ਦੇਹੁ॥ ਕੇਸੀ ਅਸੁਰਨ ਕੇ ਅਧਕਾਰੀ
ਹੁਤੇ ਬੰਦੇ ਦੇਨ ਬਲ ਪਾਗੀ॥ ਕੀਸੀ ਅਸੁਰਿ ਤੇ ਹਿਥੇ ਲਾਪਠਾਇ
ਓਪ੍ਰੀਤਿ ਗਤਿ ਕੈ ਦੁਗਥੈ ਠਾਇ॥ ਓਹਿ ਸੇ ਹਿਤੁ ਦੇ ਬੇਲਤਿ
ਗਜਾ॥ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ਅਕਾਜਾ॥ ਤੁਮ ਸੇ ਕਉਨੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਿਤ
ਕਾਰੀ॥ ਜੋ ਅਥਹੀ ਇਸਹਾਇ ਪਮਾਰੀ॥ ਤਤੇ ਤੁਮ ਬ੍ਰਿਜ ਬੋਗਿ ਸਿਧ
ਗੇ॥ ਜਿਹ ਤਿਹ ਭਾਂਤਿ ਨੰਦ ਸੁਤ ਮਾਰੇ॥ ਪੁਨਿ ਮੁਸਟ ਕਿਚੰਨੁ ਲਭ
ਲਾਏ॥ ਤੇਨ ਕੈ ਐਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ॥ ਦੁਇ ਬਸਦੇ ਵਪੁਕੁ ਬ੍ਰਿਜ
ਹੋਏ॥ ਤੇਨ ਕਉ ਸਭੇ ਨੰਦ ਸੁਤ ਕਹੈ॥ ਗਮਾ ਕਿਸਨ ਹੈ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਵਾ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਉ ਭੁਇ ਭਿਸਭ ਠਾਂਵਾਂ॥ ੩੪੩॥ **ਦੋਹਰਾ**

ਤਿਨੈ ਬੁਲਾਇ ਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮਥੁਰਾ ਮਾਤਿ **ਭਾਗਵਤ ਪੁਰਾਣ**
ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਸਾ ਜਾਇਸਾ ॥ **ਜਾਇਸਾ ਪੁਰਾਣ** ਕਉ ਮਤੁ ਜਾਨੈ ॥ ਕ
 ਲਾਹੁ ਪਉ ਨਿਕਉ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ਰੰਗ ਭੂਸਤੁ ਮਜਾਇ ਬਨਾਓ ਸੰਗ ਮਿ
 ਤ ਅਪਨੇ ਸਭਾਇਆ ਓਇ ਕੁਮਚਾਨੁ ਅਤਿ ਉਚਾਕੋਰੇ ॥ ਤਹਾ ਸਿੰਗ
 ਸਤੁ ਰਚ ਕੈ ਪੋਗੇ ॥ ਬੈਠੈ ਸਭਾ ਮਿਤਿ ਨ ਸੇਤਹਾ ॥ ਉਨਕੈ ਹਾਥੁ ਨ ਪਹੁਚੈ
 ਹਾ ॥ ਪਉਗਿ ਮਧ ਬਹੁ ਚਿਤ ਬਨਾਓ ॥ ਬਿਰਪਭਾਤ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਿ ਬਿਛਾ
 ਓ ॥ ਬੈਠੈ ਜਹਾ ਸਕਲਾ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਅਤਿ ਤਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਮਿਤ੍ਰਿ ਸੁਜਨਾ
 ॥ ਤਿਨਕੈ ਸੰਗਿ ਜੋ ਧਾਜਿਤ ਹਾਈ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਸਭਰ ਪੈਤ ਹਾਈ ॥ ਦੁ
 ਤੀਓ ਦੁਆਰੁ ਸਨਮੁਖ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ॥ ਤਹਾ ਕੁਬਲਾ ਗਜਠਾ ਰਾਕੀਜੈ ॥
ਕਰਮਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪੁ ਦਹਿ ॥ ਤੇ ਪਉਗੀਤ ਬਹਿਗਜਾਪ
 ਵੰਤਾ ॥ ਮੂਰਿ ਗਹੈ ਗੋਸੁਰ ਮੈਉ ਰਿਮੈ ਧਰਿ ਪੈ ਵੰਤਾ ॥ ਅਉਰੁ ਪਉਰਤੀ
 ਜੋ ਇਕੁ ਕੋਰੇ ॥ ਭਾਰੀ ਬਨ ਖੁਤਹਾ ਗਹਿਧੋਰੇ ॥ ਜਬ ਹੀ ਪ੍ਰਥਮ ਪਵਰੈ
 ਅੰਧੈ ॥ ਦੁਆਰ ਪਾਲਾਨ ਹੀ ਆਵਨਿ ਦੈਧੈ ॥ ਕਹਿ ਪੈ ਜਬਾਇ ਪੁਧ
 ਨ ਖੁਚਰਾਓ ॥ ਤਉ ਤੁਮਭੀਤ ਰਿਜਾਨੇ ਪਾਓ ॥ ਜਬ ਵੇਧਨ ਖੁਓਠਾ
 ਵਨਿ ਜੈਧੈ ॥ ਉਠਿ ਪੈਨਾ ਹੀਤ ਬਪ ਛੁਤੈਧੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਭੁ ਜੇਧਾਉਠਿ
 ਧਇਧੈ ॥ ਤਾਮਿ ਸਉਨਿਕੈ ਮਾਰਿ ਬਹੁ ਦੈਧੈ ॥ ਬਹੁ ਰੈਕੰ ਸਚਹੁ ਦਿਸ
 ਪੋਖੈ ॥ ਇਸਿਟ ਮਿਸਟ ਇਕ ਦੂਸਟ ਨ ਪੋਖੈ ॥ ਤਹਾ ਅਕਰੁ ਰਿਦ੍ਰਿ
 ਸਿਟ ਮੈ ਆਏ ॥ ਆਦਰੁ ਕੈ ਅਤਿ ਪੇਤੁ ਜਨਾਏ ॥ ਮਿਤ੍ਰਿ ਬਚਿਤ੍ਰ ਇਸ
 ਦੁਮਨ ਭਾਇਓ ॥ ਤਹਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਬੈਠਾਇਓ ॥ **ਭਾਗਵਤ ਪੁਰਾਣ**

ਰਿਹੈ ਮੁਸਟਕ ਅਰੁ ਚਾਨੂਗਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਮੁਸਟਿ ਗਰਸਟਿ ਅ
 ਤਿਹੈ ਤਿਪੁਸਿ ਏਨਿ ਸਭ ਚੁਗਾਉ ਨੈਸਾਰਿ ਬਸਿ ਦੇਵੈ ਸਾਗੇ ॥
 ਬਹੁ ਰੇ ਦੇਵ ਕੀ ਕੀਸੀ ਘਾਗੇ ॥ ਬਹੁ ਰਿਭਿਗੁ ਜੈ ਨਿਕੇਤਨੁ ॥
 ਪਸਰਾ ਪੁਕਰੂ ਨਾਹੀ ਚੁਗਾਉ ॥ ਜੇ ਸੁਤ ਕਉ ਚਿਤਿ ਮੈ ਨਹੀ ਧਰੇ
 ਬਹੁਤ ਪਛੁ ਉਨਤੁ ਕੋ ਕਰੇ ॥ ਜਬ ਸਬਤਿ ਕਉ ਮਾਰਿ ਤਿਥੇਰੁ
 ਤੇਇ ਆਚਿਤੁ ਨਿਪਦੈ ਹੀ ਫੇਰੁ ॥ ਜੁਗ ਸਿੰਧੁ ਜੈ ਸਰਗੁ ਮਾਰੇ
 ॥ ਗਿਰਿ ਸਮਾਤਿ ਬਿਸਿ ਬਾਰੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਨੰਤ ਬਕਰੁ ਸਮਾਤਿ ਤੁ
 ਤਮਾਗੇ ॥ ਦਿਗਤਿ ਪਾਤਿ ਸਸਪਾ ਲਿਹਾਗੇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਇਸੁ
 ਏਪਗੁ ਪਛੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਕੈ ਸੇਵਾ ਕਰੁ ॥ ਉਨ ਕਉ ਬਹੁ
 ਤੁ ਬਿਧਾ ਜਸੁ ਦੇਤੀ ॥ ਸਾਰੇ ਅਸਰੇ ਮੇ ਪ੍ਰਗਟੈ ਤੀ ॥ ੨੪੮ ॥
 ਦੇਹ ਜਗਾ ॥ ਤੇ ਤੇ ਤੁਸਤਿ ਨਿਸਭਨ ਕਉ ਏਥੈ ॥
 ਉਇ ਨਿਠਉ ਗਿ ॥ ਪਤਕ ਜਗਿ ਸਿਸ ਕੀ ਜੀਓ ਮਤੁ ਕਹੀ
 ਅਉ ਕਛੁ ਅਉ ਗੁ ॥ ਰਾਜਨ ਸਕਾ ਕੰਸ ਕੀ ਧਾਨੀ ॥ ਸੁਖੀ
 ਅਕਰੁ ਗਿ ਬਿਰਥਾ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ਕਹੀ ਕਹੈ ਜੇ ਬੁਰਾਨ ਮਾਨੇ
 ਅਪਨੈ ਮਨ ਸੇ ਕਰੇ ਪਿਆਨੇ ॥ ਕਹੀ ਕੰਸ ਕਛੁ ਸੰਕਨ ਮਾਨੇ ॥
 ਜੇ ਜਾਨੈ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਬਖਾਨੇ ॥ ਬੀਐ ਤਬ ਅਕਰੁ ਗਿ ਸਿੰਦੂ ਬ
 ਨੀ ॥ ਸੁਨੈ ਕੰਸ ਰਾਜਾ ਸੁਗਰਿ ਆਨੀ ॥ ਸਹੀ ਸੁਨੈ ਨ ਦੇਵਨ ਕੋ ਨਾਥਾ ॥
 ਸਸਤੁ ਬਜਰੁ ਪੈ ਜਾ ਕੇ ਹਾਥਾ ॥ ਲੀਕ ਪਤੀ ਗਵਨੁ ਅਭਾਨੀ ॥ ਜਿ
 ਹਕੀਸੀ ਕਸਭ ਦੇਵਨ ਮਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਰੋਹਿ ਰਖਾਇਓ

ਤੇਸਭਮਰੇਕਾਊਜਬਆਇਓਪ੍ਰਾਨਿਦੇਤਿਪ੍ਰਾਨੀਅਤਿਭੁਟ
 ਕੈ॥ ਤੈਸੈਯੀਤੁਕਰਿਪਗਪਟਕੈ॥ **੨੪੬॥ ਜੈਗੋਗ**
ਤਉਭਿਓਪ੍ਰਾਨਜਨਾਤਿਚੈਕੈਰੁ ਭਯੋਕਛੁਨਾਹਿ॥ ਇ
 ਤੁਕਰਿਆਏਧਾਂਮਕੇਗਇਓਅਸਰੁਗ੍ਰਿਹਮਾਹਿ॥
ਅਸਿਓਯੈਸੈਏਤੀਸਾਦੰਸ॥ ੨੪੭॥ ਜੈਪ੍ਰੀਤ
 ਛਤਸਿਓਰਿਖਰਾਜਾ॥ ਸੁਨੇਅਸਰੁਕੇਸੀਕੇਕਾਜਾ॥ ਚਲੇ
 ਮਾਦਤਿਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਿਘਾਹੀ॥ ਗਾਜਕਾਜਪਰਕੇਸਨਮਾ
 ਹੀ॥ ਚਲੇਜਾਤਿਨਿਜਿਬਯੁਹਿਜਨਾਦੈ॥ ਸਨਤੁਯਾਸੈ
 ਅਤਹੀਧਾਦੈ॥ ਅਸਦਰੁਪਦੈ॥ ਪਅਕਾਸਾ॥ ਗ੍ਰਿਹਿਘਨਿ
 ਸਮਜਾਕੇਬਿਸਥਾਗਾ॥ ਟੀਗਘਿਨੈਤਿਕਰੇਧਿਕੇਮਾਤੇ॥ ਰ
 ਤੇਅਤਿਹੀਰੁਹਰਿਚੁਚੁਆਤੇ॥ ਜਬਹੀਗ੍ਰਿਓਕ੍ਰਪੋਸੈ
 ਫਿਰੇ॥ ਸੁਰਿਬਿਧਾਨਿਗਿਰਿਬਸਧਾਪਰੇ॥ ਏਤੁਬਿਧ
 ਰੁਪਦੇਖਭੈਕਾਗੀ॥ ਡਰੇਸਭੇਧ੍ਰਿਜਿਕੇਨਰਨਾਗੀ॥ ਤ੍ਰਾਸੁ
 ਮਾਨਿਕੇਜਿਤਿਤਿਤਿਧਾਗੇ॥ ਸਰਨਿਪ੍ਰਾਨਪਤ੍ਰਕੀਸਭਾ
 ਏ॥ **੨੪੮॥ ਜੈਗੋਗ** ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਾਨਸਭਾਸਿਧੀਜ
ਰੇ ਨਹੀਸਨਿਸਾਹਿ॥ ਤੁਰਤੁਚਯੇਤਿਸੁਓਰਕਓਟੇਰਤਿ
 ਅਪਨੀਘਾਂਗਾ॥ ਜਿਤੈਅਸਰੁਸਹਾਂਭੈਦਾਈ॥ ਆਇਓਕੁ
 ਅਰਿਕਿਸਤਿਤਿਧਾਈ॥ ਜੈਓਹਾਬਿਕਰੇਧਸਿਓਤਾ
 ਗੇ॥ ਪ੍ਰਾਨੇਨਾਥਕੇਓਰਸੈਸਾਗੇ॥ ਕੁਅਰਿਕਿਸਤਿਕੇਸੈਸੈਏ

ਕੇਸੀ ਦਲ ਨ ਕੰਸ ਰਿਪੁ ਜੇਈ॥ ਨਿਜ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕੇ ਕਰ ਗਏ॥ ਮਾ
 ਨੋ ਕਠਨਿ ਫਾਸ ਸੇ ਫਏ॥ ਪਕਰੇ ਹਾਥ ਨਾਥ ਬਲ ਕੀਨੇ॥ ਲਾਤ ਮਾਰਿ
 ਕੈ ਬਿਧ ਬਲ ਕੀਨੇ॥ ਤਜਿ ਬੀਰਜੁ ਪੀਰਜੁ ਨਹੀ ਪਰਿਓ॥ ਕੁਇ ਭਿੰ
 ਰਛਾ ਧਰਨ ਸੇ ਪਰਿਓ॥ ਜਬ ਧੀਬਹੁ ਰਿਸੁ ਧਮੇ ਆਇ ਓ॥ ਤਬ ਹੀ
 ਮੁਖੁ ਪਸਾਰ ਕੈ ਧਾਇ ਓ॥ ਤਮ ਸੁਕਰ ਆਇ ਓ॥ ਹਰਿ ਘਾਤੀ॥ ਗਏ
 ਚਾਤੇ ਹਰਿ ਕਉ ਮੁਖ ਮਾਰੀ॥ ੨੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਕਰਤ ਰੰਗ ਸਨਮੁ
 ਖਭੁ ਏਭੇ ਪਤ ਪ੍ਰਭ ਚਤੁਰੰਗ॥ ਭੁਗਤੁ ਜਾਨੁ ਮੁਖ ਸੇ ਗਏ **ਦੁਸਟ ਪ੍ਰੀ**
ਤਿ ਕੈ॥ **ਕੇਸੀ ਤਬੋਸੇ॥** **ਪਿਤਨ ਕਾਪੀ॥** **ਹਾਥੁ ਨ ਕੇਦਾਤ ਨਿ**
ਚਾਪੀ॥ ਥ੍ਵਜ ਸਮਾਨ ਥਾਂ ਮੁਖ ਮਾਰੀ॥ ਦਾਤ ਨਿਚਾ ਬਿਸ ਕੇਵੇ ਨਾਹੀ॥ ਤ
 ਬੈਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਸਕਤਿ ਜਨਾਈ॥ ਬਡੀ ਬਾਹਿ ਮੁਖ ਮਾਰਿ ਬਛਾ
 ਈ॥ ਰੇ ਕਸੁ ਆਸੁ ਅਤਿ ਤ੍ਵਾਸੁ ਦਿਖਾਇ ਓ॥ ਪੀਰੁ ਨ ਪਰਿਓ ਧਰਨ
 ਸੇ ਆਇ ਓ॥ ਹਾਥ ਪਾਇ ਪਟ ਕੇ ਤਿਹਿ ਠਾਈ॥ ਛੋਟੇ ਉਦਰ ਛੂਟ ਕੀ
 ਨਿਆਈ॥ ਜਬ ਧੀ ਆਇ ਪਪੋਰੇ ਅਭਾਗੀ॥ ਤਬ ਧੀ ਪ੍ਰਾਨਿ ਸੁਗਰੀ
 ਜਾਇ ਲਾਗੀ॥ ਸੁਗ ਅਨੇ ਕਜੇ ਦੇਖ ਨ ਆਏ॥ ਛੁਏ ਉਰਿ ਤਉ ਛੂਲ
 ਬਰਿਖਾਏ॥ ਤਾਹੀ ਛਿਨ ਰਿਖ ਨਾ ਰਦ ਆਏ॥ ਹਾਥ ਜੇ ਰਿਪੁ ਭੁਕੇ ਜ
 ਸੁਗਾਏ॥ ੨੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥** **ਕੇਸੀ ਅਤ ਬਲਵੰਤੁ ਸੀ॥** **ਸਾਰੁ**
ਪਥੈ ਸੀਤੁ॥ ਆਰੇਤਾ ਹਿਭੁ ਲੀਕਰੀ ਭੋਪਤ ਪ੍ਰਭ ਭਗਵੰਤੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਈ
 ਸ ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਸੁਆਮੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ॥ ਜੇਤਹੁ ਪ
 ਭਗਵੰਤੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਅਲਖ ਅਨੰਤ ਸੀਤਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਜੇਤੇ ਅ

ਸੁਰਮੁ ਰੁਮਤ ਭਾਗੀ॥ ਸਾਭਿ ਸਾਭ ਮਾਭ ਬਾਭ ਧਾਗੀ॥ ਸਕਲ ਕੰਸਕੇ
 ਇਸਟਕ ਹਾਵੈ॥ ਸ੍ਰਿਤ ਸਮਾਨਿ ਦ੍ਰਿਸਤਿ ਮੇਰੀ॥ ਜੀਉ ਨਾਨਕ
 ਕੀ॥ **ਪਦਾਰਥੀ॥ ਤਵੀ ਸਾ ਪ੍ਰਦਸੁ ਹਮਾਰੇ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਹਰਿ**
ਨਾਮੁ॥ ਦਿਆਲਾ॥ ਵੈ ਆਸਿ ਪਸ ਭੁਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਤ ਜੀ
 ਵਾਇ ਕੈ ਵੈ॥ ਜਾਮ ਵੰਤ ਤੇ ਮਨ ਲੇ ਐ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਮਾਧੀ ਅਬ
 ਨਾਸੀ॥ ਜਗਨ ਨਾਥ ਜਗ ਜੀਉ ਨਵਾਸੀ॥ **੫੫॥ ਦਿਤਾ॥ ਕਦ**
ਕੁਪਾ॥ ਸਾ ਪਾਵਕੇ ਪੁਰੁ ਪੁਤਰੀ॥ ਪਾਵਾ॥ ਦਲਾ ਅਸਟਾ ਦਸ
 ਖੁਹਨੀ ਹੁੰਮੋ ਹਨ ਲਾਲਾ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਕੇਸੀ ਗਿਰਧਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਲਿ
 ਆਨ ਰੂਪ ਸੁਰਕਾਰੀ॥ ਪਦਵੀ ਪਗ ਪੰਡਵ ਨ ਵੈ॥ ਦਧਮ ਪਾਅ
 ਸਥਾਨੁ ਬਨੈ॥ ਆਬਿ ਧਰਤਿ ਤੁਮ ਕੇ ਪਹ ਚਾਨੈ॥ ਨਿਸਦਿ ਨ ਸਗਨਿ
 ਤੁਮਾਰੀ॥ ਸਦਾ ਫਿਰਤ ਤੁਮ ਰੇ ਰੰਗ ਰਾਤਾ॥ ਹਿਤਿ ਸੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਦਿਨ
 ਰਾਤਾ॥ ਕਿਰਿ ਪਾਕੇ ਰੇ ਮੇਰੇ ਰੂਮੁ ਟੋਰੇ॥ ਭਵ ਸਾਗਾਰਿ ਤੇ ਪਾਰਿ ਭੁਤਾ
 ਗੇ॥ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ॥ ਨਿਮ ਸਕਾਰੁ ਕਰਿ
 ਆਇ ਸੁਲਾਧੀ॥ ਕੇਸੀ ਮਾਰਿ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਮਾਨਿ ਭਾਏ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰ
 ਸੰਨ ਤੇ ਇਥੇ ਜਸੇ ਆਏ॥ ਗੁਆਲਾ ਬਾਲਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਿਤਿ
 ਕਾਰੀ॥ ਜੇ ਜੀ ਐਵੇ ਬਿਸੁਖੁ ਮਦਨਿ ਮੁਰਾਰੀ॥ **੫੬॥**
ਦੇਹ ਰਾਗਾ॥ ਸਾਧੀ॥ ਸਿਧ ਭਿਤਿ ਸੇਵਾ ਭਿਤਿ॥ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭ
 ਕੇ ਤੇਤਿ॥ ਨੰਦ ਜਸੇ ਪਾਦਿ ਜਾਨਿ ਕੋ ਗੋਪਨਿ ਸੇ ਪਨੁ ਦੇਤਿ
 ਦੂਜੇ ਦਿਵ ਸਿਧਾਲ ਬਨਿ ਗਏ॥ ਲੀਨੇ ਸੰਗਿ ਸਖਾ

ਨਿਭਾਏ॥ ਤਿਸੇਂ ਸੀਮਿਓ ਕੈ ਸਿਆਮੀ ਸੁਭਾਗੇ॥ ਚੇਰ
 ਸੀਚਨੀ ਖੋਲਾ ਨਿਭਾਗੇ॥ ਭੁੰਮਾ ਸਰਾਤਿ ਹਿਕੀ ਸਿਪ
 ਠਾਇਓ॥ ਬਾਲ ਕੁਭੇ ਪੁਪਗਿ ਬਿਜਸੇਂ ਆਇਓ॥ ਸਿ
 ਓਓ ਆਇ ਸਭਗੁ ਆਲਾ ਨਿਸਾਹੀ॥ ਕਾਹੁ ਤਾਹਿ ਪਾਹਿ
 ਚਾਨੇ ਨਾਹੀ॥ ਬਾਲ ਕਿਛਿ ਪਾਨਿ ਜਾਇ ਜੇਹਿ ਠਾਈ
 ॥ ਜਾਇ ਸੀਗਿ ਸਾਸਰੁ ਤਾਈ॥ ਇਕੁ ਇਕੁ ਬਾ
 ਲ ਕੁਚੁਰਾਇ ਭੇਜਾਈ॥ ਗਾਖਤਿ ਪਰ ਬਾਤਿ ਸਾ
 ਹਿ ਦੁਗਈ॥ ਬਹੁ ਬਾਲ ਕਜ ਬਹੁ ਰਿਲੈ ਗਇਓ ਪ੍ਰਗ
 ਏ ਭੇਓ ਸੋਹਰ ਜੀ ਲਾਇਓ॥ ਰੂਮਾ ਸਰਗੁ ਠਿਭੁਇ ਮੇਰੇ॥ ਪਕ
 ਰਿਹੀ ਉਤਪੁਛਿ ਨ ਮਾਰੇ॥

ਪਕੇ ਕੋਪਤ ਪ੍ਰਭ ਬ੍ਰਜ ਗਾਇ
 ॥ ਸਕਲ ਅਵਸਥਾ ਆਪਨੀ ਹਰਿ ਸੋ ਕਹੀ ਜਾਨਾਇ॥

ਕਹੈ ਪਰੀਛਤ ਸੇਰਿ ਖਗਈ॥ ਸੁਪਲਾ ਕਸੁਤ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਤਾਈ॥
 ਕੰਸ ਅਸੁਰਿ ਸੇ ਆਇ ਸੁਲੀਨੀ॥ ਬਿੰਦ੍ਰਾ ਬਨ ਕੀ ਮਨ ਸਾਕੀਨੀ॥
 ਆਨੰਦੁ ਗਇਓ ਬੈਠ ਰਬਿ ਚਲੇ॥ ਮਨ ਮੇ ਕੀਏ ਮਨੇ ਰਬ
 ਓ॥ ਪ੍ਰਗ ਬਿਜਨ ਸਿਕਰ ਸਿ ਸੁਭ ਕੀਨੇ॥ ਤੀਰਥ ਸਾਂ
 ਹਿ ਦਾਨਿ ਬਹੁ ਦੀਨੇ॥ ਤਾਛਲਾ ਸੋਹਰਿ ਦਰਸਨ ਪਾਇ
 ਤਓ॥ ਜਗਾ ਤਈ ਸਕਉ ਸੀ ਸੁਨਿ ਦਾਇ ਤਓ॥ ਸੋਮਨਿ

ਮੋਅਚਰਜੁਇਹਆਵੈ॥ਮੋਜੋਜਨੁਅਧਮੁਕਹਾਵੈ॥ਪਸ
ਜਿਉਮੋਹਕਾਮੁਬਸਰਹੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰਰਸੁਦਰਸਨੁਭਾਵੈ॥ਜਿ
ਭੋਕਿਪਾਸੀ॥ਕਿਸਤਕੀਉਈ॥ਦਰਸਨੁਪਰਸਨੁਪਾਵਤ
ਤੈਸੇਈ॥

ਪਤਿਪ੍ਰਭੁਕੇਤੇਹਿਤੇਤ੍ਰਿਰਖਤੈਛਿਨਮਾਇ॥ਵਤੀ
ਕਿਪਾਅਥਿਮੋਪੈਭਈ॥ਮਨਕੀਮੋਹਫਾਸਿਕਟਿਗ
ਈ॥ਆਜੁਪਾਪਤਾਜਿਪਾਵਨਿਤੋਇਹੁ॥ਮਹਾਂਗੁਜਿ
ਪਗਪਰਸਨਿਪੈਹੁ॥ਜਾਕੇਮੁਨੀਪਿਆਨੁਪਰਿਪਿਆਵੈ
॥ਤਾਰਜਕੇਕਬਹੁਨਹੀਪਾਵੈ॥ਕੀਸਰਾਜਕੇਗੁਨੁਏਮਨਿ
ਭਾਇਓ॥ਆਜੁਮੋਹਿਇਹੁਕਾਜਿਪਠਾਇਓ॥ਸਿਵ
ਬ੍ਰਹਮਾਸੰਤਿਕਾਇਓਬਿਨਾਨੀ॥ਅਸਰੀਕਿਨਾਗਦਿ
ਅਤਿਗਿਆਨੀ॥ਮਹਾਭਗਵੰਤੁਰਸੁਜਾਨਾਮਾ
ਰਕੰਡੇਜੇ॥ਐਕਤੇਪਰਾਂਗਾ॥ਜਾਂਕੀਪਾਦਿਗਜਿਕੇਮਨ
ਧਰੈ॥ਨਿਤਾਚਿਤਿਮੋਅਭਯਾਖਾਕਰੈ॥ਬ੍ਰਿਜਿਥਾਸੀ
ਕੇਭਾਗੇਦਰਾਈ॥ਕਹਾਭੁਕਿਪੁੰਕਤੀਨਹੀਜਾਈ॥

ਇਕੋਰੋਪਤਿਪ੍ਰਭੁਬਿਜਨਾਥਾ॥ਤਕੋਦਰਸਨਗੁਣ
ਤੈਰਹੈਸਦਾਇਕਸਾਥੀ॥ਭਯੋਸੁਗੁਨਿਮੋਹਿਦੇਹਿਦਿਖਾ

ਈ॥ ਸਿਰਗਪਾਤਿ ਬਹੁ ਦਛਤ ਜਾਈ॥ ਤਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਸਤੁ ਭੀਯੋ॥
 ਹੂ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਪਾਵਨ ਹੋਈ॥ ਹੂ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਭਿਰਦੇ
 ਕੋ॥ ਰੇਖ ਸੇਖ ਚਿਤ੍ਰਾ ਦਿਖਦੇ ਕੋ॥ ਜਾਮੁ ਖਸੀਭਾ ਕਹਤਿ ਬਨੈ ਨਾ॥ ਪ੍ਰ
 ਗਟਿ ਦੇਖਹੁ॥ ਅਪਨੈ ਨੈਨਾ॥ ਵਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਸਭੁ ਪਟਿ ਵਸੀ॥ ਆ
 ਵਪੁਰਖੁ ਅਬਗਤ ਅਭੁਤਾ ਸੀ॥ ਜੇ ਅਬਨਾ ਸੀ॥ ਅਗਮੁ ਕਹਾ
 ਇਥਿ॥ ਕਾਰਨ ਕਉ ਨ ਦੇਹਿ ਪਰਿਆ॥ ਇਥਿ ਰੇਖਾ ਸੂਨੁ ਭਰਮੁ ਮ
 ਤੁ ਕਰੈ॥ ਪਰਮੁ ਸੇਨੇ ਹਿ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਧਰੈ॥ ਜੇ ਅਨੰਤੁ ਭਗਵੰਤੁ ਕਹਾ
 ਇਥਿ॥ ਸੰਤ ਹੋਤਿ ਨਰਨਾਉ ਪਰਾਇਥਿ॥

ਭੁਨ ਜਾਨਤਿ ਕੋਇ॥

ਕਰਤਾ ਜੇ ਸੁਭੁ ਅਸੁ ਭੁਕੋ ਭੋਪਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ॥ ਏ ਪ੍ਰਭੁ
 ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਗੁਪਤਿ ਕੋ ਦੇਖ ਨਿਤ ਰੇ॥
 ਰਹੈ ਸਦਾ ਤਿਹਿ ਅਸਥਾ ਭਿਮਾ ਜੀ॥ ਜਗਤਿ ਧਿਧਿਗੁ
 ਨ ਥਿਆ ਪੈ ਨਾ ਜੀ॥ ਰੇਖਾ ਥੰਦ੍ਰ ਬਨਿ ਭੁਰਿਆ ਨੀ॥ ਸੁ
 ਰਗ ਲੋਕ ਤੇ ਭੁਤ ਮਜਾਨਾ॥ ਜੇ ਸਭੁ ਗੋਪਗੁਆ ਭਿਧਿ ਜ
 ਮਾ ਜੀ॥ ਸਿਧਿ ਧਿਧਿ ਇੰਦ੍ਰ ਜਾਨੁ ਮਾਨਿ ਮਾ ਜੀ॥ ਏਇ ਅ
 ਪਰਮੁ ਹਰਿ ਕਉ ਨਿਤੁ ਭਾਵੈ॥ ਭਰਮੁ ਭਾਉ ਤਿਹਿ ਨਿਕਾਟਿ
 ਨ ਆਵੈ॥ ਜੇ ਪਰਤਿ ਪਰਿਕਰੈ ਪੁਨ ਕਰਤੇ॥ ਅਸੁ ਰਤਾ ਸੁ
 ਕੇ ਦੇਹਿ ਨ ਪਰਤੇ॥ ਸੇਵਤਾ ਸੁਕਰੈ ਪਕੇ ਨਾ ਜੀ॥ ਕਿਰਿਪਾ
 ਬਹੁਤੁ ਜਾਨੈ ਮਾਨਿ ਮਾ ਜੀ॥ ਤਾ ਕੇ ਰਾਸੁ ਕਵਣੁ ਧਿਧਿ ਕਰੀ

ਐ॥ ਜੇ ਸੁਰਗ ਬਾਸੁ ਸੁਖੁ ਭੀ ਐ॥

ਚਕੀ ਚਿਸਰਗੁ

ਦਿ

ਧਾਗਿ। ਗੰਢਨ ਆਦਿ ਕੋ ਬੂਝੀ ਐ॥ ਐਸੇ ਅਧਮ ਚਿਧਾਗਿ।
ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਸਤ੍ਰੁ ਜੂਨਿ ਪਾਈ॥ ਸਿਤਿ ਸਿਤਿ ਸੇ ਪਦਵੀ॥
ਪਕਾਈ॥ ਘੈਰਿ ਭਾਉ ਜੀਨਿ ਕੇ ਮਾਨਿ ਮਾਧੀ॥ ਚਿਤੈ ਰੈਂਗਿ
ਨੁ ਭੂਯਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਜੇ ਨਹੀ ਅਧਿਨਾਸੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ॥ ਸ
ਰਦਿ ਆਦਿ ਨਾਂ ਭਵ ਕੇ ਸਾਨੈ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਸੁਖੀ
ਭੈ॥ ਰੂਪ ਵੰਤ ਤ੍ਰਿਭੂਆਨਿ ਕੋ ਜੇਭੈ॥ ਤਾਂ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਭਰਿ
ਧਰਿਤੁ॥ ਫਿਰਿ ਗੁਆਣੁ ਨਿਕੇ ਬੰਦ ਨ ਕਰਹੁ॥ ਦੇਖਿ ਰੂਪ
ਆਨੰਦ ਸਿਭਿ ਭਰਹੁ॥ ਜੇ ਤਿਰੂਪ ਕੇ ਪਾਂਇ ਨ ਪਰਹੁ॥ ਤਬ
ਵੇਸੇ ਹਿਯਾ ਭੁਕਨਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਕਰਿ ਸੇਧੈ ਸੁਖ ਦਾਈ
ਜਾਸੇ ਕਾਣਾ ਬਿਆਭੁ ਜੀਨਾਹੀ॥ ਤੇ ਪਗ ਪਹੁ ਮਾਸਤਕਿ
ਸਾਹੀ॥

ਕੀਸਦੁਤਮਤ

ਜਾਨੀ ਭੋਪਾਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਰਾਸਿ॥ ਹਾਰਿ ਅੰਤ ਰਿਜਾਸਿ
ਭੁਜਾਨੈ॥ ਸੇ ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਸਾਪਹਿ ਚਾਨੈ॥ ਜਥੈ ਨਾਥ ਕੇ
ਸੇ ਨ ਮੁਖ ਜੇਤੂ॥ ਹਾਥ ਜੇ ਰਿਕੈ ਸਾਥ ਨਿਵੇਤੂ॥ ਦੇ ਪ੍ਰਭ
ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਕਰਿ ਗਹਿਐ ਤੈ ਸਾਥ ਭਿਠਾਈ
॥ ਤਬ ਆਨੰਦ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਪੈਹੁ॥ ਤ੍ਰਿਭੂਆਨਿ ਕੀ ਪ੍ਰਭਤਾ

ਈਲੈਧੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਆਲ ਜਾਨੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਮੀਮਨੁ ਪੈਤੁ ਮਚਰਨ
ਨਮਾਹੀ ॥ ਹਉ ਤਮੇਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਯੋਗੇ ॥ ਜਦੁ ਥੀ ਸਨਮੈ ਦਸੁ ਤਮੇਰੇ
॥ ਬਡੇ ਕਰਮ ਥੀ ਪਨ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਕੇਟ ਜਨਮ ਲਓ ਛੂਟ ਤਨਾਹੀ
॥ ਹਰਿ ਪਦ ਰੇਨ ਸੀਸ ਜੋ ਲਾਗੈ ॥ ਰੁਗਮ ਕਰਮ ਤਿਹ ਚਿਨਮੇ ਰਾਗੈ
ਰਵਾਨੇ ਹਰਗੋਸ਼ਿ ਮਨ ਤੁਮ ਤੁਨੈ ਰਕਰੁ ਪੈਸੇ ਨ ਪੁਕਰਿ ਪਾਜਾ
ਵੈ ਈਕਾ ਜਸ ਦਰ ਪੈ ਭੋਪਤ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਜਗ ਜਾ ॥ ਮਾਜੂ ਪੰਨੁ ਪੈ ਭਾ
ਗੁ ਮਾਗੈ ॥ ਕਹਿ ਪੈ ਚਚਾ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤ ਪਿਆਗੈ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜੋ ਪਾਪ
ਗਯੋ ॥ ਤਿਹ ਕੇ ਪਾਪੁ ਦੁਖ ਨ ਧੀਰਯੋ ॥ ਹਉ ਤੇ ਤਿਹ ਹਰਿ ਸੋ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਓ ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਕੀ ਰੇਨ ਕਹਾਓ ॥ ਵੇ ਸਭ ਕੀ ਕਰੁਣਾ ਚਿਤ ਮਾਨੈ ॥
ਦਾਸ ਨ ਕੀ ਬਿਨ ਤੀਨਿ ਤਮਾਨੈ ॥ ਬਹੁ ਰੇਦਰ ਸੁਰਾਮੁ ਕੋ ਪੈਧੁ ॥ ਅਤਵ
ਭਗੀ ਨਾਮੁ ਪਰੈਧੁ ॥ ਰਿਮੋਰੇ ਮਤ ਬਾਅਨ ਦੁਹੈਧੈ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਦੰ
ਦੁ ਮੰਦੁ ਤੇਇ ਜੈਧੈ ॥ ਜਬ ਵੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾ ਬੁਗਹਿ ਬਾਂਹੀ ॥ ਲੋਓ ਦਾਇ
ਜੈਧੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹੀ ॥ ਮੇਸਮ ਅਉਗ ਸਿਸਟਿ ਮੋਕੋਧੈ ॥ ਜਾਕੇ ਇਸਟਿ
ਮਿਤ੍ਰਿ ਹਰਿ ਸੋਧੈ ॥ **੨੬੩ ॥ ਵੇਦਨਾ ਨੁਪਦ ਕਸੁਤੁ ਟਿਹੁ ॥ ਤੀ**
ਪੁਰਚੈ ਪ੍ਰਜਾ ॥ ਅਭੈ ॥ ਮਿਸਿਟ ਮਨੇਰ ਬਸੰਤ ਦੁਤ ਗੋਬਰ ਬੁਰ
ਤਿਗਈ ॥ ਜਬ ਅਕਰੁ ਰਚਿੰਦ੍ਰਾ ਬਨ ਗਏ ॥ ਸੂਰਜ ਦੇਉ ਅਸਤੁ
ਤ ਬਭਏ ॥ ਪੈਨ ਦੁਹਨ ਕੀ ਬੋਰ ਸੁਹਾਈ ॥ ਏਕ ਗੁਆਲ ਨ ਪਾਰਿ
ਗਏ ਕਨਾਈ ॥ ਚਲੋ ਅਕਰੁ ਰਿਨੰਦ ਪਾਰਿਆਏ ॥ ਭਵਨ ਦੇਖ ਕੈ
ਆਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ਚਰਨ ਛਾਪ ਤਿਹਿ ਦੀਓ ਚਿਖਾਈ ॥ ਵੇਖਹਰਿ

ਸੰਤਾਸੁਖਦਾਈ। ਜਾਮੈਗਦਾਚਕ੍ਰਪਜਗਜੈ। ਅੰਬੁਜਰੇਖਸਰੇਸਿਟ
 ਬਿਗਜੈ। ਜਾਪਦੇਵਤਨਿਮਸਤਕੁਧਰੈ। ਸੰਖਚਿਹਨੁਸੰਕਾਪਰਹੈ।
 ਕਵਲਨੈਨਪਦਰੇਨਸੁਹਾਈ। ਅਤਸੁਖਦੈਨਿਨੈਨਨਿਮੈਆਈ। ਸੇ
 ਆਨੰਦਉਗ੍ਰੈਨਸਮਾਈ। ਨੈਨਿਨੀਹੁਸੇਥਾਹਰਆਈ। **੨੬੫੦**
ਹਰਾ। ਗੋਪੀਇਹੁਗਤਿਦੇਖਕੈਲਾਜਤਭਈਮਨਮਾਧਿ। ਤਿੰਨਕੁਓ
 ਪਨੀਪ੍ਰਤਿਕੋਰਹਤੁਮਦਿਕਉਨਾਹਿ। **੨੬੫੧** ਪੈਨਪੁਖਪੁਤੰਜਪੁ
 ਮਾਨਿਤਿ। ਅਪੀਭਗੁਪੰਨਕਰਿਜਾਤਿਥਾਜੈਪਦਰਜਿਅਕਰੁਰੈਗੁ
 ਵੈ। ਬਾਰਿਬਾਰਿਨਿਜਸੀਸਚਵੈ। ਹਮਤੋਨਿਤਚਰਨਨਤਰਹੈ।
 ਵਰਸਪਦਸਸਰਸੁਰਸੁਲਾਹੈ। ਦੁਹਕੈਪੈਨਸਿਆਮਦਰੁਗੇ। ਸਿਰੁ
 ਤਿਸੰਗਰਾਮਕੇਲਾਗੇ। ਪੀਤਪੀਤੰਬਰਪਗਮਰਿਸਾਲਾ। ਉਗਿਸੋਰੁ
 ਤਿਛੂਲਾਨਿਕੀਮਾਲਾ। ਕਬਹੂਬਿਗਸਪੈਨਿਕਉਟੇਗੇ। ਕਬਹੂਸਿ
 ਗੁਆਲਾਨਕਉਹੇਗੇ। ਬਾਰਜਬਦਨਭਾਵਤੇਨੈਨਾ। ਬਲਜੂਸੇਮਪੁਖ
 ਲਾਤਥੈਨਾ। ਐਸੀਬਿਧਅਕਰੁਰਿਪਹਿਆਏ। ਤਿਨੈਦੇਖਛਬਿ
 ਜੋਓਮਗਾਏ। **੨੬੫੨** **ਦੇਹਰਾ।** ਤਿਪਤਪ੍ਰਭਮੁਖਦਿਖਕੋਰੋਮੋ
ਮਹਾਮਾਧਿ। ਪ੍ਰੇਮਭਾਉਬਹੁਬਲਾਉਇਓਪਰਿਚਰਨਿਪੈਆਇ
 ਹਰਿਪਦਪਰਸਸਰਸਸੁਖਲਾਹੈ। ਤੁਥਿਛਿਰਚਰਨਰਾਮਕੇਗੈ
 ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਨੈਨਿਨਜਲੁਛਾਹੈ। ਰਾਮਕਿਸਨਕੇਚਰਨਪਖਾਰੈ। ਕ
 ਹੈਸੁਨੇਮੋਹਨਸੁਖਦੈਨਾ। ਹਉਅਕਰੁਰਚਰਨਕੀਰੈਨਾ। ਰਾਮਕਿਸ
 ਨਜੇਸਤੁਬਿਧਜਾਨੈ। ਕੁਲਮੇਥਡੋਤਾਹਿਪਹਚਾਨੈ। ਪਾਇਨਪਰ

ਨਿਤਾ ਹਨ ਚਰਿ ਦੇਈ। ਸੀਸੁ ਭਿਠਾਇ ਗਾਥ ਨ ਮੇਲੇਈ। ਵੈ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ
 ਸਿਧ ਸੇ ਪਰਿਭਾਸਿ ਭੋਗਿਆ। ਤੁਮ ਨ ਕੋਟ ਰਿਭਾ। ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਜੇ ਤੁਮ ਸੇ
 ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ। ਇਹੁ ਬਿਧ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ। ਮਿਲੇ ਪਰੰ ਪਦੁਆ
 ਨਿਦੁ ਪਾਵੈ। ਆਦਰ ਸੇ ਮੰਦਰ ਲੈ ਆਵੈ। **੩੬ ਪਾਉਂਟਿ ਹਰਾਮ**
 ਹਾਥ ਜੋ ਰਿਠਾ ਦੇ ਭਏ ਰੂਪ ਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਜਗਾਇ। ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਉ
 ਕੇ ਚਾਉ ਸੋਧੈ ਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪਾਇ। ਸੋ ਅਕਰੁ ਰੁਸੁ ਕਚੈ ਮਨਾ
 ਹੀ। ਪਾਉ ਪ੍ਰਭਾ ਇਸ ਕੈ ਵੈ ਨਾਹੀ। ਰਾਮੁ ਕਹੈ ਤੁਮ ਚ ਚਾਹ
 ਮਾਗੇ। ਹਮ ਬਾਞ ਕਹੈ ਦਾਸ ਤੁਮਾਗੇ। ਜੈ ਕ ਭੁਟ ਹੁਣ ਤੁਮ
 ਰੀ ਕੀ ਜੈ। ਅਪਨੈ ਭਾਗੁ ਜਾਨ ਕੈ ਣੀ ਜੈ। ਜੈ ਪੈ ਤੁਮ ਸੁਕਚੈ
 ਮਨ ਮਾਹੀ। ਹਮ ਕੋ ਪਰਮੁ ਹੋ ਤਿ ਕ ਭੁਟਾਹੀ। ਪਾਉ ਪਖਾਰ ਮਾ
 ਸੁਖ ਪਾਇਓ। ਮਾਰਗ ਕੋ ਸਭੁ ਪ੍ਰੇਮ ਮਿਟਾਇਓ। ਬਿਭੁ ਦਭਾਂ
 ਤ ਕੇ ਭੋਜਨ ਲਿਆਏ। ਬਿੰਜਨ ਉਤਮ ਸਰਸੁ ਬਨਾਏ। ਰੇਜ
 ਨਖਾਇਆ ਚਵਤ ਕੀਨੋ। ਪਾਤਨ ਕੋ ਭਾਜਨੁ ਪਰਦੀਨੋ।
 ਪਾਤਖਾਇ ਪਞਗਾ ਪਰਯੇਦੋ। ਅੰਗ ਅੰਗ ਕੋ ਸਰਸੁ ਸਭ ਮੇ
 ਟੋ। **੩੭ ਪਾਉਂਟਿ ਹਰਾਮ** **੩੮ ਪਾਉਂਟਿ ਹਰਾਮ**
 ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਬੈਠੇ ਮਾਇ। ਬੁਝਤ ਮਥੁਗਾਨ ਗਰਕੀ ਬਾਤ ਕਹੈ ਸ
 ਮਝਾਇ। ਕੰਸੁ ਨ ਰੇ ਸੁਰਾ ਜੁ ਜਹਾ ਕਰੈ। ਕਾ ਬਿਧ ਨੀਤ ਰੀਤ
 ਅਨੁਸਰੈ। ਅਰੁ ਬਸਦੇ ਉਦੈ ਵਕੀ। ਮਾਤਾ ਕੈ ਸੈਰ ਪੈ ਕਹੈ
 ਹਥਾਤਾ। ਜਦ ਪਸਭੇ ਭਉ ਹਮ ਜਾਨੈ। ਕੰਸਿ ਰਾਉ ਕੀ ਗ

ਤਿਪਹਿਚਾਨੈ॥ ਜਬ ਯਗ ਜੀਵੈ ਵੇਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਤਬ
 ਉਸੁਖ ਪਾਵਤਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਬਧਕਤ ਰੇਸੁ ਹੋਇ ਜਿਹ ਦੇਸਾ
 ਕੈ ਸੈ ਸੁਖੁ ਪਵੈ ਮ੍ਰਿਗ ਵੇਸਾ॥ ਤਦ ਪਬੂਤਿ ਹੈ ਇਕ ਦਰ
 ॥ ਇਹੁ ਬਿਧਰੀ ਤਪਰੀ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਤੁਮ ਅਕਰੁ ਰੁਨਿ ਸੋਚੈ ਕ
 ਰਿਜਾਨੀ॥ ਸਤ ਬਾਤ ਕੀ ਬਿਯਗੁਨ ਮਾਨੀ॥ ਦਇਆ ਤਿਅ
 ਗਿ ਕੀਏ ਉਨ ਕਾ ਜਾ॥ ਅਧ ਕਿ ਬਧ ਕਿ ਤੈ ਹੈ ਵੇਰਾ ਜਾ॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਜਿਨ ਪਦਿ ਬਾਯੁ ਬਾਹਿਰੁ ਤੇ ਅਯੋਗੁ
 ਪਰਾਧਾ॥ ਐਸੀ ਕਰੈ ਨ ਬਧ ਕਹੀ ਹੈ ਵੇਅਧਮੁ ਅਸਾਧਾ॥
 ਆਇਆ ਉਨਿ ਜਾਨੀ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤੁਮ ਪਾ ਕੀ ਪਾਹਿ
 ਤਿਸੈ ਰਿਖ ਰਾਈ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤੁ ਭਾਈ॥ ਜਿਸ
 ਨਸਾ ਅਕਰੁ ਰਿਉ ਰਿਆਨੀ॥ ਹਰਿ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ ਸਭ ਜਾਨੀ
 ॥ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਖ ਟੀਕੈ॥ ਸਕਣ ਮਨੇ ਗੁਪਤ ਕੀ
 ਨੀ॥ ਇਹੁ ਪਗੀ ਗੁਸੁਨਿ ਚੈ ਭੈਈ॥ ਤਿਨਿ ਕੀ ਸੁਫਲੁ ਕਾਮ
 ਨਾਹੈਈ॥ ਬਹੁ ਹੈ ਤਰਿ ਅਕਰੁ ਰਿਪਹਿ ਆਏ॥ ਬੋਲਤਿ ਅੰ
 ਘ੍ਰਿਤਿ ਬੈਨਿ ਸੁਨਾਏ॥ ਸੁਨਉ ਤਾਤ ਜੀ ਬਾਤਿ ਹਮਾਰੀ॥ ਜੇਤੁ
 ਮਸੇਮ ਤਿਕੈ ਅਧਕਾਰੀ॥ ਤੇਕੈ ਹਿਕਾਜਿ ਆਨਿ ਬਿਧਿ ਕਰੈ॥
 ਯਰਕਤਿ ਕੇ ਪਾਇਨਿ ਕਿਉ ਪਗੈ॥ ਜਾਸੇ ਹਮੈ ਪਰਮੁ ਕਭਨਾਹੀ
 ॥ ਗੋਪੀ ਗੋਆ ਭੁਜ ਸੈ ਬ੍ਰਿਜ ਮਾਹੀ॥ ਕਹੈ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ਕੀਨਾ ਕਾਤਿ ਕਾਧੁ ਟੀਕੈ॥ ਜਿਹ ਰਹਿਨਿ ਪੁਰਾਣੀ॥

ਹਿ। ਤੁਸਕਹਾ ਅਸੁ ਮੁਟੀ ਜੀਐ ਜਾਨ ਤਿਓ ਮਨਿ ਮਾਹਿ। ਅ
 ਥਿਹ ਮਸੁਨੀ ਅਭਿਰੁ ਇਹੁ ਧਾਤਾ। ਮਸੁਰਾ ਮਾਹਿ ਕੰਸੁ ਦੁਖੁ ਦ
 ਤਾ। ਗਹਿ ਬਸਦੇ ਓਦੇ ਓਕੀ ਦੇ ਭ੍ਰਿ। ਬਹੁਰਿ ਬੰਦੋ ਮੇਰਾ ਖੋਸੇ
 ਭ੍ਰਿ। ਮਜਾਨਿ ਸਟਿ ਬੁਰਾ ਜਗਿ ਜਾਨੈ। ਪਤਿ ਖਟਿ ਮਾਰਿ ਕੈ
 ਨਹੀ ਅਘਾਨੈ। ਕਰੈ ਪਰਮ ਸੁਭ ਸੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਪਾਪ ਕਰੈ ਘ
 ਪੁਛਣੁ ਪਾਵੈ। ਪੁਰਖ ਨਿਮਿਐ ਬੰਦੇ ਸੁਖ ਹੋਈ। ਜਗ ਸੇ ਬ
 ਹੁਤੁ ਭਾਗੁ ਹੋਈ। ਅਬ ਜੇ ਤੁਸਿ ਆਏ ਹਮ ਪਾਹੀ। ਪਰ
 ਮਆਨੰਦੁ ਭਇਓ ਮਨਿ ਮਾਹੀ। ਕਰੇ ਕਉਨੁ ਕਾਜੈ ਮਨੁ ਦੀਨੈ
 ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਹਮ ਕਉ ਪਾਵਨੁ ਕੀਨੈ। ਤਬ ਅਕਰੁ ਰਿਪੁ ਮਿ
 ਥਿਤਿ ਧਾਰੀ। ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਤਿ ਕੋ ਹਿਤਿ ਕਾਰੀ॥ ੩੮੫
 ਦੇ ਹਰਾਗਾ। ਬਿਨੈ ਹਿਰਾਨੁ ਚੁਭੁ ਇਹਿ ਹਿਤਿ। ਭ੍ਰਿ
 ਮਾ ਬੁਨਿਵਾਇ। ਭਿਪਤਿ ਪੂਰੁ ਬਿਜਨਾ ਥਕੈ ਬਾਤਿ ਕਹਤਿ
 ਸਦਾਇ। ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੁ ਕਹੈ ਤੁਸ ਜੇਈ। ਸਭ ਕਰਤੁ ਤਿ
 ਕੰਸ ਕੀ ਸੇਈ। ਜਾਨਿਨਿ ਤੁਸ ਕੇ ਸੀ। ਸਿੰਘਾਰੇ। ਸੁਕਤਿ
 ਧਾਮ ਕਉਨਿ ਪਗੁ ਪਾਰੇ। ਤਬੈ ਤਹਾਰਿ ਬਿਨਾਗ ਨਿਐ। ਕੰ
 ਸਗਾਇ ਕੇ ਕਹਾ ਜਨਾਏ। ਜਾ ਕੇ ਕਹੈ ਕਿਸਨ ਬਿਜਿ ਮਾਹੀ
 ਨੰਦਗੇ ਪਕੈ ਸੁਤੁ ਵੇਨਾਹੀ। ਸੁਤਿ ਬਸਦੇ ਦੇਵੇ ਕੀ ਕੋਯੈ।
 ਕਾਭੁਰੁ ਪੁਕੇ ਸੀਰਿ ਪੁਜੇਯੈ। ਤਬ ਤੇ ਮਨੁ ਮੇਇ ਹੀ ਬਿਚ
 ਗੈ। ਕਉਨੁ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ। ਸਕੈ ਮਾਰੈ। ਤਾ ਕਾਰਨਿ ਅਬਿਤੁ ਬੈ

ਬੁਝਾਇਓ। ਬਡੀਟਹਾਉਕਓਸੋਰਿਪਠਾਇਓ। ਯਾਧਿ
 ਧਿਸੁਨੀਅਕਰੁਰਿਕੀਬਾਂਤੀ॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਭੁਬਿਧਿ
 ਜਾਨੀ॥ ੨੭੦॥ **ਵਿਹਰਾਜੀਤਨਿਰਭਰਾਜਕ**
ਇਕੋਦੇਖ ਬਾਲਿਨੀਓਗਿ। ਬੋਲੇਬਾਬਾਨੰਦਸੰਭੋਪ
 ਤਿਪ੍ਰਗਚਿਤਿਚੋਗਾ। ਬਾਬਾਨੰਦਤੁਮਇਨੈਨਜਾਨੈ॥
 ਯੇਅਕਰੁਰੁਏਅਥਿਪਤਿਰਾਨੈ॥ ਜਾਨੈਬੀਸਸੇਬਡੇਹਮਾਰੇ
 ਤੇਨਿਹਾਰਿਬਿਧਿਜਾਨਤਿਹਾਰੇ॥ ਹਮੈਲੈਨਿਕਓਕੰਸਪ
 ਠਾਏ॥ ਤਾਂਕਾਗਨਿਧਿੰਦ੍ਰਬਨਿਆਏ॥ ਤਾਤੇਹਮਸਮਏ
 ਮਨਮਾਹੀ॥ ਇਨੀਸਮਸਿਤ੍ਰਅਭਿਰੁਕ੍ਰੇਨਾਹੀ॥ ਅਬਹੰਸਿ
 ਰਾਮਸੰਗਿਕਰਿਐਯੈ॥ ਇਨਿਕੈਸੰਗਿਕੰਸਿਪਤਿਜੈਯੈ॥ ਤੁਮ
 ਏਗੋਰਸੁਅਭਿਰੁਗੁਆਯਾ॥ ਚਲੇਦੇਖੀਐਕੰਸਭੂਪਾਯਾ॥
 ਹੁਤੀਬਹੁਤਇਛਾਅਨਿਸਾਹੀ॥ ਏਕੁਬਾਰਿਸਭੁਰਾਜਜਾ
 ਹੀ॥ ਚਚਾਸੰਗਿਨੀਕੇਹਮਜੈਯੈ॥ ਕੰਸਿਭੂਪਾਯਕਓਦੇਖ
 ਨਿਪੈਯੈ॥ ੨੭੧॥ **ਵਿਹਰਾਭੂਪਤਿਪ੍ਰਭਕੀਪ**
ਤਿਹਿਉ ਸੁਨਿਕੈਗੋਪੀਗੁਆਯਾ॥ ਗਏਸਕਯਮੁਰਣਾਇਕੈ
 ਧਿਕਯਭਏਤਿਹਿਕਾਯਾ॥ ਗਾਜਾਬਿਜੇਨਾਰੀ॥ ਜਿਹਿਤ
 ਈ॥ ਸਕਯਧਾਇਆਈ॥ ਤਿਹਿਠਾਈ॥ ਕਦਯਮੁਖੀਧੀਆ
 ਗੀਹਰਿਜੁਕੀ॥ ਸੁਨਤਿਬਾਤਿਚਯਥੇਕੀਸੁਕੀ॥ ਸੁੰਦਰਿਮੁਖੀ
 ਦਰੁਪੁਸੀਭਈ॥ ਅੰਗਿਥਗਨਿਪੀਅਰੁਤੇਇਗਈਯਗ

ਜਤਿਉਤਕੀ ਬਿਆਕੁਲਤਾ ਏਸੇ ਹਮਸੇ ਬਰਤੀਤ ਹੀ ਜਾਈ॥
 ਪਾਏ ਚੀਰਿ ਕਰਿ ਮੀਜ ਮਰੇ ਰੋ॥ ਕੇਤ ਕੀਰੀ ਪੀਭੁਖ ਤਤ ਰੋ॥ ਏਕ
 ਹਿਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇਨੇ ਹੀ॥ ਭੁਈ ਮੁੜਿ ਜਿਉ ਉਤਕੀ ਦੇਹੀ॥ ਭੁ
 ਰਮ ਭੁਭੁ ਮੁੜਿ ਕਾਸੀ ਭੁਈ॥ ਚੇਈ ਸਕਤ ਚੇਰਿ ਸਮਝਈ॥

ਏਕੁ ਜੋ ਬਿਰਹਾਂਗ ਸਮੇਸੀ॥ ਬਤੀਅ॥ ਨਿਕੈ ਛਤੀ॥ ਆਪੁ ਨ
 ੨੭੩॥ ~~ਏਹ ਰਾਜੇ ਰਾਜਾ ਤਕੈ ਰਾਜਾ ਹੋਭੋ ਪਤਿ ਪੂਰ~~

ਬਿਜਗ ਜਾ॥ ਅਬ ਜੀਵੈ ਕਿਹਿ ਕਾਜ ਕੇ ਸੋ ਬਿਛੁਰਤਿ ਹੈ॥ ਆ
 ਜਾ॥ ਏਕੁ ਸਖੀ ਨਿਸੇ ਆਬਿਧਿ ਕਰੇ॥ ਮੋਚਿਤਿ ਮੋਤਿ ਤੁਮੇ ਹੁ
 ਰੇ॥ ਏਕੁ ਬਾਰਿ ਜਬ ਹੀ ਸੁਖ ਦੇਖੀ॥ ਤਿਭੂ ਅਤਿ ਸੋ ਆਨੰਦੁ
 ਦੇਖੁ॥ ਅਬ ਜੋ ਇਹੁ ਸੁਖ ਗਮੈ ਜੈ॥ ਤਤਿ ਸੋ ਪ੍ਰਾਨਿ ਕਠਿਨਾ ਬਿ
 ਧਿਰੁ ਹੋ॥ ਏਕੁ ਸਖੀ ਬੋਲਤਿ ਇਹੁ ਬਾਨੀ॥ ਜਬ ਹੀ ਸੋ ਸਿ
 ਆਸ ਸੁਖ ਦਾਨੀ॥ ਪੂਞੈ ਮਨੋਰਥਿ ਕੀ ਫੁਲ ਦਾਹੀ॥ ਸੁਫਲੁ ਕਾ
 ਸਨਾਹੇ ਇਹੁ ਮਾਰੀ॥ ਤੇਹਰਿ ਚਲੇ ਕਹਾ ਅਬਿਕੀ ਜੋ॥ ਕੰਟਕਿ ਬਿ
 ਰਹਾ ਸੋ ਕਠਿਨੀ ਜੋ॥ ਏਕੁ ਸਖੀ ਇਹੁ ਬਾਤਿ ਚਲਾਈ॥ ਜਬ ਬ
 ਧੋ ਸੋ ਹੋਰੁ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਤਨੁ ਸਨੁ ਪ੍ਰਾਨਿ ਸਗਲਿ ਹੋਇ ਰੇ॥ ਤਿਹਿ
 ਕੇ ਬਿਰਹਾ ਕਠਿਨੁ ਖੁਸਹੋ॥ ੨੭੩॥ ~~ਏਹ ਰਾਜਾ ਰਾਜਾ~~

~~ਆਏ ਸਾਕੁਲਾ ਜਿਨਿ ਕੇ~~ ਬਿਜਿ ਸੋ ਬਾਜਿ॥ ਜਹਾਂ ਅਕਰੁ ਰੁ
 ਥੈ ਠਹੁਤੇ ਭੋਪਤਿ ਪੂਰ ਕੇ ਪਾਸਿ॥ ਨੈਨਿ ਗੰਭੀਰਿ ਨੀਰੁ ਅਤਿ ਢ
 ਰੈ॥ ਆਂਗਤਿ ਬੀਚਰੀ ਚਪਗੁ ਭਗੈ॥ ਬਿਆਕੁਲੁ ਹੋਇ ਪੀਰ

ਜੁਨੀਗਯੋ। ਸਭੇਪਰਸਪੈਯਾਧਿਧਿਕਯੋ। ਯੋਜਿਤਗਰਿਕੀ
 ਸੋਸੇਗਜਾ। ਤਹਾਚੈਨਿਸੁਖਕੇਕਯਾਕਾਜਾ। ਹਮਕਓਕੀਸੁਦੇ
 ਤੇਦੁਖਜੇਈ। ਧਿਧਿਨਤਾਹਿਨੀਜੀਓਸੇਈ। ਹਮਧਿਰੇ
 ਪੁਕਾਸੇਅਧਿਕਯੋ। ਅਪੁਤੀਧਿਪੁਤਾਹੀਸੋਕਯੋ। ਹਮਸੋਜੇ
 ਧਿਰੇਪੁਤੈਚੀਨੋ। ਹਮਮਨੁਸਿਆਮਕੇਯਾਧਿਕਿਉਦੀਨੋ। ਤ
 ਧੀਕਿਉਨਾਕਾਲਿਧਸਿਭਈ। ਧਿਰਿਹਾਨੁਪੁਦੇਖਨਿਕਓ
 ਹੀ। ਧਿਰਿਹਾਤਾਪੁਕਾਣਤੇਭਾਗੀ। ਸਯੋਕਓਤਾਧਿਧਿਅਧਣਾ
 ਨਾਗੀ॥ ੨੭੪॥ **ਏਹਯਾ। ਧਿਪੁਤਾਹੁਨਿਦੀਓ**
ਹੁਤੋ। ਨੁਬਾਣਕਕੇਯਾਧਿ। ਫੇਰਿਏਤਿਰੇਵੈਸਯਾਂਜੇਵੈਕਯਾ
 ਅਨਾਧਿ। ਧਿਪਤਾਜੇਤੁਇਹੁਦੁਖਦੈਯੋ। ਤੇਤੁਮਕੋਕਯਾ
 ਸੁਖਪੈਯੋ। ਵੈਸੁਖਵੈਅਯਕੈਸੁਖਦਈ। ਜੇਸਭਗੇਪਨਿਕੇ
 ਮਾਨਿਭਾਈ। ਜੇਪਿਆਨਸੁਰਿਕਿਨਿਰਿਪੈਗੇ। ਸਿਓਧਿਰੰਚਅ
 ਭਾਣਾਖਾਕਰੈ। ਸੋਗੇਪਨਿਸਿਓਅੰਤਰੁਕਿਓਕਯੋ। ਚੈਨਚਿਤਿ
 ਨੈਨਿਸੁਖਗਾਇਓ। ਯੋਅਕਰੂਰਿਨੇਦੁਖਨਾਈਚਾਗੇ। ਸਾ
 ਚਕਰੁਰੁਤੇਨਾਮਤਮਾਗੇ। ਕਾਯੋਕੋਪਗੇਪਨਿਪੈਕਰੇ। ਹਮੇ
 ਕਠਨਿਸਰਾਪਿਤੇਰੇ। ਧਿਧਿਨਾਹੀਕਛੁਧਿਰਥਾਪੁਣੈ॥
 ਸਯੋਸੁਨੈਨਿਯੋਤਾਹਿਨਾਸੁਣੈ। ਵਾਕੇਧਾਧਿਧਿਧੇਕਕਛੁਨਾ
 ਹੀ। ਜੇਸਮਣੈਅਪਨੈਮਨਿਮਾਹੀ॥ ੨੭੫॥ **ਏਹਯਾ।**
ਤਰਿਕੇਧਦੀ। ਰੇਜਕੀਥਾਸੁਯੋਤਿਨੁਰੈਨਿ। ਕਿ

ਹਥਿਪਜੀਓਹੈਭਉਰਕੋਭਉਦੈਨਸੁਰਜੁਨੈਨਾਸਖੀਏਕੁਜੋਅਧ
 ਕਿਸਿਆਨੀਸੋਇਸੁਥਿਪਸੋਬੋਲਤਥਾਨੀਥਿਧੁਨਕੋਹਮ
 ਕਹਾਬਖਾਨੈਅਰੁਅਕਰੂਰਪਾਰਿਬੁਰਾਨਮਾਨੈਏਹੁਸਕੁਦੈਸੁ
 ਕਿਸਨਕਭਉਲਾਗੈਹੋਸੁਮਾਨਕੋਹਮਸੋਭਾਗੈਪ੍ਰਗਾਟਿਹੋਰੁਪੈਕਾ
 ਰੋਜੈਸੋਮਨਹੁਕਠੋਰੁਪੈਭਉਭਿਪੁਨਿਤੈਸੋਹਮਅਸਕਤਿਮਹਾ
 ਅਗਿਆਨੀਥਿਜਕੁਟਿਬਕੀਕਹੀਨਮਾਨੀਪ੍ਰੇਮਕੇਯਮੋਤਨੁਮਨੁ
 ਲਾਇਓਪ੍ਰਾਨਨਸੋਧਨੁਬਾਦਹੰਦਾਇਓਹਰਿਹਮਜੀਕਭਉ
 ਹਾਰਿਮਨਾਵੈਕਭਉਨੁਭੇਦੁਇਹੁਗੁਪਤੁਬਤਾਵੈਕੋਰੋ
 ਦੈਸੁਕਹਾਂਹਮਕਭਉਲਾਗੈਜਾਕਾਰਨਿਹਰਿਹਮਸੰਭਉ
 ਭਾਗੈ॥ ੨੩੬॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਸਖੀਏਕੁਯਾਗੈ**
ਸਿਕਰੈ ਹਰਿਪਤੀਜੈਸਤੁਕੋਇਕਪਟੀਸਾਰੀਸਿਸ
 ਟਿਕੋਕਭਉਨੁਭਾਈਚੋਇਏਕਸਖੀਯਾਭਾਤਿਬਖਾ
 ਨੈਥਿਜਿਕੋਭਾਗਿਚਯੇਹਮਜਾਨੈਸੁਰਾਗੁਰਾਗੁਮਖ
 ਗਕੋਆਇਓਸਿੰਭਗਵੰਤਜਹਾਂਚਿਤੁਲਾਇਓਅਉ
 ਰਿਸਖੀਯਾਥਾਤਿਚਯਾਈਏਹੁਅਕਰੂਰੁਪੈਅਤਿਅ
 ਤਿਆਈਹਮਕਭਉਦੁਖਅਤਿਤ੍ਰਿਅਸੁਦਿਖਾਵੈਮਾਨੈ
 ਸੁਖਤੇਗ੍ਰਿਸੁਭੁਰਾਵੈਮੀਨਿਸਮਾਤਿਸਭੇਥਿਜਿਥਾ
 ਲਾਜੈਹਰਿਸਾਗੁਰੁਜਾਣੁਹੈਰਿਸਾਣਾਤਿਨੈਕਰਤਿਯੋਜ
 ਣਤੇਨਿਆਰੀਥਿਰਿਹਾਂਰੇਤੁਸੇਮਹਰਿਦੁਖਾਰੀਯਾਥਿ

ਧਿਉਤਹਸੈਦੁਖਣਈ॥ ਯਮੋਕਹੋਕਉਨੁ ਠਕੁਰਾਈ॥
 ਜੇਹਸਸਭਹੀਕੋਜੀਓ, ਜੈਯੈ॥ ਕਛੂਲਾਭੁ ਅਕਰੁ ਰੈਯੋਇ
 ਯੈ॥ ੨੭੭॥ **ਵੇਹਰਾ॥ ਏਕਾਨਿਕਉਜੈ**
ਵੇਹਰਾ॥ ਸੁਖਨਹੀਪੈਰੈਸੋਇ॥ ਬੋਇਯੋਖੀਜਬ
 ਬੁਝਿਕੇਅੰਧਿਕਹਾਂਤੇਰੈਇ॥ ਕਹਤਿਅਭਰੁਗੋਪੀਉਨਿ
 ਸਾਹੀ॥ ਯਾਹਿਦੇਸੁਕਛੂਲਾਗਤਿਨਾਹੀ॥ ਹਮਹੀਕਉ
 ਸਪਸਿਗ੍ਰਿਹਿਆਏ॥ ਗ੍ਰਿਹਿਤੇਚਲੇਯਾਣਮਨਭਾਏ॥ ਅ
 ਭਰਸਖੀਇਹੁਬੀਯਤਿਬਾਨੀ॥ ਧ੍ਰਿਜਿਕੇਯੋਗਸਭੇਅ
 ਗਿਆਨੀ॥ ਇਤਨੀਬਾਤਿਨਜਾਤਿਬਖਾਨੀ॥ ਕਹਾਯੋਜਾ
 ਤਿਰੈਸਿਆਸਿਸੁਖਣਾਨੀ॥ ਕਹੈਏਕੁਹਮਕਉਨੁਖੁਭਾਰੀ॥
 ਅਭਰਨਿਕਉਕਹਾਂਪੀਰਿਹਮਾਰੀ॥ ਕਹੈਏਕਾਇਨਿਸਿਆਂ
 ਸਿਸਏਨਾ॥ ਸਭਗੁਆਯਨਿਕਉਕੀਨੈਟਉਨਾ॥ ਸਭਹੀ
 ਕੀਰਸਨਾਖਧਿਰਹੀ॥ ਇਤਨੀਬਾਤਿਨਜਾਤੀਕਹੀ॥
 ਯਾਧਿਪਿਕਹੈਏਕੁਧ੍ਰਿਜੇਨਾਰੀ॥ ਹਰਿਹੂਕਉਨਹੀਪੀਰ
 ਹਮਾਰੀ॥ ੨੭੮॥ **ਵੇਹਰਾ॥ ਕਹੈਏਕੁਧ੍ਰਿਜੇ**
ਤਿਸੇਬਾਤਿਭਯੰਕਛੂਨਾਹੀ॥ ਜਬਚਲਯੈਭੈਪਤਿ
 ਪ੍ਰਭੂਪ੍ਰਾਤਿਜਾਂਹਿਛਿਨਿਸਾਹਿ॥ ਐਸੈਕਹਤਿਏਕੁਧ੍ਰਿ
 ਜਬਾਯਾਚਲਯੈਜਬੈਨੈਕੋਲਾਯਾ॥ ਯਾਜਿਕਾਂਨਿ
 ਕਰਿਚੈਹਮਨਾਹੀ॥ ਗਯੋਗੀਹਰਿਕੋਗਹਿਬਾਹੀ॥ ਤਾਂ

ਕਉ ਕਹਤਿ ਅਉ ਗੁਣਿ ਕੁਨਾਰੀ। ਭੁਲੀ ਬਾਤ। ਇਹ ਤੈਜੋ ਬਿਚਾਰੀ। ਜਾ
 ਮੰਜੀ ਉਪਾਨਿਤ ਰਹੈ। ਤੋ ਕੇ ਜਾਨਿ ਕਉਨਾ ਬਿਪਦੈ। ਜਿਹ ਕੇ ਚਿਤੁ
 ਪ੍ਰੇਮਗੀ ਗਤਾ। ਤਿਨੇ ਨ ਸੁਯਾ। ਇਹ ਜਾਨੀ ਬਾਤ। ਇਹ ਉਕਤ
 ਤਿਹੀ ਬ੍ਰਜਰਾਜਾ। ਮਥੁਰਾ ਜੈ ਹੈ ਕਿਹ ਕਾ ਜਾ। ਅਬ ਘਾ ਬਿਨਾਉਪ
 ਦੇਹੀ ਇਹੈ। ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੈ ਬੈਰੀ ਉਠਿ ਪੈ। ਬਹੁ ਗਿਅਉ ਬੈਲ
 ਤਉ ਨਾਹੀ। ਸਖੀ ਤੋਹਿ ਸੁਪਹੈ ਕਿਧੈ ਉਨਾਹੀ। ੨੧ ॥ **ਦੇਹਰਾ**
ਜਾਨਿ ਮਰਾ ਜਾ ਬੈਦਾ ਜਮੈ ਭੁਪਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭਾਸਿ। ਰਸਸੇ
 ਮਮਕੁ ਚਿਗਰਿਹੈ ਕੀਨੈ ਪਗਸਿ ਹੁਲਾਸਿ। ਤਬ ਇਨਿ ਸਬੁ ਕ
 ਉਕਤੋ ਜਨਾਈ। ਤੁਮ ਕਾਗਨਿ ਸੈਰਾ ਸਿ ਬਨਾਈ। ਸੋ ਮਨ ਮੋਇ
 ਠਾਕ ਠਾਹੀ। ਤੁਮ ਰੇ ਸੰਗਿ ਭਿਪਤਿ ਸੈਨਾਹੀ। ਤੁਮ ਇਠ
 ਪਰਿਕੇਸ਼ਨਿ ਆਈ। ਪ੍ਰੇਮਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਬ ਤਮੈ ਬਤਾਈ। ਤਾਰਿ
 ਸਨੁ ਪੁਤ ਮਸਤ ਕਰਿ ਜਾਨੈ। ਕਾਊ ਕਾਮ ਕੇ ਬਿਯੁ ਪੈ ਛਾਨੈ।
 ਘਾਬਿਧਿ ਕਹਤਿ ਅਉ ਗੁਣਿ ਕੁਧਾਣਾ। ਬਨ ਤੇ ਜਬ ਆਵ
 ਤਿਹੀ ਪਾਣਾ। ਗਉਗ ਜਿਸੰਗਿ ਆਉ ਕੈ ਸੇ। ਮੁਰਲੀ ਪੁ
 ਨਿਸੁਤਿ ਕੈ ਸਭੁ ਮੇ। ਤਬ ਹਸ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਮਾਤੀ। ਗ੍ਰਿ
 ਹਿਤੇ ਦੁਰਿ ਪਦਰਿ ਪਰਿ ਜਾਤੀ। ਨੇਖਿ ਸਰੂਪੁ ਬਕਤਿ ਹੋਇ ਕੈ
 । ਆਬਿ ਕਾ ਕਉਇ ਹੁ ਬੇਦਨਿ ਕਹੈ। ੨੨ ॥ **ਦੇਹਰਾ**
ਭੈ। ਤਪੁ ਭਕੈ ਰੂਪ ਰਸ ਅਰਵਨਿ ਕੀ ਜੀਤਿ ਤੁ। ਅਬਿ
 ਖਰੇ ਜਾਤੁ ਪ੍ਰਕੇ ਕਿਹੀ ਬਿਪਿ ਆਵੈ ਚਿਤਿ। ਰਾਜਨ ਯਾਬਿ

ਧਿਥਿਜਕੀਥਾਣਾਸਭੀਥਿਯਾਪੁਕਰੈਤਿਹਕਾਣਾਤਿਤਕ
 ਉਬਹੁਤਥਿਕਣਤਾਭਈ॥ ਆਜਕਾਂਤਿਕਣਕੀਸਭਗਈ
 ਆਤਿਕੇਤੈਤਿਸਯਤਾਜਿਉਬਹੈ॥ ਦਮੋਦਰੁਮਾਧੀਮੁਖ
 ਹੈ॥ ਆਥਿਧਰੀਪਬਧੁਥਿਯਾਥਾਤੀ॥ ਤਿਤੈਦੇਖਰੈਵਤਸਭਪ੍ਰ
 ਥੀ॥ ਦਮਥੇਯੀਧੀਰਜੁਤਹੀਗਹੈ॥ ਮੁਲਸਾਖਯਉਕੀਪਤਿ
 ਰਹੈ॥ ਦੋਖਿਅਕਰੁਰਚਕਤਿਹੁਰਹੈ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸਤਿਕੋਦਰਸ
 ਨੁਚਹੈ॥ ਪ੍ਰਤਿਥਿਚਾਰੁਕੀਯਮਤਮਾਹੀ॥ ਇਹੁਦਖਦੇਖਸ
 ਕਉਹਉਤਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਾਤਿਹੋਤਿਸੁਅਰਬੀਬੁਯਾਇਯੋਗ
 ਮਕਿਸਨਰਬਮਹਿਬੈਠਾਇਯੋ॥ ੨੮੧॥ ਦੁਰਗਾ॥
 ਤੈਦਮਉਰੁਉਪਤੀਦਮਿਯਗਾ॥ ਆਧਾਧਾਧੁਰੁਮ
 ਆਗਾਰਤਿਪਾਰਿਚਕਿਕੇਚਲੇ॥ ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਕੇਸੰਗਾ॥ ਪੁਛ
 ਤਿਗਜਸੁਨੰਗਸਾਂਈ॥ ਗੋਪੀਥਿਕਣਭਈ॥ ਤਿਹਠਾਂਈ॥
 ਸੋਅਕਰੁਰਸਭੁਦੇਖਤਰਹੈ॥ ਸਵਾਧਾਤਕਾਰਤਿਕਛਕਹੈ॥
 ਉਤਰਦੀਨੋਤਿਨੈਸੁਗਿਆਤੀ॥ ਇਤਨਕਹੈਅਕਰੁਰਥਿ
 ਨਾਤੀ॥ ਬਹੁਰਿਕ੍ਰਿਸਤਜੂਦਰਸਨੁਦੈਹੈ॥ ਸੋਗਥਿਯੋਗਸਭ
 ਹਰਿਯੈਹੈ॥ ਐਸਾਕਹਿਉਤਰਬੁਚਯਾਇਯੋਗੋਪਤਿਕਉਕ
 ਥਪੀਰਜੁਆਇਯੋ॥ ਜਬਯਉਰਬਕਉਦੇਖਤਿਰਹੀ॥ ਤਉ
 ਯਉਪਯਕਲਗਨਨਹੀਦਈ॥ ਰਬਅਦਿਸਦੁਭਇਯੋਸਿ
 ਹਕਾਣਾ॥ ਪਜੁਦੇਖਤਿਯਾਰਤਿਹਿਥਾਣਾ॥ ਜਬਪਜਾ

ਉਨਿਦੇਖੀਨਹੀ॥ ਤਬਪੰਥਿਰਜਿਨੈਨਤਿਮੋਰਹੀ॥

ਜਬਰਜਿਦੇਖਤਤੇਰਹੀਚਲੈਨੈਤਭੈਨੀਗੁ॥ ਤ
ਬਆਈਸਭਗ੍ਰਹਿਕਉਬਿਕਯਭਈਨਹੀਪੀਗੁ॥ ਤਬ
ਅਕਰੂਰੁਅਰੁਕੁਇਰੁਕਨਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਜਮਨਾਜਾਯਿਪਹੁਚੇ
ਆਈ॥ ਤਹਾਅਕਰੂਰੁਰਬੁਠਾਂਢਾਕੀਨੋ॥ ਕਾਲੀਦੀਨਾ
ਇਥੇਕਉਮਨਦੀਨਉ॥ ਦੁਬਕੀਜਬਯੀਨੀਜਯਮਾਹੀ
॥ ਕੁਇਰੁਕਾਂਨੁਦੇਖੋਤਿਹਿਠਾਈ॥ ਜਯਤੇਸੀਸੁਕਾਢਰ
ਬੁਦੇਖੋ॥ ਗਮਕ੍ਰਿਸਨੁਰਬਿਤਿਉਹੀਪੇਖੋ॥ ਫਿਰਬੁਝੈਪੁਨਿ
ਸੀਸੁਤਿਕਾਰੋ॥ ਬਾਹਰਿਭੀਤਹਿਰਹਿਤਿਹਾਰੋ॥ ਮਨਮੋਕ
ਤਤਿਕਿਸਤਿਕੀਛਾਈ॥ ਦੇਖਤਹਉਜਮਨਾਜਯਮਾਹੀ॥
ਅਚਰਜੁਦੇਖਬਕਤਹਰਹਿਓ॥ ਪੂਰਮਨੰਤਕੇਅੰਤੁਤਯ
ਹਿਓ॥ ਪੁਨਿਜੀਐਸੋਕਹਿਜੀਤਿਜਦੇਖੋ॥ ਜਮਨਾਜਯਮੋ
ਕਉਤਕੁਪੇਖੋ॥

ਸਭਦੇਵਤੇਸਾਥਿ॥ ਹਾਥਜੀਰਿਉਸਤਤ
ਕਰੈਪਰੈਚਰਨਪੈਮਾਥਾ॥ ਗਰਿਅੰਗਿਹਯਪਰਜੁਰਾਜੈ॥
ਨੀਯਰੰਗਕੇਬਸਨਾਧਿਰਾਜੈ॥ ਅਸਤਕਿਉਪਰਿਸੈਸੁਬਪੁ
ਧਰੋ॥ ਰਸਤਿਸਹੀਸਰਿਹਾਰਿਨਾਮੁਉਚਰੋ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਾਸਿਅ
ਮਸੁੰਦਰਸੁਖਦਾਈ॥ ਪੀਤਿਬਸਤਿਕੀਛਬਅਧਕਾਈ
॥ ਕੰਠੁਗਰੀਉਮੁਖਕਹਨੁਜਾਈ॥ ਸੋਹੈਅਪੁਰਨਕੀਅ

ਰੁਨਾਈ॥ਉਰਬਿਸਾਏਅਰੁਦੀਰਘਬਾਹੀ॥ਬਸੈਸੰਤਜ
ਤਿਜਿਹਕੀਛਾਈ॥ਅਉਰੁਪੰਚਗਤਿਚਰਤਿਸੁਹਾਏ॥ਜਾਂ
ਘਟਿਕੀਛਬਕਹੀਨਜਾਏ॥ਅਰੁਕੀਜਿਸੇਚਰਤਿਬਿ
ਰਾਜੈ॥ਜਿਨਕੀਜਗਤਿਸਭੇਦੁਧਿਭਾਜੈ॥ਮਾਥੇਮੁਕਦੁਕਰਿ
ਕੋਸੋਹੈ॥ਕੁੰਰਾਣਦੰਮਤਦੇਖਮਨੁਮੋਹੈ॥

ਸੰਗਗੁੰਜਨਮਾਣਾ॥ਛੁਦ੍ਰਿਘਟਕਾਕਟਕਸੈਸੋਭਤਪ੍ਰਭ
ਗੋਪਾਣਾ॥ਬੁਜਾਕਉਸਤਬਮਨਕੀਸੋਭਾ॥ਦੇਖਤਉਠ
ਤਪ੍ਰੇਮਕਉਲੀਭਾ॥ਸੰਖਚਕ੍ਰਿਕਵਣਕਰਿਮਾਹੀ॥ਗਦਾ
ਪਦਮਸੋਭਤਿਤਿਹਿਪਾਹੀ॥ਨੈਦਆਦਿਸੰਨਕਾਦਕਸੀ
ਆਨੀ॥ਬ੍ਰਹਮਾਆਦਿਸਭਦੇਵਬਿਨਾਨੀ॥ਨਾਗਦਿਯਉ
ਸਭੁਭਗਤਿਸਿਆਨੇ॥ਅੰਬਰੀਕਿਜੇਸਭੁਜਗੁਜਾਨੇ॥ਜ
ਨਪ੍ਰਹਿਣਾਦਿਹੁਤੇਤਿਹਿਠਾਈ॥ਅਉਰਸਭੇਦਾਨੇਜਿਹਿਤ
ਈ॥ਸੋਭਤਿਸੁੰਦਰਿਕਵਣਾਜਹਾ॥ਸਕਲਸਕਤਿਦੇਵੀ
ਕੀਜਹਾ॥ਆਦਿਸਕਤਿਜੇਜਗਤਿਬਖਾਨੀ॥ਕੀਰਤਿਕਿ
ਰਾਤਿਸਤਬਾਧਿਬਾਨੀ॥ਹਾਥਜੀਰਿਸਭਉਸਤਤਕਰੋ॥ਮ
ਥੁਤਿਵਾਇਚਰਤਿਪਰਿਧਰੋ॥

ਦੇਬਿਰੁਪਅਭੋਗਮਾਰੋ
ਪਾਤਿਪ੍ਰਭਘਟਿਸਿਆਮਕਉਣਾਰੋਕਰਤਿਪ੍ਰਨਾਮ॥

ਕਹੈ ਪਰੀਠਤਿ ਕਉ ਸੁਖ ਦੇਵਾ ॥ ਜਬ ਅਕਰੁ ਰੁਜਾ ਨਿਓ
 ਇਹੁ ਭੇਵਾ ॥ ਤਬ ਚਿਤ ਕੀ ਬਿਸਮਤਿ ਸਭੁ ਗਈ ॥ ਬਿਸੁਰੁ
 ਪਕੀਉ ਸਤਤ ਣਈ ॥ ਨ ਮੇ ਨ ਮੀ ਤਿਭੁ ਅਨ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਨਾਰਾਇਣ ਨਿਰਗੁਣ ਸੁਰਗਾਮੀ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰ
 ਜਨ ਸੋਊ ॥ ਤਾ ਕਾ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਨਤ ਕੋਊ ॥ ਪੂਛਤਿ ਰਾਜਾ
 ਸੁਰਗਾਸਾਈ ॥ ਇਕੁ ਸੰਦੇਹੁ ਭਾਇਓ ਇਹ ਠਾਈ ॥ ਜੋ ਜ
 ਨੁ ਪਰਿ ਕੋ ਅੰਤੁ ਕਛੁ ਣਹੈ ॥ ਸੰਤੁ ਸਮੀਪੀ ਕਿਹਿ ਬਿਧ ਕ
 ਹੈ ॥ ਕਹੈ ਪਰੀਠਤਿ ਕਉ ਸੁਖ ਦੇਵਾ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਟਿ ਹੈ ਹਰਿ
 ਕੇ ਭੇਵਾ ॥ ਸੁਰਿ ਕਿੰਨ ਰਿਇਹੁ ਜਾਨਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਮਨੁ ਬਿਦੇਹਿ
 ਕਿਉ ਭਰਮੈ ਨਾਹੀ ॥

ਤਾਰ ਕੇ ਪਾਧਿ ਪਜਾਨਤੁ ਣੈਗਾ ॥
 ਘਟ ਘਟ ਮੋਖਿਆ ਪਕਸਦਾ ਹੈ ਸਭੁ ਕਰੈ ਜੋਗਾ ॥ ਜੋਗੀ
 ਸਰ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਤੀ ॥ ਜੋਗਾ ਪਿਆਨ ਕੀ ਜਿਨਾ ਬਿ
 ਧ ਜਾਨੀ ॥ ਜੋਤ ਸਰੂਪਾ ਪਿਆਨੁ ਪਰਿ ਪਿਆਵੈ ॥ ਅੰਤ ਕਾ ਣ
 ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਚਾਰੀ ॥
 ਹੋਇ ਸਰਗੁ ਪਦੁ ਕੇ ਅਪਕਾਰੀ ॥ ਘਾਹੀ ਬਿਧ ਸਭੁ ਜਰ ਕੇ
 ਲੀਈ ॥ ਸਤਗੁਰ ਪੰਥ ਬਤਾਵਤਿ ਜੋਈ ॥ ਤਿਹਿ ਮਾਰਗ ਸੋ
 ਹਿਤਿ ਸੋ ਪਿਆਵੈ ॥ ਅਭਿਰੁਦੇਵ ਤਿਨ ਹੂਮਨੁ ਣਾਵੈ ॥ ਜੋ

ਤੇਮਾਰਗਹੈਜਗਮਾਹੀ॥ਅੰਤਜਾਹਿਜਗਦੀਜਾਰਿਪਾਹੀ॥
ਜੋਜਾਨਿਸਿਉਗਲੇਸਕਉਪਿਆਵੈ॥ਅਉਰਦੇਵਤਿਤਹੁ
ਮਨੁਯਾਵੈ॥ਸੇਵਸਭਦੇਵਤਿਕੀਸੇਵਾ॥ਪਹੁਚੈਜਗਾਨਿ
ਰੰਜਨੁਦੇਵਾ॥

ਜਿਉਚ

ਹੁਦਿਸਤੇਮੇਘਜਲੁਆਵਤਸਯਤਾਮਾਹੀ॥ਉਤਸ
ਯਤਾਕੇਸੀਗਿਯਾਰਿਸਯਤਾਪਤਿਪੈਜਾਹੀ॥ਕਹੈਅਕਰ
ਰੁਮਨੇਹਰਿਬਾਨੀ॥ਤਿਰਿਗੁਨਮੋਜੀਵੈਸਭਪ੍ਰਾਨੀ॥ਤੇਗੁ
ਨਤੁਮਤੇਬਾਹਰਿਨਾਹੀ॥ਉਨਕੋਆਦਿਅੰਤਿਤੁਮਪਾਹੀ
॥ਨਰਅਜਾਨਿਪਹਿਜਾਨਤਿਨਾਹੀ॥ਤੁਮਾਥਿਆਪਕਹੈ
ਸਭਘਟਮਾਹੀ॥ਜੈਸੈਦਿਨਕਰਿਕੀਪਰਛਾਹੀ॥ਪ
ਰੈਦਿਸਦਿਜਲਕੇਘਟਮਾਹੀ॥ਘਟਕੀਫੂਟਗਈਵੇਛਾ
ਹੀ॥ਕਬਹੂਘਟੇਮਿਟੇਵੇਨਾਹੀ॥ਪਾਹੀ॥ਬਿਧਾਤਿਕੁਅਨ
ਕੇਜਾਂਈ॥ਸਗਬਿਆਤਮਾਤੁਮਸਭਠਾਈ॥ਅਗੰਨਰੁ
ਪੁਰੈਬਦਨੁਤੁਮਾਰੀ॥ਉਦਰਅਗਾਪਸੀਪੁਰੈਭਾਰੀ॥ਹੈਅ
ਕਾਸੁਏਮਾਧੁਤੁਮਾਰੀ॥ਚਰਨਿਪਰਨਿਰਵਨੈਨਿਤਿਹਾਰੀ॥

ਕਰਿਚਾਰੀਦ੍ਰਿਗਪਾ

ਯਹੈਦੂਸਿਵੇਯਹੈਰੋਮਾ॥ਪਸੁਨਖਪਰਬਤਿਗਾਡਿਹੈਮਾ
ਨੋਜਯਹੈਸੋਮਾ॥ਜੇਤੀਸਯਤਾਸ੍ਰਿਸਦਿਮਝਾਹੀ॥ਸਭੇ
ਨਾਇਕਾਪਾਰਿਕਿਰਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ਪਯਕਿਨੈਨਿਪਰਿਆ

ਵਤਿਜਬਹੀ॥ ਦਿਤਿਤੈਰੈਤਿਤੈਤਿਤੈਤਬਹੀ॥ ਇਤੁਥੈਰਾ
 ਠੁਸਰੂਪੁਤਮਾਗੇ॥ ਤੇਤਿਕੋਸਦਾਪ੍ਰਦਾਂਮਹਾਗੇ॥ ਸਭੀਸਿਸ
 ਟਿਤੁਮਾਰੇਉਰਿਮਾਹੀ॥ ਜਿਉਸਯਤਾਸਾਗਰਿਸੇਜਾਹੀ॥ ਤੰਜੁ
 ਰੂਪੁਪਰਿਕੇਅਉਤਾਰਾ॥ ਨੀਰਿਛੀਰਪਰਿਕੀਓਨਿਰਾਗਾ॥ ਯੈਗ
 ਰਉਅਉਤਾਰੁਤਮਾਗੇ॥ ਸਪਕੀਟਕੋਸਾਰਨਿਹਾਗੇ॥ ਤੁਮਹੀ
 ਪ੍ਰਭੁਵੈਰਾਹਿਬਿਨਾਨੀ॥ ਪਰਤੀਦੰਤਿਅਗ੍ਰਿਪਰਿਆਨੀ॥ ਤੁਮ
 ਹੀਕਛਪਕੇਬਪੁਪਾਗੇ॥ ਗਿਰੁਗਰਿਸਿਟਿਲੈਪੁਸਟਿਸਮਾਰੇ
੨੮੬॥ ਵੈਰਗਾ॥ ਤਿਅਸਾਦੀਉਪ੍ਰਿ
 ਣਾਦਿਕਉਹਰਿਨਾਕਸਿਜਿਹਿਕਾਣਾ॥ ਤਬਨਰਸਿੰਘਕੇ
 ਬਪੁਪਰਿਓਭੈਪਤਿਪ੍ਰਭੋਗੇਪਾਣਿ॥ ਤੁਮਹੀਬਾਂਦਨਿਭੋਖੁਬ
 ਨਾਇਓ॥ ਬਯਗਾਜਾਪਾਤਾਯਿਪਠਾਇਓ॥ ਪਰਸਰਾਂਮਅ
 ਉਤਾਰੁਤਮਾਗੇ॥ ਸਭੁਛੜੀਕੋਸਾਰਨਿਹਾਗੇ॥ ਬਹੁਰੈਰਾਂਮਚੰ
 ਦਤਮਭਏ॥ ਉਸੁਪਿਬਾਧਿਤੁਮਾਂਕਾਗਏ॥ ਬਾਸਦੇਓਦੇ
 ਵਨਕੇਦੇਵਾ॥ ਸਿੰਘਯਭਪ੍ਰਿਸੰਤੁਸੁਖੁਦੇਵਾ॥ ਸਿੰਘ
 ਗਦਿਮਨਰੂਪਜਸੁਭਾਇਓ॥ ਬੁਧਵੰਤੁਅਨਰੂਪਬਪੈਓ॥
 ਏਸਭਹੈਅਉਤਾਰਿਤੁਮਾਗੇ॥ ਤਿਤਿਕੋਸਦਾਪ੍ਰਦਾਂਮਹਾਗੇ
 ਪ੍ਰਛਤਿਗਾਜਾਸੁਨੇਗੁਸਾਂਦੀ॥ ਜੇਉਤਰੇਨਾਹੀਅਥਿਤਾ
 ਈ॥ ਤਿਤਿਕੇਨਾਮਅਰੂਰੁਬਖਾਨੈ॥ ਤੇਉਤਿਕਹੈਕਉਨਿ
 ਬਿਧਿਜਾਨੈ॥ **੨੮੭॥ ਵੈਰਗਾ॥ ਗੀ॥ ਗੁਮ**

ਦੇ ਭਿਕਰੈ ਸੁਨੇਗਾ ਜਾਪੁ ਮਬ ਚੜਿਗਾ ਭਿਧੈ ਅਭਿਰੁ ਅਕਰੁ ਰਜੀ
 ਬਰੇ ਕਿਸਨ ਕੇ ਮੇਤਿ। ਜਦੁ ਬੰਸਨ ਮੇ ਬਰੇ ਬਿਨਾਨੀ। ਜੋਤਿ
 ਕਾ ਲਿਟ ਗਸੀ ਅਤਿ ਗਿਆਨੀ। ਜਿਓ ਨਰਦੁ ਰਿਖੁ ਬੇਦੁ ਬ
 ਖਾਨੈ। ਤਿਓ ਅਕਰੁ ਅਗਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ। ਕਤਿ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਗਤਿ ਰ
 ਗਵਾਨਾ। ਬੈਧੁ ਪਤੁ ਮਸਭੁ ਕੇ ਪਾਨਾ। ਪ੍ਰਾਨਿ ਰਿਕੁ ਭੰਕੁ ਅ
 ਭਿਤੁ ਰੁਮਾਗੇ। ਪੈ ਕੇ ਭੰਕੁ ਕੇ ਮਾਰਨੁ ਹੋਗੇ। ਜਦੁ ਪਬੁ ਪਸੁ ਪਿ
 ਅਤਿ ਹੋਈ। ਤੇਗੁ ਨ ਕਓ ਪਾਵੈ ਨਹੀ ਕੋਈ। ਇੰਦ੍ਰ ਬਿਰੁ ਰੁ
 ਣੁ ਮੁਮਾਨੈ। ਮਾਨਸਿ ਦੇਹਿ ਪਰਿ ਕੈ ਸੈ ਜਾਨੈ। ਰਹੇ ਸਦਾ ਸਭੁ ਕੇ
 ਘਟਿ ਮਾਹੀ। ਵੇਤੁ ਮਕਓ ਪਰਿ ਚਾਨੈ ਨਾਹੀ। ਜਿਓ ਮ੍ਰਿਗਿ ਕ
 ਓ ਮਦਕੀ ਸੁਪਿਨਾਹੀ। ਚੂਛੁ ਤਿੰਨੁ ਹੋ ਸਕਯ ਬਨ ਮਾਹੀ
 ॥ ੨੮੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥** ਸੋ ਅਜਾਨੁ ਤੁਮ ਜ
 ਗਤਿ ਤੰਭੁ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਵਾਨਾ। ਐਸੀ ਮਤਿ ਮਹਿ ਦੇ ਜੀਐ
 ਤੁਮੈ ਸਕਓ ਪਰਿ ਚਾਨੈ। **ਅਧਿਆਉ ਇਕੁ ਤੁਲਸੀ**
ਜਦੁਗ ॥ ੨੮੨ ॥ ਕਰੈ ਪਰੀਛਤਿ ਸਿਓ ਗਿਖਿ ਗਈ। ਇਹੁ
 ਓਸਤਤਿ ਅਕਰੁ ਗੁਨਾਈ। ਜੋ ਸਰੁ ਪ੍ਰਤਿ ਰਿਖੁ ਭਿਜਣ ਮਾਹੀ। ਅੰ
 ਤਰਿ ਪਿਆਨੁ ਭਇਓ ਪਣ ਮਾਹੀ। ਚਿੰਤ ਬ੍ਰਹਮ ਅਤਿ ਬਿਸਾਐ
 ਏ। ਜਮਨਾ ਜਣੁ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਆਏ। ਪੁਛਤਿ ਤ ਬੈ ਕਿਸਨੁ ਸੁਖ
 ਏ। ਕਰੈ ਤਾਤਿ ਤੁਮ ਬਾਤਿ ਜਨਾਈ। ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਬੁਝਤਿ
 ਜਣ ਮਾਹੀ। ਦੇਖਤਿ ਕਹਾ ਹੋ ਜਣ ਪਾਹੀ। ਚਿਤਿ ਭਰਮੁ ਸੈ

ਦਿਸਾਇਸੇਆਇਓ। ਤਾਕੇਕਾਰਨਪ੍ਰਗਟਿਜਨਾਇਓ।
 ਤਬਅਕਰੁਰਿਜੇਰਿਦੁਇਤਾਥਾ। ਕਹੀਸੁਨੇਬਿਨਤੀਜਨੁ
 ਨਾਥਾ। ਇਉਂਤੇਸਭੀਚਲਿਤ੍ਰਿਤਮਾਗੇ। ਸਕਣਾਬਿਸਵਕੰਠੁ
 ਸੋਹਨਿਯਾਗੇ॥ ੧੮੩॥ **ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭੁਕਰਨਾਰਕੀ**
ਪਾਦਕਹੀਜਨਾਇ। ਸੁਖਜੀਉਸੰਸਾਰਕੇਜਾਂਸੋਰ
 ਹੇਠੁਭਾਇ। ਕਹਾਧੂਣਤਿਤੋਸੋਥਾਤਾ। ਕਿਰਿਪਾਕਰੇਜਗ
 ਦੀਸਾਬਿਧਾਤਾ। ਐਸੇਬੋਲਿਸੁਨੈਸੁਸਕਾਂਨੈ। ਕਹੀਚਲੇਅ
 ਬਮਥਗਾਮਾਨੈ। ਵਹੰਤੇਚਲਕੇਕੁਇਰੁਕਨਾਈ। ਸਿਰੀ
 ਮਥਗਾਨਿਠਾਗਿਪਹੁਚੇਜਾਈ। ਜੋਹਰਿਛਾਬਿਦੇਕੈਸਘ
 ਸਾਂਝੀ। ਤੇਕਰੁਣਾਕਰਿਕੈਪਛੁਤਾਝੀ। ਅਸਰੁਕੰਸੁਹੈਵਰੇ
 ਕਸਾਈ। ਅਬਾਇਨਕਓਤੋਇਚੈਦੁਖਦਾਈ। ਗੁਥਅਕ
 ਰੁਰਿਕੋਇਹਿਥਾਈ। ਤਿਹਿਬਿਸਰਾਮੁਯੋਓਸੁਖਦਾਈ॥
 ਤਬਅਕਰੁਰਜੀਸੋਸੁਖਦਾਣੀ। ਬੋਲਤਿਮਹਾਂਮਨੇਹਰਿਥੰ
 ਠੀ। ਅਤੇਤਾਤਿਤੁਮਿਚਲੇਅਗਾਊ। ਅਰੁਹਉਦੈਆਉਸੀ
 ਗਦਾਊ॥ ੧੮੪॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬਅਕਰੁਰਜੀ**
ਰਿਜੇਰਿਦੁਇਤਾਥਾ। ਤਰਿਸੋਕਹੀਜਨਾਇ। ਸੋਕਓਕਿਉਨਿਆਰ
 ਕਗਤਿ। ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭੁਜਨੁਗਾਇ। ਸੋਹਿਦਾਸੁਅਪਨਾਕਰਿ
 ਜਾਨੈ। ਦੁਤ੍ਰਕੰਸਕੇਸਤਪਹਚਾਨੈ। ਸੋਮਨਮਾਹਿਬਹੁਤਾਇ
 ਹਆਸਾ। ਆਜੁਕਰੇਸਮਗ੍ਰੇਹਿਨਿਵਾਸਾ। ਜਿਹਿਘਰਿਨਾਮੁ

ਤੁਸਾਰੇ ਗਾਵੈ॥ ਤਿਹਿ ਘਰਿ ਕੇ ਬਾਸੀ ਸਚੁ ਪਾਵੈ॥ ਜੇਓਂ
 ਕੇ ਪਰਖਾ ਕੁਝ ਮਾਹੀ॥ ਤੇ ਥੈ ਕੁੰਠ ਪਾਸ ਕਉ ਜਾਹੀ॥ ਜਾ
 ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇ ਤੁਸ ਆਪੁ ਸਿਧੋਗੇ॥ ਭਗਤਿ ਹੋਤਿ ਕਰਿ ਕੇ ਪਗੁ ਧਰੇ
 ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਂ ਕਉਂਤ ਬਿਧਿ ਕਹੂੰ॥ ਜਗ ਮਾਹੀ ਉਪਮਾਨ
 ਹੀ ਭਹੂੰ॥ ਜਾ ਪਗ ਸੇ ਸਰੁਓ ਕੁਸਮਾਇਓ॥ ਬਞਗ ਜੇ ਪਾ
 ਤਾ ਲਿਪ ਠਾਇਓ॥ ਸੇਈ ਪਗ ਸੇ ਰੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪਰੇ॥ ਸਗਲਾ
 ਮਓ ਜੀ ਆਗ ਕਰੇ॥ **੨੮੫॥ ਵੈਰਾਗਾ॥ ਤੇ**
ਤਿਪਤ ਕੇ ਗਾਮਰੁ ਤਕੈ ਸੁਨੈ ਜਿਹਿ ਠਉਰਿ॥ ਸੁਰਿ ਨਰਿ
 ਮੁਨਿ ਨ ਤਿਹ ਠਉਰੀ ਪਰੈ ਸੀਸਿ ਜਿਉ ਮਓਰਿ॥ ਤੇ ਪਦਿਰ
 ਜਤੇ ਗੰਗਾ ਭਈ॥ ਪਹੁਯੈ ਈਸ ਸੀਸ ਪਾਰਿ ਭਈ॥ ਬਹੁਤਕ
 ਸਟੁ ਭਾਗੀ ਗਥਿ ਕੀਨੋ॥ ਪੁਰਖਾਨਿ ਤਾਗਨਿ ਕਉ ਮਨੁ ਦੀਨੋ॥
 ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਸਿਉ ਫੇਰਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਈਓ॥ ਗੰਗ ਤਰੰਗ ਮਾਗੇ ਕਪਾ
 ਈਓ॥ ਐਸੇ ਚਰਨਿ ਸਰੇ ਜਤੁ ਮਾਰੇ॥ ਤਿਨਿ ਕੋ ਸਦਾ ਪ੍ਰਣਾ
 ਮਹੁ ਮਾਰੇ॥ ਬੇਯੋਤ ਬਡਿਭੂ ਅਨਿਸਾਂਈ॥ ਆਜੁ ਗਤਿ ਰਹਿ
 ਹੋਇ ਹਿਠਾਈ॥ ਆਇ ਸੁਯੈ ਅਕਰੁ ਰਘੁ ਰਿਆਏ॥ ਰਾਸ
 ਕਿਸਨਿ ਰਖਉ ਪਰਿ ਛਾਏ॥ ਰਜਨੀ ਗਈ ਸੁਰੁ ਦਰਸਾਇਓ
 ॥ ਮਧੁ ਗਦੇ ਬਿਸਹਾਂ ਸਚੁ ਪਾਇਓ॥ ਤਿਹਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ
 ਨ ਜਾਈ॥ **੨੮੬॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਤੇ ਸਗੁ ਸੁਹਾਈ॥ ੨੮੭॥**
ਵੈਰਾਗਾ॥ ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਗੁਣੁ ਠਾਟ ਕਕੋਰਿ

ਤਿਹੋਂ ਸਿਵਿ ਦਾਗਿ॥ ਰਤਨਿ ਜਨਤਿ ਖਿਰੀ ਬੀਬੀ ਛਿਰਿ
 ਕੁਸਮ ਸਦਾਗਿ॥ ਗਹੀ ਬਹੁਤ ਕੇਟ ਕੀਖਾਈ॥ ਜਾ ਕੀ ਬਹੁ
 ਨਾਕਿ ਤਹੁ ਪਾਈ॥ ਗਹਿ ਕੇ ਅਸਿ ਪਾਸਿ ਬਨ ਜੈ॥ ਨੇਖਿ ਮਾਂ
 ਬੋਕੇ ਮਨੁ ਮੈ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਮੁਖੀ ਮੰਦਰਿ ਮੈ॥ ਭੈਲੈ॥ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ
 ਗਹਿ॥ ਭੈਲੈ॥ ਜਹਾਂ ਕਪੋਤ ਨੂੰ ਪੋਤਨਿ ਜੈ॥ ਕਰੈ ਪਰਜੁ
 ਪੈਕਾ ਮਕਉ ਮੈ॥ ਹਾਟਿ ਬਜਾਰਿ ਪਾਟਿ ਬਹਿ ਭਰੇ॥ ਏਕ ਏਕ ਤੇ
 ਉਤਮ ਕਰੇ॥ ਜਗਮਗਾਤਿ ਮੰਦਰਿ ਕੀ ਛਾਈ॥ ਛਟਕਿ ਸਿਲਾ
 ਕੀ ਬੈਠਨਿ ਮਾਂਗੀ॥ ਗਾਜਨਿ ਮਥੁਗਾ ਕੀ ਨਰਨਾਰੀ॥ ਸਿਰੀਸ
 ਟੀਰਨਿ ਕੀ॥ ਤਿਤਿ ਕਾਰੀ॥ ਸਿਆਸਿ ਚਉਤਿ ਸੁਨਤਿ ਦੈ
 ਰਹੈ॥ ਤਨ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦਾਦਰਿ ਛੁਛੈ॥ ੨੬੬॥ **ਦੋਹਰਾ॥**
ਤਿਪੁਰਾ ਆਵਤਿ ਸੁਨੈ ਮਨੁ॥ ਭਉ ਚਉਚੁਲਾ ਸੁ॥
 ਮਾਰਗ ਮੈ ਠਾਂਢੀ ਭਈ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਕੀ ਆਸਿ॥ ਇਕ
 ਪੁਤ ਪਾਏ ਅਛਾਤਿ ਲਿਆਈ॥ ਏਕ ਸਗਨਿ ਕੇ ਦੁਪੁਲੇਖਾ
 ਜਬ ਭੀ ਚਉਚਿ ਸੁਟਿ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਸਗਲੀ ਸਿਸਇਦ੍ਰਿ
 ਸਟਿ ਮੈ ਆਈ॥ ਕਟਨੀ ਬਿਰੁਛ ਪਦਰਿ ਪੈਧਰੈ॥ ਕੰਚਨਿ ਕੁੰ
 ਭਿਜੁ ਮਨੁ ਭਉ ਭਰੈ॥ ਦੁਆਰਿ ਦੁਆਰਿ ਸਿਧਾ ਜਾਨਿ ਬਾ
 ਜੈ॥ ਮੰਦਰਿ ਪੁਰਿ ਪਾਏ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਉਤਮ ਬਸਤਰਿ ਪਹਿਰਿ ਕੇ
 ਆਈ॥ ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਕੁਮਾ ਅਤਿ ਮਹਿ ਕਾਈ॥ ਪਹਿਲੈ ਈਜਿ
 ਨਿਰਗਸਤੁ ਦੇਖੈ॥ ਸੁਭਾਗਿ ਭਾਗੁ ਆਪਨਿ ਅਦਰੈ॥ ਨਾਰੀ

੬੧॥

ਸਕਲਪੁ ਲੇਖੀਯਾਈ॥ ਤਿਹਿਜੇ ਦਭਿਗਿਕਿਦਾ ਗਨਿਆਈ
 ॥ ਏਕੈ ਪਾਇਅਟਾਗਣਗਈ॥ ਇਕਿਸਾਰਗਮੋਤੁੰਡੇਭਈ
 ੨੮੭॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਤੁਮਾਰਿਪੁਰਖਦਗਕਰਿ**
 ਯਾਥਿਪਿਦਭਿਗਿਨਾਗਿ॥ ਤਾਰਿਸੀਗਾਰਕੀਕੋਕਧੈਸਕੀਨ
 ਸੁਤੈਸੰਭਾਗਿ॥ ਏਕਜੁਜੇਵੀਤਿਥੀਗਿਰਿਮਾਯੀ॥ ਤਿਨੈ
 ਬੁਧੁਪੈਛੇਨਾਯੀ॥ ਤੁਧੁਦੇਤਿਥਾਣਕਤਜਿਯਾਈ॥ ਕੁ
 ਅਰਕਾਂਤਿਕਉਦੇਖਾਨਿਆਈ॥ ਭੇਖਸੁਰੇਖਪੇਖਸਚੁਪਾ
 ਵੈ॥ ਦਿਖਤਿਨੈਨਪਲਕਲਾਵੈ॥ ਰੇਨਿਦਿਨਹੁਤੁਆਨੰਦਮਾਯੀ॥
 ਦੇਖਤਿਕਉਤਕੁਕੇਲਾਨਿਮਾਯੀ॥ ਸਭਇੰਦ੍ਰੀਮੈਉਤਮੁਨੈਨਾ॥ ਜਿਨ
 ਦੇਖੈਮੋਹਨਿਸੁਖਦੈਨਾ॥ ਕਵਲਮੁਖੀਹਰਿਗੁਪਨਿਹਾਏ॥ ਫੁਲਾਬਹੁ
 ਤਉਪਰਤੇਝਾਏ॥ ਭਈਮਹਾਪਰਫੁਲਤਨਾਰੀ॥ ਬਰਖਤਿਫੁਲਾ
 ਗੀਫੁਲਦਾਰੀ॥ ਦੇਤਿਅਸੀਸਥਿਪ੍ਰਤਿਹਆਏ॥ ਸ੍ਰੀਫਲਾਅਰੁਪੁੰਗੀ
 ਫਲਾਲੇਆਏ॥ ੨੯੮॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਕਹਤਿਸਕਲਦੁਤਰਾ**
ਪੈਖਿਥਾਥਾਕਾਨਾਗਾਜੀਸੁਖੁ॥ ਖਤਿਹੈਸਦਾਰੈਪਤਿਪ੍ਰ
 ਭੂਨਿਹਾਗ॥ ਤੇਹਿਅਉਸਰਤਿਹੋਧੀਆਇਓ॥ ਨਿਰਪਕੇਬਸਨਿ
 ਧੈਇਬਨਾਇਓ॥ ਤਹਿਥਿਲੋਕਿਸਿਆਮਸੁਖਦਾਨੀ॥ ਹਲਾਧਰ
 ਸੋਬੋਲੇਸ੍ਰਿਦਥਾਨੀ॥ ਬਸਨਿਧੈਇਹੁਧੀਥੀਲਿਆਇਓ॥ ਸੇ
 ਹਿਸੁਗਨੁਸੁਭਅਭੋਆਇਓ॥ ਬਹੁਰੈਕੰਤਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੋਧੈ
 ਥੀਸੋਇਹੁਥੀਲਾਤਿਬਾਤੋ॥ ਰੋਧੈਥੀਤ੍ਰਪ੍ਰਾਨਸਨੇਯੀ॥ ਏਕਪਹਿਰ

ਨਮੋ ਕਉ ਜੋ ਦੇਈ। ਯਾਸੈ ਜੈ ਤੇਰਿ ਬਹੁਤ ਭਯਾਈ। ਹਿਉ
 ਪੈ ਸਭ ਜਗਸੈ ਵਡਿਆਈ। ਆਇ ਹੁਸਤਿ ਕੈ ਪੈ ਧੀ। ਤਿਹਿ ਠਾਈ
 ॥ ਨੈਨਿ ਕਉ ਤਿਕ ਰਿਭੈ ਚਿਤ੍ਰਾਈ। ਗਰਬ ਵੰਤ ਅਤਿ ਹੀਰਿਸ
 ਮਾਨੀ। ਹਰਿਜੁ ਸੇਇ ਹੁਧਾਤਿ ਬਖਾਨੀ॥ ੨੬੮॥

ਦੇਹਗਾ॥ ਚਾਰਾ ਬੈਸਿ ਅਨਿਯਾਨੀ। ਨਹ ਜਾਨਤਿ
 ਸਤਮਾਹਿ। ਤੁਸਕਉ ਅਪਨੈ ਜੀਅ ਕੀ ਚਤਿ ਸੋ ਚਿਤਾਨਾਹਿ
 ॥ ਗਾਇਚਰਾ ਵਤਿ ਬਨ ਮੇਰੀ। ਗਾਜਨ ਕੇਕ ਪਗ ਤੁਸਕੀ॥
 ਬਹੁਰਿ ਕੀਸ ਸੈ ਬਡੇ ਨੇਸਾ। ਜਿਸ ਤੇ ਕੀ ਪੈ ਸੁਰਿ ਪਤਿ ਸੇਸਾ॥
 ਜਿਸ ਕਉ ਤਿਆਸ ਪਰੇਸ ਨਿਸਾਹੀ। ਤਾ ਕਉ ਬਸੁ ਪਾਪੈ ਸਖਾ
 ਹੀ॥ ਸੇ ਅਭਮਾਨੀ ਬਹੁਤ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੀਸਿ ਸਿਧਾ ਪੈ
 ਸਾਗੇ। ਜੇ ਅਬ ਅਪਨੈ ਜੀਉ ਬਚੈ ਤੇ। ਬਹੁਰੇ ਯਾ ਬਿਧਿ ਬਾ
 ਤਿਨ ਕਹਿਓ। ਗਾਜਨਿ ਕਿਸੁ ਨ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸਨਿ ਪਾਰਿਓ। ਕਦੁ
 ਤਸਤਿ ਗ੍ਰਿਓ ਪੁਕਰਿ ਮਾਰਿਓ। ਸਾਗਤਿ ਬਾਰਿਓ ਟੀਕੁ ਨਾ
 ਹੀ॥ ਪੜ੍ਹਤੇ ਸੀਸ ਪਰੇਸ ਮਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਸੰਗੇ ਬਹੁਤ ਅਭਾ
 ਗੇ॥ ਤਾਸੁ ਮਾਨਿ ਕੈ ਸਭ ਹੀ ਭਾਗੇ॥ ੨੬੯॥ ਦੇਹਗਾ॥

ਭੋਮਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਜਰਾਜਾ। ਹਰੇ ਬਸਤਿ ਬਨਾਇ।
 ਪੁਨਿ ਗੁਆਯ ਨਿਪਹਿ ਗਾਇ ਕੇਟੀ। ਤੇ ਬਹੁਤ ਭੁਟਾਇ। ਗਾ
 ਜਨ ਇਕ ਸੁਜੀ ਤੇਹਿ ਆਇਓ। ਗਾ ਬਜੇ ਰਿਕੈਸਾ ਬਨਿ ਵਾਇ
 ਓ। ਜੇਕ ਪਗਾਯ ਪਟੀ ਗਘਿ ਭਏ। ਤੇ ਸਭ ਹੀ ਸਮਾਨਿ ਕਰਿ

ਵਏ॥ ਉਨਹਰਿਸੇਵਾਮੀਚਿਤੁਲਾਇਓ॥ ਪਰਮਾਨੰਦਾਮਭੈਪਦਪ
 ਇਓ॥ ਪੁਨਿਉਤੇਜੁਸੁਦਾਮਾਮਾਈ॥ ਤੇਹਕੇਬਾਰਿਗਏਬਨਮਾਈ
 ॥ ਉਹੁਮਾਈਕਿਹਿਤੇਉਠਧਾਇਓ॥ ਜਗਤਿਈਸਕਉਸੀਸੁਨਿਵ
 ਇਓ॥ ਰਾਜਿਕਾਜਉਨਯਰਜੋਕੀਨੈ॥ ਤੇਬ੍ਰਿਜਗਜਕੁਮਾਰੈਦੀ
 ਨੈ॥ ਆਦਰਕਰਿਕ੍ਰਿਪਕਉਲੈਗਇਓ॥ ਚਰਨਧੋਇਚਰਨਾਮਿ
 ਤੁਲਾਇਓ॥ ਬਾਰਬਾਰਬਹੁਬਿਨਤੀਕਰੈ॥ ਸੀਸੁਨਿਵਾਇਚਰ
 ਨਪੈਧਰੈ॥ ੩੦੧॥ **ਦੇਹਰਾਸਦਾਚਰਨਮਨੁਦਾਇਹਤਿਨਿ**
ਜਗਮਾਮੀ ਕੇਕਾਜਾਤਾਠਾ॥ ਅਮੁਹਦਰਸਨੁਦੀਓਭੋਪਤਿਪ੍ਰ
 ਭਬ੍ਰਿਜਗਜਾਦੈ॥ ਆਸਿੰਧਤੁਮਦੀਨਦਿਇਆਲਾ॥ ਮਿਤ੍ਰਿ
 ਸਤ੍ਰਿਜਿਨਸਭੀਉਧਾਰਾ॥ ਐਸੇਚਰਨਸੋਰਜਤੁਮਾਰੇ॥ ਕਿਰਪਾਵੰ
 ਤੁਸਭੁਕੇਪ੍ਰਤਪਾਲੇ॥ ਮੋਪਰਿਕਿਰਪਾਕਰੇਹਰਿਦੇਵਾ॥ ਆਇ
 ਸੁਹੇਇਕੁਰੋਸੇਵਾ॥ ਜੋਜਗਮੀਹਰਿਸੰਤੁਕਹਾਵੈ॥ ਲੋਗਨਮੇ
 ਜਸਦੰਤੁਕਹਾਵੈ॥ ਇਹਬਿਧਸੁਨਿਮਾਈਕੀਬਾਨੀ॥ ਮਹਾਪ੍ਰਸੰ
 ਨੁਭਏਸੁਖਦਾਨੀ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਾਦਾਸਕਉਚੀਨੈ॥ ਦੀਨਜਾ
 ਨਿਤਿਹਕੇਦਰਦੀਨੈ॥ ਤੇਮਨਮਾਹਿਭੁਗਤਿਦ੍ਰਿਹੁਹੋਇਓ॥ ਭੁਗ
 ਤਨਿਮੋਨਿਰਮਲੁਜਸੁਲੈਧੈ॥ ਸੰਤਤਸੰਪਤਿਕੇਸੁਖਪੈਚੈ॥ ਅੰਤਕ
 ਾਲਿਸੁਰਲੈਕੈਜੈਧੈ॥ ੩੦੨॥ **ਦੇਹਰਾ॥ ਇਹਬਿਧਿਕਿਪਾਜਾ**
ਇਕੋਮਾਈਕੀਜਿਨਾਨੁ॥ ਮਾਨਦਸੇਆਗੇਚਲੇਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭ
ਬ੍ਰਿਜਨਾਥਾ॥ ਅਧਿਕਾਉਬਿਸਾਵੀਮੰਦਰ॥ ੪੨॥

ਕਹੈ ਪਰੀਛਤਿ ਸੋਗਿ ਖਰਾਈ ॥ ਜਬ ਹੀ ਚਲੇ ਸਿਆਮ ਸੁਖ ਦਾ
ਈ ॥ ਕੁਥਿ ਜਾਤ ਥੈ ਦਿ ਰਸਟਿ ਮੋਆਈ ॥ ਕਹੈ ਸਖਤਿ ਸੋਲੇ
ਹੁਬੁਲਾਈ ॥ ਵਾਕੇ ~~ਤਿ~~ ~~ਕ~~ ~~ਟਿ~~ ਗਏ ਤਬ ਗੁਆਲਾ ॥ ਕ
ਹੈ ਤੋਹਿ ਬੋਲਾ ਤਿ ਨਿਦਲਾ ਲਾ ॥ ਭਿਤਿ ਤੋ ਭਿਨਕੀ ਬਾਤ ਮਾ
ਨੀ ॥ ਅਪਨੈ ਮਨਿ ਹਾਸੀ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸੋ ਕਠਤਿ ਕੂਬ
ਰੀ ਬਾਝਾ ॥ ਵੈਅ ਤਿ ਸੋ ਹਨਿ ਮੋਹਨਿ ਲਾਲਾ ॥ ਸਕਲ ਰੂਪ
ਵੰਤ ਨ ਕੇਰਾ ਜਾ ॥ ਕੁਥਿ ਜਾ ਸੋ ਭਿਨਿ ਕਠ ਕਿਹਿ ਕਾਜਾ ॥ ਚਤੁ
ਰਗੁਆਲਾ ਜੇ ਕਾਂਤ ਪਠਾਏ ॥ ਜਿਉ ਤਿਉ ਕਰਿ ਕੈਵਾ ਰਿਝੇ
ਆਏ ॥ ਤਾਹਿ ਬਿਐਰਿ ਸਿਆਮ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਬਧ ਜੂਸ ਬੋ
ਯੋ ਮ੍ਰਿਦ ਬਾਨੀ ॥

ਪਾਕ ਬਰੀਕੋ ਰੂਪਾ ਅਬ ਆਰੋਪਾ
ਰੂਪ ਤੋਹੋ ਹੋ ਅਧਕਿ ਅਨੁਪਾ ॥ ਰਾਜ ਨਾਨੀ ਐਹੁ ਤੀਵਹ ਬਾ
ਝਾ ॥ ਚੰਦ ਨ ਅਰਠੁ ਲਾਨੀ ਕੀ ਮਾਝਾ ॥ ਕਹੈ ਕਿਸਨੁ ਇਹੁ
ਮਕਓ ਦੇਹੀ ॥ ਤਉ ਤੈ ਬਹੁਤੁ ਚੈਨੁ ਸੁਖੁ ਪੈਹੀ ॥ ਅਪਨੈ ਨਾਮ
ਬਰਨ ਕਿਉ ਨ ਕਹੈ ॥ ਕਉਨ ਕਾਜ ਮੋਤਿ ਸਾਦਿ ਨਹੀ ॥ ਤਥੈ
ਕੁਬਰੀ ਬੋਲਤ ਬਾਨੀ ॥ ਮੋਹਿ ਤਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਕਹੈ ਸਭ ਪ੍ਰਾ
ਨੀ ॥ ਅਰੁ ਸਰਮ ਪੁਰੀ ਬਰਨ ਕਹਾਉ ॥ ਪੁਰੁ ਪੁਰੀ ਪਰਾਜਾ ਕਉ
ਲਾਉ ॥ ਸੋ ਚੰਦ ਨੁ ਤਿਰਪਤ ਅੰਗ ਲਾਉ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਅਪ
ਨੈ ਰਿਹਾ ਆਉ ॥ ਜਾਨ ਦੇਹੁ ਮੋਹਿ ਨਿਦ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ਆਜੁ

ਹੋਤੈ ਬਹੁਤੁ ਅਵਗਾਤ ਕਾਰਿ ਮੋਰੇ ਜਿਉ ਭੋਗੇ। ਕੀਸਨੇ ਸੁ
ਕੋ ਪੁਜਿਤ ਕਰੇ॥

ਬਰੀ ਯਾ ਬਿਧਿ ਕਰੈ ਸਨਾਇ॥ ਸੋਹ
ਨਿਮਗਤਿ ਦੇਖਿ ਕੈਸਨ ਸੋਹੀ ਯੁਗਾਇ॥ ਸਿੰਨਿ ਦੰਨ
ਦੀ ਸਿਓ ਮਨੁ ਯਾਇ॥ ਚੰਦ ਨੁ ਤਿਤਿ ਕੈ ਅੰਗਿ ਯਾ
ਇਥਾ॥ ਪੁਰ ਪੁਰ ਯਾਇ ਰੰਗੇ ਪੰਚਿ ਰਾਇ॥ ਰੇ ਮੋਰੇ ਸਾ
ਨੰਦ ਸੁਖੁ ਪਾਇ॥ ਕਰੈ ਰਾਮ ਸਤਿ ਕਉ ਕਰਨਾਈ॥ ਇ
ਨਿ ਤੋਹ ਸੋ ਕਰੀ ਕੁਝਾਈ॥ ਰਾਮ ਪੁੰਕ ਕੁ ਕੁਝਾਈ ਕ
ਰਿਓ॥ ਇਉ ਕੋਤ ਨੁ ਸੁਧੇ ਕਰਿ ਦੇਓ॥ ਤਥੈ ਨਾ ਬਚੇ ਟਕ
ਸੋ ਕੀਨੋ॥ ਕੋਵ ਯਿਹਾ ਬਾਬ ਪੈਦੀਨੋ॥ ਦੁਸਰੇ ਕਰ
ਠੇਰੀ ਪਾਰਿ ਯੋ॥ ਏਕੁ ਪਾਉ ਪਾਇਤਿ ਸੋ ਗਯੋ॥ ਯਾ ਬਿ
ਧਿ ਕਰਿ ਖੈਂਦੀ॥ ਨਿਜੁ ਪਾਹੀ॥ ਅੰਗ ਸੁਧਾਰਿ ਦੀਓ
ਪਯਾਸੀ॥ ਰਹਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਸੋਭਾ ਬਿਪਾਈ॥ ਮਨੋ ਕਾ ਮਕੀਕਾ
ਮਨੀਆਈ॥

ਚਲੇ ਟੈਟਗਾਹੀ ਉਨਿ ਜਾਇ॥ ਕਹਤਿ ਕ
ਹਾਂ ਅਥਿ ਜਾਤਿ ਹੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰੀਤਿ ਯਗਾਇ॥ ਜਿਤਿ ਤੈਜੀ
ਉਰਹੈ ਜਗਮਾਹੀ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨਾ ਬਿਕ੍ਰਿਤਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ॥
ਜਿਹ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਈ॥ ਇਹ ਅਭਿਗਾਨਿ ਤੋ ਛੂਟ ਸੀ
ਸੋਈ॥ ਅਥਿ ਤੁਮ ਮੇਧੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੁ ਕੀਤੀ॥ ਸਕਾ ਬਿਕ੍ਰ

ਤਾਈਹਰਿਯੀਨੀ॥ ਤੈਸੈਬਹੁਰਾਨਿਗੁਰੁਕਰੀਚ
 ਗਨਿਕਵਾਲਿਸੇਰੇਗੁਰਿਪਰੇ॥ ਤਬਜੀਰੇਸਰੇਸਸੁਖਪ
 ਓ॥ ਸਭਤੇਸਹਾਂਪੁਨੀਤਿਕਹਓ॥ ਤਾਅਉਸਰਿਕਬਜ
 ਕੀਸੇਭਾਗਦੇਖਾਤਿਓਠੈਸੈਨਿਕਉਠੈਭਾਜੇਸਭੁਜੀਦ
 ਨਿਕੋਸੁਖਦਾਈ॥ ਤਾਕੇਸਿਲਿਗਸਰੀਤਿਬਛਾਈ॥ ਸ
 ਨਿਸੇਹਤਿਕੁਬਜਾਕੀਥਾਤਾ॥ ਸੇਹਤਿਮਖਿਹੁਸਿਬੈਯੇ
 ਥਾਤਾ॥ ੩੦੬॥ **ਵੈਰਾਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਸਤਿਗੁਰਿ**
 ਕਉਦੇਖਿਕੈਹਮਐ॥ ਤੈਤਹਿਪਾਂਸਿ॥ ਇਹੁਕਹਿਕੈਆ
 ਗੇਚਯੇਭੁਪਤਿਪ੍ਰਭਘਾਨਿਸਿਅੰਸਿ॥ ਮਾਰਗਸੇਜੈਦਗੁ
 ਨੁਪਾਵੈ॥ ਮਨਸੇਹਤਿਕੋਭੇਟਿਚੜਾਵੈ॥ ਕਾਨਿਸਰੂਪਿਸਿ
 ਆਸਤਨੁਸੇਯੈ॥ ਸਥਗਕੀਕਾਂਸਿਮਨੁਸੇਯੈ॥ ਚਯੇਸਿ
 ਅੰਸਿਘਨਿਗਏਤਹਾਂਯੀ॥ ਭਾਰੀਪਨਖੁਪਰੇਜੈਰਿਠਾ
 ਈ॥ ਚਾਹੈਪਨਖਉਠਾਇਓਜਬਯੀ॥ ਸਭਜੇਧਾਮਿਓ
 ਬੈਯੇਤਬਯੀ॥ ਰੇਬਾਯਕਮਤਿਕੋਅਤਿਯੀਨੈ॥ ਬਚੈ
 ਪਨਖਚਾਹਤਿਕਾਰਿਯੀਨੈ॥ ਜੇਬਾਯਦੀਤਿਬਚੈਜਗ
 ਸਾਯੀ॥ ਯਾਹਿਓਠਾਇਸਕਤਿਵੈਨਾਯੀ॥ ਤੁੰਕਾਧਿਧਿਕ
 ਰਿਤਾਹਿਓਠੈਯੈ॥ ਸਭਹਤਿਸੇਹਤਸੀਕਰਿਵੈਯੈ॥ ਜ
 ਬਉਠਾਇਸਕਤੈਤੁਨਾਯੀ॥ ਤਬਕੈਸੈਬਚੈਯੈਹਮਪਾਯੀ
 ॥ ੩੦੭॥ **ਵੈਰਾਗਾ॥ ਭੁਪਤਿਪ੍ਰਭਹਿਹੁ**

ਚਸਤਿਮਸਕਾਨੈਸਾਖਿਸੋਗਿ। ਤਿਹਿਜਿਓਪਨਖੁਓਠ
 ਏਕੋਛਿਨਿਸੋਤਾਰੇਤੋਗਿ। ਗਜਨੀਪਨਖੁਤੁਟਿਜਾਬਗ
 ਏਛਿ। ਤਿਹਿਕੋਸਥਦੁਤਿਪੁੰਪੁਰਿਗਏਛਿ। ਸੁਤਤਿਕੰਜਮ
 ਤਿਸੰਕਾਆਈ। ਜਾਤਿਓਅਤਿਬਲਵੰਤੁਕਨਾਈ।
 ਜਬਜੀਚਲੇਯਾਯਮਾਨਿਭਾਏ। ਸਭੇਸਭਟਿਮਿਓ
 ਪਾਠੇਧਾਏ। ਮਾਗਨਿਕੀਮਨਸਾਸਭੁਕਰੈਗੇ। ਗਾਥੁਨਾਬ
 ਨਜੀਓਪਰਿਪਰੈ। ਐਗਨਜੇਇਹੁਕਓਤਕੁਦੇਖਓ।
 ਅਤਿਅਚਰਜੁਮਨਸੇਅਵਰੇਖਿਓ। ਸਭੇਕਰੈਂਇਹੁਮਾ
 ਨਸੁਨਾਹੀ। ਪ੍ਰਗਟਿਦੇਵਤਾਹੈਜਗਮਾਂਹੀ। ਗਜਨਿਇ
 ਤਨੈਕਾਜਨਿਮਾਹੀ। ਏਨੀਬੀਤੇਕਛੁਜਾਨੈਨਾਹੀ
 ਜਬਜੀਗੈਨਿਭਈਓਯਠਾਂਈ। ਗਮਕਿਸਾਨੀਸਭਰ
 ਤੇਤਿਓਠਾਂਈ॥ ੩੦੮॥ **ਦੋਹਰਾ॥**
ਭਾਉਭੈਜਨਕੀ ਓਸਭਗੁਆਯਤਿਕੇਸਾਖਿ। ਗੈਨਿ
 ਗਵਾਇਚੈਨਿਸਿਓਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਾਧੀਜਨਾਖਿ। ਗ
 ਜਨੀਕੰਸਿਤ੍ਰਿਅਸੁਮਾਨਿਆਨੇ। ਅਪਨੈਬਲੈਓਛਿਨ
 ਕਰਿਜਾਨੇ। ਗੈਨਿਸਮੈਸੇਵਤਿਗ੍ਰਿਹਿਮਾਹੀ। ਪਰਿਪੈਸੈ
 ਸੁਨਿਹਾਰਿਓਨਾਹੀ। ਅਰੁਦੁਇਖੰਡਚੰਦ੍ਰਸੇਵੇਖੇ॥
 ਚੰਦ੍ਰਸਹਤਿਨਿਜਿਛਾਈਪੇਖੇ। ਸਰਦਤਿਤੇਯਕਰੈਤ
 ਨੀਮਾਹੀ। ਬੈਠੇਮਿਓਮਿਰਤਕਿਕੇਪਾਹੀ। ਨਗਨਿਸਰੀ

ਰਿਸੁ ਭਾਏ ਕੇ ਸਾਧਾ ਪਾਗਿ ਪਗ ਫੁਰਾਇਆ ਨ ਕਿਭੇ ਸਾਧਾ।
 ਜੋਇਹੁ ਭਾਤਿ ਸੁਪਾਨਿ ਉਨਿ ਦੇਖੋ। ਜਾਗੇ ਤਥੈ ਪ੍ਰਤਛਤ
 ਭਾਖੋ। ਅਸੁ ਗਿਚਿ ਤਿਚਿ ਤਾਭੁਰ ਸੁਰਈ। ਸਗਲੁ ਟੀਰਿ
 ਨੈਨਿ ਕੀ ਗਈ। ਟੂਟੀ ਕੀ ਠਿਮਨ ਮੇਰੁ ਖੁਪਾਇਓ। ਰਿ
 ਏ ਸਤ ਸੁਖ ਮਾਣੀ ਨੇਰਿ ਘਾਇਓ। ੨੦ ॥
 ਏਹੁ ਗਾ। ਜੋ ਘਾਸੁ ਭੁਖਾਇ ਕੈ ਤਿਨਿ ਕਓ ਕ
 ਹਿਓ ਜਨਾਇ। ਅਥਹੀ ਗਚਿ ਓਧਨਾਇ ਕੈ ਰੰਗ ਭੂਮ
 ਮੇਜਾਇ। ਜੋ ਪਾਨਿ ਯਾ ਧਿਧਿ ਆਗਿ ਆਪਾਈ। ਰੰਗ
 ਭੂਮਿ ਤਿਹਿ ਭਾਂਤਿ ਖਨਾਈ। ਸੁਦਸੁਟ ਕੀ ਅਰੁ ਚੰਦ੍ਰ
 ਘੁਣਾਏ। ਸਥਾਨਿ ਸਥਾਨਿ ਸੁਸਟਿ ਸੁਰ ਆਏ। ਅ
 ਪਨੈ ਸਿਖਿ ਸੀਗਿ ਘਹੁ ਆਇਓ। ਟੁੰਦ ਟੁੰਦੇ ਚਿਖਨਾ
 ਵਤਿ ਆਏ। ਨੇਸਿ ਨੇਸਿ ਕੇ ਨਿਰਪਤਿ ਆਏ। ਜੇ ਸਭ ਕੈ
 ਸਤ ਰੇ ਸਿ ਘੁਣਾਏ। ਤਿਨਿ ਕਾ ਗਤਿ ਜੋ ਠਓਰਿ ਖਨਾਈ
 ॥ ਸਕਯਿ ਆਇ ਥੈ ਠੇ ਤਿਹਿ ਠਾਈ। ਏਕੁ ਮਚਾਂਤੁ
 ਤਿਹਿ ਭੁਪਾਰਿ ਕਰੈ। ਤਿਹਿ ਭੁਪਾਰਿ ਸਿੰਘਾਸਨ ਧਰੈ।
 ਕੰਸੁ ਅਸੁ ਰੁਥੈ ਠੇ ਤਿਹਿ ਮਾਹੀ। ਸਕਯਿ ਘਧੂ ਥੈ ਠੇ ਜਿ
 ਹਿਧਾਹੀ। ਸੁਗਤਿ ਮੁਨਿ ਜੋ ਗੀਸਾਰਿ ਤਾਈ। ਸਭ ਸਿਧਿ
 ਕੈ ਆਏ ਤਿਹਿ ਠਾਂਟੀ। ੨੧ ॥ ਏਹੁ ਗਾ। ਭੂਮ
 ਤਿਸੁ ਭਕੇ ਦਗਾ ਕੈ ਸਭ ਕੇ ਸਨਮੋ ਚਾਉ। ਪਰਫੁਲ

ਤਿਠਾਂ ਦੇ ਗੋਰੇ ਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਜਾਇ॥ ਅਧਿਆਉ ਸ੍ਰਿਤਾਨਾ॥

ਸਦਾ॥ ੪੨॥ ਕਹੈ ਪਰੀਭਤਿ ਸੋ ਰਿਖਾਗਿਆਨੀ॥ ਜਬ
ਹੀ ਪ੍ਰਾਤਿ ਉਠੈ ਸੁਖਦਾਨੀ॥ ਛਬ ਸੋਰੇ ਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਚਯੋ॥ ਸੇਭਾ ਤਿਸੀ
ਗਸਖਾ ਅਤਿ ਭੁਯੋ॥ ਸਿਆਂ ਮਰੇ ਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਹੀ ਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਰਾਮ
ਸੀਰੀ ਬੋਲਾ ਤਿਉ ਹਥਾਤਾ॥ ਹਮ ਚਾਨੂਰ ਮਯੋ ਲਾਗੇ ਰਿਹੈ॥ ਛ
ਲੁਬ ਲੁਕੈ ਵੇ ਕੇ ਬਲੁ ਹਰਿਹੈ॥ ਮੁਸਟ ਕ ਸੀਰੀ ਜੁਪੁਤ ਮਕੀ
ਜੋ॥ ਮਸਟਿ ਮਾਰਿ ਤਾ ਕੇ ਜੀਉ ਜੀ॥ ਜਥੈ ਪਵਰ ਪੈ ਪਹੁਚੇ ਜ
ਈ॥ ਦੋਬੋ ਕੁਝ ਲੁਮਸਤੁ ਦੁਖਦਾਈ॥ ਹਰਿ ਜੁਪਾਗਿ ਖੈ ਚਕੈ ਬਾਂ
ਧੀ॥ ਅਲਕੈ ਣਟ ਕਤਿ ਭੀ ਤਰਿ ਬਾਧੀ॥ ਪੱਲਾ ਟਿਬ ਸਨੁ ਬਾ
ਧੈ ਕਟਿ ਮਾਰੀ॥ ਬੋਲੇ ਤਥੈ ਮਹਾ ਵਤ ਪਾਹੀ॥ ੪੩॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਹਜਤੀ ਕਹੈ ਇਕ ਦੋਹਰਾ॥ ਹਮ ਕਉ ਮਾਰ
ਗੁਦੇਹੀ॥ ਨਾਤ ਰਿਅ ਬਹੀ ਜਾਤਿ ਹੈ ਜਮ ਪੂਰਿ ਕੇ ਰੋਗੀ॥ ਦੁਹ
ਤੋ ਮਹਾ ਮੁੜਾ ਅਗਿਆਨੀ॥ ਹਰਿ ਜੁਸੇ ਇਹ ਬਾਤ ਬਖਾਨੀ॥ ਰੇ
ਬਾਧਾ ਕਿਚੰ ਚਲ ਬਹੁ ਨੀ॥ ਤੇ ਬਲ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਮੈ ਸੁਨੀ॥
ਬ੍ਰਿਜ ਮੇ ਬਹੁ ਰਾਕਸ ਤੈ ਮਾਰੈ॥ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬਲ ਦੋਨੈ ਸੀ ਪਾਰੈ॥ ਬ
ਹੁਤ ਗਰਬੁ ਰਾਖੈ ਮਨਿ ਮਾਰੀ॥ ਸੇ ਅਬ ਸਭੁ ਜੈਹੈ ਚਿਨ ਮਾਰੀ॥
ਦੇਖ ਉਠਾ ਬਿਕੈ ਸੋ ਬਲੁ ਕਰਿਹੈ॥ ਕਿਰਿ ਬਿਧਿ ਪਾਹੁ ਸਤੀ
ਸੋ ਲਾਗਿਹੈ॥ ਇਹ ਸਮਾਨਿ ਦੂਜੇ ਗੁਨਾਹੀ॥ ਗਜ ਸਹਿ ਸਰਿ
ਕੇ ਬਲੁ ਜਾਮਾਹੀ॥ ਅਤਿ ਸੰਗ੍ਰਾਮੁ ਹੋਤਿ ਹੈ ਜਬ ਹੀ॥

ਇਹ ਸਤੀ ਕੇ ਲਾਤਿ ਹੈ ਤਬ ਹੀ। ਐਸੈ ਕਹਹ ਜਗ ਜਗ
 ਚਲਾਇਓ। ਮਹਾਂ ਮੇਘ ਸਮਗਾ ਜਤਿ ਆਇਓ॥ **੨੧੨॥**
੨੧੩॥ ਭੋਪਤਿ ਪੂਰਬਿ ਜਿਹਾ ਜਕੰਠਿ। ਣੀਯੰਤ
 ਮਹਿ ਆਇ। ਜੇ ਸਿਦਿ ਸਨਕਾ ਦਿਕਿ ਸੇ ਸਨਮੇ। ਗਹਿਓ
 ਨ ਜਾਇ। ਛੂਟਿ ਸੁੰਡਿ ਸਿਓ ਮਦਿ ਸੁਹਾਗੀ। ਮੁਠਿ ਗਿਰ
 ਸਟਿ ਸੁੰਡਿ ਪਰਿ ਮਾਰੀ। ਮੁਸਟਿ ਮਾਰ ਕੈ ਭਜੇਗੁ ਪਾਞਾਗਾ
 ਜੁਰਿ ਸਾਇ ਪਾਇਓ ਤਿਹਿ ਕਾਞਾ। ਕੇਤ ਕਿ ਪਰਿ ਪਾਏ ਪੈਜ
 ਬਹੀ। ਤਹੀ ਜਾਇ ਪਹੁਚੈ ਵੈਤ ਬਹੀ। ਤਬ ਹਰਿ ਜੁਭਾਇ ਸੇ
 ਗਿਰਿ ਗਏ। ਜੁਗਾ ਲਿਖੈ ਤਿਹ ਸਤੀ। ਤਿਹਿ ਦਿਓ। ਰਹੇ ਸਿਆਮ
 ਪਤਿ ਦੰਤ ਸਿੰਹੀ। ਤਿਹਿ ਕਉ ਵਸਟੁ ਭਇਓ ਕੁਛ ਨਾਹੀ॥
 ਦੰਤ ਨਿਭੈ ਪਾਂਇਤ ਰਿਆਏ। ਮੁਸਟਿ ਮਾਰਿ ਕੈ ਬਹੁਰੇ ਪਾਏ
 ਕਬਹੂ ਪਾਛਿ ਪਕਰਿ ਕੈ ਪੈਂਚੈ॥ ਨਿਓ ਖੇਲਤਿ ਵਛਾਨਿ ਸਿ
 ਓਤੈ ਸੈ। ਮਰਨਾਰੀ ਸਭੁ ਕਉ ਤਕੁ ਦੇਖੈ॥ ਅਤਿ ਅਚਰਜੁ ਮਨ
 ਮੇ ਅਵਿਰੇਖੈ॥ **੨੧੪॥** **੨੧੫॥** ਜਦ ਪਾਧ
 ਤਿਕੋ ਪਕੈ ਸੁੰਡੁ ਹਞਾਵਤਿ ਜਾਇ। ਭੋਪਤਿ ਪੂਰਬੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿ
 ਓਤਦ ਪਕ ਛੂਨ ਬਸਾਇ। ਬਹੁਤਿ ਬਾਰਿ ਪਾਵਤਿ ਉਤਿਕ
 ਗੀ॥ ਅਤਿ ਤਿਰਿ ਬਲ੍ਹੇ ਹੋਇ ਪੀਰੁ ਨ ਪਰੀ। ਤਬ ਪਰਤੀਪ
 ਰਜੁ ਬਲ੍ਹ ਪਾਰੇ। ਪਕਾਰਿ ਸੁੰਡਿ ਪਰਤੀ ਸੇ ਮਾਰੇ। ਦੰਤ ਉਖ
 ਰਿਹਾ। ਬਿਕਾਰਿ ਣੀਨੇ॥ **੨੧੬॥** **੨੧੭॥** ਬਿਕਾਰਿ ਦੰਤੀ॥

ਮੋਰੇ ਕੁਝ ਮਸਤ ਮਦਭਾਰੀ ਆਨੰਦ ਭਰੇ ਸਭੇ ਨਰਿ ਨਾਰੀ
 ਬਾਞੁ ਪਨੰਦ ਆਏ ਜਾਨੈ। ਅਚਰ ਜੁ ਕੋਇ ਹੁਬਾਤਿ ਬਖਸ਼
 ਨੈ। ਰੁਣੀ ਕਰੀ ਗਜਰਾਜੁ ਸੰਘਾਰੈ। ਚਾਹਤਿ ਸੋ ਬ੍ਰਿਜਰਾਜੈ
 ਮਾਰੈ। ਜੋ ਬ੍ਰਿਜਰਾਜੁ ਬਸੈ ਮਨਿ ਮਾਹੀ। ਆਹਿ ਦੇਸੁ ਲਾਗਿ
 ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਜੋ ਸਭ ਜੀਵਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਹੋਨੇ ਚਾ
 ਹੈ ਤਿਹਿ ਕੰਜੁ ਕਸਾਈ॥ ੩੯॥ ੨੯੭॥ ੩੯੮॥
 ਰੁਪਾਇ ਮਨ ਸਾਕਰੀ ਸੇਕ ਛੁਤੇ ਇਹੋ ਨਾਹਿ। ਪ੍ਰਗਟਿ
 ਕੰਸ ਕੇ ਕਾਞੁ ਹੈ ਆਇਓ ਮਥੁਰਾ ਮਾਹਿ। ਗਜ ਨਿਗਜੁ
 ਮਾਰਿਓ ਜਬ ਹਰੀ। ਰਕਤਿ ਧ੍ਰੁਵਿ ਬਸਤ੍ਰਿ ਪੈ ਪਰੀ
 ਤਿਹਿ ਕੀ ਸੋਭ ਕਹਤਿ ਨਾ ਆਈ। ਨਿਕਤਿ ਸਭ ਦੇਵ ਨਿ
 ਕੀ ਨਿ ਆਈ। ਪਰੈ ਕੰਧ ਪਰਿ ਦੰਤ ਸੁਹਾਈ। ਛਬ ਸਿ
 ਓਚ ਆਸਿ ਆਸਿ ਸਖ ਦਾਈ। ਸੋਹੈ ਸੁਖ ਸਭ ਕੇ ਸਨਮੈ
 ਹੋ। ਸਗਮ ਜਾਣੁ ਧ੍ਰੁਵਿ ਅਨੁਪਰਿ ਸੋਹੈ। ਸਾਨੈ ਕਵਚ ਕੇ
 ਪੁਰੰ ਪਿਸੁਹਾਈ। ਓਸਿ ਧ੍ਰੁਵਿ ਤਿਨਿ ਪੈ ਹਰਿ ਠਾਈ। ਆ
 ਛਾਇ ਸਿਓ ਸੋਭਤਿ ਧ੍ਰੁਵਿ ਗਜਾ। ਅਤਿ ਅਗਾਧ ਹੈ ਨਿ
 ਨਿ ਕੇ ਕਾਜਾ। ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬਲੁ ਦਾਨੈ ਨਿਨਿ ਮਾਰੈ। ਚਤੁ
 ਰਾਨਿ ਸੋਭ ਰਿਸੈ ਭਾਗੈ। ਜੋ ਬ੍ਰਿਜ ਬਾਸਨ ਕੇ ਸਖ ਦਾਈ
 ਸਕਾਇ ਕਾਮ ਕੀਤਾ ਪੁਤ੍ਰਾਈ॥ ੪੦॥ ੨੯੭॥ ੪੦੧॥
 ਪਤਿ ਹਰੈ ਧ੍ਰੁਵਿ ਗਜ ਬਹਾਈ। ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਗੋਪਾਇ।

ਕਾਣੂਪੁਰਿ ਜਾਨੀ ਕੈ ਰੋ ਕੰ ਸੁਭਾਪਾਣਾ ਰਾਜ
 ਨਿਭਿ ਨਿਸੰਕਾ ਅਤਿ ਮਾਨੀ ॥ ਰਾਜਾ ਨਿਕੀ ਸਨ ਸਾਓ
 ਰਿਆਨੀ ॥ ਕਾਣੂ ਸਮੇ ਜੀ ਹਿ ਕਉ ਜਥਾ ਆਵੈ ॥ ਸੇਕਿ
 ਹਿ ਧਿਧਿ ਕੈ ਭਾਜਾ ਨਿਪਾਵੈ ॥ ਆਜਿ ਫਾਸਿ ਅਟਕੀ ॥ ਗਮਾ
 ਹੀ ॥ ਤੇ ਤਿਤੇ ਭਾਜਿ ਨ ਪਾਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ਨਿਭੁ ਰਭੁ ਖੁਧਾਰੇ ਗੋਪਾਲਾ
 ॥ ਰੰਗ ਰੂਪਿ ਪਹੁ ਚੇਤਿ ਹ ਕਾਲਾ ॥ ਮੁਸਿ ਕਿਆ ਦਿਤਿ ਜਮੇ
 ਨਿਦੇਖੋ ॥ ਪ੍ਰਬਲ ਮਲ ਮਨ ਮੇ ਅਵਰੇਖੋ ॥ ਸਕਲ ਦੇਵਤਾ
 ਹਠਾਈ ॥ ਦੇਖਤਿ ਸਭ ਦੇਵਤ ਕੀ ॥ ਨਿਆਈ ॥ ਜਿਤ ਨੈਤੁ ਤੇ ਅ
 ਸੁਭਿ ਭੈ ਕਾਹੀ ॥ ਦੋਨੇ ਸਮ ਦੇਖਤਿ ਬਲਾ ਪਾਹੀ ॥ ਧਹੁ ਜੇਗੀ
 ਵਰਸਾ ਨਿਕਉ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਕੇ ਸੁਰ ਦਰਸਾਏ ॥

ਥਾਆ ਕਾਮ ਰੂਪੁ ਸਭ ਦੇਖੀ ॥ ਛਬ ਅਨੁਪ ਅਭੈ ਗਮਾ ॥ ਨੀ
 ਦ ਆਦਿ ਜਿਤ ਨੈ ਸਭੁ ਗੁਆਲਾ ॥ ਤਿਦੇਖਤਿ ਸਭੁ ਬਾਲਾ
 ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਨਿਰਪਜੁ ਆਏ ॥ ਰੂਪ ਰੂਪ ਤਿਨ ਕ
 ਉਦਰ ਸਾਏ ॥ ਕੀ ਸਭੁ ਪਜ ਬਹੀ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖੈ ॥ ਕਾਣੂ ਪੁਰ
 ਨ ਮੇ ਅਵਰੇਖੈ ॥ ਜਾ ਬਿਧ ਕੈ ਹਰਿ ਕਉ ਜਿਨ ਜਾਨਿਓ ॥ ਤਿਨ
 ਤੇ ਹਿ ਰੂਪਿ ॥ ਦਿਰਸਾਇ ਮੇ ਆਨੀ ॥ ਦੇਖਾ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਨੀਦ
 ਆਲਾ ॥ ਪਰਫੁਲਤ ਰੂਪ ਦੇ ਸਭੁ ਰੂਪਾਲਾ ॥ ਪੇਖ ਸਰੇਖ ਦੇ
 ਖਸੁ ਖਲੇਖੈ ॥ ਦੇਖਤਿ ਰੂਪੁ ਨ ਲਗੈ ਨ ਮੇਖੈ ॥ ਨਿਜ ਅਸਨ ਤ

ਜੀ ਨੀਚੇ ਆਏ ॥ ਸਿੰਮੀ ਮਨ ਮੋਹਨ ਅੰਗਿ ਘਗਾਏ ॥ ਰੁ
ਤੈ ਸਭੇ ਇਨੰਦ ਕੁਦਾਗਾ ॥ ਯੈ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਪ੍ਰਗਤਿ ਅਵਤਾਰ

ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭਗੋ ਪਾਣਾ ॥ ਤੈ ਸੇਵੇ ਖਦਿਗਤਿ ਅਬਸੰਦ
ਗਸਿਆ ਮਤ ਮਾਣਾ ॥ ਪ੍ਰਤਨਾ ਆਦਿ ਰਾਕਸਿ ਜਿਨਿ ਮ
ਗੇ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਬਾਸਨਿ ਕੇਕਸਟਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਿੰਜਿ ਮਨ ਜ
ਯੋ ਮੋਖਿ ਖਾਨੇ ॥ ਕਾਲੀ ਬਿਖੁ ਪਹੁਤ ਬਹੀ ਕਾਨੇ ॥
॥ ਜਥੈ ਇੰਦ੍ਰ ਪਠਾਈ ਪਪਤਿ ਸੈਨਾ ॥ ਬਰਖੇ ਸਭੇ ਸਾਤਿ
ਦਿਨੈ ਰੈਨਾ ॥ ਤਬ ਗੇਵਰ ਪਨੁ ਭਓ ਠਾਈ ॥ ਬ੍ਰਿ
ਜ ਬਾਸਨਿ ਕੰਭੁ ਭਇ ਭਜ ਜਾਈ ॥ ਸੇਈ ਹੋਇ ਚਿ
ਜ ਗਭਿਜੀ ਆਰੇ ॥ ਸੰਦਰੁ ਨੰਦ ਮਹਰਿ ਕੋ ਬਾਰੇ ॥ ਸ
ਭੁ ਗਭਿ ਅਨਿਕੋ ਪਾਣੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਬਿਪਰਿਤ ਪਸੀ ਅ
ਨਿਕੋ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਤਬ ਚਾਨਰ ਮਾਣਾ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥ ਹ
ਰਿਜ ਸਿਓ ਬੋਲੈ ਇਹੁ ਬਾਨੈ ॥ ਅਹੋ ਨੰਦ ਸੁਤਿ ਕਅ
ਰਿ ਕਨਾਈ ॥ ਤੁਮ ਕਓ ਬਿਸਨਿ ਦਈ ਚਤੁਰਾਈ ॥

ਗੀਤਿ ਪਰਮੁ ਆਨਿ ਗੀਤਿ

ਕੀ ਸਭੁ ਜਾਨਤਿ ਮਾਨਿ ਮਾਂਹਿ ॥ ਸੁਆਮ ਕਾ ਜਿ ਤੈ ਜਗ
ਤਿ ਸੈ ਹੋ ਕੁਛੁ ਭੁਤ ਮਾਹਿ ॥ ਨੈਤਿ ਚਿਤੁ ਯਾਇ ਕੀ
ਜੀ ਐਸੇਈ ॥ ਜਾਸੇ ਨਿਤੁ ਸੁਆਮੁ ਹਰਿ ਹੋਈ ॥ ਨਿ

ਜਿਪੁਰਕਾਜਪੁਰਤਜੋਦੀਜੋਪੁਰਤਭਾਗਿਮਾਤਿਹਰਿਯੀਜੋ
 ਾਕੰਸਰਾਉਰਾਜਤਿਸ੍ਰੋਗਾਜਾਅਤਿਪ੍ਰਚੰਡਿਯੋਜਿਤਿਕੇਕਾ
 ਜਾਅਥਿਪਿਅਕਉਆਇਸੁਦੀਤੀਅਤਿਸੋਮਾਤਿਸੀ
 ਸੁਪੈਯੀਤੀਕਹੀਨੰਦਸੁਤੁਬਾਯਿਕਵਾਰਾਤਿਉਸੇਜੁਪੁ
 ਕਰੀਕਵਾਰਾਅਤਿਬਯਵੰਤੁਤੋਹਿਮੈਜਾਨਾਬਯਗਰਬ
 ਸਰਬਪਹਿਚਾਨਾਬਿੰਦੁਬਤਮੋਬਛਰਚਰਾਵੈਗੋਪਸੁਤਾ
 ਸੋਜੁਪਮਚਾਵੈਛਯਅਤੇਕਦੇਖਤਿਤੋਮਾਹੀਅਯੰਤਿ
 ਤੇਬਯਮੋਪਦਿਨਾਹੀ॥ ੩੧॥ ੨੧॥
 ਜੋਬਯਮੋਪਦਿਨਾਹੀਨਹੁਜਬਯਰਿਯੋਅਸਾਥਿਅਇਹੁ
 ਸੁਤਿਕੋਬੋਯੋਤਬੈਭੁਪਤਿਪ੍ਰਭਾਥਿਜਨਾਥਿਜੋਕਛੁਕਹੁ
 ਤਿਸਤਿਸਭੁਸੋਈਪੁਰਸੇਵਤਿਤੇਸਦਗਾਤਿਉਈਕੰਸੁਤਿ
 ਰਪਤੁਪੈਤੁਮਰੋਗਾਜਾਜੋਵਹਕਹਾਤਿਕਰੋਸੋਈਕਾਜਾਜ
 ਦਪਤੋਬਯਕੋਆਧਿਕਾਰੀਹਉਅਹੀਰਥਾਯਕੁਸੁਕਵਾਰੀ
 ਅਤਦਪਏਕਵਾਰਹਉਯਾਰਿਗੁਜੁਪੁਥਿਥੋਤੋਸੋਤਹੀਟਾਰਿਗੁ
 ਪਰਮਜੁਪੁਅਸੋਅਥਿਕੀਜੋਕਰਮਅਪਰਮਛਾਤਿਸਭੁ
 ਦੀਜੋਕਰਤਸਉਰੁਗੀਐਮਤਿਮਾਹੀਗੀਤਿਅਤੀਤਿ
 ਭਯੀਕਛੁਨਾਹੀਪੁਤਿਚਾਨੁਕਹੈਸੁਤਿਯਾਯਾਦੇਖ
 ਤਿਕੋਅਤਿਬਾਯਗੁਪਾਯਾਅਦਭੁਤਿਕਾਜਕੀਏਬ੍ਰਿਜ
 ਮਾਹੀਜੋਸੇਸੁਦਤਿਸੁਨੈਯੋਗਪਾਂਹੀ॥ ੩੨॥ ੨੨॥

ਵੇਰਗਾ॥ ਜਦਪ੍ਰਤੈ॥ ਭੈਰਵਧਾਰਾ॥ ਹੰਘਲੀ
 ਗਜਗਜਾ॥ ਤਦਪ੍ਰਸਾਦੇ॥ ਤਾਖੜੈ॥ ਜਾਤਿਨਪਾਵੇ॥ ਆਨੁ॥
 ਅਧਿ॥ ਆਉ॥ ਚਉਤਾ॥ ਲੀਜਦੀ॥ ੬੯॥
 ਕਰੈ॥ ਪਰੀਛਤ॥ ਸਿਉ॥ ਰਿਖਿ॥ ਰਾਈ॥ ਪਕੰ॥ ਜਹਤ॥ ਨਿਲੀ॥ ਲਾਅ
 ਰਬਿ॥ ਆਈ॥ ਜਿ॥ ਬਚਾਨੁ॥ ਅਸਾ॥ ਅਭਮਾ॥ ਟੀ॥ ਟਿ॥ ਨਿਮ
 ਹਿ॥ ਮਾਂ॥ ਏ॥ ਪੁਰਾਂ॥ ਤਿ॥ ਬਖਾ॥ ਨੀ॥ ਆ॥ ਜੀ॥ ਬਿ॥ ਪਿ॥ ਮੁ॥ ਸਟ॥ ਵਿ॥ ਬ
 ਲਾ॥ ਪਾਰੀ॥ ਘੋ॥ ਲਾ॥ ਤਿ॥ ਜਹਾਂ॥ ਗਮੁ॥ ਹਾ॥ ਲਿ॥ ਪਾਰੀ॥ ਆ॥ ਦੁ॥ ਪੁਰਿ
 ਆ॥ ਭਾਂ॥ ਤਿ॥ ਬਖਾ॥ ਨੈ॥ ਅਪ॥ ਨੈ॥ ਬਲ॥ ਕੇ॥ ਘਟਿ॥ ਨੀ॥ ਜਾ॥ ਨੈ॥
 ਜੁ॥ ਪਕਾ॥ ਜਿ॥ ਤਬ॥ ਜਨਮ॥ ਮੁ॥ ਆ॥ ਏ॥ ਆ॥ ਏ॥ ਪਰ॥ ਸਿ॥ ਪਰਿ॥ ਸਿ
 ਸਿ॥ ਲਗਾ॥ ਏ॥ ਓ॥ ਰਿ॥ ਸਿਉ॥ ਓ॥ ਰਿ॥ ਘਾ॥ ਹਤਿ॥ ਸੋ॥ ਘਾ॥ ਜੀ॥ ਘਾ॥ ਤਿ
 ਅ॥ ਤੇ॥ ਵਿ॥ ਕਰੈ॥ ਸਨਮਾ॥ ਜੀ॥ ਕਿ॥ ਮਾ॥ ਲਿ॥ ਕਮਾ॥ ਲਿ॥ ਸਮਾ॥ ਨਿ॥ ਗੁ
 ਪਾ॥ ਲਾ॥ ਘੋ॥ ਜਸ॥ ਗੀ॥ ਰੁ॥ ਪਰਿ॥ ਓ॥ ਤਿ॥ ਹਿ॥ ਕਾ॥ ਲਾ॥ ਮੁ॥ ਸਟ
 ਵਿ॥ ਅਰੁ॥ ਚਾ॥ ਨੁ॥ ਗੁ॥ ਬਿ॥ ਚਾਰੈ॥ ਘ॥ ਪੁ॥ ਤੁ॥ ਭਾਂ॥ ਤਿ॥ ਬਿ॥ ਸਮੈ॥ ਸ
 ਨ॥ ਪਾਰੈ॥ ੭੦॥ ਵੇਰਗਾ॥ ਬਚੈ॥ ਮਾ॥ ਘ
 ਘਾ॥ ਏ॥ ਤਾ॥ ਤਿ॥ ਤਮ॥ ਸਾਰੇ॥ ਪਲਾ॥ ਮਾ॥ ਹਿ॥ ਏ॥ ਨਰ॥ ਕਉ॥ ਨੁ॥ ਅ
 ਜੀ॥ ਤਿ॥ ਚੈ॥ ਜੋ॥ ਨਿ॥ ਨਿ॥ ਸਿਉ॥ ਜੀ॥ ਤਤਿ॥ ਨਾ॥ ਹਿ॥ ਜੋ॥ ਬਲ॥ ਏ
 ਕੈ॥ ਓ॥ ਗਾ॥ ਲਿ॥ ਮਾ॥ ਜੀ॥ ਤਾ॥ ਹਿ॥ ਸਮਾ॥ ਲਿ॥ ਸਕੈ॥ ਹਮ॥ ਨਾ॥ ਜੀ॥
 ਇ॥ ਨਿ॥ ਕੈ॥ ਅੰ॥ ਗਿ॥ ਬਜ॥ ਰਿ॥ ਤੈ॥ ਭਾ॥ ਗੀ॥ ਲਾ॥ ਗੈ॥ ਫੂ॥ ਲਿ॥ ਨਿਉ
 ਮੁ॥ ਸਟਿ॥ ਹਮਾ॥ ਗੀ॥ ਗਾ॥ ਜਾ॥ ਕਰੈ॥ ਸੁ॥ ਨੈ॥ ਰਿ॥ ਖਿ॥ ਰਾਈ॥ ਓ॥ ਨ

ਮਯਤਿਕੀਭਾਗਿਵਡਾਈ॥ ਜਪਪਾਥਾਇਹਿ
 ਵੇਯੀਮਾਂਯੀ॥ ਕੁਦਰਿਕਾਨਕਉਜਾਨਤਿਤਾਹੀ॥ ਪੂਰ
 ਥਿਜਨਮਾਥਿਥੇਤਪ੍ਰਕੀਨੋ॥ ਤਕੋਫਲਾਇਹਾਰਿਜੁਦੀਨੋ॥
 ਜਿਹਿਥਿਰੀਚਈਸੁਤਿਤਥਿਆਵੇ॥ ਪਦਰਾਜੇਲੇ
 ਕੇਸੀਸੁਚਕਾਵੇ॥ ਤਕੋਦਰਸਪਰਸੁਭਿਤਿਪਾਇਓ॥
 ਮੁਖਸੇਮੁਖਭਿਰਿਸੋਭਿਰਿਯਾਇਓ॥ ਰਾਜਤਿਸੋਪਦਵੀਓ
 ਨਿਪਾਈ॥ ਜਿਹਿਕੀਮਹਿਮਾਕਹੀਨਜਾਈ॥ **ਕੁੰਕਰ॥**
ਵੇਹਰਾ॥ ਗੀਤਿਮਹਿਤਿਨਿਹਾਰਿਕੈਕਹੈ
 ਪਗਸਿਪਗਲੇਗਾ॥ ਅਥਾਇਹੁਠਭਿਰਿਅਪਰਮਕੀਨ
 ਯੀਥੈਠਤੈਜੇਗਾ॥ ਕਹਾਏਕਬਯਾਰੂਪਸੁਖਦਾਤਾ
 ॥ ਕੁਸਮਤੁਭਿਰੈਜਿਹਿਕੋਗਾਤਾ॥ ਕਹਾਏਹੁਮਹਾਂ
 ਮਯੁਥਾਥਿਧਾਰੀ॥ ਕੰਟਕਿਸਮਰੋਮਾਦਾਲਿਸਾਰੀ॥
 ਇਹਅਨੀਤਿਜੇਮਨਮੋਧਗੇ॥ ਤਿਹਿਕੋਗਰਬੁਨਾਸ
 ਥਿਧਿਕਰੇ॥ ਅਰੁਜੇਜਾਨਿਥੈਠੇਤਿਹਿਠਾਈ॥ ਹਿਤਿ
 ਅਨੀਤਿਰੀਤਿਜਿਹਿਜਾਈ॥ ਤਿਹਿਅਵਸਿਥਿ
 ਘਨੁਕਛੁਰੇਈ॥ ਇਹੁਤਿਸਚਉਜਾਨਤਿਸਭੁਭੇਈ
 ॥ ਜੇਸਾਪ੍ਰਕਾਸਿਅਤਿਜਗਮਾਂਯੀ॥ ਤੇਅਨੀਤਿਵੇਖ
 ਤਿਕਛੁਨਾਯੀ॥ ਜਹਾਂਅਨੀਤਿਨਿਸਟਿਮੋਆਵੇ॥
 ਧਰਜਾਨਿਕਉਹਰਿਜਨੁਭੁਠਿਧਾਵੇ॥ ਜੇਨਹੀਧਚਨੁ

ਸੁਤੈ ਅਤਿ ਆਈ॥ ਤਉ ਧਰਿ ਜਾਤਿ ਉਹਿ ਤੇਟ ਰਿਜਾਈ
 ॥੨੨੨॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਜੋ ਅਤੀਤਿ ਦੇਖੈ
 ਨਹੀ ਤਿਹਿ ਕੋ ਪਾਪੁ ਨ ਚੋਇ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੀ ਕਰਣੀ ਕਰੈ
 ਛਾਪਾ ਵਤਿ ਚੋ ਜੋਇ॥ ਜੋ ਅਤੀਤਿ ਕੋ ਦੇਖਤਿ ਰੋ
 ਗਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਨਿ ਕਰਤਿ ਪਤਿ ਨਹੀ ਰੋਯੋ॥ ਸੋ ਨਹੁ ਘੋਰੁ
 ਗਧਿ ਮਹਿ ਜਾਈ॥ ਇਹਿ ਤੋ ਬੇਦੁ ਨਿਕਰੈ ਜਨਾਈ॥
 ਜਬ ਮਯੁ ਨਿਜਾਨੈ ਮਨੀ ਮਾਹੀ॥ ਬਯੋ ਸੋਇ ਨਿਸੈ ਜੀ
 ਤਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਤਬ ਵੈ ਮਨ ਸੋਇ ਜੀ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਛਾਪਾ
 ਯਕਰਿ ਕੋਇ ਨੈ ਸੀ ਘਰੈ॥ ਮਹਾਂ ਬਯੀ ਗੁਨਿ ਵੀਤਿ ਕ
 ਤਾਈ॥ ਤਿਨਿ ਸਿਉ ਛਾਯੈ ਕੇ ਕਹਾ ਬਸਾਈ॥ ਛਾਯੈ
 ਮਯੁ ਗਰੈ ਕਰਿ ਮਾਹੀ॥ ਕੂਕਿ ਫਾਨਿ ਹਰਿ ਬਾਹਰਿ
 ਜਾਹੀ॥ ਐਸੀ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁਤੁ ਸਗਮ ਪਾਏ॥ ਸੋ ਸਗਮੁ
 ਯਮੁ ਖਿਉ ਪਰਿ ਆਏ॥ ਭਈ ਮਹਾਂ ਛਬਕੀ ਆਪਿ ਕ
 ਈ॥ ਜਿਹਿ ਕੀਉ ਪਮਾ ਕਰੀ ਨ ਜਾਈ॥ **੨੨੩॥**
ਦੋਹਰਾ॥ ਸੋਹਨਿ ਮੁਖ ਪਰਿ ਸਗਮੁ ਜਾਯੈ
 ਤੈ ਅਤਿ ਸਖ ਦਾਈ॥ ਜਿਉ ਕਉ ਯਤਿ ਕੇ ਦਯ
 ਨਿ ਪੈ ਰਹੈ ਭੋਜਿ ਘਟਿ ਛਾਈ॥ ਯਾਹੀ ਬਿਧਿ ਮਸ
 ਟਾਕਿ ਬਯੋਧਾਰੀ॥ ਕਰੈ ਜਪੁ ਯਯ ਪਰਿ ਸਿਉ ਭਾਰੀ
 ॥ ਇਹੁ ਕਉ ਤਕੁ ਦੇਖਤਿ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਕਰੁਣਾ ਕਰਿ ਧੋ

ਲੇਖਿ ਦੁਖਾਈ ॥ ਪੀਤਿ ਪੀਤਿ ਦਹਿ ਭੂਮਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ
 ਜਹਾ ਦਿਸਤ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਪੀਤਿ ਪੀਤਿ ਸਭਾ ਬ੍ਰਿਜ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥
 ਜਿਨ ਕੀ ਗਊ ਚਾਰ ਤਿਨ ਦਯਾ ਯਾ ਏਨਿ ਸੁਹਾਈ ਜਿਨੇ ਸੁ
 ਖਦੀਨੇ ॥ ਪਰਬ ਸਕੈ ਸਰਬ ਸੁਹਾ ਰਿਯੀਨੇ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਸੰਗਿ
 ਹੋਇ ਨਹੈ ਨਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸੰਗਿ ਕਹੈ ਮ੍ਰਿਦ ਬੈਨਾ ॥ ਘਰੁ ਉਤਪਾਤਿ
 ਕੁਏ ਬ੍ਰਿਜ ਮਾਧੀ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਬਾਸ ਨਿਬਿਯਾ ਯੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿ
 ਰਿਕਾਰ ਨੁਇਹੀ ਮੁਗਰੀ ॥ ਫਾਣੀ ਤਬ ਨਿਯਾ ਯਿਹੀ ਰਧ
 ਹੀ ॥

ਭਾਗ ਕੀ ਮਾਧਿ ਮਾਂਕੀ ਤਨਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੇ ਚਿਤਿ
 ਮੀਨਿ ਤੁਧ ਸੇਭੋ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬ੍ਰਿਜ ਗਾਇ ॥ ਮਹਾਂ ਜੋਗਤ ਪ੍ਰ
 ਗੋਪ ਨਿਬੀਨੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਜੋਗਿ ਭੋਗਿ ਜਿਨਿ ਯੀਨੇ ॥ ਜੋ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ਭਗਤਿ ਸਨੇਹਿ ਦੇਹਿ ਪ
 ਰਿਆਵੈ ॥ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਪਰੈ ਜਗ ਮਾਂਹੀ ॥ ਜਗ ਕਰਤਾ
 ਕੇ ਅਚਰ ਜੁਗਤੀ ॥ ਕਹੈ ਏਕ ਹਿਤਿ ਸਿਉ ਇਹੁ ਬਾਤਾ
 ਕੀ ਸੁਨ ਰੇ ਸੁ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਜਾਪ ਰਸੀਹਿ ਹਰਿ ਨ
 ਸੁਨ ਦੇਖੀ ॥ ਅੰਗਿ ਅੰਗਿ ਆਨੰਦ ਅਦਰੇਖੀ ॥ ਨਾ ਤਰਿ ਨੇ
 ਹਮ ਸੇ ਨਹੈ ਏਈ ॥ ਤਿਨ ਹਿ ਕਿਸਾਨਿ ਰਗ ਜਨੁ ਕਿਉ ਰੇ
 ਏਈ ॥ ਕਹੈ ਏਕ ਜੇਜੀ ਐ ਬ੍ਰਿਜ ਮਾਂਹੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ
 ਕਿਤਿ ਨਿਕੇਸ ਮਨਾਹੀ ॥ ਜਿਹਿ ਕੋ ਪਿਆਨੁ ਦੇਵ ਪਰਿ

ਸਿਆਵੈਗਾਧਿਜਥਾਸੀਤਿਤਦਰਸਤਪਾਵੈ॥

ਮਗਤਿਗ੍ਰਿਹਿਕਾਨਸੇਰ

ਜੈਸਭੋਧ੍ਰਿਸਿਥਾਯਾਚਿਤਿਕੀਸਰਤਿਥਸੈਜਹੰ
ਭੋਪਤਿਪੂਰਨੰਦਯਾਯਾਕਿਸਤਿਗ੍ਰਿਹਪਦੇਖਤਿਤਿ
ਅਘਾਈ॥ ਧਾਰਿਥਾਰਿਜਸਪਾਗ੍ਰਿਹਿਜਾਈ॥ ਪ੍ਰ
ਤਿਕਾਯਿਗ੍ਰਿਹਿਜਾਤਿਗ੍ਰਿਹਪਾਯਾਚਤਿਸੰਗਿਗ
ਆਯਤਿਕੇਥਾਯਾਜੇਰਿਠਾਇਪਰੇਚਰਗਤਿਸਖਦੈ
ਨਾਗੋਪੀਤਯੰਪਰੇਤਿਜਿਨੈਨਾਸਾਇਸਮੈਥਨ
ਤੇਜਥਆਵੈ॥ ਤੇਦਰਸਨਰਸੁਯੇਸਚੁਪਾਵੈ॥ ਗਜ
ਤਿਗਮਕਿਸਤਿਸਰਿਗਿਅਨੀ॥ ਜੈਸਭੁਸੰਤਤਿਕੇ
ਸੁਖਦਾਨੀ॥ ਕੰਸੈਮਾਗਤਿਕੇਮਨਦੀਨੋ॥ ਇਹੁਸੰ
ਕਯਪਾਚਿਤਿਸੇਕੀਨੋ॥ ਜਿਤਿਨੀਸ੍ਰਿਸਇਦ੍ਰਿਸਤਿ
ਸੋਪਰੇ॥ ਕਉਰਿਕਿਸਤਿਕੀਉਸਤਤਿਕਰੇ॥ ਅਰੁਥਸ
ਦੇਉਦੇਵਕੀਆਤਾਸਰਵਾਨਿਸੁਨੈਪੁਤ੍ਰਕੀਥਾਤਾ॥

ਕਰੁਕਾਕਰੇਪਰੇਪਰਤਿਪੈ ਸੀਸਾਮਮਪੁਤ੍ਰਤਿਕੇਜੁਜੀ
ਓਰਛਪਾਯਿਜਗਦੀਨੀ॥ ਜੈਮਮਪੁਤ੍ਰਕਸਯਸਿਓਰ
ਹਿਯੋ॥ ਥਹੁਤੁਭਾਂਤਿਕਰਿਤਾਹਿਸਨੈਯੋ॥ ਜਥਹੀਪੁ
ਤ੍ਰਤਿਕੇਸੁਖਦੇਖੈ॥ ਤਥਹੀਸੁਭੁਕਿਭੁਗਿਅਵੇਰ

ਬੋਅੰਗੀਅੰਗੀਸਿਮਰਤਿਗੋਪਾਣਾ। ਕ੍ਰਾਤਿਸਮਾਨਿਭਏ
 ਤਿਹਿਕਾਣਾ। ਰਾਜਤਿਰਾਮਕਿਸਤਿਬਯਾਧਾਰੀ। ਕਰੈਜੁਪੁ
 ਮਯਾਨਿਸਿਓਭਾਰੀ। ਜਬਹੀਉਨੈਗਹੈਕਰਿਮਾਹੀ। ਸਕਯਇ
 ਸਟਿਚੁਰਹੈਜਾਹੀ। ਤਬਚਾਨੁਰਮਾਭਿਅਭਿਮਾਨੀ। ਬਿ
 ਆਕਾਭਿਹੈਬਹੁਤੁਗਿਸਿਆਨੀ। ਮੁਸਟਿਬਾਂਧਿਗਿਰਸ
 ਟਿਅਤਿਭਾਰੀ। ਪਰਿਜੁਕੈਓਰਿਓਪਰਿਭਾਰੀ। ਰਾਜਨ
 ਜੀਬਯਹੈਓਓਸਮਾਹੀ। ਸੋਸਕੁਗਾਇਓਭੁਇਓ
 ਕਠਨਾਹੀ॥ ੩੩ ॥ **ਦੇਹਗਾ ਕਠਨ**
ਮੁਸਟਿਚਾਨ। ਏਕੀਬਜਗਿਤ੍ਰਿਸੁਯਸਮਾਨੀ। ਭੇ
 ਪਤਿਪ੍ਰਭਕੇਅੰਗਸੇਯਾਗੀ। ਫੁਲਸਮਾਨੀ। ਰਾਜਨੀਕੇ
 ਪੁਕਿਸਤਿਮਾਨੀਆਇਓ। ਨੈਨੈਕਰਿਗਾਰਿਤਾਰਿਓਠ
 ਏਓ। ਫੇਰਿਸੀਸੁਪਰਿਭੁੰਇਸੇਪਟਕੇ। ਪੰਛੀਪ੍ਰੰਤ
 ਦੇਹਿਤਜਿਸਟਕੇ। ਜਬਧਰਹੀਚਾਨੁਯਪਛਾਗੇ। ਤ
 ਬਹੁਰਿਪਰਿਜੁਮੁਸਟਿਕਿਸਾਰੇ। ਸਾਰੇਪ੍ਰਬਯਿਸਲਿਅ
 ਤਿਭਾਰੀ। ਨਾਚਨਿਯਾਗੇਯਾਯਗਿਰਿਧਾਰੀ। ਬਿ
 ਜਿਥਾਸਤਿਕੇਹਰਖਬਛਾਵੈ। ਓਤਕੇਸਨਕੇਕਸਟ
 ਸਿਟਾਵੈ। ਸਾਰੇਜਬੈਸਾਭਿਥਾਲਿਧਾਰੀ। ਆਨੰਦੁ
 ਭਇਓਸਬਦੁਅਤਿਭਾਰੀ। ਕਿਪਵੰਤਸਾਨਿਭਇਓ
 ਭੂਪਾਣਾ। ਧਰਜੇਸਭੈਲੇਗਤਿਹਿਕਾਣਾ। ਅਤਿਰਿ

ਸਾਇਭਈਚਨਾਈ॥ ਨੀਜੀਮਿਤ੍ਰਤਿਸਿਓਕਹਿਓਜਨ
 ਈ॥ ੩੨੯॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਕਾਹੁਮਿਸਿਓ**
ਕਰੋਕਛੁਭੁਪਾਓਨਿਦਾਨੀ॥ ਤੰਦਗੋਪਕੇਸੁਤਕੇਬਾਹਰਿ
 ਦੇਓਨਜਾਨਾ॥ ਓਨਪਿਸਾਰਿਨੰਦਹੀਸੰਘਾਗੇ॥ ਅਰੁਬ
 ਸਦੇਓਦੇਵਕੀਸਾਗੇ॥ ਬਹੁਰੈਭੁਕਸੈਨਿਕੇਸਾਗੇ॥ ਪਾਪੁ
 ਪੁਨਕਛੁਨਾਹਿਬਿਚਾਗੇ॥ ਯਾਧਾਧਿਬਚਨਿਪ੍ਰਿਥਮਿ
 ਅਭਿਸਾਨੀ॥ ਬੋਲੇਹੁਤੇਕੀਸੁਅਗਿਆਨੀ॥ ਤਬਹਰਿ
 ਜੁਸਿਚਾਂਨੀਜਿਓਪਾਇਓ॥ ਚਾਹਿਮਚਾਂਨਿਕੇਭੁਪ
 ਰਿਆਇਓ॥ ਗਾਜਤਿਜਬਆਏਨੰਦਯਾਯਾ॥ ਸ
 ਪਬਾਧਿਭੂਲਿਗਾਇਓਭੂਪਾਯਾ॥ ਜਨਪਖਰਹੁਹੁਤੇਕ
 ਰਿਸਾਂਹੀ॥ ਹਾਭੁਯਯਾਇਸਕੇਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਜਗਤਿਈ
 ਸਿਜੇਯਾਤਿਚਲਾਈ॥ ਸੁਕਟੁਸੀਸਿਤੈਦੀਓਗਿਰ
 ਈ॥ ਕੇਸਿਪਕਰਿਕੈਸੀਸੁਨਿਦਾਇਓ॥ ਆਸੁਤੈਭੂਇ
 ਮੋਢਹਿਕਾਇਓ॥ ੩੩੦॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਜਾਯੋ**
ਧਰਤੀ॥ ਆਇਕੈਪਰੋਓਤਾਂਨੇਭੂਪਾ॥ ਓਰਿਓਪ
 ਰਿਟਗਸੁਨਦੀਓਪਰੈਚਰਿਭੂਜਿਭੂਪਾ॥ ਸੰਖਚਕ੍ਰਮ
 ਰਿਸਾਹਿਧਿਰਾਜੈ॥ ਗਦਾਪਟਸੁਅਤਿਭੂਤਿਛਬਛ
 ਜੈ॥ ਸਾਥੈਸੁਕਟੁਅਨੁਪਮਿਸੈਯੈ॥ ਕੁੰਡਲਿਭੂਯਕਿ
 ਦੇਖਿਸੁਨਮੈਯੈ॥ ਸੁਕਤਿਸਾਯਿਭੂਗਿਯਤਾਧਿਰਾ

ਜੇ ਪੀਤ ਬਰਿਕੀ ਛਾਇ ਅਤਿ ਛਾਜੇ ॥ ਕੰਠ ਕਉ ਸਿਤ ਕਿਸ
 ਯਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਜਿਹਿ ਦੇਖਤਿ ਸੁਕੋ ਮਨ ਲੋਭਾ ॥ ਇਹੁ ਸਰੂਪੁ
 ਦੇਖੈ ਜਿਹਿ ਕਾਣਾ ॥ ਤਬ ਹੀ ਪ੍ਰਾਨਿ ਦਿਓ ਭੂਪਾਣਾ ॥ ਵਹੀ ਸ
 ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਜੀਤਿ ਹਦੀਨੋ ॥ ਸੁਰਿ ਪਦਿ ਕੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੀਨੋ ॥
 ਹੋਨਿ ਦਿਵਸ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਣਾਇ ਭੀ ॥ ਸੋਦਤਿ ਜਾਗਤਿ ਮੋ
 ਨ ਭੁਞਾਇ ਭੀ ॥ ਤਕਾਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਭੀ ॥ ਜਕੋ ਜਸੁ
 ਤਿਭੁ ਅਨਿਮੋਛਾਇ ਭੀ ॥ ੨੩੧ ॥ ਵੈਰਾਗਾ ॥
 ਭੋਮ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਮਹਿਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਿ ॥ ਜਾ
 ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਪਿਆ ॥ ਏਤੇ ਤਰਤਿ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਮਾਰਿ ਭਿਜ
 ਚੈ ਕੰ ਸੁਭੁ ਪਾਣਾ ॥ ਜੀਉ ਜੀਤਿ ਹਰਖੇ ਤਿਹਿ ਕਾਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਿਮ
 ਦਿਕ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਭਇਓ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਤਿਹੁ ਪੁਰਿ ਗਇਓ ॥ ਦੇ
 ਉਲੋਕ ਮੋਖਾ ਜਤਿ ਬਯੋ ॥ ਜਾਕੇ ਸੁਨਤਿ ਸਭੇ ਦੁਖ ਭਾਜੇ ॥
 ਸੁਰਤਿ ਇਸਟਿ ਕੀਉ ਸਤਤ ਕਰੀ ॥ ਪੁਰੁ ਪੁਸਟਿ ਪਾਰਿ ਪਰ
 ਸੋਹਰੀ ॥ ਜਬ ਹੀ ਮਾਰੇ ਕੰ ਸੁਦੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਉਠੈ ਪਕੈ ਆਠੈ
 ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਪਰਗਿਹਾ ਬਿਗਾਹਿ ਗੁਰ ਜਿਉ ਠਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੂਕੇ ਸਨ
 ਮੁਖ ਤੇ ਆਏ ॥ ਤਾ ਅਉ ਸਬਿ ਬਲ ਜੂ ਬਲ ਧਾਰੀ ॥ ਹਲਮੁ
 ਸਭ ਲੇਤਿ ਨੈਸੀ ਪਾਰੀ ॥ ਰਾਜਤਿ ਤਬੇ ਕੰ ਸੁਕੀ ਗਾਨੀ ॥ ਜੋਨਿ
 ਜਪੈ ਤਮ ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ੨੩੨ ॥ ਵੈਰਾਗਾ ॥
 ਜਿਥਾ ਵੀ ਪਾਇ ਕੀ ॥ ਜਹਾਨ ਰੇਸਾ ॥ ਟੂਟੇ ਹਰ

ਸੀਗਾਰਿਸਾਭਿਭੂਟੇਸਿਰਕੇਕੇਸਾਅਉਰੁਸਕਯਭਾਈਅਤਿਕੀ
 ਬਾਯਾਮਹਾਧਿਯਾਪੁਕਰੈਤਿਹਿਕਾਯਾਤੇਸਭੁਤੈਨਤਿਤੈ
 ਜਯਧਾਰੈਅਤਿਜਸੁਆਮੀਕੇਅੰਗਪਖਾਰੈਅਥਿਅਕਯਮ
 ਹਾਧਰਨਿਸੇਪਰੈਮੋਹਿਸੋਗਬਸੁਕਰੁਨਕਰੈਕਰੈਕਹਾਪ੍ਰੀਤਿ
 ਮੁਸੁਖਦਾਈਅਜਿਤਿਜਗਮੋਕੀਤੀਠਕੁਗਾਈਅਜਿਤੈਸਕ
 ਲਾਸ੍ਰਿਸਟਿਮੋਰਾਜਾਤੁਮੈਸਮਾਤਿਕਰੈਕਿਤਕਾਜਾਮਾਤੇ
 ਗਜਤੁਰੀਅਤਿਘਨੇਸਕਯਾਬਿਭੂਪੁਛਾਰਿਕੇਚਯੇਅਮ
 ਰੀਬਿਯਾਤਿਹਰਤਿਤਾਹੀਤੁਮਥਿਨੁਕਿਉਜੀਵੈਜਗਮਾਹੀ
 ਆਰੈਵੈਸਭੇਕਰੈਦੁਖਭਾਰੀਛਤੀਅਸਭਤਿਛੇਦਿਕੈਰੁਗੀ
 ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥
 ਜਿਹਿਕੇਸਮਨਹੀਅਉਗਤੁਮਥਿਨੁਮੈਸਕਉਨੁਅਥਿਜੋ
 ਥੈਠੈਯਾਠਉਗਜਬਯਾਥਿਧਿਰੈਈਸਭੁਬਾਯਾਕਰੁ
 ਨਮੈਤੋਭੁਏਦਇਆਯਾਤਿਨਕੇਕਹੈਸੋਗਪਰਹਰੈਅ
 ਪਨੈਸੁਆਮਤਿਕੀਗਤਿਕਰੈਸੋਗਕੀਏਕਛੁਹਾਥਿਨਆ
 ਵੈਜੋਬਿਧਿਯੋਥੈਸਕਉਨੁਮਿਦਾਵੈਅਮੈਸੀਥਿਧਿਸਿਉਤੀ
 ਆਸਮਝਾਈਤੁਬਕਛੁਸਦਾਧਾਤਮੈਆਈਕੀਸਕੋਸਿ
 ਗਹਿਕੈਬਯਬੀਗਾਐਐਜਮੁਨਕੇਤੀਗਾਅਪਨੈਹਾ
 ਬਿਦਾਗਾਤਿਹਿਦੀਨੈਸੁਰਪਦਕੈਅਧਿਕਾਰੀਕੀਨੈਆ
 ਥਿਧਿਸਭੈਕਿਰਿਅਜੋਕੀਤੀਕਰਿਇਸਨਾਨੁਤਿਯਅੰਜ

ਲੀਦੀਟੀ॥ ਬਹੁਤੋਸਰਮੁਕੀਨੋਸੁਖਦਾਈ॥ ਤਾਤੇਕਰੁਬਿ
 ਯਮੋਤਿਹਿਠਾਈ॥ **੨੩੪॥ ਵੈਰਾਗਾ॥ ਕੁਪਾਭਿ**
ਪੁਰੁਪਾਭਿ॥ ਕੁਏਕੋਪਤੈਸਾਂਤਿ॥ ਤਾਦਿਤਤੇਵਹਿਠ
 ਉਰਕੋਨਾਉਰਯੋਬਿਸਰਾਂਤਿ॥ ਬਹੁਰੋਚਣਿਅਏਸੁਖਦਾ
 ਈ॥ ਜਿਹਿਬਸਦੇਉਦੇਵਕੀਮਾਈ॥ ਤਾਤਮਾਤਿਕੋਦਰ
 ਸਤੁਪਾਇਓ॥ ਪਗੁਪਰਸਤਕਉਸੀਸੁਨਿਵਾਇਓ॥ ਤਾਤ
 ਮਾਤਗਹਿਮਾਥੁਉਠਾਵੇ॥ ਚਾਹੈਸੁਤੋਕੋਅੰਗਿਯਗਾਵੇ॥
 ਵੈਤਉਮਨੋਮੈਬਹੁਤੁਯਜਾਹੀ॥ ਸਨਮੁਖਸੀਸੁਉਠਾਵਤਿ
 ਨਾਹੀ॥ ਕਹੈਇਹੈਪ੍ਰਿਗੁਜਨਮੁਘਮਾਰੇ॥ ਜਾਤੇਸਭੁਸੁਖਗਾਇ
 ਓਤੁਮਾਰੇ॥ ਤਬਬਸਦੇਵਦੇਵਕੀਮਾਈ॥ ਦੇਖਿਸਿਆ
 ਮਘਨਿਕੀਚਤੁਰਾਈ॥ ਜਗਕਰਤਾਕਿਸਤਿਪਹਿਚਾਨਿ
 ਓ॥ ਇਹੁਨਿਹਿਚੋਅਪਨੈਮਾਨਿਆਨਿਓ॥ ਗਤਿਅਗਾਧਿ
 ਹਰਿਜੂਕੀਚੀਟੀ॥ ਭਾਬਿਜੋਰਿਤਬਓਸਤਤਿਕੀਟੀ॥
੨੩੫॥ ਵੈਰਾਗਾ॥ ਕੇਸਾਹਤਿਕੀਯਾ
 ਸੁਨੈਮਨੁਚਿਤੁਦੈਜੋਕੋਇ॥ ਰੋਪਤਿਪ੍ਰਭਕੋਨੇਹਤੈਤਾਕੋਭੈ
 ਨਹੀਕੋਇ॥ **ਕਾਹਿਅਉਪੈਤਾਈ॥ ਸਦਾਂਰਾਮ**
ਕਹੈ॥ ਚਿਤਿਓਤਿਸਰਾਜਾ॥ ਚਿਤੁਦੇਸੁਨੈਕਿਸਤਿ
 ਕੇਕਜਾ॥ ਜਬਬਸਦੇਉਦੇਉਕੀਮਾਈ॥ ਉਸਤਤਿਬਹੁ
 ਤੁਕਰੀਤਿਹਿਠਾਈ॥ ਤਬਸ੍ਰੀਜਾਨਿਗਾਇਇਹੁਜਾਨਿਓ॥

ਇਸ ਸਰੂਪ ਮੇਰੇ ਪਰਿਚਾਨਿਓ ਮੇਰਿ ਬਹੁਤ ਕਰਨੈ ਤੈਕਾ
ਜਾਇਤਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਮੇਰੀ ਤਬ ਰਾਜਾ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਵ ਕਰਿ ਮੇਰੇ
ਬਠਾਇਓ ਆਤਿ ਬਿਰਧ ਯੁਗੇ ਇਕੰ ਠਿਲਗਾਇਓ॥
ਤਬ ਬਸਦੇ ਉਦੇਓ ਕੀ ਮਾਈ॥ ਚੂੰ ਮੈਂ ਨੈਂ ਤਿਸੁ ਖਿਲੇਤਿ
ਬਠਾਈ॥ ਰਾਜ ਨਿਰਾਸਾ ਕਿਸਾਨਿ ਦੇ ਕਾਈ॥ ਰਹੇ ਸਕ
ਚਿਰੈ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਈ॥ ਆਜਿ ਮਾਤਿ ਹਰਿ ਦੀ ਨਦ ਇਅ ਆ
ਅਬੋਯਾਤਿ ਲੇਸੇ ਬਚਨਿ ਰਿਸਾਯਾ॥ ੩੩੬ ॥

ਦੁਹਰਾ ਅਰੰਭ ਜੀਉ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਿ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ
ਦਿਨੁ ਗੈਨ॥ ਤੁਮੈਂ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਇਓ ਕੁਚੈ
ਨਾ॥ ਬਾਝ ਚਾਹਿਤਿ ਜੇ ਸੇਕੁ ਓਭਾਵੈ॥ ਤਾਤ ਮਾਤਿ ਦੇਖੈ
ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਤੁਮ ਤਉ ਤੇਓ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਓ॥ ਨੰਦਾ
ਸੇ ਮਾਤਿ ਦੇਖਾਤਿ ਰੇ॥ ਤਿਹਿ ਕਾਗਨਿ ਨਿਸਿ ਚਉ ਮਾਜਾ
ਨਉ॥ ਅਪਨੈ ਜਨਮਾ ਬਿਰਥਾ ਕੈ ਸਾਨੈ॥ ਬਿਬੁਖਿ ਓ
ਪਾਇ ਕਰੈ ਜੇ ਲੇਈ॥ ਤਉ ਨ ਉਗਠਿਤਾ ਅਓ ਤੇਈ॥ ਪੈ
ਮਦਾਇ ਆਨੈ ਦੁਕੀ ਮਾਈ॥ ਮਾਤਿ ਰੇ ਤਿਬ ਰਹੈ ਨਹੀ
ਈ॥ ਪਾਹਿ ਲੇ ਬਡੀ ਆਵਾਜਿ ਨ ਪਾਈ॥ ਤਾਤ ਮਾਤਿ
ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ਜਿਤਿ ਨੀਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਮਾ
॥ ਤਾ ਸਮਸੇਵਿ ਸਕੈ ਕਰਿ ਨਾਹੀ॥ ਅਬ ਅਤਿ ਰੇ ਛੀਆ
ਦਿਤ ਮਾਗੀ॥ ਕਰੇ ਕਉਨ ਬਾਪਿ ਸੇਵਿਤੁ ਮਾਗੀ॥ ੩੩੭ ॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਤਤਮਾਤਸਿਉਪ੍ਰਾਨਪਨਪ੍ਰਾਨ॥
 ਕਰੇਜੁਕੇਇ॥ ਤਿਹਕੀਤੀਨੇਕਸੈਕਬਹੁਭਉਨੇਤੇਇ॥
 ਅੰਤਕਾਲਵਹਨਰਕਹਪਰੈ॥ ਅਮੁਖਆਪਨੇਭਛਨਕਰੈ॥ ਪ੍ਰਗ
 ਟਬੇਦਸੈਕਹਿਯੋਜਨਾਈ॥ ਤਤਮਾਤਸੇਵਨਠਲਾਦਾਈ॥ ਬਹੁ
 ਰਗੁਰੂਜੀਗਿਆਨਥਤਾਵੈ॥ ਤਿਹਕੀਸੇਵਾਸੁਫਲਾਕਹਾਵੈ॥ ਅ
 ਰਜੇਬਡੇਹੋਹਿਕੁਲਮਾਹੀ॥ ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਤਿਰਠਲਾਨਾਹੀ॥ ਸ
 ਕਤਸਮਾਨਉਨੈਸੁਖਦੀਜੈ॥ ਕਰਪਰਸੰਨਉਨਸੇਬਰੁਈਜੈ॥ ਹ
 ਮਅਪਗਾਧੀਕਾਜਨਆਏ॥ ਜਗਸੈਮਹਾਕਪੂਤਕਹਾਏ॥ ਛਿ
 ਮਾਕੋਰੇਅਪਗਾਧਮਾਰੇ॥ ਅਉਗਨਪੁਤ੍ਰਿਨਕੇਨਤਿਹਾਰੇ॥ ਅਉ
 ਗਨਜਿਤੇਹੋਹਸੁਤਮਾਹੀ॥ ਤਤਮਾਤਸਨਅਨਤਨਾਹੀ॥ ੩੩ ਥ
 ਦੋਹਰਾ॥ ਜਦਪਹਮਾਮਉਗਨਗੁਰੇਪ੍ਰਗਟੇ॥ ਹਮਾਸਾ
 ਧਾਤਦਪਸੁਤਹਿਤਜਾਨਕੈ॥ ਛਿਮਾਕੋਰੇਅਪਗਾਧਾਗਜਨਰਾਮ
 ਕਿਸਨਦੇਭਾਈ॥ ਤਤਮਾਤਕੇਅਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ ਐਸੇਬਚਨ
 ਰਿਸਾਯਸੁਨਾਵੈ॥ ਤਤਮਾਤਕੇਹਰਿਖੁਬਚਾਵੈ॥ ਵੇਸੁਨਿਕੈ
 ਅਤਿਹੀਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਥਾਰਿਥਾਰਿਗਹਕੀਠਿਲਾਗਾਵੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਹੁਲਾ
 ਸੁਹੀਐਅਵਰੇਖੈ॥ ਅਪਨੇਜਨਮੁਸੁਫਲਾਕਰਿਲੇਖੈ॥ ਸੁਤਨਿਧੇ
 ਤਿਮਾਤਅਤਿਹਰਖੈ॥ ਉਰਤੈਛੀਰੁਨੀਰਜਿਉਬਰਖੈ॥ ਆਤਪੇਤੁ
 ਸਭਤੈਅਧਕਾਈ॥ ਕਹਾਏਕਹੂਕਹੋਨਹੀਜਾਈ॥ ਯਾਥਿਧਤਾ
 ਤਮਾਤਹੁਲਾਸਾਏ॥ ਤਬਹਰਿਉਗ੍ਰਿਸੈਨਿਕੈਆਏ॥ ਤਿਨਸੇਕ

ਹੋਸੋਚੁਮਤੁਕੋਰੋ। ਗਜਛਤ੍ਰਿਅਪਨੈਸਿਰਧਰੋ॥੩੩੫॥
 ਹਰਾਜਦਬੀਮਾਨਕਉਸ੍ਰਾਪੁਰੈਤੁਤੇਕਰਤੁ ਨਰਾਜਾਰਾ
 ਜੁਤੁਮੈਠਹਰਾਇਕੈਅਕਰਿਪੈਸਭਕਾਜਾਜੇਜਨਤਮਰੀਅਨਿ
 ਨਮਾਨੈ॥ਛਿਨਮੈਤਿਸੈਬਾਧਿਯਮਾਨੈ॥ਨਿਹਚਲਾਰਾਜੁਕੋਰੋ
 ਜਗਮਾਹੀ॥ਅਬਤੁਮਕੈਸੰਸੋਕਛੁਨਾਹੀ॥ਜਾਦੈਜਿਤੇਤ੍ਰਿਸੁ
 ਬਸਭਏ॥ਦੇਸੁਛੇਰਿਪਰਦੇਸਹਿਗਏ॥ਤੇਸਭਮਥੁਰਾਮਾਰਿ
 ਬੁਝਾਇਓ॥ਬਾਹਿਬੋਝਦੇਬਹੁਰਿਬਸਾਇਓ॥ਨੀਤਿ
 ਗੀਤਿਤਿਤਿਸੋਅਨਸਰੋ॥ਡਾਂਡੁਬਾਧਿਸਨਸੋਸਤੁਪਰੋ
 ਪਰਜਾਪਾਇਕੈਸਭੁਸੁਖੁਦੀਜੋ॥ਗਜਅੰਸਤੇਬਾਨੁਮ
 ਤੁਝੀਜੋ॥ਯਾਧਿਪਿਸਮਾਂਪਾਨਜਬਕੀਨੋ॥ਅਪਨੈਯਕਿ
 ਛਤ੍ਰਸਿਰਿਦੀਨੋ॥ਓਗੁਸੈਨਿਬਹੁਰੈਸੁਖਪਾਇਓ॥ਤਬ
 ਤੈਗਜਧਿਖੋਚਿਤੁਝਾਇਓ॥੩੩੬॥
 ਓਗੁਸੈਨਿਕੋਰਾਜਸੋਸੁਖਕੈਸਦਾਸਮਾਜਾ॥ਸਭੈ
 ਕਾਂਸਕੀਨੈਜਹਾਂਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭੁਧਿਜਿਰਜਾ॥ਜਾਦੈਸ
 ਭੁਆਨੰਦਤਿਭਏ॥ਬਹੁਰਿਆਇਸੁਖਗੋਸੇਛਏ॥
 ਅਰੁਜਿਤਿਨੈਸਭੁਗਾਕੇਦਾਸੀ॥ਨੀਤਿਗੀਤਿਯਖਭ
 ਏਤੁਝਾਸੀ॥ਜਾਂਪਰਿਦਇਆਕਰੈਨੰਦਯਾਯਾਕ
 ਰੁਦਾਮੈਹਰਿਦੀਨਿਦਿਆਯਾ॥ਤਿਹੁਯੋਕਮੋਠਾਕੁ
 ਰਸੋਈ॥ਸਕਯਕਾਂਸਨਾਪ੍ਰਰੁਨਹੋਈ॥ਜਬਯਓਧਿ

ਜਿਸੇ ਰਹੈ ਗੁਪਾਯਾ ਕਹਤੇ ਸਭੇ ਐ ਗੰਨ ਦਲਾਯਾ ॥
 ਜਬ ਸਿੰਮੁ ਖੁਗਾਸਾ ਹਿਸਿ ਪਾਏ ॥ ਬਸ ਨੇ ਓ ਜਨ ਦੁਨਾ
 ਬਕਹਾਏ ॥ ਤਿਹਿ ਬਸ ਨੇ ਓ ਦੇ ਓ ਕੀ ਸਾਤਾ ਦੇਖਿ
 ਪੁਤ੍ਰੀ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਮਹਾਂ ਸੁਖ
 ਮਾਨੈ ॥ ਭੋਰਿ ਭਾਗਿ ਆਪਾਨਿ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥

ਆਦਿ ਵੈਸ

ਖੁਗਾ ਬਾਸੀ ਐ ਗੁ ॥ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤੇ ਦਿਤੇ ਭਏ ਸਭੇ
 ਸੁਖ ਜੋਗਿ ॥ ਏਕਾਦਿਵਾਸਿ ਸੋਯਤਿ ਸਰਿਆਨੀ ॥ ਬੈਠੇ
 ਜਿਹਿ ਬਸ ਨੇ ਓ ਬਿਨਾਨੀ ॥ ਅਨੰਦ ਆਦਿ ਤਿਹਿ ਬੇਲਾ ਪ
 ਠਾਏ ॥ ਗੁਆਯ ਬਾਯ ਮਿਥਿ ਕੇ ਸਭੁ ਆਏ ॥ ਸਭੇ ਪ੍ਰਾਨ
 ਪਤਿ ਕੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਉਤਮ ਅਸਾਨਿ ਪੈ ਬੈਠਾਗੇ ॥
 ਤਿਨਿ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਬੈਠਿ ਗੋ ਪਾਯਾ ॥ ਬਸ ਨੇ ਓ ਸਿਉ ਬੈ
 ਯੇ ਤਿਹਿ ਕਾਯਾ ॥ ਜਨੇਤਾ ਤਿਜੀ ਧਾਤਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ਅਨੰਦ
 ਜੋ ਸੋਮਤਿ ਅਤਿ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਉਤਕੇ ਹੋਤੁ ਕਹਾਯ ਉਕ
 ਹੁੰ ਕੇ ਟਬਰ ਖਾਯ ਉ ਅੰਤੁ ਨ ਯਹੂੰ ॥ ਜੋ ਸੋਹਿਤੁ ਹਮਾਸੀ
 ਉਇਨਿ ਕੀਨੈ ॥ ਅਪਨੈ ਸੁਤ ਕੇ ਕਿਨੈ ਨ ਕੀਨੈ ॥ ਬਾ
 ਯਸਮੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਯ ਕਿਜੇ ਈ ॥ ਕਹੀ ਅਤਿ ਤਾਤਿ ਮਾ
 ਤਿਸਮੈ ਈ ॥

ਏਨੰਦ ਸਿਉ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਗਏ ॥

ਅਬਸਭੁਗੁਆਯਤਿਸੰਗਿਐਥੰਦ੍ਰਾਬਨਿਤੁਸਿਜਾਓ॥
 ਸਾਤਿਜਸੇਸਾਤਿਅਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਜਨਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸ
 ਦਾਅਧਿਕਾਈ॥ਅਰੁਜਿਤਿਗੋਪੀਧ੍ਰਿਜਿਆਈ॥
 ਸਮਾਧਿਓਗਿਸਹਾਂਅਕੁਲਾਈ॥ਤਿਤਿਕਓਸਾਦੰਧਾਨੁ
 ਸਕੀਜੋ॥ਸੇਦੁਖਦੰਦਸੰਦੁਕਰਿਦੀਜੋ॥ਤੁਸਰੋਰਿ
 ਤੁਭੁਲਾਨਿਕੋਨਾਹੀ॥ਤੁਸਹਸਕਓਸਤੁਭੁਓਨਾਹੀ॥ਪ੍ਰ
 ਗਾਟੇਰੋਗਦੇਹਕੋਕੁਇਓ॥ਜੀਉਹੀਨਾਥੰਦ੍ਰਾਬਨੁ
 ਇਓ॥ਜੇਜਨੁਬਸੇਸਦਾਸੰਤਿਸਾਹੀ॥ਸਾਤਿਜੇਜਨ
 ਦੁੰਅਤਰੁਨਾਹੀ॥ਬਹੁਰੋਭੁਖਤਿਬਸਾਤਿਸੰਗਾਏ॥ਨੰਦ
 ਆਦਿਸਭਗੋਪਪਹਿਗਏ॥ਬਿਭੋਅਨੇਕਿਸੰਗਿਕਰਿ
 ਦੀਨੀ॥ਦੈਕਰਿਪਾਤਿਧਿਦਾਤਬਕੀਨੀ॥

ਸਤਗਿਸਹਾਜ

ਨਤਿਯੋਸਭੁਕੋਇ॥ਜਾਸਿਉਬਿਛੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਪਤਿਤਾਕੀ॥
 ਗਤਿਕਹਾਯੋਇ॥ਜਬੋਕਿਸਾਨਿਯੇਬਚਨਿਬਖਾਨੋ॥
 ਸਾਤਿਕੋਨੰਦਗੋਪਅਕੁਲਾਨੋ॥ਜਾਦਿਪਤਿਯੋਤਿਜੇਕਏ
 ਨਪ੍ਰਾਨਾ॥ਭੁਏਦੁਖਤਿਸਿਰਤਕਿਸਰਿਜਾਨਾ॥ਬਹੁਬਿ
 ਯਾਪਕੀਨੋਤਿਹਿਠਾਂਈ॥ਬਿਛੁਰਤਿਤਾਪੁਬਰਨੋ
 ਕਹਾਂਤਾਂਈ॥ਰਿਦਤਿਨੰਦਆਦਿਸਭੁਗੁਆਯਾ॥ਬਿ
 ਰਜੇਕਓਗੁਣੁਕੀਤਿਤਿਹੰਕਾਯਾ॥ਦੈਕਦਿਦਾਸੇਬ
 ਸਦੇਉਧਿ

ਨਾਨੀ॥ ਬੋਲੇ ਸਕਯਾ ਬਿਪ੍ਰਸਾਸਿ ਆਨੀ॥ ਅਰੁ ਜੁ ਬਡੇ
 ਹੁਤੇ ਕੁਯਾਸਾਹੀ॥ ਆਰਕਾਤਿ ਭੇ ਆਏ ਤਿਹਿ ਪਾਹੀ॥ ਤਿ
 ਨਿਸਿਓਇ ਹਿ ਬਿਪਿ ਬੋਲਤਿ ਬਾਨੀ॥ ਗਾਮਕਿ ਜਾਤਿ
 ਕੁਯਾਹੀ ਤਿਨ ਜਾਨੀ॥ ਗੁਆਯਤਿ ਸੀ ਗਿਰਹੇ ਬ੍ਰਿਜੀਅੰ
 ਯੀ॥ ਨੀਤਿ ਤੇ ਮੁਜਾਨਤਿ ਕਛੁ ਨਾਹੀ॥ ੩੪੪॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਤਾਤਾਇਨ ਕਛੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਨਦੀ
 ਜੋ ਜਗੁ ਪਵੀਤਿ॥ ਜਾਤੈ ਸੀਖੈ ਸਰਬਾ ਬਿਪਿ ਜੋ ਜਨੁ
 ਕੁਯਾਹੀ ਗੀਤਿ॥ ਇਹੁ ਬਾਨੀ ਸਰੁ ਕੇ ਮਨਿ ਭਾਈ॥ ਜ
 ਗਵਾਜ ਸਭ ਘਰੀ ਪਗਈ॥ ਜਨੁ ਧੰਸੀ ਸਭ ਬੇ
 ਓਪਠਾਏ॥ ਗਗਗਿਆਦਿ ਪੀਡਿਤਿ ਤਿਹਿ ਆਏ॥ ਸ
 ਕਯਾ ਜਗਵੀਸਾਜੁ ਸੰਗਾਈ॥ ਬੇਨੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕੈ ਅਗਨਿ
 ਜਗਈ॥ ਗੰਗਾ ਆਦਿ ਤੀ ਗਥਿ ਜਿਹਿ ਤਾਈ॥ ਸਭ
 ਕੇ ਜਯਾ ਕੀਰੋਇ ਕਠਾਈ॥ ਤਾਜਾਯ ਸਿਓ ਪ੍ਰਤਿਤਿ
 ਅਨਦਾਇਓ॥ ਸੰਤਿ ਸਿਓ ਅਬਖੇ ਖੇਰੁ ਕਰਾਇਓ॥
 ਜਗਉ ਪਵੀਤ੍ਰ ਕੀਠੈ ਸੇ ਨਾਇਓ॥ ਪ੍ਰਾਨਿਗਾਇਤ੍ਰੀ
 ਸੰਤ੍ਰ ਸਿਖਾਇਓ॥ ਬਹੁਤੁ ਦੁਨੁ ਦੀਰੋ ਤਿਹਿ ਠਾਂਈ॥
 ਦਰਬ ਪੈਂਤਿ ਬਰਨੈ ਕਹਾਤਾਈ॥ ਬੇਨੁ ਬਚਨੁ ਹਰਿ
 ਕੇ ਜਸੁ ਗਾਵੈ॥ ਸੁਰਿ ਕਿੰਨ ਰਿਘਾ ਜੀਤਿ ਬਜਾਵੈ॥ ਜਨਮ
 ਕਾਯ ਸੰਕਯ ਪ੍ਰਕੀਰੋ॥ ਸੋ ਸਭੁ ਦਾਨੁ ਆਜਹੂੰ ਦੀਰੋ॥

੨੪੫॥ ਵੇਰਗਾ॥ ਜਾਸੋਪ੍ਰਗਟੇਬੋਦਿ
 ਸਭਅਰੁਖੁਮਾਸੁਖਿਚਾਰਿ॥ ਗਾਇਤ੍ਰੀਕਰਮਿਸਿ
 ਖਾਵਹੀਗਰਗਿਬਰੇਸੋਚਾਰਿ॥ ਬਹੁਰੈਸਿੰਘਸਦੇ
 ਓਥਿਨਾਨੀ॥ ਇਉਇਛਾਅਪਨੈਮਤਿਆਨੀ॥ ਜੋਇ
 ਕੁਦਿਜੁਥਿਦਿਆਪਰੁਪਾਊ॥ ਤਬਅਪਨੈਭਰਕੇਪ
 ਦੁਭੰ॥ ਕਾਹੁਜਾਇਕਹੀਇਉਬਾਤਾ॥ ਸੰਦੀਪਨੁਸੁਨੀ
 ਐਗੁਨਿਗਿਆਤਾ॥ ਬਸੈਅਵੰਤੀਨਗਰੀਮਾਹੀ॥ ਤਿਉਸਿ
 ਮਦੁਜੋਪੀਰਿਤਨਾਹੀ॥ ਰਾਮਕਿਸਾਨਿਸਭਕੇਮਤਿਭਾਏ॥ ਪ
 ਰੁਖਕਾਰਨਿਤਹਾਪਠਏ॥ ਪਹਿਲੈਕਾਮਕਰੋਪੁਪਰਹਰੇ॥ ਓ
 ਕਮੇਹੁਮਾਨਿਮੋਨਹੀਧਰੇ॥ ਕਉਤਕੁਅਰੁਸਿੰਗਾਰਬਿਸਾਰੇ॥ ਅ
 ਬਿਆਤਾਜਿਕੇਭੁਏਤਿਰਾਰੇ॥ ਮਥਨੁਅਰੁਨਿਦ੍ਰਾਪਰਿਹਰੀ॥
 ਹੁਤਿਸਿਉਗੁਰਸੇਵਾਚਿਤਧਰੀ॥ ੨੪੬॥

ਵੇਰਗਾ॥ ੫੭੭॥ ਧੀਮਹਿ॥ ਤੇਚਯੋਰਾਮਕਿਸ
 ਨਿਅਰੁਸਾਥਿ॥ ਸੰਦੀਪਨੁਗੁਰਪੈਗਏਧਰੇਚਰਨਿਪੈਮਾਥੁ
 ॥ ਬਿਭੁਦਭਾਂਤਿਕੈਕੀਰੀਸੇਵਾ॥ ਮਹਾਪ੍ਰਸੰਨਭੁਏਗਰਦੇ
 ਵਾ॥ ਪੁਤਿਬਿਆਕਰਨਿਜੋਪ੍ਰਿਥਮਾਸਿਖਾਏ॥ ਜਾਤੇਬੇਦ
 ਸੰਤਪਤ੍ਰਿਆਏ॥ ਬਹੁਰਿਧਨਖਾਬਿਦਿਆਹੈਪੜੀ॥ ਰਜ
 ਨੀਤਿਮੋਅਤਿਰੁਚਿਬੜੀ॥ ਤਰਕਤਿਆਇਅਰੁਪਰਮਸਿ
 ਖਾਏ॥ ਪਤ੍ਰਿਸੰਗੀਤਮਹਾਸਚੁਪਾਏ॥ ਯਾਧੀਧੀਬਿਦਿਆ

ਸਗਲਪਤ੍ਰਾਈ। ਬਹੁਰਚਉਸਠਿਕਾਬਤਾਈ। ਅਗੁਜਿ
 ਤਨੀ। ਬਿਦਿਆਜਗਮਾਹੀ। ਆਜੁਹਰਿਸਿਖੇਏਕਾਦਿਨ
 ਮਾਹੀ। ਸੰਦੀਪਨਬਹੁਤੇਸੁਖਮਾਨਿਓ। ਅਰੁਮਨਿਮਾਹ
 ਅਚੰਭੋਮਾਨਿਓ। ਅਉਰੁਸਿਖਜੇਬਰਸੇਸਭਕਰੇ। ਤੇਸ
 ਭਾਸਿਆਮਏਕਾਦਿਨਪਣੇ॥ ੩੪੭॥ ਵੇਹਰਾ॥
 ਉਤਕਾ। ਦੁਪਿਅਗਾਪਿ। ਤੈਮੋਮਨਿਅਵਤਿਨਾਹਿ॥
 ਜਿਤਿਸਗਰੀ। ਬਿਦਿਆਪਤ੍ਰਾਈਕਰੈਦਿਨਮਾਹੀ। ਰਾ
 ਜਤਿਤਥੈਕਿਸਤਿਸੁਖਦਾਨੀ। ਬੇਲਤਿਮਹਾਮਨੇਹਰਿਬਾਂਨੀ॥
 ਸੁਰੇਗੁਰੂਜੀਬਾਤਿਹਮਾਰੀ। ਤੁਸਤਉਸਿਖਤਿਕਹਿਤਿਕ
 ਰੀ। ਕਿਰਪਾਬਡੀਹਮਭੂਪਰਿਕੀਰੀ। ਤਬਹਮਸਭਾਬਿਦਿ
 ਆਪਾਣਿਈਨੀ। ਅਬਾਇਕਅਉਰੁਅਨਿਗੁਰੂਕੀਜੈ॥
 ਗੁਰਦਛਨਾਕਛਮੀਰਿਕੇਈਜੈ॥ ਤਬਸੰਦੀਪਨਿਬੀ
 ਚਾਹੁਜੁਕੀਰੀ॥ ਹਰਿਜੁਸਿਓਇਉਤਰੁਦੀਰੀ॥ ਅ
 ਪਨੀਭਿਰੀਆਪਾਛਿਹੰਓਆਓ॥ ਜੋਕਛਕਰੈਸਤਮੇ
 ਸੁਨਾਓ॥ ਜਬੈਜਾਇਬੁਣੀ। ਇਹੁਬਾਤਾ। ਬੇਲੀਤਥਿ
 ਹਰਿਕੀਗੁਰਮਾਤਾ॥ ਨਰਬਸਰਬੁਤੈਹਮਗੁਰਿਮਾਂਜੀ
 ॥ ਮਨਮੋਸਰਧਾਰੀਕਛਨਾਹੀ॥ ੩੪੮॥
 ਵੇਹਰਾ॥ ਸੀਪੈਤਉਤਰੁਹੀਭਲੀਜੋਸੰਤ
 ਤਿਗੁਰਿਮਾਹੀ॥ ਸੀਪੈਏਕਾਕੀਜੀਅੰਜੋਘਰਿ

ਸੰਤਿ ਤਿਨਾਹਿ ॥ ਜਬ ਤੈ ਦੁਸੁ ਤੁਮੁ ਏਹੁ ਮਚੇ ॥ ਜਨਨੀ ਕਿ ਅਤਿ ਪ੍ਰਾ-
 ਨਪਿਆਰੇ ॥ ਤਬ ਤੈ ਹੁ ਮੈ ਚੈਨੁ ਸੁਖੁ ਤਾਹੀ ॥ ਗੈਨਿ ਦਿਵਸੁ
 ਖੁਰਕੈ ਸਤਿ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨਿ ਕਉ ਫੇਰਿ ਜੀਵਾਇ ਜੇ ਤੈ ਹੁ
 ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਕੈ ਜਸੁ ਐਹੈ ॥ ਸੰਦੀਪਨਿ ਸਮਝੈ ਸਤਿ
 ਮਾਹੀ ॥ ਯਾ ਤੇ ਅਪਕਿ ਸੰਤੋਰੁ ਬੁਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਆਇ
 ਕਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤਾ ॥ ਦੋਨੋ ਸੁਤਿ ਮਾਂਗਤਿ ਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ਗੁਰੁ
 ਕੋ ਬਚਨੁ ਮਾਨ ਕੈ ਯੀਨੋ ॥ ਤਿਨਿ ਕੋ ਸਮਾਂ ਪਾਨੁ ਤਬ ਕੀਨੋ ॥
 ਰਾਜ ਬਹੁ ਰਿਕਿ ਸਤਿ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਜੋ ਸਭੁ ਜੀਵਨਿ ਕੈ
 ਸਹਾਈ ॥ ਯੀ ਏ ਸੀ ਗਿ ਸੀ ਤਿਤ ਬਧੀ ਗਾ ॥ ਪਹੁਚੇ ਜਾ
 ਇਸ ਸੁੰਦਰ ਕੇਤੀ ਗਾ ॥ **੩੪੮ ॥ ਵੈਰਾਗਾ ॥**
 ਭੈਰਵੀ ਆਇ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਹਰਿ ਆਗੇ ਕਰਿ ਜੋਗਿ ॥
 ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਹਿਕਾਜ ਕਉ ਪਗ ਪਾਰੇ ਯਾ ਠਉਰਿ ॥
 ॥ ਆਜੁ ਪੰਨ ਬਡੁ ਭਾਗਿ ਹੁ ਮਾਰੇ ॥ ਸਹਾਂਗਾ ਜਾ ਬ੍ਰਿਨਿ
 ਗਾਜਿ ਪਗਿ ਪਾਰੇ ॥ ਯੰਉਤੁ ਮਰੇ ਪਗ ਪਰਸਤਿ ਗਾਰੇ ॥
 ਸਭੁ ਦਾਸਨਿ ਸੋ ਦਸਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਛ ਆਇ
 ਸੁਦੀਜੈ ॥ ਸਨਾਚੈ ਤੁਯਾ ਏਕਾ ਜੁ ਸੈ ਕੀਜੈ ॥ ਤ
 ਬਹੁ ਰਿਜੁ ਯਹ ਬੈਯਾ ਸਨਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿ ਐਨਿ
 ਹਸ ਆਏ ॥ ਤਿਨਿ ਕਉ ਤੁਮ ਲਿਆਏ ਇਹਿ ਠਾਏ ॥
 ॥ ਸਾਂਗਤਿ ਹਸ ਸੋ ਗੁਰੁ ਗੋਸਾਈ ॥ ਜਬ ਤੈ ਬੁਝਿ

ਮਰੇਤੁਸਾਜੀ॥ ਗੁਰ ਕਉ ਚੈਨੁ ਗੈਨੈ ਦਿਨੁ ਨਾਹੀ॥
 ਚੈਲੇ ਭ੍ਰਮ ਪਿਛੇ ਰਿਦੈ ਭ੍ਰਮਾ ਧਿਆਇਤ ਤੀਸੁ ਤੇ ਕਿਸਤ
 ਜਨੁ ਨਾਕਾ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੋਹ ਕਰਤਿ ਸੋਸਾਜੀ॥ ਸੰਦੀਪ
 ਨ ਗੁਰ ਕੇ ਸੁਤ ਨਾਹੀ॥

ਬਸੈ

ਨਾਸਪੰਚਜਾਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਤਿ
 ਹਿ ਕੇ ਭ੍ਰਮ ਸੋ ਤੇ ਹਿ ਜੋ ਸੁਪਿਐ ਹੁ ਦਿਹਿ ਠਾਹੀ॥
 ਰਿਜੁ ਢੀਭਿ ਕਰੀ ਕਠੁ ਨਾਹੀ॥ ਰਬ ਤੈ ਕਾ ਦਿਪ ਰੋਜ
 ਲਾਸਾਜੀ॥ ਸੰਖਾ ਸੁਰੁਟਾਂ ਤੈ ਤਿਹਿ ਸਾਰੇ॥ ਥਹੁ ਰੈ ਦਾ ਕਉ
 ਦੁਹਿ ਧਿਰਾਗੇ॥ ਤਾ ਸੋ ਗੁਰ ਕੇ ਸਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਪਾਏ॥ ਸੀਖੈ ਲੇ
 ਕਰਿ ਧਾਹਿ ਰਿਆਏ॥ ਨਾਹਿ ਜੇ ਤਿਨਿ ਜਿ ਕਰਿ ਸੋ ਲੇਖਿ
 ਥੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪਰਸਤਿ ਪਾਵਨ ਭਾਇਓ॥ ਗਬਿ ਸੋ ਬੈਠਿਓ
 ਦਸਤਿ ਭਾਏ॥ ਭਖਸਿ ਭ੍ਰਮ ਰਸ ਗਾਇ ਪੈ ਆਏ॥ ਤਹਾ
 ਜਾਇ ਦਹਸੰ ਖਬਰਾਇਓ॥ ਸੋਸੁਨ ਕੈ ਅਤਿ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾ
 ਏਓ॥ ਪਰਸ ਗਾਇ ਪਾਤਿਸੁ ਤਿ ਕੈ ਧਾਏ॥ ਯਾ ਧਿਜੈ ਰਿਕੇ
 ਪ੍ਰਭ ਪੈ ਆਏ॥ ਧਿਤ ਤੀ ਕਰੀ ਸੁਨੈ ਧ੍ਰਿਜਿ ਰਾਜਾ॥ ਇ
 ਤਿਨੇ ਸਰਸੁ ਕੀਨੈ ਕਿਹਿ ਕਾਜਾ॥

ਸੇਵੀ ਜੀ ਐਸਾ ਨਾ ਚੈਤੁ ਦੇਤੇ
 ਕਾਜੀ॥ ਸਭ ਦਾ ਸਤਿ ਕੈ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰ ਸਾਨਿ ਕੇਰਾ
 ਜਾ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਥਹੁਤੁ ਕਿਰਿ ਪਾਹਿ ਰੀਤੀ॥ ਤੇਇ ਪ੍ਰਸੰ

ਨੁਪਾਹ ਆਇ ਸੁਦੀ ਨੀ॥ ਸੰਦੀ ਪਤਿ ਦਿ ਜਿਗੁ
 ਰੁਹ ਮਾਗੇ॥ ਮਾਂਗਤਿ ਜੇ ਅਪਨੈ ਦੁਇ ਥਾਗੇ॥ ਤਿਨ ਰਿ
 ਜੇ ਦਾਇ ਸੀਗਿ ਕਰਿ ਦੀਜੈ॥ ਬਰਨੁ ਮਾਂਗੇ ਪੁਗੁ
 ਕੀਜੈ॥ ਪਰ ਮਗਾਇ ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪਾਇਓ॥ ਗੁਰ ਕੇ
 ਜਾਤਿ ਪਰਤਾਓ ਲਿਆਇਓ॥ ਸਿੰਜਨੁ ਨਾਕਿ ਸਾ
 ਰਿ ਕਰਿ ਲੀਨੈ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਹਾਥਿ ਆਨਿ ਤਬ ਦੀਨੈ॥
 ਕਹੈ ਅਦਰੁ ਕਛੁ ਮਨ ਸਾਹੇਈ॥ ਹਮ ਸੇ ਮਾਂਗਿਓਹੁ
 ਤੁਮ ਸੇਈ॥ ਤਬ ਸੰਦੀ ਪਤਿ ਬੇਲਤਿ ਥਾਨੀ॥ ਤੁਮ ਤਉ
 ਮਹਾਂ ਪਰਖ ਸਰਿਗਿ ਆਨੀ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀ
 ਮਾਰੀ॥ ਜੇ ਇਹੋ ਬਿਦਿ ਆਸੁ ਫਲੁ ਤੁਮਾਰੀ॥

ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਕੈਭੋ
 ਪਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਜਿ ਚੰਦਾ॥ ਆਏ ਮਥੁਰਾ ਨਗਰ ਕਉ ਸ
 ਭਕੇ ਆਨਰ ਕੰਦਾ॥

॥ ਕਹੈ ਪਰੀਛਤਿ ਸਿਉ ਰਿਖੁ
 ਈ॥ ਜੋਗਿ ਬਿਓਗਿ ਕਥਾ ਆਖਿ ਆਈ॥ ਏਕਾ ਦਿ
 ਸਿਮੇ ਹਤਿ ਸਰਿਗਿ ਆਨੀ॥ ਭੂਪਤਿ ਸਿਉ ਬੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਦਿ
 ਥਾਨੀ॥ ਤੁਮ ਸਉ ਸਿਉ ਬਾਚਿ ਰਿਹ ਮਾਗੇ॥ ਸਕਾਮ
 ਰਮ ਕੇ ਜਾਨਿ ਜਾਗੇ॥ ਸਹਾਂ ਪ੍ਰਥੀਤਿ ਸਾਪਸੁ ਕਰਈ
 ਤਾਤੇ ਤੁਮ ਕਉ ਕਹੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਮੰਦਰ ਆਦਿ ਜਿਤਿ ਨੈਥੀ

ਜਬਾਸੀ॥ ਅਥਿਭਿਗਤੇਰ ਤੇਉ ਦਾਸੀ॥ ਆਤਿਜਸੇਧਾਅਤਿ
 ਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਤਾਕਉਮੋਰੇਦੁਖੁਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਅਗਜਿਤਨੀਰੋ
 ਪੀਥ੍ਰਿਜਮਾਧੀ॥ ਤਿਨਕੇਪ੍ਰਾਨਹਤਿਮੋਆਹੀ॥ ਜਿਨੇਸੇਕਾਜ
 ਲਾਜਿਪ੍ਰਹਰੀ॥ ਪਤਿਕੀਕਾਤਿਨੈਕਨਧੀਧਰੀ॥ ੩੫੩॥ ਦਿ
 ਹਰਾ॥ ਤੇਸੁਭੁਮੀਹਿਭਿਭਿਗਤੇਰਹਤਿਸਦਾ॥ ਦਾਨਿਕ
 ਲਾਨਪਰੈਛਿਨਹੈਨਿ॥ ਦਿਨਜੈਸੈਜਲਾਥਿਨਮੀਨਾ॥ ਉਧੋਉਨਕੀ
 ਬਿਆਕੁਲਤਾਈ॥ ਕਹਾਕਹਉਕਛੁਕਧੀਨਜਾਈ॥ ਜਦਪ
 ਜੀਐਸਭੇਅਥਤਾਈ॥ ਖਾਤਿਨਪੀਤਮ੍ਰਿਤਿਕਕੀਨਿਆਈ॥
 ਤਿਨਸੇਜਾਇਕਹੋਸਮਝਾਈ॥ ਬਹੁਰੇਮਿਲਿਹੈਤੁਮੈਕਨਾਈ
 ॥ ਤਉਲਉਜੋਗਾਪਿਆਨੁਕਰਿਪਿਆਗਿ॥ ਸੇਗਾਬਿਭਿਗੁਸੋਭੇ
 ਬਿਸਰਾਗਿ॥ ਐਸੀਬਿਪਿਉਧਉਸਮਝਾਏ॥ ਤਬਵੇਬਿੰਦ੍ਰਾਬ
 ਨਿਮੋਆਏ॥ ਜੇਤੇਜਉਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਿਮਾਹੀ॥ ਦੇਖੈਸਭੁਹਰਖੈਮਨ
 ਮਾਹੀ॥ ਬ੍ਰਿਜਬਾਸੀਸਭੁਹਰਿਕਉਪਿਆਵੈ॥ ਨਰਨਾਰੀਉਨਕੇ
 ਗੁਨਿਗਾਵੈ॥ ਬਿਧਸੇਪਿਆਨੁਪਰੈਸਭੁਲੀਈ॥ ਜਾਪ੍ਰਤਾਪਹਰਿ
 ਵਰਸਨੁਹੋਈ॥ ੩੫੪॥ ਦਿਹਰਾ॥ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬੁਨਸੋਭਤਿ
 ਮਹਾਜਮਨਾ॥ ਚਹੁਭਿਗਾਦੁਰਮਬੇਲਾਛੁਲਾਤਿਸਦਾ
 ਬੋਲਤਿਕੋਕਲਮੋਗਾ॥ ਗਾਇਦੁਹਤਿਕੀਬੇਰਿਸਹਾਈ॥ ਮਿਲੇ
 ਨੰਦਉਧਉਸੁਖਦਾਈ॥ ਆਦਰੁਕਰਿਮੰਦਰਮੋਲਿਆਏ॥
 ਉਤਮਾਸਨਪਰਬੈਰਾਏ॥ ਮਹਾਸੁਗੰਧਛੁਲੇਲੁਮਗਾਇਓ॥

ਮਰਦਨੁ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਾਏ ॥ ਥਪੁ ਪਰਕਾਰ ਜਿਉ ਨ ਰਬਨਾਈ ॥
 ਵਹਿ ਦੂਧੁ ਪਕਵਾਨੁ ਮਿਠਾਈ ॥ ਬਿਭੁ ਦਭਾ ਤਿਕੇ ਧਿੰ ਜਨਕੀ (ਨੈ) ॥
 ਹੇ ਮਕਟੇ ਗਨਿ ਮੋ ਪਰਿ ਦੀਨੈ ॥ ਭੋਜਨ ਕੀਨੈ ਅਤ ਭੁੰਚ ਮਾਨੀ ॥ ਸੀਤਲ
 ਨੀ ਰਵਾਰੀ ਭਰਿਆਨੀ ॥ ਆਵਰਸੈ ਅਚ ਵਾਨ ਕਰਾਏ ॥ ਆਇਸੁ
 ਗੰਧ ਥਪੁ ਪਾਨ ਲੈ ਆਏ ॥ ਉਜਲਾ ਸੇਜ ਸਦਾ ਰਿਬਨਾਈ ॥ ਤੇਰਿ
 ਪਉਣੇ ਭੁਪਉ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੩੫੫ ॥ **ਦੇਹ ਰਾਜਾ ਨੀ ਦਰੀ ਪਕਾਰਿ**
ਜੀ ਪ੍ਰਕੋਪੁ ਵਤਿ ਜੀ ਸੁਨਿ ਵਾਇ ॥ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭਗੋ ਪਾਲਾਕੀ
 ਬਾਤ ਕਹੈ ਸਮਵਾਇ ॥ ਅਰੁ ਥਸ ਦੇ ਵਦੇ ਉਕੀ ਮਾਤਾ ਨੀ ਕੋਰਹ
 ਤਿਕਹੈ ਯੇ ਬਾਤਾ ॥ ਭਈ ਭਈ ਵੇ ਕੰਸੁ ਕਸਾਈ ॥ ਭਈ ਅਨਿਸ
 ਹਤਿ ਮਾਰਿ ਭਿਅਨਿ ਆਈ ॥ ਸਚੁ ਜਾਨੀ ਭਿਯੋ ਹਤੁ ਮਥਾਤਾ ॥ ਸੁ
 ਖੁਨਾਹੀ ਪਾਵਤਿ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਕਹੈ ਕਿਸਨਿ ਇਨ ਦਿਵਸਨਿ ਮਾ
 ਹੀ ॥ ਕਛੁ ਚਰਿ ਤ੍ਰਿਕੀਨੋ ਕਿਧੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਗਮੇ ਸੁਭਾਗਿ ਭਾਗਿ ਰੇ
 ਸੇਈ ॥ ਜੇਹਿ ਜੀਨਿ ਬੰਧੁ ਸਿਆਮ ਸੇਹੋਈ ॥ ਹਮ ਤੇ ਜਾਤਿ ਅਹੀਰਿ
 ਬਟਾਉ ॥ ਵੇਜਾ ਦੇ ਜਵ ਕੁਲ ਮੀਸਾਉ ॥ ਤਦ ਪਹਮੈ ਗੈਨਿ ਦਿਨਾ
 ਹੀ ॥ ਉਨ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਏਕੁ ਛਿਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸਿਆਮ ਲਾ
 ਲਾਗਿ ਰਧਾਗੀ ॥ ਕਾਹੁ ਦਿਨੁ ਸੁਪਕ ਹਤਿ ਹਮਾਗੀ ॥ ੩੫੬ ॥
ਦੇਹ ਰਾਜਾ ॥ ਜੀ ਬਿਧਤ ਕ ਕੇਲਤ ਰਹੈ ਹਮਾ ॥ ਲਾਥਾ
 ਲਾਥੇ ਸਾਥਾ ॥ ਸੇਕ ਬਹੁ ਚਿਤ ਪਰਤਿ ਹੋਏ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਜ
 ਨਾਥਾ ॥ ਅਵਰਸ ਕਲਾਗੀ ਪੀ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਚੈਨੁ ਰੇ

ਨਿਦਿਨੁ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਪਰੈ ਸਭ ਥਾਣਾ ॥ ਤਿਨ ਪੁਕ
 ਉਕਛੁ ਕਹਤਗੁ ਪਾਣਾ ॥ ਕਹਤਿ ਹੁਤੇ ਮੋਹ ਨਿਸੁਕਮਾਰਾ ॥ ਹਮ
 ਬ੍ਰਿਜਮੀਐ ਹੋਇ ਕਵਾਰਾ ॥ ਕਿਹਦਿ ਨਭਾਗਿ ਹਮਾਰੇ ਤੋਇ ॥
 ॥ ਜਥੈ ਆਇ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੀ ॥ ਹਮ ਸਭੁ ਪਿਤਾ ਕਹਤਿ
 ਬੇਠਾਣਾ ॥ ਹਮ ਉਨਿ ਕਉ ਕਹਤੇ ਗੋਪਾਣਾ ॥ ਬਿਘਨ ਅਨੇਕ
 ਰੁਏ ਜਿਹਤਾਈ ॥ ਉਨਹੀ ਗ੍ਰਾਖਿ ਲਾਇ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਬਹੁ ਰਾਕ
 ਸਾਥਿ ਦੁਬਿਧਿ ਆਏ ॥ ਤੇ ਸਭ ਉਨਹੀ ਮਾਰਿ ਗਿਰਾਏ ॥ ਦਾਵਨ
 ਲਾਪੁਗਟੇ ਜਿਹ ਕਾਣਾ ॥ ਰਛਾ ਬਹੁਤ ਕਰੀ ਨਿਦਾਣਾ ॥
 ॥ ੧੧ ॥ ਚੀਤਾ ॥ ਸਹੀ ॥ ਨਿਦਿਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਹੀ ॥ ਚੀਤਾ ॥
 ਲਾ ॥ ਹਮ ਕਾਰਿ ਗਿਰੁ ਕਰਿ ਪਰੈ ਰੋਪਤਿ ਪੂਰੀ ਪਾਣਾ ॥ ਸਰਪਿ
 ਗਹਿਓ ਜਬ ਚਰਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਤਬੈ ਸਹਾਇ ਰੁਇਓ ਵਹ ਬਾਰੇ ॥
 ਰਿਕੇ ਗੁਨ ਗੁਣ ਨਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਧਾਰਿ ਬਾਰਿਖ ਰਕੈ ਮਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਥਾ
 ਲਾ ਚਲਾਇ ਕਹਉ ਕਿਹਤਾਈ ॥ ਜਾ ਬਿਧਿ ਖੇਲਤਿ ਬੇਅਠਾਈ ॥
 ਗੋਪਨਿ ਸੋ ਕਰਤੇ ਲਾ ਰਿਕਾਈ ॥ ਦਧ ਕੇ ਮਾਟੁ ਦੇਹਿ ਚਰਿਕਾਈ
 ॥ ਕਬਹੂ ਫਾਰਿ ਚੀਰੁ ਬੁਜਿ ਜਾਤੇ ॥ ਕਬਹੂ ਦਧਿ ਮਾਖਨੁ ਦੇਖਾ
 ਤੇ ॥ ਅਬ ਬਸਦੇ ਉਦੇ ਉਕੀ ਮਾਤਾ ॥ ਕਬਹੂ ਤਹਾ ਕਹਤ ਯੇਥਾਤਾ ॥
 ਗਿਰੀ ਦੁਪਨ ਜਮਨਾ ਤੀਰਾ ॥ ਕਬਹੂ ਬੁਝਤਿ ਹੋ ਬਾਲਿ ਬੀਰਾ ॥
 ਉਪਉਜਾ ਬੈਰਾ ਗਹਿਓ ਹਮ ਆਏ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲਾਭ ਨਿਹਮੈ ਬਤਾਏ ॥
 ॥ ੧੨ ॥ ਚੀਤਾ ॥ ਸਹੀ ॥ ਨਿਦਿਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਹੀ ॥ ਚੀਤਾ ॥

ਨੈਮਨਮਾਹਿ। ਪੂਰਨਪੁਰਖਪੁਰਾਨਿਹੈਪੁਤ੍ਰਿਹਮਾਰੋਇਹੁਨਾਰਿ
 ॥ ਪਰਮਾਨੰਦਪੁਰਾਨਿਪਤਿਸੋਈ। ਜਾਕਉਬ੍ਰਹਮਕਹਤਿਸਭੁਲੋ
 ਈ। ਸਤਿਸਨੇਹਦੇਹਜਿਨਧਾਰੀ। ਸਗਲਸੁਗਨਿਕੋਰਛਾਕਾ
 ਰੀ। ਕੰਸਨਰੇਸਤਥੇਬਲਧਾਰੀ। ਹਸਤੀਕੁਬਲਮਹਾਬਲ
 ਧਾਰੀ। ਖੇਲਤਿਹੀਉਨਿਤਿਨੈਸੰਘਾਰੇ। ਦਿਨਜਿਉਪਨਖੁਤੇ
 ਰਿਕੈਤਾਰੇ। ਜੇਨਵਜਨਮੁਲੇਤਜਗਮਾਹੀ। ਇਤਨੈਕਰਮਸਕੈ
 ਕਰਿਨਾਹੀ। ਆਖਿਪਨੰਦਗੋਪਸੁਖਦਾਤਾ। ਉਪਉਸੋਬ੍ਰਹਮ
 ਸਭੁਦਾਤਾ। ਮਹਾਸੋਹੁਬਸਪਰੈਨਪੀਰਾ। ਨੈਕਨਰਹਤਿਨੈਨਿਤੇ
 ਨੀਰਾ। ਅੰਮੈਸੈਹੀਮਿਹਰਿਜੋਸੇਮਤਿਮਾਤਾ। ਰੇਵਨਿਮੋਕਹਸਕੈ
 ਨਥਾਤਾ। **੨੫੭। ਇਹਰਾਉਪਉਤੁਮੀਰਾਕਾਹੀ।**
ਨੈਮਨਮੈ ਥਾਤਾਬਹੁਲੀਲਾਖਿਜਮੋਕਰੀਤੇਨਹੀਥਕੀਜਾ
 ਤਿ। ਤਦਪਤੁਮੈਬ੍ਰਹਮਾਤਿਨਾਹੀ। ਮਾਰਤਿਹਮੈਧਰੈਬਿਨਿਮਾ
 ਹੀ। ਨੰਦਨੰਦਨਹੋਇਮੈਹੁਬਛਾਇਓ। ਬਾਸਦੇਉਅਬਨ
 ਉਪਗਾਇਓ। ਜਦਪਅਥੈਦੇਵਕੀਮਾਤਾ। ਦੇਖਤਿਸਦਾਸਿ
 ਆਮ। ਸੁਖਦਾਤਾ। ਤਦਪਵਹਿਸੋਗੁਕਹਾਪਾਈ। ਬਾਲਗੁਪਛ
 ਥਿਕਹੀਨਜਾਈ। ਅਬਤਉਥਡੇਬੁਏਸੁਖਦਾਤਾ। ਕਰੈਲਾਜਹ
 ਸਿਕਹੈਨਥਾਤਾ। ਇਹੁਸੁਨਿਉਪਉਥੋਲੇਥਾਨੀ। ਪੰਨੁਨੰਦਅ
 ਹੁਜਸੁਧਾਰਾਨੀ। ਸਦਾਸੁਫਲੁਹੈਜਨਮੁਤੁਮਾਰੇ। ਅਨਮੋਹਨੁ
 ਹੈਜਿਨਕੋਪੀਆਰੇ। ਬਾਲਾਬਿਨੋਦਸਦਾਸੁਖਦਾਈ। ਵਾਹੁ

ਕ੍ਰਿਤੁ ਅਨਿਕੀਰਤ ਕਰਾਈ॥ ੨੮॥ **ਦਿਹਾਯਾ ਹੋ ਪਤਿ ਪ੍ਰਚੁਰੇ**
ਗੰਗਾ ਦੇ ਨੁਧਿ ਮਾਨੁ ਪੈਰੇ ਜੋਰੇ ਇ॥ ਪ੍ਰਭਤਾ ਤੀਨ ਓਲੇ ਕਰੀ
 ਛਿਨ ਮੇ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇ ਇ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸਦਾ ਰੈ ਨਿਦਿ ਨੁਮਾਹੀ॥ ਉਨ ਕੇ
 ਪਿਆਨੁ ਬਿਸਾਗਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਕਾਰ ਨਿਤੁ ਮਰੀ ਪ੍ਰਭਤਾਈ॥
 ਕਾ ਬਿਧਿ ਕੁੰਕਰੀ ਨਹੀ ਜਾਈ॥ ਪੀਤਿ ਜਨਮ ਤਿਨ ਕੇ ਜਗ
 ਮਾਹੀ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤੁ ਤਿਤਹ ਰਿਪੁ ਭਪਾਹੀ॥ ਸੇਵਤ ਜਾਗ
 ਤਿਸੇ ਦਿਨ ਰੈ ਨਾ॥ ਏਕੋ ਪਾਕੁ ਹਰਿ ਕੋ ਬਿਸਰੈ ਨਾ॥ ਜਦ ਪ
 ਸੁੰਦਰਿ ਸਿਆਮੁ ਕਰਾਈ॥ ਹੋਹ ਮਰੇ ਕੁਲਮੋ ਸੁਖ ਦਾਈ॥
 ਤਦ ਪਤੁ ਮਾਰੀ ਸੀਕਉ ਨੂੰ ਤੇਈ॥ ਇਹੁ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਨ
 ਹਿ ਕੋਈ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਹਰਹਿ ਸੰਭਾਰੈ॥ ਪਰਮਾਧਾਮ
 ਕਉ ਸੋ ਪਗੁ ਪਾਰੈ॥ ਤੇਉ ਤਸੁ ਪਦੁਤੁ ਮਹੀ ਪੈ ਹੋ॥ ਸੁਰ ਪੁਰ
 ਤੇ ਅਗੈ ਕਉ ਜੋ ਹੋ॥ ੨੯॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ੩੩**
ਹਾਸਿ ਜੋ ਕੀਰਤਿ ਤੁਮ ਮਨਾਖਿ ਮੋਨਾਹਿ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਦੇਵ
 ਅਵਤਾਰੁ ਹੋ ਜਨਮੁ ਯੋਗਿ ਬ੍ਰਿਜ ਮਾਹਿ॥ ਬੋਲਾ ਤਿਥ
 ਹੁਰੈ ਨੀਦ ਗੁਆਣਾ॥ ਉਪਉਜਾ ਸਿਉ ਬਚਨੁ ਰੀਸਾਣਾ॥
 ॥ ਕਬਹੂ ਪਰਿਐ ਹੋ ਬ੍ਰਿਜ ਮਾਹੀ॥ ਤੁਮਾ ਸਿਉ ਕਛੁ ਕਹਿ
 ਓਕਿਐ ਨਾਹੀ॥ ਹਮ ਸਿਉ ਬਾਥਾ ਕਹੈ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਜ
 ਸੁਧਾ ਸਿਉ ਤਿਤ ਕਹਤੇ ਮਾਤਾ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਕਰਿ ਕੋ ਬ੍ਰਿਜ
 ਮਾਹੀ॥ ਬਚਨੁ ਯਾ ਜਗਾਖੈ ਰਿਧੈ ਨਾਹੀ॥ ਚਲਾ ਤੀਬਾ

ਰਿਕਹਿਓ ਸੁਕਮਾਰਾ ਘਹੁਰੈ ਬ੍ਰਿਜ ਐਹੋ ਇਕੁ ਬਾਰਾ ॥
 ਬਚਨ ਅਪਨੇ ਸਾਚੇ ਕਰਿਓ ॥ ਤਾਤਮਾਤ ਕੀ ਬੇਦ ਨਿ
 ਹਰਿਓ ॥ ਵੈਕਰੀ ਅਤਿਓ ॥ ਚਾਹੁ ਪਾਣਾ ॥ ਦਇਆ
 ਸਿਧਿ ਜਹਿ ॥ ਰੀਤਿ ਦਇਆ ਣਾ ॥ ਕਰਿਓ ਦੁਹੀ ਜੀ
 ਭਿਤਿ ਕਉ ਭਾਵੈ ॥ ਪੂਰੁ ਪ੍ਰਥੀ ਨ ਕਉ ਕਉ ਨ ਸਿਖਾਵੈ
 ॥ ੩੬੧ ॥ ॥ ਵੈਕਰੀ ॥ ਰੀਤਿ ਗੋਪਤਿ ॥
 ਫੈ ਮਹਾਂ ਭੋਪਾਤਿ ਪੂਰੁ ਕੋਯੋਤਿ ॥ ਬੁਧ ਦੰਤ ਉਪਭੁਸ
 ਹਾਂ ਘਾਧਿ ਪਉਤਾਰਿ ਦੇਤਿ ॥ ਸੁਨੇ ਨੰਦ ਜੂਧਾਤਿ
 ਮਾਰੀ ॥ ਪਾਰਿਬ੍ਰਜ ਮਹੈ ਸਦਿ ਸਰਾਰੀ ॥ ਜਗਤਿ ਅ
 ਤਮਾ ਕੁਯੀ ਐਸੇ ਈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਧਿਆ ਪਕਿਓ
 ਜੇਈ ॥ ਸਦਾ ਦੇ ਕੁਰਸੁ ਜੇ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਜਗ ਮੇਅ
 ਗਤਿ ਕਾਸਟਿ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਸਤੁ ਜਾਨੇ ਅਪਨੇ ਮ
 ਨਿਸਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕਉ ਸੁਗਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਹੀ ॥ ਤੁਮੈ
 ਰੂਝਿ ਘਟਿ ਸਿਆਮਿ ਸੁਭਾ ਗੋ ॥ ਤਾਤਮਾਤ ਕੋਰਿਤਿ
 ਅਨਗਗੋ ॥ ਰਛ ਪਾਠੁ ਸਭੁ ਜਗ ਕੋ ਸੇਈ ॥ ਭਿਤ
 ਕਉ ਤਾਤਿ ਮਾਤਿ ਨਹਿ ਦੇਈ ॥ ਜੇ ਸਭੁ ਜਗ ਕੋ ਸਿ
 ਰਿਜਾ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤਿਓਤਿ ਅਦੁਰਾਗ ॥
 ਸਦਿ ਅਨਿ ਅਉਤਾਰਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਪੂਰੁ ਚਰਿ
 ਤ੍ਰਿਯਾ ਭਾਂਤਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੩੬੨ ॥ ॥ ਵੈਕਰੀ ॥

ਪਹਿਲੇ ਚੁਹਿਆ ਪੇਖ ਕੈ ਸਿਰਜਾਇ ਸਭੁ ਜੀਅ ਸ੍ਰਿਸਤਿ
 ਸਨਹੁ ਪੁਰੋਇ ਪਾਲਕੈ ਸਿਦਿ ਤੇ ਇਕ ਰੇ ਸੰਘਾਰਾ ॥੨॥
 ਸਸੰਭੰਗੀ ਨੇ ਦੁਸਟਿ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ਹਿ
 ਸਾਨੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਰਿ ਸਮਾਨਿ ਹਰਿ ਜੁ ਕਉ ਜਾਨੈ ॥
 ਜਨਮ ਕਰਮ ਦੇਖਾਂਤਿ ਕੁਸਮਾਨੈ ॥ ਆਉ ਸਿਧਿ ਫਿਰ
 ਤਿਚਕਿ ਕੀਨੀ ਅੰਝੀ ॥ ਤਿਉ ਹੀ ਫਿਰਤਿ ਲਖੇ ਸ
 ਭਠਾਈ ॥ ਐਸੈ ਹੀ ਹਸਤੁ ਮਕੁ ਸਿਮਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸਰੂ
 ਪ ਕਉ ਜਾਨਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਦਿਸਤੁ ਜਾ
 ਨੈ ॥ ਸਰਬ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪੈ ਚਾਨੈ ॥ ਸਰਕੇ ਤਾਤਿ ਮ
 ਤਿਸਤਿ ਸੋਈ ॥ ਭਿਨਿ ਸੋ ਰਿਤੁ ਅਭਿਰੁ ਨ ਹੀ ਕੋਈ ॥
 ਨੀਸਿ ਬਾਸ ਰਿਸ ਛਾਮਿ ਅਸਥੁ ਣਾ ॥ ਸਭ ਠਾਈ ਬਿ
 ਆਪਕਿ ਸਮਿਤੁ ਣਾ ॥ ਅਲਖ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸਭ ਮਾ
 ਹੀ ॥ ਧ੍ਰੁਵ ਸਿਧਿ ਤਾ ਜਗ ਸੈ ਕਉ ਨਾਹੀ ॥ **੨੬੬ ॥**
੨੭੦ ॥ **ਨੀ ਜੋ ਸਿਧਾ ਮਹਰਿ ਸੋ ਭੋਪਤਿ**
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਤਿ ॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਭੂਧਰਿ ਕਹਤਿ ਜਾ
 ਗੇ ਸਗ ਗੀਗਤਿ ॥ ਰੇਤਿ ਪ੍ਰਾਤਿ ਬੈਠਿ ਰਖ ਮਾਹੀ ॥
 ਭੁਧੇ ਚਲੇ ਜਸਨਾ ਜਲ ਘਾਹੀ ॥ ਪੀਤ ਬਹਿ ਭਿਰ
 ਮਾਭਿ ਬਿਗਨੈ ॥ ਕਾਂਨਾ ਨਿਸੇ ਕੰਡਾ ॥ ਛਬ ਛਾਨੈ
 ॥ ਮਘ ਮੇਚਲੇ ਜਾਤਿ ਤਿਰਿਠਾਈ ॥ ਸੁਨਤਿ ਸਿਆ

ਮਕੇਨਾਮਤਹਾਈ॥ ਆਬ੍ਰਿਜੇਨਾਰੀਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥
 ਮਨਬਚਕੈਉਨਹੁਕੋਪਿਆਵੈ॥ ਨੁਸਟਿਮਹਾਂਹੋਮਦ
 ਨੀਕੀਨੁਆਲਾ॥ ਤਾਂਮੋਜਰੀਸਗਾਲਿਬ੍ਰਿਜਿਬਾਲਾ
 ॥ ਰਾਜਾਨੈਏਕੁਸਖੀਤਿਮਾਹੀ॥ ਜਿਨਿਉਪਓਪ
 ਤਿਚਾਂਨੈਨਾਹੀ॥ ਕਥਿਕਉਦੇਖਿਕਹੀਘਾਹਿਬਾਤਾ
 ॥ ਫਿਰਿਆਏਅਕਰੁਰੁਦੁਖਦਾਤਾ॥ ਕਹੈਏਕੁਹਰਿ
 ਦੁਤਪਠਾਇਓਸਭਸੁਖਯੈਨਿਹਮਾਹੀਆਇਓ
 ॥ **੨੮੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਤੇਜਿਸਿਉਦੇਹ**
 ਸਖੀਕਹੈਤੁਮੈਨੀਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ ਅਬਹਮਸਿਉ
 ਅਰੁਕਾਨਿਸਿਉਕਾਹੇਕੀਪਹਿਚਾਂਨੀ॥ ਘਾਧਿਧਿਕ
 ਹਤਿਅਵਰਿਏਕੁਬਾਂਸਾਂਗਾਕਹੀਅਤਿਕੰਸੁਕਿਸਨਿ
 ਕੇਮਾਨਾ॥ ਵਹਿਨਾਤੇਹਰਿਓਰਿਨਿਬਾਹੈ॥ ਪਿੰਡਿਨ
 ਕਾਜੇਮਸੁਅਧਿਚਾਹੈ॥ ਐਸੀਭਾਂਤਿਕਹਤਿਧਿਨ
 ਨਾਰੀ॥ ਜੇਏਬ੍ਰਿਜੇਭੂਖਨਿਕੀਹਿਤਿਕਾਹੀ॥ ਤਾਂਕਾਰ
 ਫਿਹਰਿਹਮਹਿਬੁਲਾਇਓ॥ ਰਬਚਾਨਿਦੁਤੁਏਨੀਕ
 ਉਆਇਓ॥ ਜਿਨਿਕੇਦਰਸਨਿਕੀਅਭਿਲਾਖਾ॥
 ਪ੍ਰੇਮਸਹਤਿਬੋਲੇਬਹੁਭਾਖਾ॥ ਹਰਿਕੇਧਿਰਿਹਾਥਾਂ
 ਨਕੀਨੇਹੀ॥ ਭਾਂਤਿਭਾਂਤਿਕਉਰਿਹਨੈਦੇਹੀ॥ ਜਿਨਿ
 ਕੇਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਾਨਿਪਤਿਮਾਹੀ॥ ਯਾਜਿਕਾਂਨੇਪਤਿਕੀ

ਸੁਪਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੁਨ ਕੈ ਅਚਰ ਜੁ ਮਾਨਿਓ ਆਪ੍ਰਬ
ਲਾਪੇ ਮੁਹੰ ਪਾਏ ਕੇ ਜਾਨਿਓ

ਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਧਿਰਿ ਹਾਣੁ ਖੁ ਕਾਸਿ ਓਧ ਰਾਨਿਓ
ਜਾਗੇ। ਜਾਂ ਸਿਓ ਧਿਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿਤਾ ਕੋ ਓਕਾ
ਸੁਯਾਇ॥ ਅਧਿ ਆਉ ਸੇਤਾ ਯੀ ਸਵੰਗ॥ ੪੭
॥ ਕੁਝ ਪਰੀਛਤਿ ਸਿਓ ਰਿਖਿ ਗਈ॥ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭ
ਕੀ ਜਾਇ ਪਾਈ॥ ਅਉਰੁ ਸਖੀ ਅਨ ਕੇ ਜਾਇ ਸੁਨਾ
ਇਓ॥ ਏਕੁ ਸਨ ਖੁ ਮਖੁ ਰੇਤੈ ਆਇਓ॥ ਜਾਨਿਓ
ਸਿਓ ਅਗੇ ਅਰੁ ਤੋਰੈ॥ ਧਿਸਾ ਆਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸਤਿ ਸੇ
ਤੋ ਓਰਿ ਮਾਯਾ॥ ਕਾਂਤਿ ਸਮਾਂਤਿ ਬੇਠਿ ਰਖ ਮਾਂਤਿ
॥ ਆਇਓ ਜਨ ਪਤਿ ਕਿਸਾਨਿ ਦੇ ਨਾਹੀ॥ ਚਲੇ ਬੇ
ਗਿਏ ਧਿਰਾ ਅਨ ਕੀ ਜੋ॥ ਤੁਰਤੁ ਸੁਪਿ ਸਿਓ ਅੰਮਰੀ
ਯੀ ਜੋ॥ ਟੰਡ ਗੋਪ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੁਭਾਈ॥ ਤਬ ਓਧਿ
ਆਇਓ ਹਿਠਾਈ॥ ਪਹਿਲੇ ਹਰਿ ਸੰਦੇਸ ਕੀ ਅਸ
॥ ਰਹੀ ਸੋਨਿ ਪਹਿ ਓਧਿ ਪਾਸਾ॥ ਨਿਖੀ ਸਗਲ
ਬਿਕਾਇ ਬ੍ਰਿਜ ਬਾਯਾ॥ ਓਧਿ ਬਕਤਿ ਰਹੇਤਿ
ਤਿਕਾਯਾ॥

ਏਕੁ ਸਖੀ ਕੁਝੋ ਕ੍ਰਿਪੈ ਕਾਰੁ ਕੁਝੋ ਕ੍ਰਿਪੈ
ਓਧਿ ਰਸਤਾਨਿ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਾਰੁ ਰਹੇ ਗਹਿ ਸੀਨੈ

ਬਹੁਰਿ ਏਕ ਕੀਰਤੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਓਧੁ ਓਜੀ ॥ ਸਿਉ ਕਹਾਤਿ ਜ
 ਨਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹੀ ਕਹੇ ਏਕੇ ਹੀ ਮਾਪਾਇ ਓ ॥ ਤੁਮ ਕਹਿ ਸਿਰੀ ॥ ਓ
 ਦੇ ਓ ਪਠਾਯੋ ॥ ਨੰਦ ਜਸੋ ਮਾਤਿ ਕਹਾਤਿ ਆਏ ॥ ਅਉਰੁ ਕ
 ਹਾਮ ਕਾ ਜਪ ਠਾਏ ॥ ਜਾਇ ਤੁਝੈ ਹਾਰਿ ਪਾਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਰਾਮ ਸੀਰੀ ਮਥੁ ਪੁਰੀ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਜਾਤਿ ਓ ਆਹਿ ਅਪਨੈ ਮ
 ਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਉਤੈ ਹਮਾਰੀ ਕਛੁ ਸੁਪਨਾ ਹੀ ॥ ਪੁਨਿ ਇਕੁ ਸਖੀ
 ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਮਾਤੀ ॥ ਓਧੁ ਓ ਸਿਉ ਬੋਲਾਤਿ ਇਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਜੇਤੁ
 ਮ ਕਹੈ ਕਿਵੇ ਗਿਰਧਾਰੀ ॥ ਕਬਹੂ ਸੁਪਨਾ ਕਹੈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਤੁਮ
 ਕਾਹੇ ਓਤ ਕੀ ਸੁਪਨਾ ਕਹੈ ॥ ਖਾਨਿ ਪਾਤਿ ਉਤਿ ਪੈ ਚਿਤੁ ਧਰੈ ॥

ਮਰਨੀ ਪਿਆਨ ਮੈਰਹਾਤਿ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤਾਤੇ ਹਮਹ
 ਰਹਾਤਿ ਏਕੇ ਬਿਜਗਾਤਿ ਬਿਓਹਾਰਾ ॥ ਕਹੈ ਏਕ ਸੁਨੁ ਓਧੁ
 ਓਹਾਈ ॥ ਸੁਆਗ ਬਿਲੇ ਹਿਤੁ ਕਰੈ ਕਰਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖ
 ਤ ਬਖੀਲੁ ਓਮਨੈ ॥ ਜਬ ਓਸੁ ਬੁਧਿ ਨਿ ਆਨ ਹੀ ਨ
 ਨੈ ॥ ਧਾਮਾਂ ਨਿਰਹਤਿ ਦਠਨਾਤਾਈ ॥ ਬਹੁਰੈ ਕਹਾ ਕਾਜ
 ਵੇਰਿ ਠਾਈ ॥ ਸੁਰਸ ਸੋਫੁ ਲਿਪਤਿ ਜਬ ਤਾਈ ॥ ਬ
 ਹੁ ਬਿਹੀਰੀ ਬੈਠਾਤਿ ਏਕਾ ਓ ॥ ਭਿਛੁ ਕਿਜ ਬਲੁ ਓ
 ਪਾਵਤਿ ਭਿਛੁ ਆਕਾਸ ਕੇ ਕਾਜਿ ਪੂਜਤਿ ਇਓ
 ਆ ॥ ਅਬ ਤੇਰੁ ਏਨੰਦ ਸੁਤਰਾ ਜਾ ॥ ਰਾਮ ਸੋਧੈ ਤੇਰੁ
 ਕਛੁ

ਕਾਜਾ॥ ਜਿਹਿ ਕਾਰਿ ਸੁਪਕਰੈ ਹਮਾਰੀ॥ ਮਹਾਨਿ ਤਾਰੈ
 ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਬਿਹਾਰੀ॥ ਕਿਰੀ ਤਾਕਰੀ ਬਹੁਤ ਬ੍ਰਿਜ ਮਾਹੀ॥ ਜ
 ਮੁਨਾਤ ਇਥੈ ਠੇਠਿ ਤਿਤ ਛਾਹੀ॥ ੩੬੫॥ ਵੈਰਾਗਾ
 ਲੀਲਾ ਮੋਹਿ ਤਿਲਾ ਲਕ੍ਸ਼ੀ॥ ਸਦਾ ਚੈਨੁ ਸੁਖ ਦੈਨਾ॥ ਤਾਰੀ
 ਸਿਮਰਤਿ ਪਿਆਰ ਮੇਜੀ ਵਾਤਿ ਹੋਇ ਤੁਰੈ ਨਿ॥ ਹੁਤੀ ਕੁਬ
 ਲਗੀ ਪੀ॥ ਜਿਹਿ ਨਾਈ॥ ਭਵਰਣੇ ਹੁਮਾਇ ਓਤਿ ਹਿਠਾਈ॥
 ਗੋਪਤਿ ਕੇ ਉਰਿ ਭਗੀ ਸੁਖਾਸਾ॥ ਰੂਪਾਤਿ ਬਾਸੁ ਅਸਤਿ
 ਨਪਾਸਾ॥ ਤਿਨ ਮੇਤੇ ਇਕੁ ਸਖੀ ਸਿਆਨੀ॥ ਅਉਰੁ ਸਖੀ ਨ
 ਸਿਉ ਬੋਲਾਤਿ ਬਾਨੀ॥ ਯਾ ਮਧੁਕਰਿ ਕੀ ਓਰਿ ਨਿਹਾਰੀ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਮਨਿ ਸਮਾਨਿ ਪੈ ਕਾਰੀ॥ ਯਾ ਹੀ ਦੁਤੁ ਹਰਿ ਕੇ ਅਬਿ
 ਕੀ ਜੈ॥ ਜੋ ਜਿਹਿ ਰੂਪਾ ਸਿਉ ਤਾਹਿ ਪਤੀ ਜੈ॥ ਅਵਰ ਸਖੀ
 ਯਾਹਿ ਬਾਤ ਚਲਾਈ॥ ਕਾਰਨਿ ਸਿਉ ਨਹੀ ਹੋਤਿ ਰੁਲਾਈ॥
 ਅਉਰੁ ਸਖੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸਿਉ ਬੋਲੈ॥ ਅਉਰੁ ਭਵਰ ਤੁਇਤ
 ਕੀਉ ਰੂਪੈ॥ ਬੋਲਿ ਜਾਹਿ ਕਿਉਨ ਮਥਰਾ ਘਾਹੀ॥ ਬਹੁ ਬਿ
 ਚਿਤਿ ਨਾਰੀ ਜਿਹਿ ਮਾਹੀ॥ ੩੬੬॥ ਵੈਰਾਗਾ
 ਕਾਸਾਨਿ ਮਧੁਕਰ ਗਰੀ॥ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੋਤੀ॥ ਬਿਭ
 ਧ ਸਗੰਧ ਯਾਦੁ ਜੀ ਸੋ ਸੁਖਾ ਸੁਨ ਲੇਤਾ॥ ਅਵਰ ਸਖੀ ਯੇ
 ਬੋਲਾਤਿ ਬਾਨੀ॥ ਤੁੰਤੋ ਮਧੁਕਰ ਸਹਾਂ ਬਿਨਾਨੀ॥ ਕਰੇ ਜਾ
 ਇਕੈ ਮਧੁ ਪ੍ਰੀ ਮਾਹੀ॥ ਗੋਪਤਿ ਕੇ ਸੰਦੇਹੁ ਹਰਿ ਪਾਹੀ॥

ਜਗਮਾਹੀ ਤੁਮ ਸੇ ਠਗੁਨਾਹੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਫਾਸਿ ਡਾਗਤਿਗ
 ਯਮਾਹੀ। ਯਮ ਪਾਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਠਗੁਨੀ ਡਾਗੀ। ਮਨੁ ਪ੍ਰੀ
 ਜੀ ਯਗਿ ਯਾਹੀ। ਮਪੁ ਕੁਰਕੈ ਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੁਮ
 ਹੀ। ਸੰਪਤਿ ਸਦਾ ਟਈ ਫੂਲਿ ਫਾਹੀ। ਪਦਮ ਤੁਮ
 ਹੀ ਟੇਉਨ ਜਾਨੀ। ਰੂਪ ਅਨੁਪਮ ਦੇਖਿ ਭਾਨੀ। ਕਰੈ
 ਏਕ ਯਹ ਉਨ ਤੈ ਕਾਗੇ। ਕਹਿ ਜੈ ਕਹਾ ਸੰਦੇਸੁ ਯਮਾਗੇ। ਕ
 ਹਨਿ ਸੇ ਕੁਛ ਕਾਜੁ ਨ ਹੋਈ। ਜਾਗੋ ਮੇਉ ਨਿਪਤੀ ਆਉਨ
 ਕੋਈ॥ ੩੭੧॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਰੁਪਤਿ ਪੁਰ
 ਕੇ ਯਮਾਗੇ। ਗੁਪਤਿ ਕੋਨ ਪੀਚੈ ਨਾ। ਮਧ ਕੁਰਿ ਕੇ ਮਿਸਕਹਾਤੁ
 ਉਧਿ ਯਉ ਜਸ ਬੈਨਾ। ਪੁਨਿ ਬੋਲੀ ਇਕ ਸਖੀ ਸਿਆਨੀ। ਮ
 ਧ ਕੁਰਸੈ ਮੇਸੀ। ਬਿਧਿ ਬਾਨੀ। ਮਬਰਾ ਮੇਬਰੁ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਗੀ
 ਜੇਮਨ ਮੇਹਤਿ ਕੀ। ਹਿਤਿ ਕਾਰੀ। ਕਹੀ ਓਤਿ ਤੈ ਸੰਦੇਸੁ ਜਾਨੀ।
 ਤੁਮ ਸੇ ਹਰਿ ਜੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਛਾਈ। ਤਤੇ ਮੁਦਤਿ ਰਹੈ ਮਨਿ ਮ
 ਹੀ। ਤੁਮ ਉਨਿ ਕੇ ਗੁਨ ਜਾਨਤਿ ਨਾਹੀ। ਜੇਇਹੈ ਤੁਮ ਰੋਹਿ ਤੁ
 ਅਧਿਕਾਈ। ਘਟੈ ਨਹੀ ਉਨ ਕੀ ਨਿਠੁਰਾਈ। ਤਿਉ ਹਮ ਸੀ
 ਤੁਮ ਹੋਇ ਵਹਸ ਬੋ। ਜਿਨ ਸੇ ਦੁਖੀ ਆ ਅਉਰੁ ਨ ਆਭੋ। ਕ
 ਹੋਏ ਕਸੁਨ ਉਧਿ ਰਾਣੀ। ਜੇਹ ਮਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਤਿ ਕਨਾਈ।
 ਤਉ ਹਮ ਉਨਿ ਕੋ ਰੋਸੁ ਨ ਮਾਨੈ। ਰੇਨੀ ਦਿਵਸੁ ਗੁਨ ਨਾਮੁ ਬਖਾ
 ਨੈ॥ ੩੭੨॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਨਾਤਰਿ ਤੁਮਾ ਸਾਚੀ

ਆਹਿਤੈ ਪਰਯਰਹੈ ॥ ਹੋ ਪਾਨਿ ਕੇ ਮਾਥੇ ਕਰੁ ਸਹਿ ॥ ਥਹੁ ਰੇ ਕਹਤਿ
 ਏ ਕਬਿ ਜਬਾ ਲਾਗਾ ॥ ਅਪਕਿ ਬਧ ਕਿਤੈ ਰੈ ॥ ਹੋ ਪਾਦਾਗਾ ਸਰਦਰੈ ॥
 ਮੈ ਬੈਨਿ ਬਜਾਇ ॥ ਹੋ ਪਾਨਿ ਕੇ ਤਨਿ ਮੈ ॥ ਨੁਜਗਾਇ ॥ ੩੧੬
 ਅਦੇ ਹਰਗਾ ॥ ਮਿਰਿ ਸਮਾਨਿ ਸਹੁ ॥ ਪਕਾਘਿ ਰਨਾ
 ਈ ॥ ਚਹੁ ਭਿਗਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਨ ਛਾਂਪੀ ॥ ਸਭੈ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਚੋਰ
 ॥ ਕਹਤਿ ਹੋਰ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਿਤਿ ਨ ਮਾਹੀ ॥ ਬਾਤ ਨਿਮੋ ॥ ਸੁਆਰ ਬੁਕ ਛੁਨਾ
 ਹੀ ॥ ਓਧੁ ॥ ਸੁਖੁ ॥ ਏਤਿ ਯੇਨਾ ਹੀ ॥ ਕਿਹ ਕਾਰਨਿ ॥ ਆਏ ਬਿਜਮਾਹੀ
 ॥ ਕਹਤਿ ਏਕੁ ॥ ਸਾਚੀ ॥ ਯੇ ਬਾਤਾ ॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ॥ ਓਧੁ ॥ ਸੁਖ ਦਤਾ
 ॥ ਸਫੁ ॥ ਤਿਸਾ ॥ ਦੁਤਿ ॥ ਜਗਮਾਹੀ ॥ ਯਾ ਤੈ ਕਠਨਿ ॥ ਦੁਖ ਕਛੁ
 ਨਾ ਹੀ ॥ ਭੁਬਜਾ ਸੀ ॥ ਜੇਹਿ ਸਉ ॥ ਤਿਹ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਬਸਿ ॥ ਹੋ ਮਦਨਿ
 ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਤਾ ਸੇ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਆਇ ॥ ਸੁਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਬਿਜਗ ਜਾ ਬਿਜੀ ॥ ਆ
 ਵੈ ॥ ਬਿਰੁਦੇ ॥ ਖੇ ਸ੍ਰੀ ॥ ਕੁਇਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਕਾ ਬਿਧ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋ ॥ ਪਾਇ
 ਮਾਹੀ ॥ ਕਹਤਿ ਏਕੁ ॥ ਤੁਧ ਕੈ ਬਿਰਥਾਈ ॥ ਕੁਸਲਾ ਕਾਨਕੀ ਬੁ
 ਏਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ੩੧੭ ॥ ਅਦੇ ਹਰਗਾ ॥ ਜੀਆਏ ॥ ਪਹਿਰੁ
 ਪੈ ॥ ਏਹਾ ॥ ਪਹੁ ॥ ਅਰੁਨੀ ॥ ਤਿ ॥ ਕਿਧਉ ਕਪਟਿ ॥ ਪਾਟੀ ॥ ਪੜੈ ॥ ਜੋ
 ਦੁਕੁਲਾ ਕੀ ॥ ਗੀ ॥ ਤਿ ॥ ਕਹਤਿ ਏਕੁ ॥ ਤੈ ਸੁਨੀ ॥ ਕਿਨਾਹੀ ॥ ਜਬ ਲਓ
 ਕਿਸਤ ਰਹੇ ॥ ਬਿਜਮਾਹੀ ॥ ਗੁਆ ॥ ਲਾਨਿ ॥ ਸਾਬਿਖਾ ॥ ਤਿਸੁ ॥ ਮੁਮੈ ॥ ਨੀ ॥ ਨੇ
 ਮੁਪਗਮੁ ॥ ਕੁਲਾ ਕੇ ॥ ਨਹੀ ॥ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕਾਰਨਿ ॥ ਬਸ ॥ ਦੇਓ ॥ ਬਿਨਾਨੀ ॥ ਬਿ
 ਏਸ ਕਲਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰਿਤਿ ॥ ਸੇ ਬਾਨੀ ॥ ਗੀ ॥ ਗਜਮੁ ॥ ਨਕੈ ॥ ਟੀਰੁ ॥ ਮੰਗਾਇ ॥

ਪ੍ਰਤਿਨਕੋ ਅਥਥੇਖਕਗਾਇਓ ਕਰਿਕੈਜਗੁਦਾਨੁ ਬਹੁਦੀਨੋ।
ਜਗਿਓਪਵੀਤ੍ਰਕੰਠੋਦੀਨੋ। ਜੋਇਹਥਿਧਆਚਾਰਥਿਖੈ।
ਅਸੋਕਿਹਥਿਧਈਹਾ ਆਵਨਦੈਹੈ। ਆਥਿਧਕਹਤਿਅਵ
ਰਾਇਕਗੋਪੀ। ਧਿਰਹਾਦੁਖਤੇਅਤਹੀਕੋਪੀ। ਜਿਨਕਉਘ
ਰੀਧਿਰਥਾਨਸੁਏ। ਤਿਨਕੋਸਮਾਚਾਕੁਕਿਆਬੁਝੈ।

ਯਾਕੇਮੁਖਮੋਛਾਗ। ਕੂਰਿਥਚਰਨਿਹਰਿਸੋਕਹੈਐਸੀ
ਮੁਖਧਰਾਵਾਗ। ਕਹਤਿਗੋਪੀਸੁਨੇਹੈਇਕੁਬਾਤਾ। ਯਾ
ਕਉਧਿਰਹਾਭਇਓਦੁਖਦਾਤਾ। ਤਿਹੀਕਾਰਨੀਇਹੁਬ
ਓਰੀਭਈ। ਥਾਤਿਕਹਤਿਹੁਕੀਸੁਧਰਾਈ। ਕਹੈਸਾਭਹਸਿ
ਜਾਬ੍ਰਿਜਐਹੈ। ਬ੍ਰਿਜਨਾਰਨੀਕੰਦਰਸਨਦੈਹੈ। ਭਾਇ
ਨੁਹੈਇਹੈਗਾਰਿਸਮਾਰੇ। ਜਾਦਿਨੁਮਿਐਹੈਨੰਦਦੁਲਾਰੇ।
ਐਸੀਭਾਂਤਿਸਕਯਾਬ੍ਰਿਜਨਾਰੀ। ਜੋਬ੍ਰਿਜਸੁੰਦਰੀ
ਕੀਹਤਿਕਾਰੀ। ਉਧਉਦੋਧਿਥਕਾਤਿਹੈਇਰਹਿਓ।
ਹਥਿਥੋਰਿਤਬਉਰਿਸੋਕਹਿਓ। ਕਹੈਦਾਨੁਭਧਸੰਜਮ
ਲਈ। ਜਾਪਰਤਾਪਹਾਰਿਸੋਹਿਤੁਹੈਈ। ਭੁਮੈਸਮਾਤਿਕ
ਉਤੁਦਰਭਾਗੀ। ਜਿਨਕੀਮਤਿਸ੍ਰੀਪਾਤਿਸੋਯਾਰੀ।

ਗਕੀਕਾਥਿਧਿਬਰਨੀਜਾਇ। ਜਿਨਕੋਚਿਤਿਸੋਹਾਤੀ

ਬਸੈ ਤੋ ਪਤਿ ਪੁਰਜ ਦਰਾਇ ॥ ਕਹਾਣ ਵਿਕਹੁ ਪਤਾ ਪੁਤੁ
 ਮਾਰੇ ਸਰਬ ਪਾਪੁ ਕਟਿ ਗਾਇ ॥ ਹਿਮਾਰੀ ॥ ਹਮ ਪੁਕਉ ਤੁ
 ਮ ਦੇਹੁ ਅਸੀਸਾ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਮਾਹਿ ਬਸੈ ਜਾਗਿ ਵੀਸਾ ॥ ਅ
 ਰਿ ਤੋ ਸਰੇ ਸੁਨੇ ॥ ਤਿਉ ਣਾਈ ॥ ਸਿਮਾ ॥ ਪਸੰਦੇ ਸੁਸਰੁ ਕਹ
 ਉਜਨਈ ॥ ਤੁਮਾਹਿ ਉਕਹੁ ਦੁਖ ਮਤੁ ਮਾਨੈ ॥ ਭਿੰਨ ਅਪਭੇ
 ਹ ਮੈਂ ਜਾਨੈ ॥ ਤਤ ਪੰਚ ਸੇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ॥ ਬੇਹਿਅਾ ਦਿਸੁ
 ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਖਸਾਇ ਮਮ ਸਰੁ ਪੁਰੈ ਸੋਈ ॥ ਪਰਮਾ
 ਤ ਮਾ ਕਹੀ ਐ ਜੋਈ ॥ ਹੇ ਸਰੁ ਮੈ ॥ ਸੁ ਸਰੁ ਤੇ ਨਿ ਆਰੇ ॥ ਸਕ
 ਲ ਕਰਮ ਕੰਦੇ ਪਤਿ ਹਾਰੇ ॥ ਆਤਮ ਵਹੀ ॥ ਸਿਰ ਜਤ ਸੀਸਾਰ
 ਪਾਣ ਤਵਹੀ ਕਰਤਿ ਸਿੰਘਾਰਾ ॥

ਕਰਿ ਦੇਖੀ ਐ ਪ੍ਰੇਮਾ
 ਤ ਮਾਰੁ ਪਾ ॥ ਸਰੁ ਮੈ ਪੂਰਤਿ ਏਕੁ ਸੁਆ ਦਰੁ ਤ ਸਰਬ ਅਤਪੁ
 ॥ ਜਾ ਬਿਧਿ ਕੈ ਜੋਗੀ ॥ ਸਾਰਿ ਪਿਆਵੈ ॥ ਹਿਰ ਦੇ ਕਵਣ ਮੰਦ
 ਰ ਸਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਜੋਗੁ ਤੁਮ ਪਰੇ ਮਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਰਹੁ
 ਬਿਰਥਾ ਕਛੁ ਬਿਅਪੈ ਨਹੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਗੀਤ ਪੁਕਹੈ ਜਨਾ
 ਈ ॥ ਬਿਛਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਤਿ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਤਤੇ ਤੁਮੈ ਬਿਛਰ
 ਨੁ ਕੀਨੈ ॥ ਜਾਤੇ ਤੁਮ ਹਮ ਸੀ ॥ ਤਿਉ ਦੀਨੈ ॥ ਹਮ ਸੇ ਕਹਤਿ ਹੁਤੇ
 ਨਿਦ ਲੇਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੁਣ ਲਕਾ ਮਨ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਬਿਧਿ ਕੇ
 ਲ ਰਚੀ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਸੀ ਸੀ ॥ ਨਿਤਾ ਚੇਗਾ ਰਿਥਾਹੀ ॥

ਜਿਤੇ ਦੇਵਤਾ ਸੁਰਿ ਪੁਰਿ ਮਾਹੀ ॥ ਯੇ ਸੁਖੁ ਤਿਨ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨ
 ਹੀ ॥ ਅਵਰਿ ਸਕਣ ਦੇਵਤ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥ ਹੋਇ ਨ ਆ ਬਿਧਿ ਕੀ
 ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਾਹੀ ਸੁ
 ਮਰਿ ਸਿਖਿਆ ਨਿਸੰਸਦਾਰ ਹੋ ਚਿਤੁ ਣਾਇ ॥ ਆਹੀ ਬਿ
 ਧਿ ਤੁਮ ਸੋ ਕਹਿਓ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਬ੍ਰਿਜਗਾਇ ॥ ਰਾਜ ਨਿਸਕ
 ਲ ਪੋਖ ਕੀ ਬਾਣਾ ॥ ਸੁਨਿ ਸੰਦੇਸੁ ਬੋਲੀ ॥ ਤਿਹਿ ਕਾਣਾ ॥
 ਸੁਨੇ ਕਾਨੁ ਦੇਉ ਪਉਗਾਈ ॥ ਕਉਨੁ ਗੀਤਿ ਏਹਿ ਕਾਨੁ ਚਾਣਾ
 ਈ ॥ ਤੁਮ ਸੋ ਕਹਤਿ ਜੋਗ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਅਵਰਿ ਤਿਭੋਗੁ ਦੇਖਿ
 ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਸਰਦ ਜਾਮਨੀ ਸੋਊ ਠਿਧਾਈ ॥ ਸੁਤਿ ਪਾਤਿਛ
 ਡਿਕ੍ਰਿਸਤ ਪੈਆਈ ॥ ਸੋਸਾਧਿ ਕਬਹੂ ਕਰੈ ਕਨਈ ॥ ਕਹੇ ਸਾ
 ਦੁਤੁਮ ਉਪਉਗਾਈ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸਦਾਰੈ ਨਿਦਿਨੁ ਮਾਹੀ ॥ ਉਨੈ
 ਏਕੁ ਛਿਨੁ ਭੁਲਾਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਦੇਖਉ ਕਿਰਪਾ ਕਉਨ ਦਿਨ ਕਾਰਿ
 ਯੈ ॥ ਕਬੈ ਬਿਰਥਾ ਗੋਪਾਨਿ ਕੀ ॥ ਯਹਿ ਯੈ ॥ ਕਧਤਿ ਏਕੁ ਇ
 ਦੁਤੁਠੀ ਆਸਾ ॥ ਵੈਕਿਰਿ ਧਿਧਿ ਆਵੈ ॥ ਮਪਾਸਾ ॥
 ੩੮ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਈਹਾਂ ਚਰਾਦਤਿ ਕੇ ਸਦ
 ਨੰਦ ਮਹਾਰਿ ਕੀ ਗਾਂਇ ॥ ਫੁੰਹਾਂ ਜਾਇਗਾ ਜਾਭੁਏ
 ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੰਦ ਗਾਇ ॥ ਬਹੁ ਰਾਜ ਨਿਕੀ ਗਾਨਿ
 ਦੁਣਾਹੀ ॥ ਜੋ ਪਰਥੀਨ ਸੁੰਦਰਿ ਸਦਮਾਹੀ ॥ ਤੇਸ
 ਭਾਨਿ ਸਿਦਿਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇ ਚਰਨਿ ਪੈ

ਪਰੋਂ॥ ਤਿਨਿ ਕੇ ਸਾਥਿ ਨਾ ਬਿਸੁਖਾਵੈ॥ ਕੰਓਨਿ ਕਾਨਿ
 ਕੰਓਧੀ ਜੀਐਂ ਆਵੈ॥ ਜਨ ਦੁਪਹਸ ਜਾਨੈ ਸਾਨਿ ਸਾਹੀ
 ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਾਨਿ ਪਾਂਧਰਿ ਕੀ ਨਾਹੀ॥ ਤਦੁ ਪਸਿਏ
 ਨਾਹੀ॥ ਇਹੁ ਆਸਾ॥ ਭੀ ਬਿਤੁਨ ਹੀ ਤੇ ਤਿਨਿ ਗ
 ਸਾ॥ ਵੈਸਖ ਵੈਨਿ ਗੈਨਿ ਸਾਨਿ ਭਾਈ॥ ਜਥੈ ਗਸਿਕ
 ਰਿਆਸੇ ਪਰਾਈ॥ ਹਮੈਂ ਏਕੁ ਚਿਨ੍ਹ ਭੂਤਿ ਨਾਹੀ
 ॥ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਆਪਤਿ ਸਾਨਿ ਸਾਹੀ॥ ਤਾਤੇ ਪ੍ਰਗ
 ਟਿ ਤੇ ਤਿਨਿ ਇਹੁ ਆਸਾ॥ ਬਹੁ ਰਿਕਾਂਤੁ ਐਸੈ ਸੁਖ
 ਦਾਤਾ॥ **੨੮੧॥ ਵੈਰਗਾ॥** ਤਮਤਮ
 ਹਾਂ ਪ੍ਰਥੀ॥ ਤੇ ਕਹਾ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ॥ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ
 ਕੇ ਸਭਤ ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਕਹੀ ਓਨਾਇ॥ ਬਿਗਰਿ ਸਿੰ
 ਧ ਬਾਨੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ॥ ਦਇਆ ਸਿੰਧ ਸੁਖਿ ਲੇਖੁ
 ਹਮਾਰੀ॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਜੇਤੀ॥ ਧ੍ਰਿਨਿ ਬਾਞਾ ਕਰੈ
 ਕਿਸਨ ਚਰ ਚਾਤਿ॥ ਤਿਕਾਞਾ॥ ਓਪਓਤਿ ਤਿਨਿ ਕੇ ਗਿ
 ਆਨੁ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਜਾਤੇ ਬਿਰਹਾ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ
 ॥ ਕੇਤਕਿ ਸਾਜਿ ਰਹੇ ਧ੍ਰਿਨਿ ਸਾਹੀ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜੀਐਂ ਇਕੁ
 ਦਿਨੁ ਰਹੇ ਤਿਨਿ ਨਾਹੀ॥ ਸਭੁ ਗੁਆਞਾ ਤਿਨਿ ਲਿ
 ਕੈਲੈ ਜਾਹੀ॥ ਸਿੰਧਿ ਜਸਨਾਤਾ ਤਿਨੁ ਜਾਨਿ ਸਾਹੀ॥ ਜਿ
 ਤਿਖੇ ਞਾਤਿ ਬੇਨੰਦੁ ਕੁਸਾਗਾ॥ ਧ੍ਰਿਨਿ ਬਾਞਾ ਤਿਨਿ ਕੇ ਪ

ਨ ਅਧਾਰਗਾਉਪਉਕਉਸਭਠਉਗਦਿਖਾਵੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿ
 ਰਸੁਗੀਤਿਜਨਾਵੈ॥ ਉਪਉਦੇਖਿਬਕਾਤਿਹੋਇਗੋ॥ ਦਉਰਿ
 ਚਰਤਿਗੋਪਤਿਕੇਗਾਉ॥ **੩੨੨ ॥ ਦੁਹਰਾ ॥ ਗੁਰੂ**
ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਮਾਰੇਨੇਮੁ॥ ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਗਧ
ਲਸੈਜਿਤਕੇਬਾਦੇਪ੍ਰੇਮ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਾਦਿਜੋਆਦਿਕਹਾ
ਵੈ॥ ਹਰਿਕੇਚਰਤਿਗੋਤਿਦਿਨਾਧਿਆਵੈ॥ ਤਾਹਰਿਸੋਤੁ
 ਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ ਤੁਮਗੀਸਹਿਮਕਹੀਜਨਾਈ॥ ਜਦ
 ਪਸਦਾਕਹੈਸਭਲੇਈ॥ ਅਸਿਤੀਅਤਿਕੋਕਛੁਬਧਤ
 ਹੋਈ॥ ਤਦਪਜਿਤੀਹੈਬੁਧਤਮਪਾਜੀ॥ ਤੇਤੀਬਧਪ
 ਰਖਤਿਸੇਨਾਜੀ॥ ਜਿਉਤਿਹਿਪਤਾਤਿਭਿਓਂ
 ਆਕਰੈ॥ ਮਨਕਾਰਿਧਿਆਨਕਿਸਨਕੇਕਰੈ॥ ਜਗ
 ਮੇਸਭਗਭਾਗਹੋਸੇਈ॥ ਤਿਹਿਸਮਾਤਿਰਜਾਨਹਿ
 ਕੇਈ॥ ਜਦਪਯਛਮੀਅੰਗਿਸਬਾਸਾ॥ ਸਦਾਰ
 ਹੋਹਰਿਚਰਤਿਪਾਸਾ॥ ਤਾਪਰਿਕਿਰਿਪਾਕਰੈਨ
 ਹੀਐਸੀ॥ ਤੁਮਪਰਿਕਿਰਿਪਾਕਿਸਤਿਕੀਜੈ॥
॥ ੩੨੩ ॥ ਦੁਹਰਾ ॥ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦ
ਮਕਉਦੀਯਸੀ॥ ਧਿੰਦ੍ਰਬਨਿਸਾਂਗਿ॥ ਸੁਪਨ੍ਹ
ਮੋਯਛਮੀਸੋਸੁਖਪਾਦਤਿਨਾਹਿ॥ ਜੰਊਇਹਮਾਂ
 ਗੰਊਹਰਿਪਾਹੀ॥ ਜਨਮਦੇਹੁਮੋਹਿਗੋਪਤਿਮਾਰੀ

ਜਾਧਾਧਿਯੰਤੁਹਰਿਕਓਪਹਿਚੰਨੋ। ਤਾਧੀਧਿਧਿ
 ਤੁਮਕਓਅਧਿਜਾਨਓ। ਵੈਤੋਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਗਤਿਸਭਾ
 ਧੀ। ਤੁਮੈਓਤੈਅਤਰੁਕਥੁਨਾਹੀ। ਕਹਤਿਨੰਦੀ
 ਓਓਪਓਗਈ। ਕਹਾਕਹੁਤਮਾਰੀਪ੍ਰਭਤਾਈ। ਤੁਮੇ
 ਚਗਤਿਪਰੈਂਜੇਹਿਠਾਈ। ਹਉਨਿਜਿਸੀਸੁਪਰੰ
 ਤਿਹਿਤਾਈ। ਅਧਿਯੰਤੁਮਰੀਆਇਸੁਪਾਓ।
 ਹਰਿਕਓਜਾਇਸੰਦੇਸੁਜਨਾਓ। ਗਾਜਨਿਸਭੇ
 ਗੋਪਅਰੁਗੁਆਯਾ। ਧਿਯੁਪਭੋਟਿਨੀਤਿਹਿ
 ਕਾਯਾ। ਕਹਤਿਕਿਸਤਿਜੀਕਓਇਹੁਦੀਜਓ
 । ਬਹੁਤਭਾਂਤਿਕੀ। ਬਿਨਤੀਕੀਜੋ। ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਗੋਪਗੁਰੁ। ਸਾਤਿਜਸੇਧਾਨੰਦਜੁਨੈਕਿਨਪਰਤਿ
 ਹੈਧੀਗ। ਕਹਤਿਸੰਦੇਸੇਸਿਆਮਸਿਓਬਹੁਤ
 ਤੈਨੈਤੈਨੀਗੁ। ਯਾਧਾਧਿਹਰਿਸਿਓਕਹੀਓਜਾਈ
 । ਸਿਮਰਤਿਤੁਮੈਂਜਸੇਧਾਮਾਈ। ਤਾਤਿਨੰਦੁਆ
 ਤਿਹਿਦੁਖਪਾਵੈਗੈਨੀਦਿਵਸਿਤੁਮਰੇਗੁਨਗਾ
 ਵੈ। ਤਿਨੀਕੋਗਿਆਨੁਪਿਆਨਤੁਮਪਾਹੀ। ਧੰਨਿ
 ਪਾਂਤਿਤਨਕੀਸਪਿਨਾਹੀ। ਧਿਯੰਤੈਚਲਕੋਓ
 ਪਓਗਈ। ਗਿਰੀਸਥਗਤਬਪਹੁਚੇਆਈ।
 ਸਿੰਦ੍ਰਿਜਨਦਪਤਿਕੋਕੀਓਪ੍ਰਨਾਮਾ। ਚਗਤਿਪਰ

ਸਪਾਇਓਬਿਸਰਾਮਾ॥ ਬਿਗਹਿਅਵਸਥਾਬਰਨਤਿ
 ਵੀਰੀ॥ ਸਕਲਭੇਟਆਗੇਪਾਰਿਟੀਰੀ॥ ਗਜਤਿਤ
 ਬਾਸ਼ੀਵਿਸਤਿਸਰਾਗੀ॥ ਜੋਬ੍ਰਜਥਾਸਾਨਿਕੇਹਿਤਿਕ
 ਰੀ॥ ਸੁਨਿਕੈਸਭੀ॥ ਬਿਗਹਿਕੀਕਥਾ॥ ਭਏਪ੍ਰੀਮਿਥਿਓ
 ਬਲਜਨੁਨਾਥਾ॥ ੨੮੫॥ ੨੮੬॥ ੨੮੭॥ ੨੮੮॥
 ਜਾਥਾਸਾਨਿਕੇਸਾਨਿ॥ ਤੇਭੇਪਤਿਪ੍ਰਭਬਲਬੀਰੀ॥
 ਭਗਤਿਓਸਾਸਿਓਦਸਿਚਿਤਿਛਗਤਿਨੈਨਿਤੇਨੀਰੁ
 ॥ ੨੮੯॥ ੨੯੦॥ ੨੯੧॥ ੨੯੨॥ ੨੯੩॥
 ਕਯੋਪਗੀਛਤਿਸਿਓਗਿਥਿਗਈ॥ ਸੁਨੋਸਿਆਸਕੀਕ
 ਥਾਸੁਯਾਈ॥ ਏਕਦਿਵਸਿਸੋਯਤਿਸਖਦਾਨੀ॥ ਕਬ
 ਜਾਂਕੀਸਾਧਿਸਨਸੇਆਨੀ॥ ਦਾਕਓਬ੍ਰਹਮਬਰਨਿਗਮ
 ਦੀਨੋ॥ ਸੋਪ੍ਰਗਤਅਜਪੁੰਨਹੀਕੀਨੋ॥ ਤਾਕੇਗ੍ਰਿਹਿ
 ਚਾਏਜਨੁਨਾਥਾ॥ ਪ੍ਰੀਮਿਸਿਓਪਓਏਸਾਥਾ॥ ਦੈਤੁ
 ਗੈਨਿਦਿਵਸੁਨਹੀਸੇਦੋ॥ ਕਦਲੁਨੈਨਿਜੀਕੋਮਗਨੋ
 ਤੋ॥ ਦਿਨਿਪ੍ਰਤਿਸੁੰਦਰਿਸੇਜਿਥਿਛਾਵੈ॥ ਬਿਕੁਟਭਾ
 ਤਿਕੀਸਾਜਿਅੰਗਾਵੈ॥ ਕੰਚਨਿਕੇਸਰਿਅਤਿਗਨੋ॥
 ਤਿਨਿਕੇਓਪਰਿਪਨਾਥਿਗਨੋ॥ ਠਓਰਿਠਓਰਿਚੰਦਦਾ
 ਬਹੁਤਾਨੋ॥ ਝਾਞਰਿਸੋਸਾਨਿਸੁਕਤਾਪਨੋ॥ ੨੯੪॥
 ੨੯੫॥ ੨੯੬॥ ੨੯੭॥ ੨੯੮॥ ੨੯੯॥

ਕੇ ਕਾਜੁ॥ ਆਨੰਦ ਸੀਮਾ ਨਿਮੇ ਕਰੈ ਪੰਨ ਭਾਗਿ ਹੈ ਆਜੁ॥
 ॥ ਆਏ ਜਬ ਸਨਮੇ ਹਨਿ ਹਰੀ॥ ਨਦੁ ਉਰਿ ਪਉਰਿ ਪਰਿਪ
 ਇਨਿ ਪਰੀ॥ ਉਤਮ ਆਸਨ ਪਾਰਿ ਥੈ ਠਾਗੇ॥ ਜਲ੍ਹਾ ਸੁਗੰ
 ਧਾ ਸਿਉ ਚਰਨਿ ਪਧਾਗੇ॥ ਸੈ ਜਲ੍ਹਾ ਐਨਿ ਜਿ ਸੀਸਿ ਚਰਨ
 ਏਥਾ॥ ਜਗਤਿ ਈਸਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਬਛਾ ਏਥਾ॥ ਕੇਸਰਿ
 ਚੰਦਨਿ ਸਰਸੁ ਸੁਬਾਸਾ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਚਰਨੇ ਜਗਤਿ ਨਿਰ
 ਸਾ॥ ਬਹੁ ਰੇ ਭੂਖਾਨਿ ਬਸਾਇ ਸੰਗਾਏ॥ ਸਿਰੀ ਬਿਜਿ ਭੂਖਾਨਿ
 ਕੇ ਪਹਿਰਾਏ॥ ਪੁਖ ਪਿਹਾਰਿ ਜੇ ਭਰਤੁ ਸੰਗਾਏ॥ ਸਿਰੀ ਮ
 ਨਮੋ ਹਨਿ ਕੇ ਪਹਿਰੇ॥ ਏਸੁ ਗਰਿਆ ਦਿ ਪੁਪ ਧਰਿ ਨੀ
 ਨੀ॥ ਪਿਗਤਿ ਕਪੂਰ ਕੀ॥ ਆਗਤਿ ਕੀ ਨੀ॥ ਬਹੁ ਨਈ ਬੇ
 ਦਿ ਭੋਗ ਕੇ ਭਿਆਈ॥ ਨਦੀ ਨੁ ਪੁਪ ਕਵਨੁ ਮਿਠ
 ਈ॥ **੨੮੭॥ ਚੋਰ ਰਾਜਾ॥ ਮੁਨਿ ਆਇ**
ਨਕਰ ਵਾਇ ਕੈ ਬੀਨਾ ਪਰੇ ਬਨਾਇ॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਪੁ
ਜੇ ਹਰੀ ਉਪਉਸਹਤਿ ਬਨਾਇ॥ ਰਾਜ ਨਿਸਭ ਕੁ ਬ
ਜਾ ਕੀ ਬਾਤਾ॥ ਜਾਨਤਿ ਹੈ ਉਪਉਗੁ ਨਗਿ ਆਤਾ॥ ਅ
ਥਿ ਇਹੁ ਛਬਿ ਜੇ ਸੋਭਾ ਦੇਖੈ॥ ਨੇਖਿ ਦੇਖਿ ਅਚਰਜੁ
ਅਦਰੇਖੈ॥ ਮਨਿ ਸੈ ਕਹਤਿ ਜਾਚੁ ਇਹੁ ਬਾਤਾ॥ ਜਾ
ਪਰਿ ਕਿਰਿ ਪਾ ਕਰੇ ਸਖਣਾਤਾ॥ ਸਭ ਤੈ ਸੁਭਾ
ਭਾਗਿ ਹੈ ਸੋਈ॥ ਕਉਨੁ ਬਸਤੁ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਨਹੀ ਹੋਈ॥

ਕੁਥ ਜਾਂ ਜੇ ਕੁਥ ਜਾ ਜੁ ਮੰਗਾਈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਅਪਨੈ ਤਾ
ਥਿ ਚੁਣਾਈ॥ ਕੁਠੂ ਕੁਸੁਕਾ ਚਿਉ ਧਉ ਕੀਆਨੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ
ਮਗਾਨੈ ਤੇ ਮਨ ਹਿਨ ਆਨੈ॥ ਤਬ ਸਿੰਘਾਨੈ ਗਾਇ ਸੁ
ਖ ਦਾਨੀ॥ ਕੁਥ ਜਾ ਕੀ ਅੰਤ ਰਿਗਤਿ ਜਾਨੀ॥ ਜਿਹਿ ਮਿ
ਦਹੈ ਸੇ ਜੇ ਬਿਛਾਈ॥ ਤਿਹਿ ਆਏ ਮੋਹਨਿ ਜਨ ਦੁਹ
ਈ॥ ੩੮੮॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਤਬ ਕੁਥ ਜਾਂਹਿ॥

॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ ਪਾਹਿ ਰੇ ਚੀ ਗਿਸੀ ਗਾਗਿ। ਰਤ ਨਿਜ ਨ੍ਰਤਿ
ਭੂਖਨਿ ਸਜੇ ਨ ਖਸਿ ਖਲੈ ਅੰਗਿ। ਗਾਗਿ ਕਾਰਿ ਸੀ
ਗਾਗੁ ਮੋਹਿ ਪੈ ਆਈ। ਤਾਕੀ ਛਾਇ ਬਰਨੀ ਨਹੀ
ਜਾਈ। ਕਿਰਿ ਪਾਕਰਿ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਥੈ ਠਾਗੀ। ਬੈਠੇ ਮੰ
ਪੁਰਿ ਬੈਠਿ ਹਿਤਿ ਕਾਗੀ। ਪਕਰਿ ਬਾਂਹਿ ਲੇਅੰ ਗੇ ਲਗ
ਈ। ਕਾਂਸ ਅਗਤਿ ਕੀਤ ਪਤਿ ਬੁਝਾਈ। ਆਪਿ ਬਿ
ਆਪਿ ਤਜਿ ਨਿਰਮਲੁ ਭਈ। ਸਗਲ ਉਪਾਸਿ ਮੰਦਰੇ
ਇਗਈ। ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੇ ਗੁਣੇ ਗੁਰਸ ਪਾਇਓ। ਬਿਰ
ਹਾ ਰੇ ਗੁਰਸੁ ਭੋਇ ਬਹਾਇਓ। ਸੰਨਿ ਕਾਰਿ ਕਜਾਂ ਕਉ
ਨਿਤੁ ਪਿਆਵੈ। ਜੇਗਾਪਿ ਆਨੁ ਕਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ।
ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਬਜਾਂ ਕੇ ਗ੍ਰਹਿ ਆਇਓ। ਤਾ ਕੇ ਦਰਸੁ ਪਰਸ
ਉਨਿ ਪਾਇਓ। ਹਰਿ ਸਿਉ ਕਹੀ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਆਸਾ। ਕੋ
ਤਕਿ ਦਿਵਸੁ ਈਹਾਂ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸਾ। ੨੮੯॥ ਵਿਹਗ

ਕੁਬਜਾਂਕੇਯੋਬੋਲਸੁਨਿਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭੁਸੁਖਰਾਸੀ। ਬੋ
 ਲਤਿਪ੍ਰੇਮਪਰਸੰਨਹੋਇਪ੍ਰਗਤਿਕਰਿਹੁਆਸੀ। ਜਾਂਹ
 ਰਿਕੰਭਿਥੀਪਨਕਛੁਨਾਜੀ। ਕੁਬਜਾਂਤਾਹਿਗੋਮਾਨਿ
 ਮਾਯੀ। ਰਾਜਾਨੀਤਬੋਲਾਭਮਾਨਿਭਾਏ। ਆਨੰਦਸਿਭਿ
 ਅਪਨੈਗ੍ਰਿਹਿਆਏ। ਏਕਦਿਵਸਿਸੋਹਤਿਜਨੁਨਾਥਾ
 ਲਏਰਾਸਭਿਪਭਿਨਿਜਿਸਾਥਾ। ਤਬਅਕਰਹਿਕੇਗ੍ਰਿਹਿ
 ਸਿਧਾਗੇ। ਭਗਤਿਆਨੰਦਜਾਨਿਪਰਿਧਾਗੇ। ਦਹਸੁਨਿ
 ਕੈਪਾਇਓਅਗਿਦਾਨੀ। ਜਬਯੀਦਿਸਟਿਪਰੇਸਖਦ
 ਨੀ। ਯਾਥਿਜੋਰਿਕੈਸਤਮੁਖੁਆਇਓ। ਮਾਥਨਾਥਕੰਚਰ
 ਨਿਯਗਾਇਓ। ਕ੍ਰਿਯੈਕਿਸਨੁਹਮਥਾਯਤੁਮਾਗੇ। ਤੁਮਕਿ
 ਓਪਰੇਸੋਚਗਤਿਹਮਾਗੇ। ਬਹੁਰਿਪਰਦਾਮੁਰਾਮਕਓਕੀ
 ਨੇ। ਚਗਤਿਕਮਾਯਿਪੈਮਸਤਕਦੀਨੇ॥ ੩੯੦॥
 ਦੇਹਗਾ॥ ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭੁਕੰਭਿਚਾਇਸਿਭਿਗ੍ਰਿਹਿਯੋਗ
 ਇਭਿਯਦਾਇ। ਆਸਨਿਪਰਿਥੈਠਾਇਕੈਧੋਵਨਿ
 ਯਾਗੇਪਾਇ। ਸੋਚਗੇਨਕੁਨੈਨਨਿਯਾਇਓ। ਸੀਸੁ
 ਚਨਾਇਚੈਨਸੁਖਪਾਇਓ। ਬਹੁਰੈਭੂਖਨਿਧਸ
 ਤਿਸੰਗਾਏ। ਆਨੰਦਸਿਭਿਪ੍ਰਭੁਕੰਭਿਪਰਿਗਾਏ॥
 ਚੰਦਨਿਸਿਭਿਚਰਚੇਜਨੁਗਾਈ। ਪੁਪਧਾਰਕੀ
 ਥਬਅਧਿਕਾਈ। ਪੁਪਟੀਪਕਰਿਆਗਤਿਕੀਨੀ

ਮਿਸੁਰੀਸਹਤਿਖੀਗਿਘਿਤਦੀਤੀਭੁਜਨੁਕਰਿਅਏ
 ਪਾਯਾਘੀਗੀਬਨਾਇਧਰੀਤਿਹਕਾਯਾਘਾਭਿਬਾਰਿ
 ਹਰਿਦਰਸਨਦੇਖੈਭੁਰਿਭੁਗਰੀਆਪਤੀਅਵਰੇਖੈ
 ਇਹੁਅਕਰੁਰੇਕੀਪ੍ਰੇਮਕਹਾਂਤੀਕਹੈਸੁਨੈਸਿਮਰੈਜੋਪ੍ਰੀਤੀ
 ਤਿਨੈਸਦਾਹਰਿਸੋਰਿਭੁਏਈਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਤੋਹਿਜੇ
 ਯੋਈ

ਰਕਰਿਜੋਰਿਕੈਉਸਤਤਿਕਹੀਸੁਨਾਇਤੁਮਤੋਪਰਖ
 ਪਰਧਾਨਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭੁਜਦੁਗਾਇਸਭਾਬਾਧਿਕਿਰਪਾ
 ਤੁਮਾਰੀਭਈਜਦੁਬੰਸਾਤਿਕੀਬਿਪਤਾਰਈਤੁਮਹੀ
 ਪ੍ਰਗਟਿਕੀਓਸੀਸਾਗਾਤ੍ਰਿਗੁਨਿਮਾਧਿਜਗਕੈਉਜਿਅ
 ਗਾਤੁਮਅਨਾਦਿਪੁਰਨਭਗਵਾਨਾਤੁਮਤੋਪ੍ਰਗਟੇਬੇ
 ਦਪਰਾਨਾਜਤਨਅੰਨਕਕਰੈਜੇਯੋਈਛਾਯਿਕੈਤੁਮੈ
 ਪਾਵੈਨਹੀਕੋਈਜਿਹਪਰਿਕਿਰਪਾਤੁਮਾਰੀਹੋਈਸਤਿ
 ਭਾਵਸੋਪਾਵਤਿਸੋਈਧਰਮਹੇਤਿਅਵਤਾਰੁਤੁਮਾਰੇ
 ਤਿਨਕੈਸਦਾਪ੍ਰਲਾਮੁਹਮਾਰੇਅਗਿਆਕਰੇਪ੍ਰਾਤਿਪਤਿ
 ਪਿਆਰੇਕਾਰਤਿਕਉਤਿਆਜੁਪਗਧਾਰੇਉਦੈਭਏ
 ਕਛੁਭਾਗਿਹਮਾਰੇਰਾਮਕਿਸਤਿਗ੍ਰਹਥੈਠਹਮਾਰੇ

ਭੁਗੋਪ

ਯਜੁਜਸੋਗਖਤਹੇਤਿਅਪਤੀਚਾਰੋਭੁਜਨਿਸੋਚਾਰਿ

ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਤਾਬੁ ਬਿਜਾਤੁ ਮਸੋਪ੍ਰੇਮ ਬਚਾਇਓ ਜੋ
 ਬਰਮਾਗਿਓ ਸੋਫਲੁ ਪਾਇਓ ਸੋਹੁ ਪੈਵਇਆ ਪੂਰ
 ਕਰੀਐ ਸਕਲ ਪੰਧਮਾਇਆ ਕੀਹਰੀਐ ਤਬਤੁ ਮਰ
 ਨੀਕੈ ਕਰਿ ਦੇਖਾਅਪਨੈ ਮਨਿ ਨਿਸਚੈ ਅਵਰੋਖਾ ਸੁਨਿ
 ਕੇਹਾ ਹਮਕਰੁ ਰਕੀ ਬਾਤੀ ਹਸ ਬੋਲੇ ਮੋਹਨਿ ਸੁਖ ਦਾ
 ਨੀ ਤੁਮਤੋ ਪੈਤਾ ਸਮਾਨਿ ਹਮਾਰੇ ਹਮ ਬਾਞ ਕਰੇ ਦਾ
 ਸਤੁ ਮਾਰੇ ਬਾਰਨਿ ਸੋ ਬਿਨੰਤੀ ਨਹੀ ਕੀਜੇ ਰਛਿਆ
 ਕਾਰਿ ਉਨਕ ਉਸੁਖ ਦੀਜੇ ਹਮ ਜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਤੁਮਾਰੀ
 ਕੁਞ ਮੋਪੂਰਤਾ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ਜੇ ਮਨਿ ਸਾਤੁ ਮਰੇ ਮਨਿਆ
 ਈ ਸੋ ਤੁਮਕ ਉਦੈ ਹੋਹਰਿ ਰਾਣੀ॥

ਜਕਉ ਸੋ ਪੁਰਨ ਕਾਰਿ

ਦੇਹਾ ਹਮਤ ਪੁਰਸੋ ਜਾਇ ਕੈ ਪੰਡਤ ਕੀ ਸਾਧਿਐ ॥
 ਪੀਚੈ ਪਾਠੇ ਵਜਰਾ ਉਜੀਆਰੇ ਕੁੰਤੀ ਸੁਤ ਹੋਭਾਇਹ
 ਮਾਰੇ ਪ੍ਰਥਮ ਜਦੁ ਸਹਰਿ ਧਰਮ ਅਉਤਾਰੀ ਬਹੁਰੇ
 ਭੀਮ ਸੈਨਿ ਬਾਞ ਪਾਰੀ ਤੀਜੇ ਅਰਜਨੁ ਸਖਾਹਮਾ
 ਰੀ ਚਉਥੈ ਨਕਲ ਰੂਪ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੰਜਮ ਬਾਞ ਪਦੰ
 ਤਸਹ ਦੇਵਾ ਸਕਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਜਾਤ ਤਿਭੇਵਾ ਜਬ
 ਤੇ ਮਏ ਪੰਡਿਤ ਗਮਾਹੀ ਉਨਕੋ ਰਛ ਪਾਞ ਕੋ ਨਾਹੀ ਦੁ
 ਰਿਜੋਪ ਨੁਨਹੀ ਉਨਿ ਕਉ ਚਾਹੈ ਬੈਰੁ ਭਾਉਨਿ ਤਿਉਰਿ

ਨਿਥਾਯੋ। ਤਾਂ ਕੇ ਪਿਤਾ ਹਰਿ। ਬਿਸਰਾਇਓ। ਪਗਮੁ
 ਰਿਪੁ ਤੀਨਿ ਮਨਾਇਓ। ਤੁਮ ਸਰੁ ਸੰਮਾਚਾਰੁ ਐਯਾ
 ਇਓ। ਨਿਸਚਓ ਕਰਿ ਕੈਸੇ ਸੁਨਾਇਓ। ੩੮੬॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਯਾਗ ਬਿਪਿਕਰੁ ਅਕਰੁ ਸਿਉ ਤੋਪੁ
 ਤਿਪੁ ਭਯਾਨਿ ਸਿਆਸਿ॥ ਗੰਮ ਸਹਤਿ ਬਿਸਿਰਾ ਮਕੁ
 ਪਗਮਾਰੇ ਨਿਯਾ॥ ਅਧਿਅਚਿਤਾ

ਸਦਾ॥ ੪੮੬॥ ਕਰੁ ਪਗਿ ਛਤਿ ਸਿਉ ਰਿਖਿ ਗਈ
 ॥ ਜਥਾ ਅਕਰੁ ਰਿਖੁ ਆਇ ਸੁਪਾਈ॥ ਅਤਿ ਆਨੰਦੁ
 ਕੀਓ ਮਨਿ ਮਾਯੀ॥ ਚਲੇ ਹਸਤ ਨਾਪੁਰ ਕੇਤਾਂਈ॥ ਕੁੰਤੀ
 ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੇਮਿ ਹਿਤਿ ਕਾਰੀ॥ ਅਉ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਆਦਿ ਕਵਾਰੀ
 ॥ ਭਈ ਆਨਿ ਸੀਗਿ ਜਨੁ ਸਹਿਗਜਾ॥ ਅਤਿ ਪਰਚੰਡ
 ਤੈਂ ਜਿਹਿ ਕੇ ਕਾਜਾ॥ ਅਬਹੁਤਿ ਨਿਕੋਰ ਗਸਨ ਪੈਰੁ॥ ਪ
 ਪਦੇ ਖਤ ਜਿਪਾਵ ਨਿਰੋਇਹੁ॥ ਐਸੈ ਕਹਿ ਅਕਰੁ ਰਿਖੁ
 ਖਟਾਈ॥ ਹਸਤ ਨਿਪਰੇਸੇ ਪਹੁਚੇ ਆਈ॥ ਪਹਿਯੋ ਸਿ
 ਣਾਨਿ ਭੀਖ ਮਿਕੈ ਆਏ॥ ਤਿਨਿ ਕਭਿ ਭੇਟਿ ਸਗੰ ਸਖੁ
 ਪਾਏ॥ ਬਹੁਰਿ ਅੰਬਿਕਾ ਸਤਿ ਪੈ ਆਏ॥ ਬਿਨੁ ਰਿਭੁਗ
 ਤਿ ਕੇਰ ਗਸਨਿ ਪਾਏ॥ ੩੮੭॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਪੁਨਿ ਜਰਿ ਜੋ ਪਾਨਿ ਆਦਿ ਸਭ ਕੈ ਰੋਣੇ ਖੋਜਾ
 ਇ॥ ਨਿਦ੍ਰਿਕਿ ਰਿਪਾਚਾਰ ਜਿਮਿ ਲੇਜੇ ਨਿਕੀ ਅਤਿ

ਸਿਹਮਾਇ॥ ਬਹੁਰੋਜਾਇਪੰਡਿਸੁਤਿਦੇਖੋ॥ ਰੋਮਰੋਮਆਨੀ
 ਦਅਵਰੇਖੋ॥ ਕੁੰਤੀਕਿਚਰਨਤਿਧਾਰਿਸੀਸਾ॥ ਦ੍ਰਿਪਤਿਸੁ
 ਤਾਕਉਦਈਅਸੀਸਾ॥ ਕੇਤਕਿਦਿਨਹਸਤਤਿਪੁਰਿਮਾਹੀ॥
 ਰਹੇਅਕਰੁਰਿਪੰਡੁਨਿਪਾਹੀ॥ ਦਰਜੋਪਤਕੀਭੈਸਭਮਾਨੋ॥
 ਸਤਿਬਚਨਿਕੋਊਨਬਖਾਨੋ॥ ਏਕਾਦਿਵਸਬੈਠੈਤਿਹਿਠਾਈ
 ਕੁੰਤੀ॥ ਬਿਦਰੁਪੁਤੇਜਿਹਜਾਹੀ॥ ਤਿਨਸੋਸਭੋਭੇਉਸੁਤਿਯੀ
 ਨੋ॥ ਜਾਬਿਧਿਦਰਜੋਪਤਦੁਖਦੀਨੋ॥ ਤਿਹਿਕੋਧਿਤਾਅੰ
 ਧੁਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਜਾਕੀਬੁਧਿਕਪਟਿਯਪਦਾਂਤੀ॥ ਬਹੁਤ
 ਪ੍ਰੀਤਿਪੁਤਿਨਸੋਮਾਨੋ॥ ਅਪਨੋਕਰਿਕੈਇਨੈਨਮਾਨੋ॥ ੩੦੬
 ਦੁਹਰਾ॥ ਧੰਨੁਸੁਤਤਿਜੇਜਬਦੁਖਰਾਤਜਸੁਰੁਸੰ
 ਸਾਗੁ॥ ਦਿਰਜੋਪਤਸੁਤਿਕੈਭੁਫੈਦਰਮਾਤਿਮੁਖਪੁਗਵਾਗੁ॥
 ਸਕਯਹਸਤਨਾਪੁਰਕੇਵਾਸੀ॥ ਦਿਰਜੋਪਤਸੋਰਹੈਉਦਾ
 ਸੀ॥ ਧੰਨੁਸੁਤਤਿਕੀਮਾਹਿਮਾਕਹੈ॥ ਸਕਯਰਾਜਇਨਹੁ
 ਕੋਚਹੈ॥ ਉਨਤੇਰੂਪਤੇਜਬਯਧਾਰੀ॥ ਰਾਜਕਾਜਕੇਸਭ
 ਆਧਿਕਾਰੀ॥ ਕੁੰਤੀਮੁਦਾਤਿਭਈਮਨਮਾਹੀ॥ ਜਾਨਿਓਐ
 ਬਅਨਾਬਹਮਨਾਹੀ॥ ਏਕਾਦਿਵਸੁਪੁਭਤਿਸਭਥਾਤਾ॥
 ਕਹੈਅਕਰੁਰੁਪੁਤਿਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਅੰਗਰੰਗੁਬਿਹਭਾਇਯਾ
 ਰੇ॥ ਸਕਯਾਧਿਰਾਕੇਜਾਨਾਨਿਹਾਰੇ॥ ਸੁਨੀਆਤਿਤਿਨੈਕੀਸ
 ਹਤਿਅਰੇ॥ ਬਹੁਤਿਦੁਖਦੀਨੈਨਿਜਬਾਰੇ॥ ਭਈਭਈ

ਜੋ ਦੁਖ ਅਥਿਗਾਇਓ ਸਿਕਾ ਜਾ ਦਵਤਿ ਕੋ ਸੁਖ ਭਇਓ
 ੨੮੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕੁਟੁਬੁ ਹਮ ਚੇਬਾ ਪਕੈ ਰਹਾਤਿ॥
 ਪੁਰੀ ਮਾਹਿ ਤੇ ਕਬਹੂ ਸਾਧਿ ਕਰਤਿ ਹੈ ਜਾਨਤਿ ਹੈ ਕਿਧਉ ਨਾਹਿ॥
 ਸੁਨਿ ਅਤਿ ਗਮ ਕਿਸਨ ਦੋ ਭਾਈ॥ ਹੋ ਬਸ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਖ ਦਾ
 ਈ॥ ਉਨਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾ ਕਰਮ ਹੈ ਜਗਮਾਹੀ॥ ਬਰਨਤ ਸਭੇ ਲੋਗ ਚਹੁ
 ਘਾਹੀ॥ ਬਹੁ ਦਾਨੀ ਬੰਦਾ ਬਨ ਅਏ॥ ਉਨ ਦੋਨੋ ਮਿਲਿ ਮ
 ਗਿਗਿ ਗਏ॥ ਪ੍ਰਗਾਟੇ ਜਿਤੇ ਬਿਘਨ ਭੈ ਦਾਈ॥ ਤਬ ਸਭ ਹੀ
 ਕਉ ਭਏ ਸਹਾਈ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਸਗਨਿ ਕਿਸਨ ਕੀ ਆਇਓ ਕਿਬ
 ਹੁਕੁ ਕਸਟ ਨਹੀ ਪਾਇਓ॥ ਤਦ ਪਦੇਵ ਦਿਅ ਆਲ ਸੁਖ
 ਦਾਈ॥ ਜਬ ਲੋਹ ਮੈਂ ਤਹੇ ਇਸਹਾਈ॥ ਤਬ ਲੋਹ ਮਕੈ ਸੈ ਕੈ ਜਾ
 ਨੇ॥ ਕਿਉ ਪਰਤੀਤਿ ਅਪਨੈ ਮਾਨਿ ਠਾਨੇ॥ ਕਹੇ ਅਕਰੁ ਰਸਾ
 ਚੁਯੇ ਬਾਤਾਂ॥ ਹਮੈ ਫੁਫੁ ਜਾਨਤਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ੨੮੮॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਕਾਹੂ ਜੋ ਜਿਜਾਹੀ॥ ਤਤਾ ਕਾਹੂ ਕਹੀ ਮੈਂ ਨਾਹੀ॥
 ਤਮੈ ਆਪਨੈ ਜਾਨਿ ਕੈ ਕਹੀ॥ ਅਤਿ ਜੋ ਮਾਨਿ ਮਾਹੀ॥ ਦਰਜੈ
 ਧਨੁ ਦਰਜਨੁ ਅਤਿ ਅਨਿਅਈ॥ ਮਮ ਪ੍ਰਤਿ ਨ ਕਹੈ ਦੁਖ
 ਦਾਈ॥ ਹਮ ਸੋਸ ਦਾ ਕਹੈ ਸਭੁ ਲਈ॥ ਜਿਹ ਸਾਨਿ ਬੰਧੁ ਕਿ
 ਸਨ ਸਉ ਹੋਈ॥ ਤਿਹ ਕਉ ਕਹੁ ਦੁਹੁ ਜਗਮਾਹੀ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸ
 ਤ੍ਰਿਬਿ ਆਪਾਤਿ ਕਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਤੇ ਤਮ ਕਹੀ ਓਇ ਹੁਬਾ
 ਤਾ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨਿ ਨਾਥਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਤੁਮੈ ਅਛਾਤਿ

ਯੇਪ੍ਰਾਤ੍ਰਿਹਮਾਗੇ। ਵਰਿਜੋਪਨਿਥਸਿਰਹੈਦੁਖਾਗੇ। ਯੇ
ਕਹੀਅਤਿਹੈਤੁਮਰੇਕਾਈ। ਤਉਤੁਮਕਿਉਨਹੀਰੋਇਸ
ਤਾਈ। ਜਾਪੈਦਿਸਟਿਤੁਮਾਗੀਰੋਈ। ਪੂਰਨਕਾਮਾਸ਼ਿਸ
ਇਸੇਸੋਈ। ਅਬਹਮਕਉਦੋਨੋਜਗਮਾਗੀ। ਤੁਮਾਬਿਰੁਰੁ
ਪਾਉਕੋਨਾਹੀ॥ ੩੫੫॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਮੇਰੀਅਰੁ॥

ਸੁਤਨਿਕਹਿਤੁਮਾਗੀਕਉਲਾਜਾ। ਅਉਰੁਸਰਨਾਗਾਤਿ
ਸੁਭੈਨਹੀਤੁਮਪੁਰੋਹੁਦਿਆਯਾ। ਰਾਜਨਿਯਾ। ਬਾਧਿਕੁੰ
ਤੀਮਾਤਾ। ਬਰਨਤਿਸਭੇਦੁਖਕੀਬਾਤਾ। ਬਾਰਿਬਾਰਿ
ਸਭਪੁਤ੍ਰਿਦਿਖਾਵੈ। ਜਿਤਕੀਸੋਭਾਕਹਾਤਿਨਆਵੈ॥ ੩੫੬॥
ਨਕਉਕਹੈਹੀਨਮਤੁਜਾਨੈ। ਅਤਹੀਬਯਾਸੁਰਪਾਰਿ
ਚਾਨੈ। ਕਿਰਪਾਏਕਹਰਿਜਕੀਚਹੀਐ॥ ਜਾਤੇਤਿਹੁ
ਲੋਕਸੁਖਯਹੀਐ॥ ਇਨਕੋਪਛੁਕਿਸਨਜੀਕਰਿਹੈ। ਕੋ
ਉਉਨਕਉਨਉਨਧਾਰਿਹੈ॥ ਇਹਬਿਧਿਸਭਕੁੰਤੀਕੀਬਾ
ਤਾ। ਸੁਨਿਕੈਸ੍ਰੀਅਕਰੁਰਿਗਿਆਤਾ। ਬੈਠੈਬਿਦਰਸੰ
ਗੀਇਕਠਾਈ। ਪ੍ਰੇਮਾਸਿਤ੍ਰਿਦੋਉਮੁਸਕਾਂਹੀ। ਅੰਤਕਾ
ਲਉਤਮਸਰੁਜਾਨੈ। ਤਾਕਾਰਨਿਕਛੁਸੋਚੁਨਮਾਨੈ॥ ੩੫੭॥

ਵੇਹਰਾ॥ ਕੁੰਤੀਨਿਤੁਯਾਗਿਧਿਕਹੈਜੋਰੁ॥ ਜਿ
ਨਿਮਨਿਮਾਗਿ। ਤੋਪਤਿਪੂਰਨੋਭਰਿਹੈਤਾਕੋਕਛੁਭੈਨਹਿ
ਏਕਦਿਦਸਿਅਕਰੁਰਿਧਿਨਾਨੀ। ਕੈਰੋਪਤਿਨਿਉਬੈਠ

ਤਿਥਾਨੀ॥ ਥਰੀਗਾਜਿਪਦਵੀਤਮਪਾਈ॥ ਕੁਝਥੀ
ਸਮੇਤੁਸੇਥਰਾਈ॥ ਆਇਹੁਅਚਰਜੁਆਵੈਸਤਿ॥ ਆ
॥ ਆਤਿਗੀਤਿਕੁਜਾਨਤਿਨਾਹੀ॥ ਜਗਮੋਭੁਭੇਭਰਿ
ਪਤਿਜੋਈ॥ ਜਿਹਿਕੇਗਾਜਿਸੁਖੀਸੁਭੁਭੇਈ॥ ਤੁਮਤਿ
ਨੀਤਿਗੀਤਿਥਿਜਿਗਈ॥ ਭ੍ਰਿਗਤਿਸੁਤਨਿਕੀਸੁਧਿਥਿਜਿ
ਗਈ॥ ਭੁਭੁਭੇਭੁਪਰਿਕਰੈਜੇਕਾਜਾ॥ ਨਿਸਿਚੈਪਰਤਿਨ
ਗਰਿਵੈਗਾਜਾ॥ ਸੁਪਨਿਸਮਾਤਿਜਨਮਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਕੀ
ਗਤਿਥਿਨਾਰਹੈਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਜੇਨਿਜਦਰਬੁਕਾਜਿਨਹੀ॥ ਆ
ਵੈ॥ ਪਰਪਤਕਭਿਗਿਆਨੀਕਿਭਿਪਾਵੈ॥

ਧਰਮਕੀ

ਗੀਤਿ॥ ਜਾਕੇਗੀਤਿਅਨੀਤਿਭੈਤਾਕੀਭੈਇਨਜੀਤਿ॥ ਤ
ਥਕੈਰੋਪਾਤਿਥੇਭੇਥਾਂਨੀ॥ ਸੁਨੈਅਕਰੁਗੀਸਿਤ੍ਰਿਸੁਖਦਾਂ
ਨੀ॥ ਤੁਮਜੇਅੰਧ੍ਰਿਤਿਥੈਂਤਿਸੁਨਾਏ॥ ਮੇਰੇਸਨਕੈਪ੍ਰੰਸੁ
ਸੁਨਾਏ॥ ਕਹਾਕਹੁੰਕਛੁਕਹੀਨਜਾਈ॥ ਪਤ੍ਰਤਿਕੀਸਮ
ਤਾਅਧਿਕਾਈ॥ ਤਾਤੇਫਿਗਤਿਨਹੀ॥ ਸੁਨਮੇਰੇ॥ ਜਦਪ
ਕਰਭਿਮੈਂਜਤੁਥੁਭੁਭੇਭੇ॥ ਨਿਸਿਚੈਕਰਿਜਾਨਤਿਇ
ਹੁਥਾਤਾ॥ ਵੈਭੁਗਦਾਂਤਿਪ੍ਰੰਸਿਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਕਰਿਚੈਦੂ
ਰਿਪੁਹਮਕੇਭਾਗਾ॥ ਜਾਕਾਗਤਿਭੀਨੈਅਦਤਾਗਾ॥ ਜੇ
ਨਿਜਿਸੰਤਨਿਕੇਰਖਦਾਗੀ॥ ਕਹੀਭਿਤਿਨੈਪ੍ਰਦਾਂਸੁਹਾਰੇ

ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਅਕਰੁਰੁ ਗਿਆਨੀ॥ ਸੁਨਿਕੈ ਕੋਰੋ ਪਤਿ ਕੀਥਾ
ਨੀ॥ ਧਿਰੁ ਰਿਭੁ

ਤਿਸਿਉ ਬਿਦਾਹੋਇ ਕੁੰਤੀ ਸਿਉ ਕਾਰਿ ਜੋਗਿ॥ ਪੰਤਿ
ਸੁਤਾਨਿ ਕੋ ਦੇਖਿ ਕੋਚ ਯੋਮਾ ਪੁਰੀਓਗਿ॥

ਗਾਜਾਜਬ

ਅਕਰੁਰੁ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਸਿੰਮੁ ਸੁਰਗ ਮੋਪੁ ਚੇਆਈ॥
॥ ਸਕਾਯ ਪੰਤਿ ਪ੍ਰਾਤਿ ਨਿਕੀਥਾਤਾ॥ ਕਹੀ ਜਹਾਂ ਕੇਵ
ਯੋ ਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਸੁਨਿਕੈ ਉਤਿ ਸੁਜਾਨਿ ਸੁਖਦਾਂਤੀ॥
ਬਿਪਤਿ ਪੰਤਿ ਪ੍ਰਾਤਿ ਨਿਕੀ ਜਾਨੀ॥ ਸਨੈ ਮਾਹੀਇ
ਹੁਕੀ ਓਧੀ ਚਾਗਾ॥ ਉਤ ਕੀ ਸੁਖਿਯੀ ਜੋਇ ਕਿਦਾਗਾ॥
ਗਾਜਾਤਿ ਤਥੈ ਕੀ ਸਕੀ ਨਾਹੀ॥ ਜੁਗਾ ਸਿੰਧਿ ਪੈਜਾ
ਇ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਅਪਨੀ ਬਿਧਿ ਤਾਤਾਤਿ ਸਨਾਈ॥
ਹਮਕ ਉਕਿ ਸਤੁ ਭਇਓ ਖੁਦਾਈ॥ ਸੁਨਿਕੈ ਜੁ
ਗਾ ਸਿੰਧਿ ਆਭਿ ਮਾਨੀ॥ ਸੋਹੁ ਪਾਇ ਅਤਹੀ ਗੀਸਿ
ਮਾਨੀ॥ ਕਿਸਨਿ ਚਤਾਨਿ ਕੀ ਸਨ ਸਾਕੀ॥ ਨੀ॥ ਏ
ਜਾਹਾ ਬਿਚੁਲੀ ਤਾਜੇ ਦੀਨੀ॥

ਕੋਮਾਰਿ ਕੈ ਬੋਰੁ

ਕੀਸ ਕੋਲੈ ਓਹੀ॥ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ਧੀ ਸਕੈ ਜਗ ਮੋਹਹੀਨ
ਦੇਓ॥ ਤੀਨਿ ਚੁਹੀ ਦੁਹਾ ਸੰਗਿ ਓਹੀ॥ ਸੁਰਗ

ਚਯੋਨੈ ਕੰਓ ਮਨੁ ਦੀਨੈ ॥ ਜਥੇ ਨਿਕਟਿ ਮਧੁਰਾ ਕੇ ਆ
 ਏਯਾ ॥ ਸਿੰਭੁਗ ਵਾਂਗਿ ਸੇ ਪੁਸਤੁ ਪਾਇਓ ॥ ਸੰਦਰਿਸਿ
 ਆਂਸੁ ਸੰਤ ਨਿਜੁ ਖਦਤਾ ॥ ਯਦਿ ਪਰਿਜੂ ਸਿੰਭੁ ਥੋਯਤਿ
 ਬਾਤਾ ॥ ਸੁਰੇਗ ਮਨੁ ਬਾਤਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ਧਰਤੀ ਦੇ ਅਸਰ
 ਨਿ ਸਿੰਭੁ ਭਾਰੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅਧਿ ਅਸਰ ਨਿਕਟਿ ਮਾਰੈ ॥ ਧ
 ਰਤੀ ਕੇ ਸਰੁ ਭਾਰੁ ਭਿਤਾਰੈ ॥ ਜੁਗ ਸਿੰਧਿ ਕਉ ਰੁਤੀ ਐ
 ਨਾਹੀ ॥ ਤਉ ਭਉ ਫਿਰਿ ਜੈ ਹਮਿ ਪਾਹੀ ॥ ਤਬ ਹੀ ਦੁਇ
 ਬਿਵਾਂਗਿ ਮੰਗਾਏ ॥ ਸਸਤ੍ਰਿ ਨਿਸਹਤਿ ਸੁਗਤਿ ਆਏ
 ॥ ਏਕੁ ਬਿਬਾਂਗੁ ਮਨੁ ਕੰਓ ਦੀਨੈ ॥ ਦੂਜੈ ਆਪਿ ਸਿ
 ਆਸਿ ਘਟਿ ਲੀਯੈ ॥ ੪੦੪ ॥ ੨੨੨ ॥

ਤਿਨਿ ਬਿਬਾਂਗਿ ਮੇਥੈ ਠਿਕੈ ਕਛੁ ਕੁਸੈ ॥ ਨਿਯੈ ਸਾਥਿ ॥
 ਬਾਹਗਿ ਨਿਕਸੇ ਜਪ ਕੰਓ ਭੋਪਤਿ ਪੂਰੁ ਜਨ ਨਾਥਿ
 ਤਥੈ ਪੰਚਿ ਜਨੈ ਸੰਖ ਬਜਾਇਯਾ ॥ ਤਿਹਿ ਕੋ ਸਬ
 ਦੁਤਿਹੁ ਪੁਰਿ ਛਾਇਯਾ ॥ ਜੁਗ ਸਿੰਧਿ ਸੰਗਿ ਜਿ ਤੇ
 ਪਗੰਨੈ ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪੁਨਿ ਸੰਕਾ ਅਤਿ ਮਾਨੀ ॥ ਭਿਨੁ
 ਦੁਟਿ ਭਿਭੋਰਿ ਬਜਾਈ ॥ ਟੀਰ ਘਿਸਬ ਦੁਭਇਓ
 ਤਿਹਿ ਠਾਈ ॥ ਗਥਿ ਪਾਰਿ ਥੋਠਿ ਕੈ ਪੁਕਾਰਿ ਪਾਇਓ
 ਗੰਮਕਿ ਸਤਿ ਕਸਨ ਮੁਖ ਆਪੋ ॥ ਮਹਾਂ ਮੁਣੁ ਮੁਰਖ
 ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਯਦਿ ਜੂ ਸਿੰਭੁ ਥੋਯਤਿ ਇਹ ਬਾਨੀ ॥

ਮਹਾਂ ਅਪਮ ਪਾਪੀ ਜਗਮਾਹੀ। ਤੋਹੋ ਮੁਖੁ ਹਮ ਦੇਖਤਿ ਨ
ਹੀ। ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੈ ਮਾਂ ਮਾਂ ਕਉ ਮਾਰਿਓ। ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਕ
ਛੁ ਨਾਹਿ। ਬਿਚਾਰਿਓ। ਤਿਹਿ ਸਿਉ ਜੁ ਪੁਕਵਾਨਿ ਬਿਧਿ
ਕੀਜੈ। ਜਿਹਿ ਤੇਨੇ ਮਧਗੁ ਸਭੁ ਛੀਜੈ॥ ੬੦੫॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਤੋਸਿਉ ਜੁ ਪੁਕਰਤਿ ਹਮੈ ਆਵਤਿ
ਤੈ ਆਤਿ ਣਾਜੀ। ਤਾਤੇ ਹਮ ਬਣੁ ਭੁਦ੍ਰਿ ਸਿਉ ਜੁ ਪੁ
ਕਰੈ ਹੋ ਆਜਾ। ਪੁਨਿ ਬਣੁ ਜੁ ਸਿਉ ਬੋਲਤਿ ਬਾਨੀ। ਅ
ਬਿਤੇਰੀ ਸਭੁ ਆਇਤੁ ਣਾਨੀ। ਤੋਸਿਉ ਕਹਾਂ ਬਹੁਤੁ ਹਉ
ਭਰਜਾਂ। ਏਕ ਬਾਂਨੀ ਮੇਕਾਰੁ ਨੁਕਰਿ ਜਾਂ। ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬੋਲੇ
ਜਨੁ ਗਈ। ਤੁੰ ਤੋ ਅਪੁਨੀ ਕਰਤਿ ਬਡਾਈ। ਮਹਾਂ ਮੁਖੁ
ਮੁਰਖੁ ਜੋਈ। ਅਪੁਨੀ ਮਹਿ ਮਾਥਰਨਾ ਤਿਜੈਈ। ਹਮ ਜੋ
ਅਪਮੁ ਕਹੈ ਅਨਿਆਈ। ਅਪਿ ਮਧਗੁ ਅਰੁਨੀ ਤਿਭੁ ਣਾ
ਈ। ਜਾ ਬਿਧਿ ਕਾਜੁ ਕੰ ਸੁਨਿ ਰਪਕੀਨੈ। ਤਾ ਕੋ ਫਲੁ ਬਿ
ਧਿਨਾ ਤਿਹਿ ਵੀਨੈ। ਸੁਨਿ ਕੈ ਹਰਿ ਜੁ ਕੀ। ਇਹੁ ਬਾਨੀ। ਜੁ
ਸਿੰਧੀ ਅਤਿ ਰਿਸਿ ਮਾਨੀ। ਬਹੁਤੁ ਬਾਂਨੀ ਛੋਡੇ ਤਿਹਿ ਕ
ਣਾ। ਤਿਨਿ ਸਿਉ ਛਾਇ ਭਏ ਨ ਦਣਾਯਾ॥ ੬੦੬॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਬ੍ਰਿਜ ਚੰਦ ਕਉ ਆਨੰਦ ਬਾਂ
ਨਾਨਿ ਮਾਹਿ। ਬਰਖਾਗਿ ਤਿਕੇ ਸੁਗਿਨਿਉ ਪਰਗਟਿ ਵੇਖੀ
ਐ ਨਾਹਿ। ਗਜਾਨਿ ਸਭੁ ਮੁਖੁ ਕੀਨਾਰੀ। ਸ੍ਰੀ ਮਨ ਮੋਹ

ਨਿਕੀਹਿਤਿਕਾਰੀ॥ਸੁੰਦਰਿਮਹਾਂਸਟਾਸੁਭਕਾਰੀ॥ਦੇ
 ਖਨਿਕਾਰਨਿਚਟੀਅਟਾਰੀ॥ਜਬਚਿੰਤਾਮਤਿਕੁੰਤ
 ਹੀਦੇਖੈ॥ਬਹੁਚਿੰਤਾਮਨਮੈਅਵਰੇਖੈ॥ਜਬਹੀਪਜਾ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿਸੇਅਵੈ॥ਜਾਂਸੇਗਗਨ੍ਹਿਪੰਖੁਰੁਗਾਵੈ॥ਤਬ
 ਆਨੰਦੁਕਹੈਮਨਮਾਹੀ॥ਕਹੈਕਿਸਤਿਕੰਓਕਛੁਭੁੰਤ
 ਹੀ॥ਗਜਾਨਿਜੁਗਾਸਿਖਿਬਯਧਾਰੀ॥ਜਿਹਿਕੇਪਰਾਕ
 ਰਸਿਅਤਿਭਾਰੀ॥ਸੇਸਕਾਜੁਦੇਖੈਮਾਨਿਮਾਂਹੀ॥ਪ੍ਰਭ
 ਜੀਸਿਓਹਮਜੀਤਤਿਨਾਹੀ॥ਜਾਸਿਓਜੀਤਿਲੇਕੁਸ
 ਭੁਪਾਵੈ॥ਤਾਂਸਿਓਜੀਤਿਕੰਓਤੁਪਰਿਆਵੈ॥
 ਦਿਖਾਵੈ॥ **ਉਹੁਤਿਪ੍ਰਭੁਪਦਮਪਦਮਜੀਤਤਿਸ**
ਰਸਸਾਗੁਤਾਂਪ੍ਰਭੁਕੰਓਜੀਤੈਚਹੈਮਹਾਮੁਖਪਦੁਗਦ
ਗੁਸਿਓਭਗਵਾਂਤਿਕੋਪਤਾਖਿਕੀਨੈ॥ਸਾਰੰਗਿਪਨਖ
ਗਾਥਿਕਰਿਓਨੈ॥ਏਕੁਬਾਂਨਜਬਹੀਪਰਹਰੈ॥ਸਗ
ਓਸੈਂਤੀਕੋਕਾਰਜੁਕਰੈ॥ਰੁਰੁਰੁਸਤਮਸਿਤਕਿਅਤਿਸੁ
ਹੈ॥ਜਮਗੇਰੁਗਿਰਿਤੇਜਯੁਛਰੈ॥ਰਖਅਨੇਕਿਟੁਟੇਤਿਹਿ
ਠਾਂਈ॥ਪਰੇਓਜਾਰਿਘਗਤਿਕੀਰਿਓਆਈ॥ਬਿਨਪਦਿ
ਪਜਾਦੇਖੀਐਐਸੀ॥ਬਨਮੇਜਗਤਿਯਕੁਟੀਆਜੋਸ
ਸੋਗਤਿਪਰਵਾਹੁਚਲੇਤਿਹਿਠਾਂਈ॥ਤਰੈਦੁਹਿਕਛੁਤ
ਕੀਰਿਓਆਈ॥ਕਰਿਪਗਤਹਾਂਸੀਤੁਹੈਮਾਨੋ॥ਬਡੇਸ

ਫਿਗਜਸੂਰੈ ਰਿਜਾਨੈ ॥ ਦੇਖਤਿ ਧਾਗਸਿ ਵਾਰਿ ਸਮਾਨਾ ॥
 ਸੇਹੈ ਪਨਖਤਰੰਗ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੪੦੨ ॥ ਤੈਰਹਾ ॥
 ਸਮਾਜ ਕਤਾ ਸਿਕਿ ਮਾਯਾ ਪੁਤ੍ਰੁ ਟਿਪਰੇ ਜੇ ਰੇਤਾ ॥ ਤੇਸ
 ਭਾਐ ਸੇ ਦੇਖੀ ਐ ਜਿਉ ਜਲ ਤਲ ਖਾਨੇ ਤਾ ॥ ਇਉ ਕਰਿ
 ਰਖ ਕੇ ਚਕ੍ਰਿ ਫਿਗਾ ਜੀ ॥ ਜੈ ਸੈਰੁ ਦਰਪਰੈ ਜਲ ਮਾਜੀ ॥
 ਜੈ ਪੇਧੁ ਤੁਤੁ ਤੇ ਜਿ ਰਿਤਾ ਈ ॥ ਐਨਿ ਦੇਹਿ ਕਰਿ ਮੁਏ
 ਤਹਾਂ ਜੀ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਤੇ ਕਾਇਰੁ ਮਾਨਿ ਮਾਜੀ ॥ ਰਹਾ ਤੇ ਕੁਜਿ
 ਚਲੇ ਚਹੁ ਪਾਜੀ ॥ ਤਹਾਂ ਧਨੁ ਕੁੰਦੁ ਵਿਸਾਨਿ ਕੇਸਾਧਾ ॥
 ਹਯੁ ਮਾਸੁ ਲੁਧੀ ਨੇ ਦੇਉ ਜਾਥਾ ॥ ਤਿਹਿ ਸਿਉ ਭੁਨਿ ਮਾਰੇ
 ਧਹੁ ਲੇਈ ॥ ਜਗਾ ਸਿੰਧਾ ਬਿਨੁ ਰਹੈ ਨ ਕੇਈ ॥ ਰਾਜਾ ਕਹੈ
 ਸੁਨੈ ਰਿਖ ਗਈ ॥ ਹੈ ਸਮਰ ਬੁਢਿ ਨਿਕੀ ਪ੍ਰਭਤਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ
 ਗਣਾ ਏਕ ਸਭੁ ਲੇਈ ॥ ਨਾਸਤ ਪਰ ਲੋਕਾਣੁ ਜੋ ਹੋਈ ॥ ਐ
 ਕਥਾ ਨਿਕਰਿ ਜੋ ਸਭੁ ਸੇਨਾ ॥ ਮਾਰੇ ਤਬ ਅਚਰ ਜੁਕ
 ਛੁਪੈਨਾ ॥ ੪੦੩ ॥ ਤੈਰਹਾ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਕਹਾ ॥ ਹੈ ਮੈ ਅਚੰਭੇ ਨਾਹਿ ॥ ਰੋਪਾ ਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤ
 ਰੁਪੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਏ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਪਾਣ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
 ਮਾਹੀ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਧਿ ਅਚਰ ਜੁਕ ਛੁਟਾਹੀ ॥ ਇਕੁ ਲੇ
 ਜਗ ਸਿੰਧ ਜਬ ਰਹੈ ॥ ਤਾਹਿ ਰਾਮ ਜੁਕ ਰਿਮੋ ਗਹੈ ॥
 ਜਥੈ ਮਾਰੇ ਕੋ ਮਨੁ ਦੀਨੈ ॥ ਹਰਿ ਜੂਤ ਬੈਠਿ ਵਾਰਨਿ

ਕੀਨੋ॥ ਹਮੈ ਬਹੁਤ ਕਰੈ ਹੈ ਕਾਜ॥ ਬਯੋਜੁ ਚਾਰਿ ਦਿ
 ਓਤਿ ਬਰਾਜਾ॥ ਆਬਿਧਿ ਜੀਤ ਲਾਏ ਅਤਿ ਭਯੋ॥
 ਅਨੰਦ ਸੋ ਮਥੁਰਾ ਤਨ ਚਯੋ॥ ਮਥੁਰਾ ਬਾਸੀ ਪਰ
 ਫੁਲ ਤਭਯੋ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਦੰਦ ਸੰਦਰੇ ਇਗਯੋ॥ ਸ
 ਕਯੋ ਨਾਰਿ ਦੇਖ ਨਿਕੇ ਆਈ॥ ਕਨਕਿ ਕਾਭਿ ਮੋਆ
 ਰਤਿ ਲਿਆਈ॥ ਪੀਤਿ ਤਿਥੇ ਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਤਿ ਰਿਆਏ
 ॥ ਨੇਦ ਨਿਪੁ ਪੁਛੁ ਬਰਖਾਏ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਨਾਮੁ॥ ਭਖਾਤਿ॥ ਜਗਾਸਿ॥ ਜੀਤਿ॥ ਅ
 ਏ ਮਥੁਰਾ ਤਗਰੋ ਮੋ ਸਭ ਸੰਤ ਨਿਕੇ ਮੀਤਿ॥ ਜਗਾਸਿ ਪ
 ਯਾਤਿ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਸੋਚਤ ਚਯੋ ਦੇ ਸਕੀ ਪਾਹੀ॥
 ਮਨ ਮਾਹੀ ਇਹੁ ਕੀਯੋ ਚਾਰਾ॥ ਅਬਹੁਤ ਪੁਕਰਹੁ
 ਇਕਵਾਰਾ॥ ਤਬੋ ਕਿਸਤ ਕਉ ਪਕਰਨਿ ਪੈਹਾ॥ ਇਹੁ ਸ
 ਕੁਬੇਰੁ ਆਪਨੇ ਲੈਹਾ॥ ਮਾਰਗ ਮੋਰਾ ਜਤਿ ਸਾਧੀ ਪਾਏ॥
 ਲੈ ਕਰਿ ਕੋਟਿ ਮਿਲੈ ਸਭ ਆਈ॥ ਕਹਤਿ ਇਹੈ ਸੋਚੈ ਮ
 ਤੁਰਾਜਾ॥ ਹਾਰਿ ਜੀਤਿ ਸਭ ਹਰਿ ਕੇ ਕਾਜਾ॥ ਤੇਇ
 ਅਤੀਤੁ ਕਰੈ ਤਪੁ ਜੀਈ॥ ਗਾਜ ਨਿਸਿਓ ਇਹੁ ਕਾਜੁ
 ਨਹੈਈ॥ ਖੈਰਿ ਹੋਤਿ ਜੇ ਜਪਤ ਪੁਕੀ ਜੈ॥ ਨਿਰਿ ਫੁਲ
 ਹੋਇ ਪਰਮ ਸਭੁ ਠੀ ਜੈ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸਭੁ ਗਾਜ ਨਿਕੇ ਰਾਜਾ
 ॥ ਕਹੁ ਨ ਜੇ ਗਾਜ ਨਿਕੇ ਕਾਜਾ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਜਗਾਸਿੰਧਤਿ ਜਿਏ ਸਿਕੁ ਆਇ ਓਹੁ ਰਿਸਿ ਓਹੁ
 ਆਤਮਾ ਧਿਧਿ ਆਯੋਗ ਯੋ ਮੁਗਧਿ ਸਤੁ ਧਾਰਿ ॥ ਪੁੰ
 ਤਿ ਅਠਾਹਵੀ ਧਾਰਿ ਜੋ ਆਇ ਓਹੁ ਕਾਭਾ ਜਮਾਤਿ ਕੋ
 ਸੀਗਾਭਿ ਆਇ ਓਹੁ ਜਿਹਿ ਸਿਓ ਨਾਗ ਦਿਭੇ ਓਥਾ
 ਨੋ ਮਿੰਦਰਿ ਦੇਓ ਕੋਭੇ ਓਸੁ ਜੁਗਤੋ ॥ ਤਬ ਆਇ
 ਓਹੁ ਮੁਖਗਾਮਾਤੀ ॥ ਘੋਰੇ ਗਿਰਨ ਓਤ ਰਿਓ ਚੁ
 ਘਾਤੀ ॥ ਮਿੰਦਰਿ ਦੇਓ ਭੇਓ ਸੁਜਾਨੋ ॥ ਹਥਿ
 ਰਿਸਿ ਓਹਿ ਚੁਭੇ ਦੁਖ ਧਾਰੋ ॥ ਅਬ ਕੀ ਧਾਰਿ ਜਮ
 ਤਿ ਕੋ ਮਾਰੋ ॥ ਪਰਤੀ ਕੋ ਇਹੁ ਗੁਰੁ ਓਤਾਰੋ ॥ ਜਾਣੇਹੁ
 ਮਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੇ ਧੋ ॥ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਬਹੁ ਤੇ ਦੁਖ ਦੇਖੋ
 ॥ ਮੁਖਗਾਮਾਤਿ ਕੋ ਓਹੁ ਮੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਸ
 ਭੇਨ ਗਿਨਾਰੀ ॥ ਜੋਹ ਮਤੁ ਮਯਰ ਬੇਕੋ ਜਾਤੀ ॥ ਗਹੈ ਕ
 ਓਤਾਇ ਨਿਯੋਗ ਨਿਪਾਤੀ ॥ **ਭਵ ॥ ਤੇਰਾ**
 ਤਾਤੇ ਦੇਕੁ ਓਹੁ ਪਾਉ ਪੁਲੈ ਆਇ ਓਹੁ ਮਾਤਿ ਮਾਤਿ ॥ ਓ
 ਹੈ ਅਓਹੁ ਰਾਇ ਰਾਖ ਕੈ ਤਬ ਯਰ ਬੇਕੋ ਜਾਤਿ ॥ ਗਜ
 ਨਿਸਿੰ ਮਾਤਿ ਮੇਹੁ ਤਿਹਰੀ ॥ ਧਿਸੁ ਕਰਮਾ ਕੋ ਆਗਿ
 ਆਕਰੀ ॥ ਸਿੰਧਿ ਮਧਿ ਇਕ ਪੁਰੀ ਬਸਾਇ ਓਹੁ ॥ ਇ
 ਦ੍ਰੁਪੁਰੀ ਜਿਓ ਸੁਧਾ ਸੁਧਨਾਇ ਓਹੁ ॥ ਧਿਸੁ ਕਰਮਾ
 ਜਬ ਆਗਿ ਆਪਾਈ ॥ ਓਹੁ ਦਾਇਮ ਧਿਦੁ ਆ

ਰਕਾਬਨਾਈ॥ ਸਾਂਡੀ ਮੰਡ ਪਿਥੁ ਭਾਂਤਿ ਬਨਾਈ॥
 ਕੰਚਨੀ ਮੋਮਨੀ ਸਾਨਕਿ ਲਾਈ॥ ਬਿਭੁ ਦਭਾਂਤਿ ਕੀਸ
 ਰਾਸ ਦਰੀ॥ ਜੋ ਭਤਿ ਜਗਾਸ ਦਫੁ ਲਾਗੀ॥ ਸਕ
 ਲਾਨੁ ਆਰਿ ਮਾਨੀ ਨਿਰਿਤਾਈ॥ ਜੋ ਮਕਲਾ ਸਿਰਾਜਤਿ
 ਜਿਰਿਤਾਈ॥ ਜੋ ਗਜਸਾ ਲਿਬਿ ਸਾਲਿ ਬਨਾਈ॥
 ਰਬ ਅਨੇਕ ਠਾਢੇ ਤਿਰਿ ਠਾਂਈ॥ ਬਹੁ ਭੰਡਾਰਿ ਦਰ
 ਬ ਕੇ ਕੀਨੇ॥ ਤੇਤ ਬਹੀ ਕੰ ਬੇਰਿ ਭਰਿ ਦੀਨੇ॥ ਭੁਭੁ
ਦੇਹਰਾ॥ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਕਾ ਅਤਿ ਬਨੀ ਸੁਖ ਸੇਭਾ
 ਕੀ ਮਾਲਿ॥ ਅਸਟਿ ਸਿਧਿ ਤਭੁ ਨਿਧਿ ਸਭੁ ਜਗਾਂਹੁ ਭੈਂ
 ਰਿ ਪੁੰਗਿ॥ ਅਸਦ ਬਹੁ ਤੁਝੇ ਲੇ ਤਿਰਿ ਠਾਢਾ॥ ਸਿਆਮ
 ਕਗਨਿ ਜੈ॥ ਜਿਨਿ ਕੋ ਨਾਦਾ॥ ਜਾਟਿ ਬਾਟਿ ਭੁਰਿ ਘੇਰਿ ਸੁ
 ਹਾਈ॥ ਫੁਟ ਕਿਸਿ ਲਾਜੈ ਸੇਭੁ ਠਾਈ॥ ਜਗਾਂ ਬਹੁ
 ਤੁਢੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜੈ॥ ਪੁਜਾ ਪਤਾਖਾਂ ਬਹੁ ਤੁਧਿ ਗਜੈ॥ ਬਨ
 ਕੀ ਭੁਪ ਸਾਂਕਰੀ ਨਜਾਈ॥ ਸੁਰਿਤ ਰਿਸਦਾ ਜਗਾਂ
 ਫੁਲਾਈ॥ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਕਾ ਸਭੁ ਸੁਖ ਮਈ॥ ਜ
 ਰਿਸਾਸ ਨਿਤੈ ਚਿਤਿ ਸੇਭਈ॥ ਤਬੈ ਜੈ ਗੁਮਾਇ ਆਹਰਿ
 ਕੀਨੀ॥ ਜਾਕੀ ਗਤਿ ਕਾਹੁ ਨਹੀ ਨੀ॥ ਰਾਤਿ ਮਧ
 ਮਧ ਪੁਰਿ ਕੇ ਬਾਸੀ॥ ਭਏ ਸਕਾ ਲਿਨੁ ਆਰਕਾ ਨਿਦਾ
 ਸੀ॥ ਜਿਥਾ ਨਿਰਿਤਿ ਭਏ ਜਨੁ ਨਾਥਾ॥ ਸਿਰਿ ਬਲ ਭਨੁ

ਭਏਨੀਜਿਸਾਸਾ॥ ੬੧੫॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਤਬਸਿ
 ਮਥੁਗਾਟੁਆਰੇਭੈਪਤਿਪ੍ਰਭਚਿਤਿਚੇਗਾ॥ ਨਿਕਸੇਖ
 ਹਰਿਟੁਆਰੇਭੈਕਾਣਜਮੁਨਿਕੀਓਗਿ॥ ਅਧਿ
 ਅਭਿਵਿਕਿਵਿਨੁਵੀ॥ ੫੧॥ ਕਹੈਪਰੀਛਤਿ
 ਸਿਓਰਿਖਿਰਾਈ॥ ਜਬਆਏਬਾਹਰਿਸੁਖਦਾਈ॥
 ਕਾਊਜਓਨਿਕਓਟਗਸਤੁਦੀਨੋ॥ ਸਿੰਮੁਖਦੇਖ
 ਚਿਹਨਸਭੁਚੀਨੋ॥ ਪਰੈਚੜਭੁਜਗੁਪਅਨੁਪਾਜਾ
 ਹਿਦੇਖਸੇਹਤਿਸਭੁਭੂਪਾ॥ ਸੰਖਚਕ੍ਰਅੰਬੁਜਅਤਿ
 ਗਜੋ॥ ਗਦਾਬਹੁਤੁਕਰਿਮਾਹਿਧਿਰਾਜੋ॥ ਸਿਆਸਿ
 ਬਗਤਿਪੀਤੰਬਰਿਧਾਰੀ॥ ਓਰਿਬੈਜੰਤੀਮਾਲਿਸੁ
 ਰੀ॥ ਯਾਧਿਪਿਦੇਖਿਸਿਆਸਕੀਪਾਰੀ॥ ਅਤਿਅ
 ਟੰਦਕੀਓਮਾਨਿਸਾਂਹੀ॥ ਆਜੁਯਾਹਿਜੋਪਕਰਨਿਪਾ
 ਭੂ॥ ਸਭਸੂਰਨਿਸੇਸੂਰਕਹਾਭੂ॥ ਗਾਜਾਕਹੈਸੁਨੋਰਿਖਿਰ
 ਈ॥ ਕਾਣਜਮਨਕੀਭਾਗਿਬਡਾਈ॥ ੬੧੫॥
 ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਜਾਤਿਕਿਸਨਿਟਗਸਤੁਦੀਓ
 ਪਰੈਚੜਭੁਜਿਗੁਪਾਅੰਗੀਅੰਗੀਬਹੁਰੰਗਛਬ
 ਸੇਭਤਿਪਗਾਅਨੁਪਾ॥ ਤਾਹਮਯੇਛਕਹੈਯਮਨਾਹੀ
 ॥ ਤੋਤੋਏਕਹਰਿਭੁਗਤਨਿਸਾਂਹੀ॥ ਜਾਹਿਕਿਸਨਿਜੁਟ
 ਗਸਤੁਦੀਨੋ॥ ਨਿਜਿਪਦਕੋਅਪਕਾਰੀਕੀਨੋ॥ ਕਾਊ

ਜਉ ਤਜੋ ਪਰਿ ਕਉ ਪਾਇਓ ਸੈਨ ਸਹਤ ਪਾਏਉ ਠਿਧਾ
 ਇਓ ਜਿ ਤਿਕੋ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਿਤਾਧਿਆਵੈ॥ ਮਨ ਹੁਸੈ
 ਨਹੀ ਪਕਰਤ ਪਾਵੈ॥ ਸੁਪਨੇ ਹੀ ਜਹ ਦੋਖ ਤਨਾਹੀ॥ ਗਏ ਚਾ
 ਏ ਤਿਹਿ ਕੋ ਕਰਮਾਹੀ॥ ਆਗੈ ਪ੍ਰਤ ਪਾਏ ਦੁਹ ਪਾਵੈ॥ ਪਵਨ
 ਕਉ ਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਮੈ ਆਵੈ॥ ਏਕ ਹਾਬ ਕੋ ਅੰਤ ਰਹੈ॥
 ਮਾਨੇ ਅਖਰੀ ਪਕਰੇ ਚਹੈ॥ ਕਹਤਿ ਕਿਸਨਿ ਸਿਉ ਪਾਵ
 ਤਿ ਮਾਹੀ॥ ਜਾਨੈ ਤੁਮ ਛਤ੍ਰ ਨਿਮੇ ਨਾਹੀ॥

ਗੁਰੀ ਸਤ ਸੁਖ ਤੇਭਾ ਜਥੇ ਛਤ੍ਰ ਨ ਕੇ ਨਹੀ ਕਾ
 ਜਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਿਤਾ ਬਿਨੇ ਉਕੋਣਾ ਜਾ ਲੰਗਾ ਏਨਾ
 ਤਿ॥ ਗਾਜਨਿ ਭਾਗਿ ਗਏ ਨਿਰਣਾ ਲਾਜਾ ਜਹਾ ਪਰਬ
 ਤੁਇ ਕੁਤੁ ਤੇ ਬਿਸਾ ਲਾਗਾ ਗਹਿਰੀ ਗੁਫਾ ਹੁਤੀ ਤਿਹਿ
 ਠਾਂਝੀ॥ ਸੇਵਾ ਤਿਹੁ ਤੇ ਮੁਚ ਕੰਧਤ ਹਾਹੀ॥ ਪੀਤੰ ਬਰੁ
 ਤਿਹਿ ਉਪਰਿ ਰਾਹਿਓ॥ ਆਪੁ ਗੁਫਾ ਭੀਤ ਰਿਪ ਗੁਪਾਰਿ
 ਓ॥ ਪਾਛੇ ਕਾਲੁ ਜਉ ਤੁਤਿ ਰਿਆਇਓ॥ ਪੀਤੰ ਬਰੁ ਓ
 ਨਿਉ ਪਾਇਓ॥ ਨਿਸਿ ਚੇ ਕਰਿ ਜਾਨਿਓ ਮਾਨਿ ਮਾਹੀ
 ॥ ਚੈ ਯੇ ਕਿਸਨ ਅਉਰ ਕੇਈ ਨਾਹੀ॥ ਕਹਤਿ ਮੇਰਿ
 ਇਤਿ ਤੇ ਦੁਖੁ ਗਇਓ॥ ਆਪਿ ਈਹਾ ਸੇਵਾ ਨਿਕੋ ਆਇ
 ਓ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਜੇ ਉਨਿ ਕੇ ਪੁਸਤਿ ਆਇਓ॥ ਲਾਤਿ
 ਮਾਰਿ ਮਾਚੇ ਕੰਦੁ ਜਗਾਇਓ॥ ਨੇਤਿ ਧੀਓ ਚੇ ਕੇਓ

ਨਿਜਬਹੀ॥ ਜਉਤੁਦਿਸਾਟਿਮੋਆਇਓਤਬਹੀ॥

ਤਾਕੀਦਿਸਾਟਿਪ੍ਰਭਾ

ਉਤੈਅਗਨਿਓਠੇਤਨਿਸਾਂਗਿ॥ ਤਾਹੀਸਿਓਜਰਕੈ
ਜਵਨਭਏਭਸਮਾਓਨਿਸਾਂਗਿ॥ ਰਾਜਾਕਹੈਸੁਨੋਰਿ
ਖਿਗਈ॥ ਕੇਸੁਚਰਕਧਕਹੈਜਸਸੁਈ॥ ਕਾਰ
ਨਿਕਉਨਿਨਿੰਦ੍ਰਬਸਿਭਉਓ॥ ਕਿਉਵਹਿਜਓ
ਨੁਭਸਮੁਹੈਇਗਯੋ॥ ਸਿੰਜੁਖਦੇਓਕਹੈਸੁਨਿਗ
ਜਾਜੈਅਘਵਾਕੁਬੀਸੁਸਿਰਿਤਾਜਾ॥ ਹੁਤੈਮਾਨ
ਧਾਤਾਜਗਗਾਜਾ॥ ਤਾਕੈਸੁਤਸੁਚਰਕਪ੍ਰਥਿਗ
ਜਾ॥ ਤੇਸੁਚਰਕਪਅਤਿਸੁਰੁਕਹਾਇਓ॥ ਜਾਕੈਜ
ਸੁਤਿਭੂਅਨਿਮੋਛਾਇਓ॥ ਮਹਾਂਬਲੀਸੁਭਪੂਰ
ਨਿਕਾਜਾ॥ ਆਪਿਬਸਿਕੀਏਜੀਤਿਸੁਭਗਾਜਾ॥
ਅਸੁਰਨਿਸਿਓਜਬਹੈਤਿਯਗਈ॥ ਤਬਸੁਰਨਿ
ਕਹੈਤਿਸਹਾਈ॥ ਐਸੈਬਹੁਤਕਰੀਜਾਬਿਸੇਵਾ
ਭਏਪਗਸੰਤਬੈਸੁਭਦੇਵਾ॥

ਅਗਬਿਦਗਥਿਅਰੁਕਾਮਨਾਯੋਸੁਭੁਹੈਂਹਮਹਾਬਿ॥
ਏਕੁਪਦਾਰਥਸੁਕਤਿਕੈਦੈਹੈਸਿੰਹਰਿਨਾਬਿ॥ ਕਿ
ਰਿਪਾਏਕਦੇਵਨਿਪੈਕੀਜੋ॥ ਸਭਸੇਕਛੁਮਾਗਿਧਰੁ
ਯੀਜੋ॥ ਕਹੀਹਮੈਇਛਾਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਮਾਂਗਤਿਧ

ਹੁਤਿੰਦਾ ਤੁਮ ਪਾਹੀ। ਸੋਊਹੁ ਬਚਤੁ ਮਾਂਗਿ ਉਤਲੀ ਨੋ ਰੁਖਿ
 ਪਰਸੰਨੁ ਪਾਹੀ ਬਰੁਦੀ ਨੋ। ਸੋਵਾ ਤਿਸੇ ਜੋ ਤੁਮੈ ਜਗੈ ਹੈ। ਪ
 ਰਤੇ ਹੀ। ਦਿਸਾਇ ਕੁਸਮ ਹੋ ਜੈ ਹੈ। ਕਾਞ ਜਉ ਤਿਜੋ ਵਾਹਿ
 ਜਗਾਇਓ। ਤਾ ਕੋ ਫਲ ਉਤਿ ਤਬ ਹੀ ਪਾਇਓ। ਤਿਹਿ
 ਪਾਛੇ ਸ੍ਰੀ ਮਦਨ ਮੁਰਾਰੀ। ਸੁਭਾਗਿ ਸਿਆਮ ਪੀਤੰਬਰ ਧਾ
 ਰੀ। ਧਰੈ ਚਤ੍ਰਿ ਤੁਜ ਸੰਦਰਿ ਰੂਪਾ। ਸੀਸ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ਪਰਮ
 ਅਨੁਪਾ। ਅੰਗਿ ਅੰਗਿ ਸਭ ਚੰਤਿ ਸੁਹਾਏ। ਨਿਕਸਰੁ ਠਾ
 ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਆਏ॥ ੪੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰੂਪ ਤਿਸੁ
 ਕੇ ਦਰਸ ਤੇ ਰੂਪੀ ਸਰਸਾ ਆਨੰਦਾ ਜੋ ਰਿਹਾ। ਬਿਬ੍ਰਿਜ ਨਾ ਬ
 ਸੋ ਪੁਛਾ ਤਿਹੈ ਮੁਚ ਕੰਧਾ। ਕੇ ਮਾਞ ਚਰਤਿ ਸਰੋਜ ਤੁਮਾਰੇ।
 ਪਾਬ ਨਿਕੰਦ ਕਿ ਪਾਹ ਨਿਭਾਰੇ। ਕੇ ਨਭਾਂਤਿ ਇਹ ਠਾ
 ਵਪ ਧਾਰੇ। ਜਾਨ ਤਿਹ ਉਤੁ ਮਭਏ ਦੁਖਾਰੇ। ਹੋਤੁ ਮਸ
 ਰ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰਿ ਸੁਜਾਨਾ। ਲੋਕ ਪਾਞ ਤੁਮ ਕੇ ਭਗਵਾਨ॥
 ਸੰਦਰ ਮੁਖ ਕੀ ਜੋ ਤਿਤੁ ਮਾਰੀ। ਸਗਰੀ ਗੁਠਾ ਭਈ ਉ
 ਜਿਆਰੀ। ਜਾਨ ਤਿਹੁ ਅਪਨੈ ਮਨਿ ਮਾਹੀ। ਬਡੇ ਦੇਉ
 ਹੋ ਤਿਹੁ ਅਨਿਮਾਹੀ। ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਸੰਦਰਿ ਸੁਕ ਮਾਰਾ
 ਅਪਨੈ ਨਾਮੁ ਕਹੈ ਇਕ ਵਾਰਾ। ਪਹਿਲੇ ਪੁਛਿਓ ਉਮਮ
 ਨਾਉ। ਹਉ ਜਗਮੈ ਮੁਚ ਕੰਧਕ ਹਾਉ। ਮਾਰੀ ਬਹੁਤੁ ਅ
 ਸੁਗਤਿ ਕੀ ਸੈਨਾ। ਸੋਯੋ ਨਹੀ ਬਹੁਤਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾ॥ ੪੨॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਤਤੋ ਇਹੁ ਦੁਹਮੰਗਰਿ ਕੈ ਭੀ ਯਾਰੁ ਹਿਓ ਜੀ॥
 ਮੋਹਿ ਜਗਾਇ ਆਤਿ ਕੈ ਭਸਮੁ ਭਯੋ ਹੈ ਸੋਇ॥ ਬੋਲੈ ਤਬ ਮੇ
 ਹੁਤਿ ਸੁਖ ਦਾ ਭੀ॥ ਸੋਹਿਤਿ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਬਾਣੀ॥ ਕਹਤਿ ਸੁ
 ਨੇ ਮੁਚ ਕੰਦ ਨ ਰੇ ਸਾ॥ ਕਹਣਾ ਗਿ ਬਰੇ ਤੇ ਅਪਣੇ ਰੇ ਸਾ॥ ਜਤ
 ਮ ਅਤੇ ਕੁਪਰੇ ਜਗਮਾਹੀ॥ ਗਿਤ ਕਰਿ ਮਾਤਿ ਸੰਖਾ ਕਛੁ ਨ
 ਹੀ॥ ਗਿਤੈ ਸਕਣ ਪਰਤੀ ਕੀਰੈ ਨਾ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਕੇ ਭੀ ਸਕੈ
 ਨੈਨਾ॥ ਅਥਿ ਜੋ ਜਨਮੁ ਪਰੇ ਬ੍ਰਿਜਗਾਵਾ॥ ਬਾਸ ਦੇਉ
 ਜਾਨੈ ਮਮਤਾਵਾ॥ ਭਯੋ ਬਹੁਤੁ ਪਰਤੀ ਕੋ ਭਾਗਾ॥ ਤਿਹਿ
 ਕਾਰਿ ਣੀਨੈ ਅਉਤਾਰਾ॥ ਬਹੁ ਬਿਞਾਸ ਬਿੰਦੁ ਬਾਨਿ
 ਕੀਨੈ॥ ਅਪਣੈ ਸੰਤਿ ਕਉ ਸੁਖ ਦੀਨੈ॥ ਕੰਸ ਆਇ ਦਾ
 ਨੈ ਦੁਖ ਦਾਈ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਾਰਿ ਤਬੇ ਰਿਨਾਈ॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਆਇ ਹਿਓ ਇਹੁ ਜੁ ਪੁਕਉ ਕਾਯ ਜਾਮਨ
 ਜਿਹਿ ਨਾਮਾ ਜੋ ਅਥਿ ਤੁਮਰੀ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇ ਭਸਮੁ ਭਯੋ ਇਹ
 ਠਾਮਾ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਕਿਉ ਹਮ ਜਉਨ ਸੰ
 ਘਾਰੈ ਨਾਹੀ॥ ਤੋ ਕੇ ਕਾਰਨੁ ਕਹਿ ਸਮਝਾਉ॥ ਗੁਪਤੁ ਭੋਊ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਜਨਾਉ॥ ਤੁਮੈ ਸੁਰਤਿ ਦੀਨੈ ਬਰਦਾਨਾ॥ ਦੈ ਹੈ
 ਤੁਮੈ ਮੁਕਤਿ ਭਗਵਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਗਥਿ ਜਨਮ ਭਗਤਿ ਤੁਮਰੀ
 ਨੀ॥ ਯਮ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀ॥ ਤਿਨਿ ਤਚੀਟੀ॥ ਭਗਤਿ ਦੁਖ
 ਭੁਧੈ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ॥ ਭਗਤਿ ਦੇ ਤਿਪਦਾਰ ਬੁਢਾਰੀ॥

ਤੁਇਸਰੇਰਬਮਨਮੇਜੋਈ॥ ਹਮਸੇਮਾਂਗਿਐਹੁਤੁਮਸੇ
 ਈ॥ ਤਬਮੁਚਕੰਦਸੰਤਸੁਗਿਆਤੀ॥ ਜਨਮਪ
 ਤ੍ਰਿਕੀ॥ ਬਿਰਥਾਮਨਆਨੀ॥ ਗਰਗਬੀਚਾਰੁਕਹੀ
 ਬੀਕਥਾ॥ ਤੁਮੈਟਰਸੁਦੇਹੈਹਾਰਿਨਾਥਾ॥ ੪੨੨॥
 ਵੇਹਰਾ॥ ਸੇਈਦਿਜਬਰਕੇਬਚਹੁਗਲਪੁਭੁਭੇ
 ਹੇਅਜਾ॥ ਪਰਗਟਿਆਇਦਰਸਤਦੇ॥ ਓਰੋਪਾਤਿ
 ਪ੍ਰਭਬਿਜਗਜਾ॥ ਹੇਜਗਜੀਵਿਨਜਗਕੇਸੁਆਮੀ
 ॥ ਜਗਤਿਗੁਰੂਹਰਿਅੰਤਾਰਿਜਾਮੀ॥ ਤਾਤੇਨਹੀਓਸਤਤਿਕ
 ਰਿਜਾਨੇ॥ ਕੰਓਨਭਾਂਤਿਕਰਿਤੁਮੈਪਹਿਚਾਨੇ॥ ਸਦਾਕਾਂਸ
 ਕੇਪਸਨੁਭਾਵੈ॥ ਜਨਮਅਮੋਯਕੁਬਿਰਥਾਗਵਾਂਵੈ॥ ਜਿ
 ਉਦਾਦਰਿਕੁਪਜਾਇਮਾਹੀ॥ ਬਿਨਾਕੁਪਿਕਛੁਜਾਨਤਿ
 ਨਾਹੀ॥ ਤੁਮਹੀਮਾਇਆਸਭਜਗਜਾਨੀ॥ ਤਾਂਸਿਉਭੁਭ
 ਦਿਰਹੈਸਭਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਜੇਤੁਮਮੈਚਿਕੋਹੈਸਰਿਦੇਵਾ॥ ਤੇਂਕਿ
 ਹਿਧਿਪਿਜਾਨਿਓਸਭੁਭੇਵਾ॥ ਬਰਹੈਮੈਸਭੁਅਪਨੀਥਾ
 ਤਾ॥ ਹੰਓਤੇਸਦਾਪੰਨਿਕੇਮਦਿਸਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਪਰਭੁਭੁਪ
 ਹਿਚਾਨੇਨਾਹੀ॥ ਅਪਿਸਮਾਨਿਗਹਿਓਜਗਮਾਹੀ॥
 ੪੨੩॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਬੇਗਿਤੁਮਾਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤਨਿਕੀ
 ਨੇਓਪਚਾਗਾਦੀਨੇਅੰਜਨੁਗਿਆਨਕੇ॥ ਚੰਨੇਅਥਿਕ
 ਰਿਤਾਗਾਨਿਰਗੁਨੁਸਰਗੁਨੁਰੂਪੁਤੁਮਾਰੇ॥ ਤੁਮਹੀਦੇਤਿ

ਪਦਾਰਥ ਚਾਗੇ ਜਬ ਲੇਤੁ ਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗਤਿ
 ਅਪਾਰ ਪਾਵੈ ਨ ਹੀ ਕੋਈ ॥ ਜਿ ਤਨੋ ਦਰਬੁ ਹੋਇ ਨਿਪਪ
 ਹੀ ॥ ਤਿਸ ਨਾ ਬਹੁਤੁ ਬਛੈ ਮਾਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਸੋ ਪਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰੀ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ਸੋ ਹਿਨ ਸੁਹਾਇ ਦਰਬੀ ਬਾਤੇ ॥ ਕ
 ਹੈ ਅਨੋ ਕਿ ਜਤ ਨਿਸਭ ਲੇਈ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਪ
 ਨ ਹੋਈ ॥ ਤਿਨੀ ਜਾਂ ਨ ਤਿਹੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਪੰਨ ਤੇ ਸੁਖੀ
 ਆਹੋ ਤਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਬਹੁਤੁ ਜਤੀ ਜੰਗ ਸਿਸ ਨਿ ਆਸੀ
 ॥ ਪਨ ਕੇ ਕਾਜਿ ਹੋਇ ਬਨ ਦਾਸੀ ॥ ਐਸੇ ਜਤਿ ਬਿਰਿ
 ਏ ਜਗ ਮਾਂਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਕੋ ਮਨੁ ਤੁਮ ਚਰਨ ਨਿਸਾਂਹੀ ॥
 ੴ ੴ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਜੋ ਜਪੁਤੁ ਪੁਕਾਰਿ
 ਹੀ ਨਾਹਿ ਚੀ ॥ ਮਹਾਂ ਗਾਥੀ ॥ ਇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਕਿਰਪਾ
 ਤੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ ਓਆ ਜਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਭਰ
 ਵਾਨਾ ॥ ਦਇਆ ਵੀਤਿ ਪੂਰੁ ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਂਤਾ ॥ ਜੰਭਿ ਇਹੁ
 ਦਰੁ ਮਾਂਗੁ ਭਿਤੁ ਮਪਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਜੰਭਿ ਚਾਂਚੁ ਕਛੁ
 ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕਹੋ ਹਮੈ ਕਹਾ ਜਾਨੈ ॥ ਕਿਉਂ ਓਸਤਿ
 ਇਹਿ ਭਾਂਤਿ ਬਖਾਨੈ ॥ ਬੇਦਿ ਸਿਮਰਤਿ ਹੈ ਤੁਮਰੀ ਥਾਂ
 ਨੀ ॥ ਜਿ ਕੋ ਸੁਨੈ ਪਵੈ ਸਭੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਸੰਤਿ
 ਅਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ॥ ਜੇ ਜਨ ਸਗਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇ
 ਓ ॥ ਤਿਹਿ ਕੋ ਜਗ ਸਿਓ ਭੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਰਿ ਭੈਰ

ਤਿਸਦਾਤਮਾਪਾਤੀ।।ਹਮਜੁਕੇਅਧਿਸਰਤਿਤਮਾਰੀ।
 ॥ਤਮਹੀਕੇਸਰੁਭਾਜਿਚਮਾਰੀ॥ਇਹੁਸੁਨਿਕੇਬੇਏ
 ਸੁਖਦੰਨੀ॥ਤਮਹੀਸਰੁਇਛਾਹਮਜਾਨੀ॥

ਕੋਰਾ
 ਜਾਨਿਦੀਜਤਿਨਾਹਿ॥ਤਦਪਹਮਤਮਕੋਦੀਓਜਾ
 ਨਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਮਾਂਹਿ॥

ਕ੍ਰੋਧਪਰੀਛਤਿਸਿਓਰਿਖੁਗਈ॥
 ਇਹੁਭਸਤਤਿਮਚਕੰਦਿਸੁਨਾਈ॥ਪੁਨਿਬੀਚਰੁ
 ਕੀਨੋਮਨਿਮਾਂਹੀ॥ਅਧਿਆਈਕਾਯਜਗਕੀਝਾਹੀ॥
 ॥ਅਯਪੁਆਇਸੁਸਰੁਹਤਿਕੀਤੋਇਤੋ॥ਬਰੀਬ
 ਸਤਿਕੇਸਰੁਮਨਦੋਹੈ॥ਤਾਂਤੇਅਧਿਤਜੀਐਸੀਸਾਰੁ
 ॥ਬਿਨਿਬਸਿਕੋਭਜੀਐਨਿਰਕਾਗਾ॥ਤਬਹਰਿਜਸਿਓ
 ਆਇਸੁਭੀਨੀ॥ਉਤ੍ਰਿਦੇਸੀਕੀਮਨਸਾਕੀਨੀ॥ਜ
 ਯੰਬਿਦਰਿਕਾਸਰਮਸੁਯਾਇਓ॥ਤਹਾਂਜਾਇਹਰਿਓ
 ਚਿਤੁਯਾਇਓ॥ਹਰਿਸਰੁਪੁਨੇਖੈਦਰਿਧਿਆਨਾਂ॥
 ਤਿਹਿਸੋਭੀਨੁਭਈਯੋਮਨਪ੍ਰਾਨਾ॥ਐਸੀਬਿਧਿਓ
 ਤਿਹਰਿਕੋਪਿਆਇਓ॥ਅੰਤਿਕਾਯਹਰਿਯਾਂਸਿਸਿ
 ਧਾਇਓ॥

ਰਿਤੈਨਿਕਸਿਕੈਭੋਪਤਿਪੂਰੁਕਰਤਾਰਿ॥ਕਾਯਜਮ

ਨਕੀਸੈਂਨੀਸਭੁਹੰਨੀਇਕਹੀਬਾਗਸਾਜਿਅਤੇਕਲੂ
 ਟਿਸੇਪਾਈਨਾਨੁਆਰਿਮਤੀਸਕਾਭਿਪਹੁਚਾਈਨਾਜ
 ਗਸਿਪੁਪਹੁਚਿਓਤਿਹਿਜਾਈਨਾਜਹਾਂਗਮਅਰੁਕਿ
 ਸਤਿਕਰਾਈਨਾਦੁਪਾਛੇਆਗੇਦੇਓਕੁਈਨਾਇ
 ਕਪਰਥਤਿਸੇਪਹੁਚੇਜਾਈਨਾਤਉਪਰਿਚਾਣੇਗਏ
 ਗਪਾਣਾਨਾਜਗਸਿਪਰਹਿਓਤਿਹਿਕਾਣਾਨਾਜਾਨਿ
 ਓਓਨਿਅਪਨੈਸਾਨੀਨਾਜੀਨਾਤਿਕਸਤਿਕੋਮਾਰਗੁ
 ਕਚੁਨਾਹੀਨਾਬਹੁਤਕਾਠਕੀਨੋਇਕਿਠਓਰੀਨਾ
 ਆਗੇਯਗਾਇਨਦਈਚਹੁਓਰੀਨਾਇਨੀਜਾਨੀਯੋ
 ਹਰਹਿਜਗਾਇਓਨਾਚਿੰਤਾਤਨਿਨਿਜਿਦੇਸੇਆਇ
 ਓਏਕਾਨਈਜੇਜਨਪਰਦਾਨਾਸੋਗਿਰੁਓਚੇਅਤਿ
 ਜਗਿਜਾਨਾਨਾ ਤਾਰਿਰ

ਦਰਿਤੈਕੁਦਿਕੈਭੋਪਾਤਿਪ੍ਰਕਾਸਦੁਗਾਇਨਾਗਾਂਸ
 ਹਤਿਸਿਨਦੁਆਰਕਾਪਹਿਯੋਪਹੁਚੇਆਇਨੇਦਤਿ
 ਨਿਰਪਕੀਰਾਜਕੁਮਾਰੀਨਾਮਹੇਦਤੀਪਰਸਿ
 ਦੁਯਾਗੀਨਾਸੋਬਿਦਾਹਿਬਾਣਭਦ੍ਰਦੀਨੀਨਾਸਿਰੀ
 ਭਗਵੰਤੁਰੁਕਸਤੀਯੀਨੀਨਾਭੀਖਸਿਰਾਜਸੁਤਾ
 ਜਗਜਾਨੀਨਾਜਾਕੀਛਾਧਿਤ੍ਰਿਹੁਯੋਕਿਬਖਾਨੀਨਾਸ
 ਸਿਪਾਣਿਆਦਿਰੂਪਬਹੁਆਏਨਾਤਿਨਿਸਿਓਤਾ

ਹਿਛੁੜਾਇਲਿਆਏ॥ ਪੁਛਾਤਿਗਾਜਾਸੁਰੇਗੁਸਾਂਈ॥ ਬ
 ਹੁਰੇਸਾਏਵਹਿਠਾਈ॥ ਤਯੇਜਾਤਿਕਵਨਿਬਿਧਿਪਾ
 ਏ॥ ਕੈਸੈਕਰਿਕੈਰੁਕਮਨਿਲੇਆਏ॥ ਸੋਸਭਕਥਾਕਹੋਸ
 ਮਝਾਈ॥ ਯੋਹਿਅਰਸੁਨਾਹੀਗਿਖਿਗਈ॥ ਜੇਤੁਮਕੇਕ
 ਛਕਸਟੁਨੋਈ॥ ਕਰੇਪ੍ਰਗਟਿਪੁਛਤਿਜੋਈ॥

੪੨੮॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਕੇਕਗਸਿਗੁਰ

ਸੁਰੈਸਭੇਸੁਖੁਜੇਇ॥ ਜੇਤੁਮਸੋਗਿਖਿਸਿਓਸੁਰੇਬਹੁ
 ਰਿਭਾਗਿਜੋਸੋਇ॥ ਪੁਨਿਬੇਲੇਸਖਦੇਓਮੁਰੀਸਾਹਿ
 ਇਕਭੀਖਸੁਨਾਮੁਨਗੇਸਾ॥ ਦੇਸਿਬਿਦਗਿਭਿਗਜੁਵੈ
 ਕਹੈ॥ ਗੀਤਿਨੀਤਿਚਿਤਿਮੋਨਿਤਿਧਰੈ॥ ਤਾਂਕੇਪੰਚਪੁਖ
 ਬਲਿਧਾਗੀ॥ ਬਡੇਰੁਕਮਸਭਤੇਅਧਕਾਰੀ॥ ਤਿਹਿ
 ਭੀਖਸਕੀਗਾਜਕੁਸਾਰੀ॥ ਹੁਤੀਰੁਕਮਨੀਰੁਪਉਜੀ
 ਆਰੀ॥ ਤਿਨਿਸਿਓਸ੍ਰੀਨਾਰਦੁਰੁਪਗਿਆਤਾ॥ ਕਹੀ
 ਸਕਾਯਿਹਰਿਜੁਕੀਧਾਤਾ॥ ਸੁਰੇਗੁਪ੍ਰਗੁਰਸਾਇਯੁਬ
 ਠਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮਿਗੀਤਿਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿਯਗਾਈ॥ ਕਰੇਨੇਮ
 ਅਪਨੈਮਾਨਿਸਾਂਹੀ॥ ਹਰਿਧਿਨਅਉਰੁਦਰੁਮੈਨਾਹੀ
 ਗੈਂਤਿਦਿਵਸੁਹਰਿਸਿਓਚਿਤੁਯਾਵੈ॥ ਮਨਬਚਕੇਉਰ
 ਤਿਕੈਪਿਆਵੈ॥ ੪੨੯॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਕਵ
 ਯਨੈਤਿਕੈਪਿਆਨਸੋਰਹੈਸਦਾਦਿਨੁਗੈਂਤੀ॥ ਖਾਂਤਿ

ਆਨਕੀ ਕੋ ਕਹੈ ਭਾਯੈ ਨਹੀ ਛਿਨੁ ਚੈਨੁ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਬ
 ਹੁ ਬਾਹਿਕੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸਭੈ ਪ੍ਰਬੰਧਿ ਮਿਸਰਿ ਤਿਕਾਰੀ ॥
 ਤਿਸਿ ਸਭਹੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੀ ਤਿਨਹੀ
 ਦੁਹੈ ਦੁਹਾਈ ॥ ਤਿਹਿ ਕੋ ਜਥੈ ਆਨਿ ਮਨਿ ਦੇਖੈ ॥ ਬਹੁ
 ਤੁਹੁ ਮਨ ਮੇ ਅਵਗੇਖੈ ॥ ਤੇ ਸਭੁ ਬੈਠਿ ਕੁਦਰਿ ਕੇ ਸਾ
 ਥਾ ॥ ਧਰਮੈ ਸਦਾ ਕਿਸਤਿ ਗੁਨ ਕਥਾ ॥ ਯਾ ਧਿਧਿ ਜਨ
 ਮੁਖ ਪ੍ਰਗੀਯੀਨੋ ॥ ਗੋਕੁਲ ਗਏ ਨਗਤ ਹੀ ਕੀਨੋ ॥
 ਤਹਾਂ ਭਈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਜਨ ਮਿਦ ਪਾਈ ॥ ਨਿਭਿ ਨਿਧਿ ਸਰ
 ਥਾ ਮੰਗ ਤਲਿ ਪਾਈ ॥ ਬਹੁ ਗਿਪੁਤ ਨਾ ਬ੍ਰਿਜ ਮੇ ਆਈ ॥ ਪ
 ਭਨਾਂ ਤੈ ਹਰਿ ਭਾਇਓ ਭਠਾਈ ॥ ਜਬਹੀ ਮੁਖ ਮੇ ਅਸਥ
 ਨੁ ਦੀਨੋ ॥ ਤਬਹੀ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਨਿ ਕਰਿ ਯੀਨੋ ॥ ੩੭ ॥
 ਚੌਰਾ ॥ ਪੁਲੀ ਆਇਓ ਜੀ ॥ ਪੁਰਿ ਠਹੀ ਕਪਟੀ ਬਿ
 ਪ੍ਰਕਠੇ ਗਿ ॥ ਹਰਿ ਜੂਤਾ ਹੀ ਪਦ ॥ ਰਿਕੇ ਰਾਗੀ ਜੀ ਭਿਮੇ
 ਗਿ ॥ ਬਹੁ ਰੋਕਾਗ ਅਸਰ ਸੀ ਘਾਗੇ ॥ ਤ੍ਰਿਲਾਂ ਦੁਤਰਾ ਕਸਪੁੰ
 ਤੀ ਮਾਰੇ ॥ ਪਭਨ ਮੇ ਸੇਵ ਤੇ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਪਗਾਜਿ ਭੁੰਦੀ
 ਤੇ ਸੰਕਟ ਗਿਗਾਈ ॥ ਬਹੁ ਰਿਜ ਸੇ ਮਤਿ ਕੋ ਬਭੁ ਗਾਇਓ
 ਸਕਾਓ ਬਿਸੁਦਿ ਮੁਖਿ ਮਾਂਹਿ ਨਿਖਾਇਓ ॥ ਜਥੈ ਗਰ
 ਗਿ ਬਸਦੇ ਭੁਪਠਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲਛਤਿ ਸਗ ਬਿਬਤਾਏ ॥
 ਕਿਸਤਿ ਅੰਗਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਭ ਠਾਵਾ ॥ ਪਰਿਭਿ ਬਿਗੰਢਿ ਪਰੇ

ਸਾਨਿ ਸੁਭਾਨਾ ਘਰੁ ਰੇ ਘਾਣਾ ਬਿਨੈ ਨ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਰੁਕਮਾਨਿ ਕੋ ਨੇਹੁ ਬਧਾਵੈ ॥ ਜੈਸੀ ਬਿਧਿ ਗੋਪਨਿ ਗ੍ਰਿਹਿ
 ਜਾਹੀ ॥ ਨਹੀਂ ਦੁਖ ਸਾਖਤ ਐ ਖਾਈ ॥ ਤਬ ਵੈਦੇ ਨੇ ਭੰਗ
 ਹੋਏ ਆਵੈ ॥ ਸਾਇੰ ਜੋ ਸੇ ਮਾਤੋ ਕੇ ਸਤਿ ਗਾਵੈ ॥ ੬੧ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਪੁਰੁਤਾ ਹੀ ਹੀਨਿ ॥ ਦੁਨ ਕਰਤਿ ਹਮਾ
 ਰੀ ਹਾਂਨੀ ॥ ਅਭਿਗਾਨਿ ਮੇਹ ਨਿਲਾਭ ਕੇ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਕਰੈ
 ਬਖਾਂਨੀ ॥ ਇਕਿ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਜਮਾਟੀ ਖਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ
 ਕੋ ਪਕੈ ਸਾਠੀ ਲਿਆਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੇਹ ਨੇ ਮੁਖ ਖੋਲ੍ਹਿ ਦਿਖ
 ਦਿਓ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਬਹੁ ਗੈਦਿ ਬਗਾਇਓ ॥ ਇਕਿ ਦਿਨਿ ਕਿ
 ਸਾਨਿ ਕਰੀ ਮਚਾਈ ॥ ਨ ਪਕੈ ਸਟੁਟੀ ਭੋਰੁ ਰਕਾਈ ॥
 ਤਥੈ ਜੋਸੇ ਪਾਬਾਂ ਪਿਹ ਗਿਪਿਆਗੇ ॥ ਜੁਮਾਣਾ ਅਰਜਨਿ ਬਿ
 ਗਭਿ ਭਖਾਗੇ ॥ ਤਥੈ ਬਸੇ ਥੰਦ੍ਰ ਬਾਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਕ੍ਰੀਨ੍ਹਤਿ
 ਗੇਵਰ ਪਕੈ ਪਾਹੀ ॥ ਤਹਾਂ ਬਨ ਮੇਥਾਤਿ ਸਾਜਰੁ ਆਇਓ ॥
 ਖੇਲਤਿ ਹੀ ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਗਿਰਾਇਓ ॥ ਆਇਓ ਬਹੁ ਰਿਬਗਾ
 ਸੁਰੁਭਾਗੀ ॥ ਤਿਹਿ ਕੀਚੁ ਚਿਚੀ ਰਿਗਹਿ ਭਾਗੀ ॥ ਬਹੁਰੈ
 ਕੋਪੁ ਆਪਾ ਸੁਰੁ ਆਇਓ ॥ ਸਕਪੈ ਭੋਖ ਪਰੇ ਬਾਨਿ ਭਾਇਓ ॥
 ॥ ੬੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਸਾਖਸੀ ॥ ਠਕੈ
 ਕਿਰਹਿਓ ਸਭ ਸਾਜੇ ॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਮਾਰਿਓ ਅਸੁਰੁ ਭੇ
 ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਗਾਜੇ ॥ ਬਹੁ ਗਾਹਨਿ ਲੀਲਾ ਸੁਖ ਦਾਈ

ਤਾਸੇ ਅਤਿ ਬਹੁਤਰਸੁ ਅਪਕਾਈ॥ ਬਹੁਰੇ ਗਏ ਤਾਓ
 ਬਾਨਿ ਘਾਤੀ॥ ਪੈਂਤ ਵਿਗਾਥੁ ਜੁ ਤੇ ਤਿਹਿ ਮਾਹੀ॥ ਗਿਰਿ
 ਸੁਬੰਭੇ ਖੁਪਰੇ ਵੈ ਆਇਓ॥ ਤਾ ਕੇ ਬਲਾਨੁ ਮਾਰਿ ਗਿਰਿ
 ਓ॥ ਗੁਆਉ ਬਾਹਿਰਿ ਕੇ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਬਹੁਤੇ ਫਲਾਖ
 ਏ ਬਨ ਮਾਹੀ॥ ਭਾਲੀ ਬਿਖੁ ਪਰਿ ਜੇ ਟੁਖੁ ਦਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਮ
 ਨਾਸੇ ਬਸਤਿ ਜਨਾਹੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਲਾਖੀ ਰਿਕਾ ਫੇਤਾ ਹਿੰਦੀ
 ਨੀ॥ ਜਮੁ ਨਾ ਕੇ ਜਾਣੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀਨੋ॥ ਜਾਨਿ ਜਲਗੀ ਆਗਿ
 ਬਨਿ ਮਾਹੀ॥ ਹਰਿ ਜੁ ਪਾਂਤਿ ਕਰੀ ਚਿਤਿ ਮਾਹੀ॥ ਚੀਰਿ
 ਗਤਿ ਕੀ ਕਥਾ ਜੁ ਗਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੁਕਮਤਿ ਜਾਨਿ ਕੈ ਮੁਸਕਾਈ॥
 ੬੩੩॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਪੁੰਨ ਪੁੰਨ ਪੁੰਨ ਜਾਇ ਤੁਹੰ
 ਪਰੇ ਬਾਲ ਕੇ ਰੂਪਾ॥ ਮਾਰਿ ਓਤਿ ਹਿ ਬਲਾਖੁ ਦੁਜੁ ਕੀਨੋ ਰਿ
 ਤ੍ਰਿਅਨੁ ਪਾ॥ ਸਗੁਪਤਿ ਜਥੈ ਕੋ ਪੁਜੈ ਕੀਨੋ॥ ਤਬ ਓਠਾਇ ਕੋ
 ਵਰ ਪਾਨੀ ਨੀ॥ ਕਰੀ ਸਕਲ ਜੀਵਨ ਕੀ ਰਛਾ॥ ਬਚੇ ਮਨ
 ਖਪੈ ਨਿਅਰੁ ਬਛਾ॥ ਆਈ ਜਥੇ ਸਰਦ ਕੀ ਰੈਨਾ॥ ਕੀ ਓਪੁਗਾ
 ਸੁਚੀ ਦ੍ਰਿਸੁ ਖਦੈ ਨਾ॥ ਕਵਣੁ ਤੈਨ ਜੁ ਥੈਨ ਬਜਾਈ॥ ਗੋਪ
 ਨਿ ਕੇਤਨਿ ਮੈਨੁ ਲਗਾਈ॥ ਤਬ ਵੈ ਭਈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਬਝਿ ਗੀ॥ ਤੇ
 ਰਿਣਾ ਜਬ ਨਿਕਉ ਓਠਿ ਦਓਰੀ॥ ਗਈ ਜਹਾ ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜ
 ਕੁਮਾਰਾ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਬਾਲਾ ਨਿਕੋ ਪ੍ਰਾਨਿ ਅਧਾਰਾ॥ ਤਿਨ ਕੈ
 ਸੀ ਗਿਰਾ ਸੁਹਰਿ ਕੀਨੋ॥ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਭੋਗੁ ਹਾਰਿ ਦੀਨੋ॥

ਜਥੇਨੰਦ ਅਰੁ ਸਬੇ ਅਹੀਰਾਗਾ ਮਿਥਿ ਕੈ ਗਏ ਸਰਸੁ ਤੀਕੇ
 ਤੀਰਾਗਾ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥
 ਆਇ ਕੈ ਗਏ ਨੰਦ ਕੋ ਪਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜੁਪਗਾ ਸਿਉ ਮਾਧੋ
 ਕੈ ਦੀਓ ਤਾਹਿ ਛਟਕਾਇ ॥ ਜਾਇ ਨੁਬਤ ਮਾਹੀ ॥ ਬ੍ਰਿ
 ਜਤਾ ਬਾਗ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਬੋਧ ਬ੍ਰਿਜ ਬਾਣੀ ਸਾਬਾਗ ॥ ਸੰਖ
 ਚੁਰੁ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥ ਸਭ ਗੋਪਾਨਿ ਐਚ ਲੇਭੁ
 ਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਸੁ ਪਾਇ ਤ ਬਧਾਇ ॥ ਅਸੁਰਿ
 ਮਾਰਿ ਗੋਪਾਨਿ ਐ ਆਇ ॥ ਇਕਾ ਦਿਵਸੁ ਬਰਖਾ ਸਰ
 ਆਇਓ ॥ ਤਾਕੇ ਮਾਰ ਤਿ ਬਿਯਮੁ ਨ ਣਾਇਓ ॥ ਕੇ
 ਸੀ ਅਉਰੁ ਮਹਾ ਬਾਞ ਪਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਕੇ ਅਸ ਦੁਰੁਪੁ ਅ
 ਤਿਭਾਰੀ ॥ ਤਾਕੇ ਮੁਖ ਸੀਤਿ ਜਕਰਿ ਰੂਹਿ ਓ ॥ ਘਾਥ
 ਧੀ ਸਿਉ ਅਸਰੇ ਤਿਹਿ ਮਾਰਿਓ ॥ ਬਹੁਰੇ ਭੂਮਾ ਸਰੁ ਤਿਹਿ ਆ
 ਇਓ ॥ ਖੇਞ ਤਿਹਿ ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਗਿਰਾਇਓ ॥ ਬਹੁਰੇ ਕੀਸੀ
 ਅਕਰੁ ਰਿਪ ਠਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਉ ਲੈਨਿ ਬਿੰਦੁ ਬਤਿ ਆਇ ॥
 ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥
 ਨਿਗੋਪੀ ਕੀਓ ਬਿਯਾਪਾ ॥ ਕਉਨੁ ਸੁਕ ਬਿਬਰਨਾ ਤੇ
 ਕਰੈ ਉਤਿ ਕਉ ਰਿਕੀਤਾਪਾ ॥ ਤਬ ਅਕਰੁ ਰੁਸੀ ਗਿਦੇ
 ਰੋਭਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਮਨਾ ਤਹਿ ਪਹੁਚੇ ਆਈ ॥ ਤਹਾ
 ਅਕਰੁ ਰੋਭੀ ਸਮਾਤਿ ਕੀਨੋ ॥ ਧੋਬੀ ਮਾਰਿ ਬਸਤ੍ਰਿ ਹਰਿ

ਲੀਯੋ ਪਹਰਿਆ ਪਿਅਰੁ ਗੁਆਲੇ ਦੀਯੋ ਤਬ ਹੀ ਆ
 ਸੁਜੀ ਇਕਿਆਇਓ ॥ ਤਿਨਿ ਸਵਾਰਿ ਬਾਰੇ ਪਹਿਰਾ
 ਇਓ ॥ ਜਬਾ ਸ੍ਰੀ ਮਥਰਾ ਮੇ ਪਹੁਚੇ ਜਾਈ ॥ ਸਕਲਾ ਸ੍ਰਿਸ
 ਦਿ ਦੇਖਤਿ ਕੋ ਆਈ ॥ ਦੇਖਿ ਪੁਸੰਦ ਰਿਸੁ ਖਰਾ ਸੀ ॥ ਰੁ
 ਏ ਮਦਤਿ ਮਥਰਾ ਕੇਵਾ ਸੀ ॥ ਆਗੇ ਚਲਿ ਮਾਧੀ ਖਰੁ
 ਦੰਦੀ ॥ ਪੁਤਿ ਕਾ ਬਿਜਾ ਸੋ ਚੰਦਨੁ ਣੀਯੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਬਹੁਤੁ
 ਅਤਿ ਗੋ ਕੀਯੋ ॥ ਸਕਲਾ ਅੰਗੁ ਸੂਧੇ ਕਰਿ ਦੀਯੋ ॥ ੪੩
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪੁਤਿ ਤਹਿ ਤਿਆਗੇ ਚਲੇ ਰੂਪ ਤਿਯੁ
 ਰੁਖ ਯਵੰਗੁ ॥ ਣੀਯੋ ਤੁਰਤੁ ਉਠਾਇ ਕੈ ਪਤਖ ਕੀਓ ਦੁਇ
 ਖੰਡੀ ॥ ਜਬੈ ਪਵਰਿ ਪੈਗਏ ਗੁਜਾਂਦੀ ॥ ਸਾਂਰਿ ਓਤ੍ਰਾਂ
 ਰੁਖ ਯਵੰਗੁ ॥ ਘਰੁ ਰੋਗੁ ਭੁੰਮਿ ਪਗੁ ਪਰਿਓ ॥
 ਪਰਥਾ ਯਮ ਲਿਛਾਨੁ ਏ ਮਾਰਿਓ ॥ ਦੇਸਿ ਦੇਸਿ ਕੋ ਨਿਗ
 ਤਹਿ ਆਏ ॥ ਕੁਇ ਗਿਰਿ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਸਤਿ ਪਾਏ ॥ ਘਰੁ
 ਗਿਰਿ ਸਤਿ ਜੁ ਕੰਸੁ ਪਛਾਰਿਓ ॥ ਪਕਰਿ ਕੇ ਸਿਧਰਤੀ ਸਿ
 ਓ ਮਾਰਿਓ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਭੇ ਦੇ ਉਤਿ ਹਿਕਾਯਾ ॥ ਘਰੁ ਖੀਧ
 ਰੁਤੁ ਫੁਲਾਨੀ ਕੀ ਮਾਯਾ ॥ ਪੁਤਿ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸਤਿ ਕਰਾਈ
 ॥ ਜੇਹੋ ਘਸਦੇ ਉਦੇ ਵਕੀ ਮਾਈ ॥ ਪਰਿਓ ਜਾਇ ਚਰਨ
 ਨਿਪਰਿਸੀ ਜਾ ॥ ਹੋਇ ਪਰਸੰਨ ਉਤਿ ਦਈ ਅਸੀ ਜਾ ॥
 ਧਿਨਤੀ ਘਰੁ ਤੁਕਰੀ ਸੁਖ ਦੰਨੀ ॥ ਸੇਕਿ ਹਿਥਿ ਧਿਸਿ

ਓਜਾਤਿ ਬਖਾਨੀ॥ ੪੩੭॥ ਵੈਰਗਾ॥ ਯਾ
~~ਕਿਸਿ ਕੀ ਯਾ~~ ਕਿਸਤਿ ਕੀ ਗਾਵੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਰੋਂਤੀ॥ ਸੋ
ਸਿਕੈ ਸਿਰੁ ਕਮਨੀਯੈ ਸਦਾ ਸਖ ਚੈਨੁ॥ ਯਹਿ ਜੁ ਸੁ
ਨੈ ਤੁਝੇ ਇਕ ਬਾਗਾ॥ ਸਿਰੁ ਕਮਨਿ ਕੈ ਰੂਪੁ ਅਪਾਗਾ॥ ਸਦਾ
ਰਹੈ ਇਹ ਮਨਿ ਮੇਂ ਸਰਧਾ॥ ਕਥਨੇ ਪੈਵਹਿ ਰੂਪੁ ਅਗਾਧਾ॥
ਓਪਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਸਿ ਪਰਿਜੈ ਸੀ॥ ਸਾਗਰਿ ਪ੍ਰੰਕਹਿ ਸ
ਕੈ ਤਤੈ ਸੀ॥ ਭੀਖ ਮਿਨਿ ਰਪ ਅਰੁਤਾਂ ਕੀ ਗਾਂਤੀ॥ ਵੈਭੁ
ਪਰਸਿ ਬਚਿਤ੍ਰ ਬਿਨਾਨੀ॥ ਰੁਕਮਿ ਸਹਤਿ ਜੈ ਚਰੇ ਰੁਤਾ
ਤੇਭੁ ਸੀ॥ ਓਵੰਤਿ ਸੁਗਹਿ ਆਤਾ॥ ਤਿਨਿ ਤੇ ਮਨ ਮੇਂ ਇਹੈ ਧੀ
ਚਾਹੀ॥ ਯਹਿ ਜੁ ਦੇਹਿ ਰੁਕਮਨੀ ਬਾਹੀ॥ ਏਕੁ ਰੁਕਮ ਅ
ਕਰਿ ਜੈ ਦੁਖ ਦਤਾ॥ ਤਿਹਿ ਨ ਸੁਯਾਇ ਕਿਸਨ ਕੀ ਘਾਤ
॥ ਯਹਿ ਕੈ ਕਹੈਂ ਹੀ ਨਿਕੁਲ ਮਾਯੀ॥ ਜਿਹਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਾ
ਤਿਕੁ ਛੁਨਾਯੀ॥ ੪੩੮॥ ਵੈਰਗਾ॥ ਜਾਨਾ॥
~~ਓਜਾਤਿ ਬਖਾਨੀ~~ ਧਸੈ ਨੰਦ ਪਾਰਿ ਜਾਇ॥ ਕਾਂਪਿ ਕਾਂ
ਮੀਯੁ ਕੁਟੀ ਕਰਿ ਠਿਰਿ ਓਚਰਾ ਦਤਿ ਗਾਇ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ
ਅਓਗਨਿ ਭੁਰਿ ਓਕਨਾਈ॥ ਤਾਂ ਸਿਓਹ ਮਨ ਹੀ ਕਰੈ ਸ
ਗਾਈ॥ ਨਗਰਿ ਚੰਦੇਰੀ ਸਰਸੁ ਸੁਦੇ ਸਾ॥ ਤਹਾ ਬਸੈ
ਦਮ ਪੇਖੁ॥ ਨਰੇ ਸਾ॥ ਤਿਹਿ ਕੈ ਪੁਤਰੁ ਨਾਮੁ ਸਾਸਿ ਪਾਯਾ
॥ ਮਨ ਤਿਨਾ ਹਿਸ ਭੇਭੁ ਪਾਯਾ॥ ਮਹਾਂ ਕੁਲੰ ਹੀ ਨਿਸਮਾਂ

ਨਿਤ ਮਾਰੀ। ਧਰਿਤੈ ਤਹੁ ਕਮੀ ਧਾਰੀ। ਐਸੀ ਭਾਂਤਿ
 ਰੁਕਸਿ ਆਨਿਆਈ। ਚੁਠਕਰਿ ਤਾਸਿ ਓਕਰੀ ਸਗਾਈ
 ॥ ਧਰੋ ਕੁਜਾਤਿ ਅਧਸਿ ਆਭਿ ਮਾਂਤੀ। ਤਾਤਿ ਮਾਤਿ ਕੀਧਾ
 ਤਿਨ ਮਾਨੀ। ਸੋ ਜਾਨਿ ਕੋ ਸਿਰੁ ਕਮਾਨੇ ਪਿਆਰੀ। ਮਨੁ
 ਮਨ ਮੇਭਈ ਦੁਖਾਰੀ। ਸੋਚਤਿ ਮਹਾਂ ਕਰੈ ਦੁਖ ਭਾਰੀ।
 ਸਿਧੈ ਕਓ ਨਿਧਿ ਪਿਕਿਸਨੁ ਮੁਗਰੀ॥ ੪੩੯॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਭੂਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦਰਸ ਕੇ ਬਹੁ ਧਿ ਪਿਕੀ
 ਓਓ ਪਾਓ। ਪੁਰੀ ਦੁਆਰ ਕਾ ਦੂਰਿ ਅਤਿ ਕਠਨੁ ਹੀਧ
 ਨੈ ਬਨਾਓ। ਐਸੇ ਜਥੇ ਯਗਨ ਨਿਅਗਨੀ। ਸਿਰੀ ਸਿੰਦ
 ਰਿ ਬਹੁ ਤੇ ਅਕੁ ਭਾਨੀ। ਹੁਤੇ ਤਹਾਂ ਇਕਾ ਬਿਪ੍ਰਤੀਤਾ
 ਜਾਂਤਿ ਸਕਯ ਪਗਮ ਕੀ ਹੀਤਾ। ਗਾਜ ਕੁੰਦ ਗਿਸੇ
 ਓਧਣਾਈ। ਅਪਨੈ ਮਨ ਕੀ ਬਿਗਬਾਜ ਨਾਈ। ਬਿਨ
 ਤੀ ਬਹੁਤ ਕਰੀ ਕਰਿ ਜੋਗੀ। ਜੈ ਤੇ ਬੇਗਿ ਦੁਆਰ ਕਾ ਓਰੀ
 ॥ ਕੁੰਦ ਗਿਕਿਸਨਿ ਕੇ ਪਾਤੀ ਟੰਕੇ। ਬਿਭਟ ਭਾਂਤਿ ਕੀ
 ਬਿਨਤੀ ਕੀ ਜੋ। ਤਬ ਦਿਨਿ ਲੇਪਾਤੀ ਕਰਿ ਮਾਂਹੀ। ਤੁ
 ਰਤੁ ਹੀ ਚਲੇ ਦੁਆਰ ਕਾ ਘਾਹੀ। ਜਥੇ ਦੁਆਰ ਕਾ ਪ
 ਹੁਚੇ ਜਾਈ। ਗਇਓ ਜਹਾਹਿ ਪਉਰਿ ਸੁਹਾਈ। ਹੁਤੇ
 ਜਹਾਸੇ ਵਕ ਬਹੁ ਤੇ ਗੇ। ਦੁਆਰਿ ਪਾਲਿ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚੇ
 ਗੇ॥ ੪੪੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਕਯ ਆਦਿ

ਆਪਣੀ ਤਿਨਿ ਸਿਉ ਕਰੀ ਜਨਾਇ। ਕੁੰਦਨਿ ਪੁਰਕੇ
 ਬਿਪੁਰੁ ਅਧਿਕੰਤੁ ਪੁਰੁ ਚੇਆਇ। ਤਬੋ ਪਦਗੀਆ
 ਬੋਲਾਤਿ ਬਾਨੀ। ਭੀਤਰਿ ਜਾਓ ਬਿਪੁਰੁ ਗਿਗੀਆਨੀ
 ਗਇਓ ਜਗਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਜਨੁ ਰਾਈ। ਨੇਖੇ ਰੁਪੁ ਚ
 ਬਿਗੁਰੁ ਓਭੁਭਾਈ। ਰਤਨਿ ਜਨਾਤਿ ਸਿੰਘਾ ਸਨਭਾ
 ਗੀ। ਤਿਹਿ ਪਰਿ ਬੈਠੇ ਕਿਸਾਨਿ ਸਰਾਗੀ। ਬਿਪੁਰੁ ਦੇਖਿ
 ਓਠੇ ਪਾਨਿ ਸਿਅੰਸਾ। ਭੁੰਏ ਮੋਓ ਤਰਿ ਕੀ ਓਪਰਨਾਂ
 ਸਾਂ। ਅੰਧ੍ਰਿ ਤਿਬਰੁ ਤਿਕੁ ਹੈ ਸਖਦਤਾ। ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਹ
 ਤਿਪੁਰੀ ਕੁਸਲਾਤਾ। ਚਗਨਿ ਪੈਦਿ ਚਰਨੈ ਕੁਝ
 ਨੇ। ਬਿਰੁਦੁ ਭਾਂਤਿ ਕੋ ਭੋਜਨੁ ਦੀਨੈ। ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕੋ ਤਿਬੈ
 ਠਿ ਸਖਦਾਈ। ਬਾਂਭੁ ਨਿਕੋ ਤਿਹਿ ਓਭੁਭਾਈ
 । ਘੁਰਮਦੇ ਵਪੁਰੁ ਸੁਗਿਗੀਆਨੀ। ਨੀਤਿ ਬਚਨਿ ਬੈ
 ਓਮ੍ਰਿਦਿ ਬਾਨੀ।

ਇਹਿ ਭਾਂਤਿ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਜਿਨੁ ਸਿਉ

ਭੇਪਤਿ ਪੁਰੁ। ਜਾਨੈ ਸਭੁ ਸਸਕਾਤਿ ਦੇਖਿ ਹਰਿ
 ਜੁ ਕੀਲੀ ਤਤਾ। ਸਭੇ ਪਗਸਿ ਪੈ ਕਰੈ ਜਨਾਈ। ਹ
 ਰੁ ਜੁ ਕੀ। ਇਹੁ ਟੇਓ ਸਦਾਈ। ਬੋਲਾਤਿ ਬਚਨੀ ਬਿ
 ਪਾਸਿਉ ਐਸੇ। ਕਹਤਿ ਰੰਗਿ ਰਾਜਾ ਪੈ ਜੈਸੇ। ਇਹੁ ਸ
 ਨਿਕੈ ਬੋਲੈ ਸੁਖਦਾਈ। ਸਹਾਂ ਮਨੈ ਹਰਿ ਅੰਧ੍ਰਿ ਤਿ

ਬਾਟੀ॥ ਜਗਮੋਸੁ ਫੁਲ ਜਗਮੁ ਪੈ ਸੋਈ॥ ਜਾਸਿ ਉਦਿ
 ਜੁਪੁ ਸੰਤ ਮਨੁ ਤੋਈ॥ ਤੇਜਾਨਿ ਮਹਾਂ ਪਤੀ ਤੁਕਹਾਵੈ
 ਬਿਪੁ ਪੈਨੀ ਜੇਹਿ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਐਸੇ ਦਿਨੀ ਪੁਨੀ
 ਤਿਸੁ ਖਦਾਈ॥ ਸੋ ਦਿਨੀ ਹਮਾਰੇ ਪੰਚੁ ਚੇ ਆਈ॥
 ਜੇਉਂ ਤੀ ਕੋਨੀ ਆਦਰੁ ਕੀ ਜੋ॥ ਮਧਾਰਿ ਥੋਨੀ ਸਿਓ
 ਚੈਂਤਨ ਦੀ ਜੋ॥ ਜੇਹਾ ਸਿਓ ਨਹੀਂ ਤੇ ਇਸੁ ਖਾਰੀ
 ਕਉਂਤੁ ਗੰਤਿ ਸੁਖ ਕਰੈ ਹਮਾਰੀ॥
 ਜਾ ਕੇ ਗੁਰਿ ਦਿਨੀ ਗਨ ਜੁਪੁ ਸੰਤ ਪੁਸੰਤੁ ਤੋਈ॥ ਨਿ
 ਹਿਚਉ ਕੈ ਤੁਈ ਕੋ ਸੋ ਸੁਖੁ ਤਹੀ ਪਾਵੈ ਸੋਈ॥ ਜ
 ਦਪਦੀ ਨਦੁ ਰਬਾਇ ਦਿਨੀ ਹੋਈ॥ ਤਦਪਹੀ ਨਿ
 ਜਿਨੀ ਜਾਨੈ ਕੋਈ॥ ਤਾ ਕੇ ਬਹੁਤੁ ਕਰੈ ਸਨਮਾਨਾ॥ ਧੁ
 ਹਮਰੁ ਪਜਾਨੈ ਭਗਵੰਤਾ॥ ਮਹਾਂ ਪਤੀ ਤਿਬਿਪੁ ਪੈ ਸੋਈ
 ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੋ ਪੁਛੈ ਭੁਨਹੀ ਹੋਈ॥ ਤਾ ਕੇ ਬਹੁਤੁ ਭਖਸ
 ਭਜਾਨੈ॥ ਨੇਖਤਿ ਹੀ ਪਰਤੀ ਤਿਸੁ ਅਨੋ॥ ਕਹੈ ਬਿ
 ਪੁਸੰਦੁ ਰਸੁ ਖਦਾਤਾ॥ ਅਨੈ ਸਕਲ ਦੇਸਿ ਕੀ ਥਾਤਾ॥
 ਤੁਮ ਸੋ ਬਿਪੁ ਬਸੈ ਜੇਹਿ ਦੇਸਾ॥ ਪਰਜਾ ਰਹੈ ਨੀਕੇਤਿ
 ਹਿ ਦੇਸਾ॥ ਆਜੁ ਪੰਨ ਦੁਭਾਗਿ ਹਮਾਰੇ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਸੋ
 ਦਿਨੀ ਗਨੀ ਪਧਾਰੇ॥ ਕਹੈ ਜਗਾਇ ਕਰੈ ਜਿਨੀ
 ਜਯਾ॥ ਜੇਹਿ ਕਾਗਨੀ ਆਏ ਦਿਨੀ ਗਨਾ॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੈਸੀਤਾਂਤਿਸਿਰਪਾਕਰੀਤੁਪਾਤਿਪੁਰ

ਬਿਜਨਾਥਾਮਹਾਸਦਤਿਬਾਸਨਭਯੋਦਈਪਤਿਕਾ
ਬਿਹੋਜਦਨਾਬਕੋਤਿਹੋਜਈਆਮੋਪੁਗਾਇਐਐ
ਭੁਏਈਭੀਖਮਸਤਾਰੁਕਮਨੀਨਾਮਾਪਹਿਐਤੁਮੈਕੋਕੀ
ਓਪ੍ਰਨਾਮਾਬਹੁਰੋਬਿਨੋਕਰੀਬਹੁਰਾਂਤੀਤੁਮਰੀਪ੍ਰੇਮ
ਪ੍ਰੀਤਿਰਸੁਮਾਤੀਜਬਤੇਤੁਮਰੀਸੁਨੀਬਰਾਈਜਿਹਿ
ਸਿਉਜੀਵਨੁਹੋਤਿਸਦਾਹੀਤਬਤੈਨੇਮੁਕੀਓਮਨਿਮਾਹੀ
ਤੁਮਬਿਨੁਪ੍ਰੇਮਅਭਿਰੁਸਿਉਨਾਹੀਹੋਮੁਕੰਦਸਦਸੁਦ
ਨਸੁਆਮੀਸਿੰਮੁਗਾਰਿਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਾਕੋਸਿਦ
ਸੰਤਕਾਦਿਕਪਿਆਵੈਬੇਦਪੁਰਾਂਨੁਭੇਦਨਹੀਪਾਵੈ॥
ਤਾਹੀਚਰਨਕਵਣਕੀਬਾਸਾਮਨਿਮਪਕਰੁਹੋਇਕੀਓ

ਨਿਵਾਸਾ॥ ਰੁੜੜ॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਤੁਮਚਾਹੀਕੈਮ

ਤੁਚਹੀਰੁਪਤਿਪੁਰਜਦਗਾਇਹਉਮਨਿਬਚਤੁਮਕੋ
ਚਹਉਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਕੈਭਾਇਹਉਤੁਮਰੇਚਰਨਤਿਕੀਚੇ
ਰੀਤੁਮਕਉਸਕਯਾਜੁਪੈਮੇਰੀਕਿਰਪਾਕਰੇਮੋਹ
ਨਿਜਦਨਾਥਾਗਰਬਿਚਤ੍ਰਿਚਲੇਬਿਪ੍ਰੇਸਾਥਾਯ
ਗਨੁਨਿਕਾਇਪੁਚੇਗੋਪਾਯਾਸਜਬਰਾਤਿਆਇਓ
ਸਸਪਾਯਾਜੁਗਾਸਿੰਧੁਆਦਿਬਹੁਰਾਜਾਅਏਸ
ਕਯਬਜਾਵਤਿਬਾਜਾਜੋਤੁਮਬੋਗੀਨਪੁਚੇਆਈ॥

ਤੇ ਮੋਹਿ ਅਸਗੁ ਬਿਵਾਹਿ ਐ ਜਾਈ॥ ਧਰਮ ਕਾ ਜ ਕੋ ਬਿਭ
 ਮੁਨ ਕੀ ਜੈ॥ ਹੰਸਭਾਗੁ ਕਾਗਨ ਹੀ ਦੀ ਜੈ॥ ਬੋਗਿਆਇ
 ਪਹੁਚੇ ਭਗਵਾਂ॥ ਆਏ ਹੈ ਅਸੁਰ ਤਿਪਰਧਾਂ॥ ਤੁਮ ਕ
 ਰਨਿ ਪੂਜੇ ਸਭ ਦੇਵਾ॥ ਬਿਰਦਿ ਭਾਂਤਿ ਕੈ ਕੀਨੀ ਸੇਵਾ॥
 ਹੁ॥ ੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬੋਗਾ ਕਾ ਪਾਕਰੇ
 ਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜ ਦੁਗਾਇ॥ ਅਸੁਰ ਤਿਸੈ ਨਿਸੰਘ ਰਕੈ ਮੋਕੇ
 ਲੇਹੁ ਰਾਇ॥ ਜਬ ਆਵੈ ਕੰਦ ਨ ਪੁਰਿ ਮਾਹੀ॥ ਰਹੀ ਓ
 ਥੋ ਠਿਗੁ ਪਤਿ ਬਾਤਿ ਤਾਂ ਹੀ॥ ਜਦ ਪਸੂਰਿ ਨਹੀ ਛਪੈ ਛਪਾ
 ਏ॥ ਰਾਜ ਤੇ ਜਨ ਹੀ ਦੁਰੈ ਦੁਗਾਏ॥ ਜਬ ਹੁਦੇ ਵੀ ਪੁਜ
 ਨਿਜੈ ਹੂ॥ ਤਬ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਦਰਸਨ ਪੈ ਹੂ॥ ਤਬ ਣੀ ਜੋਗ ਬਿ
 ਮਾਹਿ ਚੜਾਈ॥ ਰਹੈ ਬਿਸੁਆਇ ਰੁਕਮ ਅੰਤਿ ਆਈ॥
 ਤੁਮ ਹੀ ਪੁਰਤਿ ਸਭ ਕੀ ਆਸਾ॥ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਕਰਤਿ ਨਿ
 ਰਾਸਾ॥ ਜੈ ਨਹੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਭਗਵਾਂ॥ ਤੁਮ ਕਾਰਨਿ ਤ
 ਜਿਹੁ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਤੁਮ ਸੇ ਦਿਅਾ ਲਿਹੋ ਤੇ ਜਗ ਮਾਹੀ॥
 ਆਤਮਾ ਪਾਤੁ ਕਰਾਵਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਕਿਰਪਾ ਸੰਪਕਰੁ ਦੁ
 ਮੰਤਿ ਆਨੋ ਬੋਰੀ॥ ਲਿਖੇ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਕਰਿ ਜਾਨੋ॥ ਹੁ॥ ੫॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਪਾਥਿ ਸਿਪਾਤੀ ਬਾਂਚੈ ਕੋ ਰੋਪਤਿ
 ਪ੍ਰਭ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਕੰਦ ਨਿਪਰਿ ਕੋ ਚਲਾਨਿ ਕੋ ਮਨਿ ਮੋ
 ਕੀ ਓ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਭਾਖਾ ਆਉਤਿ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ॥ ਪੜ॥

ਜਥੈਯਾਥਿਧਿਹਰਿਪਾਤੀਬਾਚੀ॥ ਪ੍ਰਗਟੀਪ੍ਰੀਤਿਪਰ
 ਸਪੈਸਾਚੀ॥ ਆਸਤੁਛਾ॥ ਰੇਉਯੋਜਦੁਨਾਬਾ॥ ਹਿਤਿਸੋ
 ਪਕਰਿਬਿਪ੍ਰਕੋਹਾਬਾ॥ ਤਬਹੀਦਾਰਕਿਕੀਸੁਧਕੀਨੀ
 ॥ ਗਬਿਸਾਜਤਿਕੀਆ॥ ਇਸੁਦੀਨੀ॥ ਆਥਿਧਿਕਰ
 ਤਿਬਿਪ੍ਰਸੋਬਾਤਾ॥ ਸੁਰੇਬ੍ਰਹਮੁਮੁਗਤਿਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਹ
 ਮਹੁਸੁਨੀਹੁਤੀਇਹੁਬਾਤਾ॥ ਭੁੱਖਮਰਾਜਮਹਾਗੁਨਿ
 ਗਿਆਤਾ॥ ਚਾਹਤਿਹਮਕੋਕਰਤਿਸਗਾਈ॥ ਮਾਨਤਿ
 ਨਾਹੀਰੁਕਮੁਅੰਤਿਅੰਤੀ॥ ਤਾਂਤੇਹਮਕੁੰਦਤਿਪਾਰਿ
 ਜੈਹੈ॥ ਰੁਕਮਤਿਕੋਹਰਿਕੈਐਐਹੈ॥ ਦਾਰਕੁਤਬੋਸਾ
 ਜਿਰਬੁਆਇਓ॥ ਪਹਿਲੇਹਰਿਜੂਬਿਪੁਚੜਾਇਓ॥
 ੴ ੴ ॥ ਤੈਹਰਾ॥ ਚਾਰੇਯੁਵਸਤੀਓ
 ਨਮਹਾਭੁਇਮੋਨਾਠਹਿਗੰਧੀ॥ ਬਾਭਨਬੋਠਿਸਕੈਨਹੀ
 ਮੰਨਿਮੋਬਹੁਤੁਰਾਇ॥ ਬਹੁਰੇਆਪੋਚੜੇਜਦੁਨਾ
 ਬਾ॥ ਬੈਠਪਕਰਿਬਿਪ੍ਰਕੋਹਾਬਾ॥ ਰੁਕਮਤਿਏਤੁਜਾਨਿਕੈ
 ਧਾਏ॥ ਗਤਿਮਾਧਿਕੁੰਦਤਿਪਾਰਿਅਏ॥ ਤਾਂਦਿਨਿ
 ਆਵਤਬੋਸਸਪਾਯਾ॥ ਯੈਨੈਸੰਗਿਬਹੁਤੁਮਹੀਪਾ
 ਯਾ॥ ਜੋਸੁਤਿਕੈਭੀਖਮਸੁਰਿਗਿਆਨੀ॥ ਚਾਰੇਸੁਤਿਪ
 ਠਏਅਗਵਾਂਨੀ॥ ਹਾਦਬਾਦਅਰੁਰਖੇਬਨਾਈ॥ ਚਹੁੰ
 ਚਿਰਿਪਾਟੰਬਰਛਾਈ॥ ਹੋਮਕੁੰਭਤਿਗਮਯੁਜਯੁਭ

ਗੇ॥ ਕਦਾਹੀ ਖੰਭ ਪਉਰਿ ਪਰਿਧਰੇ॥ ਕੰਚਨਿ ਸੋਮਨਿ
 ਦਰਿ ਬਿਗਨੇ॥ ਸੁਜਾਟਰਾਰਾ ਅਪਕਿ ਬਿਗਨੇ॥ ਮਹਾ
 ਮੁਦਾਤਿ ਪੁਰਿ ਬਾਸੀ ਭੁਏ॥ ਆਏ ਪਹਿਰਿ ਬਸਤਿ ਸਭੁ
 ਏ॥ **ੴ ੴ ੴ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕੰਦਾਤਿ ਪੁਰਕੀਦ**
 ਬਮਹਾ ਕਹਾ ਕਹੈ ਕਬਕੀਏ॥ ਜਾਕੀ ਸੋਭਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਸਚੁ
 ਪਾਵੈ ਸਭੁ ਕੀਏ॥ ਧਰੀ ਬਿਚਾਰਿ ਭਗਤ ਸੁਭ ਘਰੀ॥ ਬਿ
 ਪ੍ਰਤਿਤ ਬੈਥੈ ਦੁਪਤਿ ਕਰੀ॥ ਕੀਰਿ ਸਕਲ ਕੁਲ ਕੋ ਬਿਉਰਾ
 ਗਾ॥ ਸਭੁ ਤਿਰੀ ਆਂਗਾਂ ਵੈ ਮੰਗਲ ਚਾਰਾ॥ ਕੰਕਰ ਬਾਂਧਿ
 ਰੁਕਮਨੀ ਗਾਥਾ॥ ਬੈਠੈ ਸਕਲ ਬਿਪ੍ਰਦਿਕ ਸਾਥਾ॥ ਬਿਭੁਦ
 ਭਾਂਤਿ ਕੇਦਾਰੁ ਦਿਵਾਏ॥ ਦਰਬੁ ਪੈਨਿ ਬਹੁ ਬਸਿ ਤਿਸੁ ਹਾਏ॥
 ਤਾਹੀ ਦਿਨੁ ਜਮ ਘੋਖਤ ਰੇ ਸਾ॥ ਕੰਦਾਤਿ ਪੁਰਿ ਮੈ ਕੀਰਿ ਪ੍ਰ
 ਦੇਸਾ॥ ਗਬਿ ਅਨੇਕ ਆਏ ਤਿਹਿ ਸੰਗਾ॥ ਆਤੇ ਗਜਿ ਅਰੁ
 ਬਰੇ ਤੁਰੰਗਾ॥ ਕਿਤ ਕਿ ਮਹਾਰਬੀ ਤਿਹਿ ਮਾਹੀ॥ ਪੈਦਲਿ
 ਕੋਲੀ ਖਾਕੁ ਟਾਹੀ॥ ਆਬੀ ਪਿਕੰਦ ਨਿ॥ ਰਿਸੇ ਆਏ॥
 ਅਗਵਾਂਤੀ ਆਦਰੁ ਕਰਿ ਲਿਅਏ॥ **ੴ ੴ ੴ ॥**
ਦੋਹਰਾ॥ ਮਹਾਮੁਦਾਤਿ ਰੁਕਮੈ ਕੁਝੀ ਦੀਯਿ ਤੈ
 ਜਤਵਾਸਾ॥ ਸਾਰ ਸਉ ਜਲ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਕੀਪਠੈ ਦਈ
 ਤਿਹਿ ਪਾਸਾ॥ ਜੁਗ ਸੰਪੁ ਅਰੁ ਸਾਲੁ ਨ ਰੇ ਸਾ॥ ਜਿਨੇਧ
 ਰਾਸਿ ਉਤਰੀ ਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਕਹੈ ਇਹੀ ਅਪਨੈ ਮਨਿ ਮਾਹੀ॥

ਜੋ ਜਾਦਿ ਪਾਤਿ ਆਵੈ ਇਹ ਘਾਹੀ। ਭਿਤਿ ਕੋ ਪਕਰਿ ਬੰਦ
 ਮੋ ਕੀਜੈ। ਤਾ ਪਾਠੈ ਬੀਵਾ ਹੁਕਾਰਿ ਜੀ। ਹਰਿ ਜੁ ਅ
 ਪਨਿ ਇਕੇ ਲੋ ਆਇ। ਸਭੇ ਸੈ ਤਿਹ ਲਿਖਰ ਜਾ ਲਿਖ ਆਇ।
 ਆਈ ਯਗੁ ਨਿ। ਬਿਪਰੁ ਨਹੀ ਆਇ ਭੀ। ਲਸੀ ਸੁੰਦਰਿ
 ਬਹੁ ਤੇ ਦੁਖ ਪਾਇ ਭੀ। ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨੁਗਾਹੀ।
 ॥ ਚਰਿ ਕੈ ਅਟਾਰਿ ਨਿਹਾਰ ਨਿਯਾਗੀ। ਹੋਰ ਤਿ ਪਸ
 ਦੁਆਰ ਕਾ ਘਾਹੀ। ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ਰਹੈ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਜੇ
 ਮੋਹ ਰਿਦਰ ਸੰਤੁ ਕੋ ਪੈਹੂੰ। ਬਹੁ ਤੇ ਦਰ ਬੁਝਾਭ ਨ ਕੋ ਦੈਹੂੰ।

ਮੋ ਕੀ ਭੀ ਬਿਸੁਤਾ ਨਹੀ ਦਿਆ ਆਨਾ ਅਜਹੁ ਲੋਆ
 ਏ ਨਹੀ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭਗੋ ਪਾਯਾ। ਜੇ ਹਰਿ ਮੋ ਪੈ ਕੋ ਰਪਾਤ
 ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਨਹੀ ਚੀਤੀ। ਤਉ ਵਹਿ
 ਬਿਪਰਾਗੀ ਨਹੀ ਆਇ ਭੀ। ਕਿਉ ਨਹੀ ਆਇ ਸੰਦੇਸੁ
 ਸੁਨਾਇ ਭੀ। ਤਉ ਹੁੰਦੇ ਕੁਜਤ ਨ ਕਛੁ ਕਰਤੀ। ਜਾਤੇ
 ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਰਿਹਰਤੀ। ਮੋ ਕੀ ਕਛੁ ਕਿਚੁ ਕਿ ਮਸੀਆ
 ਨੀ। ਜਾਤੇ ਨਹੀ ਆਇ ਸੁਖ ਦਾਨੀ। ਆਬਿ ਤੇ ਮੇ
 ਕਾਹੁ ਨਹੀ ਭਜਹੂੰ। ਸਭ ਦੇਵ ਨਿਕੀ ਪੁਜਾਤ ਜਹੂੰ। ਅ
 ਜਹੂੰ ਨਹੀ ਆਇ ਨਿਦਾਨਾਨਾ। ਹਾਇ ਮੋ ਹਿ ਬਰਹੈ ਸ
 ਸਪਾਯਾ। ਜੇਹ ਤਿ ਪੰਥ ਰੇਵਾ ਤੀਤੈ। ਪੈਛ ਤੀਤੈ

ਕਹਤਿਯੋਧੈਨਾ॥ਐਸੀ॥ਬਿਧਿ॥ਸ੍ਰੀਰੁਕਮਤਿਬਾਰੀ॥
ਮਨਿਮੋਕਰੈਸੋਚਿਅਤਿਭਾਰੀ॥

ਤਸੋਪ੍ਰਾਨਤਿ
ਕੀਸੁਧਿਨਾਹਿ॥ਤਬਹੀਫੁਰਿਕੇਨੈਤਿਭੁਜਿਭਈਮਦ
ਤਿਮਨਿਮਾਹਿ॥ਪਾਥਿਪਿਭੁਯੈਸੁਗਤਜੋਪਾਯੋ॥ਸ੍ਰੀ
ਸੁੰਦਰਿਮਨਿਪੀਰਜੁਆਯੋ॥ਤਬੋਧੈਬੁਕੀਰੇਤਿਸੁਗ
ਈ॥ਅਤਿਸੁਖਦੈਤਿਦਿਸਾਇਮੋਆਈ॥ਤਾਰਿਦੇ
ਬਿਬਹੁਤੇਸੁਖਪਾਇਓ॥ਤਿਕਸੋਪ੍ਰਾਨਫੇਰਿਘਾਇਅ
ਇਓ॥ਜਬੈਤਿਕਟਿਆਈਹਰਿਸੈਨਾ॥ਦੇਖੋਪ੍ਰਗਾਇਸਿ
ਅੰਮ੍ਹਸੁਖਦੈਨਾ॥ਸੁਰੇਹੁਤੇਹਰਿਰੂਪਅਪਾਰਾ॥ਤਿ
ਹਿਬਿਧਿਦੇਖੋਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰਾ॥ਪ੍ਰਾਨਿਅਪ੍ਰਾਨਿਬਿਪ੍ਰਾਨ
ਹਿਚਾਨੈਰੋਮਿਰੋਮਿਬਹੁਤੇਸੁਖਮਸੋ॥ਦੇਖਿਸਿਅੰਮ੍ਹ
ਤਤਿਸੁੰਦਰਿਬਾਣਾ॥ਅਤਿਅਨੰਦਕੀਓਤਿਹਿਕਾ
ਣਾ॥ਹਰਿਸਿਉਆਈਸੁਯੋਦ੍ਰਿਜੁਧਾਇਓ॥ਸੁਧ
ਦੈਤਿਰੁਕਮਤਿਕੋਆਇਓ॥

ਪ੍ਰੈਦੇਖਿਕੋਕੀਰੋ
ਬਿਭਦੁਪੁਣਾ॥ਕਹਤਿਤੁਮਾਰੇਧਰਮੁਤੇਪੁਰਾਹਿਮ
ਮਆਸਾ॥ਭੀਖਮਰਾਜਸੁਨੀਇਹੁਬਾਤਾ॥ਪਹੁਚੈ
ਆਇਕਿਸਤਿਸੁਖਦਾਤਾ॥ਬਾਰਿਬਾਰਿਮਨਿਮੋਪ੍ਰਭੁ

ਤਾਈ॥ ਸੇਕਓ ਰੁਕਮੁ ਭਾਇਓ ਟੁਕਦਾਈ॥ ਹੰਓ ਇਹੁ ਜਾ
 ਨਤਿ ਤੂੰ ਮਨਿ ਮਾਂਤੀ॥ ਬਿਨਾ ਸਿਆਮਿ ਸੁੰਦਰ ਬਹੁ ਨਾਹੀ॥
 ਇਹੁ ਕਹਿ ਕੈ ਪਾਇਓ ਅਗਵਾਨੀ॥ ਆਨਰੁ ਕਰਿ ਓਅਇ
 ਓਸੁ ਖਦਾਈ॥ ਬਿਬਿਧਿ ਭਾਤਿ ਕੀ ਜਾਨੇ ਪਠਾਈ॥ ਮਹਾਂ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਜਤੁ ਗਈ॥ ਆਏ ਹਰਿ ਕੁੰਦਾਨੀ ਪੁਰਿ ਮਾਹੀ॥ ਘ
 ਰਿਘ ਰਿਭੁ ਏਭੀ ਰਿਚਹੁ ਪਾਹੀ॥ ਤਰਨਾ ਗਨੇ ਜੇ ਸੁਨੀਐ
 ਗਈ॥ ਦੇਖਤਿ ਚਯੇ ਸਿਆਮਿ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਦੇਖਹੁ ਪੁਸ਼
 ਦਰਿ ਸੁਖ ਰਾਸੀ॥ ਅਤਿ ਆਨੰਦੁ ਕਰੈ ਪੁਰਦਾਸੀ॥ **ਓਪਰੁ**
ਦੇਹੁ ਗਾ॥ **ਚੋ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੇ** ਸਿਆਮ ਬਰਿ ਕਰੈ ਪੁ
 ਰਸਿ ਪਰਿਯੋਗਾ॥ ਇਹੁ ਸਸਪਾਣੁ ਮਹਾਂ ਅਧਮੁ ਤਹੀ ਰੁਕ
 ਮਨੀ ਜੇਗਾ॥ ਏਥਿ ਪਿਨਾਸੇ ਥਿਪਿ ਅਥਿ ਕੀਜੇ॥ ਗਾਜ ਕੁ
 ਵਰਿ ਯਾ ਵਰੁ ਕੇਟੀ ਜੇ॥ ਗਾਜ ਨਿਦਾ ਦੇ ਨਿਹੁ ਤੇਈ ਆਹੁ
 ॥ ਪਰਮੁ ਆਨੰਦੁ ਭਇਓ ਸੁਭ ਕਾਹੁ॥ ਗੀਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੁਞ ਕੈ
 ਸਭੁ ਜੇਸੀ॥ ਅਗਰਿ ਨਾਗਿਨਿ ਸਿਲਿ ਕੀਨੀ ਤੇਸੀ॥ ਪ੍ਰ
 ਨਿਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਜਾਨਿ ਕੇ ਆਈ॥ ਮਨ ਸੇ ਕੀਓ ਅਥਿ ਬਾਹ
 ਰਿ ਆਈ॥ ਤਹਾਂ ਬਹੁ ਤੁਥ ਜੀਤਿ ਬਨਾਏ॥ ਗਾਵੈ ਕੇ
 ਰੀ ਐ ਗੀਤਿ ਸੁਹਾਏ॥ ਕੋਧ ਬਹੁ ਤਸੈਂ ਨਿਸਭੁ ਜੇਗੀ॥
 ਨਿਕਸੇ ਪਾਂਤਿ ਧਾਂਧਿ ਚਉਓਰੀ॥ ਗਈ ਰੁਕਮਨੀ ਸੰਦਰ
 ਮਾਂਹੀ॥ ਨਿਦੇ ਗਉਰ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਪਾਹੀ॥ ਮਨਿ ਬਚ

ਕੇਚਾਹਤਿ ਤੇਜੇਈ॥ ਮਨਸੇ ਕੀਓ ਮਨੇ ਰਬੁ ਸੇਈ॥
੪੫੪॥ ਤੇਜਗਾ॥ ਬਾਘਾਪੁਤਿ ਤੇ ਕਰਤੂ
 ਬਹੁ ਬਿਪਨਾ ਕੀ ਸੇਓ॥ ਜੇਤੁ ਮਸਾਚੀ ਗਊਰਿ ਤੇ ਮਨਿ ਬੰ
 ਛਾਤਿ ਫਲੁ ਦੇਓ॥ ਬਹੁ ਰੁਪੁ ਜਥੇ ਕੇ ਮਨੁ ਦੀਨੋ॥ ਕਰਿ ਪ
 ਗਿਐ ਇਆਚ ਦੁਨੀਨੋ॥ ਪੁਪਦੀ ਪੁਕਾਰਿ ਆਗਤਿ ਕੀ
 ਨੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਹਤਿ ਪਰਕਰਮਾਂ ਦੀਨੀ॥ ਪੂਜਾ ਕਰਿ ਜਾ ਬਿ
 ਸੀ ਸੁਨਿ ਵਾਇਓ॥ ਮਨੁ ਹੀ ਮਨਸੇ ਇਹੈ ਮਨਾਇਓ॥ ਜੇਕ
 ਛੁ ਮਨਸਾ ਮੇ ਮਨਸਾਂ ਹੀ॥ ਸੇਈ ਬਹੁ ਮਾਂਗਤਿ ਤੁਮ ਪਾਹੀ॥
 ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਤੁਝੁ ਅਰਿਕੇ ਸੰਗਾ॥ ਸਭੇ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸੁੰਦਰਿ ਅੰ
 ਗਾ॥ ਤਿਨਿ ਸੁਭਹਤਿ ਪੂਜਾ ਕਰਵਾਈ॥ ਭਈ ਪਰਸੰਨੁ ਅੰ
 ਬਕਾਸਾਈ॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਬਿਧਨਾ ਸੁਭੁ ਕੀਨੋ॥ ਏਪਰ
 ਸਾਨੁ ਸੁੰਦਰਿ ਕਰਿ ਦੀਨੋ॥ ਸਭੇ ਨਾਗਿ ਸਿਧਿ ਦੇਤਿ ਅਸੀਸਾ
 ॥ ਇਛਾ ਸੁਫਲੁ ਕਰੇ ਜਗਦੀਸਾ॥ **੪੫੫॥ ਤੇਜਗਾ**
ਪੂਜਾ ਕਰਿ ਛਕਾ ਸਿਉ ਰਾਹੀ ਬਹੁ ਨਿਸਕੈ ਕਥਕੈ ਨਾ॥
 ਵਾਦਿ ਨਿਰਕਮਾਨਿ ਪ੍ਰਾਤਿ ਤੈ ਪਰੇ ਹਤੀ **ਪਰਤਿ ਸੇਈ**
 ਦਯਾਨੈ ਨਿਜਿ ਉਰੁ ਕਮਾਨਿ ਬਾਲਾਯਾ॥ ਣੀਨੇ ਕਰਿ ਮੋਕ ਦਯਾਸ
 ਨਾਯਾ॥ ਰਤਨਿ ਜਵੀ ਸੁੰਦਰੀ ਕਰਿ ਮਾਂਹੀ॥ ਤਾਛਾ ਬਿਕੀ
 ਉਪਸਾਕ ਛੁਨਾਹੀ॥ ਕੀਠਿ ਮੇਖੁ ਯਾਉ ਪਰਿ ਹਜੈ॥ ਕਾਂਨਨਿ
 ਮੈ ਕੁੰਡਾ ਛਿਛਾ ਜੈ॥ ਮਹਾਂ ਮਨੇ ਹਰਿ ਅਯ ਕੈ ਸੋ ਤੈ॥ ਦੇ

ਖਸਰੂਪ ਦੇ ਉਮਤ ਮੇਰੇ। ਕਹਾ ਕਹੇ ਅਸੁਰ ਤਿਕੀ ਸੋਭਾ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਾ ਜਿਉ ਸਭ ਕੇ ਮਨੁ ਲੋਭਾ। ਚਲੀ ਹੋ ਸਗ ਤਿਅਤਿ ਮ
 ਨਿਭਾਈ। ਨੂਪ ਰਿਕੀ ਬੁਤਿ ਕਾਰ ਸੁਹਾਈ। ਦੋ ਬਿਰੂਪੁ ਜੋ ਪਾਤਿ
 ਹਿਤਾਈ। ਭੁਏ ਮੁਗ ਛਿਤ ਜੋ ਜਿਠਾਈ। ਜੋ ਬਧਿ ਦੇ ਬਿਧੇ
 ਵਸਨਿ ਮੇਰੇ। ਤਉ ਯੇ ਕਹੇ ਅਸੁਰਿ ਨ ਰਿਕੇਰੇ। ੪੫੮॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਯਾਗਿ ਧਿਸਿ ਉਰੁ ਕਮਾਜੇ ਚਲੀ ਸੁਖ ਸੇ
 ਭਾਰੀ ਗਾਸਿ। ਕਛੁ ਮਿਸ ਕੇ ਠਾਢੀ ਭਈ। ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਕੀ
 ਆਸਿ। ਪਾਇਨ ਚਲੀ ਬਾਞ ਸੁਕ ਮਾਰਾ। ਭੁਯੇ ਸਰਮ ਜ
 ਲਕੇ ਅਧਿਕਾਰਾ। ਤਿਹਿ ਸੋਭਾ ਕੀ ਅਯਾ ਕਿ ਸੁਹਾਈ। ਲੇ
 ਯਕੋ ਪੇਯ ਨਿਉ ਪਰਿ ਆਈ। ਤਿਸੈ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਨਵ ਕੀ ਸੇ
 ਰੀ। ਸਿਅੰ ਮਪੀ ਬੁਧੇ ਪਾਤਿ ਚਹੁ ਚਿਹੀ। ਤਾਹੀ ਛਿਤੁ ਤੈਨ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰਿ ਸੈਨਾ। ਦੇਖਤਿ ਹੀ ਸੀਤਲ ਭੁਏ ਤੈਨਾ। ਮੁਦ
 ਤਿਭਈ ਸ੍ਰੀ ਸੁੰਦਰ ਬਾਞਾ। ਆਗੇ ਪਗੁ ਨਾਪਰਤਿ ਤਿਹਿ
 ਕਾਞਾ। ਤਬ ਹੀ ਆਇ ਗਏ ਜਦੁ ਨਾ ਬਾ। ਸ੍ਰੀ ਸੰਕਰਿ
 ਪਤਿ ਜਿਤ ਕੇ ਸਾਥਾ। ਸਭੁ ਜੋ ਪਤੀ ਕੀ ਸੈਨਿ। ਬਿਰਚੀ। ਗ
 ਏ ਮਧ ਜਹਿ ਗਜ ਕੁਮਾਰੀ। ਪਕਰਿ ਬਾਹੁ ਲੀਨੀ ਰਾਖਿ ਮਾ
 ਹੀ। ਤੁਰਤੁ ਹੀ ਚਲੇ ਦੁਆਰ ਕਾ ਪਾਹੀ। ੪੫੯॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਯੇ ਸੀ। ਬਾਧਿ ਕੀ ਲੇਖਾ ਹਰੀ ਭਈ ਪ੍ਰਗ
 ਟਿਏ ਬਾਤਾ। ਸਭੁ ਗਜ ਸੁਤਿ ਕੈ ਕੁਟੁਮਤ ਹੀ ਮੇ ਪਛਤਾ

ਤੀ॥ **॥ ਅਧਿਆਉ ਚਉਰੰਦ੍ਰਾ ॥ ੫੪**

ਕਹੈ ਪਰੀਛਤਿ ਸਿਉ ਰਿਖਿ ਗਈ॥ ਜਥਾ ਜਾਨਿ ਐਸੀ
ਸੁਖਿ ਪਾਈ॥ ਸਕਾਉ ਨਗੇ ਸਿਕੈ ਪਸੈ ਆਏ॥ ਸੈਂਨਿ ਸੀਰੀ
ਏਕ ਰਿਉ ਠਿਧਾਏ॥ ਆਏ ਤੀਕੈ ਟੇਜਾ ਜਾਂਤਿ ਪਿਸੈ ਨਾਗ
ਖਿਓਰ ਥੋਸੇ ਜਨਿ ਸਖ ਦੈ ਨਾ॥ ਬਾਤਿ ਬਗ ਥਿਕੀ ਟੀਉ ਤਿਭ
ਰੀ॥ ਕਿਸਤਿ ਬਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸਭੇ ਨਿਵਾਰੀ॥ ਨਾਗਨਿ ਜੁਧਿ ਦੇ
ਖਿ ਚਹੁ ਘਾਹੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁੰਦਰਿ ਰੂਪੈ ਮਾਨਿ ਮਾਤੀ॥ ਪਧਾਇ ਸਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਿਝੇ ਨ ਦੇਣੀ॥ ਜਿਉ ਤਰਦਗ ਸਿਉ ਘਟੈ ਖੇਲੀ
॥ ਕਹੈ ਕਿਸਤਿ ਰੂਪੈ ਮਤੁ ਬਾਞਾ॥ ਸਕਾਉ ਸੈਂਨਿ ਜੰਨਤੁ ਇਹ
ਕਾਞਾ॥ ਤਹਿ ਬਾਞਿ ਰਾਂਮੁ ਸਿਆਮ ਕੇ ਸਾਥਾ॥ ਹਉਮੁ ਸਲਾ
ਹੈ ਜਿਹਿ ਕੇਤਾਥਾ॥ **੫੫੮॥ ਵੇਰਗਾ॥ ਤਿਨਿ**

ਸਿਉ ਚਿਨਿ ਮਾਰੇ ਜਕਾਞਿ॥ ਜਗ ਬਿਤਰਨਿ ਸਮੋਤੀ॥ ਪੈ
ਨ ਲਿਕੀ ਸੰਖਾਨੁ ਜੀਪਰੇ ਬਹੁਤੁ ਤਹਿ ਖੇਤੀ॥ ਗਾਨਾ ਨਿਜ
ਥੈ ਨਗੇ ਸਿਅ ਭਾਗੇ॥ ਤਿਆਸੁ ਮਾਨਿ ਕੈ ਭਾਗੁ ਨਿਯਾਗੇ॥ ਸ੍ਰੀ
ਭਗਵਾਨਿ ਗਹਿਓ ਸਸਪਾਞਾ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਖੇਲਾ ਤਿਥ ਨਹਿ ਰਿ
ਸਾਞਾ॥ ਜੁੰਨਿ ਸਸਿ ਪਾਞਿ ਹਮਾਰੀ ਬਾਂਨੀ॥ ਤੈਂ ਕੁਛੁ ਨੀਤਿ ਰੀ
ਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ॥ ਗਾਖਤਿ ਪੁਤੇ ਗਰਬੁ ਬਹੁਤੇ ਰੀ॥ ਸੋ ਆਖਿ
ਕਹਾਂ ਗਾਇਓ ਬਹੁਤੇ ਰੀ॥ ਮੁਰਲੀ ਤੈਰੁ ਰੂਪੈ ਮਨ ਮਾਤੀ॥ ਦੈ
ਕਰਿ ਪੀਠਿ ਨਾਉ ਚੰਗੇ ਮਾਤੀ॥ ਜੇ ਗਹਿ ਬਿਖੈ ਸਸਤਿ

ਕਰਿਐਐ। ਪ੍ਰਾਨਿਦੇਉਪਰੁਪੀਠਿਨਦੈਐ। ਤੁਸਕੁਰਾਜਨਿ
 ਮੋਸਿਰਿਤਾਜਾ। ਤੇਰੇਬਦਨੁਪੀਤਕਿਹਿਕਾਜਾ। ਜਦਪ
 ਦੁਖਪਾਵੈਜਗਮਾਹੀ। ਗਿਆਨੀਜਾਨਿਸਾਨਿਅੰਤਤਿਨਾ
 ਹੀ॥ ੪੫੯॥ **ਦੋਹਰਾ। ਸੁਕਕੋਪਾਛੇਦੁ**
ਖੁਰੇ ਇਹੀਜਗਤਿਕੀਤੀ। ਕਬਹੂੰਗਇਮੇਹਾਰੀਐ
 ਕਬਹੂੰਪਾਈਐਜੀਤੀ। ਸਦਾਏਕਸੇਦੁਹੁਜਗਿਮਾਹੀ
 ਆਥਿਨਾਕਰਤਾਰਿਦੁਸਰੇਨਾਹੀ। ਯਮਸਿਉਜੁਗਸਿੰਧ
 ਜਥਯਾਰਿਓ। ਧਾਰਿਸਪਤਿਦਸਿਮਾਗਿਬਿਗਾਰਿਓ। ਚੰ
 ਸਹੂੰਪੁਤਿਅਠਾਰਦੀਧਾਗਾ। ਗਏਭਾਗਿਕੇਸਿੰਧਿਮੰਦਿ
 ਗਾਜੀਤਿਹੀਤਿਤਬਧਗੁਨਮਾਨੈ। ਯਹੈਸੋਕੁਨਮਾਨੈ
 ਆਨੈ। ਜਦਪਿਤੁਮਆਗੈ। ਇਹਿਕਾਣਾ। ਣੀਐਜਾਤਿ
 ਹੂੰਰੁਕਮਨੀਧਾਣਾ। ਤਦਪਹੂੰਅਪਨੈਸਾਨਿਮਾਹੀ। ਗ
 ਰੁਖਮਾਂਨਿਕੈਚਰਖਤਿਨਾਹੀ। ਸਦਾਕਰਮਥਸਮੇਸਕੁਠੇ
 ਈ। ਜਥਕਰਮਫੁਲਪਾਵਤਿਸੇਈ। ਐਸੀਧਿਧਿਸ
 ਮਏਭੁਪਾਣਾ। ਹਰਿਜੂਛੇਡਿਦੀਓਤਿਹਿਕਾਣਾ॥ ੪੬੦॥
ਦੋਹਰਾ। ਅਜਾਤਿਹੀਇਹੈਗੁਰਿਨਰਿਓਹਰਿ
 ਮਾਂਨਿਸਸਪਾਣਿ। ਯਾਹੀਧਿਧਿਮਾਗੇਸਭੇਜਿਤੇਹੁਤੇਮ
 ਹੀਪਾਣਿ। ਜਥਹੀਰੁਕਮਸੁਨੀ। ਇਹਿਥਾਤਾ। ਤਾਮਾਸਿ
 ਕੀਪਿਓਸਭੁਗਾਤਾ। ਗਾਂਮਕਿਸੂਕਓਪਕਰਿਨਾਣਿਅੰਓ

ਤਉ ਜਗਮੋਤਹੀ ਸੁਰੁ ਕਹਾਂ ਭੂ। ਐਸੈ ਕਹਿ ਕੈਰਾ ਬਿਚਰਿਯ
 ਇਓ। ਹਰਿਜੂ ਸਿਉ ਜੁ ਧੁਕਰਗਿ ਕਓ ਆਇਓ। ਏਕੁ ਚੁ
 ਹਨੀਦ। ਏਸੈ ਗਿਲਿਆਇਓ। ਸਾਧੋ ਪਨਖ ਧਾਨਿਕ
 ਗਿਲਿਆਇਓ। ਹਰਿਸਮੀਪ ਜਬ ਪਹੁਚੇ ਆਈ। ਐ
 ਸੈ ਟੇਰਿ ਕਹੀ ਅਨਿਆਈ। ਕਹਾਂ ਜਾਤਿ ਅਧਿਕਾਂ ਨਿਗੁ
 ਆਯਾ। ਮੋਕੁ ਮਤੁ ਸਮਝੈ ਸਾਸਿ ਪਾਯਾ। ਜੋ ਕਛੁ ਪਰਾ
 ਕਗੁ ਮਤੁ ਮਾਯੀ। ਤਉ ਕਿਉ ਨ ਆਵੈ ਸਾਸਿ ਪਾਯੀ। ਇ
 ਹੁ ਸੁਨਿਤੀ। ਨਿਲੋਕ ਕੇ ਸਾਂਈ। ਗੁਠਾ ਛਾਕੀ ਨੇਤਿਰਿ
 ਠਾਂਈ। ੪੬੧॥ ਜੇਹਰਾ। ਤਖੈ ਕੁਕਾ। ਨਿਮਿ
 ਜਾ। ਇਕੋ ਯਾਧਿਕ ਹਤਿ ਸੁਨਾਈ। ਹਮੈ ਅਛਤਿ ਤਉਰੁ
 ਕਮਨੀ। ਕਿਉ ਸਕਿਓ ਏਯੋ ਜਾਈ। ਇਹੁ ਕਹਿਤੀ ਨਿਧਾਂ ਨਿ
 ਓਨਿ ਡਾਗੇ। ਕੁਇ ਗਿਕਿ ਸਨਿ ਜੁ ਕਾਟਿਓ ਤਾਰੈ। ਖਸਾਟਿ
 ਧਾਂ ਨਿਤ ਬਹਰਿ ਜੁ ਮਾਰੇ। ਚਾਰਿ ਧਾਂ ਨਿਸਿਓ ਅਸਵਸਿ
 ਘਾਰੇ। ਪੰਚ ਧਾਂ ਨਿਸਿ। ਆਰਥੀ ਮਾਰਿਓ। ਖਸਟੰ ਪੁ
 ਜਾ ਪਾਤਾ ਖਿਉਤਾਰਿਓ। ਪੰਜ ਧਾਂ ਨਿਪਾਨੇਰੁ ਕਮਿ ਚਲਾ
 ਏ। ਗਏ ਬਿਰਥਾ ਕਛੁ ਕਾਂਸਿ ਨ ਆਏ। ਏਕੁ ਧਾਨ ਪਾਨਿ
 ਕਿਸਾਂ ਨਿਚਲਾਇਓ। ਪਨਖੁ ਕੁਰਕੋ ਤੇਰਿ ਗਿਗਾਇਓ।
 ਅਉਰੁ ਸਜਾਤਿ ਜੋ ਕੁਕਮਿ ਸਮਾਰੇ। ਸਿਰਿ ਭਗਵਾਂ ਨਿਤੋ ਸਿ
 ਭੁਡਾਰੇ। ਤਖੈ ਕੁਕਮੁ ਅਤਿ ਯਜਤਿ ਭੁਏ। ਮਨ ਕੇ ਗਗੰ ਬਿ

ਸਰਬਤ ਬਗ ਏ॥ ਹੋ ਸੁਕਰਿ ਚਾਉ ਭਿਸਿ ਅੰਸਿ ਤਨਿ ਪਾਈ
 ॥ ਜਿਉ ਪਤੰਗੁ ਟੀਪਕਿ ਮੋਜਾਈ॥ ੫੬੨॥ **ਦੇਹਰਾ॥**
ਤਿਹਿ ਅਉਸਰਿ ਕੋ ਪਤਿ ਭਏ ਭੋ ਪਤਿ ਪੂਰਜ ਦੁਨ
 ਬਿਾਰੁਕ ਸੁਹਤਿ ਕੇ ਕਾਰੇ ਲਈ ਓਖਰ ਗੁਨਿ ਜਿਹਾ ਬਿ
 ਤਹਾਂ ਰੁਕਮਤੀ ਸੁੰਦਰਿ ਬਾਲਾ॥ ਅਤਿ ਭੋਭੀ ਤਿਭੁ ਏਤਿਹ
 ਕਾਯਾ॥ ਭ੍ਰਿਤਿ ਮੋਹਤੈ ਸਭ ਸੁਪਗਈ॥ ਯਾ ਬਿਜੋਰਿ ਕੈ ਠਾਂ
 ਢੀਭਈ॥ ਤਬ ਸਿੰਘੁ ਨਿਨਾਸਿ ਸੁਖ ਦਾਨੀ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਕੋ
 ਮਨ ਸਾਪਹਿ ਚਾਂਟੀ॥ ਪ੍ਰੀਐ ਕੋ ਰੋਤੁ ਮਾਂ ਨਿਪੁ ਭਿਲੀ ਨੋ॥ ਜਿ
 ਵਦੰਤੁ ਰੁਕਮੈਂ ਟੀਨੋ॥ ਮਹਾਂ ਪਰਬੀ ਨੁ ਰੁਕਮਨੀ ਨਾਗੀ॥ ਦਿ
 ਨਿ ਬਚਨਿ ਬੋਲਾ ਤਿਹਿ ਤਿਕਾਰੀ॥ ਤੇਹੁ ਦਿਆਲੁ ਪੂਰ ਅੰ
 ਤਰਿ ਜਾਮੀ॥ ਪਰਮਾਈ ਸਜਗ ਦੀ ਸੁਆਮੀ॥ ਜਾਦ
 ਪਰਕੁ ਮਹਾਂ ਅਨਿਆਈ॥ ਪੂਰ ਪੂਰਨਿ ਸਿਓ ਕਰੀ ਦਿ
 ਠਾਈ॥ ਤਦ ਪਤੁ ਮਾਰੀ ਵਿਰਿਪਾ ਅਗਾਧਾ॥ ਫਿਸਾਂ ਕੋਰੇ
 ਯਾ ਕੋ ਅਪਗਾਧਾ॥ **ਦੇਹਰਾ॥ ੫੬੩॥ ਜੋਤੁ ਮਾਯਾ**
ਕੋ ਮਾਰੇ ਭੋ ਪਤਿ ਪੂਰਜ ਦੁਨ ਰਾਜੀ॥ ਤਬ ਮੋ ਕੋ ਸਭ
 ਸਿਸਟਿ ਮੈ ਅਪਿਜ ਸੁਕਾਹਿ ਤੈ ਆਜਾ॥ ਯਾ ਬਿਭਈ
 ਟੀਨਿ ਜਾਬਗਾਂ ਨੀ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਮਹਾਂ ਬਾਹਿਰਿ ਬਿਨਾਨੀ॥ ਯਾ
 ਬਿਬਾਧਿ ਮੁੰਡੇ ਸਿਰਿ ਕੇ ਸਾ॥ ਕੀਨੋ ਰੁਕਮੁ ਭੂਤਿ ਕੇ ਭੋ ਸਾ॥
 ਅਰੁ ਜੇਹੁ ਤੇ ਰੁਕਮੁ ਕੇ ਸਾਬੀ॥ ਗਏ ਸੁਆਰਥੀ ਅਸੁ ਅਰੁ ਤਾਕੀ

ਤੇ ਸਭ ਮਾਰਿ ਰਾਮ ਜੁ ਆਏ। ਭੁਧਿ ਭੇਖੁ ਦੇਖਿ ਮੁਸਕਾਏ। ਹ
ਰਿ ਸਿਓਂ ਕਹਤਿ ਕਹਾਹ ਰਿਕੀਂ ਤੋ। ਭੁਧੀ ਭੇਟਿ ਸਾਰੈ ਤੁਮਰੀ
ਤੋ। ਜਦ ਪਰ ਕਮੁ ਹੁਤੇ ਅਨਿਆਂ ਏ। ਤੁਮ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਿਓਂ ਕ
ਰੀਓ ਠਾਈ। ਵਾਂ ਤੈ ਥੁਤੁ ਥੁਰੇ ਤੁਮ ਕੀਂ ਤੋ। ਲੇਕਨ ਸੋ
ਬਦਨਾਂ ਮੁਥੁ ਕੀਂ ਤੋ। ਤਾ ਤੇ ਮਰਨੁ ਭੁਲੇਹਨ ਮਾਹੀ। ਇਉਂ
ਨਾਰਿ ਸੁਰਿ ਪਾਰਿ ਲੇਜਾਹੀ॥ ੪੬੪॥ **ਨੋਹਰਾ॥**

ਅਧਿਯਾਤਮੀ ਗੁਣਿ ਦੇਖਿ ਕੈ ਮਨ ਸੋ ਆਵਤਿ ਤ੍ਰਿਆਸਿ॥
ਨਾਰਿ ਆਪਨੀ ਤੇਇ ਜੇ ਸੋਭਿਤ ਆਵੈ ਪਾਸਿ। ਬਹੁ ਰੇ ਸਿਖ
ਭੁਧਿ ਗਿਆਨੀ। ਸ੍ਰੀ ਰੁਕਮਨਿ ਸਿਓਂ ਬੋਲਤਿ ਬਾਨੀ।
ਸੁਨੇ ਰੁਕਮਨੀ ਹਰਿ ਕੀ ਗੰਠੀ। ਤੁਮ ਤੇ ਮਹਾਂ ਬਾਛੇ ਤ੍ਰਿਧਿਨਾ
ਨੀ। ਮੇਰੇ ਬਚਨਿ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨੋ। ਆਪਨੈ ਮਨ ਸੋ ਬੁਝਾ
ਨ ਮਾਨੋ। ਜਗ ਸੋ ਜਨ ਮੁਏ ਤਿਨ ਬਸੇ ਏ। ਨੁਖ ਸੁਖ ਜ
ਨ ਮੁਸਕਾਇ ਏ। ਨੁਖ ਹੋਈ ਤੇ ਸੋਗੁ ਨ ਕੀਜੋ। ਸੁਖ ਸੋ
ਹਰਖ ਮਾਨੁ ਨ ਹੀਯੋ। ਯਾਧਿ ਪਿਸੁਨ ਤਿਹਾਂ ਮਕੀ ਬਾਨੀ
। ਭਈ ਪਗ ਸੰਤੁ ਰੁਕਮਨੀ ਗੰਠੀ। ਰੁਕਮਨਿ ਸਾਇਹ ਰਿ
ਓ ਮਨਿ ਮਾਹੀ। ਸੀ ਸੁਭਿ ਠਾਇ ਸਕੈ ਵੈ ਨਾਹੀ। ਅਬ ਕੈ ਸੋ
ਕੰਦਨਿ ਪਾਰਿ ਜੈਯੋ। ਪੰਚਨਿ ਸੋ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰਾਣਿ ਕੈਯੋ॥ ੪੬੫॥
ਨੋਹਰਾ॥ ਹਰਿ ਜੁ ਸਿਓਂ ਨਾ ਤ੍ਰਿਧਿਨਾ ਕੈ ਸੋ ਕੈ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਂਓ। ਐਸੀ ਮਨ ਸੋ ਜਾਨੈ ਕੈ ਬਾਸੁ ਕੀ ਓਤਿ ਰਿਠ

ਭਾਭੀਖਸਰਾਜੁਸਹਾਂਸੁਰਿਗਿਆਨੀ॥ਹਰਿਜੂਕੀਸ
 ਰਿਸਾਂਜੀਨਿਜਾਨੀ॥ਬਿਭਰਭਾਂਤਿਦਾਇਜੁਦੇਸਾਥਾ
 ਹਿਤਿਸਿਓਬਿਦਾਕੀਖੇਜਦੁਨਾਥਾ॥ਹੋਇਪ੍ਰਜੀਨਿਓ
 ਹਤਿਮਤਿਸਾਹੀ॥ਬਿਗਸਤਿਚਯੇਦੁਆਰਕਾਘਾਤੀ
 ਜਪੈਦੁਆਰਕਾਪਹੁਚੇਆਈ॥ਘਰਿਘਰਿਯਾਗੀਚੇ
 ਨਿਬਧਾਈ॥ਦੁਆਰਗਤਿਬਦਨਿਚੇਤਿਜੁਹਾਈ॥ਹੁਇ
 ਥਾਟਿਪਾਟੰਥਰੁਛਾਈ॥ਕਦਯੀਅਰੁਪ੍ਰਗੀਦੁਰਮ
 ਧਰੇ॥ਥਾਜਿਓਅੰਤਿਪਦਰਿਪੈਧਰੇ॥ਬੰਦੀਜਾਨਹਰਿ
 ਕੇਜਸੁਗਾਵੈ॥ਬਿਭਰਭਾਂਤਿਥਾਨਿਤ੍ਰਿਬਜਾਵੈ॥ਗਾ
 ਵਤਿਆਵਤਿਨਾਰਿਸੁਭਾਗੀ॥ਸਿਰਿਸੁੰਦਰਿਹਰਿਕੇਗਜ
 ਪਾਗੀ॥

ਸਿਰਿਦੁਆਰਕਾਜਦਪਤਿਪਹੁਚੇਆਈ॥
 ਪੁਰਧਾਸੀਫੁਲਤਿਭੁਏਆਨੰਦਭੁਰੁ॥ਜਸਮਾਇਅ
 ਤਹੀਮਦਤਿਦੇਵਕੀਸਾਈ॥ਹਿਤਿਸਿਓਦਭਿਰਿਪਓ
 ਰਿਪੈਆਈ॥ਕੰਚਨਿਧਾਗੀਜਲੁਭਰਿਲਿਆਈ॥ਅ
 ਰਘੁਦੇਤਿਘਰਿਮੇਲੇਗਈ॥ਥਧੁਦੇਖਿਥਹੁਤੈਹਰਿਖੰ
 ਠੀ॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਕਰਿਪੀਵਤਿਪਾਂਤੀ॥ਦੀਪਕਿਜੇਤਿ
 ਜਗਾਇਸੁਹਾਈ॥ਕਰਾਕਿਥਾਭਿਓਆਰਤੀਆਈ
 ॥ਬਹੁਥਿਧਾਂਤਿਸਿਓਮੰਡਪੁਛਾਇਓ॥ਗੰਗਾਜਲੁਕੁੰ

ਭਧਗਾਇਓਗਾਬਿਪ੍ਰਾਨਿਤਥੈਥੈਦਿਪ੍ਰਾਨਿਕੀਤੀਪਾਗੰ
ਠਿਜੋਰਿਕੈਭਾਵਹਿਦੀਤੀ॥ਭਾਇਓਬਿਵਾਹੁਸਿਆਂ
ਮਿਸੁਖਪਾਇਓਸਭਤਾਰੀਸਿਓਮਿਗਯੁਗਾਇਓ॥
ਸਿੰਜੁੰਦਰਿਛਬਿਕਹੀਨਜਾਈ॥ਜੋਦੇਖੈਸੁਰੇਯੁ
ਭਾਈ॥

ਸੰਗਯੁਮਹਾਂਜਾਂਤਤਿਪੋਜਭੁਕੈਇ॥ਜੋਚਿਤੁਦੇ
ਗਾਵੈਸੁਨੇਪ੍ਰੇਸਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿਸੁਹੋਇ॥

ਸਿੰਸੁਖਦੇਓ
ਕਹੈਗਿਥਿਗਾਈ॥ਕਥਾਪ੍ਰਦਮਨਿਜਨਾਸਿਵਪਾਈ॥
ਕੇਤਕਿਰਿਦਸਿਆਨੰਦਸਿਓਬੀਤੇ॥ਭੁਏਸਗਲਿ
ਮਿਥਿਨਿਕੇਚੀਤੇ॥ਕਰੈਰੈਨੇਰਿਨੁਭੇਗਬਿਯਾਸ॥
ਭਈਰੁਕਮਨੀਕੰਓਤਥਾਯਾ॥ਕਾਮਦੇਓਜੋਸੰਕ
ਰਿਜਾਗਾ॥ਰੁਕਮਨਿਗਰਭੁਯੀਓਅਭਿਤਾਗਾ॥ਜਥੈ
ਬਿਤੀਤਿਭਏਨਦਾਸਾਸਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿਓਪੁਤ੍ਰਮਹਾਂਸੁਖਦਾ
ਤਾ॥ਰੂਪਵੰਤੁਸੁੰਦਰਿਸੁਭਿਠਾਵਾ॥ਧਾਰਿਓਬੀਰ
ਰਿਪਰਿਦਵਨਿਨਾਵਾ॥ਏਕਦਈਤੁਹੋਸੰਭਰਿਨਾਂਮਾਂ
ਕਰੈਦੇਵਤਿਸਿਓਨਿਤੁਸੰਗੁਮਾ॥ਕਾਂਮਦੇਵਕੈਅਤਿ
ਦੁਖਦਾਈ॥ਰਾਖਤਿਮਨਸੇਥੈਰੁਸਦਾਹੀ॥

ਪਾਇਕੈ

ਗਾਇਓਂ ਦੁਆਰਿ ਕਾ ਘਾਹਿ। ਹਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਪਾਤਿ ਕੋ ਰੂਹਿ
 ਓਸਾ ਗਰਮਾਹਿ। ਬਾਞ ਕੁ ਜਾਣੈ ਸੇ ਰੂਹਿ ਓ ਜਬ ਹੀ। ਈ
 ਨੇ ਈ ਲਿਖ ਗਰਇ ਕਤ ਬਹੀ। ਤਹਾ ਬਧ ਕੁ ਇਕ ਰੂਹਿ ਓ।
 ਜਾਣਾ ਪਰਿ ਓ ਮਠੁ ਵੇ ਜਾਣਾ ਮਠਾਗਾ। ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਤਿ ਸੁ
 ਜਾਨਿ ਮਨਿ ਮਾਹੀ। ਪਾਰਿ ਓ ਜਾਇ ਓ ਨਿਸੰਤ ਰਪਾਹੀ।
 ਦੇਖਤਿ ਮਹਾ ਮੇਹੁ ਮਨਿ ਭਇਓ। ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਵਾਬ
 ਧ ਕਿਦਾਇ ਓ। ਜਬ ਬਤਾ ਸਿਕੋ ਉਦਰੁ ਚਿਰਾਇ ਓ।
 ਸੁੰਦਰਿ ਬਾਞ ਕੁ ਬਾਹਰਿ ਆਇ ਓ। ਸੰਤ ਰਿਤਾ ਤਿਦੇ
 ਬਿਪਹਿ ਚਾਨੋ। ਅਪਨੋ ਮਨਿ ਨਿਜ ਚੋ ਕਰਿ ਜਾਨੋ। ਇ
 ਹੁਤੋ ਕਿਸਾਨਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਹੋ ਸੋਈ। ਉਦਧ ਮਧ ਰੂਹਿ ਓ ਹਮ
 ਜੋਈ। ਬਿਧਨਾ ਘਾਬਿ ਧਿ ਬਾਤ ਬਨਾਈ। ਕਠੁ ਕੁ
 ਦਇਆ ਵਾਕੇ ਮਨਿ ਆਈ॥ ੪੮੭॥ ਦੋਹਰਾ
 ਕਾ। ਦੋਹਰਾ। ਮਨਿ ਜਾਵੈ ਰਿਤ ਪੈ ਨਾਮੁ। ਸੰਤ ਰਤ
 ਹਿ ਚਰਾਇ ਕੈ ਲੇ ਆਇ ਓ ਨਿਜ ਪਾਮਾ। ਦਹਿ ਬਾਞ ਕੁ ਲੇ
 ਤਿ ਹਿ ਕੋ ਦੋਹਰੇ। ਉਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਗੋਦ ਮੇਲੀ ਨੋ। ਇਕ ਦਿ
 ਵਸਨਾਰ ਦਮੁ ਨਿਗਿ ਆਤਾ। ਕਹੀ ਹੁਤੀ ਰਿਤਾ ਸਿਉ
 ਇਹੁ ਬਾਤਾ। ਤਿਹਿ ਸਿਉ ਕਹਿ ਓ ਰੇ ਦਸ ਮਠਾਈ। ਜੋ
 ਇਹੁ ਕਾਮ ਦੇ ਉਸੁਖ ਦਾਈ। ਜੋ ਕਹੀ ਅਤਿ ਤੁਮਰੇ ਰੂਹ
 ਤਾਰਾ। ਰੁਕ ਮਨਿ ਗਰਭਿ ਈ ਨਿਅਉ ਤਾਰਾ। ਇਹਿ

ਕੇਪਾਯੋਸਚਿਤੁਲਾਈ।ਹੈਇਹੁਤਮਰੋਪਤਿਸੁਖਦਾ
 ਈ।ਕਛੁਦਿਨੁਨਿਮੋਤੁਸਚੁਪੈਹੈ।ਪੀਐਸੰਜੋਗੁਭੋਗੁਸੁ
 ਖੁਐਹੈ।ਜਬੈਪਰਦਵਤਿਕੋਉਨਿਪਾਇਓ।ਰਿਖਕੋ
 ਬੋਲਸਾਚੁਠਹਿਰਾਇਓ।ਤਾਦਿਤਤੈਵਹਿਨਾਰਿਸਭ
 ਗੀ।ਬਾਯਕਿਜਿਉਪਤਿਬਾਯਨਿਲਾਗੀ॥੬੭੬॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਐਸੈਪਾਯਤਿਰਹੀਬਹੁਤੁਦਿਵ
 ਸੁਚਿਤੁਲਾਈ।ਕੁਯੋਤਰਨਿਸੁੰਦਰਿਮਹਾਸੇਭਾਕ
 ਹੀਨਜਾਇ।ਜੇਤੀਨਾਰਿਸਭਿਓਗ੍ਰਹਿਮਾਹੀ।ਦੇਖ
 ਪਰਦਵਤਿਰੁਪਯੁਭਾਤੀ।ਸੰਭਰਿਹੁਤੋਮਹਾਬਾਯਾ
 ਗੀ।ਜਾਨਤਿਜੁਪੁਰੇਦਅਤਿਭਾਗੀ।ਤਿਤਅਰੰਭਕ
 ਰੇਜਿਹਿਕਾਯਾ।ਦੇਖਾਤਿਰਹਾਤਿਕਾਮਕੀਬਾਯਾ।ਤਿ
 ਹਿਕੀਬਧਿਬਾਚਿਤ੍ਰਿਪ੍ਰਥੀਨੀ।ਸਭਾਬਿਦਿਆਚਿਤਿ
 ਮੈਧਾਰਿਯੀਨੀ।ਦੇਵਾਦਿਵਾਸਿਕਾਮਾਨਿਸੁਖਦਾਨੀ।ਨਿ
 ਜੇਪ੍ਰੀਤਮਿਸਿਓਥੇਯਤਿਥਾਨੀ।ਹੋਭਗਵਾਂਨਿਪੁਰਸ
 ਖਦਾਤੇਕਛੁਜਾਨਤਿਹੋਅਪਨੀਥਾਤੇ।ਤੁਮਰੋਜਨਮੁਭ
 ਯੋਕਿਹਿਠਾਈ।ਕਿਹਿਕਾਗਨਿਆਏਇਹਿਥਾਂਈ।ਸੇ
 ਸਭੁਤੁਮਸੋਕੋਜਨਾਈ।ਚਿਤੁਦੇਸੁਨੀਪ੍ਰਾਨਿਸੁਖਦ
 ਈ॥੬੭੭॥ਦੋਹਰਾ॥ ਜਾਨਮਯਾਓਗ੍ਰਹਿ
 ਯਾਕਾਸੰਭਾਰਿਯੀਦੋਹਰਾਈ।ਅਭਿਰੁਅਵਸਥਾਜੋਭ

ਈਸੋਸਤੁਕਹੀਬਨਾਇ। ਬਹੁਰੇਸ਼ਿਉਂਦਰਿਸੁਖਦਾਈ।
 ਤਿਜਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਕਰੋਜਨਾਈ। ਤੁਮਤੋਪ੍ਰਤਿਨਾਬਿਸੁ
 ਖਰਾਸੀ। ਹਉਤੁਮਰੇਚਰਨਤਿਕੀਦਾਸੀ। ਬਹੁਦਿਨੁਸੇ
 ਵਾਕਰੀਤੁਮਾਰੀ। ਕੁਏਬਾਚਿਤਿਮਹਾਬਯਧਾਰੀ। ਅ
 ਬਿਤੁਮਪਾਸੰਭਰਕਉਮਾਰੇ। ਅਪਨੀਜਨਮੁਭੂਸਿਪਗੁ
 ਧਾਰੇ। ਕਿਸਤਿਤਾਤਾਅਰੁਰੁਕਮਨਿਸਾਤਾ। ਤੁਮਕਉ
 ਚਾਹਤਿਹੈਂਦਿਨੁਰਾਤਾ। ਤਾਤਮਾਤਜਬਤੁਮਕੋਦੇਖੈ॥
 ਬਿਭਦਭਾਂਤਿਆਨੰਦਅਵਰੇਖੈ। ਪੈਇਹੁਸੰਭਰਹੈਬਯ
 ਧਾਰੀ। ਜੁਪੁਠੰਦਜਾਨਤਿਆਤਿਭਾਰੀ। ਛਾਅਨੇਕ
 ਯਾਕੇਮਨਿਮਾਰੀ। ਮਾਇਆਬਹੁਤਕਰੇਦ੍ਰਿਸਟਾਂਹੀ॥
 ੪੭੨॥ ਵੇਦਗਾ॥ ਸੰਪਾਦੀ। ਬਿਦਿਅ
 ਸਕਾਉਤੁਮਕੋਦੇਓਸਿਖਾਇ। ਜਾਂਤੇਇਹੁਦਈਅਤੁਬ
 ਣੀਤੁਮਸਿਉਮਾਰਿਓਜਾਇ। ਐਸੀਬਿਧਿਸੁੰਦਰਿਸੁਖਦਾ
 ਈ। ਸਗਲੀਬਿਧਿਪੀਅਚਿਸਿਖਾਈ। ਜਾਏਨੁਪੁਬਿ
 ਦਿਆਸਤੁਜਾਨੀ। ਤਬਾਬਿਰੋਪਕੀਧਾਤਿਬਖਾਨੀ। ਤਾਂ
 ਤੇਸੰਭਰੁਬਹੁਤਾਹਿਸਾਇਓ। ਕਰਿਗਚਿਗਦਯੇਤਿਓਠਿ
 ਧਾਇਓ। ਜੋਵਹਿਗਦਾਬਨਰਿਤੇਭਾਰੀ। ਬਯਸਿਉਬਿ
 ਕਟਿਮਨੁਦਿਕੋਮਾਰੀ। ਬਹੁਰੇਸ਼ਿਉਆਬਹੁਤਾਦਿਖਾ
 ਈ। ਮਈਦੋਤਾਜਿਰਿਭਾਂਤਿਸਿਖਾਈ। ਛਾਅਨੇਕਜਾਂ

ਨਤਿਜਿਤਿਤਾਂਈ॥ ਤੇਭ੍ਰਿਸਿਸਭੁਕੀਨੇਤਿਹਿਠਾਈ॥ ਫੈ
 ਪ੍ਰਥੀਨਾਮਾਂਘਲਿਮਾਂਹੀ॥ ਓਸਕੇਕੁਛਲੁਘਿਆਪੈ
 ਨਾਹੀ॥ ਜਬਉਪਾਉਗਹਿਓਕੁਛਨਾਹੀ॥ ਤਿਆਸਮਾਂਹਿ
 ਭਇਓਮਨਮਾਂਹੀ॥ ੪੭੩॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਜੋਜੋਜੋ
 ਉਦਪੁਤੇਤਿਨਿਜੁਤੋਕੇਭਗਵਾਂਨਾ॥ ਕਰਤੇਮਨਮੇਮ
 ਦਤਿਹੋਇਤੀਨਿਓਕਕੇਦਨਾ॥ ਜਬਭਾਗਿਓਸੰਭਰਿਦੁ
 ਖਦਾਈ॥ ਹਾਰਿਮਾਨਿਜਾਇਗਹਿਓਭਜਾਈ॥ ਸਿੰਧ
 ਗੁਣਵਤਿਖਰਗੁਕਰਿਲੀਨੀ॥ ਪਨੁਤੇਸੀਸੁਭਿੰਨਿਤਖਰੀ
 ਨੀ॥ ਗਜੇਸੰਭਰਿਤੇਸਭੁਰਗੇ॥ ਕੇਓਪਗਮਕਾਜੁਨਹੀਕਰ
 ਤੇ॥ ਮਾਰਿਓਜਥੈਦੁਸੁਟੁਦੁਖਕਾਰੀ॥ ਤਿਹੂੰਓਕਆਨੰ
 ਦੁਭਇਓਭਾਗੀ॥ ਹਰਿਖੇਸਭੇਦੇਓਤਿਹਿਕਾਯਾ॥ ਧਰ
 ਖੀਬਹੁਤਫੂਲਿਕੀਮਾਯਾ॥ ਮਹਾਮੁਦਤਿਹੋਇਦੇਤਿ
 ਅਸੀਸਾ॥ ਜੀਓਪਰਦਵਨਕੀਵੇਖਰੀਸਾ॥ ਕਹੈਧੰਨ
 ਤੈ॥ ਸਿੰਭਗਵਾਨਾ॥ ਜਿਹਿਕੈਸਤੁਐਸੋਧਲਵਾਂਨਾ॥ ਏ
 ਕੇਦਿਵੀਕਮੇਸਿਸੁਖਦੰਤੀ॥ ਅੰਤਰੀਚਗਤਿਮਨਸੇ
 ਅੰਤੀ॥ ੪੭੪॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਨਿਜੀਨੀਤਮਿ
 ਜਾਹਿਓ॥ ਚਲੀਦੁਆਰਕਾਘਾਹਿ॥ ਸੇਭਤਿਸੁੰਦਰਿਕਾ
 ਥੀ॥ ਜਿਉਦਾਮਤਿਪੰਨਿਮਾਹਿ॥ ਜਬੈਦੁਆਰਕਾਪਹੁ
 ਚੇਜਾਈ॥ ਉਤਰੇਜਗਰੁਕਮਲੀਮਾਈ॥ ਸਿੰਧਪਰਦਵਨਕੇ

ਸਉਹਿਤਿਹਾਰਾਸੋਤਤਿਸੰਗਿਬਾਞਸੁਕਮਾਰਾਸਭਤਾ
 ਗਤਿਜਾਤਿਓਮਤਿਮਾਹੀ।ਹੋਇਹੁਅਉਰੁਨਾਰਿਹਰਿਪਾਹੀ।
 ਸਭੇਨਾਰਿਮਿਐਕੈਤਹਾਅਈ।ਦੋਬਿਪਰਦਵਤਿਰੂਪੁ
 ਭੁਭਾਈ।ਜਾਕੋਬਿਰਹਾਰੁਕਮਨੀਮਾਤਾ।ਹੁਤੀਮਾਜੀਨ
 ਚੀਨੀਸਭਗਾਤਾ।ਸੁਤਿਕੈਨਿਕਾਟਿਪੁਤ੍ਰਕੈਆਈ।ਓਰ
 ਤੇਛੀਰੁਚਓਤਰਗਾਈ।ਆਇਸਮੀਪਰੁਕਮਨੀਗੰਨੀ
 ਅਪਨੈਸੁਤਿਸਿਓਬੋਯਤਿਬਾਂਨੀ।ਅਹੋਸਿਆਸਿਜੁੰਦਰਿ
 ਸੁਕਿਮਾਰਾ।ਅਪਨੀਧਾਤਿਕਹੋਇਕਵਾਰਾ।

ਇਓਕਿਹਿਗ੍ਰਾਂਸਮੋਕਹਾਤੁ
 ਮਾਰੇਨਾਂਮਾਕੰਓਨਤੁਮਾਰੇਮਾਤਿਪਿਤਾਕਿਉਆਇਏ
 ਹਿਠਾਂਮਿਸੋਰੇਸੁਤੁਜੁੰਦਰੁਸੁਕਮਾਰਾ।ਹੁਤੋਪ੍ਰਗਟਿਐ
 ਸੀਉਹਿਤਿਹਾਰਾਗਾਜਤਿਤਥੇਰੁਕਮਨੀਮਾਤਾ।ਜਤ
 ਕੋਚਿਹਿਤਿਦੇਖਿਜਭੁਗਾਤਾ।ਹੋਗਤਿਹਸਤਿਕਿਸੋਨ
 ਕੀਜੈਸੀ।ਬੋਯਤਿਗਾਂਤਿਕਿਰਿਅਸੁਭੁਵੈਸੀ।ਪੁਤ੍ਰ
 ਪਰਦਵਨਕੋਪਾਚਿਚਾਂਨੀ।ਅਪਨੈਮਾਤਿਨਿਸਿਓਕ
 ਰਿਮਾਨੀ।ਮਹਾਂਬਰਬੀਨਰੁਕਮਨੀਗਨੀ।ਹਰਿ
 ਜੁਸਿਓਬੋਯਤਿਇਹੁਬਾਂਨੀ।ਅਹੋਨਾਸਿਜੇਨੁਠਨ
 ਹੋਈ।ਹੋਇਹੁਪੁਤ੍ਰਪਰਦਵਤਿਜੋਈ।ਸਿਪ੍ਰਿਪਰਿਦ
 ਵਨਿਸਹਾਂਸੁਪਦਾਈ।ਹੁਸਿਕੈਯਗੋਮਾਤਿਓਰਿਧਾਈ।

ਸਾਤਾਸਾਤਾਸੁਦਤਿਸਾਤਿਭਈ॥ਵਾਂਕੀਧਿਭਿਯਾਧਿਯਾ
ਸਭੁਭਈ॥

ਫੁਲਤਿਭਈਯਾਧਿਧਿਭੁਕਸਾਤਿਸਾਤਿਯਾਤਿਯਾਤਿ
ਖਿਜਾਂਕੇਚਿਤਿਕੀਕਧਿਪਹਿਕੁਰੀਤਜਾਇਪੁੰਨਿ
ਬਸਦੇਉਦੇਵਕੀਸਾਤਾਸਿਭਿਭਗਵਾਂਤਿਗਸੁਖਦ
ਤਾਅਭਿਗੁਸਗਾਯਜਾਨੇਜੇਹਿਤਾਈ॥ਫੁਲਤਿਯੇ
ਇਆਏਤਿਹਿਠਾਂਈ॥ਧਿਭੁਕਭਾਂਤਿਬਾਜਿੰਕੁਬ
ਜਾਏ॥ਸਭੁਤਾਰਨਿਸਿਯਿਸੰਗਾਲਗਾਏ॥ਨਗਧੁ
ਪੈਂਨਿਅਰੁਬਸਤਿਰਿਜਾਯਾ॥ਬਹੁਤੁਦਾਂਨੁਕੀਨੋਤਿਹਿ
ਕਾਯਾ॥ਗਜਿਨਿਸਿਭਿਭਗਵਾਂਨੁਧਿਧਾਤਾ॥ਜਨਪ
ਜਾਨਤਿਥੇਇਹੁਬਾਤਾ॥ਤਦਪਕੁਰੀਤਾਹੀਕ੍ਰਿਹਿ
ਸਾਹੀ॥ਦੇਵੇਭੇਵਕੇਜਾਨਤਿਨਾਹੀ॥ਸਿਧਿਪਸੁਦਵਨਿ
ਸਹਾਂਗੁਨਕਿਸਾਤਾ॥ਹਠਿਖੇਨੇਖਿਤਾਤੁਅਰੁਸਾਤਾ॥ਅ
ਰੁਜੇਬਭੇਪੁਤੇਕੁਲਸਾਂਹੀ॥ਪਰਿਭਿਜੀਜੁਤਿਨਿਰਗਨਿ
ਪਾਹੀ॥

ਹੀਸਭੇਦੇਖਿਪਸੁਦਵਨਿਰੁਪਾ॥ਨੇਖੋਭਿ
ਨੁਭਿਨੁਨਾਰਹੇਐਸੋਰੁਪਅਨੁਪਾ॥

ਸਾ॥ ਸੁਨੇਗਿਧਿਭਈ
॥ਸਤਿਜੀਤਿਕੀਕਥਾਸੁਯਾਈ॥ਕਹਾਨੁਕ੍ਰਿਹਿ

ਕੀਉਨਕੀਨੀ॥ ਜੇਹਿਕਾਗਨਿਸਤਿਭਾਂਗੰਦੀਨੀ॥
 ਸ੍ਰੀਸੁਖਦੇਓਕਹੈਸੁਨੁਗਾਜਾਸਤਿਨੀ॥ ਤਿਕੇਅਤਿਭੁ
 ਤਿਕਾਜਾਸਤਿਬਚਕੋਜੇਨੀਕੀਨੀ॥ ਸੇਵਾਤਥੈਪ੍ਰਸੰਨ
 ਕੁਏਗਦਿਨੇਵਾ॥ ਕਿਰਪਾਬਹੁਤਾਓਪਰਿਕੀਨੀ॥ ਏਸ
 ਨਿਸਹਾਂਅਸੇਯਾਕੇਦੀਨੀ॥ ਸੇਮਹੁਬਾਂਧੇਸਹਾਂਸੁਖਪਾਇ
 ਯਾਤਰਿਕੀਸੁਨੁਧਿਖੈਤਥਾਏਯਾਸਤਿਕੇਤੇਜੁਚਹੁ
 ਰਦਿਸਿਛਾਇਯਾ॥ ਸਾਨੇਗਦਿਪਰਤੀਪਰਿਆਇਯਾ॥ ਕਿ
 ਨਹੁੰਜਾਇਕਹੀ॥ ਇਹੁਥਾਤਾ॥ ਹੁਤੇਜਹਾਂਸੇਹਨਿਸੁਖਦ
 ਤਾ॥ **ੴ ੧੮॥ ਨਿਹੰਗਾ॥ ਜਾਨਤੁਮਾਰੀਸਰੁ**
 ਮੇਸੁਰਜੁਥੈਠੇਆਇ॥ ਜਾਕੀਜੇਤਿਪ੍ਰਗਾਸਿਤੇਦ੍ਰਿਸ
 ਟਿਨਹੀਠਰਿਗਾਇ॥ ਐਸੇਕਹਤਿਅਓਰੁਤਿਨਿਸਾ
 ਹੀ॥ ਸਕਯਦੇਓਆਏਤਿਰਿਠਾਈ॥ ਤਾਹੀਥਿਥਿ
 ਅਥਿਸੁਰਜੁਆਇਯਾ॥ ਨਾਹਤਿਹੈਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇ
 ਯਾਕਹੈਕੇਸਨੁਯੇਸੁਰਜੁਨਾਹੀ॥ ਸਤਗੰਜੀਤਿਆਇ
 ਓਹਸਪਾਹੀ॥ ਜਾਂਪਰਿਕਿਰਪਾਕੁਨ੍ਹੈਕੀਨੀ॥ ਹੋਇ
 ਪ੍ਰਸੰਨਅਤਿਭੁਤਿਸਨਦੀਨੀ॥ ਤਾਮਨਕੀਦੰਪਤਿਸ
 ਭਠਾਈ॥ ਰਹੈਪ੍ਰਗੋਦਿਨਕਿਰਗਿਕੀਨੀਆਈ॥ ਅ
 ਓਰੁਗੁਨੁਖਡੇਤੈਸਾਨੀ॥ ਜਾਂਤੇਸਭੁਅਗਿਸਾਇਸੇ
 ਟਿਜਾਹੀ॥ ਕਰਤੀਸਦਾਪਨਕੇਪਰਕਾਗਾਕੰਚਨੁਦੇ

ਤਿਅਠਹੁਭਾਗਾਸੋਮਨੁਸਦਕਰੈਜੀਠਿਠਾਈ।ਹੋਇ
 ਆਨੰਦੁਬਿਆਪਿਮਿਟਿਜਾਈ॥੪੭॥੨੬॥੨੭॥
 ਤਾਕੋਪਰਚੋਇ।ਕੋਹਰਿਮਾਗੀ।ਇਕਿਵਾਰਿ।ਸਤਿਗੁ
 ਜੀਤਿਦੀਨੀਨਹੀਐਭੀਮੁਗਾਪਿਗਵਾਰਿ।ਤਿਹਿਸਤਿਗੁ
 ਜੀਤਿਕੋਇਕੁਭਿਰਾਤਾ।ਬੀਰਿਸੋਨਿਅਤਿਸੁਖਦਾਤਾ।ਸੋ
 ਮਨਿਬਾਂਧਿਕਯੋਧਨਿਮਾਹੀ।ਬਹੁਤਸਿੰਘਿਥੇਜਾਬਨਿਮਾ
 ਹੀ।ਏਕੁਸਿੰਘਅਤਿਆਤਰੁਆਯੋ।ਬਹੁਦਿਵਿਸਨਿਸੋ
 ਭਠਨੁਪਾਯੋ।ਬੀਰਿਸੋਨੁਮਾਰਿਓਧਨਿਮਾਹੀ।ਸੋਮਨਿਐ
 ਗਖੀਨਿਜਿਪਾਹੀ।ਜਾਂਸਵੰਤੁਗੀਛਨਿਕੋਗਾਜਾ।ਜਗੁਜਾ
 ਨਤਿਐਜਿਹਿਕੋਕਾਜਾ।ਏਕੁਦਿਵਸਿਆਯੋਧਨਿਪਾਹੀ
 ਕੇਹਰਿਗ੍ਰਿਹੁਤੁਤੇਜਿਹਿਠਾਈ।ਵੇਊਪਰਧਾਮਿਮਹਾਬ
 ਧਿਪਾਗੀ।ਤਿਨਿਸਿੰਓਜੁਪੁਭਇਓਅਤਿਭਾਰੀ।ਜਾਂਸਵੰ
 ਤਿਕੇਹਰਿਕਓਮਾਰਿਓ।ਸੋਮਨਿਐਨਿਜਿਗ੍ਰਿਹਿਸਿਧਰਿਓ
 ॥੪੮॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥

ਨਿਸਾਰਿਓ ਮਮਭਾਈ ॥ ਇਹੀ ਬਾਤਿ ਮਨ ਮੇਠਹਿ ਰਾ
 ਈ ॥ ਜਬ ਜਾਨਦ ਵਨਿ ਸੁਨਾਇ ਹੁਧਾਨੀ ॥ ਯਹਿ ਜਾਨਿ
 ਉਯਹਿ ਬਾਤਿ ਬਖਾਂਤੀ ॥ ਕਹਤਿ ਬਾਤਿ ਸਤਗੁ ਜਿ ਤੁਜੈ
 ਸੀ ॥ ਹਿਭਗਵਾਂ ਨਿਕਰੀ ਤੁਮ ਤੈ ਸੀ ॥ ਤੁਮਾਦਿ ਆਇ
 ਸਿੰਧ ਸੁਗਿਗਿ ਆਨੀ ॥ ਤੁਮੈ ਉਚਤਿ ਨਾਹੀ ਯਹ ਬਾਨੀ
 ਗਜਾਨਿ ਸ੍ਰੀ ਚਿਤਾ ਮਨਿ ਹਰੀ ॥ ਇਹੁ ਚਿਤਾ ਜੇਨਿ ਮ
 ਨ ਮੇਧਰੀ ॥ **ਭੋਵੁ ॥ ਭੋਵੁ ॥ ਭੋਵੁ ॥**
ਭੋਵੁ ॥ ਭੋਵੁ ॥ ਭੋਵੁ ॥
 ਇਹੁ ਜਾਨਤਿ ਗਜਾਨਕਾ ਜੇ ਉਪਯੁ
 ਆਖਿ ਕੀਜੀ ਐ ਜਾ ਤੇਜਾਇ ਕਲੰਕਾ ॥ ਏਕਾਦਿ ਵਸ ਮੇ
 ਹਨਿ ਜਨੁ ਨਾਥਾ ॥ ਸਗਲ ਜਾਨਦ ਵਨਿ ਕੇਲੈ ਸਾਥਾ ॥
 ਸੁਪਿਯੇਤਿ ਚਲਿਗਏ ਤਹਾਂ ਈ ॥ ਸਿਰਤ ਕਿਚਿਨਿ ਪ
 ਰੇ ਜਿਹਿ ਠਾਂ ਈ ॥ ਜਾਨੀ ਸੋਨਿ ਸਿੰਧੁ ਤੈ ਮਾਰਿਓ ਜਾਂ
 ਮਵੰਤੁ ਪੁਨਿ ਸਿੰਧੁ ਸਿੰਧੁ ਮਾਰਿਓ ॥ ਖੋਜੁ ਯੇਤਿ ਹਰਿਗਏ
 ਤਹਾਂ ਈ ॥ ਜਾਂ ਮਵੰਤ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਹਿ ਠਾਂ ਈ ॥ ਤਖੈ ਸਿ
 ਆਂ ਮਿਸੁੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ॥ ਕਹੀ ਜਾਨਦ ਵਨਿ ਜਿਉ ਇਹੁ
 ਬਾਤਾ ॥ ਸਤਗੁ ਜੀ ਤੁਜਾਨਤਿ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਹਮ ਕੇ ਦੇ
 ਤਿ ਕਲੰਕੁ ਖਿਯਾਹੀ ॥ ਜਾਂ ਮਵੰਤੁ ਵਹਿ ਮਨੁ ਯੋਗਯੋ ॥ ਆ
 ਧਿ ਤੁਮ ਕੋਇਹੁ ਨਿਹਿ ਚੇਭੁ ਏਯਾ ॥ ਆਖਿ ਹਮ ਜਾਂ ਮਵੰਤਿ
 ਪੈ ਜੈ ਰਾਂ ॥ ਤਹਿ ਸਿੰਧੁ ਨਿਭੇਗਾ ਏਯੋ ਐ ਤੈ ॥ **ਭੋਵੁ ॥**

ਦੇਹਰਾ। **ਦੁਆਵਾ**। **ਦਿਨਕਾਰ**। **ਮਹਿ**। **ਦਿ**।
 ਕਾਰਿਗਏਜਦੁਗਾਇ। ਜਾਦੋਜਿਤੇਸੰਗੀਹੁਤੇਤਹੇਤਾਂ
 ਸਭਛਾਇ। ਚਲੇਚਲੇਹਰਿਗਏਤਹਾਈ। ਹੁਤੇਜਾਮ
 ਵੰਤਕੇਗ੍ਰਿਹਜਹਾਂਤੀ। ਸੁੰਦਰਿਮਹਾਮਨੋਹਰਿਥਾਯਾ।
 ਮਨਸੇਖੇਲਤਿਥੀਤਿਹਿਕਾਯਾ। ਦੇਖਿਸਿਆਸਿਸੁੰਦ
 ਰਿਸਖਦਾਂਨੀ। ਹਰਿਕੇਰੁਪਅਨਪਯੁਭਾਂਨੀ। ਜਾਂਮਦੰ
 ਤੁਜੁਨਿਕੇਓਠਿਧਾਇਓ। ਮਓਠਾਇਕੋਪਕੋਆਇਓ
 । ਨਿਖਿਤੀਖਨਿਕਾਦੇਵੇਓਹਾਕਾਯਾ। ਯੋਜੁਪੁਕਗਨਿਹ
 ਰਿਸਾਥਾ। ਟੀਗਪਿਦੰਤੁਮਹਾਂਬਾਲਿਧਾਰੀ। ਹਰਿਸਿੰਘੁ
 ਜੁਪੁਕੀਓਅਤਿਭਾਗੀ। ਚਿਨਿਚਓਥੀ। ਜਿਜੁਪਸੇਧੀ
 ਤੇ। ਅੰਤਿਕਾ। ਯਿਹਰਿਨਾਗਰਿਜੀਤੋ। ਯਾਥਾਧਿਯਜਾਂ
 ਮਵੰਤੁਜਬਹਾਰੇ। ਵਿਸਨਿਤੇਜੁਮਾਨਿਮਾਂਹਿਧੀਚਰੇ
 ॥ ੪੮੩॥ **ਦੇਹਰਾ**। **ਯਾਥਿਨੀਹਿਨਾਦੁਰਾ**
 ਓਹਰਿਕੇਮਾਥਨਿਵਾਇ। ਪ੍ਰੀਤਿਜਹਤਿਓਸਤਤਿਕ
 ਗੀਭੋਪਤਿਪੂਰੁਜਨਾਇ। ਤੁਮਹੀਆਦਿਨਿਰੰਜਨੀ
 ਦੇਵਗਾਮੈਨਾਹੀਜਾਨਿਓਤੁਮਰੇਭੇਵਾ। ਤੁਮਹੀਨਿ
 ਰੰਕਾਰੁਭਗਵਾਨਾ। ਜੋਤਿਸਰੂਪਤੁਮਸਭਕੇਪ੍ਰਾਨਾ। ਤੁ
 ਮਤੇਪ੍ਰਗਟਿਓਸਭੁਸੰਸਾਰਾ। ਤੁਮਹੀਅੰਤਿਕੇਗੇਸਿੰਘ
 ਗਾ। ਤੁਮਹੀਜੇਤੁਸਿੰਘਿਪਾਰਿਥਾਧੇ। ਤਿਹੁਯੋਕਕੋਪਕਰਿਕੋ

ਫਾਧੋ। ਤੁ ਮਹੀ ਜਤਈ ਸਤਿਕੇਈ ਸਾਗ ਮਾਰਿਓ ਤੁ ਮਗਵ
 ਨੁਦਸ ਸੀਸਾ। ਤੁ ਮਗੀ ਗਤਿ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਹੀ ਚੀਨੀ।
 ਅਨ ਜਾਨਤਿ ਮੈਢੀ ਠਈ ਕੀਨੀ। ਤੁ ਮਾਗਾ ਪਿ
 ਸੈ ਮਹਾ ਅਸਾਧਾ। ਛਿਮਾ ਕਰੈ ਮੇਰੇ ਅਪਗਾਧਾ। ਯਾ
 ਬਿਧਿ ਬਿਨੈ ਸੁਨੀ ਜਵਨਾ ਬਾ। ਧਰਿਓ ਹਾ ਬਤਿ ਜਸੇ
 ਵਕ ਮਾਥਾ। ੪੮੪॥ ਵੇਹਰਾ। ਤਾਪਾ।
 ਤਾਪੁ ਸੁਨੀ। ਬੇਢੇ ਬਚਨਿ ਰਿਸਾਣਾ। ਜਾਮਵੰਤਿ ਕੋ
 ਦੁਖ ਗਯੋ ਤਪੈ ਮੁਦਤਿ ਤਿਉ ਕਾਣਾ। ਬਹੁਰੇ ਸੁਮਿ
 ਹਨਿ ਸੁਖਦਾਨੀ। ਜਾਮਵੰਤਿ ਸੋਭੈ ਤਿਥਾਨੀ। ਤੁ
 ਮ ਜਾਨਤਿ ਰੀਛ ਕੇਗ ਜਾਗ। ਹਮ ਤੁ ਮਪੈ ਆਏ ਕਿਹਿ
 ਕਾਜਾ। ਸਤਗੁਜੀ ਤਕੀ ਮਨਿਐ ਆਏ। ਤਾ ਕਾਰ
 ਨਿਤ ਮਪੈ ਹਮ ਆਏ। ਜਾਮਵੰਤਿ ਸਮੇਤੁ ਮਨਿਮਾ
 ਹੀ। ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭੋਇ ਜੋਗੁ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਹਾ ਬਿਜੈ ਰਿਪੁ
 ਨੀ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ। ਅਨ ਸਮੀਪਤਿ ਜਕੀਨੀ ਆਦੀ
 ਨੀ। ਗਾਜਨਿ ਜੋਜਾਵੈ ਤਿਉ ਠਾਈ। ਰਹੇ ਬੈਠਿ ਦੁਆ
 ਦਸ ਦਿਨ ਤਾਈ। ਹੁਇ ਨਿਗਸੁ ਜਬਾਰਿ ਹਮੇ ਆ
 ਏ। ਪੁਰਿ ਬਾਸੀ ਸੁਨਿਕੈ ਅਕੁਣਾਏ। ਅਰੁ ਬਸਦੇ
 ਉਦੇਵ ਕੀ ਮਾਤਾ। ਅਤਹੀ ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਗਤਾ
 ੪੮੫॥ ਵੇਹਰਾ। ਰੋਪਾ ਤਿਪੁਤਾਪਾਥੀਰ

ਰਬਿਨੁ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਚਿਨ ਪੀਗਾ ਸਭਾ ਮੇਲਿ ਕੈ ਬਨੈ ਚਲੇ
 ਧਿਆਵਾ ਲਿਖਤੋ ਸਗੀ ਗਿਆ ਮਘ ਮੇਰੇ ਦਸ ਸਥਾ ਲਿਖਤਾ
 ਹੈ। ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਸਭ ਸੀਸੁ ਨੀਵਾ ਹੈ। ਕੁਹੈ ਇਹੈ ਇਨ ਬਹ
 ਰਿਕੈ ਪੈਂਹੈ। ਤੁਮਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੂਜਾ ਦੇਹੈ। ਸਤਗੁਰੀ ਕ
 ਓਹੈ ਤਿਸੁ ਸੁਪਾਘਾ ਨਿਰਿ ਤੇਜੀ ਐ ਕੋਭ ਪੈ ਸਤਾ ਪਾਘਾ
 ਧਿਆਇ ਸਭੁ ਪੁਰੇ ਤਿਰਿ ਠਾਂਈ। ਜਾਂ ਮਦੰਤ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਰਿ
 ਥਾਂਈ। ਓਹਾਂ ਤੇ ਤਿਕ ਸੇਸੁ ਨਿਗੁਪਾਘਾ। ਐਸੀ ਸਿਧਿ
 ਕੁਸੁੰਦਰਿ ਬਾਘਾ। ਸਿੰਮੁਖ ਦੇਖ ਬਹੁ ਤੁਸੁਖ ਪਾਏ। ਤਾਤਿ
 ਮਾਤਿ ਗਹਿ ਕੀਠੈ ਗਾਏ। ਸਭੁ ਹੀ ਕੇ ਮਾਤਿ ਆਨੰਦੁ ਭਯੋ
 । ਮਾਨੇ ਜਨਮੁ ਭਯੋ ਭਿਰਿਯੋ। ਇਕਿ ਜਾਨੈ ਜੋ ਚਤੁਰੁ ਬਿ
 ਨਾਨੀ। ਹਸਿ ਕੈ ਹਰਿ ਸਿੰਭੁ ਬੋਲਿ ਬਾਨੀ॥ ੪੮੮॥
 ਦੇਹੁ ਹਾ॥ ਸਤਗੁਰੀ ਆਏ ਜਾਂ ਹਿਜਾਂ ਮ
 ਵੰਤ ਕੇ ਪਾਂਮਾ ਧਿਆਹੁ ਕਰਿ ਆਏ ਹੁ ਤੇ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰ
 ਭਿਘੰਤਿ ਸਿਆਂ ਸਿ। ਗਾਨੁ ਨਿਤ ਬੋਲੈ ਸਾਨਿ ਸਖਦਾਈ
 । ਆਨੰਦੁ ਸਿੰਭੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੁਰੇ ਆਈ। ਨੂਜੇ ਦੇਹਿ ਜਾਨੈ
 ਜਿਹਿ ਤਾਂਈ। ਸਭੁ ਹਰਿ ਯੈ ਬੋਠੈ ਇਕਿ ਠਾਂਈ। ਜੋਮ
 ਨਿਯਈ ਤਾ ਬਿਜਨੁ ਨਾਥਾ। ਨਈ ਫੇਰਿ ਸਤ੍ਰਿਅਾਂ ਜਿ
 ਤਿਹਾਥਾ। ਸਤ੍ਰਿਅਾਂ ਜੀ ਤਿਸੁ ਕਰਿ ਓਮਾਨਿ ਮਾਂਹੀ॥
 ਸੀਸੁ ਓਠਾਇ ਸਕੈ ਵਹੁ ਨਾਹੀ। ਇਹੁ ਚੰਤਾਨਿ ਤੁ

ਮਨ ਮੋ ਕਰੈ ਸੋ ਅਪਗੁ ਪ੍ਰਕਟਿ ਧਿਧਿਟੈ ॥ ਪੁਨਿ ਮ
 ਤਿ ਮਾਯੀ ਇਹੈ ਧੀ ਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿ ਭਾਂਦਾਂ ਅਤਿ ਗੁਪੁ ਭਿਜੀ
 ਆਗੀ ॥ ਜਾਂ ਪਰਿ ਧਰੁ ਗਾਜਾ ਮਨੁ ਪਰੈ ॥ ਧਿਭਰੁ ਭਾਂਤਿ ਆ
 ਭੁਭਾ ਖਾਕੈ ॥ ਤਦ ਪਿਯਗ ਕੇ ਗਾਜਾ ਮਾਯੀ ॥ ਯਾਂ ਕੇਵ
 ਗਤਿ ਜੇ ਗੁੰ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ੫੮੭ ॥ **ਨਿਰਗਾ ॥ ਇਹੁ ਕੁਨਿ**
ਆ ॥ ਤਿ ਸੋ ਜਤੀ ॥ ਦਰਿ ਮਾਯਾਂ ਸਹੁ ਪ੍ਰਾਸਿ ਜਿਦਿ
 ਪਾਤਿ ਕੇਵੀ ਜੀਐ ॥ ਸੋ ਰਤਨੁ ਅਨੁਪਾਮਾ ਗਾਜਾ ਸਤਗੁ
 ਜੀ ॥ ਤਿਤਿ ਰਿਕਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿ ਆਹਿਦਈ ॥ ਤਿਰਿ ਧਾ
 ਣਾ ॥ ਦਾਇਜੁ ਮਾਂਹਿ ਧਿਭੇ ਧਰੁਦੀ ॥ ਗਾਥਿ ਜੇ
 ਪੁੰਤਿ ਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ ॥ ਕਹਿ ਸਿ ਸਕੇ ਤਾ ਕੀ ਧਿ ਸਿਥਾਗਾ ॥
 ਗਿਰੰਭੁ ਧਰੁਦੈ ਅਰੁ ਹੋਇ ਅਵਗਾ ॥ ਸੋ ਮਾਨਿ ਆਂਤਿ ਪਰਿ
 ਹਰਿ ਪਾਹੀ ॥ ਕਹੀ ਕਿਸਨਿ ਗਮ ਚਾਹਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ
 ਕਛੁ ਜੈਤੁ ਮਰੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪਾਹੀ ॥ ਜਬ ਚਾਹੈ ਤਬ ਹੋਹੁ ਮਾਪ
 ਜੀ ॥ ਗਾਜਾ ਸਿੰਹ ਰਿਦੈ ਭਿਧਾਤਾ ॥ ਸਦਾ ਕੈਏਵ
 ਸੋਗਿ ਆਤਾ ॥ ਭੁਨਿ ਜਿਭਿ ਜੇ ਧਿਰੇ ਪੁਨਰੁ ਕਰੈ ॥ ਤਭਿ ਮ
 ਨ ਮੋ ਕਛੁ ਕੇ ਪੁਨਰੁ ਕਰੈ ॥ ਨਿਸਦੈ ਤਿ ਕਛੁ ਰੇ ਸੁਨ ਆਨੈ
 ॥ ਮਨੁ ਪਾਏ ਕਛੁ ਹਰਿ ਪੁਨਰੁ ਮਾਨੈ ॥ ੫੮੮ ॥ **ਨਿਰ**
ਗਾ ॥ ਸੋ ਮਾਨਿ ਆਨੈ ॥ ਦਿਰਿ ਦਈ ਸਤ੍ਰਾ ਜੀਤ
 ਕੇਹਾ ਬਿ ॥ ਹਿਤਿ ਕੀ ਬਾਤਿ ਸੁਨਾਇ ਕੈ ਕੀ ਨੈਨਾ ਬ

ਸਨਾਥਿ॥ **ਅਖਿਆਉ ਸਤਿਨਾਨਾ॥ ੫੭॥**
 ਕੈਪਰੀਛਤਿਜੋਰਿਖਰਾਈ॥ ਹਰਿਕੀਕਥਾਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥
 ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਮਹਾਸੁਖਰਾਸਾ॥ ਜਿਨਿਸੋਪੁਗਤਿਸਭਕੀਆ
 ਸਾ॥ ਆਥਿਧਿਕਾਜਕਰੇਜਗਮਾਹੀ॥ ਤਾਕਉਨਿੰਦਸਕੈਕੋ
 ਨਾਹਿ॥ ਸਦਾਬਿਚਾਰੁਕਰੈਮਨਮਾਹੀ॥ ਇਕਬਾਰਹਸਤ
 ਨਿਪੁਰਿਜਾਂਹੀ॥ ਅਪਨੈਭਗਤਿਕੀਸੁਖਯੀਜੈ॥ ੫੮॥
 ਸੁਤਤਿਕੀਰਛਾਕੀਜੈ॥ ਇਕਾਦਿਵਸਮੋਹਤਿਜਦਨਾਥਾ॥
 ਸ੍ਰੀਬਾਓਗਮੁਖੀਏਨਿਜਸਾਥਾ॥ ਮਹਾਮੁਦਾਤਿਥੈ
 ਛੋਗਬਿਮਾਹੀ॥ ਚਲੇਹਸਤਨਾਪੁਰਕੀਘਾਂਹੀ॥ ਜਬੈ
 ਹਸਤਨਾਪੁਰਮੇਆਏ॥ ਭੀਖਮਆਦਿਕੇਦਰਸਤੁਪਾ
 ਏ॥ **੪੮॥** **ਦੋਹਰਾ॥** ਕਹੁਗੁਰਮਿਓਜਿਪ੍ਰਸਾਦਿਸੈ
 ਜਿਨਕੋਜਗਮੈਨਾਮਾਦਿਦੁਰਕਿਰਧਾਚਾਰਜਾਮਿਓਸਕਲ
 ਧਰਮਕੇਧਾਮਾ॥ ਬਹੁਰੇਪੰਡਸੁਤਨਿਕੋਦੇਖੋਗੇਸੰਗੇਮਾ
 ਰਿਦੁਅਵਰੇਖੋ॥ ਤਿਨੈਦੇਖੋਮੋਹਤਿਸੁਖਦਾਤੀ॥ ਭੀਖਮ
 ਆਦਿਸਿਓਏਤਿਥਾਂਤੀ॥ ਇਹਅਚਰਜੁਆਵਤਿਮਨ
 ਮਾਹੀ॥ ਤੁਮਸੋਗਿਆਨੁਵੰਤੁਕਈਨਾਹੀ॥ ਤੁਮੈਓਚਤਿ
 ਯੇਭਾਇਹਮਾਗੇ॥ ਜੁਰਜੈਧਨਿਸਿਓਹਤਿਦੁਖਾਗੇ॥
 ਗਜਾਨਿਜਬੈਕਿਸਨਿਮਤਿਭਾਏ॥ ਪੰਡਸੁਤਨਿਕੋਦੇਖ
 ਨਿਆਏ॥ ਇਕੁਜਾਨੈਸਤਿਧਨੁਆਨਾਂਸਾ॥ ਮਹਾਂਬ

ਭੀਅਤਿਪੁਰਨਕਾਮਾਥਸਤਿਦੁਆਰਕਾਨਗਰੀ
ਮਾਹੀ॥ਜਿਹਕੇਜਸੁਫੇਲੇਚਹੁਪਾਂਹੀ॥ਸੁਨੀਹੁਤੀ
ਮਨਕੀਉਤਬਾਤਾ॥ਮਨਮੇਮਨੁਗਥੈਦਿਨੁਗਤਾ॥

ਦਿਨਮਤੇਕੀਓਉਤਿਆਇ॥ਪੁਨਿਅਕਰੁਰੁਪੈ
ਆਇਕੇਬਾਤਿਕਹੀਸਮਝਾਇ॥ਸਤਿਆਜੀਤਿ
ਕਛੁਭਯੀਨਕੀਨੀ॥ਹਰਿਜੁਮਾਨਿਮਾਂਗੀਨਹੀਦੀ
ਨੀ॥ਬੀਰਸੈਨਿਕੇਕੇਹਰਿਖਾਇਓ॥ਉਤਿਹਰਿਜੁ
ਕਛੁਦੋਸੁਯਾਇਓ॥ਜੇਸੈਤੁਮਹੀਆਇਸੁਪਾਂਓ॥ਦਾ
ਹਿਮਾਰੇਸੈਮਨਿਯੋਅੰਭੂ॥ਏਕਗਤਿਦੁਹੁਗਇਓਤ
ਹਾਂਏ॥ਸਤਿਆਜੀਤਿਸੇਵਤਿਜਿਹਿਠਾਂਏ॥ਐਸੀ
ਬਿਧਿਉਤਿਜਤਨੁਉਪਾਇਓ॥ਸਤਿਆਹਤਿਕੇਸਾਰਿ
ਮੰਨਿਯੋਆਇਓ॥ਦਾਂਕੇਪੁਤੁਪੁਤੇਕਛੁਨਾਹੀ॥ਸਤਿ
ਭਾਂਮਾਂਕਯਪਿਮਨਿਮਾਹੀ॥ਭਈਮਯੀਨਿਸੋਗਾਅ
ਤੀਕੀਨੋ॥ਕਰਿਕੇਕਰੁਣਾਦਾਗੁਤਿਹਿਦੀਨੋ॥
ਪਿਤਾਥੈਰੁਪਾਰਿਕੇਸਾਨਿਮਾਂਹੀ॥ਤਬਹੀਚਯੀਥੈ
ਗੀਹਰਿਪਾਹੀ॥

ਪੰਡਸੁਤਨਿਕੇਨਿਆਇਸੇਮਗਨਿਹੁਤੇਭੁਗਦਾਂਨਿ
ਸਤਿਭਾਂਮਾਂਅਤਿਭਾਂਮੀਤਬਹੀਪਹੁਚੀਆਨਿ

ਵੇਖੀਜਥੈਵਿਸਤਿਸੁਗਿਗਿਆਤੀ॥ ਧਿਆਕੁਲੁਮ
 ਤਾਂਪ੍ਰੀਆਸੁਖਦਾਂਤੀ॥ ਇਹੁਧੀਚਾਰੁਕੀਓਮਾਨੀ॥
 ਹੀ॥ ਚਏਤੁਰਤੁਦੁਆਰਕਾਘਾਹੀ॥ ਸਤਿਪਤੁਆਂਕੁ
 ਉਜਥਹੀਸਾਗੁ॥ ਪ੍ਰੀਆਕੇਜੀਅਕੇਸੋਚੁਨਿਵਾਰੀ॥
 ਸਤਿਪਤੁਐਸਮਣੀ॥ ਇਹੁਧਾਤਾਮਨਸੋਸੋਚੁਕ
 ਗੈਦਿਨਗਤਾ॥ ਕਿਤਿਪ੍ਰਮਾਸਿਪ੍ਰਗਟਿਜਨਾਇ
 ॥ ਪ੍ਰਤਿਅਕਰੁਗਿਸੋਕੋਹਿਸਮਣਾਇਓ॥ ਸੋਪਰੇਕੋ
 ਕੀਉਜਨਦਨਾਥਾ॥ ਆਵਤਿਚਲੇਸੁੰਦਰੀਸੁਨਿਯਾਥਾ॥
 ਸੋਕਉਜੀਉਦਨਅਧਿਦੀਜੈ॥ ਆਪਨੀਸਗਤਿਰ
 ਖੇਕੈਲੀਜੈ॥ ਵੈਤੋਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੁਨਗਿਆਤਾ॥
 ਜਾਤਾਤਿਸੁਭੁਪਰਿਜੁਕੀਥਾਤਾ॥

ਤੁਹੀਉਤਰੁਕਰੀ
 ਸੁਨਾਇ॥ ਅਪਰਾਧੀਜਨਦਨਾਥਕੈਕਾਂਸਿਉਕਥਿ
 ਉਜਾਇ॥ ਵੈਭਗਵਾਨਸਤਿਹਿਉਕਾਰੀ॥ ਬਲ
 ਪਰਗਤਿਹੁੰਤੇਅਤਿਬਾਲਿਧਾਰੀ॥ ਉਨੈਸਮਾਂਤਿਧ
 ਕੋਉਨਾਹੀ॥ ਹੰਤੋਕਸੁਜੈਨਿਖੇਲਨਿਸਾਂਹੀ॥ ਸਾ
 ਤਿਬਗਥਿਕੇਹੁਤੇਮਹਾਰੀ॥ ਤਥੈਉਠਾਇਯਹਿਉ
 ਗਿਰੁਭਾਰੀ॥ ਜੁਗਸਿੰਧਕੀਸੈਂਤਿਧਿਭਾਰੀ॥ ਨਦੀ
 ਉਭਗਾਇਸਪਤਿਦਸਿਦਾਰੀ॥ ਜੇਨਰਿਜਨਮੁਤੇ

ਤਜਗਮਾਹੀ॥ ਯਾ ਧਿਧਿਕਾ ਜੁ ਸਕੈ ਕਰਿ ਨਾਹੀ॥
 ਇਨ ਤੇ ਬੇਸੁਖ ਹੋਇ ਜੇ ਲੋਈ॥ ਤਾ ਕੇ ਰਾਖ ਸਕੈ ਤ
 ਓਕੈਈ॥ ਸਤਿ ਪਤੁ ਆਸ ਮੰਤ੍ਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਮੇਕ
 ਰਾਖਿ ਸਕੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ॥ ਏਕੁ ਅਸ ਦਹੋਇ ਪਵਤਿ ਸ
 ਮਾਨਾ॥ ਜਾ ਕਾ ਗਵਤੁ ਸਭੇ ਜਗੁ ਜਾਨਾ॥ ੪੮੨॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਤਾਹੀ ਪਾਰੇ ਚਾਹਿ ਕੇ ਰਹੈ॥ ਲਾਭ ਲਾਨਗ
 ਰੀ ਮਾਂਹਿ॥ ਸਤਿ ਜੋ ਜਾਨਿ ਭਾਗਿ ਓਗਯੇ ਏਕ ਗੋਨਿ ਦਿ
 ਨਿ ਮਾਂਹਿ॥ ਸੋ ਮਨਿ ਸੀ ਗੇਲਈ ਉਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਗਇਓ
 ਛੇਰਿ ਸਫਲਾਗਿ ਸਤ ਪਾਹੀ॥ ਜਬ ਜਨੁ ਨਾ ਥਿਨੁ ਆਰਕ
 ਆਏ॥ ਯਾ ਧਿਧਿਸ ਮਾਂਹਾਰਿ ਤਬ ਪਾਏ॥ ਗ੍ਰਹਿ ਮੇਗ
 ਏਨਹੀ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਲਏ ਸੀ ਗੇ ਸ੍ਰਿਤਾ ਲਿਖ ਰਿਭਾ
 ਈ॥ ਮਹਾਂ ਗਾਜਿ ਰਿਭੂ ਅਤਿ ਕੇ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਕਲਿ ਸ੍ਰਿਸ
 ਟਿ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮੇਧਿ ਆਪਕਿ ਸ
 ਰਠਾਂਈ॥ ਉਨਿ ਸਿਓ ਭਾਗਿ ਬਚੈ ਕਿਰਿਤਾਈ॥ ਛਿਨਿ
 ਮਾਂਹੀ ਹਰਿਗਏਤ ਤਾਂਈ॥ ਸਤਿ ਪਤੁ ਆਪਾਇਓ ਜੋ
 ਠਾਂਈ॥ ਯਾ ਧਿਧਿ ਚਕ੍ਰਿ ਸੁਟ ਰਸੁ ਤਮਾਗੇ॥ ਪਰਤੇ ਸੀ
 ਸੁਭਿੰਨਿ ਕਰਿ ਰੰਗੇ॥ ਜਨੁ ਪਜਾਨਤਿ ਬੇਸਭੁ ਦੇਵਾ ਮਨ
 ਦੂਛਾਨਿ ਯਾ ਕੇ ਹਰਿ ਦੇਵਾ॥ ੪੮੩॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਕਹਤਿ ਬਚਨਿ ਸ੍ਰਿ ਗੰਮ ਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਪਾਈ ਨਾਹੀ॥

ਥਿਨਾ ਦੇ ਖਾਇਹਾਗਿ ਕੈ ਦੇ ਸੁਲੀ ਓਜਗਮਾਂਹਿ। ਕਹ
ਤਿਹਾਂ ਮੁਸੋਮਤਿ ਇਹ ਨਾਹੀ। ਹੁਇਹੈ ਪੁਗਾਇ ਜਦ
ਪੁਰੀ ਮਾਹੀ। ਰਾਜਤਿ ਤਥੈ ਕਿਸਨ ਮਤਿ ਭਾਏ। ਸਮੁ
ਅਮਾਗਿ ਤਿਜਾਗ੍ਰਿਹਿ ਕੋ ਆਏ। ਰੋਹਰਾ ਮਵਾਨਗ
ਰੀ ਮਾਹੀ। ਗਦਾ ਜੁਪੁਸੀ ਖੋਗੁਰਪਾਹੀ। ਹੁਤੈ ਤਹਾਂ
ਜੋਧਨਗ ਜਾਗਦਾ ਜੁਪੁਸੀ ਖਤਿ ਕੇ ਕਾਜਾ। ਰਾਜ
ਤਿਸ੍ਰਿਅਕਰੁਗਰੀ ਆਤਾ। ਮਤਿ ਮੋਸੋ ਚੁਕਰੈ ਦਿਨੁ
ਗਤਾ। ਕਹੀ ਜੁਮਤਿ ਹਰਿਜੂਕੈ ਦੇਹੁ। ਸਤਪਤੁ ਅਸ
ਮਹੁਉਹੋਇਹੁ। ਜੇਤ ਦੇ ਉਗਥੇ ਤਿਜਪਾਹੀ। ਮੋਪੈਗਪ
ਤਿਹੋਰੈ ਗਿਨਾਹੀ। ਸਤਿਭਾਂ ਮਾਂਸੁ ਨਿਕੈ ਸੁਖਪਾਇਓ।
ਤਾਦੇ ਨਾਪਿਤਾ ਕੋ ਕਰਮੁ ਕਰਾਇਓ। ੪੭੫॥

ਦੇਹਰਾ। ਸਾਫ਼ਾਗੀ॥ ੩ ਪਾਭਾਂ ਤਿਸੋ ਮਤਿ ਮੋਕੀ
ਓਥੀ ਚਾਗੁ। ਭੁਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਬਿਨੁ ਕਪੈਗਾਇਓ ਭਾਗੀ
ਇਕਵਾਰਾ। ਰਾਜਤਿ ਸ੍ਰਿਅਕਰੁਗਰ ਬਿਨਾਹੀ। ਜ
ਦੁਬੀਸ ਮੋਧੋਗਰੀ ਆਨੀ। ਮਹਾਪੁਰੀ ਤਰਹੈ ਜਿਹਗਾ
ਦਾ। ਨਹੀ ਕਛੁਗਿ ਸਦਿਹੋਇਤਿ ਹਿਠਾਂ ਵਾਂ। ਇਹੁ ਸੁਭ
ਉਜਾਨੈ ਸੁਭਲੇਈ। ਅਨਾਬਰਸਤਨਿ ਤਬਰਖਾਹੋਈ।
ਜਬਜਾਦਵਤਿ ਸੁਨੀਇਹੁ ਬਾਤਾ। ਗਏ ਜਹਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਪਤਿਜੁਖਦਾਤਾ। ਤਿਨਸਿਉਕਹਿਓਓਓ ਸਮਾ

ਈ॥ ੨॥ ਮੈਭਈ ਚਿੰਤਾ ਅਧਿਕਾਈ॥ ਸੁਫਲਾ ਗਿਸਤਿ
 ਤੈਂ ਬਡੇ ਹਮਾਗੇ॥ ਸਭਾ ਪਗ ਕੇ ਜਾਂਤ ਨਿਹਾਗੇ॥ ਤੁਮਰੇ
 ਵਿਸਮਾਨਿ ਮਨਿ ਮਾਂਤੀ॥ ਗਏ ਕੁੰਜਾਨ ਤਿਹ ਮਾਤੀ॥
 ॥ ਗਾਜਾ ਕਹੈ ਸੁਨੇ ਗਿਰਾਈ॥ ਏਹੁ ਸੰਦੇਹੁ ਦੇਹੁ ਸਾ
 ਝਾਈ॥ ੪੮੮੬॥ ਤੇਹਰਾ॥ ਸਿੰਘ ਕਰੁ
 ਰੇ ਕਰਮ ਗੁਨਿ ਜਿਨਿ ਕੇ ਸਮਤ ਹੀ॥ ਅਭੁਗੁ ਕਿਹ
 ਕਾਗਿ ਉਨਿ ਕੇ ਅਚਿਤਿ ਭੁਏ ਬਿਘਨਿ ਇਆਹੀ ਠ
 ਉਗਾਏ ਕਸਬਿ ਆਹਤ ਮਾਭਿਗਾਇਓ॥ ਅਰੁ ਸਤਿ ਪਨ੍ਹ
 ਆਂ ਕੇ॥ ਇਕਾਇਓ ਪੁਨਿ ਅਕਰੁ॥ ਰਿਆਪਿ ਭੁਜਿ ਗਏ॥
 ਵੈਸੇ ਗੁਨ ਉਨ ਕੇ ਕਹਾਭੁਏ॥ ਕਹੈ ਪਰੀਠਾਤਿ ਸਿਉ ਰਿਖਿ
 ਗਈ॥ ਸੁਫਲਾ ਗਿਸਤਿ ਕੀ॥ ਧਾਤਿ ਜਨਾਈ॥ ਜਬ ਆ
 ਨੀ ਤਿਸੇ ਸਾਣੀ ਭੁਏ॥ ਵੈਗੁਨ ਸਕਾਓ ਮੰਦ੍ਰੇ ਇਗੁਏ
 ਬੇਲੇ ਬਹੁਰਿ ਪਰੀਠਾਤਿ ਗਿਆਨੀ॥ ਏਹੁ ਤੇ ਧਾਤਿ ਸਾ
 ਚੁਹ ਮਾਨੀ॥ ਅਭੁਗੁ ਧਾਤਿ ਸੁਹਿਕੇ ਦੇ ਸਮਝਾਈ॥
 ਸਤਿਗੁ ਜਿਤਿ ਗਵਿ ਸੇਸ ਨਿਪਾਈ॥ ਸਿੰਘਾ ਸਦੇ ਓਕਿ
 ਪਾਜਾ ਬਿਕੀਤੀ॥ ਕੈ ਬਿਗੇਧਿ ਪਾਗਿ ਕੈ ਮਨਿ ਦੀਤੀ॥
 ਮਨ ਤੇ ਕਹੈ ਕਹਾ ਸੁਖ ਭਇਓ॥ ਜਿਹਿ ਕਾਗਿ ਵਾਂ ਕੇ ਜੀ
 ਉਗਾਇਓ॥ ੪੮੮੭॥ ਤੇਹਰਾ॥ ਸਿੰਘ ਕ
 ਦੇਓ ਕਹੈ ਇਹੈ ਗਾਜਾ ਨਿ ਸੁਨੇ ਨਿ ਦਾਨਿ॥ ਭੁਏ ਭੁਏ

ਦੁਖਸੁਖਸੁਖਤੋਤਿਕਰਮਿਪਰਮਾਤਮਾ। ਜਗਮੋਜਨ
 ਮੁਖੇਤਿਜੋਏਈ।। ਤਿਨਿਕੋਰਾਸੁਇਕਿਦਿਨੋਈ।।
 ਅਉਗਤਿਕੀਕੀਐਕੀਆਧਾਤਾ। ਜੋਭਗਵੰਤਮ
 ਹਾਂਸੁਖਦਾਤਾ। ਉਤਿਪੁੰਨਾਪਿਜਨਮੁਜਬਭਇਓ।
 ਤਾਤਮਾਤਿਕੋਅਤਿਦੁਖੁਭਇਓ। ਪੂਛਤਿਬਹੁਤਪਰੀ
 ਛਾਤਿਗਿਆਨੀ।। ਕਹੇਭੇਦਸੁਖਦੇਓਧੈਨਾਨੀ।। ਜਾ
 ਅਕਰੁਕਿਕੇਗੁਨਿਤਸਿਗਾਏ।। ਤੇਉਤਿਕਹੇਕਭਨਗੁ
 ਪ੍ਰਾਏ।। ਕਹੇਪਰੀਛਾਤਿਸਿਓਸੁਖਦੇਦਾ।। ਚਿਤੁਦੇਸ
 ਨੋਕਹੂੰਇਹੁਭੇਦਾ।। ਏਕਬਰਖਿਸਿਦਿਨਗਰੀਮਾਂ
 ਯੀ।। ਕਹੂੰਸੋਪੁਜਯੁਧਰਖੇਨਾਹੀ।। ਇਕਿਜਾਨੇਦਾ
 ਇਓਤਿਹਿਠਾਦਾ।। ਸ੍ਰੀਸਫਲਗਿਓਇਜਿਹਿਕੋਨ
 ਦਾ। **ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਵੇਤਨਾ। ਤੁਕੋਪਰੀ।**
 ਪਰਕਾਸਿਤੰਜੀਉਜੰਤੁਰਹੁੰਓਗੇ।। ਬਰਖੇਜਯੁਹ
 ਰਿਕੈਸੁਭੇਉਠੇਸਕਯਿਅਨਿਘੋਗੇ।। ਸਭਯੋਗਾਨਿ
 ਜਾਨੀਇਹੁਧਾਤਾ।। ਹੋਸੁਫਲਗਿਜਾਨੇਸੁਗਿਨੀ
 ਆਤਮਾਗਾਜਨਿਸਿਦਿਨਗਰੀਕੋਗਾਜਾਜਿਨਿ
 ਦੇਖੇਸੁਫਲਗਿਕੇਕਾਜਾ।। ਕਿਰਿਪਾਬਹੁਤਤਾਉ
 ਪਰਿਕੀਰੀ।। ਤਿਜਿਕੀਰੀਅੰਦੀਵਾਹਿਕਰਿਦੀਰੀ
 ।। ਤਾਸੁਫਲਗਕੋਸੁਤਸੁਖਦਾਤਾ।। ਭਯੋਅਕਰੁਰੁ

ਮਹਾਗੁਨਗਿਆਤਾਗੁਨਿਸੁਭਾਉਸੁਫਲਾਗਿਕੇ
 ਜੇਸੋ। ਸੁਭਾਅਕਰੁਰਭਇਓਟਿਰਿਤੈਸੋ। ਗਜਜਿਤ
 ਧੋਕਿਸਨਿਮਨਿਭਾਇ। ਸੁਫਲਾਗਿਸੁਭਾਕੇਦੁਫਲੇਅ
 ਏ। ਤਿਹਿਕੇਸਵਾਧਾਤੁਹਰਿਕੀਨੋ। ਮਨਿਕੋਤ੍ਰਿਅਸੁ
 ਦੁਰਿਤਬਕੀਨੋ। ਕਹੀਜੁਏਮਨੈਤੁਅਪਾਹੀ। ਤਾਕਾ
 ਗਤਿਭਯੋਮਨਮਾਹੀ। ੪੯੯॥ ੨੨੨॥
 ਜੋਭਯਉਤੁ। ਜਿਓਕੋਤਤਾਤਿਥਾਤਿਸੁਨਿਯੇਹ।
 ਦਹਸਨੁਅਬਹੀਆਂਨਿਕੈਸਤਿਭਾਂਸਾਂਕੋਦੇਹ। ਸਾਂ
 ਕੇਗਿਹਿਮੇਸੁਤੁਨਤੀਤੁਈ। ਸਤਾਸਮਾਨਿਤਾਹਿ
 ਤੈਜੋਈ। ਜੇਸੁਤੁਸੁਤਾਹੇਇਨਹੀਕੋਈ। ਥਪੁਹੇਇ
 ਪਨਪਵੈਜੋਈ। ਤੇਅਕਰੁਰੁਤੁਮਥਰੇਹਮਾਗੇਸ
 ਗਲਿਮਰਮਿਕੇਜਾਂਨਤਿਯਗੇ। ਤੁਮਸੇਂਬੁਧਿਵੰਤੁਜ
 ਗਮਾਂਤੀ। ਯਾਥਾਧਿਧਿਕਾਨੁਕਰਤਿਹੈਨਹੀ। ਤੁਮ
 ਹੀਸਦਾਕਾਂਤਿਹਮਮਾਂਨੈ। ਤਿਹਿਤੇਆਂਨਿਭਿੰਨਨਾ
 ਬਖਾਨੈ। ਗਜਜਿਤਬਅਕਰੁਰੁਧਿਨਾਨੀ। ਕਿਰ
 ਪਾਬਹੁਤੁਹਿਜੁਕੀਜਾਨੀ। ਯਾਥਿਜੇਰਿਓਨਿਥਿ
 ਟੰਡੀਕੀਨੀ। ਸੇਮਨਿਸ਼੍ਰੀਸਤਿਭਾਂਸਾਂਦੀਨੀ। ਮਹਾਂ
 ਪਗੰਨਭਏਜਨੁਗਈ। ਸੇਮਨਿਓਨਕੇਫੇਰਿ
 ਦਾਈ। ੫੦੦॥ ੨੨੨॥ ਸਤਿਨਾਮੁ

ਅਤਿਭੂਤਿ ਮਹਾਂ ਕਹੈ ਸਨੈ ਜੋ ਕੋਇ। ਤਾਂ ਕੋ ਕਥਾ ਪੁੰਜਗ
 ਤਿਸੈ ਕਥਾ ਕਹੈ ਕੁਨੈ ਕੋਇ। **ਆਖਿਆ ਭੀ ਜੀਵਨੀ**
੫੮॥ ਕਹੈ ਪਰੀਭਾਤਿ ਸੋ ਰਿਖਰਾਈ। ਹਰਿ ਭੀ
 ਲਾਅਤਿ ਭੂਤਿ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਦਇਆ ਸਿੰਧ ਹਰਿ
 ਦੀ ਨ ਦਇਆ ਲਾਗ। ਪੰਡੁ ਸੁਤਿ ਚਾਹੈ ਤਿਹਿ ਕਾ
 ਮ। ਤਿਨੈ ਸਨਾਥ ਕਰਨਿ ਕੈ ਕਾਜਾ। ਚਲੇ ਹਸਤ ਨਾਪੁਰ
 ਜ ਦੁਰਾਜਾ। ਸੋ ਸੁਨਿ ਕੈ ਸਭ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ। ਅਨੈ
 ਪੁੰਨ ਮ੍ਰਿਤ ਕਿਸੇ ਆਇਓ। ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਪਹਿ
 ਚਾਨੀ। ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਤਿ ਹੋਇ ਅਏ ਅਗਵਾਂਤੀ। ਹਰਿ ਤੈ
 ਬਠੇ ਜੋ ਪੁਸ਼ਟ ਰਿਭਾਈ। ਬਹੁਰ ਭੀ ਮਸੈ ਨਿਬਲਾਈ
 ਮ। ਤਿਨੈ ਕੋ ਹਰਿ ਜੁਆ ਬੁਨਿਵਾਇਓ। ਅਰਜੁਨ ਕੋ ਹ
 ਰਿ ਕੀ ਠਿਯਗਾਇਓ। ਨਕਲ ਸੀਗਿ ਸਹਿ ਦੇਓ ਜੋ ਆ
 ਏ। ਸਿੰਜਨ ਦਪਤਿ ਕੋ ਸੀ ਸੁਨਿਵਾਏ। **੫੯॥**
ਦੇਹਰਾ॥ ਪੰਡੁ ਸੁਤਾ ਨ ਕੋ ਕੋਈ ਕੈ ਭੋਪਤਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਦੁਨਾਥੀ। ਬਹੁਰ ਕੀਤੀ ਪੰਗੋ ਏਧਰੇ ਚਰਗਿ
 ਪੈ ਮਾਥਾ। ਕੀਤੀ ਦੇਖਿ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਚੁੰਮਿ ਮਿ
 ਸੁਦ੍ਰਿਗ ਕੀ ਠਿਯਗਾਏ। ਪੰਮ ਮਗਨਿ ਤੈਨਾ ਨਿਜ
 ਲਾਧਾਏ। ਪ੍ਰਾਨਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਤਿਭੂ ਪਰਿਦਾਏ। ਤਿਹਿ
 ਚਿਤੁ ਭੀ ਮਿਸੈ ਨ ਸੁਗਿਆਨੀ। ਹਸਿ ਕੈ ਐਸੀ ਬੋ

ਆਤਿ ਬਾਨੀ ॥ ਆਜੁਰੁ ਦਰੁ ਕੀ ਬੀਰੀ ਆਨਾਹੀ ॥
 ਆਤਿ ਆਨੰਦੁ ਕਰੇ ਮਨਿਆਹੀ ॥ ਕੀਰਪਾ ਕਰੀ ਸੋਹ
 ਨਿਸੁਭ ਕਾਰੀ ॥ ਜੋ ਪੁਰਤਿ ਸੁਭ ਆਸਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਬਹੁ
 ਰਿਪੁ ॥ ਤਿਕ ਰਿਕੁ ਤੀ ਮਾਤਾ ॥ ਹਰਿਜੂ ਸਿਉ ਪੁਛਤਿ ਕੁ
 ਸਲਾਤਾ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਧਾਸ ਦੇਉ ਦੇਵ ਕੀ ਮਾਤਾ ॥ ਕੁਸਲ ਭੇ
 ਸਿ ਸਿਉ ਜੈ ਜਨੁ ਨਾਥਾ ॥ ਜੋ ਸੁਭ ਕਾ ਜਨਿ ਮੇ ਅਪਕਾਰੀ
 ॥ ਕਾਹੁ ਦਿਲਿ ਸੁਖਿ ਕਰਤਿ ਹਮਾਰੀ ॥

ਕਰਿ ਪਠਾਏ ਸ਼੍ਰੀ

ਅਕਰੁ ਗਾਤ ਬਤੈ ਮਨੁ ਪੀਰੁ ਜੁਭ ਯੋਗ ਦੇਵੁ ਖਸਰੁ ਦੁ
 ਗਿ ॥ ਤਾਹਿ ਦਿਲਿ ਤੈ ਜਾਨਿ ਭਿਅਤੁ ਸਾਂਝੀ ॥ ਜਗਮਾਹੀ ਅਨ
 ਬਿਹਮਨਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਸੁਨਾਤਿ ਸੋ ਜਸੁ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸਭ
 ਹੀ ਕੋ ਕਸਟੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਸਗਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਵੈ ॥
 ਤੇ ਕਥੁ ਕਥੁ ਕਥੁ ਕਸਟੁ ਨਾਪਾਵੈ ॥ ਹਮੁ ਕੋ ਕੋ ਜੋ ਸਗਨਿ ਤੁਮ
 ਹੀ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਗਭਿ ਆਕਰੇ ਹਮਾਰੀ ॥ ਅਥਿ ਜੇ ਤੁਮ ਆ
 ਏਹ ਮਪਾਹੀ ॥ ਹਮ ਕੇ ਦੁਖੁ ਹਰਿ ਓਕੁ ਨਾਹੀ ॥ ਬਿਐ
 ਬਹੁ ਰਿਜੁ ਪੁਸਟੁ ਰਿਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਕਹਤਿ
 ਸੁਨਾਈ ॥ ਓਹੈ ਭਏ ਕਥੁ ਭਾਗਿ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮਹਾਂ ਗਾਨਿ
 ਜਨੁ ਗਾਨਿ ਪਾਗੇ ਪਾਗੇ ॥ ਜਨੁ ਕੋ ਜੋ ਗੀ ਸੁਰਿ ਨਿਤੁ ਪਿਆ
 ਵੈ ॥ ਪਿਆਨਾ ਨਿਮੈ ਨਹੀ ਦਰੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥

ਮਾਗਿਹੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਿ॥ ਕਿਹਿ ਸੁਖ ਸਿਓ ਬਰਨਤਿ ਕ
 ਰੋ ਭੋਪਤਿ ਪੂਰੀ ਪੁਨੀਤਿ॥ ਗਾਨਾਨੀ ਸ੍ਰੀ ਜਨਨਾਥ
 ਸੁਰਾਗੀ॥ ਜਿਹ ਰਿਗਤ ਤਿਕੇਹਿ ਤਕਾਰੀ॥ ਏਕੁ ਬਰ
 ਖਲੈ ਰੇਤਹਾਂ ਈ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਕਹੈ ਕਹਾਤਾਂ ਈ॥
 ਏਕ ਦਿਵਸ ਪਾਰਬਰੇ ਸਾਥਾ॥ ਰਬ ਮੇਧੈ ਠਿਚਯੇ ਜ
 ਨਨਾਥਾ॥ ਗਥਿ ਕੀ ਪਜਾ ਅਨੁਪਾਧਿ ਗਜੈ॥ ਜਾਂ ਮੇਂ
 ਨੁਮਾਨ ਛਾਇਓ ਜੈ॥ ਮਿਰਗੋ ਕਾ ਜਗਏ ਬਾਨੀ ਮਾਹੀ॥
 ਹੁਤੇ ਸਿੰਘ ਮਿਰਗ ਜਾ ਬਨ ਮਾਹੀ॥ ਮਿਰਗ ਬਹੁ ਤੁਘੈ
 ਬਨ ਮਾਹੀ॥ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਰੇ ਕਹਾਤਾਂ ਈ॥ ਜਥੈ ਤਿ
 ਖਾਣਾ ਗੀ ਬਨ ਮਾਹੀ॥ ਪਹੁਚੇ ਸ੍ਰੀ ਜਮਨਾ ਜਲ ਪਾਹੀ॥
 ਸੋ ਤਿਰਮਲੁ ਜਲ ਪਰਮ ਰਿਸਾਣਾ॥ ਰੁਚੈ ਸੀ ਪਾਂਤੁ ਕੀ
 ਤਿਹਿ ਕਾਣਾ॥

ਬਿਬਧ ਤਰੰਗਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਤਲੁ ਪਦੁਤ ਬਹੈ ਸ
 ਟਾਟੁ ਯੇਕ ਦਲੁ ਸੁਰੰਗਾ॥ ਤਿਹਿ ਥੈ ਠੇ ਮੇਰੁ ਜਿਨ ਨਨਾਥਾ॥
 ਧ੍ਰੋਮਿ ਮਿਤ੍ਰਿ ਅਰਜੁਨਿ ਕੈ ਸਾਥਾ॥ ਇਕੁ ਸੁੰਦਰਿ ਕੀ ਨੀਅੰਸੁ
 ਖਟਾਈ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਜੋਭਾ ਕੀ ਨਜਾਈ॥ ਠਿਕੈ ਸ੍ਰੀ ਜਮਨਾ
 ਜਲ ਮਾਂਗੀ॥ ਪਤਿ ਕੀ ਆਸ ਪਰੈ ਮਨਾਹੀ॥ ਤਾਹਿ ਦੇਖੈ
 ਹਨਿ ਸੁਖ ਦਾਂਤੀ॥ ਅਰਜੁਨਿ ਸਿਓ ਬੈਠਿ ਮਿਤ੍ਰਿ ਬਾਂਤੀ॥

ਇਹੋਕੇਸਮਾਚਾਰੁਤਮਾਲਿਆਇਓ। ਜੋਕਛਕਰੈਸੁਹਮੈਸੁ
 ਨਾਇਓ। ਤਬਅਰੁਜੁਤਿਆਏਤਿਹਿਪਾਹੀ। ਹਰਿਆਰੀ
 ਆਪਰਿਕੈਸਮਿਮਾਹੀ। ਤਾਂਸਿਓਛਾਥਿਪਿਪੂਛਤਿਥਾਤਾ
 ॥ ਕੋਰੇਭੇਓਸੁੰਦਰਿਸੁਖਦਾਤਾ। ਤੇਤੁਸਕਓਨੁਕਹਾਤੁਸਨ
 ਵਾ। ਕਿਹਿਕਾਰਗਿਤਿਭੇਏਇਹਿਠਾਵਾ॥ ੫੦੫॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਇਹੁਗੁਣਿਕੈਬੋਲੀਤਥੈਸਹਾਂਮਨੇਹ
 ਸਿਥਾਂਸਿ। ਹੁੰਓਕੀਤਿਅੰਗਵਿਦੇਦਕੀਕਾਓਂਦ੍ਰਿਸਮਿਤਾ
 ਸੁ। ਪਤਿਕੀਆਸਿਪਰੇਸਮਿਮਾਹੀ। ਚਿਤੁਗਥੈਹਰਿਚਰ
 ਨੀਨਿਪਾਹੀ। ਸਮਿਥਚਕੈਓਨਿਹੂੰਕਓਜਾਨਾ। ਅਭਿਗਨਿਕੈ
 ਸਨਮੇਨਹੀਅੰਨਾ। ਵੈਸਰਕੇਸਨਕੀਗਤਿਜਾਨੈ। ਦਾਸੰਤਿ
 ਕੀਥਿਤੀਤਿਤੁਸਾਂਨੈ। ਜਬੈਦਇਆਭੁਪਰਿਸਨਦੈਯੈ॥
 ਦਰਸੁਪਰਸਦੈਕੈਜਸੁਯੈਯੈ। ਜਬਯਭੁਨਹੀਪੁਰੈਮਸਿਮਾ
 ਸਾ। ਤਬਯਭੁਜਯਮੋਕਰੇਨਿਦਾਸਾ। ਇਹਿਸੁਨਿਕੈਅਰਜੁਨਿ
 ਸੁਰਿਗਿਆਨੀ। ਆਏਜਹਾਂਕਿਸਨਿਸੁਖਦਾਨੀ। ਪਹਿਯੈ
 ਬਹੁਤੁਹੰਸੇਤਿਹਿਕਾਯਾ। ਬਹੁਰੇਬੋਯਯਚਤਿਰਿਸਾਯਾ॥
 ਕਹਾਕਹੁੰਤੁਸਭਾਗਿਬਡਾਈ। ਇਹੁਕੀਨਿਅੰਤੁਸਕਾਰਗਿ
 ਆਈ॥ ੫੦੬॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਕਾਲਿਦ੍ਰਿ

ਕੀਥਾਤਿਸਨਿਭੋਪਤਿਪੂਭੁਜਦੁਗਾਇ। ਤਾਂਪਰਿਸਹਾਂ
 ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਰਥਜੇਯਈਚਣਾਇ। ਪ੍ਰੀਆਸੰਗਿਸਿਰੀਪ

ਤਿਜਦੁਗਾਈ। ਤਸਤਾਨਿਪੁਰਿਸੋਪੁਚੇਆਈ। ਤਖੈਤ
 ਹਾਂਮਨਿਸੋਹਤਿਹਰੀ। ਬਿਸੁਕਰਸਾਂਕੇਅਹਿਸੁਕਰੀ। ਅੰ
 ਰੁਏਕੁਰਚੇ। ਇਹਠਾਂਈ। ਕਾਲਿਦ੍ਵੀਸੰਗਿਹਰੇਤਹਾਂ
 ਬਿਸੁਕਰਸਾਤਬਆਇਸੁਪਾਈ। ਅੰਦਰਜਬਹੀਰਜਿਓ
 ਬਠਾਈ। ਕਾਲਿਦ੍ਵੀਗਖੀਤਿਠਾਂਈ। ਪਾਂਨਿਗ੍ਰਿਹਤਕੀ
 ਨੇਸੁਖਦਾਈ। ਤਿਹਿਕੈਸਾਬਿਨਾਬਿਸੁਖਮਾਨਿਓ। ਬਰਖੁ
 ਏਕੁਬੀਤਤਿਨਹੀਜਾਨਿਓ। ਜਿਨਹਿਕਿਸਾਨਿਜੁਸਿਓਹਿ
 ਤੁਭਯੋ। ਤਿਨਿਕੈਜਾਨੈਏਕੁਦਿਨੁਗਾਇਓ। ਕਿਨਿਪੁੰਨਹੀ
 ਜਾਨਿਓਇਹੁਭੇਦਾ। ਕਾਗਨਿਕੰਓਨਾਹੇਹਰਿਦੇਦਾ॥ ੫੦੭॥
 ਦੇਹੁਗਾ॥ ਕਾਲਿਦ੍ਵੀਕੋਬਰਨਿਕੋਪੰਰੁਸਤਾਨੇ
 ਕੋਕਾਜਾ। ਅਗਨਿਭਾਰੀਪਚਾਰਕੋਬਹੇਤਹਾਂਜਦੁਗਾਜਾ
 ਜਬਹਰਿਜੂਕੀਨੋਓਪਚਾਰਾ। ਤਬਹੀਬਚੇਅਗਨਿ
 ਕੋਭਾਰਾ। ਅਗਨਿਦੇਓਬਹੁਤਹਿਤਕੀਨੋ। ਧਨਖਏ
 ਕੁਹਰਿਜੀਕੋਦੀਨੋ। ਕਾਂਡੀਵਕਹੀਐਤਿਹਿਕੋਨਾਵਾ॥
 ਜੇਹਿਕੋਨਾਉਭਾਇਓਸਭਠਾਵਾ। ਅਰੁਦੇਦੁਇਬਡੇ
 ਤਰੰਗਾਸੇਤਿਬਰਨਿਸੁੰਦਰਿਸਭਅੰਗਾ। ਇਕੁਨਿਖੰਗੁ
 ਜਾਂਨਤਿਸਭੁਲੇਈ। ਤੇਕਬਪੁੰਗੀਤੇਨਹੀਹੋਈ। ਬਹੁਰਿ
 ਏਕੁਅਤਿਭੁਤਿਤਿਹਿਸਾਹੀ। ਤਾਪਹਿਸਸਤੁਯਗੈਕਛੁਨਾ
 ਹੀ। ਇਤਿਨੀਸਾਜੁਅਗਨਿਤੈਲਈ। ਤੇਸਭੁਹਰਿਅਰਜੁ

ਨਿਕੋਟਈ॥ ਬਹੁਰਿ ਤਹਾਂ ਮਈ ਦੇਤੁ ਜੋ ਅਇਓ॥ ਜੋ ਕੇ
 ਹਜੁ ਨਿਜ ਰਤਿ ਬਚਾਇਓ॥ ੫੦੮॥ **ਦੋਹਰਾ॥**

ਤੀਰਥ ਅਰਜੁਨੀ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਰਿ ਦੀਪਿ ਸਭਾ ਬਾ
ਦਿ॥ ਇਥੇ ਜੋ ਪਤਿ ਹਿਭਗਾ ਤਿਥੇ ਮਨ ਮੇ ਰਹੇ ਬਿਸਾਇ
 ਰਾਜ ਨਿਜ ਧੈ ਕਿਸ ਨਿਜ ਦੁਹਾਈ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਨਿਜਿਓ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਜਨਾਈ॥ ਸਭ ਲੋਗ ਨਿਜਾਨੀ ਇਹੁ ਬਾਤਾ॥ ਇਨਿਕੋ ਪ
 ਛੁਕਰਤਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਕਬ ਕਾਓਂ ਦ੍ਰਿਯੇ ਨਿਜਿ ਸਾਥਾ॥
 ਅਪਨੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ਜਨੁ ਨਾਥਾ॥ ਬਿੰਦਾ ਅਰੁ ਭੁਨਿਧਿੰਦ
 ਨ ਰੇਸਾ॥ ਬਸਤਿ ਆਵੰਤੀ ਦੇਸੁ ਸੁਦੇਸਾ॥ ਤਿਨਿ ਕੀ ਕੀਨਿ
 ਆਂ ਮਹਾਂ ਦੁਯਾਗੀ॥ ਰੂਪ ਸੀਲਿ ਗੁਨ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ॥
 ਜੋ ਬਢਿਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸੁਭ ਠਾਵਾ॥ ਹੁੰਤਿ ਸਿਧੁ ਬਿੰਦਾ ਜਿਹਿ
 ਨਾਵਾ॥ ਭਿਨੁੰਤੇ ਮੁਕੀ ਭਾਨਿ ਮਾਧੀ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਭਿਰੁ
 ਬਹੁ ਮੈਂਨਾਹੀ॥ ਤਿਹਿ ਕਾਰ ਨਿਹਰਿ ਜੂ ਕੇ ਦੀਪੀ॥ ਬਹੁਤੁ
 ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਬਿਨਿਤੀ ਕੀਨੀ॥ ੫੦੯॥ **ਦੋਹਰਾ॥**

ਤਾਂ ਕੇ ਅੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗਿ ਰਹਿਤੇ॥ ਦੁਤਿ ਭਾਇ ਜਨੁ ਹਾਇ
 ॥ ਮਾਹਿ ਮਾਂ ਤਾਂ ਕੇ ਭਾਗ ਕੀ ਕਾਪੈ ਬਰਨੀ ਜਾਇ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਥ
 ਯਿਗ ਜਾ ਸੁਰਿਗਿ ਆਨੀ॥ ਕਭੁ ਯੁਗਿ ਸਿਆ ਜਿਹਿ ਕੀਰ
 ਜਿਯਾਨੀ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਕੀਨੀ ਆਪਗਿ ਸਿਦੁਯਾਗੀ॥ ਸਤਿ ਆ
 ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਬਰਤਿ ਧਾਰੀ॥ ਕਭੁ ਯੁਗਾਇ ਮਹਾਂ ਗੁਨ ਕਾਰੀ॥

ਬਗਬਸਾਤਿਪਾਯੇਇਕਿਥਾਗੀ॥ਮਨਮਾਂਗੀਇਹੁਕੀ
 ਓਧੀਚਾਗਾਜੇਇਨਿਕੋਨਾਥੈਇਕਿਵਾਗਾ॥ਇਹੁਕੀਤਿ
 ਆਂਮੈਂਤਕੇਬਰਹੂੰ॥ਯਾਪਗਤਿਤੇਕਬਹੁੰਨਟਹਿਹੂੰ॥ਸਿੰ
 ਭਗਵਾਂਤਿਸੁਨੀਇਹੁਬਾਤਾਗਾਏਤਹਾਂਸਭਕੇਸੁਖਦਾਗਾ॥
 ਇਹੁਸੁਨਿਕੈਸਤਿਆਸੁਭਕਾਗੀ॥ਮਹੀਮਨਮੈਕਹੈਦੁਲਾ
 ਗੀ॥ਹੋਇਹੈਤਥੈਸੁਫਲਿਮਸਿਸੇਵਾਜਥੈਦਰਸੁਦੈਰੈ
 ਹਰਿਦੇਵਾ॥ ੫੯੦॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਚਰਣਿਅੰ**
ਬਾਜਿ ਹਰਿਕੇਛੁਹੈਸਿਵਿਧਿਗੀਚਮੁਤਿਈਸੀ॥ਭਾਗ
 ਬਿਨਾਯਾਗੈਨਹੀ॥ਤਿਨਿਚਰਣਿਸਿਓਸੀਸਾ॥ਵੈਸਭਕੀ
 ਮਨਸਾਪਹਿਚਾਨੈ॥ਦਾਸਤਿਕੀਬਿਨਿਤੀਮਨਿਅੰਨੈ॥
 ਜਨਦਪਦੈਤ੍ਰਿਭੂਅਤਿਕੇਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਿਬਿਸੁਕੇਅੰ
 ਤਰਿਜਾਂਮੀ॥ਸਦਾਬਿਯਤਿਰਹੈਮਨਿਮਾਹੀ॥ਇਸਿੰਦੀ
 ਅਤਿਕੀਇਓਕਛੁਨਾਹੀ॥ਜਨਦਪਦੈਓਨਿਸਿਓਮਨੁ
 ਣਾਵੈ॥ਪ੍ਰੇਮੀਗੀਤਿਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿਯਗਾਵੈ॥ਤਾਂਸਿਓਪ੍ਰੀ
 ਤਿਕਰਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਹਰਿਜੂਕੀਯਾਹਰਿਦਿਸਦਾਈ॥
 ਜਬਮੈਂਹਰਿਚਰਨਾਨਿਕਓਪਾਊ॥ਹਰਿਦਾਸਤਿਮੈਨਾਂਅਪ
 ਗਊ॥ਤਬਮੈਂਬਰਨਾਗਨਿਕੇਹੋਇਹੁੰਭਾ॥ਸੁਰਿਨਾਗਨਿਕੇਪ
 ਦਿਅਧਿਕੈਹੁੰਭਾ॥ਬਹੁੰਰੇਸ਼ੀਸਤਿਆਸੁਰਿਗਿਆਨੀ॥
 ਨੀਜਿਸਖੀਅਨਿਸਿਓਬੋਯਤਿਥਾਨੀ॥ ੫੯੧॥

ਤੇਸੁ

ਦੇਉ ਅਸੀਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਦਪਤਿ ਮੋਕੇ ਬਹੈ ਸਭੁ ਈਸਤਿਕੋ
 ਈਸਾ ॥ ਕਉ ਸਭ ਰਾਜ ਮਹਾ ਸੁਰਗਿਆਤੀ ॥ ਤਸੇ ਗਰਿ
 ਜੁ ਬੈਠਾ ਤਿਥਾਨੀ ॥ ਜਗ ਮੋਢੀ ਜਤਿ ਜਿਹ ਤਾਈ ॥
 ਤੁਮਰੇ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਜਬ ਤੈ ਮਹਿ ਮਾਸੁ ਤੀਤੁ ਮ
 ਗੀ ॥ ਦਰਸਨੁ ਇਛਾ ਕਰਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਅਥਿ ਐਸੇ ਪਰਤੁ
 ਸੁਤਿ ਕੈ ਆਏ ॥ ਤੁਮੈ ਦੇਖਿ ਕੈ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਦਪਰ
 ਮਜਾ ਦੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਅਉਰੁ ਰੇ ਸਤਿ ਕੈ ਸਮਨਾਹੀ ॥
 ਤਦਪਰ ਚਰਿਚਾ ਜਿਹਿ ਹੋਈ ॥ ਘਟੀ ਰਖ ਆਵੈ
 ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗਜਾ ਕੈ ਸੁਤੇ ਜਨੁ ਗਈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਉਸਤ
 ਤਿ ਕਹੀ ਜਾਈ ॥ ਜਾਨੈ ਧੀ ਸਕੈ ਬਾਝੁ ਜਾਗਿਆਹੀ ॥
 ਰੇ ਪਰਸਿਧਿ ਸੁਨੀ ਐ ਚਤੁਪਾਹੀ ॥

ਆਜੁ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗਿ ॥ ਭਿਪ

ਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸਨੁ ਦੀਓ ਕੀਓ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਗੁਨਾ ॥ ਜੇ ਪਰਿ
 ਲੈਂਦੁ ਭੰਦੁ ਰਸੁ ਨ ਕਰਤੇ ॥ ਐਸੇ ਪਰਨੁ ਮਨ ਮੋਤੀ ਪਰ
 ਤੇ ॥ ਥੀਲੇ ਤਬਿ ਤ੍ਰਿਭੂ ਅਤਿ ਕੇਸਾਂ ਈ ॥ ਕਰੇ ਬਿਰਖ ਭਿਲੇ
 ਆਵੈ ਇਹਿ ਠਾਂ ਈ ॥ ਤਬ ਗਜਾ ਵੈ ਬਿਰਖ ਭਿ ਬੁਝਾ
 ਏ ॥ ਜਕਰਿ ਜੰਜੀਰੁ ਸਿਉ ਲੇ ਆਏ ॥ ਰੰਗਿ ਭੂਮਿ ਖ
 ਤੁ ਭਾਂਤਿ ਬਨਾਈ ॥ ਤਿਹਿ ਆਏ ਛਬ ਸਿਉ ਜਨੁ ਗਈ ॥

ਦੇਸਿ ਦੇਸਿ ਕੇ ਨਿਰਿਪਤਿ ਨਿਰਿਤਾਈ॥ ਸਕਲ
 ਆਇ ਬੈਠੇ ਨਿਰਿਤਾਈ॥ ਧਿਰਖਾਭਿ ਨਿਰਖਾਤਿ
 ਏਨ ਦੁਗਈ॥ ਨਿੰਭੁਰਜਗਜੁ ਕੇਹਰਿ ਪੈਜਾਈ॥
 ਤਿਨਹਿ ਦੇਖਿ ਮਾਨਸਿ ਸਭੁ ਰੋਗੇ॥ ਹੋਇ ਅਰੋਤਿ ਪੀਰ
 ਜੁਨਹੀ ਪਰੇ॥ ਜਿਨਿ ਕੈ ਪਾਸਿ ਜਾਤੁ ਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਜੀ
 ਗਲਿ ਮੇਲਿ ਸਕੈ ਨਹੀ ਏਈ॥

ਮਹਾਂਕੀਰਤਿ ਕਉ ਤੁਝ
 ਨਾਮੁ॥ ਸਪਤਿ ਬਰਖਾਭਿ ਕੇ ਕਾਰਨੇ॥ ਪਰੇਜਾਪਤਿ ਨਿ
 ਜਿਰੁਪਾ॥ ਯਾਧਿ ਪਿਸਿੰਭੁ ਮੋਹਤਿ ਸੁਕਮਾਗਾ॥ ਧਿਰਖ
 ਭਿਸਾਤਿ ਨਾਥੇ॥ ਇਕਿ ਦਾਗਾ॥ ਨਿੰਭੁ ਬਾਣੁ ਕੁਝ ਕਰਤਿ
 ਮੋਜਾਈ॥ ਪਕਾਰਿ ਕਾਂਤੁ ਪੈਚੈ ਚਹੁ ਪਾਯੀ॥ ਗਜਾਮ
 ਦਤਿ ਭਯੋ ਮਾਨਸਾਹੀ॥ ਆਨੰਦ ਸਬਦੁ ਸੁਨੈ ਚਹੁ ਪਾ
 ਯੀ॥ ਸਿੰਘ ਸਤਿ ਆਬਹੁ ਤੈਹਰਿ ਖਾਨੀ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਮੀਤਿ ਨਿਜਾਨੀ॥ ਕਰੈ ਪੰਨ ਪੈਂਭਾਗਿ ਹਮਾਰੇ॥ ਸਿ
 ਭਿਰੈ ਆਜੁ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਤਬ ਹਮਾਨਾ ਸਭੁ ਸਾ
 ਜਿ ਮੰਗਾਈ॥ ਧਿਰਖਾਭਿ ਭਾਂਤਿ ਬਰਨਿ ਨਹੀ ਜਾਈ
 ॥ ਸਿੰਘ ਸਤਿ ਆ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰਿ ਬਾਣਾ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਬਿਆ
 ਹਿ ਦਈ॥ ਤਿਹਿ ਕਾਣਾ॥ ਭੁਤਿ ਸਿੰਭੁ ਮਹਾਂ ਬਿਦਾਹੁ
 ਹਾਈ॥ ਸੁਗਿਕਿੰਨ ਰਿਆਏ ਨਿਰਿਤਾਈ॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਧਿਭੋਧਪੁਤ੍ਰਦਇਜੁਦਯਿਭੋਧਪੁਤ੍ਰੀਜਾ
 ਇਤਦਪਕਹੈਸੰਠਪਤਿਕਰਿਸ੍ਰੀਸੁਖਦੇਵਬਾਨਾਇ॥
 ਐਤਿਧੋਤਿਸੁੰਦਰਮਨਭਾਈ॥ ਜਾਕੀਪੀਠਿਪਾਟੰਬਰ
 ਨਿਛਾਈ॥ ਤੀਨਸਹਸਰਦਾਸੀਮਨਿਭਾਈ॥ ਭੂਖਨਿਭੂ
 ਖਤਸਭੇਸੁਹਾਈ॥ ਨਉਸਹਸਰਹਸਤਤਿਕੀਪਾਤੀ॥ ਰ
 ਥਿਅਤੇਕਦੀਏਬਹੁਤਾਂਤੀ॥ ਤਿਹਿਤੈਦਸਗੁਨਿਬਡੇ
 ਤੁਰੰਗਾ॥ ਤਿਹਿਕੇਸੰਗਸਿਸੇਦਕੁਚੰਗਾ॥ ਅਉਸਕਯ
 ਸਾਜਿਜਾਂਹਿਤਾਈ॥ ਧਿਭੁਤ੍ਰਭਾਤਿਬਰਨੀਨਹੀਨਾ
 ਈ॥ ਨੇਕੈਧਿਚਕੀਏਨਦਨਾਥਾ॥ ਚਲੇਸੁਦਤਿਸ੍ਰੀ
 ਸੁੰਦਰਿਸਾਥਾ॥ ਅਭੁਤਨੇਸੁਕੁਨੇਸਾਨਿਸਾਂਹੀ॥ ਧੁਨਿ
 ਕੈਸੀਸੁਸਭੇਪਛੇਤਾਈ॥ ਪੰਨਸਾਮਿਪ੍ਰਸਿਸੁੰਦਰਿਬਾ
 ਣਾ॥ ਣੀਐਜਾਤਿਯਹਕਾਂਨੁਗੁਆਣਾ॥ ੫੧੫॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਧਿਭੋਧਪੁਤ੍ਰਦਇਜੁਦਯਿਭੋਧਪੁਤ੍ਰੀਜਾ
 ਤਿਯੇਸਾਥਿ॥ ਜੁਪਕਰਨਿਆਏਤਹਾਂਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਧਿ
 ਜਿਨਾਥਿ॥ ਚਲੇਜਾਤਿਯਾਗਤਿਸਭੁਐਸੇ॥ ਨਹੰਨਿ
 ਤੇਤਿਜਾਚਿਕਜਨਜੈਸੇ॥ ਜਬਹੀਨਿਕਟਿਸਿਆਂ॥
 ਕੇਆਏ॥ ਮੋਘਿਸਸਾਨਿਬਾਂਨਿਬਰਖਾਏ॥ ਮਹਾਂਬ
 ਣੀਅਰਜੁਨਿਹਰਿਸਾਥਾ॥ ਧਨਖਥਾਂਨਯੀਏਗਹਿ
 ਤਾਥਾ॥ ਕਠਨਿਚਾਪਜਬਹੀਠੰਨਕਾਰੇ॥ ਸਕਯਨ

ਰੇਸਤਿਕੋਹੰਕਾਰਾ ਸੁਤਿਤੇਹੀਸਭਧੀਰੁਨਧਰੀ॥ਸਿੰਘਦੇ
 ਬਿਭਾਗਾਤਿਜਿਉਕਰੀ॥ਘਾਬਿਧਿਸਭੇਨਰੇਸਅਰੁ
 ਗੇ॥ਤਿਆਸੁਮਾਨਿਕੈਜਿਤਤਿਤਭਾਗੇ॥ਪ੍ਰੀਅਸੀ
 ਗੀਸ੍ਰੀਪਤਿਜਦੁਰਾਈ॥ਦੁਆਰਾਮਤੀਪਹੁਚੇਜਾਈ
 ॥ਤਾਤਮਾਤਦੇਖਤਸੁਖਪਾਇਓ॥ਸਭਨਾਰਿਨਾਮਿਓ
 ਮੰਗਲਗਾਇਓ॥ **੫੧੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਹਾਬ**
 ਹੁਤੁਉਤਸੇਭਇਓਕੈਸੇਬਰਨੇਜਾਇ॥ਨਰਿਨਾਰੀਹਰ
 ਖੇਸਭੇਅੰਨੰਦਉਰਨਸਮਾਇ॥ਸੁਰਤਿਕਰਤਿਕੀਰਾਜ
 ਕੁਮਾਰੀ॥ਭਵਿਅਨਾਮੁਖਹੁਤਸੁਖਕਾਰੀ॥ਉਤਿਹੁ
 ਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਿਸਭਚੀਨੀ॥ਹਰਿਜੂਕੈਵਿਦਾਹਿਤਬਦੀ
 ਨੀ॥ਬਹੁਰੇਬਿਦਰਿਦੇਸਕੈਰਾਜਾ॥ਬਿਦਰਿਗਾਜਾ
 ਸਭਕੈਸਿਰਤਾਜਾ॥ਤਿਸੁਰਾਜਾਕੀਬਾਣਕੁਮਾਰੀ॥
 ਨਾਮੁਭਯਮਨਾਪਰਮਦੁਆਰੀ॥ਤਿਹਿਕੈਦੋਸਿਸੁਅੰ
 ਬਰਕਾਜਾ॥ਜੁਰੇਸਕਾਦੇਸਕੈਰਾਜਾ॥ਸ੍ਰੀਭਗਵਾ
 ਨਹੁਤੇਤਿਹਿਠਾਵਾ॥ਸਗਾਭਠਾਵੈਜਾਕੈਨਾਵਾ॥ਸ੍ਰੀ
 ਭਯਮਨਾਪੈਮਬਰਤਧਾਰੀ॥ਹਰਿਮਹਿਮਾਕੀਜਾਨ
 ਤਿਹਾਰੀ॥ਤਾਕੈਬਹੁਤੁਅਨਿਗੁਹਕੀਨੋ॥ਪਾਂਤਿਗੁ
 ਹਨਿਕਰਿਕੈਸੁਖਦੀਨੋ॥ **੫੧੭॥ ਦੋਹਰਾ॥**
 ਰੋਪਾਤਿਪ੍ਰਭਕੀਨਾਇਕਾਅਠਕਹੀਸੁਨਾਇ॥ਸੇ

ਯਸਹਿਸਰਕੁਮਾਰਕਾਕਹੁਅਥੈਸਮਥਾਇ॥ ਅਧਿ
 ਆਉਉਛਾਇਠਵਾਂ॥ ੫੯॥ ਕੋਪਗੀਠਤਿਜ
 ਰਿਖਗਾਜਾ॥ ਭੂਮਾਸਰਕੇਅਤਿਭੁਤਿਕਾਜਾ॥ ਸਕ
 ਯਯੋਕਜੀਤਤਿਜਯੀਨੋ॥ ਇਵਿਅਦਿਆਪਨਿ
 ਬਸਕੀਨੋ॥ ਭੂਮਿਪੁਤ੍ਰਿਅਤਹੀਬਯਧਾਰੀ॥ ਤ੍ਰਿਭੂ
 ਅਤਿਮੋਜਾਕੈਭੈਭਾਰੀ॥ ਤਹਿਕੋਨਗੁਬਸਤਿਤਿਹਠ
 ਵਾ॥ ਹੁਤੇਪ੍ਰਾਗੁਜਾਕੋਤਿਜਨਾਵਾ॥ ਤਕੇਆਸਪਾਸ
 ਗਤ੍ਰਿਭਾਰੀ॥ ਦੇਖਤਿਚਕ੍ਰਿਤਹੋਤਿਬਯਧਾਰੀ॥ ਤ
 ਕੇਤਯੋਅਨੁਪਸਖਾਈ॥ ਪੁਰਨਿਸਿਧਸਮਾਤਿਸਦਾਈ॥
 ਦੁਸਰਿਤਹਾਅਗਨਿਕੈਖਾਈ॥ ਜਾਕੀਜੁਆਯ
 ਪਰਚੰਦ੍ਰਸਦਾਈ॥ ਤੀਜੀਖਾਈਬਿਕਟਿਬਨਾਈ॥
 ਜਾਮੋਬਹੁਬਿਖਧਰਿਦੁਖਦਾਈ॥ ੫੯੮॥ ਵੇਰ
 ਗਾ॥ ਬਲਿਭਾਰੀਪਰਬਤਿ॥ ਹਾਗਦੁਸਾ॥ ਆਨਚਹੁਓ
 ਗਾ॥ ਭੂਮਾਸਰੁਤਾਮੋਬਸੈਪਰੈਰੂਪਾਤਿਘੋਰਾਇਕੱਰਿ
 ਵਸਸਤਿਭਾਵਾਰਾਨੀ॥ ਹਰਿਜੂਸਿਉਬੋਯਤਿਸ੍ਰਿਦ
 ਘਾਨੀ॥ ਸੁਗਰੀਬਿਰਬਿਦੇਖੋਹਮਨਾਹੀ॥ ਸੋਅਭ
 ਯਾਖਾਹੈਮਨਿਮਾਹੀ॥ ਤੁਮਸੋਕਉਨੁਅਉਰਹਿਤ
 ਕਾਰੀ॥ ਜੋਪੁਰੈਇਹਸਿਧਸਮਾਹੀ॥ ਇਹੁਸੁਨਿਕੇ
 ਮੋਹਤਿਜਦੁਨਾਥਾ॥ ਹਸਿਕੈਕਹਿਓਚਲੋਹਮਸਾ

ਬਾਗਰੁ ਫਾਰੁ ਫੁਲੁ ਸੁਖ ਦਾਨੀ॥ ਆਈ ਐਸੀ ਗਿਸ
 ਤਰੁ ਮਾਂਗਾਨੀ॥ ਤਥੈ ਸਿਆਮ ਸੰਦਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਂਗਿ ਉਥੈ ਤਿਥਾਤਾ॥ ਰੂਮਾ ਸਰਹੈ ਅਤਿ
 ਬਲ ਪਾਰੀ॥ ਤਿਹੁ ਲੋਕਿ ਜਾ ਕੇ ਰੁਭਾਰੀ॥ ਪਾਰਿ ਲੇਵੇ
 ਬਿਤਾਹਿ ਅਬਾਜੀ ਜੈ॥ ਬਹੁਰੋਗ ਵਰੁ ਸੁਰਗੁ ਕੇ ਕੀਜੈ
 ॥ ੫੧੯ ॥ ਏਹੁ ਗਾ॥ ਘਾਇਲਿ ਤਰੁ ਮਾਂਗੁ
 ਤਰੁ ਪਾਤਿ ਪੁਰੁ ਜਦੁ ਗਾਇ॥ ਰੂਮਾ ਸਰਿ ਕੇ ਰਗ ਰਮੈ ਤ
 ਬਹੀ ਪਹੁਚੇ ਆਇ॥ ਤਬ ਹਾਰੈ ਜੂਨਿ ਜਸ ਕੇ ਤਿਸ ਮਾਂ
 ਗੀ॥ ਕਰੈ ਦੁਰਿ ਦੁਰੁ ਪਰਥ ਰੁਭਾਰੀ॥ ਬਹੁਰੋਗ ਰੁਮਾਂ
 ਬਲਿ ਪਾਰੀ॥ ਭੁਭੁਤੁ ਕਰੈ ਸਗ ਪਾਖਿ ਪਾਰੀ॥ ਦੇਖਿ
 ਸਿਆਮ ਸਿਧਾਨਿ ਸੁੰਦਰੁ ਬਾਲਾ॥ ਬਖੁ ਕਰੈ ਤਿਹਿ ਕਾਲ
 ॥ ਤਾਂ ਸਿਉ ਬਹੁਤੁ ਅਗਨਿ ਕੀ ਪਾਈ॥ ਸੀਤਲੁ ਭਈ ਪ
 ਟੀ॥ ਬਿਵਿਠਾਈ॥ ਚਕੁ ਤੇਜੁ ਪਗਟਿ ਓਵਹਿ ਠਾਈ॥
 ਗਇਓ ਸੁਕਿ ਜਲੁ ਹੋਇ ਤਿਤਾਈ॥ ਤੁਹਾ ਪੀਤਿ ਜਾਨਿ
 ਸਬਦਿ ਬਜਾਏ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਬਦਿ ਤੀਨਿ ਪੁਰਿ ਛਾਏ॥
 ਜੇ ਜਨ ਸਾਧਿ ਹੁਤੇ ਵਹਿ ਠਾਈ॥ ਵੈ ਪਾਨਿ ਸੁਨਿ ਆਏ
 ਚਰਿ ਪਾਰੀ॥ ਜਿਨਿ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੁਤੀ ਕਛੁ ਨਾਹੀ॥
 ਤਿਨਿ ਕੋ ਦ੍ਰਿਅ ਸੁਭਇ ਓਮ ਨ ਮਾਂਹੀ॥ ੫੨੦ ॥
 ਏਹੁ ਗਾ॥ ਰੂਮਾ ਸਰਿ ਕੇ ਸੁਦਨੀ ਸਬਦੁ ਰਖੈ

ਜਬ ਜਾਇ। ਤਬ ਹੀ ਸੇਵ ਤਿ ਤੈ ਜਗੇ ਮਨ ਮੇ ਕੀ ਓਰਿ ਸਾ
 ਇ। ਜੇ ਬਾਹਵੰਤੁ ਤੇ ਜਗ ਮਾਹੀ। ਮੇ ਤੈ ਜੀ। ਤਿ ਗਇ
 ਓ ਕੋ ਓ ਨਾਹੀ। ਇੰਦ੍ਰ ਸਮਾਨ ਕਉਨ ਬਾਹ ਪਾਰੀ। ਜਿ
 ਹਿ ਕੋ ਸਸਤਿ ਬਜਗ ਸਿਉ ਭਾਰੀ। ਸੋ ਓ ਮਹਾਤ੍ਰਿਅ ਸ
 ਬ ਸਭੁ ਯੋ। ਇੰਦ੍ਰ ਸਨੁ ਤਿ ਕੋ ਭਜਿ ਗਯੋ। ਅਯੋ ਸੋ ਸ
 ਬਾਹੁ ਕਉਨੁ ਅਬਿਅਯੋ। ਸੇਵ ਤਿ ਤੈ ਜਿਨ ਮੇ ਹਿ ਜਗ
 ਯੋ। ਯਾ ਧਿ ਪੈ ਕੋ ਪੁਵੰਤੁ ਹੋਇ ਪਾਯੋ। ਲੋ ਤ੍ਰਿਸੁਲੁ ਹ
 ਰਿ ਸਨ ਮੁਖ ਆਯੋ। ਪਾਇਗਰ ਰੂਕੇ ਓਰਿ ਮੋ ਮਾਰੀ।
 ਪ੍ਰਾਂਤਿ ਜਿਉ ਸਬਦੁ ਭਇਓ ਅਤਿ ਭਾਰੀ। ਤਬ ਬੈ
 ਲੇਨ ਗਿ ਸਿੰਘ ਬਾਲਿ ਪਾਰੀ। ਜਾ ਕੇ ਤੀਨਿ ਜੀ ਸਿਆ
 ਤਿ ਭਾਰੀ। ਆਪ ਨ ਜੁ ਪੁਕਰੇ ਤੁਸਗਨਾ। ਹਮ ਸੇਵ
 ਕ ਆਵੈਂ ਕਿਹਿ ਕਾਜਾ। ੫੨੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥**
ਤੁਮ ਸਿਉ ਕਉਨੁ ਜਾਂ ਬਾਹੀ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਮੇ ਆ
 ਜਾ। ਕਿਹਿ ਕਾਰਨਿ ਸਗ ਮਕਰ ਤਿਓ ਸਭੁ ਰਾਜ ਨਿਕਰ
 ਜੀ। ਇਹੁ ਕਹਿ ਕੈਨ ਗਿ ਸਿੰਘ ਬਾਹ ਪਾਰੀ। ਕਰਿ ਮੇਲ
 ਈਗ ਦਾ ਅਤਿ ਭਾਰੀ। ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁ ਪੁਕਰਿ ਕੈ ਪਾ
 ਇਓ। ਕੋ ਪੁਵੰਤੁ ਹੋਇ ਸਨ ਮੁਖ ਆਇਓ। ਸ
 ਹਾਂ ਤੇ ਜੁ ਕਰਿ ਗਟਾਸ ਮਾਰੀ। ਹਰਿ ਜੁ ਕਉਰਿ ਬ
 ਜਾਹਿ ਜਿਉ ਭਾਰੀ। ਹਰਿ ਜੁ ਸਿਉ ਰਗੈ ਨਿਸਿਉ ਮਾ

ਗੀ॥ ਭਿਨਿਸੋਂ ਖਾਂਡਿ ਖਾਂਡਿ ਭਾਂਡੀ॥ ਤਬ ਕਰਿਗਾ ਦਾ
 ਅਉਰੁ ਭਿਨਿਸੀਨੀ॥ ਸੋਢੁ ਖਾਂਡਿ ਖਾਂਡੁ ਕਰਿਨੀ॥
 ਐਸੇ ਬਹੁਤੁ ਗਾਉਨਿ ਮਾਰੀ॥ ਹਰਿਜੂਤ ਬੈਖੰਡੁ ਕ
 ਰਿਤਾਰੀ॥ ਤਬੈ ਸਿਆਂ ਸਿਸੁੰਦਾਰਿ ਸੁਖੁ ਦਾਨੀ॥ ਸਤਿ
 ਭਾਂਸਾਂ ਸਿਉ ਬੈਠਾ ਤਿਥਾਨੀ॥ ਤੁਮ ਮਤੁ ਸੋਚਿ ਕਰੇ ਮ
 ਨਿਮਾਹੀ॥ ਹਮੈਂ ਤੁਸੈ ਚਿਤਾ ਕਛੁ ਨਾਹੀ॥ ੫੩੩॥
 ਵੇਹਗਾ॥ ਤਬੈ ਸਦਾ ਰਸਾਨੇ ਚਕੁਲੇ ਕੇ
 ਪੇਬਹੁਤੁ ਮੁਗਗੀ॥ ਤੀਰੀ ਸੀਸਿ ਤਗਸਿ ਪ੍ਰਕੈਤੁ ਰੇ
 ਤੁਰਤੁ ਉਤਾਰੀ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਸਾਤਿ ਪੁਤ੍ਰਿਥਾ ਆਪਾਰੀ॥ ਸੁ
 ਨਿਕੈ ਕੋ ਪੁਕੀਓ ਆਤਿ ਭਾਰੀ॥ ਜੁ ਪੁਕਰਿਨੀ ਆਏ
 ਹਰਿਸਾਖਾ॥ ਬਿਭੁਨਿ ਸਸਤ੍ਰਿਣੀ ਨੇ ਵੇਉਹਾ ਖਾ॥
 ਬਹੁਤੁ ਜੁ ਪੁਕੀਨੇ ਵਹਿਠਾਈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੀਗਿ ਕਰੇ
 ਕਹਾਂ ਤਾਂ ਏ॥ ਜੇ ਤੇ ਸਸਤ੍ਰਿ ਹਰਿਉ ਪਰਿ ਮਾਰੇ॥ ਤਿ
 ਇਨਿ ਉਖੰਡੁ ਖੰਡਿ ਕਰਿ ਭਾਰੇ॥ ਤਬੈ ਕਿਸਨਿ ਨਿ
 ਜਿਸ ਸਤ੍ਰਿ ਸਮਾਰੇ॥ ਸਭੁ ਕੇ ਸੀਸਿ ਭਿੰਨਿ ਕਰਿ ਭਾ
 ਰੇ॥ ਅਉਰੁ ਸਕਾਇ ਦੁਸਟਿ ਨਿਰਿਤਾਂ ਏ॥ ਜੁ
 ਪੁਕਰਿਨੀ ਆਏ ਤਿਹਿ ਠਾਂ ਏ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਬਡੀ ਸਕ
 ਤਿ ਜਾਗੇ ਮਾਂਹੀ॥ ਉਨਿ ਕੇ ਹਾਥਿ ਘਾਇਗਿ ਰਿਜਾ
 ਹੀ॥ ਜੇ ਪਾਬਹੁਤੁ ਗਿਰੇ ਗਇ ਮਾਂਹੀ॥ ਭੂਮਾ ਸੁਰੁ ਸੇ

ਚੇਮਨਿਮਾਹੀ॥ ਪ੨੩॥ ਵੇਰਗ॥ ਤਖੋਰ
 ਚੇਮਨਿਮਾਹੀ॥ ਪ੨੩॥ ਵੇਰਗ॥ ਤਖੋਰ
 ਆਗੇਧਰੇਜਿਨਕੇਦੰਰ ਘਟੰਤਾਯਾਥਿਧਿਅਸੁਰ
 ਕੋਪੁਕੋਧਾਯੋ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਪਾਯਕੇਸਨਮੁਖਆਯੋ॥ ੩
 ਹਿਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਜਾਇਜਿਰਿਤਾਈ॥ ਘੰਨਿਦਮਸਿ
 ਵੇਖੀਤਿਰਿਠੰਈ॥ ਘੰਨਿਜਿਓਸੇਭਤਿਸਿਆਸੁ
 ਤਪਾਯਾ॥ ਦੰਮਸਿਜਿਓਸ੍ਰੀਸੁੰਦਰਿਬਾਯਾ॥ ਤ
 ਬਓਤਿਮਾਇਆਬਹੁਤੁਧਿਸਿਥਾਗੀ॥ ਅਗਤਿਥੰ
 ਨਿਓਰੇਅਤਿਭਾਗੀ॥ ਕਬਹੂੰਦੁਸਟਗਿਪਵਨਿਦ
 ਹਾਵੈ॥ ਕਬਹੂੰਪਰਬਾਯੁਮੇਹੁਭਿਆਵੈ॥ ਕਬਹੂੰਯਾ
 ਥਿਧਿਥਾਂਨਿਚਯਾਵੈ॥ ਸਰਪਸੰਬੁਹੁਦਿਸੈਟਿਸੇ
 ਆਵੈ॥ ਤਖੋਕਿਸਾਤਿਨਿਜਿਸਕਤਿਜਨਾਈ॥ ਜਾ
 ਕੀਗਤਿਕਿਨਿਪੁੰਨਹੀਪਾਈ॥ ਤਾਂਸਿਓਤਖੋਅ
 ਸੁਰਿਕੀਮਾਇਆਭਈਅਦਿਸ੍ਰਿਟਿਰਹੀਨਹੀ
 ਛਾਇਆ॥ ਪ੨੪॥ ਵੇਰਗ॥ ਜੋਧਾਯ
 ਪੁਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਗੰਭੂਮਾਸੁਰਿਕੇਸੰਗਿ॥ ਕੇਹਤੀਕੋਰਥ
 ਨੀਸੋਕੋਓਚਵੇਤੁਰੀਗੀ॥ ਗਦਾਰੂਨੁਜੋਧਾਜਿਹਿ
 ਤਾਈ॥ ਗਗਨੋਭਿਤੁਇਦੀਏਚਹੁਘਾਹੀ॥
 ਰਥਾਰੂਨੁਜੋਧਾਜਿਨਿਮਾਹੀ॥ ਘਾਇਓਤੋਇਹਿ

ਹੇਰੁ ਟਿਸਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਜੇਹੁ ਤੇ ਅਸ ਦਾਸ ਦਾਗਾ॥
 ਏਏ ਭਏ ਸਭੇ ਇਕਿ ਦਾਗਾ॥ ਕਾਇਰੁ ਬਹੁਤ ਭਏ ਮਨਿ
 ਸਾਂਹੀ॥ ਗਇਤੇ ਕੁਗਿ ਰਲੇ ਰਹੁ ਘਾਂਹੀ॥ ਭੂਮਾਸ
 ਰੁਨਾਡੇ ਮਨਿ ਸਾਂਹੀ॥ ਗਇਤੇ ਮੁਖੁ ਫੇਰੇ ਉਨਿ ਨਾਹੀ॥
 ਮਹਾਂ ਕੋਪ ਕੈ ਸਕਤਿ ਸੰਭਾਗੀ॥ ਫੇਰਿ ਸੀਸਿ ਪਰਿਹਾਰਿ
 ਸਨ ਮੁਖੁ ਭਾਗੀ॥ ਜੇਹਾ ਹਿਸਕਤਿ ਤਿਸੁ ਲਿਸਮਾਨਾ॥
 ਯਗੀ ਕਿਸਤਿ ਤਨਿ ਫੁਲਿ ਪ੍ਰਸਾਂਨਾ॥ ਜਥੈ ਸਭੈ ਬਧੁ
 ਕਰਿ ਕੈਹਾਰਿ ਓ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੰਗ ਦਾਨੁ ਸਸਤਿ ਸਮਾਰਿ ਓ॥ ੫੨੫
 ਦੋਹਰਾ॥ ਹਸਤਿ ਪਾਰਿ ਥੋਠੁ ਤੇ ਸਭੁ ਦੋ ਤਨਿ ਕੋਈ
 ਸੁ॥ ਭਾਰੇ ਤੁਰਤੁ ਤਾਰਿ ਕੈਹਾਰਿ ਜੂਪਾਂ ਚੋਸੀ ਸੀ॥ ਸਾਰਿ
 ਓਜਥੈ ਅਸੁਰੁ ਭੈ ਕਾਰੀ॥ ਨੇਹਨ ਕੈ ਆਨਿ ਰੁਏ ਓ
 ਭਾਗੀ॥ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਕੀ ਨੀਤਿ ਹਿ ਕਾਯਾ॥ ਘਰ
 ਖੀਬਹੁ ਫੂਲਿ ਕੀ ਮਾਯਾ॥ ਗਾਨੁ ਨਿਤ ਧੈ ਅਸੁ
 ਰਿ ਕੀ ਮਾਤਾ॥ ਆਈ ਜਾਹਾਂ ਭਗਦਾਨਾ ਬਿਧਾਤਾ॥
 ਕੁੰਡਾ ਲਿਮਹਾਂ ਅੰਮੇਲਾ ਕਿਲਿ ਆਈ॥ ਅਰੁ ਬੈਜੰਤੀ
 ਸਾਉ ਸੁਹਾਈ॥ ਅਭਿਰੁ ਬਹੁਤੁ ਭੁਟਿਓ ਆਈ॥
 ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸੁ ਨਾਈ॥ ਨੋਮੇ ਨੋਮੇ ਜ
 ਗਨੀ ਸਿਧਿ ਪਾਤਾ॥ ਸਿਖਰੁ ਕਿਧਾਰਿ ਨਿਬਰਿਦ
 ਤਾ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਦ ਅੰਨਾ ਭੁਜਾਯਾ ਸਾਂਈ॥ ਕਦ ਲਿਐ ਨੀ

ਕਦਯਾਸੁਖਦਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਅਨੰਤਤੁ ਮਾਰੇ॥ ਗਾਵੈ
 ਨਿਸਾਦਿਨ ਸੰਤਾਪਿ ਆਰੇ॥ ੫੨੮॥ **ਨੋਹਗਾ॥**
ਸਭ ਦੇਵੀ ਦੇਵੇ ਦੇਵਤਾ ਸਿਖਿ ਹੈ ਨ ਭੇਉ॥ ਤੁਮਹੀ ਜਗ
 ਕਰਿ ਤਾਰਿ ਰੋਭੇ ਪਤਿ ਪੂਰ੍ਵ ਹਰਿ ਦੇਉ॥ ਬਹੁ ਰੋਕੈ ਅਸੁ
 ਰ ਕੀ ਮਾਤਾ ਹੋ ਭਗਵਾਨੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਤੁਮਰੇ
 ਗਾਇ ਮਰੇ ਸੁਤ ਮੇਰੇ॥ ਜਦ ਪਕਾਰੈ ਸੁਰਗ ਬਸੇਰੇ॥ ਤਦ
 ਪਸਨੈ ਮੇਰੇ ਯੁਆਸਾ॥ ਯਾ ਕੇ ਸੁਕਤਿ ਕੋਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥
 ਗਨਾਨਿ ਤਥੈ ਅਸੁ ਰਿਕੀ ਮਾਈ॥ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਕੀਨੀ
 ਤਿਹਿ ਠਾਂਵੀ॥ ਹਰਿ ਜਤਾਹਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਕੀਨੇ॥ ਜੇ
 ਉਤਿ ਬਰਸਾਂ ਗੋਸੇਈ ਦੇਨੇ॥ ਦੇਖੀ ਪਾਤਿ ਤ੍ਰਿਭੂਆਨਿ
 ਕੇ ਸਾਂਵੀ॥ ਨਗ ਬਿਆਂਦਿ ਸੰਪਤਿ ਜੋਹਿ ਤਾਹੀ॥ ਦੇ
 ਖੀ ਸੋਰਹਿ ਸਹੰ ਸ਼ਿਰੁ ਮਾਹੀ॥ ਸਭ ਗਨਾਨ ਕੀ ਗਜ
 ਦੁਆਰੀ॥ ਅਸੁ ਰਿਘੇ ਰਿਗ ਖੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਹੀ॥ ਤਿਨਿ
 ਸਿਓ ਸੰਗੁ ਕੀਓ ਕੁਛ ਨਾਹੀ॥ ੫੨੯॥ **ਨੋਹਗਾ॥**
 ਸੁੰਦਰ ਸਤਾਨ ਰੇ ਸਿਕੀ ਸਰਦ ਨਿਸੁਨੀ॥ ਜਿਹਿ ਦੇਸੁ
 ਯੋ ਆਪੋ ਤੁਰਤੁ ਛੁਡਾਇ ਕੈ ਸਭੁ ਅਸੁ ਰਿਕੈਈ
 ਸਾ॥ ਗਨਾਨਿ ਦੇ ਸਭੁ ਗਾਨਿ ਕਮਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਾਨਿ ਨਾਥਿ
 ਕੀ ਅਤਿ ਹਿਤਿ ਕਾਰੀ॥ ਸੁਨੈ ਸਕਾਇ ਹਰਿ ਜੁ ਕੀਖ
 ਤਾ॥ ਤਿਨਿ ਕੋ ਪਿਆਨੁ ਪਰੈ ਦਿਨੁ ਗਤਾ॥ ਜਬ ਹੀ ਕੇ

ਸਾਨਿਗੁਪੁਉਨਿਦੇਖੋ॥ ਅਪਤੈਮਨਿਸਚੇਅਵਰੋਖੋ॥ ਹਰ
ਖੀਸਭੇਉਠੀਇਕਜਾਬਾ॥ ਠਾਂਢੀਭਈਜੋਰਿਸਭਹਾਬਾ॥ ਬਿ
ਨਤੀਬਹੁਤਕਰੀਤਿਹਿਠਾਂਈ॥ ਬਹੁਬਿਸਥਾਰੁਕਹੈਕਹਾਤਾਂ
ਈ॥ ਕਹੈਨਾਬਹਮਦਾਸਿਤੁਮਾਰੀ॥ ਤੁਮਹੀਪੁਰਿਹੋਆਸਿ
ਹਮਾਰੀ॥ ਹਮਐਸੀਪਦਵੀਕਹਾਪਾਵੈ॥ ਜੈਤੁਮਗਗ੍ਰ
ਹਿਦਾਸਿਕਹਾਵੈ॥ ਕਿਰਪਾਸਿੰਧਮੋਹਨਿਸੁਖਰਾਸੀ॥ ਕ
ਰੋਹਮੈਦਾਸਤਿਕੀਦਾਸੀ॥ **੫੨੮॥ ਦੋਹਰਾ॥**

ਐਸੀਗੁਪੁਉਨਿਦੇਖੋ॥ ਰੋਪਤਿਪ੍ਰਭਜਦੁਗਇ॥ ਸ
ਦਾਪਾਤੁਤਿਕੋਕੀਓਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਨਾਇ॥ ਰਾਜਤਿਤ
ਥੈਕਿਸਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ ਦੈਸਭਤੀਆਤਿਜਗ੍ਰਹਿਪਠਾ
ਈ॥ ਐਗਾਵਤਿਹਸਤੀਬਯਧਾਰੀ॥ ਜਾਕੇਚਾਰਿਦੰਤਅ
ਤਿਭਾਰੀ॥ ਅਰੁਚਉਸਠਿਹਬਨੀ॥ ਤਿਹਿਸੰਗਾਤੇਸਭਅੰਗ
ਸੁੰਦਰਿਸਭਰੰਗਾ॥ ਅਉਰਬਹੁਤਹਸਤੀਕੀਪਾਤੀ॥ ਰਬਅ
ਨੇਕਅਸਵਤਿਹਿਭਾਰੀ॥ ਬਹੁਤਦਰਬਸੀਖਾਜਿਹਿਨਾਹੀ॥
ਪਠੈਸਰਬਦੁਆਰਕਾਘਾਹੀ॥ ਆਪਨਿਸਤਿਭਾਂਸਾਂਢੇ
ਸਾਬਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਪਹੁਚੇਜਦੁਨਾਬਾ॥ ਜਥੈਇੰਦ੍ਰਹਰਿ
ਦਰਸਨੁਦੇਖੋ॥ ਪਰਮਅੰਨੰਦੁਹੀਏਅਵਰੋਖੋ॥ ਕਦਲੁਨੈਨਿ
ਸੋਭਾਅਧਿਕਾਈ॥ ਸਹੰਸਤੈਨਿਦੇਖਿਤਿਤੈਅਘਾਈ॥

੫੨੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗਾਇਨੀਓਭੀਭੀਭੀ

ਰੇਧਰੈ ਚਰਨ ਪੈਸਾ ਬਾਹੁ ਦਿਖਾਇ ਕੇ ਦਸੁ ਹੁੰਤੁ ਨਾ ਬਨਿ ਕੋ ਨਾ ਬਾਹੁ
 ਬਹੁਰੈ ਤਿਹਿ ਬਿਰਹ ਸਿਫ ਤਿਦੇ ਦਾਹਿ ਤਸਿ ਉਕਰਤਿ ਕਿਸਾਨਿ
 ਕੀਸੇ ਦਾਹਿ ਬਿਰਹ ਭਾਂਤਿ ਕੀਉ ਸਤ ਤਿਕੀ ਨੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਦੇ
 ਉਮਾਨਿ ਸਭਾਨੀ ਨੀ ਪੁੰਨਿ ਆਈ ਸੁਰਿ ਪਤਿ ਕੀ ਮਾਈ ਉਤਪੁ
 ਬਿਨੋ ਕਰੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਤਾਪ ਰਿਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਜਦੁ ਨਾ ਬਾਹੁ
 ਕੰਠੁ ਲਜਗਾ ਲਦੇ ਤਿਹਿ ਬਾਹੁ ਬਹੁਰੈ ਉਦੁ ਬੇਲਿ ਚਿਸ੍ਰ
 ਦਬਾਈ ਬਿਨੋ ਸੁਨੋ ਸਿਆਮ ਸੁਖ ਦਾਈ ਜੇ ਮੈ ਤੁਮਰੀ ਆ
 ਇਸੁ ਪਾਉ ਅਬਹੀ ਕਲਪਾ ਬਿਰਛ ਏ ਆਉ ਤਬ ਆ
 ਇਸੁ ਦੀਤੀ ਤਿਹਿ ਤਈ ਕਲਪਾ ਬਿਰਛ ਜੇ ਏ ਕੇ ਆਈ
 ਤਬ ਸਤਿ ਭਾਂਸਾਂ ਆਨੰਦ ਕੀਨੋ ਗਰੁਪੁ ਸਦਿ ਉਪਰਿ ਪ
 ਗੁਦੀਨੋ ॥ ੫੩੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਭਾਂਤਿ ਸ੍ਰੀ**
ਸਹਾਇ ਰੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਦੁ ਗਈ ਕਲਪਾ ਬਿਰਛ ਏ ਦੁਆ
 ਰਕਾ ਤਬ ਹੀ ਪਹੁਚੇ ਆਈ ਸਤਿ ਭਾਂਸਾਂ ਬਹੁਤੋ ਸੁਖ ਪਾ
 ਇਓ ਸੁਰਤ ਰੁਅੰਗਾਨ ਮਾਝੁ ਲਗਾਇਓ ਤਿਹਿ ਕੇ ਉਤ
 ਮਛੂਲਾ ਸੁਖਾਸਾ ਜਾਤੇ ਮਨੋ ਕਹੈ ਤਿਹੁ ਲਾਸਾ ਕੁਦਾਰਿ ਪੁ
 ਜਿ ਆਵੈ ਤਿਹੁ ਪਾਸਾ ਸੁਰਗੁ ਲਾਗੈ ਕੇ ਰੁਮ ਉਦਾਸਾ ਰਾ
 ਜਨਿ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਨਿ ਸੁਖ ਦਾਈ ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਗਤ ਬਖਾਈ
 ਸੁੰਦਰ ਸੋਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਨਾਇ ਜਿਨੈ ਦੇਖਿ ਸਭ ਦੇ ਉਲੰਜਾ
 ਏ ॥ ਤਿਤੈ ਰੂਪ ਪਰੇ ਛਿਨ ਮਾਹੀ ਸਭ ਤਾਰਨਿ ਕੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੇ

ਜਾਂਹੀ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਬਾਤ॥ ਆਰੀ ਦੁਕੇ
 ਲਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤ॥ ਵੈਸਭ ਸੁੰਦਰਿ ਤਉ ਤਿਬਾਣਾ॥
 ਜਾਬਹੁ ਤੁਕਰੈ ਤਿਹਿ ਕਾਣਾ॥ ੫੩੧॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਤਿਨ ਕੋ ਰਾਜੁ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਠ ਸੁਣਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ
 ਤਿਸ ਮਝਾਇ ਕੈ ਦੀਨੀ॥ ਜਛੁਰਾਇ ਜੇ ਪੂਰਨਿ ਪ੍ਰਭੂ
 ਨਿਪਿਆਰੈ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਸਬ ਹੰਤ ਤੇ ਨਿਅਰੈ॥ ਭੁਗਤਿ ਸ
 ਨੇਹ ਦੇਹਿ ਧਰਿਆ ਜੋ॥ ਨਾਰਨਿ ਸਿਉ ਮਿਲੇਹੁ ਬਧਾ
 ਜੋ॥ ਆਪਨਿ ਦੇਖੈ ਉਨੈ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਦੇਖਨਿ ਮੋਨਿ ਜਥਾ
 ਤਿਸਿ ਖਾਵੈ॥ ਆਪੁ ਹਸੈ ਅਰੁ ਉਨੈ ਹਸਾਵੈ॥ ਸਗਲ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਕੀ ਗੀਤਿ ਜਨਾਵੈ॥ ਤਿਨ ਸੀ ਗਾਰੁ ਸਜੈ ਤਿਜਹਾ ਬਾਹਿਤ
 ਸਿਉ ਕਰੈ ਕੇ॥ ਇਕ ਸਾਬਾ॥ ਕਬਹੂ ਐਚ ਤਿਉ ਨ ਕੇ ਬਾਗ॥ ਕ
 ਬਹੂ ਗਹ ਤਿਮੋਹ ਰਿਬਾਗ॥ ਕਬਹੂ ਦਾਬ ਤਿਉ ਨ ਕੇ ਚਰਗ॥
 ਕਦੁ॥ ਮਹਾ ਕਦੁ॥ ਨਿਕੇ ਬਰਗ॥ ਕਬਹੂ ਉਨਿ ਕੋ ਪਾਂਤਿ ਖੁਲਾ
 ਵੈ॥ ਆਇ ਸੁਗੰਧ ਸੁਮੇਰਿ ਰੂਲਾਵੈ॥ ੫੩੨॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਰਾਗੀ॥ ਮੇਲੈ ਰੂਪ ਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜਦੁ ਨਾਥਾ॥ ਕ
 ਮਕਲੈ ਕਰੈ ਸਦਾ ਪਾਂਤਿ ਪਾਂਤਿ ਇਕ ਸਾਥਿ॥ ਅਧਿ
 ਆਉ ਸਾਠਵੀ॥ ੫੩੩॥ ਦੋਹਰੀ॥ ਛਤਿ ਸੋਰਿਖ
 ਰਾਣੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਦੁ ਪਤਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹਾਣੀ॥ ਜਾ ਕੀ ਣੀਯਾ
 ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਸੰਤ ਹੋਤੁ ਅਉਤਾਰਾ॥ ਸਿੰਧ ਮਧ

ਜਦੁਪਰੀਬਸਾਈ॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਤੇ ਪਰਮਸੁਹਾਈ॥ ਅੰਦ
 ਰਿਮਹਾਅਨੁਪਬਨਾਏ॥ ਠਉਰਿਠਉਰਿਮਾਨਿਮਾਨਕਿਞ
 ਏ॥ ਤਿਨਕੀਜੋਤਿਜਗੈਸਭਠਾਂਈ॥ ਤਿਸਦਿਨਚੰਦ੍ਰਸੁ
 ਰਿਕੀਤਿਅਈ॥ ਤਿਨਕੀਜੋਤਿਗੈਨਿਜਬਹੋਈ॥ ਦੀਪਸ
 ਮਾਨਿਜਗਮਰੈਹੈਸੋਈ॥ ਬਿਭੁਦਫੁਲਿਫੁਲੇਚਹੁਪਾ
 ਹੀ॥ ਭਵਰਿਪ੍ਰੀਜਿਗੁੰ॥ ਜਤਿਤਿਤਪਾਹੀ॥ ਠਉਰਿਠਉਰਿਚੰ
 ਦਦਾਬਹੁਜੋਹੈ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਿਮੋਬਹੁਮਾਨਿਕਸੋਹੈ॥ ੫੩੩॥

ਵੇਹਰਾ॥ ਕਲਪਾਧਿਗਛਕੇਟੂਲਾ ਕੀਕਹੀਨਜਾਇਸੁ
 ਬਾਸੁ॥ ਐਸੋਬਹੁਉਪਬਨੁਕੀਓਭਯੋਬਾਸੁਤਿਵਾਸੁ॥ ਏਕ
 ਦਿਵਸੁਤਿਹਿਮੰਦਰਿਮਾਹੀ॥ ਇੰਦ੍ਰੇਕਿਜਾਕੇਸਰਮਨ
 ਹੀ॥ ਰਤਨਜਤ੍ਰਤਕੇਅੰਬਰਿਗਜੈ॥ ਪਲਪਾਧਿਬਾਨਨਿ
 ਕੀਛਾਧਿਛਾਜੈ॥ ਤਹਿਉਪਾਰਿਬੈਠੈਜਦੁਰਾਈ॥ ਲੋਕਤਿ
 ਕੋਤਿਜਸਕਤਿਬਤਾਈ॥ ਇਕੋਤਉਨੈਪੁਤ੍ਰਿਸਮਜਾਨੈ॥
 ਏਕਪਿਤਾਕਰਿਕੈਪਹਿਚਾਨੈ॥ ਕਹੈਏਕਹਰਿਬਧੇਯਹਮਾਰੇ॥
 ਕਹੈਏਕਸਭਕੇਪ੍ਰਤਮਾਪਿਆਰੇ॥ ਤਹਾਰੁਕਮਨੀਸੁੰਦਰਿਬਾ
 ਲਾ॥ ਸਭਸੀਗਾਰਸਜੇਤਿਹਿਕਾਞਾ॥ ਅੰਗਿਅੰਗਿਰੂਪ
 ਨਿਸਭਛਾਜੈ॥ ਮਹਾਮਧੁਰਸੁਰਨੁਪਰਬਾਜੈ॥ ਸੋਪਨਿਸੁਨਿ
 ਮੋਹੈਸੁਰਿਬਾਸੀ॥ ਮਾਨੈਯਗੀਕਾਮਕੀਗਾਸੀ॥ ੫੩੪॥

ਵੇਹਰਾ॥ ਯਾਯਾਧਿਸਿਉਸ੍ਰੀਰੁਕਮਨੀਭੋਪਤਿਪ੍ਰ

ਭਵੈ ਪਾਸਿ ਪਦਨੁ ਝੁਲਾਵੈ ਪੈਸਿ ਸਿਉ ਮਨ ਮੋ ਮਹਾਂ ਹੁ
 ਸਾ ਰਤਨ ਅਨੂਪ ਅੰਗੁ ਠਾਨਿ ਮਾਂਝੀ ਪੁਨਰ ਮਗਤਿ ਕਰਿ ਕੰਕ
 ਰੀ ਥਾਂਝੀ। ਕਰਿ ਤੇਯ ਤਿਸੁ ਭੁਜੇ ਤਿਐ ਸੈ। ਸਸੁ ਸਮੀਪੁ ਤਾ
 ਰਾਗੁ ਨਿਜੈ ਸੈ। ਸਭੁ ਰੁਕਮਤੀ ਕੇ ਮੁਖੀ ਝਾਝੀ। ਪ੍ਰਗਟਿ
 ਦੇਖੀ ਐਰਤ ਨਨਿ ਮਾਂਝੀ। ਤਿਹਿ ਕੀਉ ਪਸਾਂ ਕੀ ਨਜਾ
 ਝੀ। ਕੋਟਿ ਭਾਨਿ ਸਸਿ ਰਹੇਯ ਜਾਈ। ਛਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕਾ ਅਪ
 ਕਿਥਿ ਗਜੈ। ਸੁੰਦਰ ਮਹਾਂ ਪੁਰਿ ਸਰਿ ਥਾਂਝੀ। ਸੇਸੁ
 ਨਿਕੈ ਹਰਿ ਕੈ ਮਨੁ ਪ੍ਰਾਂਤਾ। ਛੁਟਿ ਜਾਤਿ ਮੁਨਿ ਜਾਨਿ ਕੇ ਧਿਆ
 ਨਾ। ਉਰਿ ਮੋ ਕੇ ਸਰਿ ਭਗਿਰਿਸਾਯਾ। ਰੰਗਿ ਸਗਲ ਮੇ
 ਤਿ ਕੀ ਮਾਯਾ। ਤਾਹਿ ਦੇਖਿ ਪੂਛਤਿ ਨੰਦਿਯਾਯਾ।
 ਪਹਿਰੀ ਤੁਮਾਯਾ ਨਿਕੀ ਮਾਯਾ। **ਪੜ੍ਹ ॥ ਟਿਕਾਣਾ**
 ਜਬ ਤੈ ਐਸੀ ਰੁਕਮਤੀ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਾਂਝੀ। ਸਬ ਹੁਮ
 ਨਿ ਮੋ ਕੇ ਪੁਪਰਿ ਤੈ ਹਿਰਣਾਈ ਨਾਹੀ। ਕਰੈ ਕੇ ਪੁਨ ਥਾਂਝੀ
 ਦਰਿ ਥਾਯਾ। ਉਰਿ ਤੈ ਛਬਿਉ ਪੁਜੈ ਤਿਕਾਯਾ। ਹਰਿ ਨੂਮਨ
 ਮੋ ਕੀ ਓਧਿ ਚਾਗਾ। ਸੇਛਾ ਥਿਹ ਮਨੇ ਖੈਂ ਏਕਿ ਵਾਗਾ। ਹਰਿ
 ਕੀ ਮਾਇਆ ਜਗਤਿ ਬਖਾਨੀ। ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮੈ ਨਹੀ
 ਜਾਨੀ। ਜਾਂ ਸਿਉ ਮੋ ਹਿਰੇ ਮੁਨਿ ਗਿਆਨੀ। ਮੋ ਤਿਓ ਤਾਹਿ
 ਰੁਕਮਤੀ ਗੰਠੀ। ਵਾਛਾ ਸਿਉ ਸ੍ਰੀ ਰੁਕਮਤੀ ਥਾਯਾ।
 ਆਨੰਦ ਮਹਾਂ ਭਗਤਿ ਹਿਕਾਯਾ। ਕਬਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿ ਕੇ ਉਰਿ

ਲਾਗੀ। ਪ੍ਰੇਮਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਉ ਅਤਿ ਅਨੁਗਾਹੀ। ਕਬਹੂੰ
ਕੀ ਠੇਲ ਗੋਜੇ ਉਧਾਣਾ। ਅਪਰਿਅੰ ਬ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਤਿਹਿ
ਲਾਗਾ ਤਿਹਿ ਅਉਸਰਿ ਬੇਲੇ ਹਰਿ ਬਾਂਟੀ। ਸੁਨੈ ਰੁਕਮਣੀ
ਮਹਾਂ ਸਿਆਂਤੀ। ੫੩੬॥

ਦੋਹਰਾ ਗੁਰਮਤਿ
ਜਾਇ ਕਉ ਬਾਂਧਿ ਓਕੰਗ ਨਿਹਾ ਬਿ। ਆਇਓ ਜਾ
ਜਿ ਬਗਤਿ ਸਰੁਗ ਜਨਿ ਕੇ ਯੈ ਸਾ ਬਿ। ਕਹੀਐ ਕਹਾਂ ਕ
ਬੁਧਿ ਤੁਮਾਰੀ। ਭੁਲੀ ਬਾਤਿ ਮਨ ਮੇਨਾ ਬਿਚਾਰੀ। ਰੁਕ
ਮਿਥ੍ਰਿਤਿ ਕੀ ਲਾਜਿ ਗਵਾਈ। ਤਾਤਿ ਮਾਤਿ ਕਲੰਕੁ ਲ
ਗਾਈ। ਜੇ ਸਾਸਿ ਪਾਏ ਸਭ ਨਿਕੋਈ ਸਾ। ਬਸਤਿ ਚੰਦੇ
ਗੰਦੇ ਸੁਸੇ ਦੇ ਸਾ। ਜਿਹਿ ਸਮਾਂ ਨਿਗਾਜ ਕਉ ਨਾਹੀ।
ਸਭ ਤੈ ਬਡੇ ਸੀਏ ਗੁਨੁ ਮਾਹੀ। ਤਾਹਿ ਛਾਡਿ ਮੇ ਸਿਉ ਰਿ
ਤੁਕੀ ਨੇ। ਨਿਰਿ ਗੁਨੁ ਮਹਾਂ ਜਾਤਿ ਕੋਈ ਨੇ। ਨਿਰਿ ਪਨੁ
ਰੁਨਿ ਰਿਯੇ ਪੁਕਾਰਾ। ਨਿਰਿ ਪਨਿ ਹੀ ਸਿਉ ਪੀਤਿ ਲਗਾਉ
ਤਿਹਿ ਤੇਜਾ ਰੁਬਾਤਿ ਮਾਨਿ ਮਾਨੀ। ਭੁਲ ਟੀ ਬੁਧਿ ਤ੍ਰੀ
ਅਨਿਕੀ ਜਾਨੀ। ਜੇਤੁ ਸਕਰੈ ਓਖੋ ਬਿਧਿ ਜੇਈ। ਕਰਮਿ
ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਤੇਤਿ ਜੇਈ। ੫੩੭॥

ਦੋਹਰਾ
ਦੋਹਰਾ ਤੇਤੁ ਟੀ ਬਾਤਿ ਤੇ ਮਾਂਤਾ ਤਿਨਾਹੀ ਕੋਇ। ਨਿਜਿ
ਸੋਭਾ ਕੇ ਓਕ ਮੈ ਜਤਨਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੇਇ। ਨਾਗਨਿ ਮੇ ਸੋਈ
ਨਾਹਿ ਸੁਭਾਹੀ। ਜਾ ਕੇ ਪੁਰਖੁ ਹੋਇ ਵਡੁ ਭਾਹੀ। ਤਿਹਿ ਕਾ

ਗਤਿ ਦੂਰ ਤੇ ਮੁਕਤੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਲੋਕ ਮਾਝ ਜਸੁ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਤੁਮਕ
 ਤੇ ਮੈ ਕਉ ਲਿਆਏ ॥ ਕਉ ਤਿਕਾ ਜੇ ਕੁੰਦ ਨਿਪੁਰਿਆਏ ॥
 ਸਾਚੁ ਬਾਤਿ ਸਮਝੈ ਮਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮਾ ਸਿਉ ਹਮੈ ਮੋਹੁ ਕਛੁ
 ਨਾਹੀ ॥ ਬਹੁ ਤਰੇਸਾ ਆਏ ਤਿਉ ਠਾਂਈ ॥ ਬੋਰੇ ਗਰਬੁ ਪ
 ਰਿਕੈ ਮਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਉ ਕਾਗਤਿ ਕੁੰਦ ਨਿਪੁਰਿਆਏ ॥ ਉ
 ਨੈ ਹਰਾਇ ਤੁਮੈ ਹਰਿ ਲਿਆਏ ॥ ਨਾਤਾਰਿ ਮੈ ਧਰਿ ਕਤਿ ਮਨਿ
 ਮਾਂਹੀ ॥ ਕਹੂੰ ਮੋਹੁ ਪਜਾਵ ਤਿਨਾਂਹੀ ॥ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ਹੋਮ
 ਨਿ ਮਾਂਹੀ ॥ ਨਾਗਤਿ ਸਿਉ ਕਛੁ ਕਾਰਜੁ ਨਾਹੀ ॥ **੫੩੮ ॥**
ਦੇਹੁ ਗਾ ॥ ਅਹੁ ਗਹਿ ਲਾਇ ॥ ਹੇਤ ਕੈ ਐਸੇ ਬਚਨ
 ਸੁਨਾਇ ਮਨ ਮੈ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ॥ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨਮੁ ਗਾਇ ॥
 ਐਸੇ ਰੁਕਮਿ ਸੁਨੈ ਜਬ ਬੈਠਾ ॥ ਤੁਰਤੁ ਨੀਰੁ ਆਇ ਓਭਰਿ ਨੈ
 ਨਾ ॥ ਦੁਖ ਕੈ ਅਤਿ ਮਞੀ ॥ ਨੁਹੇਇ ਗਈ ॥ ਪਲ ਕੈ ਤਾਜਿ ਉ
 ਠਿਰਾਫੀ ਭਈ ॥ ਛਤੀ ਆਨਰੁ ਕਰਿ ਕੰਪਤਿ ਸਰੁ ਗਾਤ
 ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਾਤਾ ॥ ਮਨਿ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤਿ
 ਨਹੀ ਕਹੀ ॥ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇ ਮੈ ਨਿਗਹਿ ਰਹੀ ॥ ਬਹੁ ਪਰੇਸੁ ਮ
 ਨ ਮੈ ਅਵਰੇਖੈ ॥ ਨਖ ਸਿਉ ਚਿਤਿ ਪਗਨਿ ਮੈ ਲੇਖੈ ॥ ਓਰ ਤੈ ਕੇ
 ਸਰਿਕੀ ਅਰੁਣਾਈ ॥ ਨੈਨਿ ਨੀਰੁ ਸਰੁ ਪੈਇ ਬਹਾਈ ॥ ਤੇ
 ਯਇ ਮਞੀ ॥ ਨਿਛੀ ਨਿਤ ਤਿਭੁਇਓ ॥ ਬਦਨਿ ਸਰੋਜੁ ਪਾਤਿ ਹੋ
 ਯਇ ਗਇਓ ॥ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁ ਤੁਖ ਛੀ ॥ ਚਿਤਿ ਮਾਂਹੀ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿ

ਧਿਮਨੁਸਮਝੈਨਾਹੀ॥ ੫੩੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਐਸੀ

ਬਿਧਿ ਅਕੁਲਾਇ ਕੈਪਰੀਧਰਨਿਮੁਰਝਾਇ॥ ਤਨਕੀਸੁਰਤਿ
ਰਹੀਨਹੀਬੇਦਨਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਤਬਹਰਿਜੂਜਾਨਿਓਮਨਿਮ
ਤੀ॥ ਇਹਿਦਖਜੇਗਰੁਕਮਨੀਨਾਹੀ॥ ਬਹੁਤੁਤੇਤੁਹਮਹੂੰਸਿ
ਓਸਾਂਨੋ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਪਰਤੀਤਿਰੀਤਿਸਭੁਜਾਨੋ॥ ਭੁਏਦੇਅ
ਭਿਯਾਭਿਸੁਖਦਾਈ॥ ਪਯਕੇਤੈਓਠਿਥਾਭਿਮਨਾਈ॥
ਪ੍ਰੀਮਿਸਾਥਿਮੋਹਨਿਸੁਕਸਾਗਾ॥ ਅਪਨੈਹਾਥਿਸੁਧਾਰਤਿ
ਥਾਗਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਬਸਨਿਸਿਓਪੋਛਤਿਨੈਨਾਂ॥ ਛਿਰਿਕੇਜ
ਯਸੁਗੰਧਸੁਖਦੈਨਾਂ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਜਾਨਿਹਰਿਅੰਗਿਯਗਾਈ॥
ਤਬੈਰੁਕਮਨੀਸੁਧਿਮੋਆਈ॥ ਬੇਯਬਚਨਿਸਿਅੰਮਿਸੁ
ਖਗਾਸੀ॥ ਤੁਮਸਿਓਕਰੀਹੁਤੀਹਮਹਾਸੀ॥ ਤੁਮਤੇਮਹਾਂ
ਚਤੁਰਗਿਆਨੀ॥ ਹਾਸੀਕਹਾਸਾਭੁਕਰਿਜਾਂਨੀ॥

੫੪੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅੰਬੂਤਿਬੰਨਿਸੁਨਾਇ
ਕੈਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭੁਜਨਦੁਗਾਇ॥ ਣੀਤੀਪ੍ਰੀਅਮਨਾਇ
ਕੈਦੀਤੀਰਿਸਿਥਿਸਿਗਾਇ॥ ਬਹੁਰੈਕਹੈਸਿਅੰਮੁ
ਸੁਖਦਾਂਤੀ॥ ਸੁਨੈਰੁਕਮਨੀਸੁੰਦਰਿਗੰਤੀ॥ ਜੈਸੀਥਿਪ
ਤੁਮਰੈਮਨਿਮਾਹੀ॥ ਹਮਥਿਨੁਪਿਆਨੁਅਭਿਰਕੈਨਾਹੀ
॥ ਤਾਹੀਥਿਪਿਹਮਰੈਮਨਿਮਾਹੀ॥ ਤੁਮਥਿਨੁਪਿਆਨੁਅ
ਭਿਰਿਓਨਾਹੀ॥ ਯਾਥਿਪਿਸੁਨੀਹੁਤੀਹਮਥਾਤਾਜੇ

ਰਿਸਾਤਿਨਾਹਿਸੁਖੁਦਾਤਾਕਰੈਕੋਪੁਅਤਿਭੋਤਿਚਨਾ
ਵੇ।ਤਾਂਕੀਜੋਭਾਕਹਤਿਨਆਵੈ।ਤਾਤੇਹਿਸਿਸਿਓਭੋਰਿ
ਚਨਾਇਓ।ਵਹਿਜੋਭਾਸੁਖੁਪਮੈਦਿਖਾਇਓ।ਤਿਹਿ
ਕਾਰਹਿਚਮਿਐਸੀਥਾਤਾ।ਤੁਮਸਿਓਕਹੀਸੁਨੇਸੁਖੁ
ਦਾਤਾ।ਜਿਨਿਕੇਗ੍ਰਿਹਿਮੇਸੁੰਦਰਿਨਾਰੀ।ਯਾਥਿਧ
ਕੇਓਕਰੈਸੁਖੁਚਾਰੀ।ਅਹੋਸਿਆਂਸਿਸੁੰਦਰਿਜਨੁਗ
ਈ।ਕਵਨਿਥਾਤਿਤੁਮਰੇਮਾਤਿਆਈ॥ ੫੬੯॥

੨੩੨॥ ਐਸੇਬਚਨਿਸੁਨਾਇਕੋਭੋਪਾਤਿਪ੍ਰ
ਭੁਜਨੁਗਈ।ਪ੍ਰਗਟਿਭੁਇਓਹੁਯਾਸੁਰਸੁਪ੍ਰੀਮਪ੍ਰ
ਤਿਕੇਭਾਇ।ਤਖੈਰੁਕਮਨਿਸੁੰਦਰਿਗਨੀ।ਅਪਨੈਮ
ਨਿਨਿਸਚੈਕਰਿਜਾਨੀ।ਹਮਸਿਓਕੇਓਕਰੈਦਿਨੁਗ
ਤਾ।ਜਿਓਗ੍ਰਿਸਾਤਿਨਿਜਿਨਾਹਨਿਸਾਥਾ।ਮਹਾਂਪ੍ਰਸੰਨ
ਭਈਮਾਨਿਮਾਹੀ।ਪ੍ਰਫੁਲਤਿਚੇਇਦੇਖੋਓਗ੍ਰਿਮਾਂਜੀ
ਸੁੰਦਰਿਨੈਨਿਮਨੇਹਰਿਥਾਯਾ।ਬੇਯਾਤਿਅੰਬੂਤੁਬੋਲ
ਰਿਸਾਯਾ।ਅਹੋਸਿਆਂਸਿਸੁੰਦਰਿਸੁਖੁਦਾਈ।ਕਉਨੁ
ਥਾਤਿਤੁਮਰੇਮਾਤਿਆਈ।ਨਿਜਿਨਾਰੀਮਹਿਮਾਂਜਾਗੀ
ਮਾਂਜੀ।ਕਿਉਚੁਓਚਤਿਪੁਰਖੁਕੇਨਾਹੀ।ਨਿਜੇਤਿਕ
ਚੇਕਿਹਿਕਾਜਾ।ਤੁਮਤੇਸਭਗਨਾਨਿਕੇਗਨਾਕਹੀਏ
ਕਹਾਨਾਹਨਿਕੇਥਾਤਾ।ਸਿਵਿਧੂਹਮਾਂਸੰਨਕਾਰਕਿਭਿ

ਆਤਮਾ ॥ ੫੪੨ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਤੁਮਰ ਰਹਿ ਨਿਰਹਿੰਗ
 ਕੋਰਾ ਹਤਿ ਹੁਇ ਨ ਰੈ ਨਿ ॥ ਜਾ ਕੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕੈ ਸੁਖ ਪਾਵ
 ਤਿਥੈ ਨੈਨਿ ॥ ਹਮ ਤੇ ਮਹਾ ਹੀ ਨ ਕੁਞ ਮਾਫੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦਾਸੀ ਸਮ
 ਹਮ ਨਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸਭ ਦੇਵ ਨਿਕੇ ਦੇਵਾ ॥ ਭਿਤਿ ਸਿਉ ਦੇਉ ਕ
 ਰੈ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ॥ ਜੇਤੁ ਮਓ ਸਤ ਤਿ ਕਰੋ ਮਾਗੀ ॥ ਹਮ ਕੋ ਖੁਸੀ
 ਹੋਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਪਾਹਮ ਨ ਮੋ ਅਦਰੇ ਖੋ ॥ ਕਛੁ ਹਮ ਰੋ
 ਅਭਿਗਨੁ ਦੇਖੋ ॥ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ਕੁਝੈ ਨਾਂ ਉਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਦਸ ਨਿ
 ਕੇ ਅਭਿਗਨਿ ਨਾ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਤੇਇ ਦਿਆ ਆਉ ॥ ਸਮ ਤੇ ਮ
 ਨਿ ਮਾਧੀ ॥ ਨਗਰਿ ਦੁਆਰ ਕਾ ਕੇਸ ਸਿਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਆ
 ਸਿ ਪਾਸਿ ਜਾਯੁ ਖਾਰੇ ॥ ਚੈ ਅਨੰਤੁ ਜਿਉ ਜਾਸੁ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੁ
 ਮ ਜੇ ਕੋ ਚੰਦੇਰੀ ਦੇਸਾ ॥ ਭੁਯਾ ਭੁਇਓ ਜੈ ਸਰਸੁ ਨ ਰੇਸ
 ॥ ੫੪੩ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਜੈ ਸਾਧਿ ਸਿਰ ਚਰਨਾਰ
 ਚੀ ਨਗਰਿ ਦੁਆਰ ਕਾ ਮਾਂਹਿ ॥ ਦੇਸਿ ਚੰਦੇਰੀ ਕੋ ਗਿਨੈ
 ਸੁਗਭਿਐ ਕਿਸੇ ਨਾਂਹਿ ॥ ਅਭਿਗੁਨ ਰੇਸੁ ਕੋ ਭੋਭ ਲਿਧਾਹੀ ॥
 ਜਾ ਕੇ ਗਰਬਿ ਹੁਭੇ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਗਰਬਿ ਦੂਰਿ ਤੁਮ
 ਕੀਤੈ ॥ ਨਿਜਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆਨਿ ਜਿਉ ਬਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨੈ ॥
 ਤਿਹਿ ਕਾਗਤਿ ਜਾਨਿ ਓਮ ਨਿ ਮਾਧੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮਿ ਅਭਿਗੁ
 ਦੇਉ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਜੇ ਕਯਤਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਕੋ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਤੁਮ ਨਿਰਿਗੁਨਿ ਅਰੁ ਸਖਾਹ ਮਾਰੇ ॥ ਜੇ ਨਿਰਿਧੁ ਨੁ ਜਗਾਮਾਂ

ਹਿਕਾਏ ਤੇ ਜਨਿਭਗਤਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਵੈ ਜਾ ਕੈ ਬ
 ਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਪਤੁ ਹੋਈ ॥ ਬਿਭਰਭਾਂਤਿ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਸੋਈ
 ॥ ਤਿਹਿਕਾ ਗਤਿ ਜੇਭਗਤਿ ਤੁਮਾਗੇ ਪੰਨ ਤੇ ਸਦਾ ਹੁਤਿ
 ਤੈਂਤਿ ਆਗੇ ॥ ਸੁਫਲੁ ਜਨ ਸੁਤਾ ਕੇ ਜਗਮਾਂਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ
 ਨੁਤੁ ਮਚਰਨਾ ਤਿਪਾਹੀ ॥ **੫੪੫ ॥ ਤੇਹਰਾ**
 ਤੁਮਾਗੇ ਸਿਮਗਤਿ ਪਿਆਰਿ ਮੈ ਸੁਨਾਵੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਤਾਂ
 ਕੇ ਜਸੁ ਬਾਛੈ ਸਦਾ ਮਹਾਂਤੇ ਜੁ ਬਯੁ ਹੋਇ ॥ ਅਰੁ ਜੇਕ
 ਹਤਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਕੇ ਦਤਾ ॥ ਹਮ ਕਥਿ ਸੁਖੁ ਮੈ ਹਨਿ ਕੇ ਸਾਥਾ
 ਹਮੁੰਗੁ ਰਖੁ ਕਰਤਿ ਇਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇਇ ਤੁਮਰੀ ਪਟਿ
 ਗਨੀ ਅਨਿਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਦਇਆ ਸਿੰਧਿ ਸੁਖ ਰਾਸੀ
 ॥ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਚਰਨਾ ਤਿਕੀ ਦਾਸੀ ॥ ਸਦਾ ਓਟਾ ਸੁਰਹੰਓ ਮ
 ਨਿਮਾਹੀ ॥ ਯਾਗੇ ਕਥੁ ਅਚਰ ਜੁ ਹੋ ਨਾਹੀ ॥ ਸਕਲ
 ਦੇਵਿ ਸੇਵਾ ਨਰੁ ਕਰੈ ॥ ਬਿਭਰ ਸੋ ਢਿਲੈ ਆਗੈ ਪਰੈ ਸੋ
 ਦਹਿ ਸੋ ਚਿਸਭੈ ਜਿਹਿ ਤਾਈ ॥ ਪਹੁਚੈ ਤੁਮੈ ਜਗਤਿ
 ਕੇ ਸਾਂਈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹਿਓ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਜਗਮਾ
 ਹੀ ਇਛਾ ਕਥੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇਕਾਰੁ ਸਮਤ੍ਰਿਓ ਮਾਨਿਮਾਹੀ
 ॥ ਲੋਗਤਿ ਮੈ ਕਥੁ ਕਾਰਜੁ ਨਾਹੀ ॥ **੫੪੬ ॥**
ਤੇਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਤਿ ਹੋਇ ਅਲਖਤਿ ਰੰ
 ਜਨੁ ਨਾਮੁ ॥ ਤੁਮਰੇ ਕਾ ਜਨਿ ਕੇ ਸਦਾ ਹਿਤਿ ਸੇ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ

ਮੁਖਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੇ ਕਰਤ ਜੇ ਲੇਖੀ ॥ ਤਿਉ ਤੇ ਤੁਮਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ
 ਹੋਈ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਤੁਮਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਹਿ ਹੋਈ ॥ ਧੰਨ ਕੋ ਨਹੀ ਚ
 ਹੋਵੈ ਲੇਖੀ ॥ ਤੁਮਾ ਸਭ ਹਾਨਿ ਕੋ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਾਨਿ ਨ
 ਬਿਅਰੁ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੁਮਾ ਸਮਾਨਿ ਦੇਵ ਕੋ ਉਨਾ ਹੀ ॥
 ਸਰਬ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨ ਕੋ ਉਰਿ ਮਾਹੀ ॥ ਸੋ ਸਸਪਾਣੁ ਭੂਪੁ ਜਗ
 ਮਾਹੀ ॥ ਸਕਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਉ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜਦ ਪਤ
 ਯੋ ਮਹਾਬਾਹੀ ॥ ਤਦ ਪਤੁ ਮਹੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਝਾਹੀ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨਿ ਕੋ ਕਿਉ ਪਰਹਰੇ ॥ ਕਉਨੁ ਕਾਜ ਸਸਪਾਣੇ ਬਰੇ ॥ ਤੁ
 ਮਹੀ ਬੋਲੈ ਸਦਾ ਮਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮਾ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਕਾਹੁ ਮੋਨਾਹੀ ॥
 ਪ ੬੬ ॥ ਵੇਰੁਗਾ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਜਾਨਿ ਤਿਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਰੀਤੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਕੋ ਜਾਨਿ ਕੈ ਕਿਉ ਠਾਨਤ
 ਅਨਗੀਤੀ ॥ ਸੁਨੈ ਬਹੁਤੁ ਗਾਜਾ ਜਗਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੋ ਗਾਜੁ
 ਭਯੋ ਚਹੁੰਘਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਕਾਸਰਿ ਪਰਗਟਿ ਦੇਭਈ ॥ ਗਾਜ
 ਕਾ ਜਤਾਜਿ ਕੈਭਾ ਜਿਗਈ ॥ ਤਹਾ ਜਾਇ ਤੁਮਾ ਸਿਉ ਮਨੁ
 ਣਾਇਓ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਭਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ॥ ਤੁਮ
 ਰੋਧਾਂ ਮੁਰਹੈ ਜਬ ਤਾਈ ॥ ਉਨਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਤਬ ਤਾਈ ॥
 ਜਬੈ ਤੁਮੈ ਪਹਿਚਾਨਿਓ ਨਾਹੀ ॥ ਅਣਕੋ ਬਿਖੈ ਮਹਾਰ
 ਸੁਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹੋਇ ਲੇਖੀ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਬਹੂੰ
 ਸੁਖ ਨਹੀ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਕਬਹੂੰ ਸਸਪਾਣੇ ਬਰਤੀ ॥ ਜਨਮ

ਮਗਨਿਕੇਭੈਸੇਪਰਤੀ। ਅਥਿਤੁ ਮਰੇਚਰਣਨਿਭਜਿਪਹੀ
 । ਜਨਮਮਗਨਿਕੇਭੈਕਣਨਾਹੀ॥ ੫੪੭॥ **ਵਿਹਰ**
। ਨਿਦਿਅਕਿਪਾਭਿਰੇਨਾਮਤੁਮਾਰੇਭਾ
 । ਨਿਠਰਿਘਰਨਿਕੈਸੈਕੈਤੋਪਤਿਪ੍ਰਭਗੋਪਾਭਿ। ਹੁੰ
 ਭਿਛਕਿਤੁਮਰੀਸੁਖਦਾਤਾ। ਅਥਿਸੋਕੋਮਤੁਕਰੇਉਦਸ
 । ਤੁਮਰੇਸਿਆਮੁਰੰਗੁਅਭਿਰਾਂਮਾਂਗਨਹੀਚੀ। ਨਿਜਿਨਿਕੇ
 ਜੀਸਿਆਂਮਾਂਗਾਘਰਨਸਿਆਂਮੁਭੁੰਤੀਪਹਿਚਾਂਨੋ। ਨੈ
 ਨਨਿਕੀਪ੍ਰਤਰੀਕਰਿਜਾਂਨੋ। ਸੋਰਿਦਾਸਿਅਪਨੀਕਰਿਜਾਂ
 ਨੋ। ਕੀਮਦੰਤਿਮਤੁਹੀਪਹਿਚਾਂਨੋ। ਤੁਮਰੇਚਰਨਿਕਮਾਭਿ
 ਚਿਤੁਭਾਭੁ। ਗੈਨਿਦਿਦਸੁਤੁਮਰੇਗੁਨਗਾਭੁ। ਜੇਯਾਥਿ
 ਪਿਪਾਤਿਸਿੰਭੁਭਾਵੈ। ਸੋਪਤਿਨੀਪਠਿਤਿਬਿਤੁਕਰਾ
 ਵੈ। ਜੇਤੁਮਕਰੇਪਤਿਧ੍ਰਿਤਿਯਾਗੀ। ਪਤਿਕੋਛੈਤ੍ਰਿਯੋਤਿ
 ਨਹੀਨਿਆਗੀ। ਜੇਤੁਮਰੇਸਿਮਗਦਿਸੇਨਾਹੀ। ਸਿਰਿਤ
 ਕਿਤੁਭਿਰੈਤੇਜਗਿਮਾਂਹੀ॥ ੫੪੮॥ **ਵਿਹਰ**
। ਤਿਕੇਸੰਗੁਨਕੀਜੀ ਐਤਜੀਐਉਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ
 । ਸਿਰਿਤ ਕਨਿਸਿੰਭੁਮਿਯੀਨਹੀਇਹੀਜਗਤਿਕੀਰੀ
 ਤਿ। ਤੁਮਰੀਚਰਨਿਰੇਂਨਿਸੁਖਦਾਈ। ਤੁਮਪ੍ਰਤਾਪਿਐ
 ਸੀਘਪਿਪਾਈ। ਨਾਂਤੇਹਮਅਜਾਨਿਕਹਾਂਜਾਨੋ। ਕੰਭੁ
 ਨੁਗਾਂਤਿਤੁਮਕੋਪਹਿਚਾਂਨੋ। ਹੋਮਦਸੁਦਨਿਸਦਨਿਸੁਗ

ਗੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਨੰਦ ਕੰਦ ਸੁਖ ਕਾਰੀ॥ ਆਦਿ ਅਗਾਧਿ
ਅਨੰਤਿ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰਿ ਪਾਰਤਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਆ
ਬਿਧ ਹੀ ਸਭ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਸਕਲਾ ਸ੍ਰਿਸਤਿ ਕੇਤਾਰ ਤਿਹਾ
ਗੇ॥ ਤੁਮਾ ਸਿਉ ਅਏਰੁ ਕਉਨੁ ਸੁਗਗਿਆਤਾ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਹੈ
ਸਾਚੁ ਸੇਊ ਬਾਤਾ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਰੁ ਮੇਮਨਿ ਮੇਆਇਓ॥ ਤਿਹ
ਕਉ ਤਰੁ ਤੁਮਾ ਹੀ ਸੁਨਾਇਓ॥ ਅਮੁੰ ਸੁਨੀਓ ਤੀਇਹੁ ਬਾਤਾ॥
ਸਾਯਨ ਰੇਸ ਮਹਾਰੁਨ ਗਿਆਤਾ॥ ੫੪੮ ॥

ਦੇਹ ਗਾ॥ ਯਾਹੀ ਬਿਧਿ ਗਾਸੀ ਕਰੀ ਨਿਜਿ ਨਾਰ
ਨਿਕੇ ਸਾਧਿ॥ ਜੈਸੇ ਤੁਮਿ ਤੰਮ ਸਿਉ ਕਰੀ ਕੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਨ ਨਾਥਿ॥ ਤਦ ਪਦਮ ਨਾਰਤਿ ਮੇਨਾਹੀ॥ ਣਖ
ਦਾਸੀ ਸਭੁ ਦਾਸ ਨਿਮਾਹੀ॥ ਬਿਲੇ ਬਹੁ ਹਿਕਿਸਤਿ
ਸੁਰਿ ਗਿਆਨੀ॥ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਾਸੁ ਦਰਿ ਸੁਖ ਦਾਨੀ॥ ਤੁਮ
ਸਿਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਮਾਨੈ॥ ਨਿਜਿ ਪ੍ਰਾਨ ਨਿਤੈ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਮਜਾਨੈ॥ ਤਾਂਕਾ ਗਤਿ ਇਹੁ ਕਸਟੀ ਕੀਨੀ॥ ਪਰ
ਖੀ ਤੁਮ ਹੀ ਬੁਧਿ ਪਰਧੀਨੀ॥ ਨਿਰਿ ਮਾਯੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੀ
ਤਿਪਹਿ ਚਾਂਦੀ॥ ਜੈਸੇ ਕੰਚਨ ਬਾਰਤ ਚਾਂਦੀ॥ ਚਾ
ਹਤਿ ਮੇਰਿ ਪਹਿ ਚਾਂਦੈ ਜੈਸੇ॥ ਤੁਮ ਹੇ ਸਿਖਿ ਹੇਰਿ ਜ
ਨਿਤੈ ਸੇ॥ ਤੁਮੈ ਸਮਾਂ ਨਿਕਉਨੁ ਸੁਰਿ ਗਿਆਨੀ॥ ਹਮ
ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੀ ਤਿਜਿ ਨਿਜਾਨੀ॥ ਜੈਜਨੁ ਪਨੁ

ਜਾਏ ਮੋਹਿ ਪਾਹੀ ਸੋ ਅਜ ਨੁਕਹੀ ਐ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ੫੫੦ ॥
 ਵੇਰਗਾ ॥ ਤੇਜ ਨਕ ਛੁੱਤ ਜਾ ਚਹੀ ॥ ਜੇ ਨਿਬਾਧੀ ਕੀ ਕ੍ਰਾ
 ਤਿ ਮੋਹੀ ਕੋ ਚਾਹੈ ਸਦਾ ਅਨਿਧ ਚਿਤੁ ਮਰੀਭਾਂਤਿ ॥ ਇਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗੁ
 ਹੈ ਅਤਿ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਚਿਤੁ ਣਾਈ ॥ ਤੇਜ ਨੁ ਮ
 ਹਾਪੁ ਨੀਤ ਕਹਾਵੈ ॥ ਅਤਿ ਕਾਭਿਤੁ ਮਰੇ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਦ ਪਾਏ
 ਇਤਨੇ ਦੁਖ ਦੀਨੈ ॥ ਮੁਖ ਕੇ ਰੰਗੁ ਭਯੋ ਸਭੁ ਹੀਨੈ ॥ ਮਹਾ ਮਾਯਾ
 ਨਭਈ ਮਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਤਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਘਟੀ ਕ੍ਰਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਹ
 ਤੇਜ ਜਨੁ ਹਮ ਕੋ ਚਾਹੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਇਹਿ ਭਾਂਤਿ ਨਿਬਾਏ ॥
 ਜੇ ਤੇਜ ਤੀਤ ਪੀਸੁ ਨਾਗਿਆਨੀ ॥ ਜੇ ਗਧਿਆਨਕੀ ਜਿਨ
 ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਗਾਜ ਨਿਰਪਾ ਅਰੁ ਸੀਨਿਆ ਸੀ ॥ ਅ
 ਉਰੁ ਸਗਲ ਗ੍ਰੇਹ ਨਿਕੇ ਬਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨੈ ਬਤਾਇਓ
 ਜੇ ਸੋ ॥ ਜਪਤ ਪਮੋ ਚਿਤੁ ਣਾਇਓ ਤੇ ਸੋ ॥ ੫੫੧ ॥ ਵੇਰ
 ਗਾ ॥ ਜਦ ਪਹੁ ਮਾਹੀ ॥ ਜਹਨਿ ਸੈ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸੁ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਤਦ ਪਮਾਇਆ ਮੋਹ ਤੈ ਬਚੈ ਜੇਤੁ ਮਹੀ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਸੁਰਿ ਨਾਗਿ ਮੁ
 ਨਿ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਸਿਵਾ ਬਿਰਚਿ ਮੋ ਕੀਨਿ ਤਾਧਿਆਵੈ ॥ ਸੋ
 ਹਉਨਿ ਤਤੁ ਮਾਸਿ ਉਚਿਤੁ ਣਾਉ ॥ ਅਉਰਿ ਨਿਕੋ ਚਿਤੁ ਮੋਨ
 ਹੀ ਣਾਉ ॥ ਤਾਂ ਤੇਤੁ ਮਾਸ ਮਾਨਿ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਇਹੁ ਪਦਵੀ ਪਾ
 ਵੈ ਨਹੀ ਣੇਈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਯਮ
 ਤੈ ਕਛੁ ਨਹੀ ਭਈ ਭੁਞਾਈ ॥ ਜਾਂਦਿ ਨੁ ਬਾਧੈ ਤੁਮਰੇ ਭਗ

ਤਾਹਮਾਸਿਉਕਹੀਤਹੀਯੁਘਾਤਾਜੋਪਤਿਸਿਉਹਿ
 ਤੁਓਤ੍ਰਿਤਿਬਾਏ॥ ਯਹਰਿਤੈਪੀਅਹਰਿਅਤਿਚਾਏ॥ ਗ
 ਏਜਥੇਕੁੰਦਾਤਿਪੁਰਿਘਾਂਹੀ॥ ਹੁਤੀਤਿਰਪਅਸੁਮਨਿਮੰ
 ਹੀ॥ ਪਤ੍ਰੀਸੀਯਅਰੁਗੁਨਕੀਛਾਹੀ॥ ਹਮੇਰੇਮਨੁਕਠ
 ਹੁੰਤਮਘਾਹੀ॥ ੫੫੨॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਜੋਸੇਇਹੁਕਾ**
ਯਾਕਹੀਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਾਬਿਜਨਾਥਾਘਾਹੀ॥ ਬਿਧਿਕ੍ਰੀੜਾ
ਕਰਤਿਸਭਨਾਰਤਿਕੇਸਾਬਿ॥ ਆਹਿਜਾਹੀਏ
ਕਾਇਓਵੀ॥ ੫੫੩॥ ਕਹੈਪਰੀਛਤਿਜੋਰਿਖਰਜਾ
 ਸ੍ਰੀਜਦਪਤਿਕੇਅਤਿਭੁਤਿਕਾਜਾ॥ ਤਿਨਕੀਅਸ
 ਏਮਹਾਂਪਟਿਰਾਂਤੀ॥ ਜਿਨਕੀਸੋਭਾਜਗਤਬਖਾਨੀ॥ ਏ
 ਕਏਕਤੈਸੁੰਦਰਿਨਾਰੀ॥ ਦਸਦਸਪਤਿਭਏਸੁਖਕਾਰੀ॥
 ਪ੍ਰੇਮਰੂਪਉਤਿਕੇਗੁਨਿਮਾਹੀ॥ ਸ੍ਰੀਰੁਕਮਨਿਸਮਕੋਉਨਾ
 ਹੀ॥ ਸਕਯਤ੍ਰੀਆਜਾਨੈਅਨਿਮਾਹੀ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਂਤੁ
 ਰਹੈਹਮਘਾਹੀ॥ ਜਦਪਏਸਭਸੁੰਦਰਿਨਾਰੀ॥ ਹੁਤੀਰੂਪ
 ਗੁਨਿਕੀਅਧਿਕਾਰੀ॥ ਤਦਪਸਿਅੰਮਬਾਸਿਕੀਨੈਨ
 ਹੀ॥ ਆਪੁਤਿਕਾਮਕੇਬਾਸਿਹੋਇਰਹੀ॥ ਤਿਤਹਰਿਸੇਵ
 ਮੈਚਿਤੁਯਾਇਓ॥ ਤਾਂਤੇਅਤਿਉਤਮੁਪਦੁਪਾਇਓ॥
 ੫੫੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਪਦਵੀਪਟਿਰਾਂਤਿ**
 ਨਿਕੀਕਾਂਸਿਉਬਰਨੀਜਾਇ॥ ਸਿਵਾਕੇਚੰਦਸੰਤਕਾ

ਦੁਹੰਦੇਖਾਤਿਗੈਏਭਾਇ॥ ਸ੍ਰੀਕੁਮਾਰਿਕੇਸੁਤਿਅਰਿ
 ਗੰਮਾਂ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਪਰਦਮਨੁਪੂਰਤਿਗੰਮਾਂ॥ ਬਹੁਰੇਚਾਰ
 ਬੈਸਿਸੁਭਕਾਰੀ॥ ਪੁਤ੍ਰਿਸੁਦੇਸੁਮਹਾਂਬਯਧਾਰੀ॥ ਕਾਂਮਸੈ
 ਨਿਹਰਿਸੁਤਿਪਤੰਜੈ॥ ਆਤਰੁਪਰਕਮਾਉਭੁਭੈਯੈ॥ ਗੁਰਿ
 ਚਾਰਿਅਤਿਹੀਸੁਖਦਾਈ॥ ਚਾਰਿਚੰਦ੍ਰਿਯਬਿਕਰੀ
 ਨਜਾਈ॥ ਪੁਨਿਬਿਚਾਰਿਉਤਿਤੈਸੁਕੁਮਾਰਾ॥ ਦਸ
 ਮਚਾਰਿਜਾਤਤਿਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਤਿਭਾਂਮਾਂਕੇਸੁਤਿਸੁਖ
 ਦਾਤਾ॥ ਭਾਂਤਿਸੁਭਾਂਤਿਮਹਾਂਸੁਰਿਗਿਆਤਾ॥ ਪੁਨਿ
 ਸੁਰਭਾਂਤਿਪ੍ਰਭਾਂਤਿਬਖਾਨੈ॥ ਪੰਚਮਭਾਂਤਿਮਾਂਤਿਪਰਿ
 ਚਾਨੈ॥ ਚੰਦ੍ਰਿਭਾਂਤਿਛਬਿਸਦਾਸੁਹਾਈ॥ ਬ੍ਰਿਧਭਾਂਤ
 ਸੋਭਾਅਧਿਕਾਈ॥ ੫੫੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ॥**
ਦਿਸੁਤੁਅਰਿਗੁੰਨੁਗੈਸੁੰਦਰਿਚਤੁਰਸੁਜਾਨਾ॥ ਪੁਨਿ
 ਸ੍ਰੀਭਾਂਤਿਬਖਾਨੈ॥ ਐਦਸਮਪ੍ਰਗਟਿਪਿਤਿਬਾਂਤਾ॥ ਬਹੁ
 ਰਿਜਾਂਮਵੰਤੀ॥ ਸੁਤਜਾਨੈ॥ ਪਹਿਯੈਸਾਬਸੁਮਿਤਬਖਾ
 ਨੈ॥ ਪਰਜਾਤਿਪੁਤ੍ਰਿਮਹਾਗੁਨਧਾਰੀ॥ ਸੁਤਚਿਤਸਦਾਪੁ
 ਤ੍ਰਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਪੁਨਿਸਹਸਰਚਿਤਬਿਜੈਸਮਾਨਾ॥ ਚਿ
 ਤ੍ਰਿਕੋਟਿਅਸਟਿਮਾਸਮਾਨਾ॥ ਤਉਮਪੁਤ੍ਰਿਸੁੰਦਰਿ
 ਰਦਿਕਹਾਵੈ॥ ਕ੍ਰਿਤਕੀਸੋਭਾਕਹਤਿਨਾਵੈ॥ ਬਹੁਰੇ
 ਸ੍ਰੀਸੀਤਾਸੁਤਜਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਪੁਤ੍ਰਿਪੁਨਿਚੰਦ੍ਰਿਬਖਾ

ਨੋ॥ ਅਸਵਸੈਤਿਸੁੰਦਰਿਸੁਗਗਿਆਨੀ॥ ਪੁਤ੍ਰਿਚਤ੍ਰਿਕ
 ਹਮਰਾਬਿਨਾਨੀ॥ ਘੋਰਾਵਾਂਤਬਰਖਅੰਬਸੁਜਾਨਾ॥ ਬ
 ਤੁਰਿਸੰਕਬਸਤਅਰੁਨਰੀਨਾਮਾ॥ ਕਾਭਿਦ੍ਰਿਕੇਸੁਸੁਰੁ
 ਮਾਰਾ॥ ਬਿਰਤਕਬਬਰਜਾਤਤਿਸੰਸਾਰਾ॥ ੫੫੫॥
 ਦੋਹਰਾ॥ **ਬੀਰਸੁਜਾਨੁਰੁਦ੍ਰਿਧੀਗਾ** ਲਮਹ
 ਸੁਜਾਨਾ॥ ਸਾਂਤਦਮਤਿਪੁਤਿਜਾਨੀ॥ ਐਪੂਰਤਿਮਾਸਬ
 ਖਾਨਾ॥ ਦਸਮਪੁਤ੍ਰਿਸੋਮੁਹੈਸੋਈ॥ ਜਿਹਿਦੇਖਤਿਮੋਤ
 ਤਿਸਭਲੇਈ॥ ਬਹੁਰਿਞਛਮਨਾਕੇਸੁਤਜਾਨੋ॥ ਪ੍ਰਿ
 ਬਮਬਰਖੋਖਰਸਾਦੁਪਹਿਚਾਨੋ॥ ਕਤਰਦਾਨਸੁੰਦਰਿ
 ਸੁਭਕਾਰੀ॥ ਬਹੁਰਿਸਿੰਘਬਯੋਬਯਾਧਾਰੀ॥ ਪਰਮ
 ਯਅਰੁਧਪੂਰਨਕਾਮਾ॥ ਮਹਾਸਕਤਸਹਓਰਜਨਾਮਾ॥
 ਦਸਮਪੁਤ੍ਰਿਐਰਾਜਤਸੋਈ॥ ਜਾਂਸਿਉਜੀਤਸਕੈਤਹੀ
 ਕੋਈ॥ ਬਹੁਰਿਸਿੰਘਦੇਵਾਸੁਤਜਾਨੋ॥ ਪਹਿਲੈਹਿਰਿ
 ਖਉਹਿਰਖਬਖਾਨੋ॥ ਅਨਯਕੋਹਉਤਰਧਨਨਾਮਾ॥
 ਨਾਦਮਹਾਸਹਪੂਰਨਿਕਾਮਾ॥ ਪਾਵਤਿਧਨਮਹਾਸੁਕੁਮ
 ਰਾ॥ ਦਸਮਯਛੁਜਾਨਤਿਸੰਸਾਰਾ॥ ੫੫੬॥ **ਦੋ**
ਹਰਾ॥ ਸ੍ਰੀਭ੍ਰਹਮਾਦਿਰਿ ਹਾਤਾਕੇਸੁਤਅਭਰਾਂ
 ਮਾ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਪੁਤ੍ਰਿਸੰਗਰਾਮਜੀਤਜੀਤਤਿਤਿਤਸੰਗ
 ਰਾਂਮਾ॥ ਦੁਜੇਭਦ੍ਰਿਸੈਤਿਸੁਖਕਾਰੀ॥ ਜਾਹਿਦੇਖਿਮੋ

ਹਤਿਸਭਨਾਰੀ॥ਤੀਜੋਪੁਤਿਮਹਾਬਯਧਾਰੀ॥ਰੂਪਸੀ
 ਲਗੁਨਕੇਅਧਿਕਾਰੀ॥ਪੁਤਿਪਗਹਤਿਜਾਨੇਸੋਈ॥
 ਜਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੈਸਭਲੇਈ॥ਪੰਚਮਅਰਜਤਮਹਾ
 ਬਿਨਾਨੀ॥ਜਾਕੀਸੰਕਲੰਕਪਤਿਮਾਨੀ॥ਸਾਤਮਨਮੁਸ
 ਭਦ੍ਰਿਕਹਾਵੈ॥ਤਾਕੀਸੋਭਾਕਹਤਿਨਆਵੈ॥ਅਸਹਿਮ
 ਨਾਮਬਾਮਸੁਕੁਮਾਰਾ॥ਕਾਮਰੂਪਮੋਹਤਿਸੰਸਾਰਾ॥ਨਉ
 ਮਪੁਤਿਸੋਅਸੁਕਹਾਵੈ॥ਜਿਹਿਕੋਨਾਮੁਸੈਸਿਕੋਭਾਵੈ॥ਖਸ
 ਟਮਜਬਹਸੰਦਰਿਸੁਖਦਾਈ॥ਤਾਕੀਛਬਿਬਰਤੀ
 ਨਹੀਜਾਈ॥੫੫੭॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਦਸਮੇਸਿਭਕ**
ਸੁਖੈਸਾਦਾ ਧਰਮਕੋਧਾਮਾ॥ਆਹੀਬਿਧਿਜਾਨੇਸਰੇ
 ਹਰਿਪੁਤਿਨਕੇਨਾਮਾ॥ਜੁਗਾਯਾਭਿਰਾਤਬਯਜੂਕੇਜਾਨੇ॥
 ਪ੍ਰਗਟਿਰੋਹਤੀਪੁਤਿਬਖਾਨੇ॥ਦੰਘਤਮਾਨਿਮਹਾਬਯ
 ਧਾਰੀ॥ਬਹੁਰਿਤਾਮਦੈਤਿਅਧਿਕਾਰੀ॥ਤਿਹਿਕੇਪੁਤਿ
 ਭਏਸੁਖਕਾਰੀ॥ਸ੍ਰੀਅਤਰੂਪਨਾਮਬਯਧਾਰੀ॥ਆ
 ਬਿਧਿਜਦੁਕੁਲਕੇਬਿਸਤਾਰਾ॥ਭੁਯੋਪ੍ਰਗਟਿਜਾਨਤਿ
 ਸੰਸਾਰਾ॥ਰਾਜਾਕਹੈਸੁਰੇਰਿਖਰਾਈ॥ਏਕੁਅਸੰਖਾਮ
 ਨਿਮੋਹੈਆਈ॥ਸ੍ਰੀਪਰਦਮਤਿਕਿਸਤਿਮਨਭਾਏ॥ਰੁ
 ਕਮੁਸੁਤਾਬਿਵਾਹਿਲੇਆਏ॥ਰੁਕਮਮੂਰੂਹੋਤਿਅੰ
 ਨਿਆਈ॥ਰਾਖਤਿਹਨੀਸਿਉਬੈਰੁਸਦਾਈ॥ਉਨਿ

ਕਿਹਿਭਾਂਤਿਸਗਾਈਕੀਤੀ॥ਜਦੁਕਲਿਮੋਤਿਜਕੀਤਿ
 ਆਂਦੀਤੀ॥ ੫੫੮॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਤੁਮੋਤੋਮਹਾਂ**
ਦੇਆਲੋਹੋਪ੍ਰਗਾਦੇ ਸਮਝਾਇ॥ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਕੇ
 ਸੁਤਤਿਕੀਲੀਲਾਅਤਿਸੁਖਦਾਇ॥ਰਾਜਾਸੁਨੇਕਹੈ
 ਰਿਖਗਾਈ॥ਕਿਸਤਿਸੁਤਤਿਕੀਕਥਾਸੁਹਾਈ॥ਜਬ
 ਕੰਦਤਿਪੁਰਗਏਮੁਰਾਰੀ॥ਹਰਿਲੇਚਯੋਰੁਕਮਨੀਬਾਰੀ
 ॥ਸੁਤਿਕੈਰੁਕਮੁਕੋਪ੍ਰਹੇਇਧਾਯੋ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਪੁਕ
 ਰਨਿਕੋਆਯੋ॥ਤਾਹਬੇਰਬੁਕੀਯੋਜਦੁਨਾਥਾ॥ਜੁਗ
 ਲਾਥਬਾਂਧੇਰਬਸਾਥਾ॥ਬਹੁਰਿਕਿਰਪਾਕੀਤੀਜਦੁ
 ਰਾਜਾ॥ਛੇਰੁਕਮੁਰੁਕਮਨੀਕਾਜਾ॥ਰੁਕਮਾਖਿਸਾ
 ਇਰਹਿਓਮਤਿਮਾਂਹੀ॥ਗਾਇਓਨਪੀਕੰਦਤਿਪੁਰਖਾਂ
 ਹੀ॥ਨਗਾਰੁਬਸਾਇਰਹਿਓਤਿਹਿਠਾਂਦਾਂ॥ਭੋਜਕੋਦਿ
 ਬਰਿਜਿਹਿਕੋਨਾਂਦਾਂ॥ਤਿਹਿਕੀਕੀਤਿਆਪਰਮਦੁਲਾ
 ਰੀ॥ਬਿਆਹਤਿਜੋਗੁਭਈਸੁਕਮਾਰੀ॥ ੫੫੯॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਰੁਕਮਾਸੁਤਾਸੁਨੇਕਮਹਾਂ ਜਾਨਤਿਸ
 ਭੁਜੈਸਾਗੁ॥ਗਭਿਓਸੁਅੰਬਰੁਜਾਨਿਕੈਆਏਗਾਨੀ
 ਕੁਮਾਰੀ॥ਸਿੰਘਪ੍ਰਦਿਸਤਿਗਏਤਿਹਿਠਾਂਦੀ॥ਬ
 ਹੁਨਰੇਸਿਆਏਜਿਹਿਤਾਈ॥ਦੇਖਿਰੂਪੁਦੰਪਤਿ
 ਸੁਖਦਾਈ॥ਗੀਏਪਰਸਿਪਰਿਯੋਲੁਭਾਈ॥

ਤਬੇਰੁ ਕਮਿ ਮਾਨਿਸਾਂ ਰਿਖੀ ਚਾਹੀ। ਚੈ ਪ੍ਰਦਿਸੁ ਸਗੁਮੰ
 ਜਾਂ ਬਾਲਿਧਾਰੀ। ਜੇਉ ਤਿਕੈ ਬਹਿਰੈਂ ਤਮਿਤਾਹੀ॥
 ਤਉ ਛਾਇ ਕੇਲੈ ਜਾਇ ਛਿਨਾਈ॥ ਅਤਿ ਬਯਯੰ
 ਤੁਹੈ ਏਨੇ ਲੇਈ॥ ਤਿਨੀ ਕੀ ਕਾਂਨਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ॥
 ਯਹੀ ਜਾਂਨਿਉ ਤਿਕਰੈ ਸਗਾਈ॥ ਟਈ ਦਿਵਾਰਿ
 ਸੀਤਾ ਸਖਣਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਦਮ ਨਿਬਿਆਹੈ ਜੈਸੈ॥ ਭ
 ਏਓ ਆਹੁ ਰੁਕਮਤਿ ਕੇ ਤੈਸੈ॥ ਗੰਮ ਸਹਤਿ ਆਏ ਜ
 ਟੁਟਾ ਬਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੁਕਮਤੀ ਲੀਏਨੀ ਜਿਸਾ ਬਾ॥ **ਪਦ**
ਦੋਹਰਾ॥ ਕੀਸਤਿ ਸਤੁ ਨਿਰੋ ਬਿਆਹਿ ਕੇ
 ਅੰਤੁ ਜੇ ਕਹਿਓ ਛਿਨ ਜਾਇ॥ ਟਰਨਾਰੀ ਹਰਿਖੀ ਸਭੇ
 ਬਹੁ ਬਖਸਿਧਿ ਪਤੁ ਪਾਇ॥ ਤਹਾ ਕਲੰ ਕੁਟੈ ਜੇ ਕੋ ਗਜ
 ॥ ਜਗੁ ਜਾਂਨਾ ਤਿਯੈ ਤਿਕੈ ਕਾਜਾ॥ ਰੁਕਮਿਸਾ ਮਾਂਨਿਸ
 ਹਾਂ ਅਨਿਆਈ॥ ਹਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਸਣਈ
 ਰੁਕਮ ਮਨੁ ਸਿਉ ਤਿਉ ਤੁਧੁ ਆਇਓ॥ ਜਗ ਕਾਨਿ
 ਕੰਦਨਿ ਪੁਰਿਆਇਓ॥ ਸੇਵੁ ਗਾਜਾ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਂਨਿ
 ॥ ਰੁਕਮ ਮਨੁ ਸਿਉ ਬੋਲਤਿ ਬਾਨੀ॥ ਜਣ ਪਜਾਣੈ ਯੈ
 ਬਾਲਿਧਾਰੀ॥ ਜੁ ਪੁਭੈ ਟੁਜਾਨਾ ਤਿਅਤਿ ਭਾਰੀ॥ ਜੁ ਆ
 ਖੋਲਿ ਜਾਨਾ ਤਿਕੁ ਨਾਹੀ॥ ਯਹ ਬਿਧਿ ਆਵਤਿ ਯੈ
 ਹੰਸ ਪਾਹੀ॥ ਉਨਿ ਸਿਉ ਖੋਲਿ ਜੀਤਿ ਪਨੁ ਲੀਜੈ॥

ਹਾਸੀ ਬਹੁਤੁ ਲੋਗ ਨਮੋ ਕੀਜੈ ॥ ਆਥਿ ਧਮਤੋ ਪਰਸ ਪਰਕੀ
 ਨੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬੁਲਾਇ ਗਮ ਕੇ ਲੀਨੈ ॥ **੫੬੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥**
ਗਾਸੀ ਗਮੇ ਲਾਨਿ ਲਾਗੇ ਦੇਉ ਮਹਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਰਿ
ਕੇਪਾਸੇ ਕਪਟ ਕੈ ਐਸੇ ਅਧਮ ਗਵਾਰਾ ॥ ਆਥਿ ਧਿਖੇ ਲੁ
ਮਚੇ ਦੇਉ ਘਾਹੀ ॥ ਪਹਿਲੇ ਦਾਉ ਪਰੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਬ
ਹੁਰਿ ਪਰਸ ਪਰ ਦਾਉ ਲਗਾਇ ॥ ਕਪਟ ਭਾਉ ਸਿਉ ਰਾਮ
ਹਰਾਇ ॥ ਹਾਰੇ ਜਬੇ ਰਾਮ ਬਯਯਾਹੀ ॥ ਹਾਸੀ ਕਰੈ ਮੰਦਿ
ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਯਯਾਹੀ ਮੁਕੁਤੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਦ ਪ
ਕੋਪ ਕਰੈ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਬਹੁਰੈ ਏਕ ਦਾਉ ਉਨਿ ਲਾਇ ਓ
ਤਬ ਹੁ ਸ੍ਰੀ ਬਯਯਾਹੀ ਮੁਨ ਪਾਇ ਓ ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਮੈ ਮੂਰਖ
ਤਿਗ ਜਾ ਜਾਨਤਿ ਨਹੀ ਰਾਮ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਹਾਗ ਤਿਜੂ
ਆਚਉ ਪਅਤਿ ਹੋਈ ॥ ਮੀਠੀ ਹਾਰਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਲੋਈ ॥ ਬ
ਹੁਰਿ ਰਾਮ ਜੂ ਬੇਯਾਮ ਚਾਇ ਓ ॥ ਤਬੈ ਦਸਗੁਨੇ ਦਾਉ ਲ
ਗਾਇ ਓ ॥ ੫੬੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹੀ ਗਮਾ ਰੋਸ
ਨਾਖਿਧੈ ਜੋ ਨਹੀ ਕਪਟ ਕੇ ਭਾਉ ॥ ਤਉ ਨਿਸਚੈ ਕੈ ਜੀ
ਤਿਹੈ ਅਬ ਕੇਹਮ ਇਹੁ ਦਾਉ ॥ ਆਥਿ ਧਿਦਾਉ ਪਰਿ
ਓਜਬ ਭਾਰੀ ॥ ਜੀ ਤੇ ਤਬੇ ਰਾਮੁ ਹਯਾਹੀ ॥ ਤਦ ਪਰ
ਕਮ ਕੀਓ ਛੁਭਾਰੀ ॥ ਕਹੀ ਪਰੇ ਇਹੁ ਦਾਉ ਹਮਾਰੀ ॥ ਤਿ
ਹਿ ਕੇ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਜੀ ਤਿਓ ਰਕਮ ਕਹੈ ਅਹਿ

ਆਤੀ॥ ਆਥਿ ਬਿਥੁਲੁ ਸੁਨੈ ਚਹੁ ਘਾਹੀ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਗਮ
ਕੁਣੈ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਤਬ ਹੀ ਭਈ ਗਗਨ ਕੀ ਥਾਨੀ॥ ਜੀ ਤੇ
ਰਾਮ ਮਹਾ ਸੁਰਗਿ ਆਤੀ॥ ਜਦ ਪਸੁਨੀ ਗਗਨ ਕੀ ਥਾਨੀ॥
ਤਦ ਪਨਹਿ ਮਾਨੈ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਵਹੁ ਗਜਾ ਮੂਰਖ ਅਭਿ
ਆਸੀ॥ ਬਹੁਤੀ ਕਰਤ ਰਾਮ ਕੋ ਹਾਸੀ॥ ਕਹੈ ਰਾਮ ਤੁਮ ਕਛੁ
ਨ ਜਾਨੈ॥ ਸਚੁ ਬਾਤ ਕੋ ਬਿਯੋਗੁ ਤਮਾਨੈ॥ ੫੬੩॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਭਏ ਮਾਰਿ ਕੋ ਕੋਈ ਮੋਹੋ ਚਗਵ ਤਿਗ
ਇ॥ ਹਮ ਰਾਜਾ ਜਾਤਿ ਕੀ ਸਭਾ ਕੋ ਜਾਨਤਿ ਨਹੀ ਸੁਭਾਉ॥ ਹਮ
ਰਾਜਾ ਜਾਤਿ ਸੀਰੀ ਖੇਲਤਿ ਸੋਈ॥ ਜੋ ਹਮਰੇ ਸਰਬਰ ਕੋ ਹੋਈ॥
ਤੁਮੈ ਸਮਾਨਿ ਹੋਇ ਜੇਯੋਈ॥ ਤੁਮਰੇ ਸੀਰੀ ਖੇਲਿ ਪੈਸੋਈ॥
ਰਾਜਾ ਜਾਤਿ ਤਬੈ ਰਾਮੁ ਬਯੋਧਾਹੀ॥ ਸੁਨੈ ਕੈ ਕੋ ਪੁਕੀਓ ਅਤਿ
ਰਾਹੀ॥ ਲੇਖੁ ਸਾਧੁ ਬਿਥੁਲੁ ਅਤਿ ਕੇਸਾਈ॥ ਵਹੁ ਗਜਾ ਮਾ
ਰਿਓ ਤਿਹਿ ਠਾਂਈ॥ ਮਾਰਿਓ ਬਹੁ ਰਿਕੁ ਮੁਅੰਤਿ ਅੰਝੀ॥
ਜਿਨ ਅਨੀਤਿ ਕੀਰੀਤਿ ਚਲਾਈ॥ ਅਭੁਰ ਭੁਨਕੀ ਸੰਗ
ਤਿ ਕੋ ਲੋਈ॥ ਮਾਰੇ ਸਕਾਇ ਰਹਿਓ ਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਸਿਰਿ
ਰੁਕਮਤਿ ਕਿਸਨਿ ਚਿਤਿ ਕਾਹੀ॥ ਜਦ ਪਸਨੈ ਭਈ
ਦੁਖਾਹੀ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾਨੁ ਮਨਿ ਮਾਤੀ॥ ਹਉ ਯ
ਗਿ ਸਿਓ ਖੋਲੀ ਵਿਛੁਨਾਹੀ॥ ੫੬੪॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਆਥਿ ਬਿਥੁਲੁ ਸੁਨੈ ਚਹੁ ਘਾਹੀ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਗਮ

ਥੀਆਨੰਦਸਿੰਭਿਗ੍ਰਿਹਿਕੇਚਲੇਸਗਾਭਿਜੇਨਿਯੋਸਾ
 ਰੀ॥ **ਆਪੇਆਉਂਦਾਸਾਠਿਵੇ॥ ੬੩॥**
 ਕਰੈਪਗੀਛਤਿਸੋਨੇਗਸਾਂਦੀ॥ ਤੁਮਰੀਕਿਰਿਪਾਕਰੈਕ
 ਹਾਂਤਾਂਦੀ॥ ਰਿਗੀਜਥੈਥੈਦਿਪਾਤਿਆਵੈ॥ ਥਾਰਿਥਾਰਿ
 ਨਿਜਿਥਿਗਥਾਜਨਾਵੈ॥ ਤਾਕੇਥਿਯੁਗਥੈਦੁਨੀਆ
 ਨੈ॥ ਜੇਥੁਥੈਸੁਪ੍ਰਗਟੁਥਖਾਂਨੈ॥ ਤਾਜੀਥਿਪਿਤੁਸਗੁ
 ਰੂਪਸਾਗੇ॥ ਥਹੁਤੁਭਾਂਤਿਕੇਜਾਂਨਨਿਹਾਗੇ॥ ਤਿਹਿਕਾਮਨ
 ਥੁਣਤਿਓਥੁਥਾਤਾ॥ ਜੇਸਮਣਾਇਕਰੈਰਿਖਿਰਿਗਿਆ
 ਤਾ॥ ਥਾਨਿਅਸੁਰਿਕੀਸੁਤਾਸਿਆਂਨੀ॥ ਓਖਾਨਾਮੁਕ
 ਹਤਿਸਭਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਜੇਅਨਰੁਪਕੇਰੁਪਭੁਭਾਨੀ॥ ਜਾਂ
 ਕੀਸੇਭਾਜਗਤਿਥਖਾਨੀ॥ ਗਏਤਹਾਂਜੋਹਤਿਜਣੁਰ
 ਜਾ॥ ਸਿਓਸਿਓਜੁਪੁਭਇਓਕਿਹਿਕਾਜਾ॥ **੬੪॥**
੬੫॥ **ਕਰੈਪ੍ਰਗਟੁਸਮਣਾਇਕੈਸਕਾਣ**
ਰਿਖਤਿਕੇਗਇ॥ ਸਿਓਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭੁਕੀਕਥਾਸੁਦਨਨਿ
 ਸਦਾਸੁਹਾਇ॥ ਸਿਰੀਸੁਖੁਦੇਓਕਰੈਸੁਨਿਗਾਜਾਥ
 ਰੁਨਥਾਂਨਿਅਸੁਰਿਕੇਕਾਜਾ॥ ਥਯਕੇਪ੍ਰਤਿਥਥੈਥ
 ਥਿਧਾਰੀ॥ ਦਇਆਧਰਮੁਗੁਨਕੇਅਧਕਾਰੀ॥ ਥਹੁ
 ਦਿਨਿਕਰੀਗੁਨਿਕੀਸੇਵਾ॥ ਸਹਾਂਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸਹੰਦੇ
 ਵਾ॥ ਤਾਂਪਰਿਥਹੁਤੁਕਿਰਿਪਾਹਰਿਕੀਨੀ॥ ਭੁਜਾਸਤੀ॥

ਅਸੁਰਿ ਕੋਟੀਨੀ॥ ਇੰਦ੍ਰਾ ਅਦਿ ਜੇਤੇ ਸੁਰਿ ਦੇਵਾ॥
ਤਿਪ੍ਰਿਤਿ ਕਰੈ ਬਾਂਤ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਬਾਨਾਰਸਿ ਤਾ ਕੀ ਰਜ
ਧਾਨੀ॥ ਜਾ ਕੀ ਮਾਧਿ ਮਾਂਸ ਭੁਜਾ ਗਿ ਜਾਨੀ॥ ਅਰੁ ਜੇ
ਤੇਗ ਜਾਚਹੁ ਘਾਂਹੀ॥ ਰਹਤਿ ਬਾਂਨੀ ਕੀ ਆਇ ਸੁਮਾਂਹੀ
॥ ਇਕਿ ਦਿਨਿ ਗਾਇਓ ਫੁਕੇ ਪਾਹੀ॥ ਪਰਿਓਜੀ ਸੁਹ
ਰਿਚਰਤ ਨਿਮਾਹੀ॥ ਪਦ ੬॥ ਚੌਤਰਾ॥

ਬਹੁਤ ਕਹਿ ਤਿਥਿ ਨ ਤੀਕਰੀ ਹੰਢੁ ਦਸ ਨਿਕੋ ਦਸੁ॥
ਤੁਮ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿ ਤੁਝੇ ਕਿਕੇ ਪੁਰ ਦਤਿ ਸਭ ਕੀ ਆਸਿ॥
ਸੇ ਪਰਿਬਢੀ ਕਿ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਨੀ॥ ਭੁਜਾ ਸਹੀ ਸੁਦਇ
ਆਕਰਿ ਦੀਨੈ॥ ਜੇਤੇ ਸਕਯ ਜੇ ਪਾਜੇ ਹਿਤਾਂ ਦੀ
ਤੇ ਬਸਿ ਕਰੇਗ ਹਿਓ ਕੋਈ ਨਾਹੀ॥ ਜਾ ਸਿਓ ਜੁਪੁ ਕਰਓ
ਇਕ ਬਾਗ॥ ਹਰਿਓ ਤੇ ਇਭੁ ਜਨਿ ਕੋ ਭਾਗ॥ ਤਦ ਪਾਇ
ਹੁ ਜਾਨੁ ਮਨਿ ਮਾਹੀ॥ ਤੁਮ ਆਧਣੀ ਅਭਿਰੁ ਕੋ ਨਾਹੀ॥ ਤਿ
ਹਿ ਕਾਗਟਿ ਤਿਭੂ ਅਨਿਕੇ ਨਾਸਾ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਜੁਪੁ ਕੋ ਰਸ
ਸਿਸਾਥਾ॥ ਸੁਨਿ ਕੋ ਕੋਪ ਭਏ ਸਿਓ ਗਿਆਤਾ॥ ਧਰੀ
ਬਹੁਤ ਭਾਗਿ ਦੇਹਿ ਬਾਤਾ॥ ਅਪਨੈ ਮਨ ਸੋ ਕਹੀ ਪਿਤਾ
ਕੀ॥ ਕਹੀ ਐ ਕਹਾ ਮੰਦਿ ਮਤਿ ਯਾ ਕੀ॥ ਭੁਜਾ ਸਹੀ ਸੁਪਾ
ਈ ਇਨਿ ਜਾਸੇ॥ ਚਾਹਤਿ ਕੀ ਓਜੁ ਪੁ ਅਬਿਤਾ ਨਿਓ॥
ਪਦ ੭॥ ਬੋਝੁ ਭਯਾਂ ਬਨਾ ਸਿ॥ ਓਜੁ ਰਹੀ

ਸਾਨਿਕੇਈਸਿ॥ਇਛਤੁਸਾਗੀਪੁਰਿਏਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਜ
 ਗਟੀਸਿ॥ਅਥਿਤੇਅਪਨੈਗ੍ਰਿਹਿਸਿਧਾਗੇ॥ਸਤਿਕ
 ਕਰਿਜਾਨੇਬਚਨੁਹਮਾਗੇ॥ਜਬਧਾਧਿਧਿਸਿਦ੍ਹਸੇ
 ਬਰੁਪਾਇਓ॥ਧਾਨਾਸਰਿਅਪਨੈਗ੍ਰਿਹਿਆਇਓ॥
 ਤਿਹਿਕੀਸੁਤਾਰੁਪਗੁਨਧਾਰੀ॥ਉਖਾਨਾਂਮਪਰੰਸ
 ਕੁਮਾਰੀ॥ਬਲਬੈਸਿਸੁੰਦਰਿਸਭਅੰਗਾਂਬੇਲਤਿ
 ਰਹਤਿਸਖਤਿਕੇਸੰਗਾ॥ਤਿਨਅਨੁਪਸੁਪਨੈਮੋਦੇਖੋ॥ਤਿ
 ਜਪੁਰਖੁਕੇਉਨਹੀਪੇਖੋ॥ਰੂਪਅਨੁਪਮਦੋਬਿਭੁਭਾਤੀ॥
 ਕੀਠਬਾਂਹਦੇਕੇਰਿਤਮਾਨੀ॥ਜਾਗੀਜਬੈਕੁਦਰਿਦਰਿ
 ਭਾਗੀ॥ਬਿਰਹਾਅਗਤਿਅੰਗੀਮੋਲਾਰੀ॥ਬਿਕਲਸ
 ਰੀਰੁਪੀਰੁਨਹੀਧਰੇ॥ਪਰਿਬਲਨੀਰੁਨੈਨਤਿਤੇਛਰੇ॥
 ਪਦਮ॥ ਵੈਰਾਗਾ॥ ਮਿਤਪੁਤਿਨੁਪੁਦੈ॥ਤੋੜੇ
 ਲਗੈਕੁਦਰਿਕੇਨੈਨਾ॥ਮੁਖਤੇਥੈ॥ਨੁਕਹੈਕਛਤਨਮਤਮ
 ਨਹੀਚੈਨਾ॥ਬਾਤਿਅਸੁਰਕੇਇਕੁਪਰਧਾਨਾ॥ਨਮੁਕੁ
 ਮਾਦਿਨਸਭਜਗਜਾਨਾ॥ਤਾਕੀਸੁਤਾਮਹਾਸੁਰਗਿ
 ਆਤਾ॥ਸਕਤਿਰੂਪਜਾਨਾ॥ਤਿਸਭਬਾਤਾ॥ਸੋਬਿਚਿ
 ਤਿਸੁੰਦਰਿਸਭਠਾਵਾ॥ਕਹਤਿਚਿਤ੍ਰਿਲੇਖਾਤਿਹਿਨ
 ਵਾ॥ਉਖਾਤਿਕਟਿਗੇਦਿਰੁਰੇਨਾ॥ਤਿਤਸਿਓਕ੍ਰੋਮਨੇ
 ਹਰਿਬੈਨਾ॥ਨੀਕੈਕਰੈਕੁਅਰਿਕੀਜੇਵਾ॥ਪ੍ਰਗਾਇਗੁਪ

ਤਿਜਾਨੈਸਭੁਭੇਵਾ॥ਤਿਨਿਊਖਾਕੀਖਹਗਤਿਦੇਖੀ॥
 ਤਿੰਤਾਬਹੁਤਾਤਿਤਿੰਤੀਸੇਭੇਖੀ॥ਤਾਂਸਿੰਓਹਿਤਿਸਿੰ
 ਓਧੁਣਤਿਬਾਤਾ॥ਕਹੋਸਾਚੁਜੁੰਦਰਿਸੁਖਦਾਤਾ॥ਕਾ
 ਨਿਕਓਨਿਸਥਾਭਿਭੈਅੰਗਾ॥ਪੀਤਿਦੇਖੀਆਤਿਮੁਖ
 ਕੇਰੰਗਾ॥ **ਪਦ ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥** **ਗੀਤਕਰ**
 ਰਿਖਿਆਕਯੁਸਾਂਜਾਨੈਯਗੋਪਰੇਤਾ॥ਕਹੋਸਕਥਿ
 ਸਮਣਾਇਕੈਕਾਸਿਓਯਗੋਸੁਰੇਤਾ॥ਇਹੁਸੁਨਿਕੈਓਖਾ
 ਸੁਰਿਭਿਆਨੀ॥ਬੇਯਤਿਮਹਾਂਮਨੋਹਰਿਬਾਂਤੀ॥ਕਹੋ
 ਕਹਾਸਖੀਸੁਖਦਾਈ॥ਕਠਨਿਥਾਤਿਸੇਕਹੀਆਨਾ
 ਜਾਈ॥ਤਦਪਤੁੰਬਚਿੰਤਿਗੁਨਿਗਿਆਤਾ॥ਜਸੁਤਿ
 ਸਕਥਿਗੁਪਤਿਕੀਬਾਤਾ॥ਤਾਂਤੋਤੋਸਿੰਓਕਛਨਾਦ
 ਰਭਿਗੁਪਤਿਭੇਦੁਸੇਪ੍ਰਗਟਿਜਨਾਓ॥ਜੇਦੁਤਿਗੈਨਿ
 ਸੁਪਨਿਇਕਦੇਖੀ॥ਤਾਂਸੇਪ੍ਰਗਭਅਨਪਸਪੇਖੀ॥
 ਭਜਾਬਿਜਾਯਿਪੰਗਾਜਿਸੇਨੈਨਾ॥ਸਿਆਂਮਿਸ
 ਰੁਪਪੀਤਾਬਰਿਪੈਨਾ॥ਤਾਹਿਥਿਯੋਕਿਮਹਾਂਸੁ
 ਖਪਾਇਓ॥ਆਨੰਦਸਿੰਓਗਹਿਅੰਗਿਯਗਾਇ
 ਓ॥ਸਨੁਯਗੋਤਿਸੁਮਰਤਿਸਾਂਜੀ॥ਇਕੁਛਿਨੁਕਿ
 ਓਹੀਭੁਯਤਿਨਾਜੀ॥ **ਪਦ ੩॥ ਦੋਹਰਾ॥**
 ਨੈਨਨਿੰਨੀਦਿਪਰੇਨਹੀ॥ਛਿਨੁਭਰਿਧਰੇਨਚੈਨਾ॥

ਕਹਾਤਿ ਸੁਖ ਦੇ ਨਿਕੰ ਚੁ ਦਤਿ ਹਾਇ
 ਰੈਗਾਇ ਹੁਸਨ ਕੈ ਸੋ ਸਖੀ ਮਿਆਨੀ। ਕਹਤਿ ਸੁਨੈ ਉਖਾਸ
 ਗਿਆਨੀ। ਚਿਤ ਮੈ ਮਤੁ ਚਿੰਤਾ ਕਛੁ ਕਰੈ। ਅਪਨੈ ਮਨ ਮੈ
 ਧੀਰ ਜੁਧੈ। ਜੇ ਦੇਖੈ ਤੁਮ ਸੁਪਨੈ ਮਾਹੀ। ਪ੍ਰਗਟਿ ਤਾਰਿ
 ਲੇ ਆਉ ਤੋ ਪਾਹੀ। ਉਖਾ ਕਰੈ ਕਉ ਨ ਬਿਧ ਕਾਰੈ। ਜਾਤੇ
 ਇਹੁ ਮੈ ਰੋ ਦੁਖੁ ਟਰੈ। ਤਬ ਉਨਿ ਕਹੀ ਦੇਉ ਗੰਧਰ੍ਵਾ ਅਰ
 ਕਿੰਨ ਗਏ ਦਿਆ ਪਰਿ ਸਰਬ। ਭੂਤ ਜਾਨੁ ਛਾਸ ਜੇਤ
 ਹੰਝੀ। ਦੇਉ ਜੁ ਨਿਬਰਨੁ ਕਹਾਤਾ ਝੰਝੀ। ਅਉਰ ਸਕਲ
 ਪੁਰਾਮੀ ਕੇ ਏਸਾ। ਪੁਨਿ ਪਤਾ ਲਾਬ ਸੈ ਜਹਿ ਜੇਸਾ। ਉਨਿ ਸ
 ਬ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮੇ ਦੇਖੀ। ਚਿਤਿ ਸਮਾਨਿ ਚਿਤ ਪਹਿਲੇ ਖੀ।
 ਪਾਹੀ। ਦੇਹ ਰਾਹੀ ਦੇ ਕੋਏ ਕਸ ਸੋਛੇ ਹਿੰਦੁ ਦਿਖ
 ਦਿਖਾਉ ਚਿਤਿ। ਤਿਨ ਮੈ ਤੁਮ ਪਹਿ ਚਾਨੀ। ਆਪਨੈ ਮਿਤ੍ਰ ਬ
 ਚਿਤਿ। ਤਬ ਹਿਤਾਹਿ ਪਾਉ ਜੇਹਿ ਠੰਝੀ। ਤੁਮ ਕਾਰ ਨਿਲੋਆ
 ਉਇ ਹੰਝੀ। ਗਜ ਨਿਤ ਬੈ ਸਖੀ ਸੁਖ ਰਾਸੀ। ਇਕ ਬਿ
 ਲਾਸੀ ਸੁਰ ਪੁਰ ਕੇ ਬਾਸੀ। ਸੁਰ ਗਲੇ ਗਬਾਸੀ ਜਬ
 ਦੇਖੇ। ਮਿਤ ਮੰਤ੍ਰ ਲਾਬਾਸੀ ਤਬ ਲੇਖੇ। ਜਬੋ ਲਿਖਿ
 ਜਦੁ ਬੰਸੀ ਲਾਗੀ। ਪਹਿਲੇ ਬਡੇ ਲਿਖੇ ਬਡੁ ਗਾਗੀ।
 ਸ੍ਰੀ ਪਰਦਮ ਨਿ। ਲਿਖੇ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਤਿਨੈ ਦੇਖਿ ਕ
 ਛੁਲਾਜਾ ਆਈ। ਤਬੈ ਚਿਤਿ ਲੇਖਾ ਇਹੁ ਜਾਨੀ।

ਇਨਹੀਮੇਦਹਯੋਸੁਖਦਾਨੀ॥ਸ੍ਰੀਅਨਰੁਪਾਲਖੇਉ॥ਜਿਉਹੀ॥
 ਦੇਖਤਿਤੁਈਚਾਤ੍ਰਿਸਮਤਿਉਹੀ॥ਪੇਖਿਅਨੂਪਸਰੂਪਸੁਰੇਖਾ॥
 ਦੇਖਹੀਨਹੀਯਗੈਨੈਨਮੇਖਾ॥੫੭੨॥ **ਦੋਹਰਾ॥**
ਤਾਮਨਕੀਸਰੂਪੁਧਰਾਈ॥ ਆਇਓਅੰਗਪ੍ਰਸੇਉ॥
 ਰੋਮਉਠੇਪ੍ਰਗਟਤਬੈਪ੍ਰਮਪ੍ਰੀਤਿਕੇਰੇਉ॥ਜਬੈਚਿਤ੍ਰਿਲੇਖਾ
 ਇਹੁਜਾਨਿਓ॥ਮਨਮੋਬਹੁਤੁਅਚੰਭਾਮਾਨਿਓ॥ਕਹਾਦੁਆ
 ਰਕਾਦੇਸੁਬਿਦੇਸਾ॥ਜਹਾਬਸੈਅਨਰੁਪੁਨਰੇਸਾ॥ਕਹਾ
 ਬਨਾਰਸਉਤਮਦੇਸਾ॥ਤਹਾਆਇਉਤਿਕੀਓਪ੍ਰਦੇਸਾ॥
 ਕਾਨਨਿਸੁਨੈਨੈਨਹੀਦੇਖੋ॥ਕਉਨੁਭਾਂਤਿਮਨਮੋਅਵ
 ਰੇਖੋ॥ਗਾਜਤਿਤਬੈਸਖੀਸੁਰਗਿਆਨੀ॥ਉਡਿਥੇਕੀ
 ਉਤਿਮਨਸਾਆਨੀ॥ਪਉਨਸਾਧਨਾਕੀਨੀਤਬਹੀ॥ਉ
 ਡਿਕੈਗਈਦੁਆਰਕਾਜਬਹੀ॥ਜਹਿਕੰਚਨਕੇਮੰਦਰ
 ਰਾਚੋ॥ਮਨਿਮਾਨਕਿਬਹੁਭਾਂਤਿਸਾਂਚੋ॥ਰਤਨਿਜੜਤਿ
 ਕੋਪਯਕਾਸੋਹੈ॥ਜਾਕੀਛਾਬਿਦੇਖਾਤਿਸੋਮੋਹੈ॥੫੭੩॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਸੈਤਕਸਤਰੁਕੰਮਲਾ॥ਹਮਨੇਦੁਪ
 ਕੋਢੈਨਾ॥ਸੈਤਿਕਰਤਿਪਾਏਤਹਾਮੈਨਿਪੁਤ੍ਰਿਸੁਖਦੇਨਾ॥ਸੋ
 ਪਾਇਕਾਉਨਿਯੀਓਉਠਾਈ॥ਉਖਾਨੈਕਦਿਧਰਿਓਤਿ
 ਨਆਈ॥ਤਾਸਿਉਕਹਾਤਿਮਨੋਹਰਿਬਾਨੀ॥ਦੋਬਿਲੇਹੁ
 ਅਪਨੇਸੁਖਦਾਨੀ॥ਉਖਾਜਬੈਬੋਲਿਸੁਖਦੀਨੋ॥ਦੇ

ਬਿਗੁਪਾਅੰਦੁਉਰਿਕੀਨੋ॥ ਜਾਤਿਓਂਦੀਪੁਰਖਸੁਖਦਾਤੀ॥
 ਸੁਪਨਿਮਧਜਾਸਿਉਰਿਤਮਾਨੀ॥ ਪੁਰਨਕਾਮੁਭਇਓਮੰਨਮਾ
 ਹੀ॥ ਦੁਖਕੋਚਿਹਤੁਰਹਿਛਿਛੁਨਾਹੀ॥ ਐਸੀਭਾਂਤਿਬਹੁ
 ਤਸੁਖਪਾਇਓ॥ ਤਬਸੋਵਤਿਤੈਉਨੈਜਗਾਇਓ॥ ਤਬਹੀ
 ਨੋਨਬੋਲਿਉਤਿਦੇਖੋ॥ ਅਪਨੈਗ੍ਰਹਿਕੋਚਿਹਤੁਨਪੋਖੋ॥
 ਮਨਮੋਕਹਤਿਕਹਾਂਮੈਆਇਓ॥ ਪਾਉਕਾਸਹਤਿਕਉਨੁ
 ਇਹਲਿਆਇਓ॥ ੫੭੪॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਪਾਰ
 ਭੀਸ੍ਰੀ॥ ਪਰਦਵਨਕੀਸੁਨੀਉਤੀਇਹੁਬਾਤਾ॥ ਤਾਹੀਬਿ
 ਧਿਮੋਕੋਭਇਓਕਹਤਿਕਛੂਉਤਪਾਤਾ॥ ਰਾਜਾਨਿਤਬਉ
 ਖਾਸੁਗਿਆਨੀ॥ ਸ੍ਰੀਅਨਰਧਾਸਿਉਥੋਲਾਤਿਬਸੀ॥
 ਕਹੀਸੁਨੋਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਕਾਰੀ॥ ਤੁਮਠਾਕੁਰਹੁਉਦਾਸਤੁ
 ਮਾਰੀ॥ ਮਨਮੋਕਛੁਚਿਤਾਮੰਤੁਆਨੋ॥ ਇਹੀਧਾਮਾ
 ਪਨਿਕਰਿਕੈਜਾਨੋ॥ ਅਧੁਰਿਥੈਨਿਇਹੁਭਾਂਤਿਸੁਨਾਏ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਨਰਧਮਹਾਂਸੁਖਪਾਏ॥ ਬਹੁਰੇਬਹੁਭੋਜਨਿਲੇਆਈ॥
 ਦਹਿੰਦੁਪਪਕਵਾਂਤਮਿਠਾਈ॥ ਮੋਹਨਿਭੋਗੁਮਿਸਾਇਮ
 ਨਿਭਾਇਓ॥ ਪੂਰੀਕੇਸੀਗਿਰੁਚਸਿਉਨਾਇਓ॥ ਦੇਨੀ
 ਉਜਲਦੂਪਮਲਾਈ॥ ਸੁਖਦਾਤੀਸੁਖਮਾਹਿਸਮਾ
 ਈ॥ ਬਹੁਰਕਚਉਰੀਕੋਮਲਪਾਈ॥ ਤਾਪਰਿਪਾਪਤ੍ਰਿ
 ਕਚਰੀਆਈ॥ ੫੭੫॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਅ

ਉਗਥੀ ਜਨ ਸਬਸੁ ਆਦ ਕੇ ਕੀਤੇ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਸੀ ਖਾਕੁ
 ਤਿਥੈ ਤੈਨਹੀਂ ਤਿਗੀਰੀ ਥਾਥਿ ਸਥਾਗਾ ਭੁੰਜਤ ਦੇਤ ਬਪੰਤ
 ਖਵਾਏ। ਬਹੁਰੇ ਉਤ ਮੁਖ ਸਤ ਰਿਮੰਗਾਏ। ਪਹੁਰਿ ਬਸ ਤਿਥੈ
 ਠੇ ਸੁਖ ਦਾਤੀ। ਬਿਭੁ ਦਸੁ ਗੀਪ ਸਾਜੁ ਸਜਿ ਆਤੀ। ਆਹਿ
 ਸੁਗੰਧ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਤਬ ਫੂਲਿ ਕੇਹਾ ਰਿਮੰਗਾਏ। ਸਿ
 ਜਕ ਰਿਸਿ ਉਤਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀ। ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਉਰਿ
 ਪਰੀ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਤੇਲੁ ਸੁਗੰਧ ਸੰਗਾਵੈ। ਕਰਿ ਮਰਦ ਨਿ
 ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਵੈ। ਜਬ ਪਉੜੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖ ਦਾਤੀ। ਚ
 ਰਨ ਪਯੋਟਿ ਤਿਉ ਖਾਗਾਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਅਨਰੁਧ ਮਹਾ ਸੁਰਗਿ ਅ
 ਤਾ। ਆਨੰਦ ਮਗਨ ਰਹੇ ਦਿਨ ਰਾਤਾ। ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਮਾਸ
 ਚਾਰਹੋ ਇਗਏ। ਫੂਵਰਿ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਿ ਭਏ॥ ੫੭੬॥
 ਦੇਹੁਗਾ॥ ਸੋਨ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਖ ਦੇਹਾਨਾ॥ ਉਪ੍ਰੇਮ
 ਗੋ ਦਿਨ ਰੋਤੀ। ਕਾਮੁ ਕਯੋਲ ਕਰੈ ਸਦਾ ਬੋਲਾ ਤਿਐ ਐ
 ਤਬੇਨਾ। ਇਹ ਬਿਧਿ ਸਿਉ ਉਖਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਸੁਰਗਾਂਤ
 ਬਹੁ ਸੋਚ ਸੰਗਾਵੈ। ਰੈਤਿ ਦਿਵਸੁ ਅਰਸਾਂ ਝੁਸਵਾਰੇ। ਆ
 ਵਤਿ ਜਾਤਿ ਯਥੇ ਰਖਵਾਰੇ। ਭੁਇਓ ਭਰਮ ਉਤਿ ਕੇ ਮਨਿ
 ਮਾਹੀ। ਕਹੈ ਬਿਨਾ ਕਾਰਨਿ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਜੋ ਕਬਹੂੰ
 ਪ੍ਰਗਟੈ। ਇਹੁ ਬਾਤਾ। ਹਮ ਕੇ ਬਾਂਨ੍ਹੇ ਇਹੁ ਖੁਦਾਤਾ। ਤਿ
 ਹਿ ਕਾਰਨਿ ਜੋ ਅਬਹੀ ਕਹੈ। ਨਿਰਪਾਤਿ ਕੋ ਪਤੇ ਸੋਗੁ ਨਾ

ਤੇ॥ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕੀਨੋ ਮਾਨਿ ਮਾਹੀ॥ ਇਹੁ ਤੇ ਬਾਤੁ ਭੁਲੀ
 ਕਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਓਤਿ ਮੇਜੋ ਇਕੁ ਹੁਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨਾ॥ ਬਾਤਿ ਕਹ
 ਨਿਕੋਚ ਤੁਰਸੁ ਜਾਨਾ॥ ਗਾਇਓ ਤੁਰਤੁ ਉਹੁ ਜਾਪਾਹੀ॥
 ਕਹੀ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਛੁ ਰਾਖੋ ਨਾਹੀ॥ ੫੭੭॥ ਵੇਹਰਾ
 ਜੁ ਨਿਕੋ ਬਾਂਸੁ ਕੁੜੀ ਮਹਾਸੋਚੁ ਕੀਓ ਮਾਨਿ ਮਾਹੀ॥ ਕੋ
 ਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਓਠਿ ਚਲੇ ਉਖਾ ਮੰਦ ਰਿਘਾਂਹੀ॥ ਸ੍ਰੀਅ
 ਨਰੁਪੁ ਤੇ ਉਖਾ ਬਾਞਾ॥ ਚਉ ਪਵਿਸੇ ਭਾਤਿ ਬੋਤਿ ਹੀਕਾ
 ਞਾ॥ ਗਾਇਓ ਬਾਂਸੁ ਉਤਿ ਕੇ ਢਿਗ ਜਿਉਹੀ॥ ਅਨਰੁਪ
 ਪਰੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮੇਤਿ ਉਹੀ॥ ਦੋਬਿ ਅਨੁਪ ਮਰੂਪੁ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਇਓ॥ ਬਾਨਾ ਸੁਰਤਿ ਜਕ੍ਰੇ ਪੁਰੁ ਞਾ॥ ਇਓ॥ ਅਨਰੁਪੁ
 ਸੀਸੁ ਉਠਾਇਓ ਜਿਉਹੀ॥ ਬਾਨਾ ਸੁਰੁ ਉਤਿ ਦੋਬਿ ਓਤਿ
 ਉਹੀ॥ ਮਹਾ ਸੁਰਜ ਦੁਖੀ ਸਾਨਿ ਮਾਹੀ॥ ਦੋਬਿ ਬਖਸਤੁ ਰੁਪੇ
 ਕਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਬਰਗੁਹਾ ਬਿਲੇ ਕੇ ਉਠਿ ਪਾਏ॥ ਬਾਨਾ ਸੁ
 ਰੇ ਕੇ ਮਾਰਤਿ ਅਏ॥ ਚਉ ਓਥਾ ਤਤਕ ਆਗੇ ਆਗੇ॥
 ਅਨਰੁਪੁ ਪਾਏ ਪਾਛੇ ਞਾਗੇ॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਜਬ ਬਾ
 ਹਰਿ ਆਏ॥ ਬਹੁ ਜੋਧਾ ਤਹਿ ਠਾਂਢੇ ਪਾਏ॥ ੫੭੮॥
 ਵੇਹਰਾ॥ ਤੁਨੈ ਵੇਖਿ ਕੋ ਪਤਥੈ ਮਹਾ ਬਾਞੀ
 ਅਨਰੁਪਾ ਉਤਿ ਸਿਉ ਅਰੁ ਜੋਧਾ ਸਿਉ ਭਇਓ ਪਰ
 ਸਪਰ ਜੁਪਾ॥ ਸ੍ਰੀਅਨਰੁਪ ਬਾਞੀ ਤਿਹਿ ਠਾਂਢੀ॥ ਭਿ

ਗਤਿ ਮਸਤਿ ਹਸਤਿ ਕੀ ਨਾਈ ॥ ਜਾਪ ਰਿਖਰੁ ਕੋ ਪਕੈ
 ਮਾਰੈ ॥ ਧਰਿ ਤੇ ਸੀਸੁ ਭੀ ਨ ਕਰਿ ਰੂਰੇ ॥ ਆਧਿ ਧਿ ਓਸਿ
 ਮਾਰੇ ਧਰੁ ਯੋਈ ॥ ਸਤਿ ਮੁਖੁ ਆਇਸ ਕੇ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
 ਬਾਨਾ ਸੁਰੁ ਇਹੁ ਕਉ ਤ ਕੁ ਦੇਖੈ ॥ ਅਤਿ ਅਚਰ ਜੁ ਮਨ
 ਮੋ ਅਵਰੇਖੈ ॥ ਕਹ ਤਿ ਬਾਂਤੁ ਰਾਜਾ ਮਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਆਸ
 ਮਬਾਣੀ ਅਉਰੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਗ ਫਾਸਿ ਤਬ ਬਾਨ ਮੰਗ
 ਏ ॥ ਜੇ ਉਤਿ ਸਿਉ ਸੰਕਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਬਹੁ ਜੋਧ ਨਿਕੋ ਆ
 ਇਸੁ ਦੀਨੀ ॥ ਸਭੇ ਅਪਰਸ ਜੁ ਪਾਥਿ ਪੀਕੀਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਨਰੁਧ ਮਹਾਬਾਣ ਪਾਰੀ ॥ ਨਾਗ ਫਾਸਿ ਤਿਹਿ ਉਪਰਿ
 ਰੂਰੀ ॥ ੫੭ ॥ ੧੦ ॥ ਵੰਗੁ ॥ ਐਸਾ ਬਾਹਿ
 ਬਾਧੇ ਤਹਾ ਮਹਾਬਾਣੀ ਅਨਰੁਧਾ ॥ ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਉਖਾਰੁ
 ਰੂਪਿ ਪਿਸੇ ਕਿਓ ਬਿਰੁਧਾ ॥ ਅਧਿ ਆਉਰੁ
 ਸਤਵੰ ॥ ੬੩ ॥ ਕਹੈ ਪਰੀਛਤਿ ਸੁਨੁ ਰਿਖਰਾਈ
 ਜਬ ਅਨਰੁਧ ਪਰਹੈ ਵਹਿਠਾਈ ॥ ਉਤਿ ਕੇ ਤਾਤ ਮਾਤ ਕਹ
 ਕਰਿਓ ॥ ਕਉਨੁ ਭਾਂਤਿ ਮਨੁ ਪੀਰ ਜੁ ਪਰਿਓ ॥ ਕਹੈ ਪਰੀ
 ਛਤਿ ਸਿਉ ਜੁ ਪਦੇਵਾ ॥ ਚਿਤੁ ਦੇਸੁ ਤੇ ਕਹੁ ਇਹੁ ਭੇਵਾ ॥
 ਜਾਇ ਤੇ ਅਨਰੁਧ ਹਰਿ ਆਇ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਸੁਨਿ ਕੈ
 ਮੁਰਿ ਝਾਨੈ ॥ ਅਉਰੁ ਸਕਾਣ ਜਾਵੈ ਜਿਹਿ ਤਾਂਈ ॥ ਉਤਿ ਕੇ
 ਦੁਖ ਬਰਨੈ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਜਦ ਪਜਾਂਤਿ ਬੇਜ ਦੁਨਾਥਾ

ਤਦ ਪਕਰੈ ਨਹੀ ਇਹੁ ਥਾਤਾ। ਏਕ ਦਿਵਸਾਰਿ ਖਤਾਰ ਦ
 ਆਏ। ਪਰ ਮਭਗਾ ਤਿਹਾਰਿ ਕੇਗੁਤ ਗਾਏ। ਤਿਹਿ ਕੋਹ ਰਿ
 ਜੁ ਆਦਰੁ ਕੀਤੋ। ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਆਸਨੁ ਦੀਤੋ॥
 ੫੮੦॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਕਿਸਤਿ ਆਇ ਜਾ**
ਦੋਸਕਲ ਦੇਖੇ ਛੀਨ ਮਾਞੀ ਨਾ ਸੇਕਾਰਿ ਬੁਝਿ ਨਿਯ
ਗੇ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਪਰਬੀਨ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਨਿ ਨਾਥ ਸੁਰ
ਗਿਆਨੀ। ਰਿਖਤਾਰ ਦਸਿ ਉਥੇ ਲਾਤਿ ਬਾਨੀ। ਪੁਤ੍ਰਿ
ਪਰਦ ਮਨਿ ਕੋ ਸੁਭਕਾ ਮਾ। ਸ੍ਰੀ ਅਨਰੁਧ ਤਾਮੁ ਅਭ
ਰਾਮਾ। ਤਿਹਿ ਕੋ ਮਾਸ ਚਾਰਿ ਪੈਰੇ। ਕੋ ਉਤਹੀ ਜਾਨ
ਤਿਕਿ ਹਿਰਾਏ। ਤਬ ਤੇ ਸਭੇ ਰਹੈ ਮੁਰਬਾਈ। ਜਿਉ ਬਿਨੁ
ਨੀਰ ਮੀਨ ਅਕੁਲਾਈ। ਆਖਿ ਪਿਸੁਨ ਮੇਹ ਨਿਕੀ ਬਾ
ਨੀ। ਬੇਲੇ ਰਿਖਤਾਰ ਦਸੁਰ ਗਿਆਨੀ। ਅਨਰੁਧ ਕੀ
ਚਿਤਾ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਪਕਾਰਿ ਬਾਨ ਗਾਏ। ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਹੀ।
ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬੇਲੇ ਜਦੁ ਗਈ। ਅਨਰੁਧ ਕੀ ਸੁਪਣੀ
ਜੈ ਜਾਈ। ਤਬ ਹਰਿ ਜਸੁ ਆਰਬੀ ਬੁਝਾਇ ਓਦ
ਰਕਨ ਮੁਸਾਜਿ ਰਬੁ ਭਿਆਇ ਓ॥ ੫੮੧॥ ਦੋਹ
ਰਾ॥ ਰਬ ਮੈ ਬੈਠਿ ਰਹੈ। ਤਬ ਕੋ ਪਤਿ ਪੂਰ ਜਦੁ ਨਾ
ਬਾਞੀ ਨੀਦੁ ਆਦ ਸਬੁ ਹੁਤੀ ਸੈ। ਮਹਾਨਿ ਜਸਾ ਬਾ
ਬਾਨਾਰ ਸਜ ਬਪੁਰੇ ਜਾਈ। ਜਾਤਹੀ ਦੀਤੋ ਨਗੁ

ਰੁਝਾਈ॥ ਬਾਨਾਸੁਰੁ ਇਹੁ ਸੁਤਿ ਕੈ ਪਾਇ ਓੰ॥ ਲੇਖਹੁ ਕ
 ਟਕੁ ਜੁਧ ਕੇ ਆਇ ਓੰ॥ ਮਨ ਮੋਖਿ ਆਨੁ ਰੁਦ੍ਰ ਕੇ ਪਰਿਓ॥ ਜਿ
 ਨਿਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਗੁਰੁ ਕਰਿਓ॥ ਪਰਿਓਖਿ ਆਨੁ ਓਤਿ ਮਨ
 ਮੋ ਜਿਓਤੀ॥ ਤਹਾਂ ਆਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸਿਓਤਿ ਓਤੀ॥ ਪ੍ਰਨੰਦੀ
 ਨਿਓਪਰਿ ਚੜ੍ਹਿਆਏ॥ ਅਪਨੀ ਸੈਨਾ ਸੰਗਿ ਸਾਭਿ ਲਿਆ
 ਏ॥ ਪ੍ਰਤੀਗਟੇ ਸਿਮਹਾਂ ਸੁਭਕਾਰੀ॥ ਸੁਆਂ ਸਿਕਾਰਿ ਤਕਿ
 ਅਤਿ ਬਲਿਧਾਰੀ॥ ਭੂਤਿ ਪਿਸਾਚਿ ਪ੍ਰੇਤ ਜਿਹੁ ਤਾਈ॥ ਅ
 ਉਰਦਗਤ ਬਰਨੇ ਕੀ ਹਿਤਾਈ॥ ਇਹੁ ਬਿਧਿ ਸਿਓਅਏ
 ਸਿਓਨਾਥਾ॥ ਜੁਪੁ ਕਰਨਿ ਲਾਰੇ ਹਰਿ ਸਾਥਾ॥ ੫੮੨
 ਦੋਹਰਾ॥ ੭ ਗੁਣਾ ਮਕਾਰਿ ਰਹਿ ਮਹਾ ਬਲੀਜ
 ਕੋ ਜਗਮੋਨਾ ਮਾ॥ ਤੀਨੀ ਸਿਓ ਅਰੁ ਪਰਦ ਮਨਿ ਸਿਓ ਲਾ
 ਗੇ ਤੇਨੀ ਸੰਗੁ ਮਾ॥ ਪੁਨਿ ਕਭੰਡੁ ਮਹਾਂ ਬਲਿਧਾਰੀ॥ ਕਰ
 ਤਿ ਜੁਪੁ ਹਲਿਧਾਰਿ ਸਿਓ ਭਾਰੀ॥ ਐਸੇ ਤੀਕਾਗੇ ਸਾਧਿ
 ਸੁਭਨਾ ਮਾਂ ਕੁੰਭ ਕਰਨਿ ਸਿਓ ਅਤਿ ਸੰਗੁ ਮਾਂ॥ ਪ੍ਰਤੀਜ
 ਮੋਤਿ ਧਾਂਤ ਬਲਿਧਾਰੀ॥ ਕਰਤਿ ਜੁਪੁ ਸਾਂਗਿ ਸਿਓ ਭਾਰੀ॥
 ਤਥੈ ਤਹਾਂ ਧੂਹਿ ਮਾਰ ਕਿਆਏ॥ ਕਓਤ ਕੁਦੇਖਿ ਨਿਕੋਸ
 ਭੁਧਾਏ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਆਦਿ ਸੁਰਿ ਪੁਰਿ ਕੇ ਧਾਸੀ॥ ਭਏ ਸਕ
 ਲਿ ਆਕਾਸਿ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਅਸੁਰਿ ਜਾਇ ਬਿਦਿਆ ਪਰਿ
 ਸਕਧੀ॥ ਕਿੰਨ ਰਿਗੁਤੀ ਸਿਧਿ ਗੰਧਰਧੀ॥ ਜਨੁ ਬੰਸਨਿ

ਬਹੁਤੇ ਬਣੁ ਕੀਨੋ॥ ਸਿਉ ਕੋ ਕਟ ਕੁਮਾਰਿ ਸਭੁ ਦੀਨੋ॥ ਬ
ਹੁਤੁ ਪੁਕੀਨੋ ਸਿਉ ਨਾਥਾ॥ ਅਸੁ ਰਿਸਹੰਸ ਰਿਕੁ ਜਤਿ ਤੇ
ਇਸਾਖਾ॥ ੫੮੩॥ **ਨਿਹਰਗਾ ਬਾਸੁ ਉਕ**
ਕਾ ਜੋ ਕੁੰਓ ਕੀਨੋ ਬਹੁਤੁ ਓਪਾਇ॥ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗ
ਵਾਂਤਿ ਸਿਉ ਕਾ ਬਿਧਿ ਜੀਤਿ ਓਨਾਇ॥ ਧਾਇ ਬਾਂਤੁ ਤਬ
ਗੁਰਿ ਚਲਾਇ ਓ॥ ਤਿਹਿ ਕੋ ਬੇਗੁ ਚਹੂੰ ਦਿਸਿ ਛਾਇ ਓ॥
ਸਿਯੁ ਬਾਂਤੁ ਤਬਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਾਹਿ ਓ॥ ਧਾਇ ਬੇਗੁ ਤਿਨਿ ਜਾ
ਇਨਿ ਵਾਰਿ ਓ॥ ਅਗਨਿ ਬਾਂਤੁ ਪੁੰਨਿ ਗੁਰਿ ਚਲਾਇ ਓ॥
ਹਰਿ ਤਨਿ ਮਹਾਂਤੇ ਜਿ ਸਿਉ ਆਇ ਓ॥ ਮੋਖਿ ਬਾਂਤੁ ਤ
ਬ ਕਿਸਨਿ ਚਲਾਇ ਓ॥ ਅਗਨਿ ਬਾਂਤਿ ਕੋ ਤੇਜੁ ਭਜਾਇ
ਓ॥ ਆਬਿਧਿ ਜੇ ਤੇ ਬਾਂਤਿ ਓਤਿ ਭਾਗੇ॥ ਤਿਨਿ ਬਾਂਤਿ ਸਿੰ
ਓ ਕਿਸਨਿ ਨਿਵਾਗੇ॥ ਮਹਾਂਸਕਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਜਬ ਜਾਨੀ
ਸੰਕਰਿ ਨਾ ਬਿਹਾਰਿ ਤਬ ਮਾਂਤੀ॥ ਜੀਤੈ ਕਦੁ ਭਾਗੈ ਹਰਿ
ਜੈ ਸੈ॥ ਸਗਲ ਸੇਸਿ ਜੀਤੀ ਪੁਤਿ ਤੇ ਸੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਰਦਮ
ਨਿਮਹਾ ਬਣੁ ਪਾਰੇ॥ ਤਿਨਿ ਸਿਉ ਸੁਆਮਿ ਕਾਰਤਾਂ ਕੁਯ
ਰਿਓ॥ ੫੮੪॥ **ਨਿਹਰਗਾ ਜੋ ਕੋ ਬਾਂਤੁ ਜ**
ਹੁਰੈ ਸੁੰਦਰਿ ਮਹਾ ਸੁਰੰਗਿ॥ ਜਿਉ ਭੁਯਾਹਿ ਕੀਰਤਿ ਨੀ
ਲਗੈ ਘਾਉ ਅੰਗਿ ਅੰਗਿ॥ ਤਬੈ ਬਾਂਤੁ ਆਇ ਓਹ ਰਿਘਾਂ
ਹੀ॥ ਮਹਾਂਕੋ ਪੁਧਰਿ ਕੈ ਮਾਨਿ ਮਾਂਹੀ॥ ਧਨ ਬਿਤੇਜੁ ਸਭੁ

ਲੀਤੈ ਤਾ ਬਾਸ ਸਤਿ ਸ੍ਰਬਾਂ ਤਿਥੈ ਤੇ ਇਕਿ ਸਾਖਾ ਚਲੀ
 ਬਹੁਤ ਬਾਂਨਿਕੀ ਪਾਗਾ ਕਟਿ ਓਤੀ ਹਰਿ ਕੋ ਇਕੁ
 ਗਾਯਾ ਬਿਪਿਨ ਬੈਜੁ ਪੁਤਿ ਨਿਕੀਨੋ ਹਰਿ ਜਪਨਖ
 ਹਰਿ ਮੇਲੀਨੋ ਏਕੁ ਬਾਨੁ ਛੇਡੇ ਹਰਿ ਨਿਭਿਯੋ ਪਤਖ
 ਸਤਿ ਸਿਸਭੁ ਕਾਟੇ ਤਿਭਿਯੋ ਬਹੁ ਰੋਗ ਕੇ ਚਾਰਿਤੁਰੰ
 ਗਾਪੁ ਜਾਸਤਿ ਕਾਟੇ ਇਕਿ ਸੰਗਾ ਤਥੈ ਪੰਚ ਨਿਸੰ
 ਖੁਬ ਜਾਇਓ ਮਹਾਂ ਸਬਦੁ ਵਿਰੁਧਾਨਿ ਮੇਠਾਇਓ
 ਗਜਤਿ ਤਥੈ ਬਾਂਨਿਕੀ ਆਤਮਾ ਬੈਠੀ ਸੁਤੀ ਪੁਤ੍ਰਿਕੀ
 ਬਾਤਮਾ ॥ ੫੮੫ ॥ **ਜੈ ਹਰਗੋ ॥ ਤੁਰਤੁ ਜਾਇ**
ਠਾਕੁਰੀ ਰੁਈ ਭੋਪਾਤਿ ਪੂਰ ਕੇਤੀ ਗਿ ਪੁਤ੍ਰਿਯੋ ਤਿਥਿ
 ਕਾਲਿ ਮਹਾਂ ਕੀਨੈਂ ਨਗਨਿ ਸਰੀਰੁ ਨਗਨਿ ਨਾਗਿ ਦੇ
 ਖੈਜੋ ਲੇਈਨਾ ਤਾਂ ਕੋਨੁ ਖੁਪਾਪੁ ਅਤਿ ਹੋਈ ਪਥਿਤਾਪ
 ਗਛਤਿ ਪਾਪੁ ਨ ਜਾਈਨਾ ਬੋਧਿ ਪੁਰਾਂ ਨਿਸੰਕਰੇ ਜਨਾਇ
 ਲੇਨੀਨੀ ਗਿਭਿਯੋ ਨੈਨ ਨਿਧੇਏ ਡੀਨਿ ਪਾਰਿਤ ਬਨੁ ਖੁਨ
 ਖੋਏ ਏਕੁ ਬੀਚਰੁ ਕੀਨੈ ਮਨਿ ਮਾਧੀ ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਪੁਕ
 ਓਤ ਬਨਾਹੀ ਬਹੁ ਰਿਤ ਪਤਿ ਜੁਗਿ ਗੁਨਿ ਚਲਾਇਓ
 ਤੇਜਿ ਭੋਗਿ ਮਨੁ ਖੁਆਇਓ ਤਾਰਿ ਸੀਤੁ ਜੁਗਿ ਕਿ
 ਸਤਿ ਪਠਾਇਓ ਤਿਨਿ ਤਾਂ ਤੇ ਜੁਗਿ ਜਾਇ ਸਿਰਾਇਓ
 ॥ ਗਜਤਿ ਤਥੈ ਹਰਿ ਸਿਭਿ ਮਾਂਤੀ ॥ ਸਿਰਿ ਕੁਗਵਾਂਨਿ ਸ

ਗੁਨਿਸਨਿਅੰਤੀ॥ ਤਾਹਿਜੇਰਿਹਰਿਸਨਸੁਖੁਆਇਓ॥
 ਆਇਪਹੰਏਪੈਸਾਭੁਨਿਵਾਇਓ॥ ੫੮੮॥ **ਜੈਹਰਾ॥**
ਭੋਪਤਿ॥ ਭੁਭਗਵਾਂਤਕੀ॥ ਓਸਤਤਿਕਯੀਨਜਾਇ
 ਸਗਬਿਰੂਪਸਰਬਆਤਮਾਂਘਟਿਘਟਿਰਹੇਜਮਾਇ॥
 ਤੁਮਹੀਸਕਤਿਅਨੰਤਅਪਾਰਾਕੇਵਾਭਿਗਿਆਨੁਧਿਸ
 ਵਿਕਰਤਾਰਾਕਰਸਰੂਪੁਸੁਭਮੁਆਸਤੁਯਾਸਰੁਠੰ
 ਏਧਿਆਪਕਿਸਮਿਤੁਯਾਤੁਮਹੀਪੁਰਖਪਰੰਤਕੇ
 ਦਾਤਾਤੁਮੈਪ੍ਰਨਾਂਸੁਕਰੇਂਦਿਨਰਾਤਾਤੁਮਹੀਮਾਇਆ
 ਸਭੁਜਗਠਾਈ॥ ਤਾਕੀਗਤਿਕਿਰਿਪੂਨਯੀਪਾਈ॥ ੩
 ਮਹੀਪਰਮਕਾਜਿਬਪਧੋਗੇ॥ ਨਿਜਿਭਗਤਨਿਕੀਰਣ
 ਕਰੇ॥ ਤੁਮਹੀਅਸੁਰਨਿਕੰਓਸੰਘੋਗੇ॥ ਬਸੁਪਾਕੈਤੁਮ
 ਭਾਰੁਓਤਾਰੇ॥ ਐਸਿਧਿਧਿਤੁਮਪੁਰਨਿਕਾਂਸਾ॥ ਤੁਮਕੇ
 ਤਿਤਿਸਿੰਓਕਰੇਪ੍ਰਣਾਮਾ॥ ਅਤਹੀਬਯੀਸੀਤੁਜੁਰਿਭ
 ਏਓ॥ ਮੇਰੇਸਕਥਿ॥ ਰਬੁਮਿਟਿਗਾਇਓ॥ ੫੮੯॥
ਜੈਹਰਾ॥ ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਕਰਤਾਰਿਕੀ॥ ਮਹਿਸਾਂ
 ਅਨੰਤਅਪਾਰਿ॥ ਤਪਤਿਜੀਤੁਧਿਆਪੈਤਹਾਂਜਹਾਂ
 ਨਨਾਂਸੁਤੁਮਾਗਿ॥ ਜੇਤੁਮਕੇਸੇਵਾਤਿਦਿਨੁਰੈਨਾਂ॥ ਚੰਓ
 ਤਿਨਿਕੇਚਗਨਿਕੀਰੇਨਾਂ॥ ਇਹੁਧਿਨਿਤੀਸੁਨਿਕੇ
 ਸੁਖਦਾਨੀ॥ ਚੋਇਪ੍ਰਸੰਨੁਬੋਯੇਸੁਨਿਧਾਂਨੀ॥ ਇਹੁ

ਪ੍ਰਸੰਗਸੁਨੇਏ ਚੋਏਈ॥ ਤਿਨਿਕੋਜੁਰਕੀ ਬਿਰਥਾ
 ਯੀਏਈ॥ ਜਬਐਸੈਹਰਿਸੋਬਹੁਪਾਇਓ॥ ਆਇ
 ਸੁਯੋਇਨਿਜਿਧਾਂਸਿਸਿਧਾਇਓ॥ ਬਹੁਰੇਬਾਂਨਿਸੋਨਿ
 ਯੋਆਇਓ॥ ਹਰਿਸਿਓਜੁਪਕਰਨਿਕੋਆਇਓ॥ ਸਿ
 ਭਗਵੰਨਿਕੋਰੇਪ੍ਰਸੰਨਿਧਾਰਿਓ॥ ਤਥੈਸੁਦਗਸਤਿਚਕਸ
 ਮਾਰਿਓ॥ ਗਜਨਿਫੇਰਿਗੁਨ੍ਹਿਸੁਰਿਗਿਓ॥ ਆਤਾ॥ ਨਿਜਿ
 ਮਨਸੈਸਮਝੀਇਹੁਬਾਤਾ॥ ਚਕੁਤੇਜਿਤ੍ਰਿਭੂਅਨਿਸੈ
 ਖਚੋ॥ ਤਾਂਸਿਓਧਾਂਨੁਨਿਕਿਓਯੀਬਚੋ॥ ੫੮੮॥
 ਦੇਹਗਾ॥ ਹਾਥਿਜੋਰਿਓਨੇਰੁਦੇਪ੍ਰਭਕ
 ਓਮਾਖੁਨਿਦਾਇ॥ ਬਾਤਾਸੁਰਿਕੋਕਾਜਕੋਓਸਤਤਿਕਹੀਓ
 ਨਾਇ॥ ਸੁਨਿਯੋਨਾਬਿਨਿਰੰਜਨਿਦੇਵਾ॥ ਕਰੈਦੇਓਸ
 ਰੁਤੁਮਹੀਸੇਵਾ॥ ਤੁਮਤੇਜਾਨਿਗਾਇਸੁਰਿਗਿਓ॥ ਆਤਾ
 ਜਾਂਤਿਸਕਯਧਾਂਨਕੀਬਾਤਾ॥ ਜਗਸੋਰੁਇਓ॥ ਹਾਂਧ
 ਓਧਾਰੀ॥ ਮਨਸੈਗਰੁਧਪਰੈਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਜਾਬਿਧਿ
 ਮਹਾਂਕਰੁਧੁਓਨਿਕੀਨੋ॥ ਤਾਂਕੋਫਲੁਤੁਮਯਾਂਕੋਦੀਨੋ
 ਕਿਰਿਪਾਕਰੈਮੋਹਸੀਜਦੁਗਾਈ॥ ਅਧਿਯਾਕੋਤੁਮਯੇ
 ਹੁਬਚਾਈ॥ ਹਿਤੁਕਰਿਧਰੈਮਾਥਿਪੈਹਾਥਾ॥ ਹਾਥਿ
 ਗਹਿਰਾਖੇਜਦੁਨਾਥਾ॥ ਤੁਮਰੇਰੂਪਕਹਾਂਹਮਜਾਨੈ॥
 ਕਹਾਂਸਕਤਿਓਸਤਤਿਜੋਧਖਾਂਨੈ॥ ਤੁਮਸੀਰਿਜੋਤੁਮਹੀਸੈ

ਪਾਗੇ ਪ੍ਰਗਟਿਗੁਪਤਿਹੈਰੂਪੁਤਮਾਗੇ॥ ਪਦੇ॥ ॥ ਵੇਰ
 ਰਾ॥ ਤੁਮਰੇਚਰਨਖਤਾਏਹੰਮਸਤ ਕੁਹੇਆਕਾਸੁ
 ਸਿੰਧਤਮਾਰੇਉਦਰੁਹੈਸ੍ਰੀਸੁਖਅਗਨਿਨਿਵਾਸੁ॥ ਦਿਸੁਵ
 ਨਿਸਰਜੁਹੈਨੈਨਾਪਲੁਪਲੁਹੋਇਦਿਵਸੁਕਈਗੈਨਾ
 ਸਹੰਸਿਸੁਗਤਿਅਤਮਾਤੁਮਾਰੀ॥ ਬਨਸਿਪਤੀਰੋਮਾਦਭਿ
 ਸਾਰੀ॥ ਸੁਰਪਾਦਿਏਂਦ੍ਰੁਤਮਾਰੇਹਾਥਾ॥ ਏਂਦ੍ਰੁਤੇਭਿਰੰਚ
 ਹੋਨਾਥਾਪਰਮਗਜੁਹੈਬਾਧਿਤੁਮਾਰੀ॥ ਜਾਸਿਓਕਾਜੁਯੇਓ
 ਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਯਾਬਿਧਿਬਿਸੁਰੁਪੁਅਭਿਰੰਮਾਂਘਾਤਿਹਿਕੋਰਿ
 ਤਿਸਿਓਕੋਰੰਪ੍ਰਦਾਸਾਪਰਮਹੋਤਿਅਉਤਾਰਿਤੁਮਾਰੇਮਾ
 ਪਨੇਭਗਤਿਕੋਰਖਵੇਗੇ॥ ਭਵਨਿਚਤਰਿਦਿਸੁਹੈਜਿਹਿ
 ਤਾਂਈ॥ ਤੁਮਹੀਕੇਲੁਕੋਰੇਸਭਠਾਂਈ॥ ਹੋਗੀਸਧਤਿ
 ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਜਗਮਾਂਘੀ॥ ਬਿਨਾਜੇਤਿਦੀਸਤਿਕਛੁਨਾਹੀ
 ॥ ੨੨ ॥ ਵੇਰਹਾ॥ ਤੁਮਹੀਸਕੁਤਿਮਾ
 ਨੰਤੁਹੈਅੰਤੁਨਪਾਇਓਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਗੁਪਤਿਦੇਖਤਿ
 ਸਦਾਜਾਨਤਿਸਭਕੋਭਾਓ॥ ਏਂਦ੍ਰੁਦਕਿਰਾਜਾਜੰਹਿ
 ਤਾਂਈ॥ ਤੁਮਹੀਕੋਰਕੋਰੇਕਹਤਾਂਈ॥ ਵੇਸਿਦੇਸਿਕੋਜਿ
 ਤੇਨੇਸਾ॥ ਤੁਮਹੀਓਨਿਸਬਹਨਿਕੋਈਸਾ॥ ਤੁਮਰੇਨਾਂਮ
 ਕਰਮਿਅਭਿਰੰਮਾਂਘਾਤਿਨਿਕੋਮਨਸਿਓਕੋਰੰਪ੍ਰਦਾਸਾਕ
 ਹੋਕਹਾਂਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਤਾਂਈ॥ ਸਭਜੀਵਨਿਕੋਹੋਤਿਜਹਾਈ

ਹਮਨੀ ਜਾਨੈ ਰੂਪ ਤਮਾਗੇ ਸਦਾ ਚਿਤਿ ਸਮਿ ਦੇਖ ਨਿਗੇ
 ਜੈ ਸੈ ਗਵਿ ਬਰਖਾ ਰਿਤਿ ਮਾਂਹੀ ॥ ਪਤਿ ਮੇ ਦੇਖਿ ਪਰੇ ਕਿਛੁ ਨ
 ਤੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਉਤੁ ਸੁਨੈ ਜਬ ਲੇਈ ॥ ਅਰੁ ਸਾਧਨਿ ਕੀ ਸਿੰਗ
 ਤਿਉ ਏਈ ॥ ਤਉ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਚੇਇ ਸਨਮਾਹੀ ॥ ਚਿਤੁ
 ਭੈ ਤਉ ਚਗਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ੫੧੧ ॥ ਨਿਹਤਗਾ ॥
 ਜੈ ਸੈ ਬੁਝਤਿ ਜਲ ਧਿਖੈ ਸਿਰਿ ਸਨਿਕਾਰੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਆਸੁ
 ਲੇਤਿ ਗਏ ਕੁਛਿ ਨ ਮਹਾਂ ਚੈਨੁ ਸੁਖੁ ਚੇਇ ॥ ਤਮਰੇ ਦਰ
 ਸੁਪਰਸੁ ਜਗਮਾਂਹੀ ॥ ਚਾਹੈ ਸਭੁ ਪਾਵਤਿ ਕੇਨਾਹੀ ॥ ਜ
 ਪਰਿ ਵਿਗਿਪਾਤੁ ਮਾਰੀ ਚੇਈ ॥ ਦਰਸੁ ਪਰਸੁ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਸੈ
 ਏਈ ॥ ਪ੍ਰਬਾਲਿ ਪੰਚਇੰਦ੍ਰੀਤਾਨਿ ਮਾਂਹੀ ॥ ਪੰਥ ਛਡਾਇ
 ਕੁਪੰਥੁ ਲੇਜਾਹੀ ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਤੁਮੈ ਨਿਦਾਵਤਿ ਸਿਸਾ ॥ ਤਾਂ
 ਕੋਹ ਮਾਧਿਧਿ ਦੇਤਿ ਅਸੀਸਾ ॥ ਟਰ ਅਜਾਨੁ ਇੰਦ੍ਰੀਧਾਸਿ
 ਜਾਵੈ ॥ ਅੰਧ੍ਰਿਤਿ ਰਸਤ ਜਿ ਕੋ ਧਿਖਾਵੈ ॥ ਬਾਨਾਸ
 ਰਿਤੁ ਮਕੋ ਧਿਸਿ ਗਇਓ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਹਮਰੀ ਕੋਧਿ ਆ
 ਇਓ ॥ ਹਮਰੁ ਤਉ ਚੈ ਭੰਗਤਿ ਤਮਾਗੇ ॥ ਤਮਰੇ ਚੈ ਸਭੁ ਭੰਗ
 ਤਿਹ ਮਾਗੇ ॥ ਹਮਰੀ ਬਿਨਤਿ ਮਾਂਨਿ ਜਕੁਲਿ ਜੈ ॥ ਯਾਕੋ
 ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪਦੁਦੀਜੈ ॥ ੫੧੨ ॥ ਨਿਹਤਗਾ ॥
 ਯਾਹੀ ਯਾਕੀਜੈ ॥ ਚਕ ਕੋਭੋ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨੁ ਨਾਥਿ
 ॥ ਅਉਰੁ ਭੁਜਾ ਸਭੁ ਕਾਟਿ ਕੋ ਗਾਖੈ ਗਾਏ ਹਮਰੀ ॥ ਏ

ਹੁੰਦੀਤਤਿਜਬਰੁਦ੍ਰਸੁਨਾਈ॥ਹਮਿਬੋਲੇਮੋਹਸਿਜਦੁਗ
 ਈ॥ਤੁਮਹਮਤੇਨਿਆਰੇਕਛੁਨਾਹੀ॥ਹਮਤੁਮਮੈਤੁਮਹੋ
 ਹਮਮਾਹੀ॥ਜੇਜਨਿਸੇਵਾਕਰੈਤੁਮਾਰੀ॥ਹਿਰਦੇਕੁਉਨਧਰੈ
 ਹਮਾਰੀ॥ਤਾਕੀਭਗਤਿਮਾਨਿਹਮਲੇਹੀ॥ਜੇਦਹਬਰੁਮਾਂ
 ਗੇਜੋਦੇਹੀ॥ਤੁਮਰੋਕਹਿਓਮਾਨਿਹਮਲੀਨੋ॥ਅਭੈਦਾਨੁ
 ਹਮਯਾਕੋਦੀਨੋ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਹਿਣਾਦਹਮਾਰੇ॥ਹ
 ਮਰੀਮਹਿਮਾਜਾਨਤਿਹਾਰੇ॥ਤਿਸਕੇਬੀਸਜਨਮੁਇਨ
 ਲੀਨੋ॥ਤਾਤੇਇਹੁਅਨਗ੍ਰਿਹੁਕੀਨੋ॥ਜੇਪਹਿਣਾਦਬੰ
 ਸਮੋਹੋਈ॥ਅਭੈਦਾਨੁਪਾਵਤਿਹੈਸੋਈ॥੫੦੩॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਆਇਸੁਦੀਨੀਰਕੁਕਰੋਪਤਿਪ੍ਰਭਜ
 ਦੁਨਾਬਿ॥ਬਾਨਾਸੁਰਕੁਜਕਾਇਕੈਰਾਖੋਚਾਰੋਹਾਬਾਯਾ
 ਬਿਧਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਦੁਨਾਬਾ॥ਗਾਇਓਪਹਾਰਤਬ
 ਸਿਦਕੇਸਾਬਾ॥ਰਾਜਤਿਤਧੈਰੁਦ੍ਰਸੁਰਗਿਆਤੀ॥ਬਾ
 ਨਾਸੁਰਸਿਓਭੋਲਾਤਿਬਾਨੀ॥ਸ੍ਰੀਅਨਰੁਧਬੋਗੀਬੁਝਾ
 ਇਓ॥ਓਖਾਸਹਤਿਕਿਸਨਪਹਿਣਾਆਇਓ॥ਬਾ
 ਨਾਸੁਰਤਬਸੁਨਿਕੈਧਾਇਓ॥ਓਖਾਅਰੁਅਨਰੁਧਾਮਿਝਾ
 ਇਓ॥ਬਿਪ੍ਰਬੁਝਾਇਸੁਭਘਰੀਧਰਾਈ॥ਦਈਬਿਵਾ
 ਹਿਸੁਤਾਸੁਖਦਾਈ॥ਦਾਇਜੁਬਹੁਤੁਦਇਓਤਿਹਿਜਾ
 ਬਾ॥ਚਲੇਦੁਆਰਕਾਸ੍ਰੀਜਦੁਨਾਬਾ॥ਪਹੁਚੇਤਹ

ਸਿਆਮੁਸੁਖਰਾਸੀ॥ ਪਰਫੁਲਤਭੁਏਸਤੁਪੁਰਿਥਾਸੀ॥ ਅੰਗ
 ਲਿਮਹਾਂਭੁਇਯਤਿਰਿਠਾਂਟੀ॥ ਬਿਭਾਰਿਭਾਂਤਿਬਰਨੇਕਾਂ
 ਤਾਂਟੀ॥ ੫੮੬੪॥ **ਵੈਰਗਾ॥ ਇਤੁਲ੍ਲਾਸੀਤੁ**
ਤਿਮਹਾਂਕਰੈਸਨੈਜੋਕੋਇ॥ ਆਯੈਸਦਸੁਖਸੰਪਤਜੁ
ਰਕੀਥਿਰਥਾਜੋਇ॥ **ਅਧਿਅਯੁਤਯੋਜਨ**
ਦੁਨੀ॥ ੬੫॥ ਕਰੈਪਰੀਛਾਤਿਸਿਓਗਿਖਿਗਿਆਂਤੀ॥
 ਏਕਿਦਿਵਸਿਪਰਿਵਦਨਬਿਨਾਨੀ॥ ਕ੍ਰਤਾਥਪੁਤ੍ਰਸੰਗਿ
 ਕਰਿਯਏ॥ ਅਰੁਥਾਯਕਿਯੇਖੇਯਨਿਗਏ॥ ਖੇਯਤਿਰਹੇਕੁ
 ਅਰਿਥਤਿਭਾਰੀ॥ ਭੁਈਅਦਾਰਿਪਿਆਸਿਤਥਿਯਾਗੀ॥
 ॥ ਦ੍ਰੁਮਕੀਛਾਰਿਥੈਠਿਜਨੁਗਾਜਾ॥ ਕਛੁਥਾਯਕਪਠ
 ਏਜਯਕਾਜਾ॥ ਪੁਨਿਇਕੁਕੁਪੁਨੀਰਤਨਿਅੰਇਯਾਗਿ
 ਰਿਗਟਿਥਡੇਤਿਰਿਦਰਿਸਾਇਯਾ॥ ਤਿਰਿਦੇਖਤਿਅਚ
 ਭਾਭਾਇਯਾ॥ ਹਰਿਪੁਤ੍ਰਿਨਿਕੰਠੁਆਇਸੁਨਾਇਯਾ॥ ਸਿੰਪ
 ਰਦਸਨਅਭਿਰੁਸੁਕਸਾਗਾ॥ ਦੇਖਨਿਗਏਸਭੇਇਕੁਥਾ
 ਗਾ॥ ਦੀਰਘਕੀਟਿਕੁਪੁਜੇਦੇਖਿਯਾ॥ ਦੇਖਤਿਹੀਅਚਰ
 ਜੁਅਵਿਰੇਖਿਯਾ॥ ੫੮੬੫॥ **ਵੈਰਗਾ॥ ਵੈਰਗਾ**
ਵੈਰਗਾ॥ ਤ੍ਰਿਸਭਕੀਨੋਇਹੀਖੀਚਾਗਾਤਾਗਿ
ਰਿਗਟਿਕੁਭੁਕੁਪਿਤੇਕਾਦੈ॥ ਹਮਾਇਥਾਗਿ॥ ਤਖਓਨਿ
ਕੇਤਕਿਰੇਗਿਗਾਈ॥ ਥਪੁਤ੍ਰਜਤਨਿਕੀਨੋਤਿਰਿਠਾਂਟੀ

ਬੇਚਤਿਬਕੀਸਭ ਨਿਕੀਧਾਹੀ॥ ਤਦਪਕੂਪਤੇਨਿਕਸੈਨ
 ਹੀ॥ ਤਬਉਨਿਤੇਇਕੁਬਾਣਕੁਧਾਇਓ॥ ਸ੍ਰੀਜਦਪਤਿਕੋ
 ਆਨਿਸੁਨਾਇਓ॥ ਤਹਾਗਏਜਦਪਤਿਸ੍ਰੀਨਾਥਾ॥ ਬਹੁ
 ਤਜਾਦਵਨਿਕੋਲੇਸਾਥਾ॥ ਜਾਇਕੂਪਤੇਕਾਦਿਓਜਿਓਹੀ॥
 ਰੂਪਅਨੂਪੁਪਰਿਓਓਨਿਤਿਓਹੀ॥ ਜਦਪਜਾਨਤਿਬੇਸ
 ਭਥਾਤਾ॥ ਬੁਝਤਿਯਗੋਸਿਆਮਸੁਰਗਿਆਤਾ॥ ਕਹੈ
 ਪ੍ਰਗਟਿਆਪਨਿਸਭਭੇਦਾ॥ ਮਨਖਰੁਪੁਹਕੈਕੋਈਦੇਦਾ॥
 ਤਬਉਨਿਹਰਿਕੋਮਾਧੁਨਿਦਾਇਓ॥ ਹਾਥਿਜੋਰਕੈਸਨਮੁ
 ਖਆਇਓ॥ **ਪਰੇ॥ ੬॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਤਾਕੇਆਖੈ**
ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਸੋਭਾਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਮਾਨੇਆਭਾਸੁਰਕੀਰ
 ਹੀਚਹੁੰਦਿਸਛਾਇ॥ ਐਸੀਥਿਪਿਪ੍ਰਕਾਸੁਓਤਿਕੀ
 ਨੋ॥ ਬਹੁਰਿਨਾਥਕੋਓਤਰਦੀਨੋ॥ ਨਗਪਿਅਘਵਾਕਿ
 ਪੁਤ੍ਰਿਓਸੋਈ॥ ਗਉਰੰਕਜਾਨੈਸਭਕੋਈ॥ ਤੁਮਤੇਛਪੀ
 ਨਹੀਮਮਬਾਤਾ॥ ਹੁਰੇਬਹੁਤਗਾਇਨਕੋਦਾਤਾ॥ ਇਤੀਗਾ
 ਇਦਈਜਗਮਾਹੀ॥ ਤਾਗਾਗਾਨਿਜਿਨਕੇਸਮਨਾਹੀ॥ ਸੁੰ
 ਦਰਿਕਪਣਾਮਾਧਿਜੁਹਾਈ॥ ਮਹਾਂਦੁਹਾਰਿਫੁਲੀਦੋਬਿ
 ਆਈ॥ ਰੂਪਖੁਰੀਅਰੁਸੁਦਰਨਨਿਸੰਗੀ॥ ਜਿਹਿਪਰਿ
 ਪਾਟੰਧਰਿਧਰੰਗੀ॥ ਤੇਗੁਓਅੰਤਿਨਿਥਿਪ੍ਰਚਿਦੀਨੀ
 ਜਿਨਿਕੀਪ੍ਰਾਪਿਗਾਅੰਤਿਲੇਲੀਨੀ॥ ਅਉਰੇਬਹੁਤਦਾ

ਨਤੁੰਕੀਨੋ॥ ਪਰਿਬਨਾਇ ਪਨਸਿਓਭਰੀਟੀਨੋ॥ ੫੯੯
 ॥ ਵੈਰਗਾ॥ ੩੫ ਅੰਤਕਿ ਜਸਦਨ ਸਹਤਿ
 ਅਰੁਟੀਨੇਗਜਣਾਂਨਾ॥ ਸਨਸਾਂਨਕਿਭੂਖਨਿਸਹਤਿ
 ਕਹਾਂਭਉਕਰੰਭਉਬਖਾਨਾ॥ ਕੀਨਿਅੰਦਨੁ ਬਹੁਤਮੈਕੀਨੋ॥
 ਅੰਨਿਦੰਨੁ ਬਹੁਧਿਧਿਸਿਓਟੀਨੋ॥ ਅਰੁਜੇਣਾਂਨੁਕੋਜ
 ਗਮਾਂਯੀ॥ ਟੀਨੇਸਗਧਿਗਹਿਓਕਛੁਨਾਂਯੀ॥ ਠਓਰਿਠ
 ਰਿਬਹੁਕੁਪਖੇਦਾਏ॥ ਬਾਈਤਗਲਿਬਿਸਾਲਿਬਨਾ
 ਏ॥ ਗੈਂਦੀਸਮੈਇਕਪੈਨਿਸੁਹਾਈ॥ ਬਾਂਮਨਿਕੇਘਰਿ
 ਤੇਭਜਿਆਈ॥ ਜਨਦਪਹੁਤੀਦੰਨਮੈਟੀਨੀ॥ ਸਿਯੀ
 ਪੈਨਿਮੈਗਈਨਚੀਨੀ॥ ਨੁਜੇਵੈਦਸਿਅਓਰਕਓਟੀ
 ਨੀ॥ ਸੁਅਸਤਬੇਲਿਓਨਿਕਰਮੈਲੀਨੀ॥ ਚਲੇਬਿਪੁ
 ਅਪਨੇਘਰਿਘਾਂਯੀ॥ ਵਹਿਨੁਛਤਿਆਇਓਤਿਰਿ
 ਪਾਂਯੀ॥ ਅਪਨੀਪੈਨਿਦੇਖਿਪਹਿਚਾਂਨੀ॥ ਤਾਂਸਿਓਬ
 ਹੁਤਗਹਿਓਤਿਠਾਂਈ॥ ੫੯੯੮॥ ਵੈਰਗਾ॥
 ਵੈਓਦ੍ਰਿਜਿਨੁਕਰਗਤਿਯਗੇਤਬਆਏਮੰਮਪਾਸਿ
 ਮੋਹਿਧਰਮਸੰਕਟੁਭਇਓਮਨਮੋਓਪਜਿਓਤ੍ਰਿਆਸਾ॥
 ਤਿਨਿਸਿਓਬਹੁਤਾਧਿਨਤੀਮੈਕੀਨੀ॥ ਅਪਨੀਚੁਕੀ
 ਨਿਸਨਿਯੀਨੀ॥ ਅਨਿਜਾਂਨਤਿਓਪਜੀਇਹੁਬਾਤਾ॥
 ਠਿਮਾਂਕਰੇਮੋਰੇਅਪਗਧਾ॥ ਸੋਪਰਿਬਹੁਤਾਨਿਕੁ

ਕੀਜੋ। ਤਾਕੇ ਮੇਲੁ ਦਸਗੁਨੇ ਜੀਜੋ। ਆਛਪੈ ਨਿਯਉਨੇ
 ਸੁਨਾਈ। ਤਦਪਉ ਨਿਕੇ ਮਨਾਹਿਨਾਈ। ਐਸੀ ਬਿਧਿ
 ਕੋਪੇਦਿ ਜਦੋਉ। ਗਏ ਛਾਡਿ ਬਿਪ੍ਰਤੀਸੋਉ। ਮੇਰੇ ਅੰਤ
 ਕਾਉ ਜਬਭਇਓ। ਤਬਹਉ ਧਰਮਰਾਜਪਾਹਿਗਇਓ।
 ਕਹੇ ਅਸੀਪ੍ਰੀਤਿ ਤੁਮਕੀਨੇ। ਬਿਧਿਸਿਉਪੈ ਨਿਦਾਨੁ ਬਹੁਦੀਨੇ।
 ਤਦਪਬ੍ਰਹਮ ਅੰਸੁਤੁਮਯਇਓ। ਅਕ੍ਰਪਾਪਇਹੁਇਨਤੇਭਾਇਓ।
 ਪੁਨੇ। ੧॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥
 ਜਨਮੁਯੇਹੁਤੁਮਜਾਇ। ਤਾਪਾਛੇ ਨਿਜਭੋਗੀਓ ਅਪਨੇਪੁ
 ਨੁਬਨਾਇ। ਜਥੈ ਕਿਸਤਿਧਰਿਹੈ ਅਉਤਾਰਾ। ਤਬਕਰਿਹੈ
 ਤੁਮਰੇਉਧਾਰਾ। ਸੋਉਦਿਨੁਆਇਓ ਅਬਿਨਾਸਾ। ਅਮ
 ਸਰੀਰੁਪਰਸੋਪ੍ਰਭਹਾਬਾ। ਤਾਤੇ ਸਰਬਪਾਪਮਿਟਿਗਇਓ।
 ਉਤਮਦੇਹਿਦੇਵਸਮਭਾਇਓ। ਜਬਤੇਕੀਦੁਦੇਹਿਮੈਪਾਈ।
 ਰਹੈਤੁਮਾਰੇਧਿਆਨੁਸਦਾਈ। ਹੋਇਦਇਆਦੀਨਕੇਸੁ
 ਆਮੀ। ਰਿਖੀਕੇਸਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਂਮੀ। ਅਬਿਹਉਤੁਮ
 ਕੋਕਰੋਪ੍ਰਣਾਮਾ। ਆਇਸੁਦੇਉਜਾਉਸੁਰਧਾਮਾ। ਐਸੀ
 ਬਿਧਿਬਿਨਤੀਉਤਿਕੀਨੀ। ਹੋਇਪ੍ਰਸੰਨਹਰਿਆਇਸੁਦੀ
 ਨੀ। ਜਗਤਈਸੋਕੇਸੀਸੁਨਿਵਾਇਓ। ਚੜ੍ਹਿਬਿਬਾਂਨਸੁ
 ਰਯੋਗਿਸਿਧਾਇਓ। ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥
 ਬਚਨਜਾਦੇਨਾਸਿਉਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਜਦਨਾਬਾਬ੍ਰਹਮ

ਅੰਸੁਦਗਜਰੁਮਹਾਰੋ ਉਛੁਇਓਨਹਾਥਾਅਗਨਿਸਮਾਨਿ
 ਜਾਨੀਐਸੋਈ। ਜਾਂਸਿਉਭਸਮਜਗੁਸਭਹੋਈ। ਗਿਅ
 ਨੁਹੋਇ। ਜਿਨਕੇਮਨਿਮਾਂਹੀ। ਘ੍ਰੁਮੁਅੰਸੁਕੇਤਿਕਾਟਿਨਜਾਂਹੀ।
 ਸਹਜਹੀਘ੍ਰੁਮੁਅੰਸੁਜੇਐਹੈ। ਦਾਂਕੋਜਦਪਦੁਖਨਾਦੈਹੈ।
 ਤਾਕੋਬਿਰਥਾਜਨਮੁਜਗੁਮਾਹੀ। ਪੁਰਖਾਤੇਉਨਰਕਮੇਜਾ
 ਹੀ। ਅਰੁਜੇਬਾਮਨਕੋਦੁਖਦਾਈ। ਬਝਕਾਰਿਕੈਪਨਯੇਹਿ
 ਠਿਨਾਈ। ਬਰਖਾਮਾਸਬੀਸਅਰੁਏਕਾ। ਰਹੈਨਰਕਮੇਬਰ
 ਖਾਅਨੇਕਾ। ਅਰੁਜੇਬਾਮਨਿਕੋਕਛੁਦੈਹੈ। ਅਪਨੇਦੀਉਟੇ
 ਰਪੁਨਐਹੈ। ਕੀਟਦੇਹਿਪਰਿਨਰਕਮਝਾਗਾ। ਚਉਸਠਿ
 ਬਰਖਰਹੈਨਿਰਧਾਰਾ॥ **੬੯੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦਾ**
ਨੁਦੇਤਾਦਿਜਗ ਜਕੋਬਿਘਨੁਨਕਰੇਜੋਕੋਈ। ਸੁਆ
 ਰਥੀਅਤਪਾਤਕੀਨਰਕਬਾਸੁਤਿਹਨਹੋਈ। ਤਾਤੇਇਹੀਨੇ
 ਮੁਤਮਕੀਜੋ। ਘ੍ਰੁਮੁਅੰਸੁਕਬਹੁਮਤੁਯੀਜੋ। ਜਦਪਅ
 ਉਰੁਬਾਮਨਕੋਦੈਹੈ। ਤਦਪਨਗਕਿਸਮਾਨਿਦੁਖਪੈਹੈ। ਜੋ
 ਦਿਜਾਸਿਉਅਪਰਾਧਹੀਹੋਈ। ਤਾਕੋਦੁਖਦੇਹੁਮਤੁਕੋਈ।
 ਜੋਬਾਮਨਮਾਰਨਿਕੋਆਵੈ। ਗਿਅਾਤਵੰਤੁਤਹੀਹਾਬੁਓ
 ਠਾਵੈ। ਜੋਦਿਜੋਕੋਪਕਰੈਅਤਿਭਾਰੀ। ਤਾਕੀਬਹੁਤਕਰਮ
 ਨੁਹਾਰੀ। ਜਿਉਭ੍ਰਾਗਿਰਿਖੀਮਹਾਸੁਗਰਿਅੰਤੁ। ਹਮੈਅ
 ਇਮਾਰੀਉਨਿਯਾਤਾ। ਹਮਉਠੈਕੀਰੀਮਨੁਹਾਰੀ। ਦਾਬਨ

ਯਗੋਚਰਨਸੁਕਸਾਗੀ। ਹਮਕੁਲਮਾਹਿਓਇਜੇਕੋਈ। ਯਾ
ਬਿਧਿਦਿਜੇਮਾਨਹੈਸੋਈ॥ ੬੩੨੫ ॥ ਵੇਹਰਾ॥

ਯੋਜੈਬਚਨਸਾਗਇਕੈ ਸਭਜਦੋਸਮਝਾਇ। ਭਿਪ
ਤਿਪ੍ਰਭਆਨੰਦਸਿਉਮੰਦਰਿਪਹੁਚੇਆਇ॥ **ਅਧਿ**

ਜਾਉਪੈਸਾਠਿਵੀ॥ ੬੪॥ ਕਹੈਪਰੀਛਤਿਸਿ
ਓਰਿਖਰਾਜਾ। ਸ੍ਰੀਹਯਧਰਕੇਅਤਭੁਤਕਾਜਾ। ਏਕ

ਦਿਵਸੁਬਯਭਾਦ੍ਰਿਬਿਨਾਨੀ॥ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਕੀ। ਸੁਧਮਨ
ਆਨੀ॥ ਜਹਾਬਸੈਉਤਿਕੇਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਨੰਦਤਾਤਅਰੁ

ਜਸਮਤਮਾਤਾ॥ ਅਭਿਰੁਸਕਯਗੋਪੀ॥ ਜਿਹਿਤਾਈ॥ ਜਿ
ਨਿਸਿਉਖੇਯਤਿਬੇਉਹਿਠਾਂਈ॥ ਤਿਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿਜਾਤਿ

ਮਨਮਾਹੀ॥ ਚਲੇਤੁਰਤੁਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਿਘਾਂਹੀ॥ ਜਬੇਨਿ
ਕਦਿਆਏਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਸੁਨੀਨੰਦਜਸੋਧਾਇਹੁਬਾਤਾ॥

ਪ੍ਰੇਮਾਮਿਧਉਮਾਗਿਓਮਨਮਾਹੀ॥ ਤਿਨਕੋਗਿਆਨੁਗਹਿ
ਓਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਤਿਕਸਗ੍ਰਿਹਿਤੇਬਾਹਰਿਆਏ॥ ਅਤਿਅ

ਤਰੁਹੋਇਸਨਮੁਖਪਾਏ॥ ੬੦੩॥ **ਵੇਹਰਾ॥**
ਨੰਦਤਾਤੁਦੇਖੋਜਾਏ ਅਭਿਰੁਜਸੋਧਾਮਾਇ॥ ਬਾਯਰੀ

ਤਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਸਿਉਬਯਜੂਪਰਸੇਪਾਂਇ॥ ਤਾਤਮਾਤਗ
ਹਿਕੰਠਿਯਗਾਏ॥ ਬਾਯਬੈਸਕੋਦਿਨਾਚਤਿਆਏ॥

ਜੋਤਮਸੀਸੁਮੁਖਦੇਤਿਆਜੀਸਾ॥ ਜੀਓਪ੍ਰਤਿਤਮਕ੍ਰੋਡਿਬ

ਗੀਸਾ॥ ਮਹਾਪ੍ਰੀਤਿਉਤਿਕੇਸਤਮਾਹੀ॥ ਬਾਰਬਾਰਦੇਖੈਤ
ਘਾਂਹੀ॥ ਕਹੈਗਾਮਤੁਮਦੇਖੈਬਿਤਾ॥ ਜੁਗਸਮਾਤਿਹੋਇ
ਇਕਾਛਿਨਾ॥ ਤੁਮਤੋਦਇਆਸਿੰਧਸੁਖਦਾਈ॥ ਦਰਸਤ
ਦੇਤਿਜਕਿਰਪਾਜਤਾਈ॥ ਕਹੀਐਕਹਾਕਿਸਤਿਕੀਬਾਤ
ਜਿਹਿਕੋਹਮਚਾਹੈਦਿਤੁਗਤਾ॥ ਵੈਹਮਕੋਚਾਹਤਿਕਛੁ
ਨਾਹੀ॥ ਐਸੇਭੁਏਤਿਠਹੁਮਤਮਾਹੀ॥ ਸਕਣਅੰਗਹਰਿਕ
ਰੇਜੈਸੇ॥ ਕਰਤਿਕਾਜਕਾਰਤਿਕੇਤੈਸੇ॥ ੬੦੪॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਅਛਿਤੋਮਹਾਪਤੀਕੁਏਸਭਗਜ
ਤਿਕੇਗਜਾ॥ ਦੀਨਤਿਕੀਸੁਪਕਰਤਹੀਉਤੈਆਇਹੈਯ
ਜਾ॥ ਸਾਚੀਬਾਤਕਹਤਿਸਭਕੋਈ॥ ਜਗਮੋਗਰਬਦਰ
ਬੁਤੇਹੋਈ॥ ਹੋਤਿਦਰਬਾਜਿਤਕੇਗ੍ਰਿਹਮਾਹੀ॥ ਤਿਨਕੋ
ਗਿਆਤੁਰਹਤਿਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਮਿਥਿਆਉਤੈਦੋਸੁਕ
ਹਾਦੀਜੈ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਮਾਤਮਾਸਭਯਜੈ॥ ਕਹੈਗਾਮਸੁੰ
ਦਰਿਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਅਪਤੈਸਭੇਕੁਟੰਬਕੀਬਾਤਾ॥ ਸ੍ਰੀ
ਬਸਦੇਉਪਰਮਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਕਾਹੁਦਿਤੁਸੁਪਕਰਤਹਮ
ਗੀ॥ ਜਬਦੈਸ੍ਰੀਮਥਗਮੈਗਹਤੇ॥ ਕੀਸਤਾਸਤੇਬਹੁਦ
ਖਸਹਤੇ॥ ਜਬਜਾਤੇਹਮਮਥਗਤਾਂਈ॥ ਹਮਕੋਮਿਯ
ਤਿਹੁਤੇਵਹਿਠਾਂਈ॥ ਹਮਕੋਭਯੇਹੁਤੇਵੈਦਿਨਾ॥ ਅਬਨਾ
ਹਾਇਕਛੁਉਤਿਬਿਤਾ॥ ੬੦੫॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਵੈ ਤੇ ਜਨੁ ਗਜਾ ਬੁਏ ਭੂਲਿ ਗਏ ਮਨਿ ਮਾਹਿ ਪਸਿੰਧ
 ਕੋ ਭਿਨੁ ਆਗਮੁ ਜਿਸ ਕੈ ਸੈ ਕੈ ਜਾਹਿ ॥ ਰਾਜਾ ਨਿਗੇ
 ਪਗ ਆਉ ਨਿਹਿਤਾਂ ਈ ॥ ਸਭੁ ਸਿਧਿ ਕਰਿਆ ਏ
 ਓਹਿ ਠਾਂ ਈ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗਹ ਭਿਖਾਰਿ ਮਿਥੇ ॥ ਦਰ
 ਸਨੁ ਪਾਇ ਸਭ ਕੇ ਮਨਿ ਖੁਲੇ ॥ ਅਭਿਰੁ ਸਕਲ ਭੋਖਿ
 ਕੀਨਾਰੀ ॥ ਗੰਮ ਕਿਸਾਨਿ ਕੀ ਅਤਿ ਹਿਤਿ ਕਾਰੀ ॥ ਸੁ
 ਧਿ ਪਾਇ ਗ੍ਰਹਿ ਗ੍ਰਹਿ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਹਿਤਿ ਸਿਓ ਮਿਲਾਨਿ
 ਗੰਮ ਕਉ ਆਈ ॥ ਆਇ ਗੰਮ ਕਉ ਮਾਖੁ ਨਿਵਾਇ
 ਓ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਪਾਇ ਓ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜਨ
 ਥਪ੍ਰੇ ਮਿਗ ਸਿਮਾਤੀ ॥ ਦੋਨਿ ਭਗਿ ਓਹੁ ਹਰਿ ਥਪ੍ਰੁ
 ਤੀ ॥ ਕਹਤਿ ਏਕੁ ਸਨੀ ਐ ਬਲੁ ਦੇਵਾ ॥ ਹਮਨ ਹੀ ਹਰਿ
 ਕੀ ਜਾਂਤੀ ਏਵਾ ॥ ਨਾ ਤੇ ਹਮ ਅਪਨੇ ਮਨੁ ਨਾ ਬਾਹਰਿ
 ਕਾਗਤਿ ਦੇਤੀ ॥ ਤੁਮ ਹਾਥਾ ॥ ੬੦ ॥ ੬ ॥ **ਵੈਰੁ ਗਾ ॥**
ਸੁਖਿ ਦੇਵੁ ਪਾਥਾ ਬਾਹਰਿ ਕਹਤਿ ਸੁਨੇ ਗੰਮ ਸਤਿ ਭਾ
 ਹਈ ॥ ਜਬ ਭਉ ਤੁਮ ਧ੍ਰਿਜਿ ਸੇ ਹੁਤੇ ਰਹੇ ਚਰਾ ਦਤਿ ਗਾਇ
 ਜਾਇ ਨਿਤੇ ॥ ਧ੍ਰਿਜਿ ਤਾਜੇ ਓਹੁ ਗ੍ਰਹਿ ॥ ਬਸੇ ਜਾਇ ਕੇ ਸਿਮੁ
 ਦਮ ਬਾਰੀ ॥ ਦਿਨਿ ਦਿਨਿ ਥੋਭੇ ਬਢੀ ਵਹਿ ਠਾਂ ਈ ॥
 ਭਏ ਸਕਲ ਜਨੁ ਕੁਝ ਕੇ ਸਾਂ ਈ ॥ ਅਬਿ ਕੈ ਸੈ ਸੁਖਿ ਕਰੇ
 ਮਾਰੀ ॥ ਯੇਤਿ ਤਾਂ ਮੁਸਕਰਾਤਿ ਤੇ ਭਾਰੀ ॥ ਕਹੈ ਏਕੁ ਸੁਨਿ

ਗੰਮਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ਹਮ ਪੁੰਨਿ ਠਰੁ ਕੀਏ ਨਿਜ ਪੁੰਨਾ ॥ ਘਸੇ
ਜਾਇ ਸੇ ਹਨਿ ਜਿਹਿ ਠਾਂਈ ॥ ਜਾਵੇ ਘਰੁ ਤੁਭਏ ਤਹਾਂ
ਯੀ ॥ ਸਿੰਘ ਪਰਦਸਾਨਿ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ਕਿਸਨਿ ਸਮਾਨਿ
ਭਏ ਘਲਿਯਾਰੀ ॥ ਤਿਨਿ ਕੇ ਰਿਓ ਤਿਨਿ ਉਦੇਤਿ ਅਸੀਸਾ ॥
ਜੀਵਉ ਕਿਸਨਿ ਸੁਤਿ ਕੇ ਰਿਘਰੀ ਸਾਗਰੁ ਕਮਨਿ ਆਇ
ਆਠਿ ਪਾਇ ਗੇਨੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਭਾ ਜਗਤਿ ਬਖਾਨੀ ॥

੨॥ **ਵੈਰਾਗੀ ਗੰਧਰਵ ਸੁਖ ਸਾਗਰ**
ਸੁੰਦਰਿ ਪੁਤਿ ਪਾਨੀ ॥ ਨਰਿ ਨਰਿ ਪੁਤਿ ਉਨ ਕੇ ਭਏ ਸਿੰ
ਘਿਰ ਜੰਦ ਸਮਾਨਾ ॥ ਅਉਰੁ ਕੁਟਿ ਬੁਕਤੋਂ ਕਹਾਂ ਤਾਂਈ
॥ ਕੁਸਲਾ ਕੇ ਸੇਭੇ ਰਿਓ ਠਾਂਈ ॥ ਕਹਤਿ ਏਕੁ ਹਮ ਐ
ਸਿਸਨੀ ॥ ਜਾਵਿ ਸਜਾਤਿ ਸਿਆਮ ਘਰੁ ਗੁਨੀ ॥ ਤਾ
ਦਿਹੀ ਕੇ ਗਜਾਨਿ ਬਾਸਿ ਕਰੇ ॥ ਆਇ ਪਾਇ ਪੈਸਾ ਸਤ
ਕੁਪਰੇ ॥ ਜੈ ਪੁੰਨ ਬਿਧਾ ਪ੍ਰਿਥਿ ਮਾਂਝੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਡੰਡੇ
ਤਿਨਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਧੂਣਤਿ ਏਕੁ ਸਖੀ ਸਹਿਗਿਆਤਾ ॥
ਉਧੋ ਅਉਰੁ ਅਕਰੁ ਰਵੀ ਧਾਤਾ ॥ ਘਰੁ ਤੁਕਾਇ ਸਿੰਘ
ਰੇ ਵੈਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੇ ਗੁਨ ਜਾਨੈ ਸਭੁ ਕਉ ॥ ਕਹਤਿ ਏ
ਕੁ ਹਰਿ ਜੁ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੋਭਹ ਜਹੀ ਸੁਏ ਕਸਉ ਨਾਰੀ
॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤਾ ॥ ਮਾਂਤਿ ਸਗਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਧਾਤਾ ॥ **੬੦ ੬॥ ਵੈਰਾਗੀ ਕਹੈ ਏਕੁ ਜੀਹ**

ਨਾਰਿਕੈ ਬਾਧਿ ਤੇ ਇਸਨਾਸਾਹਿ ॥ ਜੇਹਰਿ ਜੂਕੀ ਬਾਤਿਸੁ
 ਨਿਸੇਹੁ ਪਾਇ ਤੇ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰੈ ਏਕੁ ਗੋਪੀ ਸੁਰਿਗਿਆਤਾ
 ॥ ਸਖੀ ਕਰਿਓ ਜਿਨੀ ਯਾਧਿ ਬਾਤਾ ॥ ਤਰਿਕੈ ਗੁਨ ਤੂੰ
 ਜਾਨਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਹੁਨਾਟ ਕਿਛੇ ਏਕਿ ਤੇ ਓਨਿ ਮਾਂਹੀ ॥
 ਹਮਤੁ ਮਕੈ ਸੇਹੀ ॥ ਕਰਿਓ ਭਾਂਤੀ ॥ ਸਭੁ ਨਾਗੈ ਸੇਹੀ ॥ ਤਿਹਿ
 ਭਾਂਤੀ ॥ ਯਾਧਿ ਕਰੈ ਅਭੁਰ ਬ੍ਰਿਜਨਾਗੀ ॥ ਜਗਾਸ ਕ
 ਯਿਹ ਰਿਜੂਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਤਿਨੀ ਆਗੇ ਸ੍ਰਿਪਕਿਸਨਿਸੁ
 ਰਾਗੀ ॥ ਕਾਹੁ ਦਿਨਿ ਸੁਪਿਕਰਤਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ਐਸੈ ਅਭੁਰ
 ਕਹਤਿ ਇਕੁ ਨਾਗੀ ॥ ਏਧੇ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ
 ਰੀ ॥ ਜਿਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਓਨਿ ਕੈ ਗਸਿ ਪਾਗੇ ॥ ਤਾਤਿ ਮਾਤਿ ਸੁਤਿ
 ਪਤਿ ਸਭੁ ਤਿ ਆਗੇ ॥ ਸਭੁ ਜੰਤਿ ਛਾਡਿ ਹਰਿ ਸਿੰਘੁ ਚਿਤੁ ਯ
 ਇਓ ॥ ਓਨੁ ਤੂੰ ਕਛੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥ ੬੫ ॥
 ਏਹ ਗਾਨਹੀ ਜਾਨੈ ਸਾਧਕੁ ॥ ਕਛੁ ਨ ਦੇਸਕੀ
 ਗੀਤ ॥ ਸਾਂਝੇ ਕਬਹੂੰ ਨਾਹੁਤੀ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਬਾਸਨਿ ਸਿੰਘੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
 ਗਜਾਨਿ ਯਾਧਿ ਪਿਬ੍ਰਿਜੀ ਕੀ ਬਾਝਾ ॥ ਮਹਾਂ ਬਿਲਾਪੁ ਕ
 ਰੈਤਿ ਹਿਕਾਝਾ ॥ ਤਿਨੀ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਬਲੁ ਭੁਝਿ ਨਾਨੀ ॥ ਪੀ
 ਗਜੁ ਦੇਹਿ ਤੇ ਬੇਝਾਤਿ ਸ੍ਰਿਦਿ ਬਾਨੀ ॥ ਜਾਹਿ ਨਿਕਿਸਨਿ
 ਸੰਦੇਸੁ ਪਠਾਇਓ ॥ ਭੁਲੀ ਭਾਤਿ ਸਿਓ ਕਹਿ ਸਮਝੈ ਏ
 ਓ ॥ ਸੋ ਸਨਿਕੈ ਗੋਪੀ ਸਚੁ ਪਾਇਓ ॥ ਸਨਿਕੈ ਸਨ ਸੇਪੀ

ਰਜ ਆਇਓ॥ ਸ੍ਰੀ ਧਯਾਭੰਡ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਦਾਸਾ ਆਖਿ
 ਜਮੈ ਕੀਓ ਮਾਸ ਦੁਇੰ ਧਾਸਾ॥ ਏਕਾਦਿ ਦਸਿ ਜਮਨ
 ਤਟਿ ਆਏ॥ ਗੋਪਨਿ ਸਕਲ ਸੰਗੀ ਭੇਏ ਆਏ॥ ਅਤਿ ਰਮ
 ਭਿਜਾਯਾ ਮੈ ਕਵਲੁ ਸੁਖਾਸਾ॥ ਤਿਗਿਧਿ ਪਿਸਮੇ ਭਿਓ ਏਸੁ
 ਖੁਰਾਸਾ॥ ਐਸੀ ਗੀਤਿ ਸੁਖ ਦੇਨਿ ਸੁਤਾਈ॥ ਮਾਨੈ ਮੈ
 ਨਿਸੈਂ ਨਿਸਾਜੀ ਆਈ॥ ੬੦੧੭॥ **ਦੋਹਰਾ ਕੁਧ**
ਪੁੰਨਿ ਰਮਾਯਾਨਾ ਧਿਖੈ ਕਬਹੂੰ ਜਮਨਾ ਤੀਰਿ
 ॥ ਗੋਪਨਿ ਸੰਗੀ ਕ੍ਰਿਦਾ ਕਰੈ ਸ੍ਰੀ ਧਯਾਭੰਡ ਮਹਾਂ ਸਪੀਰਿ॥
 ਬਗਨਿ ਦੇਉ ਦਰਸਾਨਿ ਕਉ ਆਏ॥ ਸਰਸ ਸਗੰਧ ਪਾਰਨ
 ਭਿ ਆਏ॥ ਸੇ ਸੁਖਾਸੁ ਮਾਹਿ ਕੀਰਤੁ ਘਾਹੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋ
 ਮਦ ਜਿਉ ਬਿੰਦੁ ਮਾਨਿ ਮਾਂਹੀ॥ ਭਾਂਗਿ ਸਿਉ ਮੁਦਤਿ ਭਏ ਬ
 ਯਾਹਾਂ ਮਾ॥ ਅਭਿਰਾਮ ਕਾਭਿ ਗੋਪਨਿ ਕੀਕਾਂ ਮਾ॥ ਮਹਾਂ ਮਸ
 ਤਿ ਫਿਰੈ ਬਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਿਰਿਤਿ ਕਰੈ ਗਰਿਧਾਰੀ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਤਿ ਕਰਤਿ ਬਹੁਤੇ ਸਰਸ ਪਾਯੋ॥ ਸੇ ਸੁਮਿਜਾਯਾ
 ਮਿਉ ਪਰਿ ਆਯੋ॥ ਮਾਨੈ ਕਵਲੁ ਕੇਟੂ ਭਿਸੁ ਹਾਏ॥ ਭ
 ਸਿਧੀ ਦਿਤਿ ਨਿਉ ਪਰਿ ਛਾਏ॥ ਯਾ ਛਾਧਾ ਸਿਉ ਬਯਾਹ
 ਮਾਧਿ ਰਾਜੈ॥ ਦੇਖਤਿ ਕੇਟਿ ਕਾਂਸਾਰਿ ਤਿਯਾ ਜੈ॥ ਮਹਾਂ ਮ
 ਸਤੁ ਬੈਠੈ ਬਨਿ ਮਾਂਹੀ॥ ਦੇਖਤਿ ਸ੍ਰੀ ਜਮਨਾ ਜਲੁ
 ਘਾਹੀ॥ ੬੦੧੮॥ **ਦੋਹਰਾ ਸ੍ਰੀ ਜਮਨਾ**

ਜਲੁ ਦੇਖਿ ਕੈ ਮੁਦ ਤਿਭਏ ਮਾਨਿ ਮਾਂਗਿ ॥ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਦੇ
 ਕਤਿ ਭਗੋ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਨਿਘਾਂਗੁ ॥ ਜਲੁ ਤੇ ਜੇ ਓਤਰ
 ਨਿਤ ਹੀ ਪਾਇਓ ॥ ਮਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਬਯੋ ਮਾਨਿ ਆਇਓ ॥ ਕ
 ਤਿ ਜੇ ਪੈ ਤੂੰ ਆਵਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਖੀਡਿ ਖੀਡਿ ਕਰਿ ਜੋ ਛਿਨਿ
 ਮਾਹੀ ॥ ਹਯੁ ਓਠਾਇ ਲੀਓ ਕਰਿ ਮਾਂਗੀ ॥ ਤਾਂ ਸਿਉ
 ਜਲੁ ਖੈ ਚੋ ਨਿਘਾਂਗੀ ॥ ਸਿੰ ਜਮਨਾ ਤੁਰ ਪੀ ਮਾਨਿ
 ਮਾਂਗੀ ॥ ਜੇ ਰਿਹਾ ਬਿਆਈ ਬਲਿ ਪਾਹੀ ॥ ਕਹੀ ਸੁ
 ਨੇ ਹਯੁ ਪਰਿਭਗਵਾਂਤਾਂ ॥ ਤੁਮ ਪਰਤੀ ਪਰਸ ਭੁਕੇ ਪ੍ਰਾਨ
 ॥ ਆਦਿ ਜੇ ਸਿ ਅਭਿਤਾਰੁ ਤੁਮ ਆਗੇ ॥ ਤੁਮ ਕੇ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਨੁ
 ਹਮ ਆਗੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਵਿਸਤਿ ਰੂਪ ਬਯੋ ਪਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਂ
 ਮਨਾ ਮਹਾ ਪਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਤਿਹੁ ਲੇ ਕੇ ਕਰਾਨਾ ॥ ਆ
 ਇਸੁ ਦੇ ਓਕਰੁ ਜੇ ਓਕਾਨਾ ॥ **੬੧੫ ਨਿਹਰਾ ॥**
ਐਸੇ ਬਿਘਾਪਿ ਪਾਇਤਿ ਤੀ ॥ ਕਹੀ ਸਿੰ ਜਮਨਾ ਨਾ ਬ
 ਆਇ ॥ ਕਿ ਪਾਵੀ ਤਿਹ ਲਿਪਿ ਭੁਏ ਠਾਰੀ ਰਿਸਿ ਬਿਸ
 ਰਾਇ ॥ ਜਮਨਾ ਛੇਡਿ ਦਈ ਤਬ ਨਾ ਬਾਗੁ ॥ ਹਯੁ ਓਠਾਇ
 ਲੀਓ ਨਿਜੇ ਹਾਥਾ ॥ ਸਿੰ ਜਮਨਾ ਅਪੁਨੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗਈ ॥
 ਤਬ ਤੇ ਬਿਗਰਿ ਚਾਲਿ ਪੈ ਭਈ ॥ ਬਰਤਿ ਦੇ ਓਤਾ ਅਉ
 ਸਰਿ ਆਏ ॥ ਨੀਲਿ ਬਰਤਿ ਕੇ ਅੰਬਰਿ ਲਿ ਆਏ ॥ ਮਹਾਂ
 ਨਿਘਿ ਸੁਕ ਤਨਿ ਕੀ ਮਾਯਾ ॥ ਬਹੁ ਭੂਖਨਿ ਲਿਆਏ

ਤਿਹਿ ਕਾਯਾ ਤੇ ਸਭ ਭੂਖਿ ਥਾਸਿ ਸੁਹਾਏ ॥
ਜਿ ਕਰਿ ਸਿਉ ਬਲਿ ਕੇ ਪਹਿਰਾਏ ॥ ਘਰ ਨਿਰੇ ਉਤ
ਥਾਸੁ ਨਿਵਾਇਓ ॥ ਆਇ ਸੁਏ ॥ ਨਿਯਮ ਸਿਧਾਇ
ਓ ॥ ਐਸੀ ਭਾਂਤਿ ਰਾਂਸੁ ਪੁਰਾਸਾ ਆਨੰਦੁ ਮਗਨੁ ਰੇ
ਦੁਇ ਮਾਸਾ ਜਬ ਚਲੇ ਕੀ ਮਨ ਸਾਕੀ ਨੀ ॥ ਨੰਦ
ਗੋਪਤੇ ਆਇ ਜੁਲੀ ਨੀ ॥ **੬੧੩ ॥ ਨੰਦ ਰਗ ॥**
ਸਿੰਘਿ ਦੁਬਨ ਤੇ ਚਲੇ ਹਲਾ ਪਰਿ ਜੁ ਮੁਖ ਪਾਇ ॥ ਆ
ਨੀ ਸਿਉ ਸਿੰਦੁ ਆਰਕਾਤ ਬਹੀ ਪਹੁ ਚੇ ਆਇ ॥

ਅਧਿਆਉ ਛਿਆਸ ਠਾਂ ॥ ੬੧੪ ॥

ਕਹੈ ਪਰੀ ਛਾਂਤਿ ਸਿਉ ਗਿਖਿ ਰਾਈ ॥ ਸਿੰਘਿ ਪਤਿ ਕਥਾ ਮ
ਹਾਂ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਜਬ ਹਿਰਾਂਸੁ ਆਏ ਧ੍ਰਿਜ ਮਾਂਹੀ ॥ ਏ
ਕੁਨੁ ਤੁ ਆਇਓ ਹਰਿ ਪਾਹੀ ॥ ਮਾਥ ਨਿਵਾਇ ਕਹੀਇ
ਹੁਥਾਤਾ ॥ ਸੁਨੇ ਸਿਆਸਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਗਿਰੀ ਆਤਾ ॥ ਪੰ
ਦਰਿ ਰਾਜਾ ਮੇਹਿ ਪਠਾਇਓ ॥ ਕਹਨਿ ਸੰਦੇਸੁ ਤੁ ਤੇ
ਇ ਆਇਓ ॥ ਕਾਂਸੀ ਮਧਿਰ ਜੁ ਵੇ ਕਰੈ ॥ ਨੀ ਤਿਹੀ ਤਿ
ਨਿਤਿ ਚਿਤਿ ਮੇਧਰੈ ॥ ਜੇਕੁ ਛੁਕੈ ਕਹਤੁ ਸੇਈ ॥
ਦੁਤ ਨਿਕਓ ਕੁਛੁ ਦੇਸੁ ਰਹੈਈ ॥ ਰਾਜ ਨਿਕਹੀ ਸੁਨੇ
ਨਿਸਿਆਂ ਮਾਂਗਾ ਬਾਸੁ ਦੇਉ ਜਾਨੈ ॥ ਮਮਤਾ ਮਾਹੁ ਓਹੀ ਸ
ਭਰਾ ਜਾਨਿ ਕੈ ਰਾਜਾ ਪੁਰਾਇਓ ॥ ਰੁਝਤੁ ਰਹਿ ਕਾਨ

੬੧੬ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਜੰਬਰਕਿਨੀਬਜ
 ਗਦਾਰਹੈਸਦਾਮਮਪਾਸਾ ॥ ਆਠਮਹਾਪਦਗੰਨੀਹੈਤਾ
 ਸਿਉਕਰਤਿਬਿਣਾਸਾ ॥ ਅਉਰੁਕਉਸਿਤਬਿਅਨਿਮੋਹਿ
 ਪਾਹੀ ॥ ਗਰਬੁਚੀਨਿਗਜੈਪੁਜਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮਕਿਹਿਕਾਨਿ
 ਪਰਿਓਪਨਸਿਆਮਾ ॥ ਜਗਮੋਬਾਸਦੇਉਮਨਮਾਮਾ
 ਛਾਕੀਬਾਤਰੁਯੀਕਛੁਨਾਹੀ ॥ ਜਾਨਿਯੋਹੁਅਪਨੈਮਾਨਿ
 ਮਾਹੀ ॥ ਐਸੀਬਾਤਮੋਹਿਤਹੀਭਾਵੈ ॥ ਜਾਕੇਸੁਨੈਕ੍ਰੋਧੁਮ
 ਨਿਆਵੈ ॥ ਅਕੋਤਿਮਾਇਆਇਹੁਪਰਹੋਰਾ ॥ ਨਾਤਰਿਜੁ
 ਧੁਆਇਤੁਮਕੋਰਾ ॥ ਹਮਸਿਓਜੁਪੁਕੋਰੇਗਜਬਹੀ ॥ ਸੁ
 ਠਸਾਚੁਪ੍ਰਗਟੇਗੈਤਬਹੀ ॥ ਨੁਤਬਹਾਨਿਸੁਨਿਕੈਵਹਿ
 ਠਾਂਈ ॥ ਹਸੇਬਹੁਤਜਾਨੈਨੇਹਿਤਾਂਈ ॥ ਬਰਜਨਿਯਗੇ
 ਉਨੈਜਦੁਗਈ ॥ ਹਮਸਿਮੈਕਛੁਨਾਹਿਭੁਲਾਈ ॥ ੬੧੭
 ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਗਾਨਸਰੁਮਸੇਖੈ ॥ ਟੈਕੈਕਬਹੁੰਜਸੀ
 ਐਨਾਹਿ ॥ ਤਾਸਮਾਨਿਅਉਗੁਨਨਹੀਕਹਿਓਪੁਰਾਂਨਨਿ
 ਮਾਂਹਿ ॥ ਬਹੁੰਗੇਹਿਮੋਹਨਿਸੁਗਿਯੋਆਨੀ ॥ ਗਾਨਦੁ
 ਤਿਸਿਓਬੈਯਾਤਿਬਾਂਨੀ ॥ ਬੋਗਿਨਾਹੁਜਿਹਿਈਸ
 ਤੁਮਾਂਗੇ ॥ ਕੋਹੈਇਹੀਸੰਦੇਸੁਹਮਾਂਗੇ ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਤਮਾਂ
 ਗੀਮਨਸਾਈ ॥ ਕੀਨੈਭਾਂਤਿਹਮਕਰੈਬਡਾਈ ॥ ਭ
 ਯੀਬਾਤਿਇਹੁਹਮੇਸੁਨਾਈ ॥ ਬਹੁਤਭਾਂਤਿਹਮਾਂਗੇ

ਮਨਿ ਭਾਈ॥ ਤੁਮ ਸਿਉ ਅਉਰ ਕਉਨੁ ਸੁਖਿ ਭੀ ਆਤਮਾ ਜਾ
 ਕੇ ਮਨਿ ਅਵੇਇ ਪੁਛਾਤਾ॥ ਭਈ ਬਹੁਤਾਇ ਛਾਮਨੀ ਸਾਂ
 ਤੀ॥ ਏਕ ਬਾਰਿਆਵੈਂਤੁ ਮਪਾਤੀ॥ ਜਾ ਬੈਸਿ ਲਾਪੁਪਰ
 ਸਿਪਰਿ ਤੋਈ॥ ਤੁਸਮਾਂ ਨਿਕਪਟੀ ਜੇਈ॥ ਕਪਟਿ
 ਰੂਪੁ ਤਾਜਿ ਨਿਅਰੇਂਤੋਈ॥ ਸਿਖ ਚਕ੍ਰਪੁਤਿ ਯਾ ਬਿਨੁ ਛੇ
 ਈ॥ **੬੧੬॥ ਨਿਤੁ ਰਾਗਿ ਗਿਰ ਪਾਸੁ ਸਾਂ**
 ਅਰੁ ਸਿਆਲਿ ਸਭੁ ਜਾ ਕੇ ਬਨ ਮੋਧਾ ਸੁ॥ ਆਸਿ ਕਰੈਂਤੋ
 ਸਾਸਕੀ ਮਨ ਮੋਕਰੈਂ ਬਿਲਾਸੁ॥ ਸਾਵਧਾਨਿ ਤੁਮ ਜੇਤੁ
 ਪਾਲਾ॥ ਸਮੁੰਦ ਆਵਤਿ ਤੋਂ ਇਰਿਕਾ ਲਾ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ
 ਤਰਿ ਸਿਉ ਤੁਰੁ ਪਾਇਓ॥ ਗਾਨੁ ਤੁਰੁ ਤੁਰੁ ਲੇਪਾਇ
 ਓ॥ ਤਿਹਿ ਪਛੈ ਕੁਛੁ ਨਿਵਸਨਿ ਸਾਂਤੀ॥ ਸਿੰਜਨੁ ਨ
 ਬਿਚਯੇਵੇ ਰਿਘਾਂਤੀ॥ ਜਾ ਬੈਨਿ ਕਟਿ ਪਹੁਚੇ ਜਨੁ
 ਈ॥ ਤਬ ਪੰਛ ਰਿਗ ਜੇ ਸੁਧਿ ਪਾਈ॥ ਨੁਇ ਛੁਹੀ
 ਦਲਿ ਸਾਂਗਿ ਲੀਨੀ॥ ਜੁਪੁ ਕਰਨਿ ਕੀ ਮਨ ਸਾਕੀਨੀ
 ਅਉਰੁ ਇਕੁ ਭੂਮਾ ਸਰਿ ਕੋ ਕੂਤਾ॥ ਵਹੁ ਗਾ ਜਾ ਕੇ ਅ
 ਤਿ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ॥ ਤੀਨਿ ਛੁਹੀ ਨਦਿ ਲਾਗਿ ਲਿਆਇ
 ਓ॥ ਮਿਲਿ ਕੈ ਜੁਪੁ ਕਰਨਿ ਕੋ ਆਇਓ॥ ਦੇਖੇ ਸਕਲੁ
 ਨੀਤਿ ਰਿਸਾਖਾ॥ ਅਤਿ ਅਚਰਜੁ ਮਾਨੇ ਜਨੁ ਨਾਥਾ॥
੬੧੭॥ ਨਿਤੁ ਰਾਗਿ ਗਿਰੁ ਜਾ ਆਇ

ਸਹਤਿ ਸੋਭਾ ਕੀ ਤਜਾਇ। ਕਰਤਿ ਮਭੇਖੁ ਸਭੁ ਦੇਖਿ ਕੇ ਮੁ
ਸਕਾਨੈ ਜਦੁ ਗਾਇ। ਘਾਬਿ ਪਿਸਿਉ ਆਇਓਂ ਤਿਹਿ ਠਾਂ
ਈ। ਸ੍ਰੀ ਜਦੁ ਨਾ ਬਹੁ ਤੇਜਿ ਹਠਾਈ। ਬਿਭਵ ਭਾਂਤਿ ਕੇ
ਸਸਤਿ ਚਲਾਏ। ਅਗਤਿ ਤਬਾਨ ਨਹੀ ਜਾਹੀ ਗਿਨਾਏ।
ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਤਿਜੁ ਧੁਮਚਾਇਓ। ਕਛੁ ਕੋਪੁ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁ
ਨਿ ਆਇਓ। ਤਬੋ ਚਕ੍ਰਿ ਕੋ ਆਇ ਸੁਦੀਤੀ। ਸਕਲ ਸੇ
ਨਿਤਿ ਨਾ ਬਿਆਕੁਲੁ ਕੀਤੀ। ਅਗਤਿ ਜੁ ਆਣ ਪ੍ਰਭ
ਟਿ ਸਭ ਠਾਈ। ਆਗੇ ਜਗਨਿ ਜੀਉ ਨਿਹਤਾਈ। ਉਤਿ
ਮਤਿ ਮਾਹਿਉ ਹੀ ਬੀਚਾਰੀ। ਜੁਪੁ ਕਰਨਿ ਆਏ ਤਿਪੁ
ਰਾਰੀ। ਭੂਤਾ ਪਸਾਰਿ ਪ੍ਰੇਤ ਕੇ ਨਾਥਾ। ਤੇ ਸਭ ਮਿਲਿ ਆਏ
ਤਿਨ ਸਾਥਾ। ਤਿਨਿ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਦੁਮਚਾਇਓ।
ਠਠਿ ਰਿਠਉ ਰਿਤੇ ਅਗਤਿ ਉਠਾਇਓ। **੬੧੮॥**
੬੧੯॥ ਤਿਹਿ ਅਉਸਰਿ ਲੇਖ ਚਰਿਤ
ਜਾ ਸਿਉ ਜਦੁ ਗਾਜਾ ਜੋ ਕਹਿ ਪਠਾਇਓ ਤਸਿਉ ਸੋਭੁ
ਧਕੀ ਜੋ ਆਜਾ ਕਹੇ ਸਾਚੁ ਅਧਿਕ ਪਟੀ ਕੋ ਪੈ। ਕਿਨ
ਪਾਖੰਡ ਸਰਪੁ ਕੀਓਹੈ। ਅਜਹੁ ਜੇ ਸਮਝੈ ਮਤਿ ਮਾਹੀ।
ਆਇਦੁ ਹਾਥ ਛੁਐ ਫਿਰਨਾਹੀ। ਮਨ ਬਚਿ ਸਰਨਿ
ਹਮਾਰੀ ਆਵੈ। ਚਰਨ ਪਗਿ ਬਹੁ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਨਾਤ
ਰਿਚਕ੍ਰਿ ਸੁਦਰਸਨੁ ਮਾਰੁ। ਅਬਹੀ ਸੀਸੁ ਭਿੰਨ ਕਰਿ

ਤਾਰੇ॥ ਆਥਿ ਪਿਸੁਨੀ ਮਨੋਹਰਿ ਬਾਣੀ॥ ਜਦ ਪਤਹੀ ਸਮਝੇ
 ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸਨਿ ਕ੍ਰੋਧ ਮਨਿ ਪਾਰਿਓ॥ ਦਾ
 ਪਰਚਕ੍ਰਸੁਦਰਸਨੁ ਮਾਰਿਓ॥ ਪਾਰਿ ਤੇਸੀ ਸੁਭਾਇ ਓਗਿਰਐ
 ਸੋ॥ ਕਵਣੁ ਤਾਣੁ ਤੇਟੁ ਤਾਤਿ ਜੈ ਸੋ॥ ਪ੍ਰਾਨਿ ਜੋਤਿ ਤਬ ਬਾਹੁ
 ਰਿਆਈ॥ ਪ੍ਰਾਨਿ ਤਾਬ ਮੁਖ ਮਾਰਿ ਸਮਾਈ॥ **੬੧**
ਦੋਹਰਾ॥ ਐਕੁ ਕਾਓਹਿ ਰਿਤਾ ਬਸਿ ਉਰਹਿ ਚਿਸਦਾ
ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਦਿਨੀ ਤਾਹਿ ਸਾਜੁ ਜੁਗਤਿ ਦਇਆ ਸਿੰ
ਧ ਜਦੁ ਗਈ॥ ਆਥਿ ਪਿਜੀਤਿ ਸਿਆਮੁ ਜਦੁ ਗਈ॥
 ਨਗਰਿ ਦੁਆਰਿ ਕਾਪਹੁ ਚੇਆਈ॥ ਤਿਹਿ ਗਜਾ ਕੇ ਸੁਤ ਬ
 ਲਾਧਾਗੀ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਦਠਨੁ ਮੁਰਖੁ ਭਾਗੀ॥ ਪਿਤਾ ਸਰੀਰੁ
 ਦੂਢਿ ਉਤਿਯਾਨੋ॥ ਥਾਪਿ ਸਿਉ ਅਗਨਿ ਦਾਗੁ ਉਤਿਨੀ
 ਨੋ॥ ਮਨਿ ਮਾਹੀ ਤਿਹਿ ਕੀਓ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੈਰੁ ਯੈਉ
 ਇਕਵਾਰਾ॥ ਨਾਤ ਰਿਸੈ ਨ ਸਪੁਤੁ ਕਹਾਂਉ॥ ਦਠਨੁ ਕਰਿ ਸਿ
 ਉ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਉ॥ ਤਬ ਉਤਿਕਰੀ ਗੁਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਕੁਏ ਪ੍ਰਸੰ
 ਨੁ ਤਬੋ ਸਿਦਦੇਵਾ॥ ਕਹੀ ਜੋ ਕਛੁ ਇਛ ਮਨਿ ਮਾਹੀ॥ ਸੇਬਰੁ
 ਮਾਂਗਿਯੋ ਹੁਮ ਪਾਹੀ॥ ਤਬ ਉਤਿਕਰਿ ਓਜੈ ਰਿਕੈ ਹਾਥਾ॥
 ਪਿਤਾ ਬੈਰੁ ਚਾਹਤਿ ਮੇਰਿ ਨਾਥਾ॥ **੬੨** **ਦੋਹਰਾ**
 ਐਸੇ ਸੁਤ ਸਿਵਿ ਜੂਕਹਿ ਓਲਹਿ ਓਨੀ॥ ਇਉ ਭੇਭੀ॥ ਤਾਂ ਸਿਉ
 ਕਾਕੇ ਬਹੁ ਚਲੈ ਜੇਨੇ ਦਨਿ ਕੋਨੇ॥ ਰਾਜਨਿ ਤਬੋ ਸੁਦ

ਛਨਗਾਜਾ। ਆਗੇ ਕਰਨਿ ਜਗਾ ਸਿਉ ਕਾਜਾ। ਅਗਾਨਿ ਮ
 ਧਇ ਕੁਪੁਰਖ ਬਿਸਾਯਾ। ਤੇਜਵੰਤੁ ਪ੍ਰਗਟੈ ਤਿਹਿ ਕਾਯਾ।
 ਤਪਤਾ ਦਸਮ ਜਾਸੁ ਸਰੀਰਾ। ਜਿਹਿ ਦੇਖਤਿ ਮਨੁ ਪ
 ਰੈ ਨ ਪੀਰਾ। ਦ੍ਰਿਗਤਿ ਰਕਤਿ ਭਿਆਨ ਕਿਭੇ ਸਾ। ਬਡੇਰ
 ਸਾਨਿ ਅਰੁ ਭੂਰੇ ਕੇ ਸਾ। ਦੀਰਘ ਅਧਰ ਕੇ ਪਿਕੈ ਚਾਏ। ਮਾ
 ਨੇ ਸਕਾਯਾ ਬਿਸੁਦ ਕੇ ਕਾਏ। ਐਸੋ ਨਿਕਾਸਿ ਦਸਦੁ ਖਦ
 ਤਾ। ਕਹਤਿ ਸੁਦ ਛਨ ਸਿਉ ਇਹੁ ਬਾਤਾ। ਹਉ ਅੰਨ ਚਗ ਸਿਵੰ
 ਕੇ ਹੁਰਾ ਜਾ। ਪਠਿਓ ਤੋਹਿ ਕਰਨਿ ਕੋ ਕਾਜਾ। ਤੁਮਰੇ ਸਤਿ ਬਸੈ
 ਕਿਰਿਪਾ ਹੀ। ਤਾ ਕੇ ਭਛਮ ਕਰੇ ਛਿਨ ਮਾਹੀ॥ ੨੧॥
 ਦੋਹਰਾ॥ **ਇਹੁ ਜਾਨਿ ਕੇ ਹਰਖਾ ਤਿਭੁ। ਓਹੁ ਸੁ**
ਦ ਛਨ ਗਾਇ। ਦਛਨਿ ਦਿਸਿ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਰ ਕਾ ਦੀਨੀ
ਤਾ ਹਿ ਬਤਾਇ। ਤਬ ਵਹਿ ਚਲਿਓ ਦੁਆਰ ਕਾ ਪਾ
ਹੀ। ਮਹਾ ਕੋ ਪੁਧਾਰਿ ਕੈ ਮਨਿ ਮਾਹੀ। ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਰ ਕਾ ਨਿ
ਕਟਿ ਜਬ ਆਇਓ। ਬਹੁ ਤੁਸੈ ਚਲੈ ਕਟਿ ਕੋ ਭਇਓ।
ਕਹੀ ਜਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਇਹੁ ਬਾਤਾ। ਆਇਓ ਏਕੁ ਅ
ਸਰੁ ਦੁਖ ਦਾਤਾ। ਅਗਾਨਿ ਸਮਾਤਿ ਤੇਜ ਸਿਉ ਧਾਵੈ। ਜੰ
ਹਿ ਆਵੈ ਤਹਿ ਅਗਾਨਿ ਯਗਾਵੈ। ਬਡੀ ਦੇਹਿ ਤੈ ਐਰੇ
ਚਲੈ। ਜਾ ਸਿਭਾ ਰਿਸ ਭੁਧਰ ਤੀਚਲੈ। ਸੇਸ ਨਿਕੈ ਸੇਹ ਨਿ
ਸੁਰਿ ਗਿਆਨੀ। ਸੁਸਕਾਂ ਨੈ ਸਨੈ ਸਿਉ ਜਾਂਨੀ। ਧਾਕੇ

ਸਿਵਿਪਾਠਿਓਹਮਪਾਹੀ॥ ਤਾਭਿਨਕਾਜਅਭਿਰਕੇਨਾਂ
 ਯੀ॥ ਸਮਾਂਧਾਨਸਬਹਤਿਕੋਕੀਨੋ॥ ਓਨਿਕੋਦੁਖਦੁ
 ਰਿਕਰਿਦੀਨੋ॥ **੨੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤੁਥੈਸ**
ਦਰਸਾਨਿਚੁ॥ ਕਿਕੰਓਆਇਸਦੀਨਿਸਿਆਸਿ॥ ਤੁ
 ਰਤੁਚਲਿਓਤਿਹਿਓਰਿਕੋਹਰਿਕੋਕੀਓਪ੍ਰਦਾਂਮਾਤੁ
 ਸੁਦਰਸਾਨਿਚਕਿਜੇਆਏ॥ ਅਗਨਿਸਮਾਨਿਦਿਸਾਇ
 ਜੇਆਏ॥ ਤੇਜਸੁਦਰਸਾਨਿਕੋਅਤਿਭਾਗੀ॥ ਜਗਨਿ
 ਯਗੇਗਾਛੁਸਭੈਕਾਗੀ॥ ਯਾਹਿਮਾਂਨਿਤਬਚਲਿਓਓ
 ਯਾਈ॥ ਸਿਵਿਨਗਰੀਸੇਪਹੁਚੇਆਈ॥ ਇਕੋਤੇਓ
 ਹਿਤੇਚਲਿਓਖਿਸਾਇਓ॥ ਛੁਪਾਵੰਤੁਹੇਇਬਹੁਤਰਿ
 ਸਾਇਓ॥ ਕ੍ਰੋਧਪਾਇਸਭੁਯੇਗਨਿਜਾਗਿਓ॥ ਬਹੁਰਿ
 ਸੁਦਰਸਾਨਿਕੋਤਹਾਂਮਾਗਿਓ॥ ਕਹੀਜੇਹਿਕਿਓਤਹਾਂ
 ਠਾਇਓ॥ ਚਕੁਤੇਜਿਸਮਤੇਜਿਨਸਾਇਓ॥ ਗਾਨਨਿ
 ਤਥੇਚਕਿਧਾਇਧਾਗੀ॥ ਗਇਓਤਹਾਂਜਹਿਕਿਸਾਨੁ
 ਮਰਗੀ॥ ਪੁਰਿਧਾਸੀਨਿਕੰਓਆਨੰਦਭਾਇਓ॥ ਸਭੁ
 ਦੁਖਦੰਦੁਮੰਦੁਹੇਇਗਾਇਓ॥ **੨੩॥ ਦੋਹਰਾ॥**
ਇਹੁਪ੍ਰਸੰਗਾਤਿਤੁ ਯਾਇਕੈਕਹੈਸਨੈਜੋਕੈ
 ਇ॥ ਰਹੈਸਦੁਸਖਚੈਨਿਸੁਯਗੈਨਹੀਦੁਖਸੇਇ॥
ਅਧਿਆਉਸਤਿਸਠਵਾਂ॥ ੨੪॥

ਕਹੇ ਪਰੀਛਤਿ ਸਿਉ ਰਿਖ ਰਾਈ ॥ ਬਾਨ ਰਿਬ ਪਾਞੀ ਯਾਅ
 ਧਿਕਾਈ ॥ ਦੁੰਦਨਾ ਮੁਬਾਨ ਰਬਾਯਾ ਗੀ ॥ ਹੁੰਤ ਸੁਦਛਤਿ
 ਕੇਰਿ ਤਕਾਗੀ ॥ ਮਿਤ੍ਰਿਕਾਯੁ ਸੁਤਿ ਕੇਦੁ ਖੁਪਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਸਿ
 ਉਬੇਰੁ ਲੈ ਨਿਕਉ ਆਇਓ ॥ ਮਾਰਗੁ ਮੇਅਵੈ ਜਿਹਿ ਠਾਵਾ ॥
 ਕਰੇਉ ਜਾਗਿ ਪੋਖ ਅਰੁ ਗਾਵਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਪਰਬ ਤਲੇ ਤਉ ਠ
 ਈ ॥ ਡਾਗਤਿ ਏਕ ਗਾਂਉ ਪਰਿ ਜਾਈ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਜੀਉ ਜੀਤਿ
 ਜੀਤਿ ਤਾਂ ਈ ॥ ਘੋਸੇ ਮੇਸਰ ਬਾਇਓ ਠਾਂ ਈ ॥ ਐ
 ਸੀਭਾਂਤਿ ਦੁਸਟਿ ਦੁਖੁ ਦਈ ॥ ਨਗਰਿ ਦੁਆਰ ਕਾਪ
 ਯਚਿਉ ਆਈ ॥ ਤਹਾਂ ਆਇਓ ਨਿਦੁ ਮੁਠਾਇਓ
 ॥ ਐਗਾਨਿ ਕੇਯਰੁ ਕੇਯੋ ਪਾਇਓ ॥ **੨੨੨ ॥ ਜਿਹ**
ਗਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਜਯੋ ਮੇ ਪੈਠਿ ਕੇਡਾਰੈ ॥ ਨਾਉ ਸੁਣਿ
 ਏਗਿ ॥ ਬਾਡਿ ਜਾਗਿ ਤਿਤਿ ਨੀਹਿ ਸਿਉ ਨਿਤੇ
 ਐਗਾਨੁ ਉਠਿ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਗਰਿ ਕੇਯੋ ਆਵੈ ॥ ਆ
 ਨਿਪਗਥਿ ਕੇ ਸੀਗਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਯੋ ਪਾਗਿ ਅ
 ਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਪਰੇ ਆਨਿ ਕੇ ਪਵਗਿ ਮੰਤ੍ਰਾਗੀ ॥ ਕ
 ਬਹੂੰ ਮੁਠਾਇ ਦਹਿ ਠਾਂ ਈ ॥ ਨੇਦੁ ਨਿਕੁ ਮੰ
 ਦਰਿ ਕੀਜਾਈ ॥ ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਕੇ ਦੁਸ ਸਕੁ ਤੇਰੇ
 ॥ ਐਗਾਨਿ ਕੇ ਮੰਦਰਿ ਬਹੁ ਟੇਰੇ ॥ ਜਗਾਂਤ ਪੁਕਰੇ
 ਮਖਿ ਸੁਰਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਤਿਨਿ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਤਿ ਅ

ਗਿਆਨੀ॥ ਗਾਜਨਿਤ ਬੈਰਾਮ ਸੁਖ ਰਾਜਾ ਰੇਵਤਿ ਰਿ
 ਹਿ ਮੈ ਕਰਤਿ ਬਿਘਾਜਾ ਗਏਤ ਜਾਂਦੁ ਸੁਖ ਭਾਰੀ॥
 ਕੀਤਾ ਤਿਨ ਜਾਂਗਾਂ ਮੁਖਾ ਲਿਪਾਰੀ॥ ਕਬਹੂੰ ਫੁਲ ਫਾਰੀ
 ਮੈ ਪੈਠੇ॥ ਕਬਹੂੰ ਦੂਸਰਾ ਗਨਿ ਪਾਰਿ ਬੈਠੇ॥ **੬੨੫**
ਦੋਹਰਾ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਾਖਾ ਤੇਰੇ ਕੈ ਰਾਗਿ ਦੇਤਿ ਚ
 ਹੂੰ ਭਰਿ॥ ਕਬਹੂੰ ਭੂਇ ਮੈ ਉਤਰਿ ਕੈ ਜਬਦੁ ਕਰੈ ਅ
 ਤਿ ਪੈਗਿ॥ ਜਬੈ ਰਾਮ ਇਹੁ ਕਉ ਤਕੁ ਦੇਖਿ ਭਾ॥ ਅਤਿ
 ਅਚਰਜੁ ਸਨਮੈ ਆਵੇਰੇ ਬਿਭਾ॥ ਮਹਾਂ ਬਾਣੀ ਸੰਕਰਿ
 ਘਨਿ ਨਾਥਾ॥ ਬਨ ਰਿਪੁ ਕਰਿ ਲੀਓ ਤੇ ਉਤਾ ਬਾ॥ ਪ
 ਕਰਤਿ ਬਾਰਿਭਈ ਕਛੁ ਨਾ ਜੀ॥ ਛਾਟੇ ਗਾਇ ਕਰੈ
 ਭਿਨਿ ਮਾਯੀ॥ ਬਨ ਕੇ ਬਿਗਛਿ ਤੇਰੇ ਸਰੁ ਰਾਗੇ॥
 ਬਹੁ ਤੁਬ ਸਤਿ ਲੋਗ ਕੇ ਫਾਰੇ॥ ਬਾਣੁ ਜਸੁ ਨੀਹੁ ਤਿ
 ਇਹੁ ਬਾਤਾ॥ ਬਾਨਰੁ ਦੇਕੁ ਮਹਾਂ ਦੁਖੁ ਦੇਤਾ॥ ਅ
 ਇਓਨ ਗਰਿਨੁ ਆਰਕਾ ਮਾਯੀ॥ ਤਿਹਿ ਕੈ ਗਰਿ
 ਬਰੁ ਭਾਇ ਓਚਹੁ ਘਾਜੀ॥ ਜਾਨਿਓ ਇਹੁ ਬਾਨ
 ਰੁਹੈ ਸੇਈ॥ ਜਾ ਕੈ ਬਾਣੁ ਜਾਨਿਤਿ ਸਰੁ ਕੈਈ॥
 ਚੇਤੇ ਤਬੈ ਰਾਮ ਹਾ ਲਿਪਾ ਗਰੀ॥ ਆਇਓ ਹਾ ਬਿ
 ਹਾਣੁ ਮੁਖ ਭਾਰੀ॥ **੬੨੬** **ਦੋਹਰਾ॥**
 ਵਾਇ ਸਿਤੇ ਬਾਨਰੁ ਬਾਣੀ ਭੀ ਓਰੁ ਖੁਭਿ ਖਾਰਿ

ਤਾਰਿਓਸੀ ਬਯਗਾਂ ਮਪੈ ਕਰੀ ਬਹੁਤੁ ਕਿਯਿ ਕਾਰਿ
 ॥ ਸੀ ਬਯਗਾਂ ਮਕੈ ਪੁਸਤਿ ਪਾਰਿਓ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ
 ਮਸਾਨਿ ਸਿਓ ਸਾਹਿਓ ॥ ਖੰਡਿ ਖੰਡਿ ਤੇ ਦਿਨੁ ਸਕੀ
 ਰਾਗਾ ਯਗੀ ਜਾਇ ਇਕੁ ਸੀ ਸਮੁ ਸ੍ਵਾਗਾ ਚਲਿਓ
 ਰੁਹੁ ਮਸਤ ਕਿਕੇ ਦੁਆਗਾ ॥ ਜਿਉਗੇ ਰੂਗੀ ਰਿਤੇ
 ਜਯਾ ਪਾਗਾ ॥ ਤਦੁ ਪਰੁ ਮਾਨਿਓ ਉਨਿ ਨਾਹੀ ॥ ਅ
 ਉਰੁ ਬਿਰਛੁ ਣੀ ਕੇ ਕਰਿ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾਓ ਪਰਿ ਪੁਨਿ ਮ
 ਸਯੁ ਮਾਰਿਓ ॥ ਛਿਨਿ ਮੇ ਖੰਡਿ ਖੰਡਿ ਕਰਿ ਰਾਗਿ ਓ
 ਯਾ ਬਿਧਿ ਜਿਤੇ ਬਿਗਛਿ ਉਨਿ ਣੀ ਨੈ ॥ ਬਯਜ
 ਖੰਡਿ ਖੰਡਿ ਕਰਿ ਦਿਨੈ ॥ ਬਨ ਮੇ ਬਿਗਛੁ ਗਹਿਓ ਜ
 ਬਨਾਹੀ ॥ ਧਾਂਹੁ ਤਿ ਬਗਥਾ ਕਰੀ ਬਲਿ ਧਾਂਹੀ
 ਜਬ ਉਨਿ ਪਾਹੁ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥ ਤਬੈ ਮਸਟਿ ਕੇਜੁ
 ਪੁਸਤਿ ਏਓ ॥ **੬੨ ॥ ਨਹੀ ਦੁਹਰਾ ॥ ਤਾਰਿ**
ਮਸਟਿ ॥ ਸਟਿ ਅਤਿ ਣਾਗੇ ਜਬ ਤਨੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ
 ਇਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ ਕੁਏ ਬਹੁਤੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ
 ਇਓ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਤਿ ਤਾਰੀ ॥ ਬਲਿ ਜੂਏ ਕੁਮੁ ਸਟਿ ਤਿਹੀ
 ਰੀ ॥ ਪਾਰਿਓ ਮੇਰ ਸਮਧਰਤੀ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਬਦੁ ਭਇਓ
 ਚਹੁ ਧਾਂਹੀ ॥ ਓਠੀ ਰੋਲਿ ਪਰਤੀ ਸਬ ਐਸੈ ॥ ਰੋਣਾ ਤਿਨਾ
 ਉਬਾਓ ਬਸ ਜੈਸੈ ॥ ਮਾਰਿਓ ਜਬੈ ਬਾਨੁ ਰੁਖੁ ਦਾਈ ॥ ਸਭ

ਦੇਵਨਿਮਿਕਗੀਬਪਾਈ॥ਜੈਜੈਕਾਰਡਇਓਤਿਹਿਕ
 ਲਾ॥ਭਰਖੀਬਹੁਫੁਲਤਿਕੀਮਾਯਾ॥ਸੁਗਤਿਪ੍ਰਦਾਮੁ
 ਰਾਮੁਕੋਕੀਨੋ॥ਜਿਤਿਤਕੋਦੁਖਦਾਰਿਕੈਦੀਨੋ॥ਸਗਲਸੁ
 ਰਿਖਾਸੀਜਿਹਿਤਾਂਈ॥ਕਰਤਿਯਗੇਉਸਤਾਤਿਮਤਿਭਾਈ॥
 ਯਾਧਿਧਿਮਾਰਿਦੁਸਦੁਖਦਾਤਾ॥ਗ੍ਰਿਹਿਕੋਚਲੇਗਾਮੁ
 ਸੁਖਦਾਤਾ॥ **੬੨੮॥ ਵੈਰਾਗਾ॥ ਯਾਹਿਦੁ**
ਸਿਉ॥ ਦੁਅਰਿਕਾਬਾਭਿਜੂਪਹੁਚੇਆਇ॥ਪੁਰਿਥ
 ਸੀਫੁਲਾਤਿਭਏਜਿਉਤਿਗਧਤੁਪਨੁਪਾਇ॥ **ਯਾਹਿ**
ਯਾਹਿਅਠਸਾਠਿਵੈ ੬੨੯॥ ਕ੍ਰੋਧਪਰੀਛਤਿ
 ਸਿਉਰਿਖਰਾਈ॥ਰਾਜਨਿਸੁਰੇਕਥਾਮਾਨਿਭਾਈ॥ਦ੍ਰੋ
 ਧਨਿਕੀਰਾਜਿਕੁਮਾਰੀ॥ਨਾਮੁਲਛਮਨਪਰਮਦੁਲਾਰੀ॥
 ਰੂਪਸੀਯਗੁਨਕੀਆਧਿਕਾਰੀ॥ਬਿਆਹਤਿਜੋਗੁਰੁਈ
 ਸੁਕਮਾਰੀ॥ਤਿਹਿਕੇਦੇਸੁਸੁਅੰਬਰਕਾਜਾ॥ਜੁਰੇਸਕਾਯ
 ਦੇਸਨਿਕੇਰਾਜਾ॥ਅਏਤ੍ਰਾਂਸਾਂਤਿਬਾਭਿਧਾਰੀ॥ਜਾਕੇ
 ਪ੍ਰਾਕਰਮਹੈਆਤਿਭਾਰੀ॥ਰਾਜਕੁਆਰਿਸੋਭਾਆਧਿਕਾਰੀ॥
 ਦੋਖਿਰੂਪਾਛਾਬਿਰਹੇਲੁਭਾਈ॥ਅਪਨੈਮਨਿਮੋਇਹੀਥੀ
 ਚਾਰੀ॥ਜਬਕਾਹੁਬਰਹੈਇਹੁਨਾਰੀ॥ਤਬਯਾਕਉਕੈਸੈਕ
 ਰਿਯੀਜੈ॥ਜਾਸਉਲਾਜਪਰਮੁਸਬੁਛੀਜੈ॥ **੬੩੦॥**
ਵੈਰਾਗਾ॥ ਯਾਧਿਧਿਮਾਨਜੋਸੈ ੬੩੧॥ ਕਰਿਕੀਨੋ

ਇਹੀ ਬਿਚਾਰੁ ਆਕੀ ਨਿਆਲੇ ਦੁਆਰਕਾ ਚਲੇ ਏਕੀ
 ਬਾਰੁ ਜਦ ਪਰਾਉਰਾ ਜਾਜੀ ਹਿਤਾਈ ॥ ਆਏ ਹੁਤੇ ਸਕਲ
 ਉਹਿ ਠਾਂਈ ॥ ਤਿਨੀ ਕੀ ਸੰਕਰੀ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕੁਆਰਿ ਖੋਚਿ
 ਣੀ ਨੀ ਕਾਰਿ ਮਾਹੀ ॥ ਮਹਾਮੁਦ ਤਿਬੈ ਠਿਗ ਬਿਮਾਹੀ ॥ ਤੁਰ
 ਤੁਹੀ ਚਲੇ ਦੁਆਰਕਾ ਘਾਂਹੀ ॥ ਹੀਖਮ ਆਇ ਕੈਰੋ ਜੀਹ
 ਤਾਈ ॥ ਕੋਪੇ ਬਹੁਤ ਕਰੇ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਸਭੇ ਪਰਸ ਪੈ ਯਾ ਬੀ
 ਧਿਕਰੈ ॥ ਬਡੇ ਦੁਖਾਇ ਹੁਕਾ ਬਿਧਿ ਸਹੈ ॥ ਜਾਦੇ ਜਾਤਿ ਹੀਨ
 ਕੁਲ ਮਾਹੀ ॥ ਅਤਿ ਹੀਚੀ ਠਲ ਜੁਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਉਨਿ ਕੀ ਸੁ
 ਤਾਕਦਾ ਚਿਤ ਲੈ ਹੀ ॥ ਪੈ ਉਨਿ ਕਉ ਹਮ ਸੁਤਾਨ ਦੇ ਹੀ ॥ ਬ
 ਹੁਰੇ ਜਾਂ ਮਵੰਤ ਕੋ ਨਾਤੀ ॥ ਬਾਨਿ ਕੋ ਬਾਸੀ ਹੀ ਛਕੇ ਜਾਤੀ ॥

੨੦ ॥ ਤੈਹੁਗਾ ॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ

ਈਦਈ ਭਾਇ ਓਬਹੁਤ ਬਞਵੰਗਾ ॥ ਤਾਤੇ ਯਾਕਉ ਪਕਾਇ
 ਕੇਦੀ ਓਚਾਹੀ ਐਰੰਗੁ ॥ ਕਿਸ ਨਿਆਇ ਜਾਦੇ ਜੀ
 ਹਿਤਾਈ ॥ ਜੇਸਭਾ ਮਿਲਿ ਐਰੰਗੁ ਇਹ ਠਾਂਈ ॥ ਰੁਝੀਭਾਂ
 ਤਿਉਨਹੁੰ ਸਉਞਾਰਿਹੈ ॥ ਛਲਿ ਬਾਲਿ ਕੇ ਉਨਹੁੰ ਕਉ ਬ
 ਸਿਕਰਿਹੈ ॥ ਚਲਿ ਓਤ ਬੈ ॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਾ ਜੇ ਪਤਿ
 ਸਹਤਿ ਜੁਪੁ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਕਰਨਿ ਆਇ ਕੈਰੋ ਬਞਯਾਹੀ ॥
 ਸਜਿ ਕੈ ਚਲੇ ਸੈਨਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਜਬ ਹੀਨਿ ਕਦਿ ਸਾਂ
 ਤਿ ਕੇ ਗਏ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਵਧਾਨ ਦੇ ਭਏ ॥ ਰਬ ਠਾਂਢੇ ਕਾਰਿ

ਕੇਉਨਿਘਾਹੀ॥ ਈਨੇਧਨਪੁਬਾਨਕਾਰਿਮਾਹੀ॥ ਸਕਲ
 ਕੇਰਿਵਨਿਸਿਉਤਿਹਿਕਾਣਾ॥ ਯਾਥਾਧਿਬੋਲੇਬਚ
 ਨਿਰਿਸਾਣਾ॥ ਮਾਤਪਠਹਮਕਉਮਤੁਜਾਨੈ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ
 ਦੇਉਪ੍ਰਤਿਪਾਹਿਚਾਨੈ॥ **੬੩੧॥ ਦੋਹਰਾ॥**
ਜਦਪਤੁਮਾਰੋਤਜੁ ਬਣਾਪ੍ਰਗਟਿਭਇਓਕੁਣਮਾ
 ਹਿ॥ ਤਦਪਹਮਕਉਯਾਸਮੈਪਕਾਰਿਸਕੋਗੇਨਾਹਿ॥
 ਸੁਨਿਕੈਕਰਨਅਗਮਨੇਆਇਓ॥ ਯਾਥਾਧਿਧਿਉਤਰੁ
 ਉਨੈਸੁਨਾਇਓ॥ ਅਹੋਸਾਂਤਿਤੁਮਕਾਥਾਧਿਜੈਹੋ॥ ਅ
 ਥਿਤੋਹਮਾਸਿਉਜਾਨਿਨਧੈਹੋ॥ ਭਏਪ੍ਰਗਟਿਛਤ੍ਰੀਕੁਣ
 ਮਾਹੀ॥ ਅਬਹੀਬਾਂਧਿਪਕਰਿਲੇਜਾਂਹੀ॥ ਤਦਪਤੁਮ
 ਕੋਜਾਨਿਨਦੇਹੀ॥ ਜਦਪਸੰਗਸਭਹੋਇਹੋਨਾਹੀ॥ ਯਾਹਕ
 ਹਿਬਾਨਿਬਹੁਤਉਨਿਰੁਗੇ॥ ਕਿਸਨਿਪ੍ਰਤਿਸਭੇਕਟਿਰੁ
 ਗੇ॥ ਬਹੁਰੇਯਾਥਾਧਿਬੋਲਾਤਿਬਾਨੀ॥ ਅਹੋਕਰਨਿਕੈਰੋ
 ਸੁਗਭਿਆਨੀ॥ ਤੁਮਹੁੰਬਾਨਿਚਣਾਏਭਾਰੀ॥ ਆਥਿ
 ਤੋਬਾਰੀਭਈਹਮਾਰੀ॥ ਯਾਹਕਾਹਿਚਾਰਿਬਾਂਧਿਉਸਿ
 ਰੁਗੇ॥ ਰਬਕੇਚਕਅਸਵਸੰਘਾਰੇ॥ **੬੩੨॥ ਦੋਹ**
ਰਾ॥ ਏਕਬਾਂਧਿਸਿਉਸੁਆਰਥੀਦੀਨੈਤੁਰਤੁਗਿਗਇ
 ਐਸੈਬੇਰਥਿਕੀਓਓਸੈਅਪਨੇਬਣਾਰਿਜਨਾਇ॥
 ਬਹੁਰੇਫੇਰਿਉਕੁਬਾਂਧੁਚਣਾਇਓ॥ ਸਤੁਕੈਕੀਓਪ੍ਰਥਮ

ਮੁਜ਼ਨਾਇਓ। ਇਹੁਗੁਨੁਦੇਖਿਕਹੈਸਭਰਾਜਾ। ਪੀਤਿਪਤਿਹਰਿ
 ਸੁਤਕੇਕਾਜਾ। ਦਰਜੇਪਤਗਜਾਬਯਯਾਗੀ। ਪੀਤਿਪੀਤਿ
 ਰਾਖਤਿਬਹੁਬਾਗੀ। ਤਦਪਾਕਿਸਨਮਹਾਬਯਯਾਗੀ। ਰ
 ਥਕੇਅਸਦਹੁਨੈਇਕਬਾਗੀ। ਜਦਪਥੈਰਥਕੁਏਸੁਖਕਾ
 ਗੀ। ਤਦਪਕਰੈਜੁਪੁਅਤਿਭਾਗੀ। ਜੇਪਾਬਹੁਤੁਕਰਤਿ
 ਕੇਸਾਬਾ। ਪਕਰੈਕੁਅਰੁਗਾਬਾਗੀ। ਗਾਬਿਬਾਂਪਿਲੀ
 ਨੇਰਬਮਾਹੀ। ਚਲੇਹਸਤਨਾਪੁਰਕੀਘਾਂਗੀ। ਆਬਿ
 ਧਿਬਾਂਪਿਸਿਘਕੀ। ਨਿਅਈ। ਦਿਸਦਿਬੰਦਗਾਥੇ
 ਇਕਠਾਂਈ। **ਦੁ ੩੩॥ ਦੁਰਗਾ॥ ਦੁਰਗਿ**
ਦੁਸਰੁ॥ ਰਾਮਤੀਸ੍ਰੀਨਾਰਦਰਿਖਆਇ। ਸਗ
 ਲਅਵਸਤਾਕੁਅਰਕੀ। ਹਰਿਸਿਉਕਹੀਜਨਾਇ। ਹ
 ਰਿਜੁਸੁਨੀਜਥੈਰਿਖਬਾਨੀ। ਚਲਿਏਕੀਮਨਿਸਾਉਰਿ
 ਆਨੀ। ਰਿਸਭਾਰਿਕਹੀਦਮਾਂਮਾਂਦੈਹੈ। ਜਾਦੇਬਹੁਤੁ
 ਸੀਗਿਕਰਿਲੈਹੈ। ਕੈਰੋਕਹਾਭੁਏਬਯਯਾਗੀ। ਇਤਨੀਕੰ
 ਨਤਕਰੀਹਮਾਗੀ। ਤਾਤੇਓਨੈਡੰਡੁਕਛੁਦੀਜੈ। ਬਯ
 ਕੋਗਰਬਦੁਰਿਸਭਕੀਜੈ। ਜਬਹੀਰਾਮਸੁਨੀ। ਇਹੁ
 ਬਾਤਾ। ਹਰਿਜੁਪੈਆਇਓਸੁਗਰਿਆਤਾ। ਕਹਤਿ
 ਸੁਨੇਪੁਰਨਭਗਵਾਨਾ। ਤਮੋਤੇਮਹਾਬਚਿਤ੍ਰਸੁਜਾਨਾ।
 ਕੈਰੋਹੈਸਭਹਿਤੁਮਾਰੇ। ਤਮਰੀਮਹਿਮਾਜਾਨਾਨਿਹ

ਰੋ। ਜਬ ਭਉ ਕਾ ਜੁ ਸਿਧ ਮੇ ਹੋਈ। ਤਬ ਭਉ ਬਿਗਾ
ਰੁਕਰਤ ਨ ਕੋਈ॥ **੬ ੩੪॥ ਵੇਹਰਾ॥**

ਰਮਕੀਆਗੀ॥ ਆਦੀ ਜੀ ਐਭੋ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜਦ
ਰਾਇ। ਕੋਰੋ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ਪੁੰਹ ਸਤ ਨ ਪਰਮੇ ਜਾਇ॥
ਜੇ ਸੁਭ ਬਚਨੁ ਮਾਨਿਐ ਨਾਹੀ॥ ਉਤਿਕੋ ਭਲੇ ਹੋਤਿ ਜਿ
ਹਿਮਾਹੀ॥ ਹਮ ਹੀ ਉਤੈ ਰੰਗੁ ਸੁਭ ਦੇਹੈ॥ ਉਤਿਕੋ ਗਰਬੁ
ਸਰਬੁ ਮਿਟਿ ਜੈਹੈ॥ ਰਾਜ ਨਿਤ ਬੈਰਾਮੁ ਸੁਰਗਿ ਗਿਆ
ਤਾ॥ ਭਏ ਸੰਗ ਕਹੁ ਬਿਪ ਸੁਜਾਤਾ॥ ਅਰੁ ਕੇਤਕ ਜਾ
ਦੇ ਸੁਰਗਿ ਗਿਆ॥ ਭਏ ਸੰਗਿ ਚਲੇ ਰਾਮੁ ਸੁਰਗਿ ਗਿਆ
ਨੀ॥ ਨਗਰ ਨਿਕਟਿ ਪਹੁਚੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾ॥ ਆਪ ਬਨ
ਮੋਕੀ ਨੋ ਬਿਸਰਾਮਾ॥ ਪਰਮ ਭਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਉਪਦਿਗ
ਈ॥ ਕੋਰੋ ਬੀਸ ਪੈਦ ਇਓ ਪਠਈ॥ ਜਬ ਸੁਭ ਕੋਰੋ ਸੁਨੀ
ਇਹ ਬਾਤਾ॥ ਪਹੁਚੇ ਆਇ ਰਾਮੁ ਸੁਰਗਿ ਆਤਾ॥ ਹ
ਰਖਤ ਭਏ ਸਭੇ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਆਨੰਦੁ ਸਬਦੁ ਭਇਓ
ਹੁਪਾਹੀ॥ **੬ ੩੫॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਕੋਰੋ**

ਸਾਹੁ ਪੰਡੁ ਸੁਤ ਮੁਦਤਿ ਭਏ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ॥ ਚਲੇ ਲੇਨਿ
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਕਉ ਸਭੇ ਜੋ ਰਿਕ ਰਿਪਾਤਾ॥ ਜਬੇ ਜਾਇ ਪਹੁ
ਚੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਦੇਖਤ ਹੀ ਹਰਖੇ ਸੁਰਗਿ ਆਤਾ॥ ਕ
ਹਤਿ ਸੁਨੈ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਖ ਦੇਨਾ॥ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਚਰਨ ਨਿਕਰੇ

ਨਾ॥ ਆਜੁ ਪੀਤੈ ਤੈਭਾਗਿ ਹਮਾਰੇ॥ ਪਰਸੇ ਚਰੰਤ ਸਰੋਜ
 ਤੁਮਾਰੇ॥ ਸਬ ਹੁਤਿ ਐਸੇ ਬੰਦ ਹਿ ਸੁਨਾਏ॥ ਨਗਰ ਮਧ ਆ
 ਦਰੁ ਕਰਿ ਆਇ॥ ਮਾਨਕ ਮੰਦਰਿ ਮਾਝੁ ਤਾਰੇ॥ ਠ
 ਉਰਿ ਠਉਰਿ ਮਾਝੇ ਦੀਪਕ ਬਾਰੇ॥ ਬਿਕੁ ਦਭੁ ਤਿਕੀ ਸਾ
 ਜੁ ਬਣਾਈ॥ ਕਹਾਯੋ ਕਹੁ ਕਹੀ ਨਹੀ ਜਾਈ॥ ਉਨ ਮੇਂ ਜੋ ਜ
 ਨ ਹੁਤੇ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਜਿਨ ਜੋਗ ਮਜੂ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੀ॥ ਤਿ
 ਨ ਤੇ ਯਾ ਬਿਧਿ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਈ॥ ਹਮ ਪਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁ
 ਖਦਾਈ॥ **੬੩੬ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਜੇਕਰ ਕੋ ਮ**
ਨਿਸੀ ਨਾਹੁਤੀ ਗਿਆਨ ਬੁਧਿ ਕੀ ਕ੍ਰਾਂਤਾ॥ ਤਿਨ ਸੰਤ
 ਬੰਧੀ ਜਾਨਿ ਕੈ ਮਿਲੇ ਵੇਸਹੀ ਭਾਂਤਿ॥ ਗਾਜ ਨਿਤ ਬੈਰਾਮ
 ਸੁਗਗਿਆਨੀ॥ ਕੋਰੋ ਬੰਸ ਸਿਉ ਬੋਲਿ ਤਿ ਬਾਨੀ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਭਗਵਾਨ ਪਰਮ ਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਜਬ ਹੀ ਸੁਨੀ ਸਾਂਤਿ ਕੀ ਬਾ
 ਨੀ॥ ਸਕਲ ਜਾਨਦੁ ਹਿ ਕਉ ਲੇਸਾ ਬਾ॥ ਤਬ ਹੀ ਚਲੇ ਹੁ
 ਤੇ ਜਦੁ ਨਾਥਾ॥ ਤਬ ਹਮ ਕਹੀ ਉਚਤਿ ਇਹੁ ਨਾਹੀ॥ ਇਤ
 ਨ ਕੋ ਪੁਕਾਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਹਮ ਸਿਉ ਅਰੁ ਉਨ ਸਿਉ ਹੋਨਾ ਤੇ॥
 ਸੋ ਕਿਹਿ ਕਾਜ ਕਰੇ ਤੁਮ ਘਾਤੋ॥ ਤੁਮ ਬੈਠੈ ਅਪਨੈ ਗ੍ਰਿ
 ਹਿ ਮਾਹੀ॥ ਹਮ ਜੈ ਹੋ ਸਤ ਨਿਪਾਰਿ ਘਾਹੀ॥ ਸਕਲ ਕੋਰ
 ਦੁ ਹਿ ਕਉ ਸਮਝੈ ਹੋ॥ ਦੁਹੁ ਘਾਹੁ ਕੋ ਕਾਰਜ ਕਾਰਿ ਐਹੋ॥
 ਤਾ ਕਾਰਨਿ ਆਏ ਇਹ ਠਾਈ॥ ਸੁਨੈ ਸੁਭੇ ਕੋਰੋ ਜਿਹਿ ਤਾਂ

ਈ॥ **੬ ੩੭॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਜਦਪਉ**
 ਆਗਿਆਤ ਤੇਕੀਓਕਾਜ ਅਸਾਧਾ॥ ਤਦਪਤਮ
 ਪੁਰਖਾਹੁ ਤੇਕਰਤੇਨਹੀਉਪਾਧਾ॥ ਬਾਞਕਸਿਉਅਪ
 ਰਾਧੁਜੇਹੋਈ॥ ਛਿਮਾਂਕਰੈਪੁਰਖਾਹੈਸੋਈ॥ ਤੁਮਕਉਹ
 ਮਚਾਹੈਮਨਮਾਹੀ॥ ਹਮਸਿਉਤੁਮੈਏਰਕਛੁਨਾਹੀ॥
 ਹੋਰੇਸੋਗੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਅਧਕਾਈ॥ ਹੋਤਿਪਰਸਿਪਾਰਿ
 ਸਦਾਸਗਾਈ॥ ਤਾਤੇਤੁਮਕਰਤੇਜੁਭਲਾਈ॥ ਜੇ
 ਤੀਸਭਜਗਮਾਝਬਰਾਈ॥ ਰਾਜਾਨਿਦ੍ਰਿਜੋਧਨਅ
 ਰਿਮਾਤੀ॥ ਯਾਥਿਧਿਸੁਤੀਰਾਮਕੀਧਾਤੀ॥ ਅਹਾ
 ਕਪਕੈਭੋਹਿਚਣਾਈ॥ ਬਾਲਿਤਨਿਪੀਠਿਕਰੀਅੰ
 ਨਿਆਈ॥ ਕਹਤਿਧੰਨਯਾਜਗਕੇਕਾਜਾ॥ ਜਾਦੇ
 ਕਏਜਗਤਕੇਗਾਜਾ॥ ਜਿਨਕਉਕੈਰਉਹੁਤੇਸਹਾ
 ਈ॥ ਹੁਤੇਹਮਸਿਉਦੀਨਸਦਾਈ॥ **੬ ੩੮॥**
ਵੇਹਰਾ॥ ਤਿਨਕਉਇਹੁਪਦਵੀਭਈ
 ਹਮਸਿਉਕਰਤਿਵਿਵਾਹੁ॥ ਕਾਲਿਪਰੇਕੇਧਾਤੀ
 ਏਕਏਆਜੁਹੀਸਾਹੁ॥ ਇਤਨੀਬਹੁਤਨਹੀਇਹਬ
 ਤਾ॥ ਹਮਸਿਉਕਏਜਗਤਮੋਗਿਆਤਾ॥ ਨੈਕੁਲਾ
 ਜਨਹੀਕਰੀਹਮਾਹੀ॥ ਚਲੇਭਾਗਲੇਗਾਜਕਮਾਹੀ॥
 ਤਾਤੇਯਾਥਿਧਿਰੰਗੁਹਮਦੀਨੋ॥ ਚਾਹਤਿਬਹੁਤਸਾ

ਸਤਾਨੀਨੋ। ਏਤੇਪਾਰਿਸ਼ੀਰਾਮਾਬਿਨਾਨੀ। ਹਮਸਿਉ
ਕਥਾਗਿਆਨਕੀਠਾਂਨੀ। ਐਸੋਨਿਯਜਗੀਛਕੋਨਾ
ਤੀ। ਜੋਬਨਮਾਹਿਬਸੈਦਿਤੁਰਾਤੀ। ਕੈਰੋਉਨਕੋਆਦ
ਰੁਕਰੋ। ਕਿਉਨਹੀਚਰਨਸੀਸੁਪੈਪਰੇ। ਸਾਂਚੀਬਾਤਿ
ਮਾਨਿਮਨਿਯੀਜੋ। ਹੀਤਜਾਤਿਕੋਦੀਠੁਨਕੀਜੋ। ਆ
ਬਿਧਿਕੋਪਵੰਤੁਅਤਿਰੁਇਓ। ਬਾਹਰਿਤੇਭੀਤਰਿਉ
ਠਿਗਇਓ। **ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਵੇਰੁਗਾ ॥ ਤਬ**
ਜਾਨਿਓ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮਜੁਤਿਸਚੇਕਾਰਿਮਨਮਾਹਿ। ਸੁ
ਧੀਬਾਤਿਇਹਕੁਟਲਕੋਕਿਉਹੀਸਮਝੇਨਾਹਿ। ਬਹੁਰੇ
ਸ਼੍ਰੀਬਖਸ਼ਾਦੁਬਿਨਾਨੀ। ਭੀਖਮਆਦਿਸਿਉਬੋਲ
ਤਿਬਾਨੀ। ਦ੍ਰਿਜੋਪਨਕੋਇਹੁਕਹਾਭਾਇਓ। ਬਾਹਰਿ
ਤੇਉਠਿਭੀਤਰੁਕਿਉਗਇਓ। ਇਤਨੇਹਮਕਉਪਰੇਅ
ਨੁਤਰਾ। ਤਿਨਕੋਹਮਸੋਸੁਨੈਨਉਤਰਾ। ਤਾਤੇਤੁਮਕਛੁ
ਦੀਯਨਾਇਓ। ਦ੍ਰਿਜੋਪਨਕੋਟੇਰਿਬੁਯਾਇ
ਓ। ਸਾਚੁਬਾਤਿਸਭਕੇਮਨਿਭਾਵੇ। ਸੁਧੀਅਗੁਰੀ
ਘੀਉਨਆਵੇ। ਤਬਉਤਿਰਾਜਹਿਬੋਲਪਠਾਇਓ।
ਤਬਹੀਬਹੁਰਿਸਗਮੇਆਇਓ। ਤਾਸਿਉਸ਼੍ਰੀਬਿਨਿ
ਰਾਮਾਬਿਨਾਨੀ। ਕਹਤਿਸੁਨੈਦ੍ਰਿਜੋਪਨਗਿਆਨੀ।
ਇਕੁਗਿਆਨੀਇਕੁਮੁਖਹੋਈ। ਗੁਨਿਤੇਜਾਨਿਪ

ਰੈਸਕੁਕੇਈ॥ ੬੪੦॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਗਿਆ
 ਨੀਜੋਕਾਰ ਜਕਰੈਸਮਝਲੇਤਮਨਿਆਹਿ॥ ਕਾਰਜ
 ਬਿਨੁਸਮਝੇਕਰੈਤਾਹਿ॥ ਗਿਆਨੁਕਛੁਤਾਹਿ॥ ਜੇਸੈ
 ਅਸਵਪਨੈਮਘਮਾਹੀ॥ ਭਾਰੇਬਿਨੁਚਾਲੈਦਹਨਾਹੀ॥
 ਯਹੀਭਾਂਤਿਕੁਟਣਹੈਜੋਈ॥ ਬਿਨਾਬੰਦੁਸੁਧੈਨਹੀਹੋਈ॥
 ਹਮਭੇਪ੍ਰੀਤਗੀਤਸਮਝਾਈ॥ ਤੁਮਰੇਮਨਪਰਤੀਤਿ
 ਨਾਆਈ॥ ਕਹਿਓਮੋਭੈਕਛੂਨਗਥੋ॥ ਜੇਕਛੁਮੁਖ
 ਆਇਓਸੋਈਭਾਥੋ॥ ਹਮਰੇਕਹਾਨਮਨਿਮੋਆਇਓ॥
 ਹਮਕਉਕਹਾਕੇਪਉਪਜਾਇਓ॥ ਅਪਨੀਮਹਿਮਾਬ
 ਰਨਤਜੋਈ॥ ਤਾਕੀਗਿਆਨਬਧਨਹੀਹੋਈ॥ ਸ੍ਰੀਭ
 ਗਵਾਨਪ੍ਰਾਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ ਤਾਸਿਉਤ੍ਰਨਹੀਕਰਤੁਸਗ
 ਈ॥ ਹਰਿਕੀਮਹਿਮਾਤੁਕਹਾਜਾਨੈ॥ ਜਾਕੀਮਹਿਮਾ
 ਬੇਦਬਖਾਨੈ॥ ੬੪੧॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਜਾਨੈ॥
 ਆਨੁਪਰੈਸਦਾਸਿਵਬਿਰੰਚਚਿਤੁਣਾਇ॥ ਚਰਨ
 ਕਵਣਸੇਵਤਿਰਹੈਸ੍ਰੀਕਉਣਾਚਿਤੁਣਾਇ॥ ਯਾ
 ਬਿਧਿਗਮਕੋਪਾਚਿਤੁਧਾਰਿਓ॥ ਹਉਓਠਾਇਪਰਤੀ
 ਮੋਮਾਰਿਓ॥ ਤਾਉਪਰਿਸਕੁਨਗਰਉਠਾਇਓ॥ ਚਾਹਤਿ
 ਗੰਗਾਮਾਹਿਗਿਰਾਇਓ॥ ਸਗਲਹਸਤਨਾਪੁਰਜਿਹਿ
 ਤਾਈ॥ ਹਉਨਿਯੋਗੀਨਉਕੀਨਿਆਈ॥ ਹਾਹਾਕਾ

ਰੁਭਇਓ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਬਿਆਕੁਲੁ ਭੁਏ ਸਭੇ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥
 ਭੀਖਮ ਆਇ ਕੇਰਵ ਜਿ ਹਿਤਾਈ ॥ ਅਉਰੁ ਸਭੇ ਬਾ
 ਮਨ ਕੰਪਾਂਈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥਿ ਪੰਡੂ ਸਾਤਿ ਆਏ ॥ ਹਾਥਿ
 ਜੋਰਿ ਸ੍ਰੀਗਾਮ ਮਨਾਏ ॥ ਕਹਤਿ ਸੁਨੈ ਬਾਞਗਾ ਮਥਿਨਾ
 ਨੀ ॥ ਤੁਮ ਸਭੁ ਜੀਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੀ ॥ ਦੋਖੀ ਏਕੁ ਦਿ
 ਜੋ ਪਨੁਗ ਜਾ ॥ ਸਭੁ ਕੋਨਾ ਸੁਕਰੋ ਕਹਿਕਾ ਜਾ ॥ **ਦੋਹਰਾ**
॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਬਰੁ ਨ ਮੀਧਿ ਧਰੁ ॥ ਤਿਸਿ
 ਉਬਿਨਤੀ ਕਹੀ ਬਨਾਇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਵੰਤੁ ਬਾਲਿ ਜੂਭੁਏ ਆ
 ਇਧੁ ਆਓ ਭਠਾਇ ॥ ਤਾਥੈ ਦ੍ਰਿਜੋ ਪਨੁਸਤ ਮੁਖ ਆਇ
 ਭਾ ॥ ਹਾਥਿ ਜੋਰਿ ਕੈ ਮਾਖੁ ਨਿਵਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਕੰਭੁ ਭਿ
 ਆਇਓ ਤਿਹਿ ਕਾਞਗਾ ॥ ਸੰਗਿ ਭਠਾ ਮਨਾ ਸੁੰਦਰਿ ਬਾਞਗਾ
 ਬਾਞਗੁ ਬਹੁਤੁ ਅਨਿਗੁਰੁ ਕੀਨੋ ॥ ਜੀਓ ਦੰਨੁ ਸਬ
 ਹਨਿ ਕੰਭੁ ਦੀਨੋ ॥ ਤਿਹਿ ਅਭਿਸਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜਿ ਹਿਤਾਂ
 ਈ ॥ ਕਰਨਿ ਭਠੇ ਭਿਸਤਾ ਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਆਯ
 ਖਿਈ ਸਿ ਅਉਤਾਗਾ ॥ ਪਗਤਿ ਸੀਸੁ ਪਰਤੀ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥
 ਜਗਿ ਕਰਤਾਰੁ ਕਹਾਵਤਿ ਜੈਈ ॥ ਤੁਮ ਪਰਸੈ ਨ ਕਰਤਿ
 ਤੈਜੈਈ ॥ ਹਮ ਤੇ ਅਤਿ ਅਸਾਧਿ ਆਗਿਆਨੀ ॥ ਤੁਮ ਹੀ
 ਗਤਿ ਅਗਾਧਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਏਤੈ ਤੂੰ ਜੁਗਮ ਕੰਭੁ ਦੀ
 ਨੋ ॥ ਜੋਤਿ ਸਿ ਬਹੁਤੁ ਅਨਿਗੁਰੁ ਕੀਨੋ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥**

ਦੇਹਰਾ ਅਪਨੀ ਸਕਤਿ ਜਨਾਇ ਕੈ ਵੀਰੋ ਜਮੈ
 ਨਾਥਾ ॥ ਹਮ ਦਸ ਨਿਕੇਟ ਸਿਧੈਂ ਤੁਮ ਨਾਥ ਨਿਕੇਟਾਥਿ
 ॥ ਗਾਜਾਤਿ ਤਬਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਪਾਨਿ ਮਾਂਟੀ ॥ ਏਹੁ ਬਿਧਿ ਸਕ
 ਤਿ ਗਾਂਧਰੀ ਜਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਸੁਤ ਕੀ ਕੀਨੀ ਮਨੁ ਹਾਰੀ ॥
 ਰਈ ਬਿਦਾਹਿ ਯਛ ਮਨਾਨਾ ਹੀ ॥ ਹਸਤਿ ਸਹੀ ਸ੍ਰਿ
 ਏਤਿ ਹਿਸੰਗਾ ॥ ਤਿਨਿ ਤੇ ਦਸਿ ਗੁਨਿ ਬਡੇ ਤੁੰਗਾ ਖ
 ਟ ਸਹੀ ਸ੍ਰਿ ਗਬਿਟੀ ਤੈ ਐਸੇ ॥ ਰਤਨਿ ਜਨਨਿ ਚੰਦ੍ਰਮੰ
 ਜੈਸੇ ॥ ਏਕੁ ਸਹੀ ਸ੍ਰਿ ਦਸੀ ਸੰਗਿ ਕੀਨੀ ॥ ਭੂਖਨਿ ਭੁ
 ਖਾਤਿ ਸਭੇ ਭੁੰਦੀਨੀ ॥ ਅਭੁਰੁ ਬਹੁਤ ਪਕਵਾਂਨੀ ਸਿੰ
 ਦੀਨੀ ॥ ਬਿਭਰੁ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਦੂਥੇ
 ਅਰੁ ਦੁਆਂ ਹਨਿ ਯੇ ਸਾਖਾ ॥ ਚਲੇ ਮੁਦਤਿ ਤ੍ਰਿਭੂਆਨਿ
 ਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ਜਥੈ ਦੁਆਰਕਾ ਪਹੁਚੇ ਆਈ ॥ ਸਭ ਯੇਕ
 ਨਿਮਿਲਿ ਕਰੀ ਬਧਾਈ ॥ **੬੪੪ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥**
 ਤਬ ਤੇ ਟੇਰੇ ਟੇਰੇ ਖੀ ਐ ਹਸਤਿ ਪਰਿ ਜਗਮਾਹਿ ॥
 ਰਛਾਨਿ ਦਿਸਿ ਭੁੰਦੈ ਭੁਇ ਭਾਨੀ ਚੰਦ੍ਰਤਰੁ ਪਾਂਗ ॥
ਅਸਿ ਆਉ ਚਿਤ ਹਤ ਰਿਵਾ ॥ ੬੪੫ ॥ ਕ
 ਹੈ ਪਰੀ ਛਤਿ ਸਿਉ ਗਿਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਸਾਅ
 ਤਿ ਭੂਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਏਕਾਦਿ ਵਸਿ ਨਾਗਦਿ ਸਨਿ ਗਿਆਂ
 ਨੀ ॥ ਏਹੁ ਅਸੰਕਾ ਮਨ ਮੇਂ ਆਂਨੀ ॥ ਤਿਰਿਗੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤਿਰੰ

ਜਤਿਜੇਈ॥ ਸਿੰਭਗ ਵਾਨੁਕਾਵਤਿ ਜੇਈ॥ ਜੇਨਿ
 ਰਿਗੁਨਾਨਿਰਿਐਪੁਕਾਵੈ॥ ਆਗਨਿਸਿੰਭਿਕੁਪ੍ਰੀਤਿ
 ਣਗਾਵੈ॥ ਸੋਗਹਿਸਹੀਸ੍ਰੇਕਸਉਤਾਗੀ॥ ਤਿਤਿਤੇਆ
 ਠਿਮਹਾਂਅਧਿਕਾਰੀ॥ ਉਨਿਸਿੰਭਿਕਾਧਿਪਿਸੰਗਤਿ
 ਕਰੈ॥ ਕੰਭੁਨੁਭਾਂਤਿਏਤਿਨੈਬਪਧਰੈ॥ ਜੇਉਨਿਕੋਏ
 ਤੁਕਭਿਤਕੁਦੇਖਿਭਿ॥ ਤਉਪਰਤੀਤਿਮਨਮੋਅਪੁਣੇ
 ਖਿਭਿ॥ ਏਹੁਬੀਚਾਰੁਕੀਨੋਮਾਨਿਸਾਂਝੀ॥ ਤਬਹੀਚ
 ਯੇਤੁਆਰਕਾਘਾਤੀ॥ **੬੪੫॥ ਵੇਹਰਗਾ॥** ਟਗ
 ਰਿਤੁਆਰਿਕਾਨਿਕਟਿਜਬਹੀਪਹੁਚੇਆਇ॥ ਉ
 ਪਥਾਨਿਪ੍ਰਫੁਲਾਤਿਦੇਖਿਕੈਮੁਦਤਿਭਏਗਿਖਿਗਾਇ
 ਤਹਾਂਰਿਖਨਿਕੇਅਸਥਲਗਾਜੋ॥ ਪੁਜਾਨਿਕਟਿਜਿਭੁ
 ਅਧਕਿਧਿਗਾਜੋ॥ ਜਿਨਿਤਿਤੇਕਬਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਨਣਾ
 ਗੈ॥ ਸਗਾਭਿਅਰਿਸਿਟਿਦੁਰਤੇਭਾਗੈ॥ ਘ੍ਰੁਤਮਨੁਕੇ
 ਦੁਪਦੈਚਹੁਘਾਤੀ॥ ਜਿੰਭੁਅਣਗੰਨਤਿਫੁਲਾਨਿ
 ਸਾਂਝੀ॥ ਕੇਵਾਭਿਕੇਭਿਸੇਰਿਪਕਿਥੇਯੋ॥ ਨਿਰਤੀ
 ਰਸਾਰਿਸਿਬਗੁਡੇਯੋ॥ ਪੁਨਿਤੁਆਰਕਾਨਗਿਸੇਆ
 ਏ॥ ਸੋਗੁਦੇਖਾਤਿਬਹੁਸਚੁਪਾਏ॥ ਤੀਨਿਭਾਭਿਮੰ
 ਦਰਿਜਿਹਿਸਾਂਝੀ॥ ਫਟਕਿਭੀਤਿਸੇਰੈਚਹੁਘਾ
 ਤੀ॥ ਗਤਨਿਜਨੁਤਿਕੇਖਨੈਕਿਵਾਰਾ॥ ਤਿਨਿਪਰਿ

ਸੋਭਤਿਨੰਦਨਵਾਗਾਥਿਰਿਕਤਿਸੇਸਨਮਾਂਨਕਿਸੇਯੋ॥
 ਦੇਖਤਿਯੀਸਭਕੇਸਨਸੇਯੋ॥ **੬੪੬॥ ਨਿਹਰਗਾ॥**
 ਘਰਿਘਰਿਪਰਚੰਦਵਾਤੈਸੋਭਾਕੀਤਜਾਇ॥ ਮਾਂ
 ਨੇਸਘਾਨਿਥਿਥਾਂਨਿਚੈਰੰਦੇਗਾਗਨਿਸੇਛਾਇ॥ ਅਭੁ
 ਬਹੁਤ੍ਵੇਓਅਸਸਾਭਿਸੇਯੋ॥ ਚੰਦਨਿਸੇਨਿਦੇਖਿ
 ਨਸੇਯੋ॥ ਨੁਹੁਓਰਿਗਾਟਨਿਕੀਪਾਤੀ॥ ਚਿਤ੍ਰਿਅਨੁ
 ਪੁਬਨੈਬਹੁਭਾਤੀ॥ ਗਾਜਨਿਕੇਸੰਦਰਿਜਹਾਂਤਾਂਏ
 ਤਿਨਿਕੀਛਥਿਥਗੇਕਹਾਂਤਾਂਏ॥ ਸਭੇਦੇਓਜੁਰਿ
 ਪੁਰਿਕੇਧਾਵੈ॥ ਕਉਤਕਦੇਖਤਕਉਤਿਹਿਆਵੈ॥
 ਸੋਰਤਸਹੀਸ੍ਰਿਏਕਸਉਤਾਗੀ॥ ਤੇਹਰਿਜੂਕੀਪ੍ਰਾਂਤ
 ਧਿਆਗੀ॥ ਏਕਏਕਕੇਸੰਦਰਿਨਿਅਗੇ॥ ਜਥਾਜੇ
 ਗੁਬਹੁਭਾਂਤਿਸਵਾਗੇ॥ ਤਿਨਿਸੇਆਠਿਮਹਾਂਪਟਿ
 ਗੰਨੀ॥ ਜਾਕੀਸਹਿਮਾਸਭੁਜਗਜਾਨੀ॥ ਤਿਨਿਕੇਸੰ
 ਦਰਿਮਾਧਿਥਿਗਾਜੈ॥ ਆਭਾਦੇਖਿਸੁਹਸਸੁਯਾਜੈ॥
੬੪੭॥ ਨਿਹਰਗਾ॥ ਤਿਨਿਸੇਸੰਦਰਿਮਧਕੀਉਪ
 ਮਾਂਕੀਤਜਾਇ॥ ਮਾਨੇਰਤਨਿਜਨਾਉਸੇਮਾਨਕਿ
 ਪਰੇਬਨਾਇ॥ ਤਿਹਿਸੰਦਰਿਸੇਰੁਕਸਾਨਿਗਨੀ॥ ਗਏ
 ਤਹਾਂਗਿਖਿਨਾਰਾਗਦਿਗਿਆਨੀ॥ ਜਹਾਂਬਦਗਮਕੇ
 ਖੰਭੁਗਾਜੈ॥ ਸਨਿਸਾਨਿਕਿਬਹੁਭਾਂਤਿਥਿਗਾਜੈ॥ ਹੇ

ਮਚੀਰਕੇਚਦਵਾਤਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣਿਸੋਮਨਸੁਕਤਾਪਨੈ॥
 ਸੁੰਦਰਿਬਾਣਕਿਖੇਲਾਤਿਰੁਲੈ॥ ਮਧਰੁਸੋਰਹਰਿਬਾਣੀ
 ਬੋਲੈ॥ ਗੁਪਵੰਤੁਦਾਸੀਮਨੁਹਰੈ॥ ਤਿਜਸੁਆਮਤਿਕੀ
 ਸੇਵਾਕਰੈ॥ ਅਗਰਪੁਪਕੋਧੁਆਜੇਆਵੈ॥ ਮੇਘਸਮਾਨ
 ਬਿਓਮਕਓਧਾਵੈ॥ ਤਿਹਿਦੇਖਤਿਬਿਰਹੀਮੂਦਬੋਲੈ॥
 ਨਿਰਤਿਕਰਤਿਸੰਦਰਿਸੋਰੁਲੈ॥ ਮਾਨਕਿਬਹੁਤੁਣ
 ਗੋਸਭਠਾਂਈ॥ ਜਗਮਗਾਤਿਦੀਪਕਕੀਨਾਈ॥ **ਵਰੋ**
ਦੋਹਰਾ॥ ਇਹੁਜੀਉਸਭਦੇਖਕੇਰੁਲਾਗੋਇਰਿਖ
 ਗਿਆਨ॥ ਦਾਸੀਅਰੁਠਕੁਗਾਨੀਐਸਕੈਨਹੀਪਹਿਚਾ
 ਨਾ॥ ਬੈਠੈਤਹਾਸਿਆਮੁਸੁਖਦਾਨੀ॥ ਚਵਰੁਦੁਲਾਵਤਿ
 ਰੁਕਮਤਿਗਾਨੀ॥ ਦਾਸੀਸਹਿਸ਼ੁਰੁਕਮਨੀਸਾਥਾ॥ ਠਾਢੀ
 ਸਭੇਜੇਰਿਦੋਊਹਾਥਾ॥ ਰਿਖਕੈਦੋਬਿਓਠੈਘਨਾਸਿਆ
 ਮਾ॥ ਸੀਸੁਤਿਵਾਇਕੀਓਪ੍ਰਲਾਮਾ॥ ਨਾਰਦਕਹੀਸੁ
 ਨੈਭਗਦਾਨਾ॥ ਤੁਮਤੇਪੁਰਨਪੁਰਖਪੁਗਾਨਾ॥ ਹਮਸੇਵ
 ਕਤੁਮਸਭਕੇਰਾਜਾ॥ ਮੋਹਿਪ੍ਰਲਾਮੁਕਰੋਕਿਹਿਕਾਜਾ॥
 ਜਗਮੋਮਾਨਖਣੀਓਅਵਤਾਰਾ॥ ਤਾਤੇਕਰਤਿਸਗਲਾ
 ਬਿਓਹਾਗਾ॥ ਨਾਤੇਤੁਮਚਰਨਤਿਕੀਰੇਨਾ॥ ਸਿਵਬਿ
 ਰਚਚਹੈਦਿਨੁਰੇਨਾ॥ ਹਉਓਨਿਕੀਪਦਵੀਕਹਾਧਾ
 ਓ॥ ਦਾਸਾਨਿਸੋਘਪਦਾਸੁਕਹਾਉ॥ **ਵਰੋ॥**

ਦੇਹਗਾ। ਰਾਜਾਨਿਤਬਸਿੰਗਕਿਸੁਨਿਜੁਨਿਗਿਮ
 ਨੀਗੁਮੰਗਾਇਆਨਿਜਿਕਰਿਸਿੰਓਪੈਵਨਿਯਗੇਨਾਰ
 ਸਿਰਥਿਕੇਪਾਇਆਜੇਜਯਾਯੋਨਿਜਿਸੀਸਿਯਗ
 ਇਥਿਗੇਮੰਗੇਮਅਤਿਅਨੰਦਪਾਇਥਿਸਿੰਘੁਮਿਦੇਓ
 ਜਦੁਗਾਜਾਨਾਮੁਸਮਾਂਨਿਕਰੇਸਭੁਕਾਜਾਗਰਤਨਿ
 ਜਨਤਿਚਉਕੀਪਰਿਠੀ। ਚੰਦਨਿਅਦਿਸਿੰਓਪੁ
 ਜਾਕੀਨੀ। ਥਿਭੁਦਿਭਾਂਤਿਕੀਸੇਜਮੰਗਾਈ। ਰੁਕ
 ਮਾਨਿਸਿੰਓਪੁਜਾਕਰਵਾਈ। ਕਹਤਿਆਜੁਹੰਮਪਾਂਓ
 ਭਏ। ਕਿਰਿਪਾਕਰੀਤਮਨੁਗਸਨੁਦੇ। ਦੋਖੋਕਿ
 ਸਤਿਕੇਅਤਿਭੁਤਿਕਾਜਾ। ਮਨਯੰਮਨੁਧਿਗਸੇਗਿਥਿ
 ਗਾਜਾ। ਕਹੀਸੁਨੇਤ੍ਰਿਭੂਅਨਿਕੇਸਾਂਈ। ਤਮਗੀਕਿ
 ਰਿਪਾਕਰੇਕਹਾਂਤਾਂਈ। ਤਮਰੇਨਾਂਮਜਪੈਨਨੁਜੇਈ।
 ਤਾਂਪਰਿਕਿਰਿਪਾਤਮਾਗੀਜੇਈ। **੬੫੦॥ ਜੈਹਰ**
ਗਾ। ਭਗਤਨਿਕੇਦੁਖੁਹਰਨਿਕੰਓਅਉਰੁਪਗਨਿ
 ਕੋਭਾਗ। ਣੀਨੇਤਮਅਉਤਾਰੁਚੈਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਿਕ
 ਰਤਾਗਿ। ਇਹੁਤਮਰੇਮਨਮੋਮਤਿਆਵੈ। ਨਾਮਦੁਹ
 ਮਸਿੰਓਪਾਂਇਸੁਯਾਵੈ। ਜੈਸੈਪ੍ਰਤਿਤਾਤਿਕਉਭਾਵੈ
 ॥ ਪੈਇਗਾਤਿਨਿਜਿਕੀਠਯਗਾਵੈ। ਤਾਹੀਥਿਧਿ
 ਹਮਿਪ੍ਰਤਿਤਮਾਗੇ। ਕਿਰਿਪਾਵੰਤਿਤਮਿਤਾਤਿਹਮ

ਗੇ॥ ਸਕਞਿ ਜੀਉ ਤਿਸਿਨਾਂ ਸੇਭਗੇ॥ ਮਾਨੇ ਅੰਧਿਕੁ ਪਸੇ
 ਪਗੇ॥ ਜਾਂ ਪਰਿਕਿਰਿ ਪਾਤੁ ਮਾਗੀਓਈ॥ ਅੰਧਕੁ ਪਤੇਨਿ
 ਕਸਤਿ ਸੇਈ॥ ਗਾਜਨਿ ਯਾਥਿ ਪਿਸਿਉਂ ਗਿਰਿ
 ਆਨੀ॥ ਯਹਿ ਕੀਉ ਸਤਿ ਬਹੁਤੁ ਬਖਾਂਨੀ॥ ਬਹੁਰੇਭ
 ਗੁਆਇਓ ਮਨਿ ਮਾਂਝੀ॥ ਕਹੀ ਕਿਸਨੁ ਚੈਰੁ ਕਸਨਿ
 ਪਾਹੀ॥ ਤਹਾਂ ਕਿਸਨੁ ਚੈਇ ਕੈਨਾਂਝੀ॥ ੪੫੧॥
 ੪੫੨॥ ਯਾਹੀ ਥਿਧਿ ਜਾਇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਿਖੈ ਨਾਰ
 ਦੁਪਹੁ ਚੈ ਜਾਇ॥ ਪ੍ਰੀਆਸਹਤਿ ਦੇਖੈ ਤਹਾਂ ਭੋਪਤਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਜਦੁ ਗਾਇ॥ ਗਿਖਿ ਕਉ ਦੇਖਿਉ ਠਘੰਨਿ ਸਿਆਂ
 ਮਾਯਾ ਵਾਹੀ ਭਾਤਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਦਾਂ ਮਾਯਾ ਕਹੈ ਪੰਨ੍ਹੈ ਭਾਗਿਹ
 ਮੇਰੇ॥ ਜੇਤੁ ਮਸੇ ਦ੍ਰਿਸਿ ਗਾਜਿ ਪਧਾਗੇ॥ ਵਿਰਿਪਾ
 ਕੇਰੇ ਦ੍ਰਿਸਿ ਗਾਜਿ ਗੁਸਾਂਈ॥ ਕੇਤ ਕਿਦਿ ਦਸਿ ਰਹੈ
 ਇਹਿ ਠਾਈ॥ ਬਹੁਰੇ ਅਉਰੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਭਾਈ॥
 ਤੇ ਸੁਕੁ ਗਤਿ ਦੇਖੈ ਜਦੁ ਗਾਈ॥ ਤਬੈ ਬਿਚਾਰੁ ਕੀ
 ਓਮਨਿ ਮਾਂਝੀ॥ ਘਰਹੀ ਤੇ ਪਰਿਸੇ ਹਰਿ ਨਾਹੀ
 ਚੰਉ ਚੰਉ ਬਹੁਤੁ ਬੋਲੈ ਸਿਉ ਜਾਂਓ॥ ਤਉਇ ਚੁਕੈ
 ਕਿਸਨੈ ਕੈ ਪਾਂਓ॥ ਇਹੁ ਕਹਿ ਅਉਰਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇ
 ਆਏ॥ ਤੇਹਿ ਕਿਸਨਿ ਜਨੇ ਦਤਿ ਪਾਏ॥ ਕਹੁ
 ਬਾਗਨਿ ਕੈ ਕਉ ਤੁਕੁ ਦੇਖੋ॥ ਕਹੁ ਨਾਗਨਿ ਸਿਉ

ਦੇਖੰਗੇ
 ਇਥੋਂ
 ਗ੍ਰਿਹਿ
 ਮਾਹੀ॥

ਖੇਲਤਿ ਪੇਖੈ॥ **੨੫੩॥ ਵਿਹਗਾ॥** ਕਹੂ ਧੂਹ
 ਮਕੇ ਮੇ ਕਹੈ ਕਹੂ ਕਰਤਿ ਇਸਨਾਨਾ॥ ਕਹੂ ਜਿਵਾ ਵੇਦਿ
 ਜਾਨਿ ਕਭਿ ਕਹੂ ਦੇਤਿ ਗਭਿ ਦੰਨਾ॥ ਕਹੂ ਧਾ ਜਗ ਜਗ
 ਜਨਿ ਦੇਖੋ॥ ਕਹੂ ਸ ਮਤਿ ਬਿਦਿ ਆਭਿ ਰਿਖੇ ਖੋ॥ ਕ
 ਹੂ ਅਕ ਰੂਰਿ ਭੂਪੈ ਕੇ ਸਾਖਾ॥ ਮਤੈ ਕਰਤਿ ਥੈ ਠੇ ਜਨੁ
 ਨਾ ਥਾ॥ ਕਹੂ ਪਾਰਿ ਮੇ ਸੁਨਤਿ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਕਹੂ ਨਿਰ
 ਤਿ ਦੇਖਤਿ ਭਗਵੰਨਾ॥ ਕਹੂ ਪਰਮ ਕਾਰਨਿ ਮੈ ਲਾ
 ਗੋ॥ ਕਹੂ ਗਾਗਿ ਕੇ ਰਸਿ ਅ ਨਗਾਗੋ॥ ਕਹੂ ਨਾਗਿ ਸਿੰਭ
 ਕਰਤਿ ਠਠੇ ਲੀ॥ ਖੇਲਤਿ ਬਿਭਰੁ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਥੈ
 ਲੀ॥ ਕਹੂ ਨਾਗਨਿ ਪੈ ਕਲਾਹਿ ਕਰਾਵਤਿ॥ ਕਹੂ ਅ
 ਨਮਨੀ ਨਾਗਿ ਮਨਾਵਤਿ॥ ਕਹੂ ਬਿਪਾਨਿ ਪੂਜਤਿ
 ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਕਹੂ ਥੈ ਠੇ ਜਲ ਪਾਰਿ ਕੇ ਸਾਖਾ॥ ਕਹੂ
 ਸੁਤਨਿ ਕੀ ਕਰੈ ਸਗਾਈ॥ ਕਹੂ ਬਿਦਾਹਿ ਰਚੇ ਜ
 ਦੁਗਾਈ॥ **੨੫੩॥ ਵਿਹਗਾ॥** ਕਹੂ ਪੁਤਿ
 ਕਭਿ ਬਿਆਹੁ ਕੈ ਲੀਨੈ ਧਰੁ ਸਮੇਤਿ॥ ਤਯੋ ਕਰਤਿ
 ਭਤਿ ਸਾਖਾ ਹੁਤੁ ਲੇਗਨਿ ਕੇ ਪਨੁ ਦੇਤਿ॥ ਯਾ ਬਿਪਿ
 ਸਭੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਰਿਖਿ ਦੇਖੋ॥ ਬਿਭਰੁ ਭਾਂਤਿ ਹਰਿ
 ਤਿ ਰਿਪੇਖੋ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਿ ਤੁਰ ਕ੍ਰਿਤੁ ਰੇਦਿ ਰਹਿ
 ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਨੰਤ ਕੇ ਅੰਤੁ ਨਾ ਲਹਿਓ॥ ਖੇਲਤਿ ਥੈ ਮੇਯਨਿ

ਸੁਖਦਾਨੀ। ਕਹਤਿ ਸੁਨੇ ਨਾਗਦਿ ਰਿਖਿ ਗਿਆਨੀ॥
 ਤੁਮਰਿ ਖਿਦੇ ਉਭੇ ਉਸੁ ਭੁਜਾਨੇ॥ ਕਿਹਿ ਕਾਗਤਿ ਸੰਜੋ
 ਮਨਿਆਨੇ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਸੇ ਗਿਆਨੀ ਭੁਗਮਾਨੇ॥ ਅ
 ਉਗਤਿ ਕੀ ਵਿਆਧਾਤਿ ਬਖਾਨੇ॥ ਜੇਯਾਂ ਸਹੀਸ੍ਰਿ
 ਏਕ ਸਉ ਨਾਗੀ॥ ਹਮਾਸਿ ਉਕ ਬਹੀ ਨਾਗਤੈ ਨਿਆ
 ਹੀ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ ਜਾਨਤਿ ਮਾਨਿ ਮਾਹੀ॥ ਸਦਾ ਸਿਆਂ
 ਮੁਖ ਨਿਹੇ ਹਮ ਪਾਹੀ॥ ਤਮੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਬੂਝਿ ਕੈ ਦੇ
 ਖੋ॥ ਤਬਾਨਿ ਸਚੇ ਅਪਨੈ ਮਾਨਿ ਲੇਖੋ॥ **੬੫੪**
॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਬਤੀ ਆਸਨੀ
 ਭਇਓ ਮਹਾਂ ਅਪੰਨਾ॥ ਹਾਥਿ ਜੇ ਰਿਖਿ ਨਤੀ ਕ
 ਰੈ ਨਾਗਦਿ ਸੁਨੀ ਪਰ ਬੀਨੀ॥ ਕਹੀ ਸੁਨੇ ਤ੍ਰਿਭੂਅ
 ਨਿਕੇ ਭਰਤਾ॥ ਤੁਮਹੀ ਸਕਲ ਕਰਮਿ ਕੇ ਕਰਤਾ॥ ਚੇ
 ਏ ਅਨੰਤਿ ਪ੍ਰਗਨਿ ਸਭ ਮਾਹੀ॥ ਤੁਮਰੇ ਅੰਤੁ ਜਾਨਿ
 ਆਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਅੰਤੁ ਤੁਮਰੇ ਭਿਛ ਕੁਜਟੁ ਨਾਥਾਗਾ
 ਉਸਦਾ ਨਾਮੁ ਗੁਨ ਨਾਥਾ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਾਇਆ ਸਭ
 ਜਾਗਿ ਜਾਨੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਤਿ ਭਰਮਾਨੀ॥ ਤੁਮਰੇ
 ਨਾਂ ਮੁਜ ਪੈ ਜੇਯੋਈ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰਾਮ ਪਾਦਤਿ ਤੈ ਸੋਈ
 ॥ ਕਿਰਿ ਪਾਕਰੇ ਮੇਰੇ ਭਰਮ ਟੋਰੇ॥ ਭਉ ਸਾਗਰਿ ਤੇ ਪਾ
 ਰਿ ਉਤਾਰੇ॥ ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬੇਯੋ ਸੁਗਿ ਗਿਆਨੀ॥

ਕਹਤਿਸੁਨੇਨਾਰਦਜੁਥਾਨੀ॥ਜਗਕਰਤਾਗੁਮੋਹਿਤਮਜਾਨੇ॥
ਅਪਨੈਮਨਸੀਸਾਮਤੁਆਨੇ॥ ੬੫੫॥ ਵੇਹਰਾ॥

ਕਿਉਕਾਰਨਿਕੁਰਮਮੋਖੋਕਰੇਆਪਨੇਕਾਜਾ॥

ਭੋਗਤਿਕੋਪਾਤਕਿਹਰੇਦਰਸਨੁਦੇਰਿਖਰਾਜਾ॥ਰਾਜਾ

ਯਾਬਿਧਿਨਾਰਦਾਗੀਆਨੀ॥ਬਹੁਤਬਾਰਮਨਿਮੋਮ

ਨਆਨੀ॥ਹਰਿਮਾਇਆਸੀਕਰਕਉਮੋਹੈ॥ਤਿਹਿਆਏ

ਨਾਰਦਕਹੁਕੋਹੈ॥ਨਾਗਇਨਿਕਾਹਿਕੇਤਿਹਿਕਾਯਾ॥

ਚਯੇਬਜਾਵਤਿਥੀਨਾਰਿਸਾਯਾ॥ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੁ

ਮਹਾਸੁਖਕਾਰੀ॥ਰਹੈਸਦਾਜੈਸੈਗ੍ਰਹਚਾਰੀ॥ਸਕਲ

ਪੁਤ੍ਰਿਰਾਜਾਜਹਿਤਾਈ॥ਅਉਰਕੁਟੰਬੁਕਹੈਕਹਾਤਾ

ਈ॥ਗਛਿਆਕਰਿਸਭਕੋਦੁਖਹਰੈ॥ਇਛਾਉਨਕੀਪੁ

ਰਨਿਕਰੈ॥ਇਕਇਕਨਾਰੀਮਨਮੋਜਾਨੈ॥ਮੋਸੈਬਹੁਤਪੈ

ਰੀਤਹਰਿਮਾਨੈ॥ਇਹੁਯੀਯਾਅਤਿਭੂਤਿਸੁਖਦਾਈ॥

ਜੋਜਨੁਕਹੈਸੁਨੈਚਿਤੁਯਾਈ॥ ੬੫੬॥ ਵੇਹਰਾ॥

ਯਹੈਮਹਾਸੁਖਸੰਪਦਾਦੁਖਪਾਵੈਕਛੁਨਾਹਿ॥ਨਿਰਮ

ਲਾਜਸੁਪ੍ਰਗਟੈਸਦਾਰਹੈਬੰਸੁਜਗਮਾਹਿ॥

ਅਧਿਆਉਸਤਰਿਵੀ॥ ੭੦॥ ਕਰੈਪ

ਰੀਛਤਿਸੋਰਿਖਰਾਈ॥ਸ੍ਰੀਪਤਿਕਥਾਸਦਾਸੁਖ

ਦਾਈ॥ਸੋਈਬਿਧਿਹਰਿਜੀਚਿਤਪਰੈ॥ਬੇਦਪ੍ਰਮਾ

ਨਕਾ ਜੁਤਿ ਤਕਰੋ ॥ ਜੈ ਸੀਭਾਂ ਤਿ ਜਗਤ ਕੇ ਲੇਖੀ ॥ ਬੇ
 ਦੁਤਿ ਕਹੈ ਕਰਤਿ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਭ ਨਾਰਤਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਲਗਾਵੈ ॥ ਦੇਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਨਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਤਿ ਹੋਤਿ
 ਬੰਦੀ ਜਨਾਵੈ ॥ ਤਿਰਮਲੁ ਜਸੁ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਗਾਵੈ ॥
 ਤਿਹਿ ਫੁਲੁ ਤਿਕੀ ਬਹੁ ਤੁਸੁ ਬਾਸਾ ॥ ਭਵ ਰਿਪੁ ਜਿਗੁ
 ਜੈ ਤਿਨ ਪਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਰ ਸਰਵਤਿ ਕੋ ਭਾਵੈ ॥ ਦੇਉ
 ਮਾਨੈ ਸਿਆਮੁ ਗੁਨਿ ਗਾਵੈ ॥ ਤਮ ਚਰਿ ਬੋਲੁ ਸੁਨੈ ਤਿਨ
 ਕਾਣਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੁ ਉਠੈ ਤਿਹਿ ਹਾਣਾ ॥ **੬੫੭॥**
ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਦੋ ਉਠੈ ਹਰਿ ਸੋ ਜਤੈ ॥ ਬਿਕਲ ਹੋ
 ਹਿਤ ਬਨਾਰਿ ॥ ਤਮ ਚਰਿ ਦੋਸ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਦੇਹਿ ਸਭੇ
 ਸਿਉ ਗਾਰਿ ॥ ਪਹਿਞੇ ਦੇਹਿ ਸੁਧ ਹਰਿ ਕਰੇ ॥ ਬਹੁ ਰੇ
 ਧਿਆਨੁ ਬਹੁ ਮੁਕੈ ਕਰੇ ॥ ਸਰਸੁ ਸੁਗੰਧ ਫੁਲੇ ਲਮਕਾ
 ਵੈ ॥ ਸੇਵਕੁ ਮਰਦੁ ਕਰਿ ਕੈ ਲਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਇਸਤਾਨੁ ਰਿ
 ਤਿ ਮੋਜਾਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰਤਨੁ ਲਗੇ ਜਿਹਿ ਠਾਈ ॥
 ਤਪਤੀ ਰੁਸਿ ਉਕਰੈ ਇਸੰਤਾ ॥ ਬੈਠੈ ਜਹਾ ਦੇਉ ਅ
 ਸਥਾਨਾ ॥ ਨੈਨਿ ਮੁੰਦਾ ਤਿਭੂ ਅਤਿ ਕੇਸਾਈ ॥ ਪ੍ਰਫੁਲਤਾ
 ਮੁਕਰੈ ਤਿਹਿ ਠਾਈ ॥ ਬਹੁ ਰਿਦੇ ਉਪਤਿ ਰਿਕੇਨਾ ਮਾ ॥
 ਤਰਪਨੁ ਕਰੈ ਸਿਆਮੁ ਸੁਭ ਕਾਮਾ ॥ ਤ੍ਰਿਕਾਲਿ ਸੀਧਿ
 ਆਹਾਰਿ ਕਰੈ ॥ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਪਤ੍ਰਿ ਪਾਤਕਿ ਹਰੈ ॥ ਤਿਤ

ਨੇਮੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਿਉ ਕਰੈ॥ ਅਪੋਤੇ ਧਿਆਨੁ ਆਪਹੀਧ
 ਰੈ॥ **੬੫੮॥ ਵੈਰਾਗਾ॥** ਜਦਪਸਿੰਭਗਵਾਨਕ
 ਉਕਰਮਾਗੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ॥ ਤਦਪਕਰਮਕੀਲੇ ਚਹੈ ਜ
 ਨਮਾਜੀਓ ਜਗਮਾਹਿ॥ ਹਰਿਜੂਨੇ ਮੁਕਰੈ ਜਬਤਾਈ॥
 ਬਾਮਨੁ ਬੇਦੁਪੈ ਤਬਤਾਈ॥ ਬ੍ਰਿਖਕੁਸਮੇਤਿ ਇਕੁ ਪੈਰਿ
 ਮੰਗਾਵੈ॥ ਤਿਨਿ ਕੋਹਰਿ ਜੂਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ॥ ਬਿਧਿ ਸਿਉ
 ਉਨਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ॥ ਸੀਸਤਿਵਾਇ ਚਰਨ ਪੈਧਰੈ॥ ਇਕੁ
 ਸਿਪਸੁਰੀ ਅਉਰੁ ਬਹੁ ਰੰਗੀ॥ ਰੂਪਖਰੀ ਅਉਰੁ ਤੇਕੰਚਨ
 ਸੰਗੀ॥ ਸੁੰਦਰਮਹਾਸਾਧਮਨਭਾਈ॥ ਬਛਤਿ ਸਹਤਿ
 ਕਲੇਰਿ ਸੁਹਾਈ॥ ਮੁਕਤਿ ਮਾਯਾ ਤਿਨ ਕੰਠਿ ਬਿਗਾਜੈ॥
 ਪੀਠਤਿ ਪਰਿਪਾਟੈ ਬਰਗਾਜੈ॥ ਬਹੁਤੁ ਅੰਨੁ ਦੇਕੈ ਤਿ
 ਨਸਾਥਾ॥ ਬਿਧਿ ਸਿਉ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ਜਦਨਾਥਾ॥ ਬਹੁ
 ਰੋਕੇਤਕਿ ਬਿਪਜਿਵਾਵੈ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸੀਖ ਆਪਕਛੁ ਪਾ
 ਵੈ॥ **੬੫੯॥ ਵੈਰਾਗਾ॥** ਖਾਂਤਿ ਖਾਂਤਿ ਰੁ
 ਖਤਿ ਬਸਤਿ ਬਿਭਟ ਸੁਗੰਧ ਮੰਗਾਇ॥ ਪਾਰਿਐ ਬਿਪ੍ਰ
 ਤਿ ਅਰਪਵੈ ਆਪਲੇ ਤਜਦੁਗਾਇ॥ ਬਹੁਰੋਮੇ ਕੇਭਾ
 ਜਤਿ ਲਾਭਾਵੈ॥ ਤਿਰਮਾਯਾ ਪ੍ਰਿਤਿ ਸਿਉ ਤਾਹਿ ਭਗ
 ਵੈ॥ ਸ੍ਰੀਜਦੁਪਤਿ ਦੇਖੈ ਤਿਨ ਮਾਹੀ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਦਨੁ
 ਕਦਯੁਕੀਛਾਈ॥ ਛਾਇਆ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ਇਪੁਭਾ

ਤੀ॥ ਦਾਨੁ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਗਤੀ॥ ਪਹਿਰ ਬਸਤ੍ਰਿਓ
 ਤਮਭਗਵਾਨਾ॥ ਸੁਤਤਿ ਬਿਪ੍ਰਿਤਿ ਸਿਓ ਧਰਮ ਪੁਰਾਨਾ॥
 ਸਨਿਪੁਰਾਨੁ ਪਰਿਕੀਸੁ ਧਿਯੋ ਹੀ॥ ਮਾਗਤਿ ਜੋਇ ਮੰਗ
 ਏਸੋ ਦੈ ਹੀ॥ ਤਿਹਿ ਅਉਸਰੁ ਬਹੁ ਸੇਵਕ ਆਵੈ॥ ਪੁਰੀ
 ਕੋ ਸਮਾਚਾਰੁ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਦਾਰਕੁ ਤਥੈ ਸਾਜਿ ਰਬੁ ਆਵੈ॥
 ਜਾਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭ ਜਗ ਭਾਵੈ॥ ਦਰਸਤਿ ਕੋ ਆਵੈ ਬਹੁ
 ਈ॥ ਰਬ ਕੇਤੀ ਰਭੀਰ ਅਤਿ ਯੋਧੀ॥ **੬੬੦॥ ਦੋਹਰਾ**
ਗਾ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ ਹਰ ਮੈ ਸਭੇ ਤਥੈ ਨਿਵਾਵੈ ਮਾ
ਥਾ॥ ਕਿਰਪਾ ਦਿਸਾਇਤਿ ਤਪੈ ਕਰੈ ਰੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜਦੁ
ਥਾ॥ ਜਬ ਹਰਿ ਜੂਬੈ ਠੈ ਰਬ ਮਾਹੀ॥ ਬਹੁ ਬਾਜਿ ਤਿਬ
ਜੈ ਚਹੁ ਘਾਂਹੀ॥ ਇਕ ਓਰਿ ਓਧੈ ਹਿਤ ਕਾਰੀ॥ ਦੂਜੀ ਦਿ
ਸਿਸਾਂਤ ਕੁ ਬਯਧਾਰੀ॥ ਰਤਨ ਜਤੁ ਤਰਬੁ ਮਹਾ ਬਿ
ਰਾਜੈ॥ ਜਾਕੀ ਛਬਿ ਦੇਖਤਿ ਰਵਿਯਾਜੈ॥ ਹਸਿਤੀ
ਸਹਿ ਸ੍ਰੋਤ੍ਰੇ ਰਿਸੈ ਜਾਈ॥ ਪੈਦ ਯਕੀ ਸੰਖਾ ਕਛੁ ਨਾਹੀ॥
ਪੁਰਿ ਬਾਸੀ ਦੇਖਤਿ ਕੋਧਾਵੈ॥ ਮਾਰਗਿ ਮੋਹਿ ਦਰਸਨੁ
ਪਾਵੈ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਬਡੇ ਕੁਞੀ ਨ ਕੀਨਾਹੀ॥ ਦੇਖਤਿ ਕਾ
ਰਤਿ ਚੜ੍ਹੈ ਅਟਾਰੀ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਓਗ੍ਰਿ ਸੈਨਿ ਪਾਹਿ ਜਾਹੀ॥
ਸਭਾ ਮਧ ਬੈਠੈ ਤਿਹਿ ਪਾਹੀ॥ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜ ਕਾ ਜਿਹਿ
ਤੁਧਾਰੈ॥ ਬਹੁ ਰੋਮੰਤੁ ਪਰਸਿ ਪਰ ਕਰੈ॥ **੬੬੧॥**

ਦੋਹਰਾ॥ ਤਿਹਿਪਾਠਗੁਨਜਨਸਭੇਗਾਵੇਗੀਤਰਿਸਾ
 ਣਾਪਰਜਮ੍ਰਦੀਗਿਬਜਾਵਹੀਬੀਨਤਾਬਠਿਤਾਣਾਬ
 ਹੁਰਿਤਿਰਤਿਕਾਗੀਜਿਹਿਤਾਈ॥ ਛਬਿਸਿਉਤਿਰਤਿਕਰੇ
 ਉਹਿਠਾਈ॥ ਭੂਮਗੰਧਬੰਦੀਜਨੁਆਵੈ॥ ਭੁਯੀਭਾਂਤਿਸਿ
 ਉਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈ॥ ਤਿਰਤਿਦੋਖਿਕੈਸਿਅੰਮ੍ਰੁਸੁਜਾਨਾ॥
 ਸੁਨਤਿਚਿਤੁਦੇਪ੍ਰੇਮਪੁਰਾਨਾ॥ ਘਾਬਿਧਿਏਕਦਿਦਸ
 ਤਿਹਿਕਾਣਾ॥ ਸੁਤਿਕੈਚੂਕੈਪੁਰਾਨੁਰਿਸਾਣਾ॥ ਏਕਦੂ
 ਤੁਰਾਜਤਿਕੈਆਇਓ॥ ਸੁਤਿਕੈਹਰਿਜੂਤਾਹਿਬੁਝਾਇ
 ਓ॥ ਆਇਨਾਬਿਕਉਮਾਬੁਤਿਦਾਈ॥ ਣਾਗੀਕਹਤਿਕ
 ਥਾਸਮਝਾਈ॥ ਅਹੇਨਾਬਿਰਾਜਤਿਕੈਗਜਾ॥ ਜਾਨਤਿ
 ਜੁਗਸਿੰਧਕੈਕਜਾ॥ ਬਹੁਤੁਮਾਨੁਗਾਥੈਮਤਿਮਾਹੀ॥
 ਜਾਕੀਆਤਿਚਲੈਚਹੁਘਾਂਹੀ॥ ੬੬੨॥ ਦੋਹ
 ਰਾ॥ ਜਖਾਨਿਕਜੋਦਿਹਗਾਬਿਜੈਕੋਆਏਸਿਯਤਿ
 ਨਰੇਸਾ॥ ਤਿਤਿਕੋਬਹੁਕਿਰਪਾਕਰੀਦੀਓਆਪਤੋਦੇਸਾ॥
 ਹੁਤੇਗਰਬੁਜਿਤਕੈਮਤਿਮਾਹੀ॥ ਤੁਰਤੁਆਇਮਿਯੈਦੈ
 ਨਾਹੀ॥ ਬਹੁਤੁਜੁਪੁਕਰਿਤਿਨੈਹਗਾਇਓ॥ ਤਬਹੀਪਕ
 ਰਿਬਾਂਧਿਯੋਆਇਓ॥ ਤਿਹਿਰਾਜਤਿਮੋਕਓਹਿ
 ਹਿਠਾਈ॥ ਪਠਿਓਸੁਨੈਜਗਤਕੇਸਾਂਈ॥ ਜੈਉਤਿਕਹਿ
 ਓਕਹਤਿਹੁੰਸੋਈ॥ ਤੁਮਬਿਨੁਹਮਰੇਅਉਰੁਨਕੇਈ॥ ੩

ਮਤੇਤੀਨਲੋਕਕੇਸਾਂਈ। ਤੁਮਰੋਜਸੁਗਾਵੈਸਭਠਾਂਈ।
 ਭੈਭੰਜਨੁਪੈਨਾਮੁਤਮਾਰੋ। ਤੁਮਹੀਸਭਕੋਕਸਟੁਨਿਵਾਰੋ।
 ਹਮਕਓਪਰਿਓਦੁਖਅਤਿਭਾਰੀ। ਬੋਗਿਆਇਸ
 ਧਯੇਹੁਮਾਰੀ। ਜੈਸੈਕਿਰਪਾਜਗਤਪੈਕਰੋ। ਤੈਸੈ
 ਕਸਟੁਹਮਾਰੋਹਰੋ॥ ੬੬੩॥ ਵੋਹਰਾ॥

ਰੋਨਿਦਿਵਜੁਪੈਬੰਦਿ ਮੋਖਰੇਨਹੀਛਿਨਚੈਨਾ। ਹਮ
 ਕੋਆਤਿਛੁਡਾਇਹੋਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਸੁਖਦੈਨਾ। ਜੋਜਨਿ
 ਭੂਭਿਗੋਜਗਮਾਹੀ। ਤੁਮਰੋਧਿਆਤੁਧਰਤਿਦੈ
 ਨਾਹੀ। ਤੇਦਿਨੁਰੋਨਿਸੋਗਮੈਰਹੋ। ਤੁਥਿਧਿਪਾਪਤੇਚੈ
 ਨੁਨਾਯੋ। ਹੋਤਿਗਿਆਨੁਜਿਨਕੇਮਨਿਮਾਹੀ। ਸ
 ਦਾਰੋਤੁਮਸਿਮਰਨਿਮਾਹੀ। ਹਮਅਗਿਆਨਤੁਮੈ
 ਨਹੀਜਾਨਿਓ। ਜੁਗਸਿੰਧਕੋਆਤਿਭੈਮਾਨਿਓ।
 ਤਿਨਿਹਮਕਓਇਹੁਕਸਟੁਦਿਖਾਇਓ। ਤਬਤੁਮ
 ਰੇਚਰਨਨਿਚਿਤੁਯਾਇਓ। ਅਬਿਤੁਮਰੀਪ੍ਰਭਤਾ
 ਹਮਜਾਨੀ। ਜਾਕੀਮਾਹਿਮਾਜਗਤਬਖਾਨੀ। ਭ
 ਗਤਨਿਕੀਰਛਾਤੁਮਕਰੋ। ਸੀਤਸੇਧਦੇਹਬਪੁਧ
 ਰੋ। ਅਸੁਰਨਿਰੰਗੁਦੇਨਕੇਕਾਜਾ। ਜਗਮਾਹੀਪ੍ਰ
 ਗਟੇਜਦੁਗਾਜਾ॥ ੬੬੪॥ ਵੋਹਰਾ॥

ਤਿਹਿਕਾਰਨਿਹਮਸਬਹੀ ਕੀਹੈਤੁਮਹੀਕਓ

ਜਾਤੁ ਮਾਥਿ ਨੁਕੋਰ ਛਿਆ ਕਰੈ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜਦੁ ਗਜਾ
 ਹਮੇ ਤੇ ਮਹਾ ਅਧਮ ਅਗਿਆਨੀ। ਧਰਮ ਕਰਮ ਕਰੀ
 ਬਾਤੀ ਨਜਾਨੀ। ਦਇਆ ਸਿੰਘੁ ਧੈਰਿ ਬਿਰਤੁ ਤਮਾਹੀ।
 ਨੈ ਨਨਿਕੋਰਿ ਤਮ ਭਿਗਿ ਨਿਗਾਹੀ। ਕਾਚੇ ਦੂਪੁ ਪੀਅ
 ਤਿ ਸਭੁ ਕੋਈ।। ਤਿਹ ਕਾਗਨਿ ਕਾਚੀ ਮਤਿ ਚੋਈ।। ਜ
 ਬਯਭੁਤ ਮਹੀ ਵਿਗਿਪਾਨ ਚੋਈ।। ਤਬ ਯਭੁਤ ਮਤਿ ਪ
 ਵੈ ਨਹੀ ਕੋਈ।। ਬਿਖੈ ਭੋਗ ਲੇਗਨਿ ਅਤਿ ਭਾਵੈ।। ਤਮੈ
 ਛਾਡਿ ਤਿਨਿ ਸਿਭੁ ਮਨੁ ਣਾਵੈ।। ਸੰਕਟੁ ਆਇ ਪਰੈ
 ਨੀਰਿ ਕਾਣਾ।। ਤਮਹੈ ਨਾਮ ਜਪੈ ਰਖਵਾਣਾ।। ਜਿਉ
 ਤਨ ਮੇਂ ਜਬਾ ਬਿਥਾ ਜਨਾਵੈ।। ਤਾਤਿ ਮਾਤਿ ਕੀਤ ਬਿ
 ਸਧਿਆਵੈ।। ਤਾਹੀ ਬਿਧਿ ਤਮ ਕੇ ਹਮ ਜਾਨੈ।। ਸਭ
 ਕੋ ਤਾਤਿ ਮਾਤਿ ਪਹਿਚਾਨੈ।। **੬੬੫॥ ਜੈ ਹਰਗੋ**
 ਜਨ ਪਸੰਦੀ ਬਦਨਿ ਕੋ ਦੂਸਰੁ ਪਾਇਓ ਨਾਹੀ।। ਤਦ
 ਪੁਰਗਤਿ ਸਰੈ ਨਕੋ ਪਿਆਨ ਪਰਤਿ ਮਨਿ ਮਾਹੀ।।
 ਜਗਾ ਸਿੰਘੁ ਜਾਬ ਲਿਪਾਹੀ।। ਧਾਰਿਓ ਜਨ ਪਸ
 ਪਤਿ ਦਸਿ ਬਾਹੀ।। ਏਕੁ ਦਾਰਿ ਭਾਜੇ ਤੁਮ ਦਾਂਤੋ।। ਬਹੁ
 ਤੁਮ ਰਬ ਰਾਖੈ ਵੈਤਾਂਤੋ।। ਜੇ ਤੁਮ ਕਓ ਮਨਿ ਮੇਯੀ ਲਿ
 ਆਵੈ।। ਹਮਦੀ ਨਨਿਕੀ ਕੋ ਨ ਚੁਣਾਵੈ।। ਤਾਂਤੇ ਕਿਰਿ
 ਪਾ ਕਰੈ ਜਨੁ ਨਾਥਾ।। ਸਭੁ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ਹਾਥਾ।।

ਦੀ ਨਬੀ ਪਾਬਿਤਤੀ ਸੁਤਿ ਲੀਜੈ॥ ਜੀਉ ਦਾ ਨ ਦੀ ਨ ਤਿ
 ਕਉ ਦੀਜੈ॥ ਆਗਿ ਪਿਸੁ ਤੀ ਦੂਤ ਕੀ ਬਾਤਾ॥ ਹੋਇ ਪ੍ਰ
 ਸੰਨ ਬੋਲੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਸਭ ਗਾਜ ਨਿਸਿਓ ਐਸੀ ਕਹੀ
 ਓ॥ ਅਪਨੈ ਮਨਿ ਮੋਧੀ ਰਜੁ ਗਾਹੀ॥ ਧੀਰ ਜੁ ਬਿਨੁ ਕਾਰ
 ਜੁ ਨ ਹੀ ਹੋਈ॥ ਇਹੁ ਨਿਸਚੈ ਜਾਨਤਿ ਸਭ ਕੋਈ॥ **੬੬੬**
ਦੋਹਰਾ॥ ਐਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੁਝ ਨਿਜੁ ਨਿਮੁ ਦਤਿ
 ਭਇਓ ਮਨਿ ਮਾਹਿ॥ ਆਇਸੁ ਲੈਤ ਬਹੀ ਚਲੇ ਨਿਜਿ
 ਰਾਜ ਨਿਕੀ ਘਾਹਿ॥ ਤਿਹਿ ਅਉਸਰੁ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਦ ਅ
 ਏ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਤਿਨ ਐਸੀ ਬਿਧਿ
 ਬੀਨ ਬਜਾਇ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੁਨੇ ਸਰਵ ਨਿਸਚੁ ਪਾਇ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮੰਦਾ ਗੋਤਿ ਸੁਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਸਕਲ ਪੰਡ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਕੀ ਬਾ
 ਤਾ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਹਰਿ ਜੁ ਆਦਰੁ ਕੀਨੋ॥ ਨਮ ਸਕਾਰੁ ਕੇ ਅ
 ਸਨ ਦੀਨੋ॥ ਦਿਰਜੈ ਪਨੁ ਜੈ ਅਤਿ ਅੰਨਿ ਆਈ॥ ਉਨ
 ਕੋ ਹੋਤਿ ਸਦਾ ਦੁਖ ਦਾਈ॥ ਕੇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਹੋਤਿ ਹਿਠਾਂ
 ਈ॥ ਕਹੈ ਭੋਓ ਰਿਖ ਦੇ ਓਗੁ ਸਾਂਈ॥ ਨਾਰਦ ਕਹੈ ਸੁਨੇ ਭ
 ਗਵਾਨਾ॥ ਅਯੁ ਬਿਰਜਿ ਨਿਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਤੁਮ ਮੇ
 ਸਿਓ ਬੁਝਤਿ ਇਹੁ ਬਾਤਾ॥ ਮੇਰੇ ਰੋਮ ਉਠੇ ਸਭ ਗਾਤਾ॥
੬੬੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਕੇਵਲੁ ਗਿਆਨੁ
 ਹੋਰੁ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਭਗਵਾਨਾ॥ ਸਕਲ ਜੀਉ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਪਰ

ਤਿਤੁ ਸਾਰੇ ਪਿਆਨਾ ਐਸੇ ਜੀਉ ਕਉ ਨੁ ਜਗ ਸਾਧੀ ॥ ਜਾ
 ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਸਿ ਜਾਨਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤਦ ਪਸੇ ਪੈ ਕਿਰਿ ਪਾਤੁ ਮ
 ਹੀ ॥ ਤਿਤਿ ਕਾਗਨਿ ਬੁਝਤਿ ਇਕੁ ਵਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਹੀ
 ਣਾ ਕਹਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਗ ਸਿਓ ਚਤੁਰਾਨਿ ਭ੍ਰਮ ਪਾਵੈ
 ਜਦ ਪਦ ਉਹ ਰਿਭਗ ਤਿਕਹਾਵੈ ॥ ਤਦ ਪਤੁ ਮਰੇ
 ਉਨ ਪਾਵੈ ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਤੁਮ ਹੀ ਸਿਓ ਚਤੁਰਾਨਿ ਭ੍ਰਮ
 ਰੇ ਜਨਮ ਕਰ ਸਿਗੁਨ ਗਾਊ ॥ ਤੁਮ ਣਾ ਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿ
 ਓ ॥ ਮੇਰੁ ਪਾਇ ਬਹੁ ਤੇਰੁ ਮਾਮਾਨਿ ਓ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਕਾਜਿ ਸਭੇ
 ਅਭਿਗੰਮਾ ॥ ਤਿਨਿ ਕਾਜ ਨਿਕੋ ਕਰੈ ਪ੍ਰਦਾਂਸਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ
 ਆਗਿ ਆਤੇ ਮਮ ਪਾਵਾ ॥ ਕਬਹੂ ਠਹਰੇ ਨਾ ਇਕ ਠਾਵਾ
 ॥ ੬੬੬ ॥ ੬੬੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਕਥਾ ਕਹੈ ਜ
 ਨੈ ਨਿਰਿ ਠਭੁਗਿ ॥ ਏਕ ਮਹੂਰਤਿ ਰਹਤਿ ਧ੍ਰੁਵ ਨ ਕਰੰਤਿ
 ਕਹੀ ਅਭਿਗ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਤੁਮ ਸਿਓ ਤਿਤੁ ਮਾਨੈ ॥ ਤੁਮ
 ਧਿਨੁ ਅਭਿਗੁਨ ਕਾਹੂ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤੁ ਜਨਮ ਉਨ ਕੋ ਜਗਿ ਮ
 ਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਕੋ ਮਨੁ ਤੁਮ ਚਰਨ ਨਿਪਾਹੀ ॥ ਉਨਿ ਮਾਨਿ ਮ
 ਹੀ ॥ ਦਿਹੀ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗਾਜਾ ਸਿਜਗੁ ਕਰੈ ਇਕ ਬਾਹੀ
 ॥ ਜੇਹਿ ਤੇ ਸਕਾਊ ਦੇ ਸਿਕੇ ਗਜਾ ॥ ਆਇ ਸਮਾਂ ਨ ਕਰੈ
 ਸਭੁ ਕਾਜਾ ॥ ਯਾ ਬਿਪਿ ਜਗ ਕਰਤਿ ਤੈਸੇ ਈ ॥ ਜੈ ਜ
 ਗਿ ਮਾਇ ਚਕਵੈ ਤੈ ਈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤਿ ਕੋ ਕੇਤਕੁ ਗਾਤਾ ॥

ਉਤਿਤੇਕਾਥੈਇਹੁਬਾਤਾ॥ ਜਦਪਥਹੁਤਦੇਸਕੇਗਾ॥

ਅਏਬਹੁਤਜਗਕੇਕਾਜਾ॥ ਤਦਪਸਰਗਾਜਾਉਚਿਠ

ਈ॥ ਤੁਮਰੇਮਘਜੋਰੈਅਬਿਤਾਈ॥ **੬੬੯॥**

ਦੋਹਰਾ॥ ਤਾਤੇਬਿਯਮੁਨਕੀਜੀਐਅਬਹੀ

ਪਹੁਚੇਜਾਇ॥ ਭਗਤਨਿਕੋਕਾਰਜਕਰੋਭੋਪਤਿਪ੍ਰ

ਜਦਗਾਇ॥ ਜੇਤੁਮਰੇਸਿਮਰਨਿਮੈਰਹੈ॥ ਉਚਨੀਚ

ਉਤਮਪਦਯਹੈ॥ ਪੀਭੂਪਤਿਅਪਨੈਮਨਿਮਾਹੀ॥ ਇ

ਕਾਠਿਨੁਤਮੈਥਿਸਾਰਤਿਨਾਹੀ॥ ਤਿਨਕੀਪਦਵੀਕ

ਉਨਕੋਪਾਵੈ॥ ਜਾਕੀਮਹੀਮਾਸਭੁਜਗਗਾਵੈ॥ ਤੁਮ

ਰਚਰਨਕਮਯਕੋਪਾਨੀ॥ ਗੰਗਾਨਮੁਕਹਤਿਸਭਪਾਨੀ

॥ ਜਾਕੇਈਸਸੀਸਪਰਯੀਨੋ॥ ਤੀਨਲੋਕਕੋਪਾਵਤਿ

ਕੀਨੋ॥ ਗਾਜਨਿਯਾਥਿਧਿਸਿਉਰਿਖਗਿਆਨੀ॥ ਯਹਿ

ਉਸਤਤਿਬਹੁਭਾਂਤਿਬਖਾਨੀ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਤਪ੍ਰੇਮਸੁ

ਖਦਾਨੀ॥ ਤਾਸਿਉਬੋਯਤਿਅੰਸ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ ਸੇਸੁ

ਨਿਕੇਨਾਰਦਸੁਖਪਾਇਓ॥ ਬਹੁਰਿਨਾਥਿਕੋਮਾਥੁ

ਨਿਦਾਇਓ॥ **੬੭੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਿਹਿ**

ਪਾਠਸ੍ਰੀ ਕਿਸਨਜੂਓਧੋਯੀਓਬੁਝਾਇ॥ ਤਿਨਿ

ਸਿਉਮੰਤ੍ਰਬੁਝਤਿਯਗੋਅਪਨੈਦਿਗਬੈਠਾਇ॥ ਕਹ

ਤਿਸੁਨੈਸ੍ਰੀਉਧੋਗਈ॥ ਤੁਮਤੇਮਹਾਸਾਧਸੁਖ

ਦਾਈ॥ ਪਰਮਭਗਵੰਤ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹਮਾਰੇ॥ ਸਗਲ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ
 ਜਾਨਨਿ ਹਾਰੇ॥ ਤੁਮਰੇ ਮੰਤ੍ਰਿਐ ਤਹੈ ਜੋਈ॥ ਤਿਹਿ ਕੋ ਕਾ
 ਰਜੁ ਸਿਧ ਸਭੁ ਹੋਈ॥ ਤਿਹਿ ਕਾਰਨਿ ਬੁਝਤ ਇਕੁ ਬਾ
 ਤਾ॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਉਧੈ ਸੁਰਿ ਗਿਆਤਾ॥ ਸੇਸੁ ਤਿਕੈ ਨ
 ਰਦੁ ਸੁਖ ਪਾਇਓ॥ ਬਹੁ ਰਿਨਾ ਬਕੈ ਮਾ ਬੁਨਿ ਵਾਇਓ॥
 ਪੀਡਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਤੈਭਗਤਿ ਹਮਾਰੇ॥ ਸਗਲਿ ਪਰਮ ਕੇ ਜਾਨਨਿ
 ਹੇ॥ ਯਹ ਮਨ ਸਾਵੈ ਮਨ ਮੋ ਪਰੇ॥ ਬਿਧਿ ਸਿਉ ਜਗੁ ਰਾਜ ਸੀ
 ਕਰੇ॥ ਜਗ ਸਿੰਧੁ ਜੀਵੈ ਜਬ ਤਾਂ ਈ॥ ਸਿਧਿ ਨਹੈ ਇਨ੍ਹਨੁ ਤ
 ਬ ਤਾਂ ਈ॥ ਤਿਹਿ ਕਾਰਨਿ ਆਵੈ ਮਨਿ ਮਾਂਤੀ॥ ਜੰਮੁ ਪੀਡਿ ਸੁ
 ਤਨਿ ਪੈ ਜਾਈ॥ ੬੭ ॥ **੨੨੨**॥ ਜਗ ਸਿੰਧੁ
 ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸਭਾ ਜੇ ਦੇਉ ਛੁਡਾਈ॥ ਪੀਡਿ ਸੁਤਨਿ ਕੇ ਜ
 ਗ ਕੇ ਤਬ ਹੀ ਬਨੈ ਬਨਾਉ॥ **ਅਧਿਆਉ ਦਿਵਿ**
ਮਾਰਿ ਵਾਂ॥ ੭੭ ॥ ਕਹੈ ਪਰੀਛਤਿ ਸਿਉ ਰਿਖਿ
 ਈ॥ ਜਬ ਯਾ ਬਿਧਿ ਬੋਲੈ ਸੁਖ ਟਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮਿਭਗ ਤੁਧੈ
 ਧੈ ਸੁਰਿ ਗਿਆਤਾ॥ ਜਾਨਤਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਗੁਪਤਿ ਵੀ ਬਾਤਾਉ
 ਤਰੁਨੀਓ ਜੇ ਰਿਦੈ ਭਾਖਾ॥ ਸੁਨੈ ਸਿਆਮਿ ਸੁਨੈ ਰਿਸੁ ਖੁਦ
 ਤਾ॥ ਜਗ ਰਾਜ ਸੁਤੇ ਜਗ ਮਾਂਤੀ॥ ਕੇਉ ਕਠਨਿ ਕਾਨ੍ਹ ਜੇ
 ਨਾਂਤੀ॥ ਪੀਡਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਜੇ ਹੁਤੇ ਗਿਆਤਾ॥ ਕਰਤੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰਗਟਿ
 ਇਹੁ ਬਾਤਾ॥ ਪਹਿਲੈ ਅਪਨੈ ਬਾਨੀ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਬਹੁ ਰੇ

ਜਗਕੀਬਾਤਿਸੁਚਾਰੇ॥ ਤਦਪਉਤਿਕੋਕਿਰਪਾਤੁਮਾ
 ਗੀ॥ ਵੇਉਪੇਮਭਗਤਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਤਿਹਿਕਾਰਨਿਨਿਸਚੇ
 ਮਨਿਆਨੀ॥ ਕਾਰਜੁਸਕਲਸੀਗਿਕਰਿਜਾਨੀ॥ **੬੭੨**
੨੦੦੦॥ ਤਾਤੇਬੋਗਿ॥ ਸਿਧਾਰਿਕੇਕੀਜੈ
 ਉਤਿਕੋਕਾਜਾ॥ ਤੁਮਹੀਕੋਸਭਯਾਜਹੈਰੋਪਤਿਪ੍ਰਭ
 ਜਦੁਰਾਜਾ॥ ਤੁਮਤੇਕੋਪਰਬੀਨਸੁਗਿਗਿਆਤਾ॥
 ਜਾਨਤਿਜੁਗਸਿੰਧਕੀਬਾਤਾ॥ ਤਾਸਮਾਤਿਗਾਜਾ
 ਕੋਨਾਹੀ॥ ਅਯੋਤਿਗਜਨਿਕੋਬਯੁਜਾਮਾਹੀ॥ ਤਦਪ
 ਏਕਭੀਮੁਬਯੁਪਾਹੀ॥ ਤਿਹਿਸਮਾਤਿਹੈਸਿਸਦਿਮੰ
 ਝਾਰੀ॥ ਤੁਮਅਰੁਭੀਮੁਜਾਹੁਤਿਹਿਪਾਹੀ॥ ਤਿਹਿਸਮਾ
 ਨਿਦਾਤਾਕੋਉਨਾਹੀ॥ ਬਿਪ੍ਰਭੋਖਕਰਿਕੈਜਬਜੈਹੈ॥ ਤ
 ਬਤੁਮਜੋਚਾਹੈਸੋਪੈਹੈ॥ ਤਾਸਿਉਜੁਧਮਾਂਗਰੀਤੁਮਯੀ
 ਜੋ॥ ਪਾਹਛਯਕੇਵਕੋਬਸਕੀਜੋ॥ ਵਾਂਸੋਭੀਮੁਸੈਨਿ
 ਜਬਯਾਰਿਹੈ॥ ਤੁਮਹੀਆਗਿਆਲੇਦੋਕਰਿਹੈ॥
 ਤਾਕਾਰਨਿਤੁਮਬੋਗਿਪਧਾਰੇ॥ ਜਗਕਾਜਿਕੇਸਿ
 ਸਪਗੁਧਾਰੇ॥ **੬੭੩॥ ੨੦੦੦॥ ਜੁ**
ਰਾਸਿਧਇਹੁ ਜਾਤਿਹੈਅਪਨੈਮਨਿਸਤਿਭਾਇ॥ ਪ
 ਰਸੁਤਨਿਕੇਜਗਕੋਆਏਸ੍ਰੀਜਦੁਰਾਇ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਸੁਖਦੇਉਕਹੈਸੁਨਿਰਾਜਾ॥ ਅਤਿਦੀਰਘਹੈਜਾਕੇ

ਕਾਜਾ। ਜੁਗਾਜਿ ਪੁਖਰੇ ਜਗਮਾਜੀ। ਪਤਰਿ ਕੇਤਾ ਬਿਦੰ
 ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਹੀ। ਤਦਪ ਮ੍ਰਿਤਿ ਦੰ ਕੀਤਰਿ ਨਾਥਾ। ਰਾਖੀ
 ਹੁਤੀ ਭੀ। ਮਕੇਤਾ ਥਾ। ਸੇਕਾ ਗੁਨ ਭੁਪੇ ਸਭੁ ਜਾਨੈ। ਤਾਂਕਾ
 ਗਤਿ। ਇਹੁ ਭੇਦੁ ਬਖਾਨੈ। ਬਖਤੁ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਭੁਪੇ ਸੁਰਿਗਿਆਤਾ
 ॥ ਕਪਤਿ ਜੋਨੇ ਭਗਵੰਤਿ। ਬਿਪਾਤਾ। ਜਿ ਤੇਨੀ ਉਤਿਗ
 ਜਾਨਿ ਕੀ ਬਾਞਾ। ਤੁਮ ਜੀ ਕੋ ਸਿਮਰੈ। ਨਿਰਲਾਭਾ। ਕ
 ਏ ਸਭ ਨਿਸਿੰਭੁ ਨਨ ਕਰੇ। ਪਰਿ ਕੋ ਪਿਆਨ ਚਿਤਿ
 ਮੇਧਰੇ। ਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਹਾਇ। ਮਾਗੇ। ਭੈ ਭੰਜਨਿ ਹੈ
 ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਿਆਰੇ। **੬੭ ॥ ਵੈਰਾਗਾ ਕਸਟੁ ਸ**
 ਕਾ ਲਿਸੀ ਸਾਰੇ ਕੇਨੁ ਰਿਕਰੈ। ਚਿਤਿ ਮਾਗਿ। ਤਿਨੈ ਜਮਾਰੇ
 ਦੁਖਿ ਹਰਤਿ ਬਾਰਿਯਾਗੇ। ਤੇਨਾਹਿ। ਸੰਖ ਭੁਰਿ ਦੰਨੈ
 ਦੁਖੁ ਦਾਈ। ਜਬਗੋ ਪਾਨਿ ਲੇਚੇ। ਲੇ ਬਿਯਾਈ। ਪ
 ਦੇਤ ਬੈ ਤ੍ਰਿਭੁ ਅਨਿਕ ਸਾਂਈ। ਵਾਹਿ ਮਾਰਿ ਸਭੁ ਨਾਰਿ
 ਛੁਡਾਈ। ਜਬਗੋ ਜਿਗ੍ਰਿਹਿ ਰਹੇ। ਜਲ ਮਾਂਹੀ। ਤ
 ਜਾਂਆਇ ਪਹੁਚੇ ਪਾਲਿ ਮਾਂਹੀ। ਸ੍ਰੀ ਸੀਤ ਕਾਰਨਿ ਜ
 ਗਨੀ ਸਾ। ਮਾਰਿ ਭੰਕਈ ਸੁਨ ਸਿਸੀ ਸਾ। ਕੀ ਸੁਭੁ
 ਪੁਭਿਤੀ। ਪੁਨਿ ਮਾਰਿਯਾ। ਤਾਤਿ ਮਾਤਿ ਕੇ ਕਸਟੁ ਨਿਧ
 ਰਿਯਾ। ਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਸਭ ਕੇ ਸਭ ਕਾਰੀ। ਉਨਹੀ ਕੇ ਹੋਯਾ
 ਜਿਹ ਮਾਰੀ। ਜੇਐਸੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਕੋ ਪਿਆਵੈ। ਹੈਨਿ ਨਿ

ਦਸੁਤਮਗੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਤਿਨਿਪੈਕਿਰਿਪਾਬੋਗਿਨੇਕੀ
ਜੈ॥ਤਹਾਂਜਾਇਉਤਕੀਸੁਪਿਭੀਜੈ॥੬੭੫॥

੨੭੭॥ਰਛਪਾਭਿਸਭਜਗਤਿਕੋਤੇਤੁਮਹੀਗੇ
ਪਾਭਿ॥ਤਉਤੁਮਹੀਸਗਤਿਤੈਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਿਨੰਦਣਾ
ਣਾ॥ਤਮੈਅਉਰੁਤੁਮਪੁਕੋਸੁਤਗਾਜਾ॥ਰਛਪਾਭਿਨੇ
ਦੀਜਨੁਗਾਜਾ॥ਕਹੈਬਹੁਗਿਸ੍ਰੀਉਧੋਗਈ॥ਜੇਤੁ
ਮਕਹੈਸਿਆਂਸਿਸੁਖਦਾਈ॥ਕਿਉਕਾਗਤਿਤੁਜੈਦੁਖ
ਦਤਾ॥ਜਗਮੋਭਯੀਨਹੀਯੇਧਾਤਾ॥ਤੁਮਅਤਿਰਿਜਾ
ਸੀਸਭੁਜਾਨੈ॥ਜਗਸਿੰਧੀਕੀਗਤਿਪਾਰਿਚਾਨੈ॥ਬੋਰਿ
ਭਉਕਰਿਤੁਮਕੋਧਿਆਵੈ॥ਗੈਂਤਿਨਿਦਸੁਕਬਹੁਨਭ
ਯਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਿਕੇਹਾਬਿਸ੍ਰਿਤਿਜੇਪੈਚੈ॥ਸੁਗਹਿਯੋਗ
ਸੇਪ੍ਰਭਤਾਪੈਚੈ॥ਜਬਯੋਮਰੈਨਹੀਵਹਿਗਾਜਾ॥
ਸੁਪਿਨਹੈਭਿਜਗਤਿਕੇਕਾਜਾ॥ਯਾਧਿਧਿਮਿਨ੍ਰਜੇਭੁ
ਧੈਦੀਨੈ॥ਸਭਜਾਨਦਹਿਸਾਂਤਿਕੈਯੀਨੈ॥੬੭੬॥

੨੭੮॥ਚਲਥੇਕੀਇਛਾਕਰੀਘਰੀਪਨ੍ਰੀਦ੍ਰਿ
ਜੀਗਾਜੀ॥ਆਗਿਆਕੀਨੀਸੁਤਨਿਕੇਸਜੈਚਲ
ਨਿਕੀਸਾਜੀ॥ਸ੍ਰੀਬਯਭੁਨ੍ਰਮਹਾਂਬਾਲਿਧਾਰੀ॥
ਪੁਨਿਪਰਦਸਨਸਾਂਤਿਸਭਕਾਰੀ॥ਭਾਂਤਿਸੇਭਾਪਗਾ
ਸੁਰਿਗਿਆਤਾ॥ਅਉਰੁਗੁਆਰਿਬਡੇਸੁਰਿਗਿਆਤਾ॥

ਜੋਤਿ ਤਰੇ ਦੁਆਰੀ ਕਾ ਮਾਹੀ ॥ ਰਿਆ ਗਿਆ ਆਖਿ
 ਤੁਕੁੰਤ ਜਾਹੀ ॥ ਤਿਨਹੂੰ ਕੋ ਮੋਹਿ ਜਿਨ ਦੁਨਾਥਾ ॥ ਆ
 ਗਿਆ ਕਰੀ ਚਲੇ ਹਮ ਸਾਥਾ ॥ ਗਜ ਜਿਨ ਬੇਚਲੇ
 ਜਦੁ ਗਜਾ ॥ ਬਾਜ ਜਿਨ ਬਿਭਦੁ ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਬਾਜਾ ॥
 ਤਿਨ ਕੋ ਸਬਦੁ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਛਾਇਓ ॥ ਸਗਤਿ ਕੇ
 ਮਤਿ ਆਨੰਦੁ ਆਇਓ ॥ ਅਸਟਿ ਨਾਇਕਾ ਸੁੰਦ
 ਰਿ ਮਹਾ ॥ ਤਿਨਿ ਕੋ ਸੋਭਾ ਕਹੀਏ ਕਹਾ ॥ ਪਰਿਭ੍ਰ
 ਕ ਮਨਿ ਕੋ ਚੰਦ੍ਰੇਣਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਮਾਨ ਕਿਯੋ ਗੋ ਅਮੋਯ

੬੭੭ ॥ ਵੈਰਾਗ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸਭ ਗਾਨੀਤ
 ਕੇ ਰੂਏ ਛਬਿ ਸਿਉ ਜਾਤਿ ॥ ਮਾਨੇ ਦਿਬ ਬਿਬਾਤੁ
 ਦੇਚਲੇ ਜੋ ਰਿਕੈ ਪਾਤਿ ॥ ਸਹੰਸ ਕਿਰੂਣੀ ਰੂਏ ਨਿ
 ਸੰਗਾ ॥ ਜਾ ਪਰਿਚੀਰਹੇ ਮਿਸੁਰੰਗਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪਾਞ
 ਕੀਨਾ ॥ ਲਿਸੁਖਾ ਸਤਿ ॥ ਕੇਤ ਕਿਚੁ ਓਰਿ ਛਾਤਿ ਸਿ
 ਪਾਸਤਿ ॥ ਅਉਰੁ ਗਾਜੀ ਚਹੁ ਨੁਜੀ ਹਿਤਾਈ ॥
 ਬਿਬਾਧਿ ਭਾਂਤਿ ਬਰੇ ਕਹਾਤਾਈ ॥ ਹੁਤੇ ਅਉਰੁ ਉ
 ਦਨਿ ਪਾਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਅਉਰੁ ਸੋਚ ਬਹੁ ਗਾਤੁ ਮ
 ਹੀ ॥ ਪਜਾ ਪੀਤਹਾ ਬਤਿ ਪਾਰਿ ਗਜੇ ॥ ਪਤਿ ਦਾ
 ਮਤਿ ਜਿਉ ਅਧਿਕਿ ਬਿਗਾਜੇ ॥ ਸਕਟ ਬਾਤ ਚ
 ਮਕੈ ਆਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਜੈ ਸੈ ਮੀਨ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਝਾਰੀ ॥

ਗਾਇਓਨੁ ਤੁਵਹਿ ਗਜਨਿ ਪਾਤੀ ॥ ਕਹੀਤੁ ਮੈਂ ਚੰਤਾ
 ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤੁਮਹੀ ਮੁਕਤਿ ਕਾਜ ਨਾਨਾ ਬਾਯਾਯਾਨ
 ਯੀਏ ਕੁਟੰਬਾ ਹਿਸਾਬਾ ॥ **੬੭੮ ॥ ਤੇਰਾ ਗਾ**
 ਗਜਨਿ ਤਬ ਨਾਮੁ ਮੁਨੀ ਹਰਿ ਕੋ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ ॥ ਨ
 ਮਸਕਾਰੁ ਕਰਿ ਕੈਚਲੇ ਆਨੰਦੁ ਉਗਿਨ ਸਮਾਇ ॥ ਨਿ
 ਕਸਿਦੁ ਆਰਕਾ ਤੇਜੁ ਦੁਗਈ ॥ ਪਹਿਲੇ ਸੇਗਠਿ ਪਹੁ
 ਚੇ ਆਈ ॥ ਪੁੰਨਿ ਮੇਂ ਵਾਤਿ ਦੇ ਸਿਮੇ ਆਏ ॥ ਬਹੁਨੇ ਸ
 ਦੇਖਿ ਕੋਧਾਏ ॥ ਸੁਨੀ ਪੀਡੁ ਪਾਤਿ ਨਿਦਿਉ ਬਾਤਾ
 ਪਹੁ ਚੇ ਆਇ ਸਿਆਮਿ ਸਖੁ ਦਤਾ ॥ ਮੰਦਤਿ ਭਏ
 ਮਨ ਮੈਂ ਇਹੁ ਜਾਨੀ ॥ ਹਮੇ ਪਹਿਰਿ ਕਿਰਿ ਪਾਕਰੀ ਸੁਖ
 ਦਾਨੀ ॥ ਯੀਨੇ ਸੀਗਿ ਬਿਪ੍ਰਿਸਰਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਚਲੇ
 ਯੋਨਿ ਹਰਿ ਕੋ ਅਗਵਾਨੀ ॥ ਜੋ ਜਿ ਅਨੇ ਕਿਭੇਟਿ
 ਕੈ ਯਿ ਆਏ ॥ ਭੁਖਿ ਬਿਭਚ ਬਸਤਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀਮੁ
 ਬੁਦ ਬਿਬਹੁ ਤੁਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥ ਤਾਹੀ ਸੁਖ ਮੇਂ ਦੁਖ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥
 ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਕੀ ਸੀਤਾ ਤਾਈ ॥ ਤਮੇ ਮਨ ਕੀ ਤਪਤਿ
 ਬੁਝਾਈ ॥ **੬੭੯ ॥ ਤੇਰਾ ਗਾ** ਰੇ ਸਿਰੇ
 ਸਿਹਰਿ ਖਤਿ ਭਏ ਕਹੁ ਤਿਜੁ ਪੁਸਟ ਰਿਗਾਜਾ ॥ ਸੁਫਲੁ ਭਇ
 ਓ ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ ਜਨਮੁ ਹਮੇ ਆਜਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਸਭੇ ਬਿ
 ਧਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਿਹਿ ਕੋ ਬਰੁ ਆਪੁ ਤੇਜਾਨੈ ॥ ਤਾਕਾਰਿ

ਤਿਭੁ ਅਨਿਕੇਈਸਾ ॥ ਹਿਤੁ ਸਿਉ ਪਰੇ ਚਰਨ ਪੈਸੀਸਾ ॥ ਬਰੀ
ਬਾਰਿਯ ਉਹਿਤੁ ਸਿਉ ਭੇਟੇ ॥ ਬਿਗਤਾ ਪਕੇ ਦੁਖ ਸਭ ਮੇਟੇ ॥
ਵੇਉਹ ਰਿਮਾਹਿ ਮਾਸਭ ਜਾਨੈ ॥ ਚਰਨ ਪਰ ਸਿਧ ਹੁਤੇ ਸੁਖਾ ॥
ਨੈਸੋ ਅਨੰਦ ਉਰਿ ਮੇਲ ਸਮਾਇਯੀ ॥ ਨੈਤਿ ਨੀਰਸੀ ਗੰਧਾਰੀ ॥
ਆਇਯੀ ॥ ਰਾਜਤਿ ਨ ਕੁਲ ਅਉਰੁ ਸਹਦੇ ਯੀ ॥ ਜੋ ਜਾਨਤਿ
ਤਿਭੁ ਅਨਿਕੋ ਭੇਯੀ ॥ ਤਿਉ ਕੋਰੁ ਪੁਮਹਾ ਸੁਭ ਕਾਰੀ ॥ ਸਿ
ਨੈਦੇਖੋ ਮੋਹਤਿ ਨਰਨਾਰੀ ॥ ਤਿਨਿ ਕੀਯੋ ਬਿਦੇਖਾਨਿਕੇ
ਜਾ ॥ ਆਏ ਬਹੁ ਜਨ ਦੁਕੁਲ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ **ਦੁ ਦਰ ॥**

ਦੋਹਰਾ ॥ ਰੁਪੁ ਅਨੁਪਮ ਦੇਖਿ ਕੈਸੇ ਦਾਤਿ ਭੇ
ਮਨਿ ਮਾਯਿ ॥ ਨੈਨ ਨਿਮੁਖ ਣਗੈ ਨਹੀ ਤਨ ਕੀ ਕਛੁ ਸੁਧਿਤ
ਹਿ ॥ ਪੁਨਿ ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੋ ਆਬੁ ਨਿਦਾਇਯੀ ॥ ਕੁਸਲ ਬੁਝੈ ਕੈਹ
ਖੁਬ ਯਾਇਯੀ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਪੰਡੁ ਸੁਤ ਨਿਕੇਸਾਯਾ ॥ ਨਗ
ਰਿ ਨਿਕਟਿ ਪਹੁਚੇ ਜਨ ਦੁਨਾਥਾ ॥ ਤਹਾ ਨਿਗਤਿ ਕਾਰੀ ਬਹੁ
ਆਏ ॥ ਸਕਲ ਗੁਨੀ ਜਨ ਸੁਨਿਕੇ ਪਾਏ ॥ ਆਨੰਦ ਸਿਉ
ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨਿ ਗਾਏ ॥ ਬਿਭੁ ਦਭਾਂਤਿ ਬਾਜੀ ॥ ਤਿਥ ਜਾ
ਵੇ ॥ ਸਕਲ ਹਸਤ ਨਾਪੁਰ ਕੇ ਦਾਸੀ ॥ ਹਰਿ ਆਏ ਸੁਨਿਭ
ਏ ਹੁਣਾਸੀ ॥ ਪਰਿ ਪਰਿ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ॥ ਦੁਆ
ਰਨ ਬੰਦ ਨਿਦਾਰ ਬੰਧਾਏ ॥ ਨਰਨਾਰੀ ਦੇਖ ਨਿਕੋ ਆਏ ॥
ਹਰਿ ਬੇਬਹੁਤੁ ਯੁਘ ਬਰਖਾਏ ॥ ਭੇਟਿ ਪੰਡੁ ਸੁਤ ਨਿਜ ਦੁ

ਨਾਥਾ। ਬੁਧੁਤਿਯੋਗੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਸਲਾਤਾ॥ ੬੮੧॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਬਗਰਿਬਗਰਿਚਨਾਰਚੀ ਸੋਭਾਕ

ਹੀਤਜਾਇ॥ ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਾਸੁਜਤਅਗਰਕੀਰਹੀਤ
ਗਰਮੋਛਾਇ॥ ਪੁਰਖਸਭੇਮਾਰਗੁਮੋਆਇ॥ ਠਾਢੇਭ
ਏਰਸਤੁਕੇਭਾਏ॥ ਨਾਰੀਸਕਯਪ੍ਰੇਮਰਸਪਾਰੀ॥ ੬੮੨॥
ਆਰਤਿਆਇਕਿਦਾਰਤਿਯਾਗੀ॥ ਪੰਡਿਤਸੁਤਤਿਕੇ
ਪਦਰਿਸੁਹਾਏ॥ ਮਾਨਕਿਸੈਛਬਿਕਹੀਤਜਾਏ॥ ਤਿ
ਤਿਕੀਜੋਤਿਜਗੈਸਭਠਾਂਈ॥ ਜਗਮਗਤਿਦੀਪ
ਕਕੀਤਿਆਈ॥ ਸੁਰੇਜਾਤਿਆਵਤਿਜਦੁਰਾਜਾ॥
ਦੀਪਕਪਰੇਆਰਤੀਕਾਜਾ॥ ਉਮਹੋਧਾਯਬਿਰਧਿ
ਸਭਨਾਰੀ॥ ਮਘਮੈਭਈਰੀਰਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਕਹੈਪੰਤੁ
ਹੇਯੋਪਟਿਨਾਰੀ॥ ਤਾਕੀਗਤਿਬਰਨਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥
ਗਏਭਵਤਿਮਾਹੀਰੀਦਯਾਯਾ॥ ਕੁੰਤੀਹਰਿਬਿਉਠੀ
ਤਿਉਕਾਯਾ॥ ੬੮੩॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਸ੍ਰੀਮੋਹਤਿਮੁਖਦੇਬਿਕੈਰੋਮਿਰੋਮਿਸੁਖਪਾਇ॥ ਯ
ਇਚਾਇਸਿਉਮਾਇਜਿਉਯੀਤੈਕੀਠਿਯਗਾਇ॥ ਬ
ਨ੍ਰੀਬਾਰਿਯਉਭੇਟਤਿਰਹੇ॥ ਬਹੁਤੀਰੁਨੈਤਤਿਤੇਬਹੇ॥
ਬਾਰਿਬਾਰਿਪਰੈਜਗਦੀਯਾ॥ ਕੁੰਤੀਕੇਚਰਨਤਿਪਰਿ
ਸੀਸਾ॥ ਵਹੁਓਠਾਇਕੇਕੀਠਿਯਗਾਵੇ॥ ਰੋਮਿਰੋਮਿ

ਬਹੁਆਨੰਦਪਾਵੈ॥ ਦੋਲਕ੍ਰਿਪਾਚਾਰਜਕੀਨਥੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਪੁਨੀਤਮਹਾਸੁਖਕਾਰੀ॥ ਹਰਿਜੂਤਿਨੈਨਿਵਾਇਓਸੀਸਾ॥
 ਤੇਇਪ੍ਰਸੰਨਹੁਤਿਦਈਅਸੀਸਾ॥ ਬਹੁਰੇਅਸਟਨਾਇ
 ਕਾਮਿਯੀ॥ ਸਭੇਪਰਸਿਧੈਮਤਿਮੋਖੁਯੀ॥ ਤਬਗਜਾ
 ਬਹੁਆਦਰਕੀਨੋ॥ ਬਡੇਭਵਨਰਹਿਥੇਕੋਦੀਨੋ॥ ਅੰ
 ਆਦਿਬਹੁਸਿਓਜਪਠਾਈ॥ ਹਰਿਜੂਕੋਨਿਜਿਪ੍ਰੀਤ
 ਜਨਾਈ॥ ੬੮੩॥ ਵੇਰਗੰ॥ ਯਾਹਿ
 ਧੀਪਰਮ॥ ਹੁਣਾਸਸਿਓਕੀਨਤਬੈਨਿਵਾਸਾਕੇਤਕਿ
 ਮਾਸਿਬਸੇਤਾਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਸੁਖਰਾਸਿ॥ ਅਧਿ
 ਆਉਬਹੁਤਰਿਵੈ॥ ੭੨॥ ਕਹੈਪਰੀਠ
 ਤਿਸਿਓਗਿਬਿਗਈ॥ ਇਕਦਿਵਸੁਮੋਹਤਿਜਦੁਗ
 ਈ॥ ਬੈਠੇਗਜਿਸਭਾਮੋਗਜੇ॥ ਓਰਗਤਮੋਜਿਓਰ
 ਦੁਬਿਗਜੇ॥ ਬੈਠੇਗਜਦੁਸਟਰਿਗਜਾ॥ ਜਿ
 ਨਕੇਸਦਾਪਰਮਾਸਿਓਕਜਾ॥ ਕਹਤਿਸੁਨੇਮੋਹਤਿ
 ਸੁਖਰਾਸਾ॥ ਤੁਮਹੀਪ੍ਰਾਰਤਿਸਭਕੀਆਸਾ॥ ਹਉਮਿ
 ਮੋਇਹੁਮਨਸਾਧੋਰੇ॥ ਬਿਬਧਿਭਾਂਤਿਜਗਗਜਸੁਕੋਰੇ॥
 ਜੇਤੁਮਕਿਰਪਾਦਿਸਟਿਕਰਿਓਰੇ॥ ਸਿਧਹੋਇਸਭ
 ਕਾਰਜੁਮੋਰੇ॥ ਮੋਰੇਭੇਉਸਕਯਤੁਮਜਾਨੋ॥ ਜੋਗਣ
 ਗਤਿਸਭਮਾਨਿਮੋਆਨੋ॥ ਜਾਬਿਧਿਮੰਤ੍ਰਦੇਓਜਦੁ

ਰਾਜਾ ਆਇਸੁ ਮਾਂਤਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਕਾਜਾ॥ ੬੮੬॥

੬੮੭॥ ਤੁਮਹੀ ਸਭ ਕਾ ਜਨਿ ਬਿਖੈ ਮਕੋਹ
 ਤਿਸਾਇ॥ ਅਭਿਗੁ ਮਾਰੇ ਕਉ ਤੁਏ ਭੋਪਤਿ ਪੂਰ
 ਜਦੁ ਗਾਇ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਨਾ ਬਿਕਰੇ ਪਾਤਕਾ ਬਾ॥ ਮੰ
 ਤ੍ਰ ਕਰੈ ਤਿਜ ਪੁਰਖ ਤਿਸਾ ਬਾ॥ ਹਮ ਤੁਮਹੀ ਸਭ ਮਾਹਿ
 ਮਾਜਾਨੀ॥ ਜਾ ਬਿਪਿਕਹ ਤਿਥੇ ਦਕੀ ਬਾਤੀ॥ ਤੁ
 ਮਹੀ ਕਸਟੁ ਜਗਤ ਕੇ ਹਰੇ॥ ਇਛਾ ਸਭ ਕੀ ਪੁਰਤਿ
 ਕਰੇ॥ ਤੁਮਰੇ ਨਾਮੁ ਕਹਤਿ ਜੋ ਲੋਈ॥ ਤਿਹਿ ਕੀ ਸੁ
 ਫਲ ਕਾ ਮਨਾ ਹੋਈ॥ ਤੁਮਰੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸਦਾ ਸੁਭ ਕਾਰੀ॥
 ਜਾ ਸਿਉ ਪੁਰਤਿ ਆਸਿ ਹਮਾਰੀ॥ ਸੁਨੇ ਸਿਆਮੁ ਸੁ
 ਦਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਕਬਹੂੰ ਇਉ ਮਨਿ ਆਵਤਿ
 ਬਾਤਾ॥ ਏਕੁ ਜਤੁ ਮਕੋਤਿ ਤਧਿ ਆਵੈ॥ ਮਨ ਬਚ
 ਕੇ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨਿ ਗਾਵੈ॥ ਅਰੁ ਇਕੁ ਤੁਮਕੋ ਜਾਨਤਿ
 ਨਾਹੀ॥ ਰਹੈ ਮਗਤ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਮਾਹੀ॥ ੬੮੮॥

੬੮੯॥ ਤੁਮ ਸਬਦਿ ਕੋਏ ਕਰ ਸੁਗਥੇ ਏਕੋ
 ਭਾਉ॥ ਬਿਖਮਾ ਦੇਸ ਟਿਕੇ ਪਤਿ ਨਹੀ ਭੋਪਤਿ ਪੂਰ
 ਜਦੁ ਗਾਉ॥ ਬਹੁਰੇ ਇਹੁ ਆਵੈ ਮਨਿ ਮਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਭੋ
 ਬੈਰਿ ਭਾਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਤਦ ਪਯੋ ਤੁਮਕੋਤਿ ਤਧਿ ਆ
 ਵੈ॥ ਦੁਹੰਯੋ ਕੇ ਮੇਘੁ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਜੋ ਜਗ ਮਾਝੁ

ਦੇਹਿਧਰਿਆਵੈ। ਕਬਹੂੰ ਸੁਖ ਕਬਹੂੰ ਦੁਖ ਪਾਵੈ। ਕਰੇ
 ਕਰਮ ਸੁਭ ਸਿਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਅਸੁਭ ਕਰਮ ਕੋ ਫਲ ਦੁ
 ਖ ਪਾਵੈ। ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ ਕਹੈ ਸੁਤੁ ਗਾਜਾ ਸੋਚਿਤ
 ਕਹਾ ਜਗ ਕੇ ਕਾਜਾ। ਜਦ ਪਕਠਿ ਜਗੁ ਜਗਮਾ
 ਹੀ। ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਬੈਰੁ ਭਾਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਜਿਨੇ ਦੇਉ ਭੀ
 ਖਕੀ ਅਭੁਯਾਥੋ। ਇਹੁ ਮਨ ਸਾਮਨਿ ਮੋ ਸੋਰਾਥੋ। ਤੁ
 ਦਪਤੁ ਮਕੋਧਰ ਮੁਸੁਹਾਈ। ਜੇ ਇਹੈ ਸਗਮ ਸਗਲ ਕ
 ਠਿਨਾਈ॥ **੬੮ ੬॥ ਜੈ ਹਰਗੋਬਿੰਦ**॥ ਭਾਈ ਅਨਿ
 ਕੇ ਆਗਿਆ ਕਰੇ ਚਰੇ ਦਿਸਿ ਦੇ ਜਾਂਹਿ। ਚਰੇ ਦਿਸਿ ਦੇ
 ਜੀਤਿ ਕੈ ਪੰਨੁ ਆਵੈ ਤੁਮ ਪਾਹਿ। ਤੁਮ ਰੇ ਭਾਤੁ ਪੈ ਥਾਉ
 ਧਾਰੀ। ਦੇਵ ਨਿਹੁ ਤੇ ਅਤਿ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਚਰੇ ਦਿਸਿ ਜੀ
 ਤਿ ਦੇ ਭੈਂ ਹੀ। ਸਭ ਗਾਜਾ ਨਿਕੇ ਬਾਸਿ ਕਰਿ ਐਂ ਹੀ। ਗਹਿ
 ਓਏ ਕੁਹੀ ਪੰਛੁ ਜਗਮਾ ਹੀ। ਜਦ ਪਕਾਹੁ ਕੇ ਬਾਸਿ ਨਾਂਹੀ
 । ਸੋ ਪੰਛੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਸਿ ਰਹੂੰ। ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੈ ਤਿਤਿ ਅਤਿ
 ਚਹੂੰ। ਤਿਹਿ ਕਾਗਨਿ ਮਨਿ ਪੀਰੁ ਪਰੈ। ਬਿਧਿ ਸਿੰਘੁ ਜਗ
 ਗਾਜ ਸੁਕੋਗੇ। ਗਾਜਾ ਨਿਤ ਬੈਸਿ ਸਿਖੁ ਨਾਈ। ਆਖਿਓ
 ਕੀਰਿ ਪਾਕਰੀ ਤਿਹਿ ਠਾਂਈ। ਸੁਨੀ ਮਹਾਂ ਮਨੇ ਹਰਿ ਥਾਂ
 ਨੀ। ਸੁਨਿ ਤਿਭੁ ਇਓ ਗਾਜਾ ਸੁਰਿ ਗਿਆਨੀ ਪਤਿ ਜਿਭਾਈ
 ਅਨਿਕੰਭੁ ਆਇ ਸੁਨੀ ਨੀ। ਹਿਤਿ ਸਿੰਘੁ ਮਾਂਨਿ ਸੀਸਿ ਪੈ

ਨੀ॥ **੬੬੭॥** **ਵਿਹਗਾ** ਭੀ ਸਿਸੈਂ ਨੁਪਚਮ
 ਵਿਸਾਓ ਤਰਿ ਅਰਜ ਨੁਯੇ ਓ॥ ਪੂਰਬ ਦੇ ਸਿਨਕ ਚ
 ਯੇਟ ਖਾਹਿ ਵਿਸਿਸਾਰਿ ਦੇ ਤਾ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਜੀ ਤੇ ਬਹੁ
 ਦੇ ਸਾਗ ਜੁਗਾ ਸਿੰਧਿ ਪਿਨੁ ਸਗ ਯਨ ਰੇ ਸਾਗ ਐਸੀ ਭਾਂਤਿ
 ਜੀ ਤਿਜ ਧਿਆਏ॥ ਬਹੁਤ ਦਰਬ ਆਪਨੈ ਸੰਗਿ ਲਿ
 ਆਏ॥ ਤਬ ਗਾਜਾ ਮਨਿ ਮਾਂਹਿ ਧਿਰਾ ਹੀ॥ ਜਗਾ ਸਿੰਧੁ
 ਅਤਿ ਬਾਲਿ ਧਾਰੀ॥ ਏਕ ਵਿਦਿ ਸਿ ਬੈਠੈ ਤਰਿ ਪਾਯੀ॥ ਚਿੰ
 ਤਾ ਬਹੁਤ ਬਢੀ ਮਨਿ ਮਾਂਹੀ॥ ਜੁਗਾ ਸਿੰਧਿ ਗਜ ਨਿਕੋਰਾ
 ਜਾਗਾ ਅਤਿ ਵੀਰ ਘਿਰੈ॥ ਜਿਹਿ ਕੇ ਕਾਜਾ ਤਾ ਕੇ ਕਉ ਨਿਭਾਂ
 ਤਿ ਬਸਿ ਕੀਜੈ॥ ਇਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਚੀਜੈ॥ ਜਬ ਤੰ
 ਈ ਉਹੁ ਬਸਿ ਨਹੀਂ ਚੀਜੈ॥ ਜਗਾ ਜਸੁ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਕਹੈ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਤੁਮਨੈ ਦੁਆਰਾ॥ ਤੁਮਰੇ ਮਨ ਮੇਂ ਕਹਾਂ ਬਿਚਾਰਾ
 ॥ **੬੬੮॥** **ਵਿਹਗਾ** ਗਜ ਨਿਜ ਧਿ ਐਸੈ
 ਬਚਨਿ ਕਹੇ ਜਪੁ ਸਟਰਿ ਗਾਇ॥ ਸਿੰਧੁ ਪੈ ਬੈਠੈ ਤਬੈ ਚਿ
 ਧਿ ਪਿਬ ਚਰਿ ਸੁਨਾਇ॥ ਜੁਗਾ ਸਿੰਧੁ ਪੈ ਅਤਿ ਬਾਲਿ ਧਾਰੀ
 ॥ ਚੈਂ ਸਭੁ ਗਾਜਾ ਨਿਕੋਰਾ ਧਿਕਾਰੀ॥ ਜੈ ਤੁਮਨੁ ਪੁਕਰੈ ਗੰ
 ਮਾਹੀ॥ ਵਾਸਿੰਓ ਜੀ ਤਿਸ ਕਹਿ ਕੇ ਨਾਹੀ॥ ਅਭੁਰ ਭਾਂਤਿ
 ਮੇਮਨ ਮੇ ਆਈ॥ ਜੇ ਆਧਿ ਤੁਮ ਸਿੰਧੁ ਕਹੈ ਜਨਾਈ॥
 ਧਿ ਪ੍ਰਭੋ ਸੁਕਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਜਾਈ॥ ਅਰਜ ਨੁਭੀ ਸੁਸੀਰਿ

ਲੇਕੈ ਤਿਹਿ ਪਾਤੀ ॥ ਜੁਗਸਿੰ ਪੁਟਾਤਾ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਜਾਂ
 ਕੇ ਜਸੁ ਤਿਹੁ ਯੋਕ ਮਝਾਰੀ ॥ ਤਾਂ ਸਿਓ ਜੋ ਕੋਓ ਮਾਂਗਤਿ ਭਿਛਾ ॥
 ਦੇਤਿ ਵੀਜੋ ਕੀ ॥ ਏਛਾ ਜਟ ਪਸੀਜੁ ਤੀ ਮਾਂਗਤਿ ਕੋਈ ॥ ਜਾਂ
 ਹਿਨ ਕਰੇ ਤੇਈ ਜੋ ਤੇਈ ॥ ਥਿਪ ਰੂਪੁ ਜੇ ਵਪੈ ਜੋਤੀ ॥ ਜੁਪ
 ਦੁਨ ਵਾਜੀ ਛਿਨਿ ਪੈਤੀ ॥ **੬੮੮ ॥ ਵੈਰਾਗਾ ॥ ਰਾਜ**
 ਨਿਏਹਿ ਸਿੰਸਾਗੇ ਅਸਥਿਰੁ ਤੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਤਟ ਪਟ ਤਪੁਰ
 ਖਕੈ ਨਾਂਹੁ ਤੈ ਜਗਿ ਮਾਂਗਿ ॥ ਜੈ ਸੈਧਾ ਲਿਗ ਜਾਤੁ ਏਥਿ ਦਤਾ ॥ ਪੁ
 ਨਿਹੀ ਚੰਦੁ ਜਗਤਿ ਥਿ ਮਗਿ ਅਤੁ ॥ ਥੇ ਜਨ ਪਕੈ ਜੁਤੁ ਜਗੁ
 ਜਾਨੈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਕਥਾ ਪੁਰਾਨੁ ਥਾਪੈ ॥ ਥਹੁ ਰਿਕ ਪੈਤਿ ਕਪੈ ਨਦੇਓ
 ਜੇ ਨਿਸੇ ਦਾਂਤੀ ਭਏ ਓਨ ਕੋਓ ॥ ਤੇ ਸਤੁ ਸਦਾ ਜੀ ਅਤਿ ਜਗਿ
 ਮਾਂਗੀ ॥ ਜਿਨਿ ਕੋ ਨਾਂਹੁ ਭਏ ਚੜ੍ਹ ਪਾਤੀ ॥ ਰਾਜ ਜਿਤ ਥੇ
 ਕਿਸਨਿ ਜਟੁ ਨਾਥਾ ॥ ਚਲੇ ਭੀ ॥ ਮੁਅਰਜ ਨੁਲੇ ਸਾਥਾ ॥ ਥਿਪ
 ਰੂਪੁ ਜਾਪਹਿ ਗਏ ॥ ਨਾਰਾਂ ਇਕਿ ਕਹਿ ਠਾਢੇ ਭਏ ॥ ਜੁਗ
 ਸਿੰਧਿ ਜਬ ਓਨ ਕੋ ਦੇਖਿ ॥ ਦੇਖਿ ਚਿਹਨੁ ਮਨ ਮੇ ਅਵਰੇ ਥਿਓ ॥
 ਏਥਿ ਜਟ ਪਥਿ ਪੁਕੈ ਰੂਪਾ ॥ ਤਟ ਪਰੈ ਇਹੁ ਥਿਪੁ ਅਨੁਪਾ ॥
੬੮੯ ॥ ਵੈਰਾਗਾ ॥ ਜੁਗਸਿੰ ਪਥੋ ਲਿਓ ਤਥੈ ਕਹਤਿ
 ਸੁਨੈ ॥ ਦਿਨਿ ਗਾਨੀ ॥ ਈਜੋ ਭੀ ਛਿਆ ਮਾਂਗਿ ਮੁਹਿ ਜੋਈ ॥ ਏ
 ਛਾ ਅਜਾ ॥ ਹਮਸਿੰਓ ਮਾਂਗਤਿ ਆਦਤਿ ਜੋਈ ॥ ਕੈ ਭਿਛੁ ਕੈ
 ਨਿਰਪਤੁ ਤੇਈ ॥ ਸਿਓ ਮੁਖ ਫੇਗਤਿ ਹਮਨਾਂਹੀ ॥ ਐਸਾਨੇ ਮੁ

ਕੀਰਤਿ ਮਾਹੀ। ਜੋ ਬਲਿ ਕੋ ਬਾਵਤਿ ਜੀਠ ਲਿਓ। ਪਰਮ
 ਏਕਤੇਤਤਪਤਚਲਿਓ। ਜਦਪਸੁਕ੍ਰਿਜੀਕਾਹਿ ਸਮਝਾ
 ਇਓ। ਤਦਪਚਿਤੁਤਿਨਾਹਿ ਰੂਪਾਇਓ। ਆਹੀਬਿ
 ਧਿਅਤਮਕੋਜਾਨੈ। ਤਮਕੋਪਟਿਭੇਖੁਪਹਿਚਾਨੈ। ਤਦਪਤਮ
 ਮਾਂਗਤਜੋਹੋਈ। ਤਮਕੋਤਰਤਦੇਤਿਹਉਸੋਈ। ਅਹਸੁਨਿਕੈ
 ਬੋਲੇਘਨਿਸਿਆਮਾਂ। ਚਾਹਤਿਹੈਤਮਸਿਉਸੰਗਗੰਮਾਂ। ਜੇਤੁ
 ਮਨੀਕੈਕੈਨਤੀਜਾਨੈ। ਇਤੈਭੀਮੁਅਰਜਨੁਪਹਿਚਾਨੈ। **ੴ**
ਵੇਹਰਾ॥ ਹਮਕੋਇਸਕੀਆਇਕੋਰੂਰਾਤਾਕੇਸੁਤ
 ਜਾਨਾ। ਨਾਮੁਹਮਾਰੇਕਿਸਨੁਪੈਜਦੁਬੁਝਮੋਪਹਿਚਾਨਾ। ਭੀਮੁਬਾਓ
 ਸੁਤਹੈਬਲਪਾਰੀ। ਅਰਜਨੁਕੋਹੋਇਦ੍ਰਅਉਤਾਰੀ। ਰਾਜ
 ਨਿਜੁਗਸਿੰਘਅਭਿਮਾਨੀ। ਹਜੇਬਹੁਤਸੁਨਿਕੈਹਰਿਬਾਨੀ॥
 ਸਭਯੋਗਤਿਸਿਉਕਹਤਿਜਨਾਈ। ਬਹੁਤਦੇਤਿਇਹੁਗੁਆ
 ਲਾਇਠਾਈ। ਕੇਤਕਿਬਾਰਿਮੈਮਾਗਿਭਗਾਇਓ। ਬਹੁਰੇ
 ਜੁਪੁਕਰਤਿਕੋਆਇਓ। ਹਮਸਿਉਜੋਰਾਗੈਰਿਮਾਘੀ। ਤਾ
 ਸਿਉਜੁਪੁਕਰਤਿਹਮਨਾਹੀ। ਇਹੁਅਰਜਨੁਹਮੋਸਮਨਾਹੀ। ਕ
 ਛੁਕੁਭੀਮੁਆਵੈਮਨਿਮਾਹੀ। ਜਦਪਦੇਖਤਿਕੋਅਭਿਭਾਰੀ॥
 ਪਰਾਕਰਮਕੀਬਾਤਿਨਿਆਰੀ। ਤਬੇਭੀਮੁਕੋਤਿਕਟਿਬੁਝਾ
 ਇਓ। ਬਿਖੇਖੁਸਭੁਦੁਰਿਕਰਾਇਓ। **ੴ**
ੴ॥ ਬਹੁਰੇਰਾਜੇਭੀਮੁਸਿਉਇਹਾਬਿਧਿਕੋਹੋਜਨਾਇ। ਚਾ

ਹਤਿ ਜੋਈ ਸਸਤ੍ਰੁ ਮਸੋਈ ਲੇਹੁ ਮਗਾਇ। ਭੀਮੁ ਸੈਤਿ ਤਬਗ
 ਦਾ ਮੰਗਾਈ। ਤੇਉ ਬਹੁਤੁ ਆਈਉਂ ਹਠਾਈ। ਗਦਾਏ ਕੁਰਾਜਾ
 ਤਬ ਣੀਨੀ। ਅਭਿਰੁਏ ਕੁਭੀ ਮਕਰਿ ਦੀਨੀ। ਪਾਰਿਐ ਨਾਮਿ
 ਕਾਰਿ ਕਹਿਯੋ। ਪੁਨਿ ਆਰੰਭੁ ਜੁਪਕਾ ਕੀਨੋ। ਅਤੀ ਬਜ
 ਰਿ ਅੰਗਿ ਵੇਰੋਊ। ਬਯੋਧਾ ਢਿਘਾਟਿ ਨਹੀ ਕੋਊ। ਗਦਾ ਪੂਰ
 ਰਿਗਦਾ ਪਰਿਐ ਜੀ। ਅਪਨੈ ਅੰਗਿ ਨਾਨਕਾ ਗਤਿ ਦੈ ਜੀ। ਤਿਨਿ
 ਕੋ ਸਬਦੁ ਤੇਤਿ ਆਤਿ ਭਾਰੀ। ਸੁਨਿ ਕੈ ਰਹੈ ਸਭੇ ਨਹਿ ਠਾਹੀ। ਕਹੈ
 ਕਿਸਨੁ ਅਰਜਨੁ ਮਨਿ ਮਾਂਹੀ। ਬਹੁ ਬਯੋਧੇ ਏਭੀ ਮਿਕੀ ਬਾਂਹੀ।
 ਅਭਿਰੁ ਜੇਜੁ ਗਾਸਿ ਪਿਕੇ ਸਾਬੀ। ਕਹੈ ਜੀਤ ਤੇ ਜਰ ਕੇ ਗਾਬੀ॥੬॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੁਪਕਾ ਰੈ ਮਹਾਂ ਪਯੋਇ ਕੁ
 ਨਾਂਹਿ ਗਈ। ਤਦ ਪਵੈ ਵੇਰੋ ਬਯੋਧੀ। ਗਤਿ ਕੋਊ ਨਾਹੀ। ਭੀ
 ਮਿਥਾਓ ਜੁਤੋ ਬਾਲਿ ਪਾਹੀ। ਤਿਹਿ ਕੋ ਸਦਾ ਸੁਤੇ ਨਹੀ ਭਾਹੀ।
 ਗਜਿਨਿ ਜਨਦ ਪਸੁ ਆਸੁ ਓਸਿ ਆਵੈ। ਤਦ ਪਜੁ ਪਤੇ ਮੁਖ ਨਹਿ
 ਗਵੈ। ਜਬ ਵੈ ਗਦਾ ਚੁਰੇ ਜਾਹੀ। ਅਭਿਰੇ ਗਦਾ ਲੇਤਿ ਕਰਿ
 ਮਾਹੀ। ਏਕੋ ਗਦਾ ਰਹੀ ਜਬ ਨਾਹੀ। ਅਭਿਰੁ ਸਸਤ੍ਰੁ ਣੀਨੈ ਕ
 ਰਿ ਮਾਹੀ। ਸਸਤ੍ਰਿ ਨਿਬਰਿ ਗਏ ਜਿਹਿ ਕਾਯਾ। ਮੁਸਟਿ ਜੁਪ
 ਕੀਨੋ। ਤਿਹਿ ਕਾਯਾ ਕਭਿ ਤਕੁ ਦੇਖਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਛਲ ਬਲ
 ਮੇਸਾ ਮਾਂਹਿ ਹੈ ਵੇਰੋ। ਮਾਂਹੈ ਏਕ ਸਾਬਿ ਵੇਰੋ ਬਨੈ। ਏਕ ਗੁਰੁ ਪੈ
 ਧਿਰਿ ਆਪਣੇ॥ ਏਹਿ ਬਿਧਿ ਸਪਤਿ ਬੀਜਿ ਦਿਨਿ ਭਏ॥ ਵੇ

ਉਕਰਤਿ ਜੁਪੁਤਿ ਤਤੇ ॥ **੬੧੬ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥**
 ਦਿਨੋ ਮੇਕਾ ਜੁਕੈ ਨਹੀ ਬਿਨਾ ਜੁਪਕਛੁ ਅਉਗੁ ਰੈਨਿ ਸਮੈ
 ਮਿਲਿ ਬੇਠਿ ਕੇਖਾਂ ਨਿਪਾਂ ਨਿਇਕਠਉਗੁ ਭੀ ਮੁਸੈ ਨਿਅਤਿ
 ਤੀਉਕਣਾਇਓਂ ਹਰਿ ਜੁਕੈ ਇਉ ਬੋਲਿ ਸੁਨਾਇਓਂ ਤੁਮਕੈ
 ਨਾਥਿ ਸੋਚੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ਮੋਹਿਠੈ ਦੀਨੋ ਦੁਖਮਾਹੀ ॥ ਜੁਗ
 ਸਿੰਧੁ ਹੈ ਅਤਿ ਬਯਧਾਰੀ ॥ ਤਾਕੀ ਮੁਸਦੁ ਨ ਜਾਇ ਸਮਾਰੀ ॥
 ਜੋਤਹੀ ਲਾਜ ਹੈ ਇਮਨਮਾਹੀ ॥ ਅਬਹੀ ਭਾਜਿ ਜਾਓ ਛਿਨਿ
 ਮਾਂਹੀ ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਅਰਜਨਿ ਕੇ ਦੁਖੁ ਭਾਇਓਂ ਮੁਖਕੈ ਬਹੁ ਪੀ
 ਤੁਹੈ ਇਗਾਇਓਂ ਸੋਚੈ ਮਹਾਂ ਕਹੈ ਮਨਿ ਮਾਂਹੀ ॥ ਕਠਨਿ ਦੁਖ
 ਹੀ ਐਕਿ ਪਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਂ ਮੀਇ ਜਾਂ ਨੀ ॥ ਤਥੈ ਭੀ
 ਮਿਸਿ ਓਧੈ ਭਾਤਿ ਧਾਂਨੀ ॥ ਤੁਮਕੈ ਤੇਜੰ ਸਾਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਵਿ
 ਹਾਰਿ ਗਤਿ ਡਰਹੈ ਮਨਿ ਮਾਂਹੀ ॥ **੬੧੭ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥**
 ਇਉ ਕਹਿ ਕੈ ਠਾਢੇ ਭਏ ਭੋਪਤਿ ਪੂਰਬ ਘਲ ਧੀਗਾ ॥ ਤਿਨਿ ਕਾ
 ਏਕੁ ਓਠਾਇ ਕੈ ਤਬਹੀ ਰਾਗਿ ਓਚੀ ਗਾ ॥ ਭੀ ਮਿਸੈ ਨਿਸਿੰਓ
 ਕਹਿਓ ਜਨਾਈ ॥ ਓਤੁ ਤੁਹਤੁ ਸਮਿ ਛਾਪਾਈ ॥ ਪਗਸਿ ਅ
 ਨੰਦੁ ਭਇਓ ਮਨਿ ਮਾਂਹੀ ॥ ਬਹੁ ਤੇ ਬਯਧਾਇਓ ਮਨਿ ਮਾਂਹੀ ॥
 ਤਬਹੀ ਭੀ ਮਿਕੈ ਪੁਸਤਿ ਪਾਰਿਓ ॥ ਜੁਗਸਿ ਪਕੈ ਪਕਰਿ ਪਛ
 ਰਿਓ ॥ ਤਿਹਿ ਕੈ ਪਾਉ ਪਾਇ ਤਹਿ ਦੀਨੋ ॥ ਦੂਸਰੈ ਚਰਨੁ ਹਾ
 ਥਿ ਕੈ ਘੋਰੋ ॥ ਐਸੀ ਭਾਂਤਿ ਮਹਾਂ ਬਯਧਾਰੀ ॥ ਤਿਨਿ ਨਿ

ਉਚਿਨਮੋਦਇਕਰਿਭਾਗੀ॥ ਮੁਦਤਿਭਏਅਰਜਨੁਅਹੁਗੀ॥
ਭੀਮੁਸੈਨਿਕੀਉਸਤਤਿਕਰੀ॥ ਪੀਤਿਪੀਨਿਸਭਦੇਉਪੁਕਾਰੇ॥ ਬ
ਹੁਤਫੂਲਉਪਰਿਤੇਰੂਗੇ॥ ਸਰਬਜੀਉਹਰਿਬੇਮਨਿਮਾਹੀ॥ ਜੈ
ਜੈਸਬਦੁਭਇਓਚਰੁਘਾਹੀ॥ **੬੮੬॥ ਨਿਹਰ**

ਜੁਗਸਿੰਘਇਹਿਧਿਧਿਯੋਨੈਭੰ॥ ਸਿਸੈਨਿਕੈਹਾਥੀ॥ ਸਭਯੋ
ਗਤਿਕੈਸੁਖਦੀਓਭੰਪਤਿਪੂਰਜਨੁਨਾਥੀ॥ ਜੁਗਸਿੰਘਕੈ
ਪ੍ਰਤਿਧਿਧਿਧਿਧਿ॥ ਸੀਲਿਦ੍ਰਿਤਿਸੁੰਦਰਿਸੁਰਿਗਿਆਨੀ॥ ਤਿ
ਹਿਕੈਨਾਮੁਤੋਸੁਖਦੇਵਾ॥ ਜਾਨਤਿਗਾਨਕਾਨਕੇਭੇਵਾ॥ ਤਿ
ਹਿਕੀਲਿਹਿਮਯਧਾਧਿਪ੍ਰਬੀਨੀ॥ ਧਿਧਿਸਿਓਕਿਰਿਆ
ਧਾਪਕੀਕੀਨੀ॥ ਤਥੈਨਾਥਿਕੈਸਤਮੁਖਆਇਓ॥ ਹਾਥਿ
ਜੈਰਿਕੈਸਾਥਿਦਾਇਓ॥ ਸਿੰਜਨੁਗਾਜਿਨਗਕੇਵਾਜਾ॥
ਤਿਹਿਕੈਦੀਓਮਗਨਿਕੈਗਾਜਾ॥ ਤਾਂਕੈਕਹਿਓਜੇਚੁਨੀਕੈ
ਜੈ॥ ਕਰਮਪਰਮਾਨੁਮਾਸੀਸਭਯੋਜੈ॥ ਯਹਸੰਸਾਰੁਗਟਿ
ਕੀਘਰੀ॥ ਕਬਹੂੰਖਾਣੀਕਬਹੂੰਭਰੀ॥ ਪਿਤਾਗਾਨੁਤੀਕੈਕੈਕ
ਗੇ॥ ਸਗਲਅਨੀਤਿਗੀਤਿਪਰਿਯੋ॥ **੬੮੭॥**

ਨਿਹਰਾ॥ ਜਿਤੇਨਗੇਸਿਧੈਧੰਦਸੇਤੇਸਭੁਦੇਓਛੁਡਾਇ॥
ਆਨੰਦਸਿਓਨਿਜਿਦੇਸਿਕੈਗਾਨੁਕੋਰੇਚਿਤੁਘਾਇ॥

ਅਧਿਆਤਮਿ॥ ਸਿੰਘਜੀ॥ ੭੩॥
ਕਹੈਪਗੀਛਤਿਸਿਓਗੇਖਿਗਈ॥ ਸੁਨੈਕਿਸਨਿਮਾਹਿਮਾਥਿ

ਤੁਲਾਈ॥ ਬੀਸਸਹਿਸਰਅਸਟਿਸੁਤਰਾਜਾ॥ ਤੇ ਸਰਦੇਸ
 ਨਿਕੇਸਿਰਤਾਜਾ॥ ਇਧਾਬਿਧਿਜੁਗਾਸਿੰਧੁਸਭਘੇਰੇ॥ ਜਿਉ
 ਬਨਿਆਹਿਸਿਰਗਾਬਹੁਤੇਰੇ॥ ਤਿਨਿਕੀਮੁਕਤਿਕਰੀਜਦੁਨ
 ਬਾ॥ ਨਿਕਸੇਸਭੇਏਕਹੀਸਾਬਾ॥ ਰਾਜਤਿਉਨਿਰਾਜਾਤਿ
 ਜਬਤਾਈ॥ ਜਾਨੈਨਹੀਜਗਤਕੇਸਾਂਈ॥ ਨਿਜਿਮਿਤ੍ਰਿਨ
 ਕੀਕੀਨੀਆਸਾ॥ ਸਕਲਮੁਕਤਿਤੇਰੇਹੇਨਿਰਾਸਾ॥ ਜਬ
 ਤੇਸੁਤਿਓਕਿਸਨਿਕੋਨਾਵਾ॥ ਜਿਨਿਕੋਜਸੁਭਇਓਸਭਠ
 ਵਾ॥ ਜੀਸਭੁਲਗਤਿਕੇਦੁਖਹਰੇ॥ ਕਿਰਪਾਬਹੁਤੁਦੀਨ
 ਨਿਪੈਕਰੇ॥ **ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਵੇਰੁਗਾ॥ ਤਬਤੋਸ੍ਰੀ**
ਗੁਰਗੁਰੂਕੋਪਿਆਨੁਪਰਿਓਮਨਿਆਹਿ॥ ਜਿਸਕੇਨਾਮ
 ਾਰਤਾਪਤੇਮੁਕਤਿਭਏਛਿਨਿਆਹਿ॥ ਦੀਨਦਿਆਣਹਰਿ
 ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ ਦੀਨਬੰਦਕਰੁਲਾਮੈਸੁਆਮੀ॥ ਉਨਿਕੀ
 ਬਿਨਤੀਮਾਂਨਿਸਭੁਲੀਨੀ॥ ਕੀਨੀਕਿਰਪਾਮੁਕਤਿਕਰਿਦੀ
 ਨੀ॥ ਤਬਦੇਰਾਜਾਸਭਜਹਤਾਂਈ॥ ਠਾਢੇਭਏਆਇਉਤਿ
 ਠਾਂਈ॥ ਜਾਬਿਧਿਸੁਨੈਪੁਤੇਨੰਦਲਾਣਾ॥ ਮਾਥੇਮੁਕਦੁਗ
 ਲੇਬਨਿਆਣਾ॥ ਸਿਆਂਮੁਗਾਤਿਅਰੁਨੈਨਿਬੀਸਾਣਾ॥
 ਤਾਹੀਬਿਧਿਦੇਖੋਤਿਹਿਕਾਣਾ॥ ਛਦ੍ਰਿਪੰਟਕਾਕਟਟ
 ਟਿਸੋਹੈ॥ ਕੁੰਡਲਦਮਾਤਿਦੇਖਤਿਮਨੁਸੋਹੈ॥ ਨੈਨਨਿਕ
 ਉਲਾਨਿਸੋਤਿਹਿਕਾਣਾ॥ ਪੀਓਗੁਪਰਸੁਪਰਮਹਿਸਾਣਾ॥

ਬਹੁਰੇਏਕਸਾਧਿਸਭਪਾਏ॥ ਚਰਿਚਰਨਾਤਿਪਰਿਮਾਥੁਤਿ
 ਦਾਏ॥ **੬੬੬॥ ਵੈਤਰਗ॥** ਐਸੀਥਿਧਿ
 ਰਾਜਾਸਭੈਧਾਰਿਧਾਰਿਧਲਿਜਾਤਿ॥ ਸ੍ਰੀਭੈਪਤਿਪ੍ਰਭੁਲਾ
 ਜਤੇਸੀਸੁਭਿਠਾਵੈਨਾਤਿ॥ ਜੇਤਕੁਕਛਕੁਭੁਲਾਈਕਰੇ॥ ਧਰੁ
 ਤੁਗਕਥਾਪਨੈਮਨਿਪਰੇ॥ ਕਰੇਕਰਾਚਰਿਕੀਪ੍ਰਭਤਾਈ॥
 ਲਜਤਿਚੇਤਿਚੇਕਰਤਿਧਰਾਈ॥ ਰਾਜਨਿਤਧਵੈਸਭੇਨਰੇਸਾ॥
 ਜਿਨਿਕੇਦੀਗਧਿਨਖਿਅਰੁਕੇਸਾ॥ ਚਾਥਿਜੇਰਿਧਰੁਭਿਸ
 ਤਤਿਕਰੇ॥ ਮਾਥੁਨਾਥਕੇਚਰਨਿਪੁਨਿਪਰੇ॥ ਚਿਜਗਦੀਸਿ
 ਈਸਿਭੁਗਦਾਨਾ॥ ਤਮਕਾਜਨਿਕੇਕਰਤਿਪ੍ਰਣਾਂਮਾਂ॥ ਰਮਪ
 ਰਿਕਿਰਿਪਤਮਾਰੀਭਈ॥ ਚਿਤਿਕੀਚਿਤਾਸਭੁਸਿਟਿਗਈ
 ॥ ਜੁਗਸਿੰਧਕੇਗੁਨੁਰਮਮਾਨੈ॥ ਤਾਂਕੋਪਰਮਗੁਰੁਪਹਿਚਾਨੈ॥
 ਜਾਪਸਾਂਗਿਚਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਓ॥ ਚਰਨਿਕਵਣਸਿਓਸੀਸੁ
 ਲਗਾਇਓ॥ **੭੦੦॥ ਵੈਤਰਗ॥** ਤਥੈਦਰਥਕੇਗ
 ਰਥਿਤੈਤਮਕੇਜਾਨਿਓਨਾਤਿ॥ ਅਥਿਤੈਵੈਗੁਨੁਸਿਮਰਿਕੇ
 ਧਾਰਿਧਾਰਿਪਛਤਾਤਿ॥ ਅਤੇਨਾਥਿਜਗਮੇਜੇਲੇਈ॥ ਤਿ
 ਨੈਲੇਭੁਤਿਸਨਾਂਅਤਿਚੇਈ॥ ਤਮਰੀਮਾਇਆਜਗਤੁਭੁਲਾਂ
 ਨੈ॥ ਤਮੈਂਚਾਡਿਧਨਸਿਓਮਨੁਮਾਂਨੈ॥ ਤੇਸਭਸਿਗਗਿਲਤਾ
 ਕੇਧਾਵੈ॥ ਤਮਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਨੁਜੀਪਾਵੈ॥ ਜਾਪਰਿਕਿਰਿਪ
 ਤਮਾਰੀਚੇਈ॥ ਤਮਰਮਾਰਗੁਪਾਵਤਿਜੇਈ॥ ਰਮਦੁੰਗਜ

ਨਿਕੋਂਦੁਖੁਟੀਨੋ। ਤਿਨਕੋਂਦੇਸੁਦਰਬਸਭੁਯੋਨੋ। ਬਿਨ
ਅਧਰਸਿਕੀਨੋਕਛੁਨਾਹੀ। ਐਸੇਨਿਯਾਜਿਭਏਜਗਮਾਂਹੀ। ਕ
ਤੈਕਹਾਂਤਮਰੀਪ੍ਰਭਤਾਈ। ਹਮਦੀਨਨਿਕੋਂਭਏਸਹਾਈ। ਅ
ਬਹਮਿਇਹੁਚਾਂਚੈਸਤਮਾਂਹੀ। ਰਚੈਸਦਾਹਰਿਚਰਨਤਿਪਹੀ

॥ ੭੦੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਮਾਥਿਸਨਿਤੋਬ
ਸੁਦੇਓਪਨਿਸਿਆਂਮਾਭੇਪਤਿਪ੍ਰਭਗੀਧਿੰਦਸਿੰਓਤਿਤਿਸਿਓ
ਕਰੈਪ੍ਰਣਾਮਾਯਾਥਿਧਿਧਿਤਿਤੀਗਜਨਿਕੀਨੀ। ਸਿਰੀਭਗ
ਦਾਂਨਿਮਾਨਿਸਭੁਯੋਨੀ। ਮਹਾਂਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸੁਖੁਦਨੀ। ਏ
ਯੇਮਧਰਿਸੰਨੇਹਰਿਬਾਂਨੀ। ਤੁਮਓਪਰਿਚੈਵਿਰਿਪਾਹਮਾਰੀ
। ਹੋਇਚੈਇਛਾਸੁਫਲੁਤੁਮਾਰੀ। ਤੁਮਹੇਮਨਮੋਪਿਆਂਨਹ
ਮੋਗੇ। ਰਹਿਚੈਹਮਸਿੰਓਪ੍ਰੰਨੁਤੁਮਾਰੀ। ਸਭੁਸੰਜੋਗੁਧਰਸਿਪ
ਰਿਭਾਇਓ। ਤੁਮਕੋਭਗਤਿਦੰਨੁਹਮਦਇਓ। ਜਾਥਿਧਿਯੰਮ
ਗਜਨਿਕੰਓਜਾਨੈਂ। ਤਾਹੀਧਿਧਿਰਕਤਿਪਾਰਿਚੰਨੈਂ। ਜੇਜ
ਨਾਚਿਤੁਯਾਵੈਹਮਿਪਾਹੀ। ਹਮਪੁੰਗੈਂਸਦਾਤਿਰਿਠਾਂਹੀ।
ਜੇਸਭੁਜਨਮੁਪਾਪਮੋਗੈ। ਬਹੁਰੇਸਗਨਿਹਮਾਰੀਗੈ।

੭੦੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਤਾਂਕੋਬਹੁਤੀਪ੍ਰੀਤਿਕਮਿਦੇਤਿ
ਅਪੋਨੇਧਾਂਮਾਜਾਂਮੋਂਦੁਖੁਥਿਆਪੈਨਹੀ। ਰਚੈਸਦਾਥਿ
ਸਹਾਂਮਾ। ਅਰੁਜੇਗਰਬੁਧਰੈਮਨਿਮਾਹੀ। ਪੰਨਿਮਦਮੋ
ਦੇਖਤਿਕਛੁਨਾਹੀ। ਤਿਨਿਕੋਂਡੰਡੁਦੇਤਿਹਮਐਸੇ। ਗੰਦ

ਨਿਆਦਿਕੋਈਨੈਜੈਸੈ ਜੋਪਨਮੇਹਮਕੋਨਭੁਯਾਵੈ। ਸੋਜਨੁਭਗ
 ਗੀਤਿਕਹਾਵੈ। ਅਬਤੁਮਮਨਮੇਧੀਰਜੁਪਰੀ। ਅਪੋਰਾਜੁਕਾਜੁ
 ਸਭਕੋਰੀ। ਤੁਮਰੇਮਨੁਹਰਿਯੈਹਮਪਾਹੀ। ਯਨਮਦਸੇਭੁਯਾਨਕੋਨ
 ਹੀ। ਤੁਮਪਰਿਕਿਰਪਾਬਹੁ, ਤੁਮਕੀਨੀ। ਗਿਆਨੁਬਾਧਿਸ
 ਬਹੁਤਿਕੋਈਨੀ। ਜਗਮੇਥਾਧਿਵੰਤੁਪੈਸੋਈ। ਜਾਂਮੇਯੋਭੁ
 ਮੇਹੁਨਹੀਹੋਈ। ਸਭਕੋਨਾਸੁਹੋਇਛਿਨਮਾਹੀ। ਬਿਨੁਹਰਿ
 ਨਾਮੁਹੋਕਛੁਨਾਹੀ। ੭੦੨॥ ਵੈਰਾਗਾ॥
 ਗਿਆਨੀਜਨੁਨਿਆਰੋਰੈਐਸੀ। ਬਿਧਿਜਗਮਾਹੀ।
 ਜਿਉਅੰਬਜੁਜਲਮੇਥਸੈਜਲਕੋਪਰਸਤਿਨਾਹੀ। ਕੇ
 ਤਕਿਦਿਵਸੁਗਾਜੁਤੁਮਕੋਰੀ। ਤਿਤਗੀਤਿਤਿਤਚਿਤਮੇ
 ਧਰੀ। ਅੰਤਿਕਾਭਿਸੁਰਲੇਕੋਜੈਹੋ। ਅਮਦਰਸਨੁਕੋਇ
 ਹੁਣਾਭੁਪੈਹੋ। ਸੁਤਿਕੋਐਸੇਬਚਨਰਿਸਾਯਾ। ਰਾਜੇਮੁ
 ਦਤਿਭੁਏਤਿਹਿਕਾਯਾ। ਪੁੰਨਿਨਾਥਿਕੋਮਾਥੁਤਿਵਾਏ।
 ਆਇਸੁਯੇਨਿਜਿਧਾਮਸਿਧਾਏ। ਚਲੇਹਸਤਨਾਪੁਰਿ
 ਜਦੁਗਈ। ਆਨੰਦਸਿਓਪਹੁਚੇਤਿਹਿਜਾਈ। ਆਗੈ
 ਯੇਨਿਜੁਪੁਸਟਰਿਗਾਜਾ। ਆਏਬਹੁਤੁਬਜਾਵਤਿਥਾਜਾ।
 ਕੁੰਤੀਕਹਤਿਪੀਤਿਜਦੁਗਾਜਾ। ਜਾਂਸਿਓਸੁਧਿਹੋਤਿਸਭ
 ਕਾਜਾ। ਹਸੇਭੀਮੁਸੁਤਿਕੋਇਹੁਬਾਤਾ। ਕਹਤਿਸੁਨੇਤੁਮ
 ਮੋਰੀਮਾਤਾ। ੭੦੩॥ ਵੈਰਾਗਾ॥ ਏਕਓਰਿਥੈ

ਠੇਹੇ ਆਨੰਦ ਸਿਉ ਪਾਤਿ ਸਿਆਂ ਮੂ। ਜੁਗ ਸਿੰਧੁ ਬਾਣ ਵੰਤੁ
 ਸਿਉ ਮੇਕੀ ਤੇ ਸੰਗੁ ਮੂ। ਉਸਤਤਿ ਕਹਾ ਕਿਸਨ ਕੀ ਕਰੋ ਮੇਰੇ
 ਨੁਮਨ ਮੇਕਿ ਉਨਹੀ ਧਰੇ। ਸੁਤਿ ਕੈ ਕਹਤਿ ਸਿਆਂ ਮੁਖ ਦਾ
 ਨੀ। ਸਾਚੀ ਬਾਤਿ ਇਹੁ ਭੀ ਮੁਖ ਬਾਣੀ। ਤਦ ਪਮੈ ਇਕੁ ਬਾਤ
 ਜਨਾਈ। ਜੁਗ ਸਿੰਧੁ ਕੀ ਸਿਤ ਬਤਾਈ। ਹਰ ਬੇਮਹਾ ਜੁਪੁ ਸਦ
 ਰਿਗ ਜਾ। ਜਾਤਿ ਯੋ ਸਿਧ ਭਇਓ ਸੁਕੁ ਜਾ। ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਤੇ ਸੁਕੁ ਦੁਖ ਗਇਓ। ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਅਤਿ ਸੁਖ ਭਇਓ। ਬਹੁ
 ਆਨੰਦ ਮਨ ਮੇਨ ਸਮਾਈ। ਦ੍ਰਿਗ ਜਾਣ ਸਿਉ ਮਿਥਿ ਬਾਹਰਿ
 ਆਈ। ਚਾਹੈ ਜਦ ਪਕਿਸਨ ਗੁਨ ਗਾਵੈ। ਤਦ ਪਕਿਠਿ ਤੇ ਬੋ
 ਲੁਨ ਆਵੈ। ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੁ ਮਹਾ ਗੁਨ ਪਾਰੀ। ਜੇ ਤਿਜਿ
 ਭਗਤਿ ਕੇ ਹਿਤ ਕਾਰੀ। ੭੦ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਕੀਓ ਜੁਪੁ ਸਿਟ ਰਿਗ ਜਕੇ ਐਸੀ ਭਾਂਤਿ ਸਨਾਥਿ। ਬੜੇ ਆ
 ਪਤੇ ਜਾਤਿ ਕੇ ਪਰਿ ਚਰਨ ਪੈ ਮਾਥਾ। ॥ ੭੧ ॥
 ਉਚ ਉਤਾਰਿ ਵੀ ॥ ੭੨ ॥ ਕਹੈ ਪਰੀਠਤਿ
 ਸਿਉ ਰਿਖ ਗਿਆਨੀ। ਤਬੈ ਜੁਪੁ ਸਿਟ ਰਿਥੈ ਣਤਿ ਬਾਨੀ
 ॥ ਅਤੇ ਨਾ ਬਿਤੁ ਮਸਭ ਕੇ ਸਾਂਈ। ਤੁਮਹੀ ਰਚੈ ਯੋਗ ਜਿਹਿ
 ਤਾਂਈ। ਸਿਉ ਬਿਰੰਚ ਸਤਿਕਾ ਦਿ ਮੁਨੀ ਸਾ। ਤੁਮ ਪਾਂਇਨ ਸਿ
 ਉਪਰਸਤਿ ਸੀਸਾ। ਤੁਮ ਕਿਹਿ ਕਾਜਿ ਅਉਰ ਬਿਧਿ ਕ
 ਰੇ। ਅਮਚਰਨ ਨਿਪੈ ਮਸਤਕੁ ਧਰੇ। ਜਦ ਪਤੁ ਮਭਗਤਿ

ਕੋਤਾਰੋ। ਭਗਤਿ ਦਛਾਉਹੈ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ। ਜਬ ਤੁਮ ਸਿਉ ਪ੍ਰ
ਭੁਮਾ ਬੁਧਿ ਵਾਢੈ। ਤਬ ਹਮ ਕੇ ਲਾਜ ਅਤਿ ਆਵੈ। ਜੇ ਹਮ ਤੁ
ਮਰੀ ਕਰੈ ਬਡਾਈ। ਬਢੈ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰਭਤਾਈ। ਜੇ ਕੋਊ
ਨਹੀ ਕਰੈ ਬਡਾਈ। ਘਟੈ ਨਹੀ ਤੁਮਰੀ ਪ੍ਰਭਤਾਈ॥ ੧੦੬

॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਤਵ ਪਤੁ ਮਰੇ ਨਾਮੁ ਤਿ ਪਾਵਨੁ ਹੋਇ
ਸਰਗ। ਤਾਂ ਤੇ ਸਿਮਰਤਿ ਹੋਸਦਾ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਬਾਘੀਗ।
ਤੁਮਰੇ ਗੁਣਿ ਜੇ ਸੁਣੈ ਸੁਣਾਵੈ। ਪਰਮ ਆਨੰਦੁ ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ
ਪਾਵੈ। ਅਯੋਸੀ ਭਾਂਤਿ ਜੁਪੁ ਸਿੰਦਰਿ ਰਾਈ। ਰਾਖਤਿ ਹਰਿ ਸਿ
ਉ ਹੋਤਿ ਸਦਾਈ। ਇਤਨੀ ਸਕਤਿ ਕਹਾਹਮ ਪਾਵੈ। ਜਿਹ
ਸਿਉ ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਵੈ। ਜੇ ਮਨਿ ਸਾਨਿ ਤਮਨ ਮੋਧ
ਰੈ। ਸੋ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨਿ ਕਰੈ। ਤਬ ਰਾਜੇ ਬਹੁ ਬਿਪ੍ਰਬੁਝ
ਏ। ਪਹਿਲੇ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਮੁਨਿ ਆਏ। ਭਾਰਦਵਾਜ
ਗੋਤਮ ਸੁਭਕਾਰੀ। ਪੁਤਿਸੁਮਤਿ ਮਤਿ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀ।
ਪਾਰਾਸੁਰ ਅਰੁ ਗਰਗਰਿ ਆਨੀ। ਬਿਸਵਾ ਸਿਤਿ ਬਸਿ
ਸਟਿ ਬਿਨਾਨੀ। ਪਰਸਰਾਮੁ ਆਏ ਤਿਹਿ ਠਾਈ। ਈਸੇ
ਸੀਰੀ ਸਿਖਿ ਜਹਤਾਂਈ॥ ੧੦੭॥ ਵੇਹਰਾ॥

ਗੁਰਗੀਤਾਮਰੁ ਤਵੇ ਦੁਖ ਮੁਖੀ ਨਾਰਦ ਬੈਠੈ ਆਇ।
ਅਭਿਰੁ ਬਹੁ ਤੁਮ ਆਏ ਰਿਖੀ ਸੰਖਾ ਘੀਨ ਜਾਇ। ਜੇਸ
ਭੁਬੇਦ ਪਰਾਨੁ ਬਖਾਂਤੇ। ਜਗ ਕਾ ਜਿਤੀ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ।

ਸ੍ਰਿਤਿਰਾਸਟਰਿਅਰੁਭੀਖਮੁਗੀਆਤੀ॥ ਛਬਿਸਿਉਬੈਠੇ
 ਬਿਦਗਿਬਿਨਾਤੀ॥ ਦੇਸਦੇਸਕੇਤਿਰਪਜਿਹਿਤਾਂਈ॥ ਜ
 ਗਿਕਾਜਿਆਏਓਹਿਠਾਂਈ॥ ਚਾਰੇਬਰਨਭਏਇਕਠਾਂ
 ਈ॥ ਘਰੁਤੁਲੇਗੁਬਰਨੇਕਿਹਿਤਾਂਈ॥ ਸਗਲਜਗਕੀ
 ਸੋਜਿਸੰਗਾਈ॥ ਹੇਮਪਾਤ੍ਰਿਤਮੈਸਭੁਆਈ॥ ਪੀਤਾਂਬਰੁ
 ਤਬਪਾਤਿਰਿਓਗਾਜਾ॥ ਭਏਪਾਵਿਤ੍ਰਿਜਗਕੇਕਾਜਾ॥
 ਬੈਠੇਸਕਲਾਬਿਪ੍ਰਇਕਸਾਥਾ॥ ਹੇਮਸਲਾਖਲਏਨੀਜਿ
 ਹਾਥਾ॥ ਪੜਤਿਬੇਦਕੇਮੰਤ੍ਰਿਰਿਸਾਯਾ॥ ਜਗਅਰੰਭੁਕੀ
 ਓਤਿਹਿਕਾਯਾ॥ ੭੦੮॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਜਿਉਬਿ**
ਰੰਚਕਿੰਨਰਗੁਨੀ॥ ਬਿਦਿਆਧਰਿਬਹੁਰੰਗਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਦੇਵ
 ਆਏਤਹਾਯੋਕਪਾਯਤਿਹਿਸੰਗਾ॥ ਜੈਸੀਭਾਂਤਿਜਗੁ
 ਉਤਿਕੀਨੋ॥ ਬਰਨਦੇਉਤਬਪੰਤਿਕਿੰਨਕੀਨੋ॥ ਯੋਗਾਤਿ
 ਕੇਮਨਅਚਰਜੁਆਇਓ॥ ਇਤ੍ਯੋਦਰਬੁਕਹਾਂਇਤਿ
 ਪਾਇਓ॥ ਜਿਤਿਕੈਬਧਿਹੁਤੀਮਤਿਮਾਹੀ॥ ਤੇਅਚਰ
 ਜੁਕਛਮਾਨੈਨਾਹੀ॥ ਮਤਿਮੋਕਹੇਸਾਚੁਇਹੁਬਾਤਾ॥
 ਜਾਂਪਰਿਕਿਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਅਹਾਂਪਵਿਤ੍ਰਜੁਪੁ
 ਸਿਟਿਰਗਾਜੋ॥ ਬਰਨਿਦੇਈਜਿਉਆਧਿਕਬਿਗਾਜੋ॥
 ਸਭਰਾਜਨਿਮੋਗਾਜਾਸੇਈ॥ ਸਕਲਕਾਂਮਨਾਪੂਰਨੁਹੋ
 ਈ॥ ਯੋਤਿਅੰਚਮਨੁਪੁਜਾਕਰਹੀ॥ ਨਾਰਾਇਨਮੁਖ

ਤੇਓਚਰਹੀ॥ ਸ੍ਰੀਪਤਿਓਰਿਦੋਖਿਮੁਸਕਾਂਹੀ॥ ਓਤਿਕੋਗੁਰੁ
 ਮਾਨੈਮਨਿਆਹੀ॥ ੭੦੯॥ ਵੈਰਾਗਾ॥ ਕਹਤਿ
 ਤੁਮਾਰੇਨਾਮਤੇਸਿਧੁਹੋਤਿਸਭਕਾਜਿ॥ ਨਾਮਸਕਾਰੁਤੁਮ
 ਕੋਕਰੋਜਗਪੁਰਖਜਦੁਗਾਜਾ॥ ਗਾਜਤਿਤਥੈਜੁਪਾਸਟ
 ਰਿਗਿਆਨੀ॥ ਨਿਜਿਪੁਰਖਤਿਸਿਓਥੋਲਤਿਬਾਨੀ॥
 ਜਗਮੋਜੋਕਛੁਕਾਰਜੁਕੀਜੈ॥ ਨਿਜਿਪੁਰਖਤਿਕੀਅ
 ਗਿਆਣੀਜੈ॥ ਤਓਵਹਕਾਜਿਸਦਾਸੁਭਹੋਈ॥ ਓ
 ਹੁਨਿਹੋਚੇਜਾਨਤਿਸਭਕੋਈ॥ ਤਾਂਤੇਹਮੈਇਹੁਮੀਸੁਦੀ
 ਜੈ॥ ਪ੍ਰਥਮੈਪੂਜਾਕਉਤੁਕੀਕੀਜੈ॥ ਸੁਤਿਕੈਤਰਤੁਓਠੈ
 ਹਦੇਵਾ॥ ਬਾਧਿਵੰਤੁਜਾਨਤਿਸਭਭੇਵਾ॥ ਹਾਥਿਜੋਰਿਗ
 ਜਾਪਹਿਆਏ॥ ਮਹਾਂਮਨੋਹਾਰਿਥੋਓਸੁਨਾਏ॥ ਤੁਮਤੇ
 ਅਤਿਬਾਚਿਤ੍ਰਿਸੁਰਿਗਿਆਤਾ॥ ਕਿਹਿਕਾਰਤਿਬੂਝ
 ਹੁਇਹੁਬਾਤਾ॥ ਪੂਜਾਪ੍ਰਥਮਕਿਸਤਿਕੀਕੀਜੈ॥ ਜਾਂਤੇ
 ਦੁਹੁਓਕਜਸੁਯੀਜੈ॥ ੭੧੦॥ ਵੈਰਾਗਾ॥
 ਹਰਿਜੁਕੀਪੂਜਾਕਰੈਮਨਚਿਤੁਦੇਜੋਕੋਇ॥ ਮਾਨੈਪੂਜੇ
 ਦੇਓਸਭਸੁਫਲਕਾਂਮਨਹੋਇ॥ ਜੈਸੈਬਿਗਛਿਮੁਯੁ
 ਜਯਪਾਵੈ॥ ਸੋਜਯਸਭਸਾਖਤਿਮੋਆਵੈ॥ ਇਹੁਸਿ
 ਰਜਤਪਾਯਤਸੰਸਾਰਾ॥ ਅੰਤਿਕਾਓਇਹੁਕਰਤਿਸਿ
 ਘਾਰਾ॥ ਜਿਤਿਕੀਕਥਾਸਦਾਸੁਖਦਈ॥ ਸੁਤਿਤੇਪਾ

ਪਦੁਖਕਟਿਜਾਹੀ॥ ਜਗਾਇਉਰੂਪਅਨੂਪਮੁਸੈਯੈ॥ ਪੁ
 ਜਾਂਤਿਜੋਗੁਅਉਰੁਤਹਕੋਯੈ॥ ਸਭਸੰਸਾਰੁਸਰੀਰਸਮਾ
 ਨਾ॥ ਪ੍ਰਾਂਤਿਰੂਪੁਯੈਇਉਭਗਵਾਨਾ॥ ਸਗਬਿਆਤਮਾ
 ਇਹਿਕੋਜਾਨੈ॥ ਪੂਰਨੁਸਤਿਰੂਪੁਪਹਿਚਾਨੈ॥ ਇਹਿਕੋਛੋ
 ਰਿਅਉਰੁਨਹੀਦੁਜਾ॥ ਜਿਹਿਕੀਧਿਬਸਕੀਜੈਪੂਜਾ॥
 ਸੈਨਿਕਰੈਬਰਜੈ॥ ਹਾਰੀਗੀਆਤਾ॥ ਕਹੈਕਹੈਮਾਤਿ
 ਯਾਬਿਧਿਬਾਤਾ॥ ੭੧੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਸਾਧ
 ਸਾਧਸਭਕਹਿਉਠੈਜਿਤਿਕੇਮਤਿਮੋਗੀਆਨੁਕੇਤਕੁ
 ਦੁਸਦੁਕੁਦੇਮਹਾਂਮੁਰਖਤਹਅਜਾਨਾ॥ ਰਾਜਾਮੁਦ
 ਤਿਭਏਮਤਿਮਾਂਹੀ॥ ਆਨੰਦਸਬਦੁਭਇਓਚੁਪੁ
 ਘਾਂਹੀ॥ ਹਰਿਕੇਚਰਤਿਧੋਇਸਚੁਪਾਇਓ॥ ਚਰਤਿ
 ਅੰਬਿਤੁਲੇਸੀਸੁਚਰਣਾਇਓ॥ ਰੁਕਮਤਿਆਦਿਅ
 ਸਟਿਪਟਗਾਂਨੀ॥ ਬਹੁਰੇਉਧੋਪਰਮਾਬਿਨਾਨੀ॥ ਤਿ
 ਨਹੁਕੋਚਰੇਦਕੁਲੀਨੋ॥ ਅਨਹੀਮਤਿਮੋਆਨੰਦੁ
 ਕੀਨੋ॥ ਬਹੁਰੇਉਤਮੁਬਸਤੁਮੰਗਾਏ॥ ਰਤਨਜਨਤਤੁ
 ਖਤਿਮਤਿਭਾਏ॥ ਅਉਰੋਸੋਚੁਬਹੁਤਿਤਾਆਈ॥
 ਪ੍ਰੀਤਿਸਹਤਿਪੂਜੈਸੁਖਦਾਈ॥ ਤਬਦੇਵਤਿਮਿਓ
 ਕਰੀਬਧਾਈ॥ ਛੁਣਾਤਿਕੀਬਰਖਾਬਰਖਾਈ॥ ਪ੍ਰਸਿ
 ਤਾਹੀਬਿਧਿਸਿਓਉਹਿਠਾਈ॥ ਪੂਜੈਸਭਜਾਦੇਜਿ

ਹਿਤਾਂਈ॥ ੭੧੩॥ **ਵਿਹਗਾ**॥ ਐਸੀਥਿਧਿਪੁ
 ਜੇਜਥੈਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਜਗਦੀਸਿ॥ ਸਭਯੋਗਾਨਿਆਨ
 ਦੁਕੀਓਗਜਾਹਿਦੇਤਿਅਸੀਸਾ॥ ਕੁਣੁਬਹੁਤਮਨਮੋਸ
 ਸਪਾਣਾ॥ ਓਠੈਕੋਪੁਕਰਿਕੈਤਿਹਿਕਾਣਾ॥ ਕਹਤਿਜੋ
 ਗਜਾਸੁਭਕਾਰੀ॥ ਜੇਤੁਮਸੋਮਤਿਕੇਅਧਿਕਾਰੀ॥ ਤੋਕਿ
 ਹਿਕਾਜਿਆਨਥਿਧਿਕਰੈ॥ ਣਕੁਕਤਿਕੀਸਿਛਾਮਾਨਿਪ
 ਰੈ॥ ਜੇਕਛੁਬਡੇਕੁਏਸੋਈਕੀਜੈ॥ ਛੋਟਤਿਕੀਸਿਛਾਨ
 ਤੀਯੀਜੈ॥ ਕਹੈਸਭੇਤੁਮਾਥਿਧਿਗਿਆਨੀ॥ ਣਕੁਕਤਿ
 ਕੀਸਿਛਾਕਿਨਿਮਾਂਤੀ॥ ਭਯੋਕਹੈਤਬਹੁਤਜੀਕੀਜੈ
 ॥ ਧਰੀਥਾਤਿਕੈਕਿਉਮਨਦੀਜੈ॥ ਹਮਕੋਬਹੁਤਅਚ
 ਭੈਆਵੈ॥ ਤੁਮਸੋਗਿਆਨੀਕਿਉਭਰਮਾਵੈ॥ ਅਜਹੁ
 ਕਛੁਗਿਆਨਮਾਨਿਪਰੈ॥ ਐਸੋਕਾਜੁਨਕਬਹੁਕਰੈ॥
੭੧੪॥ ਵਿਹਗਾ॥ ਜਦਪਯਾਰਕੋਕੋਕਹੈਸਭ
 ਆਨਤਿਮਨਿਮਾਹਿ॥ ਤਦਪਹੁਓਸਾਚੀਕਹੁਮੋਹਿਕਾਂਤਿਕਛੁ
 ਨਹਿ॥ ਗਜਾਤੁਮਸਮਝੈਮਨਮਾਹੀ॥ ਅਪਨੈਕਾਜਿਕਹਤਿ
 ਕਛੁਨਹੀ॥ ਹਮਤੇਬਡੇਰੇਸਾਬਿਨਾਨੀ॥ ਜਾਕੀਮਹਿਮਾਸਭ
 ਜਗਜਾਨੀ॥ ਅਹਪੁੰਤੀਤਰਿਖੀਜਿਹਿਤਾਂਈ॥ ਸਕਯਆਇ
 ਥੈਠੈਵਿਹਠਾਂਈ॥ ਤਿਨਿਕੀਤੋਮਹਿਮਾਨਹੀ॥ ਚੀਨੀ॥ ਪੁਜਾ
 ਪ੍ਰਥਮਗੋਪਕੀਕੀਨੀ॥ ਅਗਨੀਥਿਪਕੇਭਾਗੁਜੁਕੀਜੈ॥

ਸੋਕਿਤਿਭਾਂਤਿਕਾਗਮੁਖਦੀਜੋ। ਬੇਦਮਿਰਜਾਦਬਪਜਿਤਿਕੀ
 ਨੀ। ਕੁਲਕੀਗੀਤਿਛਾਡਿਸਭਦੀਨੀ। ਅਪਤੀਤੋਤੁਮਰੀਤਿਚ
 ਣਾਈ। ਤਾਮੋਕਹੋਕਉਤੁਪ੍ਰਭਤਾਈ। ਅਪਤਸਰਾਪਤੋਸਭਮਤਿ
 ਖੋਈ। ਜਦਕੁਲਮੋਗਜਾਨਹੀਉਈ॥ ੭੧੪॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਮਥੁਰਾਸਿਉਅਰੁਪ੍ਰਗਤਜਿਗਇਓਅਉਰਹੀਦੇਸਾ। ਖਾਰੀਜ
 ਣਉਪਰਿਬਸੇਕੀਓਠਗਨਕੋਭੇਸਾ। ਰਾਜਨਿਐਸੀ। ਬਿਧਿਸਸ
 ਪਾਣਾ। ਹਰਿਨਿੰਦਾਕੀਤੀ। ਤਿਹਿਕਾਣਾ। ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੁਕਹੈ
 ਕਛੁਨਾਹੀ। ਸਭਕੋਬਰਜੈਸੈਨਤਿਮਾਹੀ। ਤਦਪਜੈਹਰਿਭਗਤ
 ਬਿਨਾਨੀ। ਤੇਜਨੁਸੁਤਿਨਸਕੋਇਪੁਛਾਨੀ। ਹਰਿਨਿੰਦਾਸੁਤਿਬਿ
 ਆਕੁਲਭੁਏ। ਤਿਹਿਕਾਰਤਿਦਹਤੇਉਠਿਗਏ। ਭ੍ਰਾਤਿਸ
 ਹਤਿਭੀਮੁਬਯਧਾਰੀ। ਉਠਕੋਪੁਕਰਿਕੋਅਤਿਭਾਰੀ। ਅ
 ਪਨੇਸਸਤ੍ਰਿਗਬਿਉਤਿਲੀਨੈ। ਤਾਰਿਮਾਰਨੈਕੋਭੁਜਬਯਕੀ
 ਨੇ। ਵਾਦਿਸਤੇਮੂਰਖਸਸਪਾਣਾ। ਸਸਤ੍ਰਿਗਬਿਲੀਨੈ। ਤਿਹਿਕ
 ਣਾ। ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਿਨਿਦਾਰਨੁਕੀਨੈ। ਉਤਿਕੋਜੁਪੁਕਰਤਿਨਹੀ
 ਦੇਨੈ॥ ੭੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭੀਮੁਆਦਿਸਭਸਿ
 ਉਕਹਿਓਕੋਪੁਨਕੀਜੈਆਜੁ। ਨਿਜਿਭ੍ਰਾਤਿਕੇਕਾਜਿ
 ਮੋਬਿਘਨੁਕਰੇਕਿਹਿਕਾਜੁ। ਕਹਤਿਦੇਹੁਬਰਜੈਮਤੁਕੋਈ।
 ਸੁਅੰਤਿਸਿੰਘਸਰਬਰਨਹੀਉਈ। ਐਸੀਬਿਧਿਮੂਰਖਸਸ
 ਪਾਣਾ। ਬਹੁਤਗਾਰਿਦੀਨੀ। ਤਿਹਿਕਾਣਾ। ਸ੍ਰੀਜਗਦੀਸ

ਚਕਰਿਕਰਿਧਾਰਿਓ। ਧਨੁ ਤੇ ਸੀਸੁ ਭਿੰਨ ਕਰਿ ਭਾਰਿਓ। ਪ੍ਰਾਨ ਜੋ ਸ੍ਰਿ
ਤ ਬਧਾ ਹਰਿ ਆਈ। ਪ੍ਰਾਨਿ ਨਾ ਬਿਸੁਖੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ। ਆਤਿ ਰਿ
ਕੇ ਸਭ ਸਾਖੀ ਜਿਉ ਤਾਈ। ਕੋਊ ਹੋਤੀ ਉਠਿ ਠਾਈ। ਰਾਜ ਸੀ
ਇਹ ਸਸਪਾਲੇ ਜਾਨੇ। ਇਜੈ ਬਿਜੈ ਨਾਮੁ ਪਾਉ ਚਾਨੇ। ਸੁਕ ਸਰਪ
ਤੇ ਗਛ ਸੁਭੇ। ਤੀਨ ਜਨਮ ਮੇਸੁ ਰਪੁ ਰਿਗਏ। ਹਰਿ ਨਿਕ ਸਬਿਰ
ਰਿਨਾ ਛ ਸਿਏਈ। ਗਵਨਿ ਕੰਭ ਕਰਿ ਭੀਤੇਈ। ੭੧੬॥

੨੭੭॥ ਅਧਿਯੋਤੀ ਜੇ ਜਨਮ ਮੇਸੁ ਭਏ ਕੁਸਸਪਾਲਾ।
ਦੰਤ ਬਕਤੁ ਹੈ ਦੂਸਰੇ ਅਸੁਰ ਨਿਕੋ ਕੁਪਾਲਾ। ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਜਗੁ
ਰਾਜ ਸੁਭ ਇਓ। ਗਜਾ ਦਾਨੁ ਬਹੁ ਤੁਤ ਬਦ ਇਓ। ਤਬ ਤੇਰ
ਏ ਜੁਪੁ ਸਿਟ ਰਿਗ ਜਾ। ਸਗੋਰ ਗਜ ਨਿਕੇ ਸਿਰਿ ਤਾਜਾ। ਸ੍ਰੀਰ
ਗਵਾਨਿ ਜਗਤ ਕੇ ਸਾਂਈ। ਕਿਤ ਕਿਮਾ ਸਗੋਦ ਹਿਠਾਈ। ਏਕ
ਦਿਵਸਿ ਮੋਹਿ ਤਿਸੁ ਖੁਦਾ ਤਾ। ਕਹੀ ਜੁਪੁ ਸਿਟ ਰਿਸਿਉ ਇਹੁ ਬਾ
ਤਾ। ਗਜ ਨਿਹ ਮੇਕੇ ਆਇਸੁ ਦੀਜੈ। ਨਗ ਰਿਦੁ ਆਰ ਕਾਕੀ ਸੁ
ਧਿਯੀ ਜੈ। ਜਬ ਹਰਿ ਜੁਇਹੁ ਇਛਾ ਕੀਤੀ। ਤਬ ਹੀ ਜੁਪੁ ਸਿਟ
ਰਿਆਇਸੁ ਦੀਜੀ। ਜੇ ਸਭ ਲੋਗ ਜਗ ਮੇ ਆਏ। ਆਨੰਦ ਸਿ
ਉਤਿ ਜਿਗ੍ਰਿਹਿ ਸਿਧਾਏ। ਦੁਰਜੇ ਪਤ ਕੇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਭਇਓ।
ਕਰੇ ਧਿਮਾ ਤਿਉ ਚਿਤੇ ਉਠਿ ਗਾਇਓ। ੭੧੭॥ ੨੭੮॥

ਜਗ ਕਥਾ ਸਸਪਾਲ ਬਧ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਜੇ ਕੋਇ। ਜਗ ਮੇ ਜਸੁ
ਯਹੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਚੈ ਤਿਸਿ ਉਜੌਇ। ਅਧਿਆਉਪ

ਚਰਤਰਿਵੀ॥ ੭੫॥ ਬੁਝਤਿਰਾਜਾਸੁਰੇਗੁਸਾਂਈ॥ ਜ
 ਗਅਰੰਭੁਕੀਓਜਿਉਠਾਂਈ॥ ਕਉਤੁਕਾਜਿਕਿਉਕੋਤਬਦੀ
 ਨੋ॥ ਸ੍ਰੀਜਦਰਾਜਾਪੁਕਾਕੀਨੋ॥ ਅਉਰਉਧਾਰਜੇਧ
 ਨੁਗਾਜਾ॥ ਕਰਿਕੋਕੋਪੁਓਠੋਕਿਉਕਾਜਾ॥ ਇਹੁਸੁਤਿਕੇਸੁਖਦੇ
 ਓਬਿਨਾਨੀ॥ ਕਹਾਤਿਧੰਤਿਰਾਜਾਸੁਰਿਗਿਆਨੀ॥ ਐਸੋਗਿ
 ਆਨਵੰਤੁਨਹੀਕੋਈ॥ ਤੁਮਸਿਉਸਰੋਤਾਅਉਰੁਨਹੀਐਈ॥
 ਚਿਤ੍ਰਦੇਸੁਰੇਜਗਕੀਧਾਤਾ॥ ਸੁਨਤਪੁਨੀਤ੍ਰੇਈਸਭੁਗਾਤਾ॥
 ਜਧਾਭਗਵਾਂਤਿਉਸਤਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ ਸਭਿਕਾਜਤਿਮੋਭੁਏ
 ਸਹਾਈ॥ ਬਹੁਭੰਗਾਰਿਉਤੇਜਿਹਿਤਾਈ॥ ਭੀਮਸੈਤਿਥੈਠੋਤਿ
 ਓਠਾਈ॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ਰਾਜਤਿਨਕੁਲ
 ਮਹਾਗੁਨੀਤੇਸਹਦੇਉਸਮੇਤਿ॥ ਰਾਜਤਿਕੋਆਦਰੁਕਰੈਸਬ
 ਹਤਿਕੀਸੁਪਿਯੋਤਿ॥ ਬਹੁਰੋਬਿਦਰਭਗਤੁਬਿਨਾਨੀ॥ ਸਭ
 ਸਦਾਗਤਿਕੋਅਧਿਕਾਰੀ॥ ਭੋਜਤਿਬਿਭਧੋਤਿਜਿਉਠਾ
 ਈ॥ ਏਧਤਿਸੁਤਿਥੈਠੀਤਿਹਿਜਾਈ॥ ਹੁਤੇਕਰਨੁਦਾਤਾਅ
 ਤਿਭਾਰੀ॥ ਸਰਬਦਾਨੁਕੋਦਹਿਤਿਕਾਰੀ॥ ਪੁਰਨੁਜਗੁਭਇ
 ਓਜਿਹਿਕਾਣਾ॥ ਹਰਖੇਯੋਗੁਸੁਨੈਤਿਹਿਕਾਣਾ॥ ਬਿਪ੍ਰਤਿ
 ਸੰਗਿਕਿਸਤਿਮਤਿਭਾਏ॥ ਗੰਗਤੀਰਗਾਜਹਿਤਬਾਲਿਅ
 ਏ॥ ਜਲਪ੍ਰਦੇਸੁਕੀਓਤਿਹਿਕਾਣਾ॥ ਬਰਖੀਬਹੁਫੂਲਤਿਕੀ
 ਮਾਣਾ॥ ਏਕੁਓਰਿਨਾਰੀਜਿਉਤਾਈ॥ ਜਲਮੇਕੇਯਕਰੈਮ

ਨਭਾਈ। ਤਾਕੀਛ ਬਿਬਰਨੀ ਨਹੀ ਜਾਈ। ਕੇਟਿਕਾ ਮਗੀਤਿ
 ਹੋਣ ਜਾਈ। ੧੧੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੁਪਤਿ ਸੁਤਾਸੇ
 ਏਮਹਾ ਜਿਹਿ ਰਾਂਤਿ ਕੀਭੀਗਾ। ਹਰਿ ਕੋ ਦੇਵਰੁ ਜਾਤਿ ਕੋਛਿ
 ਰਕਤਿ ਤਿਰਮਾਨੀਗਾ। ਬਹੁਤੁ ਤਿਰਤਿ ਕਾਰੀ। ਤਿਹਿ ਆਏ।
 ਨਾਚੁ ਕਰਤਿ ਸਭ ਕੇ ਮਨਿ ਭਾਏ। ਅਭਿਰੋ ਬਹੁਤੁ ਗੁਨੀ। ਜਿਹਿ
 ਤਾਈ। ਆਏ ਸਕਲ ਕੋ ਹੋ ਕਹਾਤਾਈ। ਛੋਟੇ ਬਡੇ ਸਕਲ ਪੁ
 ਰਿਬਾਸੀ। ਕਉਤ ਕੁ ਦੇਖਾ ਤਿਭਏ ਹੁਣਾਸੀ। ਬਹੁਤੁ ਹਸਤ ਨਾ
 ਪੁਰਿ ਕੀਨਾਰੀ। ਜੋ ਕਬਹੂੰ ਰਵਿਸ ਸਿਨਾ ਤਿਹਾਰੀ। ਗਾਜਹਿ
 ਦੇਖਾ ਤਿਕਉ ਤੇਧਾਈ। ਮਾਨੇ ਦੇਉ ਅੰਗ ਨਾ ਆਈ। ਇਹਿ ਬਿ
 ਧਿਸ ਗਾਣਾ ਸੁਰਗੁ ਕੇਵਾਸੀ। ਦੇਖਿ ਜਗਾ ਬਿਧਿ ਭਏ ਹੁਣਾ
 ਸੀ। ਤੀਨੋ ਕਬਾਸੀ ਤਿਹਿ ਆਏ। ਸੋ ਜਿ ਅਤੇ ਕਜਗ ਕੀ
 ਿਆਏ। ਭਾਇਓ ਬਹੁਤੁ ਪਰਤੀ ਕੋਭਾਰਾ। ਸੇਸੁ ਤੇਤ
 ਹੀ ਜਾਇ ਸਮਾਗਾ। ੧੨੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਰ
 ਨਾਰੀ ਛੋਟੇ ਬਡੇ ਕਹਾਤਿ ਪੰਤੁ ਜਦੁ ਗਜਾ। ਜਾਕੀ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰਾਛੇ ਤੇਭਾਇਓ ਜਗੋ ਕੇ ਕਾਜਾ। ਸਗਲ ਹਸਤ ਨਾ ਪੁਰਿ ਕੇ
 ਵਾਸੀ। ਸੁੰਦਰਿ ਮਹਾਂ ਸਦਾ ਸੁਖ ਗਾਸੀ। ਜਾਦੋ ਤਿਕੋ ਰੂਪੁ
 ਤਿਹਾਰੈ। ਬਹੁਤੁ ਭਾਂਤਿ ਬਿਸਮੈ ਮਨੁ ਪਾਰੈ। ਕੋਏ ਸਭੇ ਅਥਿ
 ਤੋਹ ਮਜਾਨੀ। ਦੁਆਰਾ ਮਤੀ ਬਡੀ ਰਜਿ ਪਾਸੀ। ਤਦਪ
 ਜੋਛਾ ਬਿਯਾ ਪੁਰਿ ਮਾਹੀ। ਜਾਨੈ ਸਕਲ ਬਿਸੁ ਮੇਤਾ ਹੀ। ਆ

ਬਿਪਿਨਗੁਰੁਇਓਉਤਿਠਾਂਈਸੇਕਿਉਧਿਧਿਬਰੋਕਿਉਤਾਂਈ॥
 ਜੇਸਬਓਯਜਗਮੇਆਏ॥ਪਾਤਕਿਅਪੁਨੈਪੋਇਬਯਾਏ॥ਜਗ
 ਕਥਾਸੁਤਿਉਜਨਜੋਈ॥ਤਿਉਕੇਪਾਪਛੀਨਸਭੋਹੋਈ॥ਪੂਰਨੁਭਈ
 ਦਿਜਨਿਕੀਇਛਾ॥ਤਿਉਪੁਰੋਮਾਂਗੀਨਹੀਭਿਛਾ॥ ੭੨੧॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਸਕਲਮੋਰਬਜੀਉਕੇਕਥਪੁੰਪੂਰਤਿਨਹਿ॥ਹੁ
 ਰਿਜੂਉਤਿਕੀਕਾਮਨਾਪੂਰੀਜੇਸਤਿਮਾਹਿ॥ਸਭੇਜੁਪਸਿਟਰਿਕੇ
 ਜਸੁਕਹੈ॥ਦੇਤਿਅਸੀਸਰੇਤਿਦਿਨੁਹੈ॥ਹਰਿਜੂਕੀਆਠਪਟਰਾਂ
 ਨਿ॥ਤਾਕੀਛਬਿਨਹੀਜ॥ਤਿਬਖਾਨੀ॥ਹਰਿਆਗੀਆਵੈਮ
 ਨਿਮੋਪਰੈ॥ਦ੍ਵਪਤਿਸੁਤਾਕੀਸੇਵਾਕਰੈ॥ਦੇਉਅੰਗਨਸੀਸਭੁਸੇ
 ਹੈ॥ਨੂਪਰਿਪੁਤਿਸੁਤਿਕੈਮਨੁਮੈ॥ਰਤਤਿਜਨੁਤਿਭੂਖਨਿਸਕੁਰ
 ਜੈ॥ਦੇਖਤਿਕਾਮਕੇਟਿਰਿਤਯਾਜੈ॥ਕੁਦੇਬਹੁਤੁਦਰਜੈਪਤਿਗ
 ਜਾ॥ਜਾਕੈਰੁਚੇਨਹੀਸੁਭਕਾਜਾ॥ਸਭਾਜੁਪਸਿਟਰਿਕੀਅਤਿਸੋ
 ਹੈ॥ਜਾਹਿਦੋਖਿਸਭਕੈਮਨੁਮੈ॥ਬਨੀਦ੍ਵਪਤਿਬਹੁਤਾਂਤਿਸਦਾ
 ਹੀ॥ਜਾਂਮੋਰਤਨਿਯਗੋਅਤਿਭਾਹੀ॥ ੭੨੨॥ ਦੋਹ
 ਰਾ॥ ਛਟਕਸਿਯਾਉਜਨਮਹਾਂਜਾਕੀਨਿਰਮਲੁਜੋਤਿ॥
 ਤਿਨਿਕੀਭੁਯਕਤਿਦਿਸਟਿਮੈਜਨਕੈਸੋਭਗੁਮੋਤਿ॥ਏਕ
 ਦਿਵਸੁਤਿਹਿਸਭਾਮਝਾਹੀ॥ਬੈਠੈਪੰਡਿਪੁਤ੍ਰਸੁਭਕਾਰੀ॥ਦ੍ਵ
 ਜੋਪਨੁਆਇਓਤਿਉਠਾਂਈ॥ਯਏਸੀਗੀਭੂਤਾਜਿਉਤਾਈ॥
 ਸਭਾਦੋਖਿਮਨੁਮੈਭਗੁਮਾਤਿਓ॥ਸਿਯਕੈਬਯਯਕੈਜਨੁ

ਜਾਨਿਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਬਿਧਿ ਜਬ ਬਲਿ ਪਾਰਿਆਇਓ ਭੀਰੁ ਜਾਨਿਓ
 ਭੀਰੁ ਰੁਝਿਓ ਭੀਰੁ ਭੀਰੁ ਬਿਰੋਧਿ ਭੀਰੁ ਮੁਖ ਧਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਬਹੁਤੁ ਤਿਹਿ ਸਭਾ ਮਝਾਗੀ ॥ ਬਰਜੈ ਜਦ ਪੁਸਤਿ ਰਗਈ ॥ ਤੁ
 ਦਪਭੀ ਮੁਕੀ ਹੰਸੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦੂਜੇ ਪਨੁ ਅਤਿ ਯਜਤ ਭਇਓ ॥ ਕ
 ਰੋ ਪੁਆਨਿਓ ਤਿਓ ਤੇ ਫਿਰਿ ਗਇਓ ॥ ਤਬ ਭੀ ਬੈਰੁ ਧਰਿਓ ਮਨਿ ਮਾਹੀ ॥
 ਹਰਿ ਚਲਾ ਤਿਜਾਨਿਓ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ੭੨੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਜੋ ਪੁਗਦੇ ਸੰਸਾਰੇ ਮੋਭਾ ਰੁਝਿਤਾ ਰਤਿ ਕਾਜਾ ॥ ਭਾਰ ਬੁਝਾਹੁ ਤਿਓ ਕੀ
 ਓਭੋ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜਦੁ ਗਾਜਾ ॥ ਅਧਿ ਆਉ ਫਿਰੁ ਤਾਹਿ
 ਵੀ ॥ ੭੨੪ ॥ ਕੋ ਪਗੀਛਤਿ ਸਿਓ ਰਿਖ ਗਈ ॥ ਸਾਭ ਜੁਧ
 ਣੀ ਣਾ ਅਭਿਆਈ ॥ ਤਿਜਿ ਬਿਦਾਹਿ ਕਾਰਿ ਸਸਪਾਣਾ ॥
 ਕੁੰਦੁ ਤਿਪੁਰਿਆਇਓ ਜਿਹਿ ਕਾਣਾ ॥ ਬਹੁ ਤਰੇ ਸਾਭੇ ਤਿਹਿ ਸਾ
 ਥਾ ॥ ਤੇ ਸਭ ਦੇ ਸਦੇ ਸਕੇ ਤਾਥਾ ॥ ਸਾਭੁ ਤਰੇ ਸੁਹੁ ਤੇ ਤਿਹਿ ਮਾਂਹੀ ॥
 ਜਿਹਿ ਕੋਨਾ ਮੁਹੁ ਤੇ ਚਹੁ ਪਾਂਹੀ ॥ ਹਰਿ ਜੂਜੈ ਰੁਕਮਨੀ ਣੀ ॥
 ਤਬ ਓਤਿ ਇਹੁ ਪਰਤੀ ਗਿਆ ਕੀਤੀ ॥ ਜਦੁ ਕੁਝ ਛੇਤ ਕਰੈ ਜਗਮਾਂ
 ਹੀ ॥ ਤਬ ਣਉਹ ਓਛੁ ਤਿਨ ਮੋਨਾਹੀ ॥ ਇਹੁ ਕਹਿ ਜੁਧ ਕਰਿ ਕੋਆ
 ਇਓ ॥ ਤੋ ਕੋਹ ਰਿਜੁ ਮਾਰਿ ਭਗਾਇਓ ॥ ਸੋ ਬਿਰੁਧੁ ਰਖੈ ਮਨਿ ਮਾਹੀ ॥
 ਕਬਹੂੰ ਪਾਤੁ ਬੈਰੈ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ੭੨੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਜਬ ਮਾਰਿਓ ਸਸਪਾਣੈ ਕੋਭੋ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗੋਪਾਣਾ ॥ ਸਾਭੁ ਤਰੇ
 ਸੁਕੁੰਦੋ ਮਹਾ ਜਾਂਤਿ ਮਿਤ੍ਰਿ ਕੋ ਕਾਣਾ ॥ ਮਨ ਮਾਹੀ ਇਹੁ ਕੀਯਿ

ਚਾਗਾ ਕਿਉਂ ਧੈਰੁ ਲੈ ਪੁੰਦਿ ਕੁਥਾਗਾ ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਜਾ
 ਦੇ ਜਗ੍ਹਾਂ ਮਾਂਝੀ ॥ ਤਿਨਿ ਜਿਉਂ ਜੀ ਤਿਸ ਕੇਂ ਹੁੰਨਾ ਜੀ ॥ ਤ
 ਤੇ ਦੇ ਉਸੇ ਉਥਾ ਧੀਕੀ ਜੈ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾਂ ਸਿਉ ਧਰੁਣੀ ਜੈ
 ॥ ਰੁਦ੍ਰ ਸਮਾਂ ਨਿਦੇ ਉ ਕੋਨਾ ਜੀ ॥ ਤੇ ਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਏਕ ਚਿਨਿ
 ਮਾਂਝੀ ॥ ਜਥਾ ਜਿਉਂ ਸੰਕਰਿ ਤੇ ਦਿਸ ਜਾਈ ॥ ਤਬ ਕੁਰੁ ਰੁ
 ਨੀ ਕਠਨਾਈ ॥ ਐਸੀ ਧਿਧਿ ਧਿ ਚਾਰੁ ਜਾ ਧੀਕੀ ਨੈ ॥ ਤ
 ਬ ਜਿਉਂ ਸੇਵਾ ਮੈਂ ਚਿਤੁ ਦੀਨੈ ॥ ਬਹੁਤੁ ਕਸਟੁ ਕਰਿ ਕੀਨੈ
 ਸੇਵਾ ॥ ਤੇ ਦਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪ੍ਰਗਟੇ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥ ਕਹੈ ਜੈ ਕਉ ਦਿ
 ਛਮਾਨਿ ਮਾਂਝੀ ॥ ਜੈ ਬਹੁ ਸਾਂਗਿ ਲੇਹੁ ਮਾਸਿ ਪਾਈ ॥
੨੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਹਾਂ ਮਨੁ ਤਿ ਕਰਿ ਜੋ ਰਿ ਕੈ ਕੋਲੇ
 ਸਾਭਿ ਨ ਗੋਸੀ ॥ ਸਾਤਿ ਧੈਰੁ ਮੈਂ ਚਿਤੁ ਦੀਨੈ ਐਭੈ ਲਾਨਾ ਬੁਖ
 ਤੇ ਜਾ ॥ ਸਿਉ ਜੁਤਾਂ ਅਨੁ ਗ੍ਰੰਥੁ ਕੀਨੈ ॥ ਦਿ ਕੁਥਿ ਵਨ ਅ
 ਦਿ ਭੁਤਿ ਗਚਿ ਦੀਨੈ ॥ ਸੈਨਾ ਸਕਲ ਰਹੇ ਜੀ ਹਿ ਮਾਂਝੀ ॥
 ਅਸਤਿ ਸਸਤਿ ਧਿਆ ਪੈ ਕਉ ਨਾਹੀ ॥ ਗਾਇ ਸਮਾਂ ਨਿ
 ਬੈਠੈ ਤਿ ਹਿ ਮਾਂਝੀ ॥ ਤੁਰਤੁ ਤੀ ਗਇ ਉਦੁ ਆਰ ਕਾਘਾਹੀ
 ॥ ਪਹਿਲੈ ਸਕਾਭਿ ਧਿਰਿ ਚਿਉਨਿ ਤੈ ਗੇ ॥ ਬਹੁ ਰਿਦੁ ਆਰ
 ਕਾ ਮੰਦਰਿ ਫੇਰੇ ॥ ਕਬਹੂੰ ਬਹੁ ਪਾਂਝੀ ਬਰਖਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰ
 ਸਰਪ ਸੰਸਾਰੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਪਵਨਿ ਚਲਾਵੈ ਭਾਰੀ
 ਚਾਰੇ ਚਿਰਿ ਕਰੈ ਅਧਿਆਰੀ ॥ ਪੁਰਖਾਸਿ ਅਧੀਰ ਸਭੁ ਭਏ

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਦਮਾਤਿ ਤੀਰਿ ਸਭਗਏ। ਕਹੀ ਜਾਇ ਤਿਨਿ ਸਿੰ
 ਓਇ ਪਾਤਾ ਏਕੁ ਦੁਸਟੁ ਆਇ ਓਦੁ ਪਦਤਾ॥ ੭੧
ਦੁਹਰਾ॥ ਦੁਹਰੁ ਸੁਤਿ ਬੈਯੇ ਪਰਦਮਾਤਿ
 ਸੋਚੈ ਸਤੁ ਮਾਤਿ ਮਾਂਹਿ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇਤਮ
 ਕੇ ਕਉ ਭੈ ਨਾਹਿ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਦਮਾਤਿ ਸਦਾ ਸਭ ਕਾਰੀ॥
 ਗਬਿ ਚਣਿ ਚਲੇ ਮਹਾਂ ਬਾਹਿ ਪਾਰੀ॥ ਸੰਗਿ ਚਰੇ ਭੁਏ
 ਭ੍ਰਿਤਾ ਭਾਂਤਿ ਸੁਭਾਂਤਿ ਮਹਾਂ ਸਭੁ ਗਾਤਾ॥ ਤਿਨਿ ਪਾਛੇ
 ਸਭੁ ਜਾਨੈ ਚਲੇ॥ ਸੈਂਤਿ ਸਹਤਿ ਜੈ ਪਾ ਅਤਿ ਭਯੋ॥ ਤੰ
 ਠਿਨਿ ਤਿ ਮਰਿ ਥਾਂ ਠੁਠਿ ਨਿਡਾਰਿ ਓਕੈ ਓਤਹਾਂ ਨ ਜਾਇ
 ਨਿਹਾਰਿ ਓਜੈ ਤਿ ਥਾਂ ਪਰਦਮਾਤਿ ਚਲਾਇ ਓ॥ ਦਿ
 ਨਿਕਰਿ ਜਿ ਓਓਨਿ ਤਮਰੁ ਭਗਾਇ ਓ॥ ਤਬ ਸਭੁ ਯੈ ਕੁ
 ਦਿਸਿ ਟਿਮੋਂ ਅੰਨੈ॥ ਇਨਿ ਦ੍ਰੁਕੈ ਓਨਿ ਦੇ ਪਹਿਚਾਨੈ॥
 ਤਬੈ ਪ੍ਰਦਮਾਤਿ ਥਾਂ ਚਲਾਇ ਓ॥ ਮੁਗਿ ਪੁਜਾਧ
 ਰਿਧਰਿ ਸੈ ਆਇ ਓ॥ ਪੁਨਿ ਇਕੁ ਬਾਹੁ ਸੁਆਰਥੀ ਮਾਰੈ
 ॥ ਤਾਹੀ ਮਘਿ ਓਨਹੂੰ ਪਗ ਪਾਰੈ॥ ੭੨੭॥
ਦੁਹਰਾ॥ ਬਹੁਰੈ ਗਬਿ ਕੇ ਅਸਦ ਸਭੁ ਹੰਨੈ ਦੇ
 ਕਹੀ ਬਾਹਿ॥ ਜੈ ਪਾ ਬਹੁ ਘਾਇ ਓਕੈ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਿ
 ਦਮਾਤਿ ਕੁਮਾਰਿ॥ ਯਾ ਬਿਪਿਨੁ ਪਕੀਓ ਜਿ ਰਿਠਾਂ
 ਏ॥ ਸੁਦਾਨਿ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਭਇ ਓਓਹਿ ਠਾਂ ਏ॥ ਸਭੁ ਯੈ

ਗਜੋਇਤੁਗੁਨੁਦੇਖੈ। ਮਨੀਮਨਿਅਚਰਜੁਅਵਰੇਖੈ। ਕ
 ਹੈਕਿਸਨਕੇਸੁਤਸੁਭਕਰੀ। ਹੈਉਤਪੁਤੇਅਤਿਬਯਧਾਰੀ। ਜਥੈਸਾ
 ਲਜਾਨਿਓਮਨਿਮਾਧੀ। ਸਸਤਿਨਸਿਉਜੀਤਤਿਉਤਾਧੀ।
 ਤਥੈਅਸੁਰਿਬਿਦਿਅਉਨਿਯੀਨੀ। ਮਾਇਆਬਿਬਧਭਾਂ
 ਤਿਕੀਕੀਨੀ। ਕਬਹੂੰਯਯਦੀਰਯੁਰੇਇਆਵੈ। ਗੁਪਤਹੈ
 ਇਕਬਹੂੰਦਰਸਾਵੈ। ਕਬਹੂੰਚਰਤਿਪਗਤੀਮੋਧਰੈ। ਕਬਹੂੰ
 ਗਵਨੁਬਿਓਮਕੋਕਰੈ। ਕਬਹੂੰਬਹੁਤਮੇਘਬਖਾਵੈ। ਕਬਹੂੰ
 ਅਗਨਿਦਿਸਦਿਮੋਆਵੈ॥ ੭੨੮॥ **ਦੋਹਰਾ॥**

ਐਸੀਬਿਧਿਮਾਇਆਪ੍ਰਬਯਕਰੀ। ਮੂਰਖਗਤਿਮਾਂਹੀ। ਸ੍ਰੀ
 ਪ੍ਰਦਮਨਿਪ੍ਰਤਾਪਤੇਦੂਰਿਹੋਤਿਛਿਨਮਾਂਹੀ। ਦਸਦਿਨਾਮੁ
 ਤਿਉਕੋਪਰਧਾਨਾ। ਅਤਿਬਯਧਿਵੰਤੁਸਭੇਜਗਜਾਨਾ।
 ਤਾਹੁਬਹੁਤਮੂਰਛਾਆਈ। ਘਰੀਏਕਮੋਢਿਰਿਸੁਧਿਆ
 ਈ। ਆਇਓਯੋਗਦਾਅਤਿਭਾਰੀ। ਕਿਸਤਿਪੁਤ੍ਰਿਓਰਿ
 ਓਪਰਿਭਾਰੀ। ਸ੍ਰੀਪਰਦਉਨੁਮੂਰਛਤਭਏ। ਦਾਰਿਕਸੁ
 ਤਸੰਭਾਰਿਤਬਯਏ। ਤਾਹੀਛਿਨੁਉਤਿਰਬਹਿਚਯਾਇਯੀ।
 ਗਤਿਤੇਏਕਓਰਿਯੋਆਇਯੀ। ਚੇਤੇਜਥੈਕੁਅਗਿਛਿਨਮਾਂ
 ਹੀ। ਦੇਖੋਰਬੁਨਾਹੀਗਤਿਮਾਂਹੀ। ਮਹਾਕੋਪੁਕਰਿਕੋਸੁਰਿਗੀ
 ਆਤਾ। ਕਹਤਿਸੁਆਰਥੀਸਿਉਇਉਬਾਤਾ। ਗਤਿਬਾਹ
 ਰਿਯੋਆਇਓਕਿਉਕਾਜਾ। ਹਮਕੋਬਹੁਤੁਯਗਾਈਯਾ

ਜਾ॥ ੭੨੫॥ ੨੨੫॥ ਰਾਮਕਿਸਤਿਸੁਨਿਪੈਜਥੈ
 ਪਛਤੈਐਮਨਿਮਾਂਗਿ॥ ਕਹੈਪਰਦਮਨਪਰਗਟਿਭਇਓਮਹਾਂ
 ਕਪੁਤਿਨਮਾਂਗਿ॥ ਅਰੁਆਹੀਬਿਧਿਰੁਕਮਨਿਮਾਤਾ॥ ਪਛਤੈ
 ਏਸੁਨਿਕੈਇਹੁਬਾਤਾ॥ ਪਰਿਭੀਤਰਿਹਸਿਐਂਬਹੁਭਾਈ॥ ਅ
 ਓਰੇਸਕਯਬੀਪਜਿਓਤਾਂਈ॥ ਗਨਿਮੈਮਰੇਮਹਾਂਪਦਪਾਵੈ॥
 ਜੀਤਿਐਇਤਉਸੁਰਕਹਾਵੈ॥ ਗਬੁਓਹਤੇਲਿਆਇਓਕਿ
 ਹਿਕਾਜਾਅਪੁਨੇਪਿਤ੍ਰਹਿਯਗਾਈਯਾਜਾ॥ ਤਥੈਸੁਆਰ
 ਬੀਬੋਯਤਿਬਾਨੀ॥ ਕਹਤਿਸੁਨੇਪ੍ਰਦਮਨਬਿਨਾਨੀ॥ ਹਮਕੈ
 ਗੁਰੁਜੈਬਿਦਿਆਦੀਨੀ॥ ਤਿਨਿਐਸੀਬਿਧਿਆਗਿਆ
 ਕੀਨੀ॥ ਜਥੈਮੂਰਛਾਹੋਇਤਿਜਿਸਾਂਈ॥ ਤਾਹਿਸੀਭਾਰਿਯ
 ਏਤਿਹਿਠਾਈ॥ ਗਨਿਤੇਏਕਓਰਿਤਿਹਿਲਿਆਵੈ॥ ਜਬਯਉ
 ਬਹੁਰਿਚੇਤਨਿਮੈਆਵੈ॥ ੭੨੬॥ ੨੨੬॥ ਗੁਰ
 ਕੀਆਗਿਆਮਾਨਿਕੈਮੈਕੀਨੋਯਹਕਾਜੁ॥ ਮੋਹਿਦੋਸੁਯਾਗ
 ਤਿਨਹੀਜਦੁਕਯਕੇਸਿਰਤਾਜੁ॥ ਜੇਕਬਹੁਰਨਿਮੋਰਬੁਟੁ
 ਏ॥ ਅਰੁਘੋਰਨਕੀਰੋਰਜੁਛੁਟੈ॥ ਕੈਰਨਿਮੋਰਬੁਬਾਰਿਦੇਪਾਵੈ॥
 ਤਬਹੀਦੋਸੁਸੁਆਰਬੀਆਵੈ॥ ਮੇਤੇਚੁਕਭਈਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਤਿ
 ਹਿਕਾਰਨਿਜਾਨੈਮਰਮਾਹੀ॥ ਕਿਰਪਾਬਹੁਤੁਮੈਓਪਰਿਕਰੀ॥
 ਘਿਰਬਾਕਰੋਪੁਨਐਪੈਧਰੀ॥ ਇਹੁਸੁਨਿਕੈਪਰਦਮਨਬਿਨਾਨੀ॥
 ਬੀਯਮਹਾਮਨੋਹਰਿਬਾਨੀ॥ ਤਦਪਤੇਗੁਰਆਗਿਆਕੀਕੀ

ਨਾ। ਤਦ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਨਿਆ ਦੀਨੀ। ਅਬ ਤੁੰ ਸਗੰਦੁ ਭਾਖੁ
 ਹਮ ਪਾਹੀ। ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਬਾਤਿ ਕਹੇ ਕਹੁੰ ਨਾਹੀ। ਇਹਿ ਬੀਧਿ ਕੁ
 ਇਰਜੀਆਗੇ ਆਕੀਨੀ। ਦਾਰਕਿ ਪਾਤਿ ਮਾਂਤਿ ਮਨਾਜੀਨੀ।
੭੩੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਿਰਮਾਣੀ ਰੁਮੰਗਾਇ ਕੈ ਆਚ
 ਵਨੁ ਕੀ ਚਿੰਤਾਇ। ਬਹੁ ਰਿਚਯੇ ਸੰਗੁ ਮਕਉ ਜਦੁ ਕੁਞਕੇ
 ਸੁਖ ਦਾਇ। **ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਸਾਤਿ ਹਤ ਰਿਦੀ॥**

੭੭॥ ਕਹੈ ਪਗੀਛਤਿ ਸਿਉ ਰਿਖ ਰਾਈ। ਸਾਇਹ ਤਨਿ
 ਈਯਾ ਅਧਿਆਈ। ਜਬੈ ਪਰਦਮ ਤਮਰ ਛਤਿ ਭਏ।
 ਜਾਦੈ ਸਕਯਾ ਬਿਕਯੋਹੀ ਇਗਏ। ਜਬ ਸੁਪੁੰਮੀ ਆਏ ਬਾਝ
 ਪਾਹੀ। ਤਬ ਵੈ ਸਰੁਹ ਰਿਖੇ ਅਤਿ ਭਾਰੀ। ਸਬਹੁ ਤਿਕੇ ਮ
 ਨ ਆਨੰਦੁ ਭਇਓ। ਮਾਨੈ ਈਯੈ ਜਨਮੁ ਫਿਰਿ ਨਾਇਓ।
 ਸਦਾ ਪਾਤੁ ਸਬਹੁ ਤਿਕੇ ਕੀਨੋ। ਸੋ ਦੁਖੁ ਦੰਦੁ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਨੀਨੋ।
 ਕਹੀ ਸਭੇ ਜਾਦੈ ਬਾਝ ਕੋਰੇ। ਕਛੁ ਚਿੰਤਾ ਮਾਨੈ ਮੋਮ ਤੁਧਰੇ।
 ਇਹੁ ਸੁਤਿ ਕੈ ਉਤਰੈ ਬਾਝ ਭਾਇਓ। ਰਿਪ ਕੈ ਕਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸ
 ਰੁਦਇਓ। ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਦਮਾਤਿ ਮਹਾ ਬਾਝ ਪਾਹੀ। ਸਪਤਿ
 ਚਾਂਤੁ ਮਾਰੇ ਇਕ ਦਾਰੀ॥ **੭੩੨॥ ਦੋਹਰਾ॥**
 ਏਕ ਚਾਂਤੁ ਸਿਉ ਸੁਆਰਥੀ ਜਮ ਪਰਿਦੀਓ ਪਠਾਇ। ਠ
 ਰੈ ਅਸਵ ਸਿੰਘਾਰਿ ਕੈ ਪੁਜ ਅਰੁ ਛਤਿ ਰਿਗਾਇ। ਜੇ ਸਭ
 ਯੋਗ ਸਾਯਕੀ ਪਾਹੀ। ਅਤਿ ਭੈਭੀ ਤਿਭਏ ਮਤਿ ਮਾਹੀ॥

ਕੇਤਕਿਰਤੁਤਜਿਗਏਬਿਯਾਹੀ॥ਬਹੁਤਕਿਪਰੇਸਿਧਮੇਜਾ
 ਈ॥ਯਾਧਿਸਪਤਿਬੀਸਾਦਿਤਗਏ॥ਜਾਦੇਦੇਬਿਚਕ੍ਰਿਤੁਹੋ
 ਇਰਹੋ॥ਕਹੈਸਕਾਯਜਾਦੇਮਨਮਾਂਹੀ॥ਸਾਯਸਮਾਂਤਿਸੁਰਕੇ
 ਉਤਾਹੀ॥ਰਾਜਤਿਤਥੈਕਿਸਤਿਜਦੁਰਾਈ॥ਪੰਡੁਸੁਤਤਿਸਿ
 ਏਅਗੀਆਪਾਈ॥ਗਬਿਚਤ੍ਰਿਚਲੇਦੁਆਰਕਾਘਾਹੀ॥
 ਮਧਮਸੁਗਤਿਭਏਮਨਮਾਂਹੀ॥ਜਾਤਿਗਏਮੋਹਤਿਸੁਗਿਗੀ
 ਆਤਾ॥ਤਬਹੀਸਕਾਯਸਾਯਕੀਬਾਤਾ॥ਕਹਤਿਪ੍ਰਦਮਨ
 ਹੈਗੁਨੁਪਾਰੀ॥ਤਦਪਸਾਯਕੀਮਾਇਆਭਾਰੀ॥ ੭੩੩
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦਾਰਕਿਰਬਹਾਕਿਓਤਥੈਹਰਿਕੀ
 ਆਗੀਆਪਾਈ॥ਬਾਓਰੂਪਤਿਹਿਠਏਰਿਤੇਛਿਨਮੇਪ
 ਹੁਚੇਆਈ॥ਸਾਯਸੀਗਿਜੋਧਾਜਿਹਿਤਾਂਈ॥ਹਰਿਕੀ
 ਪਜਾਦੇਬਿਓਹਿਠਾਈ॥ਤਿਜਿਸੁਆਮੀਸਿਓਕਹਤਿਜਨਾ
 ਈ॥ਆਇਆਪੁਪਹੁਚੇਜਦੁਰਾਈ॥ਯਹੁਸੁਤਿਸਾਯਕੇ
 ਪੁਕਰਿਧਾਇਓ॥ਸਕਤਿਗਬਿਏਸਤਮੁਖੁਆਇਓ॥ਚ
 ਹਤਿਸਕਤਿਚਲਾਇਓਜਬਹੀ॥ਡਾਰੀਕਾਇਕਿਸਨਜੂਤ
 ਬਹੀ॥ਯਾਹੀਬਿਧਿਜੋਸਸਤ੍ਰਿਸੰਭਾਰੇ॥ਹਰਿਜੁਖੰਡੁਖੰ
 ਡੁਕਰਿਡੁਗੇ॥ਸਾਯਨਰੇਸਕੇਪੁਮਨਧਾਰਿਓ॥ਹਰਿਕੋਧਨ
 ਖੁਕਾਇਓਤਿਗਾਰਿਓ॥ਤਿਹਿਕੋਸਬਦੁਤਿਹੁਪੁਰਿਗਾਇ
 ਓ॥ਆਨੰਦਬਹੁਤਸਾਯਕੇਭਾਇਓ॥ਮਹਾਂਮੂਰ੍ਹਿਜਸਤਿਓ

ਮਨਮਾਹੀ॥ ਮੈਰਿ ਸਿਓ ਜੀਤੁ ਰਿਮਾਹੀ॥ ੭੩੪॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਬਹੁਤ ਗਰਬੁ ਮਨ ਮੋ ਕੀਓ ਰਿਸਿਓ ਕੇ
 ਓਓ ਜਨਾਇ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੇ ਹਾਥਿ ਭੈਜੈ ਓਕਹਾ ਬਚਾਇ॥
 ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਮਿਤ੍ਰਿ ਸਸਪਾਣਾ॥ ਕੰਦਨੁ ਪੁਰਿਆ ਇਓ ਜਿ
 ਹਿਕਾਣਾ॥ ਤਿਹਿ ਕੀਨਾ ਰਿਸੁ ਦਰਨ ਓਈਂ ਟੀ॥ ਯੋਗਤਿਕੇ
 ਦੇਖਤਿ ਹਰਿ ਯੀਤੀ॥ ਬਹੁਰੈ ਜਗਮਾ ਬੁਢੁ ਆਰਿਓ ਮੇ
 ਰੇ ਪ੍ਰਕਰਮੁ ਨ ਬਿਚਾਰਿਓ॥ ਤੋ ਕੇ ਬੈਰੁ ਆਜੁ ਸਭ ਲੈਯੁ॥ ਰ
 ਨਿਤੇ ਬਾਹਰਿ ਜਾਂਤਿ ਨ ਦੇਯੁ॥ ਇਹੁ ਸੁਤਿਕੇ ਬੋਲੈ ਜਦੁ ਗ
 ਜਾ॥ ਨਿਜਿ ਮਹਿ ਮਾਬਰਨੈ॥ ਕੀਰਕਾ ਜਾ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਸੁਰੁ ਹੋ
 ਹਿਰਨ ਮਾਹੀ॥ ਨਿਜਿ ਮਹਿ ਮਾਬਰਨ ਤਿਵੈ ਨਾਹੀ॥ ਅਪੁਨੀ
 ਮਹਿ ਮਾਬਰਨ ਤਿਜੈ ਈ॥ ਸੋ ਪੁਰਖ ਤਿਸੈ ਸੁਰਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਅ
 ਤੁਕੁ ਓਕੈ ਜਦੁ ਨਾ ਬਿਮੁਹਾਰੀ॥ ਯੀਤੀ ਹਾਥਿ ਗਦਾ ਅਤਿ
 ਭਾਰੀ॥ ੭੩੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬ ਹੀ ਵੇਕੇ ਸੀਸੁ
 ਪਰਿ ਕੀਰੈ ਗਦਾ ਪੁਰਾਗੁ॥ ਤਬ ਹੀ ਭਾਇਓ ਆਦਿ ਸਟਿਟ
 ਓਮਾਇ ਆਕੇ ਬਿਸਤਾਗਾ॥ ਪਗੀ ਚਾਰਣ ਬਿਦਿਸਟਿਟ
 ਆਇਓ॥ ਬਹੁਰੈ ਦੂਤੁ ਪੁਦਰਸਾਇਓ॥ ਕਹਤਿ ਮੋਹਿ
 ਬਸਦੇ ਓਪਠਾਇਓ॥ ਕਹਤਿ ਸੰਦੇਸੁ ਸਿਆਮੁ ਸਿਓ ਆ
 ਏਓ॥ ਸੁਨੈ ਸਿਆਮੁ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਸਦੇ ਓ
 ਕਹੀ ਪਾਹ ਬਾਤਾ॥ ਤੁਮ ਸੇ ਪੁਤ੍ਰਿ ਬਲ ਸਟਹ ਮਾਰੇ॥ ਸਕਣ

ਸਿਸਾਟਿਕੇਪਾਣਤਿਹਰੇ॥ਤਿਨਿਕੇਅਛਤਿਜਾਇਅ
 ਤਿਆਈ॥ਹਮਕੇਅੰਤਿਭਯੋਤੁਖੁਦਾਈ॥ਘਾਥਿਧਿਸੁ
 ਨੀਤੁਤਿਕੀਧਾਨੀ॥ਚਕਿਤਿਭਯੋਮੇਹਤਿਸੁਰਗਿਆਨੀ
 ॥ਜੇਪ੍ਰਭਕੇਦਾਇਗਿਆਨੁਕਧਾਵੈ॥ਕਿਹਿਕਾਗਨਿਏ
 ਤਿਨੇਭਗਾਣਾਵੈ॥ਜਗੁਸਾਨੁਪ੍ਰਦੇਹਿਧਰਿਆਇਓ॥
 ਤਿਹਿਕਾਗਨਿਏਤਿਨੇਭਗਪਾਇਓ॥ ੭੩੬॥
 ਦੇਹਗਾਭੇਪਤਿਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰਤਿਸਿਆਮਕੇ
 ਕਬਹੂਕਛੁਭੈਨਾਹਿ॥ਤਦਪਾਇਤੁਣੀਯਾਕਰੀਜਾ
 ਨੀਐਯਮਨਿਮਾਂਹਿ॥ਤਬਭਾਨੀਇਕੁਬਸਦੇਭਥਨਾ
 ਏਓ॥ਪਕਾਰਿਕੇਸਿਗੰਨਿਮਾਂਹਿਯਿਆਇਓ॥ਸੇਹਰਿ
 ਜੂਸਿਓਕਹਤਿਸੁਨਾਈ॥ਜੀਤਿਕੇਤੁਮਸੇਪ੍ਰਤਿਸਾਖਿ
 ਦਾਈ॥ਸੇਕਿਹਿਕਾਨੇਕਸਟਿਸਿਓਰਹੈ॥ਐਸੀਦ
 ਸਟਿਸਾਸਨਾਸਹੈ॥ਬਹੁਰੇਸਾਯਾਅਭੁਰੁਛਾਕੀਨੋ
 ਤੀਛਤਿਖਰਗੁਤਾਥਿਸੇਣੀਨੋ॥ਕਹਤਿਕ੍ਰਿਸਨਿਸਿਓ
 ਸੁਨਿਗੋਪਾਯਾ॥ਤੋਰੇਪਿਤਾਹਨੀਇਹੁਕਾਯਾ॥ਇਹੁਕ
 ਹਿਖਰਗੁਗ੍ਰਿਓਪਰਿਮਾਰਿਓ॥ਤਬਹੀਸੀਸੁਭੀਨਿਕ
 ਰਿਡਾਰਿਓ॥ਦੇਖਿਕਿਸਨਿਜੁਥਿਸਮਤਿਭਯੋ॥ਮਨੁ
 ਖਸਮਾਂਨਿਭਗਸਿਮੋਗਯੋ॥ਇਹੁਥਿਧਿਦੇਖਿਮਹੁਰ
 ਤਿਤਾਈ॥ਚਕਿਤੁਭਯੋਤਿਭੂਅਨਿਕੇਸਾਂਈ॥ ੭੩੭॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਬਹੁਰੈਤਿਰਮਾਯਾਗਿਆਤਸਿਉਜਾਨਿ
 ਯਾਓਇਹੁਕੇਓ॥ ਤਬਦਾਂਕੇਪਾਛੇਪਰੇਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਹਰਿਦੇਓ॥
 ਪਰਮਾਗਿਆਨੁਜਿਤਕੇਮਨਿਮਾਹੀ॥ ਹਰਿਸੁਤਬਿਗਾਮਾਨ
 ਤਨਾਹੀ॥ ਕਹਤਿਕਿਸਨਗਿਆਤਤਕੇਰਾਜਾ॥ ਉਤਕੇਕਾ
 ਰੁਮਸਿਉਕਾਜਾ॥ ਸ੍ਰੀਹਰਿਜੂਕੇਸਿਮਰਨੁਕਰੈ॥ ਤਾਕੇਸ
 ਕਾਕੁਰਮੁਭਉਟਰੈ॥ ਤਿਨਕੇਕੁਰਮੁਕਉਤਬਿਧਿਧੋਈ॥ ਇ
 ਹੁਜਾਨਤਿਗਿਆਨੀਜਨੁਜੇਈ॥ ਰਾਜਨਿਸਾਯੁਹੁਤੇਜਿਹ
 ਥਈ॥ ਪਹੁਚੇਤਹਾਜਗਤਕੇਸਾਂਈ॥ ਮਾਇਆਬਹੁਤੁਹੁ
 ਤੀਦੁਪਾਹੀ॥ ਸੋਸਭੁਦਰਿਕਗੀਛਿਨਮਾਹੀ॥ ਬਹੁਰੈਮਾ
 ਇਆਕਾਗਨੁਤੇਰਿਓ॥ ਛਿਨਸੇਪ੍ਰਬਯਗਦਾਸਿਉਏਰਿ
 ਓ॥ ਸੋਈਗਦਾਬਜਰਿਸਮੰਤਾਰੀ॥ ਕੇਤਕਿਬਾਰਿਸਾਯੁਕੇ
 ਮਾਰੀ॥ **ਤੁਰ੍ਹਾ॥ ਦੋਹਰਾ॥** ਵਾਂਕੇਬਯਕਤੀ
 ਐਕਹਾਂਕਰੈਜੁਧਅਤਿਘੋਗਾ॥ ਸ੍ਰੀਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਕੀਗਦਾ
 ਯਛਿਨਿਸੰਤਾਰੀਤੇਗੀ॥ ਕੇਤਕਿਗਦਾਤੇਰਉਨਿਰਾਰੀ॥
 ਤਬਜਕਤਿਯੀਨੀਏਗਿਧਾਰੀ॥ ਯਾਧਿਧਿਸਕਤਿਸਾ
 ਯਪਰਿਮਾਰੀ॥ ਭੁਜਨਿਸਹਤਿਛੇਵੈਓਉਰਿਭਾਰੀ॥
 ਬਹੁਰੈਮੁਕਟੇਸਹਤਿਜਗਟੀਸਾ॥ ਕਾਟਿਓਤੁਰਤੁਸਾਯ
 ਕੀਸੀਸਾ॥ ਹਰਿਖੇਦੇਓਸਭੇਤਿਓਕਾਯਾ॥ ਬਰਖੀਬਹੁ
 ਤੁਫੂਲਨਿਕੀਸਾਯਾ॥ ਬਿਧਿਧਿਭੁਤਿਬਾਨੀਤ੍ਰਿਬਜਾ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਭਉਗਾਜਤਿਕੋਗਾਜਹੁਪਾਮੋਸੁਸੇਨਾਹਿਸੋਤੁਮਸੁਨੈਕ
 ਹੁਸਮਝਾਈ॥ਮਨੁਖਦੇਉਕਬਹੁਤਹੀਜਾਈਜੋਤੁਮਇਹੁ
 ਕਹੈਜਦੁਗਾਜਾਹਮਸਿਉਬੈਰੁਪਰਿਓਕਿਹਿਕਾਜਾ॥
 ਜਬਤੇਜਨਮੁਯੀਓਸਗਮਾਹੀ॥ਬਿਨਾਬੈਰੁਜਾਤਿਓਕ
 ਛੁਟਾਹੀ॥ਰੋਨਿਦਿਵਸਤੁਮਸਿਉਚਿਤੁਯਾਇਓਜੋ
 ਅਬਿਕੈਸੈਛੁਟੈਛੁਟਾਇਓ॥ਪਾਹਕਹਿਗਦਾਯਾਈਅਤਿ
 ਭਾਰੀ॥ਸ੍ਰੀਜਗਦੀਸ੍ਰੀਸਪੈਮਾਹੀ॥ਤਿਹਿਅਉਜਰਿ
 ਮੋਹਨਿਜਦੁਗਾਈ॥ਦੰਤਬਕ੍ਰਤਸਿਉਕਹਤਸੁਨਾਈ॥
 ਤੋਰਬਯਦੇਖੋਅਤਿਭਾਰੀ॥ਅਬਿਆਈਇਹੁਧਾਰਿ
 ਹਮਾਰੀ॥ਇਹੁਕਹਿਗਦਾਹਿਰਦੇਮੋਮਾਰੀ॥ਤਜੇਪ੍ਰਾਂਤਿ
 ਦੇਹਭਈਨਿਆਰੀ॥ **੭੬੭॥ ਨਵੇਹਰਾ॥**
 ਪ੍ਰਾਂਤਿਜੋਤਿਨਿਕਿਸੀਤਥੈਗਈ॥ਬਿਉਮਿਕੀਘਾਤ॥
 ਬਹੁਰਿਸਮਾਨੀਆਇਕੈਭੇਪਤਿਪ੍ਰਭਸੁਖਮਾਂਹਿ॥ਤਿਹ
 ਕੈਪ੍ਰਭੁਜੁਬਡੇਗਬਿਨਾਮਾ॥ਉਨਹੁਬਹੁਤਕੀਓਸੰਗਾਂਮ
 ॥ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਂਤਿਸੁਦਰਸਨੁਮਾਰਿਓ॥ਤਾਂਕੋਸੀਸੁਭੰਨਿਕ
 ਰਿਡਾਰਿਓ॥ਐਸੀਬਿਧਿਜਬਜੀਤੇਹੀ॥ਸਭੁਦੇਵਨਿ
 ਤਬਉਸਤਤਿਕਰੀ॥ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਂਨਦੁਆਰਕਾਆਏ॥ਪ੍ਰ
 ਰਿਘਰਿਆਨੰਦਸੰਗਾਭਿਗਾਏ॥ਤੀਰਥਿਆਨਾਂਦਨਿਗੰ
 ਮਜੂਚਯੋ॥ਯੈਨੈਸੰਗਿਬਿਪ੍ਰਿਅਤਿਭਯੋ॥ਗੰਗਾਆ

ਦਿਤੀਰਥਿਅੰਨਾਏ।।ਨੀਸਿਖਾਰਿਤਬਪਦੁਚੇਅ
 ਏ।।ਸੁਤਕਆਦਿਬਹੁਰਿਖੀਜਿਹਿਤਾਈ।।ਸ਼੍ਰੀਭਾਗ
 ਉਤਿਸਨੈਤਿਹਿਠਾਈ।।ਗਮੈਦੇਖਿਰਿਖੀਇਕੁਸਾਥਾ।।
 ਠਾਢੇਭਏਜੋਰਿਕੈਯਾਥਾ।।**ੴ ੫੬੨॥ ਨਿਰਗ**
॥ ਤਹਾਂਸੁਤਿਬਾਚਤਿਉਤੇਸ਼੍ਰੀਭਾਗੀਤਪੁਰਾਂਨਾ।ਉਠੈ
 ਨਾਦੈਗੰਮਕੋਥਿਆਸਆਸਨੁਮਨਿਆਂਨਿ।।ਕਰਿਓਕੈਪੁ
 ਤ੍ਰਿਭੂਅਨਿਕੇਸਾਂਈ।।ਕਹਤਿਸੁਨੈਬ੍ਰਹਮਨਿਜਿਹਿਤਾਂਈ
 ਤੁਮਤੈਰਿਖੀਮਹਾਂਸੁਗਿਗਿਆਤਾਜਾਂਨਤਿਸਕਲਾਪਰਮਿ
 ਕੀਬਾਤਾ।।ਹਮਅਭੁਤਾਰੁਲੀਓਜਿਹਿਕਾਜਾ।।ਜਿਉਤੁ
 ਮਜਾਨਤਿ।।ਦਿਜਿਗਜਾ।।ਜੇਨਰੁਪਗਮਕਰਮਿਪਾਰਿਹੈ।।
 ਤਿਹਿਕੈਬਹੁਤੁਸਾਸਨਾਕਹੈ।।ਜੇਹਮਆਗੈਕਹੈਦਿਠਾਈ
 ।।ਡੰਡਿਜੋਗਿਦਹਿਏਅਨਿਆਈ।।ਇਹੁਅਚਰਜੁਆਦੈ
 ਮਨਿਮਾਂਦੀ।।ਪ੍ਰਾਣਿਤੁਹੈਇਥਿਧਿਜਾਂਨਤਿਨਾਹੀ।।ਹਮਕੈ
 ਉਠਿਆਦਰੁਨਾਦੀਕੀਨੋ।।ਪ੍ਰਗਟਿਆਪਗਪੰਥਉਨਿ
 ਲੀਨੋ।।ਤਾਂਤੇਇਹੁਕੈਡੰਡੁਜੇਦੀਜੈ।।ਨੀਤਪੁਸਾਂਨਿਪਰ
 ਮਨਾਥੀਜੈ।।**ੴ ੫੬੩॥ ਨਿਰਗ**।।ਐਸੀਥਿਧਿ
 ਕੈਪੇਮਹਾਂਆਦਿਸੇਸਿਅਭੁਤਾਗ।।ਦ੍ਰੁਭੁਅਗੂਸਿਓ
 ਸੁਤਕੈਡਾਰਿਓਸੀਸੁਭਿਤਾਰਿ।।ਰਾਜਨਿਹੰਨੈਸੁਤਜਿਹਿ
 ਕਾਯਾ।।ਹਮਕਾਰੁਭਉਓਤਿਕੈਕਾਯਾ।।ਕਹੈਧਿਪ੍ਰਿਏਹੁ
 ਹਿ

ਭਈ ਨ ਕੀਤੀ। ਸੁਤਿ ਮਾਰਿ ਤੁਮ ਹਤਿ ਆਈ ਨੀ। ਮਤੁ
 ਜਾਨੈ ਅਪਨੈ ਮਨਿ ਮਾਰੀ। ਹਤਿ ਆਹੁ ਮੈਯਾ ਗਿਹੈ ਨਹੀ।
 ਹਰਿ ਜੁ ਕੋ ਬੁਝੈ ਇਹੁ ਬਾਤ। ਜਿਥੀ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਉ ਸੁਰਿ ਗਿ
 ਆਤਮਾ। ਜਿਨਿ ਕੋ ਬਿਪ੍ਰਣਾਤ ਜਬ ਮਾਰੀ। ਤਾ ਕੀ ਬਹੁਤੁ
 ਕਰੀ ਮਨੁ ਹਾਰੀ। ਤਾ ਤੇ ਤੁਮ ਅਬ ਤੀਰਥ ਕਰੀ। ਜਾ ਤੇ ਪਾਪ
 ਦੁਖ ਪਰਿ ਹਰੀ। ਆਖਿ ਧਿਸੁਤੀ ਰਿਖ ਨਿਕੀ ਬਾਤੀ। ਪ
 ਛੁਤਾਨੈ ਤਬ ਰਾਮਾਗਿ ਆਨੀ। ਮਨਿ ਮੈ ਜੋ ਦੁਕੀਓ ਅਤਿ
 ਭਾਰੀ। ਜਦ ਪਹੁ ਮਕਹੀ ਅਤਿ ਅਵਤਾਰੀ। **੭੬੦॥**
ਦੋਹਰਾ॥ ਹਮ ਪੁਕੈ ਦੁਖ ਨਾਯਗੇ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਅਨੀ
 ਤਿ। ਅਉਰਿ ਨਿਕੀ ਕਹੈ ਇਕ ਹਾਕਠ ਨਿਕਰ ਮਕੀ ਗੀਤ। ਕ
 ਹਤਿ ਰਾਮ ਹਮ ਤੀਰਥ ਕਰਿਹੈ। ਤੁਮਰੀ ਅਗਿ ਅਤੇ ਨਹੀ
 ਟਰਿਹੈ। ਅਓਰੋ ਜੋ ਕਛੁ ਅਗਿ ਆਦੀ ਜੈ। ਮਨੁ ਚਿਤੁਣ
 ਇਕਾ ਜੁ ਸੇ ਕੀਜੈ। ਤਬ ਉਤਿਕਹੀ ਸੁਨੈ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਸ
 ਤਿਪੁਤੁ ਅਤਿ ਹੀ ਸੁਖ ਗਾਤਾ। ਤਿਹਿ ਕੋ ਬੋਠਾਰੈ ਇਹਿ ਠਾਂਈ
 ਆਕਹੈ ਪੁਰਾਨੁ ਸੁਤਿ ਕੀ ਨਿਅੰਝੀ। ਅਉਰੁ ਏਕੁ ਦਾਨੈ ਦੁਖ ਦਾ
 ਝੀ। ਪਲੈ ਯਤਾ ਮੁਮਹਾ ਅੰਨਿ ਅੰਝੀ। ਥਾਂ ਮਨੁ ਜਗੁ ਕਰੈ ਨਿ
 ਹਿ ਠਾਂਝੀ। ਥਰਖਤੁ ਹੁਟਗ ਮਿਦਤਿ ਹਿ ਠਾਂਝੀ। ਪਤਿਹਿ
 ਕੈ ਤੁਮ ਮਾਰੇ ਜਗਦੀਸਾ। ਸਗਾਯਾ ਰਿਖ ਨਿਕੀ ਯਹੁ ਅਸੀਸਾ
 ਯਾ ਧਿ ਪਿਧਿ ਪੂਨਿ ਅਗਿ ਆਦੀ ਨੀ। ਸਿੰਘ ਯੁਭਨ੍ਹ ਮਾਂ

ਨਿਮਨਿਯੋਗੀ॥ ੭੬੫॥ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਤਥੈ ਬੁਝਾਇ
 ਓਸਤਿਸੁਤਕੀਓਬਹੁਤਸਾਨਿਸਾਨੁ॥ ਹਸਤਿਕਵਦੁਲਮਾਥੈ
 ਪਾਰਿਓਗੋਕਹਨਿਪੁਰਾਂ ਨਾ॥ **ਅਪ੍ਰਿਅਭਿਭਿ**
ਸੀਦੰਗ॥ ੭੬੬॥ ਕਤੈਪਗੀਠਤਿਸਿਓਗਿਖਰ
 ਈ॥ ਗਾਂਮਗਲਿਤਿਸੁਨੈਚਿਤੁਘਾਈ॥ ਏਕਦਿਦਸਿਦ
 ਤੀਗਬਿਮਾਤੀ॥ ਆਂਪੀਬਹੁਤਓਠੀਚਹੁਘਾਤੀ॥ ਗੈਨਿ
 ਸਮਾਂਨਿਪ੍ਰਾਂਬਿਰੋਇਗਈ॥ ਹੁਪਰਿਮਾਸਕੀਬਹੁਪਾਤਈ
 ॥ ਤਥੈਰਿਖਨਿਜਾਂਨੈ॥ ਇਹੁਬਾਤਗਾਆਵਤਿਦਹੀਅਸੁ
 ਰਿਦੁਖੁਦਾਤਾ॥ ਬਹੁਤਬਾਰਿਦੀਨੈਦੁਖੁਭਾਗੀ॥ ਤਾਤੀ
 ਬਿਧਿਸਮਝੈਇਹੁਬਾਗੀ॥ ਤਿਹਿਪਾਛੈਦੁਹੁਦੰਨੈਆਇ
 ਓ॥ ਮਹਾਂਭੈਅੰਨਿਕਿਭੁਖਾਦਿਖਾਇਓ॥ ਟੀਰਘਿਦੰਤ
 ਸਿਆਂਮੁਆਕਾਗਾ॥ ਰਕਤਿਨੈਨਿਅਰੁਭੁਰੇਬਾਗਾ॥ ਜਬਹੁ
 ਯਾਧਿਧਿਗਮਿਨਿਤਾਗੇ॥ ਤਬਹੀਹੁਲੁਮਸਯੁਕਰਿਧਾ
 ਗੇ॥ **੭੬੭॥ ਨਿਰੰਕਾਰ॥** ਓਨਪੁੰਗਾਂਸੈਦੋਖਿਕੈ
 ਜਾਨਿਗਾਇਓਮਨਿਸਾਂਗੀ॥ ਇਹਿਸਮਾਂਨਿਜੇਪਾਬਯ
 ਤੀਨਿਐਕਸੇਨਾਂਗੀ॥ ਕਬਹੂੰਮੁਣੁਗੁਪਤਹੋਇਜਾਈ॥
 ਕਬਹੂੰਪ੍ਰਗਟਿਹੋਇਪੁਨਿਆਈ॥ ਜਬੈਗਾਂਮਯਾਨੈ
 ਹਲਿਸਾਂਤੀ॥ ਦਮੈਸਕਤਿਰਹੀਕਛੁਨਾਤੀ॥ ਪੁਨਿਮੁ
 ਸਯੁਮਸਤਕਿਪਰਿਮਾਰਿਓ॥ ਤਨਿਤੇਪ੍ਰਾਂਨਿਭੀਨਿਕਾਰਿਰ

ਰਿਓਕਹਤਿਗਮੁਸਤੁਲੋਗਤਿਮਾਂਹੀ॥ਇਹੁਦਾਨੋਹਮਸਾਰੇ
 ਨਾਂਹੀ॥ਇਹੁਸਗਪੁਬਿਪ੍ਰਨਕੋਭਇਓ॥ਤਿਹਿਕਾਰਤਿਯਾਕੋਛੈਭ
 ਇਓ॥ਜਿਓਸੁਰਿਪਤਿਬ੍ਰਨਾਸੁਰਮਾਰਿਓ॥ਸਕਲਾਸੁਰਤਿਆਂ
 ਨਿਦੁਓਰਿਧਾਰਿਓ॥ਯਾਹੀਭਾਂਤਿਰਿਖੀਜਿਹਿਤਾਈ॥ਅਤਿ
 ਹੀਮੁਦਤਿਭਏਦਾਠਾਈ॥ਅਨਬਚਕੇਸਬਦੇਤਿਅਸੀਸਾ॥
 ਜੀਓਗੰਮੁਤੁਮਕੋਵਿਬਰੀਸਾ॥ ੭੪੭॥ ਵੰਗੁ
 ਤਬਾਇਆਏਸੁਰਦੇਵਤਾ॥ਰੁਖਤਿਬਾਸਤਿਬਨ
 ਇ॥ਪਹਿਗਏਸ੍ਰੀਗੰਮੁਕੋਸੋਭਾਕਹੀਨੋਜਾਇ॥ਗਾਜਤਿਤ
 ਬੇਗੰਮੁਸੁਰਿਗਿਆਤੀ॥ਜਾਬਾਧਿਸੁਨੀਰਿਖਤਿਕੀਬਾਂ
 ਨੀ॥ਤਾਹੀਭਾਂਤਿਮਾਂਤਿਮਤਿਯੀਨੀ॥ਸਗਲਾਰਿਖਤਿਕੀ
 ਓਸਤਤਿਕੀਨੀ॥ਇਕੁਰਿਖਤੀਰਬਹੋਇਓਹੁਠਾਂਈ॥ਨਾ
 ਏਤਹਾਂਰਿਖਤਿਕੇਸਾਂਈ॥ਬਹੁਰੋਗਇਆਗਏਸੁਖਦਤਾ
 ਪਿਤਰਦੇਉਹਰਖੇਸਭੁਗਾਤਾ॥ਓਹਾਂਤੇਸਾਗਰਸੰਗਮਆ
 ਏ॥ਬਹੁਰੋਹਰਿਦੁਆਰਿਮੋਆਏ॥ਬਿਧਿਸਿਓਪਾਂਚੋਕੁੰ
 ਰੁਅਨਾਏ॥ਗੀਦਾਦਗੀਤੀਰਬਪੁੰਤਿਆਏ॥ਬਹੁਰੋਭਾਗ
 ਰਬੀਅਨਾਏ॥ਸੁਆਂਮਕਾਰਤਕੋਕੋਅਸਬਾਂਤਾਂ॥ਬਿਧਿ
 ਸਿਓਤਹਾਂਕੀਨਇਸਨਾਂਤਾਂ॥ ੭੪੮॥ ਵੰਗੁ
 ਸ੍ਰੀ॥ਬੁਨਾਆਏਤੋਏ॥ਤੀਰਬਿਬਹੁਤਿਆਂਨਾਇ॥
 ਐਤਿਧੈਨਬਿਪ੍ਰਤਿਦਈਸੇਤਬੰਦਸੋਜਾਇ॥ਓਹਾਂਤੇਮ

ਭਿਆਗਾਰਿ ਮੋ ਆਏ॥ ਤਹਾ ਅਗਸਤਿ ਕੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾ
 ਏ॥ ਬਹੁ ਰਿਗਾਂ ਮਜ੍ਹਗਏ ਤਹਾਂ ਈ॥ ਦੁਰਗਾਂ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਜਿਹਿ
 ਠਾਂ ਈ॥ ਰਿਖ ਕੋ ਸਗਪੁ ਅਪਛਗਾ ਦਇਓ ਸੋ ਤਬ ਹੀ ਪੀਸਾ
 ਚੁਹੋ ਇਗਾਇਓ॥ ਜਬ ਹੀ ਵਾਤੀ ਰਬ ਜੋ ਨਾਇਓ॥ ਬਹੁ ਰਿ
 ਸਰੀਰੁ ਆਪਨੋ ਪਾਇਓ॥ ਬਹੁ ਰੋਤਾ ਪੀਤਦੀ ਅਨਾਏ॥
 ਸ੍ਰੀਸੁਰਸੁਤੀ ਤੀਰਪੁੰਤਿ ਆਏ॥ ਅਉਰੋ ਤੀਰਬਧੈ ਜਹਾਂ ਤਾਂ
 ਈ॥ ਤੇਸਬ ਕਰੇ ਕਹੁੰ ਕਹਾਂ ਤਾਂ ਈ॥ ਰਾਜਤਿਗਾਂ ਮਜ੍ਹਗਿ ਜਿਹਿ
 ਠਾਂ ਈ॥ ਤਿਰਖੈ ਲੋਗਸਬੈ ਜਿਹਿ ਤਾਂ ਈ॥ ਬਰਖਮਾਂ ਹਿਸਬ
 ਤੀਰਾਥਿ ਅਨਾਏ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀਗਾਂ ਮੁਦਾ ਆਰਿਕਾ ਆਏ॥

੭੪੮॥ ਵੈਰਾਗ॥

ਤਹਾਂ ਸੁਤੀ ਬਾਭਿਗਾਂ ਮਜ੍ਹਲੇ
 ਕਤਿ ਸਿਉ ਇਹੁ ਬਾਤਾ॥ ਪੰਡਸੁਤਿ ਅਰੁ ਕੋਰਦੁ ਤਿਜੁ ਪੁਰ
 ਤਾਦਿਤੁ ਗਾਤਿ॥ ਸੁਤਿ ਕੋ ਕਹਤਿ ਗਮੁ ਸੁਰਿ ਗਿਆਤਾ॥
 ਅਬ ਤੋ ਭਯੀ ਭਈ ਇਹੁ ਬਾਤਾ॥ ਅਸੁਰਤਿ ਕੋ ਹੋਇ ਹੈ ਸਿ
 ਘਾਗਾ॥ ਪਾਦਿ ਜੈ ਹੈ ਪਰਤੀ ਕੋ ਭਾਗਾ॥ ਤਬੈ ਗਾਂ ਮੁਕਰਖੇ
 ਤਹਿ ਆਏ॥ ਐਤਭੀ ਮੁਦਰਜੈ ਪਨੁ ਪਾਏ॥ ਜਬ ਹੀ ਦਰ
 ਸੁਗਾਂ ਮੋ ਕੋ ਪਾਇਓ॥ ਸਭੁ ਲੋਕਤਿ ਤਬ ਮਾਬੁ ਨਿਦਾਇਓ॥
 ਪਾਬਿਧਿ ਕਹਤਿ ਗਾਂ ਮੁਬਾਭਿ ਪਾਰੀ॥ ਸੁਆਸੁ ਭੀ ਮੁ
 ਕੋ ਹੋਇ ਨ ਭਾਰੀ॥ ਦੁਰਜੈ ਪਨੁ ਹੀ ਕਛੁ ਪਾਦਿ ਨਾਹੀ॥ ਗ
 ਦਾ ਜੁਪੁ ਕੀ ਬਿਦਿ ਆਮਾਂ ਹੀ॥ ਬਯੁ ਕਰਿ ਕੈਸਾਂ ਅੰਤੈ

ਦੋਊ। ਇਨਸਮਜੋਪਾ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਊ। ਰਹਤਿ ਕਿਸਨ ਕੀਸੇ
ਵਾਂਸਾਂਹੀ। ਤਦਪਰਜਗੁਨੁ ਛੁਟਤਾ ਹੀ॥ ੧੫੦॥

ਗੁ॥ ਜਦਪਬਰਜੈਰਾਂਮਜੁਪੁਕਰੇਮਤੁਕੀਈ। ਤਦਪ
ਉਨਿਮਾਂਨਿਉਨਹੀਭਾਵੀਹੋਇਸੁਹੋਇ। ਬਹੁਰੰਗਾਂਮੁਦਆ
ਰਕਾਗੇ। ਇਹੁਗਤਿਦੇਖਿਚਕ੍ਰਤੁਹੋਇਰੋ। ਕਹੀਬਹੁਰ
ਨਿਮਖਾਰਕੇਜੈਹੋ। ਸਗਾਯਾਰਿਖਤਿਕੀਅਗਿਆਲੈਹੋ। ਜੋ
ਬਿਧਿਦੈਕਹਿਹੋਸੋਕਰਿਹੋ। ਅਪਨੇਪਾਪੁਦਖਸਭੁਹਰਿਹੋ।
ਬਹੁਰੰਗਾਂਮੁਖਾਰਿਪ੍ਰਭੁਆਏ। ਸਗਾਯਾਰਿਖਤਿਤਬਦਰਸਨੁ
ਪਾਏ। ਬੀਯੇਸਗਾਯਾਰਿਖੀਸੁਰਿਗਿਆਤਾ। ਪਾਂਦਨਭਏ
ਰਾਂਮੁਸੁਰਿਗਿਆਤਾ। ਬਹੁਰੰਗਾਂਬਿਧਿਬਸਤ੍ਰਿਮੰਗਾਏ।
ਸਗਾਯਾਰਿਖਤਿਬਲਕੇਪਹਿਰਾਏ। ਜੇਭੁਤਿਤੀਨਿਲੈਕੇ
ਜਾਂਈ। ਪੂਰਨਿਕਾਯਾਚੰਦ੍ਰਕੀਨਿਆਂਈ। ਆਦਿਪੁਰਖ
ਪੂਰਨਿਕਰਤਾਗਾਭਗਤਿਤੇਤਿਲੀਨੈਅਉਤਾਗਾ॥ ੧੫੧॥

॥ ਨਿਰੰਗਾ॥ ਗੁੰਮਚਰਿਤੁ ਪਾਂਦਨਸਦਾ
ਕਹੈਸੁਨੈਜੈਕੋਇ। ਤਾਂਕੇਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਸਿਓਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰੀ
ਤਿਅਤਿਹੋਇ॥

੮੦॥ ਗਜਾਕਹਤਿਜਨੇਗਿਖਿਰਾਈ। ਹਰਿਯੀਯਾ
ਜੈਪਰਸਿਸੁਹਾਈ। ਸਤੁਜਾਨੈਅਪਨੇਮਨਿਮਾਂਤੀ। ਸੁਨਿ
ਥੇਕੀਸਰਪਾਮੇਹਿਨਾਂਤੀ। ਜਬਯਉਸੁਭਗਿਭਾਗਿਨ

ਤੇਈ॥ ਸਿੰਭਾਗਵਤਿਸੁਨੈਨਹੀਕੇਈ॥ ਸੇਹਿਸਗਪੁ
 ਸਿੰਭੀਗਿਖਿਦਇਓ॥ ਤਬਯੀਤੁਮਰੇਨਗਸਨੁਭਇ
 ਓ॥ ਭਨਿਤੋਮੋਹਿਸਗਪੁਨਹੀਦੀਨੈ॥ ਜਾਨਾਤਿਪਗਮਅ
 ਨਿਗੁਪੁਕੀਨੈ॥ ਸਿੰਭਾਗਵਤਿਸੁਨੈਪਛੈਜਿਓਠਾਂਏ
 ॥ ਸਗਲਿਏਓਅਏਤਿਹਿਜਾਈ॥ ਜਾਨਾਤਿਸਭਨਾਹ
 ਦਿਕੀਬਾਤਾ॥ ਕਥਪੁੰਠਹਰਿਨਗਏਦਿਨਗਤਾ॥ ਸਿੰਭ
 ਭਾਗਵਤਿਸੁਨੈਜਿਓਠਾਂਏ॥ ਪ੍ਰੇਮਿਭਗਤਿਬਿਰਹਏ
 ਤਹਾਂਏ॥ **੭੫੩ ॥ ਵਿਹਗਾ ॥** ਸਰਵਤਿਕ
 ਰਤਿਸਿੰਭਾਗਵਤਿਸੇਤੁਮਸਿਓਓਤੁਲਾਇ॥ ਸੰਸਪੁ
 ਰਖਾਗਤਿਪਾਇਏਸਗਮਿਲੇਕਮੇਜਾਇ॥ ਜਿਹਿਕੇਮ
 ਖਿਤਰਿਨਾਮੁਨਾਏ॥ ਸੇਗਿਰਹੀਤੇਅਪਸਿਕਹਾਏ॥ ਸਿੰਭ
 ਪਤਿਨਾਮੁਜਪੈਸੁਖੁਤੇਈ॥ ਨਾਤਰਿਸਗਪਰੰਧਰਿਸ
 ਸਿੰਭੀਏ॥ ਪ੍ਰਭਵਗਸਨਿਕਾਗਨਿਦ੍ਰਿਸਿਨੀਨੈ॥ ਸੁ
 ਵਤਿਕਥਾਸੁਨਿਥੇਕੇਕੀਨੈ॥ ਹਿਤੁਕੈਨੈ॥ ਨਨਿਦੰਜ
 ਗਿਨੀਸੋ॥ ਤਨਕੇਭਾਹੁਨਜਾਨਾਤਿਈਸੋ॥ ਹਰਿਪੁਜਾ
 ਕਾਗਤਿਕਰਿਨੀਨੈ॥ ਤੀਰਥਚਲਥੇਕੇਪਗਕੀਨੈ॥ ਸ
 ਫਲੁਜਨਮੁਤਾਂਕੇਜਗਮਾਂਯੀ॥ ਜਾਕੇਮਰਹਰਿਚਰਨ
 ਨਿਮਾਂਯੀ॥ ਜੇਇਹੁਭਾਂਤਿਰਏਗ੍ਰਿਹਿਚਾਗੀ॥ ਪਾਂ
 ਨਿਧੂਸਿਤਿਤੇਏਅਪਕਾਗੀ॥ ਦਿਹੁਸੁਨਿਕੈਥੇਲੇ

ਰਿਖਗਿਆਨੀ। ਤੁਮਸਮਕੋਏਚਤੁਰਬਿਨਾਂਨੀ॥ ੭੫੩

॥ **ਦੁਰਗਾ** **ਜੋਘਾ** **ਸਿਧਿ** **ਚਿਤੁ** **ਸੁਨੇ**

ਸ੍ਰਿਭਾਗਓਤਿਪੁਰਾਂਨਾ। ਤੁਮਪਰਿਬਹੁਤੁਕਿਰਪਾਕਰੀਓ
ਪਾਤਿਪੁਤੁਗਵਾਂਨਾ। ਸੁਨੇਕਥਾਮਨਧਰਿ। ਬਿਸਰਾਂਮਾਂ॥

ਇਕੁਥਾਮਨੁਹੋਇਨਾਮੁਸੁਦਾਮਾਂ। ਮਹਾਂਪਵਿਤ੍ਰਪ੍ਰੇਮਬਰ
ਤਿਧਾਰੀ॥ ਯਹਿਕੋਪਗਮਮਿਤ੍ਰਿਪ੍ਰਿਕਾਰੀ॥ ਤਾਂਕੀਤ੍ਰਿਐ

ਮਹਾਂਸੁਖਦਾਈ॥ ਸੀਤਾਮਾਨੋਦੇਹਿਪਰਿਆਈ॥ ਜਨ
ਧਿਨੁਖਨੁਹਿਦੈਸੁਯੋ॥ ਪਤਿਕੀਆਗਿਆਮੇਨਿਤੁਰ

ਯੋ॥ ਏਕਿਨਿਦਸਿਦਹਿਤ੍ਰਿਆਸਿਆਂਨੀ॥ ਨਿਜਿਪ੍ਰੀ
ਤਮਸਿਓਥੈਭਤਿਥਾਨੀ॥ ਸਨੀਅਤਿਜਨੁਪਤਿਸਿ

ਤਿਤੁਮਾਗੇ॥ ਚੈਂਸਭਜਗੇਕੋਪਾਣਨਿਹਾਗੇ॥ ਪਾਰਿਬ੍ਰੁ
ਮਪੁਰਨਿਕਠਾਗਾ॥ ਸਿਸਟਿਮਾਇਯੀਨੇਅਭੁਤਾ

ਗਾ॥ ਜਾਂਕੋਓਨਿਸੰਸਿਪ੍ਰੀਤਮੁਹੋਈ॥ ਕਿੰਓਘਰਿਘਰਿ
ਕਿਨਿਮਾਂਗੇਸੋਈ॥ ੭੫੪॥ **ਦੁਰਗਾ**॥

ਤਿਹਿਕਾਗਨਿਬਿਨਿਤੀਕਰੇਚਿਤੁਦੇਸੁਨੀਐਕੰਤਿ॥
ਤਿਨਿਪੈਕਿੰਓਨੁਜੀਜਾਈਐਜਾਂਕੀਕਿਪਾਆਨੰਤਿ॥

ਐਸੀਮਤੁਸਮਝੈਮਨਿਮਾਂਗੀ॥ ਧਨਕਾਗੇਨਿਪਠਦਤਿ
ਯਹਿਪਾਂਤੀ॥ ਯਹਿਨਦਰਸਨੁਹੈਸਰਸਸੁਯਾਇਓ॥ ਇਹੁ

ਰਸੁਭਾਗਿਥਿਨਾਕਿਨਿਪਾਇਓ॥ ਵੈਭੁਗਵਾਂਨਿਪ੍ਰਾਂਨਿਕੇ

ਕਾ

ਦੇਤੇਆਥਿਪ੍ਰਾਨਿਕੋਚਾਤਿਤਿਨੁਗਤੇ॥ਛਿਨਿਮੇਦੁ
ਖੁਤੁਮਰੇਹਰਿਏ॥ਸਗਲਿਮਨੇਗਥਿਪ੍ਰਗਤਿਕਰਿਏ॥ਐ
ਸੀਭਾਂਤਿਤ੍ਰੀਆਸਮਣਾਵੈ॥ਥਾਮਨਿਕੇਨਹੀਮਨਮੇਅ
ਵੈ॥ਕਹੈਭੁਈਇਹੁਮਰਥਿਨਾਰੀ॥ਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਿਕੀਤ
ਹਿਅਪ੍ਰੀਤੀ॥ਹਰਿਸਿਓਹਮੈਪ੍ਰੀਤਿਚੈਜੋਸੀ॥ਇਹੁਅ
ਜਾਨਜਾਨੇਕਹਾਕੈਸੀ॥ਕਾਹੁਭਾਂਤਿਉਚਤਿਇਹੁਨਹੀ
॥ਉਨਿਪਾਂਹੀਮਾਂਗਨਿਹਸਜਾਂਹੀ॥ ੭੫੫॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਸਾਂਨਬਡਾਈਪ੍ਰੀਮਿਸੁਗਰੋਤਨਅਰੁ
ਏਹੁ॥ਏਪਾਂਚੇਤਬਹੀਗਏਜਬੈਕਹੀਕਛੁਦੇਹੁ॥
ਇਹੁਸੁਨਿਫਿਅਮੇਨਿਗਹਿਰਹੀ॥ਕਛੁਕੁਨਿਦੁਸਿ
ਮੇਬਹੁਰੋਕਹੀ॥ਸਮਣਤਿਕਿਉਨਹੀਕੀਤਿਮਨਿਮਾਂਹੀ
॥ਕਿਉਨਹੀਜਾਤਿਸਿਆਂਮਿਘਨਿਪਾਂਹੀ॥ਬਹੁਬਥੇ
ਕਿਕੈਥਾਤਿਜਨਾਈ॥ਤਬਥਾਂਮਨਿਕੇਮਨਮੇਅ
ਵੈ॥ਘਰਿਮਾਂਹੀਦੇਖਤਿਕਛੁਨਾਹੀ॥ਕਹਾਏਜਾ
ਓਪ੍ਰਾਨਿਪਤਿਪਾਹੀ॥ਤ੍ਰੀਆਸਿਓਕਹਤਿਉਚਤਿ
ਇਹੁਨਾਹੀ॥ਗੀਤੇਹਾਥਿਜਾਓਪ੍ਰਭਪਾਹੀ॥ਗਜ
ਨਿਤਬੈਤ੍ਰੀਆਸੁਖਦਈ॥ਤੰਦਲਿਸੁਠੀਮਾਂਗੀ
ਯੇਆਈ॥ਜਨੈਬਸਤਿਰਹੈਦੈਨਾਹੀ॥ਜਤਨਿਕਰਿ
ਕੈਥਾਪੇਤਿਹਿਮਾਹੀ॥ਯਾਥਿਪਿਚਭਿਉਦੁਆਰਕ

ਘਾਹੀ॥ ਕੁਏ ਸੁਗਨ ਸੁਭ ਮਾਰਗ ਸਾਹੀ॥ ੧੫੬॥
 ਵੈਰਾਗਾ॥ ਤਬ ਮਨ ਮੋਹਿ ਚਰਚ ਲਿਯੋ ਹਉ ਤੇਰੇ
 ਨਾਨਾ ਬਾਕੈ ਸੈ ਮੋਹਿ ਪਹਿਚਾਨੁ ਪੈਵੈ ਤ੍ਰਿਭੁ ਅਨਿਕੇ ਨਾਥਾ ਬਿਨ
 ਬਸਤ੍ਰਿ ਹਉ ਏਨੀ ਭੀ ਖਾਰੀ॥ ਕਿਉ ਜੈ ਹਉ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਮਝਾਰੀ॥ ਕਿਉ
 ਪ੍ਰਤਿ ਹਰ ਜਾਨਿ ਮੋਹਿ ਦੈ ਪੈ॥ ਕੈ ਸੈ ਜਾਇ ਕਿਸ ਨ ਸਿਉ ਕਹਿ ਪੈ॥ ਜਾਂ
 ਕੈ ਸਕਾਨ ਨ ਰੇ ਸਜੂ ਹੋ॥ ਵੈ ਕੈ ਸੈ ਮਮਓ ਰਿਨਿ ਹੋ॥ ਹਾਹਾ ਦਈ ਕ
 ਉਨ ਗਤਿ ਭਈ॥ ਮੇਰੀ ਗੰਮਧ ਭਈ ਯਾਗਈ॥ ਤਬ ਤੋ ਬਿਸੀ ਹੋਤਿ
 ਅਤਿ ਭਾਰੀ॥ ਟਿਰਿਆਉ ਕਿਉ ਗ੍ਰਹਿ ਮਝਾਰੀ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੋ
 ਚੁਕਰਤ ਮਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ਦੁਆਰ ਕਾ ਪਾਹੀ॥ ਬਾਂਮ
 ਨਿਹਟਿ ਕੈ ਕੋਊ ਨਾਹੀ॥ ਠਹਰਤ ਚਲੈ ਸਿਆਮੁ ਘਟਿ ਪਾਹੀ॥
 ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਂਤ ਦੂਰ ਤੈ ਦੇਖਿ ਈ॥ ਪਰਮ ਅੰਨੰਦੁ ਹੋਇ ਅਵਗਥਿ
 ਈ॥ ੧੫੭॥ ਵੈਰਾਗਾ॥ ਮਨ ਕੰਚਨਿ ਸੰਘਾਸਨਿ
 ਬੈਠੈ ਪੈ ਜਦੁ ਰਾਇ॥ ਪਉਤੁ ਰੂਪਾ ਦਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਸ੍ਰੀਰੁਕ
 ਮਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ਆਵਤਿ ਦੇਖਿ ਯੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਦਾਮਾਂ॥ ਤਬ ਹੀ
 ਤੁਰਤ ਉਠੈ ਘਟਿ ਸਿਆਮਾਂ॥ ਧਾਇ ਮਾਥੁ ਚਰਤਿ ਪੈਦੀ ਜੋ॥
 ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ਅੰਗ ਭਰਾਣੀ ਜੋ॥ ਦਿਜ ਕੇ ਚਰਨ ਰੇਨ ਸੁਖ ਦਾਨੀ॥
 ਕਵਣੁ ਜੋ ਤੈਨੇ ਸੀਸ ਚੜ੍ਹਾਨੀ॥ ਜੈ ਸੈ ਜੋ ਗਧਿ ਆਨ ਪਰਿ ਲੋਈ॥
 ਦੇਖਿ ਆਤਮਾ ਹਿਰਖ ਤਿਉ ਹੋਈ॥ ਤਾਹੀ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਬੇਘਨਿ
 ਸਿਆਮਾ॥ ਮਿਲੇ ਪੁਰਾਤਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਦਾਮਾ॥ ਮਨ ਮਾਹੀ ਹਰਿ

ਕੀਯੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਟੀਜੈ ਇਨ ਕੇ ਦਰਬਾਪਾਗਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰਬਹੁਤੁ ਸੁਖ
ਚੈ ਮਨਮਾਹੀ ॥ ਪਾਂਇਨ ਪਰਤਿ ਦੇ ਤਿਵਤਾਹੀ ॥ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਤਿਭੁ
ਤਿਕੇਰਾ ਜਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪਾਂਇ ਪਰੈ ਕਿਹਿ ਕਾਜਾ ॥ ੭੫੮ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਨਹੀ ਮਲਿਸੈ ਚੈ ਮਹਾਂਕਹਾਂ ਕੀਯੋ ਮੇਰੇ ਆਇ
ਲੋਗਾਨਿ ਮਾਂਹਿ ॥ ਜਾਹਿ ਗੇਭੁ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜਦੁ ਗਈ ॥ ਪਕਰਿ
ਹਾਥ ਮੇਹਿ ਤਿਜਦੁ ਗਈ ॥ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਬੈਠਾ ਰੇ ਜਾਈ ॥ ਬਾਮਨੁ
ਬਹੁਤੁ ਜਾਨੀ ਅਮਾਨੈ ॥ ਆਪੁ ਸਮਾਂਤਿ ਠਹਿਰਿ ਰਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਅ
ਸਟਿਨਾਇਕਾ ਅਤਿ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ॥ ਜਿਤਿ ਕੇ ਆਗੇ ਸਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ
॥ ਅਪਨੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਹਮ ਆਇ ਜਿਕੇ ਚਰਤਿ ਪਖਾ
ਰੈ ॥ ਦੇਖਾ ਗੀ ਸ੍ਰੀਰੁਕਮਨਿ ਹਾਥਾ ॥ ਧੋਵਤਿ ਭਗੋ ਚਰਤ ਜਦੁ
ਨਾਥਾ ॥ ਧੋਇ ਚਰਤ ਚਰਨੈ ਦੁਲੀਨੈ ॥ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਸਬਹਿ ਕਿ
ਦੀਨੈ ॥ ਚੰਦਨਿ ਚਰਚ ਹਾਰ ਪਹਿਰਾਏ ॥ ਪ੍ਰਧੁ ਦੀਪਨਈ ਬੇਦੀ
ਗਾਏ ॥ ਤਿਹਿ ਅਭਿਸਰਿ ਬਹੁ ਦੇਵਤਿ ਆਏ ॥ ਦੇਉ ਕੇ ਕਤੇ ਦੇਖ
ਨਿਪਾਏ ॥ ੭੫੯ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥** ਯਾ ਬਿਧਿ ਬਿਪ੍ਰਹਿ
ਜਿਕੇ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜਦੁ ਗਈ ॥ ਕੁਸਲ ਛੇ ਮ ਬੁਝਤਿ ਭਗੋ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਝੁ ਸੁਨਾਇ ॥ ਕਹੈ ਬਾਚਿ ਤ੍ਰਿਮਿਤੁ ਮਨ ਭਾਏ ॥ ਅਘੋ ਮੇਰੁ
ਸਲ ਛੇ ਮ ਸਿਉ ਆਏ ॥ ਮਾਰਗੁ ਮਹਿ ਬਹੁਤੁ ਸਰਸੁ ਪਾਇਓ ॥
ਕਿਰਪਾ ਕਰਤਿ ਜੇ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਓ ॥ ਦਰਸੁ ਦੇਖਾਇ ਸਰਸੁ
ਖੁਦੀਨੈ ॥ ਭਵਨੁ ਮੇਰੇ ਪਾਦੁ ਕੀਨੈ ॥ ਬਹੁ ਰੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੋਜਨ

ਆਏ। ਕਤਿਕਥਾਯੋਮੋਬਿਪ੍ਰਜਿਵਾਏ। ਹੁਤੰਦੀਨਦੁਰਬਯ
 ਦਿਜਿਐਸੋ। ਕਿਰਪਾਨਕੁਚੀਯੋਤਿਤੈਜੈਸੋ। ਤਿਹਿਕੀਸੇਦ
 ਕਰੇਸੁਖਦਾਂਤੀ। ਪਦਨੁਰੁਯਾਦਤਿਰੁਕਮਤਿਰਾਂਤੀ। ਤਿਉਤਿ
 ਉਦਹਿ। ਬਿਸੀਅੰਤਿਹੋਈ। ਅਚਰਜੁਮਾਂਤਿਕਹੈਸਭਕੋਈ।
 ਯਾਹਿਕਿਸਤਿਪੂਜਤਿਤੈਜੈਸੋ। ਤਿਜਿਪੁਰਖਤਿਮਾਂਨਤਿ
 ਨਹਿਤੈਸੋ॥ ੭੬੦॥ ਵੈਰਗ॥ ਇਹਾਬਿਰੰਚ
 ਸਨਕਾਦਿਹੈਕੈਨਾਰਦੁਰਿਖਾਹਿ। ਕੈਸਿਦਗਉਰੀਨਾਬੁ
 ਤੈਹਰਿਪੂਜਤਿਹੈਜਾਹਿ। ਜਬਸਿੰਘਾਸਨਿਬੈਠੇਸੁਦਾਮਾ॥
 ਠਾਢੇਭੁਏਆਪੁਪਤਿਸਿਆਂਮਾਂ। ਬਾਮਨੁਕਹਤਿਸੁਨੈਜਦੁਰ
 ਜਾ। ਮੋਹਿਯਜਾਦਤਿਹੋਕਿਹਿਕਾਜਾ। ਤੁਮਤੇਤਿਹੁੰਯੋਕ
 ਕੇਸਾਂਈ। ਕਿਰਪਾਕਰੋਬੈਠਿਉਠਾਂਈ। ਕਹਤਿਕਿਸਤਿਤੁ
 ਮਸਿਉਦਿਜਿਦੇਵਾ। ਹਮੈਉਚਤਿਹੈਤੁਮਰੀਸੇਵਾ। ਤਬਦਿ
 ਜਿਕੇਸਮੀਪਹਰਿਬੈਸੋ। ਬੈਯਤਿਬਚਨੁਮੋਹਤਿਜੂਐਸੋ॥
 ਜਬਯਮਤੁਮਸੰਦੀਪਨਪਾਹੀ। ਬਿਦਿਆਪਤ੍ਰਤਿਹੁਤੰਇ
 ਕਥਾਈ। ਤਬਹੀਤੁਮਬਿਅਚੇਬਰਨਾਰੀ। ਰਹਤਿਸੁਖੀਸਿ
 ਉਪਤਬ੍ਰਿਤਧਾਰੀ। ਤਬਹੀਤੁਮਦਾਰਾਧਨਮਾਹੀ। ਮੋਹੁਯਗਾ
 ਵਾਤੇਹੁਤੇਕਛੁਨਾਹੀ॥ ੭੬੧॥ ਵੈਰਗ॥
 ਸਕਯਬਿਭੂਸੀਸਾਰਕੀਕਬਹੁੰਅਸਬਿਰੁਨਾਹਿ। ਤਿਹਿਕਾਰ
 ਨਿਗਿਆਨੀਖਰਖਮਨੁਨਪਰਤਧਨੁਮਾਂਹਿ। ਸੋਰਹਿਸਹੰਸ

ਨਾਰਿਹਮਪਾਹੀ। ਤਦਪਮੋਹੁਨਹੀਉਤਿਮਾਹੀ। ਪ੍ਰਗਟਿਦੇ
 ਹਿਧਰਿਉਉਨਪਾਸਾ। ਮਨਕਰਿਕੈਤਿਤਰਹਤਉਦਾਸਾ।
 ਵੈਗੁਰਦੇਉਪਰਮਸੁਖਦਾਈ। ਜਿਤਿਕੀਮਹਿਮਾਕਹੀਨ
 ਜਾਈ। ਉਤਿਕੀਕਿਰਪਾਕਹੁੰਕਹਾਂਤਾਈ। ਕੁਸਲਾਛੰਮ
 ਸਿਉਹੈਉਠਿਠਾਈ। ਇਕਅਛਰੁਪੜੀਏਜਿਹਿਪਾਹੀ।
 ਤਾਂਤੇਉਰਹਿਤੁੰਜੀਐਨਾਹੀ। ਹਮਤੋਬਹੁਬਿਦਿਆਪ
 ਕ੍ਰਿਯੀਨੀ। ਤਿਹਿਸਮਾਤਿਸੇਵਾਨਹੀਕੀਨੀ। ਜੋਗੁਰ
 ਸੇਵਾਮੋਮਨੁਭਾਵੈ। ਸੋਹਮਕੋਚਿਤੁਮੋਤਿਤਭਾਵੈ। ਜੋ
 ਜਨੁਪਰਮਕਰਮਪਹਿਚਾਨੈ। ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੈਏਕੁਕਰਿਮਾਂ
 ਨੈ॥ **੭੬੨॥ ਵੈਰਾਗ॥** ਗੁਰਸੇਵਾਦੁਭਾ
 ਮਹਾਂਚਿਤ੍ਰਦੇਕਰੈਜੋਕੋਇ। ਜੋਮਨਮੈਇਛਾਕਰੈਸੈਸੰਪੁ
 ਰਨੁਹੋਇ। ਜਬਹਮਗੁਰਸੇਵਾਮੋਹਹਤੇ। ਜੋਕਬਹੁੰਦੈਕਾਰ
 ਜੁਕਹਤੇ। ਹਮਉਪਰਿਦਇਅਛਰੁਪਰਤੇ। ਸੋਕਾਰਜੁਤਮ
 ਹੀਸਭਕਰਤੇ। ਸੰਖਾਹਮੈਕੂਲਿਜਬਜਾਤੀ। ਤੁਮਸਿਛਾਦੇ
 ਤੇਦਿਨੁਰਾਤੀ। ਤਿਹਿਕਾਰਹਿਤੁਮਗੁਰੁਹਮਾਰੇ। ਨਹਿਕੂਲ
 ਤਿਉਪਕਾਰਿਤੁਮਾਰੇ। ਵਾਦਿਨੁਕੀਸੁਧਿਹੈਦਿਜਿਰਸਾ।
 ਹਮਤੁਮਗਏਕਰੀਅਤਿਕਾਜਾ। ਹਮਸਿਉਕਰੀਤੋਰੀ
 ਨਹੀਜਾਈ। ਤੁਮਹੀਤੋਰਿਧਰੀਹਮਪਾਹੀ। ਸਗੋਰੋਦਿਨੁ
 ਬੀਤੋਬਨਮਾਂਹੀ। ਸਘਨਪਟਾਉਮਰੀਚਹੁਪਾਂਹੀ। ਘ

ਸਿਕੈਸੀ ਸਚ ਯੋਜੀ ਹਿ ਕਾ ਯੋਗ ॥ ਧਰਮ ਧਰਤੁ ਭਈ ਤਿ
 ਹਿ ਕਾ ਯੋਗ ॥ ੭੬੩ ॥ **ਵੈਰਾਗ ॥ ਪਦ ਨੰ ੮**
 ਕੈ ਰੈ ਤੇ ਜਿ ਸਿਓ ਸੀ ਤੁਭੁ ਇਓ ਦੁਖ ਦਾਇ ॥ ਛੀਨ ਭਾਰੁ
 ਮਸਤਕਿ ਯੋਓ ਹਮਰੇ ਕੀਨ ਬਚਾਓ ॥ ਅਪਨੈ ਜਿਓ ਕ
 ਸਟੁਤੁ ਮਕੀਨੈ ॥ ਹਮਰੇ ਗਾਤੁ ਨ ਭੀ ਗਾਨਿ ਦੀਨੈ ॥ ਅਬ
 ਐਸੀ ਸੁਖ ਸੰਪਾਤਿ ਮਾਂਝੀ ॥ ਵਹਦਿ ਨੁਹ ਮਕੈ ਭੂਲਤਿ ਨਾਂ
 ਯੀ ॥ ਧਰਮ ਨੈ ਕਰਹੈ ਤਬ ਨਾਯੀ ॥ ਸਗਰੀ ਗਤਿ ਬਸੇ ਬ
 ਨਿ ਮਾਂਝੀ ॥ ਤਬਿ ਤੁਸਿ ਰਠਾ ਕਰੀ ਹਮਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਸੀਤ
 ਬਸਿ ਰਹੇ ਦੁਖਾਰੀ ॥ ਤਬ ਅਓ ਸਿਰ ਕਰੀ ਮਤਿ ਮਾਂਝੀ ॥
 ਦੁੰਦੁ ਤਿਛਿ ਰੇ ਗੁਰੂ ਚਹੁ ਘਾਯੀ ॥ ਹਮਤੁ ਮਕੈ ਪਾਏ ਬਨ
 ਮਾਂਝੀ ॥ ਤਬ ਧੀਰਜੁ ਆਏ ਮਤਿ ਮਾਂਝੀ ॥ ਜਿਤਿ ਨੈ ਸਿਤਿ
 ਬੰਧ ਜਗਿ ਮਾਂਝੀ ॥ ਨਿਜਿ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਤੇ ਨਿ ਆਰੇ ਨਾਯੀ ॥ ਹ
 ਮ ਸਿਓ ਬਹੁਤੁ ਤੇਤੁ ਤੁਮ ਮਾਨਿਓ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਤੁ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤੁ
 ਜਾਨਿਓ ॥ ੭੬੪ ॥ **ਵੈਰਾਗ ॥** ਧਰਤੁ ਭਾਂਤਿ ਰ
 ਠਾ ਕਰੀ ਆਪਿ ਰਹੇ ਦੁਖ ਮਾਂਝੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨੰਤ
 ਤੇਓ ਰਿਨਿ ਹੋਤਿ ਹਮਨਾਂਝੀ ॥ ਮਤਿ ਬਚਕੈ ਹਮ ਦੇਤਿ ਅ
 ਸੀਸਾ ॥ ਤੁਮਿ ਪਰਿਕਿਰਿ ਪਾਕ ਰੇ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
 ਸੇਵਿ ਕਰੀ ਤੁਮ ਜੋਸੀ ॥ ਜਗ ਮੈ ਕਉਨੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਐਸੀ ॥
 ਜਗ ਮੈ ਸੁਭ ਗਿਭਾਗਿ ਹੋ ਸੋਈ ॥ ਜਾਪਾਗਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਤੁ

ਗੁਰੁ ਤੇ ਏਥੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੈ ਅਤਿ ਸੁਖ ਦਾ ਏਥੀ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਸ
 ਗਾਥਿ ਬਿਰੂਪ ਸਿਪਾਈ ॥ ਨਰ ਸੁਤ ਮਾਰੇ ਸਗੁ ਸੁਤਾਇਓ ॥
 ਮਾਨੇ ਨਰ ਸੁਗੁਰੂ ਕੀ ਪਾਇਓ ॥ ਘੋਰ ਮਨੁ ਕਹਤਿ ਸੁਨੇ ਤਰਿ
 ਦਾ ॥ ਮੈਨੇ ਤੀ ਜਾਂਤਿ ਤੂੰ ਕਛੁ ਭੇਦਾ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ
 ਕੁਭਾਇਓ ॥ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੁ ਕਿਉਨ ਗਾਇਓ ॥ ਭਵਨਿ ਚ
 ਤੁਰਿ ਦਿਸਿ ਕੇਤੁ ਮਸਾਂ ਏਥੀ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸਕਾਥਿ ਬਿਰੂ ਜਿਤਿ ਤਾਂ
 ਏਥੀ ॥ **੭੬੫ ॥ ਨੈਰ ਗਾਧੁ ਮਨੀ**
 ਤੁਆ ਸਿਪਰਿਆਇਓ ਤੁਮ ਰੇ ਪਾਜਿ ॥ ਸੇ ਕਛੁ ਗੁਰੁ ਬਤਾਵੈ
 ਭੇਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਗਾਜਿ ॥ **ਅਧਿਆਉ ਇਕ**
ਸਿਰ ਦੁਹਾ ॥ ੮੧ ॥ ਪੁਨਿ ਥੋਯੇ ਸੁਖ ਦੇ ਭਾਖਿਨਾਂ
 ਨੀ ॥ ਯਹਿ ਸਿਓ ਕਹਤਿ ਸੁਨਦਾਂ ਮਾਂਗੀ ਆਨੀ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਗੁ
 ਰ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕੀ ਨੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੀਤਿ ਜਗ ਕੀ ਸਭੁ
 ਕੀ ਨੀ ॥ ਨਾਂ ਤੇ ਤੁਮ ਸਭ ਕੇ ਕਰਿਤਾਗਾ ॥ ਪਾਞਤਿ ਬਹੁ ਰਿਦ
 ਗਤਿ ਸਿੰਘਾਗਾ ॥ ਭਗਤਿ ਦਛਾਯੈ ਨਾਂ ਓਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਨਿਨਿ
 ਭਗਤਿ ਕੋ ਪਾਞਤਿ ਹੋਰੇ ॥ ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਕੋ ਥੋਯੇ ਭਗਦਾਂ
 ਨਾ ॥ ਸੁਨੇ ਸੁਨਦਾਂ ਮਾਂ ਸਿਤੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਥੋਯੈ
 ਨਿਸੁਯਾਏ ॥ ਸੁਨਿ ਕੋ ਰੋਮ ਰੋਮ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਕਰਿ ਦੇਖਾਨੀ ਆਏ ॥ ਯਮ ਕੋ ਕਹੈ ਤੇ ਟਿਕਾਯਾ ਆਏ
 ॥ ਭਭੀ ਜੇ ਕਛੁ ਟੀਓ ਤੁਮ ਕਾਜਾ ॥ ਸੇ ਅਥਿ ਦੇਹੁ ਕਰੇ

ਮਤੁਯਾਜਿਆ॥ ੭੬੬॥ **ਨਿਹਰਾ॥** ਸਾਗੁਪ
 ਤੁਏ ਸੁਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿੰਓਹ ਮਕੇ ਦੇ ਤੇ ਜੋ ਕੋਇ॥ ਤਉ ਸਮਾਂ
 ਸੀ ਸਭਾ ਸਿਸਟਿ ਮੇਂ ਕਛੁ ਸੁਆਹਿ ਸਰਟ ਨਹੋਇ॥ ਥਿ
 ਭੁਨਭਾਂਤਿ ਸਿਸਟਿ ਟਾਂਗਿ ਜੋ ਲਿਆਵੈ॥ ਥਿਨਾ ਭਾਇਕ
 ਛੁਕਾਂ ਸਿਨਾਵੈ॥ ਨੁਹ ਜੋ ਪਾਨਿ ਬਹੁ ਪਾਕਿ ਬਨਾਏ॥
 ਸੁਪ੍ਰੀਤਿ ਥਿਨਾਵੈ ਹਮ ਹਿਨ ਭਾਏ॥ ਥਿਨਰ ਭਗਤਿ ਕੀ
 ਸੁਪ੍ਰੀਤਿ ਭਿਨਾਨੀ॥ ਥਾਸੀ ਸਾਗੁ ਬਹੁ ਤੁਹਾ ਰੋਮਾਂ ਨੀ
 ਜੋ ਕਛੁ ਤੁਮਾ ਲਿਆਵੈ ਹਮ ਪਾਹੀ॥ ਕੋਰੋ ਮਤੁ ਜਾਨੈ
 ਨਮਾਹੀ॥ ਵੈਤੰਤੁ ਲਿਹ ਮਕੇ ਅਤਿ ਭਾਂਵੈ॥ ਬਹੁ ਸਿਸ
 ਟਾਂਗਿ ਦਿਸਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ਜਬ ਤੇ ਗਾਂਠਿ ਥਾਂ ਧਿਤੁ
 ਸਿਲੀਨੋ॥ ਤਬ ਹੀ ਹਮ ਭੁਨੇ ਸੇਂ ਦਿਗਿ ਨੀਨੋ॥ ਤਿਨ
 ਹੀ ਸਾਂਹਿ ਗਹਿਓ ਮਨੁ ਜਾਈ॥ ਹਮੇਂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਭੂਖ ਸ
 ਨਾਈ॥ ਐਂ ਸੀ ਭਾਂਤਿ ਕਹਿਤਿ ਜਨੁ ਰਾਈ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ
 ਥਾਂ ਮਨੁ ਬਹੁ ਲਾਜਾਈ॥ ੭੬੭॥ **ਨਿਹਰਾ॥**
 ਨਿਜ ਮਨ ਮੇਂ ਜਾਨਿਓ ਤਥੈ ਭੋਪਾਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨੁ ਰਾ
 ਹੀ॥ ਏਸੈ ਪਠਾਇਓ ਥਾਂ ਮਨੀ ਆਇਓ ਤੇ ਪਨਕਾ
 ਰੀ॥ ਨਾ ਤੇ ਏਸੈ ਲੇਭੁ ਕੁਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਿਸੇ
 ਹੁਰੈ ਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਹਰਿ ਨਾ ਕੇ ਤੰਤੁ ਲਿਅਤਿ ਭਾਂਵੈ
 ॥ ਵੈਤੰਤੁ ਕਰਨਿ ਬਹੁ ਤੁਹਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਗਾਂਠਿ ਪਕਰਿ

ਕੈਕੈਂਚੀ॥ ਅਪਨੀਓਰਿਸੁਦਾਂਸੈਐਂਚੀ॥ ਜੁਨੇਬਸਤ
 ਫਾਟਿਤਬਇਓ॥ ਤੰਦੁਲਿਫੈਲਤਿਕਉਤਕੁਭਇਓ॥
 ਤਿਹਿਅਉਸਰਿਮੋਹਤਿਸੁਰਿਗਿਆਨੀ॥ ਪਟਿਗਨਤਿ
 ਸਿਓਬੀਲਤਿਬਾਨੀ॥ ਤੰਦੁਲਿਸਭੇਬੀਨਿਤਮਲੇਹੁ॥
 ਏਕੈਸਤਚਰਨਤਿਤਯੇਦੇਹੁ॥ ਇਹੁਸੁਨਿਕੈਸਬਹੀਤ
 ਬਧਾਈ॥ ਤੰਦੁਲਿਬੀਨਿਧਰੇਇਕਠੰਦੀ॥ ਸੁਠੀਰੇ
 ਇਤਬਹਰਿਜੂਲੀਨੇ॥ ਬਹੁਤਪਗਤਿਸਿਓਮੁਖਮੇਂ
 ਦੀਨੇ॥ **੭੬੬॥ ਨਿਹਰਗਾਤੰਦੁਲਿ**
 ਕੀਸਤਿਸਾਂਕਹਤਿਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਜਨਦੁਰਾਜੀ॥ ਸੁਰਿ
 ਨਰਿਸੁਨਿਤਿਤੂੰਯੋਕਕੇਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਵੈਰੈਆਜੁ॥ ਅਥ
 ਲਓਬਹੁਤਅੰਨੁਹਸਖਾਵੇਨੇ॥ ਐਸੇਸੁਆਦੁਨਕਬ
 ਤੰਪਾਯੋ॥ ਜਸੁਧਾਬਹੁਪਾਂਬਹੁਬਿਧਿਭੋਜਨਿਕੀ
 ਨੈ॥ ਬਹੁਰੇਸਾਇਦੇਦਕੀਦੀਨੈ॥ ਤਿਨਿਹੂੰਸੈਕਬੁ
 ਸੁਆਦੁਨਪਾਇਓ॥ ਜੈਸੇਸੁਆਦੁਆਜੁਬਨਿਆ
 ਇਓ॥ ਗਜਨਿਤਬੈਕਿਸਨਿਜਨੁਨਾਥਾ॥ ਤੰਦੁਲਿ
 ਅਉਗਲਏਨੇਜਿਹਾਬਾ॥ ਚਾਹਤਿਮੁਖਮੇਂਡਾਰਿਓ
 ਜਬਹੀ॥ ਪਕਰਿਓਹਾਬਰੁਕਮਤਿਤਬਹੀ॥ ਕਹ
 ਤਿਤੰਸਗੀਸੁਠੀਜੈਖੈਰੇ॥ ਤੰਦੁਲੇਕਸਦਾਂਸ
 ਨਿਦੈਰੇ॥ ਇਹੁਸੁਨਿਕੈਧਿਗਸੇਜਨੁਰਾਈ॥ ਬਿਸੁ

ਕਰਮਾਕੋਕਹਿਜਨਾਈ॥ ਬਿਪਕਾਜਿਬਹੁਮੰਦਰਰ
 ਚੈ॥ ਸਕਲਾਬਿਭੂਆਤਿਤਹਾਧਰੈ॥ ੭੬੬॥
 ਵੇਰੁਗਾ॥ ਧੀਸਕਰਮਾਤਬਹੀਚਲਿਓਹਰਿਕੀ
 ਆਗਿਆਪਾਇ॥ ਮੰਦਰਿਰਤਤਿਜਨਾਉਕੇਛਿਨੁ
 ਮੋਰਚੇਬਨਾਇ॥ ਟੂਟੀਛਾਂਤਹੁਤੀਜਿਓਠਾਂਈ॥ ਮੰ
 ਦਰਬਹੁਤੁਕਏ॥ ਤਿਓਠਾਂਈ॥ ਠਓਰਿਠਓਰਿਮਰੁ
 ਮਾਨਕਯਾਗੇ॥ ਆਨੋਚਹੁਦਿਸਿਦੀਪਕਜਾਗੇ॥
 ਦੁਪੁਲੋਕਕੀਸੀਪਤਿਜੇਤੀ॥ ਪ੍ਰਗਿਮੋਆਂਤਿਭਰੀਸ
 ਭੁਤੇਤੀ॥ ਰਾਜਤਿਜਥੈਕਿਸਤਜਦੁਗਈ॥ ਤੰਦੁਲ
 ਮਹਿਮਾਂਕਹੈਜਨਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਬਸਦੇਉਦੇਉਕੀਮਾਤਾ
 ਹਸੇਬਹੁਤੁਸੁਤਿਕੈਇਹੁਬਾਤਾ॥ ਕਹਤਿਦੁਰਿਤੇਬਾ
 ਮਨਆਇਓ॥ ਤੰਦੁਲਮੁਠੀਭੋਟਿਏਆਇਓ॥
 ਤਾਂਕੀਮਹਿਮਾਕਿਸਤਬਖਾਨੇ॥ ਆਪੁਹੀਖਾਇਬਹੁ
 ਤੁਰੁਚਿਮਾਨੇ॥ ਇਹੁਸੁਤਿਕੈਥੋਲੇਸੁਖਦਾਨੀ॥ ਸੁਰੇ
 ਤਾਤਤੁਮਬਾਤਜਾਨੀ॥ ੭੭੦॥ ਵੇਰੁਗਾ॥
 ਇਹਤੰਦੁਲਿਕੇਸਾਦਕੋਜਾਨਾਤਿਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਯ
 ਮਾਬਿਨੁਐਸੋਕਉਨੁਪੈਜਾਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਤੁਮਕੋਇਹੀ
 ਅਤਿਗੁਰੁਇਓ॥ ਦਿਜਿਦਰਸਤਤੇਪਾਤਕਿਗਾਇਓ॥ ਰਾ
 ਜਨਿਯਾਧਿਧਿਬਿਪੁਸੁਦਾਮਾ॥ ਏਕਦਿਵਸੁਗਾਖੇਘ

ਤਸਿਆਂਮਾਓਜਲਸੇਜਸਵਾਰਿਬਿਛਾਈ॥ਪਉਤ੍ਰੇਪਰ
 ਮਾਮਿਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਪ੍ਰਾਤਿਹੋਤਿਬੋਲੇਘਨਸਿਆਂਮਾਂ
 ਅਬਿਅਪਨੈਘਰਿਜਾਹੁਸੁਦਮਾ॥ਉਤਿਤੋਕਛੁਹੋਰਿ
 ਭੇਉਤਜਾਤਿਓ॥ਬਹੁਤਸੋਚੁਅਪਨੈਮਨਿਆਤਿਓ॥
 ਕਹਤਿਬਹੁਤਹਰਿਆਦਰੁਕੀਨੋ॥ਸੋਕੋਕਛੁਦਰਬੁਠਾ
 ਦੀਨੋ॥ਅਬਿਹਉਕਓਨੁਭਾਂਤਿਘਰਜੈਹੁ॥ਕਹਾਜਾ
 ਇਘਰਨੀਸਿਉਕਾਹਿਹੁ॥ਬਹੁਰੇਦਿਨੁਸਮਝੈਮਨਮਾ
 ਹੀ॥ਬਿਘਨਅਨੇਕਹੋਤਿਧਨਮਾਹੀ॥੭੭੫॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਤਾਂਤੇਬਹੁਤਕਿਰਪਾਕਰੀਮਿਤ੍ਰਾਅਪਨੈ
 ਜਾਨਾ॥ਸੋਹਿਦਰਬਦੀਨੋਨਹੀਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਭਗਵਾਂਨਾ॥
 ਅਬਿਧਿਮਨਿਸੋਕਰਤਿਬਿਚਾਰਾ॥ਪਹੁਚੈਅਪਨੈਨ
 ਗਰਮਝਾਗਾ॥ਅਪਨੀਵੂਟੀਛਾਂਤੁਨਪਾਵੈ॥ਅੰਦਰਿਦੇ
 ਬਿਬਹੁਤਭਰਮੁਆਵੈ॥ਬਹੁਬਿਧਿਰਚਨਾਰਚੀਬਨ
 ਏ॥ਤਾਕੀਸੋਭਾਕਹੀਤਜਾਇ॥ਸੋਭਤਿਸੁੰਦਰਤਾਣ
 ਬਿਸਾਯਾ॥ਤਿਨੋਮੇਫੂਲੇਕਵਣਾਰਿਸਾਯਾ॥ਦੁਆਰਪਾ
 ਣਬਹੁਬੈਠਦੁਆਰੇ॥ਕੁਖਤਿਬਸਤ੍ਰਿਅਨੁਪੁਸਵਾਰੇ॥
 ਤਾਂਕੋਪੁਛਤਿਬਿਪੁਸੁਦਮਾ॥ਇਹੁਮੰਦਰਕਿਹਿਕੋਅ
 ਭਰਾਂਮਾਂ॥ਰਾਜਤਿਤਖੈਬਿਪ੍ਰਕੀਤਾਰੀ॥ਪਹਿਰੇਬਹੁਭੁ
 ਖਤਿਅਤਿਭਾਰੀ॥ਦੇਖਤਿਕਾਰਤਿਚਣੀਅਦਾਰੀ॥

ਪਤਿਆਵਤਿ ਦੇਖੋ ਭੰਨਿ ਨਾਰੀ॥ ੭੭੨॥ ਵੀਹਰਾ॥
 ਤਬ ਅਪਨੀ ਦਾਸੀ ਜਸਿ ਭਿਆ ਬਿਧਿ ਕਹਤਿ ਜਨਾਇ॥
 ਆਵਤਿ ਹੈ ਮਮ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਤਿ ਭੰਨਿ ਕੋਲੇ ਹੁਬੁਲਾਇ॥ ਇਹੁ
 ਸੁਨਿ ਕੈ ਦਾਸੀ ਸਭੁ ਧਾਈ॥ ਬਾਹਰਿ ਲੈ ਨਿਸੁ ਦਾਸੈ ਆਈ॥
 ਜਦ ਪਬਹੁ ਤੁਕਰੈ ਮਨੁ ਹਾਰੀ॥ ਪਗੁ ਧਾਰੈ ਨਿਜਿ ਗ੍ਰਿਹਿ
 ਮਝਾਰੀ॥ ਤਦ ਪਾਇ ਜੁਗ੍ਰਿਹਿ ਮੋਨ ਪੀਜਾਈ॥ ਕਉ ਤਕੁ
 ਦੇਖਤ ਬਹੁ ਸੰਕਾਈ॥ ਦਾਸੀ ਸਕਲ ਪਕਰ ਕੇ ਬਾਹੀ॥ ਲੇ
 ਆਈ ਤਿਸੁ ਅੰਗਨ ਮਾਹੀ॥ ਪਾਂਇ ਨ ਪਰੀ ਸੁਸੀਲਾ ਨਾਰੀ॥
 ਪਰਮ ਪੁਨੀਤੁ ਪਤ ਬ੍ਰਤ ਧਾਰੀ॥ ਨਮ ਸਕਾਰ ਕਰਿ ਬਿਨਤੀ
 ਕੀਨੀ॥ ਤੀਨਿ ਬਾਰਿ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਦੀਨੀ॥ ਆਨੰਦ ਬਹੁ ਤੁਜੁ
 ਮਨ ਮੋਭਇ ਓ॥ ਨੈਨ ਨੀਰ ਸੰਗ ਬਾਹਰਿ ਗਇ ਓ॥ ਤਬ ਨਿਜਿ
 ਨਾਰਿ ਬਿਪ੍ਰਹਿਚਾਨੀ॥ ਜਾ ਕੀਛਾ ਬਿਨ ਪੀਜਾ ਤਿਬ ਖਾਨੀ॥
 ੭੭੩॥ ਵੀਹਰਾ॥ ਕੰਚਨ ਮੰਦਰਿ ਦੇਖਿ ਕੈਚ
 ਕ੍ਰਿਤੁ ਭਇ ਓ ਮਨਿ ਮਾਂਹਿ॥ ਜਾਸ ਮਾਨਿ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਮੇ ਅਭਿਰੁਠ
 ਓਰੁ ਕਹੁ ਨਾਹਿ॥ ਹੇ ਮਚੀਰ ਕੇਚੰਦ ਦਸੈ ਹੋ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣਿ ਮੇ ਮੁ
 ਕਤਾਵ ਲਿਸੈ ਹੋ॥ ਤਹਾਂ ਸੁਵਰਤ ਕੀਚ ਭੰਕੀ ਧਰੀ॥ ਬਿਬਧ
 ਕੁੰਤਿ ਰਤਨ ਨਿਸਿ ਭੰਜਰੀ॥ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸੀ ਇਕ ਸਾਥਾ
 ਠਾਢੀ ਲਾਇ ਮੋਰ ਛਲਾਹਾ ਬਾ॥ ਰਤਨਿ ਜੜ ਤਿਪ ਲਗਾ
 ਅਤਿ ਰਾਜੈ॥ ਦੂਪ ਦੇ ਨਸਮ ਸੇਜ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰ

ਰਿਸਭਾਜੁ ਦੇਖੀ॥ ਇੰਦ੍ਰਸਭਾਸਮ ਅਤਿਭੁਤਿ ਲੇਖੀ॥ ਭ
 ਬਹੀਦਾਜਿ ਅਪੈ ਮਨ ਜਾਨੀ॥ ਮੇਪਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖ
 ਦਾਨੀ॥ ਜਿਨਿ ਕੋ ਮਨੁ ਭੁੰਦਾਰ ਜਗਮਾਹੀ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਦੇਖਿ
 ਕਹਤਿ ਵੇਨਾਹੀ॥ ਰਾਜਾਨਿ ਤਥੈ ਬਿਪ੍ਰਸ਼ੁ ਰਿਗੀਆਨੀ॥ ਨਿ
 ਜਤਾਗੀ ਪ੍ਰਤਿਬੋਝਾਤਿ ਬਾਂਨੀ॥ ੭੭੪॥ ਵੈਰਾਗਾ॥
 ਜਾਦਿ ਨੁਨਾ ਸਿਮਰੇ ਹਰੀ ਜੋ ਸੰਤਿ ਕੇ ਮੀਤਾ॥ ਸੋਦਿ ਨੁਲੇ
 ਖੋ ਮੇਨ ਹੀ ਬ੍ਰਿਥਾਗਾਇ ਬਿਸੇਖੀਤਾ॥ ਹਉਹਰਿ ਸਿਭਿ ਮਾਂਗ
 ਉਇਹੁ ਬਾਤਾ॥ ਮੋਰੇ ਹਿਰਦੇ ਬਸੁਦਿ ਨੁਗਤਾ॥ ਪੰਡਸੁ ਤਨ
 ਹਰਿ ਸਿਭਿ ਹਿਤੁ ਕੀਨੋ॥ ਜਦਪਦੁ ਰੋਜੋ ਪਤੁ ਦੁਖ ਦੀਨੋ॥ ਏ
 ਕੁਹਾ ਬੁਧਰਤੀ ਨਹੀ ਦੀਨੀ॥ ਭਿਨਿ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਸਤ ਜੂਕੀ
 ਨੀ॥ ਭਿਨਿ ਕੇ ਦੁਖ ਦਾ ਰਿਦ੍ਰਸ ਬਗਏ॥ ਸਕਣਾ ਬਿਸਵ ਕੇ
 ਰਾਜਾ ਭਏ॥ ਹੋ ਜਦੁ ਨਾ ਬਦੀਨੇ ਹੋਇ ਭਾਖੀ॥ ਦ੍ਰੋਪਦ ਸੁਤਾ
 ਕੀਯਾ ਜਾਗਾਖੀ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹੋਨਾ ਮੁਤੁ ਮਾਰੀ॥ ਮੇਸੇ ਦੀਨ
 ਨਿਕੋਤਿ ਸਤਾਰੀ॥ ਰਾਜਾਨਿ ਜੋ ਰਿਗੀਆਨੀ ਜਗਮਾਹੀ॥ ਹ
 ਰਿਸਿਭਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਮਾਂਗਤ ਨਾਹੀ॥ ਜਦਪਦੁ ਤਕੇਗਾਇਓ
 ਸੁਦਾਮਾ॥ ਧਨੁ ਅਰੁ ਮੁਕਤਿ ਰੰਝੀਘਨ ਸਿਆਮਾ॥ ੭੭੫॥
 ੭੭੫॥ ਵੈਰਾਗਾ॥ ਇਹੁ ਚਲਾਇ ਅਤਿਭੁਤਿ ਮਹਾ
 ਪਦੈ ਸੁਨੈ ਜੋ ਕੋਇ॥ ਰਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਚੈਤ ਸਿਭਿ ਦੁਖ ਨਧਾ
 ਵੈਸੋਇ॥ ੭੭੬॥ ਵੈਰਾਗਾ॥

੮੨॥ ਕਹੈ ਪਰੀਛਤਿ ਸਿਉ ਰਿਖ ਗਿਆ ਤਾ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਭਗਵਾਂਤੁ ਸੁਤੀ ਇਉ ਬਾਤਾ॥ ਸੂਰਜ ਪੂਰਬ ਤਿਕਟਿ ਹੈ ਆਇ
 ਓ॥ ਸਭ ਜਗਾ ਸਿਉ ਕਰ ਬੇਤਾ ਸਿਧਾਇ ਓ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਦੁ ਗਾਇ
 ਧਰਮ ਹਿਤ ਕਾਰੀ॥ ਉਤਪ੍ਰਮਤ ਮੈ ਇਹੀ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਸਕਲ
 ਕੁਟਿਬ ਸੰਗਯੋ ਜਾਂਹੀ॥ ਅਮ੍ਹੰ ਸੂਰਜ ਪੁਰਬੁ ਅਨਾਹੀ॥ ਅਪਿ
 ਕਾਰਨਿ ਸਿਉ ਕਹੈ ਜਨਾਈ॥ ਚਲ ਬੇਕੀ ਸਭ ਸੇਜ ਮੰਗਾਈ॥
 ਹਾਥੀ ਘੋਰੇ ਅਗਨ ਤ ਆਏ॥ ਰਬ ਪੈ ਦਲਤ ਹੀ ਜਾਂਹੀ ਗਿ
 ਨਾਏ॥ ਤਿਨਿ ਮੈ ਬੈਠਿ ਚਲੀ ਸਬਤਾਰੀ॥ ਰੁਕਮਤਿ ਆ
 ਦਿ ਪਰੰਮ ਸੁਖਾਰੀ॥ ਬਹੁ ਚੌਰੇ ਲਾਪਾਲਕੀ ਆਈ॥ ਬ
 ਰਨਿ ਬਰਨਿ ਰੋਲੀ ਮਨ ਭਾਈ॥ ੯੯੬॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਚਲੇ ਕੁਟਿਬੁ ਸਬ ਸਾਜਿ ਕੈ ਕੋ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜਦੁ ਗਾਜਾ॥ ਬਿਬ
 ਧਿ ਗਾਂਤਿ ਬਾਜਨਿ ਬਜੇ ਸਖ ਕੇ ਕੁਇ ਓਸਾ ਜਾਨਾ॥ ਨਥ
 ਤੀਰ ਬਿਨਿਛ ਗਿਪੁ ਚੋ ਜਾਈ॥ ਰਬ ਤੇ ਉਤਰਿ ਪਰੇ ਜ
 ਦੁ ਗਾਈ॥ ਨਾਮ ਸਕਾਰੁ ਤੀਰ ਬਿਕੇ ਕੀਨੇ॥ ਕਰਿ ਇਸਿ
 ਨਾਂ ਨਦਾਂਤ ਬੁਟੀਨੇ॥ ਬਹੁ ਗੈਸ ਕਲਰਿ ਖੀਨਿ ਚਿ
 ਤਾਈ॥ ਤਿਨਿ ਪੈ ਗਏ ਜਗਤਿ ਕੇ ਸਾਂਈ॥ ਨੇਸਿ ਦੇਸਿ
 ਕੇ ਨਰਪਤੁ ਆਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਦੇਖਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾ
 ਏ॥ ਨੀਦ ਜਸੇ ਮਤਿ ਅਗੁ ਬ੍ਰਿਭਾਂਤਾ॥ ਕੀਰਤਿ ਗਾਯੰ
 ਰੂਪ ਨਿਧਾਂਤਾ॥ ਤੇ ਸਭ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਿਕਾ ਜਨੀ ਆਏ॥ ਸ੍ਰੀ

ਜਨੁ ਰਾਜਨੁ ਰਾਜਨਿ ਕੇ ਆਏ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਪਿਆਨ ਪਰੈ
 ਮਲਿ ਮਾਤੀ॥ ਨੁ ਛਤਿ ਛਿਰੇ ਸਭੇ ਚੁਘਾਤੀ॥ ਤਾਤੀ
 ਧਿਧਿ ਮੋਹਿ ਜਨਿ ਜਨੁ ਰਾਣੀ॥ ਸਭੁ ਲੈ ਗਾਨਿ ਸਿੰਭੁ ਕਹਿ
 ਓਜਨਾਈ॥ ੭੭੭॥ **ਵੈਰਾਗਾ॥** ਤਾਤਿ ਹਮ
 ਰੇ ਤੰਦੁ ਅਭੁ ਰਜ ਸੀ ਪਾਸਾਇ॥ ਤਿਨਿ ਕੀ ਸਾਧਿ
 ਜੇ ਪਾਇ ਤੇ ਹਮ ਸਿੰਭੁ ਕਹਿ ਓਆਇ॥ ਜਹਾਂ ਤੰਦੁ ਜੇ
 ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਕਾ ਹੁਜਾਇ ਕਹੀ॥ ਇਹੁ ਬਾਤਾ ਗਿਰ
 ਹੁਤਿ ਅਨੁ ਨਿਕਿਸਤਿ ਹੁੰ ਆਏ॥ ਸਕਾਓ ਕੁਟੰਬ
 ਸੰਗਤੀ ਆਏ॥ ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਤੰਦੁ ਜੇ ਪਾਛੁਏ॥
 ਪਾਨਿ ਪਾਨਿ ਬਿਨਿਬਾਸੀ ਕੂਏ॥ ਕਹੈ ਸਭੇ ਮਿਲਿ
 ਛੇਤਾਈ॥ ਕਹਾਂ ਉਤਰਿ ਓਹੁ ਹੁ ਪੁਕਤਾਈ॥ ਅ
 ਧਿ ਹਮ ਕੇ ਕੈ ਸੈ ਪਹਿਰਾਂ ਨੈ॥ ਗਾਯਾ ਗਦਾ ਗਤਿ
 ਕੈ ਕਹਾ ਜਾਨੈ॥ ਹਮ ਤਾਨਿ ਦੇਖਤਿ ਐ ਰੇ ਲਾਜਾ॥
 ਭਏ ਸਕਾਯਾ ਰਾਜਨਿ ਕੇ ਰਾਜਾ॥ ਸਿੰਜਨੁ ਤੰਦੁ ਨਿਤਾ
 ਕਹਾਵਤਿ॥ ਬੰਦੀ ਜਾਨਿ ਰਾਗੁ ਨਿਬਿਧਾ ਦੁਤਿ॥
 ਬਹੁਤੁ ਭੀ ਹਿਭੁ ਪਤਿ ਕੀ ਦੁਆਰੈ॥ ਤਿਨਿ ਕੇ ਰੇ ਮਿਥ
 ਗਤਿ ਸਿੰਭੁ ਮਾਰੈ॥ ੭੭੮॥ **ਵੈਰਾਗਾ॥**
 ਐਸੀ ਧਿਧਿ ਰਾਜਾ ਜਹਾਂ ਪੈਠਨਿ ਪਾਵਤਿ ਤਾਹਿ॥
 ਹਮ ਸਿੰਭੁ ਗਾਯਾ ਗਦਾ ਹਿਜੁ ਕੈ ਸੈ ਕੈ ਤਿਹਿ ਜਾ

ਹਿ। ਪੈਸਰਦਰਤਿ ਦੁਆਰੁ ਪੁਤਿ ਜੈ ਹੈ। ਓਹਿ ਦੁਆਰੇ ਕੀ
 ਮਾਰਿ ਹਉ ਬੈ ਹੈ। ਬਾਲਕ ਤਰਨ ਬਿਪਤ ਰਨਾਰੀ। ਮੈ ਹਮਗਨ
 ਨਹੀ ਸਕਤਿ ਸੰਭਾਰੀ। ਸੁਨਤੇ ਬਾਤ ਹਰਖੀ। ਬ੍ਰਿਜ ਬਾਲਾ।
 ਜਿਨਿ ਕੋ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਂਤ ਗੋਪਾਲਾ। ਜਿਨ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ਹੋਤ ਪ
 ਗੀ। ਗ੍ਰਿਹ ਬਨ ਮੈ ਬਹੁ ਕੀੜਾ ਕਰੀ। ਗੁਆਲ ਬਾਲ ਸਬ
 ਫੂਲੇ ਰੂਝਤ। ਏਯੋ ਏਯੋ ਕੇ ਗੁਆਲ ਨ ਬੋਝਤ। ਪਤਧ
 ਨ ਭਈ ਆਆ ਜੁ ਕੇ ਦਿਨਾ। ਮਹਾਨਿਗੇ ਰੂਬੇ ਹਰਿ ਬਿਨਾ।
 ਬ੍ਰਿਜ ਕੇ ਹਰਿ ਪਕਰਿ ਲੇਚਲੇ। ਐਸੀ ਕਰੇ ਆਹਿ ਤੇ
 ਭੁਲੇ। ਕਹੈ ਏਕ ਐਸੀ। ਬਿਧਿ ਕੀ ਜੈ। ਕਿਸਤਿ ਦੁਆਰ
 ਵਾਜਾਨੀ ਨਦੀ ਜੈ। ੭੭੭॥ **ਵੈ ਹੋਰਾ। ਏਕ**
ਕਹੈ ਹਮ ਮੇਲਿ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲੇ। ਦਿਹੈ ਦਠੀ। ਕਹਾਭ
ਦਿਓ ਜੇ ਜਗਤਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਓਧਰਿ ਭਿਜ ਦੁਗਾਈ। ਏਕ ਕਹੈ
ਆਵਤ ਤੇ ਦੇਹ। ਤਬ ਤੁਮ ਦਾਉ ਬੇਲ ਕੇ ਲੇਹੁ। ਇਹੁ ਸੁਨਿ
ਗਾਇਨ ਕਾਂਤ ਉਠਾਏ। ਸਮਾਚਾਰ ਮੋਹਨਿ ਕੇ ਪਾਏ। ਚੋਕ
ਚਮਕਿ ਕਾਪਹਿ ਮੁਰਤਾਹਿ। ਹੋ ਕਾਰੈ ਬਿਲਾਣਾ ਤੀਜਾਹਿ
॥ ਇਤਿ ਉਤਿ ਤੁਕੈ ਉਠਾਵੈ ਨਾਨਕਾ। ਤਿਜਿਤ ਨ ਮੈਂ ਨਹੀ
ਸਕੈ ਸੰਭਾਰੀ। ਮਨਿ ਮੈਂ ਕਹੈ ਕਹਾਂ ਦੁਹਿ ਆਗੇ। ਬਨ
ਬਨ ਹਮੈਂ ਚਗਾਂਵ ਨਿਯੋਗੇ। ਬਛੁਰਨਿ ਪੀਵਤਿ ਮਾਰ
ਤੀਯਾਏ। ਬਛੁਰਾ ਕਹੈ ਕਹਾਭ ਦਿਓ ਮਾਏ। ਗਾਂਈ

ਆਂ ਆਂ ਵਰਿ ਦੇਂ ਤਿਨੇ ਗੈ। ਕੁਖੀ ਡਰ ਪੈ ਸੁਖ ਤਨੁ ਹੋ
 ਗੁੰ ਈ ਆਂ ਏ ਕਏ ਕਤੇ ਆਗ ਗਿ। ਜਿਨਿ ਤੇ ਤੇ ਤਿਛੀ
 ਰਕੇ ਸਾਗੁ। ੭੮੦॥ ਵੈਰਗਾ। ਪਰਿਜਵੀ
 ਪਿਆਰੀ ਮਹਾਂਤੀ ਆਗਿ ਰਹਿਤੀ ਨਾਹਿ। ਜਿਨੈ ਚਰ
 ਵਤਿ ਥੇ ਸਦਾ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਬਨ ਮਾਹਿ। ਇਕ ਜਾਣੈ ਕ
 ਆਇ ਭਿਤਤਾ। ਸਿਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਉਪ ਉਨ੍ਹੇ ਤੇ ਜਹਾਂ।
 ਕਹੀ ਪਦਰੀ ਆਸਿਉ ਇਹੁ ਬਾਤਾ। ਬਿਜਿ ਬਾਸੀ ਆ
 ਏ ਸਭ ਜਾਤਿ। ਜਥੈ ਪਦਰੀ ਆ ਕਹਾਇ ਪਠਾਈ।
 ਹਰਿ ਕੋ ਸੁਨਤਿ ਮੁਰਛਾ ਆਈ। ਜਬ ਘਣੁ ਸਮਝਿ
 ਸਮਾਗਿ ਹਰੀ। ਜਨ ਮਭੀ ਮਕੀ ਸਭੁ ਸੁਪਿਕਰੀ। ਓ
 ਗਤਿ ਆਤਿ ਆਨੁ ਹੋਇ ਗਏ। ਸੁਪੁਕਰਿ ਮੇਰੀ
 ਜਭੁ ਰਹਿ ਏ। ਗਾਵਿ ਗਾਵਿ ਸਰਿ ਕਛੁ ਬਾਤਿ
 ਨ ਆਈ। ਸੁਪਨੇ ਜੈ ਕੀਏ ਸਾਚੁ ਰਭਾਈ। ਜਿਨਿ
 ਮੇਰੇ ਵੇਲਾ ਡਿਠਾ ਰਾਏ। ਸੁਖਦੀ ਨੈ ਜੇ ਜੇ ਮਨਿ ਰੁ
 ਏ। ਅਥਿ ਕਹਾਤੇ ਆਵੇ ਆਰਕਾਈ। ਕੈਸੈ ਹਉ ਬ
 ਸੁਨੈ ਦਘਰ ਜਾਈ। ੭੮੧॥ ਵੈਰਗਾ। ਸਿਰੀ
 ਬਸ ਦੇ ਉਥਿ ਸਰਿ ਗਏ ਅਉਰ ਦੇਵ ਕੀ ਮਾਇ। ਹੁਣ ਕੀ ਬਾਂ
 ਰਿ ਸਕੈ ਨਹੀ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਰਾਇ। ਇਹੁ ਗਤਿ ਦੇ ਬਿਦੇ
 ਵਕੀ ਮਾਈ। ਘਨੁ ਪਨੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹੈ ਸੁਖਦਾਈ। ਆਂ ਸੁਆਂ ਪੈ

ਛੇ ਅੰਗੁ ਗਏ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦ੍ਰਿਗਿ ਜਲਾ ਪਾਗ ਬੈਏ॥
 ਬਡੇ ਵੈਰੈ ਨਾਪਾਨ ਪਦਾਰੇ॥ ਕਹੂੰ ਕਉ ਨਿਧਿ ਪਿਜਾ ਹਿਸ
 ਵਾਰੇ॥ ਕਿਰਿ ਪਾਸਿ ਧੋਤੇ ਗੁਨ ਕੇ ਆਗਾਰਿ॥ ਐਰ ਨਜ
 ਯਸੈ ਰਨ ਤੇ ਸਾਗਾਰਿ॥ ਕਾਹੇ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮੇਗਾ ਲਾਨਾ ਰੇ ਵੈ
 ॥ ਜੇ ਦੁਖ ਸਕਾਨ ਜਗਤ ਕੇ ਕੀ ਵੈ॥ ਨੀ ਦੁਖਾ ਬਾ ਅਰੁ ਜ
 ਸੁਮਤਿ ਮਾਈ॥ ਬੈਠਿ ਕਹਾਂ ਰਹੇ ਬੇਗਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਜ
 ਬਾਝੁ ਸੁਪ ਕਰਿ ਰੋਵਤਿ ਰਹੀ॥ ਅਪਨੈ ਮਨ ਕੀ ਕਛੂਨ
 ਕੀ॥ ਤਬ ਧੰਤੁ ਦੁਖ ਕੀ ਮਾਰੀ ਮਰਤੀ॥ ਹੋਤੀ ਬਿਕਲ
 ਪੀਰਨੀ ਪਰਤੀ॥ **੭੮੨॥ ਵੈਰੁ ਰਾਗ॥**
 ਸੁਭ ਸੁਗਤਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇ ਚਲੇ ਸੁਭਾ ਦਿਨਿ ਪਹੁੰਚੇ ਆ
 ਰਿ॥ ਨੀਦ ਜਸੋ ਪਾਦ ਰਸ ਤੈ ਜੈ ਪੈ ਦੁਖ ਬਿਸਰਾਇ॥ ਫੁਲੇ
 ਤਿਬ ਪਾਈਓ, ਇਅੰਗਿ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਦੇ ਉਸਮਾਤ ਨਾਮੰਗਿ॥ ਕਹੈ
 ਕਿਸ ਨਾਮ ਬਿਛੀ ਲਾਨ ਕੀ ਜੋ॥ ਹਮ ਕਉ ਆਜੁ ਬਧਾਈ ਦੀਜੋ॥
 ਮਨ ਮਾਨੈ ਸੁਬਧਾਈ ਲੈਯੋ॥ ਤਾ ਤੁਮਾ ਤੇ ਬਿਤਿ ਬਦੇਯੋ॥ ਕ
 ਹਤ ਕਿਸਨੈ ਸੇਖ ਸੁਖ ਦਾ ਇਕਾ॥ ਜਗਤਿ ਨ ਕਛੁ ਬਧਾਈ
 ਲਾਇਕਾ॥ ਕਹਾਰਤ ਨਾਗਾਰ ਕਹਾ ਸੁਮੇਰਾ॥ ਕਹਾ ਸਬ ਸ੍ਰਿਸ
 ਟਿਸ ਹਤਿ ਕੁਮੇਰਾ॥ ਕਹਾ ਬੈਛੁ ਫੁਕਾ ਸੁਰ ਭਵਨਾ॥ ਤਾ ਮੈ ਕੈ
 ਤ ਕਿਨੁ ਆਰਕਾ ਗਵਨਾ॥ ਏਤਨ ਮਨ ਤਿਉ ਛਾਵਰ ਕੀਜੋ॥
 ਸੋ ਤਨ ਮਨ ਤੁਮ ਕੀ ਕਿਉਂ ਦੀਜੋ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਬੈ ਤੁਮਾਰੇ ਆ

ਹਿ। ਜਾਕੀ ਬਸਤੁ ਦੇਹ ਕਹਾਤਾ ਹਿ॥ ੨੮੩॥ ਵੇਰੁ
 ਸ੍ਰੀ ਬਸ ਦੇਉ ਮੁਦਾ ਤਿਭੁ ਏਯਾ ਬਿਧਿ ਕਹਤਿ ਬਨਾਇ॥ ਤੁ
 ਮ ਸੇਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕੀ ਮਾਹਿ ਮਾਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਤੇ ਸੁਸੀਲੇ ਵੇਸ
 ਜਾਤਿ ਤੁ ਮਾਰੇ॥ ਇਕੁ ਰਸੁ ਤੇਹੁ ਤਿਥਾ ਹੰਤਿ ਹਾਰੇ॥ ਏਕੁ ਚੋਕੁ ਚੋਕੁ
 ਹਿ ਸਖ ਜਗ ਰਟੇ॥ ਜਿ ਤਿਕੀ ਪਰੀਤ ਨ ਕਬਹੂੰ ਘਟੇ॥ ਇਹੁ
 ਸੁਤਿ ਕੈ ਬੋਲੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਸੁਨੈ ਤਾਤ ਤੁ ਮ ਮੇਰੀ ਬਾਤਾ॥
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਠਨਿ ਕੀ ਕਹਾ ਕਹਾਵੈ॥ ਤੁ ਮਾਸਿ ਉਪਿਤਾ ਕਹਤਿ ਨ
 ਟੀਆਵੈ॥ ਤੁ ਮਾਸਿ ਉਪਿਤਾ ਕਹਤਿ ਮਨੁ ਭਾਗੇ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ
 ਗਾਰੀ ਸੀਲਾਗੇ॥ ਕਰੀ ਅਵਾਗੀਆ ਐਸੀ ਕਹੀ॥ ਆਜੁ
 ਨ ਮੋਤਨ ਸੁਖ ਧੁਪਰੀ॥ ਹਉ ਅਸਾਪ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁ ਮ ਅਤਿ ਸ
 ਧਾ॥ ਛਿਮੀ ਓਤਾ ਤਭਾਇ ਓਅਪਰਾਧਾ॥ ਪੰਨੁ ਪੁਤ੍ਰਿ ਬ
 ਸਦੇਉ ਪੁਕਾਰੈ॥ ਗਦ ਗਦ ਸੁਰਿ ਹੋਇ ਅਸੁ ਵਾਢਾਰੈ॥
 ੨੮੪॥ ਵੇਰੁ॥ ਏਕੁ ਸਖੀ ਗਤਿ ਵਾਸੋ
 ਜਾਇ ਕਹੀ ਇਉ ਬਾਤਾ॥ ਸੰਘਾਸਤਿ ਪਰਬੈ ਠਕੈ ਹੁਦਨੁ
 ਕਰਤ ਜਦੁ ਨਾਥਾ॥ ਇਹੁ ਸੁਤਿ ਕੈ ਜਿਤ ਤਿਤੇ ਭਾਗੀ॥ ਦੁ
 ਆਰਤਿ ਆਇ ਕਿਵਾਰੁ ਤਿਯਾਗੀ॥ ਰੁਕਮਤਿ ਆਦਿ
 ਸਭਾ ਗਤਿ ਨਾਗੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਦੁ ਨੰਦ ਨਿਕਟਿ ਨਿਧਾਗੀ॥ ਦੇਵੀ
 ਜੂਤਿ ਆਨ ਨ ਕੀਨੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਤਨ ਅੰਚਲ ਦੀਨੈ॥ ਰੁ
 ਕਮਤਿ ਬੁਝੈ ਸੈ ਨਤਿ ਬਾਤਾ॥ ਕਿਹਿ ਕਾਰਤਿ ਇਹੋ ਰੇਵਤਿ

ਜਾਤਾ॥ ਇਹੁ ਸੁਤਿ ਕਹਤਿ ਵੇਓ ਕੀ ਮਾਤਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਾਤਾ
 ਬਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਬਾਤਾ॥ ਨੰਦ ਜੋ ਸੋਧਾ ਬ੍ਰਿਜ ਤੇ ਆਏ॥ ਜਿ
 ਨਿਖਾਰੈ ਤੈਯਾ ਰੂਪ ਰੂਪਾਏ॥ ਤਾਂ ਤੈਯਾ ਕੀ ਯਤਨਾ ਤਿਭੁਈ
 ਸੁਪਿਥੁ ਪਿਸਗਾਯੀ॥ ਰੂਪ ਕੇ ਗਈ॥ ਸੁਨ ਦੁਯੁਤਿ ਏਕਾਗਿ
 ਨਪਾਏ॥ ਜਿਨਿ ਕਿ ਕੇ ਗੁਨ ਤਹੀ ਜਾਤਾ ਗੀਨਾਏ॥ **੭੮੫॥**
ਦੋਹਰਾ॥ ਕੰਸ ਕੁਟਲ ਕੇ ਰਾਸ ਤੇ ਬਾਸੁ ਕੀ ਭਿਜਿ
 ਹਿਪਾਸਾ॥ ਸੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕਹਤਿ ਬਿਨੈਸੀ ਜੋ ਸੁਖ ਹੋਤਿ ਪਚਾਸਾ॥
 ਬਿਪਤਿ ਸਹੀ ਪੈਨੇ ਤਨੁ ਚੁਐ॥ ਜਿਨਿ ਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਝ ਕਬ ਚੁਐ॥
 ਸੁਕੈ ਅਸੁ ਕੈ ਭਾਗਿ ਪਗਈ॥ ਜਿਹਿ ਤਿਹਿ ਜਿਤੁ ਤਿਤੁ ਕਰੇ
 ਭਾਗਈ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਬੋਝ ਤਿਥਾ ਤੇ ਸਥੇ॥ ਤੇਨੀ ਕੀ ਕਾਰਿ ਮਾ
 ਨੈਤ ਥੇ॥ ਯਾ ਕੀ ਬਹੁਤੀ ਓਛਤੀ ਸਹੀ॥ ਓਠ ਤਿਥੈ ਸਬ ਨਾਤ
 ਨਹੀ ਕਹੀ॥ ਇਹੁ ਕਹਾਵਹਾ ਕਾਹੁ ਤੇ ਨਯੋ॥ ਈਹਾ ਸੁ ਅਬ ਸੁਪੈ
 ਪੈਰੁ ਯੋ॥ ਜੀਓ ਬਿਧੈ ਗੋਪਨ ਕੇ ਜੀ ਅਸੀ॥ ਸੁਠ ਕਹੁ ਤਉ ਯਾ
 ਤੀ ਕੀ ਸੀ॥ ਇਹੁ ਸੁਤਿ ਸਭ ਗੰਥੀ ਸੁਸਕਾਂਤੀ॥ ਥੀ ਦੁਬਤ
 ਈਯਾ ਮਨੀ ਆਤੀ॥ ਰੁਕਮਤਿ ਕਹੈ ਆਜੁ ਰਮ ਜੀਏ॥
 ਸਿਆਂ ਮਮੋਰੇ ਰਬ ਪੁਰਨ ਕੀਏ॥ **੭੮੬॥** **ਦੋਹਰਾ॥**
 ਪੰਤੁ ਜੋ ਸੋਧਾ ਨੰਦ ਪੰਤੁ ਪੰਤੁ ਨੰਦ ਕੇ ਨੰਦਾ॥ ਪੰਤੁ ਤੇ ਓਦੇਖਾ ਤਿ
 ਰੋਹ ਬ੍ਰਿਜ ਜਨ ਆਨੰਦ ਕੰਦਾ॥ ਜੋ ਸੁਖ ਦਾਈ ਕੇ ਸੁਖ ਦਾਈ
 ਤੇ ਆਏ ਆਬਿਗਾਗਿ ਬਡਾਈ॥ ਜਬ ਹੀ ਉਤਿ ਕੇ ਦਰ

ਸਨੁਪੈਹੁ ਤਬਹੀਜਨਮੁਸੁਠਾਕਰਿਐਹੁਇਉਹੀਸਤਭ
 ਮਾਸੀਭਾਮਨਾਸਿਆਮਨਾਰਿਅੰਤਰਿਐਜਾਮਨਿਹਰਿਅੰ
 ਤਰਿਜਾਮੀਸੁਖਪਾਇਓਰੁਕਮਨਿਹਰਦੇਦੇਉਮਨਾਇਓ
 ਪਤਿਆਇਤਿਰੁਕਮਨਿਪਤਸਿਰਮਉਗਪਰਕ੍ਰਿਤਮਿਓ
 ਕੀਥਾਤੈਅਉਗਪੁਤਿਆਈਸਤਿਭਾਂਗਾਂਗਾਂਤੀਸਮਾ
 ਚਾਰੁਸੁਤਿਕੈਮੁਸਕਾਨੀਅਪਧਸਕਰੈਢੀਠਠਿਠੈ
 ਹਰਿਸਿਉਬਚਨੁਕਹੈਮੁਖਬੋਲੀਸੁਤਤਿਰਹੀਗਾਧਾਕੀਥਾ
 ਤੈਚੇਖਅੰਖਗਾਧਤਿਮਨੁਤਾਤੈ॥੭੮੭॥ ਵੇਹੁਗਾ
 ਜਾਦੋਮਹਾਤਰੇਸਕੀਥੇਟੀਪਰਮਸੁਜਾਨਾਰੂਪਚਾਤੁਰੀਪੇ
 ਮਨਿਧਿਕੋਕਰਿਸਕੈਬਧਾਨਾਇਹੁਕਹਿਕਰੁਇਕੋਰੋਡੀਦ
 ਯੋਕਹਤਿਯਹੀਹਰਿਅਬਸੁਖੁਭਾਇਓਥਾਣਮਿਤ੍ਰਿਥਿ
 ਜਕੇਸਬਅਏਅਰੁਬਿਖਭਾਂਤਰਾਧਕਹਿਓਅਏਤਿ
 ਤੈਥੁਯਾਇਕੋਰੋਕਿਤਸੇਵਾਮਿਓਥੈਠਤੁਮਦੇਈਦਿਵਾ
 ਆਜੁਹਮੈਤੁਮਗਸੁਦਖਾਓਦੋਬ੍ਰਿਜਦਾਰੀਭੋਖਬਥਾ
 ਇਓਅਗਰਿਧਾਤੁਕੋਟੀਕਾਕੋਰੋਮੇਰਪਛਸਿਰਭੂਪ
 ਰਿਧੋਗਾਨਾਚੇਗਾਵੇਕੁਦੋਹਰਿਖੇਲੋਵੇਸੈਹੀਭਜਗੀ
 ਵਾਂਭੋਮੇਲੋਕੂਦਰਕਾਛਤਿਅਰੋਪਹਿਰੋਪੀਤਾਂਬਰਜਾ
 ਮੋਰੰਗਗਹਿਰੋਏਥਾਤਾਸੁਤਿਕੈਜਦੁਗਈਰੇਵਤਿਮਾ
 ਝੁਟੀਓਮੁਸਕਾਈ॥੭੮੮॥ ਵੇਹੁਗਾ

ਆਤਰੁ ਤੇ ਇਤ ਬਓ ਠਿਚ ਲੋਕੁ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜਦੁ ਗਇ॥
 ਨਿਦ ਬਾਬਾ ਉਤਰੇ ਜਹਾ ਅਉਰੁ ਜਸੇ ਪਾਮਾਇ॥ ਤਿਜਿ ਮੰ
 ਦਰਿ ਤੈ ਬਾਹਰਿ ਆਏ॥ ਬਾਲਿ ਪੈ ਇਕੁ ਜਨੁ ਦੀਓ ਪਠ
 ਏ॥ ਕਹੀ ਜਾਇ ਕਹੀਓ ਇਹੁ ਬਾਤਾ॥ ਨਿਦ ਜਸੇ ਪਾਮਾ ਆਏ
 ਜਾਤਾ॥ ਜੁਗ ਸਮਧੀ ਤਤਿ ਹੈ ਇਕੁ ਛਿਤਾ॥ ਅਬ ਤੇ
 ਰਹਿਤ ਸੋ ਕਉ ਤਾ ਬਿਨਾ॥ ਮਾਇਆ ਰਹਿਤਿ ਸੋ ਮਾਇਆ ਛ
 ਲੋ॥ ਦਉਰੰ ਪਾਇਤ ਪੁਰੇ ਚਲੇ॥ ਪਰਿਭਰਿ ਰੁਪਭੀ
 ਰਾਮ ਤਿਭਾਗੀ॥ ਕਉ ਤਕੁ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਟਰੀ॥ ਜਸੁ
 ਮਤਿ ਨਿਦ ਸੁਤੀ ਹਰਿ ਆਵਤਾ॥ ਸਬ ਬਿਜਬਾਸੀ ਬਨਤ
 ਬਨਾਵਤਾ॥ ਫੂਲੇ ਪਟ ਪਹਾਰਿਤ ਨਹੀ ਬਨੇ॥ ਇਕੁ ਇਕੁ
 ਸੁਥਨ ਦੁਇ ਦੁਇ ਜਨੇ॥ ਮੰਤਰੁ ਹੋ ਮਿਲਿ ਕਉ ਤਕੁ ਸਾਂਝੇ॥
 ਇਕੁ ਇਕੁ ਪਾਗੁ ਦੇਵੇ ਧੌਂ ਪੈ॥ **ਗੁਣ ਗੁਣ॥ ਵੇਰਵਾ**
 ਕਿਤਹੂੰ ਮਾਨਕ ਮੇਰੇ ਕਿਤਹੂੰ ਗੁੰਜਨ ਹਰਾ॥ ਯਾ ਬੀਧਿ ਸ
 ਭਗੁ ਆਣਾ ਤਿਕੀ ਓਜ ਬਾਸਕ ਤਿਸਿੰਗਾਰਾ॥ ਜਸੁ ਮਤਿ
 ਸਿਆਮੁ ਦੂਰ ਤੇ ਦੇਖਿਓ॥ ਅਪੋ ਜਨਮੁ ਸੁਫਲੁ ਕਰਿ
 ਲਾਖਿਓ॥ ਹਉ ਦਾਰੀਯਾ ਆਵਤਿ ਉਪਰਿ॥ ਮੇਸੋ ਸੁਖੀ ਕ
 ਉਨ ਅਬ ਭੁਪਰਿ॥ ਦੇਖੋ ਦਰਗਾਹ ਦਰਦੁਖ ਮੇਚਨ॥
 ਮੇਰੇ ਆਣੁ ਕਵਣੁ ਦੁਖ ਲੇਚਨ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਮੇਰੇ ਤਿਨੇ
 ਰੇ ਆਵਤਾ॥ ਗੁਆਣਾ ਤਿਪੈ ਆਵਤ ਨਹੀ ਪਾਵਤਾ॥ ਇ

ਕੁਟੇਰੈ ਇਕੁ ਪਾਂਇਤ ਪਰੈ॥ ਇਕੁ ਨਿਸੰਗ ਅੰਗ ਲੇਭੈ॥
 ਇਕੁ ਪਾਛੇ ਇਕੁ ਤਿਰਛੇ ਭਏ॥ ਇਕੁ ਸੁਧ ਕਰੇ ਖੇਯ ਕੇ
 ਲਏ॥ ਇਕੁ ਮਨ ਮਾਯ ਕੰਠ ਤੇ ਲੈਯੀ॥ ਗੰਜ ਮਾਯ ਤਿ
 ਰਿਪ ਯੋਟੈ ਦੇਯੀ॥ ਮੇਰੇ ਤਿਕੇ ਮਨਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਭਾਵੈ॥
 ਜਿਉ ਜਿਉ ਗੁਆਯ ਗੁੰਜ ਪਤਿ ਰਾਵੈ॥ **ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ**
ਨਾਨਕ॥ ਹੇ ਮਥ ਸਨ ਪੀਤਾਂ ਬਰਗੁਆਯਾ
 ਲਸ ਬਯੋਹੁ॥ ਤੋਕੇ ਪਯੋਟੈ ਸਿਆਮ ਕੇ ਕਾਰੀ ਕਮਰੀ
 ਆਵੇਹੁ॥ ਕੂਕ ਤਿਕੂਰ ਤਿਉ ਛਰਤ ਛੂਤਾ॥ ਰੋਵ
 ਤਿਹ ਸਤਿਗੰਗ ਤਿਥੂ ਲਾਤਿ॥ ਗੀਤੁ ਗੀਤੁ ਜਦੁ ਬੰਸੀ ਪ
 ਰੈ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਅਚਰ ਜਹਾ ਸੀ ਕਰੈ॥ ਹਰਿ ਜੂਸ ਭੁਕੇ ਕੰ
 ਓਸ ਮੋਧੁ॥ ਚਕਰ ਤਿਉ ਤਜ ਸਮ ਤਿਕੇ ਸੋਧਾ॥ ਗਏ ਕਿ
 ਸਤ ਜਸੁ ਮਤਿ ਪੈਦ ਉਗਾ॥ ਜਹਾ ਨਾਰਿਕੇ ਸੋਰ ਭੋਗਾ॥
 ਜਾਇ ਪਰੋ ਪਾਂਇਤ ਪਰ ਚਾਇਤਾ॥ ਮਨ ਪਗ ਬੰਦੀ
 ਰਾਜਾ ਰਾਇਤਾ॥ ਸੁਧ ਬੁਧ ਗਈ ਪਗਤ ਕੇ ਛੁਇਤਾ॥
 ਸਬਦੁ ਖਮੋ ਚਰਣੇ ਚਰਣੈ ਇਤਾ॥ ਸੁਸੁਮ ਤਿਖੈ ਚਿ
 ਹੀਏ ਸਿਉ ਲਾਏ॥ ਸੰਗ ਸੇਵਤ ਕੇ ਦਿਨੁ ਸੁਧ ਆਏ॥
 ਮੁਖ ਚੁੰਮੈ ਚਿਤੈ ਮੁਸਕਾਇ॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਵਾਰੇ ਲੇਜਾ
 ਇ॥ **ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ**॥ ਸ੍ਰੀ ਭੋਪਤਿ ਪੂਰ
 ਕੇ ਮਿਲੈ ਮੁਦਤ ਜਸੋ ਪਾਮਾਇ॥ ਰਾਜ ਚਿਹਨੁ ਸਬਦੇ

ਖਕੇਟੂਣੀ ਅੰਗਤਸਮਾਇ। ਬਹੁਰੇ ਮਹਰਜ ਸੇਮਤਿਮ।
 ਈ। ਕੁਅੰਰਿਕਾਂਤਿ ਸਿਭਿਕਹਤਿ ਜਨਾਈ। ਤੂਮਤੁਰੇਵੈ
 ਮੇਰੇਭਾਈ। ਤੇਰੇਰੁਦਤੁਨਦੇਖੋਜਾਈ। ਸੁਤੇਬਾਤਅਬ
 ਸੋਹਤਿਪਿਆਰੇ। ਇਕੁਛਿਤੁਮੈਤੇਹੋਤਨਤਿਆਰੇ। ਇ
 ਹਥਿਪਿਥਾਥਾਨੰਦਤੁਮਿਯੋ। ਬਾਯਾਪਤਜਿਨਿਸਿਭਿ
 ਬੇਰਿਯੋ। ਨੰਦਮਹਰਿਦੇਖੋਗੋਪਾਯਾ। ਲੋਟਨਯਗੋਥਿ
 ਕਯਾਤਿਉਕਾਯਾ। ਸੁਝੈਕਛੂਨਯਗਕਾਈਛਾਈ। ਮ
 ਚਯਗਏਯਗਕਾਕੀਨਾਈ। ਦੇਖੋਗੋਪਾਯਓਠੇਦੁਸ
 ਗਈ। ਜਾਇਨੰਦਕੇਪਕਰੇਪਾਂਇ। ਗਦਗਦਕੰਠਤ
 ਬਾਤਬਖਾਨੈ। ਸੁੰਦਰਸਿਆਮੋਰੇਵਤਿਕਾਜਾਨੈ।
੭੭੭੨੫ ਵੈਰਗਾ। ਇਕੁਕੁਕੈਇਕਕੁਦੈ
 ਏਕਪਰੈਪਰਨਮਾਂਹਿ। ਏਕਮਗਤਹਰਿਦਗਸਮੈਤੰਨ
 ਮਨਕੀਸੁਪਨਾਂਹਿ। ਕਹੈਏਕਹਮਪੰਤਹੈਂਭਾਈ। ਨੈ
 ਨਤਿਦੇਖੋਕੁਅਰੁਕਟਾਈ। ਕਹੈਏਕਰੇਛਾਡੋਭੀਗ।
 ਦੇਖਨਦੇਹੁਨੈਕਬਯਬੀਗ। ਓਪਰਿਗਿਰਤਪਰਤਿ
 ਕਿਉਆਵਾਤਿ। ਓਤਸੁਗਥਿਉਮਥਿਆਨਤਛਾਵਾਤਿ।
 ਚੇਤੇਜਬਸਬਕੈਸੁਧਿਆਈ। ਕਹੁਕਉਨੁਮੁਖਮਿਯ
 ਨਿਬਰਾਈ। ਜੈਜੈਸੇਨਾਤੇਕੀਭਈ। ਤੇਤੇਸਭੇਮਿਯਨਿ
 ਗਈ। ਨਾਤੇਅਨਨਾਤੇਕੀਟੂਟੀ। ਹਰਿਗਸਛਕੀਛ

ਬੀਯੀਛੁਟੀ। ਨਾਕੇਓਕਾਤੁਮਾਨੈਜਾਨੈ। ਨਾਕੇਓਕਾ
ਕਾਨਾਜਓਰਮਾਨੈ। ਠੇਯਪੇਯਇਕਹਰਿਯਓਕਾ
ਵੈ। ਪਰਸੈਪਾਂਇਪਰਮਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੭੮੩॥

੭੮੪॥ ਇਕਦਓਰਿਯਾਨਿਸਿਆਮਿਤਨਿ
ਯਾਧਾਧਿਕਹਤਿਸੁਨਾਇ॥ ਯਾਯਾਯਜੈਦਿਖਾਵੈਤੈਦਿ
ਗਿਕੀਤਿਖਾਬੁਝਾਇ॥ ਕਹੈਏਕੁਹਮਮੰਤਨਿਦੇਖੋ॥ ਸੁੰ
ਦਰਿਮਾਂਨੈਗਿਤਿਕੇਲੇਖੋ॥ ਕਹੈਏਕੁਝੰਡਨਿਸਿਲਿਜੈ
ਯੀ॥ ਯੁਗਮੁਗਧਿਛਰਿਪਾਂਇੰਗਹਿਓਯੀ॥ ਇਕਿਠ
ਠੀਤਹਾਂਘੁੰਘਟਿਵਾਹੀ॥ ਸਭਤੈਧਿਕਾਭਿਯਾਜਕੀ
ਸਾਹੀ॥ ਸਨਮੈਝੁਖਤਿਓਸਾਜੈਲੇਯੀ॥ ਜੀਅਕੋਭੇਦੁ
ਨਕਾਤੁਦੇਯੀ॥ ਕਹੈਏਕੁਯੰਭੁਤਓਸਿਲਿਆਈ॥ ਕ
ਹੈਏਕੁਯੰਗੁਪਾਭਿਧਭਾਈ॥ ਸਪੁਰੀਕਹੈਓਭਕਾ
ਵੁਧੁਧਨੁਨਕਾਂਨਕੈਨੈਕਿ॥ ਦਿਖਾਵੁਤਾ॥ ਕਹੈਏਕੁਜੋ
ਸੋਹਿਦਿਖਾਵੈ॥ ਸੋਸੋਰੇਸਭਭੁਖਾਨਿਪਾਵੈ॥ ਧਡੀਧਡੀ
ਸੁਖਦੇਖਤਿਦਈ॥ ਯਸਨਾਂਨੀਕਾਹੈਕੋਭਈ॥ ੭
੮੫॥ **੭੮੫॥** ਤਿਹਿਅਓਸਰਿਯਾਯਤਾ
ਚਲੀਥਹੁਸਖੀਅਨਿਯੋਸੰਗਿ॥ ਸਿਰਿਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਦ
ਰਸਕੋਰੰਗੀਪ੍ਰੇਸਕੋਰੰਗਿ॥ ਪਾਂਇੰਨਿਪਰਤਿਚਹੁਟੀਆ
ਈਨੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਪੁਗਤਨਿਕੀਸੁਧਿਦੀਨੀ॥ ਨਾਹਿਰ

ਜਮੈ

ਹਿਸਕਤਿਤਕਤਿਨਾਕੋਈ। ਕਰਿਕਰਿਲੋਚਨਯਯਤਾ
 ਯਯਚੋਈ। ਚੰਦਰਾਵਯਤੇਹੀਗਤਿਆਈ। ਆਇ
 ਪਾਇਪਰਨਾਰਿਨਿਵਾਈ। ਭਾਯਚਰਨਘਸੋਠਯਯ
 ਗਾਏ। ਜੋਠਯਗਾਵਤਿਦਾਂਤਿਚਯਯੇ। ਕਛੁਕਿਮੀ
 ਠੀਦਾਂਤਨਕਾਟੀ। ਤਿਹਿਪਛੇਪਗਤਯਯਆਚਾਟੇ।
 ਤਬਰਾਧਾਇਕਝੰਡੈਮਿਯੀ। ਮਿਲਿਸਬਨਾਰਸਿਅ
 ਮਤਨਪਿਯੀ। ਰਾਧਾਬਿਰਹਾਤਪਤਿਤਪਾਈ। ਛਪ
 ਤਿਕੰਪਤਿਹਰਿਕੇਢਿਗਆਈ। ਤਪਤਿਨੀਰੁਨੈਨਿ
 ਤੇਪਰੇ। ਘੁੰਘਟਭੀਤਰਿਫਟਕੀਜਰੇ॥ ੨੫੫॥
 ਦੇਹਰਗ॥ ਤੇਅੰਸਾਅੰਤਹਿਪਗਨਪਰਪਰੇ
 ਬੰਦੁਦੇਇਆਈ। ਅੰਨੋਅਗਨਿਚਿੰਨਰਗਿਜਰੇ
 ਭੰਪਤਿਪ੍ਰਭਕੇਪਾਈ। ਹਰਿਜੁਕਹੀਕਏਨੁਹੇਆਹਿ।
 ਏਤੀਤਪਤਿਬਿਆਪਤਿਜਗਉ। ਪਰਸਤਿਬੰਦੁਦਿ
 ਗਸੀਤਯਪਾਂਤੀ। ਇਤਨਯਯਛਤਹਰਿਗਧਾਜਾਨੀ।
 ਪਾਂਇਨਪਰੇਰੂਰੇਬਿਯਯਾਈ। ਦੁਰਿਦੁਰਿਪਗਪਰ
 ਦਾਰਨਜਾਈ। ਦੇਖਰੇਹੋਮੋਹਤਿਗੁਨਤਾਈ। ਦੇਹਨ
 ਨੇਕਸਭਾਹੀਜਾਈ। ਅਨਮੈਤ੍ਰੀਆਸਿਰਚਰਨਤਿਯ
 ਵੇ। ਤਿਜਿਚਰਨਤਿਨਿਜਸਿਰੁਠਫਰਾਵੇ। ਜਬਾਇ
 ਹੁਸਿਆਂਮੁਭਾਵਨਾਕਰੀ। ਤਬਸਿਰੁਪਗਤੈਤਿਆ

ਹੇਕਰੀ॥ ਜਾਂ ਨਿਸਿਅੰਮਿਘਨਿਅੰਤਰਿਜਾਮਿ॥ ਸੇਰਹਸ
 ਤੰਸੁਭੁਯਾਈਕਾਂਮਾਨਿ॥ ਹਰਿਅਪਨੈਮਾਨਿਸਿਸਚੈਨੰ
 ਨਿ॥ ਸਿੰਗਾਧਾਗੰਨਨਿਕੀਰਾਂਨੀ॥ ੭੯੬ ॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਅੰਗਿਅੰਗਿਥਿਆਕਾਭਿਮਹਾਂਪਰੀਧ
 ਗਨਿਮੁਰਸ਼ਾਈ॥ ਇਹੁਗਤਿਦੇਖੀਕੁਇਰੀਕੀਯੀਨਿ
 ਧਾਇਓਠਾਈ॥ ਅਤਿਅਚੇਤੁਮੁਖਪਰਿਪੀਰਾਈ॥
 ਕੇਮਾਂਨੈਬਹੁਥਿਧਿਸਮਸ਼ਾਈ॥ ਗਾਹਰਿਗੁਹਰਿਆ
 ਵੈਪਰਸੇਭਾ॥ ਛੁਟੇਕਹਾਂਯਾਗੇਹਰਿਦੇਭਾ॥ ਜਬਕਿਉਂਤੀ
 ਕਰਿਕੈਸੁਪਿਜਾਗੀ॥ ਤਥੈਕੁਅਰਿਕੈਹੁਯਕੀਯਾਗੀ
 ॥ ਸਖੀਆਨਿਬਹੁਤੁਭੰਗੰਹੋਨੰਦੀ॥ ਡਰਪਿਸੁਕਚਿ
 ਤਬਘੁਘਟੁਕੀ॥ ਨਾਨਹੰਥਿਧਿਥਾਤਨਿਯੋਆਏ॥
 ਹਰਿਤੀਯਭੁਥਾਯਦੇਭੁਆਏ॥ ਜਬਾਨੇਗੁਸਯੋਗਾਨਿ
 ਭੇਟੇ॥ ਤਨਮਾਨਿਕੇਸਗਯੇਦੁਖਸੇਟੇ॥ ਨੰਦਜਸੇਮਤਿ
 ਥਿਨਤੀਕਰੈ॥ ਅਬਤੇਹਮਿਇਹਿਤੇਨਤੀਟਗੈ॥ ਪੁਤ੍ਰ
 ਨਿਅਉਹੁਥਿਚਾਹੁਥਿਚਾਰਿਭਾ॥ ਚਰਨਾਨਿਸਿੰਓ
 ਮਤੁਡਾਰਿਥਿਡਾਰਿਭਾ॥ ੭੯੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ**॥
 ਅਬਹਮਈਹਾਂਤੀਰਹੈਕਛੂਨਤੁਮਰੇਖਾਹਿ॥ ਤੁਮਤੇ
 ਨਿਆਰੇਤੋਤਤੀ॥ ਛਿਨਿਇਕੁਜਾਵੈਨਾਂਤੀ॥ ਗਭੁਅੰ
 ਤਪੈਂਦੁਧਕੀਸੁਖੀ॥ ਆਤਰਿਹਰਿਦਰਸਨਿਕੀਭੂ॥

ਖੀ। ਕਹੈ ਪਾਸੁ ਨ ਕੀ ਕਉ ਤੁਚ ਣਾਵੈ। ਕਉ ਨਹ ਮਾਰੇ ਮਨ ਕੀ
 ਪਾਵੈ। ਕਹੈ ਤੇ ਮਗੀ ਪਾਣਾ ਬਿਸਾਰੀ। ਬਚ ਨਹੀ ਨਪਸੁ
 ਜੈ ਨ ਬਿਚਾਰੀ। ਇਉਂ ਕਹਿ ਸੋਭੇ ਸਿਮਟਿ ਦਰਗਾਈ।
 ਜਿਤ ਤਿਤੇ ਤੇਗ ਬਿਅੰਗ ਪਿਰਿਆਈ। ਸਿਰ ਕਰਿ ਉਚੇ
 ਕਾਂਤ ਤੁਗਾਵੈ। ਆਪ ਨਿਦ ਉਰਿ ਬਛਰਿ ਨਿਦ ਉਗਾਵੈ।
 ਦੇਖ ਤਿਤ ਹਰਿ ਮਚਲ ਸੀਗਈ। ਅਨਿਮੋਹ ਨਿਅਗੈ ਕੁ
 ਰਿਣਈ। ਤਿਤੁ ਕਰਿ ਹਾਥ ਪੀਠ ਪਰਿਛੋਰੈ। ਅਨਹਰਿ
 ਨਿਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖ ਤਨ ਤੋਰੈ। ਲੇਲੇ ਨਾਮੁ ਸਿਅੰ ਮੁਬਲਾ
 ਵੈ। ਦੇਖਿ ਦੂਬਲੀ ਅੰਸੁ ਆਵੈ॥ ੭੮੮॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਗਾਂਏ ਨਿਕੀ ਬਤੀ ਆਕਹੈ ਭੈ ਪਤਿ ਪੂਰ
 ਜਨੁ ਗਈ। ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਰਖ ਤਿਲੇ ਕਸਰੁ ਆਨੰਦ ਉ
 ਰਿਸ ਸਮਾਇ। ਇਉਂ ਖੰਜ ਨਿਪੁ ਮਰਿਕੀ ਨਾਤ ਨਿ। ਇ
 ਨਿਮੋਹਿ ਸੁਖ ਦੀਨੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਨਿ। ਦਹ ਕਾਜ ਰਿਕੀ ਬੇ
 ਟੀ ਪਛਰੀ। ਪਛਰੀ ਕੀ ਬੇਟੀ ਸਰਸੁ ਉਰੀ। ਕਹੀ ਜ
 ਨ ਇਹ ਰਿਜੂ ਕੀ ਬਾਤ। ਜੈ ਸੇ ਸੇ ਤੈ ਸੇ ਤੈ ਇਨਾਤ। ਨ
 ਆਰਿ ਆਵਤਿ ਤੈ ਨ ਗਰਿ ਕੋਲੇ ਗਾ। ਚਕ੍ਰਿ ਤਿਉ ਏਵੇ ਬਿ
 ਸੰਜੋ ਗਾ। ਬਲ ਨਾਉ ਅਰੁ ਕਉ ਰੁਕ ਨਾਈ। ਬ੍ਰਿਜ ਬਾ
 ਸ ਨਿਲੇ ਚਲੇ ਣਵਾਈ। ਬਿਬਿਭਾਂਤਿ ਕੇ ਬਾਂਹ ਨਿ
 ਆਏ। ਗਾਜ ਤੇ ਜਿਕੀ ਚਾਲਿ ਚਲਾਏ। ਕਨਕਿ ਚ

ਰੀ ਅਰੁਰਤਨਾਨਿ ਜਰੀ॥ ਤਿਹਿ ਅਗੈਰਾ ਜਨਿ ਪਰਿਪਰ
 ॥ ਬ੍ਰਿਜਿ ਬਾਸੀ ਸਭੁ ਪੁਰੇ ਆਈ॥ ਜਹਾਂ ਉਤਰੇ ਮੇਰ
 ਨੀ ਜਨੁ ਗਈ॥ ੧੮੯॥ **ਵਿਹਗਾ** ਭੋਪਤਿ
 ਪ੍ਰਭਾ ਅਗਿਆ ਕਰੀ ਕਾਹੁ ਰੇ ਕੈ ਨਾਹਿ॥ ਬਿਰਜਿ ਬਾ
 ਸੀ ਭੀਤਰਿ ਗਏ ਮਦਤਿ ਭੁਏ ਮਨਿ ਮਾਂਹਿ॥ ਨਾਂ ਨਾ ਭਾਂਤਿ
 ਰਬਿ ਛੰਤ੍ਰ ਨਾਂ ਕੀਨੈ॥ ਤਹਾਂ ਛੋਡੀ ਬ੍ਰਿਜਿ ਬਾਸੀ ਦੀਨੈ॥
 ਦੇਵੀ ਅਰੁ ਬਸਦੇ ਉਜਹਾਂ ਈ॥ ਉਤਿ ਸਭੁ ਹਨਿ ਲੇ
 ਗਏ ਤਹਾਂ ਈ॥ ਨਦ ਉਰਿ ਮਿਲੇ ਨੰਦ ਰਿਬਸਦੇ ਉ॥ ਮਿ
 ਤ੍ਰਿ ਮਿਤ੍ਰਿ ਕੇ ਜਾਨਤਿ ਭੇਉ॥ ਨੈਨ ਨਿਨੀਰੁ ਪਰਵਾਹੁ ਬ
 ਧਾਏ॥ ਜਸੁ ਮਤਿ ਦੇਵੀ ਲੇਗਿ ਰੁਆਏ॥ ਜਸੁ ਮਤਿ ਕ
 ਹੈ ਨਰਪਤਿ ਕੀ ਮਾਈ॥ ਹਉ ਸ੍ਰੀ ਜਾਨੁ ਨੰਦ ਨਿਕੀ ਪਾ
 ਈ॥ ਸੁਨਿ ਤੇ ਦੇਵੀ ਸਾਚੀ ਕਹੂੰ॥ ਆਖ ਕਰੇ ਹਉ ਈ
 ਹਾਤੀ ਹੂੰ॥ ਜਬਾ ਜੇਗ ਸਭ ਸਭੁ ਕੇ ਮਿਲੇ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦੇਖ
 ਤਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੁਲੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਸਦੇ ਉਕਤੈ ਤੇ ਨੰਦ॥ ਤੁਮੈ
 ਮਿਲਤਿ ਨਾਠੇ ਦੁਖੁ ਦੰਦ॥ ੧੯੦॥ **ਵਿਹਗਾ**
 ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਿ ਪਾਅਪਾਹੁ ਪੈ ਕੀ ਓਬਹੁ ਤੁਓ ਪਕਾਗੁ॥ ਤੁਮਰੇ
 ਅਰੁ ਨਨਾ ਤੇ ਤਿਹ ਮਧਨ ਤਿਸੁ ਭੁਸੈ ਸਾਗੁ॥ ਗਾਂ ਮਕਿ ਸਨਿ
 ਹਮ ਕੇ ਤੁਮਦੇ॥ ਕੀਏ ਤੁਮਾਰੇ ਰਾਜਾ ਭਏ॥ ਸਭੁ ਗੋ
 ਪੀ ਦੇਵੀ ਪਾਗਿ ਪਰੈ॥ ਕੁੰ ਅਰਿ ਰਾਧਕੁ ਅੰਗੀ ਭਰੇ॥ ਰਾ

ਪਕਾਪਾਇਨਮੈਸਿਰੁਪਰੇ॥੨੬॥ਪਕਰਿਸਾਂਮਨੈਕਰੇ॥
 ਠੇਡੀਗਹਿਜਬਦੇਖੋਰੁਪਾ॥ਸਭਗਨੀਨਤੇਮਹਾਅਨੁਪ
 ॥ਤਖਦੇਦੁਕਿਕੋਮਨਮੋਭਟੀ॥ਕਿਉਤਰਿਪਹਿਇੰਨੁ
 ਠੇਡੀਗਈ॥ਤਿਹਿਅਉਸਰਿਸਭਭਵਨਿਬੁਝਾਈ
 ॥ਜਸਮਤਿਕੇਮਿਐਨੈਕੋਆਈ॥ਸਿਰੁਕਮਨਿਦੁ
 ਲਤਰਿਸਭਗੰ॥ਬਿਜਿਨੁਲਤਸਿਉਬਿਨਤੀ
 ਕਰੀ॥ਤੰਉਕਰੁੰਮੇਰੇਮਨਿਭਾਈ॥ਕੁੰਅਰਿਗਪਕਾ
 ਕੀਬਹੁਨਾਂਈ॥ **੨੦੧॥੨੦੨॥** ਭੋਪਤਿ
 ਪ੍ਰਭਆਗਿੰਦਈਏਚਲੀਐਸੋਧਾਂਸਿ॥ਸਿਰਿਗ
 ਪਾਸੰਜੋਗਕੋਰਿਪੁਰਨੁਕੀਜੈਕੁੰਮਾ॥ਸਿਰੁਕਮਨਿਗ
 ਪਾਢਿਗਿਆਈ॥ਬਾਂਤਪਕਰਿਤਬਿਭੇਟਿਓਠਾ
 ਈ॥ਅਪਨੈਆਸਨਿਏਚਲੀਗਧਰਿ॥ਸਕਯਭੰ
 ਤਿਕੇਬਿਛੁਦੇਸਾਪਹਿ॥ਆਵਤਿਅਪਨੈਲਾਈਲਗਾ
 ਈ॥ਪੁੰਪੁਟਿਸੋਭਾਕੀਤਜਾਈ॥ਰੁਕਮਨਿਐਸੋਰ
 ਸਕੁਰਯਾਇਓ॥ਐਸੋਰਸੁਹਰਿਜੂਸਿਉਭਾਇਓ॥ਕ
 ਤੁਕਹਾਂਰੁਕਮਨੀਬਡਾਈ॥ਸੁਖਦਾਈਕੀਅਤਿਸੁ
 ਖਦਾਈ॥ਹਰਿਗੁਚਿਜਾਨੀਅਤਿਸੁਖਦੀਨੀ॥ਸ
 ਖੀਅਤਿਸਹਤਿਤਿਤੁਆਦਰੁਕੀਨੀ॥ਏਕਏਕਤੋਰੁ
 ਪਆਗੀ॥ਨਿਰਖਅਚੰਭਾਰੀਨਾਗੀ॥ਸੁਖਦੇ

ਨੈਕੋਰਿਤਿ ਭਿਗਏ ॥ ਰਖਤਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਭਏ ॥

੨੨੨ ॥ ਤਬ ਸਤਿਭਾਂਸਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਬੋਲ
ਓਠੀ ਸਭ ਨਾਗ ॥ ਰਿਜੂ ਮੈ ਦਿਖਾਵੇ ਹੀ ਸਿਰੀ ਗਾਧਾ ਕਾ
ਕੁਮਾਰ ॥ ਏਕ ਬੋਲ ਸਿਕਤਾ ਤਿਥੇ ਕਗੁਨਾ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਉਨੁ
ਰੂਪ ਆਗਰ ਜਨਾ ॥ ਸਤਿਭਾਂਸਾਂ ਬਹੁ ਹਾਥਾਈ ॥ ਰਾਧਾ
ਪ੍ਰਿਯ ਦੁਮੈ ਮੁਸਕਾਈ ॥ ਪਰਮ ਬਾਚਿਤਿ ਸਤਿਭਾਂਸਾਂ ਗਾਂ
ਨੀ ॥ ਪ੍ਰਿਯ ਦੁਓਠ ਤਿਕੁ ਅਰਿ ਪਹਿਚਾਨੀ ॥ ਦੇਓ ਅੰਗਨ
ਤਿਓ ਹੀ ਸਮਕੋ ॥ ਨੀਲ ਅੰਬਰ ਜਿਓ ਦਮਤਿ ਦਮਕੋ ॥
ਦੇਖਤਿ ਨੈਕ ਰਹੀ ਮੁਰਤਾਇ ॥ ਸਗਰੀ ਕੈ ਸੈ ਦੇਖੀ ਜਾਇ ॥
ਤਬ ਹਰਿ ਹਸਿ ਪ੍ਰਿਯ ਦੁਖੁ ਭਵਾਇਓ ॥ ਸਬ ਗੰਠ ਤਿਕੋ ਗ
ਰਬੁ ਗਵਾਇਓ ॥ ਸਤਿਭਾਂਸਾਂ ਰਾਧਾ ਦਿਗ ਆਈ ॥ ਰਾਧਾ
ਸੁਕਚ ਨਾਗਤਿ ਵਾਈ ॥ ਠੇਡੀ ਗਹਿਜ ਬਬੈ ਦੁਓਠਾਇਓ ॥
ਸੁਆਸੁ ਸੁਗੰਧ ਸਦਤਿ ਰਬ ਛਾਇਓ ॥ ੨੨੩ ॥

੨੨੩ ॥ ਭਵਤਿ ਚਤੁਰਦਿਸ ਮੋਹਤੀ ਜੇ ਤੀਛ ਬਅ
ਭਗਮਾ ॥ ਤੇਤੀ ਸ੍ਰੀ ਗਾਧਾ ਦਈਓ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤਿ ਸਿਅੰ
ਮਾਧਤ ਪਤ ਕਹੈ ਬਕਤਿ ਹੋਰੀ ॥ ਸਬ ਬਾਤ ਨਤਿ ਜਗ
ਰੀ ਕਹੀ ॥ ਰਾਧਾ ਦੇਖ ਸਬ ਤਤ ਨ ਦੇਖੈ ॥ ਧੀਤਿ ਪਰਸਪ
ਰੁ ਪੁਬ ਸੇਖੈ ॥ ਤਬ ਅਪੈ ਮਤਿ ਪਤ ਬ੍ਰਤ ਆਂਤੀ ॥ ਇ
ਤਨੀ ਬਾਤਿ ਅਧਿਕ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ਇਹੀ ਪਤ ਬ੍ਰਤ ਤਬ

ਦੁਖਨਦੈਯੋ। ਜਬਤਿਜਿਪ੍ਰੀਤਿਗਧਕਾਕਿਓ। ਅਬ
 ਤੇਲਾਜਨਿਬੈਲਾਤਿਨਾਂਤੀ। ਪੈਪੈਸਬਗਧਮਤਿਮਾਂ
 ਯੀ। ਤਬਿਧਿਜਿਦੁਲੁਐਸੈਬੈਯੋ। ਟੀਕੈਕੈਸਭਕੇ
 ਦ੍ਰਿਗਿਭੈਯੋ। ਬਿਗਨਿਤੋਇਕੁਟੈਨਾਤੋਆਇਓ। ਸੋਮੈ
 ਮਗਤਿਵੰਤੁਦਿਖਾਇਓ। ਇਕੁਵੈਟੈਨਾਯਾਜਨਿਮਾਂਤੀ।
 ਇਉਤੋਟੈਨਾਟੈਨਾਸਮਤਾਯੀ॥ ੮੦੪॥ ਵਿਚਰ

॥ ਮਨਬਚਕਰਿਕੇਬਸਕੀਛਿਜੈਚਾਏਮੈਰਿਕੋਇ॥
 ਸ੍ਰੀਬਿਖਭਾਂਤਕੁਮਾਰੇਕੋਰਿਤੁਸਿਓਸੇਵੈਸੋਇ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਰੁਕਮਤਿਜੀਕੇਮਤਿਆਈ॥ ਇਉਟੈਨਾਬਡਭਾਗਾਨਿ
 ਪਾਈ॥ ਤਨੁਮਨੁਕੁਅਰਗਪਕਹਿਦੇਓ॥ ਹਰਿਬਸਤੁਅ
 ਰੁਦਾਰੋਭੇਓ॥ ਤਬਿਰੁਕਮਤਿਭੂਖਤਿਪਟਿਅੰਨੈ॥ ਪਤਿਰੇ
 ਜੈਗਧਾਮਨੁਮਾਂਨੈ॥ ਅਪਨੈਤਾਬਨਿਭੂਖਤਿਪਹਰੇ॥ ਯਾ
 ਬਿਧਿਰੁਕਮਤਿਟੈਨਾਕਰੇ॥ ਅਓਰੇਸਖੀਅਨਿਸੰਗਿ
 ਰਿਸਦਾਰੇ॥ ਸਤਿਭਾਂਮਾਂਮਤਿਗੁਣਗੁਣਹਾਰੇ॥ ਅਜਟਿ
 ਸੁਗੰਧਤਿਦ੍ਰਵਿਮਾਤਿਕਾਈ॥ ਤੇਨਿਜਿਕਰਿਰੁਕਮਤਿ
 ਯਗਾਈ॥ ਓਤਹਸਿਪਿਜਬਭੈਜਨਿਭਏ॥ ਨੰਦਜਸੈ
 ਪਾਂਪਹਿਤਹਿਗਏ॥ ਰੁਕਮਤਿਭੈਜਨਿਬਹੁਤਬਨਾਏ॥
 ਅਨਿਗਿਨਤਿਸੁਆਦਿਨਜਾਤਿਗਿਨਾਏ॥ ੮੦੫॥

ਵਿਚਰ॥ ਭੈਜਨਿਕੰਓਬੈਠਤਥੈਧਰੇਤੰਮਿਕੇਥਾਇ॥

ਏਕਓਰਿ ਜਨੁ ਕੁਞਕੀ ਦੇਏ ਕਿਓਰਿ ਬ੍ਰਿਜਿ ਨਾਗਿ
 ਕਪਟਿ ਬਚਨਿ ਸਤਿਭਾਂਸਾ ਪੈਖੇ ਸਖਸੀ ਠੇਅਰੁ
 ਸਿਮੇਦੇਖੇ ਕਰੈ ਕਰੈ ਜਿਨ ਅਰੁ ਭਰੈ ਸੋ ਨਹੀ ਦੂਖੁ
 ਰੁਮਜੀ ਪਰੈ ਸੋ ਖੈਟੀ ਜਾਤਿ ਕੂਛੈ ਸਭੁ ਗੰਠੀ ॥ ਸਿਰਿ
 ਗਾਧਾ ਮਨ ਸੋ ਮਸਕਾਨੀ ॥ ਨੀਕੋਭੈ ਜਾਨਿ ਦੇ ਸੁਖ
 ਕਾਰੀ ॥ ਗਾਧਾ ਕੁੰਭੁ ਅਰਿਜੋ ਨੇਪਰਿ ਪਰੀ ॥ ਆਪਿਆ
 ਪਤੈ ਪਰਿਉ ਠਿਕਾ ਗੀ ॥ ਰੁਕਮਤਿ ਗਾਧਾ ਘਾਤਨਿ
 ਣਾਗੀ ॥ ਨਿਸਭਈ ਹਯਤਿ ਮਿਣਤਿ ਕਰਿ ਭੋਗਾ ॥ ਸੇ
 ਨਿਥਿ ਛਾਈ ਜੋਗਾ ਜੋਗਾ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਅਪਨੈ ਮੰਦ
 ਰਿਆਏ ॥ ਸਭੁ ਕੇ ਸੁਖੁ ਏ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਰੁਕਮ
 ਤੀ ਗਾਧਾ ਸੇ ਜਿ ਜੁਗਾਇ ॥ ਆਈ ਸਿਆਂ ਮਪਲੈ
 ਟਨਿ ਪਾਇ ॥ ੮੦ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਗਾ ॥
 ਪਾਇ ਪਲੈ ਟਨਿ ਸਿਆਂ ਕੇ ਟੰਦਿ ਪਰੈ ਕਛੁ
 ਨਾਹਿ ॥ ਅਤਿ ਸੰਦਰਿਸ਼ੀ ਗਾਧਾ ਕਾ ਤੁਞ ਛਤਿ
 ਸੇ ਜੋ ਮਾਹਿ ॥ ਮੰਦਰਿ ਕੀ ਕਰੈ ਇਕਰੈ ਜੀ ॥ ਗਾ
 ਧੇਨੀ ॥ ਨਿਰਕ ਬਹੁ ਪਰਤੀ ॥ ਹੁੰਭੁ ਜੁਗਾਨ
 ਤਿ ਵਾਂਕੋ ਭਉ ॥ ਇਉਂ ਵਾਂਕੀ ਬਾਰੀ ਏਉ ॥ ਜਬ ਵਾਂਕੋ
 ਵਤ ਕੀ ਬੇਗਾ ॥ ਆਇ ਕਰੈ ਮੇਵਨ ਕੇ ਛੇਰਾ ॥ ਪੈਗਾਧਾ ਕ
 ਤਨੀ ਦਤ ਬਾਏ ॥ ਜਬ ਵਤ ਦੂਖੁ ਪੀ ਅਤਿ ਕੋਪਾ

ਵੇ। ਤਾਂ ਤੇ ਨੀ। ਦਿਪਰੈ ਨਹੀ। ਤਹੀ।। ਇਹੁ ਮੇਧਿ ਨੁ ਸੁਖਿ
 ਆਵੈ ਕਹੀ।। ਪਾਇ ਪਉਟ ਤਿ ਤੈਓ ਠਿਠਾਈ।। ਰੁਕ
 ਮਨਗਾ ਪਾਜਾਗਤੀ ਪਾਈ।। ਕਨਕ ਕਟੇਰੇ ਦੂਪਾਧਿ ਦ
 ਏਯਿ।। ਤਹਿ ਬਾਲਿ ਮੈ ਨਹੀ ਗਯੋ। ਸਿਰਾਇਯਿ। ਤਾਂ ਤੇ
 ਦੂਪਾਧਿ ਆਇ ਕੇ ਆਈ।। ਦਾਬਾ ਨਿਯਾਗਿ ਪਗ
 ਸੁਖਦਾਈ।। **੮੦੭। ਨਿਰਗੁ।** ਚਰਨ
 ਕਵਣ ਦਾਬਾ ਤਿਹੁ ਤੀ। ਸਿਰਿ ਰੁਕਮਾਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇ।।
 ਸੀਤ ਕਾਰਜ ਰਿਜੂ ਕੀਓ ਖੈਂ। ਚਿਨਿ ਜਪਾਇ।। ਰੁਕ
 ਮਾਨਿ ਕਚੈ ਕਗ ਮੈ ਕੀਨੀ। ਪਾਉ ਖੈਂ। ਚਿਕਿਓ ਸੀਕਰਿ
 ਦੀਨੀ।। ਤਾਂ ਤੇ ਦੂਪਾਧਿ ਦੇਹ ਮਜਰੇ।। ਤਾਂ ਤੇ ਪਾਇਨਿ
 ਛਾਯੇ ਪਰੇ।। ਦੂਪਾਧਿ ਦੇਹਾ ਪਾਤੁ ਮਜਰੇ।। ਚੁਪਰੇ
 ਬਾਤਿ ਅਟਪਟੀ ਕਰੇ।। ਜਾਨਿ ਪਿਆਰੀ ਨਹੀ ਬਾਤ
 ਅਟਪਟ ਕੀ।। ਗਾਯਾ ਮੈ ਪਾਰਿਯੈ ਅਤਿ ਅਟਕੀ।। ਮੇਰੇ
 ਪਿਆਨੁ ਸਿਯਨਿ ਅਭੁਯਾਥੈ।। ਨਿਸਿਦਿ ਨਿਚਰਗਿ
 ਹਿਰਿ ਦੇ ਮੇਗਥੈ।। ਤਾਂ ਤੇ ਦੂਪਾਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ।।
 ਤਾਂ ਤੇ ਰੁਕਮਾਨਿ ਚੰਓ ਤਹਾ ਜਰੇ।। ਰੁਕਮਾਨਿ ਬਾਤਿ ਮਾਨਿ
 ਮਨਿਯਈ।। ਬ੍ਰਿਜਿ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਸਗਨਿ ਤੇਇਗਈ।।
 ਬਹੁ ਰਿਕਤੀ ਹਮ ਤੁਮੈ ਨ ਭਾਵੈ।। ਚਰਗਿ ਕਵਣੁ ਮ
 ਮਾਂਹਿ ਰਿਦੈ ਨ ਆਵੈ।। **੮੦੮। ਨਿਰਗੁ।**

ਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭੁਬੇਯੋਤਥੈਸੋਪਗਿਤੇਤੀਦੇਸਾਹਿ। ਕੁ
 ਮਾਨਿਤੇਪਗਬਸਤਿਤੈ। ਨਿਸਿਦਿਨਿਸੋਤੀਦੇਸਾਹਿ
 ॥ ਘਾਤਨਿਜੇਤੀਕੀਓਨਦਿਤੀਯਾਇਕਾਸਭੁਸਖ
 ਦਾਇਕਿਦਛਨਯਾਇਕਾ। ਸੰਦਰਿਸੰਦਰਿਭੋਗਤਿ
 ਭੋਗਾ। ਅਝਾਕਿਨਸਕੈਜਗਥਿਓਗਾ। ਤਹਾਂਦਿਕੁਗ
 ਪਾਥਿਰਹਥਾਂਦਰੀ। ਕਹੈਸਖੀਆਨਿਸਿਓਲਿਆਇ
 ਓਲਿਆਦਰੀ। ਕਹਾਰਹਿਓਮਨਸੋਜਨਿਪਿਆਰੀ।
 ਜੋਇਕਪਯਕਤਹੋਤੀਨਿਆਰੀ। ਇਓਕਹਿਓਠਿ
 ਥੈਠੈਸਰਾਇ। ਠਿਰਿਕਾਰਿਰਹੈਤਯਾਠੈਥਿਲਿ
 ਯਾਇ। ਥਹੁਤਭਾਂਤਿਸਭੁਸਖੀਸਮਝਾਵੈ। ਪੀਰੁ
 ਪਰੇਅਥਿਤੇਪਹਿਆਵੈ। ਜਿਤਿਤਿਤਿਤੇਤੈਹਰਿਆ
 ਤੀਗਇਓ। ਕੁਅਗਥਿਰਹਯਰਿਯਰਿਕੈਭੁਇਓ।
 ਹਿਯਤਿਮਿਯਤਿਭੁਜਮ੍ਰੀਦਮੇਲੈ। ਕਹਿਥਿਥਿਦ੍ਰਿ
 ਬਨਵਾਰੀਖੇਲੈ॥ ੮੦ ॥ **ਦੁਇਹਰਾ॥**
 ਸਿੰਘਿਖਭਾਂਨਕੁਮਾਰਸੰਗਿਯਾਗੇਕਰਨਥਿਯ
 ਸਾ। ਭੂਯਿਗਏਰਣਵਾਸਸਭੁਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭੁਸਖ
 ਗਸਿ। ਗਜਨਿਤਬਕੁੰਤੀਤਿਹਆਈ। ਆਪਨੈ
 ਪਾਤਿਸੰਗਿਸਭੁਯਿਆਈ। ਤਿਹਿਸਿਓਸਿੰਘਿ
 ਹਨਿਸੁਖਦਾਤਾ। ਪਾਇਨਿਪਰਿਪੁਛਤਿਕੁਸਯਾ

ਤਾ। ਕੁੰਤੀ ਕਹਤਿ ਸੁਨੈ ਭਗਵਾਨਾ। ਤੁਮ ਸਮਾਨਿ ਕੋ
 ਚਤੁਰ ਸੁਭਾਨਾ। ਏਉ ਏਉ ਜਾਨਤਿ ਤੂੰ ਜਗਮਾਯੀ।
 ਭਗਤ ਨਿਕੋ ਭੁਭੁਣਤਿ ਤੁਮ ਨਾਯੀ। ਤਦ ਪਤੁ ਮਾਇਨੀ
 ਵਿਦਸਨ ਮਾਯੀ। ਕਬਹੂ ਸੁਖਿ ਭੀ ਨੀ। ਕਿਉ ਨਾਹੀ
 । ਦੁਰਿ ਜੋ ਪਾਤਿ ਅਤਿ ਥੈਰੁ ਬਧਾਇਓ। ਤਾਂ ਤੈ ਨਾਨਾ
 ਭਾਂਤਿ ਦੁਖ ਪਾਇਓ। ਥੈ ਏਤ ਥੈ ਗਮੁ ਸੁਗਿਰੀਆ
 ਤਾ। ਮਾਤਾ ਸਾਚੁ ਕਹਤਿ ਤੂੰ ਬਾਤਾ। ਜਗਿ ਮਾਂਹਿ ਧੰ
 ਨੁ ਜੈ ਸੋਈ। ਦੁਖ ਮੈ ਤੇ ਤਿਸੁ ਯਾਇ ਕੁਜੈ ਈ॥
੨੭੦॥ ਵੈਰਾਗਾ॥ ਤਦ ਪਤੁ ਮਾਯੀ ਚੈ ਨ ਸੋਕ
 ਬਹੁ ਥੈ ਠੇਨਾਹੀ। ਜਗ ਸਿਧਿ ਕੇ ਤ੍ਰਿਸਿ ਤੈ ਬਾ
 ਸੁ ਕੋਏ ਜਾਇ ਮਾਯੀ। ਬਹੁ ਰੋਭੀ ਖਮਾ ਬਿਦਗੁਰੀ
 ਆਨੀ। ਅਉਰੋ ਬਹੁ ਤਨਹੇ ਸਾਧਿਨਾਨੀ। ਸਿਧੇ ਸਿ
 ਆਸਿ ਘਾਤਿ ਕੋਊ ਹਿਠਾਂ ਈ। ਕਰਨਿ ਭਗਉ ਸਤ
 ਤਿ ਮਾਨਿਭਾ ਈ। ਕਹਤਿ ਧੰਨਿ ਜਾਨੈ ਜਗਮਾਯੀ॥
 ਜਿਹਿ ਸਮਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਕਿਨਾਹੀ। ਜਿਨਿ ਸੋਨ
 ਨ ਮਾਕਿਸਤਿ ਜੁਯੈ ਭੀ। ਸਭ ਕੋ ਵਰ ਸੁਪਰਸੁ ਪ੍ਰਭਿਦ
 ਓ। ਗਾਜਨਿ ਤਥਾ ਗੋਪਾਨਿ ਕੀਨਾਰੀ। ਹਰਿ ਸਿਉ ਕ
 ਹੈ ਸਭੈ ਸੁਕਸਾਰੀ। ਹਮ ਕੁਝ ਖੋਤਿ ਨਾਇਨ ਨ
 ਤੀ ਆਈ। ਤੁਮ ਕਾਰਨਿ ਆਈ। ਇਹਿ ਠਾਂ ਈ। ਤੁਮੇ

ਦੇਖਿ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਤਜਾਏ ॥ ਅਬਹੁ ਜਿ ਨਾਹਿ ਪਦਾਰ
 ਥਿ ਪਾਏ ॥ ਪਹਿਲੈ ਓਹੁ ਧੰਨੁ ਜੋ ਗੁਬਤਾਇ ॥ ਤਬਹੁ
 ਰੇ ਮਨ ਮੈ ਨਹੀ ਆਇ ॥ **੮੭੭ ॥ ਵਿਹਾਰ ॥**
 ॥ ਅਬਿ ਮੋਹਿ ਜਿ ਸੁਖ ਦੇਖਿ ਕੇਤੁ ਮਨਾਹੀ ਮਨਿ
 ਮਾਹਿ ॥ ਗਿ ਮਨਿ ਜੋਗਿ ਸੁਰਨਿ ਕੇਇਤੁ ਸੁਖੁ
 ਰਾਖਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਜਨਿ ਕੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਕੁਗਦਾਂ
 ਨਾ ॥ ਸੁਰੇਗੋ ਪਕਾ ਪਰਮ ਜਨਾਨਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਖੁ
 ਮਤੁ ਮਾਸਿ ਓਹੁ ਪਾਇ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਨ ਮੈ ਬਹੁ ਖੇਲੁ
 ਚਾਇ ॥ ਅਬਹੁ ਮਕੈ ਯਾਸੰ ਪਤਿ ਮਾਂਹੀ ॥ ਵੈਸੇ
 ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੈਭੀ ਨਾਹੀ ॥ ਹਮ ਕੇਤੁ ਮਾਸਿ ਮੋਹਿ ਮਨਿ ਮਾਂ
 ਹੀ ॥ ਹਮ ਧੁੰਦੁ ਰੈ ਸਟਾਤੁ ਮਪਾਹੀ ॥ ਸਰਬ ਆਤਮਾਂ
 ਹਮ ਕੇ ਜਾਨੈ ॥ ਸਭੁ ਜੀਵਨ ਕੇ ਜੀਉ ਬਖਾਨੈ ॥ ਅ
 ਤਮੁ ਸੇਓ ਤਮ ਦੇਖੋ ॥ ਏਹੁ ਆਖਿ ਆਤਮ ਗਿਆ
 ਨ ਬਸੋ ॥ ਗਨ ਨਿਐ ਸੀ ਬਿਧਿ ਓਹਿ ਠਾਂਦੀ ॥
 ਹਰਿ ਜੂਸ ਭੁਗੋ ਪੀਸ ਮਣਦੀ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮ
 ਤਾਂ ਕੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਮਾਹੀ
 ॥ **੮੭੮ ॥ ਵਿਹਾਰ ॥** ਕੁਪਰੁ ਪੁਸੀਸਾਰਿ
 ਤੈਥਾ ਹਰਿ ਨਿਕਸੈ ਸੇਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਕੀਰੋ ਰਿਗੁ ਜੋ ਮਨਿ ਜੋਇ ॥ **ਅਖਿ ਮਾਉ**

ਤਿਰਸੀਤਵੀ॥ ੮੩॥ ਕਰੈਪਰੀਠਤਿਸਿ
 ਉਰਿਖਰਾਈ॥ ਜਬਕੁਰਖੇਤਪੁਤੇਸੁਖਦਾਈ॥ ਪੰਡਪਾਤ੍ਰਿ
 ਅਰੁਦੇਵ॥ ਤਰਿਦਰਸਨੁਤੇਬਹੁਸੁਖਪਾਈ॥ ਜਿਨ
 ਕੇਸਿਮਗਨਿਤੇਦੁਖਭਾਰੀ॥ ਆਪਥਿਆਪਕਥਹੁੰਨ
 ਹੀਯਾਰੀ॥ ਤਿਤਿਕੇਦਰਸੁਪਗਸੁਜੀਪਾਵੈ॥ ਤਿਹਿਕੀ
 ਮਹਿਮਾਕਹਤਿਨਆਵੈ॥ ਜਿਤੈਕੁਪੁਤੁਓਠਠਾਈ
 ॥ ਕਰਨਿਯਗੇਉਸਤਤਿਮਨਭਾਈ॥ ਪਰਮਹੰਸਹੈਨਾ
 ਮੁਤਮਾਰੀ॥ ਤੁਮਤੇਪ੍ਰਗਟੇਬੰਦਹੈਚਾਰੀ॥ ਬਿਪ੍ਰਧੈਨਰਛ
 ਕੇਰਾਜਾ॥ ਤੁਮਅਉਤਾਰੁਣੀਓਜਦੁਗਾਜਾ॥ ਅੰ
 ਦਿਅੰਤਿਤੁਮਪੂਰਨਕਾਮਾ॥ ਤੁਮਕੇਹਿਤੁਸਿਉਕ
 ਹੈਪ੍ਰਣਮਾ॥ ੮੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ੨੬੨
 ਬਿਧਿਉਸਤਤਿਕਰੀਸਕੁਗਾਜਤਿਸੁਖਪਾਈ॥ ਪਾਤ
 ਕਿਤਬਪਾਦਨਭਏਪਰਸਤਿਪ੍ਰਭਕੇਪਾਈ॥ ਗਾਜਤਿਤ
 ਬੈਦ੍ਰਪਤੀਗਾਂਤੀ॥ ਜਿਹਿਕੀਮਹਿਮਾਸਭਜਗਾਜਾ
 ਨੀ॥ ਬੈਠੀਪਦਗਾਂਤਿਕੇਸਾਥਾ॥ ਤਿਤਿਕੇਕਹਤਿ
 ਯਗੀਇਹੁਬਾਤਾ॥ ਜੈਸੀਬਿਧਿਹਰਿਜੂਤੁਮਬਿ
 ਆਹੀ॥ ਸੈਸਬਆਜੁਕਹੈਹਮਪਾਤਿਓਖੀਧਿ
 ਬਮੇਰੁਕਮਤਿਗਾਂਤੀ॥ ਸੁਰੈਦ੍ਰਪਤੀਚਤੁਰਸੁਜਾਨੀ॥
 ਆਪੁਪ੍ਰਤੈਭਾਗਹਮਾਰੀ॥ ਸਹਜਹੀਦਰਸਨੁਭਇ

ਓਤੁ ਮਾਰੀ। ਜੋਤੁ ਮਹੇਸੀ ਤਹੀ ਗੁਨ ਗਿਆਤਾ। ਤਉਹ
 ਮਕਹੈ ਬਿਆਹਿ ਕੀ ਬਾਤਾ। ਦੇਸੁ ਚੰਦੇਰੀ ਸਭ ਜਗ
 ਜਾਨੀ। ਤਿਹਿ ਸਸਪਾਣੁ ਰੇਸੁ ਬਖਾਨੀ। ਪਹਿਲੇ
 ਤਿਹਿ। ਸਿਉ ਭਈ ਸਗਾਈ। ਸਕਲ ਬਿਆਹਿ ਸੋ ਸਿ
 ਮੰਗਾਈ। **੮੧੪॥ ਦੋਹਰਾ॥** ਸੇਤਰੇ ਸੁਆ
 ਇਓ ਤਬੈ ਬਹੁ ਰਾਜਾ ਤਿਕੇ ਸਾਥਾ। ਗੀਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੁਞ ਕੀ
 ਕਰੀ ਕੰਗਤੁ ਬਾਂਧੈ ਹਾਥਾ। ਤਦ ਪਸੇ ਮਨ ਮੈ ਦਿਨੁ ਰੋਨੈ।
 ਯਗੋ ਸਿਅੰ ਮਘਾਤਿ ਸੁੰਦਰ ਰੋਨੈ ਨਾ। ਹਰਿ ਅੰਤ ਰਿਜਾ
 ਮੀਇਹੁ ਜਾਨੀ। ਕੁੰਦ ਤਿਪ ਰਿਆਏ ਸੁਖ ਦਾਨੀ। ਸਿ
 ਘਸਮਾਂਤਿ ਬੈਠਿ ਰਬਿਆਏ। ਰਾਜਾ ਤਿਕੇ ਦੇਖਾ ਤਿਹ
 ਗਿਆਏ। ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮੈ ਅਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨਿਓ। ਅ
 ਪਨੈ ਭਾਗੁ ਪੰਤੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਓ। ਪੁਨਿ ਬੋਲੀ ਸਾਤਿ ਭਾਂ
 ਮਾਂਗਾਨੀ। ਉਤਹੁ ਮਨ ਕੀ ਕਥਾ ਬਖਾਨੀ। ਬਹੁ ਰਿਜਾ ਮ
 ਵੰਤੀ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਜਾਂ ਮਵੰਤ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ। ਪੁਨਿ
 ਕਾਏ ਦ੍ਰਿਬੋਲਾ ਤਿਬਾਨੀ। ਚਿਤੁ ਦੇਸੁ ਰੋਨੈ ਦ੍ਰਿਪਾ ਤਿ
 ਗਾਨੀ। ਮੈ ਹਰਿ ਚਰਨ ਤਿਕੀ ਪਰਿਆਸਾ। ਬਹੁ ਦਿਨੁ
 ਜਾਣੇ ਮੈ ਕੀਓ ਨਿਵਾਸਾ। **੮੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥**
ਏਕਾਦਸ਼ ਸੁਆਰਜਾ। ਸਹਤ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਂ
 ਨਾ। ਪਾਂਤੁ ਗ੍ਰਿਹਨ ਕੀ ਤੋਤ ਬੈ। ਦੀਨੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਂਤੁ।

ਬਹੁਗਿਮਿਤਿਬੇਦਾਸੁਰਗਿਆਨੀ। ਕਹਤਿਦੋਪਤਿ
 ਸੁਨੰਮਮਥਾਂਤੀ। ਹਉਜਬਤੇਜਨਮੀਜਗਮਾਹੀ। ਮ
 ਨੁਗਥੈਹਰਿਚਰਨਤਿਪਾਹੀ। ਮਮਭਗਤਿਮੇਰੀਮਤ
 ਚੀਤੀ। ਹਰਿਜੂਕੇਬਿਦਾਹਿਤਬਦੀਤੀ। ਹਉਇਹੁ
 ਜਾਨਤਿਹੁਮਨਮਾਹੀ। ਅਉਰੋਜਨਮੁਰਹੁਹਰਿਪਾ
 ਹੀ। ਪੁਨਿਬੋਯੀਸੀਤਾਸੁਖਦਾਈ। ਬਰਖਭਸਪਤਿ
 ਕੀਕਥਾਸੁਨਾਈ। ਭਦ੍ਰਾਕਹਤਿਸੁਨੰਸੁਗਿਗਿਆਤਾ
 ਮੈਹੁਸੁਨੀਕਿਸਤਕੀਥਾਤਾ। ਤਬਤੇਨੰਮੁਕੀਓਮਿਤ
 ਮਾਹੀ। ਉਨਾਬਿਨੁਅਉਰੁਭਜੁਮੈਨਾਹੀ। ਤਾਂਤੈਪਿਤਾ
 ਕਿਸਨਕੇਦੀਨੀ। ਮਮਇਛਾਸਭਪੁਰਨਕੀਤੀ॥

੮੯੬॥ ਤੇਰਹਾ॥ ਚਗਕਵਲਾਸੀ॥

ਕਿਸਨਕੇਜੋਸੇਵੈਚਿਤੁਯਾਈ। ਸੁਭਗਿਭਾਗਿਤਿ
 ਹਿਨਾਰਿਕੇਕਿਹਿਸਿਓਬਰੇਨਾਈ। ਬੋਯੀਬਹੁਰਿ
 ਣਛਮਨਾਹਾਂਤੀ। ਤਿਜਿਬਿਦਾਹਿਕੀਕਥਾਬਖਾਨੀ।
 ਮੇਰੇਪਿਤਾਸਅੰਬਰਕੀਨੋ। ਮੇਰੇਮਨੁਹਰਿਕਿਰਸੁਭੀਨੋ।
 ਤਹਾਂਅਏਮੈਹਤਿਸੁਖਦਾਈ। ਪਾਂਤੁਗ੍ਰਿਹਤਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾ
 ਜਨਾਈ। ਤਬਤੇਭਯੰਕਿਸਨਕੀਦਾਸੀ। ਆਪਬਿਆ
 ਧਤਜਿਹਤਿਹੁਯਾਸੀ। ਅਬਤੁਮਮੋਕਛੁ ਤੇਉਅਸੀ
 ਸਾ। ਜਨਮੁਜਨਮੁਸੇਉਜਗਦੀਸਾ। ਪੁਨਿਬੋਯੀਸਭ

ਰਾਜਕਮਾਰੀ ਸੋਹਸਹੰਸ੍ਰੇਕਸਉਨਾਰੀ। ਭੂਮਾਸਰੁਦ
 ਈਅਤੁਦੁਖਦਾਈ। ਹਮਰਿਘੇਰੁਗਾਖੀ। ਇਕਠਾਂਈ।
 ਜਬਹਮਸਰਨਿਕਿਸਤਕੀਆਈ। ਬਿਤਤੀਬਹੁਤਕਰੀ
 ਉਠਠਾਂਈ। ੮੧੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤੁਰਤੁਆਇ
 ਪਹੁਚੇਤੁਹਾਂਰੋਪਤਿਪ੍ਰਭੁਜਦੁਗਾਈ। ਭੂਮਾਸਰੁਕੀਮਾਰਿ
 ਕੇਲੀਨੇਹਮੈਛੁਰਾਈ। ਤਬਤੇਹਮਸੇਵਾਮੋਲਈ। ਹਰਿ
 ਨਾਸਨਿਕੀਦਾਸੀਭਈ। ਜਦਪਕਿਰਪਾਕਰੇਭਗਵਾਂਤਾ।
 ਮਨਿਮੋਹਮਨਾਪਰੈਅਭਿਮਾਨਾ। ਹਰਿਸਿਉਗਰਬੁਕਰੈਜੋਨਾ
 ਗੀ। ਉਨਿਗੋਪਤਿਸਮਰੈਇਦੁਖਾਰੀ। ਬ੍ਰਿਜਿਬਾਸਨਿਕੀਭ
 ਗਬਰਾਈ। ਕਾਹੁਬਿਧਿਬਰਨੀਨਹੀਜਾਈ। ਜਿਨਿਕੇ
 ਸੀਗਿਰਹੈਦਿਨੁਗਤਾ। ਬਾਲਿਚਾਲਿਤ੍ਰਿਕੀਏਦਿਨੁਗਤਾ
 ਜਿਨਿਕੇਬਿਬਧਭਾਂਤਿਸੁਖਦੀਨੈ। ਸਕਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨ
 ਕੀਨੈ। ਪੁਨਿਸਤਿਭਾਂਮਾਂਬੁਝਤਿਯਾਗੀ। ਕੋਹਦੋਪਤੀਪਰ
 ਮਸੁਭਾਗੀ। ਹਮਅਪਨੀਸਭੁਕਥਾਜਨਾਈ। ਆਬਿਤੁਮਹ
 ਮਾਸਿਉਕਹੋਜਨਾਈ। ੮੧੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਾਂਚ
 ਜਸਨਮੋਕਉਨਾਇ। ਪਿਤੁਮਾਰੋਭਇਓਬਿਵਾਹ। ਅਤਿਭੁ
 ਤਿਯੀਯਾਸੁਨਾਨਿਕੋਮਨਮੈਬਹੁਤੁਭਿਮਾਹੁ। ਬੋਲੀਤਖੈਦੋ
 ਪਤੀਗੰਤੀ। ਮੇਰੇਪਿਤਾਪ੍ਰਤੰਗਿਆਠਾਈ। ਫਿਰਤਮੀਸ
 ਬੇਧੇਜਾਨੈ। ਅਕੋਪਤਿਭੁਕਥਾਵੇਸੋਈ। ਦੇਸਦੇਸਕੇ

ਨਿਰਪਤਿਬੁਝਾਏ॥ ਬਿਪ੍ਰੇਖਪ੍ਰਤਿਤਹਾਂਅਏ॥ ਧਨਖ
 ਬਾਂਤੁਸਬਹਤਿਕਰਿਯੋਨੋ॥ ਅੰਸਬੇਧਕਿਨਹੁੰਨਹੀਕੀਨੋ॥
 ਅਰਜਬਿਜਥੈਧਨਖਕਰਿਯੋਨੋ॥ ਅੰਸਬੇਧਤਾਹੀਛਿ
 ਨੁਕੀਨੋ॥ ਆਬਿਧਿਧਿਆਨੁਮੋਹਿਸੁਰਿਗਿਆਤਾ॥ ਲੇ
 ਅਏਜਹਾਂਕੁੰਤੀਆਤਾ॥ ਕਹੈਸੁਨੈਤੁਮਕੁੰਤੀਮਾਈ॥ ਹਮ
 ਇਕਭਾਈਬਸਤੁਪੈਪਾਈ॥ ਇਹੁਸੁਤਿਕੇਬੋਝੀਤਬਮਾਤਾ॥
 ਬਾਂਟਿਯੋਹੁਤੁਮਪਾਂਚੋਭਗਤਾ॥ ੨੬੫॥ **ਦੋਹਰਾ**
ਤਾਂਤੇਪਾਚੀਪ੍ਰਵ੍ਰਤਿਨਿਯੋਨੋ ਮੋਹਿਬਿਵਾਹਿ॥ ਪਰਗ
 ਟਿਦੇਹਪਾਂਚਕਰਿਹਉਜੀਉਏਕੁਹੈਆਹਿ॥ ਗਜਤਿਜਬ
 ਤ੍ਰਿਭਵਤਕੇਸਾਂਈ॥ ਕਿਤਕਿਦਿਵਸੁਗਹੇਉਹਠਾਂਈ॥ ਤਬ
 ਦੇਈਹਰਿਜੂਸਿਉਕੀ॥ ਤੋਹਿਕਛੁਸੁਧਨਬੁਧਹੈਰਹੀ॥
 ਬਹੁਬੈਗਤਿਮੈਦੁਆਰਾਪੁਰੀ॥ ਕਹਤਿਤੋਹਿਯਾਗੇਗੀਬ
 ਰੀ॥ ਚਲੇਜਾਇਘਰਿਕੀਸੁਧਿਯੋਜੋ॥ ਨਾਤੋਗਜੁਕਾਜੁ
 ਸਬੁਛੀਜੋ॥ ਇਹੁਸੁਤਿਹਰਿਜੂਨੰਦਬੁਝਾਏ॥ ਕਹੀਪੰਨੁ
 ਏਦਿਨੁਮਨਿਭਾਏ॥ ਤੁਮਤੋਹਿ ਆਰੰਭਇਓਨਿਜਾਤਿ॥ ਬਿ
 ਨਤੀਕਰਤਕੰਪਤਿਸਬਗਾਤਿ॥ ਚਕਿਨੀਦੁਆਰ
 ਕਕੇਈ॥ ਤਹਾਂਜਾਂਤਿਜੋਆਗਿਆਰੇਈ॥ ਇਕਪਰਦੇ
 ਸੁਰਿਪਨਿਮੈਥਾਸੁ॥ ਨਾਂਤੋਹਮੁਨਛੋਰੁਤੇਪਾਸੁ॥ ੨੬੬॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਇਹੁਕਾਨੁਮਨਿਭਾਏ ਹਮਕੇਆ

ਗਿਆਰੇਹੁ ਆਪਨਹੁ ਬ੍ਰਿਜਿਜਾਇਕੈ ਗੋਪਨਕੀਸੁ ਧਿਓ
 ਹੁ। ਰੇਖੈਨੰਦ ਅਰੁ ਜਸੁ ਧਾਮਾਈ। ਮੋਹਤਿਰੈ ਵੈਨਾਰਤਿਵਾਂ
 ਈ। ਤਾਰਿ। ਬਿਰੈ ਵੈ ਜਸੁ ਧਾਮੰਦਾ। ਗਿਰੀਵਾਪਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ
 ਕਾਛੰਧਾ। ਕਪੈ ਕਨਈਆ ਹਮਕੋਗਥੀ। ਲੋਚਨ ਭਰੇ। ਫਚ
 ਨਉਹਿਭਾਖੀ। ਨੰਦਕਪੈ ਸੰਗਿ ਸੋਕੈਲੇਹੁ। ਮਹਰਹੁ ਪਰਹ
 ਜਾਨਿ ਕਿਨਿਦੇਹੁ। ਮਹਰਿਕਪੈ ਤੁਮ ਮਹਰਿਸਿਧਾਂਗੀ। ਅਭਿ
 ਰੁਨਇਓ ਇਕੁ ਬਿਆਹੁ ਬਿਚਾਰੀ। ਲੋਕਬੀਧੁ ਕੀਤ ਜਹੁੰਯਾ
 ਜਾ। ਰੇਖਾਤਿਰਹੁੰ ਕੁ ਅਗਿ ਬ੍ਰਿਜਿਗਜਾ। ਦੂਰਿਕੋਰੈ ਮਤੁ
 ਦੇਵੀਆਈ। ਹਉਤੋਰੈ ਕਾਂਨਕੁ ਅਰਿਕੀਧਾਈ। ਦਾਂਇਨ
 ਕੋਤੋ ਆਦਰੁ ਕੀਜਾਤਿ। ਅਸਨਬਸਨਬਹੁ ਬਿਧਿਕੈਦੀ
 ਜਾਤਿ॥ ੨੨੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਮੋਹੋਪਨਕੋਧਾਂਤੁ**
ਉਤੇਉ ਤੁਮਸਕੁਏਹੁ। ਮਨਿਮੋਹਤਿਕੋਨੈਨਿਭਗਿਦਿਨ
 ਪ੍ਰਤਿਦੇਖਾਨਿਦੇਹੁ। ਪਾਂਚਸਾਤਿਸਿਲਿਸਿਲਿਹਿਪੁਕਹੈ॥
 ਸਬਹਾਨਿਜਾਨਿਦੇਹੁ ਮਗੈ॥ ਆਬਿਧਿਮੰਤਾਜਬਕਰੈ॥
 ਤਬਅਤਿਪਾਂਤਿਕਉਨੁਕੇਪਰੈ॥ ਸ੍ਰੀਬਿਸਦਉਕਹੈਹਮਥਾਕੈ॥
 ਏਕੋਕਉਕਹੈਜਲਾਗੈ॥ ਅਮਤੋਸਭੇਕਹੈਕਹਿਹਾਰੈ॥ ਟਰ
 ਤਨੈਕਪ੍ਰੇਮਭਰਿਭਾਰੈ॥ ਤਬਹੀਮਾਇਆਅਪਤੀਤਿ
 ਆਗੀ॥ ਬਹੁਬ੍ਰਹਮੰਡਧਾਇਕੈਜਾਗੀ॥ ਸੋਮਾਇਆਬ੍ਰਿ
 ਜਿਜਨਨਪੈਰਾਰੀ॥ ਉਨਿਚਾਲਿਥੇਕੀਸੋਚੁਸੀਭਾਸੀ॥

ਚਲੇ ਚਲੇ ਸਬ ਧੀ ਉਚਰੈ ॥ ਗਮ ਗਮ ਨ ਕੋਈ ਕਿਸਕ
 ਰੇ ॥ ਜਿਹਿ ਮਾਯਾ ਕੀ ਇਤੀ ਬਡਾਈ ॥ ਤੇ ਮਾਇਆ ਗਾ
 ਧਾਨੀ ਣਾਈ ॥ ੨੨੨ ॥ ਵੀਰਗਾ ॥ ਜਾ
 ਪੈ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਬਲ ਜਿਹਿ ਸਮੁਦ੍ਰਿਤ ਨਾਹਿ ॥ ੩੨
 ਪਕੈ ਸੈਛੁ ਇਸਕੈ ਕੂਇਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਛਾਹਿ ॥ ਚੀਟੀ ਬਪੁ
 ਰੀ ਕਹਾਂ ਬਲੁ ਕਰੈ ॥ ਜਬ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪਗ ਮੈ ਪਰੈ ॥ ਬ੍ਰਿਜਿ ਕੇ
 ਲੋਗ ਜਾਤਿ ਸਭ ਰਹੇ ॥ ਅਪਨੈ ਅਪਨੈ ਪੈ ਪੇਗ ਰਹੇ ॥ ਗਾ
 ਧਾਰੁ ਕਮਨਿ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਸੋਕਾ ਪੂਬਿ ਪਿਨਿ ਕਸਤਿ
 ਨਾਹਿ ॥ ੩੩ ॥ ਰਿਜੁ ਸਭ ਗਾਂਤੀ ਆਤੀ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਮ
 ਪੁਰਸੁ ਰਿਧੈ ਆਤੀ ॥ ਗਾਧਾ ਤੁਅਤਿ ਚਤੁਰ ਸਿਆਤੀ ॥
 ਕਹਿਨ ਬਾਤਿ ਹਠਿ ਕੀ ਇਠੁ ਠਾਂਤੀ ॥ ਸੁਨੇ ਕਓਨੁ ਕੋ ਕਾਂ
 ਕੋਭਾਖਤਿ ॥ ਕੋਹੁ ਗਾਂਤਿ ਮਰਨੁ ਅਭਯਾਖਤਿ ॥ ਬਿਖੁ
 ਭਖ ਪੇਟਿ ਕਟਾਰੀ ਕਰੈ ॥ ਨਾਤ ਰਿਬੂ ਤਿਸਰੈ ਦਰੁ ਮਰੈ ॥
 ਪੁਨਿ ਅਕਾਲ ਕੀ ਬਿਰਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਪੈਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ
 ਰੰਮਗਾਤਿ ਕਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਵੀਰਗਾ ॥ ਇਹੁ
 ਕਹਿਤ ਬਪੁ ॥ ਕਹੈ ਕੇ ਪਰੀ ਸਰੋਵਰਿ ਮਾਂਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਪਾਤ
 ਹਿਸੀ ਤਲੁ ਭਈ ਮਹਾਂਤਪਤਿ ਉਰਮਾਂਹਿ ॥ ਕੀਠਿ ਪਰਮਾਂਨੁ
 ਭਇਓ ਜਣਾਤਹਾਂ ॥ ਅਤਿ ਗੰਭੀਰੁ ਨੀਰੁ ਬੰਜਹਾਂ ॥ ੩੫ ॥ ਸ
 ਤਿਭਾਂ ਮਾਂਬਾਂ ਨੀਬੋ ਣੀ ॥ ਅਨਕੀ ਗੁਢੀ ਜੀਭ ਸਿਉ ਖੋ

ਣੀ॥ ਕੰਤੁ ਪਰਾਇ ਚਿਹਾਤਿ ਚੋਰਨਾ॥ ਕੁਤੁ ਜਾਚਿਤ
 ਦੁਤਲੋਚਨ ਕੋਰਨੀ॥ ਕਿਉ ਨ ਜਾਇ ਬ੍ਰਿਜਿ ਕੇ ਘਰਿ ਬੈਠ
 ਤਾਥਾ ਦੁਪਰਾਏ ਘਰਿ ਮੋਪੈ ਠਾਤੀ॥ ਜਬ ਯਾਗਿ ਬੇਹਰਿ
 ਕੁਆਰੇ ਬਾਰੇ॥ ਤਬ ਯਾਗਿ ਦੇਖੇ ਚਰਿਤੁ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਅਬ
 ਤੋਏ ਜਦੁ ਪਤਿ ਜਦੁ ਨਾਇਕਾ॥ ਗੁਆਲਾ ਗੰਦਾਰ ਤੁਮਾਰੇ॥
 ਰੇਣਾਇਕਾ॥ ਤਜੈ ਨ ਲੋਕ ਬੇਦ ਕੀ ਠਹਿਰਿ॥ ਕੁਲ ਨਾਰ
 ਨਿਕੀ ਬਤੀਆ ਅਭਿਗ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਬਾਹਰਾ ਹਿਦੈਂ
 ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਂਤਿ ਤਾਹੀ ਲੇਹਿ॥ ੨੪॥ **ਦੋਹਰਾ**
ਮਰਤ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਪਰਪ ਕੇ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਵੈਨਾਂਹਿ॥
 ਏਯਾ ਛਤ ਕੁਲ ਬਧੁ ਤਕੇ ਕਰੇ ਪੁਰਾਂਤ ਨਿਮਾਂਹਿ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ
 ਰਾਧਾ ਬੋਲਤਿ ਬਾਂਤੀ॥ ਕਹਤਿ ਸੁਨੈ ਸਤਿ ਭਾਂਸਾਂਗੀ॥
 ਏਦੁ ਪੁਰਾਂਤ ਬਾਹਰ ਤੇਗਾਏ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਏ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਹੀ
 ਪਾਏ॥ ਜੀ ਪਰਿ ਮੀਤ ਸਭ ਕੇ ਤੇਰੇ॥ ਤਿਨਿ ਪਾਛੇ ਹਰਿ ਲਾ
 ਗੇ ਫਿਰੇ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਸੁਨੈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਲੇਖੇ॥ ਦਿਖਾ ਦਿਸਾਇ
 ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਖੋ॥ ਨਾਂ ਤੇ ਕੇ ਧੋਖੇ ਮਤੁ ਭੁਲੇ॥ ਬਰਨ ਕੁਲੀ
 ਨਗਰ ਬਸਤੁ ਫੁਲੇ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਹਿੰਦੁ ਨ ਤੇ ਮਾਨੇ॥
 ਮੰਦੁ ਭਾਗਿ ਤਿਨਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੇ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜੁਬੀਧਾਇ
 ਚਿੰਨ੍ਹ ਮਾਤਾਂ ਸੋ ਕਹੀਏ ਨੇਮ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ॥ ਅਬ ਤੁ ਪ੍ਰੇਮ ਹੀ ਤੇ ਮੁਖ
 ਖਾਨਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਮੈਥੇ ਦੁਨ ਜਾਨਤਿ॥ ੨੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਿਹਿ ਤਨ ਮੈ ਜਗਗਾਜ ਸਮਗਾਜ ਤਿ
 ਹੋ ਨਿਤ ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਤਿਹਿ ਤਨਿ ਕੋ ਤਾਂ ਤੇ ਅਧਕ ਭਾਗਿ ਜਾਤ ਹੋ
 ਨੇਮਾ ॥ ਤੂੰ ਅਜ ਪ੍ਰਤਿ ਨਹੀ ਨਿਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਜਾਂ ਨੈ ਕੋ ਰੁਕ
 ਮਾਨਿ ਜਾਨੈ ॥ ਇਹੁ ਤੇ ਜਗਮੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਬਰਾਈ ॥ ਤੋਪਿ
 ਤਹ ਰਿਕੋ ਚੋਰੀ ਣਾਈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਚੋਰੀ ਕਤ ਪੁਗਈ ॥ ਤਬ ਤੂੰ
 ਨਹੀ ਖਿਸਾਨੀ ਭੁਈ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਕਾਜੁ ਕਹਾ ਤੈ ਕੀਨੈ ॥ ਜਗ
 ਅਭਾਸੁ ਮੰਤ੍ਰ ਪਰਿ ਣੀਨੈ ॥ ਤੇਹ ਰਿਹਿ ਤੁਓ ਨਹੁ ਤੈ ਕੀਨੈ ॥
 ਕਰਿ ਅੰਭੀ ਆਰੀ ॥ ਭਾਂਦਰ ਦੀਨੈ ॥ ਜਬ ਦੇਖੋ ਤਬ ਬਿਆ
 ਹੀ ਬਿਆਹ ॥ ਪੈ ਇਹੁ ਕਹਾ ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਆਹ ॥ ਨੈ ॥ ਆ
 ਬਿਲੋਕਾ ਪੂਕਰੀ ॥ ਬਿਆਹਿ ਗਰਬੁ ਨਾ ਤੈ ਤੂੰ ਭਰੀ ॥ ਛਬ
 ਸਤਤੀ ਅਹਲੇ ਸਹਜ ਕਹਾਂ ਵਤਾ ॥ ਲੇ ਜਗਮੈ ਸਖੀ ਅਤ
 ਨਹੀ ਆਵਤਾ ॥ **੨੬੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ**
ਰੋਪੇ ਮੁਨੀ ॥ ਕਹਾ ਚੜ੍ਹਾਵਤ ਭੋਹ ॥ ਜੀ ਇਹੁ ਹਰਿ ਹਿਤ ਬੁ
 ਝਈ ਤਉ ਹਰਿ ਹੀ ਕੀਸ ਓਹ ॥ ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਕੇ ਬੋਲੇ ਸੁਰਿ ਗਿ
 ਆਤਾ ॥ ਗਾਧਾ ਕਹਾ ਤਿਸਾ ਤਿਸੇ ਈ ਬਾਤਾ ॥ ਜਦ ਪਤ੍ਰੁ ਹੋ
 ਸਬੁ ਤੈ ਪਿਆਰੀ ॥ ਤਦ ਪਗਾਧਾ ਕੀ ਗਤਿ ਤਿਆਰੀ ॥
 ਜਬ ਯਾ ਬਿਧਿ ਬੋਲੇ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਰੁਕ ਮਤਿ ਸਭੁ
 ਰਹੀ ਖਿਸਾਈ ॥ ਬਹੁ ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਿ ਤਿਸੁ ਖਕਾਰੀ ॥ ਕਹਾ ਤਿ
 ਸੁਨੈ ਤੁਮਗਾਧਾ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨੀਰੈ ਤੈ ਤਿਕ ਸਬਾਹੁ ਰੀਆ

ਇਥਿ ਜਿੰਦਗੀ ਸੋ ਮੋਹਿ ਬਤਾਇਓ। ਗਾਧਾ ਕਹੀ ਬਚਨੁ
ਇਕ ਪਾਓ। ਤਬ ਹਉਨੀ ਰਤੇ ਬਾਹਰਿ ਆਓ। ਹਰਿ ਜੂਕ
ਹੀ ਮਾਂਗਿ ਹੋ ਜੋਈ। ਅਬ ਹੀ ਤੁਮੈ ਦੈ ਹਿਮ ਸੋਈ। ਬਾਬਾ
ਨਿਦਕੀ ਸਹੀ ਸੁਦਹਾਈ। ਤੁਮਰੇ ਚਰਨ ਸਉ ਅਧਿਕਾਈ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ੧ ॥

ਕਹੀ ਤਉ ਬੰਦਾ ਬਾਤਿ ਜਾਓ। ਕੈਤਿ ਤਸੀ ਗੁਣਿ ਰੋਤਹਾਂ
ਕੋਇ ਹੁਨੀ ਰਸ ਮਾਓ। ਐਸੇ ਸੋਮ ਤੁਤ ਬਹਰਿ ਜੂਕ ਹਿਓ।
ਸ੍ਰੀ ਗਾਧਾ ਕੋ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਤਾਇਓ। ਆਨੰਦੁ ਭਰੇ ਪਰੇ ਮ
ਨ ਪੀਗ। ਆਈ ਤਿਕਾਸਿ ਸੋਰੇ ਵਰਿ ਤੀਗ। ਰੁਕਮਤਿ ਨਉ
ਤਿਚੀ ਰਮੰਗਾਏ। ਤਬ ਹੀ ਪਹਿਰੇ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਤਬ ਰਾ
ਧਾ ਬੰਦਾ ਬਾਤਿ ਆਈ। ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜਿ ਦੂਣੁ ਹੋ ਸੋ ਸੰਗਿ ਆ
ਆਈ। ਤਹਾਂ ਆਇਓ ਰੋਸ ਭੋਭੇਗ। ਤਬ ਤਿਹਾਰਿ ਜਾ
ਨ ਤਿਸ ਭਯੋਗ। ਵੇਈ ਕਦ ਮਜਮਨ ਕੇ ਕੋਞਾ। ਵੇਈ ਕ
ਦੁਆ ਕੋ ਮੇਦ ਨ ਫੂਲਾ। ਵਹੀ ਜਮਨ ਜਲੁ ਪਰਮ ਰਿਸਾਨਾ
ਜਹਾ ਕਰੀ ਨ੍ਰਾਤਿ ਮੋਹਿ ਨਿਰੰਦੁਆਨਾ। ਇਹੁ ਣੀ ਣੀ ਪੇ
ਰਮ ਸੁਹਾਈ। ਸੋ ਜਨੁ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਚਿਤੁ ਣਾਈ॥ ੮੨੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ੨ ॥
ਇਸ੍ਰੀ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਦਿਤੁ ਹੋ
ਇ॥

ਕਹੋਪਗੀਛਤਿਸਿਉਰਿਖਗਿਆਤਾਸਿੰਘਸਦੇਉਜ
ਗਕੀਥਾਤਾਗਾਜੇਤਿਤਥੈਦੋਪਤੀਗਾਂਤੀਸੁਨੀਸ
ਕਞਗਾਂਤਿਕੀਗਾਂਤੀਪੁਤੀਤਹਾਂਕੁਤੀਗੰਧਾਰੀਸੰਗ
ਸੁਭਦ੍ਰਾਬਧੂਪਿਆਰੀਗੋਪਤਿਸਹਤਿਜਸੋਧਾਮਾਤਾ
ਭਿਨਪੁੰਸੁਨੀਕ੍ਰਿਸਨੀਕੀਥਾਤਾਗੁਜੈਅਤਿਭੁਤਿਐ
ਞਸੁਖਦਾਈਥਿਸਮਤਿਭਏਸਭੇਉਹਿਠਾਂਈਕਹੋਧ
ਨੁਪੈਏਸਬਤਾਰੀਜਿਸੋਪਾਤਕੀਏਸੁਖਕਾਰੀਭਾਜਨਿ
ਸਕਞਰਿਖੀਜਿਹਿਤਾਂਈਸਭਮਿਥਿਕੈਆਏਉਹਿਠਾਂ
ਈਘੇਦਾਥਿਆਸਤਾਰਦਿਮੁਤਿਗੀਆਤੀਜਨਮੈ
ਦੇਦਨਬਰੇਬਿਨਾਨੀ॥ ੮੨॥ ੩੩੭॥

ਥਿਸਦ੍ਰਾਸੀਪੁਞਜਤਿਪੁਨਤਾਰਦੁਆਜਗ
ਸਿਸਟਿਪਰਸਰਾਂਮੁਸਿਖਨਸਹਤਿਜਾਨਤਿਹੈਸਬਸਿਸ
ਟਿਸੁਤਾਨੰਦਗੋਤਮਸਤਿਥਾਂਈਉਤਰਿਨਗਰਗਾ
ਉਥਖਾਤੀਸੁਤਮਾਰਕੰਡਕੇਪਰਮਸੁਜਾਨਾਥਿਥਧਭਾਂ
ਤਿਜਿਤਿਥਿਥੇਪੁਗਾਂਤਾਂਥਾਸਦੇਉਦਤਾਤ੍ਰਿਹਮਾਏ॥
ਜੰਗਾਥਿਞਗਭ੍ਰਿਗਸੰਗੀਸਿਧਾਏਪੁਰਆਗਸਤਿਆ
ਏਉਹਿਠਾਂਈਅਉਗੋਰਿਖੀਕਹੋਕਹਾਤਾਈਹਹਿਜਤਿ
ਨਕੋਆਦਰੁਕੀਨੋਥਿਧਿਸਿਉਪੁਜਪਰਮਸੁਖਦੀਨੋ॥
ਹਥਿਜੋਰਿਤ੍ਰਿਭੁਅਨਥੇਸਾਂਈਕਰਨਿਯਗੋਉਸਤਤਿ

ਮਨਭਾਈ॥ ਰਿਖਦਰਸਨੁਦਰਯ ਭੁਜਗਮਾਯੀ॥ ਦੇਵਨਹੂ
ਕੋਪੁਪਤਿਨਾਹੀ॥ ਆਜੁਸੁਫਲੁਪੈਜਨਮੁਹਮਾਰੇ॥ ਸਹਜਹੀ
ਭਇਓਹੈਦਰਸੁਤਮਾਰੇ॥ ੮੩੦॥ ੨੨੨੨॥

ਤਹਿ ਭੁਗਤਾਨਿਕਿ ਦਰਸਕੀਆਹਿਮਾਕਹੀਤਜਾ
ਇ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਸਬਛਿਨਮੋਗਏਨਸਾਇ॥ ਜੇ
ਜਨਬਹੁਦੇਵਨਕੋਸੇਵੈ॥ ਤਿਨਮੋਨਹੀਜਾਨਹਰਿਦੇਵੈ॥ ਸ
ਬਤੈਮਹਾਅਧਮਹੈਜੋਈ॥ ਤਿਹਿਸਮਾਤਿਮੂਰਖੁਨਹੀਕੋਈ॥
ਜੋਸਬਮੈਦੇਖੈਨਾਗਇਨ॥ ਸੇਵੇਸੂਰਚੰਦਤਾਗਇਨ॥ ਪਿਰ
ਥੀਪਵਨਅਗਤਿਅਕਾਸਾ॥ ਜਲਮੈਦੇਖੈਜਗਤਿਨਿਵਾ
ਸਾ॥ ਐਸੀਬਿਧਿਪੁਜੈਜਨੁਜੋਈ॥ ਤਿਹਿਕੀਸੁਫਲੁਕਾਮ
ਨਾਹੋਈ॥ ਤਾਹੀਬਿਧਿਹਰਿਭਗਤਿਮਾਨੈ॥ ਹਰਿਤੇਊਨੈਭੁ
ਨਨਹੀਜਾਨੈ॥ ਮਹਾਅਪਾਵਤਿਪੈਤਰਦੇਹ॥ ਜਾਕੋਪ੍ਰਿਥ
ਮਨਰਕਮੈਗ੍ਰਹਾਹੋਤਿਪਵਿਤ੍ਰਿਗਿਆਨਸਿਉਸੋਈ॥ ਤ
ਹਾਬ੍ਰਹਮਕੋਦਰਸਨੁਹੋਈ॥ ੮੩੧॥ ੨੨੨੨॥

ਸੁਭਾਸੁਭਾਸੁਭਾਸੁਭਾ ਪੈਰੀਗਾਜਲਸਮਨਾਂਹਿ॥
ਇਹੁਬਬੇਕੁਜਾਕੋਨਹੀਸੋਮੂਰਖੁਜਗਮਾਂਹਿ॥ ਗਾਜਨਿਯ
ਬਿਧਿਸਿਉਜਦੁਗਈ॥ ਬਹੁਉਸਤਤਿਕੀਨੀਤਿਹਿਠਾਈ॥
ਸੁਕਚੈਸਕਯਾਰਿਖੀ॥ ਜਿਹਿਤਾਈ॥ ਕਹੈਸੁਨੈਤ੍ਰਿਭਵਨਕੇ
ਸਾਂਈ॥ ਤੁਮਜਗਜੀਵਨਜਗਤਨਿਵਾਸਾ॥ ਹਮਤੁਮ੍ਹਰੇ

ਦਾਸਤਿਕੇ ਦਾਸਾ। ਤੁਮਜੇ ਉਸਤਤਿ ਕਰਤ ਹਮਾਰੀ। ਹਮਕੇ
 ਭਰਮੋਰੇ ਤਿਅਤਿ ਭਾਰੀ। ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਂਈ
 । ਤੁਮਹੈ ਰਇਓ ਜਗਤੁ ਜਾਤਾਈ। ਤੁਮਹੀ ਸਬ ਦੇਵ
 ਨ ਕੇ ਦੇਉ। ਤੁਮਰੇ ਹਮ ਜਾਨੈ ਨਹੀ ਭੇਉ। ਤੁਮਰੀ। ਇਅ
 ਸਭ ਜਗ ਛਾਈ। ਐਗਤਿ ਕੀਸੁ ਪਿਬੁ ਪਿਬਿ ਸਗਾਈ।
 ਤਾਂਤੇ ਬਿਬਧ ਭਾਂਤਿ ਭਰਮੁ ਮਾਨੈ। ਤੁਮਰੇ ਭੇਉ ਕਉ ਨੁ ਬਿ
 ਧਿ ਜਾਨੈ॥ **੨੩੨੨ ਵੇਰਗਾ॥** **ਤੁਮਹੀ**

ਦਿਉਤੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਰਹੀ। ਸਮਾਇ। ਪੁਤਿ
 ਸਬ ਤਨਿ ਆਰੇ ਹੋਭੋ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜਦੁ ਗਾਇ। ਕਉ ਤੁਮੈ
 ਪਤਾ ਕਰਿ ਜਾਨੈ। ਕਉ ਪੁਤ੍ਰਿ ਭਾਉ ਮਨਿ ਆਨੈ। ਤੁਮਹੀ
 ਸਬ ਕੇ ਪਾਣਿ ਹਾਰੇ। ਕੋ ਕਹਿ ਸਕੈ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤੁਮਾਰੇ। ਤੁ
 ਮਰੇ ਦਰਸੁ ਸਰਸੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਤਿਹਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜਾਨੀ। ਇਹੁ
 ਬਾਤਾ। ਧਰਤੀ ਭਾਰੁ ਉਤਾਰਿ ਕਾਜਾ। ਭਗਤ ਤਿਹੇ
 ਤੁਪ੍ਰਗਦੇ ਜਦੁ ਰਾਜ। ਬੇਦ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਹੈ ਤੁਮਰੀ ਬਾਂਨੀ
 । ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਕਿਨਹੂੰ ਨਹੀ ਜਾਨੀ। ਭਗਤ ਤਿਸੀ ਗੀ
 ਹੇ ਜੋ ਕੋਈ। ਭਗਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ। ਤੁਮਰੀ
 ਭਗਤਿ ਸਕਣੁ ਸੁਖ ਰਾਸਾ। ਕਉ ਜਨੁ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤਿਰਾ
 ਸਾ। ਤੁਮਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨ ਕਾਂਸਾ। ਤੁਮਕੇ ਹਮ
 ਸਬ ਕਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ **੨੩੨੨ ਵੇਰਗਾ॥**

ਤੁਮਰੇ ਪਾਗਥੁ ਮਹੇ ਸਕਲ ਪਰਮ ਕੇ ਪਾਮਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰਤ ਕੀ ਉਪ
 ਮਾ ਕਰੇ ਕਿਹਿ ਕਾਰ ਤਿਭਗਵਾਨ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਹਮ ਚਾਹੈ ਦਿਨੁ
 ਰੈਨਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਚਰਨ ਕਵਣ ਕੀ ਰੈਨਾ ॥ ॥ ਰਿਬ੍ਰਹਮੁ ਤੁਮ
 ਈਸਹ ਮਾਰੇ ॥ ਹਮ ਦਾਸ ਤਿਕੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮਹੀ ਸ
 ਕਲਾ ਸਿਖ ਤਿਕੇ ਦਾਤਾ ॥ ਤੁਮੈ ਪਰਨਾ ਮੁਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਾ ॥
 ਤੁਮਕਾਰ ਤਿਹਮ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਮੈ ਧਿਆਨੁ ਤੁਮ
 ਰੋਧੈ ॥ ਸਬ ਮੈਗੁ ਪਤੁ ਰਹੈ ਤੁਮ ਅਸੈ ॥ ਪਾਵਕੁ ਰਹਾ ਤਿਕ
 ਸੁਟਿ ਮੈ ਜੈ ਸੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਦੇ ਉਤੁ ਮੈ ਨਹੀ ਚੀਨੈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾ
 ਨਿਬਹੁ ਤੇ ਹਿਤੁ ਕੀਨੈ ॥ ਜਬ ਨਿਦ੍ਰਾ ਬਸੈ ਤਿਉ ਲੋਭੈ ॥ ਤ
 ਬ ਉਤਿਕੋ ਕਠੁ ਸੁਪੁਤ ਹੀ ਹੋਈ ॥ ਸੋਵਤਿ ਮਾਂ ਹਿਸਪਨੁ
 ਪੁਤਿ ਦੇਖੈ ॥ ਜੀਉ ਦਿਸਦਿ ਸਿਉ ਕਉਤ ਕੁਪੇਖੈ ॥

੮੩੪ ॥ ਵੈਰਾਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਉਪਾਤਪੁਤ

ਭੇਦ ਕੋਤ ਦਪ ਜਾਨਾ ਤਿਨਾਂ ਹਿ ॥ ਦੇਖਤਿ ਹਰੇ ਸੁਪਨ
 ਕੋ ਕਉਤੁ ਹੁਤੇ ਤਨੁ ਮਾਂ ਹਿ ॥ ਯਾ ਬਿਪਿਸਕਲ ਜੀ
 ਉਭ੍ਰਮ ਮਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰੂਪ ਕੈ ਸੈ ਪਹਿ ਚਾਨੈ ॥ ਤੁਮਰੀ
 ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਤਿਜ ਦੁਨਾਬਾ ॥ ਦਿਬਾ ਦਿਸਦਿ ਅਵੇਤ
 ਬਹਾਬਾ ॥ ਜਾਵੇ ਸਕਲ ਮੋਹੁ ਲਿਪਦਾਨੈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁ
 ਨ ਉਤਹੁ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਮਹਾਂ ਛੀਨੈ ਸਕਤਿ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਕਰੈ ਕਉਤੁ ਬਿਭਗ ਤਿਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਚਰਨ

ਕਦਾਹੁ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਉ ਆਪਿ ਬਿਆਪਿ ਮਿਟ
 ਜਾਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਹਿ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਤਿਨਿ ਚਰਨ
 ਨਿਮੇ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਬਾਞ ਬਿਦਸਤਾ ਜੇ ਤੁਮ ਕੋ ਧਿਆ
 ਵੈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਰਿ ਤੁਮ ਸਿਉ ਮਨੁ ਆਵੈ ॥ ਤੁਮ ਰੋਗੁ ਪੁਧਿ
 ਆਨੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥ ਅਪਨੇ ਜਨਮੁ ਸੁਟਾ ਕਰਿ ਲੇਖੈ ॥
 ੮੫ ॥ ਵੈਰਾਗ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰ
 ਕਬਾ ਸੁਨੇ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਆਇ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਚਾਗੀ ਗਤਿ ਪਾ
 ਵਹਿ ਸੁਗੁਣੀ ਕਰੋ ਜਾਇ ॥ ਗਾਜ ਨਿਕੋ ਅਸੀਸ ਉਤਿ
 ਦੀਤੀ ॥ ਤਬ ਚਲ ਬੇਕੀ ਮਨਸਾ ਕੀਤੀ ॥ ਆਬਿ ਧਿਰਿ
 ਖੀਸ ਕਾ ਜਗਤਾਈ ॥ ਹਰਿ ਉਸਤਾਤਿ ਕੀਤੀ ਉਠ
 ਈ ॥ ਤਿਉ ਅਉਸਰੁ ਬਸ ਦੇ ਉਬਿਨਾਤੀ ॥ ਆਬਿ ਜੋ
 ਰਬੋਣਾ ਤਿਸ੍ਰਿ ਦਬਾਤੀ ॥ ਹਮੇ ਦੇ ਉਤੁ ਮਸਿਛਾ ਸੇ
 ਈ ॥ ਜਾ ਸਿਉ ਕਰਮ ਛਿਨ ਸਬ ਹੋਈ ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਸ੍ਰੀ
 ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਗਿਆਤੀ ॥ ਹਮਿ ਕੈ ਕਹੁ ਨਿਭ ਗੋਇ
 ਹੁ ਬਾਤੀ ॥ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬਾਹੁ ਹੋਰਿ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ
 ਕੈ ਅੰਤੁ ਕਰਿ ਨਹੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕੈ ਪਰਮੈ ਆ
 ਪੁਸ਼ਟਾਰੀ ॥ ਹੋ ਸਬ ਭੋਗਤ ਕੇ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ਤਿਨਿ ਕੋ ਤਿ
 ਨਿ ਕੋ ਰੂਪੁ ਨ ਸੁਣੈ ॥ ਹਮ ਸਿਉ ਪੰਥ ਪਰਮ ਕੈ ਬੁਝੈ ॥
 ੮੬ ॥ ਵੈਰਾਗ ॥ ਜੀ ਜਨੁ ਜੀਹ ॥ ਸਗੋ ਕੀ ਬਾ

ਸੁਕਰੈਤਿਤਪਾਸਾ॥ਤਿਤਿਕੇਮਨਿਆਵੈਤਹੀਸਾਧਤਕੇ
 ਥਿਸਵਾਸਾ॥ਰਹਤਿਸਦਾਜੋਤੀਛਮਾਹੀ॥ਤਿਤਿਕੀਮ
 ਠਿਮਾਜਾਨਤਿਤਾਹੀ॥ਤਿਤਿਕਾਰਤਿਤੀਰਬਕੇਪਾਸਾ॥
 ਗਿਆਤਵੰਤੁਤਹੀਕਰਤਤਿਵਾਸਾ॥ਕਹਤਿਸੁਰੈਬਸ
 ਦੇਉਸੁਜਾਨਾ॥ਤੁਮਰੇਘਰਮੇਸ਼੍ਰੀਭਗਵਾਨਾ॥ਤਿਤੈਛ
 ਰਿਤੁਮਸੇਗੁਨਗਿਆਤਾ॥ਹਮਸਿਉਕਹਾਬੂਝਤੋਹਥਾ
 ਤਾ॥ਗਾਜਾਨਿਮਤੁਜਾਨੈਮਤਮਾਹੀ॥ਹਰਿਬਸਦੇਉਰ
 ਹੋਇਕਠਾਂਈ॥ਸਗਲਰਿਖਾਤਿਕੀਥੁਧਿਪ੍ਰਬੀਤੀ॥
 ਉਨਹੁਹਰਿਕੀਉਸਤਤਿਕੀਤੀ॥ਤਬਹੁਸ਼੍ਰੀਬਸਦੇਉ
 ਥਿਨਾਨੀ॥ਹਰਿਜੂਕੀਮਾਹਿਮਾਨਹੀਜਾਨੀ॥ਜਿਨੈਸ੍ਰ
 ਤਕੈਭੈਕਛਨਾਹੀ॥ਸਦਾਮੁਕਤਿਠਿਰੈਜਗਮਾਹੀ॥
 ੨੨੭॥ ੨੨੭॥ ੨੨੭॥ ਤੇਉਜਾਨਜਾਨੈਤਹੀ
 ਰੋਪਤਿਪ੍ਰਕਰੈਭੇਉ॥ਅਬਗਤਅਗਮਅਪਾਰਹੈਸ
 ਬਦੇਵਤਿਕੋਰੇਉ॥ਜਿਉਕੋਭੇਉਦੇਉਨਹੀਜਾਨੈ॥ਨ
 ਰਅਜਾਨਕੈਸੈਮਤਅਨੈ॥ਮਾਇਆਫਾਸਬੰਧੋਸਭ
 ਲੋਈ॥ਤਿਤਿਕੀਸੁਪਬੁਧਕਹਾਹੋਈ॥ਬਿਧਤੇਬਰੂ
 ਦੇਉਨਹੀਕੋਈ॥ਕ੍ਰਿਸਨਭੇਉਜਾਨਤਤਹੀਸੋਈ॥ਨਾ
 ਰਦਕਹਤਸੁਰੈਰਿਖਾਗਿਆਤੀ॥ਪਿਤਸੁਤਭੇਉਨ
 ਜਾਨਤਪਾਤੀ॥ਤੁਹਰਿਭੇਉਕਉਨਬਿਧਿਜਾਨੈ॥

ਜਿਹਿ ਸਿਉ ਸਿਉ ਬਿਰਚ ਭਰਮੁ ਮਾਨੈ ॥ ਮਨ ਬਚ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਤ
 ਜੇ ਲੇਈ ॥ ਹਰਿ ਸਰੂਪੁ ਜਾਨਤਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਕਹਾ ਬਿਰਕਤ ਕਹਾ
 ਗ੍ਰਿਹਿ ਚਾਗੀ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਸੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ਏਕ ਰੂਪੁ ਹੈ ਸੋ
 ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਬਤੀ ਅੰਬੁ ਤੁਕ ਪੁੰ ਕਹਾ ਤਾਂਈ ॥ **੮੩੮**
॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਿਉ ਗੁਜਰੈ ਟੀਕਾ ਦੇਣ
 ਪ੍ਰਦੀਰ ਪਤ ਆਹਿ ॥ ਤਿਨ ਮੈ ਜੀਉ ਸਮਾਨੈ ਜਾਨਿ ਲੇ
 ਹੁ ਮਨਿ ਮਾਹਿ ॥ **ਚਉਪਈ ॥** ਦੀਪਕ ਕੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ
 ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਲਾਪੁੰਦੀਰ ਪੁਛਿ ਜਿ ਆਗੈ ॥ ਕੋਊ ਜਨੁ
 ਜਾਨਤਿ ਇਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਹਿ ਠਾਂ ਇਜੀ ਉਗੈ ਤਨੁ ਮਾਹੀ ॥
 ਤੈਸੈ ਕਰੈ ਸਿਆਂ ਮੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਦੇ ਉਗ੍ਰਿਹਿ ਮੈ ਬਾਸਾ
 ਰਾਜ ਨਿਰੰਮਕੁ ਸਤ ਸੁਰਿ ਗੋਆਤਾ ॥ ਮੁਸਕਾਂਹੀ ਸੁਨਿ ਕੈ
 ਇਹੁ ਬਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਬੋਲੇ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਕਹਤ
 ਸੁਨੇ ਬਿਸਦੇ ਉਬਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਰਮ ਨਾ ਸੁਬਿਤੁ ਕਰਮ ਨਹੈਈ ॥
 ਇਹੁ ਨਿਸਚੈ ਜਾਨਤਿ ਸਭ ਲੇਈ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮੈ ਚਿਤੁ
 ਧਰੈ ॥ ਮਨ ਮੈ ਕਛੁ ਇਛਾ ਨਹੀ ਕਰੈ ॥ ਤਿਹਿ ਕੇ ਕਰਮ ਕਟੇ ਛਿ
 ਨ ਮਾਹੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸੋ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ **੮੩੯ ॥**
ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਿਹਿ ਤੋਪਾ ਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇ ਕੇ ਫਣ ਚਾਹੈ
 ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਤਿਹਿ ਕੇ ਕਰਮ ਕਟੇ ਨਹੀ ਮੁਕਤਿ ਕਉ ਨੁ ਬਿਧਿ
 ਹੋਇ ॥ **ਚਉਪਈ ॥** ਹਰਿ ਕੇ ਕਾਜਿ ਕਰਮ ਸੁਭ ਕੀ

ਜੇ॥ ਤਕੇਛੁ ਹਰਿ ਜੀ ਕੇ ਦੀ ਜੋ॥ ਅਭਿ ਹੀ ਕਹਤਿ ਨਹੀ ਇਹੁ
 ਬਾਤ॥ ਕਹਤਿ ਸਭੇ ਪੰਡੁ ਤਿਸੁ ਰਿ॥ ਰੇ॥ ਤਾ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ
 ਰਹ॥ ਰੇ ਜੇ ਲੇਈ॥ ਕਰਮ ਬੰਧ ਤੇ ਛੂਟ ਤੇ ਸੇਈ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕ
 ਹੋ ਕੇ ਹਮਾਗ੍ਰਿ ਹਿਚਾਰੀ॥ ਜੇ ਗਜਗਤਿ ਕੇ ਨਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀ॥
 ਤਉ ਤੁਮ ਕੇ ਇਕ ਬਾਤ ਜਾਣੀ॥ ਕਰਮ ਜੇ ਗੇ ਕੇ ਪੰਥ ਬਤਾਈ॥
 ਜੇ ਕਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਤੁਮ ਕਰੋ॥ ਨੇਮ ਧਰਮ ਬ੍ਰਤ ਮਨ ਮੋਧਰੋ॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਛੁਹ ਰਿਜੀ ਕੇ ਦੀ ਜੋ॥ ਅਤਿ ਮੋਕ ਛੁਇਛਾ ਮਤੁ ਕੀ
 ਜੋ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਤੁਮ ਤੇ ਨਿ ਆਰੰਭਾ ਹੀ॥ ਸਦਾ ਬਸੈ ਤੁਮ ਰੇ ਘਰ ਮਾਂ
 ਹੀ॥ ੨੪॥ ੨੪॥ ੨੪॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਨਿਰਦ
 ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਦੇ॥ ਮਹਾਮੁਦ ਤਿਸਨ ਮੈ ਭਏ
 ਜਬ ਜਾਨਿ ਹਿਰਿ ਭਏ॥ ੨੪॥ ੨੪॥ ਬਹੁਰੇ ਸਿਰੀਬ
 ਸਦੇ ਉਬਿਨਾਨੀ॥ ਕਹਤਿ ਸੁਨੈ ਤੁਮਾ ਬਿਪ੍ਰਗਿਆਨੀ॥ ਹਮ
 ਕੋ ਦੇਹੁ ਜਗਾ ਕੀ ਦਿਛਾ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਪੁਰੋ ਮਮਾਇਛਾ॥ ਇ
 ਹੁ ਸੁਨਿ ਕੇ ਬਿਪ੍ਰਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ॥ ਬਸਦੇ ਦਹੁ ਅਭੁ ਸੇਖ ਕ
 ਗਾਇਓ॥ ਜਦੁ ਕਰਨਿ ਬੈਠੇ ਉਹੁ ਤਾਂਈ॥ ਆਇ ਸੰਗ ਦੇ ਉਨ
 ਰਸੁ ਹਾਈ॥ ਜਗ ਸੇ ਜਸ ਬਜਾਵੈ॥ ਆਇਓ॥ ਸੁਰ ਬਿਦਾਨ
 ਤ੍ਰਿਦੇਖ ਤਿਓ॥ ਬਹੁਰੀ ਪ੍ਰਬਹੁਤੀ ਜਨ ਆਇਓ॥ ਬਿਬਧਿ
 ਤਾਂ ਤਿਹ ਰਿਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇਓ॥ ਬਰਮਾ ਸਮ ਬਸਦੇ ਉਬਿਗਾਜੇ॥
 ਗੁਰ ਜਿਉ ਸਕਲ ਰਖੀ॥ ਸਰਗ ਜੋ॥ ਸੋਭਤਿ ਤਹਾਂ ਮੁਜ ਦੁਗ

ਜਗਤਿ ਜਗੁ ਸਭਾ ਜਿਨਿ ਕੇ ਕਾਜਾ॥ ੨੪੨ ॥
 ਗੁ॥ ਜਿਉ ਬਹੁਤੁ ਬੈਠਿ ਤਹ ਪੰਡੁ ਤਿਅਹਾ ਸੁਜਾਨਾ॥
 ਸ੍ਰੀਬਸਦੇ ਉਦੀਓ ਤਿਨੋ ਬਿਬਧਭਾਂਤਿ ਕੋਦਾਂਤੁ॥ ੨੪੩ ॥
 ਗੁ॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਸੁਭਕੀਨੋ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਪੁ
 ਨਦੀਨੋ॥ ਤਬ ਗਾਜਾਨਿਕੀ ਪੁਜਾਦੀਨੀ॥ ਇਛਾ ਸੁਭਕੀ ਪੁਰ
 ਨਕੀਨੀ॥ ਸੁਰਿ ਕਿੰਤਰਗੰਧੁ ਜੇ ਆਏ॥ ਆਇਸੁ ਯੋਨਿ ਜਪਾ
 ਮਾਜਿਧਏ॥ ਭੀਖਮ ਆਦਿ ਕੋਰੋ ਜਹਤਾਂਈ॥ ਅਭਿਰੁ ਰੇ ਸਕ
 ਹੁੰਕਹਾਂ ਤਾਂਈ॥ ਸਭਾ ਨਿਕ੍ਰਿਸਤਿ ਉਸਤਤਿ ਕੀਨੀ॥ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕ
 ਰਿ ਆਇਸੁ ਯੀਨੀ॥ ਸ੍ਰੀਬਸਦੇ ਉਮਹਾਂ ਸੁਰਿਗਿ ਆਨੀ॥ ਬ੍ਰਿ
 ਜਿਬਾਸਤਿ ਸਿਉ ਬੋਲਾਤਿ ਬਾਨੀ॥ ਤੁਮਤੋ ਪ੍ਰਾਂਤਿ ਸਮਾਨਿ ਆ
 ਗੇ॥ ਤੁਮਤੋ ਕਾ ਬਿਧਿ ਹੋਤਿ ਅਗੇ॥ ਆਬਿਧਿ ਕਹਤਿ ਪ੍ਰੇਮਕੀ
 ਬਾਤਾ॥ ਨੇਨਤੀ ਰੁਭੀਗੇ ਸਬਗਾਤਾ॥ ੨੪੪ ॥ ਗੁ॥
 ਜਿਉ ਜਿਬਾ॥ ਜਿਉ ਜਿਬੇ ਚਲੇ ਸਬਗੇ ਪਤਯੇ ਸਾਬਾ॥
 ਗੁ॥ ਆਇ ਆਨੰਦ ਸਿਉ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਦੁਨਾਬਾ॥ ਅ
 ਧਿ ਅਭਿਪ੍ਰਾਨਾ ਹਿਟੈ॥ ੨੪੫ ॥ ਗੁ॥ ਚਉਪਈ॥
 ਕ੍ਰੋਧਗੀਛਤਿ ਸਿਉ ਰਿਖਾਗਿ ਆਨੀ॥ ਏਕਦਿ ਦੁਸੁਬਸਦੇ
 ਉਬਿਨਾਨੀ॥ ਹੁਤੇ ਜਹਾ ਮੇਹ ਤਿਜਗਦੀਸਾ॥ ਪਰਤਿਯਾਗੇ
 ਚਰਨਤਿ ਪਰਸੀਸਾ॥ ਤਿਨਿ ਸਿਉ ਕਹਤਿ ਕਿਸਤਿ ਜਦੁਗ
 ਜਾ ਮੇਹਿ ਦੋਖ ਯਾਵਤਿ ਕਿਹਿ ਕਾਜਾ॥ ਸ੍ਰੀਬਸਦੇ ਉਕ

ਹਿੰਨੀਮਾਨੈ॥ ਹਰਿਜੂਸਿਉਇਹੁਬਦਨਬਖਾਨੈ॥ ਅਹੋਕ
 ਸਤਤੁਮਾਥਿਸਤਪੁਰਾਨਾ॥ ਬਾਸਦੇਉਤਮਪੁਰਖਪਰਧਾਨਾ॥
 ਤੁਮਰੀਮਹਿਮਾਰਿਖਨਿਸੁਨਾਈ॥ ਤਿਹਿਤੇਗਿਆਨਦਿਸਦਿ
 ਹਮਪਾਈ॥ ਤੁਮਰੇਭੇਦੁਆਜੁਹਮਜਾਨਿਓ॥ ਅਪੋਭਾਗੁਪੀ
 ਸਿਕਰਿਮਾਨਿਓ॥ ਜੋਗੀਸੁਰਤੁਮਰੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਪੁਰਖਪਰਧਾ
 ਨੁਤੁਮੈਠਹਿਗਾਵੈ॥ ੨੪੩॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਤੁਮਰੇ
 ਜਬਕੀਆਤਮਾਪਰਮਆਤਮਾਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਤੁਮਸਿਰਜੇ
 ਸਰਬਆਤਮਾਭੇਪਤਿਪ੍ਰਭਭਗਵਾਂਤਾ॥ ੨੪੪॥ ਵੇਹਗਾ॥
 ਤੁਮਹੀਸਬਕੇਸਿਰਜਨਹਾਰੇ॥ ਪੰਚਤਤੁਹੈਅੰਸੁਤੁਮਾਰੇ॥ ਨਾ
 ਨਾਥਿਧਿਪੇਰੁਪਤੁਮਾਰੇ॥ ਤੁਮਤੈਓਤਿਜਗਤਉਜਿਅਾਰੇ॥
 ਤੁਮਹੀਤ੍ਰਿਭਵਨਕੇਕਰਤਾਰਾ॥ ਤੁਮਤੈਭਇਓਬ੍ਰਿਥਿਧਿਸੀਸਾ
 ਗਾਤਉਮਾਇਅਮੋਹੇਸਬਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਤਾਂਤੈਤੁਮਰੀਗਤਿਨਹੀ
 ਜਾਨੀ॥ ਤਾਹੀਥਿਧਿਹਮਤੁਮੈਨਜਾਨਿਓ॥ ਪ੍ਰਤਿਭਾਓਨਿ
 ਸਚੈਮਨਿਆਂਨਿਓ॥ ਤਦਪਨਹੀਜਾਨੀਇਹੁਬਾਤਾਹੋਤੁ
 ਮਤੀਨਯੋਕਕੇਦਾਤਾ॥ ਧਰਤੀਭਾਰੁਉਤਾਰਨੁਕਾਜਾ॥ ਜ
 ਗਮੈਜਨਮੁਯੀਓਜਨਦੁਗਾਜਾ॥ ਤੁਮਰੀਸਰਗਿਗੁੰਦਿਨੁ
 ਰੈਨਾ॥ ਚਾਹਤਿਚਰਨਕਵਣਕੀਰੈਨਾ॥ ੨੪੫॥ ਵੇਹਗਾ॥
 ਜਨਮਸਮੈਜਾਨਿਓਹੋਤੈਪ੍ਰਭਸਰੂਪ
 ਮਨਿਮਾਂਹਿ॥ ਤਉਮਾਇਅਕੇਨੇਹਤੈਗਿਆਨੁਰਹਿਓਕਛੁ

ਨਾਹਿ। ਰਾਜਨਿ ਤਥੈ ਕ੍ਰਿਸਤ ਜੂਜਾਨਿ ਓ। ਇਨਿ ਸਰੂਪ ਮੇਰੇ
 ਪਤਿ ਰਾਨਿ ਓ। ਸਿਥੇ ਓ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਕਹਤਿ ਤਾ
 ਤਤੁ ਮਸਾਚੀ ਬਾਤਾ। ਸਬ ਮੇਰੇ ਓ ਦੇ ਬਿਪੈ ਜੋਈ। ਪੂਰਨੁ ਰਿ
 ਆਨੁ ਪਾਇ ਓ ਮੇਰੇ। ਹਉ ਹੀ ਇਕ ਸਕਲ ਜਗਮਾਂਹੀ। ਰੂਪੁ
 ਅਨੇਕ ਪਰੇ ਜਗਮਾਂਹੀ। ਤੁਮੈ ਨਭਾਇ ਓ ਗਿਆਨੁ ਜਬਤਾਂ
 ਈ। ਮੇਰੇ ਪਤਿ ਜਾਨਿ ਓ ਤਬਤਾਂ ਈ। ਅਥਿ ਤੁਮ ਜਾਨਿ ਓ
 ਭੇਛੁ ਮਾਰੇ। ਸਕਲ ਭਗਮੁ ਸਿਦਿਗਾਇ ਓ। ਰੋ। ਰਾਜਨਿ
 ਤਥੈ ਦੇਵ ਕੀ ਮਾਤਾ। ਯਾ ਬਿਧਿ ਕਹਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਸਿਓ ਬਾਤਾ
 ਸਕਲ ਰਿਖਤਿ ਤੁਮੇਰੇ ਗੁਨ ਗਾਏ। ਸੀਦੀ ਪਤ ਕੇ ਸੁਤੁ ਤੁਮ ਲਿ
 ਆਏ। **ਦੁਖੁ ॥ ਦੁਹਰਾ ॥ ਤਿਉ ਕਾਰਨਾ**
ਜਾਨਿ ਓ ਤੁਮੈ ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਬਿਸਵਾਸੁ। ਕਾਰਨਿ ਹੋ ਸਭ ਸ੍ਰਿ
 ਸਾਇ ਕੇ ਭੋਪਤਿ ਪੂਰਨੁ ਸੁਖ ਰਾਸੁ। ਜਾਨਤਿ ਹੋਖ ਦਿਪੁ ਤੁਹ ਮਾ
 ਰੇ। ਹਠੁ ਕਰਿ ਕੰਸ ਨਰੇ ਸੁਸਿਘਾਰੇ। ਤੇਜਿ ਵਾਇ ਕੇ ਅੰਤਿ ਦੇ
 ਧਾਇ ਓ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇ ਓ। ਤੁਮ ਹੀ ਸਿਰਜੇ
 ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ। ਅੰਤਿ ਕਾਉ ਤੁਮ ਹੀ ਸਿਘਾਰੇ। ਤੁਮ
 ਹੀ ਸਬ ਕੀ ਬੇਦਤਿ ਹੋਰੇ। ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਦੂਰਿ ਕਿਉ ਨ ਕਰੇ।
 ਰੁਦੁ ਦਛਨਾ ਦਈ ਤੁਮ ਜੈਸੀ। ਪ੍ਰਤਿ ਦਛਨਾ ਜਾਚੈ ਐਸੀ
 ਪਾਇ ਹੁਸਤਿ ਬੋਲੇ ਕ੍ਰਿਸਨੁ। ਰਾਹੀ। ਭੁਨੇ ਮਾ ਤਤੁ ਮਥਾਤ
 ਹਮਾਰੀ। ਜੀਇ ਛਾਤੁ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਮਾਰੀ। ਪੂਰਨ ਕਰਿ ਹੋ ਪੂਰਨ

ਚਿਨਮਾਂਧੀ॥ ਰਾਜਤਿਗਏਪਾਤਾਭਜਨ॥ ਗਜਾਅਪਨੈਖਸ
 ਟਿਕੁਤਤਿਕੇਕਾਜਾ॥ **੨੪ ॥ ਵੈਰਗਾ॥** **੨੫**
ਗਜਾਚਹੁਤਿਉਤੇਰਿਚਰਨਤਿਕੀਰੇਨੁ॥ ਸ੍ਰੀਭੋਪਤਿ
ਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਤੈਤਨੁਮਨੁਆਇਓਚੈਨੁ॥ ਚਉਪਈ॥
 ਨਿਜਿਸਿਘਾਸਤਿਤੈਓਠਿਧਾਇਓ॥ ਆਇਪਾਂਇਪਰਿਮਾ
 ਖੁਨਿਵ॥ ਇਓ॥ ਨਮਸਕਾਰਿਕਰਿਆਸਨੁਦੀਨੋ॥ ਚਰਨਧੋਇ
 ਚਰਨੋਦਕੁਞੀਨੋ॥ ਚੰਦਨਚਰਚਹਾਰਿਪਹਿਰਾਏ॥ ਪੂਪਦੀ
 ਪਦੀਧੋਦਸੀਗਾਏ॥ ਪ੍ਰੇਮੁਭਾਉਸੇਉਗਦਗਦਬਾਨੀ॥
 ਰਿਓਸਤਤਿਨਹੀਜਾਇਬਖਾਨੀ॥ ਕਹਤਿਧੰਨੁਪੈਭਾਗੁਯਾ
 ਰੇ॥ ਪਾਇਓਸੁੰਦਰਿਦਰਸਨੁਤੁਮਾਰੇ॥ ਤੁਮਾਰੇਪਰਮਪਾਂਮੁਸੁਖ
 ਦੇਨਾ॥ ਸੁਰਿਕਿੰਨਰਚਹਤਿਦਿਨੁਰੈਨਾ॥ ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾ
 ਅਗਾਧਿਗੁਸਾਂਈ॥ ਮੁਕਤਿਕੀਏਏਗੀਜਿਹਿਤਾਈ॥ ਰਾਜ
 ਤਿਤਏਕ੍ਰਿਸਨਸੁਖਦਾਨੀ॥ ਬਾਲਿਗਜਾਸਿਉਬੋਝਤਿਬਾਨੀ॥
੨੬॥ ਵੈਰਗਾ॥ ਵੈਖਾਇਪੁਤ੍ਰਿਮਰਚੰਦ
ਤਮਕੇਦੇਹੁਮੰਗਾਇ॥ ਮਾਇਦੇਵਕੀਗਰਭੁਮੇਥਾਸੁਕੀਓ
ਜਿਨਿਆਇ॥ ਚਉਪਈ॥ ਭੈਛਾਇਓਵੈਭਾਇਯਾ
 ਰੇ॥ ਕੰਸਨਰੇਸੁਮਾਰਿਸਬਰੂਗੇ॥ ਤਿਕੇਕਾਜਿਦੇਵਕੀਆ
 ਤਾ॥ ਅਤੀਸੋਚੁਕਰੈਦਿਨੁਗਤਾ॥ ਇਹੁਸੁਤਿਕੈਗਜਾ
 ਬਯਧਾਇਓ॥ ਤਬਹੀਛਇਓਪੁਨੁਯੋਆਇਓ॥ ਹਾਰਿ

ਜੁਆਨਿਦੇਵਕੀਨ ਨਿਓਉਤਿਸੁਖਪਾਇਗੋਦਮੇਯੀਨੈ। ਹਰਿ
 ਖੀਬਪੁਤ੍ਰਦੇਵਕੀਮਾਈ। ਉਰਿਤੈਛੀਰੁਚਲੇਤਰਗਈ। ਘਾ
 ਰਿਘਾਰਿਨਿਜਿਕੰਠਿਯਗਾਵੇ। ਗੰਮੁਕਿਸਤਿਕੋਹਾਸੀਅਯੈ।
 ਜਨਨੀਛੀਰੁਪਾਂਤਕਰਿਯੀਨੈ। ਨਮਸਕਾਰੁਤਬਹਰਿਕੋਕੀਨੈ।
 ਤਾਤਮਾਤਕੋਮਾਥੁਤਿਵਾਏ। ਆਇਸੁਲੈਸੁਰਲੇਕਸਿਧਏ।
 ੮੪੮॥ ਵੈਰਗਾ॥ ਵਿਰੁਚਯਤ੍ਰਿਚਿਤ੍ਰ
 ਯਾਇਕੋਕਪੈਸੁਨੈਜੇਕੋਇ। ਸ੍ਰੀਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਚਰਨਤੈਕਥਪੁੰ
 ਦੂਰਿਨਹੈਇ॥ ਅਧਿਕਾਉਤਿਅਸੀਹਵੀ॥
 ੮੪੯॥ ਗਜਾਕਹਤਿਸੁਨੈਰਿਖਗਿਆਤਾ। ਤੁਮਸਿ
 ਉਬੁਤ੍ਰਤਪੁੰਇਕਥਾਤਾ। ਮਮਾਪਿਤਥਾਹਿਨਸੁਭਦ੍ਰਾਆਹਿ।
 ਕਿਹਿਥਿਧਿਅਰਜਨਾਭਿਅਏਤਾਹਿ। ਸ੍ਰੀਸੁਖਦੇਉ
 ਕਪੈਸੁਨਿਗਜਾ। ਅਰਜਨਕੇਅਤਿਦੀਰਘਪੁਕਾਜਾ।
 ਏਕਥਾਰਿਤੀਰਥਿਵੈਗਏ। ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਦਾਂਤੁਬਹੁਦ
 ਏ। ਸਗਲਾਰਿਖਤਿਕੇਦਰਸਨੁਪਾਏ। ਪੁਤਿਪ੍ਰਭਾਸੁਤੀਰਥ
 ਮੈਆਏ। ਸੁਤੀਹੁਤੀਅਰਜੁਨਿਗੁਨਿਗਿਆਤਾ। ਸ੍ਰੀ
 ਬਸਦੇਉਸੁਤਾਕੀਥਾਤਾ। ਰੁਪਵੰਤੁਸੰਦਰਸੁਕਮਾਰੀ॥
 ਜਾਹਿਦੇਖਿਮੋਹੈਨਰਨਾਰੀ। ਸ੍ਰੀਸੰਕਰਘਨਤਿਤਿਕੇਭਾ
 ਈ। ਨਦੁਰਜੇਧਨਸਿਉਕਰਤਸਗਾਈ॥ ੮੫੦॥
 ਵੈਰਗਾ॥ ਤਾਂਤੈਉਤਿਸਚੈਕੀਓਮਤਿਮੈਸੋਚੁ

ਬਿਚਾਰਿ। ਕਾਹੂ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਈਸੀ ਐਸੀ। ਸਿਦਭੁ ਮਾਗਿ। **ਚ**
ਪਦਿ। ਤਬ ਸੰਤਿਆਸੀ ਭਿਖੁ ਬਨਾਏ। ਘੋਸੇ ਦੁਆਰ ਕਾਤਗ
 ਰੀ ਜਾਏ। ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਪ੍ਰਾਂਤਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਅਭਿਰੁਸ ਕਞਜ ਦੇ
 ਸੁਰਿਗੀ ਆਤਮਾ ਆਦਰਿ ਸਿਉ ਤਿਜਿਗੇ ਹਿ ਬੁਝਾਵੈ। ਖਟ
 ਰਸ ਭੋਜਨ ਤਿਥੈ ਜਿਵਾਵੈ। ਏਕ ਦਿਵਸੁ ਬਞਬੁ ਦਿ ਬੁਝਾਵੈ।
 ਜਬ ਪਰਭੀ ਤਰਿ ਜੇਵਨਿਆਏ। ਤਬੈ ਸੁਭ ਦ੍ਰੁਕੈ ਓਤਿ ਦੇਖੈ।
 ਅਤਿ ਰੁਤਿ ਰੁਪ ਅਨੁਪ ਮਧੋਖੈ। ਕੂਅਰਿ ਸੁਭ ਦ੍ਰੁਕੈ ਅਰਜਨੁ ਦੇ
 ਖੈ। ਚਿਤਿ ਸਮਾਤਿ ਚਿਤਿ ਮੈਲੇਖੈ। ਪੂਰਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਤ ਪਾਰੈ।
 ਨੈਤਿ ਕੋਰਿ ਤਿਥੈ ਰਿਤਿ ਹਾਰੀ। ਆਬਿਧਿ ਤੈਤਿ ਪਰਸ ਪਰਞਗੇ।
 ਰੁਪ ਅਨੁਪ ਦੇਖਿ ਅਨੁਗਾਰੇ। **੮੫੦॥ ਦੁਹਰਾ॥**
 ਭੋਜਨੁ ਕਰਿ ਆਸਨੁ ਗਏ ਮਨੁ ਤੋਰੇ ਹੋਭਾਇ। ਕੂਅਰਿ ਸੁਭ
 ਦ੍ਰੁਹਰਿ ਤਿਕੋ ਞਗੇ ਕਰਤਿ ਉਪਾਇ। ਏਕ ਦਿਵਸੁ ਜਦ ਪੁਰ
 ਕੇਯੈ ਈ। ਤੀਰਥਿ ਜਾਤਿ ਚਲੈ ਸਭ ਕੇਈ। ਰਬ ਮੈ ਥੈ ਠਿਸੁ
 ਭਦ੍ਰਾ ਲਈ। ਜੇ ਪਾਬ ਹੁਤ ਸੀ ਗਿਯੋ ਚਲੀ। ਤਹੁ ਆਇ
 ਅਰਜਨੁ ਬਞਬਾਰਿਓ। ਸਬ ਜੇ ਪਨੁ ਕੇ ਮਾਰਿ ਬਿਡਾਰਿਓ।
 ਬਹੁਰੇ ਪਕਰਿ ਕੂਅਰਿ ਕੀ ਬਾਂਹੀ। ਲਈ ਥੈ ਚਿਅ ਪੈਰੇ ਰਬ ਮੈ
 ਹੀ। ਸ੍ਰੀ ਬਞਬੁ ਦਿ ਸੁਨੀ ਇਹੁ ਬਾਤਾ। ਤਮ ਸੁਕਰਿ ਕੰਪੈ
 ਬਗਾਤਾ। ਕਹੀ ਰੰਗੁ ਅਰਜਨੁ ਕੇ ਦੇਹੁ। ਕੂਅਰਿ ਸੁਭ ਦ੍ਰੁਕੈ
 ਓਐ ਹੁੰ। ਕ੍ਰਿਸਤਿਆ ਦਿ ਜਾਵੈ ਜਹਾਂ ਤਾਈ। ਬਿਨ ਤੀਬ

ਹੁਤਕਰੀਓਹਠਾ ॥ ੧॥ ਬਾਲਿਸਿਓਕਹਿਓਕੋਪਤਹੀਕੀਜੈ॥
 ਕੂਅਰਿਬਿਆਹਿਅਰਜਤੁਕੇਦੀਜੈ॥ ੨॥ **੨੫੫੫ ੨੬**
੩੭॥ ਇਹੁਸੁਨਿਕੈਸੂਹਿਰਾਮਹੁ ਕੁਏਕੋਪਤੈਸਾਂਤਿ॥
 ਦਾਇਜੁਦੀਓਪਠਾਇਕੈਦਰਬੁਸੇਜਬਹੁਭਾਂਤਿ॥ ਏਕਦਿਵ
 ਸਿਸ੍ਰੀਕਿਸਨਮੁਗਰੀ॥ ਜੀਤਿਜਿਭਗਤਤਿਕੋਹਿਤੁਕਾਰੀ॥
 ਤਿਨਿਅਪੇਸੇਮਾਤਿਸਾਂਹਿ॥ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਤਿਰਪਕੁਯਾਸਪਰਮ
 ਸੁਭਕਾਰੀ॥ ਅਭਿਰੁਸਰਬਦੇਓਬਿਪਹੈਸੋਈ॥ ਜਿਹਿਸਮ
 ਅਭਿਰੁਭਗਤੁਨਹੀਕੋਈ॥ ਤਿਨੈਦਰਸੁਦੀਜੈਇਕਥਾਰਾ
 ਜਿਨਿਕਾਰਤਿਯੀਨੈਅਭਿਤਾਰਾ॥ ਰਬੁਪਰਿਥੈਠਿਕਿਸਤਿ
 ਜਦੁਨਾਥਾ॥ ਰਿਖੀਬਹੁਤੁਯੀਨੈਨਿਜਿਸਾਥਾ॥ ਬੇਦਾਬਿ
 ਆਸੁਨਾਰਦੁਮੁਨਿਗਿਆਨੀ॥ ਜਭਿਨਬਸਿਸਹਿਅਗ
 ਸਤਬਿਨਾਨੀ॥ ਬਾਂਅਦੇਓਦੇਵਣਾਬਿਬਿਆਤਾ॥ ਅਭਿਰੁ
 ਬਹੁਤੁਰਿਖੀਸੁਰਿਗਿਆਤਾ॥ ਭਿਨਹੁਕੋਯੀਨੈਨਿਜਿਸਾ
 ਥਾ॥ ਅਯੈਸੀਭਾਂਤਿਚਲੇਜਦੁਨਾਥਾ॥ **੨੫੫੫ ੨੬**
੩੭॥ ਮਾਰਿਵਾਹੁਪੰਜਾਹੁਇ ਕੋਪਤਿਪ੍ਰਭਜਦੁ
 ਰਾਇ॥ ਪਹੁਚੇਅਤਿਆਨੰਦੁਸਿਓਸਿਧੁਯਾਨਗਰੀਆਇ॥
 ਤਿਰਪਅਰੁਬਿਪ੍ਰਸੁਨੀਹਰਿਆਏ॥ ਆਗੈਯੈਤਿਹੇਤਸਿਓ
 ਪਾਏ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਬਹੁਤੁਸੁਖਪਾਇਯੀ॥ ਪਗੁਪਰਸਨ
 ਕੋਸੀਸੁਨਿਵਾਇਯੀ॥ ਕਹੈਸੁਫਲੁਹੈਜਨਮੁਹਮਾਰੀ॥ ਦਰਸੁ

ਪਰਸੁਰਸੁਲਓਤੁਮਾਰੇ। ਕਿਰਪਾਕਰੇਮੇਹ। ਸਿਕਮਾਰਾ। ਪਗੁਧ
 ਰੋਹਮਗ੍ਰਿਹਿਮੰਤਾਰਾ। ਤਬਹਰਿਜੂਜਾਤਿਓਮਿਅੰਗੀ। ਜੋਹਮ
 ਰਾਜਾਕੇਘਰਿਜਾਂਗੀ। ਤਓਦਹਥਾਂਮੰਨੁਭਗਤੁਮਾਰੇ। ਅਪ
 ਨੈਮਤਿਮੇਹੋਇਦੁਖਾਰੇ। ਜੋਹਮਥਾਂਮੰਨੁਕੇਘਰਿਜਾਂਗੀ। ਰਾਜਾ
 ਦੁਖਤਹੋਇਮਿਅੰਗੀ। ਰਿਖਤਿਸਹਤਿਹਰਿਜੂਦੁਇਭਏ।
 ਦੋਰੋਭਗਤੋਕੇਘਰਿਗਏ॥ ੮੫੩॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਸੋਘਸਾਜਿਥੈ ਠਾਰਿ ਕੈਕੀਰੋਬਹੁਤੁਹੁਯਾਸਾ। ਚਰਨ
 ਕਦਯਧੋਦਤਿਯਗੋਤਿਜਿਕਰਿਸਿਓਰੋਯਾਸਾ। ਸੋਜਯੁਲੇ
 ਨਿਜਿਸੀਸੁਚਣਾਇਓ। ਕਹਤਿਅਨੁਕੋਦਿਵਸੁਸੁਯਾਇ
 ਓ। ਦੇਖੋਸੁੰਦਰਿਬਦਨੁਤੁਮਾਰੇ। ਜਾਂਸਓਸੁੰਦਰੁਭਇਓ
 ਓਜਿਅੰਗੇ। ਚੰਦਤਿਆਦਿਸਿਓਪੂਜਾਕੀਤੀ। ਸਰਸ
 ਸੁਗੰਧਪੁਪਧਰਿਦੀਤੀ। ਬਿਬਧਭਾਂਤਿਨਈਥੇਦਜੇਦਾਏ।
 ਪ੍ਰਭਜੁਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਸਿਓਪਾਏ। ਰੂਪਤਬਸਤਅਨੁਪਮੰਗਾ
 ਏ। ਆਦਰੁਸਿਓਹਰਿਕੋਪਹਿਗਏ। ਨਿਜਿਕਰਿਸਿਓਗਜ
 ਸੁਰਿਗੀਆਤੀ। ਦਾਬਤਿਚਰਨਕਦਯਸੁਖਦਾਨੀ। ਕਹੇ
 ਸੁਰੇਸ਼ੀਕ੍ਰਿਸਤਮੁਗਾਰੀ। ਕਹੁੰਕਹਾਂਯਓਕਿਰਪਾਤੁਮਾਰੀ।
 ਮੋਹਿਸਤਾਬਕੀਓਤੁਮਨਾਥਾ। ਦਰਸਤੁਦੀਓਰਿਖਤਿਕੇਸ
 ਥਾ॥ ੮੫੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤੁਮਤੋਜਗਤਿ
 ਦਾਸੁਰੋਭੋਪਤਿਪ੍ਰਭਸੁਖਰਾਸਿ। ਨਿਜਦਾਸਤਿਕੇਗ੍ਰਿਹਿ

ਮੇਕਛੁਦਿਨੁਕੋਰ। ਨੇਵਾਸੁ। ਗਜਤਿਤਬੈਜਗਤਕੇਸਾਂਈ। ਕੇ
 ਤਕਿਦਿਵਸਰਹੇਉਠਾਂਈ। ਜਬਹਰਿਜੂਦਿਜਿਕੋਗ੍ਰਿਹਿਗ
 ਏ। ਵਾਂਕੇਮਤਿਬਹੁਆਤੰਦੁਭਏ। ਬਦੋਹੁਯਾਸੁਕੁੰਕੁਰ
 ਤਾਂਈ। ਨਾਚਤਿਯਗੋਬਿਪ੍ਰਉਠਾਂਈ। ਬਹੁਰੇਏਕਚਟਾ
 ਈਆਤੀ। ਤਿਉਭੁਪਰਿਬੈਠੇਸੁਖਦਾਤੀ। ਚਰਨਕਵਣ
 ਦੇਖਤਿਸੁਪਾਇਓ। ਚਰਨੇਦਕੁਲੇਸੀਸੁਚਰਨਾਇਓ।
 ਸੀਤਲਜਲਸਿਓਦੋਨਾਭਰਿਓ। ਪਰਮਪ੍ਰੀਤਿਸਿਓਅ
 ਗੋਪਰਿਓ। ਤੁਲਸੀਦਲਪੁੰਗੀਫਲਾਭਿਆਇਓ। ਜਲ
 ਓਸੀਰਅਰੁਕਵਣਸੁਹਾਇਓ। ਬਹੁਰੇਚਰਨਕਵਣਸੁਖ
 ਦਾਤੀ। ਦਾਬਤਿਯਗੋਬਿਪ੍ਰਸੁਗਿਗਿਆਤੀ। ੮੫੫
 ਦੇਹਗਾ। ੮੫੬ ਜੋਗਿਬਿਨਤੀਕਰੀਧਰੇਚਰ
 ਨਪਰਿਮਾਂਬਾ। ਮੇਅਨਾਬਕੇਦਰਸੁਦੇਕੀਨੋਨਾਬਿਸਤਾਬਿ।
 ਜਦਪਬਸੇਸਦਾਮਤਿਮਾਹੀ। ਕਾਹੂਦਿਨੁਛਿਨੁਭੁਲਾਤਿ
 ਨਾਹੀ। ਤਦਪਆਜੁਅਤਿਗ੍ਰਹੁਕੀਨੋ। ਪ੍ਰਗਟਿਆਇ
 ਕੇਦਰਸੁਦੀਨੋ। ਦਿਜਿਕੀਭਗਤਿਦੇਖਿਤਿਹਕਾਣਾ
 ਮਹਾਂਪ੍ਰਸੰਨਤੁਭਏਨੰਦੁਲਾਣਾ। ਕਹਤਿਸੁਨੇਸਿਰੀਦੇਓਭਿ
 ਨਾਤੀ। ਐਸੈਸਕਣਾਰਿਖੀਸੁਗਿਗਿਆਤੀ। ਹਮਕਓਲੇ
 ਫਿਰੇਸਭਠਾਂਈ। ਪਾਦਤਕਰੇਯੋਕਜਤਤਾਂਈ। ਤੁਮਪਰਿ
 ਕਿਰਪਾਕਰਤਿਕੇਕਾਜਾ। ਆਜੁਈਹਾਂਅਏਰਿਖਗਜਾ

ਰਾਜਨਿਐਸੀਥਿਧਿਸੁਖਦਾਨੀ॥ ਕੀਤੇ ਮੁਕਤਿ ਦੋਭਗਤ
 ਬਿਨਾਨੀ॥ ਤਬਘਾਨਿਸਿਆਂ ਮੁਖੈ ਠਿਰ ਬਿਮਾਂਹੀ॥ ਛਬਸਿਉ
 ਚਲੇ ਦੁਆਰਕਾਘਾਂਹੀ॥ **੮੫੮॥ ਵੇਹਰਾ**
ਨੀਨੀ ਗ੍ਰਿਥਿ ਪੁਚੇ॥ ਇਕੈ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭਜ ਦੁਗਣੀ॥
 ਪੁਰਬਾਸੀ ਟੁਲਤ ਭਏ ਦਰਸ ਸਰਸੁ ਪਾਇ॥ **੮੫੯**
ਧਿਆਉ ਸਤਾਸੀ ਹਵੰ॥ **੮੬੦॥** ਰਾਜਕ
 ਹਤਿ ਸੁਰੀਰਿਖ ਰਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਜੋ ਬੇਦ ਨ ਗਾਈ॥
 ਨਿਰਗੁਨ ਉਸਤਤਿ ਸਰਗ ਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਸੋ ਮਨਿ ਮੈ ਕਛੁ ਆਵ
 ਤਿ ਨ ਹੀ॥ ਤਿਹਿ ਕਾਰਨਿ ਬੂਝਤਿ ਇਹੁ ਭੇਦਾ ਸੋ ਸਮਝਾ
 ਇਕੋ ਸੁਖ ਦੇਵਾ॥ ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬੋਲੇ ਰਿਖ ਰਾਣੀ॥ ਰਾਜ
 ਨਿਸੁਰੇ ਕਥਾ ਮਨ ਭਾਈ॥ ਹਰਿ ਇਛਾ ਤੇ ਸਿਛਾ ਪਾਈ॥ ਤਬ
 ਇਹੁ ਉਸਤਤਿ ਬੇਦ ਨਿਗਾਈ॥ ਏਕ ਦਿਵਸਿ ਨਾਰਦ ਮੁ
 ਨਿ ਗਿਆਨੀ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਨਿਸੈ ਪਰਮ ਬਿਨਾਨੀ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਨਾਰਾਇਣ ਪੈ ਵੈਗਏ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ ਮੁਦਤਿ ਮਨ ਭਏ॥ ਨਿ
 ਮਸਕਾਰਿ ਕਰਿ ਕੈ ਰਿਖ ਗਿਆਨੀ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਤਿ ਬੋਲ
 ਤ ਬਾਨੀ॥ **੮੬੧॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਉਸਤਤਿ ਸ੍ਰੀ**
ਭਗਵਾਂਤ ਕੀ ਬੇਦ ਨਿਕਰੀ ਸੁਨਾਇ॥ ਸੋ ਬਿਧਿ ਹਉ ਜਾਨ
 ਤਿ ਨ ਹੀ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸਮਝਾਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਸੁ
 ਗਿ ਗਿਆਨੀ॥ ਨਾਰਦ ਪ੍ਰਤਿ ਬੋਲਾ ਤਿਸੁ ਦਿਬਾਨੀ॥

ਏਕਦਿਵਸਿਸੰਨਕਾਰਕਗਿਆਨੀ॥ ਸੁਤਾਬਿਰੰਚਕੇਪ
 ਰਮਾਬਿਨਾਨੀ॥ ਬੈਠੇਹੁਤੇਰੇਉਪਰਮਾਂਹੀ॥ ਚਾਰਚੰਦ੍ਰਜਿਉ
 ਉਤਰਾਨਮਾਂਹੀ॥ ਤੁਹਾਂਚਲੀਇਹੁਬਾਤਿਸੁਹਾਈ॥ ਕਿਹਿ
 ਬਿਧਿਬੇਦਤਿਉਸਤਤਿਗਈ॥ ਸਨਕਆਦਿਜੇਚਰੇਰੁ
 ਹਾਤਾ॥ ਪਰਮਪਰਬੀਨਸਬੇਸੁਰਿਗਿਆਤਾ॥ ਭਾਗਵੰ
 ਤਕਥਾਸੁਨੈਸਭਕੇਈ॥ ਜਦਪਾਗੀਆਨਵੰਦੁਹੁਹੋਈ॥
 ਤਿਹਿਕਾਰਤਿਬੈਠੇਸਭੁਭਗਤਾ॥ ਬੋਲੇਸਨਕਅਹਾਂਸੁਰਿ
 ਗਿਆਤਾ॥ ਯਾਬਿਧਿਬੇਦਤਿਉਸਤਤਿਕਰੀ॥ ਜੈਜੈ
 ਨਾਗਇਨਹਰੀ॥ ੮੫੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਿਆ
 ਗਿਉਨਿੰਦੁਜੋਗਕੀਜਾਗਿਓਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥ ਤਿ
 ਜਿਮਾਇਆਬਿਸਥਾਰਕੇ॥ ਸਿਰਜੀਪੁਤਿਸੀਸਾਗ॥ ਜਦਪ
 ਰੇਮਾਇਆਤੁਮਪਾਹੀ॥ ਤੁਮਕਬਹੁੰਦੋਕੇਬਸਿਨਾਹੀ॥
 ਤਦਪਅਧਮਨਾਰਿਜੋਹੋਈ॥ ਪਤਿਕਉਦੋਸੁਯਗਾਵਤਿ
 ਜੋਈ॥ ਤਿਹਿਕਾਰਤਿਮਾਇਆਪਰਹੋਰੇ॥ ਜਗਸਿਰਜਨ
 ਕੀਅਗਿਆਕਰੇ॥ ਤੁਮਤੇਤ੍ਰਿਬਿਧਿਘ੍ਰਮੁਭਗਵਾਂਨਾ
 ਤਨਮੈਪ੍ਰਥਮਸੂਚਮਪਰਮਾਨਾ॥ ਦੁਤੀਆਰੂਪੁਦੈਗਠ
 ਤੁਮਾਰੇ॥ ਸਕਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਪਾਰਨਹਾਰੇ॥ ਤੀਜੇਸੁਤੁਅਤ
 ਮਾਸੋਈ॥ ਸਬਜੀਵਨਮੈਬਿਆਪਕੁਜੋਈ॥ ਤੁਮਹੀਆ
 ਦਿਜਗਤਕੇਕਰਤਾ॥ ਤੁਮਹੀਸਕਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੇਭਰਤਾ॥

ਤੁਮਹੀਪਰਾਉਕਰੇਛਿਨਮਾਹੀਕਬਹੁੰਪੰਦੇਬਦੇਤੁਮਨਾ
 ਹੀ॥ **੮੫੯॥ ਵੇਰਗਾ॥ ਆਦਿਅੰਤਿ**
 ਸਬਜਗਤਕੇਤੁਮਹੀਪੁਰਖਅੰਤਿ॥ ਸਦਾਏਕਰਸੁਗਤਹੋਰੋ
 ਪਤਿਪ੍ਰਭਭਗਵੰਤੁ॥ ਜੇਤੁਮਕੋਸੀਤਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਅਤੇਉ
 ਤਪਤਿਕੁਈਤੁਮਾਰੀ॥ ਤੁਮਹਮਕੇਕੈਸੀਬਿਧਿਜਾਨੀ॥ ਜੇਉ
 ਸਤਤਿਇਹੁਭਾਂਤਿਬਖਾਨੀ॥ ਅੰਤਿਨਾਥਿਇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥
 ਨਾਤੇਕੇਤਕੁਬਧਿਹਮਾਰੀ॥ ਤੁਮਹੀਸਕਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਰਨਾ॥
 ਪ੍ਰਿਤਿਪਾਞਕਤੁਮਹੀਸੰਘਾਰਨਾ॥ ਜਿਉਘਟਿਨਾਮੁਕਹੈ
 ਸਬਯੋਈ॥ ਤਦਪਸਿਰਤਕਹੈਦੁਸੈਈ॥ ਅੰਤਿਹੀਇਕੁਬ੍ਰ
 ਹਮਸਭਠਾਂਈ॥ ਨਾਮੁਅੰਨੇਕਕਹੁੰਕਹਾਂਤਾਂਈ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਨਿਰਗੁਨਕਰਤਾਗਾ॥ ਰਗਤਨਿਰੋਤਲੇਤਮਉਤਾਗਾ॥ ਤੁ
 ਮਹੀਯੀਯਾਪਰਮਸੁਹਾਈ॥ ਜੇਜਨੁਕਹੈਸੁਨੈਚਿਤੁਯਾਈ॥
੮੬੦॥ ਵੇਰਗਾ॥ ਤੇਜਨਪਰਮਪੁਨੀਤ
 ਹੈਪਾਵੈਪਦੁਨਿਰਥਾਂਤੁ॥ ਅੰਤਿਕਾਓਤੁਮਕੋਸਿਯਤ
 ਕੇਪਤਿਪ੍ਰਭਭਗਵੰਤੁ॥ ਤੁਮਹੀਭਗਤਿਕਹੈਜੋਕੋਈ॥
 ਜਗਮੈਸੁਫਲੁਜਨਮੁਹੈਸੈਈ॥ ਸਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤਸਮਕਥਾ
 ਤੁਮਾਰੀ॥ ਸ੍ਰਵਨਤਸੁਨਤਹੋਤਰਚਭਾਂਗੀ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗਨ
 ਤੁਮਰੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਮਹਾਂਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਿਤਿਸਿਉਪਾਵੈ॥ ਜੇ
 ਜਨੁਤੁਮਤੈਥੇਮੁਖਕਹਾਵੈ॥ ਜਦਪਖਟਰਸੁਭੈਜਨੁਪਾ

ਵੇ। ਸੁਆਤਸਾਂਤਿਪੇਟੁਵੇਭਰੈ। ਨਰਕਮਾਝਸੂਕਰਿਜਿਉ
ਪਰੈ। ਤੇਜਨੁਜੁਆਸੁਯੋਤੈਐਐ। ਤਿਕਸਤਪਵਤਚਰਮ
ਤੇਜੈਸੈ। ਅੰਸੁਤੁਮਾਰੈਸਭਠਾਂਈ। ਬਿਆਪਕੁਸਦਾਅ
ਗਤਕੀਤਿਆਈ। ਚਿੰਨਗੀਉਠੈਅਗਤਿਤੇਜੈਈ। ਤਿਸ
ਚੇਅਗਤਿਰੁਪੈਸੈਈ॥ ੮੬੧॥ ਵੈਰਗਾ॥

ਜੋਈਚਰਗੀਅਗਤਿ ਕੀਜਤਨਕਰੈਜੇਕੋਈ। ਮਾ
ਅਗਤਿਸਮੇਤਪੈਇਹੁਜਾਨਤਿਸਭੁਕੋਈ। ਜੇਕੀਸਰੁਜੇ
ਤੁਮਕੋਧਿਆਵੈ। ਪ੍ਰਾਨਿਥਾਇਤ੍ਰਿਕੁਟੀਸੈਐਆਵੈ। ਰਿ
ਰਦੇਕਵਯੋਮੇਤੁਮਕੇਦੇਖੈ। ਅਤਿਤੁਤਿਰੁਪਅਨੁਪਸੁਪੇ
ਖੈ। ਅਗਮਪੰਥੁਤੁਮਾਰੈਭਗਵਾਨਾ। ਕੇਉਕਹਿਨਸਕੇਪਰ
ਮਾਨਾ। ਐਸੈਅਗਮਪੰਥੁਜੈਹੋਈ। ਕੇਸੀਬਿਧਿਪਹੁਚਤ
ਜੈਐਈ। ਭਗਤੁਤੁਮਾਰੇਪੜਤਿਪਰਾਨਾਤਿਤੁਮਕੇਪ
ਵਤਭੁਗਵਾਨਾ। ਤੁਮਕੀਭਗਤਿਪਰੈਮਤਿਆਂਹੀ। ਚਾਰਿ
ਪਦਾਰਥੁਚਾਹਤਨਾਹੀ। ਤਿਤਿਭਗਤਿਕੇਯਛਤਕੇ
ਸੋ। ਪਾਂਰਥੁਹਮੁਵੈਤੁਮਤਿਜੈਸੈ। ਅਨਸੈਧਿਆਤੁਤੁਮ
ਰੋਪਰੈ। ਕਬਹੂੰਰੋਵੈਕਬਹੂੰਸਿਹਸਿਪਰੈ॥ ੮੬੨॥

ਵੈਰਗਾ॥ ਹਰਤਿਤੁਮਾਰੈਧਿਆਨਮੇਰੋਮੇਰੋ
ਸਿਹਥੀਖਾਇ। ਦੇਖਿਦਿਸਾਸੀਸਾਰਕੀਰੁਦ੍ਰਕਰੈਪਛ
ਤਾਇ। ਕਬਹੂੰਮਗਤੁਧਿਆਨਮੇਹੋਈ। ਐਸੈਕੁਗ

ਤੁਭੈ ਜੀ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨਾ ਭਗਤਿ ਚਾਹੈ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸੇ ਜਨ
 ਬਰਨੇ ਜਗਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਪਕ ਉਤਰਹਿ ਗਵੈ ॥ ਜਹਾ ਨਿਬ
 ਚਨ ਬੈਠਨ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਪੂਜ ਦਪ ਬੇਦ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਦਪ
 ਤੁਮਰੇ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨਾ ਭਗਤਿ ਬੈਗਾ ਗੁਜੈ ਹੋਈ ॥ ਤ
 ਬਤੁਮਰੇ ਪਹਿ ਚਾਤਨ ਹਲੈਈ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਦਸਮ ਨ ਕੇ ਬਸ
 ਕਰੈ ॥ ਸੇ ਮਨੁ ਬਧਮਾਂ ਵਿਲੋਧ ਕੈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਪਤ ਦੇਖੈ ਜਾ
 ਈ ॥ ਪੰਥੁ ਤੁਮਰੇ ਦੇ ਤਿਬਤਾਈ ॥ ਪੁਤਿਤੁ ਮਸਿਉ ਵੈ ਬੁ
 ਧਿਦਾ ਗਾਵੈ ॥ ਸੇਈ ਜੀ ਗੁਸਮਾ ਪਿਕਹਾਵੈ ॥ ੮੬੩ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਦ ਪਹਿ ਮਾਨੁ ਪਰਗਾਸਿ ਤੈਬਹੁ ਬਿ
 ਧਿਕਰਤ ਬਿਨਾਨੁ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਪਾਵੈ ਨਹੀ ॥ ਕਬਹੂ ਪ
 ਦੁਨਿ ਰਬਾਨੁ ॥ ਕਲਾਪ ਪੂਜੰਤ ਜਪੈ ਜੋ ਲੋਈ ॥ ਤਦਪ
 ਬਾਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੀਹੋਈ ॥ ਜਦ ਪਹੋਇ ਦੇਵਤ ਨ ਮਾਹੀ
 ॥ ਕਰਮ ਧੰਧ ਤੈ ਛੂਟਤ ਨਾਹੀ ॥ ਹੋਤ ਲੋਹ ਕੀ ਬੇਰੀ ਜੈ ਸੈ ॥ ਸੁ
 ਵਰਨ ਕੀ ਬੇਰੀ ਪੁਤਿ ਤੈ ਸੈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪੁਰਖੁ ਗੁਪਤ ਬਹੋਈ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਕਪੁ ਜਤ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਕਰਿ ਕੈ ਜਗ ਜਗਤ ਕੋ ਲੋ
 ਈ ॥ ਦੇਵ ਨ ਕੋ ਪੂਜਤ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਤੋ ਕੋ ਛੁ
 ਪਾਵੈ ॥ ਬਹੁਰੇ ਮਿਰਤ ਲੋਕ ਮੈ ਆਵੈ ॥ ਜਬ ਤਾਂ ਈ ਤਿਹ ਕਰ
 ਮਨ ਹੋਈ ॥ ਤਬ ਏਕੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਜਨ ਬਿਖੈ
 ਭੋਗੁ ਪਹੁੰਚੈ ॥ ਭਗਤਿ ਜੋ ਗੁਤਿਤ ਮਨ ਮੈ ਪਰੈ ॥ ੮੬੪ ॥

ਦੇਹੁ ॥ ਤੁਮਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚੁ ਚਾਹੈ ਨਹੀ ਕਹੈ ਸਦਾ
 ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਚਾਹੈ ਸਦਾ ਬਿਸਰਾ ਮੁਸਿ ਉਯੈ ਤੇ ਮੁਰੇ ਧੰਮਾ ॥
 ਜੇ ਜਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨਿਕੇ ਬਾਂਸਿ ਹੋਈ ॥ ਕੀਟ ਜਨ ਮੁਖਾ ਵਤੁ ਹੋਈ
 ਈ ਬਹੁ ਰਿਐ ਤਜਨੁ ਮੈ ਅਉਤਾਗਾ ॥ ਪੁਨਿਆ ਵਤ ਪਸ
 ਜੂਤਿ ਮੰਤ੍ਰਾਗਾ ॥ ਤਿਨਿ ਪਾਛੈ ਨ ਰਹੈ ਹਿਜੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਰਿ
 ਲੈ ਨੀਚੁ ਜੂਤਿ ਮੈ ਆਵੈ ॥ ਬਹੁ ਰੋਚਾ ਰਿਬਰਨ ਮੈ ਹੋਈ ॥ ਐ
 ਸੀ ਬਿਧਿ ਭਰਮੈ ਸਬ ਕੋਈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਾਇਆ ਚਾਰਕ ਹਾ
 ਵੈ ॥ ਇਕ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਬਿਬਧ ਬਰਨ ਫਾਸੇ ਸ
 ਬ ਠਾਂਈ ॥ ਉਤਰੀ ਗਚਿਓ ਜਗਤ ਜਹਾਤਾਂਈ ॥ ਅਜਕੀ
 ਇਛਾ ਦੇਖਤ ਜਬ ਹੀ ॥ ਅਜਾਨੈ ਕਾ ਆਵਤ ਹੋਤ ਬਹੀ ॥
 ਨਾਤੇ ਇਤੀ ਸਕਤ ਕਹਾ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾਸਿ ਉਨਿਕ ਟਿਥੂ
 ਮੁਕੇ ਆਵੈ ॥ **੮੬੫ ॥ ਦੇਹੁ ॥ ਯਾਹੀ**
ਧੋਪ੍ਰਾਂਤੀ ਬੈਬੁਤਤ ਮਾਇਆ ਮਾਂਗਿ ॥ ਨਾਹੀ ਤੋਵਹ ਆ
 ਪਤੈ ਕਾਹੂ ਬਿਆਪਤਿ ਨਾਂਹੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਂਗਿ ਬੀਧਤ
 ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਚਓਗਾ ਸੀਭਰ ਮਤ ਹੋਸੇਈ ॥ ਜੇ ਜਨ ਮਾਇਆ
 ਕੋ ਪਰਹਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਤਿਮੋ ਚਿਤੁ ਪਰੈ ॥ ਜੇਈ ਪਰਮ
 ਭਗਤ ਜਗਮਾਂਹੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸੀ ਸੋ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾ
 ਇਆ ਸੰਗੁ ਮੋਹੁ ਉਨਿ ਪਾਇਓ ॥ ਤਿਹ ਕਾਰਨਿ ਇਹ ਜੀ
 ਉਕਾਇਓ ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਤੇ ਛੂਟੇ ਤਬ ਹੀ ॥ ਪਰਮ ਆਤਮਾ

ਬ੍ਰਹਮੁਹੋਇਜਬਹੀ॥ ਅਨੁਖਜਨਮੁਦ੍ਰੁਭਜਗਮਾਂਹੀ॥
 ਦੇਵਨਹੁੰਕੋਪਰਾਪਤਿਨਾਂਹੀ॥ ਸਕਲਦੇਉਇਹਮਨਸਾਕ
 ਰੇ॥ ਅਨੁਖਹੋਇਭਉਸਾਗਰੁਤਰੇ॥ ਨਰਸਰੀਰੁਨਉਕਾਸਮ
 ਜਾਨੈ॥ ਬਿਦਪੁਰਾਨਸਲਖਹੀਮਾਨੈ॥ ੮੬੬॥ **ਦੇ**
ਹਰਾ॥ ਦਾਦਿਸਾਸ੍ਰੀਭਗਵਾ ਨਹੈਕੇਵਲਕ੍ਰਿਪਾ
 ਤਿਧਾਨਾ॥ ਭਉਸਾਗਰੁਕੇਤਰਨਕੇਕੀਨੋਭੁਲੈਤਿਧਾਨਾ॥
 ਖੇਵਦੁਰੁਪੁਕਰੇਹੈਜੋਈ॥ ਨਾਉਕਹਪਾਰਿਯਗਾਵਤਜੋ
 ਈ॥ ਯਾਥਾਧਿਸਿਉਜੋਪਾਰਿਨਹੈਈ॥ ਆਤਮਾਪਾਤੀ
 ਹੋਵਹੁਲੈਈ॥ ਪੁਤਿਚਉਗਸੀਜਨਮੰਤ੍ਰਾਗ॥ ਭਰਮਤਰੇ
 ਵਹਬਾਰੰਬਾਗਾਹੋਪ੍ਰਭਾਹਿਤੁਬੰਧਸੁਤਦਾਗਾ॥ ਸਿਥਿਅ
 ਸਕਲਜਗਤਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਜੋਜਨਮਨਬਾਂਧੇਉਨਿਮਾਂਹੀ॥
 ਕਬਹੂੰਮੁਕਤਿਹੋਈਵਹਨਾਹੀ॥ ਤੁਮਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਜਨ
 ਜੋਈ॥ ਨਿਸਚੈਮੁਕਤਿਹੋਈਹੋਜੋਈ॥ ਤੁਮਰੇਜਨਜੋਗ੍ਰਿਹ
 ਪਰਹਰੇ॥ ਤੁਮਕਾਗਤਿਬਹੁਤੀਰਬਕਰੇ॥ ਗੰਗਾਆਦਿਤੀ
 ਰਬਹੋਜੋਈ॥ ਤੁਮਰੇਚਰਨਕਵਣਤੋਹੋਈ॥ ੮੬੭॥
ਦੇਹਰਾ॥ ਤੁਮਚਰਨਾਨੋਕੋਧਿ ਨਮੈਮਗਨ
 ਗੋ॥ ਦਿਨੁਰੈਨਾ॥ ਤੁਮਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਬਾਸੁਤਿਯਹੈਸਦਾਸੁ
 ਖਚੈਨਾ॥ ਯਾਥਾਧਿਤੁਮਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਤਿਥਾਹੈ॥ ਬਿਨਾਭ
 ਗਤਿਵੈਮੁਕਤਿਨਚਾਹੈ॥ ਅਉਰੁਕਹਾਚਾਹੈਮਨਿਮਾਂਹੀ॥

ਸਬਕੋਨਾਸੁਹੋਤਿਛਿਨਮਾਂਹੀ। ਜੋਉਨਿਕੋਇਛਾਕਛਨਾ
 ਹੀ। ਕਾਰਤਿਕਉਨੁਗੈਬਨਮਾਂਹੀ। ਉਨਿਕੋਨਿਜਿਤਨੁਕੀ
 ਸੁਧਿਨਾਂਹੀ। ਮਿਰਤਸਮਾਂਤਿਛਿਰੈਜਗਮਾਂਹੀ। ਐਸੀਭਾਂ
 ਤਿਰੈਜਨਜੇਈ। ਜਗਮੈਸੁਫਲੁਜਨਮਹੈਸੋਈ। ਤੁਮ
 ਤੇਬੇਮੁਖਹੋਤਿਜੋਪ੍ਰਾਂਨੀ। ਪਸਸਮਾਂਤਿਹੈਦੈਅਗਿਆ
 ਨੀ। ਹੋਭਗਵਾਨਜੋਕਰਮਨਹੈਈ। ਕਾਬਿਧਿਭਗਤਿਕਰੈ
 ਸਬਕੋਈ। ਕਰਿਹੈਨਹੀਭਗਤਿਜਬਤਾਈ। ਪੈਹੈਨਹੀ
 ਮੁਕਤਿਤਬਤਾਈ॥ ੮੬੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤੇ
ਕੀਜੋਕਰਮਸਬ ਯਹੀਧਰਮਕੀਰੀਤਿ। ਸ੍ਰੀਭੋਪ
 ਤਿਪ੍ਰਭਮੀਤਸਿਉਜਬਯਉਉਪਜਤਿਪ੍ਰੀਤਿ। ਜਦਪ
 ਭਗਤਿਪਗਾਪਤਿਨਹੀਹੋਈ। ਤਦਪਕਰਮਛਾਡੈਮਤੁ
 ਕੋਈ। ਬਿਧਿਸਿਉਕਰਮਕਰੈਜੋਕੋਈ। ਅਤਿਕਾਭਿਨਿ
 ਹਕਰਮਸਿਉਹੋਈ। ਕਰਮਭਗਤਕੋਤਿਆਗਜੋਕਰੈ॥
 ਸੋਨਰਘੋਰਪਾਪਮੈਪਰੈ। ਮਨੁਖਸਗਰਿਬਿਰਛਹੈਮਾਨੈ॥
 ਦੁਇਪੰਛੀਤਿਹਿਉਪਰਿਜਾਨੈ। ਇਕਪੰਛੀਤਿਹਿਕੋ
 ਫਲੁਪਾਵੈ। ਦੁਰਬਲਮਹਾਦਿਸਦਿਸੈਆਵੈ। ਦੂਜੇ
 ਪੰਛੀਫਲੁਨਹੀਯਹੈ। ਸੋਦਹਸਦਾਪੁਸਦਿਸਿਉਰਹੈ॥
 ਜੋਜਨੁਤੁਮਰੇਭਗਤਿਕਹਾਵੈ। ਰੈਨਿਦਿਵਸਿਤੁਮਸਿ
 ਉਚਿਤੁਯਾਵੈ। ਤਿਨਕੋਸਕਯਦੇਉਭਗਮਾਵੈ। ਅਸ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਤਥੈ ਰਿਖਾਨਿ ਸਿਮਾਉ ਪੁਜਾ ਕੀਨੀ॥ ਬੇਦ ਉਸਤ ਤਿਚਿਤ ਮੈਧ
 ਰਿਯੀਨੀ॥ ਆਬਿਧਿਨਾਗਾਇਨ ਸੁਰਿਗਿਆਨ॥ ਸ੍ਰੀਨਾ
 ਰਦ ਪ੍ਰਤਿਕ ਬਾਬਾਨੀ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਰਦ ਦਹਕ ਬਾਸੁਹਾਈ॥ ਬੇ
 ਦ ਬਿਆਸ ਕੇ ਆਇਸੁ ਨਾਈ॥ ਤਿਨਿ ਸਿਉ ਸੁਨੀ ਹੁਤੀ ਹਮ ਜੈ
 ਸੀ॥ ਤੁਮ ਕੇ ਬਰਨ ਸੁਨਾਈ ਤੇ ਸੀ॥ ੮੭੧॥ ਵੈਰਾਗਾ॥
 ਇਹੁ ਉਸਤ ਤਿਚਿਤ ਨਿਦਿ॥ ਨੁਕਹੈ ਸੁਨੈ ਚਿਤੁ ਆਈ॥
 ਤਿਹਿ ਕੋ ਪਾਪੁ ਹੋਨ ਹੀ ਬਿਸਨ ਲੈ ਕਵਹੁ ਜਾਈ॥ ੮੭੨॥
 ਆਉ ਆਠਾਗੀ ਹੁਇ॥ ੮੮॥ ਕਹੈ ਪਰੀਛ
 ਤਿਸਿ ਉਰਿ ਖਾਹੀ॥ ਰੁਦ੍ਰ ਮੇਛਾਣੀ ਆਮ ਨਭਾਈ॥ ਹ
 ਰਿ ਕੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਜੋ ਕੋਈ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਦਾਰਿ ਦ੍ਰਿਹੋਈ॥
 ਜੋ ਮਾਨਿ ਬਚਕ ਰਿਸੰ ਕਰ ਕੇ ਪਿਆਵੈ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬ
 ਧਨੁ ਪਾਵੈ॥ ਗਾਜਾ ਕਹਤਿ ਕਹੈ ਇਹੁ ਭੇਦਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਵਣਾ ਪਤਿ
 ਹੋਹਿ ਦੇਵਾ॥ ਤਿਨਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ॥ ਸੋ ਕਉਨੁ ਭਾ
 ਤਿ ਦਾਰਿ ਦ੍ਰਿਹੋਈ॥ ਰੁਦ੍ਰ ਭਗਤਿ ਕੈ ਸੈ ਪਨੁ ਪਾਵੈ॥ ਇਹੁ ਆ
 ਸੰਕਾ ਮਨਿ ਮੇ ਆਵੈ॥ ਤਿਹਿ ਕੋ ਕਾਰਨਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਜਨਾਇਓ॥
 ਮੇ ਮਨ ਕੈ ਸੰਦੇਹੁ ਮਿਟਾਇਓ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪਾਤਿ ਬੋਲੈ ਸੁਖ ਦੇਵਾ
 ਗਜ ਨਿਸੁਨੈ ਕਹੁ ਇਹੁ ਭੇਦਾ॥ ੮੭੩॥ ਵੈਰਾਗਾ॥
 ਸਦਾ ਤੀਨ ਗੁਨ ਬਸਤੁ ਹੈ ਸਿਉ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਾਹੀ॥ ਸਕ
 ਲ ਭਾਮਨਾ ਦੇ ਤਹੈ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਹੀ॥ ਤਿਹਿ ਕਾਰਨਿ

ਰਗੁਨਕਰਤਾਰਾ॥ ਰਹਤਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਮਾਇਆ ਤੈਨਿਆਰਾ॥
 ਜੋ ਜਨੁ ਉਤਿ ਕੋ ਭਗਤੁ ਕਹਾਵੈ॥ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾ
 ਵੈ॥ ਜਦ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਧਿਸਨ ਮਯੋਆ॥ ਹੋ ਸਭ ਪਾਰਿਬ੍ਰਹਮੁ ਕੇ
 ਭੇਸਾ॥ ਜਦ ਪਾਇ ਤੋ ਅੰਤ ਰਿਜਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਰੁ ਪਰ ਜੋਗੁ
 ਮਾਨੈ॥ ਰੂਪ ਤੋ ਮੋਗੁ ਨਹੈ॥ ਤਿ ਪ੍ਰਗਰੀ॥ ਧਿਸਨ ਸਾਤਿ ਗੁਨ ਕੇ ਅ
 ਧਿਕਾਰੀ॥ ਤਾਹਿ ਭਾਂਤਿ ਜਪੁ ਸਟਿਰ ਗਈ॥ ਪ੍ਰਗਤ ਕੀਓ
 ਜਗੁ ਜਿਹਿ ਠਾਈ॥ ਹਰਿ ਜੂਸਿ ਉਬੁਣੀ॥ ਇਹੁ ਬਾਤਾ॥ ਕ
 ਰੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸੁਰਿ ਗੀਆਤਾ॥ ਧਿਸਨ ਭਗਤੁ ਕਿ
 ਉਤਿ ਰਧੁ ਨਹੈ॥ ਸਿਉ ਪੁਜੈ ਪਾਵੈ ਪਨੁ ਸੋਈ॥ ੮੭੩॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਇਹੁ ਸੁਨ ਕੇ ਬੋਲੈ॥ ਤਬੋ ਰੂਪ ਤਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਜਦੁ ਗਈ॥ ਜਾਂ ਪਰਿ ਹੋਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨਹ ਮਤ ਕੇ॥ ਪਨੁ ਸਭੁ ਜਾ
 ਇ॥ ਪਨੁ ਤੈ ਅੰਧੁ ਹੋਇ ਸਬ ਕੇਈ॥ ਬਿਨੁ ਪਨੁ ਹਮਰੇ ਸਿਮਰ
 ਨਹੈ॥ ਜਿਹਿ ਜਨੁ ਕੇ ਪਨੁ ਬਿਧੁ ਤਾਹਰੇ॥ ਸੋ ਭਗਤਾ ਨਿਕ
 ਸੰਗਤਿ ਕਰੇ॥ ਤਿਹਿ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਕੋ ਛੁਡਾ ਗਈ॥ ਹੋਇ ਮੁਕ
 ਤਿ ਪਦ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਦੇ ਉਕਰੈ ਸੁਨੁ ਗਾਜਾ॥
 ਬਰੋ ਸਕਲ ਸੁਰਤ ਕੇ ਕਾਜਾ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਕਰੈ ਸੁਰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ॥
 ਤੁਰਤੁ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋ॥ ਤਿਵਹੁ ਦੇਵਾ॥ ਸੇਵਾ ਮਾਂਹਿ ਚੁਕ ਜੋ ਪਰੇ॥
 ਤਉ ਵਹੁ ਦੇਵ ਕੇ ਪੁਆਤਿ ਕਰੇ॥ ਤਦ ਪਸ੍ਰਿਭੁ ਗਵਾਂਤੁ ਬਿ
 ਧਾਤਾ॥ ਸਾਂਤਿ ਰੂਪੁ ਸਭ ਕੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਹੋਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਬ

ਹੁਤਾਇਤਿ ਮਾਂਗੀ॥ ਕਾਹੂ ਸਗਾਪੁ ਦੇ ਤਿਵੈ ਨਾਹੀ॥ ੮
 ੭੪॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਬਹੁ ਅਸੁਰ ਨ ਕਉਰੁ**
 ਦਿਜੁ ਦੀਓ ਤੁਰਤੁ ਬਰਦਾਂ ਨੁ॥ ਤਿਨਿ ਦੁਸਟ ਨ ਸਿਉ
 ਆਪੀਧਾਇਓ ਕਿਸਟੁ ਤਿਦਾਂ ਨੁ॥ ਜੈ ਸੈਧਾ ਨਾਸੁਰ
 ਬਹੁ ਪਾਇਓ॥ ਜਪੁ ਕਰਤਿ ਸਿਉ ਹੀ ਸਿਉ ਅਇਓ॥
 ਇਕ ਅਬਾਸਿ ਕਹੁੰ ਉਹੁ ਠਾਵਾ॥ ਸਕਤੀ ਪੁਤ੍ਰਿ ਬਰਕਾ
 ਸੁਰ ਨਾਵਾ॥ ਮਿਯੋ ਤਾ ਹਿਨਾਰ ਦਸੁ ਗਿਗੀ ਆਤਾ॥
 ਨਮ ਸਕਾਰੁ ਕਰਿ ਬੁਝੰਤ ਬਾਤਾ॥ ਕੋਹ ਪ੍ਰਗਾਇ ਨਾਰਦ
 ਰਿਖ ਦੇਵਾ॥ ਕਉਨੁ ਦੇਵ ਕੀ ਕੀ ਜੈ ਸੇਵਾ॥ ਤੁਰਤੁ ਪ੍ਰਸੰ
 ਨੁ ਹੀ ਤਿਹੈ ਜੋਈ॥ ਹਮੈ ਬਤਾਇ ਦੇਉ ਤੁਮ ਸੇਈ॥ ਨਾਰ
 ਦ ਕਹੈ ਦੇਉ ਤਿ ਮਾਂਗੀ॥ ਪਰਮ ਦਿਆ ਯੁਗੁ ਦਿਸ
 ਮਨਾਹੀ॥ ਵਈ ਸਕਲ ਬਰਨ ਕੇ ਦੇਵਾ॥ ਤਿਨਿ ਕੀ ਜਾ
 ਇ ਕੋਹ ਤੁਮ ਸੇਵਾ॥ ਮੁਨਿ ਕੋ ਬਚਨੁ ਮਾਂਗਿ ਉਨਿ ਯੋਗੀ॥
 ਹੁਦਿ ਤਿ ਮਤਿ ਆਗਰ ਤਪੁ ਕੀਨੋ॥ ੮੭੫॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਸਿਉ ਮੁਰਤਿ ਅਸਾ ਬਾਧਿ ਕੈ ਅਗ
 ਨਿਕੰਡ ਕੇ ਤੀਰਾ॥ ਬੈਠੈ ਅਸਨੁ ਮਾਰਿ ਕੋਹੈ ਮਨ ਯਗੋ ਸ
 ਰੀਰਾ॥ ਆਬਿਧਿ ਮਾਸੁ ਸਾਤਿ ਦਿਨ ਚਾਰੇ॥ ਦਿਵਸਿ
 ਆਠ ਮੈ ਸੀਸੁ ਉਤਾਰੇ॥ ਸਿਉ ਕੀ ਮੁਰਤਿ ਪੈਲੇ ਧਾਰਿ
 ਓ॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਪਰਨਾ ਮੁਉ ਨਿਕਾਰਿ ਓ॥ ਯੀ ਨੀਅ

ਨਿਭਗਤਕੀਸੇਵਾ॥ ਅਗਨਿਕੁੰਡ ਤੈਪ੍ਰਗਟੇਦੇਵਾ॥ ਹਿਤੁਸਿ
 ਉਪਕਰਿਭਗਤਕੇਹਾਬਾ॥ ਫੇਰੇਹਾਬਿਦੇਹਿਪਰਿਨਾਬਾ॥
 ਅਸੁਰਸਰੀਰਸੁਪਸਬੁਭਇਓ॥ ਮੋਨੇਯਇਓਜਨਮੁਟਿ
 ਰਿਨਇਓ॥ ਤਿਹਿਸਿਉਸੰਕਰੁਬੋਯਤਿਬਾਨੀ॥ ਮਾਂਗੁਲੇ
 ਉਚਰੁਭਗਤਬਿਨਾਨੀ॥ ਤਬਉਤਿਕਹੀ॥ ਇਹੀਬਰੁਪਾਉ॥
 ਜਿਹਿਕੇਮਸਤਕਿਪਰਿਕਰੁ॥ ਓਸੇਜਰਭਸਮੁਹੇਇ
 ਛਿਨੁਮਾਂਹੀ॥ ਇਹੁਬਰੁਚਾਹਤਿਹੁੰਤੁਮਪਾਹੀ॥ ੮੭
 ਦੇਹੁਗਾ॥ **ਜਦਪਰੈਦਸਤਰਮਹਾਂ** ਇਹੁਬਰੁਦ
 ਓਨਜਾਇ॥ ਤਦਪਰਮਹਾਰੇਖਚਰੁਤਾਸਿਉਕਾਬਸਾ
 ਇ॥ ਰਾਜਤਿਰੁਦ੍ਰਿਸੇਚੁਅਤਿਕੀਨੋ॥ ਬਚਰੁਹਾਰਿਤਾ
 ਕੋਬਰੁਦੀਨੋ॥ ਤਬਵਾਂਕੇਮਤਿਮੋਇਹੁਆਈ॥ ਜੈਸਿਉਕੇ
 ਪਰਿਨਾਰਿਸੁਹਾਈ॥ ਤਿਹਿਕਾਰਤਿਜੈਸਿਵਹਿਜਗਾਉ॥
 ਵਰੁਨਾਰੀਅਪਤੈਪਾਰਿਲਿਆਉ॥ ਯਾਗੋਧਰਤਿਮ
 ਬੁਪਰਿਹਾਬਾ॥ ਰੁਰਿਕੈਭਾਗਿਚਲੇਸਿਉਨਾਬਾ॥ ਸਿ
 ਉਆਗੈਵਹਪਾਛੇਧਾਇਓ॥ ਤਿਭਵਤਿਮੈਕਾਹੁਨ
 ਬਚਾਇਓ॥ ਤਬਸੰਕਰੁਮਤਿਮਾਹਿਬਿਚਾਰੀ॥ ਜੈਭ
 ਗਵਾਂਤੁਭਗਤਹਿਤੁਕਾਰੀ॥ ਤਿਹਿਕਾਰਤਿਉਤਹੀਧੈ
 ਜਈਐ॥ ਤਬਯਾਕੁਯਸਿਉਛੁਟਪਈਐ॥ ਜ
 ਬਸੰਕਰੁਇਹੁਮਨਸਾਕੀਨੀ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਂਤੁਮਾਂਤਿਸ

ਬਲੀਤੀ॥ ੮੭੭॥ ਤੇਰਗਾ॥ ਭੁਗਤੁਆ
 ਪਰੇਜਾਗੀ॥ ਕੈਮਤਸੈਕੀਓਬਿਚਾਂਗੁ॥ ਸਿਉਕੇਸੰਕਟ
 ਤਰਕੀਕੀਜੈਕਛੁਓਪਚਾਰੁ॥ ਤਬਹੀਬਾਂਮੁਤਭੇਖਬ
 ਨਾਇਓ॥ ਮਾਨੇਭਾਂਨਦੇਹਿਧਰਿਆਇਓ॥ ਕਟਤਟ
 ਮੰਜਮੇਖਯਾਸੇਯੋ॥ ਜਗਿਓਪਵੀਤਦੇਬਿਮਨੁਮੈਯੋ॥
 ਕੁੰਡੁਕਰਤਕਮੰਡੁਕੁਹਾਬਾ॥ ਐਸੀਬਿਧਿਅਏਹ
 ਰਿਨਾਬਾ॥ ਕਹਤਿਬਰਕਾਸੁਰਸਿਉਮ੍ਰਿਦਬਾਤੀ॥ ਸੁਰ
 ਸਕਤੀਸੁਤੁਪਰਮਾਬਿਨਾਤੀ॥ ਜਾਨਤਬਹੁਤੁਰਿਤੇ
 ਆਇਓ॥ ਕਿਤਿਕਾਰਤਿਇਤੋਨੇਸੁਮਪਾਇਓ॥ ਆ
 ਬਿਧਿਸੁਨੀਅੰਤੀਹਰਿਬਾਤੀ॥ ਭਇਓਬਿਮੋਹਤਦਹ
 ਅਗਿਆਨੀ॥ ਜੈਕਛੁਮਤਸਾਬੀਮਤਿਮਾਂਹੀ॥ ਸੇਓ
 ਨਿਪ੍ਰਗਟਿਕਹੀਹਰਿਪਾਹੀ॥ ਬੇਲੇਬਹੁਰਿਸਿਆਂਮੁ
 ਸੁਰਿਗਿਆਤਾ॥ ਤੁੰਨਹੀਜਾਨਤਿਸਿਉਕੀਬਾਤਾ॥

੮੭੮॥ ਤੇਰਗਾ॥ ਜਾਹਿਦਿਜਿਕੇ
 ਸ੍ਵਪੁਤੈਬੁਧਿਰਹੀਕਛੁਨਾਹਿ॥ ਤਿਹਿਕੋਬਚਨੁਸੁਫ
 ਯੁਨਹੀਜਾਂਤਿਲੇਹੁਮਤਿਮਾਂਹਿ॥ ਭੂਤਪਿਸਾਚਪ੍ਰੇਤ
 ਕੇਨਾਬਾ॥ ਨਿਸਿਦਿਨੁਮਗਨੁਫਿਰੈਤਿਸਾਬਾ॥
 ਜੋਮਮਬਚਨੁਸਾਚੁਨਹੀਲੇਖੋ॥ ਨਿਜਿਸਿਰੁਕਿ
 ਓਨਹਾਬੁਧਰਿਦੇਖੋ॥ ਐਸੀਆਇਆਅਸੁਰਭੁ

ਆਇਓ। ਤਾਂ ਕੋ ਕਰੁ ਤਿਹਿ ਸੀਸੁ ਪਰਾਇਓ। ਰਾਖਿਓ
 ਬੁਧਾ ਬਪਰਿ ਜਿਉਹੀ। ਜਰਿ ਕੋਭ ਸਮੁਭ ਇਓ ਦੁਹਤਿਉ
 ਹੀ। ਸਕਲਾ ਸੁਰਾ ਤਿਕੁ ਆਨੰਦੁ ਭਾਇਓ। ਜੇ ਜੈ ਸਬਦੁ
 ਤਿਉ ਪੁਰਗਾਇਓ। ਫੂਲੇ ਸਬੈ ਦੇਉ ਜਹਾਤਾਂਈ। ਬਰਖੇ
 ਬਹੁ ਤੁਛੁ ਉਰਿ ਠਾਂਈ। ਆਬਿਧਿ ਰੁਦ੍ਰ ਸੁਦਤ ਜਬ
 ਭਏ। ਨਮਸਕਾਰਿ ਕਰਿ ਕੋ ਅਸਥਾ ਲਿਗੋਏ। ਰੁਦ੍ਰ ਮੇ
 ਛਾਈ। ਆਸੁਖ ਦਾਈ। ਜੇ ਜਨੁ ਕਹੈ ਸੁਨੈ। ਚਿਤੁ ਆਈ॥
੮੭੯॥ ਵੈਰਗਾ॥ ਹਰੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਚੈ ਨਾਮਿ
 ਉਦੁਖ ਪਾਵੈ ਕਛੁ ਨਾਂਹਿ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਤੇ ਮੁ
 ਕਤਿ ਹੋਇ ਛਿਨ ਮਾਂਹਿ॥ **ਆਬਿਧਾ ਉਉਰਿ ਨਾਮਿ**
ਵੈ॥ ੮੮॥ ਕਹੈ ਪਰੀਛਤਿ ਸਿਉ ਰਿਖਰਾਈ॥
 ਸ੍ਰੀਹਰਿ ਦੇਉ ਕਥਾ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਇਕਾ ਦਿਨੁ ਗੰਗਾ ਸੁਰ
 ਸੁਤੀ ਤੀਰਾ। ਥੈਠੇ ਸਕਲ ਰਿਖ ਮਤ ਪੀਰਾ। ਅਉਰੇ ਬਹੁ
 ਤਹਿ ਖੀਸੁ ਰਗਿ ਆਤਾ। ਸਬਾ ਮਿਲਾ ਕਹਨਿ ਲਗੇ। ਇਹੁ ਬ
 ਤਾ। ਤੀਨ ਦੇਉ ਤਹੈ ਜਗਮਾਹੀ। ਉਨ ਸਮ ਅਉਰ ਦੇਉ
 ਨਾਹੀ। ਉਨ ਮੇ ਕਉਨ ਪੁਜ ਬੇਜੇਗਾ। ਤੇਹਿ ਕੋ ਮਨ ਬਚਕ
 ਹੈ ਪਰਲੋਕਾ। ਕਹੇ ਏਕਾ ਬਿਪੁ ਬੰਡੇ ਕਹਾਵੈ। ਜੇ ਸਬ ਲੋ
 ਕ ਨ ਕਉ ਪਜਾਵੈ। ਕਹੈ ਏਕਾ ਸਿਉ ਹੈ ਆਬਿਨਾਸੀ। ਨਿਜ
 ਭਗਤਿ ਕੋ ਕਰਤ ਹੁਲਾਸੀ। ਕਹੇ ਏਕਾ ਹੈ ਬਿਸਨੁ ਮੁਰਾਰੀ॥

॥ ਸਦਾ ਸਤਗੁਰ ਕੇ ਅਪਕਾਰੀ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਖੀਏ ਕੁਝ ਆਖਿ ਪਕਰੈ ਕਿਉ ਪਾਰਿ ਤਰੇ ਬਥੇਕ
 ॥ ਤੀਨੋ ਕੀ ਪੁਜਾ ਕਰੇ ਧਰੇ ਭਾਉ ਨਾਏ ਕਾਤ ਬਠਿ ਨ ਕਹੀ ਕਾ
 ਜੁਇ ਕੁਕੀ ਜੈ ॥ ਉਨ ਕੀ ਆਜੁ ਪਗਛਿ ਆਈ ਜੈ ਤੇਰੇ
 ਅਉਸਰ ਬੇਲੇ ਭ੍ਰਿਗਾਗਿਆਨੀ ॥ ਸੁਤ ਬਿਚਰੇ ਕੇ ਪਗਮਾਥਿ
 ਨਾਨੀ ॥ ਹਉ ਪੀਉ ਨ ਤੀਨੋ ਪੈ ਜੈ ਗੁਆ ਅਬ ਹੀ ਜਾਇ ਪਾਰਿ
 ਛਾਲੈ ਗੁਪਹਿ ਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਭ੍ਰਿਗਾਗਏ ॥ ਸਕਲ ਦੇਉ
 ਉਠਿ ਠਾਡੇ ਭਏ ॥ ਠਾਡੇ ਭਏ ਜਾਇ ਬਿਧੁ ਪਾਹੀ ॥ ਨਮ ਸਕਾਰ
 ਕੀਨੋ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਆਬਹੁ ਤੁਕ੍ਰੇ ਪੁਮਨ ਧਰਿਓ ॥ ਅਮ
 ਸੁਤ ਨਮ ਸਕਾਰੁ ਨ ਹੀ ਕਰਿਓ ॥ ਤਾਰੇ ਰੰਗ ਦੇਉ ਇਕ ਬਾਗ ॥
 ਭਯੋ ਰਜੇ ਗੁਨ ਕੇ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਸਤਗੁਨ ਭਯੋ ॥ ੩
 ਬਦਰ ਕੇ ਪੁਲੇ ਪਹੋਇ ਗਯੋ ॥ ੮੯ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪੁਰਿ
 ਆਪਨੇ ਜਾਨਿ ਕੇ ਰਹੇ ਰੂਪ ਤੈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪਾਰਿ ਛਾ
 ਤਾਤ ਕੀ ॥ ਸੁਤ ਲੀਨੀ ਇਹ ਭਾਤਿ ॥ ਵਹਾਤੈ ਭ੍ਰਿਗ ਕਓ ਲਾਸੈ ਗ
 ਏ ॥ ਸਿਉ ਗਉਗ ਕੇ ਦਰਸਨ ਭਏ ॥ ਆਵਤ ਦੇਖਿ ਆਪਨੇ
 ਕੂਤਾ ॥ ਹਰਖ ਭਏ ਮਹਾ ਸੁਗਰਿਆਤਾ ॥ ਦਇਆ ਵੰਤ ਸ
 ਬ ਕੇ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਭੇਟ ਨੋ ਕੇ ਨਿਜ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੀ ॥ ਠਾਡੇ ਭਏ
 ਜਾਇ ਸਿਉ ਪਾਹੀ ॥ ਭੇਟ ਨੋ ਕੇ ਮਨੁ ਦੀਨੋ ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਕਰਤ ਬੈ
 ਕੋ ਪੁਅਤਿ ਕੀਨੋ ॥ ਆਗਨ ਕੇ ਤ੍ਰਿਸੁ ਲਾਕਰਿ ਲੀਨੋ ॥ ਪਾਰਬ

ਤੀਤਹੀਆਰਤਦੀਨੋ॥ ਸਿਉਕੋਕੋਪੁਤਿਵਰਤਕੀਨੋ॥ ਅ
 ਹੰਗਾਜਿਕੋਪੋਕਿਹਿਕਾਜਾ॥ ਇਉਕਹਿਚਲਤਬੁਝੇ
 ਰਿਖਗਾਜਾ॥ ਬਿਸਨਲੋਕਕੀਇਛਾਕਰੀ॥ ਬਿਸਨਪ
 ਰਿਛਾਮਨੋਮੇਧਰੀ॥ ੮੮੨॥ ਵੈਰਗਾ॥ ਜ
 ਬਪਹੁਚੋਬੈਕੁੰਠ॥ ਮੈਮਹਾਰਖੀਸੁਰਗਿਆਨਾ॥ ਘ੍ਰ
 ਅਜੀਘਪਾਰਿਸਿਰਧੋਰੋਸੋਵਾਤਿਬੇਭਗਵਾਨਾ॥ ਤਿਤਿਕੋ
 ਜਾਇਯਾ॥ ਤਿਉਤਿਮਾਰੀ॥ ਤਬਹੀਜਾਗਿਓਠੇਸੁਭ
 ਕਾਰੀ॥ ਰਿਗਕਉਦੇਖਿਪਰਮਸੁਖਪਾਇਓ॥ ਦਿਜਿ
 ਚਰਨਤਿਪੋਰਿਸਿਸੁਤਿਵਾਇਓ॥ ਦਾਬਤਿਲਗੇਚਰ
 ਨਸੁਖਦੈਨਾ॥ ਬੇਲਾਤਿਲਗੇਮਨੋਹਰਿਬੈਨਾ॥ ਤੁਮਰਚ
 ਰਨਕਵਲਸੁਕਮਾਗਾ॥ ਬਹੁਤੁਕਠਨਹੈਤਿਰਦੈਹਮਾਗਾ॥
 ਤਿਹਿਕਾਰਤਿ॥ ਏਚਰਨਤੁਮਾਰੇ॥ ਦਾਬਤਹੁਮਤੁਹੀਰਿਦੁ
 ਖਾਰੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਪ੍ਰਭਦਰਸਨਦੀਨੋ॥ ਲੋਕਹਮਾਰੇਪਾ
 ਵਨਕੀਨੋ॥ ਐਸੇਬਚਨਸੁਨੈਸੁਖਪਾਇਓ॥ ਪ੍ਰਾਨਿਨਾ
 ਬਿਕੋਆਬੁਤਿਵਾਇਓ॥ ਆਇਸੁਲੈਰਿਗੁਆਏਤਹਾ
 ਸਕਲਾਰਿਖੀਬੈਠੇਬੇਜਾਨਾ॥ ੮੮੩॥ ਵੈਰਗਾ॥
 ਕਹਿਓਰਿਖਤਿਕੋਆਇ॥ ਕੈਤਿਹੁਲੋਕਕੋਰੇਓ॥ ਇ
 ਨਮੈਪੁਜਨਜੋਗੁਹੈਤੋ॥ ਪਤਿਪ੍ਰਭਹਰਿਦੇਓ॥ ਤਿਨਹੀਕੀ
 ਪੂਜਾਓਨਿਕੀਨੀ॥ ਨਿਜਾਇਛਾਪੁਰਨਕਹਿਯੀਨੀ॥

ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਤਿ ਹੈ ਜੋ ਏਥੇ ॥ ਤਿਉ ਕੋ ਪਾਪੁ ਛੀਤ ਸਭੁ ਹੋਈ ॥
 ਏਕ ਦਿਵਸਿ ਸੁਰਪਾਤਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਥੈਠੇ ਸਕਲ ਜਾਦਵੀ
 ਸਾਥਾ ॥ ਤਿਨਿ ਪੈਏ ਕਥਿਗਮਨੁ ਆਇਓ ॥ ਮਿਰਤ ਕੁਪੁਤ੍ਰਿਅ
 ਪਨੀਲਿ ਆਇਓ ॥ ਕਹਤਿ ਮਹਾ ਅਧਰਮੁ ਤੁਮ ਕਰਿਓ ॥ ਤਿਉ
 ਕਾਰਨਿ ਇਹ ਬਾਞ ਕੁਮਾਰਿਓ ॥ ਆਧਿਧਿ ਆਠ ਪੁਤ੍ਰਿਵਹ
 ਲਿ ਆਇਓ ॥ ਜਬ ਹੀਨ ਉਮੈ ਪਾਤ੍ਰਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥ ਅਰਜ
 ਨ ਥੈਠੇ ਬੇਓ ॥ ਠਾਂਝੀ ॥ ਕਹਤਿ ਸੁਨੇ ਦਿਜਿ ਦੇਉ ਗੁਸਾਂਝੀ ॥
 ਤੁਮ ਰੇ ਪੁਤ੍ਰਿ ਹੋਤ ਹੀ ਮਰਹੀ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਲੋਕ ਜਤਨ ਹੀ ਕਰਹੀ ॥
੮੮੪ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ਜਦ ਪਬਹੁ ਜੋਧਾ ਬ
 ਸਤਨਗਰ ਦੁਆਰਿ ਕਾਸਾਂਹਿ ॥ ਤਦ ਪਾਥਿ ਦਿਆਪਨ
 ਖਕੀ ਕੋ ਉਜਾਨਾ ਤਿਨਾਂਹਿ ॥ ਅਬ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰਿ ਹੋਇ ਜਿਹਿ ਕ
 ਲਾ ॥ ਹਉਗਛਿ ਆਕਰਹੁ ਤਿਉ ਕਾਲਾ ॥ ਸਕਲ ਗ੍ਰਿਹ
 ਬਾਨਿ ਸਿਉ ਛੈਹੁ ॥ ਪਵਤਹੁ ਕੋਤ ਹੀ ਆਵਨ ਦੇਹੁ ॥ ਤ
 ਉਹਾ ਮਿਰਤ ਕਹਾਹੈ ਇਐ ਹੈ ॥ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਸਿਉ ਬਾਞ
 ਕੁਲੈ ਜੈ ਹੈ ॥ ਇਹੁ ਸੁਤਿ ਕੇ ਬੋਲੇ ਦਿਜਿ ਬਾਨੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਅ
 ਵਰੁ ਤਿਬਾਤ ਬਾਨੀ ॥ ਰਾਮੁ ਕਿਸਨੁ ਹੈ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨਾ ॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਤੁ ਪਰਦਮਨ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਪੁਨਿ ਅਨਰੁਧਿ ਜੁਪੁ
 ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ਅਉਰੁ ਸਕਲ ਜਾਦੇ ਬਾਞ ਪਾਰੀ ॥ ਜੇਉਨਿ
 ਸਿਉਨ ਹੀ ਹੋਤਿ ਉਪਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਿਉ ਕਉਨਾ ਬਿਧਿ ਰਾਖੋ

ਜਾਇ॥ ਅਰਜਤੁ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਦਿਜਿ ਦੇਵਾ॥ ਮੇਰੇ ਤੁਮ ਜਾਤਾ ਤਿ
 ਨਹੀ ਭੇਵਾ॥ ੨੨੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਮਕੀਸ**
ਨਿਅਉਰੁਪ ਰਦਮਤ ਅਨਰੁਪੁ ਮੈਨਾਹਿ॥ ਮੇਰੇ ਪਤ
 ਕਪਰ ਸਿਪਹੈ ਕਾਂਡੀ ਭਿਜਗ ਮਾਹਿ॥ ਪਉ ਅਰਜਤੁ ਜਾਤਾ ਤਿ
 ਸਬ ਲੇਈ॥ ਸੋ ਸਮਾਂ ਨਿਜੇ ਪਾਤਹੀ ਕੋਈ॥ ਸਿਉ ਸਿਉ ਜੁ
 ਪੁਕੀਓ ਇਕ ਬਾਹੀ॥ ਅਹਾਂ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਬੁਝੈ ਤਿ ਪੁਰਾਹੀ॥ ਮੇਰੀ
 ਬਾਤ ਸਾਚ ਤੁਮ ਜਾਨੈ॥ ਕਛੁ ਸੰਦੇਹੁ ਨ ਮਨ ਮੈ ਆਨੈ॥
 ਤੁਮ ਰੇ ਸੁਤੁ ਕੀਰਛਾ ਕਰਹੁ॥ ਨਾ ਤੇ ਅਗਤਿ ਮਾਝ ਮੈ ਜ
 ਰਹੁ॥ ਤਬ ਬਾਮਨੁ ਅਪਨੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗਾਇਓ॥ ਦਸ ਮਹਾਬੂ
 ਇਸਤਰੀ ਕੋਠਾਇਓ॥ ਦਿਨੁ ਪ੍ਰਸੂਤ ਕੋ ਆਇਓ ਜਬਹੀ
 ਕਹੀ ਜਾਇ ਅਰਜਨ ਸਿਉ ਤਬਹੀ॥ ਅਰਜਨ ਉਠੈ ਠਾਥੀ
 ਲੰਬ ਨਹੀ ਕੀਨੈ॥ ਕਰਿ ਪਰਾਪੈ ਇਅਚ ਵਰ ਮਨ ਆਨੈ॥
 ਪਤ ਕਥਾਂ ਨ ਲੇਕੈ॥ ਨਿਹਾ ਬਾ॥ ਤਬਹੀ ਚਲੇ ਬਿਪ੍ਰੇਸਾ
 ਬਾ॥ ੨੨੬॥ **ਦੋਹਰਾ॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ**
ਦਿ ਜਿਗ੍ਰਿਹਿ ਮੈ ਅਰਜਨ ਪਹੁਚੇ ਆਇ॥ ਬੇਦ ਅਮ
 ਤਰ ਅਉਰੁ ਸਸਤੁ ਸਿਉ ਸਬ ਪਰੁ ਆਨੈ॥ ਆਇ
 ਪਰੁ ਛਾਇਓ ਚਹੁ ਪਾਹੀ॥ ਜਾ ਮੇਰਾ ਵਰੁ ਪਵਤ ਕੋਤਾਹੀ॥
 ਤਿਹਿ ਅਉਸਰੁ ਦਿਜਿ ਕੇ ਸੁਤੁ ਭਇਓ॥ ਰੇਇਓ ਤੁਰਤੁ
 ਗੁਪਤੁ ਹੋਇ ਗਾਇਓ॥ ਘ੍ਰਿਹਿ ਮਨੁ ਦੇਖਿ ਚਾਕ੍ਰਿ ਤੁਹੀ ਇਰ

ਹਿੰਗੀ ਕ੍ਰੋਧੁ ਧਾਇ ਅਰਜਨ ਸਿਉ ਕਹਿੰਗੀ ਆਬਿਕੀ ਧਾਰਿ
 ਕਹਾਂ ਤੈ ਕੀਨੈ। ਸੁਤੁ ਮੁਖੁ ਪੁੰਨ ਹੀ ਦੇਖ ਨਿਦੀਨੈ। ਤਬ ਅਰ
 ਜਨੁ ਅਤਿ ਭਜਤਿ ਰੁਝੈ। ਰਬਿਚ ਤ੍ਰਿਧਰ ਮਗ ਜਿਧੈ
 ਭੋ। ਆਬਿਧਿ ਤਿਹੁ ਯੋਕ ਫਿਰਿ ਆਇ। ਦਿਨਿ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ
 ਕਹੁੰਨ ਹੀ ਪਾਇ। ਹੋਇ ਨਿਗਾਸਿ ਅਰਜਨੁ ਗੁਨ ਗਿਆਤਾ
 ਕਹੈ ਸੇਵਕ ਨ ਸਿਉ ਇਹੁ ਬਾਤਾ। ਬਹੁਤ ਕਾਸਟੁ ਲਿਆ
 ਵਹੁਇਹੁ ਠਾਂਈ। ਅਗ ਨਿਗਾਇ ਦੇਉ ਤਿਹਿ ਮਾਂਹੀ।
੮੮੭॥ ਵੈ. ੩੨॥ ਕਰਿਹੋ ਅਗ ਨਿਪੁ
 ਸੁਮੈ ਜਰਿਹੋ ਪਤਕ ਸਮੇਤਿ। ਬਚਨੁ ਹਾਰਿ ਸੰਸਾਰ ਮੋਖਿ
 ਪਧਰਿਓ ਕਿਹਿਹੋ ਤਾਰਾ ਜਨਿ ਸੁਨੀ ਕਿਸਨਾ ਇਹੁ ਬਾਤਾ।
 ਗਏ ਜਹਾ ਅਰਜਨੁ ਗੁਨ ਗਿਆਤਾ। ਤਿਨਿ ਸਿਉ ਕਹਤਿ
 ਸੋਚ ਕਹਾ ਕਰੈ। ਕਿਹਿਕਾਰ ਨਿਪਾਵਕ ਸੇਜੈ ਰੋ। ਚਲੇ ਬਿਪ੍ਰ
 ਕੇ ਸੁਤੁ ਦਿਖਾਉ। ਤੁਮਰੇ ਮਨ ਕੇ ਸੋਗੁ ਸਿਟਾਉ। ਤਬ ਹੀ
 ਦਾਰ ਕੋ ਬੇਯੁ ਪਠਾਇਓ। ਅਦਰੁਤ ਰੁਖ ਸਵਾਰ ਲੇ ਆਇ
 ਓ। ਅੰਰਜਨਿ ਸਹਾਤਿ ਬੈਠਿ ਰਬ ਮਾਂਹੀ। ਤੁਰਤੁ ਚਲੇ ਉਤ
 ਰੁਕੀ ਪਾਹੀ। ਆਲੇ ਘੇਸਾਤਿ ਸਿੰਧ ਅਰੁ ਦੀਪਾ ਪਹੁੰਚੇ
 ਕਾਲੇ ਕਸਮੀ ਪਾਗਏ ਜਥੈ ਪਰਬਤਿ ਕੇ ਪਾਗਾ। ਜਹਾ ਸੂਰ
 ਜੁ ਕੇ ਨਹੀਉ ਜਿ ਆਰਾਗਾ ਤਹਾ ਸੁਦਰਸਨੁ ਚਕ੍ਰਿ ਚਲਾ
 ਇਓ। ਸਹੀ ਸਭਾਂਤ ਸਮਤੇ ਜੁ ਦਿਖਾਇਓ। **੮੮੮॥**

ਦੋਹਰਾ॥ ਤੇਜੁ ਸੁਦਰਸਨੁ ਚਕਿ ਕੋਗਉ ਓਚਹੁ ਦਿਸਿ
 ਛਾਇ॥ ਅਰਜਨ ਦੇਖਿ ਸਕੈ ਨਹੀ ਗਾਖੈ ਨੈਨਿ ਛਪਾਇ॥ ਰ
 ਬਕੇ ਅਸਵਾਚ ਦੇ ਤਬ ਧਾਈ॥ ਆਗੈ ਚਲਿ ਓਸੁਦਰਸ
 ਨੁ ਜਾਈ॥ ਆਖਿ ਪਿਬਹੁ ਤੁਦੁ ਰਿਜ ਬਗਏ॥ ਜਲ ਸੰਬੁ
 ਤਤਬ ਦੇਖਤ ਭੁਏ॥ ਜਲ ਮੈ ਚਕਿ ਸੁਦਰਸਨੁ ਗਇ ਓਹ
 ਰਿਗ ਬਕੇ ਮਾਰਗੁ ਕਰਿ ਦਇ ਓਹ॥ ਜਲ ਮੈ ਚਲੇ ਗਏ ਤਿ
 ਹਿ ਠਾਈ॥ ਇਕੁ ਮੰਦਰ ਦੇਖੈ ਜਿਹ ਠਾਈ॥ ਸਹਿ ਸਖੰ
 ਣਗੇ॥ ਤਿਹ ਮਾਂਹੀ॥ ਰਤਨ ਅਮੋਘ ਕਜਰੇ ਚਹੁ ਘਾਂਹੀ॥
 ਸੁਦਰਨ ਕੋ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਗਜੈ॥ ਸੇਸ ਸਹਿ ਸਰਿ ਠਨਿ ਆਪਿ
 ਕਿ ਬਿਗਾਜੈ॥ ਫਟਕ ਸਮਾਂ ਨਿਸਪਤਿ ਬਿਧਿ ਪਰੇ॥ ਫਟ
 ਬਿਸਤਾਰ ਕੁੰਡ ਣੀਕਰੇ॥ ਤਿਹਿ ਪਰਿ ਬੈਠੈ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੁ॥
 ਪਹਿਰਿ ਪੀਤ ਪਟ ਸਿਅੰਮੁ ਸੁਜਾਨਾ॥ **੮੮੯॥**

ਦੋਹਰਾ॥ ਅਸਟੁ ਰੁਜਾ ਸੁਦਰੁ ਮਹਾਂਕਾਂਸਿ
 ਉਬਰੇ ਜਾਹਿ॥ ਚਕਿ ਆਇ ਆਇ ਪਸਬੈ ਸੋਭ
 ਤਿਹੈ ਕਰਿ ਮਾਂਹਿ॥ ਮੁਕੇਟੁ ਅਮੋਘ ਸੀਸੁ ਪਾਰਿ ਸੋਭੈ॥
 ਕੁੰਡ ਣ ਕੁਦੁਤ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਮੋਹੈ॥ ਕੰਠ ਕਉ ਸਿਤ ਬਿ
 ਅਪਿ ਕਬਿਗਾਜੈ॥ ਮੁਕਤਿ ਮਾਣੁ ਭ੍ਰਿਗੁ ਣਤਾ ਬਿਗ
 ਜੈ॥ ਸੁਰ ਯਾਚਿ ਹਨੁ ਸੋਭਾ ਤਿਹੈ ਐਸੈ॥ ਕੰਚਨ ਪਾਰਿ
 ਕਸਟੁ ਟੀਜੈ ਸੈ॥ ਨੰਦੁ ਆਇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਹਿ ਤਾਂਈ॥

ਕੀਰਤਿ ਕ੍ਰਾਂਤ ਕਹੁੰ ਕਹਾਤਾਂ ਈ॥ ਸਕਤਿ ਸਹਤਿ ਸਿਉ ਉਸਤ
 ਤਿ ਕਰੈ॥ ਜੋ ਹੈ॥ ਬਿਮਾਥੁ ਪਰਿਧਰੈ॥ ਐਸੀ ਭਾਂਤਿ ਕ੍ਰਿਸ
 ਨ ਜਦੁ ਗਈ॥ ਨਿਜਿ ਸਰੁਪ ਦੇਖੈ ਉਰਿ ਠਾਈ॥ ਅਰਜੁ
 ਨੁ ਸਹਤਿ ਸਿਅੰਮੁ ਸੁਭ ਕਾਂਮਾਂ॥ ਹਾਥਿ ਜੋਰਿ ਤਬ ਕੀਓ
 ਪਰਨਾਂਮਾਂ॥ ਤਿਹਿ ਅਉਸਰਿ ਬੋਲੈ ਭਗਵਾਂਨਾਂ॥ ਕਹਾਤਿ
 ਸੁਰੇਤੁ ਮਸਿਅੰਮੁ ਜਾਂਨਾਂ॥ **੮੯੦॥ ਵੇਹਗਾ**
ਰਾਖੀ ਕਰੀਆਇ ਹਾਂਦਰਸਨ ਕੀਨੋ ਆਜੁ॥
 ਹਮਵਾਦਿ ਜਿ ਕੇਸੁ ਤਿਕੋ ਲਿਅਾਇ ਹੈ॥ ਇਕਾਜੁ॥
 ਜਿਹਿ ਕਾਰਤਿ ਤੁਮ ਕੇ ਹਮ ਦੇਖੈ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਰੂਪ ਅਨੂ
 ਪ ਮਪੇਖੈ॥ ਭਾਇਓ ਬਹੁਤੁ ਪਰਤੀ ਕੋਭਾਗਾ॥ ਤਿਹਿ ਕਾ
 ਰਤਿ ਲੀਨੋ ਅਉਤਾਗਾ॥ ਰੇ ਬਹੁਤੁ ਦਿਨਿ ਸਿਸਾਇ
 ਮੰਝਾਗਾ॥ ਹਰਿਓ ਸਕਲ ਪਰਤੀ ਕੋਭਾਗਾ॥ ਅਬਿਤੋ ਪੁਰ
 ਅਉਧਤੁ ਮਾਰੀ॥ ਪਗੁਧਾਰੈ ਨਿਜਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਝਾਰੀ॥
 ਰਾਜਤਿ ਤਬੈ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਜਦੁ ਨਾਥਾ॥ ਦਿਨਿ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰਿਯ
 ਏਤਿ ਨਿਸਾਥਾ॥ ਆਏ ਨਗਰ ਦੁਆਰਿ ਕਾਮਾਂਹੀ॥
 ਦਸੋ ਪੁਤ੍ਰਿ ਦਏ ਦਿਨਿ ਪਾਹੀ॥ ਅਰਜਨੁ ਦੇਖਿ ਚਕ੍ਰਿ
 ਤੇ ਉਰੇ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੁਤੁ ਪਰਾਨ ਨਿਕਰੇ॥ ਇਹੁ ਪੇ
 ਰ ਸੰਗੁ ਹੈ ਪਰਮ ਸੁਹਾਇਓ॥ ਸੁਖ ਮੁਖ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮ
 ਆਇਓ॥ **੮੯੧॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਕਹੈ ਸੁਰੇ**

ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਜੋ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਮਨ ਸਾਮਨ ਮੈ ਪਰੈ
ਸੋ ਸਬ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ॥ **ਸਾਹਿਬਾਉ ਨਵਾ ਦਿਵ**

੨੦॥ ਕਰੋ ਪਰੈ ਛਤਿ ਸਿਉ ਸੁਖ ਦੇਵਾ ॥ ਕੋ ਕਰੈ

ਸਕੈ ਕਿਸਨ ਕੋ ਭੇਵਾ ॥ ਪਰਤੀਤਾਰੁ ਉਤਾਰਿ ਕਾਜਾ ॥

ਮਾਇਆ ਰੂਪ ਪਰਿਭਿਜ ਦੁਰਾਜਾ ॥ ਸਬ ਪਰਤੀਕੋ

ਭਾਰੁ ਉਤਾਰਾ ॥ ਗੇਦੁ ਆਰਿਕਾਨ ਗਰਮ ਸੁਆਰਾ ॥

ਤਿਹਿ ਕੀ ਛਬ ਬਰੋ ਕਹਾਤਾਈ ॥ ਸੁਵਰਨ ਕੋ ਮੰਦਰ

ਜਹਾਤਾਈ ॥ ਤਿਨਿ ਸੋ ਬਹੁ ਮਨ ਮਾਨ ਕਜਰੇ ॥ ਠਠ

ਰਿਠਠ ਰਿਦੀ ਪਕ ਮਾਨੈ ਪਰੇ ॥ ਦੁਰਮ ਅਤੇ ਕਸੈ ਪੈਥ

ਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਫੂਲੇ ਬਹੁ ਤੁਫੂਲਾ ਤਿਨਿ ਮਾਂਹੀ ॥ ਨਿਰਮ

ਲੁਜਾ ਕੇਤਾ ਲਾਭਿ ਸਾਯਾ ॥ ਤਿਨ ਮੈ ਫੂਲੇ ਕਵਲ

ਰਿਸਾਯਾ ॥ ਤਿਨਿ ਫੂਲਿ ਤਿਤੇ ਆਵਤ ਪ੍ਰਾਗਿ ॥ ਜਿਨਿ

ਸਿਉ ਭਵਰ ਕਰਤ ਅਨੁਗਾਰਾ ॥ **੨੧॥**

ਦੋਹਰਾ ॥ ਤੁਹਾਨਾ ਰਿਜਾ ਦਵਤਿ ਕੀ ਸੁੰਦਰਿ

ਅਤਿ ਸੁਕ ਮਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੋਰੁ ਪ੍ਰਾਨਿ ਹਾਰਿ ਕੈ ਲਜ ਤਿਹ

ਹਿ ਸੁਰਨਾਰਾ ॥ ਤਿਨਿ ਕੀ ਛਬਿ ਕਹੀਏ ਕਹਾਂਤਾਂਈ ॥ ਸ

ਬਸੁਰ ਬਪੁ ਦੇ ਹਿ ਪਰਿ ਆਈ ॥ ਅਟਿਚ ਟੀਬ ਹੁਕੀ

ਨੁਕਰੈ ॥ ਨੈਨਿ ਦਿਖਾਈ ਮੀਨ ਮਨ ਹਿਰੈ ॥ ਛਾਬਿ ਸਿਉ

ਲਏ ਗਦਾ ਕਰਮਾਂਹੀ ॥ ਖੇਲਾ ਤਿਨਿ ਰੈ ਸੋ ਭੋਚ ਹੁਪਾਂਹੀ

ਜਾਵੇ ਜਨ ਅਭਿਰੁਤ ਕੀ ਬਾਞਾ ਜੇ ਬਹੁ ਵੰਤੁ ਸਭੈ ਤਿਹਿ
 ਕਾਞਾ ਏਕਾ ਦੇਵ ਸਿਸ੍ਰੀ ਮੋਹਿ ਤਿਹੀ ॥ ਇਹੁ ਇਛਾਨਿ
 ਜਿ ਮਨਿ ਮੈਧਰੀ ॥ ਅਭਿਦਯ ਮਧ ਜਨ ਕ੍ਰੀਤਾ ਕੀ ਜੈ ॥
 ਸਬਤਾਰਿ ਕੋ ਅਤਿ ਸੁਖੁ ਦੀਜੈ ॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਮਨ
 ਸਾਜ ਬਕੀਨੀ ॥ ਤਬ ਸਮੁੰਦਰ ਕੋ ਆਗੀ ਆਦੀਨੀ ॥
 ਪਾਇ ਪਰਮਾਨੁ ਭਾਇਓ ਤਿਹਿ ਕਾਞਾ ॥ ਸਕਞਾ ਮਿਸਾਇ
 ਜਨੁ ਪਰਮ ਰਿਸਾਞਾ ॥ **੮੯੩ ॥ ਏਹੁ ਰਾਗ ॥**
ਪੂਰਨ ਸਾਜ ਕੀ ਰੀਤ ਮੈ ਸਬਤਾਰਿ ਕੇ ਸਾਬਾ ॥ ਜਨੁ
 ਨਿਹਾਰਿ ਞਾਹੇ ਕਰਤਿ ਭੋਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਦੁ ਨਾਥਿ ॥ ਜੇਤੀ
 ਹੁਤੀ ਬਾਮ ਅਭਰਾ ਮਾਂ ॥ ਤੇਤੈ ਰੂਪ ਪਰੈ ਪਾਤਿ ਸਿਅੰਮਾਂ
 ਸੋਭਤ ਭੀ ਜੇ ਬਸਤੁ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨੈਨਿ ਔਰੇ ਜਨੁ ਉਪਰਿ ਛਾ
 ਏ ॥ ਤਬੈ ਏਹੁ ਰੀਚੋ ਞਾਤਿ ਬਾਨੀ ॥ ਤਾਂ ਸਿਉ ਕਹਿਤਿ
 ਞਾਗੀ ਇਕ ਗਾਂਤੀ ॥ ਕਾਰਨਿ ਕਉਨੁ ਸਬਦੁ ਤੁੰ ਕਰੈ ॥
 ਹਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਭੋਗੁ ਮਨੁ ਪਰੈ ॥ ਚਵਈ ਬੋਞੁ ਉਠੀ ਤਿ
 ਹਿ ਕਾਞਾ ॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਬੋਞੀ ਇਕ ਬਾਞਾ ॥ ਤੇਰੇ
 ਭਉ ਜਾਂਤਿ ਹਮਿ ਞਾਇਓ ॥ ਪਤਿ ਬਿਓਗੁ ਤੈ ਅਤਿ ਦੁ
 ਖੁ ਭਇਓ ॥ ਕੋਹ ਰਿਕਾ ਜਿ ਸਬਦੁ ਤੁੰ ਕਰੈ ॥ ਸਗਰੀਰੇ
 ਲਿਚੈ ਨੁ ਨ ਹੀ ਪਰੈ ॥ ਬਹੁ ਰੇ ਸੁਨਿ ਭਿਦ ਪਕੀ ਬਾਨੀ ॥
 ਤਿਹਿ ਅਭਿਸਰਿ ਬੋਞੀ ਇਕ ਗਾਂਤੀ ॥ **੮੯੪ ॥**

ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਰਤਹੇਤਜਬਸਿੰਧਮੈਮਿਥਕੀਜਿਨਦੁ
ਰਾਜਾਘਾਏਰਤਸਬਕਾਦਿਕੈਸਬਦੁਕਰੈਇਹਕਾਜਾ॥
ਕਰੈਏਕਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਮੁਗਾਗੀ॥ਸੈਨਕਰਤਤਿਤਸਿੰਧਮੰਝਾਗੀ॥
ਤਹੀਕਾਜਿਸਦਇਹੁਕਰੈ॥ਸ੍ਰੀਜਦੁਰਾਜਾਪ੍ਰਤਿਉਰਧ
ਰੈ॥ਕਰੈਏਕਮੋਹਤਿਸੁਖਦੈਤਾ॥ਕਰਤਛੀਰੁਸਾਗਰਮੈਸੈ
ਨਾਘਹੁਰਦੋਖਿਚੰਦਕੀਕਿੰਤਾਂ॥ਸਖੀਏਕਬੇਯੀ॥ਇਹੁ
ਥਾਤਾਂ॥ਤੈਤੈਕਿਸਤਿਕੋਦਰਸਨੁਕੀਯੀ॥ਤੈਰੋਖਈਰੋਗੁਸ
ਬੁਗਇਯੀ॥ਰੇਵਤਕਰਦੇਖੋਤਿਹਿਕਾਯਾ॥ਯਾਥਿਧਿਬੇ
ਯੁਭਿਠੀਇਕਧਾਯਾ॥ਤੁੰਦਿਤੁਰੈਤਿਤਪਸਿਅਕਰੈ॥ਮ
ਨਮੈਧਿਅਨੁਕਿਸਤਕੋਪਗੈ॥ਰਾਜਤਿਐਸੀ॥ਬਿਧਿਸਬ
ਧਾਯਾ॥ਕਰੈਮੋਹੇਹਰਿਬਚਤੁਰਿਸਾਯਾ॥ **੮੭੫॥**

ਦੋਹਰਾ॥ ਅਸਟਿਨਾਇਕਾਅਦਿਦੇਸ
ਬਨਾਰਤਿਕੇਸਾਥੀ॥ਐਸੀਬਿਧਿਕ੍ਰਿਕ੍ਰਕਰੀਰੋਪਤਿਪ੍ਰ
ਭਜਦੁਨਾਥੀ॥ਸੋਰਹਸਹੰਸਏਕਸਉਤਾਗੀ॥ਸੁੰਦਰਮਹਾ
ਸਬੈਸੁਕਮਾਗੀ॥ਤਿਤਿਕੋਕ੍ਰਿਸਤਧਹੁਤੁਸੁਖਦੁਏ॥ਸੁਤਏ
ਕਸੁਤਦਸਦਸਰੁਏ॥ਤੇਸਬੁਹਰਿਇਛਾਤੈਨਾਨੋ॥ਮਿ
ਥਤਭਾਉਨਮਤਮੈਅਨੋ॥ਹਰਿਕੋਪੁਤ੍ਰਿਸਬੈਸੁਖਕਾਰੀ॥
ਏਕਏਕਤੈਅਤਿਬਲਿਧਾਗੀ॥ਮਹਾਰਬੀਅਸਟਾਜ
ਸੁਜਾਨੋ॥ਤਾਕੋਸੁਤਪ੍ਰਦਯਾਹਬਖਾਨੋ॥ਸ੍ਰੀਅਨਗੁ

ਜੁਪੁਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਐਤਿਨਾਗਸਮਹੈਬਭਿਧਾਰੀ॥ ਬਜ
 ਗਨਾਬਤਿਨਕੇਸੁਤੁਜਾਨੈ॥ ਤਕੇਸੁਤੁਪ੍ਰਤਿਬਾਹਬਖਾਨੈ॥
 ਤਕੇਪੁਤੁਸੁਬਾਹਕਹਾਵੈ॥ ਜਦੁਕੁਯਕੀਸੀਖਕੋਪਾਵੈ॥
 ੮੯੬॥ **ਦੋਹਰਾ॥** **ਯਭਾਯਭਾਯਭਿ**
 ਕਸਉਤੀਨਕੇਦਚਦਸਾਯਾ॥ ਤਿਨਿਮੈਬਿਦਿਆਪਤੁ
 ਤਹੈਜਦੁਬੀਸਕੇਬਾਯਾ॥ ਦਸਮਅਸਕੀਧਮਹਾਸੁਖ
 ਦਾਈ॥ ਜੇਜਨੁਕਹੈਸੁਨੈ॥ ਚਿਤੁਯਾਈ॥ ਅਰੁਚਿਤੁਮੈ
 ਨਿਤਸਿਮਰਨਿਕਰੈ॥ ਸੇਨਾਗਰਭੁਭਿਸਾਗਰੁਤਰੈ॥ ਜ
 ਗਮੇਸਦਾਛੇਮਸਿਉਰਹੈ॥ ਪ੍ਰਤਿਬੈਕੁੰਠਧਾਮਸੁਖਾ
 ਹੈ॥ ਐਸੀਬਿਧਿਸੁਖਦੇਉਗੁਸਾਂਈ॥ ਭਾਗਵਤਿਕ
 ਥਾਕਹੀਉਰਿਠਾਂਈ॥ ਸੇਰੇਤਾਬਹੁਤੁਹੁਤੇਤਿਉਰਿਠਾਂਈ॥
 ਦਿਨਿਗਿਬਿਰਾਜਕਪੁੰਕਹਾਂਤਾਈ॥ ਤਿਨਿਸਬਹੁਨਿਮਿ
 ਓਦਈਅਸੀਸਾ॥ ਤੁਮਪਰਿਕਿਰਪਾਕਰੀਜਗਦੀ
 ਸਾ॥ ਰੁਪਤਿਨਿਨਿਉਹੁਭਾਖਾਕਰੀ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ
 ਭਗਾਭਉਰਿਧਰੀ॥ ਜੀਪਦਭ੍ਰਿਸਟਹੈਉਜਿਉਰਿਠਾਂਈ॥
 ਕਰਿਹੈਸੁਪਕਬਤਜਹਾਂਤਾਈ॥ ੮੯੭॥ **ਦੋ**
ਹਰਾ॥ **ਮਹਾਸੁਖਮਤੁਪੀ** ਨਅਤਿਕਬਤਿ
 ਮੋਕਛੁਨਾਹਿ॥ ਹਰਿਯੀਯਾਬਰਨਨਕਰੀਧਰੀਭਗਤਿ
 ਮਨਮਾਂਹਿ॥ **ਅਧਿਆਉਦਸੀਪੁਰਾਨੁ॥**

ੲ੧॥ ਜਿਉ ਬਾਞ ਕਰਿ ਜਿਤਾ ਤਸਿਉ ਬਾਤ ਕਰ

ਤਤੁ ਤਿਗਤਾ ਪੁਤ੍ਰਿ ਹੋਤ ਹਿਰਖੇ ਮਹਾ ਆਨੰਦ ਉਰਸ ਮਾ

ਤਾ ਕਪਾਸ ਕਤਿ ਮੋਦੀ ਤਕੀ ਜੋ ਕਰਿ ਸਬੁ ਬਖਾਨਾ ਤਿਜਿ

ਯੀ ਣਾ ਬਰਨਤ ਕਰੀ ਮੋਖ ਸੋਭ ਗਵਾਨਾ ਸੀਮਤ ਸਤ

ਗਸੈ ਭਏ ਚਾਰ ਅਧਿਕ ਚਾਯੀ ਸਾ ਸ੍ਰੀ ਗਸਰ ਕੀ ਇਕਾ

ਦਸੀ ਸੁਪਦਾ ਰੁਰਜਨੀ ਸਾ ਦਛਨ ਦੇ ਸਪੁਨੀ ਤਸੈ ਪੁਰਨ ਭ

ਇਓ ਪੁਰਾਨ ਜੀ ਹਿਤੁ ਦੇ ਗਾਵੈ ਸੁਨੈ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਤਿਥਾ

ਨਾ ਸਾਪਤ ਸਿਉ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤ ਪਰਤ ਚਰਨ ਪਰਿਸੀਸਾ

ਪੜਤ ਸੁਨਤ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕੋ ਮਨ ਬਚਦੇ ਉਅਸੀ ਸਾ

ਬਿਨਤੀ ਦੂਜੀ ਜੋ ਰਿਕਰ ਕਰਤ ਸੁਨੈ ਸਬ ਕੋਇ ਪੜੀ

ਓਪਰ ਮਪੁਨੀ ਤਹੋਇ ਜੀ ਹਿਤੁ ਪਾਪੁਨ ਹੋਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁ

ਗਵਤਿ ਪੁਰਾਨੁ ਦਸ ਮਾ ਅਸ ਕੰਧ ਸੰਪੁਰਨ ਮਸ ਮਾਪ

ਤੀ ਬ੍ਰਿਜਿਭਾਖਾ ਮਧੋਕਵੀ ਸੁਰੀ ਸ੍ਰੀ ਭੋਪਾਤਿਕਾਇ

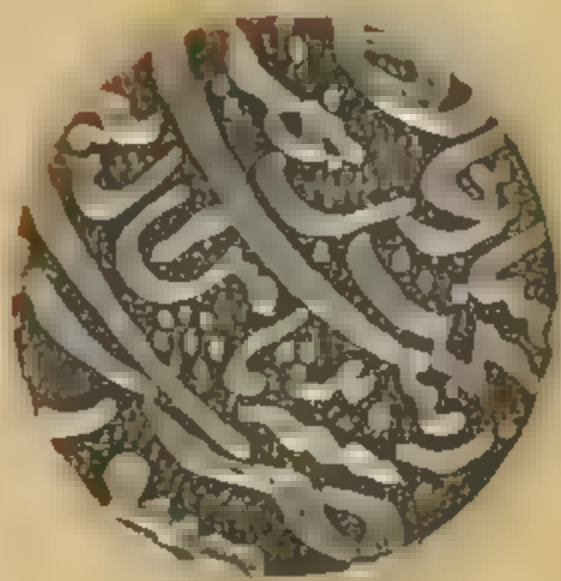
ਬਕੀ ਲੇਖ ਗਾਜ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਦਤੀ ਇਟਾਏ ਕੇ॥ ਸੀਮਤੁ

ਪਰਖੇ ਭਾਵੈ ਦਵਦੀ ਏਕ ਮ॥੧॥ ਬਿਕਸਾਜੀਤ

ਬਿਸ੍ਰਿਦਸ ਨਾਮੁ ਸਮਾਂ ਗੁਸ ਕਰਿ ਉਤਰਾਏ ਏਲਾਗੀ

ਖਮਾਰਤ ਉਘਾ ਬਰਖਰਾ ਸਮਾਦਤ॥

੩ ਗਾਗਾਧਾਮਾਨਤਿਨਦੁਹਤੀਆਤੇਦੇਰਨੀ
 ੨ ਤਤਾਈਆਏਰ ੨ ਦੇਰਦੇਰਦੁਹਤੀ ੩ ਦੇਰਦੀਆ
 ਤਿਨ ੧ ਦੁਸਦੇਰਦੀਏਰਦੁਹਤੀ ੨ ਗਾਗਾਧਾਮਾਨਤਿਨ
 ਦੇਰਦੁਹਤੀਏਰਨੀ ੧ ਪੰਗਤਏਰ ੨ ਕਾਲੀਆ
 ਰਾਗ ੧ ਤਬਰਦਮਦੇਰਗਾਗਾਧਾਮਾਨਤਿਨ
 ਹੀਆਪੀਤ ੨ ਛਾਅਨਦੀਆਦੁਹਤੀ ੨ ਦੁਰਦ
 ੨ ਰੰਗਿਲੀ ੩ ਮਦੀਤਿਨਤਿਨ

੧੧੧੧ ਸੇਰੇਪੁਰਿਏਤਿਨਤਿਨ
 ੫ ਥਾਤਾਲੀਆਰੇਅੰਦੀਆਪੀਤ ੫ ਰਦੁਹਤੀ
 ਪੰਜਰੇਅੰਦੀ ੩ ਪਦੇਰਦੁਹਤੀਤਿਨਤਿਨ
 ਆ ੨ ਰੰਗਿਲੀਤਿਨਤਿਨਤਿਨ ੧ ਤਤਿਨਤਿਨ
 ਤਾਲੀਦਿਰਦੇਅੰਦੀ ੨ ਤਤਿਨਤਿਨਤਿਨਤਿਨ
 ੨ ਤਤਾਲੀਆਰੇਅੰਦੀਤਿਨ ੨ ੨ ਮੇਦਿਰਦੀ
 ਤੀ ੨ ਨਮਸੇਰਦੁਹਤੀਤਿਨਤਿਨ ੧ ਦਿਰਦ
 ਤਿਨਤਿਨਤਿਨ ੨ ਪੰਛੇਬੀਆਗਾਧੇਰ
 ੨ ਮੇਦਿਰਦੀਤਿਨਤਿਨਤਿਨਤਿਨਤਿਨਤਿਨ
 ਪੰਜਗਾਧੀਏਰਦੀਏਰਦੀਤਿਨਤਿਨਤਿਨ

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਨੀ ਕੀ ਛਤਹ ॥ ੪੦ ॥

4000/2-20

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ

(ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ)

ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਤਾਰੀਖ ਤੇ ਕਿਤਾਬ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਉਣ
ਤੇ.....ਪੈਸੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ।

A photograph of two blank, lined pages from a notebook. The pages are cream-colored with horizontal ruling lines. The top page is slightly offset to the right, revealing the bottom page underneath. Several small dark spots, possibly holes or stains, are visible along the edges of the pages. The notebook is placed on a light-colored surface.

M-3500

